

T.C.
NIĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

HİDÂYET DÎVÂNI
(İNCELEME-METİN BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK)
YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
Betül ÇALIŞKAN

Niğde
Ağustos, 2021

T.C.
NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

HİDÂYET DÎVÂNI
(İNCELEME-METİN BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
Betül ÇALIŞKAN

Danışman : Dr. Öğr. Üyesi Ahmet BÜYÜKAKKAŞ
Üye : Dr. Öğr. Üyesi Erdinç DEMİRAY
Üye : Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Ethem ÖZKAN

Niğde
Ağustos, 2021

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “Hidâyet Dîvânı (İnceleme-Metin Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük) adlı çalışmanın, tarafımdan, akademik kurallara ve etik değerlere uygun olarak yazıldığını ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

Betül ÇALIŞKAN

ÖN SÖZ

Yedi yüz yıl boyunca birçok coğrafyada varlığını devam ettiren Klasik Türk Edebiyatının 15.yy'da bilime ve sanata ziyadesiyle değer veren Akkoyunlular sahasında Emîr Hidâyetu'llâh divan şiirimizin kıymetli temsilcilerinden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Onun bilinen tek eseri olan Dîvânı dil, edebiyat ve sanat gibi pek çok açıdan değerli bir eserdir. Dil özellikleri ve edebi yönüyle oldukça zengin olması nedeniyle çalışmamıza konu olan Hidâyet Dîvânı söz konusu gelenekten hem şekil olarak hem de muhteva olarak önemli ölçüde etkilenmiştir.

Klâsik Türk edebiyatı, kökeni çok eskilere dayanan kesintisiz bir kültür geleneğinden beslenir. Bu engin geleneğin anlam dünyasını kavramak için çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Bunlardan biri de bağlamlı dizin ve işlevsel sözlük çalışmalarıdır. TEBDİZ, açılımıyla “Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü” adıyla ortaya konulan bu proje, Klâsik Türk edebiyatı ve tarihî metinlerini günümüz okuru için anlaşılır kılmayı ve bu doğrultuda da söz konusu kültürel varlığı ortaya çıkarmayı hedefleyen bir projedir. Bağlamlı dizin, bir edibin kullandığı sözcükleri, metinde geçtikleri yeri ve kullanım sıklığını gösterecek biçimde, alfabetik olarak dizmektir. Böyle bir dizilim, sözcüğün hangi bağlamlarda kullanıldığına açıklık getirir. İşlevsel sözlük, bu çabanın sonunda ortaya çıkar ve sözcüklerin cümle içinde diğer sözcüklerle kurduğu ilişkiden hareketle onlara anlam kazandırır.

Çalışmamızın amacı Emîr Hidâyetu'llâh'ın bilinen tek eseri olan Dîvânı'nın bu zamana kadar yapılan çalışmalarını ileriye taşımak ve Hidâyet Dîvânı'nı daha anlaşılır hale getirerek, onun sözvarlığını ortaya çıkartmaktır. Çalışmamız, şiir çalışmaları içinde büyük yeri olan tahlil çalışmalarının sözlük biçiminde sunumu olarak da görülebilir.

Yüksek lisans tez çalışmamın yürütülmesi esnasında, çalışmalarına yön veren, bilgi ve yardımlarını esirgemeyen ve bana her türlü desteği sağlayan danışman hocam Sayın Dr. Öğr. Üyesi Ahmet BÜYÜKKAŞ'a en içten teşekkürlerimi sunarım.

ÖZET
YÜKSEK LİSANS TEZİ

HİDAYET DÎVÂNİ (İNCELEME-METİN BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK)

ÇALIŞKAN, Betül
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
Tez Danışmanı; Dr. Öğr. Üyesi Ahmet BÜYÜKKAŞ
Ağustos 2021, 1191 sayfa

Klasik Türk Edebiyatı yaşadığı dönemin zengin kültürü, sanatı, dil ve dönem özellikleri bakımından okunmaya, anlaşılmasına ve açıklanmaya muhtaç bir gelenektir. Bu çalışmanın yegâne amacı Emîr Hidâyetu'llâh'ı anlamak, onun söz ve düşünce âleminde ışık tutmaktır. Divanı, Ahmet Büyükkâş tarafından günümüz Türkçesine aktarılmıştır. Bu çalışma bahsi geçen çeviri esas alınarak yapılmıştır. Türk edebiyatında son yıllarda kullanılmaya başlanan bağlamlı dizin ve işlevsel sözlük yönteminden faydalanılmış, divandan elde ettiğimiz veriler tebdiz.com'un sistemine kaydedilmiş ve sistem bu verileri bir araya getirip eserin sözlüğünü bize sunmuştur. Söz konusu sistem sayesinde elde edilen veriler değerlendirilerek Hidâyet Dîvânı'nın incelemesi yapılmıştır. Tezimiz, üç ana bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm şairimizin hayatı ve tek eseri olan Hidâyet Dîvânı'nı tanıtmaktadır. İkinci bölümde, gazel, muhammes, müstezad, mesnevi türlerinin bulunduğu toplam 238 şiirden oluşan çeviri yazılı metnin bağlamlı dizin ve işlevsel sözlüğüyle elde edilen dil içi bağlam verileri incelenmiş ve örneklendirilmiştir. Bu bölümde asıl bölüm olan üçüncü bölümle ilgili ön plana çıkarılması gereken hususlara değinilmiştir. Üçüncü bölüm ise çalışmanın asıl kısmı olan sözlük bölümüdür. Bu bölümde metinde yer alan tüm sözcükler bağlamdaki yerleri ve işlevleriyle alfabetik olarak dizilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük, TEBDİZ, Divan, Emîr Efsâhuddîn Hidâyetullâh Bey, Dil içi bağlam.

SUMMARY
MASTER'S THESIS

**HIDAYET DÎVÂNÎ (REVIEW-TEXT-CONTEXT INDEX AND FUNCTIONAL
DICTIONARY)**

CALISKAN, Betül

Department of Turkish Language and Literature

Thesis Advisor Doctor lecturer: Dr. Ahmet BÜYÜKKAŞ

August 2021, 1191 sayfa

Classical Turkish Literature is a tradition that needs to be read, understood and explained in terms of the rich culture, art, language and period characteristics of the period in which it lived. . The sole purpose of this study is to understand Emir Efsâhuddin Hidayetullah Bey and to shed light on his world of speech and thought. His Divan was translated into modern Turkish by Ahmet Büyükkâş. This study was made on the basis of the aforementioned translation. Contextual index and functional dictionary method, which has started to be used in Turkish literature in recent years, has been utilized, the data we obtained from the divan has been recorded in the system of tebdiz.com and the system has brought these data together and presented the dictionary of the divan to us. Evaluating the data obtained thanks to the system in question, the 'Division of Hidayet' was examined. Our thesis consists of three main parts. The first part introduces the life of our poet and his only work, the Divan of Hidayet. In the second part, ghazal, muhammes, mustezad. Intra-language context data of those obtained with the contextual index and functional dictionary of the translated written text consisting of a total of 238 poems including masnavi genres were examined. The review part consists of seven parts. Verses and Hadiths quoted in the first part, Arabic-Persian phrases in the divan in the second part, Phrases in the third part, Verbs in the fourth part, Nouns in the fifth part and pronouns in the sixth part, proverbs and idioms used in the divan in the last part of the analysis part are listed. 'Basic meaning' to Tebdiz's system. The Contextual Index and Functional Dictionary of the Hidayet Dîvân, which we obtained with each word we process as 'II metaphorical meaning', has been added to our study as the Contextual Index and Functional Dictionary of the Hidayet Divan in the third chapter after the analysis part. Thus, the linguistic context and vocabulary of Emir Efsâhuddin Hidayetullah Bey's work has been revealed.

Keywords: Contextual Index and Functional Dictionary, TEBDİZ, Divan, Emir Efsâhuddîn Hidayetullah Bey, Intralingual context.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	ii
ÖZET	iii
SUMMARY	iv
İÇİNDEKİLER	v
TRANSKRİPSİYON HARFLERİ	vii
GİRİŞ	1
A. TEZİN AMACI VE HEDEFİ	1
B. TEZİN ÖNEMİ	2
C. TEZİN YÖNTEMİ	3
BİRİNCİ BÖLÜM	6
1. Emîr Hidâyet	6
1.1 Hayatı	6
1.2 Eseri	8
İKİNCİ BÖLÜM	10
1. Dil İçi Bağlam ile İlgili Örnekler	10
1.1 Zamirler	10
1.1.1 Kişi Zamirleri	10
1.1.2 İŞARET ZAMİRLERİ	20
1.2. Fiiller	32
1.3. İsimler	49
1.4. Kalıp İfadeler	56
A-Yardımcı fiillerle kurulan birleşik fiiller	56
B- Anlamca kaynaşmış söz ve söz grupları	67
1.5. Atasözleri ve Deyimler	71
1.5.1 Deyim	71
1.5.2 ATASÖZÜ	77
1.6. Arapça ve Farsça Tamlamalar	79
1.7 Ayet ve Dua ifadeleri	83
1.7.1. Ayetler	83
1.7.2. Dua İfadeleri:	83
1.8. Bağlaçlar	85
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM-	92

HİDÂYET DÎVÂNÎ'NİN BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL	92
SÖZLÜĞÜ (SÖZLÜK)	92
A.....	93
B.....	150
C.....	231
Ç.....	257
D.....	280
E.....	364
F.....	399
G.....	411
H.....	500
I.....	574
İ.....	629
K.....	634
L.....	724
M.....	736
N.....	792
O.....	831
Ö.....	885
P.....	895
R.....	904
S.....	918
Ş.....	986
T.....	1010
U.....	1052
Ü.....	1079
V.....	1083
Y.....	1102
Z.....	1166
SONUÇ	1184
KAYNAKÇA	1187
ÖZ GEÇMİŞ	1191

TRANSKRİPSİYON HARFLERİ

Āā: ا

Tt/Ṭṭ: ط/ت

Bb: ب

Uu/Ūū: و

Cc: ج

Üü: و

Çç: چ

Vv: و

Dd: د

Yy: ی

Ee: ه , ا

Zz/Ẓẓ/Ẕẕ: ز/ظ/ض

Ff: ف

Gg: گ, غ

Ğğ: غ

Hh: ح

Ḥḥ: خ

Iı : ی

İi : ی

Jj: ژ

Kk/Ḳḳ: گ, ک, ق

Ll: ل

Mm: م

Nn/Ññ : ن/گ

Oo: و, ا

Öö: و, ا

Pp: پ

Rr: ر

Ss/Şş/Şş : س/ص/ث

GİRİŞ

A. TEZİN AMACI VE HEDEFİ

Hidâyet'in Dîvân'ı dil, edebiyat ve sanat açısından günümüzde de değerini korumaktadır. Dil özellikleri ve edebî yönüyle oldukça zengin olması nedeniyle çalışmamıza konu olan Hidâyet Dîvânı hakkında Karahan, O'nun XV. asrın ön saftaki şairler arasında yer aldığını; Büyükakkaş; Akkoyunlu sarayında emirliğe kadar yükselmiş, divan tertip edecek kadar üstün seviyede bir edebî şahsiyet olduğunu ve tek eseri olan Dîvân'ının dilinin Eski Anadolu Türkçesinin ses ve şekil özelliklerini taşıdığını, Azerî Özellikler bakımından ise, Dede Korkut, Kadı Burhaneddin gibi eserlerden farklı olmadığını söylemiştir. Korkmaz ise; Fuzûlî'nin yetişmesine en uygun ortamı hazırladığını ve Fuzûlî'yi müjdelediğini belirtmiştir. Şiirleri dil kullanımı, söyleyiş biçimi, edebî sanatlar ve aruza uygunluk açısından incelendiğinde Hidâyet'in, kimi zaman lirik, kimi zaman epik kimi zaman da hikemî tarzda yazdığı, kelime oyunlarına ve cinalara sıkça başvurduğu görülmektedir.¹ 15. yüzyılda Türkçedeki ayrışmanın tam anlamıyla belirginleşmemiş olması nedeniyle Eski Anadolu ve Azerî Türkçesi dil özelliklerini taşıyan eserimizi, Klasik Türk Edebiyatının anlam dünyasını belirlemeye katkıda bulunmayı hedefleyip, sözlük çalışması yaparak inceledik. Bu tür sözlük çalışmalarının dil araştırmaları açısından önemli olduğu aşîkârdır. Akkoyunlular sahası ile yapılan çalışmaların az oluşu nedeniyle eserin önemi artmaktadır.

TEBDİZ projesinin amacı ve farkı, hem daha önce yapılan bu şerh ve tahlil çalışmalarını sistematik bir şekilde sözlük haline getirip internet üzerinden okuyucuya aktarmak hem de üzerinde henüz bir tahlil veya şerh çalışması yapılmamış eserleri tüm anlam inceliklerini ortaya koyarak günümüz okuruna sunmaktır. Proje ayrıca, bir kelime veya terkinin girilen tüm anlamlarını aynı anda sunmasıyla da muhataba çok önemli kolaylıklar sağlar. Özetle bu çalışmanın özel amacı Divan edebiyatına ait ve bu edebiyata katkı sağlayan tüm metinlerin ortak bir platformda bağlama dayalı anlamlandırılmasıdır. Genel amacı ise Klasik Türk Edebiyatı yanında, Türk

¹ <http://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/hidayet-emir-efsahuddin-hidayetullah> (24.11.2020)

Edebiyatının tüm eserleri ve çeşitli tarihi metinlerin işlevsel ve bağlamsal sözlüklerini oluşturması ve Türk edebiyatının söz varlığının ortaya çıkarılması bu çalışmanın hedefidir.

Sözlük açısından incelenmesine ise birçok amaç doğrultusunda karar kıldığımız. çalışmanın söz konusu amaçları şöyle özetlenebilir: TEBDİZ projesine katkıda bulunmak, Dîvânı'nın söz varlığını tüm yönleriyle ortaya çıkarmak ve özelde Hidâyet Dîvânı genelde ise Klâsik şiirin hemen hemen her seviyeden okur tarafından layığıyla anlaşılmasını sağlayarak günümüz okurunun söz konusu metinlerle bağlarını güçlendirmek ve böylece kültürel devamlılığa katkı sunmak.

B. TEZİN ÖNEMİ

Türklük biliminin, Türk dilinin, Türk kültürünün, Türk edebiyatının incelenmesinde bir kaynak olan dil ve edebiyat açısından önemli görevler üstlenen sözlük çalışmaları, Türkiye'de 19. yüzyıldan itibaren önem kazanmaya başlamıştır. Bu çalışmalar, Türk dilinin tarihî seyri içinde sözcüklerin kazandıkları anlamların tümünü, nüansları ile birlikte ortaya koyabilecek çalışmaların altyapısını sağlamıştır. Ancak gelinen noktada, tarihsel metinlerin tanıklığıyla ve sözcüklerin diğer sözcüklerle bir araya gelerek kazandığı anlamların ortaya konmasıyla oluşturulan sözlüklerin yeterli sayıda olmadığı söylenebilir. Türk edebiyatının kuşkusuz böylesi bir sözlüğe ihtiyacı vardır. Bu eksikliği TEBDİZ, katılımlı bir sözlük olmasından ve edebiyatın, deyim yerindeyse, mecaz sözlüğünü oluşturmayı amaçlamasından dolayı dünün ve bugünün edebiyat dönemlerine ışık tutarak dolduracaktır. Bu sözlük sayesinde elde edilen bulgular ile dil ve edebiyat çalışmaları hızlanacak, sözlük ve betim çalışmalarının tezi ya da eseri yavaşlatması sorunu ortadan kalkacaktır. Türk edebiyatındaki başat eserlerinin bu projede olması hem edebî hem de dilsel zenginliğin görülmesi bakımından çok büyük önem arz etmektedir.

TEBDİZ adlı programla halen çok sayıda edebî eserin sözlüğü hazırlanmaktadır. Prof. Dr. İsmail Hakkı Aksayok'un öncülüğünde Gazi Üniversitesi tarafından desteklenen bu proje ile beraber sözlük çalışmaları daha basit bir hale bürünmüştür. Program işlevselliği ile programa kaydedilen sözcükler parçalanarak her sözcüğün

manasının girilmesine imkân verilmektedir. Kullanıldığı yere göre anlamlandırılan tüm sözcükler sisteme kaydedilerek kullanıcı istediğinde kaydedilen tüm sözcüklerin dökümünü elde edebilmektedir. Sistemde sözcüklerin geçtikleri tarihsel süreçte kullanıldıkları manalar, ilk olarak kim tarafından ve hangi yüzyılda kullanıldığı vb. çalışmalar kolayca yapılabilir. Sistemin faydalarından biri de divanla ilgili çok zaman alan araştırmalara çok kısa bir zaman diliminde ulaşma imkânı sunmasıdır. Ayrıca eserlerle ilgili kayıtlı olan tüm detaylar da kullanıcılarla paylaşılabilir. Tarafımızca yapılmış bu çalışma da böylesine önemli bir projeye katkı sağlayacaktır.

Dilbilimciler kelimelerin akla gelen ilk çağrışımlarının yerine, sözcüklerin kullanımlarının üzerine yoğunlaşmaktadır. Sözcüğün tek başına bir anlam ifade etmeyeceğini, kelimenin bir anlam taşımasının onun kullanımlarına bakılarak tespit edilebileceğini, ancak bu kullanımların toplamı sayesinde sözcüğün anlamının oluşacağını kabul etmektedir. Yeni Türk dili alanında tarafımızdan hazırlanmış olan bu çalışma Klasik Türk edebiyatını anlamaya katkı sağlarken dilbilime de faydalı olacaktır. Sistemin ek-kök çalışması yapabilme özelliği sayesinde her ekin ayrı olarak gösterilmesi, dil bilimi çalışmalarının daha kolay yapılabilmesine olanak sağlayacaktır.

C. TEZİN YÖNTEMİ

Klâsik Türk şiirini daha iyi anlama yolunda farklı yöntemlerin denenmesine yönelik makale ya da tez kapsamındaki birçok tecrübeden biri de bağlamlı dizin ve işlevsel sözlük çalışmalarıdır. Bağlamlı dizin çalışmaları başlangıçta İncil metinlerine uygulanmıştır. Sözcükleri diğer sözcüklerle oluşturdukları yapı içinde görebilmeyi sağlayan bu dizinler, kutsal metinlerin daha iyi anlaşılabilmesine olanak sağlamıştır. Alexander Cruden'in 1846 yılında Londra'da ve John Eadie'nin 1857 yılında Boston'da yayımladıkları dizinler bu amaca hizmet etmiştir. Daha sonraki dönemlerde birçok eser üzerinde bu tür çalışmalar yapılmış ve olumlu sonuçlar elde edilmiştir.

Klâsik Türk Edebiyatı metinleri üzerinde tenkitli metin neşri ve metin tahlili tarzı çalışmaların sayısı 1980'lerden günümüze giderek artmış, fakat yapılan metin neşir ve tahlilleri sadece alanın az sayıdaki ilgisine hitap etmiştir. Bu yüzden klâsik

edebiyat metnlerinin genel okuyucu kitlesine de hitap edebilmesi için klasik şairlerin şiirlerdeki kelimeleri, söz öbeklerini, tamlamaları, deyim ve atasözlerini vb. yapıları nasıl kullandıkları ve bunlara yükledikleri anlamları ve ayrıca daha önce tespiti yapılmamış, sözlüklerde yer almayan kelimeleri ve yapıları tespit etmek amacıyla Prof. Dr. İsmail Hakkı Aksoyak'ın önderliğinde Türk Edebiyatı Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük Çalışması (TEBDİZ) başlatılmıştır. Bu proje önce divanların söz varlığını ortaya koymuş, sonra elde edilen verilerin değerlendirilmesine yönelik üslûp incelemesine yer vermiştir. Türkiye’de bu konuda yapılan ilk çalışma Faruk Öztürk tarafından hazırlanan doktora tezidir (2007). Öztürk, Bâkî Divânı’nın bağlamlı dizinini hazırlamış ve sözcüklerin kullanım sıklığını belirlemiştir. Böylece Bâkî Divânı’nın söz varlığı ortaya konmuş, sözcüklere bağlamlarından hareketle anlamlar verilmiştir.

TEBDİZ’in Divan Edebiyatının ortak kelime/kelime grubu havzasını oluşturma amacına hizmet eden çalışmamızda izlenen yöntemi şöyle özetlenebiliriz: Öncelikle eserin word haline ulaşıldı, ardından metnin TEBDİZ’in ortak yazım fontu olan Gentium Plus fontuna uygunluğu kontrol edildi. Bu aşamadan sonra metnin tamamı her bir şiir ayrı ayrı olmak üzere www.tebdiz.com adlı siteden sisteme yüklendi. Anlamlandırma yapılırken, Divan içerisinde yer alan kelimelere, tamlamalara, deyimlere, atasözlerine vb. ifadelerle şiirin bağlamından hareketle anlam verilmiş olup bu ifadelerin şiirlerde, sözlüklerde yer alan anlamlarından hangilerini karşıladığı ve yahut sözlüklerde yer almayan bir anlamı ifade edip etmediği konusunda incelemeler yaptık. Sözcükleri tek tek ele alarak inceledik, kelimeleri bağlam kapsamında anlamlandırılıp, eğer sözcük, beyitte temel anlamının yanında mecaz ya da yan anlamıyla tevriyeli bir şekilde kullanılmışsa veya beyitin daha iyi anlaşılması için gerekli bir bilgi varsa bu bilgi II simgesiyle gösterdik, gerekli yerlerde parantez açarak hangi bağlamda benzetme yapıldığını açıkladık, ayrıca bir sözcük birden fazla anlamda kullanılmışsa aralarına noktalı virgül “;” koyarak belirttik ve TEBDİZ’in sağladığı ortak veri alanından da faydalanılarak anlamlandırıp bağlamsal sözlüğe uygun bir formatta sisteme işledik². Birkaç örnekle açıklayalım:

² <http://www.tebdiz.com/> (25.11.2020)

zenah: Çene. II Çene çukuru; kuyu; zindan. (ortasındaki çukurluk söz konusu edilerek aşığın gönlünün bir suçlu gibi zindana düşüp sevgilinin saçlarıyla zincirlenip halinden memnun olması bağlamında).

- **zenahı** çāhına cān koydı göngül dānesini / adı andan berüden çāh-ı zenaḥdān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [zenahı, -ı]

zāhid: Zahit, sofu. Allah'ın buyruklarını yerine getirmekle birlikte şüpheli şeylerden de kaçınan kişi. II İlim ve imanı tam olarak anlayamamasına rağmen topluma düzen verdiklerini sanan bu kişiler karşında daima âşık vardır. Zahidde olanlar âşıkta yoktur. Bu bakımdan geçinemezler. Zahid aşkı inkar ettiği için bu duruma düşmüştür. Tek emelleri cennete kavuşmaktır. Güzellikleri göremezler. Başklarını sıkır, ıstırap verirler. Riyākârdırlar.

- uymazam sözüñge git ey **zāhid** / sen teg ola o kim sañga uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [zāhid,]]

yüz: Yüz, çehre; yüz (100) II (bakışın keskinliğine nazaran) yüzün gül bahçesi gibi oluşuyla özür mahiyetinde.

- dün Hidāyet'den o göz almışdı sihr ile cān / şimdi **yüz** luṭf ile ister kim anıñ göñglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [yüz,]

vech: Yüz; tarz, yol; sebep.

- ‘ayn oldı gözünğ kaddünğ elif kıl kara zülfünğ / bu **vech** ile her kim seni gördi didi ‘ākıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [vech,]

şāne: Tarak. (sevgilinin saçında yer edinmiş gönüllerin dökülmesine neden olur.)

- her ḥaçan sünbül-i gül-püşingıza **şāne** deger / yüz belā nāveki men ḥāl-i perīşāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [şāne,]

BİRİNCİ BÖLÜM

1. Emîr Hidâyet

1.1 Hayatı

Asıl adı Emir Hidâyetu'llâh olan şair şiirlerinde “Hidâyet” mahlasını kullanmıştır. Şairin adı, Bodleian Kütüphanesi Kataloğunda “Hidâyetu'llâh Bey Pervâneci”, Chester Beatty Kütüphanesi Kataloğunda “Emir Hidâyetu'llâh” ve İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Kataloğunda “Hidâyet Çelebi” kaydıyla geçmektedir. Emir Hidâyet, XV. asrın sonlarına kadar Tebriz’de yaşamış ve Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan’ın (1423-1478) ölümünden sonra onun oğlu, Abdülfeth Sultan Halîl Bahadır Han’ın sarayında büyük emir rütbesine kadar yükselmiş, daha sonra da onun kardeşi Sultan Yâ’kûb’un sarayında hizmet vermiştir . Şairin ölüm tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Ancak XV. yüzyıl sonlarına kadar yaşadığını tahmin etmek mümkündür.

Tezkirelerde, şair hakkında yeterli ve doğruluğu kabul edilebilecek bilgi bulunmamaktadır . Tuhfe-i Nâîlî ve Zübdetü'l-Eş'âr'da da Divan’dan verilen iki beyit örnek dışında yeterli bilgi bulunmamaktadır . Şairin ölüm tarihi olarak verilen H. 991 / M. 1582-83 tarihleri de, şairin Akkoyunlular döneminde yaşamış olması ve Oxford/Bodleian Kütüphanesi’ndeki nüshasının H.903 / M.1497 tarihinde istinsah edilmiş olması ile, çelişkilidir .

İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Kataloğu’nda “Hidâyet Çelebi’nin evvelce Nevâyî mahlasını kullandığı ve Latîfî (ö.1582) ve ‘Âşık Çelebi (ö.1571) tezkireleri yazıldığı sırada şöhret almış bir şair olmadığı için o tezkirelerde ismi geçmediği anlaşıyor” denilmektedir.

Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Katoloğu’nda “Azerbaycanlı bir şair olduğu tahmin edilen bu zatın hüviyeti tespit edilememiştir. Kâf-zâde Fâ’zî’nin Zübdetü'l-Eş'âr’ında ismi geçen Hidâyet’in H. 991(M.1573)’de öldüğü anlaşıyor ise de bunun olmaması muhtemeldir” denilmektedir .

Ahmet Caferoğlu ve Yavuz Akpınar’ın hazırladığı “Azerbaycan Türkleri Edebiyatı”nda “Akkoyunlu Sarayında yaşamış diğer bir şair de Mir Hidâyetullah Bey’dir. “Hidâyet” mahlasını kullanmış olan bu şair, Sultan Halil Bahadır’ın sarayında “emîr-i a’zam” olarak bulunmuştur. Kişverî’nin ve Hidâyet’in Azerî şiirinin

olgunlaşmasında Fuzûlî'ye bir zemin hazırlamada önemli rol oynadıkları muhakkaktır” denilmektedir .

Akkoyunlu hükümdarları namına yazılmış bir vekayinâme olan Celâled-dîn Davvânî'nin ‘Arznâme’sinde “Arzın başlangıcı”nın tasvir edildiği bölümde Emir Hidâyet’ul-lâh ve kardeşi Emir İnâyet’ul-lâh, iki büyük emir olarak belirtilmektedir.

Kaynaklardan da görüldüğü gibi Emir Hidâyet’ullâh’ın hayatı ve edebî kişiliği hakkında söylenebilecek olanlar divandaki kayıtlardan elde edilebilecek bilgilerle sınırlı kalmaktadır. Şairin devrini ve kimliğini tespit etmek için divanın Chester Beatty ve Bodleian nüshalarındaki bilgiler tamamlayıcı bir özellik taşımaktadır. Chester Beatty nüshasının şemse metninde “ve’d-dünyâ vel-dîn Ebu’l-feth Sultân Halil Bahâdur halleda’l-lâhu mülkehu ve sultânehu ” şeklinden bu nüshanın Akkoyunlu hükümdarlarından Sultan Halil Bahadır (ö. 1478) için yazıldığı anlaşılmaktadır. Bodleian nüshasında da ketebe kaydına göre divan sahibi Emîr-i a’zam Hidâyetu’llâh Beg’dır. Yazma H. 903/M. 1497 tarihinde Pîr Hüseyin el-Kâtib eliyle kopya edilmiştir.³

³ Büyükakkaş, Ahmet (2005), *Hidâyet Dîvânı*, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara. s. 9-11.

1.2 Eseri

Şairin bilinen tek eseri Dîvân'ıdır.

Hidâyet Dîvânı'nın ilk tanıtımını, Abdulkadir Karahan, “ Emir Afsahuddin Hidâyet ve İncelenmemiş Divanı”, II. Milletlerarası Türkoloji Kongresi/Tebliğ Özetleri'nde görmekteyiz. Daha sonra Zeynep Korkmaz, 1983 Belleten'de “XV. yüzyıl Azerî Türkçesinin Değerli Bir Temsilcisi Emîr Hidâyetullah ve Dîvânı” adlı makalesiyle şairi ve divanını tanıtmıştır.

Dîvân'ın şimdilik dört nüshası bilinmektedir:

1) Bodleian Kütüphanesi / Oxford: MS. Laud Or. 76 numarada kayıtlı divanda 218 gazel olduğu bildirilmektedir. Mikrepli, şemseli ve zencirekli meşin bir cilt içinde 116 yapraktır. Kağıdı düz âbâdîdir. Ölçüler 21.53x12.06 cm'dir. Satır sayısı 10-12 arasında değişmektedir. Yazısı okunaklı nestaliktir. Sayfa kenar ve ortaları ile, gazeller arası cetvelli ve yıldızlıdır. Yaprak 1b başı müzehheptir. Ara yaprakta “ Dîvân-ı Hidâyet Bey Pervâneci” kaydı vardır. Metin 1b'de:

*ey cân u gönül mihriñ ile vâlih ü şeydâ
isbâtuñ için kevn ü mekân oldı hüveydâ*

beyti ile başlamaktadır. Ketebe kaydına göre divan sahibi *Emîr-i a'zam Hidâyetu'llâh Beg'*dir. Yazma H. 903/M.1497 tarihinde Pîr Hüseyin el-Kâtib eliyle kopya edilmiştir.

2) Chester Beatty Kütüphanesi / Dublin: T. 401 numarada kayıtlı nüshada 210 gazel, 1 muhammes, 3 müstezad ve 4 mesnevî bulunmaktadır . Şemsesinde Ebu'l-feth Sultân Halil Bahâdur'ın kütüphanesi için yazılmış olduğunu gösteren “ve'd-dünyâ ve'd-din Ebu'l-fetH Sultân Halil Bahâdur halleda'l-lâhu mülkehu ve sultânehu” yazısı yer almaktadır. Ayrıca, yazmanın 7b, 18b, 37b ve 70b sayfalarında da gazellerle bağlantılı 4 minyatür vardır. Yazmanın sonunda ketebe kaydı olmadığı için yazılış tarihi belli değildir. Yazmanın özelliklerine göre H.883 / M. 1478 yılında yazıldığı kabul edilmektedir .

Kütüphane kataloğunda verilen bilgiye göre, kahverengi deri bir cilt içindedir. Cilt kapağının ortası ve kenarları, içe doğru çukurlaştırılmış ve kabartma çiçeklerle süslenmiştir. Yazmanın büyüklüğü: 17,3x12,3; yazı alanı 11x6,8 cm; yaprak sayısı 73, satır sayısı iki sütun halinde 11'dir. Yazısı nestaliktir. Sayfaların kenarları ve ortaları yıldızla cetvellenmiş; üst ve alt köşeleri ile orta yerleri de mavi renk ve yıldız üzerine kabartma kahverengi çiçeklerle süslenmiştir. Yazmanın kağıdı, yıldız serpilmiş, ince krem rengi, yarı parlak bir kağıttır. Ayrıca yaprak 1a'da

Evkaf-ı Haremeyn müfettişı Mustafa Tahir'in mührünü taşıyan eserin, buraya Osmanlı hükümdarı I. Sultan Mahmud bin II. Sultan Mustafa (H. 1143-68/M. 1730-54) tarafından vakfedildiğini gösteren resmî bir tescil ve 6975 sıra numarası vardır. Üstte Sultan I. Mahmud'un mührü; ayrıca sayfanın alt kısmında Sultan II. Bayezid'in mührü vardır. Sayfanın sol üst köşesinde de Kâsım b. Maksûd adına bir mühür basılmıştır .

3) Mr. G. F. S. Stevens'in Şahsî Kitaplığı: H. 893 / M. 1488'de Kirman'da kopya edilmiş olan bu nüshanın özellikleri ve nerede olduğu bilinmemektedir.

4) Topkapı Sarayı Hazine Kitaplığı / İstanbul: 919 numarada kayıtlı olan nüshanın tarihi bilinmemektedir. Şairin ölüm tarihi (Sicill-i Osmanî'ye göre) H. 991 / M. 1583 olarak verilmiştir. Divanda 211 gazel, 1 muhammes, 3 müstezad ve 3 mesnevi vardır.

Yaprak sayısı 57; ölçüsü 250x150-170x92; satır sayısı 14; yazısı, güzel talik, tezhipli ve ince nakışlı; cildi, yaldızlı, lacivert; kağıdı, bazıları renkli ve nakışlı abadî, cilt arkası meşin, üstü ebru kaplıdır. İçinde iki tane minyatür vardır.

Baş tarafta H. 230 tarihli ve İbrahim Nâşid imzalı bir temellük kaydı yazılı ve kitaplık mührü basılıdır.⁴

⁴ Büyükkakış, Ahmet (2005), *Hidâyet Divânı*, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara. s. 11-14.

İKİNCİ BÖLÜM

1. Dil İçi Bağlam ile İlgili Örnekler

1.1 Zamirler

1.1.1 Kişi Zamirleri

ben: Teklik birinci kişi zamiri (Şairin kendisi).

- yâ Rab neme apardı **beni** ol kaçları kemân / kim men kemînesiyle işidür kemîn
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [beni, -i]

men: Teklik birinci kişi zamiri

1-men: Teklik birinci kişi zamiri (Şairin kendisi, âşık).

- oñı efgânlar kılur geçer Hidâyet şor neden / hânsı yaydan güç görer yâ Rab ki
men kurbân anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7).
[men,]

2-men: Teklik birinci kişi zamiri (Rakip).

- görsset diding ne gelse ilüngden **manğa** rakıb / ger Tanğrı kıoysa ölmez isem
görsedem sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4).
[manğa, -a]

3-men: Teklik birinci şahıs zamiri (sevgili).

- digeç kim aldı şabr u qarârın Hidâyet'üng / güldi didi o dil-ber-i ebrû-kemân
ki **men** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [men,]

4-men: Teklik birinci kişi zamiri (katil).

- her hancaru kim varsa katil dönme Hidâyet / ayrıl dise **mendin** çeküben
hancer o kâtil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5).
[mendin, -din]

5-men: Teklik birinci kişi zamiri (zülf).

- la‘li didi gönglünğ kaçar zülfi didi kim **men** zamān / baş oyna ey dil cān ile gör kim zamānıngdur senıng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [men,]

6-men: Teklik birinci şahıs zamiri (fıkıh bilgini).

- öğren tarık-i hıdmeti mey-hvāreden fakīh / ey diyü niçe **men** saňa bir ādemī diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [men,]

Sen: Teklik ikinci kişi zamiri

1-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Allah).

- **senden** ne dil ü dīde ilen gizlū diyem rāz / her dīde vū her dil ile bīnāsın u gūyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [senden, -den]

2-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Sevgili).

- her günde kanlu yaşuma garķam bu dīdeden / gel gör ki **senden** ayru ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [senden, -de]

3-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (müşk).

- ey müşk urma lāf hıtādan o zülf ile / düşmez **saňa** bu söz yōri git ey yüzi ķara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [saňa, -a]

4-sen: Tekil ikinci kişi zamiri (Türk).

- ‘aceb yağmācılardur **senden** ey Türk / meger öğrendiler tālānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [senden, -den]

5-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (padişah).

- eger ķulluğda takşīr oldı menden / ümīdüm ‘afvdur ey şāh **senden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). [senden, -den]

6-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Şairin kendisi, âşık).

- dermān yoḥ ise derd ile meṣhūr-ı şeh̄r-sin / yiter Hidāyet iki cihānda hemīn **saṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [saṅa, -a, -]

7-sen: Teklik ikinci kiṣi zamiri (aşığın gön̄lü).

- boyı sözini söyleme zülfi teg ey gön̄göl / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi **saṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [saṅa, -a]

8-sen: Teklik ikinci kiṣi zamiri (göz).

- ey gözüm aḥıtmadı ancaḥ **senüṅ** yaşıṅnı hicr / ol **senüṅ** teg çoḥlaruṅ ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [senüṅ, -üṅ]

9-sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (ey diyen, şikayet eden).

- ey diyen mihr ü vefāsı **saṅa** degmez yörü var / şākirem cev̄r ü cefā ger men-i ḥayrāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [saṅa, -a]

10-sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (zahit, sofu).

- dime zāhid ki ḥaḳḳı görmek olmaz / anı görmağa **sende** ḥanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [sende, -de]

11-sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (âşık er).

- güneş teg tevsen-i çerḥa **seniṅ** teg çıḫmadı bir er / egerçi gördi çoḥ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [seniṅ, -iṅ]

12-sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (fıkıh bilgini).

- eyler belā oḥın çekesin sīneden faḳīḥ / ger men Hidāyet'üṅ **saṅa** gön̄glindekin diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [saṅa, -a]

13-sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (Mecnun; Hidāyet).

- gördi āşüfte Hidāyet'i bürüp zülfin didi / umma ey Mecnūn **seningçün** fikr-i zencîr eyleyem (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5*).
[seningçün, -ing, -çün]

14-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (sevgilinin köpeği).

- kime hālīm bildürem ey yār iti bir söyle kim / bu işikte **sendin** özge kimsene tanımanam (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5*).
[sendin, -din]

15-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (müdde'î).

- dün kapungdan yüz çevirdi müdde'î mendin didim / çoğlaruṅ munda kafāsın görmişem bir dağı **sen** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2*). [sen,]

16-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Nîl).

- bir kez hayāl ile **seni** kuçsam didim Nîl'e / başdan Hidāyet itdi gider bu hayālünḡi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5*). [seni, -i]

17-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (takdir, yazgı).

- eger zencîre çekdürse meni **sen** teg kara zülfî / n'ola her hānda kim vardur çekerler şîri zencîre (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4*). [sen,]

18-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (bağ, bahçe; sevgili).

- gözlerüm suyn gören la'li ğamındın dir maṅa / küfr ola bî-hüde gizmek istemek her sū **seni** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3*). [seni, -i]

19-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (sevgilinin saçı).

- dām-ı ğamdın bulmadım bir dem Hidāyet teg hālāş / tā ki gördüm bir nazar ey 'anberîn gīsū **seni** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6*).
[seni, -i]

20-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (mana, hakikat).

- seni görmeklik için ey gül-i ma'nî çemeni / kirpügüm dahı olupdur mânia gözüm tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [seni, -i]

21-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (İlim isteyen, ilmi talep eden).

- kaç çatma talebden ki şaña gevier-i ma'nî / 'işmet tarafından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 3). [šana, -a]

22-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Eşref-i mahlukat).

- gördi melâyik seni kıldı sücüd / özünge şağınmaz iken bî-vücüd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [seni, -i]

23-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (felek).

- ey gün ü ay hâdim ü haylüng senüng / cân u cihân barça tufeylüng senüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [senüng, -üng]

24-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Dünyalık sınavı çok olan).

- 'adl şaña sūr ide mâtemleri / niçe ki dutdünğ duta 'âlemleri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 59). [šana, -a]

25-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Âşığın inlemesi).

- yarıp ey nâle boğazdan çekil âhîr göreyim / şaña kim didi figân eyle meni 'âleme çağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [šana, -a]

26-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (parlak, ay).

- ay yüz n'ola şarardünğ ise kaşı gamından / sen teg yüz onunğ kaşlarınınğ yayına kırbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [sen,]

27-sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Rakip).

- görset didiṅ ne gelse ilüṅden maṅa raḳīb / ger Taṅrı koysa ölmez isem görse dem **saṅa** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4*). [saṅa, -a]

o: Teklik üçüncü kişi zamiri

1-o: Teklik üçüncü kişi zamiri (kimse).

- zülfden yüzün görüp bī-hūş olursa dil n'ola / kim ki dün kıtsa seher-geh gālib olur **aṅa** ḥvāb (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5*). [aṅa, -ṅ, -a]

2-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Hidāyet).

- ḥaçan Hidāyet ola ḡam u ḡuşşadan ıraḡ / kim kıldılar ezel ḡüni taḥvīline **anıṅ** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5*). [anıṅ, -nıṅ]

3-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (sevgili).

- ol ki ḥüsn içre zāt-ı yektādur / 'aḳl **anunṅ** 'ışkı ile şeydādur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1*). [anunṅ, -nunṅ]

4-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Hz. Ali).

- her kim ki **anıṅ** zıkrile evḳāt geçürmez / bī-çāre ḡüni zāyi' u 'ömrin telef eyler (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3*). [anıṅ, -nıṅ]

5-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Hz. Muhammed).

- cehd ile gör diṅle resūlin sözin / k'anlayan **anıṅ** sözi bildi özin (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11*). [anıṅ, -nıṅ]

6-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (rakip).

- düşse düşsün adum aḡzından raḳībünṅ şanasıṅ / **anıṅ** aḡzından düşen peygāmbir aḡzından düşer (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4*). [anıṅ, -nıṅ]

7-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Allah; doğruluk).

- dime zâhid ki hâkkı görmek olmaz / **anı** görmağa sende hanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [anı, -nı]

8-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (aşık; karınca).

- za'îf oldu Hidâyet târ-ı zülfiñ hicrilen şöyle / ki ger mür üsne minse bir ser-i mû **anı** incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [anı, -nı]

9-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (iltizam memurunun eşi).

- muhtesib avradına dir ki şurâhî doldur / ger **o** doldurmasa bu kûze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [o,]

10-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (sevgilinin dudağı; şarap).

- leblerini şorup ilden gider isem ne 'aceb / tîz ola mest **oñga** her devr ayağı koş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [oñga, -nğa]

11-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (insanoğlu).

- viren **anğa** biş his ü altı cihât / yazan anğa âyet ilen beyyinât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [anğa, -nğ, -a]

12-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (şah).

- Hidâyet isteme çoḡ yaş töküp kılıcın **anınğ** / göz açığ göresin başınğ üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [anınğ, -ning]

13-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (zahidi dinleyen).

- uymazam sözüñge git ey zâhid / sen teg ola **o** kim sanğa uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [o,]

14-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (er, erkek, yiğit).

- çoḡ yoh bir er raḡībini ḡurbān ḡılınḡ **anḡa** / ger ḡorḡar olsaḡız olar az alalar meni (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3*). [**anḡa**, -nḡ, -a]

15-ḡ: Teklik üçüncü şahıs zamiri (peri).

- kimdür perī kim anda ola yüz **anınḡ** kimi / ḡayrānıdur bu ādemīning yüz **anınḡ** kimi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [**anınḡ**, -nıḡ]

16-ḡ: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Zahit, sofu).

- Hidāyet men‘-i zāhid itme kim ḡaḡ / saḡa zühd **anḡa** cām-ı bāde virdi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5*). [**anḡa**, -nḡ, -a]

17-ḡ: Teklik üçüncü şahıs zamiri (kör).

- yüz tarīḡ ilen getürdi berg-i nesrīn araya / ḡaraḡu tā perçemin **anınḡ** < hem > miyānın baḡladı (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6*). [**anınḡ**, -nıḡ]

18-ḡ: Teklik üçüncü şahıs zamiri (can bülbulü; aşık kişi).

- bulmaz **anı** terk itmese bu āb u hevāyı / ol ḡāfil-i nādān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6*). [**anı**, -n, -ı]

19-ḡ: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Gül; Hz. Muhammed).

- çek dilünḡ özünḡe vü ḡaddünḡ tanı / bu söz ile tanımek olmaz **anı** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10*). [**anı**, -n, -ı]

20-ḡ: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Allah).

- kim ki **anunḡ** sözine dutmaz ḡulaḡ / ādem anḡa söyleme k’oldur ulaḡ (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15*). [**anunḡ**, -nunḡ]

21-ḡ: Teklik üçüncü şahıs zamiri (gösterişsiz yaşayan).

- bağı delindi felek-i sādeniṅ / tā kim **o** ki süzgüçi ol bādeniṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [o,]

22-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (mahmur can).

- **anṅa** birer cür'a naşīb eylegil / bahşāsın şayma ḥasīb eylegil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 30). [anṅa, -nṅ, -a]

23-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (iddiacı).

- dir müdde'ī cānım üşenür çıhmağa tenden / ey peyk-i ecel söyle **anṅa** ancaḥ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [anṅa, -nṅ, -a]

24-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (aslan yıkan; çok güçlü kimse).

- ey ki şîr-efken gözünṅ teg çeşm-i āhū olmaya / ger disem āhū **anṅa** nā-gāh āh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [anṅa, -nṅ, -a]

25-o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Hallâc-ı Mansûr).

- bir kimse kim envâr-ı ḥaḳ bûd u cûdın dir imiş / Manşûr teg **anîṅ** yiri dâr-ı fenâda dâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [anîṅ, -nîṅ]

ol: Teklik üçüncü şahıs zamiri

1-ol: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Özü doğru olmayan).

- kim ki degül doğru degül âdemî / ölüdür **ol** dutsa gerek mâtemî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [ol,]

2- ol: Teklik üçüncü şahıs zamiri (her kim ki).

- leblerünṅden özgeler ger cān umarlar dem-be-dem / **ol** ki başın terk idüp teslîm ider ḥanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [ol,]

3-ol: Teklik üçüncü şahıs zamiri (âşık er).

- başdan ayağa fark idemezse ‘aceb degül / ‘ışkunğ meyinden **ol** ki çekeydür bir er ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [ol,]

4-ol: Teklik üçüncü kişi zamiri (şairin kendisi, âşık).

- yâ Rab ki ne iş düşse Hidâyet’ning ilin dut / senden budur **ol** düşmese ey düst temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [ol,]

biz: Çokluk birinci şahıs zamiri

1-biz: Çokluk birinci şahıs zamiri (Âşıklar).

- ‘arz eyleyicâğ itlerünge hâlûmi dirler / çoğ başımız ağrıtmâ **bize** baş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [bize, -e]

2-biz: Çokluk birinci şahıs zamiri (gam ve âşık).

- yâring gamı sivdi meni men hem anı sivdüm / koyunğ **biz** ikini bire ki siven siveningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [biz,]

3-biz: Çokluk birinci şahıs zamiri (insanoğlu).

- ol ki **bizi** nîst iken kıldı hest / kıldı mey-i ‘ışk ile kevneyni mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [bizi, -i]

4-biz: Çokluk birinci çoğul şahıs zamiri (Gaflette olan düşman benlik).

- gel içgil zevk ilen devlet ayağı / bu devletden **bizi** çekme a yağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [bizi, -i]

Siz: Çokluk ikinci şahıs zamiri

1-siz: Çokluk ikinci şahıs zamiri (gam ile yaş).

- hem-demli hem-demin diyüben şorsalar maṅa / ey ḡamla yaş u men daḡı **siz** hem-demi diyem (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3*). [siz,]

2-siz: Çokluk ikinci şahıs zamiri (can ve gönül).

- iy cān u dil dehānı sözün söylerem **size** / bir dem kulaḡ olunḡ ki nihānī haber direm (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4*). [size, -e]

Olar: Çokluk üçüncü şahıs zamiri

1-olar: Çokluk üçüncü şahıs zamiri (yüzü lale gibi olanlar).

- anḡmazlar ilde bir o yüzi lāleler meni / her niçe anḡdurur **olara** nāleler meni (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1*). [olara, -a]

2-olar: Çokluk üçüncü şahıs zamiri (hatipler).

- men ol zamān ki **olarunḡ** şalābetin gördüm / dutuldu eyle kim oldu zebān-ı nāṭıka lāl (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20*). [olarunḡ, -unḡ]

3-olar: Çokluk üçüncü şahıs zamiri (hükümdarlar).

- ḡanı Ferīdün u Cem ü Keyḡubād / ḡaldı **olardan** şonḡra ancaḡ bir ad (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60*). [olardan, -dan]

4-olar: Çokluk üçüncü şahıs zamiri (ölenler).

- ḡanı **olar** kim munı cem‘ itdiler / ḡasret ü derd ile ḡoyup gitdiler (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63*). [olar,]

1.1.2 İŞARET ZAMİRLERİ

O: İşaret Zamiri

1-o: O, işaret zamiri (Sevgilinin ayva tüyleri).

- haṭṭ-ı sebzing kim diyerler ehl-i dil reyḥān **anḡa** / sebze midür yā benefşe qalmışam ḡayrān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [**anḡa**, -nḡ, -a]

2-ö: O, işaret zamiri (Aşığın gönlü).

- gönḡlüme yaḡduḡca oḡunḡ mihrinḡ artuḡraḡ olur / beḡre artuḡ virür ol yir kim düşer bārān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [**anḡa**, -nḡ, -a]

3-ö: O, işaret zamiri (Kaynayan su).

- niçe kim su kıoya kıaynar yenḡi küze süz ile / bu dil-i süzānda benḡzer atduḡunḡ peykān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [**anḡa**, -nḡ, -a]

4-ö: O, işaret zamiri (Sevgilinin yanaḡı).

- gözlerüm ḡaṭṭınḡ ḡayālinde saḡa kıarşı müdām / ikki manzardur kim ekmişler ola reyḥān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [**anḡa**, -nḡ, -a]

5-ö: O, işaret zamiri (sevgilinin beni).

- merdüm-i dīdem kimi yüzünḡde şanmanḡ munça ḡāl / bād-ı şubḡ itmiş durur dün gice müşk-efşān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [**anḡa**, -nḡ, -a]

6-ö: O, işaret zamiri (zülfi).

- boy çekdi zülfi ‘arızı tā virdi tāb **anḡa** / reyḥān gögerdi tāb virüp āftāb **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [**anḡa**, -nḡ, -a]

7-ö: O, işaret zamiri (şerbet).

- şorḡaç gönḡül lebin n’ola dirlerse gül yüzi / bīmār şerbet içse kıatarlar gül-āb **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [**anḡa**, -nḡ, -a]

8-ö: O, işaret zamiri (ay; sevgilinin parlak yüzü).

- zülfün̄ni şalma yüzün̄ge kılma günüm kara / kim virmez ay ışıĝ düşer olsa seḥāb **an̄ga** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4*). [*an̄ga, -n̄g, -a*]

9-o: *O, işaret zamiri (aşktan gelen her şey).*

- ger ğam ayaĝı şunsa vü ger nāle şerbetin / andan ne gelse ḥaste Hidāyet **anı** çeker (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5*). [*anı, -n, -ı*]

10-o: *O, işaret zamiri (dirilmek).*

- ‘İsī ki dirler ölüye bir demde cān virür / söz ile lebleri maṅa **andan** nişān virür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1*). [*andan, -n, -dan*]

11-o: *O, işaret zamiri (boy, endam).*

- kimde vardır bu kām̄et ile kıyām / **an̄ga** şanma kıyām̄et olsa kıyām (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1*). [*an̄ga, -n̄g, -a*]

12-o: *O, işaret zamiri (sevgilinin kirpikleri).*

- oḥı eḡānlar kılur geçer Hidāyet şor neden / ḥansı yaydan güç görer yā Rab ki men kurbān **an̄ga** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7*). [*an̄ga, -n̄g, -a*]

13-o: *O, işaret zamiri (göz)*

- gerd-i sitem Hidāyet üküş kōndı **anlara** / ger dönseler ‘acebleme dūlāba gözlerüm (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8*). [*anlara, -n, -lar, -a*]

14-o: *O, işaret zamiri (ten; maddi varlık).*

- ten kaydın üzgeç irdi gön̄göl vaşla sen daḥı / ey cān vişāl̄iṅ ister isen̄g yüz **anın̄g** kimi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3*). [*anın̄g, -nin̄g*]

15-o: *O, işaret zamiri (kıl; saç teli; can ipi).*

- bir kıl ucını cāna virürse Hidāyet al / kāmīṅga düşmeye dahı ucuz **anıṅ** kimi
(*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5*). [*anıṅ, -nıṅ*]

16-o: *O, işaret zamiri (gül; sevgilinin yanağı).*

- müşkil ki gönḡül bāḡ-ı ruḡındın vire bir gül / bu nev‘ ile kim ḡaṭṭuṅ **anı** çekdi
ḡiṣāra (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4*). [*anı, -n, -ı*]

17-o: *O, işaret zamiri (dünya hayatı).*

- kimseye çün kılmadı dünyā vefā / munça **anıṅçün** ne çekersin cefā (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43*). [*anıṅçün, -nıṅ, -çün*]

18-o: *O, işaret zamiri (maksut).*

- andan hem **anı** ‘ārif isēṅ eyle gedāyī / tā kūr ola şeyṭān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12*). [*anı, -n, -ı*]

19-o: *O, işaret zamiri (kılıç).*

- ‘āṣıḡuṅ devletidür tiḡıṅız **anı** görene / başıṅ üsne yakın başına devlet
yörene (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1*). [*anı, -n, -ı*]

20-o: *O, işaret zamiri (kusur).*

- Hidāyet ḡāşır oldıysa niçe gün gerçi ḡıdmetden / felekniṅ iḡtizāsı bil **anı**
ḡaml itme taḡşīre (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5*). [*anı, -n, -ı*]

21-o: *O, işaret zamiri (tarak).*

- danḡ yiline fāş itdi saçıṅ sırrın o şāne / yā Rab kesilüp dili **onuṅ** dişi uşana
(*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [*onuṅ, -nuṅ*]

22-o: *O, işaret zamiri (can ipi; aşıḡın canı).*

- anı isterse kim anıñgün ölem n'ola menüm / öldüğüm dahı budur kim öleyim anıñ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

23-q: O, işaret zamiri (ok).

- oñınıñ sūzı egerçi öter baş u cānıma / gönğlimden özge yirde **anı** ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [anı, -n, -ı]

24-q: O, işaret zamiri (ağız).

- zerre tegdür didim ağızın ğanımı tökdi yire / yoħsa ey dil gözi ған tökmez **anunğ** teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [anunğ, -nunğ]

25-q: O, işaret zamiri (ümit edilen).

- ümīd oldur iten gönğlüm buluna nişe kim **anı** / lebingden şordum u ağızna hem didüm şorağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

26-q: O, işaret zamiri (gözyaşı).

- ağıdur göz yaşı Hidāyet'ni / şimdi var ey şanem **andan** il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [andan, -n, -dan]

27-q: O, işaret zamiri (ela göz).

- şehlā gözi sayruları dirler şorar yā Rab neden / şormaz men-i mehcūrı kim çoħdan **anıñg** bīmārıyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [anıñg, -nıñg]

28-q: O, işaret zamiri (sır, hikmet).

- duymek istersin Hidāyet ger lebi esrārını / kimseden şorma bu remzi kim duyan **anı** menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [anı, -n, -ı]

29-q: O, işaret zamiri (sevgilinin köpeği).

- yâr itile menüm arama girme ey raķīb / men bile-em **anunġla** yöri it sanġa nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [anunġla, -nunġ, -la]

30-q: O, işaret zamiri (fâni gül; geçici güzellik).

- gül-i devrâna ey dil olma hurrem / ki şonġı rengi **anınġ** şolacaġdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [anınġ, -nunġ]

31-q: O, işaret zamiri (gök).

- ay degüldür kim aġılanmıř felekde anġlanġız / kim **anınġ** kırında gerdün götürüp kılhan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [anınġ, -nunġ]

32-q: O, işaret zamiri (dünya).

- cân u cihân kimseye kıalmaz gider / mihrin anunġ cân u gönġlümünden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [anunġ, -nunġ]

33-q: O, işaret zamiri (imân).

- kâfir olam götürmesem imâni hâlinġe / çün gördüm oldu nâr **anġa** gülşen-i hâlîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [anġa, -nġ, -a]

34-q: O, işaret zamiri (gönül kalesi).

- ger ġam çerisi kılsa gönġül kal'asın hışâr / bir cām-ı 'işret ile **anı** puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [anı, -n, -ı]

35-q: O, işaret zamiri (gök ve toprak renginin nakşı).

- çoġ nakşına gök ile yiring olma muķayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

36-q: O, işaret zamiri (hayat suyu).

- hayat âbın diyerler gerçi cân-baġş / lebinġ katında **anınġ** cânı yoġdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [anınġ, -nunġ]

37-ğ: *O, işaret zamiri (kemik, yiyecek).*

- çoḡ kemürdi sümük iting̃le Hidāyet anı / ḡaçan unuda ki boynında ḡaḡ ni‘meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [anı, -n, -ı]

38-ğ: *O, işaret zamiri (gam).*

- yāring̃ ḡamı sivdi meni men hem **anı** sivdüm / ḡoyunḡ biz ikini bire ki siven sivening̃dür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

39-ğ: *O, işaret zamiri (sevgiliye duyulan aşk).*

- baş oynayan Hidāyet **onunḡçün** peḡā bulur / meydān-ı ‘ışḡ içinde bu celdū yiter manḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [onunḡçün, -nunḡ, -çün]

ol: *O, işaret zamiri*

1-ol: *O, işaret zamiri (ayna).*

- bir nefesde ‘ārızınḡ gözgüyü eyler tîre-hāl / yüzünḡe ḡarşu durup yüzün ger **ol** fülād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [ol,]

2-ol: *O, işaret zamiri (tortulu şarap; değersiz kanlı gözyaşı).*

- anḡa aḡıttı yaḡ Hidāyet ki cāmıdın / ḡāḡāke beḡzzer **ol** ser-i kūdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [ol,]

3-ol: *O, işaret zamiri (Aşıḡın gönlü).*

- büy-ı zülfi cān dimāḡından gidüp geldise ḡam / ḡam yime ey dil niḡe bu gitdise **ol** hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [ol,]

4-ol: *O, işaret zamiri (söz).*

- cān oĥın vaşın dıgeç yir dutdı gönglümde belī / göngüle yir eyleye her söz kim **ol** cāndan çıĥa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4*). [ol,]

5-ol: *O, işaret zamiri (bahsi geçen durum).*

- ümīd oldur iten gönglüm buluna nişe kim anı / lebingden şordum u ağzına hem didüm şorağ olsun (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4*). [oldur, -dur]

6-ol: *O, işaret zamiri (ayrılık).*

- ey gözüm aĥıtmadı ancaĥ senüñ yařıñnı hıcr / **ol** senüñ teg çoĥlarıñ ĩvine su koymış durur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4*). [ol,]

7-ol: *O, işaret zamiri (söğüş).*

- her ilde bir söğüş dir ü men teg var ança kim / yā yitmez **ol** daĥı men-i miskīne yā yiter (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4*). [ol,]

8-ol: *O, işaret zamiri (tutulan söz).*

- göngül ‘aceb mi uşattısa dil-berüñ peymān / cihānda ĥansıdur **ol** kim dürüst peymāndur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7*). [ol,]

9-ol: *O, işaret zamiri (şarap).*

- ‘aceb mi gönglüme düşse yaşım aĥgeç lebi ‘aksi / ki çağır çoĥı **oldur** kim gelür Bağdāda āb ilen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4*). [oldur, -dur]

10-ol: *O, işaret zamiri (kıl).*

- devr-i ĥüsnüñde eger kıl olsa gönglüm Yūsuf’ı / olmasun yā Rab kim **ol** çāh-ı zeneĥdāndan çıĥa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3*). [ol,]

bu : En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. İşaret zamiri.

1-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz (rüyada zülf (karanlık/kötü şeyler) görmek).*

- düşde gördüm zülfün̄gi düşdüm cüdā senden belī / rüşen oldu kim **bu** eyyām-ı zalāletdür maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [bu,]

2-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz (Allah'ın yardımı).*

- Yā Rab ki ne iş düşse Hidāyetnūn elin dut / Senden **budur** ol düşmişe ey dost temennā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [budur, -dur]

3-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz (sevgili için çekilen derdin verdiği mutluluk).*

- senden ne ğam ki ey büt-i dil-cū yiter maṅga / ‘ālemde şādām ol ğam ile **bu** yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [bu,]

4-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (bahsi geçen durum).*

- gön̄glimde kīn kılıç u oḡun̄gdan olur müdām / **budur** didim şehā ḡamu gön̄glimdekin saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [budur, -dur]

5-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (sevgilinin saçının kokusu).*

- būy-ı zūlfī cān dimāğından gidüp geldise ğam / ğam yime ey dil niçe **bu** gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [bu,]

6-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (tanyeli estiği vakit aşığın aklının sevgilinin saçlarına gitmesi)*

- dāḡ yili kim esende yitürürdi **bu** meni / ol zülf-i pür-ḡam içre niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [bu,]

7-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (ölmek)*

- şimdi ki vaşla vāşlam öldüre gör meni / hicrüngde bilürem şongı işüm **bunḡa** yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [bunḡa, -nḡa]

8-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (güzele meyl etmek).*

- cān saçı bŷyına meyl itti Hidāyet boyına / doğrılıḡda yaḡşı ad özine **bu** koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [bu,]

9-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (dertten aciz kalmak, zayıflık; ruhun göḡe ulaşması).*

- uça yazar za'fdan göḡe Hidāyet doğrusı / derd eger **bu** ise geldükçe 'acāyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [bu,]

10-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (sevgilinin zalimliği).*

- yanınḡda ehl-i dīnler dine bilmez / ne mezhebdür **bu** ey kāfır ne dīndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [bu,]

11-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (Aşık).*

- dün şanur iken itlerünḡ şaldum özimni araya / görgeç gülüp didi **bu** hem özini ādem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [bu,]

12-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (sevgilinin süzgün bakışlı gözü)*

- görgeç gözünğ didüm **bu** mıdur kanımı töken / gönğlüm didi ki sen muni bilmeng mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [bu,

13-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (şikayet etmemek).*

- her zamān haste dile söyledüğüm söz **bu** ki yār / ger dile dilünği cevrenden anıng gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [bu,]

14-bu: *En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (sevgili için kendi çektiklerine dayanmak).*

- dönmen çekerem özimi bir var anıngçün / bi'llāh ki **bu** dönmekliğüme dağı ne çäre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [bu,]

İŞARET SIFATI:

Sıfatlar nitelediği ismin hemen önünde olduğu ve metni anlama konusunda bir zorluk teşkil etmediği için işaret ettiği unsurlar ayrıca belirtilmeye gerek duyulmamıştır.

sol: *Şu, o, işaret sıfatı.*

- ger naşībi gönğlümünğ **sol** nāvek-i dil-düz olur / devlet ü bahtı sa'īd ü tālī'i fīrüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [sol,]

bu: *Yerde, zamanda veya söz zincirinde en yakın olanı gösteren bir söz.*

- ey müşk urma lāf hıṭādan o zülf ile / düşmez saṅa bu söz yōri git ey yüzi kıra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [bu,]

ol: *O, işaret sıfatı.*

- göñglüme yağduğca oñuñ mihriñ artuğrağ olur / beñre artuğ virür **ol** yir kim düşer bārān aña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [ol,]

o: O, işaret sıfatı.

- seyl-i sirişkim ile yağış kıldı mācerā / utanmadı **o** kaçre dengizden zihī hayā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [o,]

1.2. Fiiller

Bugün aynı anlam çeşitliliği ile günümüzde kullanmaya devam ettiğimiz “gelmek, gitmek, görmek, göstermek, görünmek, olmak, varmak, almak, çekmek, çıkmak gibi fiiller eserde de yer almıştır. Sıklıkla kullanılan bu ve benzeri fiillere metnin bağlamından hareketle çeşitli anlamlar verilmiştir. Fiillerin bağlamda ne gibi anlamlar kazandığını eserden anlam zenginliğini göstermek üzere seçtiğimiz birkaç örnek ile ifade etmeye çalışacağız.

al-: Almak

1-al-: Gereken şeyi kendine mal etmek.

- ta‘nesi yāring manğadur özüñge **alma** raķīb / çün bilürsing kim Ayaz’ing ta‘nesi Maḥmūd’adur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4*). [*alma, -ma*].

2-al-: Ele geçirmek, yakalamak, elde etmek.

- av ‘azmine ḥabībüm **alıcaḥ** kuş iline / göñglümüng kuşını yā Rab ide gör tuş iline (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1*). [*alıcaḥ, -ıcaḥ*]

3-al-: Basmak, galebe etmek, istila etmek, kaplamak.

- göz yaşı kūyīngnı dün bir ḥad ile **almışdı** kim / dışra çün başdum ayağ ivden kapudan il yudum (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [*almışdı, -mı, -dı*]

4-al-: Gidermek, yok etmek.

- diğec kim **aldı** şabr u qarārın Hidāyet’üng / güldi didi o dil-ber-i ebrū-kemān ki men (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [*aldı, -dı*]

5-al-: Kabul etmek.

- bir kıl ucını cāna virürse Hidāyet **al** / kāmīnga düşmeye daḥı ucuz anıñ kimi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5*). [*al,*

6-al-: Bir şeyi elle veya başka bir araçla tutarak bulunduğu yerden ayırmak, kaldırmak.

- görset ol yüzi gider revnâkı mihr ü mehinġ / **al** niġābungnı yüzün ağ ide gör şubġ-gehinġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [al,]

7-al-: Bir şeyi veya kimseyi bulunduğu yerden ayırmak.

- ger **aldı** ise lebi mendin ihtiyār n'ola / belī Hidāyet alur ilden ihtiyār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [aldı, -dı]

8-al-: Satın almak.

- āb-rū şatup Hidāyet ħāk-i dergāhinġ **alur** / āsitāningdın cüdā bu vech ilen eyler ma'āş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [alur, -ur]

9-al-: İçecek veya sigara içmek.

- ol lebi nūş ki men nūş iderem zehr-i ġamın / nūş dir men **alıcaġ** bāde çün nūş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [alıcaġ, -ıcaġ]

10-al-: Sarmak, kaplamak.

- kara ħālī şol ikki kaş arasında / siyeh-pūş teg **aldı** derbend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [aldı, -dı]

çal-: Çalmak

1-çal-: Çalmak, vurmak, çarpmak.

- tîġ ödleki aluban anda ki bu başa çalar / kesmecaġ başumnı tîġın aluban daşa **çalar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [çalar, -ar]

2-çal-: Çalmak, çelmek.

- ġamze tîġıla hemīn **çalmadı** gönġlimni gözünġ / ol ħarāmī yana kim uğraşa fi'l-ħāl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [çalmadı, -ma, -dı]

3- çal-: Bağlamak, takmak, sarmak.

- serv bāğda çü gülgeşt ider Hidāyet yiter / tiken yapuşmaya nā-geh biline **çal** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [çal,]

4-çal-: Çalınmak, vurulmak (bir müzik aleti bağlamında).

- ūd-ı nālem teg figān itmek dilerdi çalıcı / tiz kulağın burdı **çaldı** bam lisānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [çaldı, -dı]

çek-: Çekmek

1-çek-: Bir şeyi tutup kendine veya başka bir yöne doğru yürütmek.

- ger fıl **çekse** mūr şıfat nā-tüvān olur / ğam yüki kim Hidāyet hūnīn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [çekse, -se]

2-çek-: Üzerinde bulunan bir silahla saldırmak için davranmak.

- her hancaru kim varsa katil dönme Hidāyet / ayrıl dise mendin **çeküben** hancer o kâtil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [çeküben, -üben]

3-çek-: Güç durumlara dayanmak, katlanmak.

- vaşl balın dadmağ için hier ağusın **çeküp** / çoğ belā daşın Hidāyet kıldı bālīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [çeküp, -üp]

4-çek-: (Sürme) Çekmek. II Sevgilinin ayağının toprağını alarak âşıkların gözlerine sürme çekmesi.

- Hidāyet hāk-i rāhını gözünge bu türābıng **çek** / ki hīç yirde menāfī‘de bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [çek,]

5-çek-: Çekmek, germek.

- tā düştü müşkîn sünbülünġ gül-berg-i ĥandān üstine / **çekdi** tenef ebr-i siyeh ĥurşîd-i tâbān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [çekdi, -di]

6-çek-: Çekmek; bir duyguyu içinde yaşatmak; içki içmek.

- ger ġam ayaġı şunsa vü ger nāle şerbetin / andan ne gelse ĥaste Hidāyet anı **çeker** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [çeker, -er]

7-çek-: Çekmek; içki içmek.

- başdan ayaġa fark idemezse ‘aceb degül / ‘ışkūnġ meyinden ol ki **çekeydür** bir er ayaġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [çekeydür, -ey, -, -dür]

8-çek-: Çekmek, bir kimseyi veya bir şeyi geri almak.

- kuçmaġ isterdüm bilin didi Hidāyet **çek** ilünġ / yārlıġ oldur kim aralıġıda bir mû olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [çek,]

çih-: Çıkmak

1-çih-: (Bulunduġu yerden) Dışarıya varmak, içeriden dışarıya doğru gitmek.

- gözlerüm suyına düşdüm **çihā bilmen** bu sudan / kim maŋġa yüz derd ü ġam her yaŋġadan bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [çih-, -a, -bil, -men].

2-çih-: Ortaya çıkmak, bulunmak, var olmak.

- güneş teg tevsen-i çerĥa seninġ teg **çihmadı** bir er / egerçi gördi çoĥ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [çihmadı, -ma, -dı].

3-çih-: Çıkmak, vazgeçmek.

- her şeyde ki var gözine ol çihre ‘ıyāndur / **çih** zann u gümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [çih,]

ek-

1-ek-: Bir bitkiyi üretmek için toprağa tohum atmak veya gömmek.

- gözlerüm hatting hayālinde sanğa karşı müdām / ikki manzardur kim ekmişler ola reyhān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [ekmişler, -miş, -ler]

1.1-ek-: Bir bitkiyi üretmek için toprağa tohum atmak veya gömmek. II Bir şeyin başlamasına yol açacak sebepleri hazırlamak. (sevmek)

- gönğlimde tohm-ı mihr-i lebin ektim ahdı kan / gözden belī ne **ekse** kişi ber hemān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [ekse, -se]

gel-: Gelmek

1-gel-: Gelmek, ulaşmak, varmak.

- kirdārunga hoş dut gönğül vaşlından özge umma **gel** / nişün ki görür hūblıg her kim ki hoş-kirdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [gel,]

2-gel-: Gelmek, olmak, -e uğramak.

- uça yazar za'fdan göge Hidāyet doğrusı / derd eger bu ise **geldükçe** 'acāyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [geldükçe, -dükçe]

git/d-: Gitmek

1-git/d-: Gitmek, geçmek.

- gözlerümden ay u yıl dem gitdügi andan durur / kim bu 'ömr arhunlamaz bir dem iken ildem **gider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [gider, -er]

2-git/d-: *Gitmek, bulunduğu yerden ayrılmak.*

- rakṭbūṅ cev̄r kılduḡça kapuṅdan **gitmezem** ammā / aṣaḡa kiṣiṅinḡ sözün işitmek hem aṣaḡlıḡdur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2*). [gitmezem, -mez, -em]

3-git/d-: *Gitmek, ölmek.*

- Hidāyet itse o ṣāhid meni ṣehīd n'ola / zihī yüz aḡlıḡı kim **gidesin** ṣehādet ile (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5*). [gidesin, -e, -sin]

4-git/d-: *Gitmek, herhangi bir durumda olmak.*

- delū gönḡlüm ki 'ışk oynar o zūlf-i pūr-zi-tāb ilen / ḡaṭā yolın ṣorar gerçi **gider** rāh-ı ṣavāb ilen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1*). [gider, -er]

5-git/d-: *Gitmek, yok olmak.*

- didüm ey gün yüzüṅi görset gözimden nem **gider** / didi ger sen teg yüzi seyl aḡıdırsa nem gider (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1*). [gider, -er]

gör-: *Görmek.*

1-gör-: *Bir şey hakkında bir yargıya varmak, değerlendirmek.*

- muḡīm ile vū ṣıdḡ ile ser-i kūyīṅda ey ṣāhā / olursam ḡāk ol dem hem işikiṅ yaşunur **gördüm** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5*). [gördüm, -dü, -m]

2- gör-: *Saymak, herhangi bir şey gibi görmek.*

- ey dil cihānda nesne bulunmaz nigār teg / cehd it nigār ilin duta **görgil** nigār teg (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [görgil, -gil]

3- gör-: *Görmek, almak.*

- oḥı efgānlar kılur geçer Hidāyet şor neden / ḥansı yaydan güç **görer** yā Rab ki men ḵurbān āṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [görer, -er]

4- gör-: Görmek, göz yardımıyla bir şeyin varlığını algılamak, seçmek.

- ḥāl-i müşkīnūṅ **görenden** berlü ey ḥūrī sening / ḥālden düşdüm inḡen bilmen ne ḥāletdür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [gör-, -en, -den berlü]

5- gör-: Görmek, anlamak, kavramak, sezmek.

- lebidür şun‘ u aḡzından ḥaber virür göṅgöl sen şor / menüm çün bağlanur nuṭṭum bu şun‘-ı ḡaybdan **görgeç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [görgeç, -geç]

6- gör-: Görmek. II Duymak.

- göṅgöl şā‘idlerin vaşfin Hidāyet’den ḵulaḡ dutsa / oḡutmaz özge destānı munuṅ teg dāstān **görgeç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [görgeç, -geç]

7- gör-: Karşılaşmak, rastlaşmak.

- ey ki söylersin ser-i kūyından aning yōri var / hīç **gördüṅ** mi ölerden şongra kim ḵurbān yōrir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [gör-, -dü , -ṅ , -mi]

8- gör-: Görmek, belirli bir zamanın içinde bir olaya tanık olmak, yaşamak.

- bu ḥāle kim men isteyüben ḥāle düşmişem / düşsün **görem** o ḥāle yaman isteyen saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [görem, -em]

9- gör-: Gözlerin görmediği durumlarda başka duyu organlarıyla algılamak.

- ḡayālūṅden göṅgöl çün **gördi** işid / ḵaraṅgu dünde saḡın doğdı ḥurşid (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [gördi, -di]

10- gör-: Kendisine yapılmak, bir davranışla karşılaşmak, maruz kalmak.

- âdem eger hayr ider yoḥsa şer / hayr u şer ol nesne kim eyler **görer** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66*). [görer, -er]

görset/d-: Göstermek

1- görset/d-: Göstermek.

- didüm ey gün yüzüñgi **görset** gözimden nem gider / didi ger sen teg yüzi seyl aḥıdırsa nem gider (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1*). [görset,]

1.1- görset/d-: Göstermek. II Sert bir biçimde karşılık vermek.

- görset didiñ ne gelse ilüñğden mañga raḳīb / ger Tañrı koysa ölmez isem **görsedem** sañga (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4*). [görsedem, -em]

görün-: Görünmek

1-görün-: Görülür duruma gelmek, görülür olmak, gözükmek.

- her ay başında degüldür hilāl kim **görünür** / felek ḳulüñg kimi baş urdı kıldı miskīnlik (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3*). [görünür, -ür]

2-görün-: Görünmek, benzemek, görünüşünde olmak.

- ḳaşlaruñgız tākı gözimde benim / çaylar üsne **görünür** pül kimi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4*). [görünür, -ür]

kes-:

1-kes-: Durdurmak.

- şorduğumça leblerüñgi olmadum sīrāb men / gerçi la‘līñg teşnelik **kesmek** durur ḥāşiyeti (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [kesmek, -mek]

2-kes-: Ayırmak, uzaklaştırmak, koparmak.

başımı **kesmağa** kaşd ol gözleri cellād ider / bī-vefālīg resmini başdan yana bünyād ider (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1*). [*kesmağa, -mağ, -a*]

3-kes-: Kesmek, susmak.

- nālesin **kesmez** gönğül kūyında tā yüzün görer / bāğçede gül var iken bülbül haçan hāmūş olur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3*). [*kesmez, -mez*]

koy-:

1-koy-: Bir şeyi bir yere bırakmak, belli bir yere yerleştirmek.

- niçe kim su **koysa** kaynar yengi kūze sūz ile / bu dil-i sūzānda bengzer atduğūng peykān aṅga (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4*). [*koysa, -sa*]

2-koy-: Bırakmak. II Vakıt vermek, eceli gelmemek.

- görset didiṅ ne gelse ilüṅden maṅga raḳīb / ger Taṅrı **koysa** ölmez isem görse dem saṅga (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4*). [*koysa, -sa*]

ol-: Olmak.

1-ol-: Bir görev, makam, san veya nitelik kazanmak.

- haḳdan çü gönğül memleketine şāh sen **olduṅ** / ey men saṅga bende (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7*). [*olduṅ, -du, -nḡ*]

2-ol-: Bir ad veya sıfatın belirttiği durumu almak.

- yā niçe semīn olam buḡaṅṅ aṅṅup ey dūr dānesi / çihreden altuna dönem dīdeden Ceyhūn **olam** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2*). [*olam, -am*]

3-ol-: Ek fiilin geniş zamanı olan -dır (-dir) anlamında kullanılan bir söz.

- uymazam sözünge git ey zāhid / sen teg **ola** o kim saṅga uya (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3*). [ola, -a]

4-ol-: Olmak, herhangi bir durumda bulunmak.

- luṭf idüp zülfiṅni ol ruḥsāreler üstin gider / nişe kim nev-rüz olan günler bulutlu **olmaya** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2*). [olmaya, -ma, -y, -a]

5-ol-: Gerçekleşmek veya yapılmak.

- dime zāhid ki ḥaḳḳı görmek **olmaz** / anı görmağa sende ḥanı gözler (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4*). [olmaz, -maz]

6-ol-: Sahip olmak.

- dün didi derdi **olan** derdin disün cān çekdi āh / ol ṭabīb-i dil gülüp didi munuṅ hem derdi var (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2*). [olan, -an]

7-ol-: Olmak, bulunmak.

- sensin ki **olupdur** keremüṅ cām-ı cihānda / her ḥāre virürsin gül ü her ḥāreye ḥārā (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3*). [olupdur, -up, -dur]

8-ol-: Meydana gelmek, varlık kazanmak, vuku bulmak.

- ḡamunḡdan biyle kim ağlar Hidāyet / tiz ol bī-dilden **ola** ḳanı gözler (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5*). [ola, -a]

9-ol-: Sıfat-fiil eki almış kelimelerle birlikte başlama, bitirme vb. bildiren fiilleri oluşturur.

- tā Hidāyet görmez **oldı** yüziṅ ey āb-ı ḥayāt / gözleriṅden her yaṅa mevc uruban tūfān yörir (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [oldı, -dı]

10-ol-: Bir durumdan başka bir duruma geçmek.

- gül yüzine çekdi nergis dīde oldu ehl-i dīd / sünbūline il uzatkeç sūsen **oldı** dilden (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2*). [oldı, -dı]

11-ol-: Olmak, yaklaşmak, gelip çatmak.

- tevbeden geç Hidāyet **olğaç** ‘īd / şādılg çağı varma kayguya (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5*). [olğaç, -ğaç]

12-ol-: Bir yere mensup olmak.

- manğa kapuṅda neden dem-be-dem oğrar agyār / cennet ehli **olana** çünkü ‘azāb oldu hārām (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2*). [olana, -an, -a]

13- ol-: Geçmek, tamamlanmak.

- bir haylī zamān **oldı** ki gönḡlüm nigerāndur / dīdārūṅa cāndan (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 1*). [oldı, -dı]

14- ol-: Uygun düşmek, yerinde görülmek.

- söylegeç geh derd ü ḡam gönder gehī būyūṅ manğa / güldi ol meh-veş didi ḡamu **ola** bu olmaya (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4*). [ola, -a]

şat- : satmak

1-şat-: Satmak.

- **şatman** agyāra güherlen ayaḡuṅ topraḡını / ki bu göz görmege yig anıṅ o daşına göre (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3*). [şatman, -ma, -n]

1.1-şat-: Satmak II Kendinde olmayan bir şeyi var gibi göstermek, taslamak.

- cehlden **şatma** ululuḡ yāra ey agyār var / kim ululuḡ bilig ilendür degüldür yaş ile (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2*). [şatma, -ma]

söyle-:

1-söyle-: Söylemek, anlatmak, açıklamak, ifade etmek.

- boyı sözünü **söyleme** zülfi teg ey gön̄göl / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [söyleme, -me]

1.1-söyle-: Söylemek, anlatmak, açıklamak, ifade etmek. II Ad takmak.

- zāhide sersām **söylersem** meni ‘ayb eylemeng / sıvmemek maḥbūb u mey fi‘li nedür sersāmlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [söylersem, -r, -se, -m]

sür-: Sürmek.

1-sür-: Sürmek, görüp geçirmek, yaşamak.

- rüzgārın çoḡ **süren** qarı kimi kim fikr ide / tipredür başın bu ḥālet içre serv-i būsṭān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [süren, -en]

2-sür-: Sürmek, yürütmek.

- la‘li ḡamındın ança anıṅ dīde **sürdi** su / kim kūyı çevresinde dengiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [sürdi, -di]

3-sür-: Sürmek, kovmak, uzaklaştırmak.

- sürgil aḡyār u raḡibi ḡapudan yā Rab kim / göreyim ola ḡazā ile belāsından ıraḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [sürgil, -gil]

ur-:

1-ur-: Silahla yaralamak, öldürmek. II Bakmak.

- gözlerüṅ cānıma **urduḡca** ḡadeng-i müjei / çekerem nāle ilinden diyerem āḥ daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [urduḡca, -duḡca]

2-ur-: *Isimlerle birlikte birleşik fiil yapan yardımcı fiil. (sel vurmak).*

- yüz üsne düşer kıatre **urup** seyl-i sirişkim / çoğdan ki rikābungda senüñ kıatre yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [urup, -up]

var-: Varmak.

1-var-: *Ulaşmak, varmak, gitmek.*

- varmazam uçmağa kūyından anuñ ey zāhid / damuya nişe **vara** kim ki anıñ cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [vara, -a]

2-var-: *Haydi, durma (TS, 227).*

- bir niçe söz cān göñgüle dir işit / cān u göñgülle bu sözi **var** iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [var,]

3-var-: *"Git, çekil, uzaklaş" anlamında ünlem.*

- ey diyen mihr ü vefası saña degmez yörü **var** / şākirem cevri ü cefā ger men-i hayrāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [var,]

vir-: Vermek.

1-vir-: *Bağışlamak, sunmak, vermek.*

- senden eger gam gele yā derd ü bīm / şükr sening **virdügünge** ey kerīm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [virdügünge, -düg, -üñg, -e]

2-vir-: *Hepsini herhangi bir duruma sokmak.*

- **virdi** fenā yiline gözüm suyu ‘ālemi / toprağa döndi āteş-i ‘ışkuñda peykerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [virdi, -di]

3-vir-: *Vermek, yaymak.*

- zülfünġni ŧalma yüzünġe kılma günüm kara / kim **virmez** ay ışıġ düşer olsa seġāb anġa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4*). [*virmez, -mez*]

4-vir-: *Düşünce veya bilgi anlatan şeyleri başkalarına iletme, bildirmek.*

- didim ki hāl-i dil **virem** yāķūt-veŧ mercānunġa / başdunġ revān lü'lü'leri la'l-i Bedeġŧān üstine (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3*). [*virem, -em*]

yaġ-: Yaġmak.

1-yaġ-: *Yaġmak, toz, mermi vb. yüksekten çokça düşmek.*

- gönġlüme **yaġduġca** oġunġ mihrinġ artuġraġ olur / beġre artuġ virür ol yir kim düşer bārān anġa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2*). [*yaġduġca, -duġca*]

2-yaġ-: *Yaġmak, yaġmur, kar, dolu gökten düşmek.*

- zülf arasında yaŧur yüzünġni tökkeġ dīde āb / kim yaġıŧ **yaġsa** yaŧunur bulut iġre āftāb (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1*). [*yaġsa, -sa*]

yaĥ-: Yakmak.

1-yah-: *Yakmak. II Yıkıma, zarara yol açmak, büyük bir zarara uğratmak, mahvetmek.*

- kūyinġda mesken itdi gönġül **yaĥma** hier ile / ġün cennet ehlidür ne virür-sin 'azāb anġa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2*). [*yaĥma, -ma*]

1.1-yah-: *Yakmak. II Güçlü sevgi uyandırmak.*

- **yaĥtı** meni pervāne teg ol pertev-i ruġsār / ŧem'inġ ü belī kim yandūġı pervāne içündür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3*). [*yaĥtı, -tı*]

yan-: Yanmak.

1-yan-: Yanmak.

- her ھاs için ot kimi **yanmağ** nedür / su kimi her cāya boyanmağ nedür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34*). [*yanmağ, -mağ*]

1.1-yan-: Yanmak. II Çok sevmek, büyük bir aşk ile sevmek.

- yana gönglünğ anğlasağ cānā Hidāyet āhını / nişe kim **yanmış** kişiniğ nālesi dil-süz olur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5*). [*yanmış, -mış*]

1.2-yan-: Yanmak. II Çok üzölmek.

- ger açarsam leb şehā şām-ı firākiniğ şerhine / şem‘ teg **yanmış** göngölning odlar ağzından düşer (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3*). [*yanmış, -mış*]

1.3- yan-: Yanmak. II Olgunlaşmak.

- içen devlet meyin bil kim oyandı / ğam odında ھاçan devletlü **yandı** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3*). [*yandı, -dı*]

1.4-yan-: Yanmak. II Yanağın ışığı.

- **yanup** şem‘ pervāne şalsa қанadın / ne қayғu onunğ ekmegi düşti yağa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3*). [*yanup, -up*]

yi-: Yemek.

1-yi-: Yemek.

- ne şeker **yidüğini** bilmedi kimse diliniğ / ھاmu ağızlar içinde bu mesāyil қaldı (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2*). [*yidüğini, -düg, -i, -n, -i*]

1.1-yi-: Yemek. II Sürdürmek.

- doğru olup doğru yörü doğru di / doğrılık ilen iki 'âlemni **yi** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51*). [yi,]

yît-: Yetmek.

1-yît-: *Yetmek, yeterli olmak.*

- hâk-i rehîng görüp n'iderem sürmeyi rak'ib / göz rûşenâlığına bu dârû **yiter** ma'nga (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3*). [yiter, -er]

2-yît-: *Yetişmek, ulaşmak.*

- feryâd ki feryâdıma hîç kimsene **yitmez** / tâ kim sora niçün (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 5*). [yitmez, -mez]

yörit/d-: Yürütmek.

1-yörit/d-: *Yürütmek, geçerli kılmak.*

- zer-çihrede ger dîde yaşım sîmi **yöridür** / yüzüngden ırağ ey büt-i gül-çihre yörü dur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1*). [yöridür, -ür]

1.1- yörit/d-: *Yürütmek, geçerli kılmak. II İnletmek.*

- atlandı meger seyr içün ol şâh-süvârum / kim her ya'ngadan na'ra gelüp yiri **yöridür** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3*). [yöridür, -ür]

yüz-: Yüzmek

1-yüz-: *(deri) Yüzmek.*

- ten kaydın üzgeç irdi göngül vaşla sen da'ı / ey cân vişâling ister iseng **yüz** aning kimi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3*). [yüz,]

2-yüz-: *(suda) Yüzmek.*

- göz yaşındın geçe bilmen **yüzüp** ey murğ-ı seher / bu dengizdin geçüre gör
alup arhanga meni (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit*
4). [yüzüp, -üp]

1.3. İsimler

Klasik Türk Edebiyatının köklü geleneğinin imge dünyası birikiminde isimler, şairler tarafından çeşitli çağrışımlarda bulunacak şekilde kullanılmıştır. Biz de çalışmamızda kelimelerin akla gelen ilk tanımının yanında şairin hayal dünyasından gösterdiği manzaraları hakkıyla izlemeye çalışarak onu açıklamaya çalıştık.

ay:

1-ay: *Ay, dünyanın uydusu.*

- sözüñgi anğlayan şeker dilemez / yüzüñgi gören **aya** meyl itmez (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 2*). [aya, -a]

1.1-ay: *Ay, dünyanın uydusu. II Aya benzer sevgili.*

- kaç ucın gösderüp dil aldı ol **ay** / meni nādān görüp şatdı sınıuḡ yay (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1*). [ay,]

1.2-ay: *Ay, dünyanın uydusu. II Parlaklık.*

- töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi **ayını** / benimle dāyimā budur ol ayuñg resm ü āyīni (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1*). [ayını, -ı, -n, -ı]

2-ay: *Ay, yılın ayrıldığı on iki bölümden her biri.*

- çün şıyām **ayı** diyüp ‘özr getürme araya / sākīyā bāde getür kim gül-i ḥamrā demidür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2*). [ayı, -ı]

ayağ:

1-ayağ: *Kadeh (Sümerler, Antik Yunan gibi pek çok eski çağ toplumunda ayak, ayakkabı ve çizme şeklindeki rhyton/riton adı verilen içki sunu kaplarının varlığı nedeniyle kadeh, ayak sözcüğüyle anılagelmiştir. Bkz. AYDIN, 2017b).*

- başdan ayağa fark idemezse ‘aceb degül / ‘ışkūng meyinden ol ki çekeydür bir er **ayağ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [ayağ,]

2-ayağ: Ayak. II Sevgiliye duyulan saygının ve bağlılığın yere kapanılarak gösterilmesi..

- didim olmağa **ayağūngda** göngül hasreti var / didi ger anğa naşīb olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [ayağūngda, -ūng, -da]

baş: Baş.

1-baş: Baş, kafa, ser.

- başımı kesmağa kaşd ol gözleri cellād ider / bī-vefālīg resmini başdan yana bünyād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [başımı, -um, -ı]

1.1-baş: Baş, kafa, ser. II Huzur, sakinlik, sessizlik.

- ‘arz eyleyicağ itlerūnge hālūmi dirler / çoğ başımız ağırtma bize **baş** gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [baş,]

2-baş: Baş, kişinin kendisi.

- yalguz rakībi baḥma **başımda** zevāl kim / gözden yüzün yaşurdı o gün bu zevāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [baş, -um, -da]

3-baş: Baş, bir topluluğu yöneten kimse, lider, önder.

- hoşlıgda degme lāf uranı şanma **baş** igit / ol **baş** ola ki baş kıoya cevır ü cefā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [baş,]

4-baş: Baş, düşünce, fikir, zihin.

- bir kez hayāl ile seni kuçsam didim Nîl'e / **başdan** Hidāyet itdi gider bu hayālünġi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [başdan, -dan]

diş: Diş

1-diş: Diş.

- dūr **dişünġ** ü 'aķıķ lebünġden cüdā niçe / zer teg yüzümde mevc ura yāķūt-ı aķmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [dişünġ, -ünġ]

1.1-diş: Diş. II İnci.

- gözlerüm yaşın tōküp buldı **dişünġ** vaşlın şehā / ħansı ġavvāşünġ işidūr kim bula busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [dişünġ, -ünġ]

felek: Felek

1-felek: Gök katlarında yer alan yıldızların insan kaderi üzerinde yaptığı kabul edilen etki, kadere hâkim olduğuna inanılan güç, tâlih, baht.

- dem yârdan ururdum u aġyâra tuş eyler / her laķza **felek** üstüme bir tūr yıķar yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [felek,]

2-felek: Gökyüzü, semâ; dünya, âlem, devran.

- gördi bām üsne yüzünġ yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay tūlū' itdi **felek** yüzinde kevkeb oldı fâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [felek,]

kalem: Kalem

1.1 -kalem: Kalem. II Keserek düzeltmek.

kestürmez isem hattı için başı **ķalem** teg / ey tīg-ı ķazā başımı virdüm **ķalem** eyle
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [ķalem,]

1.2-ķalem: *Kalem II Mürekkep (sevgilinin saçının karalığı).*

ķıldan **ķalem** alup ķılur eşkim muķarriri / taķrīr ķihremi varaķ-ı zer-nigār teg
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [ķalem,]

od: Ateş

1- od: *Ateş.*

- yūzi yād ile yir dutmaz göngölde özgeler fikri / bu rūşendür ki **od** yanan ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [od,]

1.1-od: *Ateş II Ateş cehennemdeki nardır. Ancak onda nur özelliği de vardır. Yani ateş yakma özelliği yanında aydınlatma özelliğine de sahiptir.*

- yansam n'ola 'ışķıng **odı** ilen / gör ķūbı ki niķe nūr ider nār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [odı, -ı]

1.2-od: *Ateş II Ateş lale ile birlikte kullanılınca dağlama özelliği kendini gösterir.*

- o kim cān bülbülin gül-zār-ı ķüsñüngden ırağ ister / yüregi lāle teg ķasret **odılan** dāğ dāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [odılan, -ıla, -n]

1.3-od: *Ateş II Semender denen canlı, hayvan, ateşte yanmaması dolayısıyla ateş ile birlikte kullanılır. Böylece aşık da kendini semendere benzetir.*

- semender teg dil ü cānım bir **od** ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [od,]

1.4-od: *Ateş II Aşķın içinde bulunduğū aşķın ızdırabıdır. Ayrıca sevgilisine duyduğū özlem ve hasret de ateş şeklinde kendini gösterir ve daima aşķı yakar.*

- yiter hicr **odına** yahmağ Hidāyet’ni şehā şimdi / viṣālīng şehrinı yazıng firāk
iḳlīmını puzung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5).
[odına, -ı, -n, -a]

1.5-od: *Ateş II Ateş gözde tutuşur ve gönülde alevlenir, aşık gönlündeki ateşi söndürmek için daima gözünden su akıtır. Ama o ateş asla sönmez. Ateşin yanından sudan başka bir de hava vardır. O da ah şeklinde ateşi arttırır.*

- yüzini görsedüp yana gizledi zülf ile / **od** şaldı cāna gitdi gözümde tütün kimi
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [od,]

1.6-od: *Ateş II Sevgilinin beni ateş gibi olan yanağı üzerinde yanıp kalmış bir karabiber yahut habbedir.*

- **oddur** yüzi şol hāl ile haṭ sanasın ey dil / oddan burulup çıhmalu bir pāre
duhāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [oddur, -
dur]

1.7-od: *Ateş II Sevgilinin yanağı ve dudağı renk dolayısıyla bir ateştir. Yakıcı özelliği burdan gelir.*

- bu nev‘ kim **odlar** yanar tāb-ı ruhından sīnede / nā-gāh āhımdın göre ‘ālem
tutuşmış yanadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2).
[odlar, -lar]

1.8-od: *Ateş II Ateş bazan mum ile birlikte kullanılır ve şairin aşk ateşiyle içinin yanması hali, tıpkı için için yanan muma benzetilir.*

- şem‘ eger ‘ārızına karşı durupdur bu gice / tīz kes başını meclisde getür **odını**
yah (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [odını, -ı, -n, -ı
]

oh: Ok.

1-oh: Ok.

- her haçan kim başara **oñılan** ol ğamze savaş / yaya dönsün boyı anıñ ki fidā kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1).
[oñılan, -ıla, -n]

1.1- oh: Ok. II Sevgilinin kirpikleri.

- oñı efğānlar kıılır geçer Hidāyet şor neden / ħansı yaydan güç görer yā Rab ki men kıurbān aña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7).
[oñı, -ı]

1.2-oh: Ok. II Sevgilinin beninin kokusu.

- ey dil yiter uşan ki maña **oñı** yitmedi / bir gün ola yitüre anı yitüren saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [oñı, -ı]

1.3- oh: Ok. II Sevgiliye duyulan aşk.

- **oñı** gitkeç yüregümden derdüm artar şor neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [oñı, -ı]

1.4-oh: Ok. II Ayva tüyleri.

- göñglüme yağduğca **oñuñ** mihriñ artuğrağ olur / beħre artuğ virür ol yir kim düşer bārān aña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2).
[oñuñ, -u, -ñg]

1.5-oh: Ok. II Armağan.

- cāna çoñ oñ atduğunğdan şanma ey cān incinem / kim her **oñuñ** bir ümīd ü istimāletdür maña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4).
[oñuñ, -uñg]

1.8-oh: Ok. II Aşığın ahı, ayrılık yarası, çekilen dert.

- şaştından ayru düşdügiçün **oñ** o meh-veşüñ / toprağı şavurur başa āh u fiğān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [oñ,]

1.9-oh: Ok. II Sevgilinin boyu.

- gitdi ol **oḥla** cān Hidāyet'den / **oḥla** bir daḥı cān uyar yirine (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6*). [*oḥla, -la*]

pervāne:

1-pervāne: *Işık çevresinde dönen küçük kelebek.*

- ey çerāğum şem'-i rūyīngdan cüdā / ölmege mūm olmuşam **pervāne** teg (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 4*). [*pervāne,*]

1.1-pervāne: *Işık çevresinde dönen küçük kelebek. II Aşka düşen, aşkın cazibesine kapılan; âşık.*

- yaḥtı meni pervāne teg ol pertev-i ruḥsār / şem'ing ü belī kim yandığı **pervāne** içündür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3*). [*pervāne,*]

şem' : Mum

1-şem' : *Mum.*

- ger açarsam leb şehā şām-ı firākīng şerhine / **şem'** teg yanmış gönğülning odlar ağzından düşer (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3*). [*şem',*]

1.1-şem' : *Mum II Âşık.*

- **şem'** eger 'arızına karşı durupdur bu gice / tiz kes başını meclisde getür odını yaḥ (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2*). [*şem',*]

1.2-şem' : *Mum II Yüz, çehre parlaklığı.*

- yaḥtı meni pervāne teg ol pertev-i ruḥsār / **şem'ing** ü belī kim yandığı pervāne içündür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3*). [*şem'ing, -ing*]

1.4. Kalıp İfadeler

A-Yardımcı fiillerle kurulan birleşik fiiller

Hidayet Divanı incelendiğinde yardımcı fiillerle kurulan (etmek, olmak, eylemek, bulmak) birleşik fiillerin sık kullanıldığı görülmektedir. Yazar, Arapça ve Farsça isimleri Türkçe yardımcı fiillerle kullanarak bir anlamda sözcükleri Türkçeleştirmiştir. Yardımcı fiiller ile kurulan birleşik fiilleri sistemde tek tek almayıp *çoklu seçim işlemi*yle sistemin bize sunduğu kelime türlerinden *Kalıp ifade* türü altında işledik.

“**olmak**” yardımcı **fiili** Türkçe, Arapça ya da Farsça kökenli isim ve isim soylu sözcüklere eklenerek birleşik fiiller meydana getirilmiştir.

‘âdet ol-: *Alışkanlık haline gelmek, sürekliliğe sahip olmak.*

- her kime yoldaş sa‘âdet ola / luṭf u kerem pîşe vü ‘âdet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [‘âdet ol-, -a]

biryân ol-: *Kebap olmak, kavrulmak, yanmak. II Aşk ateşiyle yanmak, çok acı ve ıstırap çekmek.*

- ol ikki nergis ögende göngül **biryân olur** ‘âşık / ağırlar ikki ser-ḥoşnı görüng bir şiş kebâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [biryân ol-, -ur]

cāk ol-: *Parçalanmak, ortadan kaybolmak, yok olmak.*

- cān perdesi **cāk olur** kim aḡrımasun şol il / her gāh ki nāz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [cāk ol-, -ur]

cehl ol-: *Cahillik etmek, yanlış bir davranış olmak, hata etmek.*

- olma yoldaşı raḡībūng yāri görmekçün göngül / **cehl ola** yahşı umup varmaḡ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [cehl ol-, -a]

dūr ol-: *Uzaklaştırılmak, kovulmak.*

- ger Hidāyet dīdeden **dūr oldu** ammā her nefes / şanma ol leb zikri ey sīmīn-ber ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [dūr ol-, -dı]

ehl ol-: Bir işten anlamak, işin erbabı olmak.

- ‘aceb mi kıoysa ilinden gül etegin bülbul / kıoyar mı dil-berining **ehl olan** bu çağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [ehl ol-, -an]

fāş ol-: Meydana çıkmak.

- gördi bām üsne yüzüñ yaş oldu çeşmüm yaş ilen / ay tulū‘ itdi felek yüzinde kevkeb **oldı fāş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [fāş ol-, -dı]

ğāfil ol-: Dikkatsiz, hazırlıksız olmak.

- gamzesinden gözining **olma** Hidāyet **ğāfil** / hazır ol kim bu gāzanfer ingēn evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [ğāfil ol-, -ma]

hākrek ol-: Toprak olmak II ayağının altına serilmek.

- degmeye tā hāki oñuñ degmeye ol kapuda / şöyle hākem **olmaya** hīç kimse menden **hākrek** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [hākrek ol-, -ma, -y, -a-rek]

ırağ ol-: Uzak olmak.

- şehā zībā cemālüñdin yaman gözler **ırağ olsun** / felek kandiline şem‘-i ruñuñ çeşm ü çerāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [ırağ ol-, -sun]

karār ol-: Bir meseleyi hükme bağlamak, ne yapılması gerektiği husûsunda kesin hükme varmak.

- bağırim kararlı cevri ü cefāng ile ey felek / kısmet günü benimle bu **oldı** meger **karār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [karār ol-, -dı]

mahfūz ol-: Saklanmak, gizlenmek, korunmak.

- bāgbān-ı şun‘ tā āb-ı ruhı **maḥfūz ola** / çekdi sünbülden ḥiṣār u ḥamı yanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [maḥfūz ol-, -a]

nūn dāl ol-: Nun (harfinin) dal olması. II Sevgilinin güneş gibi parlak yüzünü gören gözün kısılması.

- yohsa levḥ-i sīme bir nūn yazdı altun su ilen / kātib-i kudret kim ol **nūn oldu** ‘ayn-ı ‘īda dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [nūn dāl ol-, -dı]

pervīn ol-: Ülker takım yıldızı olmak II Parçalara ayrılmak; parlak gözyaşı olmak.

- kaşı hicrinden qad-i ḥam birle kanlu yaşıdan / bir görüñ niçe hilālum yana **pervīn olmuşam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [pervīn ol-, -mış, -am]

revān ol-: Akıp gitmek; ordan oraya dolaşmak.

- ten idi ‘ālem ü cān zāt-ı şerīfi ne diyem / ki ne Türkin koyuban bütti cān **oldı revān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [revān ol-,]

şād ol-: Mutlu olmak.

- bir oḥ ile didiñ ki kılam ḥātırūñi şād / ol sözünge **şād oldum** u şād eylemedüñ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [şād ol-, -du, -m]

sīrāb ol-: Susuzluğu gidermek.

- sorduğumça leblerüñi **olmadum sīrāb** men / gerçi la‘līñ teşnelik kesmek durur ḥāşiiyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [sīrāb ol-, -ma, -du, -m]

tālib ol-: İstemek, talep etmek.

- maṭlūb sen ü menem taleb-kār / **tālib olana** olur taleb kār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 1). [tālib ol-, -an, -a]

uz ol-: Mâhir, akıllı, uyanık olmak.

- dīde hoş tezhīb ider hicrūṅde yüzün şafhasın / her işi çoḡ eylese kimse ol işde **uz olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [uz ol-, -ur]

vīrān ol-: Yıkılmış, harap olmak. II Gamlı, kederli olmak, üzülmek.

- kesme cāndan ḡam u derdūṅni ... / mülk **vīrān ola** zulm olsa işi pādīsheṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [vīrān ol-, -a]

yek-sān ol-: Bir, eşit, aynı seviyede olmak.

- ölmesün kim men ölem ölgeç kefen biz yā ḡarīr / ölüye **yek-sān ola** ger şāla dutsaṅ yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [yek-sān ol-, -a]

zāyi' ol-: Zıyan olmak, yok olmak, heder olmak.

- ey göṅgöl her oḡı kim çekse saṅḡa ol ḡaşı yay / ḡoyma kim **zāyi' ola** beslegil öz cānuṅ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [zāyi' ol-, -a]

'aceb ol-: Şaşırmak, hayrete düşmek.

- biyle kim şevḡ odı cānımda yanar şem' şıfat / **'aceb ola** bu gice ger yitüre daṅḡa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). ['aceb ol-, -a]

“etmek \ itmek” **yardımcı fiili** isim veya isim soylu sözcüklere gelerek birleşik fiil oluşturur. Şair divanında “etmek” yardımcı fiilini Arapça ve Farsça kökenlin sözcüklere getirerek bu kelimeleri hem birleşik fiile çevirmiş hem de Türkçeleştirmiştir.

aḡ it-: Beyaz hāle getirmek, beyazlaştırmak.

- görset ol yüzi gider revnâkı mihr ü mehinġ / al niġābunġnı yüzün **aġ ide gör** şubġ-gehinġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [aġ it-, -e]

bünyād it-: Bina etmek, kurmak.

- başumı kesmaġa kaşd ol gözleri cellād ider / bī-vefālġ resmini başdan yana **bünyād ider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [bünyād it-, -er]

ĉāk it-: Yırtmak, parçalamak.

- cān gönġlegini **ĉāk idüp** ol kūda Hidāyet / yaru itinġe örtüp ü yaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [ĉāk it-, -üp]

cem´ it-: Bir araya getirmek.

- anda kim derd ehlini **cem´ ideler** maşşer günü / çağlama eksüklüğüm kim hamudan efzün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [cem´ it-, -er, -ler]

dād it-: Şikayet etmek, sızlanmak, feryat etmek.

- şehd-i la´lünġden şehā dadmış meger ġālünġ ki zülġ / diz ĉöküp giymiş kara ġüsning ġatında **dād ider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [dād it-, -er]

elġāf it-: İyilik yapmak.

- bes koyma ġarāb olmaġa **elġāf idüp** anı / kıl zabı-ı vilāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [elġāf it-, -üp]

ferāmūş it-: Unutma, hatırdan çıkarma.

- kim ki o meyden ġadehi nūş ider / bilür özin gerĉi **ferāmūş ider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [ferāmūş it-, -er]

ġülġeşt it-: Gül gezintisine çıkmak.

- o serv bâğda çü **gölgeşt ider** Hidāyet yiter / tiken yapuşmaya nā-geh biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [gölgeşt it-, -er]

haml it-: Yüklenmek.

- Hidāyet kâşır oldıysa niçe gün gerçi hıdmetden / felekning iktizāsı bil anı **haml itme** takşire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [haml it-, -me]

ictimā' it-: Toplanmak, bir araya gelmek.

- koyma ilden cām-ı şahbāyı Hidāyet bir zamān / tā müneccim **ictimā' itmiş** göre bedr ü hilāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [ictimā' it-, -miş]

ırağ it-: Uzaklaştırmak.

- gülşende dāne bulmayıcığ kuş helāk olur / bu vech ile nazardan **ırağ itme** hālūngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [ırağ it-, -me]

kesād it-: Azaltmak, eksiltmek, değersizleştirmek.

- saçı ki eyle **kesād itdi** müşki cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [kesād it-, -di]

luţf it-: İyi davranmak, hoş muâmele etmek, iyilikte bulunmak.

- bulmaya vaşlūng Hidāyet yār eger **luţf itmese** / bende sa'yi hāk onğarmazsa hamu bī-hüdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [luţf it-, -me, -se]

meyl it-: Yönelmek, eğilimli olmak.

- dil ki sen meh-likāya meyl itmez / kāfir olmuş hudāya **meyl itmez** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [meyl it-, -mez]

nazar it-: Bakmak.

- dünyîye aldanma vü hem mālına / bir **naẓar it** özgelerüñ ħāline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 62). [naẓar it-,]

rivāyet it-: Bir haberi, söz veya olayı nakletmek, anlatmak.

- yüzüñ ħikāyetini Hidāyet diyer müdām / gülden belī **rivāyet iden** ‘andelībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [rivāyet it-, -en]

sayd it-: Avlamak.

- görgeç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cān / gündüz munı **şayd itdi** anı koydı şeb için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [şayd it-, -di]

tulū ‘ it-: Doğmak, ortaya çıkmak; varlık göstermek.

- gördi bām üsne yüzüñ yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay **tulū ‘ itdi** felek yüzinde kevkeb oldı fāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [tulū ‘ it-, -di]

vaşf it-: Niteliklerini anlatmak.

- ey **vaşf iden** mañga gül ü gül-zār u gülşeni / hoşdur didükleri velī göñglüm siven ħanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [vaşf it-, -en]

‘arz it-: Saygı ile anlatma, ifade etme, bildirme.

- ĩmāndur o māñiñ yüzi bu şoñğ nefesimde / bir kimsene bulman ki mañga ‘arz ide ĩmān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [‘arz it-, -e]

“eylemek”yardımcı fiili de metin içinde genellikle yabancı kökenli isim soylu sözcüklere eklenerek birleşik fiil oluşturulmuştur.

āzād eyle-: Kurtarmak.

- kār vān-ı mülk-i kıds oturdı Mışr cān saru / Yūsuf-ı Ken‘ānı çāh-ı ğamdın **āzād eyledi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [āzād eyle-, -di]

ber-taraf eyle-: Ortadan kaldırmak, bir kenara atmak.

- şāha kul olup geĉti Hidāyet dil ü cāndan / kim şāhı siven ikki cihān ber-ṭaraf eyler (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6*). [*ber-ṭaraf eyle-, -r*]

cevlān eyle-: *Dolaşmak, gezinmek.*

- yarma ey pīr gögsüñgi men teg o **cevlān eylegeç** / ürkmeye gül-gün semendi nāgeh özge cū görüp (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4*). [*cevlān eyle-, -geç*]

dād eyle-: *Adaletle, iyilikle muamele etmek.*

- derd ü ğamınıñ dādını duyduñ meger ey dil / kim munĉa ki cevr eyledi **dād eylemedüñ** hīĉ (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4*). [*dād eyle-, -me, -dü, -ñg*]

edā eyle-: *Yerine getirmek.*

- şāh du‘āsın ĉü **edā eyledi** / cān u dil bīmāra nidā eyledi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40*). [*edā eyle-, -di*]

fiğān eyle-: *Feryat etmek, inlemek.*

- yarıp ey nāle boğazdan ĉekil āhır göreyim / sañga kim didi **fiğān eyle** meni ‘āleme ĉaĥ (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4*). [*fiğān eyle-,*]

güşād eyle-: *Açmak, açık etmek.*

- dil mühresini şeş-der-i endūha biraĥduñ / hūb oynaduñ ey düst **güşād eylemedüñ** hīĉ (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 3*). [*güşād eyle-, -me, -dü, -ñg*]

heves eyle-: *Heveslenmek, temayül etmek.*

- söyledüm **eyler heves** dirmek gül ü vaşlıñ raĥīb / bu hevā ilen dir ol ĥas dirse ĥār-ı ğam dire (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3*). [*heves eyle-,r*]

irşad eyle-: *Doğru yolu göstermek, aydınlatmak.*

- şāh lutfından cihān ehline oldu feth-i bāb / bendeye devlet bu fethü'l-bāba **irşad eyledi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [irşad eyle-, -di]

kem eyle-: Azaltmak.

- derd ü gam u belāngı göngülden **kem eyleme** / senden men şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [kem eyle-, -me]

nigār eyle-: Resmetmek, nakşetmek.

- kıan yaşılan rakīb yüzün **eylemek nigār** / āsāndur eylesün maṅga meyl ol nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [nigār eyle-, -mek]

pinhān eyle-: Saklamak, gizlemek.

- bād esüp yaprağ güli örter teg āhımdın bu serv / il yüzine dutuban menden ne **pinhān eylemiş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [pinhān eyle-, -miş]

sevād eyle-: Karalama, yazma.

- kāfūr üze müşk ile **sevād eylemedüṅ** hīç / bir nāme ile bendēṅi şād eylemedüṅ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [sevād eyle-, -me, -dü, -ṅ]

tevehhüm eyle-: Kurma, kuruntuya düşme:.

- ḥavf ider dīvāne dil la'lüṅni ey meh-rū görüp / niçe kim kıandan **tevehhüm eylese** hindū görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [tevehhüm eyle-, -se]

zebān eyle-: Söylemek.

- tā hezār engīz ilen gül vaşfin ider bülbüle / özini sūsen niçe gör veh **zebān eyler** yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [zebān eyle-, -r]

‘ıyān eyle-: Ortaya çıkarmak, göstermek, belli etmek.

- kaçın dutup yüzün n’ola yār **eylese** ‘ıyān / çün kim güneş zühür idicek ay olur nihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [‘ıyān eyle-, -se]

kılmak” yardımcı fiili de metin içinde genellikle yabancı kökenli isim soylu sözcüklere eklenerek birleşik fiil oluşturulmuştur.

āvāre kıl-: (birini) memleketinden uzaklaştırmak.

- meni kūyından anıñ müdde‘ī **āvāre kılar** / bağrumı tīg-ı cefā ile yana pāre kılar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [āvāre kıl-, -ur]

da‘vet kıl-: Davet etmek, çağırmak.

- men Hidāyet kimi gitmen işigindin zāhid / niçe **da‘vet kılasın** cennet-i a‘lānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [da‘vet kıl-, -a, -sın]

endīşe kıl-: Düşünmek, kaygılanmak.

- özünğ ile doğrılığı pīşe kıl / sorğu güninden yörü **endīşe kıl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 53). [endīşe kıl-,]

güzer kıl-: Geçmek; dolaşmak.

- şabā ol kūya luṭf idüp **güzer kıl** / nigārı hāl-i zārımdan haber kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [güzer kıl-,]

hisāb kıl-: Değerlendirmek.

- **hisāb kıllağ** içün defter-i harām u helāl / ehl-i ṭabībining öldüm ṭabābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 18). [hisāb kıl-, -mağ]

işāret kıl-: El, kol ve mimiklerle hareketler yapmak.

- ger ister iseng cān u dil ü dīnimi almağ / **ķıl** göz ucu ilen bir **işāret** ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [işāret ķıl-,]

izhār ķıl-: Açığa vurmak, meydana çıkarmak, göstermek, âşikar etmek.

- la'linde bulmuşam dil-i bīmāruming emin / **izhār ķılmağa** bu sözi bolmazam emīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [izhār ķıl-, -mağa]

ķışās ķıl-: Kısas, öldüreni öldürme, yaralayanı yaralama cezası.

- şordum lebin hūnī diyüp **ķıldı ķışās** itdim neden / mundan didi kim hūnīning meyli hemīşe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [ķışās ķıl-, -dı]

lutf ķıl-: İyilikte bulunmak, ihsan etmek; iyi muamele etmek, yakınlık göstermek.

- sen hem şanemā terk ide gör cevri ü cefāyı / **ķıl lutf** u 'ināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [lutf ķıl-,]

ma'dūm ķıl-: Yok etmek.

- yā Rab aning ağzınınğ sırrın maᅡga mefhūm ķıl / yā benim būd u cūdım ağzı teg **ma'dūm ķıl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [ma'dūm ķıl-,]

nezāre ķıl-: Bakmak, seyretmek.

- şehā yüzüᅡg hevesinden gözümdeᅡ aᅡar su / **nezāre ķıl** ki güle karşı hoşdur aᅡar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [nezāre ķıl-,]

pervā ķıl-: Korkmak, çekinmek.

- ol gün ki tāb-ı vechine şem'-i felek pervānedür / kaçın çatup menden öter **ķılmaz** maᅡga **pervā nedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [pervā ķıl-, -maz]

sücūd ķıl-: Secde etmek, önünde eğilmek, hürmet ve saygı göstermek.

- gördi melāyik seni **kıldı sücūd** / özünġi şaġınmaz iken bī-vücūd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [sücūd kıl-, -dı]

tahkik kıl-: Araştırmak, incelemek.

- tā Hidāyet zekānıġda kara hālūġ gördi / **kıldı tahkik** rivāyatını Yūsuf la çehiġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [tahkik kıl-, -dı]

vefā kıl-: Sevgi ve dostluk göstermek, merhamet etmek. II Ebedi olmak.

- kimseye çün **kılmadı** dünyā **vefā** / munça anıġçün ne çekersin cefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43). [vefā kıl-, -ma, -dı]

B- Anlamca kaynaşmış söz ve söz grupları

Eserimizde anlamca kaynaşmış kelimeleri manası bozulmaması adına yine çoklu seçim işlemiyle kalıp ifade olarak ele alıp birlikte değerlendirdik.

ayaġūġ tozu: Ayaġın tozu. II Hükümdarın/sevgilinin geçtiġi yolun önemini ve değerini de göstermektedir. Çünkü geçilen yerin tozu ve topraġı göze sürme yapılacak kadar, ona yüz sürülecek kadar değerli ve kutsal bir nesne olarak alınmaktadır.

- gözden **ayaġūġ tozun** gidermen / öğrendi gözüm bu dārū ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [ayaġūġ tozu, -n]

bāġ u rāġ: Çayır çimen, bağ bahçe.

- irişdi yaz u çiçek dutdı **bāġ u rāġ** etegin / tavāf içün bile çaldı şükūfe aġ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [bāġ u rāġ,]

cān dimāġı: Ruh hafızası, ruhlar aleminde yaşanan hadiseler; gönül hafızası.

- bŷy-ı zŷlfī **cān dimāġından** gidŷp geldise ġam / ġam yime ey dil niçe bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [cān dimāġı, -n, -dan-ŷp]

cān pāre: Can parçası; can kadar sevilen kimse.

- yüzindeki ol hâl u anıḡ üsne biten haṭ / cān pāresidür hâl u haṭı rişte-i cāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [cān pāre, -si, -dür]

dang yili: Tanyeli, tan vakti esen hafif rüzgar.

- **dang yili** kim esende yitürürdi bu meni / ol zülf-i pür-ḡam içre niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [dang yili, -i]

dün gün: Gece gündüz. , sürekli, daima.

- yüzüḡ nūrı ki tābāndur hemişe pertev-i ḡaḡdan / göründi çeşmüme **dün gün** güneş teg burc-ı eblaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [dün gün,]

felek kandili: Gök kandili II Süreyyâ; (sevgilinin yüzü gibi olan) ayın menzillerinden en meşhuru.

- şehā zībā cemālünḡdin yaman gözler ıraḡ olsun / **felek kandiline** şem‘-i ruḡunḡ çeşm ü çerāḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [felek kandili, -n, -e]

hâr u has: Çalı çırpı. II Rakip.

- ḡāk-i rāḡnḡdan süpürür **hâr u has** / yâ Rab ol ferrāşınḡa ḡurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [hâr u has,]

iki cihân: Dünya ve ahiret.

- dermān yoḡ ise derd ile meşhūr-ı şeh-r-sin / yiter Hidāyet **iki cihānda** hemīn saḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [iki cihân, -da]

iki ferişte: İki melek; Mûnker ve Nekir.

- sefer ‘azīmeti göḡlüm mükemmel oldı maḡa / **iki ferişte** hem öldüm müvekkil oldı maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [iki ferişte,]

iki kapılı ribât: *İki kapılı han. II Doğum ve ölüm, gelip geçici hayat.*

- bu dünya söyledüğündür **iki kapılı ribât** / gelen gider gerek İlyās dut gerek vaṭvāt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [*iki kapılı ribât,*]

kadd ü bālā: *Boy, pos, heybetli görünüş.*

- belā çoḥ çekdi bu gön̄glüm ıraḡ ol **kadd ü bālādan** / bu doğru kula danuḡdur ruḡ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [*kadd ü bālā, -dan*]

kāf kef: *Ölüm.*

- ol şāh ki her il **kef ü kāfını** anḡup / şūrīde olup baḡr urur cūş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [*kāf kef,*]

mār u mūr: *Yılan ve karınca II büyük ve küçük, güçlü ve güçsüz, herkes.*

- ḡālīḡ-ı ins ü cin ü vaḡş u ṭuyūr / rāzīḡ u rezzāk ḡamu **mār u mūr** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [*mār u mūr,*]

rūz u şeb: *Gece gündüz, daima.*

- tīrelīḡ kim daḡı gelmez **rūz u şeb** cānān besi / eyledür kim bellü olmaz kışda eyyām-ı ḡazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [*rūz u şeb,*]

varı yohı: *(birinin) nesi var nesi yoksa, olanca varlığı, varlığının tümü, sahip bulunduğu her şey.*

- her ḡaçan olsa ber-ā-ber ‘aynuma gün teg yüzi / **yohı varı** ‘ālemünḡ ol gün ber-ā-berdür maḡḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [*varı yohı, -ı*]

yenḡi ay: *Yeni ay, hilal. II Ay yorumlamalarına göre yeni ay, yeni başlangıçların zamanıdır; sevgilinin kaşı.*

- gön̄gül güler göricek ḡaşın ol dil-ārānünḡ / neden ki gülse gerek yüzine **yenḡi ayünḡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [*yenḡi ay,*]

yüz ağığ: *Yüz aklığ, iftihar edilecek, onurlanacak durum.*

- kızıl kıan ile boyansa saru bengzim ne ğam ey dil / mańga ol ikki ‘ālemde yaķın bil kim **yüz ağığdur** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3*). [yüz ağığ, -dur]

yüz ming: *Yüz bin; pek çok; sayılamayacak kadar çok.*

- felek dirdüm velī andan hem a‘lādur bu ma‘nīden / ki her burcında **yüz ming** kevkeb-i iķbāl-i tābāndur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2*). [yüz ming,]

yüz risālesi: *Yüz risalesi. II Yüz güzelliğinin aşığı hissettirdiğı duygular.*

- yüzüń ğamında göńgöl **yüz risāle** ger yazsa / Hidāyet’üń ola meyli o yüz risālesine (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5*). [yüz risālesi, -ne-si, -n, -e]

‘izz ü celāl: *İtibar ve azamet.*

- cihānda men daķı bir şeh-süvār-ı devlet idüm / ki hem ‘inānım idi taķt u baķt u ‘**izz ü celāl** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10*). [‘izz ü celāl,]

1.5. Atasözleri ve Deyimler

1.5.1 Deyim

Eserde toplamda 437 tane deyim bulunmuştur. Birçoğu günümüzde halen kullanılmaya devam eden deyimlerden bazıları şunlardır:

ad kazan-: Ün kazanmak.

- yolında ölenler **ķazanur ad** Hidāyet / bu ad ile n'oldı ki bir ad eylemedüñ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [ad ķazan-, -ur]

ağız aç-: Konuşmaya başlamak.

- **ağız açsam** hikāyetüm dimege / dir Hidāyet dahı ne ğavġādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [ağız aç-, -sam]

ağzın bend kıl-: Ağzını bağlamak. II Bir kimseyi herhangi bir sebeple söz söyleyemez duruma getirmek, susmak zorunda bırakmak.

- Hidāyet bu bir şî'r ilen **bend ķıldınġ** / ħorāsān u ehl-i Semerķand **ağzın** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [ağzın bend kıl-, -dı , -nġ -ın]

anunġ ħakı için: Allah ħakkı için, ant içmek veya ant vermek için kullanılan bir söz. Atasözleri, Deyimler veya Birleşik Fiiller.

- bir buse için istese cān dil dahı virem / **anunġ ħakı için** ki alur cānı cān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [anunġ ħakı için, -ı]

ayaġına başunġı şal-: Ayaġına kapanmak, yalvarmak.

- **ayaġına** itininġ **başunġı** çoġ **şalma** rakīb / olma zinhār özünġden ulu ilen ġüstāġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [ayaġına başunġı şal-, -ma]

ayaġına dolaş-: Ayaġına dolaşmak, başkasına yapmayı düşünödüġü kötölük kendi başına gelmek..

- ördüğü zülf ayağına dolaşursa ne ‘aceb / **dolaşur** her kişinin **ayağına** öz ‘ameli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [ayağına dolaş-, -ur]

bāda vir-: Yele vermek; boş yere dağıtmak, savurmak, boşuna harcamak. PARLATIR, TDK Deyimler, s. 908.

- mangu tā sāķī-yi cān bāde virdi / göngül şabr u qarārın **bāda virdi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [bāda vir-, -di]

bağrı delin-: İstirap çekmek, çok müteessir olmak.

- **bağrı delindi** felek-i sādening / tā kim o ki süzgüçi ol bādening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [bağrı delin-, -di]

bağrumung yağın erit-: İçinin (yüreğinin) yağın eritmek -İçinin yağı erimek- : Korkulacak bir durum meydana gelecek diye kaygı çekmek.

- dutdı ilim **bağrumung yağın eritdi** didi kim / il misen söyle Hidāyet doğrısın yā yağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [bağrumung yağın erit-, -di-i, -n]

baş çek-: Baş kaldırmak, buyruk dinlememek, isyan etmek.

- **çekmezüz baş** u Hidāyet ser-i mū tīgından / kılıcadur boynumuz ol mūy-miyān her ne kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [baş çek-, -mez, -üz]

baş çek-: Herhangi bir konuda önde gitmek, önyak olmak.

- gence girüp gönçe teg ol hırka-püş / **baş çeküp** hırkaya olgil hāmūş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 35). [baş çek-, -üp]

baş oyna-: Canını feda etmekten çekinmemek.

- **baş oynayan** Hidāyet onunğün pekā bulur / meydān-ı ‘ışk içinde bu celdū yiter mangu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [baş oyna-, -y, -an]

başa toprağ savur-: “Başa toprak saçmak” yahut “başa toprak savurmak”, “âcizlik bildirmek, yardım istemek, bir şey talep etmek, yasta olmak” anlamlarını ifade eden bir kalıptır. Divan şairlerinin şiirlerinde ağıt yakarken ya da feryat figan durumundayken üzüntü belirtisi niteliğinde başa toprak serpilmesi olarak tarif edilebilir.

- şaştından ayru düşdügiçün oh o meh-veşüng / **toprağı şavurur başa** āh u fiğān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [başa toprağ şavur-, -ur]

başımız ağrı-: Yerli yersiz konuşarak, gereksiz sözler söyleyerek, çok konuşarak birisini rahatsız etmek.

- ‘arz eyleyicāğ itlerünge hālūmi dirler / çoğ **başımız ağrıma** bize baş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [başımız ağrı-, -ma]

cān al-: Öldürmek; gönül çelmek, aşık etmek.

- dün Hidāyet’den o göz **almışdı** sihr ile **cān** / şimdi yüz lutf ile ister kim anıñ göñglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [cān al-, -mış , -ı, -dı]

cānıma cān katıl-: İnsanda yaşama sevincini artırmak; insana neşe, heves ve iç gücü vermek.

- ohı yitende **cānıma cān katılur** velī / mundandur ölmegim ki bir eglenmedin öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [cānıma cān katıl-, -ur]

cigerim biryān ol-: Ciğer kebab olmak, büyük acı yaşamak, yüreği yanmak, acı içinde kıvrانmak.

- **oldı cigerim** āteş-i hicrān ile **biryān** / yā Rab haçan işim ola bu derd ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [cigerim biryān ol-, -dı-im]

ğam yi-: Dertlenmek, kederlenmek, tasalanmak.

- bir nazar görmek için anuı ger aıda yr / ey Hidyet yri **am yime** v
hoş gr bu demi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5*).
[am yi-, -me]

ark ol-: Boğulmak, batmak II Hzn, keder içinde olmak, çok zlmek.

- bar-ı am içre ten gemisi **olmış** imdi **ark** / ki ayu daı sağlamaz olsaydı
lengerüm (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4*). [ark ol-
, -mı]

gögsin gir-: Göğüs germek, eziyete, sıkıntıya katlanmak, tahammül etmek.

- arusına siper kimi **gögsin girer** göngül / kirpük oın aın yayı her nie kim
seper (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3*). [gögsin gir-
-er]

göngül al-: Sevindirmek II Can almak.

- görsedüp gl-gün yüzüng **gnglmni aldunğ** l ilen / kimden grendng bu
vech ilen göngül almağı sen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134,
Beyit 3*). [göngül al-, -ma, -ı]

tıruna d- Aklına düşmek, hatırlamak.

- didüm **ki tıruna düşmezem** neden hergiz / lebi tebessüm idüp söyledi ki
tırdur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3*). [tıruna
d-, -mez, -em -un, -a]

il sne dut-: Bir kimseye çok sayı ve sevgi göstermek:.

- cn **il sne dutmışam** k'ol terk-i yamya diye / ey Hidyet cn u dil nadini
talatdur maa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5*). [il
sne dut-, -mı, -am]

il vir-: Fırsat vermek.

- anınn görsedür her ay sağa evgn-ı felek / ya'n 'ıret tpın **il virdükçe**
taşır itme al (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6*). [il
vir-, -dükçe]

iş düş-: Yapılması gereken bir işin ortaya çıkması.

- yâ Rab ki ne **iş düşse** Hidâyet'ning ilin dut / senden budur ol düşmese ey düst temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [iş düş-, -se]

kaşın çat-: Kızmak, öfkelenmek.

- ol gün ki tâb-ı vechine şem'-i felek pervânedür / **kaşın çatup** menden öter kılmaz maŋga pervâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [kaşın çat-, -up]

kulağ aş-: Dinlemek.

- ey geyik gözlü işit 'âşıkunġ efġanı disem / kim **kulağ aşadır** munda Hidâyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [kulağ aş-, -a, -dır]

kulağ dut-: İyice anlamak ereġiyle dinlemek, işitmeye çalışmak, kulak vermek.

- göngül şâ'idlerin vaşfin Hidâyet'den **kulağ dutsa** / oġutmaz özge destâni mununġ teg dâstân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [kulağ dut-, -sa]

kulağ ol-: Kulak kesilmek, dikkatle dinlemek.

- iy cân u dil dehâni sözün söylerem size / bir dem **kulağ olunġ** ki nihânî haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [kulağ ol-, -unġ]

lâf ur-: Söz etmek.

- ey müşk **urma lâf** hıţâdan o zülf ile / düşmez saŋga bu söz yörü git ey yüzi kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [lâf ur-, -ur]

leb aç-: Ağız açmak, söylemek.

- ger **açarsam leb** şehâ şâm-ı firâkıŋ şerhine / şem' teg yanmış göngülning odlar ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [leb aç-, -ar, -sa, -m]

nutkum bağlan-: Dili bağlanmak, konuşamamak.

- lebidür şun‘ u ağzından haber virür gönğül sen şor / menüm çün **bağlanur nutkum** bu şun‘-ı gaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [nutkum bağlan-, -um-ur]

peymān uşat-: Sözünden dönmek.

- gönğül ‘aceb mi **uşattısa** dil-berüñg **peymān** / cihānda hānsıdur ol kim dürüst peymāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). [peymān uşat-, -tı, -sa]

rū koy-: Yüz koymak, yönelmek, teveccüh etmek; niyetlenmek.

- ‘āşık ağyār ile kim dir rū-be-rū koymış durur / hāliş altunına hergiz kimse **rū koymış durur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [rū koy-, -mış, -durur]

söz uzat-: Gereğinden çok konuşmak.

- müdde‘ī kılsa kalem teg dil eger gıybete tız / **söz uzatmayalı** ey hāste Hidāyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [söz uzat-, -ma, -ya, -lı]

toprağ ol-: Yaşamaz olmak, can vermek.

- **toprağ olursa** ger tenüm şehd-i lebingçün ey gülüm / her zerrem ola bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [toprağ ol-, -ur, -sa].

yan vir-: Yan çizmek; uzak durmak; kaçınmak; sırtını dönmek.

- yağış teg ger seper ol Türk nāvek / Hidāyet **virme yan** seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [yan vir-, -me]

yasa düş-: Kederlenmek, üzülmek.

- vişāliñg devletin bulmağ hemîşe vardur ümmīdim / ümīdim kesmezem gerçi **düşübem yasa** men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [yasa düş-, -übem]

yirden göge: Yerden göge (kadar): Anlatılamayacak kadar çok.

- **yirden göge** yitüre Hidāyet sözi eger / olursa mültefit şeh-i ‘ālī-cenāb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [yirden göge,]

yolında öl-: Bir kimse veya değer uğruna can vermek, kendini feda etmek.

- **yolında ölenler** kazanur ad Hidāyet / bu ad ile n’oldı ki bir ad eylemedüñ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [yolında öl-, -en, -ler-ı, -n, -da]

yüz çevür-: Yüzünü (başka) yöne çevirmek. II Gösterdiği ilgiyi ve yakınlığı kesmek.

- **yüz çevürdüñ** cihānı dutdı zulām / gün dolangaç belī olur aḥşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [yüz çevür-, -dii, -ñg]

yüz gör-: Yüz bulmak, ilgi ve yakınlık görmek.

- göz yüzün gördi göñgöl çekdi Hidāyet gamını / belī her işde ki var **yüz göreler** yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [yüz gör-, -e, -ler]

yüz ur-: Bir hedefe ulaşmak için bir yola girmek.

- oḥı gitkeç yüregümden derdüm artar şor neden / **yüz urur** sağalmağa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [yüz ur-, -ur]

1.5.2 ATASÖZÜ

1-atluya gülmeye yayağ: Atlı kişiye yaya gülmez.

- yār itilen meni görgeç n’ola ger gülse rakīb / bu meşeldür ola ger **atluya gülmeye yayağ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [atluya gülmeye yayağ,]

2-balı dutan barmağın valar: Başkalarına güzel şeyler dağıtmakla görevli olan kimse, dağıttığından az çok kendisi de yararlanır.

- n'ola konup lebine çibin ger ilin şorar / dirler mesel ki **balı dutan barmağın yalar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [balı dutan barmağın yalar,]

3-halāyık yahşılığ itmez: Hizmetçi iyilik yapmaz.

- neden itdi benim bağırmda ey ebrū-kemān oḥuṅ / çü söylerler **halāyık** bu mişil kim **yahşılığ itmez** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [halāyık yahşılığ itmez,]

4-hamunūḡ başı sağlıḡ: Her şeyin başı sağlık, insanın yapacağı her şey vücut sağlığına bağlıdır. Sağlıklı olmayan kimse hiçbir iş yapamaz. Bir iş yapamayan, başarılı olamayan kimse de yaşadığı hayattan bir tat almaz; mutlu olamaz.

- bizimle yār arasında niçe gün ger ıraḡlıḡdur / kayurma ḡam yime ey dil **hamunūḡ başı sağlıḡdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [hamunūḡ başı sağlıḡ, -dur-nuḡ]

5-il ile kara gün bayram olur: Herkesle geçen kara gün bayram olur, insanın acılı gününde dostlarının yanında bulunması ona acısını unutturur.

- dil ü cān ile hicrānūḡda ne ḡam / **il ile kara gün olur bayram** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [il ile kara gün bayram olur,]

6-iti öldürene sürüdürler: İti öldürene sürüdürler, kötü bir eylemin, işin yol açtığı sıkıntıyı düzeltmek ona yol açana düşer.

- n'ola çekseng şaluban ḡalkama şol ḡalka-i zūlf / bu meşeldür ki **sürüdürler iti öldürene** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [iti öldürene sürüdürler, -en, -e-i]

1.6. Arapça ve Farsça Tamlamalar

Klâsik Türk edebiyatının anlam dünyasının önündeki engellerden olan Arapça ve Farsça tamlamalar TEBDÎZ sistemi ile ayrı ayrı anlamlandırılmayıp, çoklu seçim işlemiyle birlikte ele alınıp bağlamdan hareketle anlamlandırılmıştır. Eserdeki Arapça ve Farsça bazı tamlamalar şöyledir.

âb-ı hayvân: İçeni ölümsüzlüğe ulaştırdığına inanılan hayat suyu.

- zulmet içinde çıharsa **âb-ı hayvân** yoḥ ‘aceb / bu ‘acâyibdür ki zulmet âb-ı hayvândan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [âb-ı hayvân, -dan]

bād-ı şabā: Baharda esen hafif ve hoş rüzgar, seher yeli.

- ey **bād-ı şabā** göricek ol serv-i revānı / söyle ki be-ğāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 1). [bād-ı şabā,]

çāh-ı zenaḥdān: Çene çukuru. II Zindan (Âşık delilikten veya mecnunluktan eser gösterdiği için çene çukuru denen bu zindana can atar. Çünkü azad olmanın yolu tutsaklıktan geçer).

- zenaḥı çāhına cān koydı göngül dānesini / adı andan berüden **çāh-ı zenaḥdān** ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [çāh-ı zenaḥdān,]

cām-ı cihān: (Cem'in) İçinde bütün âlemi seyrettiren kadeh; içki kadehi. Cām-ı Cem'de denilen bu kadehin üzerinde çeşitli astronomik şekiller, yıldızlar, gezegenler ve yeryüzünün yedi kıtasının şekilleri işlenmiştir. Olağanüstü özelliklere sahip bu kadeh; bütün evrendeki durumu, yedi feleğin sırrını, yerkürenin en uzak noktalarında bile gerçekleşen olayları, açık ve ayrıntılı bir şekilde göstermektedir.

- sensin ki olupdur keremüñg cām-ı cihānda / her ḥāre virürsin gül ü her ḥāreye ḥārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [cām-ı cihān, -da]

dāğ-ı firāk: Ayrılık yarası.

- olmazsa hâste gön̄glüme vaşl̄ng ögür eger / ger dağ olursa **dāğ-ı firāk** ikki kat eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [dāğ-ı firāk,]

ebr-i siyeh: Kara bulut. II Siyah saç.

- tā düştü müşkîn sünbülün̄g gül-berg-i hāndān üstine / çekdi tenef **ebr-i siyeh** hūrşīd-i tābān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [ebr-i siyeh,]

felek-i sâde: Gösterişsiz, sadenin (yaşayanın) dünyası.

- bağı delindi **felek-i sâdening** / tā kim o ki süzgüçi ol bādening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [felek-i sâde, -ning]

ğamze-i hūn-hvār: (Sevgilinin) Kan dökücü, zalim yan bakışları.

- hüküm itdi revān olmağa kan yaşımı bir gün / ol **ğamze-i hūn-hvār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 7). [ğamze-i hūn-hvār,]

hāk-i vücūd: Vücut toprağı. II İnsanın yaratılış maddesi; aşkın zayıf ve güçsüz bedeni.

- çün öldüğüm̄ng fāyidesi yoğ zararınca / es bād-ı fenā **hāk-i vücūdım** ‘adem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [hāk-i vücūd, -ım]

ihyā-yı bāğ: Bahçenin canlandırılması.

- dağ̄ yili **ihyā-yı bāğ** u būstān eyler yana / gül yüzün bülbul görüp āh u figān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [ihyā-yı bāğ,]

kadr-i ğam: Gamin kıymeti.

- **kadr-i ğam** dil bilür kişi bilmez / hem-nişīn cānı hem-nişīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [kadr-i ğam,]

la‘l-i şeker-hand: Tatlı gülüşlü dudak.

- giderken dil ol kākül şaru dün gün / haber kıldı **la‘l-i şeker-hand** ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [la‘l-i şeker-hand,]

māh-ı ken'ān: *Ken'an ilinin ayı II Hz. Yusuf.*

- gitdi ol şūh u sözi ƙaldı cihān ağzında / **māh-ı Ken'ānı** gidüp ƙışsa-ı Ken'ān ƙaldı (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5*). [*māh-ı ken'ān, -ı*]

nāle-i zār: *Ağlamanın iniltisi.*

- hicrüngde sening eşk ile bu **nāle-i zārım** / ol birisi nīsāndur u bu birisi nişān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3*). [*nāle-i zār, -ım*]

pertev-i ruhsār: *Yanağın, yüzün parlaklığı, ışığı.*

- yahtı meni pervāne teg ol **pertev-i ruhsār** / şem'ing ü belī kim yandığı pervāne içündür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3*). [*pertev-i ruhsār,*]

reşk-i melek: *Meleklerin kışkandığı II Sevgili.*

- ger perī görse senüng hūsnüñgi ey **reşk-i melek** / hayret odıla gümānsız yahtıla bāl ü peri (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3*). [*reşk-i melek,*]

sācid-i mescid: *Mescidin secde edeni, namaz kılan.*

- ƙaş u gözüng sevdāsılan cānā Hidāyet dün ü gün / geh **sācid-i mescid** olur geh sākin-i meyhānedür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6*). [*sācid-i mescid,*]

şeh-i hūbān: *Güzeller padişahı.*

- senden ırağ çektüğimi derd ü guşşadan / sen hem bilürsin ey **şeh-i hūbān** ne söyleyem (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2*). [*şeh-i hūbān,*]

tāb-ı ruh: *Yanağın parlaltısı.*

- hānda kim olsa yiter **tāb-ı ruhung** ey meh-veş / niçe kim gün hamu āfāka ırağdan görünür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3*). [*tāb-ı ruh, -ung*]

üstād-ı ezel: *Ezel üstadı II Allah.*

- çekmek isterdi kaşı naqşını **üstād-ı ezel** / baḥdı çün şüret-i zībāsına ḥayrān
kaldı (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 6*). [*üstād-ı
ezel,]*

vech-i hasen: *Güzel yüzlü.*

- olmuşam tā bende şol **vech-i ḥasen** iḥsānına / muḥsīn olmuş ṭālī‘im ez-ehl-i
taḥsīn olmuşam (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3*).
[*vech-i ḥasen,]*

vech-i hasen: *Hz. Hasan'ın yolu.*

- Kerbelā-yı ḡam-ı hicrūṅde şehīdem çü Hüseyn / bir nazar tā ki gözüm gördi
bu **vech-i Ḥaseni** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2*).
[*vech-i ḥasen, -i]*

yākūt-ı ahmer: *Kırmızı yakut taşı. II Kanlı gözyaşı.*

- dūr dişūṅ ü ‘aḳīḳ lebūṅden cüdā niçe / zer teg yüzümde mevc ura yākūt-ı
aḥmerüm (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3*). [*yākūt-ı
aḥmer, -üm]*

zi-mülk-i ebed: *Ebedî mülk sahibi.*

- göṅgöl didi bu meded istegil zi-ferd-i şamed / kulaḡım anda ki bir ün gele **zi-
mülk-i ebed** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4*).
[*zi-mülk-i ebed,]*

‘ayn-ı belā: *Bela gözü; bela kaynağı.*

- bir gönçe-dehensiz içile bülbüle ḳanın / gül çaḡı belābil teg anı **‘ayn-ı belā** bil
(*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3*). [*‘ayn-ı belā,*

1.7 Ayet ve Dua ifadeleri

1.7.1. Ayetler

1-hāzihī cennātü ‘adnin fedhulūhā hālidīn: *İşte cennet bahçeleri; oraya ebedî kalacak şekilde giriniz.*

- hāli dīnimdür benim cennāt-ı ‘adnim şüreti / **hāzihī cennātü ‘adnin fedhulūhā hālidīn** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [hāzihī cennātü ‘adnin fedhulūhā hālidīn, -in]

2-leküm dīnüküm ve līye dīn: *“Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.” Kafirun Suresi 6. Ayet Tefsiri.*

- zāhidā zühd ü sen Hidāyet ü ‘ışk / ki **leküm dīnüküm ve līye dīni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [leküm dīnüküm ve līye dīn, -i]

1.7.2. Dua İfadeleri:

1-bahtunġ aġ ol-: *Bahtın ak olsun.*

- habībe söyledüm bahtum raķībünġ gözidür baħdum / gülüp didi Hidāyet kim hemīşe **bahtunġ aġ olsun** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [bahtunġ aġ ol-, -sun]

2-dününġ gündüze dönsün

- devlet ile **gündüze dönsün dününġ** / günde yig olsun hamı günden gününġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 70). [devlet,]

3-şükr ki: *Allah'a duyulan minneti dile getirme.*

- her laħza kadar tīr-i każā cānıma ol şūħ / kaħrimni benim **şükr ki** bilür bu kadar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [şükr ki,]

4-yā Rab: *Ey Allah'ım!.*

- derd-i hicringden meni kim kırtara **yā Rab** didim / tīg ile yitti ecel didi ki
dermānı menem (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4*).
[yā rab,]

1.8. Bağlaçlar

ammâ: *Ama, fakat, lakin.*

- raķībūᅡᅡ cevır kılduᅡça kapuᅡᅡdan gitmezem **ammâ** / aŗaᅡa kiŗiᅡiᅡᅡ sözün iŗitmek hem aŗaᅡlıᅡdur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2*). [*ammâ,]*

bile: *İle, birlikte.*

- mihr oᅡıya cevırını vefâ **bile** cefâyı / hem derdini dermân (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10*). [*bile,]*

çü: *Çünkü, bundan dolayı, şu sebeple, zira.*

- oᅡ atıcaᅡ öterek **çü** meyl-i kemân ider / cân kuŗı tenden uçuban özin niŗân ider (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 1*). [*çü,]*

çün: *Çünkü, bundan dolayı, şu sebeple, zira.*

- hicrân ᅡüni n'ola maᅡᅡa 'arz eylesenᅡ cemâl / **çün** ᅡaŗır olanda bendeye ᅡaᅡ görseᅡür liķâ (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3*). [*çün,]*

çün kim: *Çünkü.*

- ol kemân-dârūᅡᅡ teninde cânıᅡᅡa nâvekleri / dut 'azîz anı göᅡᅡᅡ **çün kim** gelür ıraᅡdan (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4*). [*çün kim,]*

çünki: *Çünkü, madem ki, bu yüzden.*

- **çünki** didūᅡᅡ Hidâyet'ūᅡᅡ ᅡâlin / sözlerinden ne ᅡâcet peyᅡâm (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 7*). [*çünki,]*

daᅡı: *Dahi, de, da.*

- göᅡᅡᅡüm heves-i Meŗhed-i řâᅡ-ı Necef eyler / yalᅡuz ne göᅡᅡᅡ cân **daᅡı** 'azm ol ᅡaraf eyler (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1*). [*daᅡı,]*

dahı: *Dahi, de, da.*

- Hüsrev ü Cemşîd ü Efrîdûn'a baş indürmenem / şâh eger dirse Hidāyet **daḥı** Kānber'dür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [daḥı,]

dem dem: Zaman zaman, belli olmayan zaman aralıkları ile, ara sıra, vakit vakit.

- **dem** görsedüp cemālini **dem** gizler ol şorunḡ / her dem meni bir odıla yaḥmaḡ revā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [dem dem,]

eger: Şart anlamını güçlendirmek için şartlı cümlelerin başına getirilen kelime, şayet.

- niçe her sözüṅ raḡībā tîr ü ḥancerdür maṅa / zehr **eger** içsem anuṅ yādı ile şekkerdür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [eger,]

eger ger: Gerek...gerek; kelimeleri, kelime öbeklerini, görevdeş ögeleri birleştirme, eşitlik, istenileni seçme vb. anlamlar katarak bağlayan kelime.

- cihāna virme göṅgöl kim koyup gider anı / eger Sikender-i devrān u ger Süleymān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [eger ger,]

gāh: Ara sıra, bazen.

- yolunḡdadur bi'llāh fidā rūḥ u revān-ı rūşenim / ki **gāh** topraḡdan götür luṭf ile ey sîmîn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [gāh,]

gāh gāh: "Gāh ... gāh ..." bağlacı. Bazen, ara sıra.

- ger degöl ebr-i siyeh gün teg yüzünḡ ḡata digil / gāh peydā nişe olur gāh pinhān kākülünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [gāh gāh,]

gāh gāhī: Bazen, zaman zaman.

- men **gāh** gün cemālünḡe **gāhī** kamer direm / dīvāne olmuşam yana bilmen neler direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [gāh gāhī,]

gāh gehī: *Bazen, zaman zaman.*

- çerh-i harīf gerdiş ilen olmasa teng-dil / kim bu çemende **gāh** hazāndur **gehī** bahār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [gāh gehī,]

gāhī gāh: *Bazen, zaman zaman.*

- **gāhī** vüçüd terkin ider-men yüzüñg görüp / **gāh** ol ağız hayāline şağın ‘ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [gāhī gāh,]

gāhī geh: *"Gāhī ... gāh/geh ..." bağlacı. Bazen de, ara sıra da.*

- **gāhī** bu kirpüğe yapışurlar **geh** ol yire / şol tıfl gibi kim düşe garq-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [gāhī geh,]

geh gāh: *Bazen... bazen de....*

- buyruğı tığıdur velī hükmidür oğları / **geh** hükmi öldürür meni vü **gāh** buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [geh gāh,]

geh geh: *"Geh ... geh ..." bağlacı. Bazen, kimi zaman.*

- kaç u gözünğ sevdāsılan cānā Hidāyet dün ü gün / **geh** sācid-i mescid olur **geh** sākin-i meyhānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [geh geh,]

geh gehī: *Bazen... bazen (de)...*

- neden benim kimi **geh** şararur **gehī** kızarur / degülse la‘li meyi katına şerm-sār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [geh gehī,]

ger: *Eğer. Şart anlamını güçlendirmek için şartlı cümlelerin başına getirilen kelime, şayet*

- görset didiñg ne gelse ilünğden manğa raķīb / **ger** Tanğrı kıoysa ölmez isem görse dem sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [ger,]

hem: *Hem, ve, aynı zamanda.*

- bŷy-ı zŷlfi cān dimāğından gidŷp geldise ğam / ğam yime ey dil niçe bu gitdise ol **hem** gider (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3*). [*hem,]*

hem hem: *"Hem hem de" bağlacı.*

- gönglimiñg 'ışkuñgda şāhā **hem** ğam u **hem** derdi var / neyler özge hem-dem anlar kimi çŷn hem-derdi var (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1*). [*hem hem,]*

ile: *Cümle içinde aynı görevde bulunan iki ögeyi birbirine bağlamaya yarayan bir söz*

- şol kirpük **ile** kaş meni yahmadı ancağ / ey ehl-i maḥabbet (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5*). [*ile,]*

ilen: *İle.*

- Mŷsī **ilen** Fir'avnı koy bu sözi ārifler bilŷr / dīdār imiş 'ābidlerŷñg 'āşıklarŷñg dīdār imiş (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3*). [*ilen,]*

ki:

1-ki: *Ki bağlacı, fiil açıklama bağlacıdır. Bazen de fiilin anlamını pekiştirmek amacıyla kullanılır.*

- şordum **ki** çŷn-i zŷlfine mŷşk-i ḥıṭā demek / yā Rab ḥaṭā degŷl mi göngŷl aydı kim ḥaṭā (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3*). [*ki,]*

2-ki: *Ki bağlacı, isim ve zamirleri açıklama/tanımlama bağlacıdır.*

- sensin **ki** olupdur keremŷñg cām-ı cihānda / her ḥāre virŷrsin gŷl ŷ her ḥāreye ḥārā (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3*). [*ki,]*

3-ki: *Ki bağlacı.bağlaçlara vurgu katmak için kullanılan bağlaçtır.*

- çŷn **ki** bu dergeh durur iḳbāl u devlet dergehi / ḥār u ḥāşākin İlāhī ol deriñg derddŷr mañga (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3*). [*ki,]*

4-ki: *Ki bağlacı, öyle, o denli, o kadar gibi ögelerden sonra, kullanıldığı tümceye güç katar, onu pekiştirir.*

- derd ü ğamınıḡ dādını duyduḡ meger ey dil / kim munça **ki** cevri eyledi dād eylemedüḡ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [ki,]

5-ki: *Ki bağlacı, cümleleri anlamları bakımından birbirine bağlayan bağlaç.*

- men dimen lezzeti var sâ'id ile her yenginiḡ / **ki** ḥadīs oḡumışam her yenginiḡ lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [ki,]

Kim:

1-kim: *Ki bağlacı, fiil açıklama bağlacıdır. Bazen de fiilin anlamını pekiştirmek amacıyla kullanılır.*

- şordum ki çîn-i zülfine müşk-i hıṭā demek / yâ Rab ḥaṭā degül mi göḡgöl aydı **kim** ḥaṭā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [kim,]

2-kim: *Ki bağlacı, her kim, her kim ki diye okunup belgisiz zamirleri açıklamak için kullanılır.*

- rûzgārın çoḡ süren ıarı kimi **kim** fıkır ide / tipredür başın bu ḥālet içre serv-i bûstān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [kim,]

3-kim: *Ki bağlacı, isim ve zamirleri açıklama/tanımlama bağlacıdır.*

- cevri ü ḳahrıḡdan şehā niçün melāletdür maḡa / çün yiter her neste **kim** Ḥaḳ'dan ḥavāletdür maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [kim,]

4-kim: *Ki bağlacı, cümleleri anlamları bakımından birbirine bağlayan bağlaç.*

- zülf arasında yaşur yüzüḡni tökkeç dīde āb / **kim** yağış yağsa yaşunur bulut içre āftāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [kim,]

5-kim: *Ki bağlacı, öyle, o denli, o kadar gibi ögelerden sonra, kullanıldığı tümceye güç katar, onu pekiştirir.*

- tûb teg başum onıḡ ayağından gidermezem / çevgān-ı hicr ile niçe **kim** çalalar meni (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4*). [*kim,]*

meğer: *Bilinmeyen, farkında olunmayan bir durum için kullanılan bir söz, meğerse, oysa, oysaki.*

- derd ü ğamınıḡ dādını duyduḡ **meger** ey dil / kim munça ki cevır eyledi dād eylemedüḡ hīç (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4*). [*meger,]*

ne çi: *"ne...ne..." bağlacı.*

- **ne** yalguz toprağıdur kuḡl-ı bīniş taḡt-ı Tebrīz'e / **çi** cāy toprağı kim daşı hem ser-kūb-ı Geylān'dur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4*). [*ne çi,]*

ne ne: *"ne...ne..." bağlacı.*

- yanıḡda ehl-i dīnler dine bilmez / **ne** mezhebdür bu ey kāfir **ne** dīndür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2*). [*ne ne,]*

u/ü: *Ve bağlacı.*

- ey cān **u** göḡül mihrinḡ ile vālih ü şeydā / işbātinḡ içün kevn ü mekān oldı hüveydā (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1*). [*u,]*
- şāha ḡul olup geḡti Hidāyet dil **ü** cāndan / kim şāhı siven ikki cihān ber-ṡaraf eyler (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6*). [*ü,]*

vü: *Ve bağlacı.*

- senden ne dil ü dīde ilen gizlü diyem rāz / her dīde **vü** her dil ile bīnāsın u ḡüyā (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4*). [*vü,]*

yā: *Ya, ya da, veya.*

- ḡaṡt-ı sebzinḡ kim diyerler ehl-i dil reyḡān āḡa / sebze midür **yā** benefşe ḡalmışam ḡayrān āḡa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*yā,]*

yā yā: *Ya ... ya (da, veya, yâhut): İki kelimeyi, iki kelime öbeğini veya iki cümleyi birbirine bağlar.*

- bengzüm midür menüm bu saru bile **yā** saman / renging midür sening bu kızıl
yā semen midür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4*).
[yā yā,]

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM-
HİDÂYET DÎVÂNÎ'NİN BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL
SÖZLÜĞÜ (SÖZLÜK)

A

āb: *Su II Gözyaşı.*

zūlf arasında yaşur yüzüñgñi tökkeç dīde **āb** / kim yağış yağsa yaşunur bulut içre āftāb (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1*). [*āb,]*

teshīr eger degülse bu yahduğları nedür / karşuda tāslar koyuban **āba** gözlerüm (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2*). [*āba, -a]*

āb: *Su.*

la'lingden ırağ hicrūñg içinde menem ey düst / ol teşne ki çöllerde öle **āb** gamından (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2*). [*āb,]*

āb: *Su. II Dünyalık meta.*

bulmaz anı terk itmese bu **āb** u hevāyı / ol gāfil-i nādān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6*). [*āb,]*

āb: *Su; göl, nehir, deniz vb. II Taşımacılık.*

'aceb mi göñlüme düşse yaşım aḡgeç lebi 'aksi / ki çağır çoḡı oldur kim gelür Bağdāda **āb** ilen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4*). [*āb,]*

abdāl: *Dünya ile ilgisini kesip, Tanrı'ya bağlanmış olan derviş.*

'alāyıkdın eger geçseng Hidāyet / tārīk-ı 'ışk içinde sensin **abdāl** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 5*). [*abdāl,]*

abdāl-ı dehr: *Dünya abdalı.*

lenger-i eflākde yoḡısa çalar **abdāl-ı dehr** / yana borğusun ki ḡālet çağıdır ey ehl-i ḡāl (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5*). [*abdāl-ı dehr,]*

āb-ı dehen: *Ağız suyu, tükürük.*

her ḡaçan **āb-ı dehen** ol dil-ber ağzından düşer / zāhir olur bir şādef kim gevher ağzından düşer (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1*). [*āb-ı dehen,]*

āb-ı dīde: *Gözyaşı.*

gözden ırağa salma meni **āb-ı dīde** teg / ey serv-i ḡad ki ḡancaru varsang ḡademde-em (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3*). [*āb-ı dīde,]*

āb-ı hayāt: *İçeni ölümsüzlüğe ulaştıran ve nerede olduğu bilinmeyen bir kaynağın suyu.*

āb-ı hayāt kim didiler o duran mıdur / yoḥsa benim bu yūregūme od uran mıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [āb-ı hayāt,]

tā Hidāyet görmez oldı yüziṅ ey āb-ı hayāt / gözleriṅden her yaṅa mevc uruban tūfān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [āb-ı hayāt,]

āb-ı hayvān: İçeni ölümsüzlüğe ulaştırdığına inanılan hayat suyu.

lebleri yanında ögmēṅ āb-ı hayvānı ki men / bu suyu tā aḡzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [āb-ı hayvān, -ı]

zulmet içinde çıḡarsa āb-ı hayvān yoḡ 'aceb / bu 'acāyibdür ki zulmet āb-ı hayvāndan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [āb-ı hayvān,]

zulmet içinde çıḡarsa āb-ı hayvān yoḡ 'aceb / bu 'acāyibdür ki zulmet āb-ı hayvāndan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [āb-ı hayvān, -dan]

āb-ı ḡizr: Hızır aleyhisselamın bulduğuına inanılan ve ölümsüzlük iksiri olarak anılan su.

la'lūṅden özge teşne-i dīdārūṅa mūdām / ger āb-ı ḡizr olursa görünür serāb aṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [āb-ı ḡizr,]

āb-ı revān: Akarsu II Gözyaşı.

men ne yalḡuz 'ışk içinde āb-ı revān il yudum / gitdi dīn ü dil seni görgeç ḡamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [āb-ı revān,]

serv ayaḡında ḡadiçün yaşıṁı görgeç revān / bāḡbān būstāndaki āb-ı revānın baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [āb-ı revān, -ı, -n-in]

āb-ı ruh: Yanaḡın suyu II şarap; yüz suyu. Şeref, itibar, namus.

bāḡbān-ı şun' tā āb-ı ruḡı maḡfūz ola / çekdi sünbüldeñ ḡışār u ḡamı yanın baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [āb-ı ruḡ, -ı]

'ābid: İbadet eden.

Mūsī ilen Fir'avnı ḡoy bu sözi ārifler bilür / dīdār imiş 'ābidlerūṅ 'āşıklarūṅ dīdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). ['ābidlerūṅ, -ler, -üṅ]

'abīr: Bir tür güzel koku, anber.

silmēṅ ayaḡı yüzini yüzden kim öldürür / āḡir nefes kefende 'abīr ile 'anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). ['abīr,]

āb-rū: Yüz suyu; yüz aklıḡı; şeref; değer.

āb-rū şatup Hidāyet ḡāk-i dergāḡıṅ alur / āsitānıṅdın cūdā bu vech ilen eyler ma'āş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [āb-rū,]

āb-rūy: Yüz suyu; yüz aklı; şeref; değer.

gör yüzün bahıcağ ol **āb-rūya** / yengî ayı gören bahar suya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [āb-rūya, -a]

aç-: Açmak.

hadengîng açmadı revzen hemîn cānda ki tîgîng hem / **açıpdur** gönglüm ivinde çoğ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [açıpdur, -ıp, -dur]

del'olup şevk-ı ruñıngdan güneş ey yüzi çerāğ / yazıya düşdi yana baş **açuban** yalın ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [açuban, -uban]

şordum ki datlu şehd mi yoğsa dehānıngdur senıng / **açdı** nebātî leb didi kim datlu cānıngdur senıng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [açdı, -dı]

bir kez didi uyğuda görürsin yüzüm ol ay / göz **açmamışam** iller ola hıvāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [açmamışam, -ma, -mış, -am]

Hidāyet isteme çoğ yaş töküp kılıcın anıng / göz **açıcağ** göresin başıng üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [açıcağ, -ıcağ, -]

açdum didi şabā kara zülfiñg düğünlerin / gönglimde kaldı sözleri onuñg düğün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [açdum, -du, -m]

açgeç şurāhî ağzını dürdini tökmege / kan yaşa döndi sākî ilinde piyālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [açgeç, -geç]

la'line karşı şurāhî ağzın **açdı** gülmege / sākî derdüm kanını tökdi dehānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [açdı, -dı]

'acāyib: Garip, tuhaf.

uçā yazar za'fdan göge Hidāyet doğrusı / derd eger bu ise geldükçe **'acāyib** kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). ['acāyib,]

zulmet içinde çıharsa āb-ı hayvān yolı **'aceb** / bu **'acāyibdür** ki zulmet āb-ı hayvāndan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). ['acāyibdür, -dür]

'aceb: Acayip, tuhaf, şaşırtıcı, pek, çok.

yārsız gören Hidāyet'ni rakīb ilen diyer / olmamağundur **'aceb** 'ālemdə bu kayğū görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). ['aceb,]

gizüp ilden ile yağlıg lebinden būseler cırlar / görüng nāzūk hayālin kim **'aceb** sipāhî yağlıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). ['aceb,]

didim cānā **'aceb** fettān göziñg var / didi kim yağşı görmişsen göziñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). ['aceb,]

'aceb yağmācılardur senden ey Türk / meger öğrendiler tālānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). ['aceb,]

başdan ayağa fark idemezse 'aceb degül / 'ışkūng meyinden ol ki çekeydür bir er ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). ['aceb,]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin itdi / dinme yoğ ise kaniğı tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). ['aceb,]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin itdi / dinme yoğ ise kaniğı tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). ['aceb,]

fikrim didi tıgım durur kaçdıngda vir şır eylerem / bi'llāh 'aceb devlet mānga ger fikrimi tız eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). ['aceb,]

bir āhū içün düşmişem derd ü dağa / 'aceb ger meni şalmaz ol derd ü dāğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). ['aceb,]

'aceb belā ki göngülle hālāyık ilinden / ne ayru vara bilürem o serv ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). ['aceb,]

saçı ki eyle kesād itdi müşki cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). ['aceb,]

'aceb degül: Şaşılmaz, garip değil.

ger öldürür Hidāyet'i gamzeng 'aceb degül / munuğ teg iş durur ānga hākdan hidāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). ['aceb degül,]

'aceb mi: Şaşılır mı? Şaşılmaz, beklenen bir davranışın sergilendiğini ifade eden bir söz.

göngül 'aceb mi uşattısa dil-beruğ peymān / cihānda hānsıdur ol kim dürüst peymāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). ['aceb mi,]

'aceb mi koyısa ilinden gül etegin bülbül / koyar mı dil-berining ehl olan bu çağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). ['aceb mi,]

'aceb mi gönglüme düşse yaşım aḡgeç lebi 'aksi / ki çağır çoḡı oldur kim gelür Bağdāda āb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). ['aceb mi,]

gamdan ölsem 'aceb mi la'lüñg içün / çölde ölür kişi bulunmasa su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). ['aceb mi,]

'aceb ol-: Şaşırmak, hayrete düşmek.

biyle kim şevk odı cānımda yanar şem' şıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre dānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). ['aceb ol-, -a]

'aceble-: Şaşırmak, tuhaf karşılamak.

çeşmüñg görende la'lingi şorsam 'acebleme / maḡmūram ol mey ile ḡumārımın yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). ['acebleme, -me]

gerd-i sitem Hidāyet üküş kondı anlara / ger dönseler 'acebleme dülāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). ['acebleme, -me]

giryānining kulağı egilse **'aceblemeng** / kim baħıcağ reg ü beyni nā-tüvān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [**'aceblemeng**, -me, -nġ]

ger tökdi ise gözleri kanım **'aceblemeng** / gözetmişidi ğamzeleri andan burun meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [**'aceblemeng**, -me, -nġ]

'aceblen-: Şaşırmak.

'aceblenme gözünğ yaşı Hidāyet çeşmünğ aħıtsa / ne umsun mundan özge kimse bu baħr-ı mu'allakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [**'aceblenme**, -me]

'acem: Arap olmayan, İranlı, İran ahalisinden olan.

pā-māl ola Türk ü **'Acem** içinde Hidāyet / baş oynamayan şıdķ ile şāh-ı 'Arab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [**'acem**,]

açıl: Açılmak II Gönül sırlarının ortaya çıkması.

bu demde gönğül şaçıl u **açıl** ğamı ilen / dutulma yüküş ğonçe-şifat gül kimi **açıl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [**açıl**,]

açıl:- Açılmak; çiçeklenmek.

āh eylegeç yüzinden anıñ zülfi dağılur / bāğda belī nesīm esicek gül tiz **açılur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [**açılur**, -ur]

bir güneş doğdı dirīğ ey dil bulut içre nihān / bir gül **açıldı** yire şaldı anı bād-ı ħazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [**açıldı**, -dı]

yüzīñ görende şormağıma açmadı ağız / baħtım güli **açılmadı** derdā bahārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [**açılmadı**, -ma, -dı]

acılığ: Acılık.

şol şeker yanında tā **acılığı** fāş olmaya / kuyılar kazdı girüp zenbūr şanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [**acılığı**, -ı]

'acz: Acizlik, iktidarsızlık, el yetmeme, zayıf ve kuvvetsiz olma.

bu şükri mażharınınğ ağız sırrını ne bile / gönğül ki bilmegine **'acz** ider velī ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [**'acz**,]

ad: Ad, isim; şöhret, nam, şan.

yolında ölenler kazanur **ad** Hidāyet / bu **ad** ile n'oldı ki bir **ad** eylemedünğ hıç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [**ad**,]

mu'allakdur güneş kandil teg peyveste takından / özi hem nisbet ü hem **ad** içinde şem'-i İrândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [ad,]

düşse düşsün **adum** ağzından rakibüng şanasing / aning ağzından düşen peygamber ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [adum, -um]

men ki işimdür lebing devrinde dürd-âşâmlıg / rindim **adım** zâhid oğurlar zihî bed-nâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [adım, -ım]

zenağı cāhına cān koydı göngül dānesini / **adı** andan berüden cāh-ı zenağdān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [adı, -ı]

hanı Ferīdün u Cem ü Keykubād / kaldı olardan şongra ancağ bir **ad** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [ad,]

yağşı ading cehd ide gör kim kıla / **adidan** özge dağı gör kim kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [adidan, -ı, -dan]

sen kim ü **adını** anung adamek / zerre kim ü gün şıfatın söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [adını, -ı, -n, -ı]

yağşı **ading** cehd ide gör kim kıla / adidan özge dağı gör kim kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [ading, -ing]

ad eyle-: Nam almak, isimlendirilmek.

dünyede her kimse bir āyın kırar devletlü ol / kim özine lutf u ihsân içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [ad eyle-, -di]

yolında ölenler kızanur ad Hidāyet / bu ad ile n'oldı ki bir ad eylemedüng hıç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [ad eyle-, -me, -dü, -ng-me, -dü, -ng]

ad koy-: Adlandırmak, isim takmak.

cān saçı bûyına meyl itti Hidāyet boyına / doğrılığda yağşı ad özine bu kıymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [ad kıoy-, -mış, -durur-mış, -durur]

dutdı zülfüng ger delü gönglüm didim n'oldı didi / niçe öz işin duyup adın delü kıymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [adın kıoy-, -mış, -durur-mış, -durur]

ada: Ada.

göz yaşı üsne kıldı Hidāyet tening maķām / bu baħr içinde **ada** anğa yā gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [ada,]

ada-: Ad vermek, adlandırmak.

sen kim ü adını anung **adamek** / zerre kim ü gün şıfatın söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [adamek, -mek]

âdem: İnsan, adam.

dindürmezem ağıyarı itingle olalı yâr / her işde ki var **âdeme** yoldaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [âdeme, -e]

dün şanur iken itlerüñ şaldum özimni araya / görgeç gülüp didi bu hem özini **âdem** şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [âdem, -i, -n, -da]

kim ki anuñ sözine dutmaz kulağ / **âdem** aña söyleme k'oldur ulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15). [âdem,]

âdem eger hayr ider yoğsa şer / hayr u şer ol nesne kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [âdem,]

çar-'anāşır bile terkib iden / **âdemi** bu hüsni ile tertib iden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 4). [âdemi, -i]

niçe ki istedi vü gördi munça **âdemden** / nazir bulmadı gerdün gözi dü-'âlemden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [âdemden, -den]

âdem: Hz. Adem, ilk insan, ilk peygamber.

itile gizlü söz dir idüm ol perî didi / **Âdem** teg âdemilere söz di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [âdem,]

'adem: Yokluk; yok.

men her haçan kim ol deheniñ remzi yazaram / olur **'adem** vücudım u yazmağda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). ['adem,]

'adem çerisiniñ anda meḥābetin gördüm / ecel ḥaṭibiniñ āḥir ḥiṭābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). ['adem,]

'adem eyle: Yok etmek.

çün öldüğümñ fāyidesi yoğ zararınca / es bād-ı fenā ḥāk-i vücudım **'adem eyle** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). ['adem eyle,]

'ademde-em: Yokluk; yok.

gāhī vücūd terkin ider-men yüzüñ görüp / gāh ol ağız ḥayāline şağın **'ademde-em** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). ['ademde-em,]

âdemî: İnsanoğlu.

yüz mīñg hezār mekr ile al itse **âdemî** / anı görür ki alına yazdurdı kirdigār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [âdemî,]

öğren ṭarīḳ-i ḥidmeti mey-ḥvāreden faḳīḥ / ey diyü niçe men saña bir **âdemî** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [âdemî,]

itile gizlũ söz dir idũm ol perĩ didi / Ádem teg **âdemilere** söz di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [âdemilere, -ler, -e]

kimdũr perĩ kim anda ola yüz anıñ kimi / hayrânıdur bu **âdeminiñ** yüz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [âdeminiñ, -niñ]

kim ki degũl doğrı degũl **âdemĩ** / ölüdür ol dutsa gerek mâtemĩ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [âdemĩ,]

âdet: Adet, görenek, usul.

irişe yāra göñgũl secde kılsa **âdet** ile / neden ki bende bolur kırb-ı hāķ ĩbâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [âdet,]

âdet ol-: Alışkanlık haline gelmek, sürekliliğe sahip olmak.

her kime yoldaş sa'âdet ola / luţf u kerem pĩşe vũ 'âdet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [âdet ol-, -a]

adımını koy-: Adım atmak. İl Karar vermek.

isterem men seni geh mescid ü geh şavma'ada / istemez zâhid u adımını kıoyar her-câyĩ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [adımını kıoy-, -ar]

adl: Adalet, doğruluk.

'adl sañga sũr ide mâtemleri / niçe ki dutduñ duta 'âlemleri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 59). [adl,]

âfāk: Ufuklar.

handa kim olsa yiter tâb-ı ruḥuñg ey meh-veş / niçe kim gün ḥamu **âfāķa** ırağdan görünũr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [âfāķa, -a]

ey güneş duyduñg mı **âfāķı** neden dutmış duman / şām-ı hicriñgde Hidāyet āh u efğān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [âfāķı, -ı]

âfāķ ḥamu seniñ diyāruñg / ammā seni bulmaz oldu diyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 2). [âfāķ,]

âferĩn: Beğenme. alkış.

ey mañga kahrũñg **âferĩnden** yig / sũgũşũñg şehd ü engũbĩnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [âferĩnden, -den]

âfitāb: Güneş.

felekden gün tũlũ' itgeç ivinden çıḥtı ol dil-ber / kıyāmetdũr bu gün kim ay çıḥupdur **âfitāb** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [âfitāb,]

āftāb: Güneş; pek güzel şahıs; çok parlak çehre.

boy çekdi zülf 'arızı tā virdi tāb ānga / reyḥān gögerdi tāb virüp **āftāb** ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [āftāb,]

zülf arasında yaşur yüzüñni tökkeç dīde āb / kim yağış yağsa yaşunur bulut içre **āftāb** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [āftāb,]

şol meh-i ceşş encüm-i gerdün-cenāb / kim kılınıñ tal'atidür **āftāb** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 12). [āftāb,]

āftāb-ı bī-zevāle: Batmayan güneş. İl Sevgilinin yüzü.

gül ki şalur **āftāb-ı bī-zevāle** şübhesiz / 'arızında her ḥaçan olur perīşān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [āftāb-ı bī-zevāle, -e]

'afv: Bir kabahatin bağışlanması, affedilmesi.

eger kulluğda takşir oldı menden / ümüdüm **'afvdur** ey şāh senden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). ['afvdur, -dur]

ağ: Ak. beyaz: duru, berrak.

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u rāğ etegin / tavāf için bile çaldı şüküfe **ağ** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [ağ,]

niçe ānga söz içre Hidāyet ruḥ u zülfüng / k'anunğla ne **ağ** dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [ağ,]

ağ it-: Beyaz hāle getirmek, beyazlaştırmak.

görset ol yüzi gider revnakı mihr ü mehīng / al niķābungı yüzün ağ ide gör şubḥ-gehīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [ağ it-, -e]

ağaç: Ağaç.

titreşüp yaprağ tökende ün **ağaçlardan** degül / kim çemen etfāliniñ üsne nesim eyler fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [ağaçlardan, -lar, -dan]

kaṭre sudan lü'lü'-i lālā kılan / kuru **ağaçdan** gül-i ḥamrā kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 6). [ağaçdan, -dan]

āgāh: Bilgili, haberli, uyanık.

hicrüngde saçüng būyı mañga hem-dem olur bes / ancaḥ budur aḥvāl-i dil-i ḥasteden **āgāh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [āgāh,]

dehāniñ remzini hem sen bilürseng / ki sırr-ı gaybdın Tanğrıdur **āgāh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [āgāh,]

ağar-: Ağartmak, beyazlatmak.

gözlerüm ivin **ağardup** yasadum men cāmlar / tā hayāling konıcaḥ yiri qarangu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [ağardup, -d, -up]

ağılan-: (Ay) Halelenmek, halkalanmak.

ay degüldür kim **ağılanmış** felekde anğlangız / kim aning kırında gerdün götürüp kalhan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [ağılanmış, -mış]

ağırla-: Saygı göstermek, ululamak, yüceltmek.

ol ikki nergis ögende göngül biryān olur 'āşık / **ağırlar** ikki ser-ḥoşnı görüng bir şiş kebāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [ağırlar, -r]

ağız: Ağız.

lebidür şun' u **ağızından** haber virür göngül sen şor / menüm cün bağlanur nuḥkum bu şun'-ı gaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [ağızından, -ı, -n, -dan]

dil ü cān kaş u **ağız** nakş iderler görseler 'aynuṅ / niçük kim nūn u hī şeklin müneccimler Kur'an görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [ağız, -ing]

bulmegeç **ağızını** yüzüngle varur ol zülfe dil / gündüz ile cün anı bulmaz bu gam-gin giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [ağızını, -ing, -nı]

şorma diding mi **ağızining** haberin / bize işim benim mu'ammādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [ağızining, -in, -ing]

dil **ağız** remzi çağladı ol ḥāl u ḥaṭṭıngı / bi'llāh bu nükte ile degül kim o qaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [ağız, -ı]

ağızından istedüm ki tapam zerrece nişān / didi ki şor ol istedüğüng hīç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [ağızından, -ı, -n, -dan]

her ḥaçan āb-ı dehen ol dil-ber **ağızından** düşer / zāhir olur bir şadef kim gevher **ağızından** düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [ağızından, -ı, -n, -dan]

her ḥaçan āb-ı dehen ol dil-ber **ağızından** düşer / zāhir olur bir şadef kim gevher **ağızından** düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [ağızından, -ı, -n, -dan]

derlegeç her dür kim ol zanbaḳdan ey gül-ruḥ damar / şanasing bir tütüdür kim şekker **ağızından** düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [ağızından, -ı, -n, -dan]

ağızından isterken öpüş la'ling yaşurun dişleding / gözden kızıl kanım tōken zaḥm-ı nihāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [ağızından, -ing, -dan]

la'l-i lebingni şormadın ey meh-likā be-kām / düşdüm ḥalāyık **ağızining** içinde dil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [ağızining, -in, -ing]

teng şeker söyler idim **ağızını** / olmasa sözümden aning ağızı teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [ağızını, -in, -ı]

yâ Rab anîṅ aḡzîniṅ sîrrîn maṅḡa mefhûm kıl / yâ benim bûd u cûdîm aḡzî teg ma'dûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [aḡzî, -î]

yâ Rab anîṅ aḡzîniṅ sîrrîn maṅḡa mefhûm kıl / yâ benim bûd u cûdîm aḡzî teg ma'dûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [aḡzîniṅ, -in, -inḡ]

lebin şor çeşm ü aḡzîn yâd et ey dil / mey iç nuḡlîṅnî bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [aḡzîn, -in]

dingeç ḡamunḡdan aḡzuma çaldunḡ ki söyleme / şîmdin gerü ne dineyem ey cân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [aḡzuma, -um, -a]

gâhî vücûd terkin ider-men yüzünḡ görüp / gâh ol aḡız ḡayâline şaḡîn 'ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [aḡız,]

yüzini görgeç aldı aḡzî göṅḡül / ger yoḡ idürse var arada kelâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [aḡzî, -î]

dir imiş ol yâr meni öz itüm / ger didise aḡzîna ḡurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [aḡzîna, -î, -na]

neden bağlar ol şûḡ dülbend aḡzîn / ne artuḡ didi kim kılur bend aḡzîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [aḡzîn, -in]

neden bağlar ol şûḡ dülbend aḡzîn / ne artuḡ didi kim kılur bend aḡzîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [aḡzîn, -in]

güneşde olur zerre ammâ bulunmaz / yüzinde gözetdükçe her-çend aḡzîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [aḡzîn, -in]

giderken dil ol kâkûl şaru dün ḡün / ḡaber kıldı la'l-i şeker-ḡand aḡzîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [aḡzîn, -in]

ḡara ḡâlî şol ikki ḡaş arasında / siyeh-püş teg aldı derbend aḡzîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [aḡzîn, -in]

ḡaddünḡdür elif lâm-elif ol zülf ü aḡızî / bu vech ile görgeç seni cânâ direm Allâḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [aḡızî, -î]

aḡzîṅî yoḡ didiler ehl-i yakîn bir söze ḡül / tâ Hidâyet şanemâ şekk ü ḡümândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [aḡzîṅî, -inḡ, -î]

gör yüzin aḡız u göz ü ḡâlin teferrüc it / baḡ bir ḡabaḡda piste vü bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [aḡız,]

zerre tegdür didim aḡzîn ḡanımı tōkdi yire / yoḡsa ey dil gözi ḡan tōkmez anunḡ teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [aḡzîn, -in]

bu şükri maḡzarîniṅ aḡzî sîrrînî ne bile / göṅḡül ki bilmegine 'acz ider velî ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [aḡzî, -î]

aḡzîṅ u ruḡ çün mâḡ-ı duraḡşân arasında / bûlbûl kimi yir dutdı ḡülistân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [aḡzîṅ, -inḡ]

ḡaḡḡ u ḡâlî zîkrin onunḡ ḡoyma aḡzîṅdan müdām / ger müsûlmânsîn Hidâyet terk-i Ḳur'ân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [aḡzîṅdan, -inḡ, -dan]

ol kad u zülf ü **ağız** naķşına tā baķmadı dil / mekteb-i 'iřķda fehmi eylemedi naķş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [ağız,]

ol söz ü **ağız** vaşf iledür sözüm işit kim / ne kimse işitdi bu kelāmi vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [ağız,]

açgeç řurāķī **ağzını** dürdini tökmege / kan yaşa döndi sāķī ilinde piyālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [ağzını, -ı, -nı]

ger şormadı lebi bir **ağız** ķālīmı n'ola / andan melül olmazam ey dil dehen ķanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [ağız,]

la'line ķarřu řurāķī **ağzın** açdı gülmege / sāķī derdüm kanını tökdi dehānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [ağzın, -ı, -n]

ne şeker yidüğini bilmedi kimse dilining / ķamu **ağızlar** içinde bu mesāyil ķaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [ağızlar, -lar]

gitdi ol řūķ u sözi ķaldı cihān **ağzında** / māh-ı Ken'ānı gidüp kışşa-ı Ken'ān ķaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [ağzında, -ı, -n, -da]

ağız aç-: Konuşmaya başlamak.

ağız açsam ķikāyetüm dimege / dir Hidāyet daķı ne ğavğādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [ağız aç-, -sam]

dil ol kaşı gözi mekkārening söyler lebi vaşfın / raķībe söyleng ağzın açmasun bir dem ķulağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [ağız aç-, -ma, -sun]

yüzing ğörende şormağıma açmadı ağız / baķtım güli açılmadı derdā bahārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [ağız aç-, -ma, -dı]

la'line ķarřu řurāķī ağzın açdı gülmege / sāķī derdüm kanını tökdi dehānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [ağız aç-,]

ağla-: Acı, keder, pişmanlık veya sevinçten gözyaşı dökmek. II Üzülmek, üzüntü çekmek, kederlenmek.

ağlasam men' eyleme yüzüngni ğörgeç ey güneş / ay olan yirde mu'ayyendür bu kim yulduz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [ağlasam, -sa, -m]

ğamunğdan biyle kim **ağlar** Hidāyet / tiz ol bī-dilden ola ķanı ğözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [ağlar, -r]

bu nev' ile kim düştları yād idip **ağlar** / şong uci Hidāyet ölüş aķbāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [ağlar, -r]

ger çerķ daķı men tegi ser-geşte olmasa / bu **ağladuğı** pes ne durur āh u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [ağladuğı, -duğ, -ı]

ağlūğ: Aklık, beyazlık.

'āřık Hidāyet özine bilür yüz **ağlūğı** / boyansa kanılan yüzi her dem nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [ağlūğı, -ı]

ağrı-: Ağrımak, acımak.

cân perdesi çāk olur kim **ağrım̄asun** şol il / her gāh ki nāz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [ağrım̄asun, -ma, -sun]

niçe çeker kākül ilen gönglümü / **ağrım̄asun** başınga qurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 5). [ağrım̄asun, -ma, -sun]

ağū: Zehir, acı.

vaşl balın dadmağ içün hicr **ağūsın** çeküp / çoḥ belā daşın Hidāyet kıldı bālīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [ağūsın, -sın]

cihān esāsınunğ aldanma lezzetine göngül / ki bala **ağū** katup şong vire piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [ağū,]

cām-ı vişāl nūş ider iken irişdi hicr / devrān şongı görüng ne **ağū** katdı aşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [ağū,]

ağyār: Yabancılar; rakipler.

sen yārdan gelür niçe **ağyārdan** kaçam / tedbīr yoḥ durur yiticağ Tanrı'dın belā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [ağyārdan, -dan]

ağyāra yār olup mānga cevır itdügüng nedür / kaşdung helākım ise bu kayğu yiter mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [ağyāra, -a]

çün yāri fānī dūnyanınğ **ağyārdur** kamu / yār ola gör Hidāyet-i dil-ḥaste sen saḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [ağyārdur, -dur]

dindürmezem **ağyārı** itingle olalı yār / her işde ki var ādeme yoldaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [ağyārı, -ı]

dem yārdan ururdum u **ağyāra** tuş eyler / her laḥza felek üstüme bir tūr yıḡar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [ağyāra, -a]

'āşık **ağyār** ile kim dir rū-be-rū koymış durur / ḥālīş altunına hergiz kimse rū koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [ağyār,]

ducıcağ n'ola şoysam **ağyārı** / tülki-i kaven derisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 3). [ağyārı, -ı]

ağyār hīmilen meni ger yār iki böler / incimezem neden ki raqībimle çüb keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [ağyār,]

zencīr-i zülfinden dutup çekdim men-i āşüfteden / **ağyār** kaşd itgeç didi dimenğ anğa dīvānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [ağyār,]

sınadunğ özünği **ağyār** Hidāyet'le üküş / savuş imdi dimiş olam saḡa çoḥ itme savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [ağyār,]

sürgil **ağyār** u raqībı kapudan yā Rab kim / göreyim ola kaḫā ile belāsından ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [ağyār,]

dinglemen dir idi **ağyār** Hidāyet sözünġi / tā ki sen söz ile söz başladuġ ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [ağyār,]

ivde disem sözünġ duyar **ağyār** u dışradan / dīvār cın imiş ki diyerler dutar kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [ağyār,]

ağyār kätina sen meni ger kaḥısaṅ yārüm n'ola / buşmaz ümīdüm kaṇma kim sen kaḥımekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [ağyār,]

maṅa kapuṅda neden dem-be-dem oğrar **ağyār** / cennet ehli olana çünki 'azāb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [ağyār,]

ümīd-vāram eger dāmenīġ dutam **ağyār** / ilimden almaya kıldıġça mekr ü al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [ağyār,]

gözüm **ağyāra** baḥsa 'arīzuṅ māhiyyetin döymez / bu vech ilen ki günden göz kamaşur kara baḥmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [ağyāra, -a]

yüzünġe baḥmağ isterken Hidāyet yetti **ağyāruṅ** / gör ey cān kim ne demde kaldı ol bī-çāre baḥmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [ağyāruṅ, -uṅ]

ağyāra hemdem olma ki şoṅ yaman olur / yaḥşılar ile olsa yaman kimse hem-nişīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [ağyāra, -a]

ağyār dirse kim gözi yaşı degül anıġ / şoruṅ yaşıṁ degülse neden şūr olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [ağyār,]

ağyāra tuş idip meni ayırdı yārimdin felek / kaşdımdadır tā bilmezem daḥı ne engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [ağyāra, -a]

şatman **ağyāra** güherlen ayaġuṅ topraġını / ki bu göz görmege yig anıġ o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [ağyāra, -a]

cehlden şatma ululuğ yāra ey **ağyār** var / kim ululuğ bilig ilendür degüldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [ağyār,]

ağyār cefā kılsa göṅgöl yār sağ olsun / ger müdde'ī raḥm itmeye Tanġrı o nigāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [ağyār,]

dün seçmeduṅ **ağyārı** itingden nişe yā Rab / fark eylemeduṅ gebr ü müsülmān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [ağyārı, -ı]

atmaz oldı maṅa yār oḥını gelgeç **ağyār** / geldi kış oldı meger kōlına güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [ağyār,]

ağzın bend kıl-: Ağzını bağlamak. II Bir kimseyi herhangi bir sebeple söz söyleyemez duruma getirmek, susmak zorunda bırakmak.

Hidāyet bu bir şi'r ilen bend kıldıġ / ḥorāsān u ehl-i Semerkand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [ağzın bend kıl-, -dı, -nġ -ın]

ağzına şorağ ol-: Ağzına meme olmak.

ümīd oldur iten göṅglüm buluna nişe kim anı / lebiṅden şordum u ağzına hem didüm şorağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [ağzına şorağ ol-, -sun]

ağzından düş-: Sözü nü etmek, söylemek, konuşmak.

ger Hidāyet dīdeden dūr oldu ammā her nefes / şanma ol leb zikri ey sīmīn-ber ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [ağzından düş-, -er-i, -n, -dan]

düşse düşsün adum ağzından raķībūng şanasīng / anīng ağzından düşen peygāmbere ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [ağzından düş-, -en]

düşse düşsün adum ağzından raķībūng şanasīng / anīng ağzından düşen peygāmbere ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [ağzından düş-, -i, -n, -dan-se]

ger açarsam leb şehā şām-ı firāķīng şerhīne / şem' teg yanı mış göngülning odlar ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [ağzından düş-, -er]

ağzuma al-: Anmak, sözü nü etmek // öpmek, emmek.

lebleri yanıda ögmeṅg āb-ı ḥayvānı ki men / bu suyu tā ağzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [ağzuma al-, -du, -m]

ah-: Akmak.

göṅglimde toḥm-ı mihr-i lebin ektim aḥdı kan / gözden belī ne ekse kişi ber hemān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [aḥdı, -dı]

yaşur kaşīngnı Hidāyet yaşın aḥar göricek / kim olmaya bu yağışdan ḥalel tapa yayūng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [aḥar, -ar]

cānā gamuṅgdan aḥdı gözüm yaşı Nīl teg / cismim bilīngni isteyüp inceldi kıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [aḥdı, -dı]

inçü diş ü la'l-i nābīngçün senīng / gözlerüm yaşı aḥar dūr-dāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [aḥar, -ar]

göṅglüm ḥaṭ u tīḡīngızdan ayru / toḥuz çemen ü aḥar su ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [aḥar, -ar]

dem-be-dem gözdin şaru beṅzimde yaş olur revān / çeşmelerde niçe kim su aḥa bir berg-i ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [aḥa, -a]

'aceb mi göṅglüme düşse yaşı m aḥgeç lebi 'aksi / ki çağır çoḥı oldur kim gelür Bağdāda āb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [aḥgeç, -geç]

şehā yüzüṅg hevesinden gözümde n aḥar su / nezāre kıl ki güle karşı hoşdur aḥar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [aḥar, -ar]

şehā yüzüṅg hevesinden gözümde n aḥar su / nezāre kıl ki güle karşı hoşdur aḥar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [aḥar, -ar]

yaşı m aḥanda isterem ol māhı kim olur / ḥācet kabūl olıcağ aḥter güzārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [aḥanda, -an, -da]

āh: Ah, yazık; feryat.

şarştından ayrı düşdüğüçün oğ o meh-veşüñ / toprağı şavurur başa **āh** u figān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [āh,]

yana göñglüñg ānglasāñ cānā Hidāyet **āhını** / nişe kim yanmış kişiniñ nālesi dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [āhını, -ı, -n, -ı]

hicriñde şererdür ki düşer **āhum** odından / bu la'l ki bir şafha-i mīnū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [āhum, -um]

āhımla çıldı sīnem odından şerāreler / ol ikkiden düzüldi gök ilen sitāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [āhımla, -ım, -la]

bu nev' kim odlar yanar tāb-ı ruḥından sīnede / nā-gāh **āhimdın** göre 'ālem tutuşmış yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [āhimdın, -ım, -dın]

çārem ol 'āriż-ı zībāsını görmağ idi bes / n'eyleyem **āh** ki devrān meni bī-çāre kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [āh,]

tīz gün ola müdde'ī **āhımla** baḡruñg yarıla / kalmaya bitün bilürsin yanar od içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [āhımla, -ım, -la]

ey güneş duyduñg mı āfākı neden dutmış duman / şām-ı hicriñde Hidāyet **āh** u efḡān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [āh,]

bād esüp yaprağ güli örter teg **āhimdın** bu serv / il yüzine dutuban menden ne pinhān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [āhimdın, -ım, -dın]

yüzüñgden ayrı benim derd ü **āh** u ḡam-gīnlik / işim şikestelik ol zülf kimi miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [āh,]

yöri ey dil āteş ü **āh** ile kayḡu daşını / küre-i miḥnetde her sīmīn-ber içün mūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [āh,]

olmışam 'ışkuñgda **āhimlan** 'ālem 'ālem bilür / budur il'ām eylerem ḥālüm sañga ma'lūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [āhimlan, -ım, -lan]

dīn didüğüçün ol yüzi gül dinmez oldu **āh** / men kāfir ehli olam eger daḡı dīn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [āh,]

özine her kim oḡın tedbīr ider yā ḡancerin / **āh** kim men ḡalmışam bilmen ne tedbīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [āh,]

ḡayr u şer her ne var çünki Hidāyet ḡaḡ ider / çerḡ-i devvār ilinden ne diyem **āh** u figān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [āh,]

ḡurrem oldu bülbul-i miskīn görüp müşkīn güli / **āh** kim sensiz Hidāyet muḡkem olmuşdur ḡazīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [āh,]

her niçe ḡarḡ olur yir ü gök ḡanlı yaşuma / od şaldı **āh** u nāle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [āh,]

ey ki şīr-efken gözüñg teg çeşm-i āhū olmaya / ger disem āhū āñga nā-gāh **āh** o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [āh,]

dañg yili iḡyā-yı baḡ u büstān eyler yana / gül yüzün bülbul görüp **āh** u figān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [āh,]

nazarı var idi geh gāh menümlen itining / neyleyem āh ki kaç' eyledi mendin nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [āh,]

āh kim yār degül eyle ki bir ānga meni / hanı bildürmege bir ehl-i kerem ānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [āh,]

ger çerh daı men tegi ser-geşte olmasa / bu ağıladuğı pes ne durur āh u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [āh,]

felek kim kan ider gamdan müdām ehl-i cihān bağrın / işitse bağı kan ola göngülning āh u vāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [āh,]

korıu nedür fenādan eger var ise bekā / ummek bekā ne āhı ger olsa fenā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [āhı, -ı]

gözlerüñ cānıma urduğca hadeng-i müjei / çekerem nāle ilinden diyerem āh daı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [āh,]

kalmadı kimse ki duymadı Hidāyet gamuñı / āh kim duymayan ol gözleri fettān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [āh,]

āh çek-: Yürek yanıklığı ile iç çekip uzun uzun ah demek.

dün didi derdi olan derdin disün cān çekdi āh / ol tabīb-i dil gülüp didi munuñ hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [āh çek-, -dı]

nāz-ı 'ışkūñdan Hidāyet ger yanarsa çekmez āh / zāhidüñ savuğlığındandır ki āh-ı serdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [āh çek-, -mez]

zülfin görüp ne āh ki çekdümse bilmedi / bilinmeye kara gicelerde belı tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [āh çek-, -dü, -m, -se]

göñglüm doludur şöyle oñıñlan bu gün ey māh / kim kanlu demür dışra çıhar ger çekerem āh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [āh çek-,]

āh eyle-: Feryat etmek, üzüntüyle veya özlemle derinden ah çekmek. II. Divān şiirinde âşıkın aşk ateşiyle gönlünden çıkan bir duman olarak düşünülür.

āh eylegeç yüzinden anıñ zülfi dağılur / bāğda belı nesim esicek gül tiz açılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [āh eyle-, -geç]

yanasın derdüm firākından eger āh eylesem / doğru sözümdür menüm ey müdde'ı tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [āh eyle-, -se, -m]

āh it-: Derin bir keder veya özlemle içten gelerek ah demek, ah çekmek.

āh idersem hasretingden gevde mi alup gider / niçe kim toprağı yirden bād-ı şarşar tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [āh it-, -er, -se, -m]

'ışkı eleminden göñgöl āh itme ki 'āşık / ihlāş ile olan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 9). [āh it-, -me]

āh kıl-: Feryat etmek, inlemek, şikayet etmek.

āh kılman iki dillüye āh / kim olısar dili kesük rû-siyāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 55). [āh kıl-, -ma, -n]

āh kim: Ne yazık ki, eyvah ki.

āh kılman iki dillüye āh / kim olısar dili kesük rû-siyāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 55). [āh kim,]

ahbāb: Dostlar, bildik, tanıdık kişiler.

bu nev' ile kim düstları yād idip ağılar / şong uci Hidāyet ölür **ahbāb** ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [ahbāb,]

āheng: Düzen, uygunluk.

rağş ider serv-i sehī bāğda belī **āheng** ile / başına ebr-i bahārı dūr-feşān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [āheng,]

āh-ı serd: Soğuk feryat II insanın içini ürperten inilti.

nāz-ı 'ışkūngdan Hidāyet ger yanarsa çekmez āh / zāhidūng savuğlığındandır ki āh-ı serdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [āh-ı serd, -i]

āhir: Son, en son.

yarıp ey nāle boğazdan çekil **āhir** göreyim / sānga kim didi fiğān eyle meni 'āleme çağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [āhir,]

silmēng ayağı yüzini yüzden kim öldürür / **āhir** nefes kefende 'abīr ile 'anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [āhir,]

gizler idüm 'ışkı odın cānda Hidāyet doğrısı / bildürdi **āhir** 'āleme dūd-ı çerağ-ı revzenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [āhir,]

özi durur 'ilm ile da'vī kılan / evvel ü **āhirde** tecellī kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13). [āhirde, -de]

'adem çerisining anda meḥābetin gördüm / ecel ḥaṭibining **āhir** ḥiṭābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). [āhir,]

āhir dem: Ölmeden önceki son zamanlar.

bir pūla müdde'ī meni şanmaz velī menem / ol kişi ki tīg çalup eyler āhir demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [āhir dem, -i, -n-in]

āhir-i ömr: Hayatın sonu.

ser-i kûyında hâk oldu Hidâyet âhîr-i 'ömri / belî her neste kim vardur olur öz aşlını râci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [âhîr-i 'ömr, -i]

ahıt/d-: Akıtmak, akmasını sağlamak, akmasına yol açmak, dökmek..

fikrüng **ahıtmağında** ise ey yağış bu gün / gör yaşımı vü yağma ki bu su yiter mığa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [ahıtmağında, -mağ, -ım, -da]

didüm ey gün yüzüñgi görset gözimden nem gider / didi ger sen teg yüzi seyl **ahıdırsa** nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [ahıdırsa, -ır, -sa]

gözden **ahıdur** yaş Hidâyet velî ey şâh / kim bilür o dür dâneleri tâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [ahıdur, -ur]

ey gözüm **ahıtmadı** ancağ senüng yaşingnı hicr / ol senüng teg çoğlarüng ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [ahıtmadı, -ma, -dı]

ahıdur göz yaşını her dem Hidâyet kûyına / cüy-ı Şîrîn'e yana gör sa'y kim Ferhâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [ahıdur, -ur]

menim yaşum **ahıdurken** müneccim / görüp didi ki güçlü yulduzung var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [ahıdurken, -urken]

'aceblenme gözüng yaşı Hidâyet çeşmüng **ahıtsa** / ne umsun munda özge kimse bu bağır-ı mu'allakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [ahıtsa, -sa]

ança **ahıttı** yaş Hidâyet ki câmıdın / hâşâke beğzer ol ser-i kûdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [ahıttı, -tı]

ahıdur göz yaşı Hidâyet'ni / şimdi var ey şanem andan il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [ahıdur, -ur]

seyl **ahıtdı** vü gözüm kaldı çü bir dem sensiz / gör ne tûfân ola ger bir niçe gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [ahıtdı, -dı]

ince **ahıtdı** gözüm derd ile hûn-ı cigeri / ki saru beğzümi hicrüngde boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [ahıtdı, -dı]

gözden Hidâyet anıñiçün yulduz **ahıdır** / kim ol perî görünür anğa ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [ahıdır, -ır]

bir nazar görmek için kanungı ger **ahıda** yâr / ey Hidâyet yörü gam yime vü hoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [ahıda, -a]

ahşam: Akşam.

yüz çevürdüñg cihânı dutdı zûlâm / gün dolangaç belî olur **ahşam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [ahşam,]

ahşamlıg: Akşama özgü, akşam için. II (Sevgilinin) akşam vakti görülmesi; sevgilinin saçlarının siyahlığı; içilen vakit.

görsedüp yüz aldı dil tavk itti cân boynına zûlf / bu şabûhîdür didi sanğa vü ol **ahşamlıg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [ahşamlıg,]

ahsen: Daha güzel, en güzel.

ögmengiz hür u kuşurı dil-i divāneye kim / anğa bu vech-i hasen hamudan **ahsen** görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [ahsen,]

ahter: Yıldız.

yaşım ahandā isterem ol māhı kim olur / hācet kabūl olıcağ **ahter** güzārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [ahter,]

āhū: Gözlerinin güzelliği ile sevgili ile ilişkilendirilen hayvan, ceylan.

dime Hidāyet gözi **āhū** anıṅ / özidür aşlan velī hūyı peleng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [āhū,]

bir **āhū** içün düşmişem derd ü dağa / ‘aceb ger meni şalmaz ol derd ü dāğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [āhū,]

ey ki şīr-efken gözünṅ teg çeşm-i **āhū** olmaya / ger disem **āhū** anğa nā-gāh āh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [āhū,]

ahvāl: Durumlar, hâller.

kāmetünṅ görsedüben kıl nazar **ahvālīme** kim / serv-i ra’nā çağı vü nergis-i şehlä demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [ahvālīme, -im, -e]

ahvāl-i dil-i haste: Gönül hastasının halleri.

hicrünṅde saçunṅ būyı maṅa hem-dem olur bes / ancaḥ budur ahvāl-i dil-i hasteden āgāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [ahvāl-i dil-i haste, -den]

akça: Para, akçe.

kim ki kalb altun kimi inçü degül bir daş ile / **akça** ile şatun alup öldüresin daş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [akça,]

ākıbet: Nihayet, son.

göz yaşından çılmadı miskīn Hidāyet **ākıbet** / müşkil ey cān her düşen deryā-yı ‘ummāndan çıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [ākıbet,]

ger busarsan bus göngül meydān-ı ‘ışk içinde tol / kim yitürür **ākıbet** makşūda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [ākıbet,]

ākıbetü’l-emr: Bir işin sonu.

oturmadı la’lünṅçün ayağdan göngül ança / kim **ākıbetü’l-emr** meni cāna yitürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [ākıbetü’l-emr,]

‘akik: Kırmızı renkte değerli bir taş.

dür dişüñg ü ‘akik lebüñgden cüdâ niçe / zer teg yüzümde mevc ura yâküt-ı ahmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [‘akik,]

‘akik-i yemeni: Çok makbul kırmızı Yemen akiki. (Akik: Üzerine mühür kazılan, yüzük taşı ve tespih yapılan, bâzı eşyâlarda süsleme unsuru olarak kullanılan, çok sert, oldukça şeffaf, içinde çeşitli renk halkaları bulunan kıymetli süs taşı, kalseduan kuarsının bir cinsi. Çeşitli renkleri varsa da en makbûlü kırmızı olanı ve Yemen’de çıkarılır.).

yaşurur ğabğab-ı sîmîni anıñ ğağğ-ı ğubâr / dolanur luğf ile reyhânı ‘akik-i Yemeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [‘akik-i yemeni,]

‘akıl: Akıl sahibi, irfan ve idrak sahibi kimse.

‘ayn oldı gözünğ ğaddünğ elif kıl ğara zülfünğ / bu vech ile her kim seni gördi didi ‘akıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [‘akıl,]

‘akl: Akıl, us.

ey Türk gitdi cân u dil ü ‘akl u dîn sanğa / hîç dinmedünğ menimle nedür munça dîn sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [‘akl,]

ol ki ğüsn içre zât-ı yektâdur / ‘akl anunğ ‘ışkı ile şeydâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [‘akl,]

cân ülkesinde çün şeh-i ‘ışk ihtiyârdur / ‘akl anda her ğaçan duta tâ vardur ihtiyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [‘akl,]

apardı ‘akl ile fehümni ol kaç / giderdi dîn ile imânı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [‘akl,]

görmedi ‘aklım gözi nağşınğ kimi / doğrusı nağğâşınğa ğurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 6). [‘aklım, -ım]

yitmez onunğ evşâfınınğ evcine yüz mîñg yıl eger / ‘aklım minüp vehm atını fikrimni mehmîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [‘aklım, -ım]

lâf urur çoğ yaşamış serv didim ğadding ile / ğam degül ‘aklı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [‘aklı, -ı]

danışmazam dehânı sözi ‘akl u dânişe / her câhil ile sırnı kimesne ne danişa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [‘akl,]

‘aks: Akis, yansıma, görüntü.

zülfî ‘aksi dil-berinğ çeşmümde müşk-i südedür / müşk-i Çin ger ğuruliğda varisa bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [‘aksi, -i]

‘aks ile bildürür sanğa yüz üzre yaşumı / bu sîm şafhası ki dağılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [‘aks,]

kirpüklerinin **'aksidür** ol haṭ ile ḥālī / ḥūn-ı cigerimden yüziniṅ üsne nişāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [*'aksidür, -i, -dür*]

ḳaddi **'aksi** gözde serv-i cüy-bārimdur benim / ṭurresiniṅ tāresi müşk-i Tatarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [*'aksi, -i*]

zaḥm-ı hicriṅden gögermiş gözde **'aksi** ḳaşınıṅ / görünür şekl-i meh-i nev teg bu baḥr-i Nilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [*'aksi, -i*]

zencir-i zülfüṅ **'aksini** gözden gidermez hiç dil / hoş ḥaşir çekmiş doğrusı deryā-yı 'ummān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [*'aksini, -in, -i*]

dişlerüṅ **'aksin** yaşımda kim ki gördi didi kim / hiç dengizde biyle şeffāf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [*'aksin, -in*]

gökde kızaran şormegil ey ay şafaḳ-mey / yā **'aksi** güneş teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [*'aksi, -i*]

'aksi düş-: Yansımak, gölgesi düşmek.

göṅglüme düşkeṅ lebi **'aksi** neden göz ḳan töker / dem gelür bildüm Hidāyet göz yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [*'aksi düş-, -i-keṅ*]

'aceb mi göṅglüme düşse yaşım aḥgeṅ lebi **'aksi** / ki çağır çoḥı oldur kim gelür Bağdāda āb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [*'aksi düş-, -se*]

gözüme lebi **'aksi** hiç bāb düşmez / neden meyl ḳılmaz o Şirīn bulaḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [*'aksi düş-, -mez*]

'aks ile düşüpdür benim ile felek işi / men sīmi zer üsne tökerem ol zeri sīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [*'aks düş-, -üp, -dür*]

al-: Gidermek, yok etmek.

ger ister isenḡ cān u dil ü dīnimi **almaḡ** / ḳıl göz ucı ilen bir işāret ki seninḡdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [*almaḡ, -maḡ*]

digeṅ kim **aldı** şabr u ḳarārın Hidāyet'üṅ / güldi didi o dil-ber-i ebrū-kemān ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [*aldı, -dı*]

şol āl yaṅaḡuṅı görseḡ **alduṅ** ḳarār u şabr / ey mekr isi kimse senüṅ bilmez aluṅı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [*alduṅ, -du, -nḡ*]

men menligimdenem bu melāetlere sezā / menden ne ḳutlu gün ola kim **alalar** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [*alalar, -a, -lar*]

al-: Kabul etmek.

bir ḳıl ucını cāna virürse Hidāyet **al** / kāmıṅa düşmeye daḡı ucuz anıṅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [*al,*]

al-: Gereken şeyi kendine mal etmek.

bağ gülşen-i ruḥındaki müşkîn külâleye / cân virüp ol külâlesine bir gül ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [al-, -a, -gör]

senden **alan** dil kime ey gönçe-i devlet vire / kāyināting bağınıñ sen teg ḥaçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [alan, -an]

ṭa'nesi yāring māngadur özüñge **alma** raķib / çün bilürsিং kim Ayaz'ıñ ṭa'nesi Maḥmūd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [alma, -ma]

dün bād ḥāk-i kūyিং aparurken oğradım / göz almayup oturdı didim **al** naşibdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [al,]

vefā ḥūblarda didüñ mendedür bes / **ala** ey bende ḥanı ḥanı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [ala, -a]

göñül kararın u cân şabrın **aldı** dir ḥanı göz / didim ḥayālinge şor gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [aldı, -dı]

şormek isterken lebüñg öldi Hidāyet derd ile / lebleringden **almadı** kāmī zihī nā-kāmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [almadı, -ma, -dı]

şem'-i ruḥuñgdan **aldı** ışıg imdi ey çerāg / ger tanımañg diseng n'ola dutmış gözüñgni yağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [aldı, -dı]

ḥansı dağuñg lālesisin ey benefşe ḥaṭlu kim / sünbülüñg büyından **alur** bağ içinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [alur, -ur]

dilerem şol dü zülf-i müşkîni / k'andan **alur** ḥotende müşk ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [alur, -ur]

şubḥ-ı devlet ṭālî' **aldı** maşrıq-ı ikbâlden / zerre-i mihr-i duraḥşān vaşlına şād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [aldı, -dı]

mu'aṭṭar kıldı ḥoş-büydan meşām-ı cân u dil esgeç / meger zülfingden **almışdur** şabā ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [almışdur, -mı, -dur]

al-: Bir şeyi elle veya başka bir araçla tutarak bulunduğu yerden ayırmak, kaldırmak.

görsset ol yüzi gider revnaķı mihr ü meḥiñg / **al** nikābuñgnı yüzün ağ ide gör şubḥ-gehiñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [al,]

göz yaşındın geçe bilmen yüzüp ey murğ-ı seḥer / bu dengizdin geçüre gör **alup** arḥaṅga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [alup, -up]

tığ ödle **aluban** anda ki bu başa çalar / kesmeçağ başumñı tığın **aluban** daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [aluban, -uban]

al-: Ele geçirmek, yakalamak, elde etmek.

tığ ödle **aluban** anda ki bu başa çalar / kesmeçağ başumñı tığın **aluban** daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [aluban, -uban]

ger aldı ise lebi mendin ihtiyār n'ola / belī Hidāyet **alur** ilden ihtiyār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [alur, -ur]

alup gönglümni kanım tökdi la'ling / ne diler daḥı mende kanı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [alup, -up]

kıldan kalem **alup** kılur eşkim muḥarriri / taḥrīr çihremi varaḥ-ı zer-nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [alup, -up]

aldı benim gönglümni bir şūḥ-ı şeng / şīşe-i nāmūsumıza vurdı seng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [aldı, -dı]

raḳīb aldı tiken teg bu gūlnūḡ āl etegin / göngül ne **al** ilen olsa ilinden **al** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [al,]

ümīd-vāram eger dāmenīḡ dutam aḡyār / ilimden **almaya** kılduḡça mekr ü al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [almaya, -ma, -y, -a]

alduḡın cānım gözi bildūḡ velā bildürmedūḡ / sen daḡı oldīḡ yaḳın kü̇l oḡrīnīḡ ortaḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [alduḡın, -duḡ, -ı, -n]

raḳīb ol kūya varduḡça kesilmezsin bu bī-dilden / men-i bīçāreye yā Rab ne virdūḡ ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [al-, -abil, -mez, -sin]

al Hidāyet'den dil ü cān şat o zūlfūḡ bir kılın / çek ziyān kılḡıl bu sūdāyı sen ol ḳallāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [al,]

av 'azmine ḥabībūm **alicaḥ** kuş iline / gönglümūḡ kuşını yā Rab ide gör tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [alicaḥ, -icaḥ]

al ilen aldı cān u göngül 'aynūḡ **alası** / mekr itdüḡi nedür daḥı ne ḳoydı **alası** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [alası, -ası]

al ilen **aldı** cān u göngül 'aynūḡ alası / mekr itdüḡi nedür daḥı ne ḳoydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [aldı, -dı]

gel iç devlet meyin maḥmūrīḡı yaz / yiter ḡam defterin **alup** yiter yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [alup, -up]

al-: Bir şeyi veya kimseyi bulunduğu yerden ayırmak.

ger **aldı** ise lebi mendin ihtiyār n'ola / belī Hidāyet alur ilden ihtiyār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [aldı, -dı]

al-: Basmak, galebe etmek, istila etmek, kaplamak.

ilīḡden ḥār **aldı** dāmen-i gül / henüz ey bülbul-i şeydā gözūḡ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [aldı, -dı]

göz yaşı kūyīḡnı dün bir ḥad ile **almışdı** kim / dıḡra çün başdum ayaḡ ivden ḳapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [almışdı, -mış, -dı]

al-: Satın almak.

āb-rū şatup Hidāyet hāk-i dergāhīng **alur** / āsitānīngdīn cūdā bu vech ilen eyler ma'āş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [alur, -ur]

al-: İçecek veya sigara içmek.

ol lebi nüş ki men nüş iderem zehr-i ğamın / nüş dir men **alıcāğ** bāde çün nüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [alıcāğ, -ıcağ]

al-: Sarmak, kaplamak.

kara hāli şol ikki kaş arasında / siyeh-püş teg **aldı** derbend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [aldı, -dı]

āl: Aile, evlat, ahfat.

menden ānga günde dūrūd u selām / **āline** etbā'ına hem ve's-selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [āline, -i, -n, -e]

āl: Hile, aldatma.

yüz mīng hezār mekr ile **al** itse ādemī / anı görür ki alına yazdurdı kirdigār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [al,]

dağılur cān u göngül duygeç gözünğ **alın** şehā / karcıgaynı niçe kim görgeç gögercin dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [alın, -ın]

cān āl yüzünğle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider velī bilmez ne **al** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [al,]

raķīb aldı tiken teg bu gülünğ āl etegin / göngül ne **al** ilen olsa ilinden **al** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [al,]

ümīd-vāram eger dāmenīng dutam aġyār / ilimden almaya kılduğça mekr ü **al** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [al,]

şol āl yaŋaġuŋı görseüp alduŋ karār u şabr / ey mekr isi kimse senünğ bilmez **alunğı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [alunğı, -unğ, -ı]

al ilen aldı cān u göngül 'aynuŋ alası / mekr itdügi nedür daħı ne koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [al,]

ey göngül aldanma cihān ālına / k'aldanan **alına** onunğ ālına (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 42). [alına, -ı, -n, -a]

kim ki bu dīv **alına** aldanmadı / şol ezeli kavle durup danmadı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [alına, -ı, -n, -a]

āl: Al renk, kırmızı.

kanlu kirpükler yaşımla **āl** ipekdür şanasın / kim durur göz merdümü her dem dūr-i ğaltān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [āl,]

şol gül kâdemin başmağa gülşende görenler / gül-gün u yaşıl **āl** ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [*āl*,]

dudağıñg **ālina** iren döyer gözünğ mekrin / neden ki çağır içen hâlet-i humâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [*ālina*, -in, -a]

cân **āl** yüzünğle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider velî bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [*āl*,]

raķīb aldı tiken teg bu gülñünğ **āl** etegin / göñgöl ne al ilen olsa ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [*āl*,]

görsedüp gül-gün yüzünğ göñglümni aldunğ **āl** ilen / kimden öğrendünğ bu vech ilen göñgöl almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [*āl*,]

ötdi dün gülşen saru şol 'ārızı huld-i berîn / **āl** yangağıñgdan kızardı gül şarardı yâsemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [*āl*,]

şaru benğzüm la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / **āl** yangağunğ çevresi tā döndi haţdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [*āl*,]

şol **āl** yangağunğı görsedüp aldunğ karar u şabr / ey mekr isi kimse senünğ bilmez alunğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [*āl*,]

āl: Al renk, kırmızı. II Hile, aldatmaca.

ey göñgöl aldanma cihân **ālina** / k'aldanan alına onunğ **ālina** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 42). [*ālina*, -i, -n, -a]

ey göñgöl aldanma cihân **ālina** / k'aldanan alına onunğ **ālina** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 42). [*ālina*, -i, -n, -a]

ala: Ala, renkli.

al ilen aldı cân u göñgöl 'aynunğ **alası** / mekr itdüğü nedür dağı ne koydı **alası** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [*alası*, -sı]

a'lâ: Daha güzel, daha üstün.

felek dirdüm velî andan hem **a'lâdur** bu ma'niden / ki her burcında yüz mîñg kevkeb-i iķbâl-i tâbândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [*a'lâdur*, -dur]

'alâyık: İnsanı meşgul eden, Hakk'a erişmekten alıkoyan ilişkiler, bağlar.

'alâyıkđın eger geçseng Hidâyet / tarîķ-ı 'ışķ içinde sensin abdâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [*'alâyıkđın*, -dın]

terk it **'alâyıkıñgı** Hidâyet mükemmel ol / andan burun ki irişe Allâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [*'alâyıkıñgı*, -i, -ñg, -ı]

alcah: Aşağı.

bu ne kaşr-ı mu'allâ vü ne uça tāk u eyvāndur / ki **alçaḥ** pāyesi bu kaşr-ıḡ gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [alçaḥ,]

alda-: Aldatmak.

saḡınma sözümi kim **aldamekdür** / işitmek senden ü menden dimekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 10). [aldamekdür, -mek, -dür]

aldan-: Aldanmak, görünüşe bakarak yanlış bir yargıya varmak, yanılmak, kanmak.

cihān esāsınunḡ **aldanma** lezzetine göñgöl / ki bala aḡu katup şonḡ vire piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [aldanma, -ma]

ey göñgöl **aldanma** cihān ālına / k'aldanan alına onunḡ ālına (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 42). [aldanma, -ma]

dünyāye **aldanma** vü hem mālına / bir nazār it özgelerünḡ ḥāline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 62). [aldanma, -ma]

kim ki bu dīv alına **aldanmadı** / şol ezeli kavle durup danmadı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [aldanmadı, -ma, -dı]

dime **aldanmazam** düşmen sözine / bu uca ḡal'a olan düşmen sözine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [aldanmazam, -maz, -am]

dünyā vü zer ü sīmine **aldanma** Hidāyet / maṭlūbuñḡ bulgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 11). [aldanma, -ma]

aldur-: Aldırmak, umursamak.

bilem disenḡ bili remzin göñgöl oyaḡlıḡ teg / ḡayālinḡ özgeye **aldurma** dut ḡayāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [aldurma, -ma]

'alef: Hayvan yemi; ot, saman, yulaf.

esbāb-ı cihāndan o ki geçmez işiginde / ḡayvāndur özin beste-i kāh u **'alef** eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). ['alef,]

'ālem: Dünya, kâinat.

her ḡaçan olsa ber-ā-ber 'aynuma gün teg yüzi / yoḡı varı **'ālemünḡ** ol gün ber-ā-berdür mañḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). ['ālemünḡ, -ünḡ]

senden ne ḡam ki ey büt-i dil-cū yiter mañḡa / **'ālemde** şadam ol ḡam ile bu yiter mañḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). ['ālemde, -de]

yārsız gören Hidāyet'ni raḡīb ilen diyer / olmamaḡunḡdur 'aceb **'ālemde** bu ḡayḡu görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). ['ālemde, -de]

mañḡa kapunḡda ne pervā-yı bāḡ u bustāndur / ki görgeç ol yüzi **'ālem** mañḡa gülistāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). ['ālem,]

bu nev' kim odlar yanar t b-ı ru ından s nede / n -g h  h md n göre '   m tutuşmış yanadur (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). ['   m,]

virdi fen  yiline gözüm suyu '   mi / topra a döndi  te -i 'i     da peykerüm (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). ['   mi, -i]

'i     da ey ba r-ı kerem men    le p   m bilmiş ol / '    m eger dery  ola    de olmaz d     m (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). ['   m,]

görmedi c n '        b    da bir g  l p  y-d  r / do     dan anadan yasın dutupdur er      n (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). ['       , -   ]

g  l ge   p g  l-z  r otursa n'ola c n p          r / '          b     da serv-i himmet-i    -ı cih  n (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6). ['       , -   ]

t  seni buld  g       ge ti     u '       n /        her kim      na c    le cih     n kesile (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). ['       n, -   ]

g            ol      u       n bu '       de yek-s  n dut / neden kim h    tedb  r ile yo    r    re ta     re (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). ['       de, -   ]

'   l sa   a s  r ide m         / ni  e ki dutdu    d  ta '          (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 59). ['        , -   , -i]

'     : Halk, ahali, insanlar.

yar p ey n   le bo      n                / sa    a kim didi fi    n eyle meni '            (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). ['      , -  ]

ma    a ey serv cem        g       g      n g       r / bu s   i kim diyerem '        r     n g       r (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). ['       , -  ]

olmışam 'i       da        n '     m '     m bil  r / budur i'    m eylerem      m sa    a ma'    m k  l (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). ['     m,]

ey Hid    et s  'i        r an     / '            dilinde dest   n oldu    m (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 5). ['          , -    ]

gizler id   m 'işçi od n c    da Hid     et do     s  / bildürdi     r '        d   -ı       -ı revzenim (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). ['       , -  ]

dimi    m t        la'li va     n Fer      teg / ey Hid      et '          g     de       n olm     am (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). ['         , -   ]

'     :        , al      , ni    n, sembol.

olm     am 'i       da        n '     m '     m bilür / budur i'     m eylerem       m sa     a ma'     m k  l (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). ['     m,]

hicr ile savaşır dil    g    g          eyler / sen sına rev   n       -i     '     m eyle (Emir E sahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). ['     m,]

'     : Akıl ve duyu ile bilinen madd        .

ten idi 'âlem ü cân zât-ı şerîfi ne diyem / ki ne Türkin koyuban bütti cân oldu revân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [âlem,]

alına yaz-: Alınına yazılmak, yazgı, kader.

yüz mîng hezâr mekr ile al itse âdemî / anı görür ki alına yazdurdı kirdigâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [alına yaz-, -dı-dur, -dı]

alış-: Alışmak, karşılıklı alıp vermek.

cân virürem lebûngden alam bir öpüş velî / ol eyle yâd olmadı menden kim alışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [alışa, -a]

allâh: Allah, Tanrı.

ķaddüngdür elif lâm-elif ol zülf ü ağız / bu vech ile görgeç seni cânâ direm Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [allâh,]

işitdüm kıanıma 'azmîngdür ey mâh / yana 'azm eyleseng yâriçüng Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [allâh,]

ey Hidâyet bu ki hicrân günü çektim ansız / manğa ol günleri görsetmesün Allâh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [allâh,]

gelse başım aparmağıçun şâh buyruğı / baş koymışam ne kim ola Allâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [allâh,]

terk it 'alâyıķıngı Hidâyet mükemmel ol / andan burun ki irişe Allâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [allâh,]

alt: Alt, alt taraf.

gögsüme uran dâğ-ı cefâ lâle teg ey gül / ter sünbülning altındaki berg-i semenüngdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [altındaki, -ı, -n, -da, -ki]

lâf urduğıçun sünbül o zülf ile çemende / şaldı tepük altına şabâ ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [altına, -ı, -n, -a]

altı: Altı (6).

viren anğa biş his ü altı cihât / yazan anğa âyet ilen beyyinât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [altı,]

altun: Altın. Bkz. Zer.

'âşık ağıyâr ile kim dir rû-be-rû koymış durur / hâliş altunına hergiz kimse rû koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [altunına, -ı, -n, -a]

cismim içre mihr-i 'ışķuñ şanma hergiz 'ışķ tapa / niçe kim toprağda kıalsa olur altun pâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [altun,]

göörnen gök gölgesinden gizlü **altun** tenge mi / miñneti-i sî rûzeden yâ ay olupdur bir hayâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [altun,]

yoğsa levh-i sîme bir nûn yazdı **altun** su ilen / kâtib-i kudret kim ol nûn oldu 'ayn-ı 'ida dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [altun,]

yâ niçe şemîn olam buhağunğ anğup ey dür dânesi / çihreden **altuna** dönem dîdeden Ceyhûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [altuna, -a]

ķonağ oldu gül ü gonçe büstânda yana / nesim **altun** ile doldurur ķonağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [altun,]

kesdürdi Hidâyet yüzini tîğ-ı ğam ilen / ol sîm-ten ili ğamu işde keser **altun** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [altun,]

kim ki ķalb **altun** kimi inçü degül bir daş ile / akça ile şatun alup öldüresin daş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [altun,]

ĝonçe Ķârûn'ı ne **altunlar** ki kılmışdı nihân / mehd-i gül şahn-ı ĝülşende 'iyân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [altunlar, -lar]

âlûde: Bulaşmış, karışmış, karışık.

'işķunğda ey baħr-ı kerem men şöyle pākem bilmiş ol / 'ālem eger deryā ola **ālûde** olmaz dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [ālûde,]

alup gid-: Alıp gitmek.

āh idersem ħasretinğden gevdemi alup gider / niçe kim toprağı yirden bād-ı şarşar tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [alup gid-, -er-up]

'amel: Bir maksatla yapılan iş, eylem, fiil.

ördüĝi zülf ayağına dolaşursa ne 'aceb / dolaşur her kişininğ ayağına öz '**ameli** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3). ['ameli, -i]

dolaşdı ördüĝi zülfeyne teg ayağa '**amel** / każā çü var idi kim kaşr-ı 'ömr tapa ħalel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). ['amel,]

ammâ: Ama, fakat, lakin.

raķibünğ cevır kılduğça kapunğdan gitmezem **ammâ** / aşığa kişininğ sözün işitmek hem aşığlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [ammâ,]

ger Hidâyet dîdeden dür oldu **ammâ** her nefes / şanma ol leb zıkri ey sîmîn-ber ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [ammâ,]

vaşlından ayru şol mehîñg dāyim yirem hicrinde ğam / **ammâ** Hidâyet bilmez ol kim men aninğ ğam- ħvāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [ammâ,]

ķaşı çevgāndur u ħālî onunğ tûb ey göñgöl **ammâ** / bu çevgān ile ol tûbî n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [ammâ,]

güneşde olur zerre **ammā** bulunmaz / yüzinde gözetdükçe her-çend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [ammā,]

didüm alsam dudağıngdan bir öpüş neng azala / didi çoḡ ide heves ḥāṭırıng **ammā** azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [ammā,]

āfāk ḥamu sening diyārunḡ / **ammā** seni bulmaz oldu diyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 2). [ammā,]

añā: Anne.

görmedi çün 'āleming bağında bir gül pāy-dār / doğalıdan **anadan** yasın dutupdur erḡuvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [anadan, -dan]

'anādil: Bülbüller. Bkz. 'andelīb

şimdi ki çeker nāle gülistānda **'anādil** / gel bāde-i gül-gün çek ü kurtul zi-'anādil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). ['anādil,]

'anber: Güzel koku.

silmeng ayağı yüzini yüzden kim öldürür / āḥir nefes kefende 'abīr ile **'anberüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). ['anberüm, -üm]

'anberīn: Amber kokulu.

dām-ı ḡamdın bulmadım bir dem Hidāyet teg ḥalās / tā ki gördüm bir nazar ey **'anberīn** gīsū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). ['anberīn,]

anča: Nice, onca, o kadar, o denli, o kadar çok.

anča kan yaş töküpdür ser-i kūyında gözüüm / kim öten ol ser-i kūdan etegi ḡana deḡer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [anča,]

la'li ḡamındın **anča** aning dīde sürdi su / kim kūyı çevresinde dengiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [anča,]

anča aḡıttı yaş Hidāyet ki cāmıdın / ḥāşāke bengzer ol ser-i kūdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [anča,]

oturmadı la'lüngçün ayaḡdan göngül **anča** / kim 'āḡıbetü'l-emr meni cāna yitürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [anča,]

anča kim: Öyle ki.

her ilde bir söḡüş dir ü men teg var **anča kim** / yā yitmez ol daḡı men-i miskīne yā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [anča kim,]

ancaḡ: Ancak; yalnız, sadece, sırf.

ancaḥ Hidāyet ol oḥı destānın oḥı kim / her yoḥ sözi raḳıbi duyup dāstān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [ancaḥ,]

ey gözüm aḥıtmadı **ancaḥ** senüñg yaşıñgıñı hicr / ol senüñg teg çoḥlarıñg ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [ancaḥ,]

şol zülf-i siyeh remzini gönḡlüm duyar **ancaḥ** / Leylī işini duymaya hıç kimse çü Mecnūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [ancaḥ,]

ol yār bilür ḥaste Hidāyet sözün **ancaḥ** / kuş dilini fehmi eylemez illā ki Süleymān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [ancaḥ,]

hicrüngde saçüng būyı mañga hem-dem olur bes / **ancaḥ** budur aḥvāl-i dil-i ḥasteden āḡāḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [ancaḥ,]

ancaḥ ten ivin dīde-i ḥūn-bār nem eyle / yandım meni yaḥ āteş-i dil bir kerem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [ancaḥ,]

dir müdde'ī cānım üşenür çıḥmaḡa tenden / ey peyk-i ecel söyle āḡa **ancaḥ** üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [ancaḥ,]

yandurdı cevri ile yana gerdün-ı dūn meni / **ancaḥ** meger bu devrde görđi zebūn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [ancaḥ,]

dinme gönḡül munça ki ḥaddüng degül / gönçe kimi öziñge **ancaḥ** gül (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [ancaḥ,]

ḥanı Ferīdün u Cem ü Keyḡubād / kaldı olardan şongra **ancaḥ** bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [ancaḥ,]

şol kirpük ile kaş meni yaḥmadı **ancaḥ** / ey ehl-i maḥabbet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5). [ancaḥ,]

anda: Orada, o zaman.

tig ödleki aluban **anda** ki bu başa çalar / kesmeçaḡ başumñı tigin aluban daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [anda,]

her şām-ı ḡam kim **anda** nesīm-i belā eser / eyyām-ı hicr ü nāmelerümdin virür ḥaber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [anda,]

cān ülkesinde çün şeh-i 'ışk ihtiyārdur / 'aḡl **anda** her ḥaçan duta tā vardur ihtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [anda,]

anda kim derd ehlini cem' ideler maḥşer günü / çağlama eksüklüğüm kim ḥamudan efzūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [anda,]

ḡayd eyledi her ḥalkada miñg cān u gönḡüller / meşşāta-i şun' **anda** ki zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [anda,]

kimdür perī kim **anda** ola yüz anıñg kimi / ḡayrānıdır bu ādemīniñg yüz anıñg kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [anda,]

'ādem çerisiniñg **anda** meḥābetin gördüm / ecel ḥatibiniñg āḡir ḥitābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). [anda,]

Hidāyet **anda** vefā umuban kişi mi durur / vefā ümīdi cihānda ki Ƙanber oğlu umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [anda,]

anda kim: Orada ki.

kim anda tekye ƙılursın zihī ğurūr u ħayāl / bu ivde niçe ki oldum esīr-i miñnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [anda kim,]

andan: Ondan, ondan sonra.

gözlerümden ay u yıl dem gitdügi **andan** durur / kim bu 'ömr arĥunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [andan, -durur -n, -dan, -durur]

ger ğam ayağı şunsa vü ger nāle şerbetin / **andan** ne gelse ħaste Hidāyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [andan,]

şanma yolında 'āşık-ı kâzib Hidāyet'i / kim cān dilerse lebleriñ **andan** revān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [andan,]

ey kim dirsiz nazar ƙaṭ' eyle **andan** / ānga bengzer mānga bir baĥ göziñ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [andan,]

felek dirdüm velī **andan** hem a'lādur bu ma'niden / ki her burcında yüz miñg kevkeb-i iĥbāl-i tābāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [andan,]

gördi peykānlar göñgölde göze mihring ƙıldı mīl / şandı bu ser-menzil **andan** olalı ħāşākreĥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [andan,]

şoĥbetüñ zāhid 'azāb oĥır faĥīh / senden **andandur** girizān olduĥum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [andandur, -dur]

egerçi gözlerüñdür başılan sihr / dil almaĥda ƙaşuñdur **andan** üstün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [andan,]

kesile bilmen itingdin nişe kim müşkil olur / kişi bir nesteye kim ögrene **andan** kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [andan,]

ger tökdi ise gözleri ƙanım 'aceblemeñ / gözetmişidi ğamzeleri **andan** burun meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [andan,]

ger şormadı lebi bir ağız ħālimi n'ola / **andan** melül olmazam ey dil dehen ħanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [andan,]

zenaĥı çāhına cān ƙoydı göñgül dānesini / adı **andan** berüden çāh-ı zenaĥdān ƙaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [andan,]

terk it 'alāyıkıñ Hidāyet mükemmel ol / **andan** burun ki irişe Allāh buyruĥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [andan,]

aç gözüñgi **andan** dolu gör arz u semāy / ey vālih ü ħayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [andan,]

andan hem anı 'arīf iseng eyle gedāy / tā kūr ola şeyṭān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12). [andan,]

'andelīb: Būlbūl. II Şakıyışlarıyla ağlayıp, inleyen, durmadan sevgilisinin güzelliklerini anlatan ve ona aşk sözleri arz eden bir aşığın timsalidir. Būlbūl güle aşık kabul edilir. Sevgilinin aşığa eziyetleri gibi gül de būlbūle eziyet eder dikenleriyle būlbūlün ciğerini deler. Gül naz, būlbūl niyaz için yaratılmıştır.

yüzüñg hikāyetini Hidāyet diyer müdām / gülden belī rivāyet iden **'andelīb**dür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [**'andelīb**dür, -dür]

andin: Bu nedenle, ondan dolayı.

niçe gümān ile lebünge engübīn diyem / bir kez şoram hākīkatin **andin** yakīn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [**andin**,]

hoş durur mescid Hidāyet'ni velī bŷ-ı bahār / dartup **andin** 'āzim-i kūy-ı muğān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [**andin**,]

ansız: Onsuz, o olmadan.

göñglüm anıñgŷün beslerem **ansız** dirilmen n'eyleyem / ol gerçi cānımdur benim men hem onunğ dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [**ansız**,]

anunğ hākı için: Allah hakkı için, ant içmek veya ant vermek için kullanılan bir söz. Atasözleri, Deyimler veya Birleşik Fiiller.

bir bŷe için istese cān dil dağı virem / **anunğ hākı için** ki alur cānı cān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [**anunğ hākı için**, -ı]

ang-: Anlamak; hatırlamak, sözünü etmek.

yüzüm katında la'lünğ **angsa** göñglüm n'ola 'ayb olmaz / hevā-yı cām-ı la'lin eylemek faş-ı hāzān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [**angsa**, -sa]

yākūtüninğ güher saçışın **angıcağ** gözüm / la'l ile zer kimi yüzümi dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [**angıcağ**, -ıcağ]

ol şāh ki her il keŷ ü kāfını **angup** / şūrīde olup baħr urur cŷ u keŷ eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [**angup**, -up]

ruhsārını görgeç cān ile ciger yanar / kīrpüklerini **anggaç** sīnemde yürek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [**anggaç**, -gaç]

cān oğurlar gözi 'aşığ dil-i bī-raħmı **angar** / ne maħalde gözünğiz angdurur ol oğrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [**angar**, -ar]

digil kim **angıcağ** kīrpiklerinğni / durur hāncer kimi cismimde her kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [**angıcağ**, -ıcağ]

yā niçe şemīn olam buħağunğ **angup** ey dŷr dānesi / çihreden altuna dönem dīdeden Ceyhŷn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [**angup**, -up]

la'lünğ **angup** Hidāyet eyler / dolu etegini inçü ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [**angup**, -up]

anđı leb-i la'lüñ yana bu dıde-i pür-hün / kıldı şaru bengzimni kızıl kanıla gül-gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [anđı, -dı]

anğmazlar ilde bir o yüzi lăleler meni / her niçe anğdurur olara năleler meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [anğmazlar, -maz, -lar]

âh kim yâr degül eyle ki bir anğa meni / hanı bildürmege bir ehl-i kerem anğa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [anğa, -a]

anğdur-: Andırmak, hatırlatmak.

her lü'lü' kim düşer bu şebekten zümüründe / la'lüñçün anğdurur saña cüz gam tōken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [anğdurur, -ur]

cân oğurlar gözi 'aşık dil-i bî-rahmı anğar / ne maħalde gözünğiz anğdurur ol oğrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [anğdurur, -ur]

anğmazlar ilde bir o yüzi lăleler meni / her niçe anğdurur olara năleler meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [anğdurur, -ur]

anğla-: Bilmek, öğrenmek; bir şeyin gerçeğini, aslını duygu ve düşünce yoluyla idrak etmek.

yana göñlüñ anğlasang cânâ Hidâyet âhını / nişe kim yanmış kişiniñ nălesi dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [anğlasang, -sa, -ng]

ay degüldür kim ağılanmış felekde anğlangız / kim anıñ kırında gerdün götürüp kalhan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [anğlangız, -ngız]

vaşf-ı lebingde sözlerümi anğlayan diyer / taħsîn saña Hidâyet-i bî-dil nefes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 5). [anğlayan, -y, -an]

sözünğı anğlayan şeker dilemez / yüzünğı gören aya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [anğlayan, -y, -an]

ne şorarsın şanemâ ħaste Hidâyet ħaberin / ħabering anğlayalı yoħdur özündin ħaberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [anğlayalı, -y, -a, -lı]

apar-: Götürmek, alıp götürmek.

dün bād ħāk-i küyüñ aparurken oğradım / göz almayup oturdı didim al naşıbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [aparurken, -ur, -ken]

apardı 'aql ile fehümni ol kaç / giderdi dîn ile ĩmânı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [apardı, -dı]

ħaqqunğ gül-i vaşlına Hidâyet e aparmaz / ħūblar yüzine kim ki degül vâlih ü ħayrân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [aparmaz, -maz]

bir vech-i ħüsn kim benim apardı kararım / Yūsufdur özi ħüsn ile vü kaçları zü'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [apardı, -dı]

yâ Rab neme apardı beni ol kaçları kemân / kim men kemînesiyle işidür kemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [apardı, -dı]

eyleyip fermân **apardungsâ** karar u dîn ü dil / durmuşam uş baş ile tâ n'ola fermânunğ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [apardungsâ, -du, -nğ, -sa]

apardunğ dîn ü dil ey hicr menden / ne istersin dağı nenğ var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [apardunğ, -du, -nğ]

eyle hicrünğde tozar olmuşam ey cân ki şabâ / esse küyünğ şaru men haste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [apar-, -abil, -e]

ey göngül maţlûbı çün her yirde hâzırsın maŋa / ğâfil olma kim **aparur** nâgehân bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [aparur, -ur]

gelse başım **aparmağıçun** şâh buyruğı / baş koymuşam ne kim ola Allâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [aparmağıçun, -mağ, -ı, -çun]

'âr: Utanma, utanç, hayâ, hicap.

açanda söz içinde o şîrîn-dehân dehen / nâmûs u **'âr** eri olur der-zemân zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). ['âr,]

ara-: Aramak, yoklamak.

yüz üsne düşer kaţre urup seyl-i sirişkim / çoğdan ki rikâbunğda senünğ kaţre yup **arar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [arar, -r]

ara: Ara, arasında; iç, içinde; orta.

zülf **arasında** yaşur yüzünğni tökkeç dîde âb / kim yağış yağsa yaşunur bulut içre âftâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [arasında, -sın, -da]

sep göngül dülâb-ı çeşmünğden su hâk-i râhına / yâr ilen tâ dimesünler kim **arada** gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [arada, -da]

delü göngül kâmiş oğlarınğız **arasında** / kâmişliğ içre sağın bir kudurmuş aşlandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [arasında, -sın, -da]

bizimle yâr **arasında** niçe gün ger ırağlığdur / kayurma ğam yime ey dil hamununğ başı sağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [arasında, -sı, -n, -da]

çün şıyâm ayı diyüp 'özü getürme **araya** / sâkiyâ bâde getür kim gül-i hamrâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [araya, -y, -a]

iki zülfünğ **arasından** tulû' itçek yüzünğ mihri / karânğu gice içide şanasınğ ay olur tâli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [arasından, -sı, -n, -dan]

yüzini görgeç aldı ağız göngül / ger yoğ idürse var **arada** kelâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [arada, -da]

dil-berinden umar ol haste Hidâyet kâmin / anğa 'ışk **arasına** râhat u hvâb oldu harâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [arasına, -sı, -n, -a]

halk **arasında** be-ğâyet bî-dil u dîn olmuşam / zülf-i müşkîni ğamından gör ne miskîn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [arasında, -sın, -da]

kara hâli şol ikki kaç **arasında** / siyeh-püş teg aldı derbend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [arasında, -sin, -da]

gör mu'cizini kaşı **arasındaki** hâlûng / kim niçe kılur bir yengi ayı iki pâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [arasındaki, -sı, -n, -da, -ki]

dinmez benim ile senüñ **arada** rakîbüñ / kimdür ki dine bende vü sultân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [arada, -da]

ağzıñ u ruḥ çün mâh-ı duraḥşân **arasında** / bülbül kimi yir dutdı gülistân **arasında** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [arasında, -sin, -da]

ağzıñ u ruḥ çün mâh-ı duraḥşân **arasında** / bülbül kimi yir dutdı gülistân **arasında** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [arasında, -sin, -da]

ol ikki kaçıñ aralığında kara hâlûng / bir tûb gibi durur iki çevgân **arasında** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [arasında, -sin, -da]

dün seçmedüñ ağıarı itingden nişe yâ Rab / fark eylemedüñ gebr ü müsülmân **arasında** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [arasında, -sin, -da]

dinmez benim ile senüñ arada rakîbüñ / kimdür ki dine bende vü sultân **arasında** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [arasında, -sin, -da]

her kimsene bir arada yir dutdı Hidâyet / göñlüm benim ol zülf-i perîşân **arasında** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [arasında, -sı, -n, -da]

yâr **aradan** kırağladı men kaldum u rakîb / gör kalmayası kaldı vü kalmadı kalası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [aradan, -dan]

yüz tarîk ilen getürdi berg-i nesrîn **araya** / kârâğı tâ perçemin anıñ < hem > miyânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [araya, -y, -a]

aralığ: Aralık, mesafe, açıklık.

kuçmağ isterdüm bilin didi Hidâyet çek ilüñ / yârlıg oldur kim **aralığıda** bir mü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [aralığıda, -ı, -da]

ol ikki kaçıñ **aralığında** kara hâlûng / bir tûb gibi durur iki çevgân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [aralığında, -ı, -n, -da]

arama gir-: Araya girmek, iki kişinin arasındaki bir işe karışmak.

yâr itile menüm arama girme ey rakîb / men bile-em anungla yörü it sanğa nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [arama gir-, -me]

'ar'ar: Dağ servisi, dikenli ardıc ağacı.

kaddüñde gözüm zülfingi tâ gördi dolanmış / ilan gör özin dir ki niçe **'ar'ara** şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). ['ar'ara, -a]

arası serin: Arası soğuk, iki dost arasındaki iletişim azalması ve ilişkilerin zayıflaması.

menimle müdde'iden ötrü yārūṅ / arası bilmezem niçün serindür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 4). [arası serin, -dür]

araya al-: Kuşatmak, etrafını sarmak.

'arizingda ikki yandan halkalandı zülfüṅgiz / bir günü aldı araya ey büt-i Çîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [araya al-, -dı]

araya şal-: Meydana salmak, ortaya atmak.

dün şanur iken itlerūṅ şaldum özimni araya / görgeç gülüp didi bu hem özini âdem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [araya şal-, -du, -m-y, -a]

nigâr u nakş ile meclis bezeklü çağında / ne nakş şaldı araya gör ey nigâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [araya şal-, -dı]

arḥa: Arka, sırt.

göz yaşındın geçe bilmen yüzüp ey murğ-ı seher / bu dengizdin geçüre gör alup arḥaṅga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [arḥaṅga, -ṅga]

arḥun-: Yavaşlamak.

gözlerümden ay u yıl dem gitdügi andan durur / kim bu 'ömr arḥunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [arḥunlamaz, -la, -maz]

arı: Temiz, saf, güzel, parlak.

Hidāyet arı nazarlan siv anı tā sivsün / neden ki Taṅrı siver her kimi ki t̄ahirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [arı,]

dişlerūṅ 'aksin yaşında kim ki gördi didi kim / hîç dengizde biyle şeffâf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [arı,]

'ârif: Bilgili, irfan sahibi.

andan hem anı 'ârif isēṅ eyle gedāyī / tā kūr ola şeytān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12). ['ârif,]

Mūsī ilen Fir'avni koy bu sözi ârifler bilür / didār imiş 'âbidlerūṅ 'âşıklarūṅ didār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [ârifler, -ler]

dünyı-yi dün 'ârife mesken m'olur / t̄uṭı-i kudsūṅ yiri külḥan m'olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 44). ['ârife, -e]

arıt-: Temizlemek.

vişâlin isteyen geç hamudan kim bulmaya vaşlın / dil u cân şafhasından kim ki ğayruṅ naḳşın **aritmaz** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [aritmaz, -maz]

‘ārız: Yanak.

boy çekdi zülf **‘ārızı** tā virdi tāb anḡa / reyḡān gögerdi tāb virüp āftāb anḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [‘ārızı, -ı]

şem’ eger **‘ārızına** karşı durupdur bu gice / tiz kes başını meclisde getür odını yaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [‘ārızına, -ı, -n, -a]

‘ārızında ikki yandan ḡalkalandı zülfüṅgiz / bir günü aldı araya ey büt-i Çin giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [‘ārızında, -ında, -da]

yā Rab ne bāḡ verdidür ol lāle yüzlü kim / gül gördi zülf ü **‘ārızını** derdüm oldı ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [‘ārızını, -ı, -n, -ı]

bir nefesde **‘ārızınḡ** gözgüyi eyler tîre-ḡāl / yüzünḡe karşı durup yüzün ger ol fülād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [‘ārızınḡ, -ınḡ]

yoh ḡāl ile ḡaṡ sünbül-i nev-ḡîze Hidāyet / müşk-i ḡoteni **‘ārızı** bāḡında mekāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [‘ārızı, -ı]

sünbül-i ter gölgesinde yaşunur gül yapraḡı / **‘ārızında** her ḡaçan ol zülf-i müşkîn daḡılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [‘ārızında, -ında, -da]

cân u dil ol **‘ārız** u zülfeyn içün / birisi Rûm içre biri Çin’dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [‘ārız,]

gözümünḡ yaşı çoḡalır göricek **‘ārızınḡı** / nişe kim faşl-ı bahār olacaḡın arta bulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [‘ārızınḡı, -ınḡı, -ı]

gül ki şalır āftāb-ı bî-zevāle şübhesiz / **‘ārızında** her ḡaçan olur perîşān kākülünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [‘ārızında, -ında, -da]

ol **‘ārız** ile la’li görüp ḡaste göṅlümünḡ / ey şehd-leb şifāy içün gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [‘ārız,]

‘ārızınḡ muşḡafı tā oldı gözümden ḡāyib / oḡımaḡlıḡ māṅa evrād u kitāb oldı ḡarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [‘ārızınḡ, -ınḡ]

gözüm aḡyāra baḡsa **‘ārızınḡ** māḡiyyetin döymes / bu vech ilen ki günden göz kamaşur kara baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [‘ārızınḡ, -ınḡ]

ötdi dün gülşen saru şol **‘ārızı** ḡuld-i berîn / āl yaṅaḡınḡdan kızardı gül şarardı yāsemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [‘ārızı, -ı]

lāle vü gül **‘ārızınḡ** şevkıla men teg gör niçe / çāk iderler pîrehen bu dāḡdan ol bāḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [‘ārızınḡ, -ınḡ]

‘ārız-ı zībā: Güzel yanak. II Sevgilinin güzel yüzü.

çārem ol **‘ārız-ı zībāsını** görmaḡ idi bes / n’eyleyem āḡ ki devrān meni bî-çāre kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [‘ārız-ı zībā, -sı, -n, -ı]

art-: Artmak, çoğalmak.

oḡı gitkeç yüregümden derdüm **artar** şor neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [artar, -ar]

gözümüḡ yaşı çoḡalır göricek ‘arızıḡı / nişe kim faşl-ı bahār olacaḡın **arta** bulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [arta, -a]

artuḡ: Fazla, çok.

göḡlüme yağduḡca oḡuḡ mihriḡ artuḡraḡ olur / behre **artuḡ** virür ol yir kim düşer bārān āḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [artuḡ,]

oluram bī-ḡod lebinden buse alsam dem-be-dem / çağırın **artuḡ** içen elbette kim bī-hüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [artuḡ,]

men ol tirkeşden ey Türk-i ḡitā bir oḡa-em kāni’ / sen **artuḡ** luḡ eger kılsaḡ zihī baḡt u zihī ḡālī’ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [artuḡ,]

neden bağlar ol şūḡ dülbend aḡzın / ne **artuḡ** didi kim kıılır bend aḡzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [artuḡ,]

artuḡlıḡ: Fazlalık, çokluk.

zülfüḡ ki dem-be-dem deḡer ol gül yaḡaḡlara / **artuḡlıḡıla** cānlara ger dir isēḡ deḡer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [artuḡlıḡıla, -ıla]

artuḡraḡ ol-: Çoğalmak.

göḡlüme yağduḡca oḡuḡ mihriḡ artuḡraḡ olur / behre artuḡ virür ol yir kim düşer bārān āḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [artuḡraḡ ol-, -ur]

artuḡ: Fazla, çok.

şanma kadrüm itinden **artuḡdur** / men ne ittüm olam itinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [artuḡdur, -dur]

arż: Yer, yeryüzü, toprak.

aç gözünüḡ andan dolu gör **arż** u semāyı / ey vālih ü ḡayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [arż,]

‘arż eyle-: Sunmak, göstermek.

hicrān ḡüni n’ola maḡa ‘arż eylesēḡ cemāl / çün ḡaşr olanda bendeye ḡaḡ görsedür liḡā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [‘arż eyle-, -sēḡ]

‘arż eyleyicaḡ itlerüḡe ḡālūmi dirler / çoḡ başımız aḡrıtmā bize baş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [‘arż eyle-, -icaḡ-yi, -caḡ]

'arz it-: Saygı ile anlatma, ifade etme, bildirme.

İmāndur o māhīng yüzi bu şong nefesimde / bir kimsene bulman ki mānga 'arz ide İmān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). ['arz it-, -e]

niçe kıla bağrumnı benim müdde'İ päre / bir yār hanı kim bu sözi 'arz ide yāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). ['arz it-, -e]

ārzū: İstek, arzu, heves.

ārzūm idi Hidāyet kan yaş ilen il yumağ / hāşıl oldı kām-ı dil ol ārzūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [ārzū, -m, -i, -di]

ārzūm idi Hidāyet kan yaş ilen il yumağ / hāşıl oldı kām-ı dil ol **ārzūdan** il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [ārzūdan, -dan]

aş: Aş, yemek.

cām-ı vişāl nüş ider iken irişdi hicr / devrān şongı görüng ne ağı katdı **aşıma** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [aşıma, -ım, -a]

aşağa: Aşağı, alçak.

raķībūng cevır kılduğça kapuṅdan gitmezem ammā / **aşağa** kişiniṅ sözün işitmek hem aşağılığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [aşağa,]

aşağılıq: Aşağılık, alçaklık.

raķībūng cevır kılduğça kapuṅdan gitmezem ammā / aşağı kişiniṅ sözün işitmek hem **aşağılığdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [aşağılığdur, -dur]

āsān: Kolay, zahmetsiz.

kan yaşılan raķīb yüzün eylemek nigār / **āsāndur** eylesün mānga meyl ol nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [āsāndur, -dur]

zūr-gerler teg dil ü cānın helāk ittiṅ şehā / bağladup bir tāra ilin çekdi **āsān** kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [āsān,]

'āşık: Aşık, seven kişi.

'āşık ağıyār ile kim dir rū-be-rū koymış durur / hālīş altunına hergiz kimse rū koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). ['āşık,]

yakīn özini bilür ey Hidāyet ol **'āşık** / ki yār öğende özin hāk-i reh-güzār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). ['āşık,]

derdiniṅ qadrini bilen **'āşık** / ölür ise devāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 4). ['āşık,]

cân oğurlar gözi 'âşık dil-i bî-rahmı anğar / ne maħalde gözünğiz anğdurur ol oğrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). ['âşık,]

Müsî ilen Fir'avnı koy bu sözi ârifler bilür / didâr imiş 'âbidlerünğ 'âşıklarunğ didâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). ['âşıklarunğ, -lar, -unğ]

'âşık Hidâyet özine bilür yüz ağılığı / boyansa kanılan yüzi her dem nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). ['âşık,]

'âşıkdan ider kenâre zâhid / bî-'aql düzelmez uslu ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 4). ['âşıkdan, -dan]

ol ikki nergis ögende gönğöl biryân olur 'âşık / ağırlar ikki ser-ħoşnı görünğ bir şiş kebâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). ['âşık,]

'âşıkunğ devletidür tîğünğiz anı görene / başınıñ üsne yakın başına devlet yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). ['âşıkunğ, -unğ]

ey geyik gözölü işit 'âşıkunğ efğânı disem / kim kulağ aşadır munda Hidâyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). ['âşıkunğ, -unğ]

ser-i zülfeyni ey meşşâta kesme / k'idersin 'âşıkunğ 'ömrini kütâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 4). ['âşıkunğ, -unğ]

tâ ki sözden yâr la'l-i dür-feşânın bağladı / 'âşıkunğ ol la'l teg bağrında kanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). ['âşıkunğ, -unğ]

'ışkı eleminden gönğöl âh itme ki 'âşık / ihlâş ile olan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 9). ['âşık,]

âşikâr: Apaçık, belli.

ma'nî kimi gizlü vü şüret nigâr / ma'nîsi her şüret ile âşikâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [âşikâr,]

'âşık-ı cân: (kişinin kendi) canın aşığı; sevgili.

müştâk olupdur sanğa bu 'âşık-ı cânı / bî-ħadd ü nihâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 2). ['âşık-ı cân, -ı]

'âşık-ı cân-bâz: Canbaz/hileci âşık.

cân oyna vü şor yâr lebi 'ışkıla ey dil / kim 'âşık-ı cân-bâz olanı yahşı siver yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). ['âşık-ı cân-bâz,]

'âşık-ı kallâs: Dünyayı umursamayan âşık.

kıldı Hidâyet sanğa cânın fidâ / 'âşık-ı kallâşınğa kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 7). ['âşık-ı kallâş, -inğ, -a]

'âşık-ı kâzib: Yalancı âşık.

şanma yolında 'âşık-ı kâzib Hidāyet'i / kim cān dilerse lebleriṅ andan revān virür (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 5). ['âşık-ı kâzib,]

âşık-ı mehcūr: Terk edilmiş âşık.

çün cevvrünge şabr itdi vü dönmedi yolunḡdan / bu 'âşık-ı mehcūr (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 3). ['âşık-ı mehcūr,]

âşıklıḡ: Âşıklık, âşık olma durumu.

'ışkı bize dünyede nāmūsdur / līk anḡa 'âşıklıḡımız oldu teng (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 3). ['âşıklıḡımız, -ımız]

asıl-: Asılı konumda olmak; bağlanmak, gönül vermek, sevdalanmak.

yüzi hevesinden göṅgöl aşıldı o zülfe / ısınmadı odına tütünine boḡuldu (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [aşıldı, -dı]

āsītān: Eşik, dergah. II Divan edebiyatında sevgiliden bahsedilirken baza onun asitanı ve eşiḡi de anılır. Aşık daima bu asitanda yüz suyu ve gözyaşı döker, oraya erişebilmek, yüz sürebilmek için yalvarır durur. Bu, onun en büyük arzusudur. Kapısında kul olup sevdiğinin köpekleriyle sohbet edebilmek için her şeyini fedaya, orayı gözyaşlarıyla yıkamaya ve orada bir ayak topraḡı olmaya hazırdır. Söz konusu sevgili , padişah veya çok değerli kişilerden biri olursa şair, asitanı bir şeyler dilemek gayretiyle kullanılır.

āb-rū şatup Hidāyet ḡāk-i dergāhiṅ alur / āsītāniṅdın cūdā bu vech ilen eyler ma'āş (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [āsītāniṅdın, -iṅ, -dın]

asıl: Asıl, esas, gerçek.

ser-i kūyında ḡāk oldu Hidāyet āḡir-i 'ömri / belī her neste kim vardur olur öz aşıline rāci' (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [aşıline, -ı, -na]

aslan: Aslan.

delü göṅgöl kāmış oḡlarıṅız arasında / kāmıslıḡ içre saḡın bir kudurmuş aşılandur (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [aşılandur, -dur]

dime Hidāyet gözi āhū anıṅ / özidür aşılan velī ḡuyı peleng (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [aşılan,]

āšnā: Aşına, bilindik, tanıdık, dost.

senden hemişe cānıma derd ü belā yiter / biḡāneliḡ hemīn ola ey āšnā yiter (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [āšnā,]

āšnālıḡ: Aşinalık.

göz teg yüz ile kim ki diler **âşnâlığı** / seyl-âb-ı gâmda söyle yörü yüz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [âşnâlığı, -ı]

assı: Fayda, yarar, kar.

bir dişleyem lebin dise dir gördüğüñ yiter / gözden ne **aşşı** nesne gerek toğuna dişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [aşşı,]

assısı deg-: Yararı dokunmak, faydası değmek.

gözüme çekmege vir hâk-i pâyıñ ey dil-ber / kim assısı dege yig yoğsul olana bayuñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [assısı deg-, -e]

âşüb-ı cihân: Dünyayı karıştıran.

ol büt ki haṭ u hâl ile âşüb-ı cihândur / cāndan haṭ u hâline göñgüller nigerāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [âşüb-ı cihân, -dur]

âşüfte': Çılgınca seven, perişan, iffetsiz.

eyleme pinhân yüzüñgi zülf-i 'anber-bâr ilen / yana men **âşüfte'i** bî-dîn ü imân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [âşüfte'i, -i]

âşüfte: Çılgınca seven, perişan, iffetsiz.

gördi **âşüfte** Hidāyet'i bürüp zülfin didi / umma ey Mecnūn seningcün fikr-i zencir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [âşüfte,]

şordur manğa la'lingi ki mestāne gözünğ teg / maḥmūram u **âşüfte** mey-i nāb gāmından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [âşüfte,]

âşüfte ol-: Perişan olmak.

tigüñgi gizle gözimden çün meni dutdı raķib / kim kudurmuş it dutan âşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [âşüfte ol-, -ur]

at: At, binek hayvanı.

şanasın cevlan ider hürşid-i gerdün üstine / çün yirinden **atın** ol şüh-ı sitem-ger tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [atın, -ı, -n]

haçan kim **at** şalup ol şüh mendin saru segritmez / irişmez cān murādına göñgül maķşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [at,]

yitmez onuñ evşāfıñ evcine yüz mīñ yıl eger / 'aķlım minüp vehm **atını** fikrimni mehmiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [atını, -ı, -n, -ı]

giydürüp hūsn **atını** ol göz savaş ister yana / çekdi kirpükden şaf uş tır ü kemānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [atını, -ı, -n, -ı]

at-: Atmak, bir cismi bir yöne doğru fırlatmak.

niçe kim su koysa kaynar yengi küze süz ile / bu dil-i süzânda bengzer **atduğung** peykân angâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [atduğung, -duğ, -ung]

câna çoğ oğ **atduğungdan** şanma ey cân incinem / kim her oğung bir ümîd ü istimâletdür mangâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [atduğungdan, -duğ, -ung, -dan]

oğ **atıcağ** öterek çü meyl-i kemân ider / cân kuşu tenden uçuban özin nişân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [atıcağ, -ıcağ]

każâdur oğung **atıcağ** öñine kim kalha / meger göngül ki yolında każâya kalhandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [atıcağ, -ıcağ]

gerdün ilin götürse każâ daşın **atmege** / burc-ı bedenni yıhar kırânıla rûzgâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [atmege, -meg, -e]

niçe gönglüng didi yâr oğım içün nâ-hoş ola / yayı şundum ki biraz oğ atar iseng hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [at-, -ar-ar, -i, -se, -ng]

sen av idende cân u dil olur sangâ şağâl / cehd ile koyma özgeler **aşa** şağälüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [aşa, -a]

atmaz oldu mangâ yâr oğını gelgeç ağyâr / geldi kış oldu meger kolına güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [atmaz, -maz]

âteş: Alev, od. Bkz. Od.

yöri ey dil **âteş** ü âh ile kayğu daşını / küre-i miñnetde her simîn-ber içün mûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [âteş,]

âteş-i dil: Gönül ateşi.

ancağ ten ivin dîde-i hûn-bâr nem eyle / yandım meni yah **âteş-i dil** bir kerem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [âteş-i dil,]

âteş-i hicrân: Ayrılık ateşi.

oldı cigerim **âteş-i hicrân** ile biryân / yâ Rab haçan işim ola bu derd ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [âteş-i hicrân,]

âteş-i 'ışk: Aşk ateşi.

virdi fenâ yiline gözüm suyu 'âlemi / toprağa döndi âteş-i 'ışkunda peykerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [âteş-i 'ışk, -ung, -da]

âteş-i şavk-ı cünûn: (kaşın) Çokluğun pırıltı ateşi.

tâ gâyib oldu dîdeden ol ebrü-yı cünûn / yahtı Hidâyet **âteş-i şavk-ı cünûn** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [âteş-i şavk-ı cünûn,]

āteş-nākre: Ateşli.

şevk-ı rüyîngdan göngüldür közden **āteş-nākre** / hasretinden sîne hem per sînesinden çākre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [āteş-nākre,]

atlan-: Ata binmek.

atlandı meger seyr içün ol şāh-süvārum / kim her yāngadan na'ra gelüp yiri yörüdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [atlandı, -dı]

çün **atlanup** ol meh-veş başına yelek sançar / kim gül yüzine baħar kim başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [atlanup, -up]

dün **atlananda** zülfini görsetdi aldı dil / cān virürem olursa bu gün daħı dün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [atlananda, -anda]

atlandı tîğ ilen yana ol ay gün kimi / tā ħancaru gidüp ide kurbān bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [atlandı, -dı]

atlu: Ata binen.

dün **atlu** irdüm yārūme emdür lebūng emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [atlu,]

oturdu **atlu** sa'ādetle devlet o gence / didim yana nereye devlet ü sa'ādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [atlu,]

atluya gülmeğe yayağ: Atlı kişiye yaya gülmez.

yār itilen meni görgeç n'ola ger gülse rakīb / bu meşeldür ola ger **atluya gülmeğe yayağ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [atluya gülmeğe yayağ,]

'attār: Güzel kokular, iğne, iplik vs. satan; aktar.

men şayru cāna em virem ol la'li ger ħakīm / şayruların 'ilācını **'attāra** yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). ['attāra, -a]

av: Yakalamak.

av 'azmine ħabībüm alıcaħ kuş iline / gönglümüng kuşını yā Rab ide gör tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [av,]

av it-: Avlanmak.

sen av idende cān u dil olur sānga şağāl / ceħd ile koyma özgele aħa şağālüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [av it-, -ende]

āvāre: Serseri, işsiz, güçsüz, yersiz.

haste-dil ü vâlih ü bî-çâre-em / luṭfing ivinden katı **âvâre-em** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 20). [âvâre-em, --em]

âvâre kıl-: (birini) memleketinden uzaklaştırmak.

meni kûyından aning müdde'i âvâre kılur / bağrumı tîğ-ı cefâ ile yana pâre kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [âvâre kıl-, -ur]

âvâreliğ: Perişan, başıboş, derbeder.

ey dil-i miskîn niçe bî-çâreliğ / her ṭarafa yıl kimi **âvâreliğ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 33). [âvâreliğ,]

avcı: Avcı.

kopar gönglüm yirinden göz ile kaşuṅg 'ıyân görgeç / niçe kim kalḥa kuş **avcılar** ilinde kemân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [avcılar, -lar]

iti çulına baḥdum ol **avcı** büt-i şūḥuṅg / didi ki Hidāyet ne baḥarsın kefeningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [avcı,]

avrat: Kadın; eş.

muḥtesib **avradına** dir ki şurāḥi doldur / ger o doldurmasa bu kûze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [avradına, -ıñ, -a]

ay-: Söylemek, demek.

şordum ki çin-i zülfine müşk-i ḥıṭā dimek / yâ Rab ḥaṭā degül mi göngül **aydı** kim ḥaṭā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [aydı, -dı]

ay: Ay, dünyanın uydusu.

aḡlasam men' eyleme yüzüṅni görgeç ey güneş / **ay** olan yirde mu'ayyendür bu kim yulduz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [ay,]

ay degüldür kim aḡılanmış felekde anḡlaṅgız / kim aning kırında gerdün götürüp kalḥan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [ay,]

sözüṅgi anḡlayan şeker dilemez / yüzüṅgi gören **aya** meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [aya, -a]

gördi bām üsne yüzüṅ yaş oldı çeşmüm yaş ilen / **ay** ṭulū' itdi felek yüzinde kevkeb oldı fâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [ay,]

iki zülfüṅg arasından ṭulū' itçek yüzüṅ mihri / karangu gice içide şanasıṅ **ay** olur ṭâli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [ay,]

yüzi ayımdur Hidāyet zülfi ilim ḥaḡ bilür / ayım **aydan** yig olur geldükçe ilim ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [aydan, -dan]

felekden gün tūlū' itgeç ivinden çıhtı ol dil-ber / kıyāmetdür bu gün kim **ay** çıhpudur āfitāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [ay,]

kaşın dutup yüzün n'ola yār eylese 'iyān / çün kim güneş zühūr idicek **ay** olur nihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [ay,]

gör yüzün baħıcağ ol āb-rūya / yengī **ayı** gören baħar suya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [ayı, -ı]

gör mu'cizini kaşı arasındaki hālūng / kim niçe kıılır bir yengī **ayı** iki pāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [ayı, -ı]

gözden Hidāyet anıngıçün yūlduz aħıdır / kim ol perī görünür ānga **ay** u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [ay,]

gōngül tā mihr ile bahtı meh-i ruhsārīnga bi'llāh / gözine zerrece ilmez felekning günle **ayı** ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [ayı, -ı]

ey gün ü **ay** hādīm ü haylūng senūng / cān u cihān barça tufeylūng senūng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [ay,]

ay: Ay, yılın ayrıldığı on iki bölümden her biri.

gözlerümden **ay** u yıl dem gitdügi andan durur / kim bu 'ömr arhunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [ay,]

çün şıyām **ayı** diyüp 'özü getürme araya / sākīyā bāde getür kim gül-i hamrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [ayı, -ı]

her **ay** başında degüldür hilāl kim görünür / felek kulūng kimi baş urdı kıldı miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [ay,]

atlandı tīg ilen yana ol **ay** gün kimi / tā hancaru gidüp ide kurbān bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [ay,]

şormanğız yārūmi kim cevı ü cefā niçe durur / biyle işlerde yoğ ol terk-i haţānūng **ayı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [ayı, -ı]

ay: Ay. II Aya benzer sevgili.

zūlfūngni şalma yüzūnge kıılma günüm kara / kim virmez **ay** ışığ düşer olsa seħāb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [ay,]

görmez olsam **ay** yüzūng bir dem benātū'n-na's teg / yüzüm üsne gözlerümden 'ıkd-ı pervīn dağılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [ay,]

görünen gök gölgesinden gizlü altun tenge mi / miñneti-i sī rüzeden yā **ay** olupdur bir hayāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [ay,]

anıngıçün görsedür her **ay** saṅga çevgān-ı felek / ya'nī 'işret topın il virdükçe takşir itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [ay,]

ay yüzūng dönder diyen şol kıble-gāhımdan maṅga / kāfir-i 'ışkam yōri dinme bu dīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [ay,]

zülfiṅgi gider çihreden **ay** yüzüṅgi görset / ey şem'-i murādum bu kara gicede bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [ay,]

yüzi ayımdur Hidāyet zülfi ilim haḳ bilür / **ayım** aydan yig olur geldükçe ilim ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [ayım, -ım]

göṅgöl zülf ü ruḥuṅdan doydı dün gün / ki yüzüṅ katnadur ey **ay** dün gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [ay,]

bir kez didi uyḥuda görürsin yüzüm ol **ay** / göz açmamışam iller ola ḥvāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [ay,]

töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi ayını / benimle dāyimā budur ol **ayunḡ** resm ü āyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [ayunḡ, -unḡ]

kaş ucın gösderüp dil aldı ol **ay** / meni nādān görüp şatdı sınıḥ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [ay,]

kulaḡına göṅgöl ḡālin diyer zülf / göziṅ kim niçe mahremdür bu ger **ay** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [ay,]

zülfdn görmedüm ol ḥüsni cihān-ārāy / müşkil ola bulut olan gice görmek **ayı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [ayı, -ı]

gökde kızaran şormegil ey **ay** şafaḳ-mey / yā 'aksi güneş teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [ay,]

ay: Ay, gökteki uydu. II Parlaklık.

ay yüz n'ola şarardunḡ ise kaşı ḡamından / sen teg yüz onunḡ kaşlarınınḡ yayına ḳurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [ay,]

yüzi **ayımdur** Hidāyet zülfi ilim haḳ bilür / ayım aydan yig olur geldükçe ilim ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [ayımdur, -ım, -dur]

cemāliṅ **ayını** ger seyyidimdin görse / muṭi'i ola ḡamu da'vīsi siyādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [ayını, -ı, -n, -ı]

yüzi **ayını** görsedüp dil alır / budur anıṅ menümle āyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [ayını, -ı, -n, -ı]

mu'aṭṭar kıldı ḡoş-büydān meşām-ı cān u dil esgeç / meger zülfiṅden almışdur şabā ey yüzi **ay** ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [ay,]

töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi **ayını** / benimle dāyimā budur ol ayunḡ resm ü āyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [ayını, -ı, -n, -ı]

ay aydın: Ay ışığı, mehtap.

var göṅgöl zülfeyni saru yüzi envār eyle kim / ḡoşdur uzaḡ yolları varmaḡ **ay aydın** giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [ay aydın,]

ay dutul-: Ay tutulması.

gök yağlıg ile kaşın ucını silicağ yâr / gün gökde yaşundurdu yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [ay dutul-, -dı]

ay ya: Ay yay. II Hilal şeklinde yay (kaşın şekli ve sevgilinin ay gibi güzel olması bağlamında).

kaşına secde kılup yıl teg ay yasın birağ / söyle kim ol katı yaydın maṅa bir oğ birağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [ay ya, -s, -ı, -n]

ayağ: Kadeh (Sümerler, Antik Yunan gibi pek çok eski çağ toplumunda ayak, ayakkabı ve çizme şeklindeki rhyton/riton adı verilen içki sunu kaplarının varlığı nedeniyle kadeh, ayak sözcüğüyle anılagelmıştır. Bkz. AYDIN, 2017b).

başdan ayağa fark idemezse ‘aceb degül / ‘ışkuṅ meyinden ol ki çekeydür bir er **ayağ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [ayağ,]

sākīyā söyledüm ol ser-ḥoşa az vir **ayağ** / ey Hidāyet didi ol yaḥşı ki tiz ser-ḥoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [ayağ, -ı]

çoğ dolu **ayağ** şunma Hidāyet saru dirsem / dir sākī ki bu devrde peymānesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [ayağ,]

gel içgil zevk ilen devlet **ayağı** / bu devletden bizi çekme a yağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [ayağı, -ı]

ayağ: Ayak. II Sevgiliye duyulan saygının ve bağlılığın yere kapanılarak gösterildiği uzuv.

didim olmağa **ayağūṅda** göṅgöl ḥasreti var / didi ger aṅa naşib olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [ayağūṅda, -uṅ, -da]

sen sīm-berūṅ eylesem iṣār **ayağına** / yaş gevherini duta ḥamu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [ayağına, -ı, -n, -a]

her sürme kim degül **ayağıṅ** tozı çeşmüme / çeksem görünür ey büt-i gül-çihre mīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [ayağıṅ, -iṅ]

silmēṅ **ayağı** yüzini yüzden kim öldürür / āḥir nefes kefende ‘abīr ile ‘anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [ayağı, -ı]

yaş tökse **ayağına** n’ola göz o leb içün / naḥli suvaranlar öle bir gün raṭab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [ayağına, -ı, -n, -a]

şatman aḡyāra güherlen **ayağūṅ** toprağını / ki bu göz görmege yig anıṅ o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [ayağūṅ, -uṅ]

ṭüb teg başum onıṅ **ayağından** gidermezem / çevgān-ı hicr ile niçe kim çalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [ayağından, -ı, -n, -dan]

ördüğü zülf **ayağına** dolaşursa ne ‘aceb / dolaşur her kişiniṅ **ayağına** öz ‘ameli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [ayağına, -ı, -n, -a]

oturmadı la’lūṅçün **ayağdan** göṅgöl ança / kim ‘ākıbetü’l-emr meni cāna yitürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [ayağdan, -dan]

serv **ayağında** kadiçün yaşımı görgeç revân / bâğbân büstândaki âb-ı revânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [ayağında, -ı, -n, -da]

ayağ bas-: Yürümek, dolaşmak.

göz yaşı küyüñgü dün bir had ile almışdı kim / dışra çün başdum ayağ ivden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [ayağ baş-, -du, -m]

ayağ ol-: Topluca yapılan ya da yapılacak olan bir işin başlatıcısı ve yol göstericisi durumunda olmak.

vişâlüñ kadri bilmezdim velikin imdiden şongra / eger il virse ol devlet bu baş u ol ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [ayağ ol-, -sun]

ayağı çek-: Sık sık gittiği bir yere artık uğramaz olmak, ilgiyi kesmek.

men' iderken varmege meyhāneye zāhid gözünğ / gördi mescidden ayağı çekdi vardı baş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [ayağı çek-, -di]

ayağına başuñğı şal-: Ayağına kapanmak, yalvarmak.

ayağına itiniñ başuñğı çoñ şalma rakīb / olma zinhār özünğden ulu ilen güstāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [ayağına başuñğı şal-, -ma]

ayağına dolaş-: Ayağına dolaşmak, başkasına yapmayı düşündüğü kötülük kendi başına gelmek..

ördüğü zülf ayağına dolaşursa ne 'aceb / dolaşur her kişiniñ ayağına öz 'amelî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [ayağına dolaş-, -ur]

dolaşdı ördüğü zülfeyne teg ayağa 'amel / kažā çü var idi kim kaşr-ı 'ömr tapa hālel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [ayağına dolaş-, -dı]

ayağunğ tozu: Ayağın tozu. II Hükümdarın/sevgilinin geçtiği yolun önemini ve değerini de göstermektedir. Çünkü geçilen yerin tozu ve toprağı göze sürme yapılacak kadar, ona yüz sürülecek kadar değerli ve kutsal bir nesne olarak alınmaktadır.

gözden ayağunğ tozun gidermen / öğrendi gözüm bu dārū ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [ayağunğ tozu, -n]

ey yüzünğ çākəri hūrşid senünğ māh dahı / bende muhtāc ayağunğ tozına şāh dahı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [ayağunğ tozu, -inğ, -na, --n, -a]

ayak: Kadeh (Sümerler, Antik Yunan gibi pek çok eski çağ toplumunda ayak, ayakkabı ve çizme şeklindeki rhyton/riton adı verilen içki sunu kaplarının varlığı nedeniyle kadeh, ayak sözcüğüyle anılagelmiştir. Bkz. AYDIN, 2017b).

ger gam **ayağı** şunsa vü ger nāle şerbetin / andan ne gelse hāste Hidāyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [ayağı, -ı]

leblerini şorup ilden gider isem ne 'aceb / tîz ola mest oᅇga her devr **ayaᅇı** koş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [ayaᅇı, -ı]

ayaz: Gazneli Mahmud'un kölesi ve sevgilisi. Akıl, fetanet ve sadakatle hizmet etmiş, Sultan Mahmud da ona büyük bir sevgi besleyerek itimat etmiştir. Sultan Mahmud bir eğlence esnasında kendinden geçtiğinde nedimlerin Ayaz'ın saçını kesmelerini emretmiş. Daha sonra bunu yaptırdığına pişman olmuştur. Tanıklarda güzelliᅇi ve Sultan Mahmud'la olan münasebeti nedeniyle anılmıştır.

ta'nesi yāring mangadur özünᅇe alma rakīb / çün bilürsing kim **Ayaz'ing** ta'nesi Maᅇmūd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [ayaz'ing, -ing]

'ayb: Ayıp, kusur.

rakībā öldürem didünᅇ özümni / ᅇamu 'aybingla cehd it bir hüner kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 3). ['aybingla, -ing, -la]

'ayb eyle-: Ayıplamak, kınamak.

dalaşursa n'ola zülfünᅇle lebünᅇçün gönᅇlüm / anı 'ayb eyleme kim eyleye cān üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). ['ayb eyle-, -me]

zāhide sersām söylersem meni 'ayb eylemeᅇ / sivmemek maᅇbüb u mey fi'li nedür sersāmlıᅇ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). ['ayb eyle-, -me , -nᅇ]

'ayb ol-: Uygun olmamak, hoş karşılanmamak, yakışık almamak.

yüzüm katında la'lünᅇ angsa gönᅇlüm n'ola 'ayb olmaz / hevā-yı cām-ı la'lin eylemek faşl-ı ᅇazān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). ['ayb ol-, -maz]

çoᅇ dolaşma göz yaşıla koy Hidāyet vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). ['ayb ol-, -a]

āyet: Kur'ân-ı Kerim'deki sûreleri meydana getiren kelime veya cümlelerden her biri; kimsenin inkâr edemeyeceᅇi alâmet, işâret, nişan.

sidre kadünᅇüz şânına inmedi hemîn bes / tûbî Lehebing **āyeti** indi hem o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [āyeti, -i]

viren anᅇa biş ᅇis ü altı cihāt / yazan anᅇa **āyet** ilen beyyināt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [āyet, -an]

āyîn: Ayin, tören; usul, durum, hal.

yüzi ayını görsedüp dil alır / budur anıᅇ menümle **āyîni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [āyîni, -i]

dünyede her kimse bir **āyîn** kırar devletlü ol / kim özine luᅇ u iᅇsān içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [āyîn,]

töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi ayını / benimle dāyimā budur ol ayuṅg resm ü **āyīni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [āyīni, -i]

ayır-: Ayırmak, uzaklaştırmak.

ol kaş u gözünḡ mekri **ayırdı** meni senden / gör baht-ı siyeh bildi vü ṭālī-i vārūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [ayırdı, -dı]

ağyāra tuş idip meni **ayırdı** yārimdin felek / kaşdımdadır tā bilmezem daḥı ne engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [ayırdı, -dı]

aylan-: Dönmek.

gül budağı kimi her dem eyleme bir yaṅa meyl / yaḥşı olmaz biyle iş **aylanma** ey cān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [aylanma, -ma]

‘ayn: Göz.

her ḥaçan olsa ber-ā-ber **‘aynuma** gün teg yüzi / yoḥı varı ‘ālemünḡ ol gün ber-ā-berdür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [‘aynuma, -um, -a]

dil ü cān kaş u ağzınḡ nakş iderler görseler **‘aynung** / niçük kim nūn u hī şeklin müneccimler Qur’ān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [‘aynung, -unḡ]

her ne reng ilen kim ol dil-ber görünmiş **‘aynıma** / kanlı yaşdan men daḥı şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [‘aynıma, -ım, -a]

al ilen aldı cān u göñgöl **‘aynung** alası / mekr itdüḡi nedür daḥı ne koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [‘aynung, -unḡ]

‘ayn: Arapça ayn (ع) harfi.

‘ayn oldı gözünḡ kaddünḡ elif kıl kara zülfünḡ / bu vech ile her kim seni gördi didi ‘ākıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [‘ayn,]

‘ayne’l-yakīn: Gözüyle görmüş gibi, kalp gözüyle kati surette.

Hidāyet katna sen şūḥunḡ şifātı / degül ḥakka’l-yakīn **‘ayne’l-yakīndür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 5). [‘ayne’l-yakīndür, -dür]

‘ayne’l-yakīn Hidāyet o kim görse ḥakkını / her şeyde bī-gümān anḡa şāḥib-naḡar direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [‘ayne’l-yakīn,]

‘ayn-ı belā: Bela gözü, bela kaynağı.

bir gönçe-dehensiz içile bülbüle kanın / gül çağı belābil teg anı **‘ayn-ı belā** bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [‘ayn-ı belā,]

‘ayn-ı ‘İd: Bayram gözü. II Sevgiliyi gören göz.

yoḥsa levḥ-i sīme bir nūn yazdı altun su ilen / kâtib-i ḳudret kim ol nūn oldı ‘ayn-ı ‘îda dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [‘ayn-ı ‘îd, -a]

‘ayn-ı ‘îd: Bayram gözü. İl Sevgiliyi gören göz.

yoḥsa levḥ-i sīme bir nūn yazdı altun su ilen / kâtib-i ḳudret kim ol nūn oldı ‘ayn-ı ‘îda dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [‘ayn-ı ‘îd, -a]

‘ayn-ı kerem: Cömertlik kaynağı.

Sürḥâb içinde ḳanıñgı tökse Hidâyet incime / ‘ayn-ı keremdür her ne kim ol terk-i Tebrîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [‘ayn-ı kerem, -dür]

ayrıl-: Bir yerden, bir kimseden, bir şeyden uzaklaşmak, ondan ayrı düşmek.

her ḥancaru kim varsa ḳatil dönme Hidâyet / **ayrıl** dise mendin çeküben ḥancer o ḳatil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [ayrıl,]

ayru: Ayrı, uzak; başka.

biyle mevsimde men ol yârdan **ayru** diyerim / ey ecel gel berü kim şimdi taḳâzâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [ayru,]

yüzüñgden **ayru** benim derd ü âh u ḡam-gīnlik / işim şikestelik ol zülf kimi miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [ayru,]

her günde ḳanlu yaşuma ḡarḳam bu dîdeden / gel gör ki senden **ayru** ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [ayru,]

vaşlından **ayru** şol mehiñg dâyim yirem hicrinde ḡam / ammâ Hidâyet bilmez ol kim men anıñ ḡam-ḥvârıyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [ayru,]

Taḡrı bilür ki ḳalmadı ey şüh dil-berüm / göz ü yüzüñgden **ayru** menüm ḥvâb ile ḥâverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [ayru,]

söyler Hidâyet sensizin baḡman cihāniñg yüzine / yüzüñgden **ayru** bülbülem men gözi baḡlu bir ḳuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [ayru,]

göñglüm ḥaṭ u tîḡiñgızdan **ayru** / toḡuz çemen ü aḡar su ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [ayru,]

ıraḡdur yâr u sen şayru ḳalupsen yârdan **ayru** / Hidâyet çäreñg ölmekdür sen ansız ḳala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [ayru,]

‘aceb belâ ki göñgülle ḥalâyıḳ ilinden / ne **ayru** vara bilürem o serv ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [ayru,]

yüzümüñg ḳadri yoḡ ḥālīñgden **ayru** / belî bî-ḳıymet olur dânesiz kâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [ayru,]

ayru düş-: Birbirinden uzakta kalmak.

şarştından ayru düşdüğüçün oğ o meh-veşüñg / toprağı şavurur başa āh u figān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [ayru düş-, -düg, -i, -çün]

ayru ol-: Ayrı kalmak, uzak düşmek, ayrılmak.

tā seni buldum ne yirde var ise yādīñgla-am / haqqı bilen hānda varsa haqdan ayru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [ayru ol-, -ma, -y, -a]

ayruğ: Başka, gayri.

yüzüñgden **ayruğ** bağ ile bustāna olman mültefit / ol rüy-ı kûy u müydur bağ u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [ayruğ,]

az-: Azmak, yoldan çıkmak.

n'idüp yā Rab bu dūn-perver münāfık dehr-i dilgīre / **azar** her kim virür göñglini bu azğun kühen-pīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [azar, -ar]

hācī **azup** kapuñg yolu gel dir harem sarı / mundan yig olmaya belī güm-rāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [azup, -up]

az: Az, eksik, fazla olmayan.

yoldaş olan dilemez bir kılın **az** yoldaşuñg / bağ bu yoldaşa cefā tīgını yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [az,]

cevri **azından** dil ü cān ey Hidāyet kaçdılar / zulm olan yirde belī dervīş ü miskīn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [azından, -i, -n, -dan]

... / munuñg kimi hadīs dağı **az** işidilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 5). [az,]

sāķīyā söyledüm ol ser-hoşa **az** vir ayağ / ey Hidāyet didi ol yağşı ki tiz ser-hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [az,]

az al-: Hafife almak.

çoğ yoh bir er rakībini kurbān kılīñg aña / ger qorhar olsañgız olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [az al-, -a, -lar-alar]

'azāb: Eziyet, işkence, keder.

şoğbetüñg zāhid **'azāb** oğır faķīh / senden andandur girizān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 3). ['azāb,]

mañga kapuñgda neden dem-be-dem oğrar ağıār / cennet ehli olana çünki **'azāb** oldı harām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). ['azāb,]

'azāb vir-: Acı çektirmek.

küyîngda mesken itdi göngül yaħma hicr ile / çün cennet ehlidür ne virür-sin 'azâb anġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [‘azâb vir-, -ür, -sin]

âzâd: Hür, kurtulmuş, serbest bırakılmış.

görende fâriġ u âzâd hâtırım ġamdan / haçan ki serpe şalurdum niġabı çihremden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12). [âzâd,]

âzâd eyle-: Kurtarmak.

kârvân-ı mülk-i ġuds oturdı Mısr cân saru / Yûsuf-ı Ken'ânı çâh-ı ġamdın âzâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [âzâd eyle-, -di]

âzâdlıġ: Serbestlik, hürriyet.

ikki cihânda dimeseng şâdlıġ / ġuşşa vü endühdan âzâdlıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 52). [âzâdlıġ,]

azal-: Azalmak, eksilmek.

didüm alsam dudaġıngdan bir öpüş neng azala / didi çoħ ide heves hâtırıng ammâ azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [azala, -a]

didüm alsam dudaġıngdan bir öpüş neng azala / didi çoħ ide heves hâtırıng ammâ azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [azala, -a]

lâf urur çoħ yaşamış serv didim ġadding ile / ġam degül 'aġlı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [azala, -a]

göz kılmasa zülfüngden o ruhsâre nezâre / ġamdan gögerüp yaşı azalursa ne çâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [azalursa, -ur, -sa]

azġun: Azgın, yoldan çıkmış.

n'idüp yâ Rab bu dün-perver münâfık dehr-i dilġire / azar her kim virür gönglini bu azġun kühen-pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [azġun,]

azîmet: Gitme, gidiş.

sefer 'azîmeti gönglüm mükemmel oldı maġa / iki ferişte hem öldüm müvekkil oldı maġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [‘azîmeti, -i]

'âzim-i küy-ı muġân: Ateşe tapanların mahallesinin (gitme) çabası.

hoş durur mescid Hidâyet'ni velî büy-ı bahâr / dartup andın 'âzim-i küy-ı muġân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [‘âzim-i küy-ı muġân,]

azîz: Aziz, uygun, kutlu.

'azîzim fûrkâtinden baħr ilen ber / benim hûn-ı dilimdin dolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 3). ['azîzim, -im]

'azîz dut-: Saygı göstermek, yüceltmek.

ol kemân-dârûnġ teninde cāningā nāvekleri / dut 'azîz anı göngül çün kim gelür ırağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). ['azîz dut-,]

'azm: Kasıt, niyet, karar; gitme, yönelme.

işitdüm ıanıma 'azmingdür ey mäh / yana 'azm eyleseng yârîçüng Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 1). ['azmingdür, -ing, -dür]

av 'azmine ħabîbüm alıcağ kuş iline / gönglümüng kuşını yâ Rab ide gör tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). ['azmine, -i, -n, -e]

'azm eyle-: Niyet etmek, çabalamak.

gönglüm heves-i Meşhed-i şāh-ı Necef eyler / yalğuz ne göngül cān dağı 'azm ol taraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). ['azm eyle-, -r]

işitdüm ıanıma 'azmingdür ey mäh / yana 'azm eyleseng yârîçüng Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 1). ['azm eyle-, -seng]

'azmin eyle-: Azmetmek, gayret göstermek. II Gitmek.

çün 'Irak içre Hidāyet yok durur söz kısmeti / dur ħorāsān 'azmin eyle yoħsa meyl-i Rüm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). ['azmin eyle-,]

'āmm: Genel, herkesin olan.

Sensin ki olupdur keremüng 'āmm cihānda / Her ħāre vérürsin gül ü her ħāreye ħārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). ['āmm,]

B

bāb: Bir kitabın bölümlerinden her biri.

sen gül-beden yolında niçe cân baş oynasam / hiç **bāba** yaza-men men-i bī-dil neden saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [bāba, -a]

bāb: Lâyük, uygun, münasib, elverişli.

gözüme lebi 'aksi hiç **bāb** düşmez / neden meyl kılmaz o Şîrîn bulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [bāb,]

bād: Rüzgâr, yel.

dün **bād** hāk-i kūyīng aparurken oğradım / göz almayup oturdı didim al naşībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [bād,]

tā yüzüṅde **bād** şol zülfi mu'anber tipredür / berg-i nesrîn üzre şaḡın sünbül-i ter tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [bād,]

bād esüp yapraḡ güli örter teg āhımdın bu serv / il yüzine dutuban menden ne pinhān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [bād,]

bāda vir-: Yele vermek; boş yere dağıtmak, savurmak, boşuna harcamak. PARLATIR, TDK Deyimler, s. 908.

māḡa tā sākī-yi cân bāde virdi / gönḡül şabr u kararın bāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [bāda vir-, -di]

sākī humāram māḡa bir bāde vir / hırmən-i dīn ü dilimi bāda vir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [bāda vir-,]

bādām: Badem.

lebin şor çeşm ü aḡzın yād et ey dil / mey iç nuḡlīṅnı **bādām** u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [bādām,]

gör yüzün aḡız u göz ü hālin teferrüc it / baḡ bir tabaḡda piste vü **bādām** u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [bādām,]

bāde: Şarap, içki, mey. II Maddi ve manevî sarhoşluk veren, kendinden geçiren, mest eden şey.

dün söyleme Hidāyet'e ma'sūk u **bādeden** / var epsem ey faḡīh kim āḡa ne çāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [bādeden, -den]

çün şıyām ayı diyüp 'özr getürme araya / sākīyā **bāde** getür kim gül-i ḡamrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [bāde,]

ol lebi nūş ki men nūş iderem zehr-i ḡamın / nūş dir men alıcaḡ **bāde** çün nūş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [bāde,]

maṅḡa tā sāḡī-yi cān **bāde** virdi / göṅgöl şabr u qarārın bāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [bāde,]

sāḡī humāram maṅḡa bir **bāde** vir / hırmıen-i dīn ü dilimi bāda vir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [bāde,]

ol şafaḡ u mihr degöl görünen / çerhdür ol **bāde** içün dūrünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [bāde,]

ḡanda ki ol **bāde** vü cām-ı felek / cūr'asını görmedi mülk ü melek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 26). [bāde,]

baḡrı delindi felek-i sādeniṅ / tā kim o ki süzgüçi ol **bādeniṅ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [bādeniṅ, -niṅ]

bāde-i gül-gün: Gül renkli şarap, kırmızı şarap.

şimdi ki çeker nāle gülistānda 'anādil / gel **bāde-i gül-gün** çek ü kırtul zi-'anādil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [bāde-i gül-gün,]

bād-ı fenā: Yokluk rüzgarı, ölüm.

çün öldüğümüṅ fāyidesi yoḡ zararınca / es **bād-ı fenā** ḡāk-i vücūdım 'adem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [bād-ı fenā,]

bād-ı ḡazān: Sonbahar rüzgarı.

bir güneş doğdı dirġ ey dil bulut içre nihān / bir gül açıldı yire şaldı anı **bād-ı ḡazān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [bād-ı ḡazān,]

bād-ı şabā: Baharda esen hafif ve hoş rüzgar, seher yeli.

ey **bād-ı şabā** göricek ol serv-i revānı / söyle ki be-ḡāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 1). [bād-ı şabā,]

bād-ı şarşar: Şiddetli ve soḡuk esen rüzgār.

āh idersem ḡasretinḡden gevde mi alup gider / niçe kim topraḡı yirden **bād-ı şarşar** tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [bād-ı şarşar,]

bād-ı şubḡ: Sabah rüzgarı.

merdüm-i dīdem kimi yüzünḡde şanmaṅ munça ḡāl / **bād-ı şubḡ** itmiş durur dün gice müşk-efşān āḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [bād-ı şubḡ,]

ḡāk-i rāhiṅ üsne düşmişdüm seniṅ bir bŷ içün / esdi **bād-ı şubḡ** u götürdi meni topraḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [bād-ı şubḡ,]

bāḡ: Baḡ, bahçe. (Sevgiliye ait güzelliklerin bir çoḡu baḡlarda, bahçelerde olan özelliklerdendir.) II Sevgilinin

güzelliği, özellikle yüzü ve yanağı bahçeye benzetilir. Şairin sözünü ettiği bağ ve bahçede bir akarsu (şairin gözyaşları), çiçek (sevgilinin gül yanağı, gonca dudağı vs.), kuşlar(Âşık denen bülbül) bulunur. Bu bağ bazen dünya olur, söz, ömür ve can olur.

senden alan dil kime ey gönçe-i devlet vire / kāyināting **bāğining** sen teg haçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [bāğining, -i, -ning]

yā Rab ne **bāğ** verdidür ol lāle yüzlü kim / gül gördi zülf ü 'arızını derdüm oldı ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [bāğ,]

yoh hāl ile haṭ sünbül-i nev-ḥīze Hidāyet / müşk-i hoteni 'arızı **bāğında** mekāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [bāğında, -i, -n, -da]

āh eylegeç yüzinden anıng zülfi dağılur / **bāğda** belī nesīm esicek gül tiz açılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [bāğda, -da]

işitdüm bûy-ı zülfining ruḥuṅ **bāğı** gülün dirdüm / benim ey gönçe-i devlet cihānda bu idi dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [bāğı, -ı]

yüzüṅden ayruğ **bāğ** ile bustāna olman mültefit / ol rûy-ı kûy u müydur **bāğ** u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [bāğ,]

yüzüṅden ayruğ **bāğ** ile bustāna olman mültefit / ol rûy-ı kûy u müydur **bāğ** u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [bāğ,]

o serv **bāğda** çü gülgeşt ider Hidāyet yiter / tiken yapuşmaya nā-geh biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [bāğda, -da]

görmedi çün 'ālemining **bāğında** bir gül pāy-dār / doğalıdan anadan yasın dutupdur erguvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [bāğında, -i, -n, -da]

gül geçüp gül-zār otursa n'ola çün pāyendedür / 'ālemining **bāğında** serv-i himmet-i şāh-ı cihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6). [bāğında, -i, -n, -da]

bir zamān terlik giyüp ey şūḥ çıḥ ol **bāğdan** / tā ki dāğ dāğ olmasun nāzük tening ol **bāğdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [bāğdan, -dan]

bir zamān terlik giyüp ey şūḥ çıḥ ol **bāğdan** / tā ki dāğ dāğ olmasun nāzük tening ol **bāğdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [bāğdan, -dan]

lāle vü gül 'arızuṅ şevkıla men teg gör niçe / çāk iderler pīrehen bu dāğdan ol **bāğdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [bāğdan, -dan]

raḫş ider serv-i sehī **bāğda** belī āheng ile / başına ebr-i bahārı dūr-feşān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [bāğda, -da]

ḥansı dağung lālesisin ey benefşe haṭlu kim / sünbülüng bûyından alur **bāğ** içinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [bāğ,]

dutdı zülfi yüzi devrin göricek bes dutalar / ḥalk **bāğına** girüp öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [bāğına, -ı, -n, -a]

hemîşe tā nihāl-i feth ü iḳbāl / zafer **bāğında** ser-sebz ola ḥoş-hāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 28). [bāğında, -i, -n, -da]

bāğ u rāğ: Çayır çimen, bağ bahçe.

irişdi yaz u çiçek dutdı **bāğ u rāğ** etegin / tavāf için bile çaldı şükûfe ağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [bāğ u rāğ,]

bā-ğam: Gamlı.

bes yigi oldur ki şerîr olmaya / **bā-ğam** u derd ile esîr olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 67). [bā-ğam,]

bāğbān: Bağcı, bahçıvan.

ey **bāğbān** şanevber ü servüñgñi ögme çoğ / gel bir bağ ol nihāl-ğad ü i'tidāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [bāğbān,]

görürse **bāğbān** zülf ü ruñıñgñı / gül ü reyñanı derdüm yolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [bāğbān,]

serv ayağında kadiçün yaşımı görgeç revān / **bāğbān** büstāndaki āb-ı revānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [bāğbān,]

bāğbān-ı şun': Yaratma bahçıvanı (Allah).

bāğbān-ı şun' tā āb-ı ruñı mañfūz ola / çekdi sünbülden hişār u ħamı yanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [bāğbān-ı şun',]

bāğçe: Bahçe.

nālesin kesmez gönğül kūyında tā yüzün görer / **bāğçede** gül var iken bülbül ħaçan ħāmūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [bāğçede, -de]

bağdād: Irak'ta bir şehir.

'aceb mi gönğlüme düşse yaşım aħgeç lebi 'aksi / ki çağır çoğı oldur kim gelür **Bağdāda** āb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [bağdāda, -a]

bāğ-ı kelām: Söz bahçesi.

bāğ-ı kelām içre Hidāyet oğur / vaşf-ı gül-i rüyıñgñı bülbül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [bāğ-ı kelām,]

bāğ-ı na'ime: Cennet bahçesi.

ger düst Hidāyet meni damuya dilerse / meyl eyler isem kâfir olam **bāğ-ı na'ime** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [bāğ-ı na'ime, -e]

bāğ-ı reyñān: Fesleğen bahçesi.

dise sünbül mi yâ bir **bâğ-ı reyhân** kâkülüng / yoḥsa bir tâvus u bir serv-i ırmân kâkülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [bâğ-ı reyhân,]

bâğ-ı ruh: Yanak bahçesi. || Sevgilinin gül bahçesine benzeyen yüzü.

ne mübârek karasın bâğ-ı ruhında ey zülf / ki hamu lâle vü berg-i güledür tekye-geḥîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [bâğ-ı ruh, -ı, -n, -da]

müşkil ki göngül bâğ-ı ruhından vire bir gül / bu nev' ile kim ḥattung anı çekdi ḥişâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [bâğ-ı ruh, -ı, -n, -dın -ın, -dın]

bağır: Bağır, göğüs, ciğer; kalp, gönül.

ger tîğ-ı cefâ ile diler **bağrungi** her dem / gam yime Hidâyet seni çün biyle diler yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [bağrungi, -ung, -ı]

bağrım kararır cevri ü cefâng ile ey felek / kısmet günü benimle bu oldu meger karar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [bağrım, -ım]

ger **bağrungi** yaram dir iseng tâ görem ne var / candan Hidâyet eyleye efgân ki yâr yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [bağrungi, -ung, -ı]

yüz pâre kıldı **bağrumı** hicrüng inanmasang / çeşmüm yolından uşta düşer pâre pâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [bağrumı, -um, -ı]

hicrüng n'ola vaşl içün eger **bağrumı** yarar / bu yarama ger yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [bağrumı, -ım, -ı]

n'ola ger yarar ise **bağrumı** ol yâr benim / hoşdur ey ḥaste göngül yâr ne kim yara kılar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [bağrumı, -ım, -ı]

meni küyından aning müdde'î âvâre kılar / **bağrumı** tîğ-ı cefâ ile yana pâre kılar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [bağrumı, -um, -ı]

neden itdi benim **bağrım**da ey ebrû-kemân oḥung / çü söylerler ḥalâyık bu mişil kim yaḥşılığ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [bağrım, -ım, -da]

tiz gün ola müdde'î âhımla **bağrungi** yarıla / kalmaya bitün bilürsin yanar od içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [bağrungi, -ung]

niçe kıla **bağrumnı** benim müdde'î pâre / bir yâr ḥanı kim bu sözi 'arz ide yâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [bağrumnı, -um, -nı]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymân eyleme / gel otur çoḥ gönçe kimi **bağrumı** kan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [bağrumı, -um, -ı]

geh tiker kirpügününg ignesi **bağrum** yarasın / geh firâkı tikenî pâreledür ol tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [bağrum, -um]

felek kim kan ider gamdan müdâm ehl-i cihân bağrın / iştirse **bağrı** kan ola göngülning âh u vâynı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [bağrı, -ı]

felek kim kan ider gamdan müdâm ehl-i cihân **bağrın** / iştirse bağrı kan ola göngülning âh u vâynı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [bağrın, -ın]

tā ki sözden yār la'l-i dūr-feşānın bağladı / 'āşıkıñ ol la'l teg **bağrında** ın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [bağrında, -ın, -da]

bağla-: Bağlamak, kapamak.

didüm ki kirpük ile **bağlayam** yaşım yolını / velī haçan çüb ile bağlana yolu çayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [bağlayam, -y, -am]

neden **bağlar** ol şüh dülbend ağzın / ne artuğ didi kim kılur bend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [bağlar, -r]

tā ki sözden yār la'l-i dūr-feşānın **bağladı** / 'āşıkıñ ol la'l teg bağrında ın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [bağladı, -dı]

tā ki sözden yār la'l-i dūr-feşānın **bağladı** / 'āşıkıñ ol la'l teg bağrında ın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [bağladı, -dı]

la'line karşı şurāhī ağzın açdı gülmege / sāķī derdüm ınını tōkdi dehānın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [bağladı, -dı]

şol şeker yanında tā acılığı fāş olmaya / kuyılar kazdı girüp zenbūr şānın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [bağladı, -dı]

giydürüp hüsın atını ol göz savaş ister yana / çekdi kirpükden şaf uş tır ü kemānın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [bağladı, -dı]

'ūd-ı nālem teg figān itmek dilerdi çalıcı / tiz kulağın burdı çaldı bam lisānın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [bağladı, -dı]

yüz tarık ilen getürdi berg-i nesrīn araya / karağū tā perçemin anıñ < hem > miyānın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [bağladı, -dı]

serv ayağında kadiçün yaşımı görgeç revān / bāğbān būstāndaki āb-ı revānın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [bağladı, -dı]

bāğbān-ı şun' tā āb-ı ruhı mahfūz ola / çekdi sünbülden hışār u hāmı yanın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [bağladı, -dı]

tā Hidāyet'den işitdi şol nebātī leb sözün / şekerin ezdi şekerçi vü dükānın **bağladı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [bağladı, -dı]

bağlan-: Bağlanmak, kapanmak.

göz dükānı içre kat kat n'ola ger **bağlansa** yaş / 'ışķ bāzārı benim oldur māñga rengīn kumāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [bağlansa, -sa]

didüm ki kirpük ile bağlayam yaşım yolını / velī haçan çüb ile **bağlana** yolu çayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [bağlana, -a]

zülfünge **bağlanmadın** umardum uşlana göñgöl / tā kim ol zencire düşdi ol delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [bağlanmadın, -ma, -dın]

bağlat-: Bağlatmak, kapatmak.

zür-gerler teg dil ü cânın helāk itting şehā / **bağladup** bir tārā ilin çekdi āsān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [bağladup, -up]

bağlu: Bağlı, kapalı.

söyler Hidāyet sensizin baḥman cihāning yüzine / yüzüngden ayru bülbülem men gözi **bağlu** bir kuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [bağlu,]

bağrı delin-: İstirap çekmek, çok müteessir olmak.

bağrı delindi felek-i sādening / tā kim o ki süzgüçi ol bādening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [bağrı delin-, -di]

bağrı yan-: Bağrı yanmak; üzüntü çekmek, çok acı duymak.

yandı bağrım ḥvān-ı vaşlından bu gönglüm kısmeti / zehr-i hicrān ile ey gerdün yiter mesmūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [bağrı yan-, -ım-m, -dı]

şol kemān-ebrū kılan bu bağrı yanmış cânıma / bulmazam bir kimseni kim ānga takrīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [bağrı yan-, -mı]

bağrumung yağın erit-: İçinin (yüreğinin) yağını eritmek -İçinin yağı erimek- : Korkulacak bir durum meydana gelecek diye kaygı çekmek.

dutdı ilim bağrumung yağın eritdi didi kim / il misen söyle Hidāyet doğrısın yā yağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [bağrumung yağın erit-, -di-ı, -n]

baḥ-: Bakmak.

baḥ Hidāyet başung üsne durur ol serv-i revān / niçe olmaya ingēn baş götür ü Tanğrıya **baḥ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [baḥ, -ma, -y, -a]

baḥ Hidāyet başung üsne durur ol serv-i revān / niçe olmaya ingēn baş götür ü Tanğrıya **baḥ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [baḥ,]

giryānıning kulağı egilse 'aceblemeng / kim **baḥıcağ** reg ü beyni nā-tüvān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [baḥıcağ, -ıcağ]

iti çulına baḥdum ol avcı büt-i şūhung / didi ki Hidāyet ne **baḥarsın** kefeningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [baḥarsın, -ar, -sın]

iti çulına **baḥdum** ol avcı büt-i şūhung / didi ki Hidāyet ne baḥarsın kefeningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [baḥdum, -dum]

ey bağbān şanevber ü servüngni ögme çoḥ / gel bir **baḥ** ol nihāl-қad ü i'tidāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [baḥ,]

baḥ gülşen-i ruḥındaki müşkīn külāleye / cân virüp ol külālesine bir gül ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [baḥ,]

yalğuz rakîbî **bağma** başımda zevâl kim / gözden yüzün yaşurdu o gün bu zevâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [bağma, -ma]

yoldaş olan dilemez bir kılın az yoldaşuñ / **bağ** bu yoldaşa cefâ tîgını yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [bağ,]

başımı iline virgeç idüben tîgını tîz / ne onıñ kûrusına **bağar** u ne yaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [bağar, -ar]

ey kim dirsiz nazar kaç' eyle andan / anğa bengzer mânia bir **bağ** göziñ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [bağ,]

çün atlanup ol meh-veş başına yelek sançar / kim gül yüzine **bağar** kim başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [bağar, -ar]

ey kim cihân hevâsına dirsın heves budur / cân kuşına hâkîkate **bağsang** kafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [bağsang, -sang]

Nîl'e **bağmaz** yaşım gören ne 'aceb / öğrenen bahre çaya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [bağmaz, -maz]

bağmazlar oldu tâ ruḥ-ı aḥbâba gözlerüm / döndiler ikki çeşme-i hûn-âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [bağmazlar, -maz, -lar]

yüzünge **bağmağ** isterken Hidâyet yetti ağıârung / gör ey cân kim ne demde kaldı ol bî-çâre bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [bağmağ, -mağ]

şehâ hoşdur bu göñglüm dâyim ol ruḥsâra **bağmağdan** / belî hurrem olur hâtır gül ü gül-zâra **bağmağdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [bağmağdan, -mağ, -dan]

şehâ hoşdur bu göñglüm dâyim ol ruḥsâra **bağmağdan** / belî hurrem olur hâtır gül ü gül-zâra **bağmağdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [bağmağdan, -mağ, -dan]

gözüm ağıâra bağsa 'arizung mâhiyyetin döymez / bu vech ilen ki günden göz kamaşur kıra **bağmağdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [bağmağdan, -mağ, -dan]

göñgülden il yudum tâ bağmaz oldu ḥâline çeşmüñ / ki ḥayr itmez ṭabîb uşanıcağ bîmâra **bağmağdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [bağmağdan, -mağ, -dan]

meni didârdan çoḥ da'vet itme mescide zâhid / ne keşf olur mânia bir söyle ol dîvâre **bağmağdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [bağmağdan, -mağ, -dan]

yüzünge bağmağ isterken Hidâyet yetti ağıârung / gör ey cân kim ne demde kaldı ol bî-çâre **bağmağdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [bağmağdan, -mağ, -dan]

göñgülden il yudum tâ **bağmaz** oldu ḥâline çeşmüñ / ki ḥayr itmez ṭabîb uşanıcağ bîmâra bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [bağmaz, -maz]

gözüm ağıâra **bağsa** 'arizung mâhiyyetin döymez / bu vech ilen ki günden göz kamaşur kıra bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [bağsa, -sa]

ḥabîbe söyledüm bahtum rakîbüñ gözidür **bağdum** / gülüp didi Hidâyet kim hemîşe bahtuñ ağı olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [bağdum, -du, -m]

ol ki 'ömrüm teg geçer **bağmaz** mânia ta'cilden / ḥüsnini ḥak saḥlasun tağyîr ilen tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [bağmaz, -maz]

gör yüzün ağız u göz ü hâlin teferrüc it / **bağ** bir tabağda piste vü bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [bağ,]

gör yüzün bahıcağ ol āb-rüya / yengî ayı gören **bağar** suya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [bağar, -ar]

gör yüzün **bağıcağ** ol āb-rüya / yengî ayı gören bağar suya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [bağıcağ, -ıcağ]

dirmesün müdde'î 'ömri budağından beri kim / bir nazar koymadı **bağma** berisin sîm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [bağma, -ma]

ol kad u zülf ü ağız nakşına tā **bağmadı** dil / mekteb-i 'ışkda fehm eylemedi nakş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [bağmadı, -ma, -dı]

göz doğru **bağdı** kıddine dūr düzdi yaşdan / dūr düze doğruluğda olan düz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [bağdı, -dı]

göñgöl tā mihr ile **bağtı** meh-i ruhsārīnga bi'llāh / gözine zerrece ilmez felekning günle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [bağtı, -tı]

çekmek isterdi kaşı nakşını üstād-ı ezel / **bağdı** çün şüret-i zibāsına hayrān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [bağdı, -dı]

bağmayup ötdi iti nāle vü efgānıma dün / yādigārı maṅa bu nāle vü efgān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [bağmayup, -ma, -y, -up]

cürm ü haṭādan olubam rū-siyāh / luṭf gözi ilen maṅa **bağ** ey ilāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [bağ,]

bahā: Kıymet, değer, bedel.

almayınca buse la'lüñdin **bahā** cān virmezem / kim dadar evvel bir er cāmı şatun alur şarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [bahā,]

cān istedi vişāline şorgaç **bahā** nedür / virdüm göñgülle cān didi var kim bahānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [bahā,]

bahāne: Bahane.

cān istedi vişāline şorgaç bahā nedür / virdüm göñgülle cān didi var kim **bahānedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [bahānedür, -dür]

bahār: Bahar, ilk yaz.

çerğ-i harīf gerdiş ilen olmasa teng-dil / kim bu çemende gāh ḥazāndur gehī **bahār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [bahār,]

būstān şahidleri firdevsi tavf itmiş sağın / hañgısın görseng birür şah **bahār** ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [bahār,]

tā niçe bir men **bahār** teg bu ilden ol ile düşem / şeh-bāzam ol gün ola mı küyinda laçın teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [bahār,]

yüzüñgden ayrug bağ ile bustāna olman mültefit / ol rüy-ı kûy u müydur bāğ u **bahār** u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [bahār,]

bahār mevsimi bī-cām-ı bāde olma vü bil / nedür gülüñg kadehi lāleniñ piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [bahār,]

yüzüñg görende şormağıma açmadı ağız / bahtım güli açılmadı derdā **bahārda** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [bahārda, -da]

bā-hıref: Sanatkār.

ol kimsene kim özgelere bengzedür anı / dürr ü güherüñg nisbetini **bā-hıref** eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [bā-hıref,]

bahr: Deniz.

ol şāh ki her il kef ü kâfını āngup / şūrīde olup **bahr** urur cüş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [bahr,]

'azizim fūrkatinden **bahr** ilen ber / benim hūn-ı dilimdin dolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 3). [bahr,]

Nīl'e baħmaz yaşıım gören ne 'aceb / öğrenen **bahre** çaya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [bahre, -e]

tarīk-ı zühddin dün 'ışka zāhid / bu **bahre** gevher-i maķşūd içün dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [bahre, -e]

göz yaşı üsne kıldı Hidāyet teniñg maķām / bu **bahr** içinde ada āñga yā gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [bahr,]

bahre bengzetme Hidāyet yaşıım ey dūr dişlü / **bahr** bir kaçredür anıñg gözi yaşıına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [bahr,]

bahre bengzetme Hidāyet yaşıım ey dūr dişlü / bahr bir kaçredür anıñg gözi yaşıına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [bahre, -e]

bahr-ı ğam: Gam denizi II Aşığın sürekli olarak dertlere, kederlere düçar olması.

fānī cihānda şun mañga zevrak ki hātīrum / bu bahr-ı ğamdan ol gemi ilen kılur güzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [bahr-ı ğam, -dan]

bahr-ı ğam içre ten gemisi olmuş imdi ğark / ki kayğū dağı saħlamaz olsaydı lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [bahr-ı ğam,]

bahr-ı 'ışk: Aşk denizi.

göñgöl ger bahr-ı 'ışkına ħabībūñg dala bilmezsin / yakīn bil gevher-i maķşūd ilingē sala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [bahr-ı 'ışk, -ı, -n, -a]

bahr-ı kerem: Cömertlik denizi.

'iŝkūḡda ey **baḥr-ı kerem** men ŝöyle pākem bilmiş ol / 'ālem eger deryā ola ālūde olmaz dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [baḥr-ı kerem,]

baḥr-ı mu'allak: Asılı deniz. II Ağlayan göz.

'aceblenme gözünḡ yaşı Hidāyet çeşmünḡ aḥıtsa / ne umsun mundan özge kimse bu baḥr-ı mu'allakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [baḥr-ı mu'allak, -dan]

baḥr-i muḥīt: Okyanus, büyük deniz.

tökdükçe göz yaşını bulunmaz nihāyeti / baḥr-i muḥītunḡ olmaz imiş ḥadd ü ḡāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [baḥr-i muḥīt, -unḡ]

baḥr-i muḥīt-ı 'işk: Aşk semtinin denizi.

ey dil gel ol kadi elif ü zülf-i dāla gör / baḥr-i muḥīt-ı 'iŝkına ḡavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [baḥr-i muḥīt-ı 'işk, -ı, -n, -a]

baḥr-i nīl: Nil denizi.

zaḥm-ı hicrīḡden gögermiş gözde 'aksi kaşınunḡ / görünür şekl-i meh-i nev teg bu baḥr-i Nīlden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [baḥr-i nīl, -den]

baḥr-i 'ummān: Büyük deniz, okyanus.

bilür mi ey Hidāyet şor bir ol der-i kirāmı kim / dönüpdür baḥr-i 'ummāna ḡamunḡdan dīde-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [baḥr-i 'ummān, -a]

baḡşā: Baḡışlamak, merhamet etmek.

anḡa birer cür'a naşīb eylegil / **baḡşāsın** şayma ḡasīb eylegil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 30). [baḡşāsın, -sın]

baḡşis: Armaḡan, hediye.

kıl anḡa bir cür'a keremden naşīb / olmasa **baḡşīs** anḡa itgil ḡasīb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [baḡşīs,]

baḡt: Baḡt, talih.

ger naşībı gönḡlümünḡ şol nāvek-i dil-düz olur / devlet ü **baḡtı** sa'īd ü ṭāli'i fīrüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [baḡtı, -ı]

men ol tirkeşden ey Türk-i ḥitā bir oḡa-em kāni' / sen artuḡ luṭf eger kılsanḡ zihī **baḡt** u zihī ṭāli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [baḡt,]

ḡabībe ŝöyledüm **baḡtum** rakībünḡ gözidür baḡdum / gülüp didi Hidāyet kim hemīşe baḡtunḡ aḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [baḡtum, -um]

yüzîng görende şormağıma açmadı ağız / **bahtım** güli açılmadı derdā bahārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [bahtım, -ım]

cihānda men dağı bir şeh-süvār-ı devlet idüm / ki hem 'inānım idi taht u **baht** u 'izz ü celāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [baht,]

baht-ı siyeh: Kara bahtlı, kötü talihli, sürekli kötü günler geçiren.

ol kaş u gözünğ mekri ayırdı meni senden / gör **baht-ı siyeh** bildi vü t̄ālī-i vārūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [baht-ı siyeh,]

bahtung ağ ol-: Bahtın ak olsun.

habībe söyledüm bahtum rakībünğ gözidür bahtum / gülüp didi Hidāyet kim hemīşe bahtung ağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [bahtung ağ ol-, -sun]

bākī ol-: Daimi, devamlı, sonsuz olmak.

ger fānī iken ister iseng bākī ola sen / ihlāş ile gelgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [bākī ol-, -a]

bal: Bal, tatlı, tatlılık.

derdim ruḥ u lebiñ giderür yā söğüşlerünğ / gül şekker ilen olmasa nā-çār **bal** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [bal,]

cihān esāsınunğ aldanma lezzetine gönğül / ki **bala** ağı katup şonğ vire piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [bala, -a]

bal: Kanat.

ger perī görse senünğ ḥüsnünğ ey reşk-i melek / hayret odıla gümānsız yağıla **bāl** ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [bāl,]

balı dutan barmağın yalar: Başkalarına güzel şeyler dağıtmakla görevli olan kimse, dağıttığından az çok kendisi de yararlanır.

n'ola konup lebine çibin ger ilin şorar / dirler meşel ki **balı dutan barmağın yalar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [balı dutan barmağın yalar,]

bālīş: Yastık.

çehār **bālīş** ü dünyā degül bisāt u neşāt / bisāt yiri degül tiz dirlişürür bu bisāt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [bālīş,]

bām: Çatı, dam.

gördi **bām** üsne yüzüñg yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay tülü' itdi felek yüzinde kevkeb oldı fâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [bām,]

bām: Tambur, ud gibi müzik aletlerine takılan en kalın tel.

'ūd-ı nālem teg figān itmek dilerdi çalıcı / tiz kulağın burdı çaldı **bam** lisānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [bam,]

ban-: Banmak, sulu şeye bastırıp yumuşatmak.

gözleri naḳḳāşı şol kirpüklerinin lîḳasın / ḳanıma **banmış** gül evrākını efsān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [banmış, -miş]

bārān: Yağmur. II Çok ve sık düşen, gelen şey (sevgilinin ayva tüylerinin fesleğen gibi güzel kokusunun ok gibi gönle sevgiyle yağması, nüfus etmesi).

göñlüme yağduğca oḥuñg mihriñg artuğrağ olur / behre artuğ virür ol yir kim düşer **bārān** anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [bārān,]

barça: Tüm, hep, bütün.

ey gün ü ay ḥādīm ü ḥaylūñg senūñg / cān u cihān **barça** tufeylūñg senūñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [barça,]

bārī: Bari, hiç olmazsa; hiç değilse.

her niçe nā-tüvānsa Hidāyet mişāl-i mūr / yār firāḳıñgı çekedür ü **bārī** fil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [bārī,]

barmağ: Parmak.

ḥātem-i ḥüsn imdi yaraştı gülūñg **barmağına** / kim anıñgün la'lden gönçe yasatdurdı nigīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [barmağına, -ı, -n, -a]

her dem nigārīn **barmağūñg** başma turunc ğabğaba / taḳdīm kılma funduḳı sīb-i şifāhān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [barmağūñg, -uñg]

baru: Hep.

ister idi ḳaşūñga muṭlak şebīh olmak hilāl / bengzi şarardı özin bu fikr ilen **baru** görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [baru,]

baş-: Ayağı, üzerine vücudun veya bacağın ağırlığını verecek şekilde zemine yahut herhangi bir yere koymak.

şol gül ḳademin **başmağa** gülşende görenler / gül-gün u yaşıl āl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [başmağa, -mağ, -a]

yir yoḥ ser-i kūyında qādem **başmağa** anıḡ / çoḥ cān u göḡgülden ki be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [*başmağa, -mağ, -a*]

baş-: Bası işi yapmak, tabetmek.

didim ki ḥāl-i dil virem yākūt-veş mercānuḡa / **başduḡ** revān lü'lü'leri la'l-i Bedeḥşān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [*başduḡ, -du, -ng*]

her dem nigārīn barmaḡuḡ **başma** turunc ḡabḡaba / taḡdīm kılna funduḡı sīb-i Şifāhān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [*başma, -ma*]

baş: Baş, düşünce, fikir, zihin.

bir kez ḥayāl ile seni kuçsam didim Nīl'e / **başdan** Hidāyet itdi gider bu ḥayālünḡi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [*başdan, -dan*]

baş: Baş, bir topluluḡu yöneten kimse, lider, önder.

ḥoşlıḡda degme lāf uranı şanma **baş** igit / ol **baş** ola ki **baş** kıya cevı ü cefā ḡüni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [*baş,*]

baş: Baş, başlangıç.

her ay **başında** degüldür hilāl kim görünüı / felek kılunḡ kimi baş urdı kıldı miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [*başında, -ı, -n, -da*]

vişālünḡ kadri bilmezduı velikin imdiden şonḡra / eger il virse ol devlet bu **baş** u ol ayaḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [*baş,*]

egerçi gözlerünḡdür **başılan** siḡr / dil almaḡda kaşunḡdur andan üstün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [*başılan, -ılan*]

baş: Baş, kişinin kendisi.

yalḡuz raḡibi baḡma **başım**da zevāl kim / gözden yüzün yaşıırdı o ḡün bu zevāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [*başım*da, -ı, -m, -da]

ger tipdise itinḡ başına müdde'ī ne ḡam / devlet **başında** yoḡdur anıḡ devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [*başında, -ı, -n, -da*]

baş u cāndan geçüp ey dil yana ḡallāş ola gör / cün cefā tıḡın o meh-veş ḡamu ḡallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [*baş,*]

yār ilen ḡavlüm budur 'ışḡınḡda kim **baş** oynadım / öz sözımdin dönmezem Taḡrı bilür ger gitse **baş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [*baş,*]

müdde'īninḡ niyeti tıḡ-ı cefā çalmaḡ ise / var ümıdim ḡaḡa kim niyyeti **başına** göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [*başına, -ı, -n, -a*]

eyleyip fermān apardunḡsa ḡarār u dīn ü dil / durmuşam uş **baş** ile tā n'ola fermānunḡ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [*baş,*]

'āşıkūṅ devletidür tîḡīṅız anı görene / başınıṅ üsne yakın **başına** devlet yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [başına, -i, -n, -a]

men' iderken varmege meyḥāneye zāhid gözūṅ / gördi mescidden ayağı çekdi vardı **baş** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [baş,]

ḥoşlıḡda degme lāf uranı şanma **baş** igit / ol **baş** ola ki **baş** koyā cevır ü cefā ḡüni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [baş,]

dutdı zülfi yüzi devrin göricek bes dutalar / ḥalk bāḡına girüp öz **başına** gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [başına, -i, -n, -a]

ey ruh u zülfiṅ gül ü sünbül kimi / çizgineyüm **başunḡa** kākül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [başunḡa, -ung, -a]

baş: Baş, kafa, ser.

baḡ Hidāyet başunḡ üsne durur ol serv-i revān / niçe olmaya inḡen **baş** götür ü Tanḡrıya baḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [baş,]

cān gitti 'ışkı ile vü **baş** oldı pāy-māl / zülfine il uzatsam ider kim ilinḡ gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [baş,]

ger tipdise itinḡ **başına** müdde'ī ne ḡam / devlet başında yoḡdur aninḡ devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [başına, -i, -n, -a]

başumı kesmaḡa kaşd ol gözleri cellād ider / bī-vefālīḡ resmini başdan yana bünyād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [başumı, -um, -ı]

tīḡ ödleḡ aluban anda ki bu **başā** çalar / kesmecaḡ başumı tīḡın aluban daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [başā, -a]

başımı iline virgeç idüben tīḡını tīz / ne oninḡ kurusına baḡar u ne yaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [başımı, -ım, -ı]

tīḡ ödleḡ aluban anda ki bu başā çalar / kesmecaḡ **başumı** tīḡın aluban daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [başumı, -um, -nı]

çıḡardı **başıma** dün sīneden buḡār çağır / getürdi yir yüzi gülçün maṅa bu ḡār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [başıma, -ım, -a]

çün atlanup ol meh-veş **başına** yelek sançar / kim gül yüzine baḡar kim **başına** çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [başına, -ı, -na]

çün atlanup ol meh-veş **başına** yelek sançar / kim gül yüzine baḡar kim **başına** çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [başına, -ı, -na]

her ḡaçan kim başara oḡılan ol ḡamze savaş / yaya dönsün boyı aninḡ ki fidā kılmaya **baş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [baş,]

yār uğurında eger menzil ü yol daş olsa / **başıla** kesdüre ol menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [başıla, -ı, -la]

del'olup şevk-ı ruhınḡdan güneş ey yüzi çerāḡ / yazıya düşdi yana **baş** açuban yalın ayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [baş,]

berkidüp **başda** bir ucın biri dutmış çizginür / kavkav oynar meger gönglümlen ey cān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [*başda, -da*]

başum kesüp yā Rab n'ola çekse melāmet dārına / tā halk-ı 'ālem bile kim 'ışk ehlining ser-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [*başum, -u, -m*]

batarlar imdi kaplayuban şīşe **başlara** / gavvāş kimi kұлzum-i sīm-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 6). [*başlara, -lar, -a*]

niçe çeker kākül ilen gönglümi / ağırmāsın **başinga** kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 5). [*başinga, -ing, -a*]

ey yüzi gül **başunga** kurbān olam / ol göz ile kaşunga kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [*başunga, -ung, -a*]

baş düşde pāy-mālī olur dil görür gāmin / yoḥsul meşel durur düş ilen pāy-māl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [*baş,*]

yüzüng gül ile meger lāle lāf-ı ḥüsn urmış / ki kalḥıcağ **başına** kaplaya şimāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [*başına, -ı, -n, -a*]

cām-ı lebin şunanda sānga yār zülfi teg / **baş** ile il uzat Hidāyet revān bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [*baş,*]

rüzgārın çoḥ süren qarı kimi kim fikr ide / tipredür **başın** bu ḥālet içre serv-i büstān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [*başın, -ı, -n*]

hicrinde tigin ister iken çaldı **başuma** / rahmet ki hoş bu susıza çölde yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [*başuma, -um, -a*]

Hidāyet isteme çoḥ yaş töküp kılıcın aning / göz açığ göresin **başing** üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [*başing, -ing*]

kestürmez isem ḥaṭṭı için **başı** kalem teg / ey tığ-ı kaṣā başımı virdüm kalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [*başı, -ı*]

kestürmez isem ḥaṭṭı için başı kalem teg / ey tığ-ı kaṣā **başımı** virdüm kalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [*başımı, -ım, -ı*]

oḥining sūzı egerçi öter **baş** u cānıma / gönglimden özge yirde anı ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [*baş,*]

'āşıküng devletidür tigingız anı görene / **başining** üsne yakın başına devlet yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [*başining, -ı, -ning*]

raşş ider serv-i sehī bağda belī āheng ile / **başına** ebr-i bahārı dūr-feşān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [*başına, -ı, -n, -a*]

ṭüb teg **başum** oning ayağından gidermezem / çevgān-ı hicr ile niçe kim çalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [*başum, -um*]

dil menden istedüng **başıla** cān daḥı sening / dönmen ne ise sen büt-i dil-ḥvāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [*başıla, -ı, -la*]

gelse **başım** aparmağıçun şāh buyruğı / baş koymışam ne kim ola Allāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [*başım, -ım*]

tā ki **başından** ola bu derd-i ser / bir nefes özimden olam bî-ḥaber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 24). [başından, -ı, -m, -dan]

baş: Baş, kafa, ser. II Huzur, sakinlik, sessizlik.

'arz eyleyicā itlerünge ḥālūmi dirler / çoḥ başumuz ağrıtmā bize **baş** gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [baş,]

baş: Herhangi bir şeyin veya yerin esas, ön, üst ve ileri kabul edilen tarafı.

başını kırḥup 'izārı ḥaṭṭını giydürdi yār / tāzelendi ey Hidāyet başdan īmānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [başını, -ı, -n, -ı]

baş çek-: Baş kaldırmak, buyruk dinlememek, isyan etmek.

çekmezüz baş u Hidāyet ser-i mū tīgından / kılcadur boynumuz ol mūy-miyān her ne kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [baş çek-, -mez, -üz]

baş çek-: Herhangi bir konuda önde gitmek, önyak olmak.

gence girüp gönçe teg ol ırka-pūş / baş çeküp ırkaya olgil ḥāmūş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 35). [baş çek-, -üp]

baş indür-: Baş eğmek; boyun eğmek, itaat etmek.

Hüsrev ü Cemşid ü Efrīdūn'a baş indürmenem / šāh eger dirse Hidāyet dahı Ḳanber'dür māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [baş indür-, -me, -nem]

baş koy-: Can feda etmeye razı olmak.

hoşlıḡda degme lāf uranı şanma baş igit / ol baş ola ki baş kıya cevır ü cefā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [baş koy-, -a]

cān u dil ister iding baş ile kıydum nazara / isteseng söyle nedür bendeden ey māh dahı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [baş koy-, -du, -m]

gelse başım aparmaḡıçun šāh buyruḡı / baş kıymışam ne kim ola Allāh buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [baş koy-, -mış, -am]

baş oynā-: Canını feda etmekten çekinmemek.

baş oynayan Hidāyet onuṅcün pekā bulur / meydān-ı 'ışk içinde bu celdū yiter māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [baş oynā-, -y, -an]

sen gül-beden yolında niçe cān baş oynasam / hiç bāba yaza-men men-i bī-dil neden saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [baş oynā-, -sa, -m]

yār ilen kıvlüm budur 'ışkingda kim baş oynadum / öz sözimdin dönmezem Taṅrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [baş oynā-, -du, -m]

la'li didi gönglüng kaçır zülfi didi kim men zāmān / baş oyna ey dil cān ile gör kim zāmāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [baş oyna-,]

pā-māl ola Türk ü 'Acem içinde Hidāyet / baş oynamayan şıdk ile şāh-ı 'Arab için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [baş oyna-, -ma, -y, -an]

devletimdür yār ilin öpmağ için baş oynaram / hoş sa'adet men gedāya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [baş oyna-, -r, -am]

sözüng Hidāyet oynamağdı yolında baş / her dāne ol ki şimdîdür ol mācerā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [baş oyna-, -mağ, -ı, -dı]

baş ur-: Baş eğerek saygısını ifade etmek.

her ay başında degüldür hilāl kim görünür / felek kulung kimi baş urdı kıldı miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [baş ur-, -dı]

başa toprağ savur-: "Başa toprak saçmak" yahut "başa toprak savurmak", "âcizlik bildirmek, yardım istemek, bir şey talep etmek, yasta olmak" anlamlarını ifade eden bir kalıptır. Divan şairlerinin şiirlerinde ağıt yakarken ya da feryat figan durumundayken üzüntü belirtisi niteliğinde başa toprak serpilmesi olarak tarif edilebilir.

şaştından ayru düşdügiçün oğ o meh-veşüng / toprağı şavurur başa āh u figān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [başa toprağ şavur-, -ur]

başar-: Başarmak, istediğini elde etmek.

her haçan kim başara oğılan ol gāmze savaş / yaya dönsün boyı aning ki fidā kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [başara, -a]

başdan: Başından alarak, bir kez daha, yeniden.

başumı kesmağa kaşd ol gözleri cellād ider / bī-vefālīg resmini başdan yana bünyād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [başdan,]

başını kırhup 'izārı haṭṭını giydürdi yār / tāzelendi ey Hidāyet başdan imānunğ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [başdan,]

başdan ayağa: Baştan aşağı, baştan sona kadar, bütünüyle.

başdan ayağa fark idemezse 'aceb degül / 'ışküng meyinden ol ki çekeydür bir er ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [başdan ayağa, -a]

bā-semān: Yaseminli.

didim yüzüme koy yüzüñgi bir dem ey gülüm / didi haçan muvāfık ola bā-semān semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [bā-semān,]

başima gel-: Kötü bir durumla karşı karşıya kalmak.

şaldı belâ töpüglerine fûrkatûng meni / senden ırağ gör ki neler geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [başına gel-, -di]

başın koy-: Can feda etmeye razı olmak.

koydı başın Hidāyet ol kûda / görmedi çün bu ser-zeminden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 7). [başın koy-, -in, -dı]

başın terk it-: Kendini feda etmek, hayatından vazgeçmek.

leblerüngden özgeler ger cān umarlar dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslīm ider hanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [başın terk it-, -üp]

başını daşa çal-: Bir davranışından dolayı üzülp dövünmek, fırsatı kaçırdığı için çok pişman olmak, çaresiz kalarak kahırlanmak.

daş işiğingde yolu olmaduğıçün şāhā / başını hāste Hidāyet dün ü gün daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [başını daşa çal-, -a-ar]

başını kes-: Başını kesmek (mumu söndürmek) II Öldürmek (aşığı).

şem' eger 'arızına karşı durupdur bu gice / tîz kes başını meclisde getür odını yah (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [başını kes-,]

başla-: Başlamak, bir işe koyulmak.

dinglemen dir idi ağıyar Hidāyet sözüngi / tā ki sen söz ile söz **başladuṅ** ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [başladuṅ, -du, -ng]

başımız ağırit-: Yerli yersiz konuşarak, gereksiz sözler söyleyerek, çok konuşarak birisini rahatsız etmek.

'arz eyleyicāğ itlerüñge hālūmi dirler / çoḥ başımız ağıritma bize baş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [başımız ağırit-, -ma]

başumung üstinde: Baş üstüne! Emredersiniz, peki efendim.

söyledüñg kişimde kurbān ola gör / **başumung üstinde** kurbān olduḡum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [başumung üstinde,]

başuṅ üsne dur-: Baş üstünde tutmak, çok iyi ağırlamak.

baḡ Hidāyet başuṅ üsne durur ol serv-i revān / niçe olmaya iñgen baş götür ü Tanḡrıya baḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [başuṅ üsne dur-, -ur]

basur-: Bastırmak.

ger yolında daş ile **basursalar** yüz kez rakīb / şanmagil daşını bil kim genc ü gevherdür m̃nga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [basursalar, -sa, -lar]

bat-: Batmak.

atarlar imdi kaplayuban şīşe başlara / ğavvāş kimi kulzüm-i sīm-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 6). [atarlar, -ar, -lar]

bātıl: Boş inanış, boş, yalan.

dön didükçe 'ışkdan zāhid Hidāyet h̃k bilür / uymazam **bātıl** söze ehl-i yakīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [bātıl,]

bay: Zengin.

gözüme çekmege vir h̃k-i pāyīng ey dil-ber / kim assısı dege yig yoḥsul olana **bayung** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [bayung, -ung]

zekāt-ı hüsn virgil men gedāya / biraz büse ki oldung hüsn ile **bay** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [bay,]

bayıt-: Zenginleştirmek.

dil ü cānı **bayıt** lebingden kim / genci şāhung çerisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [bayıt,]

bayram: Millî veya dinî bakımdan önemi olan ve kutlanan gün veya günler; çok mutlu olunan gün ve zaman.

yüzüñgi göricek gözüm uyımaz / kişi **bayram** günü haçan uyıya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [bayram,]

bāzār: Alışveriş yapılan yer, pazar, çarşı II Gönül.

göz dükānı içre kat kat n'ola ger bağlansa yaş / 'ışk **bāzārı** benim oldur m̃nga rengin kumāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [bāzārı, -ı]

her lahza sening ḥayālīng ilen / sevdāyī göñgöl bir özge **bāzār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 4). [bāzār,]

becer-: Bir şeyi yapmayı başarabilmek, başarmaya muvaffak olmak.

gül çağıdır Hidāyet ü gül-gün çağır demi / var bir muşāhib iste vü gel devletüñg **becer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [becer,]

beden: Beden, vücut, cisim, ten.

şīrnlık ile oḥşamaya ol ḥadīse kand / nāzüklik ile beñgemeye gül-beden **beden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [beden,]

bedenin şordum anıḡ kim nedür ey dil didi kim / ey Hidāyet ne diyem men saḡa cāndur **bedeni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [bedeni, -i]

bedenin şordum anıḡ kim nedür ey dil didi kim / ey Hidāyet ne diyem men saḡa cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [bedenin, -i, -n]

bedevlü: Hızlı ata binen.

göḡül mülkini çapmaḡa gelür ol Türk ılkayup / Hidāyet ol **bedevlüden** kıraḡ dutmaḡ ulaḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [bedevlüden, -den]

bed-ḡvāḥ: Her işin fenalıḡını isteyen.

ḡāsid ü **bed-ḡvāḡunḡı** kurbān idem / yārünḡe yoldaşunḡa kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [bed-ḡ vāḡunḡı, -u, -nḡ, -ı]

bed-nāmlıḡ: Kötü adlı.

men ki işimdür lebiḡ devrinde dürd-āşāmlıḡ / rindim adım zāhid oḡurlar zihī **bed-nāmlıḡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [bed-nāmlıḡ,]

bedr ü hilāl: Yeni ay ve dolunay.

koyma ilden cām-ı şahbāyı Hidāyet bir zamān / tā müneccim ictimā' itmiş göre **bedr ü hilāl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [bedr ü hilāl,]

be-ḡāyet: Aşırı fazla, son derece.

ḡalk arasında **be-ḡāyet** bī-dil u dīn olmuşam / zülf-i müşkīni ḡamından gör ne miskīn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [be-ḡāyet,]

ey bād-ı şabā göricek ol serv-i revānı / söyle ki **be-ḡāyet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 1). [be-ḡāyet,]

be-her: Her bir, her biri.

yir yoḡ ser-i kūyında ḡadem başmaḡa anıḡ / çoḡ cān u göḡölden ki **be-her** sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [be-her,]

behīme: Dört ayaklı hayvan .

'uşşāk tarīk ile sülük itmedi hergiz / hīç dutmadı insān şıfatını bu **behīme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [behīme,]

behre vir-: Pay, hisse vermek.

göḡlüme yağduḡca oḡunḡ mihrinḡ artuḡraḡ olur / beḡre artuḡ virür ol yir kim düşer bārān anḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [beḡre vir-, -ür]

be-hvāb: Uyku.

kirpüklerüme tekye kılup gitdiler **be-hvāb** / dīnglendiler bu bister-i sincāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [be-ḥ vāb,]

bekā: Daim ve sabit olmak; devam, evvelki hâl üzerinde kalma. Fena zıddı olarak kullanılır. Allâh'ın zati sıfatlarındandır.

korḥu nedür fenādan eger var ise **bekā** / ummek **bekā** ne āhı ger olsa fenā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [bekā,]

korḥu nedür fenādan eger var ise **bekā** / ummek **bekā** ne āhı ger olsa fenā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [bekā,]

be-kām: İsteğine kavuşan, merâmına, maksadına erişen, mesut.

la'l-i lebīngni şormadin ey meh-likā **be-kām** / düşdüm ḥalāyık ağzınınḡ içinde dil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [be-kām,]

belā: Kötülük, bela, afet.

sen yārdan gelür niçe aḡyārdan kaçam / tedbīr yoḡ durur yiticaḡ Tanḡrı'dın **belā** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [belā,]

şükr kim derd ü **belā** vü miḡnet ü endūh u ḡam / devlet-i 'iṣkuṡḡdan ey dil-ber musaḡḡhardur māḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [belā,]

vaşl balın dadmaḡ iḡün hicr aḡusın çeküp / çoḡ **belā** daşın Hidāyet kıldı bālīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [belā,]

senden hemīşe cānıma derd ü **belā** yiter / biḡāneliḡ hemīn ola ey āşnā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [belā,]

her ḡaçan sūnbül-i ḡül-pūşīḡḡza şāne deḡer / yüz **belā** nāveki men ḡāl-i perīşāna deḡer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [belā,]

dere ü ḡam u **belāḡḡ** ḡōḡḡliden kem eyleme / senden men şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [belāḡḡ, -ḡḡ, -ı]

sürgil aḡyār u raḡībi ḡapudan yā Rab kim / ḡöreym ola ḡazā ile **belāsından** ıraḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [belāsından, -sı, -n, -dan]

cānā raḡībi ehl-i naḡar çün **belā** bilür / men' itme ḡōḡḡlüm istese senden anı ıraḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [belā,]

eyler **belā** oḡın çekesin sīneden faḡīḡ / ger men Hidāyet'ūḡ sāḡa ḡōḡḡlindekin diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [belā,]

belā çoḡ çekdi bu ḡōḡḡlüm ıraḡ ol ḡadd ü bālādan / bu doḡru ḡula danuḡdur ruḡ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [belā,]

gelse gerdün teg **belā** ol meh-cebīnden dönmezem / çerḡ iderse yüz kemīnler ol kemīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [belā,]

Rüstem bu **belâ** çekmedi Suhrâb gâmindan / kim men çekerem sen yüzi meh-tâb gâmindan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [belâ,]

büy-ı zülfîng belâya şaldı meni / Tanğrının bir belâsı imiş bu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 2). [belâ, -sı, -i, -miş]

'aceb **belâ** ki göngülle hâlâyık ilinden / ne ayru vara bilürem o serv ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [belâ,]

dûd u endûh u **belâ** vü sitem ü miñnet ü gâ / yana cân ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [belâ,]

Ya'kûb egerçi Yûsuf için çekti çoğ **belâ** / bu işde kıldı fûrkatûng andan füzûn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [belâ,]

belâ vü guşsa vü derd ile endûh / yığıldı her taraftan kûh-ı tâ kûh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [belâ,]

müdâm cevri ü cefâ yayını sipihr kırar / **belâ** çeküp oğını kime oğrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [belâ,]

belâ şal-: Derde, musibete, sıkıntıya sokmak.

şaldı belâ töpüglerine fûrkatûng meni / senden ırağ gör ki neler geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [belâ şal-, -dı]

belâbil: Bülbüller.

bir gönçe-dehensiz içile bülbüle kanın / gül çağı **belâbil** teg anı 'ayn-ı belâ bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [belâbil,]

belâya şal-: Derde, musibete, sıkıntıya sokmak.

büy-ı zülfîng belâya şaldı meni / Tanğrının bir belâsı imiş bu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 2). [belâya şal-, -dı-y, -a]

belî: Evet.

düşde gördüm zülfüñgi düşdüm cüdâ senden **belî** / rûşen oldı kim bu eyyâm-ı zâlâletdür mângâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [belî,]

yahtı meni pervâne teg ol pertev-i ruhsâr / şem'ing ü **belî** kim yandığı pervâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [belî,]

göñlimde tohm-ı mihr-i lebin ektim ahdı kan / gözden **belî** ne ekse kişi ber hemân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [belî,]

yüzüñg hikâyetini Hidâyet diyer müdâm / gülden **belî** rivâyet iden 'andelîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [belî,]

ger aldı ise lebi mendin ihtiyâr n'ola / **belî** Hidâyet alur ilden ihtiyâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [belî,]

cevri azından dil ü cân ey Hidāyet kaçdılar / zulm olan yirde **belī** dervīş ü miskīn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [belī,]

āh eylegeç yüzinden anıñ zülfi dağılur / bāğda **belī** nesīm esicek gül tīz açılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [belī,]

ser-i kūyında hāk oldı Hidāyet āhīr-i 'ömri / **belī** her neste kim vardur olur öz aşlına rāci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [belī,]

yüz çevürdüñ cihānı dutdı zulām / gün dolangaç **belī** olur aḥşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [belī,]

zülfin görüp ne āh ki çekdümse bilmedi / bilinmeye k̄ara gicelerde **belī** tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [belī,]

şehā hoşdur bu göñglüm dāyim ol ruḥsāra baḥmağdan / **belī** ḥurrem olur ḥāṭır gül ü gül-zāra baḥmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [belī,]

gözünğ görüp n'ola dil dem-be-dem lebīñ sorsa / **belī** ḥumār olıcağ kimsene çoḥ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [belī,]

göz yüzün gördi göñgül çekdi Hidāyet gamını / **belī** her işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [belī,]

cān oḥın vaşfın diğec yir dutdı göñglümde **belī** / göñgüle yir eyleye her söz kim ol cāndan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [belī,]

bolmasa tīğīñ dudağīñnı şorar susız göñgül / la'l nāfi'dür **belī** her gāh kim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [belī,]

raḫş ider serv-i sehī bāğda **belī** āheng ile / başına ebr-i bahārı dūr-feşān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [belī,]

yüzümünğ k̄adri yoḥ ḥālīñğden ayru / **belī** bī-kıymet olur dānesiz kāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [belī,]

ḥācī azup kapunğ yolu gel dir ḥarem sarı / mundan yig olmaya **belī** güm-rāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [belī,]

bellü ol-: Belli, aşkar olmak.

tīrelik kim daḥı gelmez rüz u şeb cānān besi / eyledür kim bellü olmaz kışda eyyām-ı ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [bellü ol-, -maz]

ben: Teklik birinci kışi zamiri (Şairin kendisi).

yā Rab neme apardı **beni** ol kaşları kemān / kim men kemīnesiyle işidür kemīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [beni, -i]

benātü'n-na's: Büyükaı denilen yedili yıldız kümesinin kuyruğunun ucunda bulunan, kümenin en sönük yıldızı.

görmez olsam ay yüzünğ bir dem **benātü'n-na's** teg / yüzüm üsne gözlerümden 'ıkd-ı pervīn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [benātü'n-na's,]

bend: Kıvrım, bağ, düğüm.

zülfine **bende** hâli haçan biline anıñ / men teg yüz olsa gelmeye bir kılına anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [bende, -e]

faķih pendine dutmaz kulağ dil olalı / esir **bendine** şol turre-i semen-sāyung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [bendine, -i, -n, -e]

bend kıl-: Bağlamak.

neden bağlar ol şüh dülbend ağzın / ne artuğ didi kim kılur bend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [bend kıl-, -ur]

bend ol-: Bağlamak. II Hatırdan çıkmamak; ders olmak.

söyleye bir nükte ki dil-bend ola / dünyede her işidene bend ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 37). [bend ol-, -a]

bende: Kul, köle.

hicrân günü n'ola maña 'arz eyleseng cemâl / çün haşr olanda **bendeye** haķ görsedür liķā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [bendeye, -(y)e]

kāfūr üze müşk ile sevād eylemedüng hīç / bir nāme ile **bendengi** şād eylemedüng hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [bendengi, -ng, -i]

bulmaya vaşlınğ Hidāyet yār eger luţf itmese / **bende** sa'yi haķ oñgarmazsa hamu bī-hüdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [bende,]

vefā hūblarda didüng mendedür bes / ala ey **bende** hanı hanı yoħdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [bende,]

ķahıyup sürdürdi yüzden müdde'ini dün habīb / **bendesine** merħametle irdi sultānuning yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [bendesine, -si, -n, -e]

dinmez benim ile senüng arada raķībüng / kimdür ki dine **bende** vü sultān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [bende,]

sāķiŷā çoħ keremingden çekübem cām-ı Cemi / bir daħı luţf idüben **bendeye** görgüz keremi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [bendeye, -y, -e]

şāh luţfından cihān ehline oldı feth-i bāb / **bendeye** devlet bu fethü'l-bāba irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [bendeye, -(y)e]

senden Hidāyet incimez ey cān ne kim gelür / hoşdur ne olsa **bendeye** haķķing havālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [bendeye, -(y)e]

ey yüzüng çākeri ħurşid senüng māh daħı / **bende** muhtāc ayağing tozına şāh daħı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [bende,]

cān u dil ister iding baş ile koydum nazara / isteseng söyle nedür **bendeden** ey māh daħı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [bendeden, -den]

kulam kul **bendenüng** eksüklüğü çoğ / şehüng bir suçla kıldan dönmeği yoğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [bendenüng, -nüng]

hakdan çü göngül memleketine şah sen oldung / ey men saňa **bende** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [bende,]

bende bol-: Kul, köle olmak.

irişe yāra göngül secde kılsa 'ādet ile / neden ki bende bolur kurb-ı hak 'ibādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [bende bol-, -ur]

bende düş-: Esir düşmek.

digeç kim bende düştü zulfüm için / didim ey pādīshāh-ı hūsn-bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [bende düş-, -ti]

bende ol-: Kul, köle olmak, bağlanmak; gönül vermek, ilgi duymak.

olmuşam tā bende şol vech-i hasen ihsānına / muhsin olmuş tāli'im ez-ehl-i tahsīn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [bende ol-, -mış, -am]

benefşe: Menekşe, güzel kokulu ve renkli çiçek.

hatı-ı sebzīng kim diyerler ehl-i dil reyhān ānga / sebze midür yā **benefşe** kalmışam hayrān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [benefşe,]

tā **benefşe** ne didi zulf-i perīshānīng için / k'engsedan çekdi dilin dest-i kazā anīng için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [benefşe,]

hansı dağung lālesisin ey **benefşe** hatlu kim / sünbülüng būyından alur bāğ içinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [benefşe,]

bengiz: Yüz; yüz rengi.

bengzüm midür menüm bu saru bile yā saman / rengīng midür senīng bu kızıl yā semen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [bengiz, -üm, -mi, -dür]

kızıl kan ile boyansa saru **bengzim** ne gam ey dil / mānga ol ikki 'ālemde yakīn bil kim yüz ağığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [bengzim, -im]

katre katre yaşdan **bengzüm** ki gül güldür müdām / 'ışkı bustānında hurrem lāle-zārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [bengzüm, -üm]

dem-be-dem gözdin şaru **bengzimde** yaş olur revān / çeşmelerde niçe kim su aha bir berg-i hazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [bengzimde, -im, -de]

angdı leb-i la'lüng yana bu dīde-i pür-hūn / kıldı şaru **bengzimni** kızıl kanıla gül-gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [bengzimni, -im, -ni]

şaru **bengzüm** la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / āl yangağung çevresi tā döndi hatdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [bengzüm, -üm]

ince ağıttı gözüm derd ile hün-ı cigeri / ki saru **bengzümi** hicrînde boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [bengzümi, -üm, -i]

bengze-: Benzemek.

niçe kim su kıyosa kaynar yengi küze süz ile / bu dil-i süzânda **bengzer** atduğün peykân anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [bengzer, -r]

ey kim dîrsiz nazar kaç' eyle andan / anğa **bengzer** manğa bir bağ göziñ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [bengzer, -r]

şîrînlîk ile oğşamaya ol hadîse kând / nâzûklîk ile **bengzemeye** gül-beden beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [bengzemeye, -me, -y, -e]

ança ağıttı yaş Hidâyet ki câmıdın / hâşâke **bengzer** ol ser-i kûdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [bengzer, -r]

bengzet/d-: Benzetmek.

ol kimsene kim özgelere **bengzedür** anı / dürr ü güherüng nisbetini bâ-hıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [bengzedür, -ür]

bahre **bengzetme** Hidâyet yaşın ey dür dişlü / baħr bir kaçredür anıñ gözi yaşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [bengzetme, -me]

bengzi sarar-: Yüzünün rengi solmak.

ister idi kaçuñğa muṭlak şebîh olmak hilâl / bengzi şarardı özin bu fikr ilen baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [bengzi şarar-, -dı]

ber: Kara, toprak.

'azîzim fûrkatinden baħr ilen **ber** / benim hün-ı dilimdin dolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 3). [ber,]

ber: Meyve.

cân gülşeninde beslemişem bir nihâli kim / dâyim hadeng-i ğuşşadur ol naħlden **berüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [berüm, -üm]

dirmesün müdde'î 'ömri budağından **beri** kim / bir nazar kıymadı baħma berisin sîm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [beri, -i]

ber vir-: Mahsul, meyve vermek. II (bir çaba) sonuca ulaşmak.

göñlimde toħm-ı mihr-i lebin ektim ağıdı kan / gözden belî ne ekse kişi ber hemân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [ber vir-, -ür]

ber-â-ber: Bir, aynı, eşit.

her haçan olsa ber-â-ber 'aynuma gün teg yüzi / yoñı varı 'âlemüñg ol gün **ber-â-berdür** mığa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [ber-â-berdür, -dür]

ber-â-ber ol-: Bir olmak, denk olmak.

her haçan olsa ber-â-ber 'aynuma gün teg yüzi / yoñı varı 'âlemüñg ol gün ber-â-berdür mığa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [ber-â-ber ol-, -sa]

zulf yüzüñglen muqâbil olsa dündür kim diyer / gice gündüzlen ber-â-ber olıcañ nev-rüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [ber-â-ber ol-, -ıcañ]

berây-ı def-i melâl: Sıkıntıdan kurtulmak için.

melâlet ile göñgöl oldu bes perîşân-hâl / şabâh sinlere vardum **berây-ı def-i melâl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 2). [berây-ı def-i melâl,]

berg-i gül: Gül yaprağı. II sevgilinin yanağı.

ne mübârek kırasın bağ-ı ruñında ey zulf / ki hamu lâle vü berg-i güledür tekye-geñing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [berg-i gül, -e, -dür]

berg-i hazzân: Sonbahar yaprağı; sararmış, solmuş yaprak.

dem-be-dem gözdin şaru beñzimde yaş olur revân / çeşmelerde niçe kim su aña bir **berg-i hazzân** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [berg-i hazzân,]

berg-i nesrîn: Yaban gülü yaprağı.

tâ yüzüñgde bād şol zulf-i mu'anber tipredür / **berg-i nesrîn** üzre şağın sünbül-i ter tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [berg-i nesrîn,]

yüz tarîk ilen getürdi **berg-i nesrîn** araya / kırağı tâ perçemin anıñg < hem > miyânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [berg-i nesrîn,]

berg-i semen: Yasemin yaprağı II Sevgilinin yanağı.

gögsüme uran dâğ-ı cefâ lâle teg ey gül / ter sünbülning oldaki berg-i semenüñgdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [berg-i semen, -üñg, -dür]

berg-i semenî: Yasemin yaprağı.

ol ki yastanur anıñg sünbülü **berg-i semenî** / kırsanur lâle-i sır-âbını müşk-i hotenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [berg-i semenî,]

beri: Beri, bu yana.

dirmesün müdde'î 'ömri budağından beri kim / bir nazar kıymadı bañma **berisin** sîm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [berisin, -sin]

cân ki ezelden **beri** maḥmûridur / mey dime maḥmûr ki rencûridur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [beri,]

berkid-: Sağlamlaştırmak, güçlendirmek.

berkidüp başda bir ucın biri dutmış çizginür / kavkav oynar meger gönglümlen ey cân kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [berkidüp, -üp]

berlü: Beri, bir işin başlama noktasından itibaren.

görenden **berlü** bu ma'mûre-i çeşm-i cihân-bînem / kime pervâ-yı mülk-i Fârisî taht-ı ḥorâsân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [berlü,]

ber-araf eyle-: Ortadan kaldırmak, bir kenara atmak.

şâha kul olup geçti Hidâyet dil ü cândan / kim şâhı siven ikki cihân ber-araf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [ber-araf eyle-, -r]

berü: Beri, bu yana.

zenaḥı çâhına cân koydı göngül dânesini / adı andan **berüden** çâh-ı zenaḥdân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [berüden, -den]

berü gel-: Yaklaş!, beriye gel!, bu tarafa gel!.

biyle mevsimde men ol yârdan ayru diyerim / ey ecel gel berü kim şimdi takâzâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [berü gel-,]

berü gel-: Yaklaş!, Beriye gel!, Bu tarafa gel!.

her kişi bir kimseye kurbân olur / gel berü kim men saḅga kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [berü gel-,]

bes: Evet; yeter, yetişir; çok.

cân gevdede sen sivgülü cânâne içündür / **bes** besledüğüm cânımı cânâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [bes,]

hicrüng n'ola vaşl içün eger baḅrımı yarar / bu yarama ger yaramasa **bes** neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [bes,]

çârem ol 'arız-ı zîbâsını görmaḅ idi **bes** / n'eyleyem âh ki devrân meni bî-çâre kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [bes,]

vefâ ḥüblarda didüng mendedür **bes** / ala ey bende ḥanı ḥanı yoḅdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [bes,]

görgeç gözüng didüm bu mıdur kanımı töken / gönglüm didi ki sen munı bilmeḅ mi **bes** budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [bes,]

bes ki envā'-ı revāhından ötüp hoş-büy olur / yüz hacālet yir nesīm-i büstāndan müşk-i ÇİN (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [bes,]

hicrüngde saçüng büyi maṅa hem-dem olur **bes** / ancaḥ budur aḥvāl-i dil-i ḥasteden āgāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [bes,]

sidre ḳadüngüz şānına inmedi hemīn **bes** / tūbī Lehebīng āyeti indi hem o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [bes,]

dutdı zūlfi yüzi devrin göricek **bes** dutalar / ḥalk bāḡına girüp öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [bes,]

bes yiği oldur ki şerīr olmaya / bā-ḡam u derd ile esīr olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 67). [bes,]

melālet ile göngül oldu **bes** perīşān-ḥāl / şabāḥ sinlere vardum berāy-ı def-i melāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 2). [bes,]

bes ḳoyma ḥarāb olmaḡa eltāf idüp anı / ḳıl zabt-ı vilāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [bes,]

besi: Çokluk, fazlalık; birçok.

tīrelik kim daḥı gelmez rüz u şeb cānān **besi** / eyledür kim bellü olmaz kışda eyyām-ı ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [besi,]

besle-: Beslemek, büyötmek.

cān gevdede sen sivgölü cānāne içündür / bes **besledügüm** cānumı cānā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [besledügüm, -düg, -üm]

gönglüm anıngcün **beslerem** ansız dirilmen n'eyleyem / ol gerçi cānımdur benim men hem onunḡ dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [beslerem, -r, -em]

cān gülşeninde **beslemişem** bir nihāli kim / dāyim ḥadeng-i ḡuşşadur ol naḥlden berüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [beslemişem, -miş, -em]

ey göngül her oḡı kim çekse saṅa ol ḳaşı yay / ḳoyma kim zāyi' ola **beslegil** öz cānüng için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [beslegil, -gil]

var ise gerçi tükenmez ni'metüng ey gül-sitān / **beslegil** kim irişür gül kimi miḥmānüng yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [beslegil, -gil]

beste-i käh: Baḡlanmış yem, saman.

esbāb-ı cihāndan o ki geçmez işiginde / ḥayvāndur özin **beste-i käh** u 'alef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [beste-i käh,]

beydak: Satranç oyununda piyade denilen taşların her biri.

ruh-ı meh-peykerüng ḥarfin dutupdur ḥāl ingen zībā / felek ḥurşidi māt olmuş gözüng bir niçe **beydaḳdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [beydaḳdan, -dan]

beyn: Beyin.

giryânîning kulağı egilse 'aceblemeñg / kim bahıcağ reg ü **beyni** nâ-tüvân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [beyni, -i]

beyyinât yaz-: Delil indirmek.

viren anğā biş his ü altı cihāt / yazan anğā âyet ilen beyyinât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [beyyinât yaz-, -an]

beze-: Süslemek.

yâkütîning güher saçışın anğıcağ gözüm / la'l ile zer kimi yüzümi dem-be-dem **bezer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [bezer, -r]

bezeklü: Süslü.

nigâr u nakş ile meclis **bezeklü** çağında / ne nakş şaldı araya gör ey nigâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [bezeklü,]

bî-'akl: Akılsız.

'âşıkdan ider kenâre zâhid / **bî-'akl** düzelmez uslu ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [bî-'akl,]

bî-başar: Basiretsiz, görüş gücü zayıf olan.

dem-be-dem çeşmim töker kirpüklerimdin kanlu yaş / **bî-başar** gör dağıdur güllerni hâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [bî-başar,]

biç-: Biçmek, kesmek.

dâs-ı taħammül ile Hidâyet **biçer** ğamı / cân mezra'ında niçe ki toħm-ı belâ eker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [biçer, -er]

bıçağ: Bıçak.

ölürem yitür bir bıçağ tā rakībünğ / dimesün olup yitmedi ol **bıçağa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [bıçağa, -a]

bıçağ: Bıçak.

ölürem yitür bir **bıçağ** tā rakībünğ / dimesün olup yitmedi ol bıçağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [bıçağ,]

bī-cām-ı bāde: Şarabın kadehsizi.

bahār mevsimi **bī-cām-ı bāde** olma vü bil / nedür gülüñg kadehi lāleniñ piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [bī-cām-ı bāde,]

bī-çāre: Çaresiz, aciz.

her kim ki anıñ zikrile evkāt geçürmez / **bī-çāre** günin žāyi' u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [bī-çāre,]

yüzünge baħmağ isterken Hidāyet yetti ağıyārunğ / gör ey cān kim ne demde kaldı ol **bī-çāre** baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [bī-çāre,]

kanı dolmışdur ol **bī-çāreniñ** kim / göñgöl sen gözleri cellāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [bī-çāreniñ, -niñ]

ħaste-dil ü vālih ü **bī-çāre-em** / luṭfiñg ivinden katı āvāre-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 20). [bī-çāre-em, --em]

bī-çāre kıl-: Çaresiz bırakmak, zavallı hale getirmek.

çārem ol 'arız-ı zībāsını görmağ idi bes / n'eyleyem āh ki devrān meni bī-çāre kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [bī-çāre kıl-, -ur]

bī-çārelig: Çaresizlik, zavallılık.

ey dil-i miskīn niçe **bī-çārelig** / her tarafa yıl kimi āvārelig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 33). [bī-çārelig,]

bī-cürm: Suçsuz, kabahatsiz.

öldürdi men-i ħaste ol ħür-ı cenānı / **bī-cürm** ü cināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 6). [bī-cürm,]

bī-dil: Yüreği olmayan, cesaretsiz, moralsiz; korkak.

niçe çeksem men-i āvāre **bī-dil** ü bī-dīnlik / olur çü şāhlarunğ kapısı gögerçinlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [bī-dil,]

bī-dil: Gönünü kaptırmış, aşık.

ğamunğdan biyle kim ağlar Hidāyet / tiz ol **bī-dilden** ola kanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [bī-dilden, -den]

raķīb ol kūya varduğça kesilmezsin bu **bī-dilden** / men-i bīçāreye yā Rab ne virdünğ ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [bī-dilden, -den]

bī-dil u dīn: Gönülsüz ve dinsiz.

halk arasında be-ğâyet **bî-dil u dîn** olmuşam / zülf-i müşkîni ğamından gör ne miskîn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [bî-dil u dîn, -miş, -am]

bî-dîn: Dinsiz, kafir.

eyleme pinhân yüzüñgi zülf-i 'anber-bâr ilen / yana men âşüfte'i **bî-dîn** ü imân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [bî-dîn,]

bî-dînlîk: Dinsiz olmayı hak eden.

niçe çeksem men-i âvâre bî-dil ü **bî-dînlîk** / olur çü şâhlaruñ ğapusu gögerçinlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [bî-dînlîk,]

bîġânelîġ: Kayıtsızlık, ilgisizlik.

senden hemîşe cânıma derd ü belâ yiter / **bîġânelîġ** hemîn ola ey âşnâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [bîġânelîġ,]

bî-gümân: Şüphesiz, kuşkusuz.

'ayne'l-yaġîn Hidâyet o kim görse ġaġķını / her şeyde **bî-gümân** anġa şâhib-nazar direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [bî-gümân,]

bî-ġaber ol-: Habersiz olmak. || Kendini kaybetmek.

tâ ki başımdan ola bu derd-i ser / bir nefes özımden olam bî-ġaber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 24). [bî-ġaber ol-, -am]

bî-ġadd: Sınırsız.

müştâġ olupdur sanġa bu 'âşık-ı cânı / **bî-ġadd** ü nihâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 2). [bî-ġadd,]

bî-hod: Kendinden geçmiş, çılgın.

oluram **bî-hod** lebinden bûse alsam dem-be-dem / çağırın artuġ içen elbette kim bî-hüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [bî-hod,]

ġaġt u ġâlingden olmuşdur Hidâyet vâlih ü **bî-hod** / niçük ki çeşm ü rüyıñdan dil ü cân mest ü ġayrândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [bî-hod,]

veh ne 'îş ider idi ġaste göñül la'li ilen / bir gice düşse idi **bî-hod** u bî-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [bî-hod,]

bî-hûde: Boşuna, boş yere, beyhude.

bulmaya vaşlınġ Hidâyet yâr eger luġ itmese / bende sa'yi ġaġ onġarmazsa ġamu **bî-hûdedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [bî-hûdedür, -dür]

gözlerüm suyn gören la'li ğamındın dir m̃aṅa / küfr ola **bī-hūde** gizmek istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [bī-hūde,]

bī-hūş: Akli başında olmayan, kendinden geçmiş.

zūlfden yüzün görüp **bī-hūş** olursa dil n'ola / kim ki dün kıtsa seher-geh ğālib olur aṅga ḥvāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [bī-hūş,]

oluram bī-ḥod lebinden buse alsam dem-be-dem / çağırın artuğ içen elbette kim **bī-hūş** olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [bī-hūş,]

veh ne 'ış ider idi ḥaste göṅül la'li ilen / bir gice düşse idi bī-ḥod u **bī-hūş** iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [bī-hūş,]

bī-ḥuzūr: Huzursuz, rahatsız.

dururdi yār rakīb itdi **bī-ḥuzūr** olmasa / didim ḥuzūr eyleyem şimdi Tanrı ḥāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [bī-ḥuzūr,]

bī-iḥtiyār: Kendiliğinden, elde olmayarak.

gizdürür ḥalkı Hidāyet ger felek **bī-iḥtiyār** / sen şaḡınma kim anıṅ hem iḥtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [bī-iḥtiyār,]

bī-kıymet ol-: Kıymetsiz, değersiz olmak.

yüzümüṅ kadri yoḥ ḥāliṅden ayru / belī bī-kıymet olur dānesiz kāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [bī-kıymet ol-, -ur]

bil: Bel.

didim kemer **bilin** kuçuban şād olam saçı / dir menden özge kimseye kuçmaz meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [bilin, -in]

cān perdesi cāk olur kim aḡrımasun şol il / her gāh ki nāz ile **biline** etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [biline, -i, -n, -e]

cānā ḡamunḡdan aḥdı gözüm yaşı Nīl teg / cismim **bilinḡni** isteyüp inceldi kıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [bilinḡni, -inḡ, -ni]

gözünḡle **bilinḡ** göreliden Hidāyet'inḡ / şarf oldu 'ömri ḡamuça ḥvāb u ḡayāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [bilinḡ, -inḡ, -i]

bilem disenḡ **bili** remzin göṅül oyaḡlıḡ teg / ḡayāl'inḡ özgeye aldurma dut ḡayāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [bili, -i]

o serv bāḡda çü gülgeşt ider Hidāyet yiter / tiken yapuşmaya nā-geh **biline** çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [biline, -i, -n, -e]

öldürürken **bili** hicrānı meni gördüm yüzün / didi var şükr it ki kırtulduṅ yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [bili, -i]

bili hayâlile yetmek diler o zülfe rakîb / bu ince fikr ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [bili, -i]

kuçmağ isterdüm **bilin** didi Hidāyet çek ilüng / yârlıg oldur kim aralıgıda bir mü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [bilin, -in]

bil-: Bilmek, anlamak.

ger yolında daş ile basursalar yüz kez rakîb / şanmagil daşını **bil** kim genc ü gevherdür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [bil,]

hāl-i müşkînüng görenden berlü ey hūrī sening / hālden düşdüm ingen **bilmen** ne hāletdür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [bilmen, -men]

gönglüme düşkeç lebi ‘aksi neden göz kan töker / dem gelür **bildüm** Hidāyet göz yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [bildüm, -dü, -m]

şimden geri hicrāna meni yār diler yār / imdi benim olmağuma **bildüm** ki ever yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [bildüm, -dü, -m]

her lahza kadar tîr-i kazā cānıma ol şüh / kadrimni benim şükr ki **bilür** bu kadar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [bilür, -ür]

şimdi ki vaşla vāşılām öldüre gör meni / hicrüngde **bilürem** şongı işüm bunga yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [bilürem, -ür, -em]

tā bir nazar ol zülf çü zencirīngi gördüm / **bildüm** bu selāsıl dil-i dīvāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [bildüm, -dü, -m]

gözden ağıdır yaş Hidāyet velî ey şāh / kim **bilür** o dūr dāneleri tā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [bilür, -ür]

ta’nesi yāring māngadur özünge alma rakîb / çün **bilürsing** kim Ayaz’ing ta’nesi Maḥmūd’adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [bilürsing, -ür, -sing]

kızıl kan ile boyansa saru beñzim ne gam ey dil / mānga ol ikki ‘ālemde yakîn **bil** kim yüz ağığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [bil,]

menimle müdde’iden ötrü yārüng / arası **bilmezem** niçün serindür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 4). [bilmezem, -mez, -em]

kaği hayāli olur cān içinde yār **bilür** / yalan dimeng ki direm doğru kirdgār **bilür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [bilür, -ür]

kaği hayāli olur cān içinde yār **bilür** / yalan dimeng ki direm doğru kirdgār **bilür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [bilür, -ür]

göngül kararın u cān şabrın aldı dir hanı göz / didim hayālingē şor gözde nem ki var **bilür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [bilür, -ür]

dudağing ālına iren döyer gözüng mekrin / neden ki çağır içen hālet-i ḥumār **bilür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [bilür, -ür]

nigār ider didiler kan ile nigār yüzün / didim ki n’eyler ise durmuşam nigār **bilür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [bilür, -ür]

yaqîn özini **bilür** ey Hidâyet ol 'âşık / ki yâr ögende özin hâk-i reh-güzâr **bilür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [bilür, -ür]

yaqîn özini **bilür** ey Hidâyet ol 'âşık / ki yâr ögende özin hâk-i reh-güzâr **bilür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [bilür, -ür]

n'eylemişem müdde'îye **bilmezem** / kim gice gündüz mânia nefrîndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 3). [bilmezem, -mez, -em]

görgeç gözünğ didüm bu mîdur kanımı töken / gönğlüm didi ki sen munı **bilmeñg** mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [bilmeñg, -me, -ñg]

derdiniñ kâdrini **bilen** 'âşık / ölür ise devâya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [bilen, -en]

yâr ilen kavlüm budur 'ışkıñda kim baş oynadum / öz sözimdin dönmezem Tañrı **bilür** ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [bilür, -ür]

tîz gün ola müdde'î âhımla bağrunğ yarıla / kalmaya bitün **bilürsin** yanar od içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [bilürsin, -ür, -sin]

Müsî ilen Fir'avnı koy bu sözi ârifler **bilür** / didâr imiş 'âbidlerünğ 'âşıklarunğ didâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [bilür, -ür]

cânâ rakîbi ehl-i naẓar çün belâ **bilür** / men' itme gönğlüm istese senden anı ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [bilür, -ür]

'âşık Hidâyet özine **bilür** yüz ağığ / boyansa kanılan yüzi her dem nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [bilür, -ür]

kâdr-i gam dil bilür kişi **bilmez** / hem-nişin cânı hem-nişinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [bilmez, -mez]

kâdr-i gam dil **bilür** kişi bilmez / hem-nişin cânı hem-nişinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [bilür, -ür]

gidüpdür cân u dil yanar gamunğla kimse **bilmez** kim / nedür sırrı bu cân-bâzunğ nedür hâli bu dil-süzünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [bilmez, -mez]

ne gicem gicedür şâhâ ne rûzım rûz hâk **bilür** / gözimden tâ ırağ oldı cemâl-i 'âlem-efrüzünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [bilür, -ür]

bir gönçe-dehensiz içile bûlbûle kanın / gül çağı belâbil teg anı 'ayn-ı belâ **bil** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [bil,]

olmuşam 'ışkıñda âhımlan 'âlem 'âlem **bilür** / budur i'lâm eylerem hâlüm saña ma'lûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [bilür, -ür]

ey la'l-i leb gamunğda seninğ eşk ü dîdeden / men **bilmezem** ki ma'den-i sîmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [bilmezem, -mez, -em]

senden ırağ çektiğimi derd ü ğuşşadan / sen hem **bilürsin** ey şeh-i hûbân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [bilürsin, -ür, -sin]

başum kesüp yâ Rab n'ola çekse melâmet dârına / tâ halk-ı 'âlem **bile** kim 'ışk ehlininğ ser-dârıyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [bile, -e]

vaşlından ayru şol mehîng dâym yirem hicrinde ğam / ammâ Hidâyet **bilmez** ol kim men anîng ğam-
ẖvâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [bilmez, -mez]

özine her kim oñın tedbîr ider yâ ẖancerin / âh kim men kalmışam **bilmen** ne tedbîr eyleyem (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [bilmen, -men]

dön didükçe 'ışkdan zâhid Hidâyet ẖak **bilür** / uymazam bâtıl söze ehl-i yakînden dönmezem (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [bilür, -ür]

Tanrı **bilür** ki kalmadı ey şüh dil-berüm / göz ü yüzüñgden ayru menüm ẖvâb ile ẖâverüm (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [bilür, -ür]

'ışkūñda ey bañr-ı kerem men şöyle pākem **bilmiş** ol / 'âlem eger deryâ ola âlûde olmaz dâmenim (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [bilmiş, -miş]

bu dîde-i pür-nemle cān içen tufeyliñdür senîng / sen ẖod **bilürsin** dil-berüm nem vardur dañı benim (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [bilürsin, -ür, -sin]

men öliceğ ger yüz ildin şongra dāmāniñg duta / nāgehān bir ẖāk-i reh **bil** kim ğubārımdur benim (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [bil,]

cān âl yüzüñgle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider velî **bilmez** ne al ilen (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [bilmez, -mez]

bilem diseng bili remzin göñgöl oyağığ teg / hayālîñg özgeye aldurma dut hayâl etegin (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [bilem, -em]

zülfin görüp ne âh ki çekdümse **bilmedi** / bilinmeye ḵara gicelerde belî tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah
Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [bilmedi, -me, -di]

alduğın cānım gözi **bildüñg** velâ bildürmedüñg / sen dağı oldıñg yakın kül oğrınıñg ortağı sen (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [bildüñg, -dü, -ñg]

göñgöl ger bañr-ı 'ışkına ẖabîbüñg dala bilmezsin / yakîn **bil** gevher-i makşûd ilîñge sala bilmezsin (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [bil,]

didi ẖâliñg nedür söyle didim ey şüh-ı sengîn-dil / esîr olduğımı ya'nî o ẖaţţ u ẖâle **bilmezsin** (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [bilmezsin, -mez, -sin]

vişâlüñg ḵadri **bilmezdüm** velîkin imdiden şongra / eger il virse ol devlet bu baş u ol ayağ olsun (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [bilmezdüm, -mez, -dü, -m]

ol kaş u gözüñg mekri ayırdı meni senden / gör bañt-ı siyeh **bildi** vü ṯâlî-i vārün (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [bildi, -di]

ol yār **bilür** ẖaste Hidâyet sözün ancağ / kuş dilini feẖm eylemez illâ ki Süleymān (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [bilür, -ür]

ağyāra tuş idip meni ayırdı yārimdin felek / kaşdımdadur ṯâ **bilmezem** dañı ne engîz eyleye (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [bilmezem, -mez, -em]

bahār mevsimi bî-cām-ı bāde olma vü **bil** / nedür gülüñg ḵadehi lāleniñg piyālesine (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [bil,]

ṯâ seni buldum ne yirde var ise yādiñgla-am / ẖakķı **bilen** ẖanda varsa ẖakķdan ayru olmaya (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [bilen, -en]

tîğ ile budarlarım mendendir ol kaçşâb-ı dün / dönmeğüm yoğ sen **bil** ittim tâ bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [bil,]

bu şükri mazharınıñ ağzı sırrını ne **bile** / göngül ki bilmegine 'acz ider velî ne **bile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [bile, -e]

bu şükri mazharınıñ ağzı sırrını ne bile / göngül ki **bilmegine** 'acz ider velî ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [bilmegine, -meg, -i, -n, -e]

dehâning remzini hem sen **bilürseng** / ki sırr-ı gaybdın Tanğıdur ağâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [bilürseng, -ür, -se, -ng]

sögmez oldung men fakîr-i bî-nevâyı **bilmezem** / kim didi yâ Rab sağa kim dahı ihsân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [bilmezem, -mez, -em]

Hidâyet kâşır oldıysa niçe gün gerçi hıdmetden / felekning iktizâsı **bil** anı haml itme takşîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [bil,]

şol âl yangağungı görsedüp aldung karâr u şabr / ey mekr isi kimse senüng **bilmez** alungı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [bilmez, -mez]

bilürem men kıymet-i vaşlîng ki çeküm fûrkâtı / devleting kâdrini ol **bilür** ki çekti miñneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [bilür, -ür]

bilürem men kıymet-i vaşlîng ki çeküm fûrkâtı / devleting kâdrini ol bilür ki çekti miñneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [bilürem, -ür, -em]

yüz dil ile hikâyet ider şol enîs-i dil / derdâ bu dili bilmege bir dil **bilen** hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [bilen, -en]

yüz dil ile hikâyet ider şol enîs-i dil / derdâ bu dili **bilmege** bir dil bilen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [bilmege, -meg, -e]

ol ola er ki gelse kılıçla cüdâ günü / özine ol günü **bile** zevk ü şafâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [bile, -e]

ne şeker yidüğini **bilmedi** kimse dilining / hamu ağızlar içinde bu mesâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [bilmedi, -me, -di]

cehd ile gör dingle resûlin sözün / k'anlayan aning sözi **bildi** özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [bildi, -di]

kim ki o meyden kadehi nüş ider / **bilür** özin gerçi ferâmüş ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [bilür, -ür]

içen devlet meyın **bil** kim oyandı / gam odında haçan devletlü yandı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [bil,]

bil-: Bilmek, anlamak.

bilür mi ey Hidâyet şor bir ol der-i kirâmı kim / dönüpdür bañr-i 'ummâna gamungdan dide-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [bil-, -ür, -mi]

bildür-: Herhangi bir şeyi haber vermek, göstermek, belirtmek.

'aks ile **bildürür** sanga yüz üzre yaşımı / bu sım şafhası ki dağılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [bildürür, -ür]

dirler devā kılar anğa **bildür** bu derdüngi / didim ki kılsa kılmasa dinmeng özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [bildür,]

gizler idüm 'ışkı odin cānda Hidāyet doğrısı / **bildürdi** āhır 'āleme düd-ı چراغ-ı revzenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [bildürdi, -di]

kime hālim **bildürem** ey yār iti bir söyle kim / bu ışıkde sendin özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [bildürem, -em]

alduğın cānım gözi bildüng velā **bildürmedüng** / sen dağı oldıng yakın kül oğrınıng ortağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [bildürmedüng, -me, -dü, -ng]

āh kim yār degül eyle ki bir anğa meni / hanı **bildürmege** bir ehl-i kerem anğa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [bildürmege, -meg, -e]

bile: İle, birlikte.

bengzüm midür menüm bu saru **bile** yā saman / renging midür sening bu kızıl yā semen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [bile,]

yār itile menüm arama girme ey rakīb / men **bile-em** anungla yōri it sanga nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [bile-em, --em]

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u rāğ etegin / tavāf için **bile** çaldı şüküfe ağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [bile,]

bu şükri maẖharınıng ağzı sırrını ne **bile** / göngül ki bilmegine 'acız ider velī ne **bile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [bile,]

'aceb belā ki göngülle hālāyık ilinden / ne ayrı vara bilürem o serv ile ne **bile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [bile,]

çār-'anāşır **bile** terkīb iden / ādemi bu hūsn ile tertīb iden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 4). [bile,]

mıhr oħıya cevri ni vefā **bile** cefāy / hem derdini dermān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10). [bile,]

bilek: Bilek.

dün görsedüp **bileklerin** ol şüh-ı dil-rübā / kıldı şikeste gönglümi destine mübtelā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [bileklerin, -ler, -i, -n]

bilig: Bilgi.

cehlden şatma ululuğ yāra ey ağıyār var / kim ululuğ **bilig** ilendür degüldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [bilig,]

bilin-: Bilinmek.

zülfine bende hālî haçan **biline** anıñ / men teg yüz olsa gelmeye bir kılna anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [biline, -e]

senden rakıbi göñgöl ne ğam yigler ise yâr / yâr olsa yâringligi tîz **biline** anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [biline, -e]

zülfün görüp ne âh ki çekdümse bilmedi / **bilinmeye** kara gicelerde belî tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [bilinmeye, -me, -y, -e]

bi'llâh: Allah için.

dil ağzı remzi çağladı ol hâl u haţţıñı / **bi'llâh** bu nükte ile degül kim o qaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [bi'llâh,]

yolungdadur **bi'llâh** fidâ ruh u revân-ı rüşenim / ki gâh toprağdan götür luţf ile ey sîmîn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [bi'llâh,]

fikrim didi tîğim durur kaşdıñda vir şîr eylerem / **bi'llâh** 'aceb devlet mañğa ger fikrimi tîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [bi'llâh,]

dönmen çekerem özimi bir var anıñçün / **bi'llâh** ki bu dönmekliğüme dañı ne çâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [bi'llâh,]

göñgöl tâ mihr ile bahtı meh-i ruhsârıñğa **bi'llâh** / gözine zerrece ilmez felekñiñ günle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [bi'llâh,]

yüzüñg verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm **bi'llâh** / görüp ol verd ü sünbülñi revân cân u göñgöl virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [bi'llâh,]

cân bülbüliniñ meskeni gül-zâr-ı cihândur / taḥkîk ile **bi'llâh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 5). [bi'llâh,]

bilür: Parlak ve şeffaf taş ya da saf ve temiz beyaz cam. II Vücut.

hammâmda dün ğark-ı 'arâk cimini gördüm / şandum ki **bilür** üstine inçü düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [bilür,]

bîm: Korku.

niçe bıraḡa çerḡ meni miḡnet ü **bîme** / yâ niçe firâkıla yaḡa nâr-ı caḡîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [bîme, -e]

senden eger ğam gele yâ derd ü **bîm** / şükr sening virdüğüñge ey kerîm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [bîm,]

bîmâr: Hasta.

şorğaç göñgöl lebin n'ola dirlerse gül yüzi / **bîmâr** şerbet içse kıtarlar gül-âb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [bîmâr,]

şehlâ gözi şayruları dirler şorar yâ Rab neden / şormaz men-i mehcûrî kim çoḡdan anıñ **bîmâriyam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [bîmâriyam, -ı, -y, -am]

göngülden il yudum tā baḥmaz oldu ḥāline çeşmüñg / ki ḥayr itmez ṭabīb uşanıcaḡ **bīmāra** baḥmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [bīmāra, -a]

şāh du'āsın çü edā eyledi / cān u dil **bīmāra** nidā eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40). [bīmāra, -a]

bīnā: Far. sf. Gören, görücü.

Senden ne dil ü dīde ilen gizlü déyem rāz / Her dīde vü her dil ile **bīnāsın** u güyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [bīnāsın, -sın]

bīnā: Gören, görücü.

senden ne dil ü dīde ilen gizlü diyem rāz / her dīde vü her dil ile **bīnāsın** u güyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [bīnāsın, -sın]

bī-nām: İsimsiz, namsız.

bir nişān ḥalkā nüzül itmiş iken rahmetden / yitdi ḥükm-i ezel oldu yana **bī-nām** u nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [bī-nām,]

bir: "Bir defa, bir kez" anlamında zarf.

tā **bir** nazar ol zülf çü zencīringi gördüm / bildüm bu selāsil dil-i dīvāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [bir,]

ey bāḡbān şanevber ü servüñgni ögme çoḡ / gel **bir** baḡ ol nihāl-kaḡ ü i'tidāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [bir,]

ey kim dirsiz nazar kaṭ' eyle andan / anḡa bengzer maṅa **bir** baḡ göziñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [bir,]

raḡībā öldürem didüñg özümni / ḥamu 'aybīñgla cehd it **bir** hüner kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [bir,]

bilür mi ey Hidāyet şor **bir** ol der-i kirāmı kim / dönüpdür baḡr-i 'ummāna ḡamunḡdan dīde-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [bir,]

kime ḥālim bildürem ey yār iti **bir** söyle kim / bu işikte sendin özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [bir,]

kaşı hicrinden kaḡ-i ḥam birle kanlu yaşdan / **bir** görüñg niçe hilālum yana pervīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [bir,]

zülfingī gider cihreden ay yüzüñgi görset / ey şem'-i murādum bu kara gicede **bir** yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [bir,]

meni dīdārdan çoḡ da'vet itme mescide zāhid / ne keşf olur maṅa **bir** söyle ol dīvāre baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [bir,]

eger inanmaz isen cezbesin sen şūfī / şarāb-ḡānede çek **bir** niçe piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [bir,]

didüm alsam dudağından **bir** öpüş neng azala / didi çoḡ ide heves ḡatıring ammā azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [bir,]

ancaḡ ten ivin dide-i ḡün-bār nem eyle / yandım meni yaḡ āteş-i dil **bir** kerem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [bir,]

la'lini Hidāyet şora gör cevri idicek hicr / **bir** cām-ı mey-i nāb çeküp def'-i ḡam eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [bir,]

cān virürem lebüñğden alam **bir** öpüş velî / ol eyle yād olmadı menden kim alışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [bir,]

bir dişleyem lebin dise dir gördüñğ yiter / gözden ne aşşı nesne gerek toḡuna diş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [bir,]

iti oldum māñga uş istedüñğ **bir** dimedi / tüle teg isteşürem ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [bir,]

çoḡ göñgüller ki bu ḡün ol gözi ḡün-ḡvāre sile / ger işāret kıla **bir** ḡamze-i ḡün-ḡvāresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [bir,]

dirmesün müdde'î 'ömri budağından beri kim / **bir** nazar koymadı baḡma berisin sīm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [bir,]

anḡmazlar ilde **bir** o yüzi lāleler meni / her niçe anḡdurur olara nāleler meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [bir,]

ey benim maḡşüdum u sūḡte göñglüm ili / leblerüñğ derdime emdür kerem it **bir** ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [bir,]

āḡ kim yār degül eyle ki **bir** anḡa meni / ḡanı bildürmege **bir** ehl-i kerem anḡa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [bir,]

ger şormadı lebi **bir** aḡız ḡālimi n'ola / andan melül olmazam ey dil dehen ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [bir,]

tā ki başımdan ola bu derd-i ser / **bir** nefes özimden olam bī-ḡaber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 24). [bir,]

dünyāye aldanma vü hem mālına / **bir** nazar it özgelerüñğ ḡāline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 62). [bir,]

ḡulam ḡul bendenüñğ eksüklüḡi çoḡ / ḡehüñğ **bir** suçla ḡuldan dönmegi yoḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [bir,]

bir: Bir, ancak, yalnız.

cāna çoḡ oḡ atduḡuñğdan şanma ey cān incinem / kim her oḡuñğ **bir** ümîd ü istimāletdür māñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [bir,]

cihānda kim ki **bir** cānānı yoḡdur / yaḡın **bir** gevdedür kim cānı yoḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [bir,]

ḡāk-i rāḡıñğ üsne düşmişdüm sening **bir** büy içün / esdi bād-ı şubḡ u götürdi meni topraḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [bir,]

bahre bengzetme Hidāyet yaşın ey dūr dişlü / baħr **bir** kaçredür anıñ gözi yaşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [bir,]

zerre tegdūr didim ağızın kanımı tökdi yire / yoħsa ey dil gözi kan tökmez anuñ teg **bir** yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [bir,]

yüzüm suynı tökdüre her laħzada yüz kez / **bir** ekmek içün dünyide her dūn u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [bir,]

dönmen çekerem özimi **bir** var anıñçün / bi'llāh ki bu dönmekligüme daħı ne çäre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [bir,]

bir naħar görmek içün kanuñı ger aħıda yār / ey Hidāyet yōri ğam yime vū hoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [bir,]

şuret ile dil-ber-i 'ayyaredür / ma'nide **bir** dīv-i sitem-kāredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 45). [bir,]

ħanı Ferīdūn u Cem ü Keykubād / kaldı olardan şongra ancaħ **bir** ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [bir,]

bir: Bir, herhangi bir varlığı belirsiz olarak gösteren (sayı).

zülfeyni aldı göñglümi ey düstlar meded / kim gördi **bir** delü ikki zencire mübtelā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [bir,]

didim ki görmedin giderem tīr ü ħanceriñ / dur didi yitürem ikisindin **birin** sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [birin, -i, -n]

almayınca buse la'lüñdin bahā cān virmezem / kim dadar evvel **bir** er cāmı şatun alur şarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [bir,]

kāfūr üze müşk ile sevād eylemedüñ hīç / **bir** nāme ile bendengi şād eylemedüñ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [bir,]

bir oħ ile didiñ ki kılām ħātırüñi şād / ol sözüñge şād oldum u şād eylemedüñ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [bir,]

yolında ölenler kazanur ad Hidāyet / bu ad ile n'oldı ki **bir** ad eylemedüñ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [bir,]

kaşına secde kılup yıl teg ay yasın biraħ / söyle kim ol katı yaydın mañga **bir** oħ biraħ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [bir,]

gözlerümden ay u yıl dem gitdügi andan durur / kim bu 'ömr arħunlamaz **bir** dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [bir,]

'arızınğda ikki yandan ħalkalandı zülfüñgiz / **bir** günü aldı araya ey büt-i Çin giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [bir,]

dem yārdan ururdum u ağıyāra tuş eyler / her laħza felek üstüme **bir** tūr yıħar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [bir,]

her ilde **bir** söğüş dir ü men teg var ança kim / yā yitmez ol daħı men-i miskine yā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [bir,]

ger ister iseng cān u dil ü dīnimi almağ / kıl göz uci ilen **bir** işâret ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [bir,]

bağ gülşen-i ruḥındaki müşkīn külāleye / cān virüp ol külālesine **bir** gül ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [bir,]

senden alan dil kime ey gönçe-i devlet vire / kāyināting bağının sen teg ḥaçan **bir** verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [bir,]

gönglümīng her gūşesinde yüz delük deldi ğamuṅ / **bir** ive hergiz kişi munça kapu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [bir,]

İsī ki dirler ölüye **bir** demde cān virür / söz ile lebleri māṅa andan nişān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [bir,]

bir buse için istese cān dil daḥı virem / anuṅ ḥaḳı için ki alur cānı cān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [bir,]

delü göngül kāmıṣ oḥlarıṅız arasında / kāmıṣlığ içre saḡın **bir** kudurmuş aşlandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [bir,]

ğarīḳ-ı baḥr-ı ğam olanları kenāra yitür / göngül bu varṭa-i ḥūn-ḥvāreden **bir** uşandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [bir,]

hicriṅde şererdür ki düşer āhum odından / bu la'l ki **bir** şafḥa-i mīnū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [bir,]

gül çağıdur Hidāyet ü gül-ḡūn çağır demi / var **bir** muşāḥib iste vü gel devletüṅ becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [bir,]

dem görsedüp cemālini dem gizler ol şoruṅ / her dem meni **bir** odıla yaḥmağ revā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [bir,]

bir nefesde 'arızıṅ gözgüyi eyler tīre-ḥāl / yüzünge karşı durup yüzün ger ol fülād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [bir,]

yoldaş olan dilemez **bir** kılın az yoldaşuṅ / baḥ bu yoldaşa cefā tıḡını yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [bir,]

ger ğam çerisi kılsa göngül ḳal'asın ḥiṣār / **bir** cām-ı 'işret ile anı puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [bir,]

oddur yüzü şol ḥāl ile ḥaṭ sanasın ey dil / oddan burulup çıḥmalu **bir** pāre duḥāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [bir,]

görmez olsam ay yüzüṅ **bir** dem benātü'n-na's teg / yüzüm üsne gözlerümden 'ıḳd-ı pervīn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [bir,]

cihānda kim ki **bir** cānānı yoḥdur / yakın **bir** gevededür kim cānı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [bir,]

güneş teg tevsen-i çerḥa sening teg çıḥmadı **bir** er / egerçi gördi çoḥ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [bir,]

semender teg dil ü cānım **bir** od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [bir,]

Hidāyet girse seyr içün o nesrîn **bir** gülistāna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [bir,]

yüzüñde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l ki var / sening nişārūñ içün **bir** tabak cevāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [bir,]

şorduğça lebin hālın yanar dil-i mecrūhım / **bir** yaraya kim sepsēñ elbette nemek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [bir,]

her haçan āb-ı dehen ol dil-ber ağzından düşer / zāhir olur **bir** şadef kim gevher ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [bir,]

derlegeç her dūr kim ol zanbakdan ey gül-ruḥ damar / şanasıñ **bir** tūtīdür kim şekker ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [bir,]

vaşlım umanlara didi **bir** dest-res gerek / dutdum men etegini didüm dest-res budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [bir,]

gitti şabr u dīn ü dil men kıldum u miskīn göñgöl / ol dağı **bir** dil-ber-i sīmin 'izār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [bir,]

za'if oldı Hidāyet tār-ı zūlfing hicrilen şöyle / ki ger mūr üsne minse **bir** ser-i mū anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [bir,]

bir kimse kim envār-ı haḳ būd u cūdın dir imiş / Mañşūr teg anıñ yiri dār-ı fenāda dār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [bir,]

men ol tirkeşden ey Türk-i hıṭā **bir** oḡa-em kāni' / sen artuğ luṭf eger kılsāñ zihī baḫt u zihī ṭālī' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [bir,]

başdan ayağa fark idemezse 'aceb degöl / 'ışkūñ meyinden ol ki çekeydür **bir** er ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [bir,]

bir dağ kim firāk-ı ruḥūñ çekdi sīneme / dözmez o dağ-ı ḥasrete ey lāle yüzlü dağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [bir,]

zūlfine bende hālī haçan biline anıñ / men teg yüz olsa gelmeye **bir** kılına anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [bir,]

dise sūnbül mi yā **bir** bāğ-ı reyḥān kākülūñ / yoḥsa **bir** ṭāvus u **bir** serv-i ḥirāmān kākülūñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [bir,]

dise sūnbül mi yā **bir** bāğ-ı reyḥān kākülūñ / yoḥsa **bir** ṭāvus u **bir** serv-i ḥirāmān kākülūñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [bir,]

dise sūnbül mi yā **bir** bāğ-ı reyḥān kākülūñ / yoḥsa **bir** ṭāvus u **bir** serv-i ḥirāmān kākülūñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [bir,]

berkidüp başda **bir** ucın biri dutmış çizginür / kavkav oynar meger göñglümlen ey cān kākülūñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [bir,]

zūr-gerler teg dil ü cānın helāk itting şehā / bağladup **bir** tāra ilin çekdi āsān kākülūñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [bir,]

aldı benim göñglümni **bir** şūḫ-ı şeng / şīşe-i nāmūsumıza vurdı seng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [bir,]

bir gönçe-dehensiz içile bülbüle kanın / gül çağı belâbil teg anı 'ayn-ı belâ bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [bir,]

kaddi üstinde zülfeyni şanasıñ / yuva **bir** servde dutmış iki dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [bir,]

şimdi kim yüz hüsni ilen görsetti mäh-ı nev cemâl / sâkı-yi mehveş ilindin cām **bir** yâd Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [bir,]

görünen gök gölgesinden gizlü altun tenge mi / miñneti-i sî rûzeden yâ ay olupdur **bir** hayâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [bir,]

yoğsa levh-i sîme **bir** nûn yazdı altun su ilen / kâtib-i kudret kim ol nûn oldu 'ayn-ı 'îda dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [bir,]

koyma ilden cām-ı şahbâyı Hidāyet **bir** zamān / tā müneccim ictimā' itmiş göre bedr ü hilāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [bir,]

öğren tarîk-i hıdmeti mey-ıhvāreden fakîh / ey diyü niçe men saña **bir** âdemî diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [bir,]

bir serv-i sîmîn-ber k'anuñ cān u dil ilen yāriyem / hvān-ı vişālinden anıñ fikrim budur kim yāriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [bir,]

şol kemān-ebrû kılan bu bağı yanmış cānıma / bulmazam **bir** kimseni kim āña taqrîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [bir,]

iy cān u dil dehānı sözün söyleyem size / **bir** dem kulağ oluñ ki nihānî haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [bir,]

göz yaşı küyüñgü dün **bir** had ile almışdı kim / dışra çün başdum ayağ ıvden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [bir,]

cān gülşeninde beslemişem **bir** nihālî kim / dāyim hadeng-i guşşadur ol nañlden berüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [bir,]

tā niçe **bir** men bahār teg bu ilden ol ile düşem / şeh-bāzam ol gün ola mı küyünda laçin teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [bir,]

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebingçün ey gülüm / her zerrem ola **bir** çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [bir,]

söyler Hidāyet sensizin bañman cihānıñ yüzine / yüzüñgden ayru bülbülem men gözi bağılu **bir** kuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [bir,]

men ölicez ger yüz ildin şongra dāmānıñ duta / nāgehān **bir** hāk-i reh bil kim gubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [bir,]

hurremem tā şordılar kimdür Hidāyet didi kim / **bir** garîb-i bî-dil-i zār-ı nizārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [bir,]

ger itilen **bir** gice mihmān olam / ikki cihān ehline sultān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [bir,]

her kişi **bir** kimseye kurbān olur / gel berü kim men saña kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [bir,]

cân ile göñgöl her biri **bir** yanına düşdi / yüz üsne dü zülfüñg düşeli her biri **bir** yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [bir,]

cân ile göñgöl her biri **bir** yanına düşdi / yüz üsne dü zülfüñg düşeli her biri **bir** yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [bir,]

dem-be-dem gözdin şaru beñzimde yaş olur revân / çeşmelerde niçe kim su aña **bir** berg-i hazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [bir,]

görmedi çün 'âleming bağında **bir** gül pây-dâr / doğalıdan anadan yasın dutupdur erguvân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [bir,]

bir vech-i hüsn kim benim apardı kararım / Yüsufdur özi hüsn ile vü kaşları zû'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [bir,]

öldürürken bili hicrânı meni gördüm yüzin / didi var şükr it ki kurtuldung yana **bir** kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [bir,]

bir güneş doğdı dirîğ ey dil bulut içre nihân / **bir** gül açıldı yire şaldı anı bād-ı hazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [bir,]

bir güneş doğdı dirîğ ey dil bulut içre nihân / **bir** gül açıldı yire şaldı anı bād-ı hazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [bir,]

bir girân-māye güher halk iline girmiş iken / kapdı fi'l-hâl emân vormeyüben devr-i zamân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [bir,]

bir nişân halka nüzül itmiş iken rahmetden / yitdi hük-m-i ezel oldu yana bî-nâm u nişân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [bir,]

bir zamân terlik giyüp ey şüh çih ol bağdan / tâ ki dâğ dâğ olmasun nâzük tening ol bağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [bir,]

îmândur o mähing yüzi bu şong nefesimde / **bir** kimsene bulman ki manğa 'arz ide îmân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [bir,]

ol ikki nergis ögende göñgöl biryân olur 'aşık / ağırlar ikki ser-hoşnı görüng **bir** şiş kebâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [bir,]

göñgölde sen kaşı yay oğlarının / hayâli **bir** koşun kuşungdur ötgün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [bir,]

Hidayet bu **bir** şi'r ilen bend kıldıñ / horāsân u ehl-i Semerkand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [bir,]

bir pūla müdde'î meni şanmaz velî menem / ol kişi ki tîğ çalup eyler âhîr demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [bir,]

būy-ı zülfing belāya şaldı meni / Tanğrının **bir** belası imiş bu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 2). [bir,]

yastanan işigi daşın hacerü'l-esved içün / ne vara Mekke saru **bir** kara daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [bir,]

yüzüng kim ol selâsil-i pür-çine gizlüdür / **bir** Rümîdür ki kalmış ola Zengibârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [bir,]

kesile bilmen itingdin nişe kim müşkil olur / kişi **bir** nesteye kim ögrene andan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [bir,]

ağzıngı yoh didiler ehl-i yakîn **bir** söze gül / tâ Hidâyet şanemâ sekk ü gümândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [bir,]

gör yüzün ağız u göz ü hâlin teferrüc it / bah **bir** tabağda piste vü bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [bir,]

kim ki kalb altun kimi inçü degül **bir** daş ile / akça ile şatun alup öldüresin daş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [bir,]

al Hidâyet'den dil ü cân şat o zülfüng **bir** kılın / çek ziyân kılğil bu sūdâyı sen ol kallâş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [bir,]

bir kıl Hidâyet eylesem ol zülfdan tırâş / taḥsîn ide tırâş kılanlar tırâşına (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [bir,]

bir âhü içün düşmişem derd ü dağa / 'aceb ger meni şalmaz ol derd ü dāğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [bir,]

ölürem yitür **bir** bıcaḥ tā raḳībüng / dimesün olup yitmedi ol bıcağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [bir,]

bir zât-ı rahîm ile eger hem-dem olursam / fi'l-hâl meni oğrada yüz div-i racîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [bir,]

kuçmağ isterdüm bilin didi Hidâyet çek ilüng / yârlıg oldur kim aralığda **bir** mû olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [bir,]

veh ne 'ış ider idi ḥaste göngül la'li ilen / **bir** gice düşse idi bî-ḥod u bî-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [bir,]

niçe kıla bağrumnı benim müdde'î pâre / **bir** yâr ḥanı kim bu sözi 'arz ide yâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [bir,]

gör mu'cizini kaşı arasındaki hâlüng / kim niçe kıılır **bir** yengî ayı iki pâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [bir,]

müşkil ki göngül bağ-ı ruḥındın vire **bir** gül / bu nev' ile kim ḥaṭṭüng anı çekdi ḥişâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [bir,]

ol ikki kaşıng aralığında kâra hâlüng / **bir** tûb gibi durur iki çevgân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [bir,]

gül budağı kimi her dem eyleme **bir** yānga meyl / yaḥşı olmaz biyle iş aylanma ey cân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [bir,]

çoḥ yoh **bir** er raḳībini kurbân kılıng ānga / ger ḳorḥar olsangız olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [bir,]

oluram kuruş ruḥüng 'ışkıla didim didi kim / çübānıng ekmegi **bir** gici yiticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [bir,]

âh kim yâr degül eyle ki **bir** ānga meni / ḥanı bildürmege **bir** ehl-i kerem ānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [bir,]

gitti cân **bir** yānga dil **bir** yānga men senden ırağ / kalubam hanı ecel kim kıla **bir** yānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [bir,]

gitti cân **bir** yānga dil **bir** yānga men senden ırağ / kalubam hanı ecel kim kıla **bir** yānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [bir,]

gitti cân **bir** yānga dil **bir** yānga men senden ırağ / kalubam hanı ecel kim kıla **bir** yānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [bir,]

bir kıl ucını cāna virürse Hidāyet al / kāmīnga düşmeye dağı ucuz anıng kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [bir,]

dünyede her kimse **bir** āyīn kırar devletlü ol / kim özine luṭf u iḥsān içre **bir** ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [bir,]

dünyede her kimse **bir** āyīn kırar devletlü ol / kim özine luṭf u iḥsān içre **bir** ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [bir,]

bir gün ola ki Hidāyet ölü düşmiş göresiz / lāle teg şol gül için kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [bir,]

yüz dil ile hikāyet ider şol enīs-i dil / derdā bu dili bilmege **bir** dil bilen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [bir,]

Kerbelā-yı ğam-ı hicrūngde şehīdem çü Hüseyin / **bir** naḫar tā ki gözüm gördi bu vech-i Ḥaseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [bir,]

gördi göz yüzini **bir** görüşe māyil kaldı / gitdi vü dīdede şol şekl ü şemāyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [bir,]

her laḫza sening ḫayāling ilen / sevdāyī göngül **bir** özge bāzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 4). [bir,]

sākī humāram mānga **bir** bāde vir / hırmen-i dīn ü dilimi bāda vir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [bir,]

kıl ānga **bir** cūr'a keremden naşīb / olmasa baḫşīs ānga itgil ḫasīb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [bir,]

söyleye **bir** nükte ki dil-bend ola / dünyede her işidene bend ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 37). [bir,]

revān ol sū-be-sū gülşen-be-gülşen / kadem başma meger **bir** serv ü süsen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 2). [bir,]

velī sensiz mānga çekdi çeri ğam / ne **bir** yoldaş u ne **bir** yār-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [bir,]

velī sensiz mānga çekdi çeri ğam / ne **bir** yoldaş u ne **bir** yār-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [bir,]

göngül didi bu meded istegil zī-ferd-i şamed / kulağım anda ki **bir** ün gele zī-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [bir,]

bir ün kulağıma geldi zī-ḫuftegān-ı laḫed / ki ey fakīr-i ḫakīr olmagil perīşān-ḫāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 5). [bir,]

cihānda men dağı **bir** şeh-süvār-ı devlet idüm / ki hem 'inānım idi taht u baht u 'izz ü celāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [bir,]

bir: Bir, beraber.

oğı yitende cānıma cān katılır velī / mundandır ölmegim ki **bir** eglenmedin öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [bir,]

bir-: Vermek.

büstān şahidleri firdevsi tavf itmiş sağı / hangısın görseng **birür** şah bahār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [birür, -ür]

birmegeç yaş çerisi yüzüme yüz gözle şehā / dil ü cāndan ğam-ı hicrüng savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [birmegeç, -me, -geç]

hayālünglen güneş teg yek-süvāra / **biremez** ey gülüm degdi hezāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 19). [biremez, -e, -mez]

bir arada: Beraber.

her kimsene **bir arada** yir dutdı Hidāyet / gönglüm benim ol zülf-i perîşān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [bir arada,]

bir bir: Birer birer.

ger Hidāyet'üng Nevāyī kimi rengin sözleri / niçe kim çoğdur velī dimek gerek **bir bir** cevāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [bir bir,]

od yanmasa külden niçe **bir bir** görünür köz / gökte bulut olsa görünür eyle sitāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [bir bir,]

bir dağı: Bir de, ek olarak, fazladan.

dün kapungdan yüz çevirdi müdde'ī mendin didim / çoğlarung munda kafāsın görmişem **bir dağı** sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [bir dağı,]

bir daha: Bir daha, yeniden, tekrar.

gitdi ol oğla cān Hidāyet'den / oğla **bir daha** cān uyar yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [bir daha,]

bir daha: Bir daha, yeniden, tekrar.

sākīyā çoğ keremingden çekübem cām-ı Cemi / **bir daha** luţf idüben bendeye görgüz keremi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [bir daha,]

bir dem: Bir an; bir anlık olsun.

dil ol kaşı gözi mekkārenīng söyler lebi vaşfın / raķibe söylenġ aġzın açmasun **bir dem** kulaġ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [bir dem,]

didim yüzüme koy yüzünġi **bir dem** ey gülüm / didi haçan muvāfık ola bā-semān semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [bir dem,]

seyl aħıtdı vü gözüm kaldı çü **bir dem** sensiz / gör ne tūfān ola ger bir niçe gün biyle kala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [bir dem,]

dām-ı ġamdın bulmadım **bir dem** Hidāyet teg ħalāş / tā ki gördüm bir nazar ey ‘anberin ġisū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [bir dem,]

ger ol Türk- sarāyını Hidāyet görmesem **bir dem** / ġam-ı hicrān puzar derdüm dil u cānūng sarāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [bir dem,]

bir dem ol-: Bir zaman olur.

öterdi dün iti didim ki bir dem / müşerref kılmaġ olur iv yaħındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [bir dem ol-, -ur]

bir dut-: Denk, eşit görmek.

dutma ‘uşşākuñġi raķīb ile bir / biri munīng itīng miskīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [bir dut-, -ma]

bir gün: Günün birinde.

yaş tökse ayaġına n’ola göz o leb içün / naħli suvaranlar öle **bir gün** raţab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [bir gün,]

ħükmi itdi revān olmaġa kan yaşıımı **bir gün** / ol ġamze-i ħūn-ħvār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 7). [bir gün,]

bir gün ol-: Bir gün olur; vakit gelir.

ey dil yiter uşan ki māñga oħı yitmedi / bir gün ola yitüre anı yitüren sāñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [bir gün ol-, -a]

bir ħaylī: Oldukça, epey.

bir ħaylī zamān oldı ki göñglüm nigerāndur / dīdāruñga cāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 1). [bir ħaylī,]

bir kez: Bir defa, bir kerecik, bir defa olsun.

niçe ġümān ile lebünġe engübīn diyem / **bir kez** şoram ħaķīķatin andın yaķın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [bir kez,]

bir kez didi uyħuda görürsin yüzüm ol ay / göz açmamışam iller ola ħvāb ġamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [bir kez,]

bir kez hayāl ile seni kuçsam didim Nîl'e / başdan Hidāyet itdi gider bu hayālūngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [bir kez,]

bir nazar: Bir an! Bir an olsun!.

dām-ı ğamdın bulmadım bir dem Hidāyet teg hālās / tā ki gördüm **bir nazar** ey 'anberīn gīsū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [bir nazar,]

bir neste: Bir şey.

ey gül yüzindeki haṭ-ı sebzın tiken diyen / **bir neste** kim o pāreleye cān tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [bir neste,]

bir niçe: Birkaç.

ruh-ı meh-peykerūng ṭarfin dutupdur hāl inġen zībā / felek hırşīdi māt olmış gözūng **bir niçe** beydağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [bir niçe,]

seyl aḥıtdı vü gözüm kaldı cū bir dem sensiz / gör ne tūfān ola ger **bir niçe** gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [bir niçe,]

bir niçe söz cān göngüle dir işit / cān u göngülle bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [bir niçe,]

bir ol-: Denk olmak, eşit olmak.

Hidāyet hāk-i rāhını gözūng bu türābing çek / ki hiç yirde menāfi'de bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [bir ol-, -maz]

bir yüze yüz gör-: (bir şeyi birine) çok görmek, yadırgamak.

burada görmesem devlet yüzini / ne bir kim yüze yüz gördüm yüzini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 4). [bir yüze yüz gör-, -dü, -m]

bıraḥ-: Bırakmak.

dil mühresini şeş-der-i endūha **bıraḥdung** / hūb oynadūng ey düst gūşād eylemedūng hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 3). [bıraḥdung, -du, -ng]

kaşına secde kılop yıl teg ay yasın **bıraḥ** / söyle kim ol kıatı yaydın mānga bir oḥ **bıraḥ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [bıraḥ,]

kaşına secde kılop yıl teg ay yasın **bıraḥ** / söyle kim ol kıatı yaydın mānga bir oḥ **bıraḥ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [bıraḥ,]

niçe **bıraḥa** çerḥ meni miḥnet ü bīme / yā niçe firākıla yaḥa nār-ı caḥīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [bıraḥa, -a]

biraz: Biraz.

niçe gönglüng didi yâr oħım içün nâ-ħoş ola / yayı şundum ki **biraz** oħ atar iseng ħoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [biraz,]

zekât-ı ħüsn virgil men gedāya / **biraz** büse ki oldung ħüsn ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [biraz,]

birer: Bir sayısının, her birine bir veya her defasında bir tâne anlamına gelen üleştirme şekli.

didim öldürdi üküşni mey-i la'lüng kadehi / didi kayurma sanğa daħı **birer** şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [birer,]

anğa **birer** cür'a naşib eylegil / baħşāsın şayma ħasib eylegil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 30). [birer,]

biri: Biri, bir tanesi.

semenlen nergis ol yüz ü gözüng ħādimleridür kim / **birini** nergis oħırlar birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [birini, -ni]

semenlen nergis ol yüz ü gözüng ħādimleridür kim / birini nergis oħırlar **birisini** semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [birisini, -si, -ni]

cān u dil ol 'ārız u zülfeyn içün / birisi Rūm içre **biri** Çin'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [biri,]

cān u dil ol 'ārız u zülfeyn içün / **birisi** Rūm içre biri Çin'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [birisi, -si]

dutma 'uşşākuḡı raķib ile bir / **biri** muning iting miskinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [biri,]

berkidüp başda bir ucın **biri** dutmuş çizginür / kavkav oynar meger gönglümle ey cān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [biri,]

hicrüngde sening eşk ile bu nāle-i zārım / ol **birisi** nīsāndur u bu **birisi** nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [birisi, -si]

hicrüngde sening eşk ile bu nāle-i zārım / ol **birisi** nīsāndur u bu **birisi** nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [birisi, -si]

birik-: Birleşmek, bir araya gelmek.

didi göngül ol dem ki bu kaç u gözi gördi / **birikdi** benim xanımı tökmeğa kudurdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [birikdi, -di]

biril-: Kendini bir olaya vermek, kapılmak.

'ūd-ı cān yaħduḡum men-i bī-dil / delü gönglüm **birilesi** içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [birilesi, -e, -si]

birin iki kıl-: Biri iki yapmak, iki parçaya ayırmak.

tîğ ilen cân u diling kıldımsa her birin iki / imdi oğumlan eydür her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [birin iki kıl-, -dı, -m, -sa]

birle: İle.

kaşı hicrinden kad-i ham **birle** kanlu yaşdan / bir görüng niçe hilâlüm yana pervîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [birle,]

biryân ol-: Kebap olmak, kavrulmak, yanmak. II Aşk ateşiyle yanmak, çok acı ve ıstırap çekmek.

ol ikki nergis ögende göngül biryân olur 'âşık / ağırlar ikki ser-hoşnı görüng bir şiş kebâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [biryân ol-, -ur]

biş: Beş.

biş gün bu nîş-i hicre göngül nûş-ı vaşl içün / şabr eyle kim müdâm mey içen çeker humâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [biş,]

viren ânga **biş** his ü altı cihât / yazan ânga âyet ilen beyinât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [biş,]

bisât: (zevk ve safa meclisinin) yaygı, kilim.

çehâr bâliş ü dünyâ degül **bisât** u neşât / **bisât** yiri degül tîz dirlişürür bu **bisât** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [bisât,]

çehâr bâliş ü dünyâ degül **bisât** u neşât / **bisât** yiri degül tîz dirlişürür bu **bisât** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [bisât,]

çehâr bâliş ü dünyâ degül **bisât** u neşât / **bisât** yiri degül tîz dirlişürür bu **bisât** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [bisât,]

bister-i sincâb: Sincap kürkünden döşek.

kirpüklerüme tekye kılup gîttiler be-hvâb / dinglendiler bu bister-i sincâba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [bister-i sincâb, -a]

bî-şübhe: Şüphesiz, tereddütsüz, kesin.

yüz görsedicağ görsede yüz türlü şafâyı / **bî-şübhe** vü nokşân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 4). [bî-şübhe,]

bit-: Bitmek, yetişmek, ortaya çıkmak.

yüzindeki ol hâl u aning üsne **biten** haat / cân pâresidür hâl u haatı rişte-i cändür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [biten, -en]

yüzi yâd ile yir dutmaz göngülde özgeler fikri / bu rüşendür ki od yanan ocağda hergiz ot **bitmez** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [bitmez, -mez]

çağlaman kim lâledür yollar kırağında **biten** / muntazır yolında çeşm-i intizârimdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [biten, -en]

sen lebi gönçeden özin yigler / doğrusı gül güler **biter** yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [biter, -er]

bitün: Bütün.

tiz gün ola müdde'î âhımla bağrunğ yarıla / kalmaya **bitün** bilürsin yanar od içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [bitün,]

bî-vefâlığ: Vefasızlık.

başumı kesmağa kaçd ol gözleri cellâd ider / **bî-vefâlığ** resmini başdan yana bünyâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [bî-vefâlığ,]

bî-vücûd: Vücutsuz, gövdesiz.

gördi melâyik seni kıldı sücûd / özünğî şağınmaz iken **bî-vücûd** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [bî-vücûd,]

biyle: Böyle.

ger tîğ-ı cefâ ile diler bağrunğ her dem / gam yime Hidâyet seni çün **biyle** diler yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [biyle,]

biyle mevsimde men ol yârdan ayru diyerim / ey ecel gel berü kim şimdi taķāzâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [biyle,]

gamunğdan **biyle** kim ağlar Hidâyet / tiz ol bî-dilden ola kanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [biyle,]

seyl ahıtdı vü gözüm kaldı çü bir dem sensiz / gör ne tûfân ola ger bir niçe gün **biyle** kala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [biyle,]

dişlerünğ 'aksın yaşımnda kim ki gördi didi kim / hîç denğizde **biyle** şeffâf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [biyle,]

gül budağı kimi her dem eyleme bir yaŋa meyl / yahşı olmaz **biyle** iş aylanma ey cân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [biyle,]

biyle kim şevk odı cânımda yanar şem' şıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre daŋa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [biyle,]

şormangız yârümi kim cevri ü cefâ niçe durur / **biyle** işlerde yoğ ol terk-i haţânunğ ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [biyle,]

ey gönğül kaddin anıŋ serv ile şimşâd oğıduŋ / **biyle** sözler dime ey himmeti kûtâh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [biyle,]

biz: Bez, kumaş.

ölmesün kim men ölem ölgeç kefen **biz** yâ harîr / ölüye yek-sân ola ger şâla dutsang yâ şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [biz,]

biz: Çokluk birinci şahıs zamiri (Âşıklar).

'arz eyleyicâğ itlerünge hâlümü dirler / çoğ başımız ağrıtmâ **bize** baş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [bize, -e]

şorma diding mi ağzınığ haberin / **bize** isim benim mu'ammâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [bize, -e]

bizimle yâr arasında niçe gün ger ırağlığdur / kayurma gam yime ey dil hamununğ başı sağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [bizimle, -im, -le]

'ışkı **bize** dünyede nâmûsdur / lîk anğa 'âşıklığımız oldu teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [bize, -e]

biz: Çokluk birinci şahıs zamiri (gam ve âşık).

yâring gamı sivdi meni men hem anı sivdüm / koyunğ **biz** ikini bire ki siven siveningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [biz,]

biz: Çokluk birinci şahıs zamiri (insanoğlu).

ol ki **bizi** nîst iken kıldı hest / kıldı mey-i 'ışk ile kevineyi mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [bizi, -i]

biz: Çokluk birinci çoğul şahıs zamiri (Gaflette olan düşman benlik).

gel içgil zevk ilen devlet ayağı / bu devletden **bizi** çekme a yağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [bizi, -i]

boğaz: Ağız boşluğundan sonra yiyeceklerin geçtiği, ağızla gırtlak arasındaki dar kısım.

yarıp ey nâle **boğazdan** çekil âhîr göreyim / sanğa kim didi fiğân eyle meni 'âleme çağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [boğazdan, -dan]

boğul-: Nefes alamaz duruma gelmek.

yüzi hevesinden göngül aşıldı o zülfe / ısınmadı odına tütününe **boğuldu** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [boğuldu, -dı]

bol-: Olmak.

bolmasa tığing dudağingnı şorar susız göngül / la'l nâfi'dür belî her gâh kim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [bolmasa, -ma, -sa]

borğu: Boru (yuf borusu). Boynuzdan yapılan bir tür boru, nefir; kınama, üzüntü ve nefret bildirme.

lenger-i eflâkde yohısa çalar abdâl-ı dehr / yana **borğusun** ki hâlet çağıdır ey ehl-i hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [borğusun, -sı, -n]

boş: Dolu olmayan, boş.

muhtesib avradına dir ki şurâhî doldur / ger o doldurmasa bu küze neden **boş** ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [boş,]

boy: Boy, beden, gövde.

boyı sözini söyleme zülfi teg ey göngül / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi saňa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [boyı, -ı]

cân saçı bûyına meyl itti Hidâyet **boyına** / doğrılığda yahşî ad özine bu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [boyına, -ı, -n, -a]

her haçan kim başara oñılan ol ğamze savaş / yaya dönsün **boyı** anıñ ki fidâ kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [boyı, -ı]

nazardın ğâyib olgeç ol **boyı** dal / elif teg kâmetim ğamdın olur dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [boyı, -ı]

boyıñgı kuçmağa çün yitmez ilüm hıyyâta / virübem rişte-i cân küy-ı girîbâñıñ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [boyıñgı, -ı, -nğ, -ı]

boy çek-: Boya çekmek, uzamak.

boy çekdi zülf 'ârızı tâ virdi tâb anğa / reyhan gögerdi tâb virüp âftâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [boy çek-, -dı]

boya-: Boyamak.

ince ağıtdı gözüm derd ile hün-ı cigeri / ki saru beñgzümi hicriñde **boyadı** cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [boyadı, -dı]

boyan-: Renk değıştirmek; başka bir şeyin özelliklerine bürünmek, ona benzemek.

kızıl kan ile **boyansa** saru beñgzim ne ğam ey dil / mânia ol ikki 'âlemde yaqîn bil kim yüz ağılığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [boyansa, -sa]

'âşık Hidâyet özine bilür yüz ağılı / **boyansa** kanılan yüzi her dem nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [boyansa, -sa]

boyan-: Erişmek, ulaşmak, uzanmak.

her haç içün ot kimi yanmağ nedür / su kimi her cäya **boyanmağ** nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [boyanmağ, -mağ]

boylu: Boyu benzerlerinden uzun olan, boylu.

ey sidre **boy lu** görmedi gâyetde müntehâ / naḥl-i ḳaddüñg kimi daḥı serv-i çemân çemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [boy lu,]

boynumuz kıl cadur: Boynu kıl olmak. II (sevgilinin hükmü karşısında) Boynu kıldan ince olmak.

çekmezüz baş u Hidâyet ser-i mû tîğından / kıl cadur boynumuz ol mûy-miyân her ne kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [boynumuz kıl cadur,]

boynuz: Boynuz.

yâ ḥamelniñg **boynuzından** düst-kâmı yaşamış / ḥüsrev-i gerdün k'anunġla gidere dilden melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [boynuzından, -ı, -n, -dan]

boyun: Vücudun omuzlarla baş arasında kalan ve başı bedene bağlayan kısmı.

görsedüp yüz aldı dil tavḳ itti cân **boynına** zülḑ / bu şabûḥîdür didi sañga vü ol aḥşamlıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [boynına, -ı, -n, -a]

her ḥanda ki geçdise oḥunġ sözi Hidâyet / yayıñg kimi **boynın** egüben göğsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [boynın, -ı, -n]

ḳuçmadın öldüm ise şol şanemi şükr iderem / ki ḥayâli ḳolı **boynımda** ḥamâyil ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [boynımda, -ım, -da]

su teg kılıcı buyruġı **boynımda** revândur / şol ḥükm-i revândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 8). [boynımda, -ım, -da]

boyun: Vücudun omuzlarla baş arasında kalan ve başı bedene bağlayan kısmı.II (onun) Üzerinde.

çoḥ kemürdi sümük itingile Hidâyet anı / ḥaçan unuda ki **boynında** ḥaḳ ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [boynında, -ı, -n, -da]

bu: Yerde, zamanda ve söz zincirinde en yakın olanı gösteren bir söz.

bu ne ḳaşr-ı mu'allâ vü ne uça tāk u eyvândur / ki alçaḥ pâyesi **bu** ḳaşrıñg gerdün-ı gerdândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [bu,]

yüzünġ görmek didim dün gün ki nâgeh ma'nî gösterdüñg / ne şüret **bu** ne ma'nîdür ta'âla'llâh zihî şanı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [bu,]

didı göñgöl ol dem ki **bu** ḳaş u gözi gördi / birikdi benim ḳanımı tökmeġa ḳudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [bu,]

tâ ki **bu** mînâ felek-i zer-nigâr / ḳâyim olup eyleye devr ü medâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 68). [bu,]

bu: Yerde, zamanda veya söz zincirinde en yakın olanı gösteren bir söz.

niçe kim su ḳoysa ḳaynar yeñi küze süz ile / **bu** dil-i süzânda beñzer atduġunġ peykân anġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [bu,]

ey müşk urma lâf hıṭâdan o zülf ile / düşmez sanğa **bu** söz yörü git ey yüzi kıra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [bu,]

boyı sözini söyleme zülfi teg ey göngül / sen kimsin ü kim itdi digil **bu** sözi sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [bu,]

senden cefâdan özge Hidâyet ne uma kim / çün çın imiş **bu** nükte ki 'ömr eylemez vefâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [bu,]

çün ki **bu** dergeh durur ikbâl u devlet dergehi / hâr u hâşâkin ilâhî ol dering derddür maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [bu,]

ağyâra yâr olup maṅga cevır itdügüng nedür / kaçdünğ helâkim ise **bu** kayğu yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [bu,]

hâk-i rehing görüp n'iderem sürmeyi rakîb / göz rüşenâlığına **bu** dârü yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [bu,]

fikrüng aḥıtmağında ise ey yağış **bu** gün / gör yaşumı vü yağma ki **bu** su yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [bu,]

fikrüng aḥıtmağında ise ey yağış **bu** gün / gör yaşumı vü yağma ki **bu** su yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [bu,]

baş oynayan Hidâyet onunğcün pekâ bulur / meydân-ı 'ışk içinde **bu** celdü yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [bu,]

bu suçdan özge kim virübem cân u ten sanğa / ey şüh söyle n'eylemişem daḥı men sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [bu,]

bu hâle kim men isteyüben hâle düşmişem / düşsün görem o hâle yaman isteyen sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [bu,]

ister idi kaçuṅga muṭlak şebîh olmak hilâl / bengzi şarardı özin **bu** fikr ilen baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [bu,]

yârsız gören Hidâyet'ni rakîb ilen diyer / olmamağundur 'aceb 'âlemde **bu** kayğu görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [bu,]

lebidür şun' u ağızından haber virür göngül sen şor / menüm çün bağlanur nuṭkum **bu** şun'-ı gaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [bu,]

yolında ölenler kazanur ad Hidâyet / **bu** ad ile n'oldı ki bir ad eylemedüng hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [bu,]

şem' eger 'arızına karşı durupdur **bu** gice / tîz kes başını meclisde getür odını yaḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [bu,]

gözlerümden ay u yıl dem gitdügi andan durur / kim **bu** 'ömr arḥunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [bu,]

ey ki gündüzdür yaṅağüng zülf-i müşkîn giceler / gel ki uymadı firâküngdan **bu** miskîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [bu,]

bulmegeç ağzıṅnı yüzüngle varur ol zülfe dil / gündüz ile çün anı bulmaz **bu** ğam-ğîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [bu,]

āb-ı hāyāt kim didiler o duran mīdur / yohsa benim **bu** yūregūme od uran mīdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [bu,]

benḡzūm mīdūr menūm **bu** saru bile yā saman / rengīḡ mīdūr senīḡ **bu** kızıl yā semen mīdūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [bu,]

benḡzūm mīdūr menūm **bu** saru bile yā saman / rengīḡ mīdūr senīḡ **bu** kızıl yā semen mīdūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [bu,]

fānī cihānda şun maḡa zevraḡ ki ḡāṭırum / **bu** baḡr-ı ḡamdan ol gemi ilen kılur ḡüzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [bu,]

ne diyem şol sevād-ı zūlfi içün / meni mecnūn kılan **bu** sevdādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [bu,]

tā bir nazar ol zūlf çü zencīrīḡi gördüm / bildüm **bu** selāsıl dil-i dīvāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [bu,]

yalḡuz raḡībī baḡma başımda zevāl kim / gözden yüzün yaşurdı o gün **bu** zevāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [bu,]

ḡarīḡ-ı baḡr-ı ḡam olanları kenāra yitür / göḡül **bu** varṭa-i ḡūn-ḡvāreden bir uşandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [bu,]

zūlfi 'aksi dil-berīḡ çeşmümde müşk-i südedür / müşk-i Çīn ger ḡurulıḡda varısa **bu** sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [bu,]

gözlerüm suyuḡa düşdüm çıḡa bilmen **bu** sudan / kim maḡa yüz derd ü ḡam her yaḡadan **bu** sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [bu,]

gözlerüm suyuḡa düşdüm çıḡa bilmen **bu** sudan / kim maḡa yüz derd ü ḡam her yaḡadan **bu** sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [bu,]

hicrīḡde şererdür ki düşer āhum odından / **bu** la'l ki bir şafḡa-i mīnū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [bu,]

şimdi degül o yana Hidāyet teveccūhi / illardur ol şikeste **bu** derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [bu,]

çoḡ naḡşına gök ile yiring olma muḡayyed / ey dil bula gör anı ki **bu** gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [bu,]

gelgeç seni nefire götürem dir ü menüm / göḡlimde çalınur **bu** feraḡdan naḡāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [bu,]

dil aḡzı remzi çağladı ol ḡāl u ḡaṭṭıḡı / bi'llāh **bu** nūkte ile degül kim o ḡaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [bu,]

bu nev' kim odlar yanar tāb-ı ruḡından sīnede / nā-ḡāh āhımdın göre 'ālem tutuşmış yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [bu,]

tīḡ ödleḡ aluban anda ki **bu** başa çalar / kesmeçaḡ başumrı tīḡın aluban daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [bu,]

yoldaş olan dilemez bir kılın az yoldaşuḡ / baḡ **bu** yoldaşa cefā tīḡını yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [bu,]

çıhardı başıma dün sineden buhâr çağır / getürdi yir yüzi gülçün mânia **bu** hâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [bu,]

her lü'lü' kim düşer **bu** şebekten zümürürde / la'lüngçün anğdurur saňa cüz gam töken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [bu,]

'aks ile bildürür saňa yüz üzre yaşımı / **bu** sîm şafhası ki dağılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [bu,]

yıhduğça küh-ı gam ten-i kâha kemer şanup / kurşanmışam **bu** luţfına men küh teg kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [bu,]

biş gün **bu** nîş-i hicre göngül nûş-ı vaşl için / şabr eyle kim müdâm mey içen çeker humâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [bu,]

çerh-i harîf gerdiş ilen olmasa teng-dil / kim **bu** cemende gâh hazândur gehî bahâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [bu,]

hicrüng n'ola vaşl için eger bağrımı yarar / **bu** yarama ger yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [bu,]

mânia ey serv cemâling gül ü gülşen görünür / **bu** sözi kim diyerem 'âleme rûşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [bu,]

ögmengiz hür u kuşûri dil-i dîvâne kim / anğa **bu** vech-i hasen hamudan ahsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [bu,]

gamzesinden gözining olma Hidâyet gâfil / hazır ol kim **bu** gâzanfer ingen evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [bu,]

gördi derdimni didi öldüreyim kurtulasın / doğrusı yahşî devâ **bu** dil-i bîmâra kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [bu,]

güneş teg tevsen-i çerha sening teg çılmadı bir er / egerçi gördi çoğ minmiş özine **bu** semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [bu,]

yüzüngde kanlu yaşımdın **bu** dürr ü la'l ki var / sening nişârüng için bir tabak cevâhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [bu,]

bu ne kaşr-ı mu'allâ vü ne uça tāk u eyvândur / ki alçağ pâyesi **bu** kaşring gerdün-ı gerdândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [bu,]

felek dirdüm velî andan hem a'lâdur **bu** ma'niden / ki her burcında yüz ming kevkeb-i ikbâl-i tâbândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [bu,]

görenden berlü **bu** ma'müre-i çeşm-i cihân-bînem / kime pervâ-yı mülk-i Fârisî taht-ı horâsân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [bu,]

dirler devâ kılur anğa bildür **bu** derdüngi / didim ki kılsa kılmasa dinmeng özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [bu,]

derd ü gam u miñnet ü endühungî / şûrete direm ki **bu** miskindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [bu,]

yüzi yâd ile yir dutmaz göngülde özgeler fikri / **bu** rûşendür ki od yanan ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [bu,]

neden itdi benim bağrımda ey ebrū-kemān oḡuṅ / çü söylerler ḡalāyık **bu** mişil kim yaḡşılıḡ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [bu,]

āb-rū şatup Hidāyet ḡāk-i dergāḡiṅ alur / āsitāniṅdın cūdā **bu** vech ilen eyler ma'āş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [bu,]

Mūsī ilen Fir'avnı koy **bu** sözi ārifler bilür / dīdār imiş 'ābidlerüṅ 'āşıklarüṅ dīdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [bu,]

bād esüp yapraḡ güli örter teg āḡımdın **bu** serv / il yüzine dutuban menden ne pinḡān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [bu,]

yār itilen meni görgeç n'ola ger gülse rakīb / **bu** meşeldür ola ger atluya gülmeye yayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [bu,]

dem-be-dem ey yaş çihrem nem kılup fāş itme rāz / yaş-sen **bu** yaş ile yaḡşı degül nemmāmlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [bu,]

görsedüp yüz aldı dil tavk itti cān boynına zülf / **bu** şabūḡıdūr didi sāṅa vü ol aḡşamlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [bu,]

yaşur kaşıṅṅı Hidāyet yaşın aḡar göricek / kim olmaya **bu** yaḡışdan ḡalel tapa yayuṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [bu,]

ḡalk aluptur gümān ki yārümsin / **bu** gümān olmayan yaḡīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [bu,]

koıdı başın Hidāyet ol kūda / görmedi çün **bu** ser-zemīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 7). [bu,]

gördi peykānlar göṅḡülde göze mihring kıldı mīl / şandı **bu** ser-menzil andan olalı ḡāşākreḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [bu,]

gidüpdür cān u dil yanar ḡamunḡla kimse bilmez kim / nedür sırrı **bu** cān-bāzuṅ nedür ḡālī **bu** dil-süzüṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [bu,]

gidüpdür cān u dil yanar ḡamunḡla kimse bilmez kim / nedür sırrı **bu** cān-bāzuṅ nedür ḡālī **bu** dil-süzüṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [bu,]

bu demde göṅḡül şaçıl u açıl ḡamı ilen / dutulma yüküş ḡonçe-sıfat gül kimi açıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [bu,]

'ayn oldı gözünḡ ḡaddünḡ elif kıl ḡara zülfünḡ / **bu** vech ile her kim seni gördi didi 'āḡıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [bu,]

yandı bağrım ḡvān-ı vaşlından **bu** göṅḡlüm kısmeti / zehr-i hicrān ile ey gerdün yiter mesmūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [bu,]

ḡarīḡ-ı zühddin dün 'ışḡa zāhid / **bu** bahre gevher-i maḡşūd içün dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [bu,]

göz yaşı üsne kıldı Hidāyet teniṅ maḡām / **bu** baḡr içinde ada āṅa yā gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [bu,]

belā çoḡ çekdi **bu** göṅḡlüm ıraḡ ol ḡadd ü bālādan / **bu** doḡru ḡula danuḡdur ruḡ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [bu,]

belâ çoĥ çekdi **bu** gönglüm ıraĥ ol add ü bālādan / **bu** doĥru ula danuĥdur ruĥ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [bu,]

her günde anlı yaşıma ĥarkam **bu** dīdeden / gel gör ki senden ayru ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [bu,]

dün öldürem didüĥ ĥamımı kim ki yir neden / öldürmedüĥ Hidāyet'i men hem **bu** ĥamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [bu,]

vaşl içün cān ister isenĥ şanma takşīr eyleyem / kāfirem ger men **bu** ĥayr işine te'ĥīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [bu,]

şol kemān-ebrū kılan **bu** baĥrı yanmış cānıma / bulmazam bir kimseni kim anĥa takrīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [bu,]

kimde vardur **bu** āmet ile ıyām / anĥa şanma ıyāmet olsa ıyām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [bu,]

lebleri yanıda öĥmeĥ āb-ı ĥayvānı ki men / **bu** suyu tā aĥzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [bu,]

niĥe söylerdüĥ ki mecnūn yiridür şahrā vü kūh / daĥı seg teg var mīdur **bu** işde kim mecnūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [bu,]

ay yüzüĥ dönder diyen şol ible-ĥāhımdan māĥa / kāfir-i 'ışķam yōri dinme **bu** dīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [bu,]

tā niĥe bir men bahār teg **bu** ilden ol ile düşem / şeh-bāzam ol ĥün ola mı kūyında laĥin teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [bu,]

ĥaçan **bu** iş ılam men eger hūş-mend olam / yaĥmur kimi **bu** ĥam ki Hidāyet yaĥar māĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [bu,]

ĥaçan **bu** iş ılam men eger hūş-mend olam / yaĥmur kimi **bu** ĥam ki Hidāyet yaĥar māĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [bu,]

tesĥīr eger degülse **bu** yaĥduĥları nedür / arşuda tāslar oyuban āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [bu,]

ĥāhī **bu** kīrpüĥe yapışurlar geh ol yire / şol tıfl gibi kim düşe ĥark-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [bu,]

kīrpüklerüme tekye ılup ĥitdiler be-ĥvāb / dīĥlendiler **bu** bister-i sincāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [bu,]

bu dīde-i pūr-nemle cān içen tufeylīĥdür senīĥ / sen ĥod bilürsin dil-berüm nem vardur daĥı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [bu,]

kime ĥālim bildürem ey yār iti bir söyle kim / **bu** işiĥde sendin özĥe kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [bu,]

duymek istersin Hidāyet ger lebi esrārını / kimseden şorma **bu** remzi kim duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [bu,]

ey benimĥün ayuran kim ĥāk-i reh teg olma ĥvār / ĥāk-i rāh olmaĥ **bu** yolda i'tibārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [bu,]

men **bu** sözi işideli düstlar / yiri degül mi anğa kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [bu,]

san diler ol şâh Hidâyet **bu** gün / yâ Rab onunğ sanına san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [bu,]

gül yangılur ki sen şanem-i hoş-ıışâl ilen / da'vî-yi hüsn ider meh **bu** hüsn ü cemâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [bu,]

cân âl yüzüñgle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden **bu** dem gider velî bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [bu,]

'aceb mi kıoysa ilinden gül etegin bülbül / kıoyar mı dil-berining ehl olan **bu** çağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [bu,]

raķīb aldı tiken teg **bu** gülñüñg âl etegin / göñgöl ne al ilen olsa ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [bu,]

tâ kırtulup firâkıdın irdim vişâlünge / yâd eyleyüp o günleri şükr iderem **bu** gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [bu,]

câm-ı lebin şunanda sanga yâr zülfi teg / baş ile il uzat Hidâyet revân **bu** gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [bu,]

od misen ey cânı yağan yoğsa hicrân dâğı sen / kim eridürsen **bu** hasret dâğı ilen dâğı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [bu,]

görsedüp gül-gün yüzüñg göñglümni aldunğ âl ilen / kimden öğrendünğ **bu** vech ilen göñgöl almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [bu,]

sensiz şanemâ **bu** ordu ilen / yağıdı meni çerh kıayğı ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [bu,]

gözden ayağunğ tozın gidermen / öğrendi gözüm **bu** dârü ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [bu,]

oldı cigerim âteş-i hicrân ile biryân / yâ Rab haçan işim ola **bu** derd ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [bu,]

zülfinği gider çihreden ay yüzünğ görset / ey şem'-i murâdum **bu** kıara gicide bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [bu,]

göñgöl Manşür teg oldunğ çü yârünğ vaşlına vâşıl / demidür ger dem urarsın **bu** dem sırr-ı ene'l-hağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [bu,]

'aceblenme gözünğ yaşı Hidâyet çeşmünğ ağıtsa / ne umsun mundan özge kimse **bu** bağır-ı mu'allâğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [bu,]

kaşı çevgândur u hâli onunğ tûb ey göñgöl ammâ / **bu** çevgân ile ol tûbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [bu,]

raķīb ol kıuya varduğça kesilmezsin **bu** bî-dilden / men-i bîçäreye yâ Rab ne virdünğ ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [bu,]

şehâ hoşdur **bu** göñglüm dâyim ol ruhsâra bağımağdan / belî hurrem olur hâtır gül ü gül-zâra bağımağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [bu,]

gözüm ağıyāra baħsa 'ārızūḡ māhiyyetin döymez / **bu** vech ilen ki günden göz kamaşur kıra baħmağdan
(*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2*). [bu,]

rüzgārın çoħ süren kırı kimi kim fikr ide / tipredür başın **bu** hālet içre serv-i büstān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4*). [bu,]

vişālūḡ kadri bilmezdim velikin imdiden şongra / eger il virse ol devlet **bu** baş u ol ayağ olsun (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3*). [bu,]

anğdı leb-i la'lūḡ yana **bu** dīde-i pür-hūn / kıldı şaru bengzimni kızıl kanıla gül-gün (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1*). [bu,]

zaħm-ı hicrīḡden gögermiş gözde 'aksi kaçınūḡ / görünür şekl-i meh-i nev teg **bu** baħr-i Nilden (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3*). [bu, -den]

lāle vü gül 'ārızūḡ şevkıla men teg gör niçe / cāk iderler pīrehen **bu** dāğdan ol bāğdan (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2*). [bu,]

hicrūḡde senīḡ eşk ile **bu** nāle-i zārım / ol birisi nīsāndur u **bu** birisi nişān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3*). [bu,]

hicrūḡde senīḡ eşk ile **bu** nāle-i zārım / ol birisi nīsāndur u **bu** birisi nişān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3*). [bu,]

īmāndur o māhiḡ yüzi **bu** şong nefesimde / bir kimsene bulman ki māḡa 'arz ide īmān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4*). [bu,]

felekden gün tūlū' itgeç ivinden çıhtı ol dil-ber / kıyāmetdür **bu** gün kim ay çıhpudur āfitāb ilen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3*). [bu,]

Hidāyet hāk-i rāhını gözūḡe **bu** tūrābıḡ çek / ki hīç yirde menāfi'de bir olmaz **bu** tūrāb ilen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5*). [bu,]

Hidāyet hāk-i rāhını gözūḡe **bu** tūrābıḡ çek / ki hīç yirde menāfi'de bir olmaz **bu** tūrāb ilen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5*). [bu,]

oħı göḡlūḡde uşta ey Hidāyet / **bu** munça çeng teg feryād niçün (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5*). [bu,]

Hidāyet **bu** bir şir ilen bend kıldıḡ / ħorāsān u ehl-i Semerkand ağızın (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5*). [bu,]

Rüstem **bu** belā çekmedi Suhrāb ġamından / kim men çekerem sen yüzi meh-tāb ġamından (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1*). [bu,]

bu nev' ile kim düstları yād idip ağılar / şong uci Hidāyet ölür aħbāb ġamından (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5*). [bu,]

la'inde bulmuşam dil-i bīmārumıḡ emin / izhār kıлмаḡa **bu** sözi bolmazam emīn (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 1*). [bu,]

hicrinde tīḡın ister iken çaldı başuma / rahmet ki ħoş **bu** susıza çölde yitürdi su (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3*). [bu,]

gözūḡ kanım içicağ ġamze tīḡılan soğulur / meger **bu** çağırı güçlü görür ki kıtar su (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2*). [bu,]

lebing şarābı dururken hıız şarābı nedür / haçan göze görünür **bu** su var iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [bu,]

şatman ağıyāra güherlen ayağūng toprağını / ki **bu** göz görmege yig anıng o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [bu,]

gönglüm doludur şöyle oñınglan **bu** gün ey mäh / kim kanlu demür dışra çıhar ger çekerem āh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [bu,]

ḳaddüngdür elif lām-elif ol zülf ü ağız / **bu** vech ile görgeç seni cānā direm Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [bu,]

hicrūngde saçūng būyı maṅga hem-dem olur bes / ancaḥ **budur** aḥvāl-i dil-i ḥasteden āgāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [budur, -dur]

şorma Hidāyet ol şanemūng çeşm ü ğamzesin / emn ü ferāgat isteme **bu** rüzgārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [bu,]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlıng raḳīb / **bu** hevā ilen dir ol ḥas dirse ḥār-ı ğam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [bu,]

devletimdür yār ilin öpmağ için baş oynaram / hoş sa'adet men gedāya ger **bu** devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [bu,]

n'ola çekseng şaluban ḥalkama şol ḥalka-i zülf / **bu** meşeldür ki sürüdürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [bu,]

tig ile budarlarım mendendir ol ḳaşşāb-ı dün / dönmeğüm yoḥ sen bil ittim tā **bu** darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [bu,]

al Hidāyet'den dil ü cān şat o zülfūng bir kılın / çek ziyān ḳılğil **bu** sūdāyı sen ol ḳallāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [bu,]

muḥtesib avradına dir ki şurāḥī doldur / ger o doldurmasa **bu** kūze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [bu,]

hicrūngde cān ile savaşımdur hemī nefes / ḥanı ecel ki yārdum ide **bu** savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [bu,]

çoḥ göngüller ki **bu** gün ol gözi ḥūn-ḥvāre sile / ger işāret kıla bir ğamze-i ḥūn-ḥvāresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [bu,]

bu şükri maḫharıng ağız sırrını ne bile / göngül ki bilmegine 'acız ider velī ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [bu,]

bili ḥayālile yetmek diler o zülfe raḳīb / **bu** ince fikr ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [bu,]

yā Rab **bu** ne yüzdür kim anı gördi Hidāyet / ḥayrān ḳaluban dir ki ta'āla'llāhu ve şāne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [bu,]

'uşşāḳ ṭarīḳ ile sülūk itmedi hergiz / hīç dutmadı insān şıfatını **bu** behīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [bu,]

ey uyan şeyṭān sözine ger selāmet isteseng / kür idüp şeyṭānı yüz dönder **bu** zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [bu,]

yâr ilen hem-dem olup içer Hidâyet c m-ı vaşl / **bu** mel letden rak ibi g r ne yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [bu,]

ni e kıla bağrumnı benim müdde'  p re / bir y r  anı kim **bu** sözi 'arz ide y ra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [bu,]

m       ki g     l b  -ı ru  ndın vire bir g  l / **bu** nev' ile kim  a      anı çekdi  i  ra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [bu,]

n'    p y  Rab **bu** d  n-perver m n f   dehr-i dil  re / azar her kim virür g      ni **bu** az   n k  hen-p  re (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [bu,]

n'    p y  Rab **bu** d  n-perver m n f   dehr-i dil  re / azar her kim virür g      ni **bu** az   n k  hen-p  re (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [bu,]

g      l      ol   m u     nı **bu** '  lemd  yek-s  n dut / neden kim h    te    r ile yoğdur   re ta    re (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [bu,]

g      nde d  ne bulmayıcağ     hel  k olur / **bu** vech ile nazardan ırağ itme         (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [bu,]

bir kez   y  l ile seni       m didim N  'e / ba  dan Hid  yet itdi gider **bu**   y        (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [bu,]

      dolu ayağ   nma Hid  yet saru dirsem / dir s     ki **bu** devrde peym  nesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [bu,]

     nı gördü Hid  yet nəşr itge            / u  **bu** ma'n  ile kim er nəşr      nəşr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [bu,]

atlandı t    ilen yana ol ay gün kimi / t    ncaru gid  p ide   rb  n **bu** gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [bu,]

d  n atlananda z    n  görsetdi aldı dil / c  n virürem olursa **bu** gün da  ı d  n kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [bu,]

men menligimdenem **bu** mel  letlere sez  / menden ne   tlu gün ola kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [bu,]

bir nəşr görmək i   n         ger a  da y r / ey Hid  yet y  ri     y me v       g  r **bu** demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [bu,]

ger busarsan bus g      l meyd  n-ı 'ı   i  nde tol / kim y t  r  r '    bet ma    da **bu** busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [bu,]

ey g      l ma         n her yirde     rs n ma     /     l olma kim aparur n       n **bu** su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [bu,]

ol söz    ağız vaşf   led  r s    m i   t kim / ne kimse i    t   **bu** kel  m  v  ne gördü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [bu,]

biyle kim   v  k od  c  n mda yanar     '     t / '    b ola **bu** g   e ger y t  re danışa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [bu,]

g  z y    nd n ge  e bilmen y    p ey mərə-ı se  r / **bu** den      nd n ge    re g  r alup ar       a meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [bu,]

kimdür perî kim anda ola yüz anıñ kimi / hayrânıdır **bu** âdemîniñ yüz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [bu,]

şâh luftından cihân ehline oldı feth-i bâb / bendeye devlet **bu** fethü'l-bâba irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [bu,]

ger çerh dağı men tegi ser-geşte olmasa / **bu** ağladuğı pes ne durur âh u nâlesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [bu,]

töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi ayını / benimle dâyimâ **budur** ol ayuñg resm ü âyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [budur, -dur]

kad-i servüñg hayâlinden **bu** çeşmüm / iki ser-çeşme iken oldılar çay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [bu,]

Hidâyet dem-bilâ-dem gam çekersin / **bu** yükler çekmege yoğdur sanga tay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [bu,]

yandurdu cevri ile yana gerdün-ı dün meni / ancağ meger **bu** devrde gördi zebün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [bu,]

bu nev' ilen ki dîdelerüm kanını töker / tiz günde ğarka eyleye seyl-âb-ı hûn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [bu,]

Ya'kûb egerçi Yûsuf için çekti çoğ belâ / **bu** işde kıldı fûrkatuñg andan füzün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [bu,]

zâhid **bu** şorduğuş ne kim ol gül-beden hanı / zâhir durur güneş tegi dil-ber gören hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [bu,]

yüz dil ile hikâyet ider şol enîs-i dil / derdâ **bu** dili bilmege bir dil bilen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [bu,]

Kerbelâ-yı gam-ı hicrûñgde şehîdem çü Hüseyn / bir nazâr tâ ki gözüm gördi **bu** vech-i Hâseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [bu,]

ne şeker yidüğünü bilmedi kimse diliniñ / hamu ağızlar içinde **bu** mesâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [bu,]

bağmayup ötdi iti nâle vü efgânıma dün / yadığarı mañga **bu** nâle vü efgân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [bu,]

çâr'-anâşır bile terkîb iden / âdemi **bu** hûsn ile tertîb iden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 4). [bu,]

çek dilüñg özüñge vü haddüñg tanı / **bu** söz ile tanımek olmaz anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [bu,]

tâ ki başımdan ola **bu** derd-i ser / bir nefes özimden olam bî-ğaber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 24). [bu,]

bir niçe söz cân göñgüle dir işit / cân u göñgülle **bu** sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [bu,]

kim ki **bu** dîv alına aldanmadı / şol ezeli kavle durup danmadı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [bu,]

durubam baş u cān ilen **bu** 'özre / ne kim fermāning olursa göz üzre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 8). [bu,]

bu yalğuzlığda gördüm dīde nemdür / çü gördüm kimsenem yoḥ şora nemdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [bu,]

ḥiṭāb itdüm dile k'ey dil niçüksin / **bu** tūfān içre pā dirgil niçüksin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [bu,]

bu söz üsne yitüp geldi ḥayālūng / didi kim niçedür ey ḥaste ḥālūng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [bu,]

ḥayālūng dāmenin dutdı dil-i zār / ki **bu** demde ümīdüm sensin ey yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [bu,]

şehā **bu** ḥayr işe te'ḥīr kıлма / unut taḫşīrūmi taḫşīr kıлма (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 26). [bu,]

gel ey içmiş **bu** gün ḡaflet şarābı / sepilmiş yüzünge şūr u şarābı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [bu,]

dime aldanmazam düşmen sözine / **bu** uca ḡal'a olan düşmen sözine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [bu,]

gel içgil zevk ilen devlet ayağı / **bu** devletden bizi çekme a yağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [bu,]

yüzünge zūlfūng için ey meh-i hümāyūn-fāl / **bu** gice fikr ider idim ki geçdi mäh u sāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [bu,]

göngül didi **bu** meded istegil zi-ferd-i şamed / ḡulağım anda ki bir ün gele zi-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [bu,]

bu dünya söyledüğündür iki ḡapılı ribāt / gelen gider gerek ilyās dut gerek vaṭvāt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [bu,]

çehār bālīş ü dünyā degül bisāt u neşāt / bisāt yiri degül tiz dirlişürür **bu** bisāt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [bu,]

kim anda tekye kılırsın zihī ḡurūr u ḥayāl / **bu** ivde niçe ki oldum esīr-i miḥnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [bu,]

yār iste göngül isteme **bu** deyr-i fenāyı / yā encüm ü erkān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [bu,]

bulmaz anı terk itmese **bu** āb u hevāyı / ol ḡāfil-i nādān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6). [bu,]

müşṭāk olupdur sanḡa **bu** 'āşık-ı cānı / bī-ḡadd ü nihāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 2). [bu,]

çün cevrunge şabr itdi vü dönmedi yolungdan / **bu** 'āşık-ı mehcūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 3). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (Allah'ın yardımı).

yâ Rab ki ne iş düşse Hidâyet'ning ilin dut / senden **budur** ol düşmese ey düst temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [budur, -dur]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (rüyada zülf (karanlık/kötü şeyler) görmek).

düşde gördüm zülfüñgi düşdüm cüdâ senden belî / rüşen oldı kim **bu** eyyâm-ı zalâletdür mângâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (sevgili için çekilen derdin verdiği mutluluk).

senden ne gam ki ey büt-i dil-cû yiter mângâ / 'âlemde şâdam ol gam ile **bu** yiter mângâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (bahsi geçen durum).

göñlimde kîn kılıç u oñungdan olur müdâm / **budur** didim şehâ hamu göñlimdekin saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [budur, -dur]

ağlasam men' eyleme yüzüñgni görgeç ey güneş / ay olan yirde mu'ayyendür **bu** kim yıldız olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [bu,]

bağrım qarardı cevri ü cefâñg ile ey felek / kısmet günü benimle **bu** oldı meger qarâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [bu,]

ey kim cihân hevâsına dirsın heves **budur** / cân kuşına haqîkate bañsang kafes **budur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [budur, -dur]

ey kim cihân hevâsına dirsın heves **budur** / cân kuşına haqîkate bañsang kafes **budur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [budur, -dur]

derd ü gam u belâñgi göñgülden kem eyleme / senden men şikeste-dile mültemes **budur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [budur, -dur]

vaşlım umanlara didi bir dest-res gerek / dutdum men etegini didüm dest-res **budur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [budur, -dur]

vaşf-ı lebingde sözlerümi anğlayan diyer / tañsın saña Hidâyet-i bî-dil nefes **budur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 5). [budur, -dur]

yâr ilen qavlüm **budur** 'ışkıñgda kim baş oynadum / öz sözimdın dönmezem Tañgrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [budur, -dur]

olmışam 'ışkıñgda âhımlan 'âlem 'âlem bilür / **budur** i'lâm eylerem hâlüm saña ma'lüm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [budur, -dur]

bir serv-i sımîn-ber k'anung cân u dil ilen yâriyem / hvân-ı vişâlinden anıñ fikrim **budur** kim yâriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [budur, -dur]

yaşlu yüzüme gülme Hidayet ki **bu** durur / 'ışkıñda hâşıl eyledüğüm sım ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [bu,]

anı isterse kim anıñgün ölem n'ola menüm / öldüğüm dañı **budur** kim öleyim anıñ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [budur, -dur]

büy-ı zülfinğ belāya şaldı meni / Tanğrınıñ bir belāsı imiş **bu** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 2). [bu,]

işitdüm bñy-ı zülfiniñ ruñunğ bāğı gülün dirdüm / benim ey gonçe-i devlet cihānda **bu idi** dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [bu idi,]

söylegeç geh derd ü gam gönder gehi būyunğ mañga / güldi ol meh-veş didi hamu ola **bu** olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [bu,]

zulmet içinde çıharsa āb-ı hayvān yoñ 'aceb / **bu** 'acāyibdür ki zulmet āb-ı hayvāndan çıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [bu,]

yüzi ayını görsedüp dil alur / **budur** anıñ menümle āyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [budur, -dur]

ey Hidāyet **bu** ki hicrān günü çektim ansız / mañga ol günleri görsetmesün Allāh dañı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [bu,]

ne gam didi yağış teg yağsa yağ / çü müstaħkemdür ümīdüm **bu** dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (sevgilinin saçının kokusu).

büy-ı zülfi cān dimāğından gidüp geldise gam / gam yime ey dil niçe **bu** gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (tanyeli estiği vakit aşığın aklının sevgilinin saçlarına gitmesi).

dañ yili kim esende yitürürdi **bu** meni / ol zulf-i pür-ham içre niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (ölmek).

şimdi ki vaşla vāşlam öldüre gör meni / hicrūñde bilürem şonğı işüm **bunga** yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [buñga, -ñga]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (güzele meyl etmek).

cān saçı būyına meyl itti Hidāyet boyına / doğrılığda yañşı ad özine **bu** koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (dertten aciz kalmak, zayıflık; ruhun göğe ulaşması).

uça yazar za'fdan göge Hidāyet doğrusı / derd eger **bu** ise geldükçe 'acāyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (sevgilinin zalimliği).

yanıḡda ehl-i dīnler dine bilmez / ne mezhebdür **bu** ey kāfir ne dīndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (Aşık).

dün şanur iken itlerüḡ şaldum özimni araya / görgeç gülüp didi **bu** hem özini ādem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (sevgilinin süzgün bakışlı gözü).

göргеç gözünḡ didüm **bu** mıdur ḡanımı tōken / göḡlüm didi ki sen munı bilmeḡ mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [bu,]

göргеç gözünḡ didüm bu mıdur ḡanımı tōken / göḡlüm didi ki sen munı bilmeḡ mi bes **budur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [budur, -dur]

ḡulaḡına göḡül ḡālin diyer zūlf / göziḡ kim niçe maḡremdür **bu** ger ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (şikayet etmemek).

her zamān ḡaste dile söyledüḡüm söz **bu** ki yār / ger dile dilünḡi cevrenden anıḡ gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [bu,]

bu: En yakında bulunan bir varlığı veya biraz önce anılan bir şeyi işaret yolu ile belirtmek için kullanılan bir söz. (sevgili için kendi çektiklerine dayanmak).

dönmen çekerem özimi bir var anıḡçün / bi'llāh ki **bu** dönmeḡliğüme daḡı ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [bu,]

bu kadar: Bu denli çok, bunca.

her laḡza kadar tīr-i ḡazā cānıma ol şūḡ / ḡadrimni benim şūkr ki bilür **bu kadar** yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [bu kadar,]

būd: Varlık.

bir kimse kim envār-ı ḡaḡ **būd** u cūdın dir imiş / Maḡşūr teg anıḡ yiri dār-ı fenāda dār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [būd,]

yâ Rab anîḡ aḡzîḡnîḡ sîrrîḡ mânḡa mefhûm kıl / yâ benim **bûd** u cûdîm aḡzî teg ma'dûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [bûd,]

budaḡ: Dal.

gûl **budaḡı** kimi her dem eyleme bir yaḡa meyl / yaḡşı olmaz biyle iş aylanma ey cân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [budaḡı, -ı]

dirmesûn müdde'î 'ömrî **budaḡından** beri kim / bir nazar kıymadı baḡma berisin sîm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [budaḡından, -ı, -n, -dan]

budarla-: Budamak.

tîḡ ile **budarlarım** mendendir ol kaşşâb-ı dūn / dōnmegūm yoḡ sen bil ittim tâ bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [budarlarım, -r, -ım]

buhāḡu: Sakak, çene altı.

yâ niçe şemîn olam **buhāḡung** aḡup ey dūr dānesi / çihreden altuna dōnem dīdeden Ceyḡūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [buhāḡung, -nḡ]

buhār: Buhar, buḡu. II Ah.

çıḡardı başıma dūn sīneden **buhār** çağır / getürdi yir yüzi gülçün mânḡa bu ḡār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [buhār,]

bul-: Arayarak veya aramadan bir şeyle, bir kimse ile karşılaşmak; elde etmek; ulaşmak, erişmek.

bulmeḡeç aḡzîḡnîḡ yüzüḡle varur ol zülfe dil / gündüz ile çün anı **bulmaz** bu ḡam-ḡîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [bulmaz, -maz]

bulmeḡeç aḡzîḡnîḡ yüzüḡle varur ol zülfe dil / gündüz ile çün anı bulmaz bu ḡam-ḡîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [bulmeḡeç, -me, -geç]

gözlerüm yaşîn töküḡ buldı dişîḡ vaşlîn şehā / ḡansı ḡavvāşîḡ işidür kim **bula** busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [bula, -a]

gözlerüm yaşîn töküḡ **buldı** dişîḡ vaşlîn şehā / ḡansı ḡavvāşîḡ işidür kim bula busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [buldı, -dı]

bulmaya vaşlîḡ Hidāyet yār eger luḡf itmese / bende sa'yi ḡaḡ oḡarmazsa ḡamu bî-hūdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [bulmaya, -ma, -y, -a]

vişālîḡ devletin **bulmaḡ** hemîşe vardur ümmīdim / ümīdim kesmezem gerçi düşübem yasa men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [bulmaḡ, -maḡ]

vişālîn isteyen geç ḡamudan kim **bulmaya** vaşlîn / dil u cân şafḡasından kim ki ḡayruḡ nakşîn arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [bulmaya, -ma, -y, -a]

şol kemān-ebrū kılan bu baḡrı yanmış cānıma / **bulmazam** bir kimseni kim aḡa taḡrîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [bulmazam, -maz, -am]

İmândur o mâhîng yüzi bu şoṅ nefesimde / bir kimsene **bulman** ki m̃aṅa 'arz ide İmân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [bulman, -man]

la'inde **bulmışam** dil-i bīmārumîng emin / izhâr kılmağa bu sözi bolmazam emîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [bulmışam, -mış, -am]

tâ seni **buldı** göṅül geçti hamu 'âlemdin / haḳḳa her kim şığına cümle cihândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [buldı, -dı]

tâ seni **buldum** ne yirde var ise yādingla-am / haḳḳı bilen ḥanda varsa haḳdan ayru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [buldum, -du, -m]

gölşende dāne **bulmayıcağ** kuş helāk olur / bu vech ile nazardan ırağ itme ḥālūṅi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [bulmayıcağ, -ma, -y, -ıcağ]

dām-ı ğamdın **bulmadım** bir dem Hidāyet teg ḥalās / tâ ki gördüm bir nazar ey 'anberîn gīsū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [bulmadım, -ma, -dı, -m]

āfāk hamu senîng diyārūṅ / ammā seni bulmaz oldu diyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 2). [bul-, -maz-maz, -ol, -dı]

rindāne çü **bulmışam** şafāy / men ḥanda vü zāhid riyāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 5). [bulmışam, -mış, -am]

devr-i felekden çekübem çoḥ cefā / **bulmayubam** derdime hergiz devā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 19). [bulmayubam, -ma, -y, -ub, -am]

gelicek bulmaz olsanğ düst kāmı / ecel yanımda içsün düst-kāmı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 8). [bul-, -maz, -ol, -sa, -nğ]

tâ kim **bulasın** lem-yezeli 'ömr-i beḳāy / ey ṭalib-i 'irfân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 2). [bulasın, -a, -sın]

dünyā vü zer ü sîmine aldanma Hidāyet / maṭlūbungı **bulgil** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 11). [bulgil, -gil]

bulmaz anı terk itmese bu āb u hevāy / ol ğāfil-i nādān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6). [bulmaz, -maz].

çoḥ naḳşına gök ile yiring olma muḳayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [bula gör-, -a, -gör]

bulağ: Kaynak, pınar, çeşme.

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rîf gel / şimdi gör kim ol **bulağdan** su yirine kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [bulağdan, -dan]

gözümünğ yaşı çoḥalur göricek 'ārızıṅı / nişe kim faşl-ı bahār olacağın arta **bulağ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [bulağ,]

gözüme lebi 'aksi hîç bāb düşmez / neden meyl kılmaz o Şîrîn **bulağa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [bulağa, -a]

bulaş-: Bulaşmak, sıçramak, sirayet etmek.

bir gün ola ki Hidāyet ölü düşmüş göresiz / lāle teg şol gül için kana **bulaşmış** kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [bulaşmış, -mış]

bülbül: Bülbül. II Divan edebiyatında bülbül şakıyılarıyla ağlayıp inleyen, durmadan sevgilisinin güzelliklerini anlatan ve ona aşk sözleri arz eden bir aşığın timsalidir. Bazen aşığın kendisi, bazen canı, bazen da gönlü olur. Bülbül güle aşık kabul edilir. Bülbül, niyaz için yaratılmış gibidir. Bülbül bütün bu niyazlarıyla bir destan yazmaktadır. Bu destanın içinde gözyaşı da vardır, ciğer kanı da. Her yeri elem, acı, cevr ü cefa doludur.

nālesin kesmez göngül küyında tā yüzün görer / bağçede gül var iken **bülbül** haçan hāmüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [bülbül,]

bir gönçe-dehensiz içile **bülbüle** kanın / gül çağı belābil teg anı 'ayn-ı belā bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [bülbüle, -e]

söyler Hidāyet sensizin baḥman cihāning yüzine / yüzüngden ayru **bülbülem** men gözi baḡlu bir kuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [bülbülem, -em]

'aceb mi koysa ilinden gül etegin **bülbül** / koyar mı dil-berining ehl olan bu çağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [bülbül,]

şayra **bülbül** teg Hidāyet şāh medḥin kim gerek / şayrayan **bülbül** gerekdür çün sening teg medḥ-i ḥvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [bülbül,]

şayra **bülbül** teg Hidāyet şāh medḥin kim gerek / şayrayan **bülbül** gerekdür çün sening teg medḥ-i ḥvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [bülbül,]

o kim cān **bülbülin** gül-zār-ı ḥsününgden ıraḡ ister / yüregi lāle teg ḥasret odılan dāḡ dāḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [bülbülin, -i, -n]

dang yili iḥyā-yı bağ u büstān eyler yana / gül yüzün **bülbül** görüp āh u figān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [bülbül,]

tā hezār engiz ilen gül vaşfın ider **bülbüle** / özini süsen niçe gör veh zebān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [bülbüle, -e]

aḡzıng u ruḡ çün mäh-ı duraḥşān arasında / **bülbül** kimi yir dutdı gülistān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [bülbül,]

baḡ-ı kelām içre Hidāyet oḡur / vaşf-ı gül-i rüyingi **bülbül** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [bülbül,]

gül ilen söyle **bülbül** iştıyāḡın / çemen yüzine sünbül iştıyāḡın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 3). [bülbül,]

cān **bülbülining** meskeni gül-zār-ı cihāndur / taḥkik ile bi'llāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 5). [bülbülining, -i, -ning]

bülbül-i miskīn: Zavallı bülbül.

ḥurrem oldı **bülbül-i miskīn** görüp müşkīn güli / āh kim sensiz Hidāyet muḥkem olmışdur ḥazīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [bülbül-i miskīn,]

bülbül-i şeydā: Çılgın bülbül. II Çılgın âşık.

ilingden h ar aldı d amen-i gül / henüz ey **bülbül-i  eyd ** gözüng var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [bülbül-i  eyd ,]

bulun-: Bulunmak, yer almak, mevcut olmak.

ey dil cih nda nesne **bulunmaz** nig r teg / cehd it nig r ilin duta g rgil nig r teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [bulunmaz, -maz]

 m d oldur iten gönglüm **buluna** ni e kim anı / lebing den şordum u ağzına hem didüm  ora  olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [buluna, -a]

güneşde olur zerre amm  **bulunmaz** / yüzinde gözetdükçe her-çend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [bulunmaz, -maz]

 amdan  lsem 'aceb mi la'l ng i  n / çölde ölür kişi **bulunmasa** su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [bulunmasa, -ma, -sa]

ser-i k yından eserdi getürüp b -y  nes m / düstlar   re nedür şimdi **bulunmaz** eşeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [bulunmaz, -maz]

tökdükçe göz ya ını **bulunmaz** nih yeti / ba r-i mu it ng olmaz imiş  add   g yeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [bulunmaz, -maz]

bulut: Bulut.

zülf arasında ya ur yüzüngni t kke  d de  b / kim ya ı  ya sa yaşunur **bulut** i re  ft b (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [bulut,]

bir güneş do dı dir g ey dil **bulut** i re nih n / bir g l a ıldı yire  aldı anı b d-ı  az n (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [bulut,]

od yanmasa külden ni e bir bir görünür k z / g kte **bulut** olsa görünür eyle sit re (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [bulut,]

zülfden görmedüm ol   sn-i cih n- r y  / müşkil ola **bulut** olan güce görmek ay  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [bulut,]

bulutlu: Bulutlu.

lu f idüp z lfingni ol ru s reler üstün gider / ni e kim nev-r z olan günler **bulutlu** olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [bulutlu,]

b ny d eyle-: Bina etmek, kurmak.

geldi  o  devr n ki gerd n terk-i b -d d eyledi / terk idüp mihr u vef  resmini b ny d eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [b ny d eyle-, -di]

b ny d it-: Bina etmek, kurmak.

başumı kesmağa ka d ol gözleri cell d ider / b -vef l g resmini ba dan yana b ny d ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [b ny d it-, -er]

bur-: Bükme.

‘ūd-ı nālem teg figān itmek dilerdi çalıcı / tiz kulağın **burdı** çaldı bam lisānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [burdı, -dı]

bura: Bura, bu yer.

dün haste Hidāyet’ni iting kavdı kapungdan / dinme didim itdi **bura** aning ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [bura,]

burada görmesem devlet yüzini / ne bir kim yüze yüz gördüm yüzini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 4). [burada, -da]

burc: Gök küresinde güneşin bir yıl zarfında devrettiği, üzerinde 12 takım yıldızın sıralandığı kuşak biçimindeki alan, Zodyak.

felek dirdüm velī andan hem a’lādur bu ma’niden / ki her **burcında** yüz ming kevkib-i iqbāl-i tābāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [burcında, -ı, -n, -da]

burc-ı beden: Beden kalesi.

gerdün ilin götürse kazā daşın atmege / burc-ı bedenni yıhar kırānıla rüzgār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [burc-ı beden, -ni]

burc-ı devlet: Devlet burcunun güneşi (Burc-ı devlet kullanımı, burçların bütün yıldızların üzerinde, en yüksek felek kabul edilen atlas feleğinin hemen altında olması sebebiyle, övülecek kişinin yüceliğiyle irtibatlandırılmasından dolayıdır.).

hemīşe burc-ı devletden tülū’-ı mäh-ı iqbāling / müdāmī evc-i himmetden zuhūri sa’d yulduzing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [burc-ı devlet, -den]

burc-ı eblak: Rengarenk yıldız kümesi.

yüzüng nūri ki tābāndur hemīşe pertev-i hākdan / göründi çeşmüme dün gün güneş teg burc-ı eblağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [burc-ı eblağ, -dan]

bürü-: Örtmek, kapatmak, sarmak.

gördi aşüfte Hidāyet’i **bürüp** zülfin didi / umma ey Mecnūn seningçün fikr-i zencir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [bürüp, -p]

burul-: Dönmek, çevrilmek, sapmak.

oddur yüzi şol hāl ile haṭ sanasın ey dil / oddan **burulup** çılmalu bir pāre duḥāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [burulup, -up]

burun: Önce.

cüst ü cüy-ı hür-ı 'ın gönglümde var idi **burun** / tā yüzüng gördüm şehā ol cüst ü cüdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [burun,]

'uşşākı öldürecede cefā tığlan o gün / yā Rab yitür meni o güne hamudan **burun** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [burun,]

ger tökdi ise gözleri kanım 'aceblemenğ / gözetmişidi ğamzeleri andan **burun** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [burun,]

terk it 'alâyıkıngı Hidayet mükemmel ol / andan **burun** ki irişe Allāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [burun,]

buş-: Öfkelenmek, kızmak.

agýār katına sen meni ger kaşısang yārüm n'ola / buşmaz ümüdüm kanma kim sen kaşimekden men **buşam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [buşam, -am]

agýār katına sen meni ger kaşısang yārüm n'ola / **buşmaz** ümüdüm kanma kim sen kaşimekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [buşmaz, -maz]

bus-: Sinmek, saklanmak.

ger busarsan **bus** göngül meydān-ı 'ışk içinde tol / kim yitürür 'ākıbet maşşūda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [bus,]

ger **busarsan** bus göngül meydān-ı 'ışk içinde tol / kim yitürür 'ākıbet maşşūda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [busarsan, -ar, -sa, -n]

büse: Öpücük.

la'lüng diyicah **büse** dutar zülfüngi gönglüm / ol va'deye niçün ki uzun yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [büse,]

bir **büse** için istese cân dil dahı virem / anuñ ğakı için ki alur cânı cân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [büse,]

gizüp ilden ile yağlıg lebinden **büseler** cırlar / görüng nāzük ğayālın kim 'aceb sipāhī yağlıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [büseler, -ler]

büse istersem lebüngden göz kaşar dil-ber şoruñ / men muniñlan sözde-em ol nişe ğancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [büse,]

zekāt-ı hüsn virgil men gedāya / biraz **büse** ki olduñ hüsn ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [büse,]

zülfingi görgeç n'ola kapsa lebingden **büse** dil / kim karangu gice olğaç oğrınıñdur furşatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [büse,]

büse al-: Öpmek.

oluram bî-ḥod lebinden bûse alsam dem-be-dem / çağırın artuğ içen elbette kim bî-hûş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [bûse al-, -sa, -m]

bûse al-: Öpmek.

almayınca bûse la'lüñğdin bahâ cân virmezem / kim dadar evvel bir er cāmı şatun alur şarâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [bûse al-, -ma, -y, -ınca]

bustân: Bahçe, gül bahçesi.

mañga kapuñğda ne pervâ-yı bağ u **bustândur** / ki görgeç ol yüzi 'âlem mañga gülistândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [bustândur, -dur]

bustân şâhidleri firdevsi tavf itmiş sağıñ / hañsın görseñ birür şâḥ bahâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [bustân,]

yüzüñğden ayruğ bağ ile **bustâna** olman mültefit / ol rûy-ı kûy u müydur bağ u bahâr u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [bustâna, -a]

kaṭre kaṭre yaşdan beñgzüm ki gül güldür müdâm / 'ışkı **bustânında** ḥurrem lâle-zârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [bustânında, -ı, -n, -da]

konağ oldu gül ü gönçe **bustânda** yana / nesîm altun ile doldurur konağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [bustânda, -da]

dañğ yili ihyâ-yı bağ u **bustân** eyler yana / gül yüzün bülbül görüp âḥ u figân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [bustân,]

serv ayağında kaḍiçün yaşıñı görgeç revân / bağbân **bustândaki** âb-ı revânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [bustândaki, -da, -ki]

busu: Pusu, tuzak.

gözlerüm yaşın töküñ buldı dişîñğ vaşlın şehâ / ḥansı gāvvaşîñğ işidür kim bula **busudadur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [busudadur, -da, -dur]

ger busarsan bus gönğül meydân-ı 'ışk içinde tol / kim yitürür 'âkıbet maḳşûda bu **busu** seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [busu,]

büt: Put. II Put gibi güzel sevgili.

ol **büt** ki ḥaṭ u ḥâl ile âşûb-ı cihândur / cāndan ḥaṭ u ḥâline gönğüller nigerândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [büt,]

büt-: İnanmak; bitmek.

ten idi 'âlem ü cān zât-ı şerîfi ne diyem / ki ne Türkin koyuban **bütü** cān oldu revân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [bütü, -ti]

büt-i 'ayyâs: Sarhoş put. II Sessiz sevgili.

her kimseye kim sen **büt-i 'ayyâş** gerekdür / dâyim gözi kan yaşı ile yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [büt-i 'ayyâş,]

büt-i çîn: Çin güzeli.

'arizingda ikki yandan halkalandı zülfüngiz / bir günü aldı araya ey **büt-i Çîn** giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [büt-i çîn,]

büt-i dil-cû: Gönlü çeken güzel.

senden ne ğam ki ey **büt-i dil-cû** yiter maṅga / 'âlemde şâdam ol ğam ile bu yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [büt-i dil-cû,]

büt-i dil-hvâh: Gönül isteyen put gibi güzel.

dil menden istedüṅ başıla cân daḥı sening / dönmen ne ise sen **büt-i dil-hvâh** buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [büt-i dil-h vâh,]

büt-i gül-çihre: Gül yüzlü güzel.

zer-çihrede ger dîde yaşım sîmi yörüdür / yüzüngden ırağ ey **büt-i gül-çihre** yörü dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [büt-i gül-çihre,]

her sürme kim degül ayağing tozı çeşmüme / çeksem görünür ey **büt-i gül-çihre** mîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [büt-i gül-çihre,]

büt-i meh-rû: Ay yüzlü güzel.

fürkat-i la'lüng ey **büt-i meh-rû** / gözümi kıldı ma'den-i lü'lü' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 1). [büt-i meh-rû,]

büt-i şüh: İşveli güzel.

iti çulına baḥdum ol avcı büt-i şühüng / didi ki Hidâyet ne baḥarsın kefeningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [büt-i şüh,]

büy: Koku.

cân saçı **büyına** meyl itti Hidâyet boyına / doğrılığda yaḥşı ad özine bu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [büyına, -ı, -n, -a]

ḥâk-i rāhing üsne düşmişdüm sening bir **büy** içün / esdi bād-ı şubḥ u götürdi meni toprağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [büy,]

hicrüngde saçüng **büyı** maṅga hem-dem olur bes / ancaḥ budur aḥvâl-i dil-i ḥasteden āgāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [büyü, -ı]

söylegeç geh derd ü ğam gönder gehi **büyüng** maṅga / güldi ol meh-veş didi ḥamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [büyüng, -üng]

hansı dağunğ lālesisin ey benefşe haṭlu kim / sünbülünğ **büyından** alur bāğ içinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [büyından, -ı, -n, -dan]

büy-ı bahār: Bahar mevsiminin kokusu.

hoş durur meşcid Hidāyet'ni velī **büy-ı bahār** / dartup andın 'āzim-i küy-ı muğān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [büy-ı bahār,]

bū-yı nesīm: Meltem esintili güzel koku.

ser-i küyından eserdi getürüp **bū-yı nesīm** / düstlar çäre nedür şimdi bulunmaz eşeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [bū-yı nesīm,]

bū-yı zūlf: Sevgilinin saçının kokusu.

işitdüm bū-yı zūlfining ruḥunğ bāğı gülün dirdüm / benim ey gonçe-i devlet cihānda bu idi dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [bū-yı zūlf, -i, -ning]

bū-yı zūlf: Sevgilinin saçının kokusu.

bū-yı zūlfī cān dimāğından gidüp geldise ğam / ğam yime ey dil niçe bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [bū-yı zūlf, -i]

bū-yı zūlfing belāya şaldı meni / Tanğrınınğ bir belāsı imiş bu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 2). [bū-yı zūlf, -ing]

buyruğ: Buyruk, emir.

gelse başım aparmağıçun şāh **buyruğı** / baş koymışam ne kim ola Allāh **buyruğı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [buyruğı, -ı]

gelse başım aparmağıçun şāh **buyruğı** / baş koymışam ne kim ola Allāh **buyruğı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [buyruğı, -ı]

hācī azup kapunğ yolu gel dir harem sarı / mundan yig olmaya belī güm-rāh **buyruğı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [buyruğı, -ı]

dil menden istedünğ başıla cān daḥı seninğ / dönmen ne ise sen büt-i dil-ḥvāh **buyruğı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [buyruğı, -ı]

buyruğı tığıdur velī hükmidür oḥları / geh hükmi öldürür meni vü gāh **buyruğı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [buyruğı, -ı]

buyruğı tığıdur velī hükmidür oḥları / geh hükmi öldürür meni vü gāh **buyruğı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [buyruğı, -ı]

terk it 'alāyıkınğ Hidāyet mükemmel ol / andan burun ki irişe Allāh **buyruğı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [buyruğı, -ı]

su teg kılıcı **buyruğı** boynımda revāndur / şol hükmi-i revāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 8). [buyruğı, -ı]

C

ca'd: Kıvrıkcık saç.

lâf urduğıcün sünbül o zülf ile çemende / şaldı tepük altına şabâ **ca'dını** yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [ca'dını, -ı, -n, -ı]

câhil: Bilgisiz, akılsız, şuursuz; kendini bilmeyen, gaflet içinde olan (kimse).

danışmazam dehâni sözi 'aql u dânişe / her **câhil** ile sırnı kimesne ne danişa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [câhil,]

câm: Cam; şarap; kadeh.

almayınca bûse la'lûngdin bahâ cân virmezem / kim dadar evvel bir er **câmı** şatun alur şarâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [câmı, -ı]

şimdi kim yüz hûsn ilen görsetti mâh-ı nev cemâl / sâkî-yi mehveş ilindin **câm** bir yâd Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [câm,]

câm: Cam; şarap; kadeh. II Aşığın gözü kızıl kan ağlayarak kadehe dönüşür.

ança ağıttı yaş Hidâyet ki **câmıdın** / hâşâke bengzer ol ser-i kûdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [câmıdın, -ı, -dın]

gözlerüm ivin ağardup yasadum men **câmlar** / tâ hayâling konıcağ yiri karangu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [câmlar, -lar]

câm-ı bâde: Şarap kadehi.

Hidâyet men'-i zâhid itme kim hâk / sanğa zühd angâ **câm-ı bâde** virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [câm-ı bâde,]

câm-ı cemi: Cem'in kadehi. Cem'in kadehi üzerinde yedi hikmeti bildiren yazıların bulunduğu bir kadeh imiş, şiirde şarabın önemi bu yedi hikmet ile ilgili gösterilir ve cam-ı Cem tamlamasıyla şarabın ibret verici hali de anlatılır.

sâkîyâ çoğ keremingden çekübem **câm-ı Cemi** / bir dağı luğ idüben bendeye görgüz keremi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [câm-ı cemi, -ı]

câm-ı cihân: (Cem'in) içinde bütün âlemi seyrettiren kadeh; içki kadehi. Câm-ı Cem'de denilen bu kadehin üzerinde çeşitli astronomik şekiller, yıldızlar, gezegenler ve yeryüzünün yedi kıtasının şekilleri işlenmiştir. Olağanüstü özelliklere sahip bu kadeh; bütün evrendeki durumu, yedi feleğin sırrını, yerkürenin en uzak noktalarında bile gerçekleşen olayları, açık ve ayrıntılı bir şekilde göstermektedir.

sensin ki olupdur keremüñg câm-ı cihânda / her hâre virürsin gül ü her hâreye hârâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [câm-ı cihân, -da]

cām-ı felek: *Feleğin kadehi.*

ḫanda ki ol bāde vü **cām-ı felek** / cūr'asını görmedi mülk ü melek (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 26*). [*cām-ı felek,]*

cām-ı ğuşşa: *Keder kadehi.*

didim ḫisābsız çekerem **cām-ı ğuşşa** men / didi ḫayurma her ne çekersin ḫabībdür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4*). [*cām-ı ğuşşa,]*

cām-ı 'işret: *İçki kadehi.*

ger ğam çerisi kılsa göñgöl ḫal'asın ḫişār / bir **cām-ı 'işret** ile anı puzmege ne var (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1*). [*cām-ı 'işret,]*

cām-ı leb: *Dudak kadehi. (içi dolu olan sırça kadeh tıpkı dudak renginde görünür).*

cām-ı lebin şunanda saña yār zülfi teg / baş ile il uzat Hidāyet revān bu gün (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5*). [*cām-ı leb, -i, -n]*

cām-ı mey-i nāb: *Duru, temiz, katıksız şarap kadehi.*

la'lini Hidāyet şora gör cevri idicek hicr / bir **cām-ı mey-i nāb** çeküp def-i ğam eyle (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5*). [*cām-ı mey-i nāb,]*

cām-ı muşaffā: *Saf, arıtılmış şarap kadehi; içinde ölümsüzlük suyu olan kadeh.*

rind ihtiyārı cām-ı muşaffādur ey ḫarīf / şart ol durur ki ilde ola dāyim ihtiyār (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2*). [*cām-ı muşaffā, -dur]*

cām-ı şahbā: *Şarap kadehi.*

koyma ilden cām-ı şahbāyı Hidāyet bir zamān / tā müneccim ictimā' itmiş göre bedr ü hilāl (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7*). [*cām-ı şahbā, -y, -ı]*

cām-ı şar-āb: *Şarap kadehi.*

sensiz ey ḫaddi elif gözüme ḫvāb oldı ḫarām / leb-i la'lingden ırağ **cām-ı şar-āb** oldı ḫarām (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1*). [*cām-ı şar-āb,]*

cām-ı vaşl: *Kavuşmanın şarabı. II Sevgiliye kavuşmanın zevki.*

yār ilen hem-dem olup iḫer Hidāyet **cām-ı vaşl** / bu melāletden raḫībi gör ne yatmış nekbete (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5*). [*cām-ı vaşl,]*

cām-ı vişāl: *Kavuşmanın şarabı. II Sevgiliye kavuşmanın zevki.*

cām-ı vişāl nûş ider iken irişdi hicr / devrân songı görüng ne ağu kıatdı aşırma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [cām-ı vişāl,]

cām-ı zerrîn: *Altın kadeh.*

görssetdi cām-ı zerrîne sâkî-yi rûzgâr / sâkî-yi sîm-sâk getür la'l-i âb-dâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 1). [cām-ı zerrîn, -e]

cân: *Can, ruh; hayat.*

ey cân u gönğül mihrîng ile vâlih ü şeydâ / işbâtîng içün kevn ü mekân oldı hüveydâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [cân,]

câna çoĥ oĥ atduĥungdan şanma ey cân incinem / kim her oĥung bir ümîd ü istimâletdür manĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [cân,]

cân il üsne dutmışam k'ol terk-i yağmâya diye / ey Hidâyet cân u dil naĥdini talatdur manĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [cân,]

cân il üsne dutmışam k'ol terk-i yağmâya diye / ey Hidâyet cân u dil naĥdini talatdur manĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [cân,]

câna çoĥ oĥ atduĥungdan şanma ey cân incinem / kim her oĥung bir ümîd ü istimâletdür manĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [câna, -a]

bu suçdan özge kim virübem cân u ten saĥga / ey şüh söyle n'eylemişem daĥı men saĥga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [cân,]

sen gül-beden yolında niçe cân baş oynasam / hîç bâba yaza-men men-i bî-dil neden saĥga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [cân,]

ey Türk gitdi cân u dil ü 'aĥl u dîn saĥga / hîç dinmedüng menimle nedür munça dîn saĥga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [cân,]

dil ü cân kaş u aĥzîng naĥş iderler görseler 'aynüng / niçük kim nün u hî şeklin müneccimler Qur'an görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [cân,]

ey gül yüzindeki ĥaĥ-ı sebzîni tiken diyen / bir neste kim o pâreleye cân tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [cân,]

her laĥza kadar tîr-i kazâ cânıma ol şüh / kâdrimni benim şükr ki bilür bu kıadar yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [cânıma, -ı, -m, -a]

ger bağrüng yaram dir iseng tâ görem ne var / cândan Hidâyet eyleye efgân ki yâr yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [cândan, -dan]

târâc-ı ĥamzeden yitürür râĥına nişân / câna pey-â-pey oĥlarüng ey şüh tapa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [câna, -a]

senden hemîşe cânıma derd ü belâ yiter / bigâneliĥ hemîn ola ey âşnâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [cânıma, -ı, -m, -a]

ger ister iseng **cân** u dil ü dînimi almağ / kıl göz ucu ilen bir işâret ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [cân,]

cânım benim ey şüh-ı revân-bağış teningdür / gözden yaşuran cânımı şol pîrekeningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [cânım, -ı, -m]

cânım benim ey şüh-ı revân-bağış teningdür / gözden yaşuran **cânumı** şol pîrekeningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [cânumı, -u, -m, -ı]

cân gevdede sen sivgölü cânâne içündür / bes besledüğüm cânımı cânâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [cân,]

cân gevdede sen sivgölü cânâne içündür / bes besledüğüm **cânumı** cânâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [cânumı, -u, -m, -ı]

cân gitti kalmadı mağa hicrüngde dîn ü dil / ey gam Hidâyet ile kerem eyle kâla gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [cân,]

dün didi derdi olan derdin disün **cân** çekdi âh / ol şâbîb-i dil gülüp didi munung hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [cân,]

cân saçı bûyına meyl itti Hidâyet boyına / doğrılığda yahşı ad özine bu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [cân,]

şanma yolında 'âşık-ı kâzib Hidâyet'i / kim **cân** dilerse leblering andan revân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [cân,]

gözüng göngül aluban puzdı **cânım** ülkesini / şehâ yit ülkelüning gavırına ki tâlândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [cânım, -ı, -m]

dil ü **cânı** bayit lebingden kim / genci şâhung çerisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [cânı, -ı]

zülfüng ki dem-be-dem deger ol gül yangağlara / artuğlğıla **cânlara** ger dir iseng deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [cânlara, -lar, -a]

ol yüzi gül kim göngül yüzün görüp medhüş olur / gamzesi yüz nış eger urursa **câna** nüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [câna, -a]

yir yoğ ser-i küyında qadem başmağa aning / çoğ **cân** u göngülünden ki be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [cân,]

cân gönglegini çâk idüp ol kûda Hidâyet / yaru itinge örtüp ü yaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [cân,]

cân istedi vişâline şorgaç bahâ nedür / virdüm göngülle **cân** didi var kim bahânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [cân,]

cân istedi vişâline şorgaç bahâ nedür / virdüm göngülle **cân** didi var kim bahânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [cân,]

handasan ey tal'atı ferhunde gel kim sensizin / **cân** ider feryâd çün ol tal'at u feryâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [cân,]

dâs-ı taħammül ile Hidâyet biçer gamı / **cân** mezra'ında niçe ki toğm-ı belâ eker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [cân,]

cân ülkesinde çün şeh-i 'ışk ihtiyârdur / 'aql anda her haçan duta tâ vardur ihtiyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [cân,]

titredür cân riştesi cismümde her geh daᅅg yili / zülf-i dil-bendingni ey serv-i semen-ber tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [cân,]

göᅅglüm heves-i Meşhed-i şāh-ı Necef eyler / yalguz ne göᅅgül cân daᅅı 'azm ol taraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [cân,]

şāha kûl olup geçti Hidāyet dil ü cânndan / kim şāhı siven ikki cihān ber-taraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [cāndan, -dan]

ol büt ki haᅇ u hāl ile āşüb-ı cihāndur / cânndan haᅇ u hālne göᅅgüller nigerāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [cāndan, -dan]

hancaru kim seyr idip şol hūblara sultān yörir / gevdesin terk idūben o gice yüz mīᅅ cân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [cân,]

daᅅılr cân u göᅅgül duygeç gözüᅅ alın şehā / kaçırᅅaynı niçe kim görgeç gögercin daᅅılr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [cân,]

cevre azından dil ü cân ey Hidāyet kaçdılar / zulm olan yirde belī dervīş ü miskīn daᅅılr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [cân,]

cihānda kim ki bir cānānı yoᅅdur / yakın bir gevdedür kim cânı yoᅅdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [cānı, -ı]

hayat ābın diyerler gerçi cân-baᅇş / lebiᅅ katında anıᅅ cânı yoᅅdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [cānı, -ı]

hadengīᅅ açmadı revzen hemīn cānda ki tiᅅīᅅ hem / açıpdur göᅅglüm ivinde çoᅅ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [cānda, -da]

semender teg dil ü cânım bir od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [cānım, -ı, -m]

kaᅇi hayāli olur cân içinde yār bilür / yalan dimenᅅ ki direm doᅅrı kirdᅅār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [cân,]

göᅅgül kararın u cân şabrın aldı dir hanı göz / didim hayāliᅅe şor gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [cân,]

haᅇ u hāliᅅden olmuşdur Hidāyet vālih ü bī-hod / niçük ki çeşm ü rüyiᅅdan dil ü cân mest ü hayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [cân,]

hadeng-i ᅅamze şol tarᅅanı gözler / kaşı yayına gizlep cânı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [cānı, -ı]

cân perdesi çāk olur kim aᅅrımasun şol il / her ᅅāh ki nāz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [cân,]

ruşsārını görgeç cân ile ciger yanar / kirpüklerini anᅅᅅaç sīnemde yürek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [cân,]

cân u dil ol 'arız u zülfeyn içün / birisi Rūm içre biri Çīn'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [cân,]

gönglümüz ol kākül-i müşkîndedür / **cānumuz** ol sünbül-i pür-çîndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 1). [cānumuz, -umuz]

ey kim cihân hevāsına dirsın heves budur / **cân** kuşına hākîkate baḥsaṅg kafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [cân,]

ḥaçan kim at şalup ol şūḥ mendin saru segritmez / irişmez **cân** murādına göngül maḥşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [cân,]

vişâlin isteyen geç ḥamudan kim bulmaya vaşlın / dil u **cân** şafḥasından kim ki ḡayruṅg naḡsın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [cân,]

cân oğurlar gözi 'āşık dil-i bî-raḥmı aṅgar / ne maḥalde gözünḡiz aṅgdurur ol oḡrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [cân,]

dalaşursa n'ola zülfüṅgle lebünḡçün gönglüm / anı 'ayb eyleme kim eyleye **cân** üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [cân,]

dişleme la'lünḡi ger cevri ile ḡanım tökdise / saḡla gönglüm **cānıma** ilinme kim ḡan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [cānıma, -ı, -m, -a]

görsedüp yüz aldı dil ṭavḡ itti **cân** boynına zülf / bu şabūḡidür didi saṅga vü ol aḡşamlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [cân,]

dil ḥamza gibi ṭālib ü anıṅ ḡayāliniṅ / **cân** ḡal'asında meskeni mihr-i niḡār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [cân,]

la'li didi gönglünḡ kaçır zülfi didi kim men zāmān / baş oyna ey dil **cân** ile gör kim zāmāniṅdur seniṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [cân,]

virse Hidāyet yār öpüş ister mi ki **cân** u göngül / sende ne var anıṅ gerek niçün kim anıṅdur seniṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [cân,]

şordum ki datlu şehd mi yoḡsa dehāniṅdur seniṅ / açdı nebātī leb didi kim datlu **cāniṅdur** seniṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [cāniṅdur, -ı, -nḡ, -dur]

ḡorḡum oldur ki hem ... / yoḡsa taḡşır degül olmasa **cân** ḡāk-i reḡiṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [cân,]

kesme **cāndan** ḡam u derdünḡni ... / mülk vīrān ola zūlm olsa işi pādīşehiṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [cāndan, -dan]

ḡadr-i ḡam dil bilür kişi bilmez / hem-nişin **cānı** hem-nişinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [cānı, -ı]

berkidüp başda bir ucın biri dutmuş çizginür / kavkav oynar meḡer gönglümle ey **cân** kākülünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [cân,]

zūr-gerler teg dil ü **cānın** helāk ittiṅ şehā / baḡladup bir tāra ilin çekdi āsān kākülünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [cānın, -ı, -n]

ey Hidāyet **cân** u dil alsa gözi / rāzīyam ḡaşd itmesün imāna tek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [cân,]

gidüpdür **cân** u dil yanar ḡamunḡla kimse bilmez kim / nedür sırrı bu cān-bāzunḡ nedür ḡālī bu dil-süzünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [cân,]

men şayru **cāna** em virem ol la'li ger hākīm / şayruların 'ilācını 'aṭṭāra yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [*cāna*, -a]

dingeç ğamunğdan ağzuma çaldunğ ki söyleme / şimdin gerü ne dineyem ey **cān** ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [*cān*,]

söyle didünğ Hidāyet'e hayrān ne veche sen / ey **cān** u dil cemālünge hayrān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [*cān*,]

yüzünğ verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llāh / görüp ol verd ü sünbülñi revān **cān** u göngül virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [*cān*,]

ey **cān** nedīmi şorma meni kim ne demde-em / hem-dem ğam oldı gönglüme sensiz ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [*cān*,]

bir serv-i sīmīn-ber k'anunğ **cān** u dil ilen yāriyem / hvān-ı vişālinden anıñğ fikrim budur kim yāriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [*cān*,]

gönglüm anıñğcün beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / ol gerçi **cānımdur** benim men hem onunğ dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [*cānımdur*, -ı, -m, -dur]

vaşl için **cān** ister isenğ şanma takşīr eyleyem / kāfirem ger men bu hayr işine te'hīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [*cān*,]

tīğ ilen **cān** u diling kıldımsa her birin iki / imdi oğumlan eydür her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [*cān*,]

şol kemān-ebrū kılan bu bağı yanıñ **cānıma** / bulmazam bir kimseni kim anğā takrīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [*cānıma*, -ı, -m, -a]

iy **cān** u dil dehānı sözün söylerem size / bir dem kulağ olunğ ki nihānī haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [*cān*,]

dil ü **cān** ile hicrānunğda ne ğam / il ile kara gün olur bayram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [*cān*,]

cān gülşeninde beslemişem bir nihāli kim / dāyim hadeng-i ğuşşadur ol nağlden berüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [*cān*,]

bu dīde-i pūr-nemle **cān** için tufeylingdür seninğ / sen hōd bilürsin dil-berüm nem vardur dağı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [*cān*,]

gizler idüm 'ışkı odın **cānda** Hidāyet doğrısı / bildürdi āhīr 'āleme dūd-ı çerağ-ı revzenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [*cānda*, -da]

kıldı Hidāyet sanğa **cānın** fidā / 'āşık-ı kallaşınğa kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 7). [*cānın*, -ı, -n]

leblerünğden özgeler ger **cān** umarlar dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslīm ider hanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [*cān*,]

cān āl yüzünğle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider velī bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [*cān*,]

Hidāyet eyle **cān** u gönglini yüz pāre / ilinden itse felek yāriñinğ ırağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [*cān*,]

yār ötdi urdı cānıma yüz derd ü dāğlar / cān gidicağ tenimde göngül dağı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [cān,]

yār ötdi urdı cānıma yüz derd ü dāğlar / cān gidicağ tenimde göngül dağı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [cānıma, -ı, -m, -a]

od misen ey cānı yağan yoğsa hicrān dāğı sen / kim eridürsen bu hasret dāğı ilen dāğı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [cānı, -ı]

cān ile göngül her biri bir yanına düşdi / yüz üsne dü zülfüng düşeli her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [cān,]

yüzünge bağmağ isterken Hidāyet yetti ağıyārung / gör ey cān kim ne demde kaldı ol bī-çāre bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [cān,]

o kim cān bülbülin gül-zār-ı hüsnüngden ırağ ister / yüregi lāle teg hasret odılan dāğ dāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [cān,]

dil ü cāningnı yār idür şorar şayru gözim didüm / ğarībler şormağıçun dünye durduğına sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [cāningnı, -ı, -ng, -nı]

ten idi 'ālem ü cān zāt-ı şerīfi ne diyem / ki ne Türkin koyuban bütti cān oldu revān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [cān,]

ten idi 'ālem ü cān zāt-ı şerīfi ne diyem / ki ne Türkin koyuban bütti cān oldu revān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [cān,]

ol kemān-dārung teninde cāninga nāvekleri / dut 'aziz anı göngül çün kim gelür ırağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [cāninga, -ı, -ng, -a]

ey göngül her oğı kim çekse sağa ol kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānung için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [cānung, -u, -ng]

ķurbān dileseng 'īd-i vişāle eger ey cān / evvel men-i ser-geşteyi ey men sağa ķurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [cān,]

men ķaldum u cān oldu göngül hükmünge tābi' / tapşuram anı dağı ğaçan kim yite ķurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [cān,]

şanma dil cevri ile sen gönçe dehāndan kesile / cānı kimsening ğaçan sıvgülü cāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [cāndan, -dan]

şanma dil cevri ile sen gönçe dehāndan kesile / cānı kimsening ğaçan sıvgülü cāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [cānı, -ı]

ger yār cān dilerse revān vir ānga göngül / cānān ile müzāyaka cānung çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [cān,]

oğının sūzı egerçi öter baş u cānıma / gönglimden özge yirde anı ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [cānıma, -ı, -m, -a]

ger yār cān dilerse revān vir ānga göngül / cānān ile müzāyaka cānung çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [cānung, -u, -ng]

ğam ivürmekden Hidāyet gönglin almakse murād / uma ey cān sen tegi maķşūdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [cān,]

gitdi ol oĥla **cān** Hidāyet'den / oĥla bir daĥı **cān** uyar yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [cān,]

gitdi ol oĥla **cān** Hidāyet'den / oĥla bir daĥı **cān** uyar yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [cān,]

ġamzelen ƙan tōker ōrar leb ile / yaralar **cānı** duz seper yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [cānı, -ı]

birmegeç yaş çerisi yüzüme yüz gözle ŝehā / dil ü **cāndan** ġam-ı hicrüng savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [cāndan, -dan]

al Hidāyet'den dil ü **cān** ŝat o zülfüng bir ƙılın / çek ziyān ƙılġil bu sūdāyı sen ol ƙallāŝ ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [cān,]

Hidāyet dün ötüp **cān** ĥālī şordung / o tende **cān** mı ƙalur sen ötende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [cān,]

Hidāyet dün ötüp **cān** ĥālī şordung / o tende **cān** mı ƙalur sen ötende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [cān,]

hicrüngde **cān** ile savaşımdur hemī nefes / ĥanı ecel ki yārdum ide bu savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [cān,]

cān oĥın vaşfın diġeç yir dutdı gönglümde belī / göngüle yir eyleye her söz kim ol cāndan çıĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [cān,]

göz yaşından çıĥmadı miskīn Hidāyet 'āƙıbet / müşkil ey **cān** her düşen deryā-yı 'ummāndan çıĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [cān,]

cān oĥın vaşfın diġeç yir dutdı gönglümde belī / göngüle yir eyleye her söz kim ol **cāndan** çıĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [cāndan, -dan]

eyle hicrüngde tozar ol mıŝam ey **cān** ki ŝabā / esse küyüng şaru men ĥaste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [cān,]

dir müddeī **cānım** üşenür çıĥmaġa tenden / ey peyk-i ecel söyle āngā ancaĥ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [cānım, -ı, -m]

ƙılgaç işāret-i dil ü **cān** virdi Hidāyet / ġüldi didi ... (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 5). [cān,]

ġül budaġı kimi her dem eyleme bir yāngā meyl / yaĥŝı olmaz biyle iş aylanma ey **cān** eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [cān,]

tā ġördüm ey şanem ruĥ-ı ferĥunde fālüngi / **cān** ile söylerem şıfat-ı ĥaṭ u ĥālüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [cān,]

sen av idende **cān** u dil olur saṅga ŝaġāl / cehd ile ƙoyma özgeler aṭa ŝaġālüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [cān,]

yüzini ġörsedüp yana ġizledi zülf ile / od şaldı **cāna** gitdi gözümden tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [cāna, -a]

ƙayd eyledi her ĥalkada mīng **cān** u göngülleri / meŝŝāta-i şun' anda ki zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [cān,]

oturmadı la'lüñgün ayağdan göñgöl ança / kim 'ākıbetü'l-emr meni **cāna** yitürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [cāna, -a]

micmer-i dilde yandı **cān** 'üdi / tā giyipdür kabā-yı müşkini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [cān,]

dūd u endüh u belā vü sitem ü miñnet ü ğam / yana **cān** ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [cān,]

ğamıla yahtı meni şol haṭ-ı 'arız eṣeri / n'eyledi **cānıma** gör fitne-i devr-i kameri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [cānıma, -ı, -m, -a]

gitti **cān** bir yañga dil bir yañga men senden ırağ / kalubam ḥanı ecel kim kıla bir yañga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [cān,]

biyle kim şevk odı **cānımda** yanar şem' şıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre dānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [cānımda, -ı, -m, -da]

hālinden olma **cān** u dilüñg ğāfil ey şanem / kim şāha vācib ola ra'ıyyet ri'āyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [cān,]

ten kaydın üzgeç irdi göñgöl vaşla sen daḥı / ey **cān** vişāling ister iseng yüz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [cān,]

bir kıl ucını **cāna** virürse Hidāyet al / kāmınga düşmeye daḥı ucuz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [cāna, -a]

kārvān-ı mülk-i quds oturdı Mısr **cān** saru / Yūsuf-ı Ken'āni çāh-ı ğamdın āzād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [cān,]

al ilen aldı **cān** u göñgöl 'aynuñg alası / mekr itdügi nedür daḥı ne koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [cān,]

senden Hidāyet incimez ey **cān** ne kim gelür / hoşdur ne olsa bendeye ḥaqqıñg ḥavālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [cān,]

ger ol Türk- sarāyını Hidāyet görmesem bir dem / ğam-ı hicrān puzar derdüm dil u **cānuñg** sarāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [cānuñg, -u, -ñg]

cān u dil ister iding baş ile koydum nazara / isteseng söyle nedür bendeden ey māh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [cān,]

gözlerüñg **cānıma** urduğça ḥadeng-i müjei / çekerem nāle ilinden diyerem āh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [cānıma, -ı, -m, -a]

bedenin şordum anıñ kim nedür ey dil didi kim / ey Hidāyet ne diyem men sañga **cāndur** bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [cāndur, -dur]

çekdi sīnemden oḥın dil-ber ü peykān kaldı / ger göñgöl gitti ise yüz şükr ānga kim **cān** kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [cān,]

zenaḥı çāhına **cān** koydı göñgöl dānesini / adı andan berüden çāh-ı zenaḥdān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [cān,]

dil menden istedüñg başıla **cān** daḥı sening / dönmen ne ise sen büt-i dil-ḥvāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [cān,]

çün m̃aᅇa senden gelür ey **c̃ān** elem / ceṽr̃üᅇ ilinden ne şikāyet kılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [c̃ān,]

c̃ān ki ezelden beri maᅇmürdür / mey dime maᅇmür ki rencürüdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [c̃ān,]

şāh du'āsın çü edā eyledi / **c̃ān** u dil bīmāra nidā eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40). [c̃ān,]

bir niçe söz **c̃ān** göᅇgüle dir işit / **c̃ān** u göᅇgülle bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [c̃ān,]

bir niçe söz **c̃ān** göᅇgüle dir işit / **c̃ān** u göᅇgülle bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [c̃ān,]

ey gün ü ay ᅇādīm ü ᅇaylūᅇ senūᅇ / **c̃ān** u cihān barça tufeylūᅇ senūᅇ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [c̃ān,]

c̃ān u cihān kimseye ᅇalmaz gider / mihrin anuᅇ **c̃ān** u göᅇglümden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [c̃ān,]

c̃ān u cihān kimseye ᅇalmaz gider / mihrin anuᅇ **c̃ān** u göᅇglümden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [c̃ān,]

c̃ān bülbüliniᅇ meskeni gül-zār-ı cihāndur / taᅇᅇiᅇ ile bi'llāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 5). [c̃ān,]

ol yār-ı vefā-dār yolında dil ü **c̃ānı** / terk eyle Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 10). [c̃ānı, -ı]

c̃ān al-: Öldürmek; gönül çelmek, aşık etmek.

dün Hidāyet'den o göz almışdı siᅇr ile c̃ān / şimdi yüz luᅇ ile ister kim anıᅇ göᅇᅇlin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [c̃ān al-, -mıᅇ, -ı, -dı]

c̃ān dimāᅇi: Ruh hafızası, ruhlar aleminde yaşanan hadiseler; gönül hafızası.

büy-ı zülfi c̃ān dimāᅇından gidüp geldise ᅇam / ᅇam yime ey dil niçe bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [c̃ān dimāᅇi, -n, -dan-üp]

c̃ān git-: Ruhu bedenden çıkmak, ölmek. II Yaşama arzusunun, gücünün kalmaması.

c̃ān gitti 'ışkı ile vü baş oldu pāy-māl / zulfine il uzatsam ider kim ilīᅇ gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [c̃ān git-, -ti]

c̃ān iste-: Heves duymak.

bir buse için istese c̃ān dil daᅇı virem / anuᅇ ᅇaᅇı için ki alur c̃ānı c̃ān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [c̃ān iste-, -se]

c̃ān kuᅇi: Ruh, hayat; can kuᅇu, gönül kuᅇu.

şordum fakîhe hâli nedür cân kuşına yâr / didi ne bilsün ol şıgır anı ki dânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [cân kuşu, -n, -a]

meni gayb eyledi dü gün hitâb / cân kuşına kim ide fikr-i şavâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 36). [cân kuşu, -n, -a]

cân kuşu tenden uç-: Ölmek.

oḡ atıcaḡ öterek çü meyl-i kemân ider / cân kuşu tenden uçuban özin nişân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [cân kuşu tenden uç-, -uban]

cân oyna-: Canını feda etmeğe hazır olmak.

cân oyna vü şor yâr lebi 'ışkıla ey dil / kim 'âşık-ı cân-bâz olanı yaḡşı siver yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [cân oyna-,]

cân pâre: Can parçası; can kadar sevilen kimse.

yüzindeki ol hâl u anıḡ üsne biten ḡaṭ / cân pâresidür hâl u ḡaṭı rişte-i cāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [cân pâre, -si, -dür]

cân şat-: Bir şey için canını vermek, ölmek.

maḡa öğretmenḡiz ol küyda cân şatmegi kim / zülfi sevdâsıyla çoḡdan olubam sevdâyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [cân şat-, -meg, -i]

cân u baş ilen: Can ve başla, seve seve, her türlü zorluğa göḡüs gererek, var gücüyle, hiçbir fedakârlıktan kaçınmayarak.

durubam baş u cân ilen bu 'özre / ne kim fermāning olursa göz üzre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 8). [cân u baş ilen,]

cân vir-: Canlanmasına yol açmak, güçlendirmek ya da yaşar duruma getirmek.

baḡ gülşen-i ruḡındaki müşkîn külâleye / cân virüp ol külâlesine bir gül ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [cân vir-, -üp]

'İsî ki dirler ölüye bir demde cân virür / söz ile lebleri maḡa andan nişân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [cân vir-, -ür]

görgeç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cân / gündüz muni şayd itdi anı koydı şeb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [cân vir-,]

cân vir-: Hiçbir şey esirgememek; bir şey uğrunda en değerli varlığını feda etmeye, hatta ölmeye hazır olmak; bir şeye aşırı ölçüde düşkün olmak.

bir büse içün istese cân dil daḡı virem / anuḡ ḡaṭı içün ki alur cânı cân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [cân vir-, -ür]

cân virürem lebüngden alam bir öpüş velî / ol eyle yâd olmadı menden kim alıſa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [cân vir-, -ür, -em]

dün atlananda zülfini görsetdi aldı dil / cân virürem olursa bu gün dağı dün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [cân vir-, -ür, -em]

almayınca büse la'lüngdin bahâ cân virmezem / kim dadar evvel bir er câmı ſatun alur ſarâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [cân vir-, -mez, -em]

câna: Ey cân! II Ey sevgili.

yana gönglüng anğlasang cânâ Hidâyet âhını / niſe kim yanmış kiſiñing nâlesi dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [cânâ,]

cân gevdede sen sivgülü cânâne içündür / bes besledüğüm cânımı cânâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [cânâ,]

kaş u gözüng sevdâsılan cânâ Hidâyet dün ü gün / geh sâcid-i mescid olur geh sâkin-i meyhânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [cânâ,]

didim cânâ 'aceb fettân gözing var / didi kim yahşı görmişsen gözing var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [cânâ,]

cânâ rakibi ehl-i naſar çün belâ bilür / men' itme gönglüm istese senden anı ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [cânâ,]

cânâ gamungdan ahdı gözüm yaşı Nîl teg / cismim bilingni isteyüp inceldi kıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [cânâ,]

cânâ saña ſikâyet-i hicrân ne söyleyem / çün yoğdur ol hikâyete pâyân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [cânâ,]

cânâ saña göngül gamı yâ gör nemi diyem / sensiz hezâr derde eſirem nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [cânâ,]

qaddüngdür elif lâm-elif ol zülf ü ağız / bu vech ile görgeç seni cânâ direm Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [cânâ,]

n'ola dalarsa müdde'î için meni itüng / öz cinsi ide her kime cânâ himâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [cânâ,]

câna deg-: Gönle ulaşmak. II Çok acı çektirmek.

kara zülfüng ki deger la'line her lahza aning / ne ſîfât ile kılam vaſfını kim câna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [câna deg-, -er]

cânân: Sevgili.

tîrelik kim dağı gelmez rûz u ſeb cânân besî / eyledür kim bellü olmaz kışda eyyâm-ı ħazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [cânân,]

ger yâr cân dilerse revân vir anğa göngül / cânân ile müzâyaka cânung çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [cânân,]

cānān: Sevgili.

cihānda kim ki bir **cānānı** yoĥdur / yakın bir geveddür kim cānı yoĥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [cānānı, -ı]

cānāne: Sevgili.

cān gevdede sen sivgölü **cānāne** içündür / bes besledüğüm cānumı cānā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [cānāne,]

cān-baĥs: Hayat veren, can veren.

ĥayat ābın diyerler gerçi **cān-baĥs** / lebiġ katında anıġ cānı yoĥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [cān-baĥs,]

cān-bāz: Can ile oynayan.

gidüpdür cān u dil yanar ġamunġla kimse bilmez kim / nedür sırrı bu **cān-bāzung** nedür ĥālī bu dil-süzünġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [cān-bāzung, -ung]

cāndan: Gönülden, içtenlikle, samimiyetle.

bir ĥaylī zamān oldı ki gönġlüm nigerāndur / dīdārunġa **cāndan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 1). [cāndan,]

cāndan geĥ-: Canından vaz geĥmek, ölmeden önce ölmek.

baş u cāndan geĥüp ey dil yana ħallāş ola gör / çün cefā tıġın o meh-veş ĥamu ħallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [cāndan geĥ-, -üp]

cānı al-: Kendinden geĥirmek, aşırı çekici olmak.

bir buse için istese cān dil daĥı virem / anuġ ĥaķı için ki alur cānı cān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [cānı al-, -ur]

cānib-i ġül-zāra: Gül bahĥesi tarafı; gül bahĥesine doğru.

varmaġ ister ser-i kūyına Hidāyet gönġlüm / meyl-i bülbül n'ola ger **cānib-i ġül-zāra** kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [cānib-i ġül-zāra,]

cānım: Çok sevdiğim; çok güzel, çok deġer verilen.

alduġın **cānım** gözi bildünġ velā bildürmedünġ / sen daġı oldıġın yakın kül oġrınıġ ortaġı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [cānım,]

cānıma cān katıl-: İnsanda yaşama sevincini artırmak; insana neşe, heves ve iç gücü vermek.

oḡı yitende cānıma cān katılır velī / mundandır ölmegim ki bir eglenmedin öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [cānıma cān katıl-, -ur]

cāy: Yer.

ne yalguz toprağıdır kuḡl-ı bīniş taḡt-ı Tebrīz'e / çı cāy toprağı kim daşı hem ser-küb-ı Geylān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [cāy,]

her ḡas içün ot kimi yanmağ nedür / su kimi her cāya boyanmağ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [cāya, -a]

cāy: Çay, akarsu.

Nīl'e baḡmaz yaşıım gören ne 'aceb / öğrenen bahre cāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [çaya, -a]

didüm ki kirpük ile baḡlayam yaşıım yolını / velī ḡaçan çüb ile baḡlana yolu cāyung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [cāyung, -ung]

ḡad-i servüng ḡayālinden bu çeşmüm / iki ser-çeşme iken oldılar cāy (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [çay,]

ḡaşlarungız ḡākı gözimde benim / cāylar üsne görünür pül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [cāylar, -lar]

cefā: Eziyet, incitme.

senden cefādan özge Hidāyet ne uma kim / çün çın imiş bu nükte ki 'ömr eylemez vefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [cefādan, -dan]

baḡrım qarardı cevır ü cefāng ile ey felek / kısmet ḡüni benimle bu oldu meger qarār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [cefāng, -ng]

ey diyen mihr ü vefāsa saḡa degmez yōri var / şākirem cevır ü cefā ger men-i ḡayrāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [cefā,]

yoldaş olan dilemez bir kılın az yoldaşuḡ / baḡ bu yoldaşa cefā tıḡını yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [cefā,]

baş u cāndan geçüp ey dil yana ḡallāş ola gör / çün cefā tıḡın o meh-veş ḡamu ḡallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [cefā,]

cevırin diyem cefāları yoḡsa sitepleri / çoḡdur munıḡ kimi ḡünery ḡaḡısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [cefāları, -lar, -ı]

'uḡşākı öldürende cefā tıḡılan o ḡün / yā Rab yitür meni o ḡüne ḡamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [cefā,]

şormāḡız yārūmi kim cevır ü cefā niçe durur / biyle işlerde yoḡ ol terk-i ḡaḡānuḡ ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [cefā,]

hoşlıgda degme lāf uranı şanma baş igit / ol baş ola ki baş kıya cevı ü **cefā** günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [cefā,]

müdüam cevı ü **cefā** yayını sipihr kırar / belā çeküp oını kime oğrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [cefā,]

mihr oıya cevıını vefā bile **cefāyı** / hem derdini dermān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10). [cefāyı, -y, -ı]

sen hem şanemā terk ide gör cevı ü **cefāyı** / kııl luıf u 'ināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [cefāyı, -y, -ı]

cefā çek-: Eziyet, sıkıntı çekmek.

kimseye cün kılmadı dünyā vefā / munça anıngcün ne çekersin cefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43). [cefā çek-, -er, -sin]

devr-i felekden çekübem çoı cefā / bulmayubam derdime hergiz devā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 19). [cefā çek-, -üb, -em]

cefā kııl-: Eziyet etmek, incitmek.

didim sānga yarar ne ki kılsāng mānga cefā / Tāngrıya yaraşur didi her nesne kim kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [cefā kııl-, -sāng]

āgyār cefā kılsa göngül yār sağ olsun / ger müdde'ī rahm itmeye Tāngrı o nigāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [cefā kııl-, -sa]

cehd: Çalışma, çabalama.

sen av idende cān u dil olur sānga sağāl / **cehd** ile kıoyma özgeleı aıa sağālünğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [cehd,]

cehd ile gör dingle resūlin sözün / k'anlayan anıng sözi bildi özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [cehd,]

cehd it-: Çalışıp çabalamak, uğraşmak.

ey dil cihānda nesne bulunmaz nigār teg / cehd it nigār ilin duta görgil nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [cehd it-,]

raķībā öldürem didüng özümni / hamu 'aybıngla cehd it bir hüner kııl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [cehd it-,]

saçı ki eyle kesād itdi müşki cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [cehd it-, -erem]

yahşı adıng cehd ide gör kim kıala / adıdan özge daıı gör kim kıala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [cehd it-, -e]

cehl: Bilgisizlik, cahillik.

cehlden şatma ululuğ yāra ey ağıyar var / kim ululuğ bilig ilendür degüldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [cehlden, -den]

cehl ol-: Cahillik etmek, yanlış bir davranış olmak, hata etmek.

olma yoldaşı rakībūng yāri görmekçün göngül / cehl ola yaḥşı umup varmağ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [cehl ol-, -a]

celdū: Lütuf, mükâfat.

baş oynayan Hidāyet onunğcün pekā bulur / meydān-ı 'ışk içinde bu **celdū** yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [celdū,]

cellād: Cellat.

başumı kesmağa kaşd ol gözleri **cellād** ider / bī-vefālīg resmini başdan yana bünyād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [cellād,]

kanı dolmışdur ol bī-çārenīng kim / göngül sen gözleri **cellāda** virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [cellāda, -a]

cem: Cem (İran hükümdar sülalelerinden Pişdadiyan'a mensup olup uzun yıllar ülkesini esenlik içerisinde yönetir. Azerbaycan'a gelince güneşin doğuşuna yakın yüksek bir yere tahtını kurdurur ve güneşin doğuşu ile tahtı ve üzeri mücevherlerle süslü kaftanı parlamaya başlayınca kendisine Cemşid denilir. İdris peygamberin şeratine göre amel eden Cemşid, sonraları saltanatına güvenerek tanrılık iddiasında bulunur ve bu yüzden halkı kendisinden yüz çevirir. Şarabın mucididir. Ayrıca meşhur bir kasesinin olduğu ve o kase ile dünyanın çeşitli yerlerini seyredebildiği söylenir.).

şimdi kim yüz ḥüsn ilen görsetti mäh-ı nev cemāl / sākī-yi mehveş ilindin cām bir yād **Cem** al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [cem,]

ḥanı Ferīdün u **Cem** ü Keykubād / kaldı olardan şongra ancaḥ bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [cem,]

cem' it-: Bir araya getirmek.

anda kim derd ehlini cem' ideler maḥşer günü / çağlama eksüklüğüm kim ḥamudan efzün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [cem' it-, -er, -ler]

ḥanı olar kim munı cem' itdiler / ḥasret ü derd ile koyup gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [cem' it-, -di, -ler]

cemāl: Yüz; yüz güzelliği.

hicrān günü n'ola maṅga 'arz eyleseng **cemāl** / çün ḥaşr olanda bendeye ḥaḳ görsedür liḳā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [cemāl,]

dem görsedüp **cemālını** dem gizler ol şorung / her dem meni bir odıla yaḥmağ revā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [cemālını, -i, -n, -i]

maṅga ey serv **cemāling** gül ü gülşen görünür / bu sözi kim diyerem 'āleme rūşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [cemāling, -i, -ng]

her zerrede zāhir durur gün teg **cemāli** dil-berüṅ / Müsī tecellī nūrını görüṅ niçe güftār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [cemāli, -i]

şimdi kim yüz hūsn ilen görsetti māh-ı nev **cemāl** / sāķī-yi mehveş ilindin cām bir yād Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [cemāl,]

söyle didüṅ Hidāyet'e hayrān ne veche sen / ey cān u dil **cemālünge** hayrān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [cemālünge, -ü, -ng, -e]

men gāh gün **cemālünge** gāhī kamer direm / dīvāne olmışam yana bilmen neler direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [cemālünge, -ü, -ng, -e]

ol **cemāli** Ka'be K'anunṅ mest ü hayrānı menem / 'İd-i ekberdür meh-i ruḥsārı kurbānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [cemāli, -i]

gül yaṅılur ki sen şanem-i hoş-ḥışāl ilen / da'vī-yi hūsn ider meh bu hūsn ü **cemāl** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [cemāl,]

şehā zībā **cemālüngdin** yaman gözler ırağ olsun / felek kändiline şem'-i ruḥunṅ çeşm ü çerāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [cemālüngdin, -ü, -ng, -din]

oldı **cemālingden** cüdā vīrān Hidāyet ḥātırı / ey genc-i maḥfī sāye sal ol genc-i vīrān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [cemālingden, -i, -ng, -den]

cemāling ayını ger seyyidimdin görse / muṭī'i ola ḥamu da'vīsi siyādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [cemāling, -i, -ng]

güneş yüzü şararurdı zi-reşk-i hūsn ü **cemāl** / yüz urdı çünki puzulmeklige esās-ı emel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 13). [cemāl,]

cemāl-i 'ālem-efrüz: Dünyayı aydınlatan güzellik.

ne gicem gicedür şāhā ne rüzim rüz ḥaḳ bilür / gözimden tā ırağ oldı cemāl-i 'ālem-efrüzünṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [cemāl-i 'ālem-efrüz, -i, -ng]

cemşīd: Cemasb'ın babası.

Hüsrev ü **Cemşīd** ü Efrīdün'a baş indürmenem / şāh eger dirse Hidāyet daḥı Ḳanber'dür maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [cemşīd,]

cenāb: Hazret; onur ve büyüklük için kullanılır.

olmaz tamām kışsa-ı şevkı Hidāyet'ünṅ / her dem eger **cenābunga** yüz nāme yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [cenābunga, -unṅ, -a]

cennāt-ı 'adn: Adn cennetleri.

ḥālī dīnimdür benim cennāt-ı 'adnim şüreti / hāzihī cennātü 'adnin fedḥulūhā ḥālīdīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [cennāt-ı 'adn, -im]

cennet: Ahirette müminlere Allah tarafından va'dedilen ebedî hayat, yaşanacak yer. II Sevgilinin yanı.

varmazam uçmağa küyından anuḡ ey zāhid / damuya nişe vara kim ki anıḡ **cenneti** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [cenneti, -i]

zāhid ser-i küyından anıḡ gitdi Hidāyet / **cennet** sarı vardı ne 'aceb oldisa güm-rāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [cennet,]

doğrılıḡ ey yār ola düst kapısı / doğruya **cennet** kimidür damusu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [cennet,]

cennet ehli: Cennet ehli, cennete mensup olanlar.

küyīḡda mesken itdi göḡül yaḡma hicr ile / çün cennet ehlidür ne virür-sin 'azāb aḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [cennet ehli, -dir-i, -dür]

maḡa kapuḡda neden dem-be-dem oḡrar aḡyār / **cennet ehli** olana çünki 'azāb oldı ḡarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [cennet ehli,]

cennet-i a'lā: Yüce cennet.

men Hidāyet kimi gitmen işigindin zāhid / niçe da'vet kılasın cennet-i a'lāḡa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [cennet-i a'lā, -ḡ , -a]

cerge: Derme çatma çadır.

ḡāş irişdi Hidāyet itiniḡ **cergesine** / pādişeh manşıbı herḡiz düşe çāvüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [cergesine, -si, -n, -e]

cevāb: Cevap, karşılık. II Nazire.

ger Hidāyet'üḡ Nevāyī kimi rengīn sözleri / niçe kim çoḡdur velī dimek gerek bir bir **cevāb** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [cevāb,]

cevāhir: Cevherler.

yüzüḡde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l ki var / seninḡ nişāruḡ için bir ṡabaḡ **cevāhirdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [cevāhirdür, -dür]

cevher: Elmas, zümrüt, pırlanta gibi değerli süs eşyası, mücevher; değer, kıymet; tas. yaratılmış şeylerin hakikati olan ve Allah'ın ilminde ezelden mevcut bulunan sûretler.

dişiniḡ **cevherini** dür görgeç / tiz kulaḡ dutdı kıldı miskīni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [cevherini, -i, -n, -i]

cevlān eyle-: Dolaşmak, gezinmek.

yarma ey pîr gögsüñgi men teg o cevlan eylegeç / ürkmeye gül-gün semendi nâgeh özge cû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [cevlân eyle-, -geç]

cevlân it-: Gezmek, dolaşmak.

şanasın cevlan ider hürşîd-i gerdün üstine / çün yirinden atın ol şüh-ı sitem-ger tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [cevlân it-, -er]

cevr: Sitem; eziyet, haksızlık.

cevr ü kahrîngdan şehâ niçün melâletdür mañga / çün yiter her neste kim Hâk'dan havâletdür mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [cevr,]

bağrım kararadı **cevr** ü cefâñg ile ey felek / kısmet günü benimle bu oldu meger qarâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [cevr,]

kaçdı **cevrüñgden** göñgöl düşdi rakîbüñg çignine / yahşılığdan çın imiş kaçan yamana tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [cevrüñgden, -üñg, -den]

ey diyen mihr ü vefâsı sañga degmez yörü var / şäkirem **cevr** ü cefâ ger men-i hayrâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [cevr,]

cevrî azından dil ü cân ey Hidâyet kaçdılar / zulm olan yirde belî dervîş ü miskîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [cevrî, -i]

dişleme la'lüñgi ger **cevr** ile kanım tökdise / sañla göñglüm cânıma ilinme kim kan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [cevr,]

cevrin diyem cefâları yoñsa sitemleri / çoñdur munîñg kimi hüneri hañsın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [cevrin, -i, -n]

şanma dil **cevr** ile sen gönçe dehândan kesile / cânı kimsenîñg haçan sıvgülü cândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [cevr,]

la'lini Hidâyet şora gör **cevr** idicek hicr / bir cām-ı mey-i nâb çeküp def'-i gam eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [cevr,]

luţfın görüp Hidâyet onîñg **cevrine** dürüş / yâr ol durur ki yâr ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [cevrine, -i, -n, -e]

her zamân haste dile söyledüğüm söz bu ki yâr / ger dile dilüñgi **cevrinden** anîñg gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [cevrinden, -i, -n, -den]

yandurdu **cevr** ile yana gerdün-ı dün meni / ancañ meger bu devrde gördi zebün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [cevr,]

şormañgız yârümi kim **cevr** ü cefâ niçe durur / biyle işlerde yoñ ol terk-i hañânung ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [cevr,]

hoşlıgda degme lâf uranı şanma baş igit / ol baş ola ki baş koyı **cevr** ü cefâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [cevr,]

çün mañga senden gelür ey cân elem / **cevrüñg** ilinden ne şikâyet kılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [cevrüñg, -ü, -ñg]

çevürdi **cevrümi** seylâb-ı miñnet / ğarîķ itdi meni ğarķâb-ı miñnet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 10). [cevrümi, -ü, -m, -i]

müdüâm **cevr** ü cefâ yayını sipihr kırar / belâ çeküp oñını kime oğrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [cevr,]

mihr oñıya **cevrini** vefâ bile cefâyı / hem derdini dermân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10). [cevrini, -i, -n, -i]

sen hem şanemâ terk ide gör **cevr** ü cefâyı / kııl luş u 'inâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [cevr,]

çün **cevrünge** şabr itdi vü dönmedi yolunğdan / bu 'âşıķ-ı mehcür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 3). [cevrünge, -üng, -e]

cevr eyle-: Eziyet etmek.

derd ü ğamınıñ dâdını duyduñ meger ey dil / kim munça ki cevr eyledi dâd eylemedüñ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [cevr eyle-, -di]

cevr it-: Eziyet etmek.

ağyâra yâr olup mañga cevr itdügünğ nedür / kaşduñ helâkim ise bu kayğı yiter mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [cevr it-, -dü, -günğ-dü, -k, -üng]

cevr kııl-: Eziyet etmek.

raķbünğ cevr kılduğça kapunğdan gitmezem ammâ / aşığa kişiniñ sözün işitmek hem aşığlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [cevr kııl-, -du, -ğ, -ça]

ceyhün: Ceyhun. | | Aşığın göz yaşı.

yâ niçe şemîn olam buhağunğ anğup ey dür dânesi / çihreden altuna dönem dîdeden **Ceyhün** olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [ceyhün,]

cezbe: Ruhun heyecana gelmesi, tarikat ehlinin kendinden geçme hali.

eger inanmaz isen **cezbesin** sen şüfî / şarâb-ñânede çek bir niçe piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [cezbesin, -sin]

ciger: Akciğerlerle karaciğerin ortak adı; yürek, gönül.

ger fîl çekse mür sıfat nâ-tüvân olur / ğam yüki kim Hidâyet hünîn **ciger** çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [ciger,]

ruhsârını görgeç cân ile **ciger** yanar / kirpüklerini anğgaç sinemde yürek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [ciger,]

ince ağıtđı gözüm derd ile hün-ı **cigeri** / ki saru benğzümi hicriñde boyadı **cigeri** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [cigeri, -i]

anınığün **cigeri** itlerüñ öñine çeker / dil ki tā dimeyeler yoğ imiş anınığ **cigeri** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [cigeri, -i]

anınığün **cigeri** itlerüñ öñine çeker / dil ki tā dimeyeler yoğ imiş anınığ **cigeri** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [cigeri, -i]

cigerim biryân ol-: Ciğer kebab olmak, büyük acı yaşamak, yüreği yanmak, acı içinde kıvrınmak.

oldı cigerim âteş-i hicrân ile biryân / yâ Rab haçan işim ola bu derd ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [cigerim biryân ol-, -dı-im]

cihân: Âlem, kâinat, dünya; tüm mevcudat.

fânî **cihânda** şun mângâ zevrağ ki hâtırum / bu bañr-ı ğamdan ol gemi ilen kılur güzâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [cihânda, -da]

Sensin ki olupdur keremüñ 'âmm **cihânda** / Her hâre vérürsin gül ü her hâreye hârâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [cihânda, -da]

cihâna virme göñgöl kim koyup gider anı / eger Sikender-i devrân u ger Süleymân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [cihâna, -a]

göñgöl 'aceb mi uşattısa dil-berüñ peymân / **cihânda** hânsıdur ol kim dürüst peymândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). [cihânda, -da]

cihânda kim ki bir cānānı yoğdur / yakın bir gevdedür kim cānı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [cihânda, -da]

ey kim **cihân** hevāsına dirsın heves budur / cān kuşına hâkîkate bañsañ kafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [cihân,]

ey dil **cihânda** nesne bulunmaz nigâr teg / cehd it nigâr ilin duta görgil nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [cihânda, -da]

işitdüm bûy-ı zülfiniñ ruñuñ bağı gülün dirdüm / benim ey gönçe-i devlet **cihânda** bu idi dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [cihânda, -da]

yüz çevürdüñ **cihānı** dutdı zulām / gün dolangaç belî olur aḡşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [cihānı, -ı]

ey felek sen teg **cihânda** niçe ser-gerdān girüp / men Hidāyet kimi dāyım hāsir ü mağbūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [cihânda, -da]

söyler Hidāyet sensizin bañman **cihāniñ** yüzine / yüzüñden ayrı bülbülem men gözi bağılu bir kuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [cihāniñ, -iñ]

seyl-i sirişk ile düredürler **cihāna** nağb / oḡşandılar görüñg iki niķāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [cihāna, -a]

cihān esāsiniñ aldanma lezzetine göñgöl / ki bala ağı katup şong vire piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [cihān,]

tā seni buldı göñgöl geçti ḡamu 'ālemdin / hāḡḡa her kim şığına cümle **cihāndan** kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [cihāndan, -dan]

şāh luṭfından **cihān** ehline oldı feth-i bāb / bendeye devlet bu fethü'l-bāba irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [cihān,]

dün dişledüm lebinî Hidāyet gülüp didi / sen teg **cihānda** tūṭı-yi şeker-şiken ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [cihānda, -da]

gitdi ol şūḥ u sözi ḳaldı **cihān** ağızında / māḥ-ı Ken'ānı gidüp kışsa-ı Ken'ān ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [cihān,]

ey göngül aldanma **cihān** ālına / k'aldanan ālına onunḡ ālına (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 42). [cihān,]

şem' teg ol yek-dil ü hem yek-zebān / tā ki yüzüḡden ola rüşen **cihān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [cihān,]

ey gün ü ay ḥādım ü ḥaylūḡ senūḡ / cān u **cihān** barça tufeylūḡ senūḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [cihān,]

cān u **cihān** kimseye ḳalmaz gider / mihrin anuḡ cān u göḡlümden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [cihān,]

cihānda men daḡı bir şeh-süvār-ı devlet idüm / ki hem 'inānım idi taḡt u baḡt u 'izz ü celāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [cihānda, -da]

Hidāyet anda vefā umuban kişi mi durur / vefā ümīdi **cihānda** ki Ḳanber oḡlı umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [cihānda, -da]

cihān ehli: Dünya halkı.

cümle **cihān ehli** ilen doḡrı ol / şer'a yapış ister isenḡ doḡrı yol (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 49). [cihān ehli,]

cihāt: Taraflar, yönler.

viren aḡa biş ḥis ü altı **cihāt** / yazan aḡa āyet ilen beyyināt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [cihāt,]

cin: Çin ülkesi.

cān u dil ol 'arız u zülfeyn içün / birisi Rüm içre biri **Çin'dedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [çin'dedür, -de, -dür]

cin: Doğru, gerçek.

senden cefādan özge Hidāyet ne uma kim / çün **cin** imiş bu nükte ki 'ömr eylemez vefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [cin, -i, -miş]

ḳaçdı cevruḡden göḡül düşdi rakībūḡ çignine / yaḡşılıḡdan **cin** imiş ḳaçan yamana tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [cin, -i, -miş]

ivde disem sözüḡ duyar aḡyār u dışradan / dīvār **cin** imiş ki diyerler dutar ḳulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [cin, -i, -miş]

cin: Cin, gözle görünemeyen, türlü biçimlere girebilen, iyilik de kötülük de yapabilen varlık.

hâlik-ı ins ü **cin** ü vahş u tıyûr / râzık u rezzâk hamu mâr u mûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [cin,]

cin: Doğru, gerçek.

zülfüñni çin didim mañga diding haṭā dime / doğrusı demek olmaz imiş hîç **çin** sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [çin,]

haṭing reyḥān u zülfing müşk-i Çin'dür / ne kim dirler sening vaşfingda **çindur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [çindur, -dur]

cin: Kıvrım, büküm.

zülfüñni **çin** didim mañga diding haṭā dime / doğrusı demek olmaz imiş hîç çin sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [çin,]

cinayet: Adam öldürme derecesinde ağır suç.

öldürdi men-i ḥaste ol hür-ı cenānı / bî-cürm ü **cināyet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 6). [cināyet,]

cins: Soy sop; tür.

n'ola dalarsa müdde'î için meni itüñg / öz **cinsi** ide her kime cānā ḥimāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [cinsi, -i]

cır-la-: Cır cır diye ses çıkarmak.

gizüp ilden ile yağlıg lebinden būseler **cırlar** / görüñg nāzūk ḥayālin kim 'aceb sipāhī yağlıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [cırlar, -r]

cism: Cisim, vücut.

ḥammāmda dün ğark-ı 'arak **cismini** gördüm / şandum ki bilür üstine inçü düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [cismini, -in, -i]

titredür cān riştesi **cismümde** her geh dang yili / zülf-i dil-bendingni ey serv-i semen-ber tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [cismümde, -üm, -de]

cānā ğamuñgdan ahdı gözüm yaşı Nıl teg / **cismim** bilingni isteyüp inceldi kıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [cismim, -im]

cismim içre mihr-i 'ışkuñ şanma hergiz 'ışk tapa / niçe kim toprağda kılsa olur altun pākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [cismim, -im]

digil kim aṅıcaḥ kirpikleringni / durur ḥancer kimi **cismimde** her kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [cismimde, -im, -de]

cūd: İnsan bedeni; mevcudiyet, varlık.

bir kimse kim envār-ı hâk bûd u **cûdın** dir imiş / Manşûr teg anıñ yiri dâr-ı fenâda dâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [cûdın, -ın]

yâ Rab anıñ ağızınıñ sırrın mângâ mefhûm kıl / yâ benim bûd u **cûdım** ağızı teg ma'dûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [cûdım, -ım]

cüdâ: Ayrı düşmüş, uzak kalmış, ayrı, uzak.

âb-rû şatup Hidâyet hâk-i dergâhıñ alur / âsitâniñdin **cüdâ** bu vech ilen eyler ma'âş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [cüdâ,]

ey çerâğum şem'-i rûyîñdan **cüdâ** / ölmege mûm olmışam pervâne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [cüdâ,]

dür dişüñg ü 'akîk lebüñğden **cüdâ** niçe / zer teg yüzümde mevc ura yâkût-ı ahmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [cüdâ,]

oldı cemâlingden **cüdâ** vîrân Hidâyet hâtırı / ey genc-i mahfî sâye sal ol genc-i vîrân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [cüdâ,]

ol ola er ki gelse kılıçla **cüdâ** günü / özine ol günü bile zevk ü şafâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [cüdâ,]

cüdâ düş-: Ayrı düşmek, ayrı kalmak.

düşde gördüm zülfüñgi düşdüm cüdâ senden belî / rûşen oldı kim bu eyyâm-ı zalâletdür mângâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [cüdâ düş-, -dü, -m-düm]

cümle: Bütün, hepsi, hep.

tâ seni buldı göñgöl geçti hamu 'âlemdin / hâkka her kim şığına **cümle** cihândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [cümle,]

cümle cihân ehli ilen doğru ol / şer'a yapış ister iseng doğru yol (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 49). [cümle,]

cümle-i etrâf: Her yer.

dang yilinden her haçan ol zülf-i müşkîn dağılur / cümle-i etrâfa 'ıtr-ı nâfe-i Çîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [cümle-i etrâf, -a]

cür'a: Damla, yudum, içim.

angâ birer **cür'a** naşib eylegil / bahşâsın şayma hasib eylegil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 30). [cür'a,]

kıl angâ bir **cür'a** keremden naşib / olmasa bahşîş angâ itgil hasib (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [cür'a,]

handa ki ol bâde vü cām-ı felek / **cür'asını** görmedi mülk ü melek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 26). [cür'asını, -sı, -n, -ı]

cürm: Suç, kabahat.

cürm ü haţâdan olubam rû-siyâh / luţf gözi ilen maᅅga baᅅ ey ilâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [cürm,]

cüş ur-: Kaynaşmak, karışmak, coşmak.

ol şâh ki her il kef ü kâfını aᅅgup / şürîde olup baᅅr urur cüş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [cüş ur-, -ur]

cüst: Arama, araştırma.

cüst ü cüy-ı ᅅür-ı 'ın göᅅglümde var idi burun / tâ yüzüᅅg gördüm şehâ ol **cüst** ü cûdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [cüst,]

cüst ü cüy-ı ᅅür-ı 'ın göᅅglümde var idi burun / tâ yüzüᅅg gördüm şehâ ol **cüst** ü cûdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [cüst,]

cüy-ı ᅅür-ı 'ın: Güzel gözlü hurilerin ırmaᅅı.

cüst ü **cüy-ı ᅅür-ı 'ın** göᅅglümde var idi burun / tâ yüzüᅅg gördüm şehâ ol cüst ü cûdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [cüy-ı ᅅür-ı 'ın,]

cüy-ı şîrîn: Şirin'in ırmaᅅı.

aᅅıdur göz yaşını her dem Hidâyet küyına / cüy-ı Şîrîn'e yana gör sa'y kim Ferᅅâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [cüy-ı şîrîn, -e]

cüz: -den/-dan başka; ... dışında.

her lü'lü' kim düşer bu şebahden zümürürde / la'lüᅅçcün aᅅgdurur saᅅga **cüz** ᅅam töken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [cüz,]

Ç

çâçî: Yayıları ile ünlü Türkistan'da bir şehire (Çaç) ait.

hâcibidür her biri **Çâçî** kemân / gâmezleri her biri tîr-i hadeng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [çâçî,]

çağ: Zaman, vakit, mevsim, devir.

yârûng yüzi görgeç dehenin iste Hidâyet / kim mehdî **çağı** gizlü olan fâş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [çağı, -ı]

gül **çağıdur** Hidâyet ü gül-ğün çağır demi / var bir muşâhib iste vü gel devletüñ becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [çağıdur, -ı, -dur]

nigâr u nakş ile meclis bezeklü **çağında** / ne nakş şaldı araya gör ey nigâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [çağında, -ı, -n, -da]

kâmetüñ görsedüben kıl nazar ahvâlîme kim / serv-i ra'nâ **çağı** vü nergis-i şehlä demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [çağı, -ı]

bir gönçe-dehensiz içile bülbüle kanın / gül **çağı** belâbil teg anı 'ayn-ı belâ bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [çağı, -ı]

lenger-i eflâkde yohısa çalar abdâl-ı dehr / yana borğusun ki hâlet **çağıdur** ey ehl-i hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [çağıdur, -ı, -dur]

'aceb mi kıysa ilinden gül etegin bülbül / koyar mı dil-berining ehl olan bu **çağ** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [çağ,]

tevbeden geç Hidâyet olğaç 'îd / şâdlığ **çağı** varma kayğuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [çağı, -ı]

çağır-: Çağırmak, seslenmek.

didim varısa **çağır** sâkıyı çağırınlar / lebi şeker töküp itdi gerekse var **çağır** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [çağır,]

didim varısa çağır sâkıyı **çağırsunlar** / lebi şeker töküp itdi gerekse var çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [çağırsunlar, -sun, -lar]

çağır: Şarap. Bkz. bâde

oluram bî-hod lebinden bûse alsam dem-be-dem / **çağırın** artuğ içen elbette kim bî-huş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [çağırın, -ı, -n]

gül çağıdur Hidâyet ü gül-ğün **çağır** demi / var bir muşâhib iste vü gel devletüñ becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [çağır,]

çıhardı başıma dün sîneden buhâr **çağır** / getürdi yir yüzi gülçün mângâ bu hâr **çağır** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [çağır,]

çıhardı başıma dün sineden buhâr **çağır** / getürdi yir yüzi gülçün mânia bu hâr **çağır** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [çağır,]

nigâr u nakş ile meclis bezekli çağında / ne nakş şaldı araya gör ey nigâr **çağır** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [çağır,]

neden benim kimi geh şararur gehî kızarur / degülse la'li meyi katına şerm-sâr **çağır** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [çağır,]

didim varısa **çağır** sâkıyı çağırsunlar / lebi şeker töküp itdi gerekse var **çağır** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [çağır,]

ger aldı ise lebi mendin ihtiyâr n'ola / belî Hidâyet alur ilden ihtiyâr **çağır** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [çağır,]

dudağıng âlina iren döyer gözüng mekrin / neden ki **çağır** içen hâlet-i humâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [çağır,]

'aceb mi gönglüme düşse yaşıım aḡgeç lebi 'aksi / ki **çağır** çoḡı oldur kim gelür Bağdâda âb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [çağır,]

gözüng kanım içicağ gamze tığılan soğulur / meger bu **çağır**ı güçlü görür ki katar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [çağır, -ı]

n'ola kanasa degüp diş lebi piyâlesine / demî **çağır** töküle her haçan piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [çağır,]

çağla-: Tahmin, takdir etmek, hesaplamak.

dil ağızı remzi **çağladı** ol hâl u ḡatṡıngı / bi'llâh bu nükte ile degül kim o qaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [çağladı, -dı]

anda kim derd ehlini cem' ideler maḡşer günü / **çağlama** eksüklüğüm kim ḡamudan efzün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [çağlama, -ma]

çağlaman kim lâledür yollar kırağında biten / muntazır yolında çeşm-i intizârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [çağlaman, -man]

çāh: Kuyu, çukur.

zenaḡı **çāhına** cân koydı göngül dānesini / adı andan berüden çāh-ı zenaḡdān ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [çāhına, -ı, -n, -a]

çāh-: İfşa etmek, gammazlamak.

yarıp ey nāle boğazdan çekil āḡir göreyim / sanḡa kim didi fiğān eyle meni 'āleme **çāḡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [çāḡ,]

çāh-ı ḡam: Gam kuyusu II Hz. Yusuf' un düşürüldüğü kuyu.

kārvān-ı mülk-i ḡuds oturdı Mışr cân saru / Yūsuf-ı Ken'ānı çāh-ı ḡamdın āzād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [çāh-ı ḡam, -dın]

çāh-ı zenaḥdān: Çene çukuru. II Zindan (Âşık delilikten veya mecnunluktan eser gösterdiği için çene çukuru denen bu zindana can atar. Çünkü azad olmanın yolu tutsaklıktan geçer).

zenaḥı çāhına cān koydı göngül dānesini / adı andan berüden **çāh-ı zenaḥdān** kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [çāh-ı zenaḥdān,]

çāh-ı zeneḥdān: Çene çukuru. II Zindan (Âşık delilikten veya mecnunluktan eser gösterdiği için çene çukuru denen bu zindana can atar. Çünkü azad olmanın yolu tutsaklıktan geçer).

devr-i ḥüsnüñde eger kıl olsa göñlüm Yūsuf'ı / olmasun yā Rab kim ol çāh-ı zeneḥdāndan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [çāh-ı zeneḥdān, -dan]

çāk: Yarık, yırtık, parça.

şevḳ-ı rüyīñdan göñüldür közden āteş-nākreḳ / ḥasretinden sīne hem per sīnesinden **çākreḳ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [çākreḳ, -rek]

ey Hidāyet reg regiñ çāk itseler gögsüñ kimi / ḥancer-i müjgān ile sen hem kıla gör **çākreḳ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [çākreḳ, -rek]

çāk it-: Yırtmak, parçalamak.

cān göñlegini çāk idüp ol kūda Hidāyet / yaru itīñge örtüp ü yaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [çāk it-, -üp]

ey Hidāyet reg regiñ çāk itseler gögsüñ kimi / ḥancer-i müjgān ile sen hem kıla gör çākreḳ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [çāk it-, -se, -ler]

lāle vü gül 'ārızüñ şevḳıla men teg gör niçe / çāk iderler pīrehen bu dāğdan ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [çāk it-, -er, -ler]

çāk ol-: Parçalanmak, ortadan kaybolmak, yok olmak.

cān perdesi çāk olur kim ağırmāsın şol il / her gāḥ ki nāz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [çāk ol-, -ur]

çāker: Kul, köle.

ey yüzüñ **çākeri** ḥurşīd senüñ māḥ daḥı / bende muḥtāc ayağıñ tozına şāḥ daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [çākeri, -i]

çākerī: Kulluk, kölelik.

Taḡrı onuñ şānına levlāk dir / **çākerīdür** encüm ü eflāk dir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [çākerīdür, -dür]

çal-: Çalınmak, vurulmak (bir müzik aleti bağlamında).

lenger-i eflâkde yohısa **çalar** abdâl-ı dehr / yana borğusun ki hâlet çağıdur ey ehl-i hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [çalar, -ar]

'üd-ı nâlem teg figân itmek dilerdi çalıcı / tîz kulağın burdı **çaldı** bam lisânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [çaldı, -dı]

çal-: Çalmak, vurmak, çarpmak.

tîğ ödleğ aluban anda ki bu başa **çalar** / kesmecağ başumrı tîğın aluban daşa **çalar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [çalar, -ar]

anınğün görsedür her ay sanğa çevgân-ı felek / ya'nî 'işret topın il virdükçe takşir itme **çal** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [çal,]

yoldaş olan dilemez bir kılın az yoldaşunğ / bağ bu yoldaşa cefâ tîğını yoldaşa **çalar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [çalar, -ar]

baş u cândan geçüp ey dil yana kallâş ola gör / çün cefâ tîğın o meh-veş hamu kallâşa **çalar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [çalar, -ar]

dingeç gamunğdan ağzuma **çaldunğ** ki söyleme / şimdin gerü ne dineyem ey cân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [çaldunğ, -du, -nğ]

bir pûla müdde'î meni şanmaz velî menem / ol kişi ki tîğ **çalup** eyler âhîr demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [çalup, -up]

hicrinde tîğın ister iken **çaldı** başuma / rahmet ki hoş bu susıza çölde yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [çaldı, -dı]

müdde'îning niyeti tîğ-ı cefâ **çalmağ** ise / var ümîdim hağa kim niyyeti başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [çalmağ, -mağ]

tûb teg başum onıng ayağından gidermezem / çevgân-ı hicr ile niçe kim **çalalar** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [çalalar, -a, -lar]

çal-: Çalmak, çelmek.

kaşı çevgândur u hâli onuñ tûb ey göñgöl ammâ / bu çevgân ile ol tûbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [çal-, -a, -bil, -mez, -sin]

gamze tîğıla hemîn çalmadı göñglimni gözünğ / ol harâmî yana kim uğraşa fi'l-hâl **çala** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [çala, -a]

gamze tîğıla hemîn **çalmadı** göñglimni gözünğ / ol harâmî yana kim uğraşa fi'l-hâl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [çalmadı, -ma, -dı]

çal-: Bağlamak, takmak, sarmak.

başımı iline virgeç idüben tîğını tîz / ne onıng kuruşına bağar u ne yaşa **çalar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [çalar, -ar]

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u rāğ etegin / tavâf için bile **çaldı** şükûfe ağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [çaldı, -dı]

o serv bâğda çü gülgeşt ider Hidāyet yiter / tiken yapuşmaya nā-geh biline **çal** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [çal,]

şol kemer üstindeki yağlığ hayālinden müdām / gözleri yaşı Hidāyet'ning **çalar** kurşagdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [çalar, -ar]

çalıcı: Hırsız.

'ūd-ı nālem teg figān itmek dilerdi **çalıcı** / tiz kulağın burdı çaldı bam lisānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [çalıcı,]

çalın-: Çalınmak, vurulmak (bir müzik aleti bağlamında).

gelgeç seni nefire götürem dir ü menüm / gönglimde **çalınur** bu ferahdan nakāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [çalınur, -ur]

çap-: Yarmak, kesmek, yağma etmek.

göngül mülkini **çapmağa** gelür ol Türk ılkayup / Hidāyet ol bedevluden kırağ dutmağ ulağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [çapmağa, -mağ, -a]

çār-'anāşır: Dört unsur (toprak, hava, su, ateş).

çār-'anāşır bile terkīb iden / ādemi bu hüsñ ile tertīb iden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 4). [çār-'anāşır,]

çāre: Çare, yol, tedbir, fayda.

dün söyleme Hidāyet'e ma'sūğ u bādeden / var epsem ey fağih kim ānga ne **çāreler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [çāreler, -ler]

çārem ol 'ārız-ı zībāsını görmağ idi bes / n'eyleyem āh ki devrān meni bī-çāre kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [çārem, -m]

ırağdur yār u sen şayru kalupsen yārdan ayru / Hidāyet **çāreng** ölmekdür sen ansız kıala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [çāreng, -ng]

göz kıılmasa zülfüñden o ruhsāre nezāre / ğamdan gögerüp yaşı azalursa ne **çāre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [çāre,]

dönmen çekerem özimi bir var anıñçün / bi'llāh ki bu dönmekliğüme dağı ne **çāre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [çāre,]

göngül şād ol ğam u şādını bu 'ālemde yek-sān dut / neden kim hīç tedbīr ile yoğdur **çāre** taqdīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [çāre,]

ser-i kūyından eserdi getürüp bū-yı nesīm / düstlar **çāre** nedür şimdi bulunmaz eşeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [çāre,]

çāvūs: Çavuş, bekçi, hizmetkar.

hâş irişdi Hidāyet itiniᅡ cergesine / pādīşeh manşıbı hergiz düşe **çāvūş** iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [çāvūş,]

ceh: Çukur, kuyu.

tā Hidāyet zekāniᅡda kara hālūᅡ görđi / kıldı taᅡkīk rivāyatını Yūsufıa **çehiᅡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [çehiᅡ, -iᅡ]

cehār: Dört. II Varlıᅡın dört ana unsuru. Anâsır-ı erba; beden; âlem-i insan-ı kâmil.

çehār bâliş ü dünyā degül bisâᅡ u neşâᅡ / bisâᅡ yiri degül tīz dirlişürür bu bisâᅡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [çehār,]

çek- Bir şeyi tutup kendine veya başka bir yöne doğru yürütmek.

ger fil **çekse** mūr sıfat nā-tüvān olur / ġam yüki kim Hidāyet hūnīn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [çekse, -se]

zencīr-i zūlfinden dutup **çekdim** men-i āşüfteden / aᅡyār kaşđ itgeç didi dimenᅡ anᅡa dīvānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [çekdim, -di, -m]

zūr-gerler teg dil ü cānın helāk ittiᅡ şehā / bağladup bir tāra ilin **çekdi** āsān kākülūᅡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [çekdi, -di]

eyler belā oᅡın **çekesin** sīneden faᅡīh / ger men Hidāyet’ūᅡ saᅡᅡa göᅡᅡlindekin diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [çekesin, -e, -sin]

başum kesüp yā Rab n’ola **çekse** melāmet dārına / tā ᅡalk-ı ‘ālem bile kim ‘ışᅡ ehliniᅡ ser-dārıyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [çekse, -se]

niçe **çeker** kākül ilen göᅡᅡlümi / aᅡrımasun başıᅡa ᅡurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 5). [çeker, -er]

ne serᅡoşlardur ol gözler yüzüᅡᅡlen kaşlaruᅡᅡlan kim / güle ᅡarşu çekerler mi hemīşe ikki zevraᅡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [çek-, -er, -ler, -mi]

tā benefşe ne didi zūlf-i perīşāniᅡ için / k’ēᅡseden **çekdi** dilin dest-i ᅡazā anıᅡ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [çekdi, -di]

n’ola **çekseng** şaluban ᅡalkama şol ᅡalka-i zūlf / bu meşeldür ki sürüdürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [çekseng, -se, -ᅡᅡ]

zencīr-i zūlfüᅡ ‘aksini gözden gidermez hīᅡ dil / ᅡoş ᅡaşīr **çekmiş** doᅡrusı deryā-yı ‘ummān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [çekmiş, -miş]

müşkil ki göᅡᅡül bāᅡ-ı ruᅡındın vire bir gül / bu nev’ ile kim ᅡaᅡᅡuᅡ anı **çekdi** ᅡışāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [çekdi, -di]

anıᅡıᅡıᅡ cigeri itlerūᅡ öᅡᅡine **çeker** / dil ki tā dimeyeler yoᅡ imiş anıᅡ cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [çeker, -er]

çekdi sīnemden oᅡın dil-ber ü peyᅡān ᅡaldı / ger göᅡᅡül gitti ise yüz şükr anᅡa kim cān ᅡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [çekdi, -di]

çek-: Üzerinde bulunan bir silahla saldırmak için davranmak.

her hancaru kim varsa katil dönme Hidāyet / ayrıl dise mendin **çeküben** hancer o kâtil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [çeküben, -üben]

gül yüzine **çekdi** nergis dīde oldı ehl-i dīd / sünbüline il uzatkeç süsen oldı dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [çekdi, -di]

ey göngül her ohi kim **çekse** saṅa ol kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānuṅ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [çekse, -se]

çekmiş gözünṅ müjgān ohın ister ki hūn-rīz eyleye / tā niçe ol hūnī gözünṅ her dem pür-engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [çekmiş, -miş]

gözi **çekdi** tiğ ey dil kim töke kanıṅ yana / meyli kan tökmekdedür ol çeşm-i fettānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [çekdi, -di]

giydürüp hūsn atını ol göz savaş ister yana / **çekdi** kirpükden şaf uş tır ü kemānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [çekdi, -di]

müdām cevır ü cefā yayını sipihr kırar / belā **çeküp** ohını kime oğrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [çeküp, -üp]

çek-: Güç durumlara dayanmak, katlanmak.

vaşl balın dadmağ için hicr aḡusın **çeküp** / çoḡ belā daşın Hidāyet kıldı bālın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [çeküp, -üp]

gelmez mi şādliḡ yavuḡına Hidāyet'ünṅ / yoḡsa ezelden ol ḡam u miḡnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [çek-, -en, -mi, -dür]

ger fıl çekse mūr şıfat nā-tüvān olur / ḡam yüki kim Hidāyet hūnīn ciger **çeker** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [çeker, -er]

didim hisābsız **çekerem** cām-ı ḡuşsa men / didi kıayurma her ne çekersin habībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [çekerem, -er, -em]

didim hisābsız çekerem cām-ı ḡuşsa men / didi kıayurma her ne **çekersin** habībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [çekersin, -er, -sin]

biş gün bu nīş-i hicre göngül nūş-ı vaşl için / şabr eyle kim müdām mey içen **çeker** hūmār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [çeker, -er]

her niçe nā-tüvānsa Hidāyet mişāl-i mūr / yār firāḡıṅı **çekedür** ü bārī fıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [çekedür, -e, -dür]

niçe **çeksem** men-i āvāre bī-dil ü bī-dīnlik / olur çü şāhlaruṅ kıapusı gögerçinlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [çeksem, -se, -m]

senden ıraḡ **çektüğimi** derd ü ḡuşşadan / sen hem bilürsin ey şeh-i hūbān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [çektüğimi, -tüg, -im, -i]

belā çoḥ **çekdi** bu gönglüm ıraḡ ol ḳadd ü bālādan / bu doḡru ḳula danuḡdur ruḡ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [çekdi, -di]

Rüstem bu belā çekmedi Suhrāb ḡamından / kim men **çekerem** sen yüzi meh-tāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [çekerem, -er, -em]

Rüstem bu belā **çekmedi** Suhrāb ḡamından / kim men çekerem sen yüzi meh-tāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [çekmedi, -me, -di]

göz yüzün gördi göngül **çekdi** Hidāyet ḡamını / belī her işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [çekdi, -di]

al Hidāyet'den dil ü cān şat o zülfüḡ bir ḳılın / **çek** ziyān ḳılḡil bu sūdāyı sen ol ḳallāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [çek,]

dönmen **çekerem** özimi bir var anıḡḡcün / bi'llāh ki bu dönmekliğüme daḡı ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [çekerem, -er, -em]

Hidāyet dem-bilā-dem ḡam **çekersin** / bu yükler çekmege yoḡdur saḡa tay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [çekersin, -er, -sin]

Hidāyet dem-bilā-dem ḡam çekersin / bu yükler **çekmege** yoḡdur saḡa tay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [çekmege, -meg, -e]

Ya'ḳūb egerçi Yūsuf içün **çekti** çoḥ belā / bu işde ḳıldı fūrḳatüḡ andan füzün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [çekti, -ti]

bilürem men ḳıymet-i vaşlıḡ ki çektüḡ fūrḳatı / devletiḡ ḳadrini ol bilür ki **çekti** miḡneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [çekti, -ti]

bilürem men ḳıymet-i vaşlıḡ ki **çektüḡ** fūrḳatı / devletiḡ ḳadrini ol bilür ki çekti miḡneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [çektüḡ, -tü, -m]

ey Hidāyet bu ki hicrān ḡüni **çektim** ansız / maḡa ol ḡünleri görsetmesün Allāh daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [çektim, -ti, -m]

çek-: Çekmek, germek.

tā düştü müşḳin sünbülüḡ gül-berg-i ḡandān üstine / **çekdi** tenef ebr-i siyeh ḡurşīd-i tābān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [çekdi, -di]

çek-: Çekmek; bir duyguyu içinde yaşatmak; içki içmek.

ger ḡam ayaḡı şunsa vü ger nāle şerbetin / andan ne gelse ḡaste Hidāyet anı **çeker** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [çeker, -er]

çek-: Çekmek; içki içmek.

başdan ayaḡa fark idemezse 'aceb degül / 'ışḳüḡ meyinden ol ki **çekeydür** bir er ayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [çekeydür, -ey, -, -dür]

şimdi ki çeker nāle ḡülistānda 'anādil / gel bāde-i gül-ḡün **çek** ü ḳurtul zı-'anādil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [çek,]

eger inanmaz isen cezbessin sen şüfî / şarâb-ḥānede **çek** bir niçe piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [çek,]

la'lini Hidāyet şora gör cevri idicek hicr / bir cām-ı mey-i nāb **çeküp** def'i gam eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [çeküp, -üp]

sākīyā çoḡ keremīngden **çekübem** cām-ı Cemi / bir daḡı luṭf idüben bendeye görgüz keremi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [çekübem, -üb, -em]

çek-: (Sürme) Çekmek. II Sevgilinin ayağının toprağını alarak âşıkların gözlerine sürme çekmesi.

gözüme **çekmege** vir ḥāk-i pāyīng ey dil-ber / kim assısı dege yig yoḡsul olana bayuṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [çekmege, -meg, -e]

her sürme kim degül ayağīng tozı çeşmüme / **çeksem** görünür ey büt-i gül-çihre mīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [çeksem, -se, -m]

Hidāyet ḥāk-i rāhını gözünge bu türābīng **çek** / ki hīç yirde menāfi'de bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [çek,]

çek-: Çekmek, bir kimseyi veya bir şeyi geri almak.

kuçmağ isterdüm bilin didi Hidāyet **çek** ilüṅ / yārlıḡ oldur kim aralıḡıda bir mū olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [çek,]

çek dilüṅ özüṅge vü ḥaddüṅ tanı / bu söz ile tanımek olmaz anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [çek,]

gel içgil zevk ilen devlet ayağı / bu devletden bizi **çekme** a yağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [çekme, -me]

çekil-: Çekilmek.

yarıp ey nāle boğazdan **çekil** āḡir göreyim / saṅa kim didi fiḡān eyle meni 'āleme çaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [çekil,]

çemān: Naz ile salınarak yürüyen.

çemān görgeç ḡadīng gülşende didim / çemende serv kim gördi çemende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [çemān,]

çemen: Ağaçlı, çiçekli, yeşillik olan yer.

çerḡ-i ḡarīf gerdiş ilen olmasa teng-dil / kim bu **çemende** ḡāḡ ḡazāndur geḡi bahār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [çemende, -de]

göṅglüm ḡaṭ u tiḡīḡızdan ayru / toḡuz **çemen** ü aḡar su ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [çemen,]

titreşüp yaprağ tökende ün ağaçlardan degül / kim **çemen** eţfâlining üsne nesim eyler figân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [çemen,]

gül **çemen** tahtında sultândur reyâhîn leşkeri / hancaru şeh gitse ol yan dönderür leşker 'inân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [çemen,]

ey sidre boylu görmedi gâyetde müntehâ / nahl-i kıddüñg kimi dağı serv-i çemân **çemen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [çemen,]

çemân görgeç kading gülşende didim / **çemende** serv kim gördi **çemende** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [çemende, -de]

lâf urduğıcün sünbül o zülf ile **çemende** / şaldı tepük altına şabâ ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [çemende, -de]

tâ ki giyding ey haţı reyhân kabâ-yı süsenî / sünbül-i zülfüñg utandurdi **çemende** süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [çemende, -de]

seni görmeklik içün ey gül-i ma'nî **çemeni** / kirpügüm dağı olupdur mangu gözüm tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [çemeni, -i]

gül ilen söyle bülbül iştîyâkın / **çemen** yüzine sünbül iştîyâkın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 3). [çemen,]

çemende: Salınan.

çemân görgeç kading gülşende didim / **çemende** serv kim gördi **çemende** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [çemende,]

çeng: Kanuna benzeyen ve dik tutularak çalınan bir tür saz.

oğı göñglüñgde uşta ey Hidâyet / bu munça **çeng** teg feryâd niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [çeng,]

çerâğ: Mum, kandil.

del'olup şevk-ı ruñıñgdan güneş ey yüzü **çerâğ** / yazıya düşdi yana baş açuban yalın ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [çerâğ,]

şehâ zibâ cemâlüñgdin yaman gözler ırağ olsun / felek kändiline şem'-i ruñıñg çeşm ü **çerâğ** olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [çerâğ,]

şem'-i vahdet oğıdı pîr-i tarikat yüzini / ol **çerâğum** sözi dilimde delâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [çerâğum, -um]

çerâğ: Mum, kandil. II Âşık.

şem'-i ruñıñgdan aldı ışığ imdi ey **çerâğ** / ger tanımañg diseng n'ola dutmış gözünğni yağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [çerâğ,]

çerâğ: Mum, kandil. II Sevgili.

ey **çerāğum** şem'-i rüyîngdan cüdā / ölmege mûm olmuşam pervâne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [çerāğum, -um]

çerh: Felek, baht; dönen; gök.

gelse gerdün teg belā ol meh-cebînden dönmezem / **çerh** iderse yüz kemînler ol kemînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [çerh,]

sensiz şanemā bu ordu ilen / yaḥdı meni **çerh** kayḡu ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [çerh,]

niçe biraḡa **çerh** meni miḥnet ü bîme / yâ niçe firākıla yaḡa nār-ı caḡîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [çerh,]

ger **çerh** daḡı men tegi ser-geşte olmasa / bu aḡladuḡı pes ne durur āh u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [çerh,]

ol şafak u mihr degül görünen / **çerhdür** ol bāde içün dürünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [çerhdür, -dür]

çerh-i devvār: Durmadan dönen felek; dünya.

ḡayr u şer her ne var çünki Hidāyet ḡaḡ ider / **çerh-i devvār** ilinden ne diyem āh u fiḡān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [çerh-i devvār,]

çerh-i ḡarîf: Sonbahar çarkı.

çerh-i ḡarîf gerdiş ilen olmasa teng-dil / kim bu çemende ḡāḡ ḡazāndur geḡi bahār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [çerh-i ḡarîf,]

çeri: Asker, ordu.

dil ü cānı bayıt lebîngden kim / genci şāḡuḡ **çerisi** içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [çerisi, -si]

ger ḡam **çerisi** kılsa göḡgöl kal'asın ḡiṣār / bir cām-ı 'işret ile anı puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [çerisi, -si]

birmegeç yaş **çerisi** yüzüme yüz gözle şehā / dil ü cāndan ḡam-ı hicrūḡ savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [çerisi, -si]

'adem **çerisining** anda meḡābetin gördüm / ecel ḡaṭibining āḡir ḡiṭābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). [çerisining, -si, -ning]

çeri çek-: Ordu göndermek.

dūd u endūḡ u belā vü sitem ü miḥnet ü ḡam / yana cān ülkesini puzmaḡıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [çeri çek-, -ti]

velî sensiz maḡa çekdi çeri ḡam / ne bir yoldaş u ne bir yār-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [çeri çek-, -di]

çeşm: Göz, çeşm, ayn.

zülfi 'aksi dil-bering **çeşmümde** müşk-i südedür / müşk-i Çin ger kurulıgda varisa bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [çeşmümde, -üm, -de]

hattı u hâlingden olmışdur Hidāyet vālih ü bî-hod / niçük ki **çeşm** ü rüyıngdan dil ü cān mest ü hayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [çeşm,]

dem-be-dem **çeşmim** töker kirpüklerimdin kanlu yaş / bî-başar gör dağıdur güllerni hār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [çeşmim, -im]

gördi bām üsne yüzüñg yaş oldı **çeşmüm** yaş ilen / ay tūlū' itdi felek yüzinde kevkeb oldı fāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [çeşmüm, -üm]

her sürme kim degül ayağıñg tozı **çeşmüme** / çeksem görünür ey büt-i gül-çihre mīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [çeşmüme, -üm, -e]

lebin şor **çeşm** ü ağzın yād et ey dil / mey iç nuqlıñgı bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [çeşm,]

çeşmüñg görende la'lingi şorsam 'acebleme / maħmūram ol mey ile ħumārımnı yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [çeşmüñg, -üñg]

yüzüñg nūri ki tābāndur hemīşe pertev-i ħakdan / göründi **çeşmüme** dün gün güneş teg burc-ı eblağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [çeşmüme, -üm, -e]

'aceblenme gözüñg yaşı Hidāyet **çeşmüñg** aħıtsa / ne umsun mundañ özge kimse bu baħr-ı mu'allakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [çeşmüñg, -üñg]

göñgülden il yudum tā baħmaz oldı ħāline **çeşmüñg** / ki ħayr itmez ṭabīb uşanıcağ bīmāra baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [çeşmüñg, -üñg]

şehā zībā cemālüñgdin yaman gözler ırağ olsun / felek kandiline şem'-i ruħuñg **çeşm** ü çerāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [çeşm,]

şorma Hidāyet ol şanemüñg **çeşm** ü ħamzesin / emn ü ferāğat isteme bu rüzgārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [çeşm,]

kağ-i servüñg ħayālinden bu **çeşmüm** / iki ser-çeşme iken oldılar çay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [çeşmüm, -üm]

çeşm yolu: Göz pınarı.

yüz pāre kıldı bağrumı hicrūñg inanmasağ / çeşmüm yolından uşta düşer pāre pāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [çeşm yolu, -ı, -n, -dan]

çeşme: Pınar, su kaynağı.

dem-be-dem gözdin şaru beñzimde yaş olur revān / **çeşmelerde** niçe kim su aħa bir berg-i ħazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [çeşmelerde, -ler, -de]

çeşme-i ħūn-āb: Kanlı su çeşmesi.

bağmazlar oldu tâ ruḥ-ı aḥbāba gözlerüm / döndiler ikki çeşme-i ḥûn-âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [çeşme-i ḥûn-âb, -a]

çeşm-i âhû: Güzel göz, ceylan gözlü .

ey ki şîr-efken gözün̄ teg **çeşm-i âhû** olmaya / ger disem âhû an̄ga nâ-gâh âh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [çeşm-i âhû,]

çeşm-i fettân: Büyüleyici ve çekici bakış.

gözi çekdi tîğ ey dil kim töke kanın̄ yana / meyli kan tökmekdedür ol çeşm-i fettânun̄ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [çeşm-i fettân, -un̄]

çeşm-i giryân: Ağlayan göz.

ḥaṭṭ-ı sebzing̃ her ḥaçan ol la'l-i ḥandāndan çıḥa / her yaṅga seylāb-ı ḥûnı çeşm-i giryāndan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [çeşm-i giryân, -dan]

çeşm-i intizâr: Bekleyen, hasret çeken göz.

çağlaman kim lâledür yollar kırağında biten / muntazır yolında çeşm-i intizârimdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [çeşm-i intizâr, -im, -dur]

çeşm-i mest: Sarhoş göz, mest olmuş göz.

dün meni maḥmûr gördi söyledi ol genc-i ḥüsn / çeşm-i mestim fitnesinden niçe-sin didim ḥarâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [çeşm-i mest, -im]

çeşm-i nigerân: Bekleyen göz.

hicriṅde senün̄ her gice mevc urduğı ḳandur / çeşm-i nigerāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 4). [çeşm-i nigerân, -dan]

çevgân: Çevgan oyununda kullanılan ucu eğri değnek.

kaşı **çevgāndur** u ḥâli onun̄ tûb ey gön̄göl ammâ / bu çevgân ile ol tûbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [çevgāndur, -dur]

çevgân: Çevgan oyununda kullanılan ucu eğri değnek. II Kaş.

kaşı çevgāndur u ḥâli onun̄ tûb ey gön̄göl ammâ / bu **çevgân** ile ol tûbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [çevgân,]

ol ikki kaşın̄ aralığında ḳara ḥâlün̄ / bir tûb gibi durur iki **çevgân** arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [çevgân,]

çevgân-ı felek: Feleğin oyunu,.

anınğcün görsedür her ay saṅga **çevgân-ı felek** / ya'nî 'işret topın il virdükçe takşir itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [çevgân-ı felek,]

çevgân-ı hicr: Ayrılık oyunu.

tüb teg başum onıṅ ayağından gidermezem / **çevgân-ı hicr** ile niçe kim çalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [çevgân-ı hicr,]

çevre: Çevre, taraf.

la'li ğamındın ança anıṅ dide sürdi su / kim küyü **çevresinde** dengiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [çevresinde, -si, -n, -de]

şaru beṅzüm la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / âl yaṅaḡuṅ **çevresi** tâ döndi haṭdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [çevresi, -si]

çevür-: Çevirmek, döndürmek.

çevürdi cevrümi seylâb-ı miḥnet / ğarîk itdi meni ğarqâb-ı miḥnet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 10). [çevürdi, -di]

çibin: Sinek, sivrisinek. II Aşık.

n'ola konup lebine **çibin** ger ilin şorar / dirler meşel ki balı dutan barmağın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [çibin,]

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebiṅcün ey gülüm / her zerrem ola bir **çibin** ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [çibin,]

çiçek: Farklı renklerde ve kokularda olabilen kır ve bahçe bitkisi.

çün atlanup ol meh-veş başına yelek sançar / kim gül yüzine baḡar kim başına **çiçek** sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [çiçek,]

irişdi yaz u **çiçek** dutdı baḡ u rāḡ etegin / tavâf içün bile çaldı şükûfe aḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [çiçek,]

çigin: İki nesnenin birbirine temas ettiği yer, ek yeri. Hudut, sınır.

kaçdı cevrüṅden göṅül düşdi rakîbüṅ **çignine** / yaḡşılıḡdan çin imiş kaçan yamana tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [çignine, -i, -n, -e]

çih-: (Bulunduğu yerden) Dışarıya varmak, içeriden dışarıya doğru gitmek.

gözlerüm suyına düşdüm çihâ bilmen bu sudan / kim maṅa yüz derd ü ğam her yaṅadan bu sudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [çih-, -a, -bil, -men]

âhımla **çihdi** sînem odından şerâreler / ol ikkiden düzüldi gök ilen sitâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [çihdi, -dı]

çıhardı başıma dün sineden buhâr çağır / getürdi yir yüzi gülçün mangu bu hâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [çıhardı, -ar, -dı]

oddur yüzi şol hâl ile haţ sanasın ey dil / oddan burulup **çıhmalu** bir pâre duhândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [çıhmalu, -malu]

bir zamân terlik giyüp ey şüh **çıh** ol bağdan / tâ ki dâğ dâğ olmasun nâzûk tening ol bağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [çıh,]

felekden gün tûlû' itgeç ivinden **çıhtı** ol dil-ber / kıyâmetdür bu gün kim ay çıhupdur âfitâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [çıhtı, -tı]

gönglüm doludur şöyle ohınglan bu gün ey mâh / kim kanlu demür dışra **çıhar** ger çekerem âh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [çıhar, -ar]

haţt-ı sebzing her haçan ol la'l-i handândan **çıha** / her yangu seylâb-ı hûnı çeşm-i giryândan **çıha** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [çıha, -a]

haţt-ı sebzing her haçan ol la'l-i handândan **çıha** / her yangu seylâb-ı hûnı çeşm-i giryândan **çıha** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [çıha, -a]

devr-i hüsnüñde eger kıl olsa gönglüm Yûsuf'ı / olmasun yâ Rab kim ol câh-ı zenehdândan **çıha** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [çıha, -a]

göz yaşından çıhmadı miskîn Hidâyet 'âkıbet / müşkil ey cân her düşen deryâ-yı 'ummândan **çıha** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [çıha, -a]

göz yaşından **çıhmadı** miskîn Hidâyet 'âkıbet / müşkil ey cân her düşen deryâ-yı 'ummândan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [çıhmadı, -ma, -dı]

dir müdde'î cânım üşenür **çıhmağa** tenden / ey peyk-i ecel söyle anga ancah üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [çıhmağa, -mağ, -a]

çıh-: Ortaya çıkmak, bulunmak, var olmak.

güneş teg tevsen-i çerha sening teg **çıhmadı** bir er / egerçi gördi çoğ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [çıhmadı, -ma, -dı]

felekden gün tûlû' itgeç ivinden çıhtı ol dil-ber / kıyâmetdür bu gün kim ay **çıhupdur** âfitâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [çıhupdur, -up, -dur]

zulmet içinde çıkarsa âb-ı hayvân yoh 'aceb / bu 'acâyıbdür ki zulmet âb-ı hayvândan **çıha** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [çıha, -a]

cân ohın vaşfın digeç yir dutdı gönglümde belî / göngüle yir eyleye her söz kim ol cândan **çıha** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [çıha, -a]

zulmet içinde **çıharsa** âb-ı hayvân yoh 'aceb / bu 'acâyıbdür ki zulmet âb-ı hayvândan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [çıharsa, -ar, -sa]

çıh-: Çıkmak, vazgeçmek.

her şeyde ki var gözine ol çihre 'iyândur / **çıh** zann u gümândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [çıh,]

çihre: Çehre, yüz.

dem-be-dem ey yaş **çihrem** nem kılup fâş itme râz / yaş-sen bu yaş ile yahşı degül nemmâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [çihrem, -m]

kıldan kalem alup kılur eşkim muharriri / taħrîr **çihremi** varak-ı zer-nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [çihremi, -mi]

yâ niçe şemîn olam buhağunġ anġup ey dūr dānesi / **çihreden** altuna dönem dīdeden Ceyhūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [çihreden, -den]

zūlfingī gider **çihreden** ay yüzünġi görset / ey şem'-i murādum bu ħara gicede bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [çihreden, -den]

görende fāriġ u āzād hātırım ġamdan / ħaçan ki serpe şalurdum niķābı **çihremden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12). [çihremden, -m, -den]

her şeyde ki var gözine ol **çihre** 'ıyāndur / çıġ zann u ġümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [çihre,]

çîn-i zūlf: Saçın kıvrımı.

şordum ki çîn-i zūlfine müşk-i ħıṭā dimek / yâ Rab ħaṭā degül mi göngül aydı kim ħaṭā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [çîn-i zūlf, -i, -n, -e]

çizgin-: Çevresinde dönmek, dolaşmak.

hükmingīle sening sākin olup taḥte-i ağber / emringīle revān **çizginedür** günbed-i ħazrā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [çizginedür, -e, -dür]

berkidüp başda bir ucın biri dutmış **çizginür** / kavkav oynar meger gönglümle ey cān kākülünġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [çizginür, -ür]

ey ruḥ u zūlfing gül ü sünbül kimi / **çizgineyüm** başunġa kākül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [çizgineyüm, -e, -y, -üm]

çoḥ: Çok.

cāna **çoḥ** oḥ atduġunġdan şanma ey cān incinem / kim her oḥunġ bir ümīd ü istimāletdür mānġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [çoḥ,]

ger Hidāyet'ünġ Nevāyī kimi rengin sözleri / niçe kim **çoḥdur** velī dimek gerek bir bir cevāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [çoḥdur, -dur]

ayaġına itining başunġı **çoḥ** şalma raķīb / olma zinhār özünġden ulu ilen ġüstāḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [çoḥ,]

vaşl balın dadmaġ içün hicr ağusın çeküp / **çoḥ** belā daşın Hidāyet kıldı bālīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [çoḥ,]

'arz eyleyicaġ itlerünġe hālūmi dirler / **çoḥ** başumuz ağrıtmā bize baş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [çoḥ,]

dide hoş tezhîb ider hicrûngde yüzün şafhasın / her işi **çoh** eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [çoh,]

çoh kemürdi sümük iting̃le Hidāyet anı / haçan unuda ki boynında haḡ ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [çoh,]

ey bağbān şanevber ü servüngni ögme **çoh** / gel bir baḡ ol nihāl-ḡad ü i'tidāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [çoh,]

yir yoḡ ser-i küyinda ḡadem başmaḡa anıng̃ / **çoh** cān u göngülden ki be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [çoh,]

çoh nakşına gök ile yiring̃ olma muḡayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [çoh,]

güneş teg tevsen-i çerḡa sening̃ teg çıḡmadı bir er / egerçi gördi **çoh** minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [çoh,]

ḡadenging̃ açmadı revzen hemīn cānda ki tiging̃ hem / açıpdur gönglüm ivinde **çoh** ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [çoh,]

sınadung̃ özüngi aḡyār Hidāyet'le üküḡ / savuḡ imdi dimiş olam saḡa **çoh** itme savaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [çoh,]

her gün diyer ki daḡla helāk eyleyem seni / **çohdur** yalanı ol şanemüḡ doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [çohdur, -dur]

cevrin diyem cefāları yoḡsa sitemleri / **çohdur** muning̃ kimi hūneri haḡısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [çohdur, -dur]

belā **çoh** çekdi bu gönglüm ıraḡ ol ḡadd ü bālādan / bu doğru ḡula danuḡdur ruḡ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [çoh,]

... / nāḡiḡ diyer ki 'ışḡ işine ḡılma **çoh** heves (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [çoh,]

ser-ḡoḡ olup sīm üze **çoh** tökme la'l / saḡma güher yaḡuḡa ḡurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [çoh,]

meni dīdārdan **çoh** da'vet itme mescide zāhid / ne keḡf olur maḡa bir söyle ol dīvāre baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [çoh,]

rüzḡarın **çoh** süren ḡarı kimi kim fikr ide / tipredür başın bu ḡālet içre serv-i büstān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [çoh,]

'aceb mi gönglüme düşse yaḡım aḡgeç lebi 'aksi / ki ḡaḡır **çohı** oldur kim gelür Baḡdāda āb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [çohı, -ı]

gözüng̃ görüp n'ola dil dem-be-dem lebīng̃ sorsa / belī ḡumār olıcaḡ kimsene **çoh** ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [çoh,]

Hidāyet isteme **çoh** yaḡ töküḡ ḡılıcın anıng̃ / göz açıcaḡ göresin başıng̃ üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [çoh,]

didüm alsam dudaḡıng̃dan bir öpüş neḡ azala / didi **çoh** ide heves ḡātırıng̃ ammā azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [çoh,]

lāf urur **çoh** yaḡamış serv didim ḡadding̃ ile / ḡam degül 'aḡlı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [çoh,]

çoḥ dolaşma göz yaşıla koy Hidāyet vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [çoḥ,]

çoḥ göngüller ki bu gün ol gözi ḥün-ḥvāre sile / ger işāret kıla bir ğamze-i ḥün-ḥvāresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [çoḥ,]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymān eyleme / gel otur çoḥ gönçe kimi bağrumı kan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [çoḥ,]

ger düşde göngül zülfüṅ ucın dutdısı n'oldı / çoḥ olma perişān şānemā olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [çoḥ,]

çoḥ dolu ayağ şunma Hidāyet saru dirsem / dir sākī ki bu devrde peymānesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [çoḥ,]

çoḥ yoḥ bir er rakībini kurbān kılıṅ aṅga / ger korḥar olsāṅız olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [çoḥ,]

sākīyā çoḥ keremiṅden çekübem cām-ı Cemi / bir daḥı luṭf idüben bendeye görgüz keremi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [çoḥ,]

Ya'küb egerçi Yūsuf için çekti çoḥ belā / bu işde kıldı fūrkatüṅ andan füzün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [çoḥ,]

devr-i felekden çekübem çoḥ cefā / bulmayubam derdime hergiz devā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 19). [çoḥ,]

kulam kul bendenüṅ eksüklüḡi çoḥ / şehüṅ bir suçla kıldan dönmegi yoḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [çoḥ,]

çoḥal-: Çoğalmak.

gözümüṅ yaşı çoḥalur göricek 'arızıṅı / nişe kim faşl-ı bahār olacaḡın arta bulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [çoḥalur, -ur]

çoḥdan: Çok zaman önce, çok zamandan beri, öteden beri, uzun süreden beri.

yüz üsne düşer kaṭre urup seyl-i sirişkim / çoḥdan ki rikābunḡda senüṅ kaṭre yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [çoḥdan,]

şehlā gözi şayruları dirler şorar yā Rab neden / şormaz men-i mehcūrı kim çoḥdan anıṅ bīmāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [çoḥdan,]

māṅa öğretmeṅiz ol küyda cān şatmegi kim / zülfi sevdāsiyla çoḥdan olubam sevdāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [çoḥdan,]

çoḥlaru: Birçoḡu.

ey gözüm aḥıtmadı ancaḥ senüṅ yaşıṅnı hicr / ol senüṅ teg çoḥlarunḡ ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [çoḥlarunḡ, -nḡ]

dün kapunḡdan yüz çevirdi müdde'ī mendin didim / çoḥlarunḡ munda kafāsın görmişem bir daḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [çoḥlarunḡ, -nḡ]

çöl: Çöl, sahra, badiye.

la'lingden ırağ hicrüng içinde menem ey düst / ol teşne ki **çöllerde** öle āb gamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [çöllerde, -ler, -de]

hicrinde tığın ister iken çaldı başuma / rahmet ki hoş bu susıza **çölde** yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [çölde, -de]

gamdan ölsem 'aceb mi la'lüng için / **çölde** ölür kişi bulunmasa su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [çölde, -de]

cü: Irmak.

yarma ey pîr gögsüngi men teg o cevlan eylegeç / ürkmeye gül-gün semendi nâgeh özge **cü** görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [cü,]

cüst ü cüy-ı hür-ı 'ın gönglümde var idi burun / tâ yüzüng gördüm şehā ol cüst ü **cüdan** il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [cüdan, -dan]

cü: Çünkü, bundan dolayı, şu sebeple, zira.

oğ atıcağ öterek **cü** meyl-i kemān ider / cān kuşu tenden uçuban özin nişān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [cü,]

tā bir nazar ol zülf **cü** zenciringi gördüm / bildüm bu selāsil dil-i dīvāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [cü,]

neden itdi benim bağrımda ey ebrū-kemān oğung / **cü** söylerler hālāyık bu mişil kim yağşılığ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [cü,]

niçe çeksem men-i āvāre bī-dil ü bī-dinlik / olur **cü** şāhlarung kapısı gögerçinlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [cü,]

o serv bāğda **cü** gülgeşt ider Hidāyet yiter / tiken yapuşmaya nā-geh biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [cü,]

göngül Manşūr teg oldung **cü** yārüng vaşlına vāşıl / demidür ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-ħağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [cü,]

şol zülf-i siyeh remzini gönglüm duyar ancağ / Leylī işini duymaya hīç kimse **cü** Mecnūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [cü,]

tığingla sansan ölmeyen irmez **cü** vaşlınga / ey seng-dil Hidāyet'e rahm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [cü,]

seyl ağıtdı vü gözüm kaldı **cü** bir dem sensiz / gör ne tūfān ola ger bir niçe gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [cü,]

şirīnlik ile şehd-i lebing şān-ı 'aseldür / konmuş kara hālüng **cü** meges dāyim o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [cü,]

Kerbelā-yı gam-ı hicrüngde şehīdem **cü** Hüseyin / bir nazar tā ki gözüm gördi bu vech-i Ḥaseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [cü,]

rindâne **çü** bulmuşam şafâyı / men h̄anda vü zâhid riyâyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 5). [çü,]

şâh du'âsın **çü** edâ eyledi / cân u dil bîmâra nidâ eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40). [çü,]

bu yalğuzlîğda gördüm dîde nemdür / **çü** gördüm kimsenem yoḥ şora nemdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [çü,]

ne ğam didi yağış teg yağsa yağ / **çü** müstaḥkemdür ümîdüm bu dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [çü,]

çü zâhirdür didüğüm sözde taşdîk / ümîd oldur refîküm ola tevîk (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [çü,]

dolaşdı ördügi zülfeyn teg ayağa 'amel / kaçâ **çü** var idi kim kaçr-ı 'ömr tapa h̄alel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [çü,]

h̄akdan **çü** göngül memleketine şâh sen olduḡ / ey men saḡa bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [çü,]

çüb: Ağaç parçası, değnek, tahta parçası.

ağyâr hîmilen meni ger yâr iki böler / incimezem neden ki rakîbimle **çüb** keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [çüb,]

didüm ki kirpük ile bağlayam yaşım yolını / velî haçan **çüb** ile bağlana yolu çayunḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [çüb,]

yansam n'ola 'ışkıḡ odı ilen / gör **çübı** ki niçe nûr ider nâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [çübı, -ı]

çübân: Çoban.

oluram kuruş ruḡunḡ 'ışkıla didim didi kim / **çübâning** ekmegi bir gici yiticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [çübâning, -ing]

çul: Genellikle kıldan yapılmış kaba dokuma, çul, örtü.

iti **çulina** baḡdum ol avcı büt-i şūḡunḡ / didi ki Hidâyet ne baḡarsın kefeniḡdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [çulina, -ı, -n, -a]

çün: Çünkü, bundan dolayı, şu sebeple, zira.

hicrân günü n'ola m̄aḡa 'arz eylesenḡ cemâl / **çün** haşr olanda bendeye ḡaḡ görsedür liḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [çün,]

senden cefâdan özge Hidâyet ne uma kim / **çün** çin imiş bu nûkte ki 'ömr eylemez vefâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [çün,]

cevr ü kaḡrınḡdan şehâ niçün melâletdür m̄aḡa / **çün** yiter her neste kim ḡaḡ'dan ḡavâletdür m̄aḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [çün,]

çün yâri fânî dünyanıñ ağıyârdur kamu / yâr ola gör Hidâyet-i dil-haste sen saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [çün,]

küyîngda mesken itdi göñgöl yaħma hicr ile / çün cennet ehlidür ne virür-sin 'azâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [çün,]

tîğîngı gizle gözimden çün meni dutdı raķîb / kim kudurmuş it dutan âşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [çün,]

lebidür şun' u ağızından haber virür göñgöl sen şor / menüm çün bağlanur nuṭṭum bu şun'-ı ğaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [çün,]

oħı gitkeç yüregümden derdüm artar şor neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [çün,]

bulmegeç ağızıñgı yüzüñgle varur ol zülfe dil / gündüz ile çün anı bulmaz bu ğam-gîn ğiceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [çün,]

ger tîğ-ı cefâ ile diler bağıruñgı her dem / ğam yime Hidâyet seni çün biyle diler yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [çün,]

göñglimiñ 'ışkuñgda şâhâ hem ğam u hem derdi var / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [çün,]

ta'nesi yâriñ mangadur özünge alma raķîb / çün bilürsîñ kim Ayaz'ıñ ta'nesi Maħmûd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [çün,]

ħandasan ey tal'atı ferħunde gel kim sensizin / cân ider feryâd çün ol tal'at u feryâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [çün,]

baş u cândan geçüp ey dil yana kallâş ola gör / çün cefâ tîğın o meh-veş ğamu kallâşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [çün,]

cân ülkesinde çün şeh-i 'ışk ihtiyârdur / 'aql anda her ğaçan duta tâ vardur ihtiyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [çün,]

şanasın cevlan ider ğurşîd-i gerdün üstine / çün yirinden atın ol şüh-ı sitem-ger tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [çün,]

çün şıyâm ayı diyüp 'özr getürme araya / sâķiyâ bâde getür kim gül-i ğamrâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [çün,]

çün atlanup ol meh-veş başına yelek sançar / kim gül yüzine baħar kim başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [çün,]

ķıldı tecellî ğün yüzi her zerrede şol dil-berüñg / oldı Hidâyet mahv çün her zerreye miķdâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [çün,]

cânâ raķîbi ehl-i nażar çün belâ bilür / men' itme göñglüm istese senden anı ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [çün,]

kâfir olam götürmesem imânı ğâlîñge / çün gördüm oldı nâr anğa ğülşen-i ğalîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [çün,]

ķoydı başın Hidâyet ol kūda / görmedi çün bu ser-zemînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 7). [çün,]

çün 'İrak içre Hidâyet yok durur söz kısmeti / dur horâsân 'azmin eyle yoḥsa meyl-i Rûm kııl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [çün,]

cânâ sanğa şikâyet-i hicrân ne söyleyem / çün yoḥdur ol hikâyete pâyân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [çün,]

göz yaşı küyîngnî dün bir ḥad ile almışdı kim / dışra çün başdum ayağ ivden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [çün,]

görmedi çün 'âleminḡ bağında bir gül pây-dâr / doğalıdan anadan yasın dutupdur erguvân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [çün,]

gül geçüp gül-zâr otursa n'ola çün pâyendedür / 'âleminḡ bağında serv-i himmet-i şâh-ı cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6). [çün,]

şayra bülbül teg Hidâyet şâh medḥin kim gerek / şayrayan bülbül gerekdür çün seninḡ teg medḥ-i ḥvân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [çün,]

boyıngı kuçmağa çün yitmez ilüm ḥıyyâta / virübem rişte-i cân küy-ı girîbâninḡ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [çün,]

çün öldüğümünḡ fâyidesi yoḥ zararınca / es bād-ı fenâ ḥāk-i vücūdım 'adem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [çün,]

ger yâr cân dilerse revân vir anğa göngül / cânân ile müzâyâka cânunḡ çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [çün,]

ol lebi nûş ki men nûş iderem zehr-i ḡamın / nûş dir men alıcağ bāde çün nûş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [çün,]

aḡzıng u ruḡ çün mäh-ı duraḥşân arasında / bülbül kimi yir dutdı gülistân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [çün,]

n'ola luṭf eyleyüben ger başa il yüregüme / çün göngül derdine şol mäh-ı ruḡunḡdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [çün,]

ey göngül maṭlûbı çün her yirde ḥâzırsın maṅa / ḡafil olma kim aparur nâgehân bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [çün,]

çekmek isterdi kaşı naḡşını üstād-ı ezel / baḡdı çün şüret-i zibâsına ḡayrân ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [çün,]

çün maṅa senden gelür ey cân elem / cevrunḡ ilinden ne şikâyet kılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [çün,]

kimseye çün kılmadı dünyâ vefâ / munça anıngçün ne çekersin cefâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43). [çün,]

ḡayâlünḡden göngül çün gördi işid / ḡaranḡu dünḡde saḡın doḡdı ḡurşîd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [çün,]

çün cevrunḡe şabr itdi vü dönmedi yolunḡdan / bu 'aşıḡ-ı mehcür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 3). [çün,]

çün ki: Çünkü.

çün ki bu dergeh durur iqbāl u devlet dergehi / hār u hāşākin ilāhī ol dering derddür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [çün ki,]

çün kim: Çünkü.

ol kemān-dārūṅ teninde cāninga nāvekleri / dut ‘azīz anı göṅül **çün kim** gelür ıraḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [çün kim,]

kaşın dutup yüzin n’ola yār eylese ‘ıyān / **çün kim** güneş zuhūr idicek ay olur nihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [çün kim,]

çünki: Çünkü, madem ki, bu yüzden.

çünki didūṅ Hidāyet’ūṅ ḥālin / sözlerinden ne ḥācet peygām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 7). [çünki,]

maṅa kapuṅda neden dem-be-dem oḡrar aḡyār / cennet ehli olana **çünki** ‘azāb oldu ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [çünki,]

ḡayr u şer her ne var **çünki** Hidāyet ḡaḡ ider / çerḡ-i devvār ilinden ne diyem āh u fiḡān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [çünki,]

güneş yüzi şararurdi zi-reşk-i ḡüsn ü cemāl / yüz urdi **çünki** puzulmeklige esās-ı emel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 13). [çünki,]

D

dad-: Tatmak, tadına bakmak.

almayınca buse la'lüngdin bahâ cân virmezem / kim **dadar** evvel bir er câmı şatun alur şarâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [dadar, -ar]

şehd-i la'lüngden şehâ **dadmış** meger hâlüng ki zülf / diz çöküp giymiş kara hüsning katında dâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [dadmış, -mış]

dâd: Feryat; yardım isteme.

derd ü gâmining **dâdını** duydung meger ey dil / kim munça ki cevri eyledi dâd eylemedüng hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [dâdını, -ı, -n, -ı]

dâd eyle-: Adaletle, iyilikle muamele etmek.

derd ü gâmining dâdını duydung meger ey dil / kim munça ki cevri eyledi dâd eylemedüng hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [dâd eyle-, -me, -dü, -ng]

dâd it-: Şikayet etmek, sızlanmak, feryat etmek.

şehd-i la'lüngden şehâ dadmış meger hâlüng ki zülf / diz çöküp giymiş kara hüsning katında dâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [dâd it-, -er]

dağ: Dağ.

bir dağ kim firâk-ı ruhung çekdi sîneme / dözmez o dağ-ı hasrete ey lâle yüzlü **dağ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [dağ,]

sağınma lâle durur yâ şakâyık ey gül-i çihri / gamungda kanlu yaşımdur ki dutdı **dâğ** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [dâğ,]

od misen ey cânı yağan yohsa hicrân dâğı sen / kim eridürsen bu hasret **dâğı** ilen dâğı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [dâğı, -ı]

hansı **dağung** lâlesinin ey benefşe hatlu kim / sünbülüng büyından alur bağ içinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [dağung, -ung]

hükmi eger **dağa** dise kim yiri / yöriyüben yöride bile yiri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 38). [dağa, -a]

dağ: Dağ. II Çok büyük; büyük üzüntü, acı.

olmazsa haste gönglüme vaşling ögür eger / ger **dağ** olursa dağ-ı firâk ikki kat eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [dağ,]

bir āhū için düşmişem derd ü **dağa** / 'aceb ger meni şalmaz ol derd ü dāga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [dağa, -a]

dağ: Yara. II Dert, üzüntü, acı.

bir **dāğ** kim firāk-ı ruḥuṅ çekdi sīneme / dözmez o dāğ-ı ḥasrete ey lāle yüzlü dağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [dāğ,]

yār ötdi urdı cānıma yüz derd ü **dāğlar** / cān gidicaḥ tenimde göngül daḥı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [dāğlar, -lar]

od misen ey cānı yaḥan yoḥsa hicrān **dāğı** sen / kim eridürsen bu ḥasret **dāğı** ilen dağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [dāğı, -ı]

od misen ey cānı yaḥan yoḥsa hicrān **dāğı** sen / kim eridürsen bu ḥasret **dāğı** ilen dağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [dāğı, -ı]

lāle vü gül 'ārızuṅ şevkıla men teg gör niçe / çāk iderler pīrehen bu **dāğdan** ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [dāğdan, -dan]

bir āhū için düşmişem derd ü dağa / 'aceb ger meni şalmaz ol derd ü **dāga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [dāga, -a]

dāğ dāğ ol-: Çok yaralı olmak.

o kim cān bülbülin gül-zār-ı ḥüsnüṅden ırağ ister / yüregi lāle teg ḥasret odılan dāğ dāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [dāğ dāğ ol-, -sun]

bir zamān terlik giyüp ey şūḥ çıḥ ol bāğdan / tā ki dāğ dāğ olmasun nāzük teniṅ ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [dāğ dāğ ol-, -ma, -sun]

dağı: Dahi, de, da.

gönglüm heves-i Meşhed-i şāh-ı Necef eyler / yalğuz ne göngül cān **dağı** 'azm ol ṭaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [dağı,]

gitti şabr u dīn ü dil men kaldum u miskīn göngül / ol **dağı** bir dil-ber-i sīmin 'izār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [dağı,]

niçe söylerdüṅ ki mecnūn yiridür şahrā vü kūh / **dağı** seg teg var mıdur bu işde kim mecnūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [dağı,]

baḥr-ı ḡam içre ten gemisi olmuş imdi ḡarḳ / ki kayḡu **dağı** saḥlamaz olsaydı lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [dağı,]

alduḡın cānım gözi bildüṅ velā bildürmedüṅ / sen **dağı** oldıṅ yaḡın kül oḡrınıṅ ortağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [dağı,]

ne ḡam didi yaḡış teg yaḡsa yağı / çü müstaḥkemdür ümīdüm bu **dağı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [dağı,]

dāğ-ı cefā: Eziyet yarası.

gögsüme uran **dâğ-ı cefâ** lâle teg ey gül / ter sünbülning altındaki berg-i semenüngdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [dâğ-ı cefâ,]

dâğ-ı firāk: Ayrılık yarası.

olmazsa hâste gönglüme vaşlîng ögür eger / ger dağ olursa **dâğ-ı firāk** ikki kat eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [dâğ-ı firāk,]

dâğ-ı hasret: Hasret yarası.

bir dâğ kim firāk-ı ruḥuṅ çekdi sîneme / dözmez o dâğ-ı hasrete ey lâle yüzlü dağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [dâğ-ı hasret, -e]

dağıl-: Yayılmak.

'aḳs ile bildürür saṅa yüz üzre yaşımı / bu sîm şafhası ki **dağılmış** yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [dağılmış, -mış]

daṅ yilinden her ḥaçan ol zülf-i müşkîn **dağılur** / cümle-i etrâfa 'ıtr-ı nâfe-i Çîn **dağılur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [dağılur, -ur]

daṅ yilinden her ḥaçan ol zülf-i müşkîn **dağılur** / cümle-i etrâfa 'ıtr-ı nâfe-i Çîn **dağılur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [dağılur, -ur]

sünbül-i ter gölgesinde yaşunur gül yaprağı / 'arizüṅda her ḥaçan ol zülf-i müşkîn **dağılur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [dağılur, -ur]

görmez olsam ay yüzüṅ bir dem benâtü'n-na's teg / yüzüm üsne gözlerümden 'ıkd-ı pervîn **dağılur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [dağılur, -ur]

cevri azından dil ü cân ey Hidâyet kaçdılar / zulm olan yirde belî dervîş ü miskîn **dağılur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [dağılur, -ur]

âh eylegeç yüzünden anıṅ zülfi **dağılur** / bâğda belî nesîm esicek gül tîz açılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [dağılur, -ur]

dür-dânedür ki zer-varak üstinde **dağılur** / yâ yüzüm üsne dîdelerimdin yügürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [dağılur, -ur]

dağıl-: Yayılmak. II Yavaş yavaş kaybolmak, yok olmak.

dağılur cân u göngül duygeç gözüṅ alın şehâ / ḳarcıgaynı niçe kim görgeç gögercin **dağılur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [dağılur, -ur]

dağıl-: Toplu durumdayken ayrılıp birbirinden uzaklaşmak.

dağılur cân u göngül duygeç gözüṅ alın şehâ / ḳarcıgaynı niçe kim görgeç gögercin **dağılur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [dağılur, -ur]

dağıt-: Dağıtmak.

dem-be-dem çeşmim töker kirpüklerimdin kanlu yaş / bî-başar gör **dağıdur** güllerni hâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [dağıdur, -ur]

dahı: Dahi, de, da.

Hüsrev ü Cemşid ü Efrîdün'a baş indürmenem / şâh eger dirse Hidâyet **dahı** Kânber'dür mangâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [dahı,]

bu suçdan özge kim virübem cân u ten saṅga / ey şûh söyle n'eylemişem **dahı** men saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [dahı,]

her ilde bir söğüş dir ü men teg var ança kim / yâ yitmez ol **dahı** men-i miskîne yâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [dahı,]

didim öldürdi üküşni mey-i la'lüṅṅ kadehi / didi kayurma saṅga **dahı** birer şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [dahı,]

ağız açsam hikâyetüm dimege / dir Hidâyet **dahı** ne gavḡâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [dahı,]

bir büse için istese cân dil **dahı** virem / anuṅṅ haḡı için ki alur cânı cân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [dahı,]

alup göṅlümnî kânım tökdi la'ling / ne diler **dahı** mende kanı yoḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [dahı,]

... / munuṅṅ kimi ḡadîs **dahı** az işidilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 5). [dahı,]

dîn didüḡimçün ol yüzi gül dinmez oldu âh / men kâfir ehli olam eger **dahı** dîn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [dahı,]

hem-demlü hem-demin diyüben şorsalar mangâ / ey ḡamla yaş u men **dahı** siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [dahı,]

bu dîde-i pür-nemle cân içen tufeylingdür sening / sen ḡod bilürsin dil-berüm nem vardur **dahı** benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [dahı,]

her ne reng ilen kim ol dil-ber görünüş 'aynıma / kanlu yaşdan men **dahı** şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [dahı,]

yâr ötdi urdı cânıma yüz derd ü dâḡlar / cân gidicaḡ tenimde göṅül **dahı** neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [dahı,]

tîrelik kim **dahı** gelmez rûz u şeb cânân besi / eyledür kim bellü olmaz kışda eyyâm-ı ḡazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [dahı,]

anı isterse kim aningçün ölem n'ola menüm / öldüḡüm **dahı** budur kim öleyim aning için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [dahı,]

digeç ki melûem gideli zülfi ilimdin / men **dahı** perîşânem idür ol sebeb için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [dahı,]

men ḡaldum u cân oldu göṅül ḡükmünḡe tâbi' / tapşuram anı **dahı** ḡaçan kim yite ḡurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [dahı,]

ey sidre boylu görmedi ḡâyetde müntehâ / naḡl-i ḡaddüṅṅ kimi **dahı** serv-i çemân çemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [dahı,]

ağyāra tuş idip meni ayırdı yārimdin felek / kaçdımdadır tā bilmezem **daḥı** ne engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [daḥı,]

şūfī gir mey-kedening içine daşına göre / **daḥı** mescide karar itmeye daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [daḥı,]

şeker tegdür lebūng şekker dehende / ne şekker **daḥı** hoş lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [daḥı,]

apardūng dīn ü dil ey hicr menden / ne istersin **daḥı** neng var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [daḥı,]

dönmen çekerem özimi bir var anıngçün / bi'llāh ki bu dönmekligüme **daḥı** ne çäre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [daḥı,]

sögmez oldūng men faḳīr-i bī-nevāyī bilmezem / kim didi yā Rab saṅga kim **daḥı** iḥsān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [daḥı,]

dün atlananda zūlfini görsetdi aldı dil / cān virürem olursa bu gün **daḥı** dün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [daḥı,]

ten kaydın üzgeç irdi göngül vaşla sen **daḥı** / ey cān vişāling ister iseng yüz anıng kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [daḥı,]

bir kıl ucını cāna virürse Hidāyet al / kāmınga düşmeye **daḥı** ucuz anıng kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [daḥı,]

al ilen aldı cān u göngül 'aynūng alası / mekr itdūgi nedür **daḥı** ne koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [daḥı,]

ger çerḥ **daḥı** men tegi ser-geşte olmasa / bu ağladuğı pes ne durur āh u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [daḥı,]

ey yüzūng çākeri ḥurşid senūng māh **daḥı** / bende muhtāc ayağıng tozına şāh **daḥı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [daḥı,]

ey yüzūng çākeri ḥurşid senūng māh **daḥı** / bende muhtāc ayağıng tozına şāh **daḥı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [daḥı,]

gözlerūng cānıma urduğça ḥadeng-i müjei / çekerem nāle ilinden diyerem āh **daḥı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [daḥı,]

ey göngül ḳaddin anıng serv ile şimşād oḥıdūng / biyle sözler dime ey himmeti kütāh **daḥı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [daḥı,]

cān u dil ister iding baş ile koydum nazara / isteseng söyle nedür bendeden ey māh **daḥı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [daḥı,]

ey Hidāyet bu ki hicrān günü çektim ansız / maṅga ol günleri görsetmesün Allāh **daḥı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [daḥı,]

seni görmeklik içün ey gül-i ma'nī çemeni / kirpügüm **daḥı** olupdur maṅga gözüm tikenı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [daḥı,]

dil menden istedūng başla cān **daḥı** sening / dönmen ne ise sen büt-i dil-ḥvāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [daḥı,]

yaḥşî ading̃ cehd ide gör kim ƙala / adıdan özge **daḥı** gör kim ƙala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [daḥı,]

yoḥ eksüklik **daḥı** ez-faẓl-ı Allāh / vişālüngdür hemîn eksüklik ey şāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 21). [daḥı,]

cihānda men **daḥı** bir şeh-süvār-ı devlet idüm / ki hem 'inānım idi taḥt u baḥt u 'izz ü celāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [daḥı,]

dal: Delalet eden; delil.

yüzi ḥurşidüm idüp da'vî ider / şehāb-ı zülfidür şol ma'nîye **dāl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [dāl,]

dal: Ağacın gövdesinden ayrılan kollardan her biri. II. Genç ve güzel bedene sahip.

naẓardın ğāyib olgeç ol boyı **dal** / elif teg ƙāmetim ğamdın olur dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [dal,]

dal: Ağacın gövdesinden ayrılan kollardan her biri.

ƙaddi üstinde zülfeyni şanasing̃ / yuva bir servde dutmış iki **dal** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [dal,]

dal-: Dalmak, içine girmek.

tarīƙ-ı zühddin dün 'ışƙa zāhid / bu baḥre gevher-i maḳşüd için **dal** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [dal,]

göngül ger baḥr-ı 'ışƙına ḥabībüng̃ dala bilmezsin / yakīn bil gevher-i maḳşüd iling̃ sala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [dal-, -a, -bil, -mez, -sin]

ey dil gel ol ƙadi elif ü zülf-i dāla gör / baḥr-i muḥīṭ-ı 'ışƙına ğavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [dal-, -a, -gör]

dāl ol-: Dal harfi gibi olmak; iki büküm olmak, beli bükülmek.

naẓardın ğāyib olgeç ol boyı dal / elif teg ƙāmetim ğamdın olur dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [dāl ol-, -ur]

dala-: Isırmak, dişle koparmak.

n'ola **dalarsa** müdde'ī için meni itüng̃ / öz cinsi ide her kime cānā ḥimāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [dalarsa, -r, -sa]

dalaş-: Kavga etmek.

dalaşursa n'ola zülfüng̃le lebüng̃cün gönglüm / anı 'ayb eyleme kim eyleye cān üsne **dalaş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [dalaş,]

dalaşursa n'ola zülfünle lebünğün gönülüm / anı 'ayb eyleme kim eyleye cân üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [dalaşursa, -ur, -sa]

dam-: Damlamak.

derlegeç her dür kim ol zanbağdan ey gül-ruh **damar** / şanasıñ bir tütür kim şekker ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [damar, -ar]

dāmānıñ dut-: Eteğini tutmak, yardım istemek.

men öliceğ ger yüz ildin şongra dāmānıñ duta / nāgehān bir hāk-i reh bil kim ğubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [dāmānıñ dut-, -a]

dāmen: Etek.

hayālünğ **dāmenin** dutdı dil-i zār / ki bu demde ümüdüm sensin ey yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [dāmenin, -i, -n]

dāmen: Etek. II Aşığın kendisi.

'ışkūñda ey baħr-ı kerem men şöyle pākem bilmiş ol / 'ālem eger deryā ola ālūde olmaz **dāmenim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [dāmenim, -im]

dāmen-i gül: Gülün eteği. II Gül bahçesinin kenarlarında açan menekşelerin görüntüsü bülbülün âhının dumanı ile gül bahçesinin eteğinin tutuşması.

ilingden hār aldı **dāmen-i gül** / henüz ey bülbül-i şeydā gözünğ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [dāmen-i gül,]

dāmenıñ dut-: Eteğini tutmak, yardım istemek.

ümüd-vāram eger dāmenıñ dutam ağıyār / ilimden almaya kılduğça mekr ü al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [dāmenıñ dut-, -am]

dām-ı ğam: Gam tuzağı.

dām-ı ğamdın bulmadım bir dem Hidāyet teg hālāş / tā ki gördüm bir nazar ey 'anberin ğisū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [dām-ı ğam, -dın]

dām-ı maħabbet: Aşk tuzağı.

luṭf it ilāhī ki günahkārūñgam / dām-ı maħabbetde giriftārūñgam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 17). [dām-ı maħabbet, -de]

damu: Tamu, cehennem. II Sevgilinin olmadığı yer.

varmazam uçmağa küyından anuṅ ey zāhid / **damuya** nişe vara kim ki anıṅ cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [damuya, -y, -a]

hānķāha varmazam mey-hāne terk eyleyüp / **damu** içün doğrusı huld-i berīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [damu,]

ger düst Hidāyet meni **damuya** dilerse / meyl eyler isem kāfir olam bāğ-ı na'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [damuya, -y, -a]

doğrılığ ey yār ola düst kapısı / doğruya cennet kimidür **damusı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [damusı, -sı]

dan-: İnkâr etmek.

kim ki bu dīv alına aldanmadı / şol ezeli kavle durup **danmadı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [danmadı, -ma, -dı]

dâne: Tane, tohum, çekirdek.

gözden aħıdur yaş Hidāyet velī ey şāh / kim bilür o dūr **dāneleri** tā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [dāneleri, -ler, -i]

şordum faķiḥe hāli nedür cān kuşına yār / didi ne bilsün ol şıgır anı ki **dānedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [dānedür, -dür]

ey ḥaṭuṅ reyḥān u ḥālūṅ **dāne** teg / mestī kim şol nergis-i mestāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [dāne,]

yüzümüṅ ķadri yoḥ ḥālūṅden ayru / belī bī-ķıymet olur **dānesiz** kāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [dānesiz, -siz]

gölüşende **dāne** bulmayıcağ kuş helāk olur / bu vech ile nazardan ırağ itme ḥālūṅi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [dāne,]

sözūṅ Hidāyet oynamağıdı yolında baş / her **dāne** ol ki şimdidür ol mācerā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [dāne,]

zenaḥı cāhına cān koydı göṅgöl **dānesini** / adı andan berüden cāh-ı zenaḥdān ķaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [dānesini, -sı, -n, -i]

dāniş: Bilgi, bilme.

danışmazam dehānı sözi 'aql u **dānişe** / her cāhil ile sırnı kimesne ne danişa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [dānişe, -e]

daniş-: Danışmak, istişare etmek.

danışmazam dehānı sözi 'aql u dānişe / her cāhil ile sırnı kimesne ne **danişa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [danişa, -a]

danışmazam dehānı sözi 'aql u dānişe / her cāhil ile sırnı kimesne ne danişa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [danişmazam, -maz, -am]

danuğ: Tanık, şahit.

belâ çoğ çekdi bu gönglüm ırağ ol kıdd ü bālâdan / bu doğru kıla **danuğdur** ruğ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [danuğdur, -dur]

dang: Şafak vakti, tan.

her gün diyer ki **dangla** helâk eyleyem seni / çoğdur yalanı ol şanemüñ doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [dangla, -la]

biyle kim şevk odı cânımda yanar şem' sıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre **danga** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [danga, -a]

dang yili: Tanyeli, tan vakti esen hafif rüzgar.

dang yili kim esende yitürürdi bu meni / ol zülf-i pür-ham içre niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [dang yili, -i]

titredür cân riştesi cismümde her geh **dang yili** / zülf-i dil-bendingni ey serv-i semen-ber tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [dang yili,]

dang yilinden her haçan ol zülf-i müşkin dağılur / cümle-i etrâfa 'ıtr-ı nâfe-i Çin dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [dang yili, -n, -den]

dang yiline fâş itdi saçınğ sırrın o şâne / yâ Rab kesilüp dili onunğ dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [dang yili, -n, -e]

dang yili ihyâ-yı bağ u büstân eyler yana / gül yüzün bülbül görüp âh u figân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [dang yili,]

dar-: Dağıtmak, perişan etmek.

darar göngülü her yangadan yüz gam u miñnet / her gâh ki meşşâta ser-i zülfingî **darar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [darar, -ar]

dâr: İdama mahkum olanları asmak için dikilen direk.

bir kimse kim envâr-ı hağ bûd u cûdın dir imiş / Manşûr teg anıñ yiri dâr-ı fenâda **dâr** imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [dâr, -i, -miş]

dâr: Ev, yurt, hane.

başum kesüp yâ Rab n'ola çekse melâmet **dârına** / tâ halk-ı 'âlem bile kim 'ışk ehlining ser-dâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [dârına, -i, -n, -a]

dara-: Taramak.

darar göngülü her yangadan yüz gam u miñnet / her gâh ki meşşâta ser-i zülfingî **darar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [darar, -r]

dār-ı fenā: Yokluk yurdu II Dünya.

bir kimse kim envār-ı haḳ bûd u cûdın dir imiş / Manşûr teg anıḡ yiri dār-ı fenâda dār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [dār-ı fenā, -da]

darıḥ- Daralmak, içi sıkılmak.

ey dil **darıḥma** nâz u 'itâbindan ol mehîḡ / şâd ol neden ki var senîḡilen 'inâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [darıḥma, -ma]

darla: Tarla.

tîḡ ile budarlarım mendendir ol ıaşşâb-ı dūn / dönmeḡüm yoḡ sen bil ittim tâ bu **darla** yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [darla,]

dart- Çekmek.

ḡoş durur mescid Hidâyet'ni velî bûy-ı bahâr / **dartup** andın 'âzim-i kûy-ı muḡân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [dartup, -up]

dârû: İlaç, deva II Sevgilinin yürüdüḡü yol.

ḡâk-i rehîḡ görüp n'iderem sürmeyi rakîb / göz rûşenâlıḡına bu **dârû** yiter maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [dârû,]

gözden ayaḡuḡ tozin gidermen / öğrendi gözüm bu **dârû** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [dârû,]

daş: Taş.

ger yolında **daş** ile basursalar yüz kez rakîb / şanmagil daşını bil kim genc ü gevherdür maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [daş,]

ger yolında daş ile basursalar yüz kez rakîb / şanmagil **daşını** bil kim genc ü gevherdür maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [daşını, -ı, -n, -ı]

daş işiḡinde yolu olmaduḡıçün şâhâ / başını ḡaste Hidâyet dūn ü gün daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [daş,]

gerdūn ilin götürse ızâ **daşın** atmege / burc-ı bedenni yıḡar kırânıla rûzgâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [daşın, -ın]

ne yalguz topraḡıdur kuḡl-ı bîniş taḡt-ı Tebrîz'e / çi cây topraḡı kim **daşı** hem ser-kûb-ı Geylân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [daşı, -ı]

cân oḡurlar gözi 'âşık dil-i bî-raḡmı aḡar / ne maḡalde gözünḡiz aḡdurur ol oḡrıya **daş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [daş,]

yâr uḡurında eger menzil ü yol **daş** olsa / başıla kesdüre ol menzili ḡirçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [daş,]

tîz gün ola müdde'î âhımla bağrunğ yarıla / kalmaya bitün bilürsin yanar od içinde **daş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [daş,]

yöri ey dil âteş ü âh ile kayğu **daşını** / küre-i miñnetde her sîmîn-ber içün mûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [daşını, -ı, -nı]

yastanan işigi daşın hacerü'l-esved içün / ne vara Mekke saru bir kara **daşı** ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [daşı, -ı]

yastanan işigi **daşın** hacerü'l-esved içün / ne vara Mekke saru bir kara daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [daşın, -ı, -n]

şüfî gir mey-kedeniñ içine **daşına** göre / dañı mescide karar itmeye **daşına** göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [daşına, -ı, -n, -a]

şatman ağıyara güherlen ayağunğ toprağını / ki bu göz görmege yig anıñ o **daşına** göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [daşına, -ı, -n, -a]

kim ki kalb altun kimi inçü degül bir **daş** ile / akça ile şatun alup öldüresin **daş** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [daş,]

kim ki kalb altun kimi inçü degül bir **daş** ile / akça ile şatun alup öldüresin **daş** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [daş,]

daş: Dış.

şüfî gir mey-kedeniñ içine **daşına** göre / dañı mescide karar itmeye **daşına** göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [daşına, -ı, -n, -a]

her niçe ğark olur yir ü gök kanlu yaşuma / od şaldı âh u nâle benim iç ü **daşıma** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [daşıma, -ım, -a]

daşa çal-: Taşa vurmak. II Yok etmek.

tîğ ödleğ aluban anda ki bu başa çalar / kesmeçağ başumñı tîğın aluban daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [daşa çal-, -ar]

daşı bālîn kıl-: Taşı yastık kılmak. II Çaresizlik ve acizlik.

vaşl balın dadmağ içün hicr ağısın çeküp / çoñ belâ daşın Hidāyet kıldı bālîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [daşı bālîn kıl-, -dı]

dās-ı taħammül: Tahammül orağı.

dās-ı taħammül ile Hidāyet biçer ğamı / cān mezra'ında niçe ki toñm-ı belā eker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [dās-ı taħammül,]

dāstān: Destan.

göñgöl şā'idlerin vaşfın Hidāyet'den kulağ dutsa / oñutmaz özge destānı mununğ teg **dāstān** görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [dāstān,]

dāstān id-: Dillere düşürmek.

ancaḥ Hidāyet ol oḥı destānın oḥı kim / her yoḥ sözi raḳıbi duyup dāstān ider (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5*). [*dāstān id-, -er*]

datlu: Tatlı, güzel.

şordum ki **datlu** şehd mi yoḥsa dehāningdur sening / açdı nebātī leb didi kim **datlu** cāningdur sening (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1*). [*datlu,*]

şordum ki **datlu** şehd mi yoḥsa dehāningdur sening / açdı nebātī leb didi kim **datlu** cāningdur sening (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1*). [*datlu,*]

da'vet it-: Davet etmek, çağırarak.

meni dīdārdan çoḥ da'vet itme mescide zāhid / ne keşf olur mānga bir söyle ol dīvāre baḥmaḡdan (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4*). [*da'vet it-, -me*]

da'vet kıl-: Davet etmek, çağırarak.

men Hidāyet kimi gitmen işigindin zāhid / niçe da'vet kılasın cennet-i a'lānga meni (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5*). [*da'vet kıl-, -a, -sın*]

da'vī: Dava, şikayet, iddia.

cemāling ayını ger seyyidimdin görse / muṭī'ı ola ḥamu **da'vīsi** siyādet ile (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2*). [*da'vīsi, -si*]

özi durur 'ilm ile **da'vī** kılan / evvel ü āḥirde tecellī kılan (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13*). [*da'vī,*]

da'vī it-: Dava etmek.

yüzi ḥurşidüm idüp da'vī ider / seḥāb-ı zülfidür şol ma'nīye dāl (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 3*). [*da'vī it-, -er*]

da'vī-yi ḥüsn: Güzellik iddiasında bulunmak, güzel olduğunu iddia etmek.

gül yaṅılur ki sen şanem-i hoş-ḥışāl ilen / **da'vī-yi ḥüsn** ider meh bu ḥüsn ü cemāl ilen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1*). [*da'vī-yi ḥüsn,*]

dāyim: Dayım, sürekli, devamlı.

her kimseye kim sen büt-i 'ayyās gerekdür / **dāyim** gözi kan yaşı ile yaş gerekdür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1*). [*dāyim,*]

rind iḥtiyārı cām-ı muşaffādur ey ḥarīf / şart ol durur ki ilde ola **dāyim** iḥtiyār (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2*). [*dāyim,*]

vaşlından ayru şol mehîng **dâyim** yirem hicrinde ğam / ammâ Hidâyet bilmez ol kim men anîng ğam-
hıvâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [dâyim,]

ey felek sen teg cihânda niçe ser-gerdân girüp / men Hidâyet kimi **dâyim** hâsir ü mağbûn olam (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [dâyim,]

cân gülşeninde beslemişem bir nihâli kim / **dâyim** hadeng-i ğuşşadur ol naılden berüm (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [dâyim,]

şehâ hoşdur bu göñglüm **dâyim** ol ruhsâra bağmağdan / belî hurrem olur hâtır gül ü gül-zâra bağmağdan
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [dâyim,]

şîrînlık ile şehd-i lebing şân-ı 'aseldür / konmuş kara hâlûng çü meges **dâyim** o şâna (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [dâyim,]

dâyimâ: Dayıma, her vakit, sürekli.

töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi ayını / benimle **dâyimâ** budur ol ayuñg resm ü âyîni (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [dâyimâ,]

dé-: Söylemek.

Senden ne dil ü dîde ilen gizlü **déyem** râz / Her dîde vü her dil ile bînâsın u gûyâ (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [déyem, -yem]

def'-i ğam: Kederden kurtulmak.

la'lini Hidâyet şora gör cevri idicek hicr / bir câm-ı mey-i nâb çeküp **def'-i ğam** eyle (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [def'-i ğam,]

defter: Defter. II Gönül.

gel iç devlet meyin mağmûrîngı yaz / yiter ğam **defterin** alup yiter yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı,
Mesnevi 4, Beyit 2). [defterin, -i, -n]

defter-i harâm u helâl: Haram ve helal defteri. II Hafaza meleklerinin insanoğlunun yaptığı iyi-kötü bütün
davranışlarını kaydettiği amel defteri.

hîsâb kılmag için **defter-i harâm u helâl** / ehl-i tabîbining öldüm tabâbetin gördüm (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 18). [defter-i harâm u helâl, -mağ]

deg-: Değmek, ulaşmak, dokunmak, uygun düşmek.

zülfüñg ki dem-be-dem **deger** ol gül yangağlara / artuğlğıla cânlara ger dir iseng **deger** (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [deger, -er]

zülfüñg ki dem-be-dem **deger** ol gül yangağlara / artuğlğıla cânlara ger dir iseng **deger** (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [deger, -er]

her haçan sünbül-i gül-püşingıza şâne **deger** / yüz belâ nâveki men hâl-i perîşâna **deger** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [deger, -er]

her haçan sünbül-i gül-püşingıza şâne **deger** / yüz belâ nâveki men hâl-i perîşâna **deger** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [deger, -er]

ğara zülfüng ki **deger** la'line her lahza anıng / ne şifât ile kılam vaşfını kim câna **deger** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [deger, -er]

ança kan yaş töküpdür ser-i küyında gözüm / kim öten ol ser-i küdan etegi kana **deger** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [deger, -er]

ey diyen mihr ü vefâsı saňa degmez yörü var / şäkirem cevır ü cefâ ger men-i hayrâna **deger** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [deger, -er]

ger Hidâyet kanın ol gamze töker dimeng anğa / ki şerî'at sözilen kul kanı sultâna **deger** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [deger, -er]

ey diyen mihr ü vefâsı saňa **degmez** yörü var / şäkirem cevır ü cefâ ger men-i hayrâna **deger** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [degmez, -mez]

degmeye tâ hâki oñung **degmeye** ol kapuda / şöyle hâkem olmaya hîç kimse menden hâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [degmeye, -me, -y, -e]

degmeye tâ hâki oñung **degmeye** ol kapuda / şöyle hâkem olmaya hîç kimse menden hâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [degmeye, -me, -y, -e]

didi her dem saňa yüz oñ degürem / didügi söz göngüle **degdi** tamâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [degdi, -di]

n'ola kanasa **degüp** diğ lebi piyâlesine / demî çağır töküle her haçan piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [degüp, -üp]

hoşlığda **degme** lâf uranı şanma baş igit / ol baş ola ki baş kıya cevır ü cefâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [degme, -me]

deg-: Değmek, eş değerde olmak.

hayâlünglen güneş teg yek-süvâra / biremez ey gülüm **degdi** hezâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 19). [degdi, -di]

degül: Değil. Cümlede ilgili olduğı ögeye olumsuzluk anlamı veren bir kelime, olumsuzluk edatı.

hicrân günü Hidâyet'e hem-dem olur rakîb / doğru imiş ki yavuza eksük **degül** kaçâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [degül,]

şimdi **degül** o yana Hidâyet teveccühi / illardur ol şikeste bu derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [degül,]

Hidâyet katna sen şühüng şifâtı / **degül** hâkka'l-yağîn 'ayne'l-yağîndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 5). [degül,]

dil ağzı remzi çağladı ol hâl u haññı / bi'llâh bu nükte ile **degül** kim o karalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [degül,]

neden benim kimi geh şararur gehî kızarur / **degülse** la'li meyi katına şerm-sâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [degülse, -se]

ay **degüldür** kim ağılanmış felekde anğlanğız / kim anıñ kırında gerdün götürüp kalhan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [degüldür, -dür]

dem-be-dem ey yaş çihrem nem kılup fâş itme râz / yaş-sen bu yaş ile yahşı **degül** nemmâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [degül,]

başdan ayağa fark idemezse 'aceb **degül** / 'ışkunğ meyinden ol ki çekeydür bir er ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [degül,]

her sürme kim **degül** ayağıñ tozı çeşmüme / çeksem görünür ey büt-i gül-çihre mîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [degül,]

korğum oldur ki hem ... / yoğsa takşır **degül** olmasa cân hâk-i rehing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [degül,]

ger **degül** ebr-i siyeh gün teg yüzüñg kıta digil / gâh peydâ nişe olur gâh pinhân kâkülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [degül,]

kavaldum itingî görgeç kapungdan oldum dür / muhakkak oldı **degül** yahşı 'ucb ü hod-bînlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [degül,]

her ay başında **degüldür** hilâl kim görünür / felek kulung kimi baş urdı kıldı miskînlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [degüldür, -dür]

ey şoran kim zülf ü kıddi vâlihi sen doğru di / egrilik yahşı **degül** men doğrısından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [degül,]

teshîr eger **degülse** bu yahduğları nedür / karşıda taşlar koyuban âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [degülse, -se]

hakkung gül-i vaşlına Hidâyet e aparmaz / hûblar yüzine kim ki **degül** vâlih ü hayrân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [degül,]

titreşüp yaprağ tökende ün ağaçlardan **degül** / kim çemen eţfâlining üsne nesim eyler figân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [degül,]

ağyar dirse kim gözi yaşı **degül** anıñ / şorung yaşım degülse neden şür olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [degül,]

ağyar dirse kim gözi yaşı degül anıñ / şorung yaşım **degülse** neden şür olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [degülse, -se]

cehlden şatma ululuğ yâra ey ağyar var / kim ululuğ bilig ilendür **degüldür** yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [degüldür, -dür]

kim ki kalb altun kimi inçü **degül** bir daş ile / akça ile şatun alup öldüresin daş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [degül,]

oğradumsa ger kuşuning tozına mendin **degül** / devleti olan kişi elbette oğrar devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [degül,]

dinme göngül munça ki haddüng **degül** / gönçe kimi özinge ancağ gül (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [degül,]

ol şafaḡ u mihr **degül** görünen / çerḡdür ol bâde için dürünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [degül,]

kim ki **degül** doğru **degül** âdemî / ölüdür ol dutsa gerek mâtemî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [degül,]

kim ki **degül** doğru **degül** âdemî / ölüdür ol dutsa gerek mâtemî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [degül,]

çehâr bâliş ü dünyâ **degül** bisât u neşât / bisât yiri **degül** tîz dirlişürür bu bisât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [degül,]

çehâr bâliş ü dünyâ **degül** bisât u neşât / bisât yiri **degül** tîz dirlişürür bu bisât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [degül,]

degül mi: Tasdik ettirme, onaylatma anlamında kullanılan bir söz.

şordum ki çîn-i zülfine müşk-i hıta dimek / yâ Rab ḡaṡa **degül mi** göngül aydı kim ḡaṡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [degül mi,]

men bu sözi işideli düstlar / yiri **degül mi** aṡḡa ḡurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [degül mi,]

degür-: Eriştirmek, yetiştirmek, ulaştırmak.

didi her dem saṡḡa yüz oḡ **degürem** / didüḡi söz göngüle degdi tamâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [degürem, -em]

dehân: Ağız.

yitürdüḡiçün ol lebe sāḡar **dehânını** / gel gör şurâḡî sâḡî ilinden ne ḡan töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [dehânını, -ı, -n, -ı]

şordum ki datlu şehd mi yoḡsa **dehâningdur** sening / açdı nebâtî leb didi kim datlu cânıngdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [dehâningdur, -ing, -dur]

iy cân u dil **dehânı** sözün söylerem size / bir dem ḡulaḡ oluṡḡ ki nihânî ḡaber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [dehânı, -ı]

şanma dil cevri ile sen ḡonçe **dehândan** kesile / cânı kimsening ḡaçan sivḡülü cândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [dehândan, -dan]

danişmazam **dehânı** sözi 'aḡl u dânişe / her câhil ile sırnı kimesne ne danişa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [dehânı, -ı]

dehâning remzini hem sen bilürseng / ki sırr-ı ḡaybdın Tanḡrıdur âḡâḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [dehâning, -ing]

la'line ḡarşu şurâḡî aḡzın açdı ḡülmeḡe / sâḡî derdüm ḡanını tökdi **dehânın** baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [dehânın, -ı, -n]

dehen: Ağız.

yārūṅ yüzi görgeç **dehenin** iste Hidāyet / kim mehdī çağı gizlü olan fāş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [dehenin, -i, -n]

men her haçan kim ol **dehening** remzi yazaram / olur 'adem vücūdım u yazmağda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [dehening, -ing]

açanda söz içinde o şīrīn-dehān **dehen** / nāmūs u 'ār eri olur der-zemān zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [dehen,]

şeker tegdür lebūṅ şekker **dehende** / ne şekker daḥı hoş lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [dehende, -de]

ger şormadı lebi bir ağız ḥālīmī n'ola / andan melūl olmazam ey dil **dehen** ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [dehen,]

dehr-i dilgīre: Gönle sıkıntı veren dünya.

n'idüp yā Rab bu dūn-perver münāfık **dehr-i dilgīre** / azar her kim virür göṅlīni bu azḡun kühen-pīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [dehr-i dilgīre, -e]

delāyil: Deliller.

şem'-i vahdet oḥıdı pīr-i ṭarīkat yüzini / ol çerāḡum sözi dilimde **delāyil** kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [delāyil,]

del'ol-: Deli, deli olmak.

del'olup şevk-ı ruḡlīṅdan güneş ey yüzi çerāḡ / yazıya düşdi yana baş açuban yalın ayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [del'olup, -up]

delü: Deli, deli olmak.

zülfeyni aldı göṅglümi ey düstlar meded / kim gördi bir **delü** ikki zencīre mübtelā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [delü,]

dutdı zülfüṅ ger **delü** göṅglüm didim n'oldı didi / niçe öz işin duyup adın **delü** koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [delü,]

zülfüṅge bağlanmadın umardum uşlana göṅgöl / tā kim ol zencīre düşdi ol **delüden** il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [delüden, -den]

delü göṅgöl: Uslanmak bilmeyen gönül; gönülden geçen ve insanı delice şeyler yapmaya yönelten istekler.

dutdı zülfüṅ ger delü göṅglüm didim n'oldı didi / niçe öz işin duyup adın delü koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [delü göṅgöl, -üm]

delü göṅgöl kamış oḡlarıṅız arasında / kamışlıḡ içre sağın bir ḡudurmuş aşlandıur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [delü göṅgöl,]

'ūd-ı cān yaḡduḡum men-i bī-dil / delü göṅglüm birilesi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [delü göṅgöl, -üm]

delü gönglüm ki 'ışk oynar o zülf-i pür-zî-tâb ilen / hâta yolın şorar gerçi gider rāh-ı şavāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [delü göngül, -üm]

delük del-: Delik açmak. İl incitmek, kırmak.

gönglümün her güşesinde yüz delük deldi gamunğ / bir ive hergiz kişi munça kapu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [delük del-, -di]

dem: Nefes; içki; söz; an; zaman; gözyaşı; kelimenin Arapça okunuşu halinde manası kan ve gözyaşı dökmek olur. Kelime daha çok tevriyeli kullanılır.

gözlerümden ay u yıl **dem** gitdügi andan durur / kim bu 'ömr arhunlamaz bir **dem** iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [dem,]

gözlerümden ay u yıl **dem** gitdügi andan durur / kim bu 'ömr arhunlamaz bir **dem** iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [dem,]

'İsî ki dirler ölüye bir **demde** cân virür / söz ile lebleri munga andan nişan virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [demde, -de]

göl çağıdur Hidāyet ü gül-gün çağır **demi** / var bir muşāhib iste vü gel devletünğ becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [demi, -i]

geldi nev-rüz yana gülşen ü şahrā **demidür** / yār-ı gül-çihre ilen 'İş u temāşā **demidür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [demidür, -i, -dür]

geldi nev-rüz yana gülşen ü şahrā **demidür** / yār-ı gül-çihre ilen 'İş u temāşā **demidür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [demidür, -i, -dür]

kāmetünğ görsedüben kıl nazar aḥvālime kim / serv-i ra'nā çağı vü nergis-i şehla **demidür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [demidür, -i, -dür]

biyle mevsimde men ol yārdan ayrı diyerim / ey ecel gel berü kim şimdi takāzā **demidür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [demidür, -i, -dür]

kıl tevekkül ḥakḥa varını yolında terk it / ey Hidāyet ki tevellā vü teberrā **demidür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [demidür, -i, -dür]

görmez olsam ay yüzünğ bir **dem** benātü'n-na's teg / yüzüm üsne gözlerümden 'ıkd-ı pervin dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [dem,]

bu **demde** göngül saçıl u açıl gamı ilen / dutulma yüküş gönçe-sıfat gül kimi açıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [demde, -de]

muḳim ile vü şıdk ile ser-i küyünğda ey şāhā / olursam ḥāk ol **dem** hem işiking yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [dem,]

iy cân u dil dehānı sözün söylerem size / bir **dem** kulağ olunğ ki nihānī haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [dem,]

cân āl yüzünğle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu **dem** gider velī bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [dem,]

göngül Manşür teg oldunğ çü yārünğ vaşlına vāşıl / demidür ger **dem** urarsın bu **dem** sırr-ı ene'l-ḥakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [dem,]

göngül Manşür teg oldung çü yârüng vaşlına vâşıl / **demidür** ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-ıhağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [demidür, -i, -dür]

bir nazar görmek için kanungı ger ağıda yâr / ey Hidâyet yörü ğam yime vü hoş gör bu **demî** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [demî, -i]

didi göngül ol **dem** ki bu kaç u gözi gördi / birikdi benim kanımı tökmeğa kudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [dem,]

hayâlüng dâmenin dutdı dil-i zâr / ki bu **demde** ümîdüm sensin ey yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [demde, -de]

dem dem: Zaman zaman, belli olmayan zaman aralıkları ile, ara sıra, vakit vakit.

dem görsedüp cemâlini dem gizler ol şorung / her dem meni bir odıla yağmağ revâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [dem dem,]

dem git-: Kanın akması. (Büyük üzüntü içinde olan gönlün kanla revan olması.)

gönglüme düşkeç lebi 'aksi neden göz kan töker / dem gelür bildüm Hidâyet göz yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [dem gid-, -er]

dem ur-: Bahsetmek, konuşmak.

göngül Manşür teg oldung çü yârüng vaşlına vâşıl / demidür ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-ıhağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [dem ur-, -ar, -sın]

dem ur-: Nefes vermek. II Bir şeyden söz etmek, konu açmak.

dem yârdan ururdum u ağıyâra tuş eyler / her lahza felek üstüme bir tür yıhar yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [dem ur-, -ur, -du, -m]

dem-â-dem: Her vakit, sık sık, daima.

nihâl-i 'ömrüng olsun ser-sebz ü hürrem / yitürsün mîve-i devlet **dem-â-dem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 29). [dem-â-dem,]

dem-be-dem: Zaman zaman; daima.

yâkütünîng güher saçışın anğıcağ gözüm / la'l ile zer kimi yüzümi **dem-be-dem** bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [dem-be-dem,]

zülfüng ki **dem-be-dem** deger ol gül yângağlara / artuğlğıla cânlara ger dir iseng deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [dem-be-dem,]

oluram bî-hod lebinden bûse alsam **dem-be-dem** / çağırın artuğ içen elbette kim bî-hüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [dem-be-dem,]

dem-be-dem çeşmim töker kirpüklerimdin kanlu yaş / bî-başar gör dağıdur güllerni hâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [dem-be-dem,]

dem-be-dem ey yaş çihrem nem kılup fâş itme rāz / yaş-sen bu yaş ile yahşı degül nemmâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [dem-be-dem,]

niçe servüm lâle teg şol yaŋgağunğ şevkıylan / kan yaş ile **dem-be-dem** ser-tâ-ka-dem gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [dem-be-dem,]

maŋga kapuŋda neden **dem-be-dem** oğrar ağyâr / cennet ehli olana çünki 'azâb oldu harâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [dem-be-dem,]

lebleruŋden özgeler ger cân umarlar **dem-be-dem** / ol ki başın terk idüp teslîm ider hanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [dem-be-dem,]

dem-be-dem gözdin şaru beŋzimde yaş olur revân / çeşmelerde niçe kim su aha bir berg-i hazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [dem-be-dem,]

gözünğ görüp n'ola dil **dem-be-dem** lebiŋ sorsa / belî humâr olıcağ kimsene çoğ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [dem-be-dem,]

şaru beŋzüm la'li olur **dem-be-dem** kan yaş ile / âl yaŋgağunğ çevresi tâ döndi haţdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [dem-be-dem,]

dem-bilâ-dem: Zamanlı zamansız; devamlı.

Hidâyet **dem-bilâ-dem** gam çekersin / bu yükler çekmege yoğdur sanğa tay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [dem-bilâ-dem,]

demî: Kanlı.

n'ola kanasa degüp diş lebi piyâlesine / **demî** çağır töküle her haçan piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [demî,]

dem-i serd: Soğuk nefes.

belâ çoğ çekdi bu gönğlüm ırağ ol kadd ü bālâdan / bu doğru kula danuğdur ruğ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [dem-i serd, -üm]

demür: Demir II Okun ucu, temren.

gönğlüm doludur şöyle oğıŋlan bu gün ey mäh / kim kanlu **demür** dışra çıhar ger çekerem âh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [demür,]

dengiz: Deniz.

seyl-i sirişkim ile yağış kıldı mâcerâ / utanmadı o kaţre **dengizden** zihî hayâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [dengizden, -den]

la'li gamındın ança anıŋ dîde sürdi su / kim küyi çevresinde **dengiz** kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [dengiz,]

dişleruŋ 'aksin yaşımda kim ki gördi didi kim / hîç **dengizde** biyle şeffâf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [dengizde, -de]

göz yaşındın geçe bilmen yüzüp ey murğ-ı seher / bu **dengizdin** geçüre gör alup arhanga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [dengizdin, -din]

der: Kapi. Bkz. Âsitân

çün ki bu dergeh durur iqbâl u devlet dergehi / hâr u hâşâkin ilâhî ol **dering** derddür manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [dering, -ing]

der-bân: Kapıcı.

kapuda gören meni **der-bân** şanur / men kimem ol kapuda **der-bân** olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [der-bân,]

der-bân ol-: Kapıcı olmak, kapıcılık yapmak. II Âşığın sevgilinin bulunduğu şerefli makamın kapıcısı olması.

kapuda gören meni der-bân şanur / men kimem ol kapuda der-bân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [der-bân ol-, -am]

derbend: Geçit, dar boğaz.

kara hâli şol ikki kaç arasında / siyeh-püş teg aldı **derbend** ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [derbend,]

derd: Dert, gam, keder, acı.

şükr kim **derd** ü belâ vü miñnet ü endüh u gam / devlet-i 'ışkūngdan ey dil-ber musahhardur manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [derd,]

çün ki bu dergeh durur iqbâl u devlet dergehi / hâr u hâşâkin ilâhî ol dering **derddür** manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [derddür, -dür]

dermân yoñ ise **derd** ile meşhûr-ı şehr-sin / yiter Hidâyet iki cihânda hemîn sangâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [derd,]

derd ü gamınıñ dâdını duyduñ meger ey dil / kim munça ki cevri eyledi dâd eylemedüñ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [derd,]

oñı gitkeç yüregümden **derdüm** artar şor neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [derdüm, -üm]

senden hemİşe cânıma **derd** ü belâ yiter / bigâneliğ hemîn ola ey âşnâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [derd,]

göñglimiñ 'ışkūngda şâhâ hem gam u hem **derdi** var / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [derdi, -i]

dün didi **derdi** olan derdin disün cân çekdi âh / ol tábîb-i dil gülüp didi munuñ hem **derdi** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [derdi, -i]

dün didi **derdi** olan derdin disün cân çekdi âh / ol tábîb-i dil gülüp didi munuñ hem **derdi** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [derdi, -i]

dün didi derdi olan **derdin** disün cân çekdi âh / ol tabīb-i dil gülüp didi mununḡ hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [derdin, -i, -n]

gözlerüm suyna düşdüm çıha bilmen bu sudan / kim m̃aṅa yüz **derd** ü ḡam her yaṅadan bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [derd,]

uçā yazar zaʿfdan göge Hidāyet doğrusı / **derd** eger bu ise geldükçe ʿacāyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [derd,]

yā Rab ne bāḡ verdidür ol lāle yüzlü kim / gül gördi zülf ü ʿarızını **derdüm** oldu ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [derdüm, -üm]

şimdi degül o yana Hidāyet teveccühi / illardur ol şikeste bu **derdile** yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [derdile, -ile]

gördi **derdimni** didi öldüreyim kırtulasın / doğrusı yaḡşı devā bu dil-i bīmāra kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [derdimni, -im, -ni]

görürse bāḡbān zülf ü ruḡıṅṅı / gül ü reyḡānı **derdüm** yolacaḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [derdüm, -üm]

dirler devā kıılır aṅa bildür bu **derdüṅi** / didim ki kılsa kılmasa dinmeng özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [derdüṅi, -üṅ, -i]

derd ü ḡam u miḡnet ü endüḡıṅı / şürete direm ki bu miskīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [derd,]

derd ü ḡam u belāṅı göṅḡlden kem eyleme / senden men şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [derd,]

derdiniṅ ḡadrini bilen ʿaşıḡ / ölür ise devāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [derdiniṅ, -i, -n, -iṅ]

şormek isterken lebūṅ öldi Hidāyet **derd** ile / lebleriṅden almadı kāmī zihī nā-kāmlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [derd,]

kesme cāndan ḡam u **derdüṅni** ... / mülk vīrān ola ḡulm olsa işi pādīşehiṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [derdüṅni, -üṅ, -ni]

yüzüṅden ayru benim **derd** ü âh u ḡam-gīnlik / işim şikestelik ol zülf kimi miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [derd,]

senden ıraḡ çektüḡimi **derd** ü ḡuşşadan / sen hem bilürsin ey şeh-i ḡübān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [derd,]

ey seng-dil yakın ki kıla raḡm ḡātırūṅ / ger men sāṅa göṅḡldeḡi **derd** ü ḡamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [derd,]

cānā sāṅa göṅḡl ḡamı yā gör nemi diyem / sensiz hezār **derde** esīrem nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [derde, -e]

anda kim **derd** ehlini cemʿ ideler maḡşer ḡüni / çaḡlama eksüklüḡüm kim ḡamudan efzūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [derd,]

yanasın **derdüm** firāḡından eger âh eylesem / doğrı sözümdür menüm ey müddeʿī tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [derdüm, -üm]

derdim ruḥ u lebīṅ giderür yâ söğüşlerüṅ / gül şeker ilen olmasa nâ-çâr bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [derdim, -im]

yâr ötdi urdı cânıma yüz **derd** ü dâğlar / cân gidicaḥ tenimde göṅgöl daḥı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [derd,]

oldı cigerim âteş-i hicrân ile biryân / yâ Rab ḥaçan işim ola bu **derd** ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [derd,]

söylegeç geh **derd** ü ğam gönder gehî büyüṅ māṅa / güldi ol meh-veş didi ḥamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [derd,]

bir âhū içün düşmişem **derd** ü dağa / 'aceb ger meni şalmaz ol **derd** ü dâğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [derd,]

ince aḥıtdı gözüm **derd** ile ḥün-ı cigeri / ki saru bengzümi hicriṅde boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [derd,]

ey benim maḳşūdum u sūhte göṅglüm ili / leblerüṅ **derdime** emdür kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [derdime, -im, -e]

n'ola luṭf eyleyüben ger başa il yüregüme / çün göṅgöl **derdine** şol mäh-ı ruḥuṅdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [derdine, -i, -n, -e]

ger ol Türk- sarâyını Hidāyet görmesem bir dem / ğam-ı hicrân puzar **derdüm** dil u cânuṅ sarâyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [derdüm, -üm]

ḳurbānıyam o doĝrı erinĝ k'anda uğraşup / gözine düşmenüṅ kıla **derdüm** ḳara günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [derdüm, -üm]

la'line ḳarşu şurāḥī ağzın açdı gülmege / sākī **derdüm** ḳanını tökdi dehānın baĝladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [derdüm, -üm]

senden eger ğam gele yâ **derd** ü bīm / şükr seninĝ virdüğüṅe ey kerīm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [derd,]

ḥanı olar kim munı cem' itdiler / ḥasret ü **derd** ile ḳoyup gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [derd,]

bes yiĝi oldur ki şerīr olmaya / bā-ĝam u **derd** ile esīr olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 67). [derd,]

şāf eger ḳoymaz isenĝ dürrden / merḥamet it yoḥsa ölür **derdden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 32). [derdden, -den]

devr-i felekden çekübem çoḥ cefā / bulmayubam **derdime** hergiz devā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 19). [derdime, -im, -e]

belā vü ĝuşşa vü **derd** ile endüh / yığıldı her ṯarafdan küḥ-ı tā küḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [derd,]

mihr oḥıya cevriṅ vefā bile cefāyı / hem **derdini** dermān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10). [derdini, -i, -n, -i]

derd düş-: Derde düşmek, kederlenmek.

bir āhū için düşmişem derd ü dağa / 'aceb ger meni şalmaz ol derd ü dāğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [derd düş-, -miş, -em]

derdā: Eyvah, yazık, vah vah.

yüzīng görende şormağıma açmadı ağız / bahtım güli açılmadı **derdā** bahārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [derdā,]

yüz dil ile hikāyet ider şol enīs-i dil / **derdā** bu dili bilmege bir dil bilen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [derdā,]

derde dermān ol-: Derde derman olmak; üzüntüsünü, sıkıntısını yok etmek.

handasın ey derde dermān olduğum / şüret-i hūbına hayrān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [derde dermān ol-, -duğ, -um]

derd-i habīb: Sevgilinin derdi.

her kimsenüñ ki hem-demi derd-i habībdür / hem-derdi var ānga ne hācet tabībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [derd-i habīb, -dür]

derd-i hicr: Ayrılık derdi.

derd-i hicriñden meni kim kırtara yā Rab didim / tīg ile yitti ecel didi ki dermānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [derd-i hicr, -iñ, -den]

derd-i ser: Başağrısı, sıkıntı.

tā ki başımdan ola bu **derd-i ser** / bir nefes özimden olam bī-haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 24). [derd-i ser,]

dergeh: Kapı önü. Bkz. âsitân

çün ki bu **dergeh** durur iqbāl u devlet dergehi / hār u hāşākin ilāhī ol deriñ derddür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [dergeh, -durur]

dergeh: Kapı önü. Bkz. âsitân

çün ki bu dergeh durur iqbāl u devlet **dergehi** / hār u hāşākin ilāhī ol deriñ derddür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [dergehi, -i]

deri: Deri.

ductıcağ n'ola şoysam ağıyarı / tülki-i kâven **derisi** içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 3). [derisi, -si]

der-i kirām: Ulular kapısı.

bilür mi ey Hidāyet şor bir ol der-i kirāmı kim / dönüpdür baħr-i 'ummāna ğamungdan dīde-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [der-i kirām, -ı]

derle-: Terlemek.

derlegeç her dūr kim ol zanbağdan ey gül-ruħ damar / şanasıñ bir tūtīdūr kim şekker ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [derlegeç, -geç]

dermān: İlâç, çare.

dermān yoħ ise derd ile meşhūr-ı şehir-sin / yiter Hidāyet iki cihānda hemīn sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [dermān,]

ğam-ı hicrān ilen ölmekden özge / Hidāyet'niñ şehā **dermānı** yoħdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 5). [dermānı, -ı]

derd-i hicriñden meni kim kırtara yā Rab didim / tīğ ile yitti ecel didi ki **dermānı** menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [dermānı, -ı]

mihr oħıya cevriñi vefā bile cefāyı / hem derdini **dermān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10). [dermān,]

dervīs: Allah için alçakgönüllülüğü ve fıkaraılığı kabul eden veya bir tarıkata bağlı bulunan kimse.

cevri azından dil ü cān ey Hidāyet kaçdılar / zulm olan yirde belī **dervīs** ü miskīn dağılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [dervīs,]

deryā: Bahr, deniz.

'ışkıñda ey baħr-ı kerem men şöyle pākem bilmiş ol / 'ālem eger **deryā** ola ālūde olmaz dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [deryā,]

deryā-yı 'ummān: Engin deniz. II Yüz, çehre.

zencīr-i zūlfūñ 'aksini gözden gidermez hīç dil / hoş haşır çekmiş doğrusı **deryā-yı 'ummān** üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [deryā-yı 'ummān,]

deryā-yı 'ummān: Engin deniz. II Aşk; gözyaşı seli; mutluluk.

göz yaşından çıħmadı miskīn Hidāyet 'ākıbet / müşkil ey cān her düşen deryā-yı 'ummāndan çıħa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [deryā-yı 'ummān, -dan]

der-zemān: Zamanda, zaman içinde.

açanda söz içinde o şīrīn-dehān dehen / nāmūs u 'ār eri olur **der-zemān** zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [der-zemān,]

dest: El. II Tesir, kudret.

dün görsedüp bileklerin ol şüh-ı dil-rübā / kıldı şikeste gönglümi **destine** mübtelā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [destine, -i, -n, -e]

destān: Destan, hikaye.

göngül şa'idlerin vaşfın Hidāyet'den kulağ dutsa / oğutmaz özge **destānı** mununğ teg dāstān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [destānı, -ı]

ancağ Hidāyet ol oğı **destānın** oğı kim / her yoğ sözi raķibi duyup dāstān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [destānın, -ın]

destān ol-: Dillere destan olmak; herkes tarafından bilinip konuşulur olmak.

ey Hidāyet sā'idüçündür anıñ / 'ālemünğ dilinde destān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [destān ol-, -du, -ğ, -um]

dest-i kazā: Kaza eli (takdir-i ilahi).

tā benefşe ne didi zülf-i perişānıñ içün / k'engseden çekdi dilin **dest-i kazā** anıñ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [dest-i kazā,]

dest-res: Kuvvet ve zenginlik.

vaşlım umanlara didi bir **dest-res** gerek / dutdum men etegini didüm **dest-res** budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [dest-res,]

vaşlım umanlara didi bir **dest-res** gerek / dutdum men etegini didüm **dest-res** budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [dest-res,]

devā: İlâç, çare, tedbir.

derdiniñ kadrini bilen 'āşık / ölür ise **devāya** meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [devāya, -y, -a]

devr-i felekden çekübem çoğ cefā / bulmayubam derdime hergiz **devā** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 19). [devā,]

devā kıl-: Soruna çözüm bulmak, sıkıntıyı geçirmeye çare göstermek.

gördi derdimni didi öldüreyim kurtulasın / doğrusı yahşı devā bu dil-i bīmāra kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [devā kıl-, -ur]

dirler devā kıılır ānga bildür bu derdüñgi / didim ki kılsa kılmasa dinmenğ özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [devā kıl-, -ur]

devlet: Büyük mutluluk; zenginlik; baht, talih; mevki.

çün ki bu dergeh durur ikbāl u **devlet** dergehi / hār u hāşākin ilāhī ol derinğ derddür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [devlet,]

ger naşîbî gön̄glümün̄g şol nâvek-i dil-düz olur / **devlet** ü bahtı sa'îd ü t̄âlî'î fîrûz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [devlet,]

didim olmağa ayağun̄gda gön̄gül hasreti var / didi ger an̄ga naşîb olur ise **devleti** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [devleti, -i]

ger tipdise iting başına müdde'î ne gam / **devlet** başında yoğdur aning devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [devlet,]

ger tipdise iting başına müdde'î ne gam / devlet başında yoğdur aning **devletin** yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [devletin, -i, -n]

göl çağıdur Hidâyet ü gül-gün çağır demi / var bir muşâhib iste vü gel **devletün̄g** becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [devletün̄g, -ün̄g]

vişâling **devletin** bulmağ hemîşe vardır ümmîdim / ümîdim kesmezem gerçi düşübem yasa men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [devletin, -i, -n]

ulu devlet durur irmek İrem teg küyün̄ga şâhâ / sa'âdet yarlıg kıldı gedâ ol **devlete** irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [devlete, -e]

vişâlün̄g kadri bilmezdim velikin imdiden şongra / eger il virse ol **devlet** bu baş u ol ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [devlet,]

fikrim didi tîgim durur kaçdıngda vir şîr eylerem / bi'llâh 'aceb **devlet** mangan̄a ger fikrimi tîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [devlet,]

devletimdür yâr ilin öpmağ içün baş oynaram / hoş sa'âdet men gedâya ger bu **devlet** il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [devlet,]

devletimdür yâr ilin öpmağ içün baş oynaram / hoş sa'âdet men gedâya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [devletimdür, -im, -dür]

'âşikun̄g devletidür tîgingiz anı görene / başınıñ üsne yakın başına **devlet** yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [devlet,]

'âşikun̄g **devletidür** tîgingiz anı görene / başınıñ üsne yakın başına devlet yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [devletidür, -i, -dür]

oğradumsa ger kuşun̄g tozına mendin degöl / devleti olan kişi elbette oğrar **devlete** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [devlete, -e]

oturdu atlu sa'âdetle **devlet** o gence / didim yana nereye **devlet** ü sa'âdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [devlet,]

oturdu atlu sa'âdetle **devlet** o gence / didim yana nereye **devlet** ü sa'âdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [devlet,]

şâh luftından cihân ehline oldı feth-i bâb / bendeye **devlet** bu fethü'l-bâba irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [devlet,]

bilürem men kıymet-i vaşlın̄g ki çektim fûrkati / **devletin̄g** kadrini ol bilür ki çekti miñneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [devletin̄g, -in̄g]

devlet ile gündüze dönsün dünün̄g / günde yig olsun hamı günden günün̄g (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 70). [devlet,]

kırup **devlet** maḳāmında iḳāmet / görem dīdārūṅı sađ u selāmet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 25). [devlet,]

ḥaḳūṅ faẓl u ḥayālūṅ **devletinden** / ḥalāş olduđ ḥasūduṅ miḥnetinden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 20). [devletinden, -i, -n, -den]

gel iç **devlet** meyin maḥmūriṅı yaz / yiter ğam defterin alup yiter yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [devlet,]

içen **devlet** meyin bil kim oyandı / ğam odında ḥaçan devletlü yandı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [devlet,]

burada görmesem **devlet** yüzini / ne bir kim yüze yüz gördüm yüzini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 4). [devlet,]

gel içgil zevḳ ilen **devlet** ayağı / bu devletden bizi çekme a yağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [devlet,]

gel içgil zevḳ ilen devlet ayağı / bu **devletden** bizi çekme a yağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [devletden, -den]

o ğünki **devlete** şem'-i Hidāyet / işitseng sözümi ey şem'-i Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 9). [devlete, -e]

devlet-i 'ışk: Aşk mülkü.

şükr kim derd ü belā vü miḥnet ü endūh u ğam / devlet-i 'ışkūṅdan ey dil-ber musahḥardur māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [devlet-i 'ışk, -unḡ, -dan]

devleti ol-: Bahtı, talihi olmak.

oğradumsa ger kuşunıṅ tozına mendin degül / devleti olan kişı elbette oğrar devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [devleti ol-, -an]

devletlü: Refah, saadet ve nimet sahibi.

dünyede her kimse bir āyīn kırar **devletlü** ol / kim özine luṭf u iḥsān içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [devletlü,]

içen devlet meyin bil kim oyandı / ğam odında ḥaçan **devletlü** yandı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [devletlü,]

devr: Dönme, dönüp dolaşma, zaman. İl Şarap kadehinin elden ele dönmesi.

men ki işimdür lebiṅ **devrinde** dürd-āşāmlıĝ / rindim adım zāhid oḡurlar zihī bed-nāmlıĝ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [devrinde, -i, -n, -de]

leblerini şorup ilden gider isem ne 'aceb / tiz ola mest oṅa her **devr** ayağı қоş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [devr,]

çoḡ dolu ayağ şunma Hidāyet saru dirsem / dir sākī ki bu **devrde** peymānesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [devrde, -de]

devr: Dönme, dönüp dolaşma, zaman.

yandurdu cevri ile yana gerdün-ı dün meni / ancañ meger bu **devrde** gördi zebün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [devrde, -de]

tā ki bu mīnā felek-i zer-nigār / kāyim olup eyleye **devr** ü medār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 68). [devr,]

devr: Dönme, dönüp dolaşma, zaman. II Sevgilinin yüzünün tamamı.

dutdı zülfı yüzi **devrin** göricek bes dutalar / halk bāğına girüp öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [devrin, -i, -n]

dutdı yüzüñg **devrini** zülf-i siyāh / şorma niçe devr-i teselsül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [devrini, -i, -n, -i]

devrān: Dünya, felek, zaman, kader.

çārem ol 'ariz-ı zībāsını görmağ idi bes / n'eyleyem āh ki **devrān** meni bī-çāre kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [devrān,]

dönderürse yaş ile **devrān** meni pergār teg / dönmezem her nesneden ol nāzeninden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [devrān,]

cām-ı vişāl nūş ider iken irişdi hicr / **devrān** şongı görüñg ne ağu katdı aşımā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [devrān,]

geldi hoş **devrān** ki gerdün terk-i bī-dād eyledi / terk idüp mihr u vefā resmini bünyād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [devrān,]

devr-i felek: Dünyanın dönmesi. II Zaman, kader, talih.

devr-i felekden çekübem çoñ cefā / bulmayubam derdime hergiz devā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 19). [devr-i felek, -den]

devr-i hüsn: Güzellik zamanı.

devr-i hüsnüñde eger kıl olsa gönğlüm Yūsuf'ı / olmasun yā Rab kim ol cāh-ı zeneñdāndan çıñā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [devr-i hüsn, -üñg, -de]

devr-i teselsül: Zincirleme olarak ilerleyen bir zaman.

dutdı yüzüñg devrini zülf-i siyāh / şorma niçe **devr-i teselsül** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [devr-i teselsül,]

devr-i zamān: Dönen zaman; kader.

bir girān-māye güher halk iline girmiş iken / kapdı fi'l-hāl emān virmeñyüben **devr-i zamān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [devr-i zamān,]

deyr-i fenā: Yokluk dünyası.

yār iste göngül isteme bu deyr-i fenâyı / yā encüm ü erkân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [deyr-i fenā, -y, -ı]

di-: Demek, söylemek.

ger bağrūngı yaram dir iseng tā görem ne var / cāndan Hidāyet eyleye efgān ki yār yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [di-, -r, -i, -se, -ng]

şorma didiṅ mi ağzıniṅ haberin / bize işim benim mu'ammādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [di-, -di, -ng, -mi]

zūlfūṅ ki dem-be-dem deger ol gül yaṅağlara / artuğlıgıla cānlara ger dir iseng deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [di-, -r, -i, -se, -ng]

bir kimse kim envār-ı haḳ būd u cūdın dir imiş / Maṣṣūr teg anıṅ yiri dār-ı fenāda dār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [di-, -r, -i, -miş]

dinglemen dir idi ağyār Hidāyet sözüṅi / tā ki sen söz ile söz başladuṅ ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [di-, -r, -i, -di]

dir imiş ol yār meni öz itüm / ger didise ağzına kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [di-, -r, -i, -miş]

itile gizlū söz dir idüm ol perī didi / Ādem teg ādemilere söz di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [di-, -r, -i, -dū, -m]

dime zāhid ol la'lden diş ḳopar kim / eger dir ise sözüṅ alman kulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [di-, -r, -i, -se]

dişlerüṅ 'aksin yaşımda kim ki gördi **didi** kim / hiç dengizde biyle şeffāf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [didi, -di]

senden ne dil ü dīde ilen gizlū **diyem** rāz / her dīde vū her dil ile bīnāsın u güyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [diyem, -y, -em]

görsēt **didiṅ** ne gelse ilüṅden māṅa raḳīb / ger Taṅrı ḳoysa ölmez isem görsedem sāṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [didiṅ, -di, -ng]

şordum ki çin-i zūlfine müşk-i hıṭā **dimek** / yā Rab haṭā degül mi göngül aydı kim haṭā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [dimek, -mek]

haṭṭ-ı sebziṅ kim **diyerler** ehl-i dil reyḥān āṅa / sebze midür yā benefşe ḳalmışam ḥayrān āṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [diyerler, -y, -er, -ler]

boyı sözini söyleme zūlfi teg ey göngül / sen kimsin ü kim itdi **digil** bu sözi sāṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [digil, -gil]

Hüsrev ü Cemşid ü Efridün'a baş indürmenem / şāh eger **dirse** Hidāyet daḥı Ḳanber'dür māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [dirse, -r, -se]

şorgaç göngül lebin n'ola **dirlerse** gül yüzi / bīmār şerbet içse ḳatarlar gül-āb āṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [dirlerse, -r, -ler, -se]

didim ki görmedin giderem tîr ü hancerîng / dur **didî** yitürem ikisindin birin saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [didi, -di]

göṅlimde kîn kılıç u oḡuṅdan olur müdām / budur **didim** şehā ḡamu göṅlimdekin saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [didim, -di, -m]

zülfüṅni çîn **didim** māṅa didîng ḡaṭā dime / doğrusı dimek olmaz imiş hîç çîn saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [didim, -di, -m]

didim ki görmedin giderem tîr ü hancerîng / dur didi yitürem ikisindin birin saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [didim, -di, -m]

zülfüṅni çîn didim māṅa **didîng** ḡaṭā dime / doğrusı dimek olmaz imiş hîç çîn saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [didîng, -di, -ng]

zülfüṅni çîn didim māṅa didîng ḡaṭā **dime** / doğrusı dimek olmaz imiş hîç çîn saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [dime, -me]

zülfüṅni çîn didim māṅa didîng ḡaṭā dime / doğrusı **dimek** olmaz imiş hîç çîn saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [dimek, -mek]

dün meni maḥmûr gördi söyledi ol genc-i ḡusn / çeşm-i mestim fitnesinden niçe-sin **didim** ḡarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [didim, -di, -m]

ger Hidāyet'üṅ Nevāyî kimi rengîn sözleri / niçe kim çoḡdur velî **dimek** gerek bir bir cevāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [dimek, -mek]

yārsız gören Hidāyet'ni raḡīb ilen **diyer** / olmamaḡuṅdur 'aceb 'ālemde bu ḡayḡu görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [diyer, -y, -er]

bir oḡ ile **didîng** ki kılam ḡaṭırūṅi şād / ol sözüṅe şād oldum u şād eylemedüṅ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [didîng, -di, -ng]

yarıp ey nāle boğazdan çekil āḡir göreyim / saṅa kim **didî** fiḡān eyle meni 'āleme çaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [didi, -di]

didüm ey gün yüzüṅi görset gözimden nem gider / **didî** ger sen teg yüzi seyl aḡıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [didi, -di]

didüm ey gün yüzüṅi görset gözimden nem gider / didi ger sen teg yüzi seyl aḡıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [didüm, -dū, -m]

n'ola ḡonup lebine çibin ger ilin şorar / **dirler** meşel ki balı dutan barmāḡın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [dirler, -r, -ler]

'arz eyleyicāḡ itlerüṅe ḡālūmi **dirler** / çoḡ başumuz aḡrıtmā bize baş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [dirler, -r, -ler]

la'lüṅ **diyicaḡ** buse dutar zülfüṅi göṅlüm / ol va'deye niçün ki uzun yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [diyicaḡ, -y, -icaḡ]

āb-ı ḡayāt kim **didiler** o duran mıdur / yoḡsa benim bu yüregüme od uran mıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [didiler, -di, -ler]

ey gül yüzindeki ḡaṭ-ı sebzın tiken **diyen** / bir neste kim o pāreleye cān tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [diyen, -y, -en]

zûlf yüzüñglen muķābil olsa düñdür kim **diyer** / gice gündüzlen ber-ā-ber olıcaķ nev-rüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [diyer, -y, -er]

digeç Hidāyet'üñ sözi yitmek durur sañga / dinmeñg diyer ki sözleri onuñ mañga yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [digeç, -geç]

her ilde bir söğüş **dir** ü men teg var ança kim / yā yitmez ol daķı men-i miskine yā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [dir, -r]

digeç Hidāyet'üñ sözi yitmek durur sañga / dinmeñg **diyer** ki sözleri onuñ mañga yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [diyer, -y, -er]

didim olmağa ayağunğda göñgöl ĥasreti var / **didi** ger aña naķıb olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [didi, -di]

didim öldürdi üküşni mey-i la'lüñg kađeķi / **didi** kayurma sañga daķı birer şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [didi, -di]

didim olmağa ayağunğda göñgöl ĥasreti var / didi ger aña naķıb olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [didim, -di, -m]

didim öldürdi üküşni mey-i la'lüñg kađeķi / didi kayurma sañga daķı birer şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [didim, -di, -m]

men **dimen** lezzeti var sā'id ile her yengining / ki ĥadıř oķımıřam her yengining lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [dimen, -me, -n]

ķünī **didim** gözine tökdi ķanım / doğrusı ism-i bā-müsem mādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 4). [didim, -di, -m]

ağız açsam ĥikāyetüm **dimege** / dir Hidāyet daķı ne ģavğādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [dimege, -meg, -e]

ağız açsam ĥikāyetüm dimege / **dir** Hidāyet daķı ne ģavğādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [dir, -r]

iti çulına baķdum ol avcı büt-i şūķunğ / **didi** ki Hidāyet ne baķarsın kefeniñğdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [didi, -di]

dün **didi** derdi olan derdin disün cān çekdi āķ / ol řabīb-i dil ģülüp **didi** munuñg hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [didi, -di]

dün **didi** derdi olan derdin disün cān çekdi āķ / ol řabīb-i dil ģülüp **didi** munuñg hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [didi, -di]

sep göñgöl dülāb-ı çeşmüñğden su ĥāk-i rāķına / yār ilen tā **dimesünler** kim arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [dimesünler, -me, -sün, -ler]

dün didi derdi olan derdin **disün** cān çekdi āķ / ol řabīb-i dil ģülüp didi munuñg hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [disün, -sün]

dutdı zülfüñg ger delü göñglüm didim n'oldı **didi** / niçe öz işin duyup adın delü ķoymıř durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [didi, -di]

dutdı zülfüñg ger delü göñglüm **didim** n'oldı didi / niçe öz işin duyup adın delü ķoymıř durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [didim, -di, -m]

'aşıq ağyār ile kim **dir** rû-be-rû qoymış durur / hālîş altunına hergiz kimse rû qoymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [dir, -r]

İsî ki **dirler** ölüye bir demde cân virür / söz ile lebleri mângâ andan nişân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [dirler, -r, -ler]

Hidâyet oğur iken dün habîb dīvânın / rakîb irişdi **didi** kim yana ne dīvândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [didi, -di]

didim kemer bilin kuçuban şâd olam saçı / dir menden özge kimseye kuçmaz meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [didim, -di, -m]

didim kemer bilin kuçuban şâd olam saçı / **dir** menden özge kimseye kuçmaz meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [dir, -r]

cân istedi vişâline şorğaç bahâ nedür / virdüm göngülle cân **didi** var kim bahânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [didi, -di]

şordum fakîhe hâli nedür cân kuşına yâr / **didi** ne bilsün ol şıgır anı ki dânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [didi, -di]

didim hisâbsız çekerem cām-ı guşşa men / **didi** kayurma her ne çekersin habîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [didi, -di]

dün bād hāk-i kūyîng aparurken oğradım / göz almayup oturdı **didim** al naşîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [didim, -di, -m]

didim hisâbsız çekerem cām-ı guşşa men / didi kayurma her ne çekersin habîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [didim, -di, -m]

şādîlîğîng göngül ivine gelmedi **disem** / eydür ki n'eylesün yolu bilmez garîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [disem, -se, -m]

yüzüñg hikâyetini Hidâyet **diyer** müdâm / gülden belî rivâyet iden 'andelîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [diyer, -y, -er]

ger Hidâyet kanın ol ğamze töker **dimeng** angâ / ki şerî'at sözilen kûl kanı sultâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [dimeng, -me, -ng]

ey **diyen** mihr ü vefâsı sañga degmez yörü var / şäkirem cevri ü cefâ ger men-i hayrâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [diyen, -y, -en]

öterdi dün iti **didim** ki bir dem / müşerref kıлмаğ olur iv yahındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [didim, -di, -m]

haţîng reyhân u zülfîng müşk-i Çin'dür / ne kim **dirler** senîng vaşfîngda çındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [dirler, -r, -ler]

dün haste Hidâyet'ni itîng kavdı kapuñgdan / dinme **didim** itdi bura anîng ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [didim, -di, -m]

gelgeç seni nefire götürem **dir** ü menüm / göñlimde çalınur bu ferağdan naķâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [dir, -r]

dün şanur iken itlerüñg şaldum özimni araya / görgeç gülüp **didi** bu hem özini âdem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [didi, -di]

şordum lebin hūnī diyüp kıldı kışâş itdim neden / mundan **didi** kim hūnīning meyli hemişe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [didi, -di]

zencir-i zulfinden dutup çekdim men-i aşufteden / ağıyar kaşd itgeç **didi** dimeng anğa dīvānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [didi, -di]

zencir-i zulfinden dutup çekdim men-i aşufteden / ağıyar kaşd itgeç didi **dimeng** anğa dīvānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [dimeng, -me, -ng]

şordum lebin hūnī **diyüp** kıldı kışâş itdim neden / mundan didi kim hūnīning meyli hemişe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [diyüp, -y, -üp]

didim varısa çağır sâkıyı çağırsunlar / lebi şeker tüküp itdi gerekse var çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [didim, -di, -m]

didim cānā 'aceb fettān göziñg var / **didi** kim yaḥşı görmişsen göziñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [didi, -di]

menim yaşum aḥıdurken münecim / görüp **didi** ki güçlü yulduzıñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [didi, -di]

didim cānā 'aceb fettān göziñg var / didi kim yaḥşı görmişsen göziñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [didim, -di, -m]

ey kim **dırsız** naḥar kaṭ' eyle andan / anğa bengzer māñga bir baḥ göziñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [dırsız, -r, -siz]

ḳaddüñgde gözüm zulfıñgi tā gördi dolanmış / ilan gör özin **dir** ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [dir, -r]

māñga ey serv cemāliñg gül ü gülşen görünür / bu sözi kim **diyerem** 'āleme rüşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [diyerem, -y, -er, -em]

biyle mevsimde men ol yārdan ayrı **diyerim** / ey ecel gel berü kim şimdi taḳāzā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [diyerim, -y, -er, -im]

çün şıyām ayı **diyüp** 'özü getürme araya / sâkıyā bāde getür kim gül-i ḥamrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [diyüp, -y, -üp]

gördi derdimni **didi** öldüreyim ḳurtulasın / doğrusı yaḥşı devā bu dil-i bīmāra ḳılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [didi, -di]

didim öldür Hidāyet'ni dil alma / **didi** ḡam yime ol hem ölecağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 5). [didi, -di]

ölümiñg dir ilimde olacağdur / **didim** ey hūnī gözli n'olacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [didim, -di, -m]

didim öldür Hidāyet'ni dil alma / didi ḡam yime ol hem ölecağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 5). [didim, -di, -m]

ölümiñg **dir** ilimde olacağdur / didim ey hūnī gözli n'olacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [dir, -r]

vefā ḥūblarda **didüñg** mendedür bes / ala ey bende ḥanı ḥanı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [didüñg, -dü, -ng]

h  yat   b  n **diyerler** gerçi c  n-ba  ş / lebi  g   atında anı  g c  n   y   dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [diyerler, -y, -er, -ler]

g  l-i vechi  gni kim ehl-i ma'  n   y  semen **dirler** / kızarma l  le söylersem   z  mden y  semen **dirler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [dirler, -r, -ler]

g  l-i vechi  gni kim ehl-i ma'  n   y  semen **dirler** / kızarma l  le söylersem   z  mden y  semen **dirler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [dirler, -r, -ler]

semenlen nergis ol yüz    gözüng    dimlerid  r kim / birini nergis oğırlar birisini semen **dirler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [dirler, -r, -ler]

  adengi  g açmadı revzen hem  n c  nda ki ti  gi   hem / açıpdur gönglüm ivinde   o   ey yüzi semen **dirler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [dirler, -r, -ler]

vi   li  g devletin bulma  g hem   e vardur   mm  dim /   m  dim kesmezem gerçi d     bem yasa men **dirler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [dirler, -r, -ler]

Hid  yet girse seyr i   n o nesr  n bir g  list  na / yüzinden gönçe yüz burar kızarur g  l semen **dirler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [dirler, -r, -ler]

nig  r ider **didiler**   an ile nig  r yüzin / didim ki n'eyler ise durmı  am nig  r bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [didiler, -di, -ler]

göngül   ar  r  n u c  n şabrın aldı dir   anı göz / **didim**   ay  li  ge   or gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [didim, -di, -m]

nig  r ider didiler   an ile nig  r yüzin / **didim** ki n'eyler ise durmı  am nig  r bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [didim, -di, -m]

Şadi   ay  li olur c  n içinde y  r bilür / yalan **dimeng** ki direm do  rı kirdg  r bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [dimeng, -me, -ng]

göngül   ar  r  n u c  n şabrın aldı **dir**   anı göz / didim   ay  li  ge   or gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [dir, -r]

Şadi   ay  li olur c  n içinde y  r bilür / yalan dimeng ki **direm** do  rı kirdg  r bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [direm, -r, -em]

didim ki   ay  g  m     ayır y    ise z  r ölürem / **did  ** görüng ki meni öldügile   ayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [didi, -di]

dururdu y  r rak  b itdi b  -  uz  r olmasa / **didim**   uz  r eyleyem   imdi Tanğrı     ırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [didim, -di, -m]

didim ki   ay  g  m     ayır y    ise z  r ölürem / didi görüng ki meni öldügile   ayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [didim, -di, -m]

didüm ki     tırun  a düşmezem neden hergiz / lebi tebessüm idüp söyledi ki     ırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [didüm, -d  , -m]

dime z  hid ki   akk   görmek olmaz / anı görmağa sende   anı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [dime, -me]

didim sa  n  a yarar ne ki k  lsa  g ma  n  a cef   / Tanğrıya yaraşur **did  ** her nesne kim kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [didi, -di]

ağzından istedüm ki tapam zerrece nişân / **didî** ki şor ol istedügüng hîç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [didi, -di]

dirler devâ kılur aṅḡa bildür bu derdüṅḡi / **didim** ki kılsa kılmasa dinmeng özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [didim, -di, -m]

didim saṅḡa yarar ne ki kılsaṅ māṅḡa cefâ / Taṅrıya yaraşur didi her nesne kim kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [didim, -di, -m]

dirler devâ kılur aṅḡa bildür bu derdüṅḡi / didim ki kılsa kılmasa dinmeng özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [dirler, -r, -ler]

sögdî Hidâyet'ni **didî** müdde'î / yâr seningîle yana taḥsîndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 5). [didi, -di]

derd ü ḡam u miḥnet ü endühunḡi / şürete **direm** ki bu miskîndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [direm, -r, -em]

görgeç gözünḡ didüm bu mıdur ḡanımı töken / gönḡlüm **didî** ki sen muni bilmeng mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [didi, -di]

vaşlım umanlara **didî** bir dest-res gerek / dutdum men etegini didüm dest-res budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [didi, -di]

görgeç gözünḡ **didüm** bu mıdur ḡanımı töken / gönḡlüm didi ki sen muni bilmeng mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [didüm, -dü, -m]

vaşlım umanlara didi bir dest-res gerek / dutdum men etegini **didüm** dest-res budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [didüm, -dü, -m]

ey kim cihân hevâsına **dirsin** heves budur / cân ḡuşına ḡaḡîḡate baḡsaṅ ḡafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [dirsin, -r, -sin]

vaşf-ı lebingde sözlerümi aṅḡlayan **diyer** / taḡsîn saṅḡa Hidâyet-i bî-dil nefes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 5). [diyer, -y, -er]

sınadunḡ özünḡi aḡyâr Hidâyet'le üküş / savuş imdi **dimiş** olam saṅḡa çoḡ itme savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [dimiş, -miş]

yüzünḡ görmek **didim** dün ḡün ki nâḡeh ma'nî görsetdüṅ / ne şüret bu ne ma'nîdür ta'âla'llâh zihî şânî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [didim, -di, -m]

görsedüp yüz aldı dil ḡavḡ itti cân boynına zülḡ / bu şabûḡîdür **didî** saṅḡa vü ol aḡşamlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [didi, -di]

ivde **disem** sözünḡ duyar aḡyâr u dışradan / dîvâr çın imiş ki diyerler dutar ḡulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [disem, -se, -m]

şem'-i ruḡunḡdan aldı ışıḡ imdi ey çerâḡ / ger tanımaṅ **diseng** n'ola dutmuş gözünḡni yaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [diseng, -se, -ng]

ivde disem sözünḡ duyar aḡyâr u dışradan / dîvâr çın imiş ki **diyerler** dutar ḡulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [diyerler, -y, -er, -ler]

ey dil ḡanıṅ tökem **dise** oyunla yâr inan / gönḡlindeki durur ki gelür diline anıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [dise, -se]

didüm ki kirpük ile bağlayam yaşım yolını / velî haçan çüb ile bağlana yolu çayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [didüm, -dü, -m]

şordum ki datlu şehd mi yoğsa dehāningdur sening / açdı nebātī leb **didi** kim datlu cāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [didi, -di]

la'li **didi** gönglünğ kaçar zülfi **didi** kim men zamān / baş oyna ey dil cān ile gör kim zamāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [didi, -di]

la'li **didi** gönglünğ kaçar zülfi **didi** kim men zamān / baş oyna ey dil cān ile gör kim zamāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [didi, -di]

ger degül ebr-i siyeh gün teg yüzünğ kıta **digil** / gāh peydā nişe olur gāh pinhān kākülünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [digil, -gil]

dise sünbül mi yā bir bāğ-ı reyhān kākülünğ / yoğsa bir tāvus u bir serv-i ırāmān kākülünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [dise, -se]

dime Hidāyet gözi āhū aning / özidür aşlan velî hüyı peleng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [dime, -me]

'ayn oldı gözünğ kıddünğ elif kıl kıra zülfünğ / bu vech ile her kim seni gördi **didi** 'ākıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [didi, -di]

her hancaru kim varsa katil dönme Hidāyet / ayrıl **dise** mendin çeküben hancer o kätıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [dise, -se]

rakībā öldürem **didünğ** özümni / hamu 'aybınğla cehd it bir hüner kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [didünğ, -dü, -nğ]

digil kim anğıcağ kirpiklerinğni / durur hancer kimi cismimde her kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [digil, -gil]

dīn **didüğimçün** ol yüzi gül dinmez oldı āh / men kâfir ehli olam eger dağı dīn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [didüğimçün, -düg, -im , -çün]

niçe gümān ile lebünge engübın **diyem** / bir kez şoram haqıqatin andın yaqın **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [diyem, -y, -em]

niçe gümān ile lebünge engübın **diyem** / bir kez şoram haqıqatin andın yaqın **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [diyem, -y, -em]

her gün diyer ki dangla helāk eyleyem seni / çoğdur yalanı ol şanemünğ doğrısın **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [diyem, -y, -em]

dīn didüğimçün ol yüzi gül dinmez oldı āh / men kâfir ehli olam eger dağı dīn **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [diyem, -y, -em]

cevrin **diyem** cefaları yoğsa sitemleri / çoğdur muning kimi hüneri hangısın **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [diyem, -y, -em]

cevrin **diyem** cefaları yoğsa sitemleri / çoğdur muning kimi hüneri hangısın **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [diyem, -y, -em]

eyler belā ohın çekesin sīneden fakih / ger men Hidāyet'ünğ sanğa gönglindekin **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [diyem, -y, -em]

her gün **diyer** ki daᅅla helāk eyleyem seni / çoᅅdur yalanı ol şanemüᅅğ doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [diyer, -y, -er]

söyle **didüᅅğ** Hidāyet'e ᅅayrān ne veche sen / ey cān u dil cemālünge ᅅayrān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [didüᅅğ, -dü, -ᅅğ]

ᅅāl u ᅅaᅅuᅅğ rumüzü **dimen** şeyᅅ u şüfīye / her dīv içün ᅅaᅅıᅅat-ı Qur'ān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [dimen, -me, -n]

cānā saᅅga göᅅgöl ᅅamı yā gör nemi **diyem** / sensiz hezār derde eᅅirem nemi **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [diyem, -y, -em]

cānā saᅅga göᅅgöl ᅅamı yā gör nemi **diyem** / sensiz hezār derde eᅅirem nemi **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [diyem, -y, -em]

ey seng-dil yakın ki kıla rahm ᅅaᅅıruᅅğ / ger men saᅅga göᅅgöldeᅅi derd ü ᅅamı **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [diyem, -y, -em]

hem-demlü hem-demin diyüben şorsalar maᅅga / ey ᅅamla yaᅅ u men daᅅı siz hem-demi **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [diyem, -y, -em]

öᅅren ᅅarık-i ᅅıdmeti mey-ᅅvāreden faᅅıᅅ / ey diyü niᅅe men saᅅga bir ādemī **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [diyem, -y, -em]

göz yaᅅı üsne kıldı Hidāyet teniᅅğ maᅅām / bu baᅅr içinde ada aᅅga yā gemi **diyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [diyem, -y, -em]

öᅅren ᅅarık-i ᅅıdmeti mey-ᅅvāreden faᅅıᅅ / ey **diyü** niᅅe men saᅅga bir ādemī diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [diyü, -yü]

hem-demlü hem-demin **diyüben** şorsalar maᅅga / ey ᅅamla yaᅅ u men daᅅı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [diyüben, -y, -üben]

dün öldürem **didüᅅğ** ᅅamımı kim ki yir neden / öldürmedüᅅğ Hidāyet'i men hem bu ᅅamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [didüᅅğ, -dü, -ᅅğ]

şehlä gözi şayruları **dirler** şorar yā Rab neden / şormaz men-i meᅅcürü kim çoᅅdan anıᅅğ bīmāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [dirler, -r, -ler]

gördi āşüfte Hidāyet'i bürüp zülfin **didi** / umma ey Mecnün seniᅅğcün fikr-i zencir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [didi, -di]

men ᅅāᅅ gün cemālünge ᅅāᅅı ᅅamer **direm** / dīvāne olmiᅅām yana bilmen neler **direm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [direm, -r, -em]

men ᅅāᅅ gün cemālünge ᅅāᅅı ᅅamer **direm** / dīvāne olmiᅅām yana bilmen neler **direm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [direm, -r, -em]

hicrüᅅğ yüki eᅅerᅅi eᅅer ᅅaddümi şehā / men kāfirem kimerseye ᅅālüm eᅅer **direm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [direm, -r, -em]

ol 'arız ile la'li görüp ᅅaste göᅅglümüᅅğ / ey şehd-leb şifāy içün gül-şeker **direm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [direm, -r, -em]

iy cān u dil deᅅānı sözin söyleyem size / bir dem ᅅulaᅅ oluᅅğ ki nihānī ᅅaber **direm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [direm, -r, -em]

'ayne'l-yaqîn Hidāyet o kim görse haqqını / her şeyde bî-gümân anğa şāhib-naẓar **direm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [direm, -r, -em]

didi her dem saṅga yüz oḡ degürem / didügi söz göngüle degdi tamām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [didi, -di]

didi her dem saṅga yüz oḡ degürem / **didügi** söz göngüle degdi tamām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [didügi, -düg, -i]

çünkü **didüṅ** Hidāyet'üṅ ḥālin / sözlerinden ne ḥācet peygām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 7). [didüṅ, -dü, -ṅ]

ey şoran kim zülf ü ḳaddi vālihi sen doğru **di** / egrilik yaḥşı degül men doğrısından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [di,]

dön **didükçe** 'ışkdan zāhid Hidāyet haḳ bilür / uymazam bātıl söze ehl-i yaqīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [didükçe, -dükçe]

ay yüzüṅ dönder **diyen** şol kıble-gāhimdan maṅga / kāfir-i 'ışkam yōri dinme bu dīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [diyen, -y, -en]

dün atlu irdüm yārüme emdür lebüṅ emdür didüm / güldi yüzüme **didi** kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [didi, -di]

dün atlu irdüm yārüme emdür lebüṅ emdür **didüm** / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [didüm, -dü, -m]

... / nāşih **diyer** ki 'ışk işine ḳılma çoḡ heves (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [diyer, -y, -er]

derd-i hicriṅden meni kim ḳurtara yā Rab didim / tiğ ile yitti eccl **didi** ki dermānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [didi, -di]

derd-i hicriṅden meni kim ḳurtara yā Rab **didim** / tiğ ile yitti eccl didi ki dermānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [didim, -di, -m]

dimişem tā şehd la'li vaşfını Ferhād teg / ey Hidāyet 'āleminṅ gözinde Şīrīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [dimişem, -miş, -em]

vardı ilden dil didim tā gördi ḡamzeng **didi** kim / ḥancaru varur ki şayd-ı zaḥm-dārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [didi, -di]

ḥurremem tā şordılar kimdür Hidāyet **didi** kim / bir ḡarīb-i bī-dil-i zār-ı nizārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [didi, -di]

vardı ilden dil **didim** tā gördi ḡamzeng didi kim / ḥancaru varur ki şayd-ı zaḥm-dārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [didim, -di, -m]

dir imiş ol yār meni öz itüm / ger **didise** aḡzına ḳurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [didise, -di, -se]

bilem **diseng** bili remzin göngül oyaḡlıḡ teg / ḥayālinṅ özgeye aldurma dut ḥayāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [diseng, -se, -ṅ]

dutdı ilim baḡrumuṅ yaḡın eritdi **didi** kim / il misen söyle Hidāyet doğrısın yā yaḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [didi, -di]

dün kapuṅdan yüz çevirdi müdde'î mendin **didim** / çoḫlaruṅ munda kafâsin görmişem bir daḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [didim, -di, -m]

didi hâling nedür söyle didim ey şüh-ı sengîn-dil / esîr olduḡımı ya'nî o ḥaṭṭ u hâle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [didi, -di]

didi hâling nedür söyle **didim** ey şüh-ı sengîn-dil / esîr olduḡımı ya'nî o ḥaṭṭ u hâle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [didim, -di, -m]

ḥabîbe söyledüm baḥtum rakîbüṅ gözidür baḥdum / gülüp **didi** Hidâyet kim hemîşe baḥtuṅ aḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [didi, -di]

ümîd oldur iten gönḡlüm buluna nişe kim anı / lebingden şordum u aḡzına hem **didüm** şoraḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [didüm, -dü, -m]

dil ü cânıḡnı yâr idür sorar şayru gözim **didüm** / ğarîbler şormaḡıçun dünya durduḡınça saḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [didüm, -dü, -m]

öldürürken bili hicrânı meni gördüm yüzin / **didi** var şükr it ki kurtulduṅ yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [didi, -di]

tâ benefşe ne **didi** zülf-i perîşâniṅ içün / k'engsedden çekdi dilin dest-i kazâ anıṅ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [didi, -di]

digeç ki melûlem gideli zülf-i ilimdin / men daḡı perîşânem idür ol sebep içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [digeç, -geç]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin itdi / dinme yoḡ ise kanıḡı tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [dimek, -mek]

didim yüzüme koy yüzüḡi bir dem ey gülüm / **didi** ḥaçan muvâfık ola bâ-semân semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [didi, -di]

digeç kim aldı şabr u qarârın Hidâyet'üṅ / güldi **didi** o dil-ber-i ebrû-kemân ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [didi, -di]

didim yüzüme koy yüzüḡi bir dem ey gülüm / didi ḥaçan muvâfık ola bâ-semân semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [didim, -di, -m]

digeç kim aldı şabr u qarârın Hidâyet'üṅ / güldi didi o dil-ber-i ebrû-kemân ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [digeç, -geç]

neden baḡlar ol şüh dülbend aḡzın / ne artuḡ **didi** kim kıılır bend aḡzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [didi, -di]

bir kez **didi** uyḡuda görürsin yüzüm ol ay / göz açmamışam iller ola ḥvâb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [didi, -di]

gönḡlüṅ kuşın **didi** uçuram küh-ı ğuşşadan / yâ Rab uçur götür kim uçurur velî yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [didi, -di]

aḡyâr **dirse** kim gözi yaşı degül anıṅ / şoruṅ yaşıḡ degülse neden şûr olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [dirse, -r, -se]

fikrim **didi** tıḡım durur kaşdıḡda vir şîr eylerem / bi'llâh 'aceb devlet maṅa ger fikrimi tîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [didi, -di]

ḳaddüñgdür elif lâm-elif ol zülf ü ağız / bu vech ile görgeç seni cānā **direm** Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [direm, -r, -em]

didüm alsam dudağıñgdan bir öpüş neng azala / **didī** çoḥ ide heves ḥāṭırıñg ammā azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [didi, -di]

lāf urur çoḥ yaşamış serv didim ḳadding ile / ḡam degül 'aḳlı azala **didī** her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [didi, -di]

lāf urur çoḥ yaşamış serv **didim** ḳadding ile / ḡam degül 'aḳlı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [didim, -di, -m]

didüm alsam dudağıñgdan bir öpüş neng azala / didi çoḥ ide heves ḥāṭırıñg ammā azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [didüm, -dū, -m]

aḡzıñgı yoḥ **didiler** ehl-i yaḳın bir söze gül / tā Hidāyet şanemā şekk ü gümāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [didiler, -di, -ler]

bir dişleyem lebin dise **dir** gördüñg yiter / gözden ne aşşı nesne gerek toḥuna dişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [dir, -r]

bir dişleyem lebin **dise** dir gördüñg yiter / gözden ne aşşı nesne gerek toḥuna dişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [dise, -se]

söylegeç geh derd ü ḡam gönder gehī büyüñg māñga / güldi ol meh-veş **didī** ḥamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [didi, -di]

itile gizlü söz dir idüm ol perī didi / Ādem teg ādemīlere söz **dī** ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [dī,]

itile gizlü söz dir idüm ol perī **didī** / Ādem teg ādemīlere söz dī ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [didi, -di]

zerre tegdür **didim** aḡzın ḳanıımı tōkdi yire / yoḥsa ey dil gözi ḳan tōkmez anuñg teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [didim, -di, -m]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlıñg raḳīb / bu hevā ilen **dir** ol ḥas dirse ḥār-ı ḡam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [dir, -r]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlıñg raḳīb / bu hevā ilen dir ol ḥas **dirse** ḥār-ı ḡam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [dirse, -r, -se]

ey geyik gözlü işit 'āşıkunḡ efgānı **disem** / kim ḳulaḡ aşadır munda Hidāyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [disem, -se, -m]

göz yüzünḡçün yaş tōküp **dirdim** ki eyle yitmeye / şükr kim ḥaḳ luṭf idüp ol yüze yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [dirdim, -r, -di, -m]

çemān görgeç ḳadīñg gülşende **didim** / çemende serv kim gördi çemende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [didim, -di, -m]

digeç kim bende düştī zülfüm içün / **didim** ey pādīşāh-ı ḥüsn-bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [didim, -di, -m]

digeç kim bende düştī zülfüm içün / didim ey pādīşāh-ı ḥüsn-bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [digeç, -geç]

niçe gönglüng **did**i yâr oñım içün nâ-hoş ola / yayı şundum ki biraz oñ atar iseng hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [didi, -di]

sâķi-yâ söyledüm ol ser-hoşa az vir ayağ / ey Hidāyet **did**i ol yağşı ki tiz ser-hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [didi, -di]

iti oldum mānga uş istedügüng bir **dimed**i / tüle teg isteşürem ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [dimedi, -me, -di]

muhtesib avradına **dir** ki şurāhī doldur / ger o doldurmasa bu küze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [dir, -r]

didim ki hāl-i dil virem yākūt-veş mercānunga / başduñg revān lü'lü'leri la'l-i Bedehşān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [didim, -di, -m]

dime zāhid ol la'lden diş kōpar kim / eger dir ise sözüñg alman kulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [dime, -me]

ölürem yitür bir bıçağ tā rakībüng / **dimesün** olup yitmedi ol bıçağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [dimesün, -me, -sün]

cān oñın vaşfın **digeç** yir dutdı gönglümde belī / göñgüle yir eyleye her söz kim ol cāndan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [digeç, -geç]

dir müdde'ī cānım üşenür çıhmağa tenden / ey peyk-i ecel söyle ānga ancağ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [dir, -r]

yā Rab bu ne yüzdür kim anı gördi Hidāyet / hayrān kıluban **dir** ki ta'āla'llāhu ve şāne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [dir, -r]

oturdu atlu sa'ādetle devlet o gence / **didim** yana nereye devlet ü sa'ādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [didim, -di, -m]

kuçmağ isterdüm bilin **did**i Hidāyet çek ilüng / yārlıg öldür kim aralığda bir mü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [didi, -di]

ey ki şir-efken gözüng teg çeşm-i āhū olmaya / ger **disem** āhū ānga nā-gāh āh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [disem, -se, -m]

didüng kıl tevbe 'işkumdın Hidāyet / munıñg teg tevbeden estağfiru'llāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [didüng, -dü, -ng]

ol lebi nüş ki men nüş iderem zehr-i ğamın / nüş **dir** men alıcağ bāde çün nüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [dir, -r]

kılgaç işāret-i dil ü cān virdi Hidāyet / güldi **did**i ... (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 5). [didi, -di]

söğmez olduñg men faķir-i bī-nevāyı bilmezem / kim **did**i yā Rab sañga kim dağı ihsān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [didi, -di]

bir kez hayāl ile seni kuçsam **didim** Nıl'e / başdan Hidāyet itdi gider bu hayālüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [didim, -di, -m]

çoğ dolu ayağ şunma Hidāyet saru dirsem / **dir** sākī ki bu devrde peymānesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [dir, -r]

çoğ dolu ayağ şunma Hidāyet saru **dirsem** / dir sākī ki bu devrde peymānesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [dirsem, -r, -se, -m]

anınığün cigeri itlerüñ öñine çeker / dil ki tā **dimeyeler** yoğ imiş anıñ cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [dimeyeler, -me, -y, -e, -ler]

açdum **didi** şabā kara zülfiñ düğünlerin / göñlimde kaldı sözleri onuñ düğün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [didi, -di]

oluram kuruş ruñuñ 'ışkıla didim **didi** kim / çübāniñ ekmegi bir gici yiticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [didi, -di]

oluram kuruş ruñuñ 'ışkıla **didim** didi kim / çübāniñ ekmegi bir gici yiticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [didim, -di, -m]

gözlerüm suyn gören la'li ğamındın **dir** mānga / küfr ola bī-hüde gizmek istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [dir, -r]

didi göñgöl ol dem ki bu kaş u gözi gördi / birikdi benim kanımı tökmeğa kudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [didi, -di]

kulağına göñgöl hālin **diyer** zülf / göziñ kim niçe mahremdür bu ger ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [diyer, -y, -er]

hūvān-ı vişāline didüm irem göñgöl **didi** / epsemdür ey şikeste göñgöl hanı sen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [didi, -di]

dün dişledüm lebini Hidāyet gülüp **didi** / sen teg cihānda tūti-yi şeker-şiken hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [didi, -di]

ey vaşf iden mānga gül ü gül-zār u gülşeni / hoşdur **didükleri** veli göñlüm siven hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [didükleri, -dük, -leri]

hūvān-ı vişāline **didüm** irem göñgöl didi / epsemdür ey şikeste göñgöl hanı sen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [didüm, -dü, -m]

dün Hidāyet'ni **dimeng** 'ışk ile rüsvālığdan / koyıñ öz hāline şol ğam-zede-i rüsvāyı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [dimeng, -me, -ng]

ey göñgöl kaddin anıñ serv ile şimşād oñduñ / biyle sözler **dime** ey himmeti kütāh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [dime, -me]

gözlerüñ cānıma urduğça hadeng-i müjei / çekerem nāle ilinden **diyerem** āh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [diyerem, -y, -er, -em]

bedenin şordum anıñ kim nedür ey dil **didi** kim / ey Hidāyet ne diyem men sañga cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [didi, -di]

bedenin şordum anıñ kim nedür ey dil didi kim / ey Hidāyet ne **diyem** men sañga cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [diyem, -y, -em]

hācī azup kapuñ yolu gel **dir** harem sarı / mundan yig olmaya belī güm-rāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [dir, -r]

doğrı olup doğru yörü doğru **di** / doğrılığ ilen iki 'ālemni yi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51). [di,]

cân ki ezelden beri maḥmûridur / mey **dime** maḥmûr ki rencûridur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [dime, -me]

ikki cihânda **dimeseng** şâdlığ / ğuşsa vü endühdan âzâdlığ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 52). [dimeseng, -me, -se, -ng]

Taṅrı onung şânına levlâk **dir** / çâkerîdür encüm ü eflâk **dir** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [dir, -r]

Taṅrı onung şânına levlâk **dir** / çâkerîdür encüm ü eflâk **dir** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [dir, -r]

bir niçe söz cân göngüle **dir** işit / cân u göngülle bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [dir, -r]

ḥükmi eger dağa **dise** kim yiri / yöriyüben yöride bile yiri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 38). [dise, -se]

didi ol şeh hayâli olsa yoldaş / ne kayğu ger olursa hamu yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [didi, -di]

bu söz üsne yitüp geldi hayâlüng / **didi** kim niçedür ey haste hâlüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [didi, -di]

ne gam **didi** yağış teg yağsa yağı / çü müstaḥkemdür ümîdüm bu dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [didi, -di]

çü zâhirdür **didügüm** sözde taşdıķ / ümîd oldur refîķum ola tevfiķ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [didügüm, -düg, -üm]

edeb yirin öpüp yitür selāmum / **digil** ey tūṭı-i şîrîn-kelāmum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 5). [digil, -gil]

dime aldanmazam düşmen sözine / bu uca kal'a olan düşmen sözine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [dime, -me]

göngül **didi** bu meded istegil zi-ferd-i şamed / kulağım anda ki bir ün gele zi-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [didi, -di]

sipîde dem ki eserdî nesîm-i bād-ı şimāl / **didim** mânia meger ervâhdan irişe meded (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 3). [didim, -di, -m]

helâk-i ğuşsa vü gam-geşte-i mezellet idüm / **dime** üküş ki men erkân-ı mülk ü millet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [dime, -me]

dicle: Dicle nehri.

kaşlarüng ol göz ü kirpükle yaşım içre sağı / **Diclede** oḥlaşuban karşılamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [diclede, -de]

dîdâr: Allah'ın yüzü, vechullah veya ru'yet, Allah'ın mümin kullarına vaad ettiği görüntüsü, tecellisi.

Mûsî ilen Fir'avnı koy bu sözi ârifler bilür / **dîdâr** imiş 'âbidlerüng 'âşıkларüng **dîdâr** imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [dîdâr, -i, -miş]

Mūsī ilen Fir'avnı koy bu sözi ārifler bilür / **dīdār** imiş 'ābidlerüñg 'āşıklarüñg **dīdār** imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [dīdār, -i, -miş]

meni **dīdārdan** çoḥ da'vet itme mescide zāhid / ne keşf olur maṅa bir söyle ol dīvāre baḥmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [dīdārdan, -dan]

kılup devlet maḡāmında iḡāmet / görem **dīdārungı** saḡ u selāmet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 25). [dīdārungı, -ung, -ı]

bir ḡaylī zamān oldı ki göñglüm nigerāndur / **dīdārunga** cāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 1). [dīdārunga, -ung, -a]

dīde: Göz.

senden ne dil ü **dīde** ilen gizlü diyem rāz / her **dīde** vü her dil ile bīnāsın u gūyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [dīde,]

senden ne dil ü **dīde** ilen gizlü diyem rāz / her **dīde** vü her dil ile bīnāsın u gūyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [dīde,]

zülf arasında yaşur yüzüñni tökkeç **dīde** āb / kim yağış yağsa yaşunur bulut içre āftāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [dīde,]

dīde hoş tezhīb ider hicrūñgde yüzün şafḡasın / her işi çoḥ eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [dīde,]

zer-çihrede ger **dīde** yaşım sīmi yörüdür / yüzüñgden ıraḡ ey büt-i gül-çihre yörü dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [dīde,]

yüzüñg ki maḡzar-ı envār-ı luṭf-ı kādirdür / gözümde **dīdelerüm** nūrı kimi ḡāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 1). [dīdelerüm, -ler, -üm]

ger Hidāyet **dīdeden** dūr oldı ammā her nefes / şanma ol leb zikri ey sīmīn-ber aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [dīdeden, -den]

ey la'l-i leb ḡamūñgda senīñg eşk ü **dīdeden** / men bilmezem ki ma'den-i sīmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [dīdeden, -den]

her günde kanlu yaşuma ḡarḡam bu **dīdeden** / gel gör ki senden ayru ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [dīdeden, -den]

yā niçe şemīn olam buḡaḡūñg āñup ey dūr dānesi / çihreden altuna dönem **dīdeden** Ceyḡūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [dīdeden, -den]

gül yüzine çekdi nergis **dīde** oldı ehl-i dīd / sūnbūline il uzatkeç sūsen oldı dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [dīde,]

la'li ḡamındın ança anıñg **dīde** sürdi su / kim kūyī çevresinde deñiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [dīde,]

dūr-dānedür ki zer-varaḡ üstinde daḡılır / yā yüzüm üsne **dīdelerimdin** yügürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [dīdelerimdin, -ler, -im, -di, -n]

tā ḡāyib oldı **dīdeden** ol ebrū-yı cūnūn / yaḡtı Hidāyet āteş-i şavḡ-ı cūnūn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [dīdeden, -den]

bu nev' ilen ki **dīdelerüm** kanını töker / tiz günde ğarğa eyleye seyl-āb-ı hūn meni (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2*). [*dīdelerüm, -ler, -üm*]

gördi göz yüzini bir görüſe māyil kaldı / gitdi vü **dīdede** ſol ſekl ü ſemāyil kaldı (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1*). [*dīdede, -de*]

bu yalğuzlıĝda gördüm **dīde** nemdür / çü gördüm kimsenem yoĝ ſora nemdür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12*). [*dīde,*]

dīde-i hūn-bār: Kan saçan göz. II Kan ağlamak.

ancaĝ ten ivin **dīde-i hūn-bār** nem eyle / yandım meni yaĝ āteſ-i dil bir kerem eyle (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1*). [*dīde-i hūn-bār,*]

dīde-i merdüm: İnsanın gözü.

bilür mi ey Hidāyet ſor bir ol der-i kirāmı kim / dönüpdür baĝr-i 'ummāna ğamunĝdan **dīde-i merdüm** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6*). [*dīde-i merdüm,*]

dīde-i pūr-hūn: Kanla dolu göz.

anĝdı leb-i la'lünĝ yana bu **dīde-i pūr-hūn** / kıldı ſaru benĝzimni kızıl kanıla gül-gün (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1*). [*dīde-i pūr-hūn,*]

dīde-i pūr-nem: Yaşla dolu göz.

bu dīde-i pūr-nemle cān içen tufeylinĝdür seninĝ / sen ğod bilürsin dil-berüm nem vardur daĝı benim (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2*). [*dīde-i pūr-nem, -le*]

dil: Gönül.

senden ne **dil** ü dīde ilen gizlü diyem rāz / her dīde vü her **dil** ile bīnāsın u ğüyā (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4*). [*dil,*]

senden ne **dil** ü dīde ilen gizlü diyem rāz / her dīde vü her **dil** ile bīnāsın u ğüyā (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4*). [*dil,*]

cān il üsne dutmıſam k'ol terk-i yaĝmāya diye / ey Hidāyet cān u **dil** naĝdini talatdur maĝa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5*). [*dil,*]

ey **dil** yiter uſan ki maĝa oĝı yitmedi / bir ğün ola yitüre anı yitüren saĝa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4*). [*dil,*]

ey Türk gitdi cān u **dil** ü 'aĝl u dīn saĝa / hīç dinmedünĝ benimle nedür munça dīn saĝa (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1*). [*dil,*]

zülfdn yüzin görüp bī-hūſ olursa **dil** n'ola / kim ki dün ğatsa ſeĝer-geĝ ĝālib olur aĝa ħvāb (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5*). [*dil,*]

ĝavf ider dīvāne **dil** la'lünĝni ey meh-rū görüp / niçe kim ğandan tevehhüm eylese hindū görüp (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1*). [*dil,*]

dil ü cân kaç u ağzıng naķş iderler görseler 'aynuᅡg / niçük kim nün u hī űeklin müneccimler Qur'an görgeç
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [dil,]

derd ü ğamining dādını duydung meger ey **dil** / kim munça ki cevri eyledi dād eylemedung hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [dil,]

büy-ı zülfi cân dimāğından gidüp geldise ğam / ğam yime ey **dil** niçe bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [dil,]

bulmegeç ağzıngnı yüzüngle varur ol zülfe **dil** / gündüz ile çün anı bulmaz bu ğam-ğın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [dil,]

cân oyna vü űor yār lebi 'iķıla ey **dil** / kim 'āşık-ı cân-bāz olanı yaķşı siver yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [dil,]

ger ister iseng cân u **dil** ü dīnimi almağ / kıl göz uci ilen bir işāret ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [dil,]

ey **dil** gel ol kadi elif ü zülf-i dāla gör / baķr-i muķıķ-ı 'iķkına ğavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [dil,]

cân gitti kalmadı maᅡa hicrüngde dīn ü **dil** / ey ğam Hidāyet ile kerem eyle kala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [dil,]

senden alan **dil** kime ey ğonçe-i devlet vire / kāyināting bāğining sen teg haçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [dil,]

dil ü cânı bayit lebingden kim / genci şāhung çerisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [dil,]

bizimle yār arasında niçe gün ger ırağlığdur / kayurma ğam yime ey **dil** hamununğ başı sağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [dil,]

ķızıl kan ile boyansa saru bengzim ne ğam ey **dil** / maᅡa ol ikki 'ālemde yaķın bil kim yüz ağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [dil,]

çoķ naķşına gök ile yiring olma muķayyed / ey **dil** bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [dil,]

dil ağzı remzi çağladı ol hāl u haķtingı / bi'llāh bu nūkte ile degül kim o ķaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [dil,]

baş u cāndan geçüp ey **dil** yana kallāş ola gör / çün cefā tigin o meh-veş hamu kallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [dil,]

şāha ķul olup geçti Hidāyet **dil** ü cāndan / kim şāhı siven ikki cihān ber-ķaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [dil,]

şanma ey fitne ki zülf ile ruᅡung görmeyeli / **dile** sünbül yörenür yā göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [dile, -e]

oddur yüzi űol hāl ile haķ sanasın ey **dil** / oddan burulup çıᅡmalu bir pāre duᅡāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [dil,]

gül-i devrāna ey **dil** olma ᅡurrem / ki űongı rengi aning űolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [dil,]

cevri azından **dil** ü cân ey Hidāyet kaçdılar / zulm olan yırde belī dervīş ü miskīn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [dil,]

semender teg **dil** ü cânım bir od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [dil,]

haṭṭ u hālīngden olmışdur Hidāyet vālīh ü bī-hod / niçük ki çeşm ü rüyīngdan **dil** ü cân mest ü hayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [dil,]

cân u **dil** ol 'arız u zülfeyn içün / birisi Rūm içre biri Çīn'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [dil,]

gitti şabr u dīn ü **dil** men kaldum u miskīn göngül / ol dağı bir dil-ber-i sīmin 'izār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [dil,]

dil ki sen meh-likāya meyl itmez / kāfir olmuş hüdāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [dil,]

vişālīn isteyen geç hamudan kim bulmaya vaşlın / **dil** u cân şafhasından kim ki gayrunğ naḡsın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [dil,]

ey **dil** kanīng tökem dise oyunla yār inan / gönglindeki durur ki gelür diline anīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [dil,]

ey **dil** cihānda nesne bulunmaz nigār teg / cehd it nigār ilin duta görgil nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [dil,]

dil hamza gibi ṭālīb ü anīng hayālīning / cân ḡal'asında meskeni mihr-i nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [dil,]

faḡīh pendine dutmaz ḡulağ **dil** olalı / esīr bendine şol ṭurre-i semen-sāyūng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [dil,]

la'li didi gönglūng kaçar zülfi didi kim men zāmān / baş oyna ey **dil** cân ile gör kim zāmānīngdur senīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [dil,]

la'li lebiṅni şormadın ey meh-likā be-kām / düşdüm ḡalāyık ağızıning içinde **dil** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [dil,]

ḡadr-i ḡam **dil** bilür kişi bilmez / hem-nişīn cânı hem-nişīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [dil,]

zūr-gerler teg **dil** ü cânın helāk itting şehā / bağladup bir tāra ilin çekdi āsān kākülūng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [dil,]

gidüpdür cân u **dil** yanar ḡamunḡla kimse bilmez kim / nedür sırrı bu cân-bāzunḡ nedür ḡālī bu dil-süzunḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [dil,]

yöri ey **dil** āteş ü āh ile ḡayḡu daşını / küre-i miḡnetde her sīmīn-ber içün mūm ḡıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [dil,]

lebin şor çeşm ü ağızın yād et ey **dil** / mey iç nuḡlīngnı bādām u şeker ḡıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [dil,]

yā ḡamelning boynuzından düst-kāmı yasamış / ḡüsrev-i gerdün k'anunḡla gidere **dilden** melāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [dilden, -den]

söyle didüñg Hidāyet'e hayrān ne veche sen / ey cān u **dil** cemālünge hayrān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [dil,]

bir serv-i sīmīn-ber k'anuñg cān u **dil** ilen yāriyem / h̄vān-ı vişālinden anıñg fikrim budur kim yāriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [dil,]

tig̃ ilen cān u **diling** kıldımsa her birin iki / imdi oñumlan eydür her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [diling, -ing]

iy cān u **dil** dehānı sözün söylerem size / bir dem kulağ oluñg ki nihānī haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [dil,]

dil ü cān ile hicrānuñgda ne gām / il ile k̄ara gün olur bayram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [dil,]

ey Hidāyet sā'idüñdür anıñg / 'ālemüñg **dilinde** destān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [diline, -i, -n, -de]

men ne yalguz 'ışk içinde āb-ı revān il yudum / gitdi dīn ü **dil** seni görgeç hamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [dil,]

vardı ilden **dil** didim tā gördi gāmzeñg didi kim / hancaru varur ki şayd-ı zaḥm-dārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [dil,]

cān āl yüzüñgle gitdi vü kanlu yaşımla **dil** / menden bu dem gider velī bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [dil,]

baş düşde pāy-mālī olur **dil** görür gāmın / yoḥsul meşel durur düş ilen pāy-māl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [dil,]

dil ol kaşı gözi mekkāreñiñ söyler lebi vaşfın / raḳıbe söyleng̃ ağızın açmasun bir dem kulağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [dil,]

dil ü cānıñnı yār idür sorar şayru gözüm didüm / ğarībler şormağıçun dünyē durduğıñça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [dil,]

gül yüzine çekdi nergis dīde oldı ehl-i dīd / sünbüline il uzatkeç süsen oldı **dilden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [dilden, -den]

bir güneş doğdı dirig̃ ey **dil** bulut içre nihān / bir gül açıldı yire şaldı anı bād-ı ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [dil,]

tā benefşe ne didi zülfi perīşānıñ içün / k'eng̃seden çekdi **dilin** dest-i kazā anıñg içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [dilin, -i, -n]

ol yār bilür ḥaste Hidāyet sözün ancaḥ / kuş **dilini** feh̄m eylemez illā ki Süleymān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [dilini, -i, -n, -i]

giderken **dil** ol kākül şaru dün gün / haber kıldı la'l-i şeker-ḥand ağızın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [dil,]

gözüñg görüp n'ola **dil** dem-be-dem lebīñg sorsa / belī ḥumār olıcağ kimsene çoḥ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [dil,]

gözi çekdi tig̃ ey **dil** kim tōke kanıñg yana / meyli kan tökmekdedür ol çeşm-i fettānuñg yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [dil,]

eyleyip fermân apardıŋsa karar u dîn ü **dil** / durmuşam uş baş ile tā n'ola fermānuŋ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [dil,]

şanma **dil** cevri ile sen gönçe dehāndan kesile / cānı kimseniŋ haçan sivgülü cāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [dil,]

hicr ile savaşur **dil** ü göz gözçilik eyler / sen sina revān şū'le-i āhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [dil,]

zerre tegdür didim ağzın kanımı tökdi yire / yoħsa ey **dil** gözi kan tökmez anuŋ teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [dil,]

birmegeç yaş çerisi yüzüme yüz gözle şehā / **dil** ü cāndan ğam-ı hicrūŋ savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [dil,]

al Hidāyet'den **dil** ü cān şat o zülfūŋ bir kılin / çek ziyān kılgil bu sūdāyı sen ol kallāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [dil,]

apardıŋ dîn ü **dil** ey hicr menden / ne istersin daħı neŋ var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [dil,]

tāb-ı hūsnūŋle **dil** o zülfe varur / şem' yaħup gider karāŋguya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [dil,]

zencir-i zülfūŋ 'aksini gözden gidermez hiç **dil** / hoş haşır çekmiş doğrusı deryā-yı 'ummān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [dil,]

her zamān hāste **dile** söyledüğüm söz bu ki yār / ger **dile** dilūŋi cevrimden anıŋ gelme **dile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [dile, -e]

her zamān hāste **dile** söyledüğüm söz bu ki yār / ger **dile** **dilūŋi** cevrimden anıŋ gelme **dile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [dilūŋi, -ūŋ, -i]

sen av idende cān u **dil** olur saŋa şaġāl / cehd ile koyma özgeler aça şaġālūŋi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [dil,]

anıŋıçün cigeri itlerūŋ öñine çeker / **dil** ki tā dimeyeler yoħ imiş anıŋ cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [dil,]

ol kād u zülf ü ağız naķşına tā baħmadı **dil** / mekteb-i 'işkda fehm eylemedi naķş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [dil,]

gitti cān bir yaŋga **dil** bir yaŋga men senden ıraġ / kalubam hanı ecel kim kıla bir yaŋga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [dil,]

ey **dil** darıħma nāz u 'itābından ol mehīŋ / şād ol neden ki var seniŋilen 'ināyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [dil,]

hālinden olma cān u **dilūŋ** ğāfil ey şanem / kim şāha vācib ola ra'ıyyet ri'āyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [dilūŋ, -ūŋ]

mu'athtar kıldı hoş-büydan meşām-ı cān u **dil** esgeç / meger zülfingden almışdur şabā ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [dil,]

ger ol Türk- sarāyını Hidāyet görmesem bir dem / ğam-ı hicrān puzar derdüm **dil** u cānuŋ sarāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [dil,]

zülfiṅgi görgeç n'ola kapsa lebīṅden buse **dil** / kim karāṅgu gice olṅaç oṅrīṅṅdur furṣatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [dil,]

ger şormadı lebi bir ağız hālīmī n'ola / andan melūl olmazam ey **dil** dehen ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [dil,]

yüz dil ile ḥikāyet ider şol enīs-i dil / derdā bu **dili** bilmege bir dil bilen ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [dili, -i]

cān u **dil** ister idīṅ baş ile koydum nazara / istesēṅ söyle nedür bendeden ey māh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [dil,]

bedenin şordum anīṅ kim nedür ey **dil** didi kim / ey Hidāyet ne diyem men saṅga cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [dil,]

şem'-i vahdet oḥıdı pīr-i ṭarīkat yüzini / ol çerāḡum sözi **dilimde** delāyil ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [dilimde, -im, -de]

ḳıldı tevekkül ḡam-ı 'ışkında **dil** / olmaya hīç neste tevekkül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [dil,]

dil menden istedüṅ başıla cān daḥı senīṅ / dönmen ne ise sen büt-i dil-ḥvāh buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [dil,]

şāh du'āsın çü edā eyledi / cān u **dil** bīmāra nidā eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40). [dil,]

sāḳī humāram māṅga bir bāde vir / ḥırmēn-i dīn ü **dilimi** bāda vir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [dilimi, -im, -i]

çek **dilüṅ** özünge vü ḥaddüṅ tanı / bu söz ile tanımek olmaz anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [dilüṅ, -üṅ]

ḥiṭāb itdüm dile k'ey **dil** niçüksin / bu tūfān içre pā dirgil niçüksin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [dil,]

ḥiṭāb itdüm **dile** k'ey dil niçüksin / bu tūfān içre pā dirgil niçüksin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [dile, -e]

ol yār-ı vefā-dār yolında **dil** ü cānı / terk eyle Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 10). [dil,]

dil: Konuşma ve tat alma organı, dil.

ey dil ḳanıṅ tökem dise oyunla yār inan / göṅṅlindeki durur ki gelür **diline** anīṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [diline, -i, -n, -e]

şaldı ḥadīs-i zülfiṅgi dilden dile duraḡ / yā Rab ki göreyim **dilini** diline anīṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [dilini, -i, -n, -i]

daṅḡ yiline fāş itdi saçıṅ sırrın o şāne / yā Rab kesilüp **dili** onuṅ dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [dili, -i]

müdde'ī ḳılsa ḳalem teg **dil** eger ḡıybete tīz / söz uzatmayalı ey ḥaste Hidāyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [dil,]

yüz **dil** ile hikâyet ider şol enîs-i **dil** / derdâ bu dili bilmege bir **dil** bilen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [dil,]

yüz **dil** ile hikâyet ider şol enîs-i **dil** / derdâ bu dili bilmege bir **dil** bilen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [dil,]

ne şeker yidüğünü bilmedi kimse **dilining** / hamu ağızlar içinde bu mesâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [dilining, -i, -n, -ing]

âh kılman iki dillüye âh / kim olısar **dili** kesük rû-siyâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 55). [dili, -i]

dil-: Dilemek, istemek.

dil-: Dilmek, yarmak.

ger tîğ-ı cefâ ile **diler** bağrunğı her dem / gam yime Hidâyet seni çün biyle **diler** yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [diler, -er]

dil al-: Gönlnü almak, aşık etmek, gönlnü çelmek.

didim öldür Hidâyet'ni dil alma / didi gam yime ol hem ölecağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 5). [dil al-, -ma]

kaş ucın gösderüp dil aldı ol ay / meni nâdân görüp şatdı sınıuñ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [dil al-, -dı]

dil al-: Gönlü ele geçirmek, aşık etmek; kırılan bir kimseyi güzel bir davranışla hoşnut etmek; düşmanın durumunu söylemek için sorguya çekilmek üzere tutsak almak..

görsedüp yüz aldı dil tavk itti cân boynına zülf / bu şabühîdür didi sanga vü ol aḥşamlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [dil al-, -dı]

ey Hidâyet cân u dil alsa gözi / rāzīyam kaşd itmesün ĩmāna tek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [dil al-, -sa]

egerçi gözlerüñgdür başılan sihr / dil almağda kaşuñgdur andan üstün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [dil al-, -mağ, -da]

dün atlananda zülfini görsetdi aldı dil / cân virürem olursa bu gün daḡı dün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [dil al-, -dı]

yüzi ayını görsedüp dil alır / budur anıñ menümle âyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [dil al-, -ur]

dil al-: Sevindirmek II Can almak.

görgeç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cân / gündüz munı şayd itdi anı koydı şeb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [dil al-, -dı]

dil mühresi: Gönül kabı. II Arzu, istek.

dil-berinden umar ol haste Hidāyet kāmın / aṅga 'ışk arasına rāḥat u ḥvāb oldu ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [dil-berinden, -i, -n, -den]

bu dīde-i pūr-nemle cān içen tufeyliṅdür sening / sen ḥod bilürsin **dil-berüm** nem vardur daḥı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [dil-berüm, -üm]

her ne reng ilen kim ol **dil-ber** görünmiş 'aynıma / kanlu yaşdan men daḥı şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [dil-ber,]

'aceb mi koysa ilinden gül etegin bülbül / koyar mı **dil-berining** ehl olan bu çağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [dil-berining, -i, -n, -ing]

felekden gün tülü' itgeç ivinden çıktı ol **dil-ber** / kıyāmetdür bu gün kim ay çıḥupdur āfitāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [dil-ber,]

zāhid bu şorduḡuṅ ne kim ol gül-beden ḥanı / zāhir durur güneş tegi **dil-ber** gören ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [dil-ber,]

çekdi sīnemden oḥın **dil-ber** ü peykān kaldı / ger göṅgöl gitti ise yüz şükr aṅga kim cān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [dil-ber,]

dil-ber-i 'ayyāre: Aldatıcı güzel.

şüret ile dil-ber-i 'ayyāredür / ma'nīde bir dīv-i sitem-kāredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 45). [dil-ber-i 'ayyāre, -dür]

dil-ber-i ebrū-kemān: Kaşları yay gibi kavisli olan sevgili.

digeç kim aldı şabr u qarārın Hidāyet'üṅ / güldi didi o **dil-ber-i ebrū-kemān** ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [dil-ber-i ebrū-kemān,]

dil-ber-i sīm: Gümüş bedenli sevgili.

gitti şabr u dīn ü dil men kaldum u miskīn göṅgöl / ol daḡı bir dil-ber-i sīmın 'izār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [dil-ber-i sīm, -i, -n]

dil-dār: Gönül alan, sevgili.

göṅglüm anıṅçün beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / ol gerçi cānımdur benim men hem onunḡ **dil-dāriyam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [dil-dāriyam, -i, -y, -am]

dilden dile şal-: Sözlü olarak yayılmak.

şaldı ḥadīs-i zülfüṅi dilden dile duraḡ / yā Rab ki göreyim dilini diline anıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [dilden dile şal-, -dı]

dile-: Dilemek, istemek.

şimden geri hicrāna meni yār **diler** yār / imdi benim olmaḡuma bildüm ki ever yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [diler, -r]

ger tîğ-ı cefâ ile **diler** bağıruñı her dem / ğam yime Hidâyet seni çün biyle **diler** yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [diler, -r]

şanma yolında 'aşık-ı kâzib Hidâyet'i / kim cân **dilerse** lebleriñ andan revân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [dilerse, -r, -se]

yoldaş olan **dilemez** bir kılın az yoldaşuñ / bağ bu yoldaşa cefâ tîğını yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [dilemez, -mez]

alup göñlümnî kânım tökdi la'ling / ne **diler** dağı mende kânı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [diler, -r]

sözünğı anğlayan şeker **dilemez** / yüzünğı gören aya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [dilemez, -mez]

san **diler** ol şâh Hidâyet bu gün / yâ Rab onunğ sanına san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [diler, -r]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin itdi / dinme yoğ ise kânıñı tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [dile-, -r, -i, -di, -m]

kurbân **dileseng** 'id-i vişâle eger ey cân / evvel men-i ser-geşteyi ey men saña kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [dileseng, -se, -ng]

ger yâr cân **dilerse** revân vir anğa göñül / cânân ile müzâyâka cânuñ çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [dilerse, -r, -se]

her zamân haste **dile** söyledüğüm söz bu ki yâr / ger **dile** dilünğı cevrenden anıñ gelme **dile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [dile,]

bili hayâlile yetmek **diler** o zülfe rakîb / bu ince fikr ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [diler, -er]

ger düst Hidâyet meni damuya **dilerse** / meyl eyler isem kâfir olam bağ-ı na'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [dilerse, -r, -se]

dilerem şol dü zülf-i müşkini / k'andan alur hotende müşk ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [dilerem, -r, -em]

göz teg yüz ile kim ki **diler** aşnâlığı / seyl-âb-ı ğamda söyle yörü yüz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [diler, -r]

'üd-ı nâlem teg figân itmek **dilerdi** çalıcı / tiz kulağın burdı çaldı bam lisânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [dilerdi, -r, -di]

dile gel-: Dile gelmek, konuşmaya başlamak; gönle gelmek, hissedilmek.

her zamân haste dile söyledüğüm söz bu ki yâr / ger dile dilünğı cevrenden anıñ gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [dile gel-, -me]

dil-hvâh: Gönül talebi, gönül arzusu.

göñlüm şanemâ kevn ü mekândan seni ister / ey serv-i revân dünyede sen-sin manta **dil-hvâh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [dil-hvâh,]

dil-i bīmār: (Âşığın) hasta gönlü.

gördi derdimni didi öldüreyim kurtulasın / doğrusı yaḥşı devā bu dil-i bīmāra kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [dil-i bīmār, -a]

la'inde bulmışam dil-i bīmārūmıng emin / izhār kıılmağa bu sözi bolmazam emîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [dil-i bīmār, -ıng-um, -ıng]

dil-i bī-rahm: (sevgilinin) acımasız, zalim ve katı gönlü.

cân oğurlar gözi 'âşık dil-i bī-rahmı anğar / ne maḥalde gözünğiz anğdurur ol oğrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [dil-i bī-rahm, -ı]

dil-i dīvāne: Deli gönül.

tā bir naẓar ol zūlf çü zencīringi gördüm / bildüm bu selāsıl **dil-i dīvāne** içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [dil-i dīvāne,]

ögmengiz ḥūr u kuşūrı dil-i dīvāneye kim / anğa bu vech-i ḥasen ḥamudan aḥsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [dil-i dīvāne, -y, -e]

dil-i mecrūh: Yaralı gönül.

şorduğça lebin ḥālin yanar dil-i mecrūhım / bir yaraya kim sepseng elbette nemek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [dil-i mecrūh, -ım]

dil-i miskīn: Zavallı gönül.

ey **dil-i miskīn** niçe bī-çārelıg / her ṭarafa yıl kimi āvārelıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 33). [dil-i miskīn,]

dil-i sūzān: Yanan gönül.

niçe kim su kıoysa kıaynar yeñgi kūze sūz ile / bu dil-i sūzānda bengzer atduğung peykān anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [dil-i sūzān, -da]

dil-i zār: İnleyen gönül.

ḥayālūng dāmenin dutdı **dil-i zār** / ki bu demde ümīdüm sensin ey yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [dil-i zār,]

dilin-: Dilinmek, parça parça edilmek.

şaldı ḥadıṣ-i zūlfūngi dilden dile durağ / yā Rab ki göreyim dilini **diline** anıng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [diline, -e]

dil-süz: Gönül yakan, yürek yakıcı.

yana gönglüng anglasang cânā Hidāyet āhını / nişe kim yanmış kişining nālesi **dil-süz** olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [dil-süz,]

gidüpdür cân u dil yanar gamungla kimse bilmez kim / nedür sırrı bu cân-bāzūng nedür hāli bu **dil-süzūng** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [dil-süzūng, -ung]

dimek: Demek, bir şey anlamına gelmek.

sağınma sözümi kim aldamekdür / işitmek senden ü menden **dimekdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 10). [dimekdür, -dür]

dīn: Allah'a ibadet ve maneviyata itikat hususunda her milletin tuttuğu yol.

ey Türk gitdi cân u dil ü 'aql u **dīn** saṅga / hiç dinmedūng menimle nedür munça **dīn** saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [dīn,]

ger ister iseng cân u dil ü **dīnimi** almağ / kıl göz uci ilen bir işāret ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [dīnimi, -im, -i]

cân gitti kalmadı mānga hicrūngde **dīn** ü dil / ey gam Hidāyet ile kerem eyle kala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [dīn,]

yaningda ehl-i dīnler dine bilmez / ne mezhebdür bu ey kāfir ne **dīndür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [dīndür, -dür]

apardı 'aql ile fehümni ol kaş / giderdi **dīn** ile īmāni gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [dīn,]

gitti şabr u **dīn** ü dil men kaldum u miskīn göngül / ol dağı bir dil-ber-i sīmin 'izār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [dīn,]

dīn didüğimçün ol yüzi gül dinmez oldı āh / men kāfir ehli olam eger dağı **dīn** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [dīn,]

dīn didüğimçün ol yüzi gül dinmez oldı āh / men kāfir ehli olam eger dağı **dīn** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [dīn,]

men ne yalguz 'ışk içinde āb-ı revān il yudum / gitdi **dīn** ü dil seni görgeç hamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [dīn,]

ay yüzūng dönder diyen şol kıble-gāhımdan mānga / kāfir-i 'ışkam yōri dinme bu **dīnden** dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [dīnden, -den]

hāli **dīnimdür** benim cennāt-ı 'adnim şūreti / hāzihī cennātü 'adnin fedhulūhā hālidīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [dīnimdür, -im, -dür]

eyleyip fermān apardūngsa karar u **dīn** ü dil / durmuşam uş baş ile tā n'ola fermānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [dīn,]

apardūng **dīn** ü dil ey hicr menden / ne istersin dağı neng var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [dīn,]

yār için ölenūng **dīni** yār imiş ne gam / ger yār için Hidāyet ölü şalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [dīni, -i]

din-: Aldırmak, ses çıkarmak, söz söylemek, söylenmek.

ey Türk gitdi cân u dil ü 'aql u dîn saṅa / hîç **dinmedüṅ** menimle nedür munça dîn saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [dinmedüṅ, -me, -düṅ]

digeç Hidāyet'üṅ sözi yitmek durur saṅa / **dinmeng** diyer ki sözleri onunṅ maṅa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [dinmeng, -me, -ng]

yanıṅda ehl-i dînler dine bilmez / ne mezhebdir bu ey kâfir ne dîndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [din-, -e, -bil, -mez]

dün hâste Hidāyet'ni iting kavdı kapungdan / **dinme** didim itdi bura anıṅ ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [dinme, -me]

dirler devâ kılur aṅa bildür bu derdüṅi / didim ki kılsa kılmasa **dinmeng** özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [dinmeng, -me, -ng]

dingeç gamuṅdan aḡzuma çaldüṅ ki söyleme / şimdin gerü ne **dineyem** ey cân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [dineyem, -e, -y, -em]

dingeç gamuṅdan aḡzuma çaldüṅ ki söyleme / şimdin gerü ne dineyem ey cân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [dingeç, -geç]

ay yüzüṅ dönder diyen şol kıble-gāhımdan maṅa / kâfir-i 'ışkām yörü **dinme** bu dinden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [dinme, -me]

niçe aṅa söz içre Hidāyet ruḥ u zülfüṅ / k'anuṅla ne aḡ dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [dine bil-, -e, -bil, -ür-ür]

dinmez benim ile senüṅ arada raḳībüṅ / kimdür ki **dine** bende vü sultān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [dine, -e]

dinme gönḡül munça ki ḥaddüṅ degül / gönçe kimi öziṅe ancaḡ gül (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [dinme, -me]

din-: Susmak, sakin olmak.

ey Türk gitdi cân u dil ü 'aql u **dîn** saṅa / hîç dinmedüṅ menimle nedür munça **dîn** saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [dîn,]

dîn didüḡimçün ol yüzi gül dinmez oldı āh / men kâfir ehli olam eger daḡı dîn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [din-, -dı-mez, -ol, -dı]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin itdi / **dinme** yoḡ ise ḳanıṅı tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [dinme, -me]

dinmez benim ile senüṅ arada raḳībüṅ / kimdür ki dine bende vü sultān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [dinmez, -mez]

dindür-: Söyletmek.

dindürmezem ağıyarı itingle olalı yâr / her işde ki var âdeme yoldaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [dindürmezem, -mez, -em]

dingle-: Dinlemek.

dinglemen dir idi ağıyar Hidāyet sözüngi / tā ki sen söz ile söz başladunğ ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [dinglemen, -me, -n]

cehd ile gör **dingle** resūlin sözün / k'anlayan anıng sözi bildi özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [dingle,]

dinglen-: Dinlenmek.

kirpüklerüme tekye kılup gitdiler be-ıhvāb / **dinglendiler** bu bister-i sincāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [dinglendiler, -di, -ler]

dir-: Dermek, toplamak, biriktirmek.

işitdüm bûy-ı zülfiniğ ruḥunğ bāğı gülün **dirdüm** / benim ey gönçe-i devlet cihānda bu idi **dirdüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [dirdüm, -dü, -m]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlıng raḳīb / bu hevā ilen dir ol ḥas dirse ḥār-ı ḡam **dire** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [dire, -e]

söyledüm eyler heves **dirmek** gül ü vaşlıng raḳīb / bu hevā ilen dir ol ḥas dirse ḥār-ı ḡam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [dirmek, -mek]

dirmesün müdde'ī 'ömri budāğından beri kim / bir nazar koymadı baḡma berisin sīm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [dirmesün, -me, -sün]

dutdı zülfi yüzi devrin göricek bes dutalar / ḥalk bağına girüp öz başına gül **direni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [direni, -en, -i]

dirīğ: Esirgeme, önleme; eyvah, yazık.

bir güneş doğdı **dirīğ** ey dil bulut içre nihān / bir gül açıldı yire şaldı anı bād-ı ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [dirīğ,]

oḡunğ idi ḥasreti miskīn Hidāyet'nünğ **dirīğ** / öldi vü gönglinde ḳaldı şol faḳirünğ ḥasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [dirīğ,]

dirīğā: Eyvah! Çok yazık!.

gönçe tiktürmiş zümürürd düğme gül-gün gönglege / hoş güler gül teg **dirīğā** tiz üzerler düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [dirīğā,]

diril-: Yaşamak, canlanmak, dirilmek; dirlik düzen içinde olmak.

gönglüm anıngçün beslerem ansız **dirilmen** n'eyleyem / ol gerçi cānımdur benim men hem onunğ dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [dirilmen, -men]

dirliş-: Derlemek, bir arada toplamak.

çehâr bâliş ü dünyâ degül bisât u neşât / bisât yiri degül tîz **dirlişürür** bu bisât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [dirlişürür, -ür]

diş: Diş.

inçü **diş** ü la'l-i nâbingçün sening / gözlerüm yaşı ahar dūr-dâne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [diş,]

dūr **dişüng** ü 'aķik lebüngden cüdâ niçe / zer teg yüzümde mevc ura yâķūt-ı ahmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [dişüng, -üng]

n'ola kanasa degüp **diş** lebi piyâlesine / demî çağır töküle her haçan piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [diş,]

bir dişleyem lebin dise dir gördüging yiter / gözden ne aşşı nesne gerek tohuna **dişe** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [dişe, -e]

ey ki hîç yirde **dişüng** teg sulu inçü olmaya / la'lingi şordur mânia tā yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [dişüng, -üng]

dime zâhid ol la'lden **diş** kopar kim / eger dir ise sözüng alman kulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [diş,]

dağ yiline fâş itdi saçing sırrın o şâne / yâ Rab kesilüp dili onunğ **dişi** uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [dişi, -i]

dişining cevherini dūr görgeç / tîz kulağ dutdı kıldı miskîni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [dişining, -i, -n, -ing]

diş: Diş. II İnci.

gözlerüm yaşın töküp buldı **dişing** vaşlın şehâ / hânsı ğavvâşing işidür kim bula busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [dişing, -ing]

dişlerüng 'aksin yaşımda kim ki gördi didi kim / hîç dengizde biyle şeffâf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [dişlerüng, -ler, -üng]

dişle-: Dişlerini geçirip ısırmak.

dişleme la'lüngi ger cevri ile kanım tökdise / sahlâ gönğlüm cânıma ilinme kim kan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [dişleme, -me]

ağzıngdan isterken öpüş la'ling yaşurun **dişleding** / gözden kızıl kanım töken zaħm-ı nihāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [dişleding, -di, -ng]

bir **dişleyem** lebin dise dir gördüging yiter / gözden ne aşşı nesne gerek tohuna dişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [dişleyem, -y, -em]

dün **dişledüm** lebini Hidāyet gülüp didi / sen teg cihānda tūti-yi şeker-şiken hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [dişledüm, -dü, -m]

dışlû: *Dışleri olan.*

baḥre beṅzetme Hidāyet yaşın ey dūr **dışlû** / baḥr bir kaçredür anıṅ gözi yaşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [dışlû,]

dışra: *Dışarı.*

ivde disem sözüṅ duyar aḡyār u **dışradan** / dīvār çın imiş ki diyerler dutar kulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [dışradan, -dan]

göz yaşı küyüṅni dün bir ḥad ile almışdı kim / **dışra** çün başdum ayaḡ ivden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [dışra,]

göṅlüm doludur şöyle oḡıṅlan bu gün ey māḥ / kim kanlu demür **dışra** çıkar ger çekerem āḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [dışra,]

dīv: *Şeytan, dev, cin.*

ḥāl u ḥaṭuṅ rumūzı dimen şeyḥ u şūfiye / her **dīv** için ḥakikat-ı Qur'ān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [dīv,]

kim ki bu **dīv** alına aldanmadı / şol ezeli kavle durup danmadı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [dīv,]

dīvān: *Divan şairlerinin, şiirlerini kafiyelerine göre alfabe sırası ile içine alan mecmua, kitap; büyük meclis.*

Hidāyet oḡur iken dün ḥabīb dīvānın / rakīb irişdi didi kim yana ne **dīvāndur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [dīvāndur, -dur]

Hidāyet oḡur iken dün ḥabīb **dīvānın** / rakīb irişdi didi kim yana ne dīvāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [dīvānın, -ı, -n]

dīvāne: *Delî, divane, budala, alık.*

ḥavf ider **dīvāne** dil la'lüṅni ey meh-rū görüp / niçe kim kandan tevehhüm eylese hindū görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [dīvāne,]

zencîr-i zulfinden dutup çekdim men-i āşufteden / aḡyār kaşd itgeç didi dimenḡ anḡa **dīvānedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [dīvānedür, -dür]

gün felekde iştiyākıṅdan senüṅ / yazıya düşmiş durur **dīvāne** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 2). [dīvāne,]

kaḍem bas göṅlümünḡ **dīvānesine** / yoḡısa ḡamlan ol vîrānesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 23). [dīvānesine, -sî, -n, -e]

dīvāne ol-: *Kendinden geçmek.*

men ḡāḥ gün cemālünḡe ḡāḥî kamer direm / dīvāne olmışam yana bilmen neler direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [dīvāne ol-, -miş, -am]

dīvār: Duvar.

ivde disem sözünġ duyar aġyār u dışradan / **dīvār** cın imiş ki diyerler dutar kulaġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [dīvār,]

meni dīdārdan çoġ da'vet itme mescide zāhid / ne keř olur mańġa bir söyle ol **dīvāre** baġmaġdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [dīvāre, -e]

div-i racīm: Kovulmuş, taşlanmış, lanetlenmiş dev || Şeytan. (Allahü teālānın rahmetinden kovulmuş uzaklaştırılmış manasında şeytanın Kur'an-ı kerimde bildirilen sıfatı.).

bir zāt-ı raġīm ile eger hem-dem olursam / fi'l-hāl meni oġrada yüz div-i racīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [div-i racīm, -e]

dīv-i sitem-kāre: Zulüm ve haksızlık eden dev.

şüret ile dil-ber-i 'ayyāredür / ma'nide bir dīv-i sitem-kāredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 45). [dīv-i sitem-kāre, -dür]

diyār: Memleket, ülke, yer.

āfāk ħamu seniġ diyārünġ / ammā seni bulmaz oldu **diyār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 2). [diyār,]

āfāk ħamu seniġ **diyārünġ** / ammā seni bulmaz oldu diyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 2). [diyārünġ, -unġ]

diye: Diye, diyerek.

cān il üsne dutmıřam k'ol terk-i yaġmāya **diye** / ey Hidāyet cān u dil naġdini talatdur mańġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [diye, -ye]

diz çök-: Baş eġmek, boyun eġmek.

şehd-i la'lünġden şehā dadmış meger ħālünġ ki zülf / diz çöküp giymiş ħara ħüsniġ katında dād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [diz çök-, -üp]

doġ-: Doġmak.

görmedi cün 'ālemiġ bağında bir gül pāy-dār / **doġalıdan** anadan yasın dutupdur erġuvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [doġalıdan, -alı, -dan]

bir güneş **doġdı** dirġ ey dil bulut içre nihān / bir gül açıldı yire şaldı anı bād-ı ħazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [doġdı, -dı]

oġ yaġup oynında kılıç ildırım kimi / gercek erinġ yakın **doġa** ol gün şehā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [doġa, -a]

tā ki **doğa** tāk-ı felekden kamer / tā türeye şāh-ı şecerden şemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 69). [doğa, -a]

hayālüngden göngül çün gördi işid / karangu dünde sağın **doğdı** hurşid (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [doğdı, -dı]

doğrı: Doğru.

hicrān günü Hidāyet'e hem-dem olur rakīb / **doğrı** imiş ki yavuza eksük degül kazā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [doğrı,]

kaği hayāli olur cān içinde yār bilür / yalan dimeng ki direm **doğrı** kirdgār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [doğrı,]

her gün diyer ki dangla helāk eyleyem seni / çoğdur yalanı ol şanemüng **doğrısın** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [doğrısın, -sın]

ey şoran kim zülf ü kaddi vālihi sen doğru di / egrilik yağşı degül men **doğrısından** dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [doğrısından, -sı, -n, -dan]

gizler idüm 'ışkı odın cānda Hidāyet **doğrısı** / bildürdi āhır 'āleme dūd-ı çerağ-ı revzenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [doğrısı, -sı]

yanasın derdüm firākından eger āh eylesem / **doğrı** sözümdür menüm ey müdde'ī tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [doğrı,]

dutdı ilim bağrumüng yağın eritdi didi kim / il misen söyle Hidāyet **doğrısın** yā yağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [doğrısın, -sın]

göz **doğrı** bağdı kaddine dūr düzdi yaşdan / dūr düze doğrulıgda olan düz anıng kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [doğrı,]

kurbāniyam o **doğrı** ering k'anda uğraşup / gözine düşmenüng kıla derdüm kara günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [doğrı,]

cümle cihān ehli ilen **doğrı** ol / şer'a yapış ister iseng **doğrı** yol (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 49). [doğrı,]

doğrı olup **doğrı** yörü **doğrı** di / doğrılığ ilen iki 'ālemni yi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51). [doğrı,]

doğrı olup **doğrı** yörü **doğrı** di / doğrılığ ilen iki 'ālemni yi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51). [doğrı,]

kim ki degül **doğrı** degül ādemī / ölüdür ol dutsa gerek mātemī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [doğrı,]

doğrı ol-: Doğru olmak.

niyyet itgeç kaddüngi gönglimde irdim küyinga / menzile irür onunğ kim doğru ola niyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [doğrı ol-, -a]

cümle cihān ehli ilen doğru ol / şer'a yapış ister iseng doğru yol (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 49). [doğrı ol-,]

doğrı olup doğru yörü doğru di / doğrılığ ilen iki 'âlemni yi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51). [doğrı ol-, -up]

doğrılığ: Doğru ve dürüst olma durumu, doğru olana yakışır davranış, dürüstlük, adalet.

cân saçı bûyına meyl itti Hidâyet boyına / **doğrılığda** yaḥşî ad özine bu kıymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [doğrılığda, -da]

doğrılığ ey yâr ola düst kapısı / doğruya cennet kimidür damusu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [doğrılığ,]

doğrı olup doğru yörü doğru di / **doğrılığ** ilen iki 'âlemni yi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51). [doğrılığ,]

özünğ ile **doğrılığ** pîşe kıl / sorğu güninden yörü endîşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 53). [doğrılığ, -ı]

doğru: Doğru.

belâ çoḥ çekdi bu gönglüm ırağ ol kıdd ü bālâdan / bu **doğru** kula danuğdur ruḥ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [doğru,]

ey şoran kim zülf ü kıddi vâlihi sen **doğru** di / egrilik yaḥşî degül men doğrusından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [doğru,]

doğru gün olsa düz n'ola ol zülf-i şândur / kim doğrulur ḥaçan ki yiter inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [doğru,]

doğrılığ ey yâr ola düst kapısı / **doğruya** cennet kimidür damusu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [doğruya, -y, -a]

doğrul-: Doğrulamak, yönelmek.

doğru gün olsa düz n'ola ol zülf-i şândur / kim **doğrulur** ḥaçan ki yiter inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [doğrulur, -ur]

doğruluğ: Doğru ve dürüst olma durumu, doğru olana yakışır davranış, dürüstlük, adalet.

göz doğru baḥdı kıddine dür düzdi yaşdan / dür düze **doğruluğda** olan düz anıḡ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [doğruluğda, -da]

doğrusı: "Sözün doğrusu, aslında, hakikatte" anlamında zarf.

zülfünğni çîn didim manğa didiḡ ḥaṭâ dime / **doğrusı** demek olmaz imiş hîç çın saḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [doğrusı,]

ḥunî didim gözine tökdi kıanı / **doğrusı** ism-i bâ-müsemmaḍur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 4). [doğrusı,]

uçā yazār za'fdan göge Hidâyet **doğrusı** / derd eger bu ise geldükçe 'acâyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [doğrusı,]

gördi derdimni didi öldüreyim kurtulasın / **doğrusı** yahşî devā bu dil-i bīmāra kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [doğrusı,]

hānkhāha varmazam mey-hāne terk eyleyüp / damu için **doğrusı** huld-i berīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [doğrusı,]

görmedi 'aqlım gözi naķşīng kimi / **doğrusı** naķķāşīnga kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 6). [doğrusı,]

sen lebi gönçeden özin yigler / **doğrusı** gül güler biter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [doğrusı,]

zencīr-i zülfūng 'aksini gözden gidermez hiç dil / hoş haşīr çekmiş **doğrusı** deryā-yı 'ummān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [doğrusı,]

dol-: Bir yere iyice yayılmak, kaplamak.

'azīzim fūrkatinden baħr ilen ber / benim hūn-ı dilimdin **dolacağdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 3). [dolacağdur, -acağ, -dur]

çoğ dolu ayağ şunma Hidāyet saru dirsem / dir sākī ki bu devrde peymānesi **doldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [doldı, -dı]

kanı **dolmuşdur** ol bī-çārenīng kim / göngül sen gözleri cellāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [dolmuşdur, -mış, -dur]

dolan-: Dolanmak.

kaddūngde gözüm zülfīngi tā gördi **dolanmış** / ilan gör özin dir ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [dolanmış, -miş]

yüz çevürdüng cihānı dutdı zulām / gün **dolanğaç** belī olur aħşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [dolanğaç, -ğaç]

yaşurur gābgāb-ı sīmīni anīng haṭṭ-ı ğubār / **dolanur** luṭf ile reyhānı 'aķīķ-i Yemenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [dolanur, -ur]

dolaş-: Dolanmak.

çoğ **dolaşma** göz yaşıla koy Hidāyet vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [dolaşma, -ma]

çoğ dolaşma göz yaşıla koy Hidāyet vara kim / ulular 'ayb ola **dolaşsa** özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [dolaşsa, -sa]

dolaş-: Saç, iplik vb. şeyler birbirine karışarak güç çözümlür duruma gelmek.

zülfīngi şalma yüzünge günim dün eyleme / ışğ virürken od **dolaşup** tütün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [dolaşup, -up]

ördüğü zülf ayağına **dolaşursa** ne 'aceb / dolaşur her kişīnīng ayağına öz 'ameli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [dolaşursa, -ur, -sa]

doldur-: Dolu duruma getirmek.

ķonađ oldu g l   ğon e b st nda yana / nes m altun ile **doldurur** ķonađ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [doldurur, -ur]

muhtesib avradına dir ki şur h  **doldur** / ger o doldurmasa bu k ze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [doldur,]

muhtesib avradına dir ki şur h  **doldur** / ger o **doldurmasa** bu k ze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [doldurmasa, -ma, -sa]

dolu: Dolmuş olan, p r, boş karşıtı.

la'l ng  angup Hid yet eyler / **dolu** etegini in u ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [dolu,]

gönglüm **doludur** şöyle oğınglan bu gün ey m h / kim kanlu demür dışra  ışar ger çekerem  h (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [doludur, -dur]

 oğ **dolu** ayağ şunma Hid yet saru dirsem / dir s k  ki bu devrde peym nesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [dolu,]

a  g z ng  andan **dolu** g r arz u sem y  / ey v lih   ğayr n (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [dolu,]

d n-: Dönmek, benzemek.

bilür mi ey Hid yet şor bir ol der-i kir m  kim / **dönüpdür** başr-i 'umm na ğamunđdan d de-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [dönüpdür, - p, -d r]

y  ni e şem n olam buğađunđ angup ey d r d nesi / çihreden altuna **dönem** d deden Ceyğ n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [dönem, -em]

başmazlar oldu t  ruğ-ı aĥb ba gözlerüm / **döndiler** ikki  eşme-i ğ n- ba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [döndiler, -di, -ler]

gerd-i sitem Hid yet  k ş kondı anlara / ger **dönseler** 'acebleme d l ba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). [dönseler, -se, -ler]

a ge  şur h  ağzını dürdini tökmege / kan yaşa **döndi** s k  ilinde piy lesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [döndi, -di]

d n-: Vazgeçmek.

y r ilen kavl m budur 'iřķingda kim baş oynadum / öz sözimdin **dönmezem** Taņrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [dönmezem, -mez, -em]

her ğancaru kim varsa katil **dönme** Hid yet / ayrıl dise mendin çeküben ğancer o k til (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [dönme, -me]

d n didükçe 'iřķdan z hid Hid yet ğaķ bilür / uymazam b t l söze ehl-i yak inden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [d n,]

gelse gerdün teg belâ ol meh-cebînden **dönmezem** / çerh iderse yüz kemînler ol kemînden **dönmezem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [dönmezem, -mez, -em]

ay yüzüñ dönder diyen şol kıble-gâhımdan mangle / kâfir-i 'ışkâm yörü dinme bu dînden **dönmezem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [dönmezem, -mez, -em]

dönderürse yaş ile devrân meni pergâr teg / **dönmezem** her nesneden ol nâzenînden **dönmezem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [dönmezem, -mez, -em]

hânkâha varmazam mey-hâne terk eyleyüp / damu içün doğrusı huld-i berînden **dönmezem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [dönmezem, -mez, -em]

ey şoran kim zülf ü kıddi vâlihi sen doğru di / egrilik yaşı degül men doğrusından **dönmezem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [dönmezem, -mez, -em]

dön didükçe 'ışkdan zâhid Hidâyet hâk bilür / uymazam bâtıl söze ehl-i yakînden **dönmezem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [dönmezem, -mez, -em]

yârdın **dönme** müdde'î sözile / ey göñgöl işiden gerek uşlu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 4). [dönme, -me]

dönmen çekerem özimi bir var anıñçün / bi'llâh ki bu dönmekliğüme dağı ne çäre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [dönmen, -men]

dil menden istedüñ başıla cân dağı sening / **dönmen** ne ise sen büt-i dil-hvâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [dönmen, -men]

kulam kıl bendenüñ eksüklüğü çoğ / şehüñ bir suçla kıldan **dönmeği** yoğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [dönmeği, -meg, -i]

çün cevrüñge şabr itdi vü **dönmedi** yolunğdan / bu 'âşık-ı mehcür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 3). [dönmedi, -me, -di]

dön-: Değişmek, bozulmak.

her haçan kim başara oğılan ol gamze savaş / yaya **dönsün** boyı anıñ ki fidâ kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [dönsün, -sün]

gelse gerdün teg belâ ol meh-cebînden **dönmezem** / çerh iderse yüz kemînler ol kemînden **dönmezem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [dönmezem, -mez, -em]

dönderürse yaş ile devrân meni pergâr teg / **dönmezem** her nesneden ol nâzenînden **dönmezem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [dönmezem, -mez, -em]

şaru bengzüm la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / âl yangağunğ çevresi tâ **döndi** haçdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [döndi, -di]

tig ile budarlarım mendendir ol kaşşâb-ı dün / **dönmegüm** yoğ sen bil ittim tâ bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [dönmegüm, -meg, -üm]

dönder-: Döndürmek.

ay yüzüñ **dönder** diyen şol kıble-gâhımdan mangle / kâfir-i 'ışkâm yörü dinme bu dînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [dönder,]

dönderürse yaş ile devrân meni pergâr teg / dönmezem her nesneden ol nâzeninden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [dönderürse, -ür, -se]

göl çemen tahtında sultândur reyâhîn leşkeri / hancaru şeh gitse ol yan **dönderür** leşker 'inân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [dönderür, -ür]

dönmeklig: Dönmek; değişmek.

dönmen çekerem özimi bir var anıñçün / bi'llâh ki bu **dönmekligüme** dañı ne çäre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [dönmekligüme, -üm, -e]

dost: Allah.

Yâ Rab ki ne iş düşse Hidâyetnün elin dut / Senden budur ol düşmişe ey **dost** temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [dost,]

döy-: Tahammül etmek, dayanmak.

dudağınğ âlîna iren **döyer** gözünğ mekrin / neden ki çağır içen hâlet-i humâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [döyer, -er]

gözüm ağıyâra bañsa 'arızunğ mâhiyyetin **döymez** / bu vech ilen ki günden göz kamaşur kara bañmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [döymez, -mez]

döy-: Doymak, yeterli bulmak.

göngül zülf ü ruñunğdan **doydı** dün gün / ki yüzünğ katnadur ey ay dün gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [doydı, -dı]

döz-: Dayanmak, tahammül etmek.

bir dâğ kim firâk-ı ruñunğ çekdi sîneme / **dözmez** o dâğ-ı hasrete ey lâle yüzlü dâğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [dözmez, -mez]

dü: İki.

cân ile göngül her biri bir yanına düşdi / yüz üsne **dü** zülfünğ düşeli her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [dü,]

dilerem şol **dü** zülf-i müşkîni / k'andan alur hotende müşk ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [dü,]

meni gayb eyledi **dü** gün hitâb / cân kuşına kim ide fikr-i şavâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 36). [dü,]

du'â: Allâh'a yalvarma, niyaz; birinin iyiliği için Allâh'a yalvarma, yakarış.

şâh **du'âsın** çü edâ eyledi / cân u dil bîmâra nidâ eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40). [du'âsın, -sı, -n]

dü-'âlem: İki dünya (dünya ve ahiret).

niçe ki istedi vü gördi munça âdemden / nazîr bulmadı gerdün gözi **dü-'âlemden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [dü-'âlemden, -den]

dūd: Duman. II Aşığın ahi.

dūd u endūh u belā vü sitem ü miḥnet ü ğam / yana cān ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [dūd,]

dudağ: Dudak.

dudağing ālina iren döyer gözüng mekrin / neden ki çağır içen ḥālet-i ḥumār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [dudağing, -ing]

didüm alsam **dudağingdan** bir öpüş neṅg azala / didi çoḥ ide heves ḥāṭiring ammā azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [dudağingdan, -ing, -dan]

bolmasa tiğing **dudağingni** şorar susız göngül / la'l nāfi'dür belī her gāh kim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [dudağingni, -ing, -n, -ı]

dūd-ı çerağ-ı revzen: Pencereden çıkan mumun dumanı. II Aşığın yanan gönlünün ahının dumanı.

gizler idüm 'ışkı odın cānda Hidāyet doğrısı / bildürdi āḥir 'āleme dūd-ı çerağ-ı revzenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [dūd-ı çerağ-ı revzen, -im]

düğme: Düğme.

ğonçe tıkdürmiş zümürrüd **düğme** gül-gün göngleḡe / hoş güler gül teg dirigā tiz üzerler düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [düğme,]

ğonçe tıkdürmiş zümürrüd düğme gül-gün göngleḡe / hoş güler gül teg dirigā tiz üzerler **düğmesin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [düğmesin, -si, -n]

düğün: Düğüm.

açdum didi şabā kara zülfiṅg düğünlerin / gönglimde kaldı sözleri onung **düğün** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [düğün,]

açdum didi şabā kara zülfiṅg **düğünlerin** / gönglimde kaldı sözleri onung düğün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [düğünlerin, -ler, -i, -n]

duḥān: Duman; tütün.

oddur yüzi şol ḥāl ile ḥaṭ sanasın ey dil / oddan burulup çıḡmalu bir pāre **duḥāndur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [duḥāndur, -dur]

dükān: Dükkan II Yüz, çehre.

göz **dükānı** içre kat kat n'ola ger bağlansa yaş / 'ışk bāzārı benim oldur mānga rengin kumāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [dükānı, -ı]

dükān: Dükkan.

tā Hidāyet'den işitdi şol nebātī leb sözün / şekkerin ezdi şekerci vü **dükānın** bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [dükānın, -ı, -n]

dülāb: Kuyu veya dereden su çıkarma aparatı. II Aşık (döktüğü gözyaşlarıyla dönüp dururken bir dolabı andırır).

gerd-i sitem Hidāyet üküş kondı anlara / ger dönseler 'acebleme **dülāba** gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). [dülāba, -a]

dülāb-ı çeşm: Göz dolabı. II Göz pınarı.

sep göngül dülāb-ı çeşmüngden su hāk-i rāhına / yār ilen tā dimesünler kim arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [dülāb-ı çeşm, -üng, -den]

dülbend: Tülbent.

neden bağlar ol şüh **dülbend** ağzın / ne artuğ didi kim kılur bend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [dülbend,]

duman: Duman.

ey güneş duydung mı āfākı neden dutmış **duman** / şām-ı hicringde Hidāyet āh u efgān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [duman,]

dün: Bir önceki gün.

dün görsedüp bileklerin ol şüh-ı dil-rübā / kıldı şikeste gönglümi destine mübtelā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [dün,]

dün meni maḥmūr gördi söyledi ol genc-i hüsn / çeşm-i mestim fitnesinden niçe-sin didim ḥarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [dün,]

dün didi derdi olan derdin disün cān çekdi āh / ol ṭabīb-i dil gülüp didi munung hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [dün,]

Hidāyet oḥur iken **dün** ḥabīb dīvānın / raḳīb irişdi didi kim yana ne dīvāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [dün,]

ḥammāmda **dün** ḡarḳ-ı 'arāḳ cismini gördüm / şandum ki bilür üstine inçü düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [dün,]

dün bād hāk-i kūyung aparurken oḡradım / göz almayup oturdi didim al naşībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [dün,]

öterdi **dün** iti didim ki bir dem / müşerref kıлмаğ olur iv yaḥındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [dün,]

dün hâste Hidâyet'ni iting kavdı kapungdan / dinme didim itdi bura aning ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [dün,]

çıhardı başıma **dün** sineden buhâr çağır / getürdi yir yüzi gülçün mangu bu hâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [dün,]

dün dişledüm lebini Hidâyet gülüp didi / sen teg cihanda tütî-yi şeker-şiken hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [dün,]

dün Hidâyet'ni dimeng 'ışk ile rüsvâlığdan / koying öz hâline şol gam-zede-i rüsvâyı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [dün,]

bağmayup ötdi iti nâle vü efgânıma **dün** / yadigarı mangu bu nâle vü efgân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [dün,]

dün: Gece.

zülfden yüzün görüp bî-hüş olursa dil n'ola / kim ki **dün** kıtsa şehir-geh gâlib olur anga hvâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [dün,]

zülf yüzünglen muqâbil olsa **dündür** kim diyer / gice gündüzlen ber-â-ber olıcağ nev-rüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [dündür, -dür]

dün söyleme Hidâyet'e ma'sûk u bâdeden / var epsem ey fakih kim anga ne çâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [dün,]

dün şanur iken itlerüng şaldım özimni araya / görgeç gülüp didi bu hem özini âdem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [dün,]

yüzüng görmek didim **dün** gün ki nâgeh ma'nî görsetdüng / ne şüret bu ne ma'nîdür ta'âla'llâh zihî şânî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [dün,]

tarîk-ı zühddin **dün** 'ışka zâhid / bu bahre gevher-i makşûd içün dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [dün,]

dün öldürem didüng gamımı kim ki yir neden / öldürmedüng Hidâyet'i men hem bu gamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [dün,]

dün selâm eylegeç keserdüm idür / seni ger olmasaydı haqq-ı selâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [dün,]

göz yaşı küyüngü **dün** bir had ile almışdı kim / dışra çün başdım ayağ ivden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [dün,]

dün atlu irdüm yârüme emdür lebüng emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [dün,]

dün kapungdan yüz çevirdi müdde'î mendin didim / çoqlarüng munda kafâsın görmişem bir dağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [dün,]

ötdi **dün** gülşen saru şol 'ârızı huld-i berîn / âl yangağüngdan kızardı gül şarardı yâsemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [dün,]

göngül zülf ü ruhungdan doydı **dün** gün / ki yüzüng katnadur ey ay **dün** gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [dün,]

giderken dil ol kākül şaru **dün** gün / haber kıldı la'-i şeker-ḥand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [dün,]

kaḥıyup sürdürdi yüzden müdde'îni **dün** ḥabīb / bendesine merḥametle irdi sulṭānūṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [dün,]

dün Hidāyet'den o göz almışdı siḥr ile cān / şimdi yüz luṭf ile ister kim anıṅ göṅḡlin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [dün,]

zülfiṅi şalma yüzüṅge günim **dün** eyleme / ışḡ virürken od dolaşup tütün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [dün,]

Hidāyet **dün** ötüp cān ḥālî şorduṅ / o tende cān mı ḡalur sen ötende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [dün,]

dün seçmedüṅ aḡyārı itingden nişe yā Rab / fark eylemedüṅ gebr ü müsülmān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [dün,]

dün atlananda zülfini görsetdi aldı dil / cān virürem olursa bu gün daḡı **dün** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [dün,]

dün atlananda zülfini görsetdi aldı dil / cān virürem olursa bu gün daḡı **dün** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [dün,]

şehā mensiz ḡarībsinmişdür iting / meni **dün** görgeç il feryāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [dün,]

ḡayālūṅden göṅḡl çün gördi işid / ḡaranḡu **dünde** saḡın doḡdı ḡurşīd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [dünde, -de]

dün gice: Bugünden bir önceki günün geces; geçmişte bir gece vakti.

merdüm-i dīdem kimi yüzüṅde şanmaṅ munça ḡāl / bād-ı şubḡ itmiş durur **dün gice** müşk-efşān āṅḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [dün gice,]

dün gün: Gece gündüz.

yüzüṅ nūrı ki tābāndur hemişe pertev-i ḡaḡdan / görüñdi çeşmüme **dün gün** güneş teg burc-ı eblaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [dün gün,]

göṅḡl zülfi ü ruḡuṅdan doydı **dün gün** / ki yüzüṅ ḡatnadur ey ay **dün gün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [dün gün,]

dün ü gün: Gece-gündüz, daima, sürekli.

ḡaş u gözüṅ sevdāsılan cānā Hidāyet **dün ü gün** / geh sācid-i mescid olur geh sākin-i meyḡānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [dün ü gün,]

daş işigīṅde yolu olmaduḡıçün şāḡā / başını ḡaste Hidāyet **dün ü gün** daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [dün ü gün,]

dün u le'īm: Alçak ve lanetli.

yüzüm suyunı tökdüre her lahzada yüz kez / bir ekmek için dünyide her dün u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [dün u le'im, -e]

dün-perver: Kötü kimseleri koruyan.

n'idüp yâ Rab bu **dün-perver** münâfık dehr-i dilgîre / azar her kim virür gönglini bu azgun kühen-pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [dün-perver,]

dünüñ gündüze dönsün: Gecen gündüze dönsün. İl Karanlık, dertli günlerin bitsin güneş gibi aydınlık güzel günler gelsin.

devlet ile gündüze dönsün dünüñ / günde yig olsun hamı günden gününğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 70). [dünüñ gündüze dönsün,]

dünyâ: Dünya.

çün yâri fânî **dünyanınğ** ağıyârdur kamu / yâr ola gör Hidâyet-i dil-ḥaste sen sanga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [dünyanınğ, -ning]

kimseye çün kılmadı **dünyâ** vefâ / munça aningçün ne çekersin cefâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43). [dünyâ,]

çehâr bâliş ü **dünyâ** degül bisât u neşât / bisât yiri degül tiz dirlişürür bu bisât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [dünyâ,]

dünyâ vü zer ü sîmine aldanma Hidâyet / maṭlûbungı bulgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 11). [dünyâ,]

dünye: Dünya.

'ışkı bize **dünyede** nâmûsdur / lîk anğa 'âşıklığımız oldu teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [dünyede, -de]

gün kimi meşhûr olan ḥüsn ile oldur **dünyede** / ḥasretinğdin yitüren eflâke efğanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [dünyede, -de]

dil ü cânınğnı yâr idür şorar şayru gözim didüm / ğarîbler şormağıçun **dünye** durduğınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [dünye,]

gönglüm şanemâ kevn ü mekândan seni ister / ey serv-i revân **dünyede** sen-sin maṅga dil-ḥvâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [dünyede, -de]

dünyede her kimse bir âyîn kırar devletlü ol / kim özine luṭf u iḥsân içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [dünyede, -de]

söyleye bir nûkte ki dil-bend ola / **dünyede** her işidene bend ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 37). [dünyede, -de]

bu **dünye** söyledüğündür iki kapılı ribât / gelen gider gerek ilyâs dut gerek vaṭvât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [dünye,]

dünyî: Dünya.

yüzüm suyunı tökdüre her lahza yüz kez / bir ekmek için **dünyide** her dün u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [dünyide, -de]

dünyîye aldanma vü hem mālına / bir nazar it özgelerüñ hāline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 62). [dünyîye, -y, -e]

dünyî-yi dün: Alçak, sefil dünya.

dünyî-yi dün 'ārife mesken m'olur / tūti-i qudsüñ yiri küllhan m'olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 44). [dünyî-yi dün,]

dur-: Durmak.

didim ki görmedin giderem tîr ü hanceriñ / **dur** didi yitürem ikisindin birin saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [dur,]

âb-ı hayât kim didiler o duran mıdur / yoḥsa benim bu yüregüme od uran mıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [dur-, -an, -mı, -dur]

nigâr ider didiler kan ile nigâr yüzün / didim ki n'eyler ise **durmuşam** nigâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [durmuşam, -mı, -am]

dururdu yâr rakîb itdi bî-ḥuzûr olmasa / didim ḥuzûr eyleyem şimdi Tanrı ḥâzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [dururdu, -ur, -dı]

rişte-i zülfüñ ilümden düşdi **dur** / ol sebebdendür perîşân olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [dur,]

dil ü cânıñıñı yâr idür şorar şayru gözim didüm / garîbler şormağıçun dünya **durduñınça** sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [durduñınça, -duğ, -ınça]

la'li ğamındın ança anıñ dîde sürdi su / kim küyü çevresinde dengiz kimi **durdu** su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [durdu, -dı]

lebiñ şarâbı **dururken** hıız şarâbı nedür / ḥaçan göze görünür bu su var iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [dururken, -ur, -ken]

eyleyip fermân apardıñsa karar u dîn ü dil / **durmuşam** uş baş ile tâ n'ola fermānuñ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [durmuşam, -mı, -am]

ol ikki kaşınğ aralığında kara ḥālüñ / bir tûb gibi **durur** iki çevgân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [durur, -u, -r]

kim ki bu dîv alına aldanmadı / şol ezeli kavle **durup** danmadı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [durup, -up]

dur-: Kalkmak.

zer-çihrede ger dîde yaşıñ sîmi yörüdür / yüzüñden ırağ ey büt-i gül-çihre yörü **dur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [dur,]

çün 'Irak içre Hidāyet yok durur söz kısmeti / **dur** ḥorāsān 'azmin eyle yoḥsa meyl-i Rûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [dur,]

digil kim aṅgıcaḥ kirpikleringni / **durur** hancer kimi cismimde her kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [durur, -ur]

dür dānesi: İnci tanesi. II Sevgili.

yā niçe şemîn olam buḥaḡuṅ aṅup ey **dür dānesi** / çihreden altuna dönem dīdeden Ceyḥūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [dür dānesi, -si]

dür ol-: Uzaklaştırılmak, kovulmak.

ger Hidāyet dīdeden dür oldı ammā her nefes / şanma ol leb zıkrı ey sīmīn-ber aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [dür ol-, -dı]

ķavaldum itingī görgeç ķapungdan oldum dür / muḥakķak oldı degül yaḥşı ‘ucb ü ḥod-bīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [dür ol-, -du , -m]

ger zāhir ile yār Hidāyet’den olur dür / ey zāhid-i maḡrūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 9). [dür ol-, -ur]

duraḡ: Yerleşilen yer, yurt.

şaldı ḥadīs-i zūlfūḡi dilden dile **duraḡ** / yā Rab ki göreyim dilini diline aning (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [duraḡ,]

dürd: Tortu, çöküntü.

açgeç şurāḥi aḡzını **dürdini** tökmege / ķan yaşı döndi sāķi ilinde piyālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [dürdini, -i, -n, -i]

şāf eger koymaz iseng **dürdden** / merḥamet it yoḥsa ölü derdden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 32). [dürdden, -den]

dür-dāne: İnci tanesi.

inçü diş ü la’l-i nābingçün sening / gözlerüm yaşı aḥar **dür-dāne** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [dür-dāne,]

dür-dāne: İnci tanesi, II Gözyaşı.

dür-dānedür ki zer-varaķ üstinde daḡılır / yā yüzüm üsne dīdelerimdin yügürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [dür-dānedür, -dür]

dürd-āşāmlıḡ: Şarabın tortusunu içme.

men ki işimdür lebing devrinde **dürd-āşāmlıḡ** / rindim adım zāhid oḡurlar zihī bed-nāmlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [dürd-āşāmlıḡ,]

düret-: Türetmek, peyda etmek.

seyl-i sirişk ile **düredürler** cihāna naķb / oķşandılar görüñg iki niķāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [düredürler, -ür, -ler]

dür-feşān: İnci saçan. II Yağmur.

raķş ider serv-i sehī bağda belī āheng ile / başına ebr-i bahārı **dür-feşān** eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [dür-feşān,]

dür-i ğaltān: Yuvarlak inci II Gözyaşı.

ķanlu kirpükler yaşımla āl ipekdür şanasın / kim durur göz merdümi her dem **dür-i ğaltān** ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [dür-i ğaltān,]

dürr: İnci. II Divan edebiyatında sevgilinin dişleri, teri, vuslatı, aşığın gözyaşı, şairin şiiri ve güzel söz yerine kullanılır.

gözden ahıdur yaşı Hidāyet velī ey şāh / kim bilür o **dür** dāneleri tā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [dür,]

göz yaşıml dil-ber eyisi içündür / tökerem dil-ber eyisi için **dür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [dür,]

ol kimsene kim özgelere bengzedür anı / **dürr** ü güherüñg nisbetini bā-hıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [dürr,]

yüzüñgde ķanlu yaşımdın bu **dürr** ü la'l ki var / sening nişārunğ için bir tabaķ cevāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [dürr,]

derlegeç her **dür** kim ol zanbaķdan ey gül-ruķ damar / şanasing bir tütütdür kim şekker ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [dür,]

dür dişüñg ü 'aķıķ lebüñgden cüdā niçe / zer teg yüzümde mevc ura yāķüt-ı aķmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [dür,]

yāķütüñg iştıyāķı için niçe tökeler / la'l ü **dür** ü güherni zer-i nāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [dür,]

baķre bengzetme Hidāyet yaşın ey **dür** dişlü / baķr bir kaķredür aning gözi yaşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [dür,]

dişining cevherini **dür** görgeç / tiz ķulağ dutdı kıldı miskini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [dür,]

göz doğrı baķdı ķaddine **dür** düzdi yaşıdan / **dür** düze doğruluğda olan düz aning kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [dür,]

göz doğrı baķdı ķaddine **dür** düzdi yaşıdan / **dür** düze doğruluğda olan düz aning kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [dür,]

lafz-ı güher-pāş güher-püşını / **dür** kimi kim duysa dutar güşını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 39). [dür,]

dürüd: Dua, esenlik, selam, rahmet.

menden ānga günde **dürüd** u selām / āline etbā'ına hem ve's-selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [dürüd,]

dürün-: Çalışmak, çabalamak; toplanmak.

ol şafak u mihr degül görünen / çerhdür ol bāde için **dürünen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [dürünen, -en]

durur: -dır/-dir bildirme eki.

rind ihtiyārı cām-ı muşaffādur ey harīf / şart ol **durur** ki ilde ola dāyim ihtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [durur,]

gün felekde iştīyākıngdan senüñg / yazıya düşmiş **durur** dīvāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 2). [durur,]

ulu devlet **durur** irmek İrem teg küyīngā şāhā / sa'ādet yarlıg kıldı gedā ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [durur,]

yaşlu yüzüme gülme Hidayet ki bu **durur** / 'ışkında hāşıl eyledüğüm sīm ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [durur,]

baş düşde pāy-māli olur dil görür ğamın / yoħsul meşel **durur** düş ilen pāy-māl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [durur,]

luṭfın görüp Hidāyet onıñg cevrine dürüş / yār ol **durur** ki yār ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [durur,]

ger öldürür Hidāyet'i ğamzeng 'aceb degül / munuñg teg iş **durur** ānga hāqdan hidāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [durur,]

ger çerh daħı men tegi ser-geşte olmasa / bu ağladuĝı pes ne **durur** āh u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [durur,]

şorduğumça leblerüñgi olmadum sırāb men / gerçi la'ling teşnelik kesmek **durur** hāşıyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [durur,]

şormangız yārümi kim cevır ü cefā niçe **durur** / biyle işlerde yoħ ol terk-i ḥaṭānıñg ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [durur,]

özi **durur** 'ilm ile da'vī kılan / evvel ü āḥırde tecellī kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13). [durur,]

Hidāyet anda vefā umuban kişi mi **durur** / vefā ümīdi cihānda ki Kānber oĝlı umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [durur,]

dürüş-: Çalışmak, çabalamak,; karşı karşıya gelmek.

luṭfın görüp Hidāyet onıñg cevrine **dürüş** / yār ol durur ki yār ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [dürüş,]

dürüst: Doğru, dürüst.

göngül 'aceb mi uşattısa dil-berüñg peymân / cihânda hânsıdur ol kim **dürüst** peymândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). [dürüst,]

düş: Düş, rüya.

baş düşde pây-mâli olur dil görür ğamın / yoşsul meşel durur **düş** ilen pây-mâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [düş,]

baş **düşde** pây-mâli olur dil görür ğamın / yoşsul meşel durur düş ilen pây-mâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [düşde, -de]

ger **düşde** göñgöl zülfüñg ucın dutdısı n'oldı / çoñ olma perişân şanemâ olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [düşde, -de]

düş-: Düşmek; yıkılmak, aciz kalmak.

yâ Rab ki ne iş düşse Hidâyet'niñ ilin dut / senden budur ol **düşmese** ey düst temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [düşmese, -me, -se]

bu hâle kim men isteyüben hâle **düşmişem** / düşsün görem o hâle yaman isteyen sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [düşmişem, -miş, -em]

bu hâle kim men isteyüben hâle düşmişem / **düşsün** görem o hâle yaman isteyen sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [düşsün, -sün]

dün atlu irdüm yârüme emdür lebüñg emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel **düş** em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [düş,]

gâhî bu kirpüğe yapışurlar geh ol yire / şol tıfl gibi kim **düşe** ğark-âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [düşe, -e]

cân ile göñgöl her biri bir yanına **düşdi** / yüz üsne dü zülfüñg düşeli her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [düşdi, -di]

hâk-i rāhıñg üsne **düşmişdüm** sening bir büy içün / esdi bād-ı şubh u götürdi meni toprağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [düşmişdüm, -miş, -dü, -m]

düş-: Düşmek, yağmak.

göñglüme yağduğca oñuñg mihring artuğrağ olur / behre artuğ virür ol yir kim **düşer** bārān anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [düşer, -er]

yüz päre kıldı bağrumı hicrüng inanmasağ / çeşmüm yolından uşta **düşer** päre päreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [düşer, -er]

yüz üsne **düşer** kaître urup seyl-i sirişkim / çoğdan ki rikābunğda senüñg kaître yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [düşer, -er]

düş-: Düşmek.

gözlerüm suyına **düşdüm** çıha bilmen bu sudan / kim mañga yüz derd ü ğam her yangadan bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [düşdüm, -dü, -m]

hicrînde şererdür ki **düşer** âhum odından / bu la'l ki bir şafha-i mînû düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [düşer, -er]

her lü'lü' kim **düşer** bu şebekten zümürürde / la'lüñgün anğdurur sağa cüz gam töken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [düşer, -er]

her haçan âb-ı dehen ol dil-ber ağzından **düşer** / zâhir olur bir şadef kim gevher ağzından **düşer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [düşer, -er]

her haçan âb-ı dehen ol dil-ber ağzından **düşer** / zâhir olur bir şadef kim gevher ağzından **düşer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [düşer, -er]

derlegeç her dür kim ol zanbağdan ey gül-ruğ damar / şanasıñ bir tütüdür kim şekker ağzından **düşer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [düşer, -er]

düşse düşün adum ağzından rakîbüñ şanasıñ / anıñ ağzından düşen peygâmbir ağzından **düşer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [düşer, -er]

rişte-i zülfüñ ilümden **düşdi** dur / ol sebebdendür perîşân olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [düşdi, -di]

cân ile göñül her biri bir yanına düşdi / yüz üsne dü zülfüñ **düşeli** her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [düşeli, -eli]

tâ **düşti** müşkîn sünbülüñ gül-berg-i hândân üstine / çekdi tenef ebr-i siyeh hürşîd-i tâbân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [düşti, -ti]

düş-: Düşmek; konmak.

tâ niçe bir men bahâr teg bu ilden ol ile **düşem** / şeh-bâzam ol gün ola mı küyında laçın teg **düşem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [düşem, -em]

zülfüñni şalma yüzüñge kılma günüm kara / kim virmez ay ışığ düşer olsa şehâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [düş-, -er, -ol, -sa-sa]

düş-: Uygun gelmek, yakışmak.

sağa **düşmez** rakîb yâr yiri / er gerek kim otura er yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [düşmez, -mez]

düş-: Düşmek; ulaşmak, girmek.

del'olup şevk-ı ruñıñdan güneş ey yüzi çerâğ / yazıya **düşdi** yana baş açuban yalın ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [düşdi, -di]

gün felekde iştiyâkıñdan senüñ / yazıya **düşmiş** durur dîvâne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 2). [düşmiş, -miş]

bir kıl ucını câna virürse Hidâyet al / kâmiñga **düşmeye** dahı ucuz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [düşmeye, -me, -y, -e]

düş-: Olmak, olumsuz bir duruma girmek.

düşse **düşsün** adum ağzından rakībünġ şanasıġ / anıġ ağzından düşen peygāmbere ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [düşsün, -sün]

bir gün ola ki Hidāyet ölü **düşmiş** göresiz / lāle teg şol gül içün kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [düşmiş, -miş]

düş gör-: Rüya görmek.

düşde gördüm zülfünġi düşdüm cüdā senden belī / rüşen oldı kim bu eyyām-ı zālāletdür manġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [düşde gör-, -dü, -m]

uyırsan kal'a içre düş görersen / sa'ādet yüzini rüşen görersen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 7). [düş gör-, -er, -se, -n]

düşmen: Düşman.

kurbāniyam o doġrı erinġ k'anda uğraşup / gözine **düşmenünġ** kıla derdüm kara günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [düşmenünġ, -ünġ]

dime aldanmazam **düşmen** sözine / bu uca kal'a olan **düşmen** sözine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [düşmen,]

dime aldanmazam **düşmen** sözine / bu uca kal'a olan **düşmen** sözine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [düşmen,]

düşmiş: Düşmüş, düşkün, yolda kalmış, aciz, zavallı.

Yâ Rab ki ne iş düşse Hidāyetnünġ elin dut / Senden budur ol **düşmişe** ey dost temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [düşmişe, -e]

düst: Sevgili, yar, gönülden arkadaş.

yâ Rab ki ne iş düşse Hidāyet'niġ ilin dut / senden budur ol düşmese ey **düst** temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [düst,]

zülfeyni aldı gönġlümi ey **düstlar** meded / kim gördi bir delü ikki zencire mübtelâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [düstlar, -lar]

dil mühresini şeş-der-i endüha biraġdunġ / ħüb oynadunġ ey **düst** güşād eylemedünġ hıç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 3). [düst,]

men bu sözi işideli **düstlar** / yiri degül mi anġa kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [düstlar, -lar]

la'lingden ıraġ hicrünġ içinde menem ey **düst** / ol teşne ki çöllerde öle āb ġamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [düst,]

bu nev' ile kim **düstları** yād idip aġlar / şonġ ucu Hidāyet ölür aġbāb ġamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [düstları, -lar, -ı]

ger **düst** Hidāyet meni damuya dilerse / meyl eyler isem kâfir olam bāġ-ı na'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [düst,]

ser-i kuyından eserdî getürüp bû-yı nesîm / **düstlar** çâre nedür şimdi bulunmaz eşeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [düstlar, -lar]

doğrılığ ey yâr ola **düst** kapısı / doğruya cennet kimidür damusu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [düst,]

gelicek bulmaz olsañg **düst** kâ mı / ecel yanımda içsün düst-kâ mı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 8). [düst,]

görsüt yüzüñg ey **düst** ki maşşud hemândur / kevn ile mekândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [düst,]

düst-kâm: Büyük kadeh.

yâ hamelnîñ boynuzından **düst-kâ mı** yaşamış / hüsrev-i gerdün k'anunğla gidere dilden melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [düst-kâ mı, -ı]

gelicek bulmaz olsañg düst kâ mı / ecel yanımda içsün **düst-kâ mı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 8). [düst-kâ mı, -ı]

düşün-: Düşmek, konmak; yakışmak.

yüzüñgde kim ol silsile-i mü **düşünüpdür** / gül üsne sağıñ sünbül-i hoş-bü **düşünüpdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [düşünüpdür, -üp, -dür]

yüzüñgde kim ol silsile-i mü **düşünüpdür** / gül üsne sağıñ sünbül-i hoş-bü **düşünüpdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [düşünüpdür, -üp, -dür]

hicriñgde şererdür ki düşer âhum odından / bu la'l ki bir şafha-i mîñü **düşünüpdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [düşünüpdür, -üp, -dür]

hammâmda dün gark-ı 'arâk cimini gördüm / şandum ki bilür üstine inçü **düşünüpdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [düşünüpdür, -üp, -dür]

şol gül kâdemîn başmağâ gülşende görenler / gül-gün u yaşıl âl ile şaru **düşünüpdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [düşünüpdür, -üp, -dür]

yir yoğ ser-i kuyında kâdem başmağâ anıñg / çoğ cân u göñgülden ki be-her sū **düşünüpdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [düşünüpdür, -üp, -dür]

cân göñlegini çâk idüp ol kûda Hidâyet / yaru itingē örtüp ü yaru **düşünüpdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [düşünüpdür, -üp, -dür]

dut-: Tutmak.

tigîñgı gizle gözimden çün meni dutdı rakîb / kim kudurmuş it **dutan** âşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [dutan, -an]

tigîñgı gizle gözimden çün meni **dutdı** rakîb / kim kudurmuş it dutan âşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [dutdı, -dı]

la'lüñg diyicah buse **dutar** zülfüñg göñglüm / ol va'deye niçün ki uzun yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [dutar, -ar]

dutdı zülfüñ ger delü gönğlüm didim n'oldı didi / niçe öz işin duyup adın delü qoymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [dutdı, -dı]

dutıcağ n'ola şoyşam ağıyârı / tülki-i kıaven derisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 3). [dutıcağ, -ıcağ]

sen sım-berüñ eylesem işâr ayağına / yaş gevherini **duta** hamu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [duta, -a]

zencir-i zülfinden **dutup** çekdim men-i aşüfteden / ağıyâr kaşd itgeç didi dimeng anga dıvânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [dutup, -up]

cân ülkesinde çün şeh-i 'ışk ihtiyârdur / 'aql anda her haçan **duta** tâ vardur ihtiyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [duta, -a]

ey güneş duyduñ mı âfâkı neden **dutmış** duman / şâm-ı hicriñde Hidâyet âh u efğân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [dutmış, -mış]

bâd esüp yaprağ güli örter teg âhımdın bu serv / il yüzine **dutuban** menden ne pinhân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [dutuban, -uban]

ey dil cihânda nesne bulunmaz nigâr teg / cehd it nigâr ilin **duta** görgil nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [duta, -a]

berkidüp başda bir ucın biri **dutmış** çizginür / kavkav oynar meger gönğlümlen ey cân kâkülüñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [dutmış, -mış]

yüz çevürdüñ cihânı **dutdı** zulâm / gün dolangaç belî olur aışşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [dutdı, -dı]

irişdi yaz u çiçek **dutdı** bağ u râğ etegin / tavâf için bile çaldı şükûfe ağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [dutdı, -dı]

sağınma lâle durur yâ şakâyık ey gül-i çihir / gamunğda kanlu yaşımdur ki **dutdı** dâğ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [dutdı, -dı]

dutdı ilim bağrumunğ yağın eritdi didi kim / il misen söyle Hidâyet doğrısın yâ yağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [dutdı, -dı]

ruh-ı meh-peykerüñ tarfın **dutupdur** hâl ingen zibâ / felek hırşîdi mât olmuş gözünğ bir niçe beydağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [dutupdur, -up, -dur]

kaşın **dutup** yüzün n'ola yâr eylese 'iyân / çün kim güneş zuhür idicek ay olur nihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [dutup, -up]

ölmesün kim men ölem ölgeç kefen biz yâ harîr / ölüye yek-sân ola ger şâla **dutsang** yâ şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [dutsang, -sa, -ng]

'uşşâk tarîk ile sülük itmedi hergiz / hiç **dutmadı** insân şıfatını bu behîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [dutmadi, -ma, -dı]

ger düşde gönğül zülfünğ ucın **dutdisa** n'oldı / çoğ olma perişân şanemâ olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [dutdisa, -dı, -sa]

dutdı zülfi yüzi devrin göricek bes **dutalar** / halk bāğına girüp öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [dutalar, -a, -lar]

dutdı zülfı yüzi devrin göricek bes dutalar / halk bāğına girüp öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [dutdı, -dı]

dutdı yüzüñg devrini zülf-i siyāh / şorma niçe devr-i teselsül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [dutdı, -dı]

'adl saña sūr ide mātemleri / niçe ki dutduñg **duta** 'ālemleri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 59). [duta, -a]

'adl saña sūr ide mātemleri / niçe ki **dutduñg** duta 'ālemleri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 59). [dutduñg, -du, -ñg]

hayālūñg dāmenin **dutdı** dil-i zār / ki bu demde ümīdüm sensin ey yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [dutdı, -dı]

bu dünya söyledüñgdür iki kapılı ribāt / gelen gider gerek İlyās **dut** gerek vaṭvāt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [dut,]

dutul-: Tutulmak.

bu demde göñgöl saçıl u açıl ğamı ilen / **dutulma** yüküş ğonçe-şifat gül kimi açıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [dutulma, -ma]

men ol zamān ki olarūñg şalābetin gördüm / **dutuldı** eyle kim oldı zebān-ı nāṭıka lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [dutuldı, -dı]

duy-: Duymak, işitmek.

ancaḡ Hidāyet ol oḡı destānın oḡı kim / her yoḡ sözi raķibi **duyup** dāstān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [duyup, -up]

ivde disem sözūñg **duyar** aḡyār u dıřradan / dīvār cın imiş ki diyerler dutar kulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [duyar, -ar]

lafz-ı güher-pāş güher-püşını / dūr kimi kim **duysa** dutar güşını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 39). [duysa, -sa]

duy-: Duymak, işitmek. II Sezmek, fark etmek, hissetmek.

derd ü ğamınıñg dādını **duydung** meger ey dil / kim munça ki cevri eyledi dād eylemedüñg hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [duydung, -dung]

dutdı zülfūñg ger delü göñglüm didim n'oldı didi / niçe öz işin **duyup** adın delü koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [duyup, -up]

dağılur cān u göñgöl **duygeç** gözūñg alın şehā / karıcıgaynı niçe kim görgeç gögercin dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [duygeç, -geç]

ey güneş **duydung** mı āfākı neden dutmış duman / şām-ı hicriñgde Hidāyet āh u efġān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [duydung, -dung]

duymek istersin Hidāyet ger lebi esrārını / kimseden şorma bu remzi kim **duyan** anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [duyan, -an]

duymek istersin Hidāyet ger lebi esrārını / kimseden şorma bu remzi kim duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [duymek, -mek]

şol zülf-i siyeh remzini gön̄glüm **duyar** ancaḥ / Leylī işini duymaya hīç kimse çü Mecnūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [duyar, -ar]

şol zülf-i siyeh remzini gön̄glüm duyar ancaḥ / Leylī işini **duymaya** hīç kimse çü Mecnūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [duymaya, -ma, -y, -a]

ķalmadı kimse ki **duymadı** Hidāyet ğamuṅı / āh kim duymayan ol gözleri fettān ķaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [duymadı, -ma, -dı]

ķalmadı kimse ki duymadı Hidāyet ğamuṅı / āh kim **duymayan** ol gözleri fettān ķaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [duymayan, -ma, -y, -an]

düz-: Dizmek.

göz doğru baḥdı ķaddine dūr **düzdi** yaşıdan / dūr düze doğrulığda olan düz anıṅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [düzdi, -di]

göz doğru baḥdı ķaddine dūr düzdi yaşıdan / dūr **düze** doğrulığda olan düz anıṅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [düze, -e]

duz: Tuz.

ġamzelen ķan tōker şorar leb ile / yaralar cānı **duz** seper yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [duz,]

düz: Düz, düzgün, doğru.

göz doğru baḥdı ķaddine dūr düzdi yaşıdan / dūr düze doğrulığda olan **düz** anıṅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [düz,]

düz ol-: Dikiş diken/terzi olmak.

doĝru ğün olsa düz n'ola ol zülf-i şāndur / kim doĝrulur ḥaçan ki yiter inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [düz ol-, -sa]

düzel-: Düzelmek, düzgün olmak.

'āşıkdan ider kenāre zāhid / bī-'aḳl **düzelmez** uslu ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [düzelmez, -mez]

ķaddimi kim ğam-ı hicrānuṅ egıpdūr **düzele** / eylesēṅ şormağıma rence mübārek ķademi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [düzele, -e]

düzül-: Düzülmek, sıralanmak.

āhımla çıḥdı sīnem odından şerāreler / ol ikkiden **düzüldi** gök ilen sitāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [düzüldi, -di]

E

e: Seslenme ünlemi, ey!.

ḥaḳḳuṅḡ gül-i vaşlına Hidāyet **e** aparmaz / ḥūblar yüzine kim ki degül vālih ü ḥayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [e,]

ebr-i bahār: Bahar bulutu.

raḳş ider serv-i sehī bāğda belī āheng ile / başına ebr-i bahārı dūr-feşān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [ebr-i bahār, -ı]

ebr-i siyeh: Kara bulut. II Aşığın üzüntüleri.

ger degül **ebr-i siyeh** gün teg yüzüṅḡ kata digil / gāh peydā nişe olur gāh pinhān kākülüṅḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [ebr-i siyeh,]

ebr-i siyeh: Kara bulut. II Siyah saç.

tā düştü müşkīn sünbülüṅḡ gül-berg-i ḥandān üstine / çekdi tenef **ebr-i siyeh** ḥurşīd-i tābān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [ebr-i siyeh,]

ebrū-kemān: Keman kaş.

neden itdi benim bağrımda ey **ebrū-kemān** oḥuṅḡ / çü söylerler ḥalāyık bu mişil kim yaḥşılığ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [ebrū-kemān,]

ebrū-yı cünün: Kırmızı yanağın; kaşın çılgnılığı; kaşın çokluğu.

tā gāyib oldı dīdeden ol **ebrū-yı cünün** / yaḥtı Hidāyet āteş-i şavḳ-ı cünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [ebrū-yı cünün,]

ecel: Ecel, hayatın sonu, ölüm.

biyle mevsimde men ol yārdan ayru diyerim / ey **ecel** gel berü kim şimdi taḳāzā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [ecel,]

derd-i hicringden meni kim ḳurtara yā Rab didim / tiğ ile yitti **ecel** didi ki dermānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [ecel,]

hicringde cān ile savaşımdur hemī nefes / ḥanı **ecel** ki yārdum ide bu savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [ecel,]

oluram ḳurş ruḥuṅḡ 'ışkıla didim didi kim / çübānıṅḡ ekmegi bir gici yiticek **eceli** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [eceli, -i]

gitti cān bir yaṅga dil bir yaṅga men senden ırağ / ḳalubam ḥanı **ecel** kim ḳıla bir yaṅga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [ecel,]

gelicek bulmaz olsaṅ düst kāmı / **ecel** yanımda içsün düst-kāmı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 8). [ecel,]

'adem çerisiniṅ anda meḥābetin gördüm / **ecel** ḥaṭibiniṅ āḥir ḥiṭābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). [ecel,]

edā eyle-: Yerine getirmek.

şāh du'āsın çü edā eyledi / cān u dil bīmāra nidā eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40). [edā eyle-, -di]

edeb yiri-: Edep yeri.

edeb yirin öpüp yitür selāmum / digil ey tūṭī-i şīrīn-kelāmum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 5). [edeb yiri-, -n]

edebsizlik: Edebsizlik.

men söḡüşüṅden seninṅ öḡmeḡuṅı fark itmezem / Tanḡrı sözini **edebsizlikdür** itmek intiḥāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [edebsizlikdür, -dür]

efḡān: Acıyla haykırma, baḡırma.

oḡı **efḡānlar** kılur geṇer Hidāyet şor neden / ḥansı yaydan güç görer yā Rab ki men kurbān aṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [efḡānlar, -lar]

gün kimi meşhūr olan ḥüsñ ile oldur dünyede / ḥasretinḡdin yitüren eflāke **efḡanı** menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [efḡanı, -ı]

ey geyik gözlü işit 'āşıkunḡ **efḡanı** disem / kim kulaḡ aşadır munda Hidāyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [efḡanı, -ı]

baḡmayup ötdi iti nāle vü efḡanıma dün / yādigārı maṅa bu nāle vü **efḡān** ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [efḡān,]

baḡmayup ötdi iti nāle vü **efḡanıma** dün / yādigārı maṅa bu nāle vü efḡān ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [efḡanıma, -ım, -a]

efḡān eyle-: Acıyla haykırmak, baḡırmak.

ger baḡrunḡı yaram dir isenḡ tā görem ne var / cāndan Hidāyet eyleye efḡān ki yār yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [efḡān eyle-, -y, -e]

ey güneş duyduṅ mı āfākı neden dutmuş duman / şām-ı hicrinḡde Hidāyet āh u efḡān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [efḡān eyle-, -miş]

eflāk: Semalar, felekler, gökler.

gün kimi meşhūr olan ḥüsñ ile oldur dünyede / ḥasretinḡdin yitüren **eflāke** efḡanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [eflāke, -e]

Taḡrı onuḡ şānına levlāk dir / çākerīdūr encüm ü **eflāk** dir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [eflāk,]

efrīdūn: İran hükümdarlarından biri.

Ḥüsrev ü Cemşīd ü **Efrīdūn'a** baş indürmenem / şāh eger dirse Hidāyet daḡı ẖanber'dür maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [efrīdūn'a, -a]

efşān eyle-: Dökmek, saçmak.

gözleri naḡḡāşı şol kirpüklerinin līḡasın / ẖanıma banmış gül evrākını efşān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [efşān eyle-, -miş]

efzūn ol-: Çok, fazla olmak.

anda kim derd ehlini cem' ideler maḡşer günü / çağlama eksüklüğüm kim ḡamudan efzūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [efzūn ol-, -am]

eg-: Eğmek, bükmek.

olmazsa ḡaste göḡlüme vaşlıḡ öḡür **eger** / ger daḡ olursa dāḡ-ı firāk ikki ḡat **eger** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [eger, -er]

hicrūḡ yüki egerçi **eger** ḡaddūmi şehā / men kāfirem kimerseye ḡālüm **eger** direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [eger, -er]

ḡaddimi kim ḡam-ı hicrānuḡ **egīpdür** düzele / eylesēḡ şormaḡıma rence mübārek ḡademi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [egīpdür, -ip, -dür]

her ḡanda ki ḡeçdise oḡuḡ sözi Hidāyet / yayıḡ kimi boynın **egūben** göḡsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [egūben, -ūben]

eger: Şart anlamını güçlendirmek için şartlı cümlelerin başına getirilen kelime, şayet.

niçe her sözüḡ raḡībā tīr ü ḡancerdür maḡa / zehr **eger** içsem anuḡ yādı ile şekkerdür maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [eger,]

Ḥüsrev ü Cemşīd ü Efrīdūn'a baş indürmenem / şāh **eger** dirse Hidāyet daḡı ẖanber'dür maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [eger,]

yirden göge yitüre Hidāyet sözi **eger** / olursa mültefit şeh-i 'ālī-cenāb aḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [eger,]

şem' **eger** 'arızına ḡarşu durupdur bu gice / tīz kes başını meclisde ḡetür odını yaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [eger,]

bulmaya vaşlıḡ Hidāyet yār **eger** luḡf itnese / bende sa'yi ḡaḡ oḡarmazsa ḡamu bī-hūdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [eger,]

olmazsa ḡaste göḡlüme vaşlıḡ öḡür **eger** / ger daḡ olursa dāḡ-ı firāk ikki ḡat **eger** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [eger,]

ol yüzi gül kim göngül yüzün görüp medhûş olur / gamzesi yüz nîş **eger** urursa cânâ nûş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [eger,]

uçâ yazar za'fdan göge Hidâyet doğrusı / derd **eger** bu ise geldükçe 'acâyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [eger,]

hicrüng n'ola vaşl için **eger** bağrımı yarar / bu yarama ger yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [eger,]

yâr uğurında **eger** menzil ü yol daş olsa / başıla kesdüre ol menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [eger,]

men ol tirkeşden ey Türk-i hıtâ bir oha-em kâni' / sen artuğ luğ **eger** kılsang zihî baht u zihî tâli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [eger,]

'alâyıkdın **eger** geçseng Hidâyet / tarîk-ı 'ışk içinde sensin abdâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [eger,]

olmaz tamâm kıssa-ı şevkı Hidâyet'üng / her dem **eger** cenâbunga yüz nâme yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [eger,]

dîn didüğimçün ol yüzi gül dinmez oldu âh / men kâfir ehli olam **eger** dağı dîn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [eger,]

hicrüng yüki egerçi **eger** kaddümi şehâ / men kâfirem kimerseye hâlüm **eger** direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [eger,]

haçan bu iş kılam men **eger** hûş-mend olam / yağmur kimi bu gam ki Hidâyet yağar mângâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [eger,]

şekk yoğ ki kar teg eriyem **eger** Sehend olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [eger,]

teshîr **eger** degülse bu yahduğları nedür / karşuda taşlar koyuban âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [eger,]

'ışküngda ey baır-ı kerem men şöyle pâkem bilmiş ol / 'âlem **eger** deryâ ola âlûde olmaz dâmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [eger,]

yanasın derdüm firâkıdan **eger** âh eylesem / doğru sözündür menüm ey müdde'î tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [eger,]

ümîd-vâram **eger** dâmening dutam ağıyâr / ilimden almaya kılduğça mekr ü al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [eger,]

vişâlüng kadri bilmezdim velikin imdiden şongra / **eger** il virse ol devlet bu baş u ol ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [eger,]

kurbân dileseng 'îd-i vişâle **eger** ey cân / evvel men-i ser-geşteyi ey men sangâ kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [eger,]

yitmez onunğ evşâfınınğ evcine yüz ming yıl **eger** / 'aqlım minüp vehm atını fikrimni mehmîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [eger,]

eger inanmaz isen cezbesin sen şüfi / şarâb-hânede çek bir niçe piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [eger,]

dime zâhid ol la'lden dış kôpar kim / **eger** dir ise sözüñg alman kulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [eger,]

devr-i hüsnüñde **eger** kıl olsa göñlüm Yüsuf'ı / olmasun yâ Rab kim ol çâh-ı zenehdândan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [eger,]

bir zât-ı rahîm ile **eger** hem-dem olursam / fi'l-hâl meni oğrada yüz div-i racîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [eger,]

rahmetden ırağ ister **eger** miñnete yavuh / yüz şükr göñgöl şol kerem ü luğf-ı kerîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [eger,]

eger zencîre çekdürse meni sen teg kara zülfi / n'ola her hânda kim vardur çekerler şîri zencîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [eger,]

müdde'î kılsa kalem teg dil **eger** gıybeti tîz / söz uzatmayalı ey haste Hidâyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [eger,]

korhu nedür fenâdan **eger** var ise bekâ / ummek bekâ ne âhı ger olsa fenâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [eger,]

senden **eger** gam gele yâ derd ü bîm / şükr senîñ virdügünge ey kerîm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [eger,]

şâf **eger** koymaz iseng dürdde / merhamet it yoğsa ölür derdden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 32). [eger,]

hükmi **eger** dağa dise kim yiri / yörüyüben yörîde bile yiri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 38). [eger,]

âdem **eger** hayr ider yoğsa şer / hayr u şer ol nesne kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [eger,]

eger kulluğda takşîr oldı menden / ümîdüm 'afvdur ey şâh senden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). [eger,]

eger ger: Gerek...gerek; kelimeleri, kelime öbeklerini, görevdeş ögeleri birleştirme, eşitlik, istenileni seçme vb. anlamlar katarak bağlayan kelime.

cihâna virme göñgöl kim koyup gider anı / eger Sikender-i devrân u ger Süleymân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [eger ger,]

egerçi: Gerçi, her ne kadar.

güneş teg tevsen-i çerha senîñ teg çıhmadı bir er / **egerçi** gördi çoğ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [egerçi,]

hicrüng yüki **egerçi** eger kaddümi şehâ / men kâfirem kimerseye hâlüm eger direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [egerçi,]

egerçi gözlerüngdür başılan sihr / dil almağda kaçuñğdur andan üstün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [egerçi,]

oñınıñ sūzı **egerçi** öter baş u cānıma / göñglimden özge yirde anı ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [egerçi,]

Ya'küb **egerçi** Yūsuf için çekti çoğ belā / bu işde kıldı fūrkatūng andan füzün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [egerçi,]

eglen-: Eğlenmek, oyalanmak, beklemek.

oğı yitende cānıma cān katılır velī / mundandır ölmegim ki bir **eglenmedin** öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [eglenmedin, -me, -din]

egrilik: Eğrilik.

ey şoran kim zülf ü kıddi vālihi sen doğru di / **egrilik** yağşı degül men doğrusından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [egrilik,]

ehli: Bir vasfı taşıyan, ehil, erbap.

dīn didüğimçün ol yüzi gül dinmez oldu āh / men kāfir **ehli** olam eger dağı dīn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [ehli, -i]

anda kim derd **ehlini** cem' ideler mağşer günü / çağlama eksüklüğüm kim hamudan efzün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [ehlini, -i, -n, -i]

ehli: Bir yerde sakin olan, olanlar.

ger itilen bir gice mihmān olam / ikki cihān **ehline** sultān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [ehline, -i, -n, -e]

şāh luṭfından cihān **ehline** oldu feth-i bāb / bendeye devlet bu fethü'l-bāba irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [ehline, -i, -n, -e]

ehl ol-: Bir işten anlamak, işin erbabı olmak.

'aceb mi kıysa ilinden gül etegin bülbül / kıyar mı dil-berining ehl olan bu çağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [ehl ol-, -an]

ehl-i 'adem: Hz. Adem ehli.

ḥisāb-ı mücmel-i 'ömrüm mufaşşal oldu mānga / vücūd yağıgup **ehl-i 'adem** il oldu mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 16). [ehl-i 'adem,]

ehl-i cihān: Dünya insanları, herkes.

felek kim kıan ider gāmdan müdām **ehl-i cihān** bağrın / işitse bağrı kıan ola göngülning āh u vāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [ehl-i cihān,]

ehl-i dīd: Basiret sahipleri.

gül yüzine çekdi nergis dīde oldu **ehl-i dīd** / sünbüline il uzatkeç süsen oldu dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [ehl-i dīd,]

ehl-i dil: *Gönül ehli.*

haṭṭ-ı sebzîng kim diyerler **ehl-i dil** reyḥān anḡa / sebze midür yâ benefşe ḡalmışam ḡayrān anḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [ehl-i dil,]

ehl-i dîn: *Dini emirlere göre yaşayanlar, müslümanlar.*

yanıḡda ehl-i dînler dine bilmez / ne mezhebdür bu ey kāfir ne dîndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [ehl-i dîn, -ler]

ehl-i hak: *Kendini Tanrı'ya vermiş kimseler; doğruluk sahipleri, imanı bütün, doğru kimseler.*

uymaduḡumçun rakîbe **ehl-i hak** men' eylemez / ḡayr-ı millet ola her kim uya ḡayr-ı millete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [ehl-i hak,]

ehl-i hâl: *Gönül ehli. II Âşıklar.*

lenger-i eflâkde yoḡısa çalar abdâl-ı dehr / yana borḡusun ki ḡâlet çağıdır ey **ehl-i hâl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [ehl-i hâl,]

ehl-i kerem: *Kerem sahibi olanlar, ikram edenler, asil davrananlar.*

âh kim yâr degül eyle ki bir anḡa meni / ḡanı bildürmege bir **ehl-i kerem** anḡa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [ehl-i kerem,]

ehl-i ma'ânî: *Mana ehli, güzel söz söyleyenler.*

gül-i vechingni kim **ehl-i ma'ânî** yâsemen dirler / kızarma lâle söylersem özümde yâsemen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [ehl-i ma'ânî,]

ehl-i mahabbet: *Aşk ehli, aşktan anlayan kimseler.*

şol kirpük ile kaş meni yaḡmadı ancaḡ / ey **ehl-i mahabbet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5). [ehl-i mahabbet,]

ehl-i nazar: *Bakış ehli. || Sevgiliyi sürekli izleyen aşık.*

cânâ rakîbi **ehl-i nazar** çün belâ bilür / men' itme göḡlüm istese senden anı ıraḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [ehl-i nazar,]

ehl-i semerkand: *Semerkant'lı (Özbekistan'da tarihî bir şehir.), Semerkant halkı.*

Hidâyet bu bir şî'r ilen bend kıldıḡ / ḡorāsân u **ehl-i Semerkand** aḡzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [ehl-i semerkand,]

ehl-i tabīb: Doktor ehli.

hısāb kılmāğ için defter-i harām u helāl / ehl-i tabībining öldüm tabābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 18). [ehl-i tabīb, -i, -n, -ing -i, -ning]

ehl-i yakīn: İlahi gerçeği bilip görenler, iman gücüyle hakikati apaçık görenler.

dön didükçe 'ışkdan zāhid Hidāyet hāk bilür / uymazam bātıl söze ehl-i yakīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [ehl-i yakīn, -den]

agzīngı yoh didiler **ehl-i yakīn** bir söze gül / tā Hidāyet şanemā şekk ü gümāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [ehl-i yakīn,]

ek-: Bir bitkiyi üretmek için toprağa tohum atmak veya gömmek.

gözlerüm hatting hayālinde sangā karşı müdām / ikki manzardur kim **ekmişler** ola reyhān angā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [ekmişler, -miş, -ler]

ek-: Bir bitkiyi üretmek için toprağa tohum atmak veya gömmek. II Bir şeyin başlamasına yol açacak sebepleri hazırlamak.

gönglimde tohm-ı mihr-i lebin ektim ahdı kan / gözden belī ne **ekse** kişi ber hemān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [ekse, -se]

gönglimde tohm-ı mihr-i lebin **ektim** ahdı kan / gözden belī ne ekse kişi ber hemān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [ektim, -ti, -m]

dās-ı taħammül ile Hidāyet biçer ğamı / cān mezra'ında niçe ki tohm-ı belā **eker** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [eker, -er]

ekmegi yağa düş-: Ekmegi yağa düşmek. II Beklenilenden daha iyi durumda olmak.

yanup şem' pervāne şalsa kanadın / ne kayğu onun ekmegi düştü yağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [ekmegi yağa düş-, -a-ti]

ekmek: Ekmek.

yüzüm suynı tökdüre her lahzada yüz kez / bir **ekmek** için dünyide her dūn u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [ekmek,]

oluram kurş ruḥuṅ 'ışkıla didim didi kim / çübānning **ekmegi** bir gici yiticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [ekmegi, -i]

eksük: Eksik, noksan.

hicrān günü Hidāyet'e hem-dem olur rakīb / doğru imiş ki yavuz **eksük** degül kazā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [eksük,]

eksüklik: Eksiklik, kusur, noksanlık.

yoḥ **eksüklik** daḥı ez-faʔl-ı Allāh / vişālüngdür hemîn **eksüklik** ey şāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 21). [eksüklik,]

yoḥ **eksüklik** daḥı ez-faʔl-ı Allāh / vişālüngdür hemîn **eksüklik** ey şāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 21). [eksüklik,]

eksüklüg: Eksiklik, noksanlık.

anda kim derd ehlini cem' ideler maḥşer günü / çağlama **eksüklügüm** kim ḥamudan efzün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [eksüklügüm, -üm]

ḳulam ḳul bendenüng **eksüklügi** çoḥ / şehüng bir suçla ḳuldan dönmeḡi yoḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [eksüklügi, -i]

elbette: Elbette, mutlaka, kesinlikle.

oluram bî-ḥod lebinden büse alsam dem-be-dem / çağırın artuḡ içen **elbette** kim bî-hüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [elbette,]

şorduḡça lebin ḥālin yanar dil-i mecrūḥım / bir yaraya kim sepseng **elbette** nemek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [elbette,]

oḡradumsa ger ḳuşunüng tozına mendin degül / devleti olan ḳişi **elbette** oḡrar devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [elbette,]

elem: Üzüntü, tasa, keder.

ol ḳad u zülf ü aḡız naḳşına tā baḥmadı dil / mekteb-i 'ışḳda fehmi eylemedi naḳş **elemi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [elemi, -i]

çün maṅa senden gelür ey cān **elem** / cevrunḡ ilinden ne şikāyet ḳılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [elem,]

'ışḳı **eleminden** göngül āh itme ki 'āşık / iḥlāş ile olan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 9). [eleminden, -i, -n, -den]

elif: Arap alfabesinin ilk harfi; doğru, düz boy.

ey dil gel ol ḳadi **elif** ü zülf-i dāla gör / baḥr-i muḥīt-ı 'ışḳına ḡavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [elif,]

'ayn oldı gözünḡ ḳaddünḡ **elif** ḳıl ḳara zülfünḡ / bu vech ile her kim seni gördi didi 'āḳıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [elif,]

naḡardın ḡāyib olgeç ol boyı dal / **elif** teg ḳāmetim ḡamdın olur dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [elif,]

sensiz ey ḳaddi **elif** gözüme ḥvāb oldı ḥarām / leb-i la'lingden ıraḡ cām-ı şar-āb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [elif,]

ḳaddüñgdür **elif** lâ-m-elif ol zülf ü ağız / bu vech ile görgeç seni cānā direm Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [elif,]

eltāf it-: İyilik yapmak.

bes ḳoyma ḥarāb olmağa eltāf idüp anı / ḳıl zabṭ-ı vilāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [eltāf it-, -üp]

em: İlaç, deva, çare.

dün atlu irdüm yārūme **emdür** lebünḡ **emdür** didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [emdür, -dür]

dün atlu irdüm yārūme emdür lebünḡ emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru **emse** gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [emse, -se]

la'inde bulmışam dil-i bīmārumıñ **emin** / izhār ḳılmağa bu sözi bolmazam emīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [emin, -i, -n]

ey benim maḳşūdum u sūḥte göñlüm ili / leblerünḡ derdime **emdür** kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [emdür, -dür]

em-: Dudak, dil ve soluk yardımıyla bir şeyi içine çekmek.

dün atlu irdüm yārūme emdür lebünḡ emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş **em** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [em,]

dün atlu irdüm yārūme **emdür** lebünḡ **emdür** didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [emdür, -dür]

em vir-: İlaç vermek.

men şayru cāna em virem ol la'li ger ḥakīm / şayruların 'ilācını 'aṭṭāra yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [em vir-, -em]

emān vir-: Eminlik, korkusuzluk.

bir girān-māye güher ḥalk iline girmiş iken / ḳapdı fi'l-ḥāl emān virmeyüben devr-i zamān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [emān vir-, -me, -y, -üben]

emel: Emel, ümit, arzu.

n'ola luṭf eyleyüben ger başa il yüregüme / çün göñül derdine şol mäh-ı ruḥunḡdur **emeli** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [emeli, -i]

emīn bol-: Emin olmak, şüphesiz kalmamak.

la'inde bulmışam dil-i bīmārumıñ **emin** / izhār ḳılmağa bu sözi bolmazam emīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [emīn bol-, -maz, -am]

emn: Eminlik, korkusuzluk.

şorma Hidāyet ol şanemüñg çeşm ü ğamzesin / **emn** ü ferāġat isteme bu rüzgārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [emn,]

emr: Emir, buyruk.

hükmiñgle sening sākin olup tahte-i ağber / **emringle** revān çizginedür günbed-i ĥazrā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [emringle, -i, -ng, -le]

encüm: Yıldız. II Uykusuz kişilerin yıldız sayması, güneş gelince kayboluşları, güneşe nispetle küçücük oluşları, burçları oluşturmaları, insan üzerine etkileri, her kişinin gökte bir yıldız oluşu, arştan haber alan şeytanların yıldızlarla taşlanmaları, kıyamet kopacağı zaman yıldızların yere döküleceği hep yıldızlarla birlikte anılan telakkilerdir.

Tangrı onung şânına levlāk dir / çākeridür **encüm** ü eflāk dir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [encüm,]

yār iste göñgöl isteme bu deyr-i fenāyı / yā **encüm** ü erkān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [encüm,]

encüm-i gerdün-cenāb: Ulu göğün yıldızları.

şol meh-i ceş **encüm-i gerdün-cenāb** / kim kılınıñ tal'atidür āftāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 12). [encüm-i gerdün-cenāb,]

endīşe kıl-: Düşünmek, kaygılanmak.

özüng ile doğrılığ pīşe kıl / sorğu güninden yōri endīşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 53). [endīşe kıl-,]

yaşılığ it luţf u kerem pīşe kıl / gör ne 'aceb zātsın endīşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 48). [endīşe kıl-,]

endüh: Gam, keder, sıkıntı.

şükr kim derd ü belā vü miñnet ü **endüh** u ğam / devlet-i 'ışkūngdan ey dil-ber musahħhardur mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [endüh,]

dere ü ğam u miñnet ü **endühunğı** / şūrete direm ki bu miskīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [endühunğı, -unğ, -ı]

dūd u **endüh** u belā vü sitem ü miñnet ü ğam / yana cān ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [endüh,]

ikki cihānda dimeseng şādılığ / ğuşşa vü **endühdan** āzādılığ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 52). [endühdan, -dan]

belâ vü ğuşşa vü derd ile **endûh** / yığıldı her taraftan küh-ı tâ küh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [endûh,]

endûh-ı firāvân: Bolca sıkıntı.

kaçdı senden gönğöl ol zülfi görüp şongı mänge / ğuşşa vü miñnet ü **endûh-ı firāvân** kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [endûh-ı firāvân,]

engîz: Koparan, karıştıran.

ağyâra tuş idip meni ayırdı yârimdin felek / kaçdımdadır tâ bilmezem dağı ne **engîz** eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [engîz,]

tâ hezâr **engîz** ilen gül vaşfın ider bûlbûle / özini süsen niçe gör veh zebân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [engîz,]

engübîn: Bal.

ey mänge kahrung âferinden yig / söğüşüng şehd ü **engübînden** yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [engübînden, -den]

niçe gümân ile lebünge **engübîn** diyem / bir kez şoram haķîkatin andın yaķın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [engübîn,]

enîs-i dil: Gönül dostu.

yüz dil ile hikâyet ider şol **enîs-i dil** / derdâ bu dili bilmege bir dil bilen ħanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [enîs-i dil,]

envâ'-ı reyâhîn: Çeşit çeşit fesleğenler.

bes ki envâ'-ı reyâhînden ötüp hoş-büy olur / yüz hacâlet yir nesîm-i büstândan müşk-i Çîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [envâ'-ı reyâhîn, -den]

envâr eyle-: Nurla doldurmak, ışıklandırmak.

var gönğöl zülfeyni saru yüzi envâr eyle kim / hoşdur uzağ yolları varmağ ay aydın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [envâr eyle-,]

envâr-ı hak: Allah'ın nurları.

bir kimse kim **envâr-ı hak** bûd u cûdın dir imiş / Manşûr teg anıng yiri dâr-ı fenâda dâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [envâr-ı hak,]

epsem: Sessiz, ses çıkarmayan, susan.

dün söyleme Hidâyet'e ma'sûk u bâdeden / var **epsem** ey faķîh kim ańga ne çâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [epsem,]

ẖvān-ı vīşāline didūm irem göngül didi / **epsemdür** ey şikeste göngül hanı sen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [epsemdür, -dür]

er: Er, erkek, yiğit.

almayınca buse la'lüñdin bahā cān virmezem / kim dadar evvel bir **er** cāmı şatun alur şarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [er,]

güneş teg tevsen-i çerha sening teg çıhmadı bir **er** / egerçi gördi çoğ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [er,]

güneş teg tevsen-i çerha sening teg çıhmadı bir er / egerçi gördi çoğ minmiş özine bu semend **erler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [erler, -ler]

başdan ayağa fark idemezse 'aceb degül / 'ışkūñg meyinden ol ki çekeydür bir **er** ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [er,]

açanda söz içinde o şīrīn-dehān dehen / nāmūs u 'ār **eri** olur der-zemān zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [eri, -i]

sānga düşmez rakīb yār yiri / **er** gerek kim otura **er** yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [er,]

hakkını gördi Hidāyet nazar itgeç ānga šāh / uş bu ma'nī ile kim **er** nazarı hāk nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [er,]

çoğ yoğ bir **er** rakībini kurbān kıling ānga / ger korhar olsāñız olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [er,]

ol ola **er** ki gelse kılıçla cüdā günü / özine ol günü bile zevk ü şafā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [er,]

oğ yağup oynında kılıç ıldırım kimi / gerçek **ering** yakın doğa ol gün şehā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [ering, -ing]

kurbānıyam o doğru **ering** k'anda uğraşup / gözine düşmenüñg kıla derdüm kara günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [ering, -ing]

er gerek: Yürek lazım.

sānga düşmez rakīb yār yiri / **er gerek** kim otura er yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [er gerek,]

erğuvān: Kırmızıya çalan çiçek.

göz yaş töker görüp yüzini rahmet ānga kim / gül mevsimi mānga meyiçün **erğuvān** virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [erğuvān,]

görmedi cün 'āleminğ bağında bir gül pāy-dār / doğalıdan anadan yasın dutupdur **erğuvān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [erğuvān,]

eri-: Erimek. II Yok olmak, bitmek, tükenmek.

şekk yoḡ ki qar teg **eriyem** eger Sehend olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 3).
[eriyem, -y, -em]

erit-: Erimesine yol açmak.

od misen ey cānı yaḡan yoḡsa hicrān dāḡı sen / kim **eridürsen** bu ḡasret dāḡı ilen dāḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [eridürsen, -ür, -se, -n]

erkān: Esaslar, ileri gelenler.

yār iste göngül isteme bu deyr-i fenāyı / yā encüm ü **erkān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [erkān,]

erkān-ı mülk: Ülkenin ileri gelenleri.

helāk-i ḡuşsa vü ḡam-geşte-i mezellet idüm / dime üküş ki men **erkān-ı mülk** ü millet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [erkān-ı mülk,]

ervāḡ: Ruhlar, canlar.

sipīde dem ki eserdi nesīm-i bād-ı şimāl / didim maḡa meger **ervāḡdan** irişe meded (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 3). [ervāḡdan, -dan]

es-: Esmek.

dang yili kim **esende** yitürürdi bu meni / ol zülf-i pür-ḡam içre niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [esende, -ende]

her şām-ı ḡam kim anda nesīm-i belā **eser** / eyyām-ı hicr ü nāmelerümdin virür ḡaber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [eser, -er]

āh eylegeç yüzinden anıḡ zülfi daḡılır / bāḡda belī nesīm **esicek** gül tiz açılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [esicek, -icek]

şāḡı üstinden ki titrer nergis **esende** nesīm / şāḡar-ı meydür şanasıḡ kim ḡumār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [esende, -ende]

bād **esüp** yapraḡ güli örter teg āḡımdın bu serv / il yüzine dutuban menden ne pinḡān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [esüp, -üp]

ḡāk-i rāḡıḡ üsne düşmişdüm senıḡ bir bûy içün / **esdi** bād-ı şubḡ u götürdi meni topraḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [esdi, -di]

çün öldüğümıḡ fāyidesi yoḡ zararınca / **es** bād-ı fenā ḡāk-i vücüdım ‘adem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [es,]

eyle hicrüngde tozar olmuşam ey cān ki şabā / **esse** küyıḡ şaru men ḡaste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [esse, -se]

ser-i küyından **eserdi** getirüp bû-yı nesīm / düstlar çäre nedür şimdi bulunmaz eḡeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [eserdi, -er, -di]

mu'atṭar kıldı hoş-büydān meṣām-ı cān u dil **esgeç** / meger zülfingden almışdur şabā ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [esgeç, -geç]

sipide dem ki **eserdi** nesim-i bād-ı şimāl / didim mānga meger ervāḥdan iriše meded (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 3). [eserdi, -er, -di]

esās: Temel, asıl, hakikat.

cihān **esāsınunḡ** aldanma lezzetine göngül / ki bala aḡu katup şonḡ vire piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [esāsınunḡ, -i, -nunḡ]

esās-ı emel: Ümidin temeli.

güneş yüzi şararurdi zi-reşk-i ḥüsn ü cemāl / yüz urdı çünki puzulmeklige **esās-ı emel** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 13). [esās-ı emel, -dı]

esbāb-ı cihān: Dünyanın yaratılmasının sebebi.

esbāb-ı cihāndan o ki geçmez işiginde / ḥayvāndur özin beste-i kāh u 'alef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [esbāb-ı cihān, -dan]

esen: Esen, salimen, mesut.

dāḡ yili kim esende yitürürdi bu meni / ol zülf-i pür-ḥam içre niçükdür **esen** midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [esen, -mi, -dür]

eser: Eser, iz, alâmet, tesir.

ḡamıla yaḥtı meni şol ḥaṭ-ı 'arız **eşeri** / n'eyledi cānıma gör fitne-i devr-i kamerī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [eşeri, -i]

ser-i kūyından eserdi getirüp bû-yı nesim / düstlar çäre nedür şimdi bulunmaz **eşeri** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [eşeri, -i]

esir: Köle, esir, tutsak.

cānā sānga göngül ḡamı yā gör nemi diyem / sensiz hezār derde **esirem** nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [esirem, -em]

esir ol-: Esir düşmek, tutsak olmak, yakalanmak.

faḡḥ pendine dutmaz kulaḡ dil olalı / esir bendine şol ṭurre-i semen-sāyūḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [esir ol-, -alı]

didi ḥālīḡ nedür söyle didim ey şūḥ-ı sengin-dil / esir olduğımı ya'nī o ḥaṭṭ u ḥāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [esir ol-, -duḡ, -um, -ı]

bes yigi oldur ki şerir olmaya / bā-ḡam u derd ile esir olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 67). [esir ol-, -ma, -y, -a]

esîr-i mihnet: Sıkıntının tutsağı.

kim anda tekye kılırsın zihî gurûr u hayâl / bu ivde niçe ki oldum **esîr-i mihnet** idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [esîr-i mihnet,]

eşk: Gözyaşı.

kıldan kalem alup kılor **eşkim** muharriri / taḥrîr çihremi varaḳ-ı zer-nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [eşkim, -im]

ey la'l-i leb gamunğda seninğ **eşk** ü dîdeden / men bilmezem ki ma'den-i sîmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [eşk,]

hicrüngde seninğ **eşk** ile bu nâle-i zârım / ol birisi nîsândur u bu birisi nişân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [eşk,]

esrâr: Sırlar, hikmetler; Hind kenevirinden elde edilen uyuşturucu ve keyif verici bir madde.

duymek istersin Hidâyet ger lebi **esrârını** / kimseden şorma bu remzi kim duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [esrârını, -ı, -n, -ı]

estağfiru'llâh: "Allah'tan af ve mağfiret dilerim" anlamında duâ sözü.

didüng kıl tevbe 'işkımdın Hidâyet / muninğ teg tevbeden **estağfiru'llâh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [estağfiru'llâh,]

etbâ': Tabi olanlar, bağlı olanlar, emri altında bulunanlar.

menden anğ günde dürüd u selâm / âline **etbâ'ına** hem ve's-selâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [etbâ'ına, -ı, -n, -a]

etek dut-: Yardım istemek.

bilem disenğ bili remzin gönğül oyağlığ teg / hayâlinğ özgeye aldurma dut hayâl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [etek dut-, -i, -n]

vaşlım umanlara didi bir dest-res gerek / dutdum men etegini didüm dest-res budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [etegini dut-, -du, -m-i, -n, -i]

etek/g: Etek, bir şeyin uç kısmı.

ança kan yaş töküpdür ser-i küyında gözüm / kim öten ol ser-i küdan **etegi** kana deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [etegi, -i]

cân perdesi çâk olur kim ağırmason şol il / her gâh ki nâz ile biline **etek** sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [etek,]

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u rāğ **etegin** / tavāf için bile çaldı şükûfe ağ **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [etegin, -i, -n]

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u rāğ **etegin** / tavāf için bile çaldı şükûfe ağ **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [etegin, -i, -n]

ķonağ oldu gül ü ğonçe büstānda yana / nesīm altun ile doldurur ķonağ **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [etegin, -i, -n]

‘aceb mi ķoyısa ilinden gül **etegin** bülbul / ķoyar mı dil-berining ehl olan bu çağ **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [etegin, -i, -n]

‘aceb mi ķoyısa ilinden gül **etegin** bülbul / ķoyar mı dil-berining ehl olan bu çağ **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [etegin, -i, -n]

sağınma lāle durur yā şakāyık ey gül-i cıhr / ğamunġda ķanlı yaşımdur ki dutdı dāğ **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [etegin, -i, -n]

Hidāyet eyle cān u gönglini yüz pāre / ilinden itse felek yārining ırağ **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [etegin, -i, -n]

raķīb aldı tiken teg bu gülnüġ āl **etegin** / göngül ne al ilen olsa ilinden al **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [etegin, -i, -n]

raķīb aldı tiken teg bu gülnüġ āl **etegin** / göngül ne al ilen olsa ilinden al **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [etegin, -i, -n]

ümīd-vāram eger dāmening dutam aġyār / ilimden almaya ķılduğça mekr ü al **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [etegin, -i, -n]

yüzüġ gül ile meger lāle lāf-ı hüsñ urmış / ki ķalķıcağ başına ķaplaya şimāl **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [etegin, -i, -n]

o serv bāğda çü gülgeşt ider Hidāyet yiter / tiken yapuşmaya nā-geh biline çal **etegin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [etegin, -i, -n]

la'lüġi āġup Hidāyet eyler / dolu **etegini** inçü ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [etegini, -i, -n, -i]

etfāl: Taze fidanlar.

titreşüp yaprağ tōkende ün āğāçlardan degül / kim çemen **etfālining** üsne nesīm eyler fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [etfālining, -i, -ning]

ev-: Acele etmek.

şimden geri hicrāna meni yār diler yār / imdi benim olmağuma bildüm ki **ever** yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [ever, -er]

evc: Yüce, yüksek, göğün en yüksek noktası.

yitmez onunġ evşāfınınġ **evcine** yüz mīġ yıl eger / ‘aķlım minüp vehm atını fikrimni mehmīz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [evcine, -i, -n, -e]

evc-i himmet: Lütuf göğü.

hemîşe burc-ı devletden tûlû'-ı mâh-ı ikbālîng / müdâmî evc-i himmetden zühûrî sa'd yulduzîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [evc-i himmet, -den]

evkât: Vakitler, zamanlar.

her kim ki anîng zikrile **evkât** geçürmez / bî-çäre günin zâyi' u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [evkât,]

evrâd: Okunması adet olunan dini dualar.

'arîzîng muşhafı tâ oldu gözümde gâyb / oğımağlıg maŋga **evrâd** u kitâb oldu haram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [evrâd,]

evrâk: Yapraklar.

gözleri naqqâşî şol kirpüklerîng lîkasın / kanıma banmış gül **evrâkını** efşân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [evrâkını, -ı, -n, -ı]

evren: Ejderha, büyük yılan.

ğamzesinden gözîng olma Hidâyet gâfil / hazır ol kim bu ğazanfer îngen **evren** görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [evren,]

evşâf: Vasıflar, sıfatlar, özellikler.

yitmez onunġ **evşâfîng** evcine yüz mîng yıl eger / 'aqlım minüp vehm atını fikrimni mehmîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [evşâfîng, -ı, -n, -îng]

evvel: Önce, başlangıç, geçmiş.

almayınca bûse la'lûngdin bahâ cân virmezem / kim dadar **evvel** bir er câmı şatun alur şarâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [evvel,]

ķurbân dileseng 'îd-i vişâle eger ey cân / **evvel** men-i ser-geşteyi ey men sangâ ķurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [evvel,]

özi durur 'ilm ile da'vî kılan / **evvel** ü âhîrde tecellî kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13). [evvel,]

ey: Seslenme ünlemi, ey!.

ey cân u göngül mihring ile vâlih ü şeydâ / işbâtîng içün kevn ü mekân oldu hüveydâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [ey,]

yâ Rab ki ne iş düşse Hidâyet'ning ilin dut / senden budur ol düşmese **ey** düst temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [ey,]

zülfeyni aldı göñglümi **ey** düstlar meded / kim gördi bir delü ikki zencîre mübtelâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [ey,]

ey müşk urma lâf hıtâdan o zülf ile / düşmez saña bu söz yörü git **ey** yüzi kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [ey,]

ey müşk urma lâf hıtâdan o zülf ile / düşmez saña bu söz yörü git **ey** yüzi kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [ey,]

boyı sözini söyleme zülfi teg **ey** göñgül / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [ey,]

şükr kim derd ü belâ vü miñnet ü endüh u ğam / devlet-i 'ışķuñdan **ey** dil-ber musahħhardur māña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [ey,]

hāl-i müşķinüñ ğörenden berlü **ey** hürî sening / hâlden düşdüm ingen bilmen ne hâletdür māña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [ey,]

cāna çoħ oħ atduğuñdan şanma **ey** cān incinem / kim her oħuñ bir ümîd ü istimâletdür māña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [ey,]

cān il üsne dutmışam k'ol terk-i yağmāya diye / **ey** Hidāyet cān u dil naķdini talatdur māña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [ey,]

senden ne ğam ki **ey** büt-i dil-cū yiter māña / 'ālemde şādam ol ğam ile bu yiter māña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [ey,]

fikrūñ aħıtmağımda ise **ey** yağış bu ğün / ğör yaşumı vü yağma ki bu su yiter māña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [ey,]

bu suçdan özge kim virübem cān u ten saña / **ey** şüh söyle n'eylemişem daħı men saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [ey,]

ey dil yiter uşan ki māña oħı yitmedi / bir ğün ola yitüre anı yitüren saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [ey,]

ey Türk gitdi cān u dil ü 'aķl u dīn saña / hiç dinmedüñ menimle nedür munça dīn saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [ey,]

ħavf ider dīvāne dil la'lüñni **ey** meh-rü ğörüp / niçe kim ķandan tevehhüm eylese hindü ğörüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [ey,]

yarma **ey** pīr göğsüñgi men teg o cevlan eylegeç / ürkmeğe ğül-ğün semendi nāgeh özge cū ğörüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [ey,]

dil mühresini şeş-der-i endüha bıraħduñ / ğüb oynaduñ **ey** düst ğüşād eylemedüñ hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 3). [ey,]

derd ü ğamınıñ dādını duyduñ meger **ey** dil / kim munça ki cevri eyledi dād eylemedüñ hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [ey,]

yarıp **ey** nāle boğazdan çekil āħir ğöreyim / saña kim didi fiğān eyle meni 'āleme çaħ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [ey,]

didüm **ey** ğün yüzüñgi ğörset ğözimden nem gider / didi ger sen teg yüzi seyl aħıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [ey,]

büy-ı zülfi cân dimâğından gidüp geldise ğam / ğam yime **ey** dil niçe bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [ey,]

'arızında ikki yandan halkalandı zülfüñgiz / bir günü aldı araya **ey** büt-i Çin giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [ey,]

ey gül yüzindeki haş-ı sebzın tiken diyen / bir neste kim o pâreleye cân tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [ey,]

ağlasam men' eyleme yüzüñni görgeç **ey** güneş / ay olan yirde mu'ayyendür bu kim yıldız olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [ey,]

cân oyna vü şor yâr lebi 'ışkıla **ey** dil / kim 'âşık-ı cân-bâz olanı yahşı siver yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [ey,]

rind ihtiyârı câm-ı muşaffâdur **ey** harîf / şart ol durur ki ilde ola dâyim ihtiyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [ey,]

bağrım karardı cevri ü cefâñ ile **ey** felek / kısmet günü benimle bu oldu meger karar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [ey,]

senden hemîşe cânıma derd ü belâ yiter / bigâneliğ hemîn ola **ey** âşnâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [ey,]

târâc-ı ğamzeden yitürür râhına nişân / cânâ pey-â-pey oğlaruñ **ey** şüh tapa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [ey,]

varmazam uçmağa küyından anuñ **ey** zâhid / damuya nişe vara kim ki anıñ cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [ey,]

cânım benim **ey** şüh-ı revân-bağış teniñdür / gözden yaşuran cânımı şol pîreheniñdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [ey,]

gögsüme uran dâğ-ı cefâ lâle teg **ey** gül / ter sünbülñiñ altındaki berg-i semenüñdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [ey,]

gözden ahıdır yaş Hidâyet velî **ey** şâh / kim bilür o dür dâneleri tâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [ey,]

ey dil gel ol qadi elif ü zülfi dâla gör / bañr-i muhî-ı 'ışkına ğavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [ey,]

ey bağbân şanevber ü servüñni ögme çoñ / gel bir bañ ol nihâl-qad ü i'tidâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [ey,]

cân gitti kalmadı mânia hicründe dîn ü dil / **ey** ğam Hidâyet ile kerem eyle kıla gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [ey,]

senden alan dil kime **ey** ğonçe-i devlet vire / kâyinâtiñ bağiñiñ sen teg haçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [ey,]

ey gözüm ahtımadı ancañ senüñ yaşıñni hicr / ol senüñ teg çoñlaruñ ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [ey,]

bizimle yâr arasında niçe gün ger ırağlığdur / kayurma ğam yime **ey** dil hamunuñ başı sağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [ey,]

kızıl kan ile boyansa saru bengzim ne gam **ey** dil / marga ol ikki 'alemdede yakin bil kim yuz ağıldur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [ey,]

yâr itile menüm arama girme **ey** rakib / men bile-em anungla yori it sangâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [ey,]

ey diyen mihr ü vefâsı sangâ degmez yori var / şakirem cevri ü cefâ ger men-i hayrâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [ey,]

handasan **ey** tal'atı ferhunde gel kim sensizin / cân ider feryâd çün ol tal'at u feryâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [ey,]

yaningda ehl-i dînler dine bilmez / ne mezhebdür bu **ey** kâfir ne dindür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [ey,]

zer-çihrede ger dide yaşım simi yoridür / yüzüngden ırağ **ey** büt-i gül-çihre yori dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [ey,]

çoğ nakşına gök ile yiring olma mukayyed / **ey** dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [ey,]

dün söyleme Hidâyet'e ma'sûk u bâdeden / var epsem **ey** fakih kim angâ ne çâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [ey,]

baş u candan geçüp **ey** dil yana kallâş ola gör / çün cefâ tigin o meh-veş hamu kallâşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [ey,]

nigâr u nakş ile meclis bezeklü çağında / ne nakş şaldı araya gör **ey** nigâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [ey,]

ey kim dirsiz nazâr kaç' eyle andan / angâ bengzer marga bir bağ gözing var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [ey,]

ilingden hâr aldı dâmen-i gül / henüz **ey** bülbül-i şeydâ gözüng var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [ey,]

titredür cân riştesi cismümde her geh dang yili / zülf-i dil-bendingni **ey** serv-i semen-ber tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [ey,]

marga **ey** serv cemaling gül ü gülşen görünür / bu sözi kim diyerem 'aleme rüşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [ey,]

şanma **ey** fitne ki zülf ile ruhung görmeyeli / dile sünbül yörenür yâ göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [ey,]

handa kim olsa yiter tâb-ı ruhung **ey** meh-veş / niçe kim gün hamu âfâka ırağdan görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [ey,]

biyle mevsimde men ol yârdan ayru diyerim / **ey** ecel gel berü kim şimdi takâzâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [ey,]

kıl tevekkül hakka varını yolında terk it / **ey** Hidâyet ki tevellâ vü teberrâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [ey,]

n'ola ger yarar ise bağrımı ol yâr benim / hoşdur **ey** haste göngül yâr ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [ey,]

oddur yüzi şol hâl ile haṭ sanasın **ey** dil / oddan burulup çıḥmalu bir pâre duḥândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [ey,]

ölümiṅ dir ilimde olacaḡdur / didim **ey** hūnī gözli n'olacaḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [ey,]

gül-i devrâna **ey** dil olma ḥurrem / ki şoṅḡ rengi anıṅ şolacaḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [ey,]

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rîf gel / şimdi gör kim ol bulaḡdan su yirine ḵan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [ey,]

tâ Hidâyet görmez oldı yüziṅ **ey** âb-ı hayât / gözleriṅden her yaṅa mevc uruban tûfân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [ey,]

cevri azından dil ü cân **ey** Hidâyet kaçdılar / zulm olan yirde belî dervîş ü miskîn daḡılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [ey,]

vefâ hûblarda didüṅ mendedür bes / ala **ey** bende ḥanı ḥanı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [ey,]

ḥadengiṅ açmadı revzen hemîn cānda ki tiḡiṅ hem / açıpdur göṅlüm ivinde çoḥ **ey** yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [ey,]

yaḡîn öziṅ bilür **ey** Hidâyet ol 'âşık / ki yâr ögende öziṅ ḥâk-i reh-güzâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [ey,]

'aceb yaḡmâcılardur senden **ey** Türk / meger öğrendiler tâlânı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [ey,]

derlegeç her dūr kim ol zanbaḡdan **ey** gül-ruḥ damar / şanasıṅ bir tûṭîdür kim şekker aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [ey,]

ger Hidâyet dîdeden dūr oldı ammâ her nefes / şanma ol leb zikri **ey** sîmîn-ber aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [ey,]

ey kim cihân hevâsına dirsın heves budur / cân ḵuşına ḥaḡîḡate baḡsaṅ ḵafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [ey,]

neden itdi benim baḡrımda **ey** ebrü-kemân oḡuṅ / çü söylerler ḥalâyık bu mişil kim yaḡşılıḡ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [ey,]

ey güneş duyduṅ mı âfâkı neden dutmış duman / şâm-ı hicriṅde Hidâyet âh u efḡân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [ey,]

men ol tirkeşden **ey** Türk-i ḥıṭâ bir oḡa-em ḵâni' / sen artuḡ luṭf eger ḵılsaṅ zihî baḡt u zihî ṭâli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [ey,]

del'olup şevḡ-ı ruḡıṅdan güneş **ey** yüzi çerâḡ / yazıya düşdi yana baş açuban yalın ayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [ey,]

dem-be-dem **ey** yaş çihrem nem kılp fâş itme râz / yaş-sen bu yaş ile yaḡşı degül nemmâmlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [ey,]

şem'-i ruḡıṅdan aldı ışıḡ imdi **ey** çerâḡ / ger tanımaṅ disenḡ n'ola dutmış gözünḡni yaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [ey,]

bir dāğ kim firāk-ı ruḥuṅ çekdi sīneme / dözmez o dāğ-ı ḥasrete **ey** lāle yüzlü dağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [ey,]

ey dil ḳanıṅ tōkem dise oyunla yār inan / göṅḡlindeki durur ki gelür diline anıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [ey,]

ey dil cihānda nesne bulunmaz nigār teg / cehd it nigār ilin duta görgil nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [ey,]

gözüme çekmege vir ḥāk-i pāyīṅ **ey** dil-ber / kim assısı dege yig yoḥsul olana bayuṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [ey,]

la'li didi göṅḡlüṅ kaçır zülfi didi kim men zāmān / baş oynar **ey** dil cān ile gör kim zāmānıṅdur senıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [ey,]

la'i-lebiṅni şormadın **ey** meh-liḳā be-kām / düşdüm ḥalāyık ağzıṅ içinde dil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [ey,]

her sürme kim degül ayaḡıṅ tozı çeşmüme / çeksem görünür **ey** büt-i gül-çihre mīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [ey,]

ne mübārek ḳarasın bāğ-ı ruḥında **ey** zülf / ki ḥamu lāle vü berg-i güledür tek-gehiṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [ey,]

ey māṅa ḳahrūṅ āferinden yig / söḡüşüṅ şehd ü engübīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [ey,]

berkidüp başda bir ucın biri dutmuş çizginür / kavkav oynar meger göṅḡlümlen **ey** cān kākülüṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [ey,]

ey ḥaṭuṅ reyḥān u ḥālūṅ dāne teg / mestī kim şol nergis-i mestāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [ey,]

ey çerāḡum şem'-i rüyīṅdan cüdā / ölmege mūm olmışam pervāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [ey,]

ey Hidāyet cān u dil alsa gözi / rāzīyam ḳaşd itmesün īmāna tek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [ey,]

ey Hidāyet reg regiṅ çāk itseler göḡsüṅ kimi / ḥancer-i müjgān ile sen hem kıla gör çākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [ey,]

mübārek olsun **ey** sultān-ı 'ālem faşl-ı nev-rüzīṅ / müsā'id giceden giceng muvāfık rüzdan rüzīṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [ey,]

yandı baḡrım ḥvān-ı vaşlından bu göṅḡlüm ḳismet-i / zehr-i hicrān ile **ey** gerdün yiter mesmūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [ey,]

yöri **ey** dil āteş ü āh ile ḳayḡu daşını / küre-i miḥnetde her sīmīn-ber içün mūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [ey,]

lebin şor çeşm ü ağzın yād et **ey** dil / mey iç nuḳlīṅnı bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [ey,]

lenger-i eflākde yoḥısa çalar abdāl-ı dehr / yana borḡusın ki ḥālet çağıdur **ey** ehl-i ḥāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [ey,]

ey la'l-i leb ğamunġda seninġ eşk ü dîdeden / men bilmezem ki ma'den-i sîmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [ey,]

senden ıraġ çektiġimi derd ü ğuşşadan / sen hem bilürsin **ey** şeh-i ħübân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [ey,]

dingeç ğamunġdan ağzuma çaldunġ ki söyleme / şimdin gerü ne dineyem **ey** cân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [ey,]

söyle didünġ Hidāyet'e hayrân ne veche sen / **ey** cân u dil cemālünġe hayrân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [ey,]

ey seng-dil yakın ki kıla rahm ħâtırunġ / ger men sanġa göngüldegi derd ü ğamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [ey,]

hem-demlü hem-demin diyüben şorsalar maġa / **ey** ğamla yaş u men daġı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [ey,]

öğren tarîk-i ħidmeti mey-ħvâreden fakîh / **ey** diyü niçe men sanġa bir âdemî diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [ey,]

işitdüm bûy-ı zülfininġ ruġunġ bağı gülün dirdüm / benim **ey** gonçe-i devlet cihânda bu idi dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [ey,]

mukîm ile vü şıdk ile ser-i küyünġda **ey** şâhâ / olursam ħâk ol dem hem işikinġ yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [ey,]

bilür mi **ey** Hidāyet şor bir ol der-i kirâmı kim / dönüpdür baġr-i 'ummâna ğamunġdan dîde-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [ey,]

ey cân nedîmi şorma meni kim ne demde-em / hem-dem ğam oldı gönglüme sensiz ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [ey,]

gözden ıraġa salma meni âb-ı dîde teg / **ey** serv-i kad ki ħancaru varsanġ kademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [ey,]

gördi âşüfte Hidāyet'i bürüp zülfin didi / umma **ey** Mecnûn seninġçün fikr-i zencîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [ey,]

ol 'arîz ile la'li görüp ħaste gönglümünġ / **ey** şehd-leb şifây içün gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [ey,]

ħandasın **ey** derde dermân olduġum / şûret-i ħübına hayrân olduġum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [ey,]

ey Hidāyet sâ'idîçündür anınġ / 'âlemünġ dilinde destân olduġum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [ey,]

yâ niçe şemîn olam buġaġunġ anġup **ey** dür dânesi / çihreden altuna dönem dîdeden Ceyġûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [ey,]

ey felek sen teg cihânda niçe ser-gerdân girüp / men Hidāyet kimi dāyım ħâsir ü maġbûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [ey,]

ey şoran kim zülf ü kıddi vâlihi sen doğru di / egrilik yaġşı degül men doğrısından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [ey,]

Tanrı bilir ki kalmadı **ey** şüh dil-berüm / göz ü yüzüngden ayru menüm hıvâb ile hâverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [ey,]

dün atlu irdüm yârüme emdür lebüng emdür didüm / güldi yüzüme didi kim **ey** şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [ey,]

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebingçün **ey** gülüm / her zerrem ola bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [ey,]

sensiz **ey** kaddi elif gözüme hıvâb oldu harâm / leb-i la'lingden ırağ cām-ı şar-âb oldu harâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [ey,]

yolungdadur bi'llâh fidâ rûh u revân-ı rûşenim / ki gâh toprağdan götür luğf ile **ey** sîmîn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [ey,]

'işkungda **ey** baħr-ı kerem men şöyle pākem bilmiş ol / 'ālem eger deryā ola ālūde olmaz dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [ey,]

ey yüzi gül başunga kurbân olam / ol göz ile kaşunga kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [ey,]

kime hālim bildürem **ey** yâr iti bir söyle kim / bu işikte sendin özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [ey,]

yanasın derdüm firâkıdan eger âh eylesem / doğru sözümdür menüm **ey** müdde'î tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [ey,]

dimişem tâ şehd la'li vaşfını Ferhād teg / **ey** Hidāyet 'āleminğ gözinde şîrîn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [ey,]

ey menimçün kayuran kim hāk-i reh teg olma hıvâr / hāk-i rāh olmağ bu yolda i'tibārimdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [ey,]

sağınma lāle durur yâ şakāyık **ey** gül-i çih / gamungda kanlu yaşımdur ki dutdı dāğ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [ey,]

od misen **ey** cânı yaħan yohsa hicrân dāğı sen / kim eridürsen bu hasret dāğı ilen dāğı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [ey,]

zülfingī gider çihreden ay yüzüngi görset / **ey** şem'-i murādum bu kâra gicede bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [ey,]

didi hāling nedür söyle didim **ey** şüh-ı sengin-dil / esir olduğımı ya'nî o hağğ u hāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [ey,]

kaşı çevgāndur u hāli onunğ tûb **ey** göngül ammā / bu çevgān ile ol tûbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [ey,]

yüzünge baħmağ isterken Hidāyet yetti ağıyārunğ / gör **ey** cân kim ne demde kaldı ol bî-çāre baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [ey,]

bir güneş doğdı dirîğ **ey** dil bulut içre nihān / bir gül açıldı yire şaldı anı bād-ı hāzān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [ey,]

bir zamān terlik giyüp **ey** şüh çığ ol bağdan / tâ ki dāğ dāğ olmasun nāzük tening ol bağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [ey,]

ey göngül her ohi kim çekse saḡa ol kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānūḡ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [ey,]

kanıḡı içmege kanaḡdısı yār iti n'ola / ey Hidāyet kınayan kimdür anı kanıḡ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [ey,]

ḡurbān dilesenḡ 'id-i viṣāle eger ey cān / evvel men-i ser-geṣteyi ey men saḡa ḡurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [ey,]

ḡurbān dilesenḡ 'id-i viṣāle eger ey cān / evvel men-i ser-geṣteyi ey men saḡa ḡurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [ey,]

göḡül zülf ü ruḡūḡdan doydı dün ḡün / ki yüzūḡ katnadur ey ay dün ḡün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [ey,]

ohı göḡlūḡde uṣta ey Hidāyet / bu munça çeng teg feryād niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [ey,]

didim yüzüme koy yüzūḡı bir dem ey ḡülüm / didi ḡaçan muvāfıḡ ola bā-semān semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [ey,]

ey sidre boylu görmedi ḡāyetde müntehā / naḡl-i ḡaddūḡ kimi daḡı serv-i çemān çemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [ey,]

la'lingden ıraḡ hicrūḡ içinde menem ey düst / ol teṣne ki çöllerde öle āb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [ey,]

tīḡiḡla sansan ölmeyen irmez çü vaṣliḡa / ey seng-dil Hidāyet'e raḡm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [ey,]

fürḡat-i la'lūḡ ey büt-i meh-rū / gözümi kıldı ma'den-i lü'lü' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 1). [ey,]

yārdın dönme müdde'ī sözile / ey göḡül işiden gerek uṣlu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 4). [ey,]

aḡıdur göz yaşı Hidāyet'ni / şimdi var ey ṣanem andan il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [ey,]

bahre beḡzetme Hidāyet yaṣın ey dūr diṣlū / baḡr bir ḡatredür anıḡ gözi yaṣına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [ey,]

gözi çekdi tiḡ ey dil kim töke kanıḡ yana / meyli ḡan tökmekdedür ol çeṣm-i fettānūḡ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [ey,]

var ise gerçi tükenmez ni'metūḡ ey ḡül-sitān / beslegil kim iriṣür ḡül kimi miḡmānūḡ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [ey,]

başını kırḡup 'izārı ḡaṭtını giydürdi yār / tāzelendi ey Hidāyet başdan īmānūḡ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [ey,]

göḡlüm doludur şöyle oḡıḡlan bu ḡün ey māḡ / kim ḡanlı demür dıṣra ḡıḡar ger çekerem āḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [ey,]

göḡlüm ṣanemā kevn ü mekāndan seni ister / ey serv-i revān dünyede sen-sin māḡa dil-ḡvāḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [ey,]

kestürmez isem ẖaṯtı için başı kalem teg / **ey** ṯğ-ı ḵazā başımı virdüm kalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [ey,]

zerre tegdür didim ağzın ḵanımı ṯkḏi yire / yoḥsa **ey** dil gözi ḵan ṯkmez anuṅ teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [ey,]

ḡam ivürmekden Hidāyet göṅḡlin almakse murād / uma **ey** cān sen tegi maḡşūdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [ey,]

ey geyik gözlü işit 'āşıkūṅ eḡḡānı disem / kim kulaḡ aşadır munda Hidāyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [ey,]

cehlden şatma ululuḡ yāra **ey** aḡyār var / kim ululuḡ bilig ilendür degüldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [ey,]

digeç kim bende düşṯi zülfüm için / didim **ey** pādīşāh-ı ḡusn-bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [ey,]

aparduṅ ḏn ü dil **ey** hicr menden / ne istersin daḡı neṅ var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [ey,]

sāḵiṡā söyledüm ol ser-ḥoşa az vir ayaḡ / **ey** Hidāyet didi ol yaḡşı ki ṯz ser-ḥoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [ey,]

uymazam sözüṅe git **ey** zāhid / sen teg ola o kim saṅa uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [ey,]

oldı cemālīṅden cūdā vīrān Hidāyet ḡaṯıṟı / **ey** genc-i maḡfī sāye sal ol genc-i vīrān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [ey,]

göz yaşından çıḡmadı miskīn Hidāyet 'āḵıbet / müşkil **ey** cān her düşen deryā-yı 'ummāndan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [ey,]

eyle hicrūṅde tozar olmışam **ey** cān ki şabā / esse kūyīṅ şaru men ḡaste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [ey,]

dir müdde'ī cānım üşenür çıḡmaḡa tenden / **ey** peyk-i ec̱el söyle āṅa ancaḡ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [ey,]

ey uyan şeyṡān sözine ger selāmet istesēṅ / kūr idüp şeyṡānı yüz dönder bu ẕıll-ı raḡmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [ey,]

ey ki şīr-efken gözūṅ teg çeşm-i āḡū olmaya / ger disem āḡū āṅa nā-gāḡ āḡ o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [ey,]

işitdüm ḵanıma 'azmīṅdür **ey** māḡ / yana 'azm eylesēṅ yārīçūṅ Allāḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [ey,]

ser-i zülfeyni **ey** meşşāta kesme / k'idersin 'āşıkūṅ 'ömrini kūtāḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [ey,]

gitme **ey** gül-çihre terk-i 'ahd ü peymān eyleme / gel otur çoḡ ḡonçe kimi baḡrumı ḵan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [ey,]

gül budaḡı kimi her dem eyleme bir yāṅa meyl / yaḡşı olmaz biyle iş aylanma **ey** cān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [ey,]

tā gördüm **ey** şanem ruḥ-ı ferḥunde fālūṅı / cān ile söylerem şıfat-ı ḥaṭ u ḥālūṅı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [ey,]

şol āl yaṅgaḡūṅı görseḡüp alduṅ ḡarār u şabr / **ey** mekr isi kimse senūṅ bilmez alūṅı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [ey,]

ger perī görse senūṅ ḡüsnūṅı **ey** reşk-i melek / ḡayret odıla ḡümānsız yaḡıla bāl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [ey,]

ey benim maḡşūdum u sūḡte göṅlüm ili / leblerūṅ derdime emdür kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [ey,]

müdde'ī kılşa ḡalem teg dil eger ḡıybete tız / söz uzatmayalı **ey** ḡaste Hidāyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [ey,]

bir nazar görmek için ḡanūṅı ger aḡıda yār / **ey** Hidāyet yōri ḡam yime vū ḡoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [ey,]

tā ki giyding **ey** ḡaṭı reyḡān ḡabā-yı süsenī / sünbül-i zülfüṅ utandurđı ḡemende süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [ey,]

ḡansı daḡūṅ lālesisin **ey** benefşe ḡaṭlu kim / sünbülūṅ būyından alur bāḡ içinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [ey,]

ey göṅül maṭlūbı cūn her yirde ḡāzırsın māṅa / ḡāfil olma kim aparur nāḡehān bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [ey,]

dām-ı ḡamdın bulmadım bir dem Hidāyet teg ḡalāş / tā ki gördüm bir nazar **ey** 'anberin ḡīsū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [ey,]

göz yaşındın geḡe bilmen yüzüp **ey** murḡ-ı seḡer / bu denḡizdin geḡüre gör alup arḡaṅa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [ey,]

ey dil darıḡma nāz u 'itābından ol meḡiṅ / şād ol neden ki var seninḡilen 'ināyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [ey,]

ḡālinden olma cān u dilūṅ ḡāfil **ey** şanem / kim şāḡa vācib ola ra'ıyyet ri'āyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [ey,]

ten ḡaydın üzgeḡ irdi göṅül vaşla sen daḡı / **ey** cān vişāliṅ ister isenḡ yüz anıṅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [ey,]

senden Hidāyet incimez **ey** cān ne kim gelür / ḡoşdur ne olsa bendeye ḡaḡḡıṅ ḡavālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [ey,]

mu'aṭṭar kıldı ḡoş-būydan meşām-ı cān u dil esgeḡ / meger zülfiṅden almişdur şabā **ey** yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [ey,]

yüz ile zer-ger oldum u şarrāf-ı 'ayn ile / **ey** şūḡ kıldı hicr-i ruḡūṅ zū-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [ey,]

ḡvān-ı vişāline didüm irem göṅül didi / epsemdür **ey** şikeste göṅül ḡanı sen ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [ey,]

ey vaş iden māṅa gül ü gül-zār u gülşeni / ḡoşdur didükleri velī göṅlüm siven ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [ey,]

ger şormadı lebi bir ağız hālīmī n'ola / andan melūl olmazam **ey** dil dehen hānı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [ey,]

ey yüzüñg cākeri hūrşīd senüñg māh daḥı / bende muhtāc ayağıñg tozına şāh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [ey,]

ey göñgöl kaddin anıñg serv ile şimşād oḥıduñg / biyle sözler dime **ey** himmeti kūtāh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [ey,]

ey göñgöl kaddin anıñg serv ile şimşād oḥıduñg / biyle sözler dime **ey** himmeti kūtāh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [ey,]

cān u dil ister iding baş ile koydum nazara / isteseng söyle nedür bendeden **ey** māh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [ey,]

ey Hidāyet bu ki hicrān günü çektim ansız / māñga ol günleri görsetmesün Allāh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [ey,]

seni görmeklik için **ey** gül-i ma'nī çemeni / kirpügüm daḥı olupdur māñga gözüm tikenı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [ey,]

bedenin şordum anıñg kim nedür **ey** dil didi kim / **ey** Hidāyet ne diyem men sañga cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [ey,]

bedenin şordum anıñg kim nedür **ey** dil didi kim / **ey** Hidāyet ne diyem men sañga cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [ey,]

ey ruḥ u zūlfing gül ü sūnbül kimi / çizgineyüm başuñga kākül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [ey,]

cürm ü ḥaṭādan olubam rü-siyāh / luṭf gözi ilen māñga baḥ **ey** ilāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [ey,]

çün māñga senden gelür **ey** cān elem / cevruñg ilinden ne şikāyet kılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [ey,]

senden eger ğam gele yā derd ü bīm / şükr sening virdügünge **ey** kerīm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [ey,]

ey dil-i miskīn niçe bī-çārelig / her ṭaraḥa yil kimi āvārelig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 33). [ey,]

ey göñgöl aldanma cihān ālına / k'aldanan alına onun ālına (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 42). [ey,]

doğrılığ **ey** yār ola düst kapaşı / doğruya cennet kimidür daması (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [ey,]

ey gün ü ay ḥādīm ü ḥaylūñg senüñg / cān u cihān barça tufeylūñg senüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [ey,]

kerem kıl **ey** nesīm-i nev-bahārī / men-i bī-çāre ilen ḥaḥḥ-ı yārī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 1). [ey,]

edeb yirin öpüp yitür selāmum / digil **ey** ṭūṭī-i şīrīn-kelāmum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 5). [ey,]

eger kulluğda takşır oldu menden / ümîdüm 'afvdur **ey** şâh senden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). [ey,]

bu söz üsne yitüp geldi hayâlüng / didi kim niçedür **ey** haste hâlüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [ey,]

hayâlüng dâmenin dutdı dil-i zâr / ki bu demde ümîdüm sensin **ey** yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [ey,]

hayâlünglen güneş teg yek-süvâra / biremez **ey** gülüm degdi hezâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 19). [ey,]

yoğ eksüklik dağı ez-faîl-ı Allâh / vişâlüngdür hemîn eksüklik **ey** şâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 21). [ey,]

nûr-ı meh yağıla şem'-i Hidâyet / gelicek munda **ey** şem'-i Hidâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 27). [ey,]

gel **ey** içmiş bu gün gaflet şarâbı / sepilmiş yüzünge şûr u şarâbı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [ey,]

o günki devlete şem'-i Hidâyet / işitseng sözümü **ey** şem'-i Hidâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 9). [ey,]

yüzünge zülfüng için **ey** meh-i hümayün-fâl / bu gice fikr ider idim ki geçdi mäh u sâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [ey,]

bir ün kulağıma geldi zi-huftegân-ı lahed / ki **ey** fakîr-i hâkîr olmagil perîşân-hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 5). [ey,]

tâ kim bulasın lem-yezeli 'ömr-i beğâyı / **ey** tâlib-i 'irfân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 2). [ey,]

ey isteyen ol gün kimi meşhûr nişânın / her lahza menüm teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [ey,]

aç gözünge andan dolu gör arz u semâyı / **ey** vâlih ü hayrân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [ey,]

görset yüzüng **ey** düst ki maşûd hemândur / kevn ile mekândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [ey,]

gökde kızaran şormegil **ey** ay şafak-mey / yâ 'aksi güneş teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [ey,]

şol kirpük ile kaç meni yağımadı ancağ / **ey** ehl-i mağabbet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5). [ey,]

ger zâhir ile yâr Hidâyet'den olur dūr / **ey** zâhid-i mağrūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 9). [ey,]

ey bād-ı şabâ göricek ol serv-i revânı / söyle ki be-gâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 1). [ey,]

hakdan çü gönğül memleketine şâh sen oldung / **ey** men sangâ bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [ey,]

ey ki: Ey (sen) ki.

ey ki gündüzdür yanğauḡ zülf-i müşkîn giceler / gel ki uymadı firâḡundān bu miskîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [ey ki,]

ey ki söylersin ser-i kūyından anıḡ yörü var / hıç gördüḡ mi ölerden şonḡra kim ḡurbān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [ey ki,]

ey ki hıç yırde dişüḡ teg sulu inçü olmaya / la'liḡ şordur māḡa tā yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [ey ki,]

eyi: İyi.

göz yaşıḡ dil-ber **eyisi** içündür / tökerem dil-ber **eyisi** içün dūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [eyisi, -si]

göz yaşıḡ dil-ber **eyisi** içündür / tökerem dil-ber **eyisi** içün dūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [eyisi, -si]

eyid/t-: Söylemek, buyurmak.

şādīliḡıḡ göḡül ivine gelmedi disem / **eydür** ki n'eylesün yolu bilmez ḡarībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [eydür, -ür]

tıḡ ilen cān u diling kıldımsa her birin iki / imdi oḡumlan **eydür** her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [eydür, -ür]

eyle: Öyle, onun gibi.

tıḡıḡla sansan ölmeyen irmez çü vaşlıḡa / ey seng-dil Hidāyet'e raḡm **eyle** eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [eyle,]

cān virürem lebüḡden alam bir öpüş velī / ol **eyle** yād olmadı menden kim alıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [eyle,]

göz yüzüḡçün yaş töküḡ dirdim ki **eyle** yitmeye / şükr kim ḡaḡ luḡ idüp ol yüze yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [eyle,]

eyle hicrūḡde tozar olmışam ey cān ki şabā / esse kūyīḡ şaru men ḡaste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [eyle,]

saçı ki **eyle** kesād itdi müşki cehd iderem / ki şalam **eyle** 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [eyle,]

saçı ki **eyle** kesād itdi müşki cehd iderem / ki şalam **eyle** 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [eyle,]

od yanmasa külden niçe bir bir görünür köz / gökte bulut olsa görünür **eyle** sitāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [eyle,]

men ol zamān ki olarūḡ şalābetin gördüm / dutuldı **eyle** kim oldı zebān-ı nāḡıka lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [eyle,]

eyle-: "Etmek, eylemek, yapmak" anlamına gelen yardımcı fiil.

ey kim dîrsiz nâzar kaç' **eyle** andan / anğa bengzer maṅga bir baḥ göziṅ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [eyle,]

göṅlüm heves-i Meşhed-i şâh-ı Necef **eyler** / yalğuz ne göṅül cân dağı 'azm ol taraf **eyler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [eyler, -r]

ol şâh ki her il kef ü kâfını anğup / şürîde olup baḥr urur cûş u kef **eyler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [eyler, -r]

esbâb-ı cihândan o ki geçmez işiginde / hayvândur özin beste-i kâh u 'alef **eyler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [eyler, -r]

ol kimsene kim özgelere bengzedür anı / dürr ü güherüṅ nisbetini bâ-ḥıref **eyler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [eyler, -r]

dururdi yâr rakîb itdi bî-ḥuzûr olmasa / didim ḥuzûr **eyleyem** şimdi Taṅrı ḥâzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [eyleyem, -y, -em]

dalaşursa n'ola zülfüṅle lebüṅcün göṅlüm / anı 'ayb eyleme kim **eyleye** cân üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [eyleye, -y, -e]

ol ki ḥaṭṭ-ı müşk-bârı neş-i reyḥân **eylemiş** / ḥâl imişdür ol ki yüz üzre perîşân **eylemiş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [eylemiş, -miş]

dişleme la'lüṅgi ger cevri ile kanım tökdise / saḥla göṅlüm cânıma ilinme kim kan **eylemiş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [eylemiş, -miş]

eyler belâ oḥın çekesin sîneden fakîh / ger men Hidâyet'üṅ saṅga göṅlindeki diyim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [eyler, -r]

gördi âşüfte Hidâyet'i bürüp zülfin didi / umma ey Mecnûn seningcün fikr-i zencîr **eyleyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [eyleyem, -y, -em]

dün selâm **eylegeç** keserdüm idür / seni ger olmasaydı ḥaḳḳ-ı selâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [eylegeç, -geç]

Hidâyet **eyle** cân u göṅlini yüz pâre / ilinden itse felek yârininṅ ırağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [eyle,]

la'lüṅgi anğup Hidâyet **eyler** / dolu etegini inçü ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [eyler, -r]

bir pûla müdde'î meni şanmaz velî menem / ol kişi ki tîğ çalup **eyler** âḥir demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [eyler, -r]

fikrim didi tîğim durur kaçdıṅda vir şîr **eylerem** / bi'llâh 'aceb devlet maṅga ger fikrimi tîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [eylerem, -r, -em]

çekmiş gözüṅ müjgân oḥın ister ki ḥûn-rîz **eyleye** / tâ niçe ol ḥûnî gözüṅ her dem pür-engîz **eyleye** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [eyleye, -y, -e]

çekmiş gözüṅ müjgân oḥın ister ki ḥûn-rîz **eyleye** / tâ niçe ol ḥûnî gözüṅ her dem pür-engîz **eyleye** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [eyleye, -y, -e]

fikrim didi tîgim durur kaçdıngda vir şîr eylerem / bi'llâh 'aceb devlet maŋa ger fikrimi tîz **eyleye** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [eyleye, -y, -e]

ağyâra tuş idip meni ayırdı yârimdin felek / kaçdımdadır tâ bilmezem dağı ne engîz **eyleye** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [eyleye, -y, -e]

yitmez onuŋ evşâfınıŋ evcine yüz mîng yıl eger / 'aqlım minüp vehm atını fikrimni mehmîz **eyleye** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [eyleye, -y, -e]

Sürhâb içinde kânıŋı tókse Hidâyet incime / 'ayn-ı keremdür her ne kim ol terk-i Tebrîz **eyleye** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [eyleye, -y, -e]

kestürmez isem haţtı içün başı kalem teg / ey tîğ-ı kaẓâ başımı virdüm kalem **eyle** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [eyle,]

hicr ile savaşur dil ü göz gözçilik eyler / sen sina revân şü'le-i âhı 'alem **eyle** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [eyle,]

la'lini Hidâyet şora gör cevri idicek hicr / bir cām-ı mey-i nâb çeküp def-i ğam **eyle** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [eyle,]

hicr ile savaşur dil ü göz gözçilik **eyler** / sen sina revân şü'le-i âhı 'alem **eyle** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [eyler, -r]

zûlfingî şalma yüzünge günim dün **eyleme** / ışığ virürken od dolaşup tütün **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [eyleme, -me]

zûlfingî şalma yüzünge günim dün **eyleme** / ışığ virürken od dolaşup tütün **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [eyleme, -me]

itile gizlü söz dir idüm ol perî didi / Âdem teg âdemîlere söz di ün **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [eyleme, -me]

oĥınıŋ sūzı egerçi öter baş u cānıma / göŋglimden özge yirde anı ötgün **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [eyleme, -me]

ger yâr cān dilerse revân vir aŋa göŋgöl / cānân ile müzâyaka cānuŋ çün **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [eyleme, -me]

dur yâra karşı tise Hidâyet sanga raķîb / kim men' ide seni ki kış olğaç gün **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [eyleme, -me]

daŋ yili ihyâ-yı bağ u büstân **eyler** yana / gül yüzün bülbül görüp âh u figân **eyler** yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [eyler, -r]

raķş ider serv-i sehî bağda belî âheng ile / başına ebr-i bahârı dūr-feşân **eyler** yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [eyler, -r]

hoş durur mescid Hidâyet'ni velî büy-ı bahâr / dartup andın 'âzim-i küy-ı muĥân **eyler** yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [eyler, -r]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymân **eyleme** / gel otur çoĥ ğonçe kimi bağrumı kan **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [eyleme, -me]

eyleme pinhân yüzünge zûlf-i 'anber-bâr ilen / yana men âşüfte'i bî-dîn ü imân **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [eyleme, -me]

göl budağı kimi her dem **eyleme** bir yānga meyl / yahşı olmaz biyle iş aylanma ey cān **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [eyleme, -me]

hıaı u hāli zıkrin onuñ koyma ağızıñdan müdām / ger müsülmānsın Hidāyet terk-i Qur'ān **eyleme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [eyleme, -me]

kadimi kim ğam-ı hicrānuñ egipdür düzele / **eyleseng** şormağıma rence mübārek kademi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [eyleseng, -se, -ng]

idedür her dem Hidāyet iştiyākunğdan şehā / ol ki Şirīn hasretinden haste Ferhād **eyledi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [eyledi, --di, -]

bu nev' ilen ki dīdelerüm kanını töker / tiz günde ğarķa **eyleye** seyl-āb-ı hūn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [eyleye, -y, -e]

ānga birer cūr'a naşīb **eylegil** / baħşāsın şayma hasīb **eylegil** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 30). [eylegil, -gil]

ādem eger hayr ider yoħsa şer / hayr u şer ol nesne kim **eyler** görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [eyler, -r]

tā ki bu mīnā felek-i zer-nigār / kāyim olup **eyleye** devr ü medār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 68). [eyleye, -y, -e]

andan hem anı 'ārif iseng **eyle** gedāyī / tā kūr ola şeytān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12). [eyle,]

eyle ki: Öyle ki.

āh kim yār degöl **eyle ki** bir ānga meni / hanı bildürmege bir ehl-i kerem ānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [eyle ki,]

eylet-: Yaptırmak, eyletmek.

tirelik kim daħı gelmez rüz u şeb cānān besı / **eyledür** kim bellü olmaz kışda eyyām-ı hāzān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [eyledür, -ür]

eyvān: Köşk; büyük sofa; çardak.

bu ne kaşr-ı mu'allā vü ne uça tāk u **eyvāndur** / ki alçaħ pāyesi bu kaşrıñ gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [eyvāndur, -dur]

eyyām-ı hāzān: Sonbahar günleri.

tirelik kim daħı gelmez rüz u şeb cānān besı / eyledür kim bellü olmaz kışda **eyyām-ı hāzān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [eyyām-ı hāzān,]

eyyām-ı hicr: Ayrılık günleri.

her şām-ı ğam kim anda nesīm-i belā eser / **eyyām-ı hicr** ü nāmelerümdin virür haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [eyyām-ı hicr,]

eyyām-ı zalālet: *Perişan günler.*

düşde gördüm zülfüñgi düşdüm cüdā senden belī / rüşen oldı kim bu eyyām-ı zalāletdür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [eyyām-ı zalālet, -dür]

ez-: *Ezmek, eritmek.*

tā Hidāyet'den işitdi şol nebātī leb sözün / şekkerin **ezdi** şekerçi vü dükānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [ezdi, -di]

ez-ehl-i tahsîn ol-: *Ustadan takdir almak.*

olmuşam tā bende şol vech-i ḥasen iḥsānına / muḥsîn olmuş ṭālī'im ez-ehl-i tahsîn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [ez-ehl-i tahsîn ol-, -mış, -am]

ezel: *Ezel, başlangıcı olmayan geçmiş zaman.*

gelmez mi şādliḡ yavuḡına Hidāyet'üñg / yoḡsa **ezelden** ol ḡam u miḡnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [ezelden, -den]

ezel naḡḡāşı ḡüsñüñg teg yüküş şüret nigār itdi / velī körk ile hīç ḡansı sening teg olmadı vāḡı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [ezel,]

cān ki **ezelden** beri maḡmürüdur / mey dime maḡmür ki rencürüdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [ezelden, -den]

ezel günü: *Ruhalrın yaratıldığı vakit; Bezm-i Elest.*

ḡaçan Hidāyet ola ḡam u ḡuşşadan ıraḡ / kim kıldılar **ezel günü** taḡviline anıñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [ezel günü,]

ezelī: *Başlangıcı olmayan, kadīm.*

kim ki bu dīv alına aldanmadı / şol **ezelī** ḡavle durup danmadı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [ezelī,]

ez-faẓl-ı allāh: *Allah'ın iyiliğinden, faziletinden.*

yoḡ eksüklik daḡı **ez-faẓl-ı Allāh** / vişālüñgdür hemīn eksüklik ey şāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 21). [ez-faẓl-ı allāh,]

F

fakîh: Fıkıh bilgini, zeki ve anlayışlı.

şordum **fakîhe** hâli nedür cân kuşına yâr / didi ne bilsün ol şıgır anı ki dânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [fakîhe, -e]

dün söyleme Hidâyet'e ma'sûk u bâdeden / var epsem ey **fakîh** kim anğa ne çâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [fakîh,]

fakîh pendine dutmaz kulağ dil olalı / esîr bendine şol turre-i semen-sâyûng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [fakîh,]

eyler belâ oğın çekesin sîneden **fakîh** / ger men Hidâyet'üng sanğa gönglindekin diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [fakîh,]

öğren tarîk-i hıdmeti mey-hvâreden **fakîh** / ey diyü niçe men sanğa bir âdemî diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [fakîh,]

şoĥbetüng zâhid 'azâb oğır **fakîh** / senden andandur girîzân olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [fakîh,]

fakîr: Yoksul, muhtaç // düşkün, âciz.

oĥung idi ĥasreti miskîn Hidâyet'nüng dirîğ / öldi vü gönglinde kaldı şol **fakîrüng** ĥasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [fakîrüng, -üng]

fakîr-i bî-nevâ: Çaresiz, zavallı, nasipsiz fakir.

sögmez oldung men fakîr-i bî-nevâyı bilmezem / kim didi yâ Rab sanğa kim daĥı iĥsân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [fakîr-i bî-nevâ, -y, -ı]

fakîr-i ĥakîr: Fakir ve biçare.

bir ün kulağıma geldi zi-ĥuftegân-ı laĥed / ki ey **fakîr-i ĥakîr** olmagil perîşân-ĥâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 5). [fakîr-i ĥakîr,]

fâl: Uğur; birtakım usullerle insanların talihi ya da geleceğı hakkında bir şeyler belirlemek, söylemek.

tâ gördüm ey şanem ruĥ-ı ferĥunde **fâlunğı** / cân ile söylerem şıfat-ı ĥaĥ u ĥâlünğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [fâlunğı, -unğı, -ı]

fânî: Baki olmayan, geçici.

çün yâri **fânî** dünyanıng ağıyardur kamu / yâr ola gör Hidâyet-i dil-ĥaste sen sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [fânî,]

fānī cihānda şun maṅga zevrak ki ḥāṭırum / bu baḥr-ı ğamdan ol gemi ilen kılur güzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [fānī,]

ger fānī iken ister iseng bākī ola sen / iḥlāş ile gelgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [fānī,]

fāriğ: Vazgeçmiş, çekilmiş, el etek çekmiş.

görende fāriğ u āzād ḥāṭırum ğamdan / ḥaçan ki serpe şalurdum niķābı çihremden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12). [fāriğ,]

farķ eyle-: Ayırt etmek, seçmek..

dün seçmedüñ ağıyārı itingden nişe yā Rab / farķ eylemedüñ gebr ü müsülmān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [farķ eyle-, -me, -dü, -ñg]

farķ it-: Ayırt etmek, seçmek.

men sögüşüñden sening ögmeğüñ farķ itmezem / Tangrı sözini edebsizlikdür itmek intiḥāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [farķ it-, -mez, -em]

başdan ayağa farķ idemezse ‘aceb degül / ‘ışķuñ meyinden ol ki çekeydür bir er ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [farķ it-, -mez, -se]

fırıbine göñgöl virme neden gül şāhid-i ra’nā / yaman yaḥşını farķ itmez virür her dem göñgöl pīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [farķ it-, -mez]

fāş: Açığa çıkarmak, belirgin hale getirmek, belli etmek.

yārüñ yüzi görgeç dehenin iste Hidāyet / kim mehdī çağı gizlü olan fāş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [fāş,]

fāş it-: Gizli olanı açığa vurmak, duyurmak.

dem-be-dem ey yaş çihrem nem kılup fāş itme rāz / yaş-sen bu yaş ile yaḥşı degül nemmāmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [fāş it-, -me]

dañg yiline fāş itdi saçıñ sırrın o şāne / yā Rab kesilüp dili onunğ dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [fāş it-, -di]

fāş ol-: Meydana çıkmak.

gördi bām üsne yüzüñ yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay ṭulū’ itdi felek yüzinde kevkeb oldı fāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [fāş ol-, -dı]

şol şeker yanında tā acılığı fāş olmaya / kuyılar kızdı girüp zenbūr şanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [fāş ol-, -ma, -y, -a]

fāsl-ı bahār: Bahar mevsimi.

gözümünğ yaşı çoğalır göricek 'arızınğı / nişe kim **faşl-ı bahār** olacağın arta bulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [faşl-ı bahār,]

faşl-ı hazān: Güz mevsimi, sonbahar.

yüzüm katında la'lünğ anğsa gönğlüm n'ola 'ayb olmaz / hevā-yı cām-ı la'lin eylemek **faşl-ı hazān** görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [faşl-ı hazān,]

faşl-ı nev-rüz: Nevruz mevsimi, ilkbahar.

mübārek olsun ey sultān-ı 'ālem faşl-ı nev-rüzünğ / müsā'id giceden giceng muvāfık rüzdan rüzünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [faşl-ı nev-rüz, -ing]

fāyide: Fayda, kazanç.

çün öldüğümünğ **fāyidesi** yoğ zararınca / es bād-ı fenā hāk-i vücūdım 'adem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [fāyidesi, -si]

fażl: Fazilet, iyilik, üstünlük, lütuf.

hākünğ **fażl** u hayālünğ devletinden / halāş olduğ hasūdünğ miñnetinden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 20). [fażl,]

fażl-ı hak: Allah'ın lütfu.

nişe gün ger hātır olmışdı muqayyed miñnete / **fażl-ı hak** yārānlığ itdi irdi 'ış ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [fażl-ı hak,]

fehm eyle-: Anlamak, fark etmek.

ol yār bilür hāste Hidāyet sözün ancağ / kuş dilini fehm eylemez illā ki Süleymān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [fehm eyle-, -mez]

ol kad u zülf ü ağız nağşına tā bağmadı dil / mekteb-i 'ışkda fehm eylemedi nağş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [fehm eyle-, -me, -di]

fehmüm: Anlama, anlayış.

apardı 'aql ile **fehmümni** ol kaç / giderdi dīn ile imānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [fehmümni, -ni]

felek: Gök katlarında yer alan yıldızların insan kaderi üzerinde yaptığı kabul edilen etki, kadere hâkim olduğuna inanılan güç, tâlih, baht.

dem yārdan ururdum u ağıyāra tuş eyler / her lahza **felek** üstüme bir tūr yığar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [felek,]

bağrım kararlı cevri ü cefāng ile ey **felek** / kısmet günü benimle bu oldu meger karar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [felek,]

gizdürür halkı Hidāyet ger **felek** bî-ihtiyār / sen şağınma kim anıñg hem ihtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [felek,]

ey **felek** sen teg cihānda niçe ser-gerdān girüp / men Hidāyet kimi dāyim hāsir ü mağbūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [felek,]

Hidāyet eyle cān u göñglini yüz pāre / ilinden itse **felek** yārinıñ ırağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [felek,]

ağyāra tuş idip meni ayırdı yārimdin **felek** / kaçdımdadır tā bilmezem dağı ne engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [felek,]

'aks ile düşüpdür benim ile **felek** işi / men sîmi zer üsne tökerem ol zeri sîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [felek,]

Hidāyet kāsır oldıysa niçe gün gerçi hıdmetden / **felekning** iktizāsı bil anı haml itme takşire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [felekning, -ning]

felek kim kan ider gamdan müdām ehl-i cihān bağrın / işitse bağı kan ola göñgölning āh u vāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [felek,]

göñgöl tā mihir ile bahtı meh-i ruhsāringa bi'llāh / gözine zerrece ilmez **felekning** günle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [felekning, -ning]

felek: Gökyüzü, semâ; dünya, âlem, devran.

ay degüldür kim ağılanmış **felekde** anğlangız / kim anıñg kurında gerdün götürüp kalhan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [felekde, -de]

gördi bām üsne yüzüñg yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay tülü' itdi **felek** yüzünde kevkeb oldı fāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [felek,]

gün **felekde** iştiyākıñdan senüñg / yazıya düşmiş durur dīvāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 2). [felekde, -de]

her ay başında degüldür hilāl kim görünür / **felek** kulung kimi baş urdı kıldı miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [felek,]

ruh-ı meh-peykerüñg tarafın dutupdur hāl inğen zibā / **felek** hırşıdi māt olmuş gözünğ bir niçe beydağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [felek,]

felekden gün tülü' itgeç ivinden çıhtı ol dil-ber / kıyāmetdür bu gün kim ay çıhpudur āfitāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [felekden, -den]

felek dir-: Sekizinci felek: On iki burç halinde toplanan sabit yıldızlar.

felek dirdüm veli andan hem a'lādur bu ma'niden / ki her burcında yüz mīng kevkeb-i ikbāl-i tābāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [felek dir-, -dü, -m-r, -dü, -m]

felek kandili: Gök kandili II Süreyyâ; (sevgilinin yüzü gibi olan) ayın menzillerinden en meşhuru.

şehā zībā cemālūṅdin yaman gözler ıraḡ olsun / felek ẓandīline şem'-i ruḡūṅ çeşm ü çerāḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [felek ẓandīli, -n, -e]

felek-i sâde: Gösterişsiz, sadenin (yaşayanın) dünyası.

baḡrı delindi felek-i sâdeniṅ / tā kim o ki süzgüci ol bâdeniṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [felek-i sâde, -niṅ]

felek-i zer-nigâr: Altınla işlenmiş felek. II Gökyüzündeki güneş; Altınla işlenmiş çadır (dünya).

tā ki bu mīnā **felek-i zer-nigâr** / ẓayim olup eyleye devr ü medār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 68). [felek-i zer-nigâr,]

fenâ: Yok olmak, sona ermek, zeval bulmak.

virdi **fenâ** yiline gözüm suyu 'âlemi / topraḡa döndi âteş-i 'ışkuṅda peykerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [fenâ,]

ẓorḡu nedür fenâdan eger var ise beḡā / ummek beḡā ne āhı ger olsa **fenâ** günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [fenâ,]

ẓorḡu nedür **fenâdan** eger var ise beḡā / ummek beḡā ne āhı ger olsa fenâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [fenâdan, -dan]

ferâḡat: Vazgeçme, el çekme.

şorma Hidāyet ol şanemüṅ çeşm ü ḡamzesin / emn ü **ferâḡat** isteme bu rüzḡârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [ferâḡat,]

ferah: Bir müzik makamı türü.

gelgeç seni nefire götürem dir ü menüm / göṅlimde çalınur bu **ferahdan** naḡâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [ferahdan, -dan]

ferâmüş it-: Unutma, hatırdan çıkarma.

kim ki o meyden ẓadehi nüş ider / bilür özin gerçi ferâmüş ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [ferâmüş it-, -er]

ferhād: Ferhad ile Şirin hikâyesinin erkek kahramanı.

aḡıdur göz yaşını her dem Hidāyet küyına / cüy-ı Şirîn'e yana gör sa'y kim **Ferhād** ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [ferhād,]

dimişem tā şehd la'li vaşfını **Ferhād** teg / ey Hidāyet 'âlemiṅ gözinde Şirîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [ferhād,]

idedür her dem Hidāyet iştiyâkuṅdan şehā / ol ki Şirîn ḡasretinden ḡaste **Ferhād** eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [ferhād,]

vücüdüm küh-ı ğam sökmekde Şîrîn / sebağlar hüsrevim **Ferhâda** virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [ferhâda, -a]

ferhunde: Mutlu, uğurluk.

handasan ey tal'atı **ferhunde** gel kim sensizin / cân ider feryâd çün ol tal'at u feryâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [ferhunde,]

ferîdûn: İran'ın millî destanı Şehname'nin kahramanlarından Pişdaniyan sülalesinin altıncı hükümdarı., Cemşid'in soyundan gelen Abtin'in oğludur. İran tahtını Cemşid'in elinden aldıktan bir süre sonra zulme başlayan Dahhak'ı öldürüp yerine tahta geçen Feridun, adaletiyle ünlenmiş ve böylelikle Divan şiiri ve nesrinde adalet timsali olmuştur. Zagotçu, Gencay (2018). Klasik Türk Edebiyatı Sözlüğü, Kocaeli: Umuttepe Yay.

hanı **Ferîdûn** u Cem ü Keykubâd / kaldı olardan şongra ancağ bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [ferîdûn,]

fermân: Emir, buyruk.

eyleyip fermân apardunğsa karar u dîn ü dil / durmuşam uş baş ile tâ n'ola **fermânunğ** yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [fermânunğ, -unğ]

durubam baş u cân ilen bu 'özre / ne kim **fermâninğ** olursa göz üzre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 8). [fermâninğ, -inğ]

fermân eyle-: Emretmek, buyurmak.

eyleyip fermân apardunğsa karar u dîn ü dil / durmuşam uş baş ile tâ n'ola fermânunğ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [fermân eyle-, -y, -ip]

ferrâs: Süpüren, çöpçü, hizmetçi.

hâk-i râhınğdan süpürür hâr u has / yâ Rab ol **ferrâşınğa** kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [ferrâşınğa, -inğ, -a]

feryâd: Feryat, bağırma.

oğı gönğlünğde uşta ey Hidâyet / bu munça çeng teg **feryâd** niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [feryâd,]

her güşede yüz nâle vü **feryâd** u fiğândur / şol tîr ü kemândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [feryâd,]

feryâd ki feryâdıma hîç kimsene yitmez / tâ kim sora niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 5). [feryâd,]

feryâd ki **feryâdıma** hîç kimsene yitmez / tâ kim sora niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 5). [feryâdıma, -ım, -a]

feryād it-: Feryat etmek, bağırmak. İl Büyük bir sıkıntı, gereksinim, yokluk içinde bulunmak.

ḥandasan ey ṭal'atı ferḥunde gel kim sensizin / cān ider feryād çün ol ṭal'at u feryād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [feryād it-, -er]

feryāda vir-: Feryada boğmak.

ṣehā mensiz ġarībsinmişdür iting / meni dün görgeç il feryāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [feryāda vir-, -a-di]

feth-i bāb ol-: Kapıların açılması, muradın gerçekleşmesi, istenilen şeye ulaşma imkânı verilmek.

ṣāh luṭfından cihān ehline oldı feth-i bāb / bendeye devlet bu fethü'l-bāba irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [feth-i bāb ol-, -dı]

fethü'l-bāb: Kapı açma, kapının açılması.

ṣāh luṭfından cihān ehline oldı feth-i bāb / bendeye devlet bu **fethü'l-bāba** irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [fethü'l-bāba, -a]

fettān: Ayartan, oynak, gönül alıcı.

didim cānā 'aceb **fettān** gözing var / didi kim yahşı görmişsen gözing var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [fettān,]

ḳalmadı kimse ki duymadı Hidāyet ġamuṅı / āh kim duymayan ol gözleri **fettān** ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [fettān,]

fidā: Uğruna can verme, kurban.

yolunḡdadur bi'llāh **fidā** rūḥ u revān-ı rūšenim / ki gāh topraḡdan götür luṭf ile ey sīmīn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [fidā,]

fidā kıl-: Uğrunda ölüm bile göze alınabilecek kadar güzel, iyi olan kimse için can vermek; canın verilmesi; kurban etmek.

her ḥaçan kim başara oḡılan ol ġamze savaṣ / yaya dönsün boyı anıḡ ki fidā kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [fidā kıl-, -ma, -y, -a]

ḳıldı Hidāyet sāḡa cānın fidā / 'āṣıḡ-ı ḳallāṣıḡa ḳurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 7). [fidā kıl-, -dı]

fiḡān: İnleme, feryat.

ḥayr u ṣer her ne var çünki Hidāyet ḥaḡ ider / çerḥ-i devvār ilinden ne diyem āh u **fiḡān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [fiḡān,]

her güşede yüz nâle vü feryâd u **figândur** / şol tîr ü kemândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [figândur, -dur]

figân eyle-: Feryat etmek, inlemek.

yarıp ey nâle boğazdan çekil âhîr göreyim / sanğa kim didi figân eyle meni 'âleme çağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [figân eyle-,]

titreşüp yaprağ tökende ün ağaçlardan degül / kim çemen etfâliniñ üsne nesîm eyler figân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [figân eyle-, -r]

dañ yili ihyâ-yı bağ u büstân eyler yana / gül yüzün bülbül görüp âh u figân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [figân eyle-, -r]

figân id-: Feryat etmek, inlemek.

şaştından ayru düşdügiçün oh o meh-veşüñ / toprağı şavurur başa âh u figân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [figân id-, -er]

figân it-: Feryat etmek, inlemek.

'üd-ı nâlem teg figân itmek dilerdi çalıcı / tîz kulağın burdı çaldı bam lisânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [figân it-, -mek]

fikr: Düşünce, düşünme, anlama.

fikrüng aхіtmağımda ise ey yağış bu gün / gör yaşumı vü yağma ki bu su yiter mığa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [fikrüng, -üng]

ister idi kaçuğa muṭlak şebîh olmaḡ hilâl / bengzi şarardı özin bu **fikr** ilen baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [fikr,]

yüzi yâd ile yir dutmaz göngülde özgeler **fikri** / bu rüşendür ki od yanan ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [fikri, -i]

bir serv-i sîmîn-ber k'anuñ cân u dil ilen yâriyem / hân-ı vişâlınden anıñ **fikrim** budur kim yâriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [fikrim, -im]

fikrim didi tîğim durur kaçdıñda vir şîr eylerem / bi'llâh 'aceb devlet mığa ger fikrimi tîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [fikrim, -im]

fikrim didi tîğim durur kaçdıñda vir şîr eylerem / bi'llâh 'aceb devlet mığa ger **fikrimi** tîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [fikrimi, -im, -i]

yitmez onuñ evşâfınıñ evcine yüz mığ yıl eger / 'aqlım minüp vehm atını **fikrimni** mehmîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [fikrimni, -im, -ni]

bili hayâlile yetmek diler o zülfe rakîb / bu ince **fikr** ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [fikr,]

fikr it-: Düşünmek.

yüzüñgle zülfüñg için ey meh-i hümayün-fâl / bu gice fikr ider idim ki geçdi mäh u sâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [fikir it-, -er]

rüzgârın çoğ süren qarı kimi kim fikr ide / tipredür başın bu hâlet içre serv-i büstân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [fikir it-, -e]

fikr-i savâb it-: Hayırlara vesile ve makbul fikirler eyle.

meni ğayb eyledi dü gün hitâb / cân kuşına kim ide fikr-i şavâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 36). [fikir-i şavâb it-, -e]

fikr-i zencîr: 1. Mecnûn'a deliliğinden ötürü zincire bağlanma fikrini aklına koymak. 2. Sevgilinin saçına bağlanma/gönül verme fikrini aklına koymak.

gördi âşüfte Hidâyet'i bürüp zülfin didi / umma ey Mecnûn seningcün **fikr-i zencîr** eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [fikir-i zencîr,]

fi'l: İş, hareket, fiil.

zâhide sersâm söylersem meni 'ayb eylemeng / sivmemek maḥbûb u mey **fi'li** nedür sersâmlıĝ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [fi'li, -i]

fîl: Fil. II Ruha aşırı ağırlık vermek.

ger **fîl** çekse mür şıfat nâ-tüvân olur / ğam yüki kim Hidâyet hünîn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [fîl,]

her niçe nâ-tüvânsa Hidâyet mişâl-i mür / yâr firâķıñĝı çekedür ü bârî **fîl** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [fîl,]

fi'l-hâl: Şu anda, şimdi.

bir girân-mâye güher hâķ iline girmiş iken / kapdı **fi'l-hâl** emân vermeyüben devr-i zamân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [fi'l-hâl,]

ĝamze tîĝıla hemîn çalmadı göñlimni gözünĝ / ol harâmî yana kim uğraşa **fi'l-hâl** çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [fi'l-hâl,]

bir zât-ı raḥîm ile eger hem-dem olursam / **fi'l-hâl** meni oĝrada yüz div-i racîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [fi'l-hâl,]

firâķ: Ayrılık.

ey ki gündüzdür yañĝaĝunĝ zülf-i müşķin giceler / gel ki uymadı **firâķunĝdan** bu miskîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [firâķunĝdan, -unĝ, -dan]

her niçe nâ-tüvânsa Hidâyet mişâl-i mür / yâr **firâķıñĝı** çekedür ü bârî fîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [firâķıñĝı, -inĝ, -ı]

yiter hicr odına yahmağ Hidāyet'ni şehā şimdi / vişālîng şehrinı yazîng **firāk** iklîmini puzung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [firāk,]

yanasın derdüm **firākından** eger āh eylesem / doğru sözündür menüm ey müdde'î tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [firākından, -ı, -n, -dan]

tā kırtulup **firākđın** irdim vişālünge / yād eyleyüp o günleri şükr iderem bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [firākđın, -dın]

niçe birağa çerh meni miñnet ü bîme / yā niçe **firākıla** yağa nār-ı cañîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [firākıla, -ı, -la]

geh tiker kirpügününg ignesi bağrum yarasın / geh **firākı** tikenı päreledür ol tikenı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [firākı, -ı]

firāk-ı ruh: Yanağın ayrılığ.

bir dāğ kim firāk-ı ruñung çekdi sîneme / dözmez o dāğ-ı ħasrete ey lâle yüzlü dāğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [firāk-ı ruh, -ung]

fir'avn: Allahlık iddiāsında bulunduğ için Hz. Mūsā'nın mücādele ettiğ Mısır hükümdarı.

Mūsî ilen **Fir'avnı** koy bu sözi ārifler bilür / dîdār imiş 'ābidlerüng 'āşıklarüng dîdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [fir'avnı, -ı]

firdevs: Cennet.

büstān şahidleri **firdevsi** tavf itmiş sağın / hangısın görseng birür şāñ bahār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [firdevsi, -ı]

firîb: Aldatma, hile.

firîbine göngül virme neden gül şahid-i ra'nā / yaman yahşını farğ itmez virür her dem göngül pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [firîbine, -in, -e]

firûz: Mutlu, sevinçli, uğurlu.

ger naşîbi gönglümüng şol nāvek-i dil-düz olur / devlet ü bahtı sa'îd ü tālî'i **firûz** olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [firûz,]

fitne: Bela, ayartma, karışıklıklar. || Divan şiirinde öncelikle kıyametle ilgili olarak kullanılır. Ahir zamanda birçok karışıklıklar çıkacağı ve fitneler kopacağı bilinmektedir. Divan şairi bu karışıklıklara neden olarak sevgiliyi gösterir. Böylece sevgili-aşık ilişkisi ortaya çıkarır. Sevgili bir görünüşüyle fitneler koparır, aşıkları arasında kargaşaya neden olur. En önemli fitne sebebi buyudur. Sevgilinin selvi boyuyla salınması etki bakımından kıyametin kopacağı andan aşağı değildir.

dün meni mañmûr gördi söyledi ol genc-i ħüsn / çeşm-i mestim **fitnesinden** niçe-sin didim ħarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [fitnesinden, -si, -n, -den]

şanma ey **fitne** ki zülf ile ruḥuṅ görmeyeli / dile sünbül yörenür yâ göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [fitne,]

dimek diler idim ki 'aceb **fitnesin** itdi / dinme yoḥ ise kaniṅı tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [fitnesin, -si, -n]

fitne-i devr-i kameri: Ay devrinin fitnesi. II Ahir zaman fitnesi (Eski inanışa göre her bin sene için bir gezegen devri bulunur. İlki Âdem peygamberin devri olan Zühal'in devridir. Devr-i kamer ise Hazreti Muhammed'in devridir. Bu zamanda pek çok fitne çıkacağına ve ardından kıyametin kopacağına inanılır).

ğamıla yaḥtı meni şol ḥaṭ-ı 'arız eṣeri / n'eyledi cānıma gör **fitne-i devr-i kameri** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [fitne-i devr-i kameri,]

fülād it-: Çelik haline getirmek. II Kaskatı kalmak, aşırı coşku, soğuk, korku, üzüntü vb. etkisiyle hareket edemeyecek, bir şey söylemeyecek duruma gelmek, donup kalmak (çeliğin sert oluşu bağlamında).

bir nefesde 'arızıṅ gözgüyi eyler tîre-ḥāl / yüzüṅge karşı durup yüzün ger ol fülād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [fülād it-, -er]

funduk: Fındık.

her dem nigārın barmaḡuṅ başma turunc ḡabḡaba / taḡdīm kılma **fundukı** sīb-i şifāhān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [fundukı, -ı]

fürkat: Ayrılık.

'azizim **fürkatinden** baḥr ilen ber / benim ḥün-ı dilimdin dolacaḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 3). [fürkatinden, -i, -n, -den]

şaldı belā töpüglerine **fürkatüṅ** meni / senden ıraḡ gör ki neler geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [fürkatüṅ, -üṅ]

Ya'küb egerçi Yūsuf içün çekti çoḡ belā / bu işde kıldı **fürkatüṅ** andan füzün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [fürkatüṅ, -üṅ]

bilürem men kıymet-i vaşlıṅ ki çektiüm **fürkati** / devletiṅ ḡadrini ol bilür ki çekti miḡneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [fürkati, -i]

fürkat-i la'l: (Sevgilinin) kırmızı dudağının ayrılığı.

fürkat-i la'lüṅ ey büt-i meh-rü / gözümi kıldı ma'den-i lü'lü' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 1). [fürkat-i la'l, -üṅ]

furşat: Fırsat, uygun zaman.

zülfiṅi görgeç n'ola kapsa lebiṅden büse dil / kim ḡarāṅu gice olḡaç oḡrınıṅdur **furşatı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [furşatı, -ı]

füzün: Çok, fazla.

Ya'küb egerçi Yūsuf için çekti çoğ belā / bu işde kıldı fūrkatūng andan **füzūn** meni (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4*). [füzūn,]

G

ğabğab: Çene altı, gerdan.

her dem nigārīn barmağūṅ başma turunc **ğabğaba** / taqdīm kıılma funduķı sīb-i Şifāhān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [ğabğaba, -a]

ğabğab-ı sīmīn: Gümüş gibi beyaz çene altı.

yaşurur ğabğab-ı sīmīni anıṅ ḥaṭṭ-ı ğubār / dolanur luṭf ile reyḥānı 'aķīķ-i Yemenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [ğabğab-ı sīmīn, -i]

ğāfil ol-: Dikkatsiz, hazırlıksız olmak.

ğamzesinden göziniṅ olma Hidāyet ğāfil / hazır ol kim bu ğazanfer iṅen evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [ğāfil ol-, -ma]

ey göṅül maṭlūbı çün her yirde ḥazırsın maṅa / ğāfil olma kim aparur nāgehān bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [ğāfil ol-, -ma]

ḥālinden olma cān u dilūṅ ğāfil ey şanem / kim şāha vācib ola ra'ıyyet ri'āyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [ğāfil ol-, -ma]

ğāfil-i nādān: Bilgisizin gafilliği.

bulmaz anı terk itmese bu āb u hevāyı / ol **ğāfil-i nādān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6). [ğāfil-i nādān,]

ğaflet: Farkında olmama hali, bilinçsizlik.

gel ey içmiş bu gün **ğaflet** şarābı / sepilmiş yüzünge şūr u şarābı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [ğaflet,]

gāh: Ara sıra, bazen.

yolunḡdadur bi'llāh fidā rūḥ u revān-ı rūşenim / ki **gāh** toprağdan götür luṭf ile ey sīmīn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [gāh,]

gāh gāh: "Gāh ... gāh ..." bağlacı. Bazen, ara sıra.

ger degül ebr-i siyeh gün teg yüzünḡ kıata digil / gāh peydā nişe olur gāh pinhān kākülünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [gāh gāh,]

gāh gāhī: Bazen, zaman zaman.

men gāh gün cemālünḡ gāhī kamer direm / dīvāne olmışam yana bilmen neler direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [gāh gāhī,]

gāh gehī: *Bazen, zaman zaman.*

çerh-i harīf gerdiş ilen olmasa teng-dil / kim bu çemende gāh hāzāndur gehī bahār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [gāh gehī,]

gāhī gāh: *Bazen, zaman zaman.*

gāhī vücd terkin ider-men yüzüñ görüp / gāh ol ağız hayāline şağın 'ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [gāhī gāh,]

gāhī geh: *"Gāhî ... gāh/geh ..." bağlacı. Bazen de, ara sıra da.*

gāhī bu kīrpüğe yapışurlar geh ol yire / şol tıfl gibi kim düşe ğark-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [gāhī geh,]

ğālib ol-: *Üstün gelmek.*

zülfden yüzün görüp bī-hūş olursa dil n'ola / kim ki dün kıtsa şehir-geh ğālib olur ānga hıvāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [ğālib ol-, -ur]

ğam: *Acı, dert, keder, üzüntü.*

şükr kim derd ü belā vü miñnet ü endüh u ğam / devlet-i 'işkuñdan ey dil-ber musahhardur mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [ğam,]

senden ne ğam ki ey büt-i dil-cū yiter mānga / 'ālemde şādam ol ğam ile bu yiter mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [ğam,]

senden ne ğam ki ey büt-i dil-cū yiter mānga / 'ālemde şādam ol ğam ile bu yiter mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [ğam,]

derd ü ğamıñ dādını duyduñ meger ey dil / kim munça ki cevri eyledi dād eylemedüñ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [ğamıñ, -ın, -ıñ]

büy-ı zülfi cān dimāğından gidüp geldise ğam / ğam yime ey dil niçe bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [ğam,]

ger ğam ayağı şunsa vü ger nāle şerbetin / andan ne gelse hāste Hidāyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [ğam,]

kılduğca ğam oğına nişāne göñül seni / kaç'-ı ümīd eyleme kim imtiḥān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 4). [ğam,]

gelmez mi şādılgı yavuğına Hidāyet'üñ / yoḥsa ezelden ol ğam u miñnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [ğam,]

yārıñ ğamı sıvdi meni men hem anı sıvdüm / koyuñ biz ikini bire ki siven sivenıñdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [ğamı, -ı]

cān gitti kalmadı mānga hicrūñde dīn ü dil / ey ğam Hidāyet ile kerem eyle kıla gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [ğam,]

gönglümîng 'ışkūngda şāhā hem **ġam** u hem derdi var / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [ġam,]

gönglümîng her gūşesinde yüz delük deldi **ġamung** / bir ive hergiz kişi munça kapu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [ġamung, -ung]

gözlerüm suvına düşdüm çıha bilmen bu sudan / kim maṅga yüz derd ü **ġam** her yaṅadan bu sudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [ġam,]

ger fīl çekse mūr şıfat nā-tüvān olur / **ġam** yüki kim Hidāyet ħūnīn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [ġam,]

ger tipdise iting başına müdde'ī ne **ġam** / devlet başında yoḥdur anıṅ devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [ġam,]

kızıl kan ile boyansa saru beṅzim ne **ġam** ey dil / maṅga ol ikki 'ālemde yaḳīn bil kim yüz aḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [ġam,]

her lü'lü' kim düşer bu şebahden zümürürde / la'lüṅçün aṅdurur saṅga cüz **ġam** töken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [ġam,]

dās-ı taḥammül ile Hidāyet biçer **ġamı** / cān mezra'ında niçe ki toḥm-ı belā eker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [ġamı, -ı]

ger **ġam** çerisi kılsa göṅül kal'asın ħiṣār / bir cām-ı 'işret ile anı puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [ġam,]

darar göṅülü her yaṅadan yüz **ġam** u miḥnet / her gāḥ ki meṣṣāta ser-i zülfiṅi darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [ġam,]

ġamungdan biyle kim aḡlar Hidāyet / tīz ol bī-dilden ola kanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [ġamungdan, -ung, -dan]

derd ü **ġam** u miḥnet ü endūḥuṅı / şūrete direm ki bu miskīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [ġam,]

derd ü **ġam** u belāṅı göṅülde kem eyleme / senden men şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [ġam,]

senden raḳībi göṅül ne **ġam** yigler ise yār / yār olsa yāriṅligi tīz biline anıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [ġam,]

ḥaçan Hidāyet ola **ġam** u ġuşşadan ıraḡ / kim kıldılar ezel günü taḥvīline anıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [ġam,]

cānā **ġamungdan** aḡdı gözüm yaşı Nīl teg / cismim bilingni isteyüp inceldi kıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [ġamungdan, -ung, -dan]

kesme cāndan **ġam** u derdūṅni ... / mülk vīrān ola zulm olsa işi pādīşehiṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [ġam,]

gidüpdür cān u dil yanar **ġamungla** kimse bilmez kim / nedür sırrı bu cān-bāzuṅ nedür ḥāli bu dil-süzüṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [ġamungla, -ung, -la]

bu demde göṅül şaçıl u açıl **ġamı** ilen / dutulma yüküṣ ḡonçe-şıfat gül kimi açıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [ġam, -ı, -ilen]

nazardın gāyib olgeç ol boyı dal / elif teg kâmetim **ğamdın** olur dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [ğamdın, -dın]

ey la'l-i leb **ğamungda** sening eşk ü dîdeden / men bilmezem ki ma'den-i sîmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [ğamungda, -ung, -da]

dingeç **ğamungdan** ağzuma çaldung ki söyleme / şimdin gerü ne dineyem ey cân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [ğamungdan, -ung, -dan]

cânâ sanğa göngül **ğamı** yâ gör nemi diyem / sensiz hezâr derde esîrem nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [ğamı, -ı]

ey seng-dil yakın ki kıla rahm hâtırung / ger men sanğa göngüldegi derd ü **ğamı** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [ğamı, -ı]

hem-demlü hem-demin diyüben şorsalar maŋga / ey **ğamla** yaş u men daŋı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [ğamla, -la]

bilür mi ey Hidâyet şor bir ol der-i kirâmı kim / dönüpdür baŋr-i 'ummâna **ğamungdan** dîde-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [ğamungdan, -ung, -dan]

dün öldürem didung ğamımı kim ki yir neden / öldürmedung Hidâyet'i men hem bu **ğamda-em** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [ğamda-em, -da-em]

dil ü cân ile hicrânungda ne **ğam** / il ile kara gün olur bayram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [ğam,]

haçan bu iş kılam men eger hûş-mend olam / yağmur kimi bu **ğam** ki Hidâyet yağar maŋga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [ğam,]

halk arasında be-ğâyet bî-dil u dîn olmışam / zülf-i müşkîni **ğamından** gör ne miskîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [ğamından, -ın, -dan]

baş düşde pây-mâli olur dil görür **ğamın** / yoŋsul meşel durur düş ilen pây-mâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [ğamın, -ın]

sağınma lâle durur yâ şakâyık ey gül-i çîhr / **ğamungda** kanlu yaşımdur ki dutdı dağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [ğamungda, -ung, -da]

ay yüz n'ola şarardung ise kaşı **ğamından** / sen teg yüz onun kaşlarının yayına kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [ğamından, -ın, -dan]

Rüstem bu belâ çekmedi Suhrâb **ğamından** / kim men çekerem sen yüzi meh-tâb **ğamından** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [ğamından, -ın, -dan]

Rüstem bu belâ çekmedi Suhrâb **ğamından** / kim men çekerem sen yüzi meh-tâb **ğamından** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [ğamından, -ın, -dan]

la'lingden ırağ hicrüng içinde menem ey düst / ol teşne ki çöllerde öle âb **ğamından** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [ğamından, -ın, -dan]

şordur maŋga la'lingi ki mestâne gözüng teg / maŋmûram u âşüfte mey-i nâb **ğamından** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [ğamından, -ın, -dan]

bir kez didi uyŋhuda görürsin yüzüm ol ay / göz açmamışam iller ola hûvâb **ğamından** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [ğamından, -ın, -dan]

bu nev' ile kim düstları yād idip ağlar / şong uci Hidāyet ölür aḥbāb **ḡamından** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [ḡamından, -in, -dan]

la'li **ḡamındın** ança anıḡ dīde sürdi su / kim kūyī çevresinde dengiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [ḡamındın, -in, -dın]

ḡamdan ölsem 'aceb mi la'lüḡ için / çölde ölür kişi bulunmasa su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [ḡamdan, -dan]

yüzüḡ **ḡamında** göḡül yüz risāle ger yazsa / Hidāyet'üḡ ola meyli o yüz risālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [ḡamında, -in, -da]

söylegeç geh derd ü **ḡam** gönder gehī būyüḡ maḡa / güldi ol meh-veş didi ḡamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [ḡam,]

ḡam ivürmekden Hidāyet göḡlin almakse murād / uma ey cān sen tegi maḡşūdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [ḡam,]

göz yüzün gördi göḡül çekdi Hidāyet **ḡamını** / belī her işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [ḡamını, -in, -ı]

göz kılmasa zülfüḡden o ruḡsāre nezāre / **ḡamdan** gögerüp yaşı azalursa ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [ḡamdan, -dan]

göḡül şād ol **ḡam** u şādını bu 'ālemde yek-sān dut / neden kim hīç tedbīr ile yoḡdur çāre taḡdīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [ḡam,]

yār için ölenüḡ dīni yār imiş ne **ḡam** / ger yār için Hidāyet ölü şalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [ḡam,]

gözlerüm suyn gören la'li **ḡamındın** dir maḡa / küfr ola bī-hüde gizmek istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [ḡamındın, -in, -dın]

dūd u endūh u belā vū sitem ü miḡnet ü **ḡam** / yana cān ülkesini puzmaḡıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [ḡam,]

ḡamıla yaḡtı meni şol ḡaḡ-ı 'arız eḡeri / n'eyledi cānıma gör fitne-i devr-i kāmērī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [ḡamıla, -ı, -la]

felek kim ḡan ider **ḡamdan** müdām ehl-i cihān baḡrın / işitse baḡrı ḡan ola göḡülüḡ āh u vāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [ḡamdan, -dan]

Hidāyet dem-bilā-dem **ḡam** çekersin / bu yükler çekmege yoḡdur sāḡa tay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [ḡam,]

ḡalmadı kimse ki duymadı Hidāyet **ḡamunḡı** / āh kim duymayan ol gözleri fettān ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [ḡamunḡı, -unḡ, -ı]

senden eger **ḡam** gele yā derd ü bīm / şükr seninḡ virdüḡünḡe ey kerīm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [ḡam,]

velī sensiz maḡa çekdi çeri **ḡam** / ne bir yoldaş u ne bir yār-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [ḡam,]

ne **ḡam** didi yaḡış teg yaḡsa yaḡı / çü müstaḡkemdür ümīdüm bu daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [ḡam,]

gel iç devlet meyin maḥmūrīngı yaz / yiter ğam defterin alup yiter yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [ğam,]

içen devlet meyin bil kim oyandı / ğam odında ḥaçan devletlü yandı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [ğam,]

görende fāriğ u āzād ḥāṭırım ğamdan / ḥaçan ki serpe şalurdum niḳābı çihremden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12). [ğamdan, -dan]

ğam degül: Ne çıkar, zararı yok.

lāf urur çoḥ yaşamış serv didim ḳāddīng ile / ğam degül 'aklı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [ğam degül,]

ğam ol-: Üzölmek.

ey cān nedīmi şorma meni kim ne demde-em / hem-dem ğam oldu gönglüme sensiz ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [ğam ol-, -dı]

ğam yi-: Dertlenmek, kederlenmek, tasalanmak.

büy-ı zölfi cān dimāğından gidüp geldise ğam / ğam yime ey dil niçe bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [ğam yi-, -me]

ger tīg-ı cefā ile diler bağrūngı her dem / ğam yime Hidāyet seni çün biyle diler yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [ğam yi-, -me]

bizimle yār arasında niçe gün ger ırağlığdur / kayurma ğam yime ey dil ḥamunuḡ başı sağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [ğam yi-, -me]

didim öldür Hidāyet'ni dil alma / didi ğam yime ol hem ölecağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 5). [ğam yi-, -me]

dün öldürem didüḡ ğamımı kim ki yir neden / öldürmedüḡ Hidāyet'i men hem bu ğamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [ğam yi-, -r]

vaşlından ayru şol mehīḡ dāyim yirem hicrinde ğam / ammā Hidāyet bilmez ol kim men anīḡ ğam-ḥvāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [ğam yi-, -r, -em]

bir nazar görmek için kanuḡı ger aḥıda yār / ey Hidāyet yōri ğam yime vü ḥoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [ğam yi-, -me]

ğam-geşte-i mezellet: Gam içinde kalmanın hakirliği.

helāk-i ğuşşa vü ğam-geşte-i mezellet idüm / dime üküş ki men erkān-ı mülk ü millet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [ğam-geşte-i mezellet,]

ğam-gīn: Kederli.

bulmegeç ağızıḡnı yüzüḡle varur ol zölfe dil / gündüz ile çün anı bulmaz bu ğam-gīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [ğam-gīn,]

ğam-gīnlık: Kederlilik, üzüntü.

yüzüñğden ayru benim derd ü āh u **ğam-gīnlık** / işim şikestelik ol zülf kimi miskīnlık (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [ğam-gīnlık,]

ğam-ḥvār: Kederlenen, tasalanan.

vaşlından ayru şol mehīñğ dāyım yireme hicrinde ğam / ammā Hidāyet bilmez ol kim men anīñğ **ğam-ḥvāriyam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [ğam-ḥ vāriyam, -ıyam]

ğam-ı hicr: Ayrılık gamı, tasası.

birmegeç yaş çerisi yüzüme yüz gözle şehā / dil ü cāndan ğam-ı hicrūñğ savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [ğam-ı hicr, -üñğ]

ğam-ı hicrān: Ayrılık gamı, tasası.

ğam-ı hicrān ilen ölmekden özge / Hidāyet'ning şehā dermānı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 5). [ğam-ı hicrān,]

ḳaddimi kim ğam-ı hicrānūñğ egipdür düzele / eylesēñğ şormağıma rence mübārek ḳademi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [ğam-ı hicrān, -ūñğ]

ger ol Türk- sarāyını Hidāyet görmesem bir dem / **ğam-ı hicrān** puzar derdüm dil u cānūñğ sarāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [ğam-ı hicrān,]

ğam-ı 'ışk: Aşkın gamı.

ḳıldı tevekkül ğam-ı 'ışkında dil / olmaya hīç neste tevekkül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [ğam-ı 'ışk, -ın, -da]

ğamlan-: Gamlanmak.

ḳadem bas göñglümūñğ dīvānesine / yoḥısa **ğamlan** ol vīrānesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 23). [ğamlan,]

ğamze: Süzgün bakış.

ol yüzi gül kim göñgöl yüzün görüp medhūş olur / **ğamzesi** yüz nīş eger urursa cāna nūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [ğamzesi, -si]

ger Hidāyet ḳanın ol **ğamze** töker dimēñğ āñga / ki şer'at sōzilen ḳul ḳanı sultāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [ğamze,]

ğamzesinden göziniñğ olma Hidāyet ġāfil / ḥazır ol kim bu ġazanfer iñgen evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [ğamzesinden, -si, -n, -den]

her ḥaçan kim başara oḥılan ol **ğamze** savaş / yaya dönsün boyı anīñğ ki fidā ḳılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [ğamze,]

hâcibidür her biri Çaçî kemân / **ğamzeleri** her biri tîr-i hadeng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [ğamzeleri, -leri]

vardı ilden dil didim tâ gördi **ğamzeng** didi kim / hancaru varur ki şayd-ı zaḥm-dârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [ğamzeng, -ng]

gözüng kanım içicağ **ğamze** tığılan soğulur / meger bu çağırı güçlü görür ki kıtar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [ğamze,]

ğamze tığıla hemîn çalmadı gönglimni gözüng / ol haramî yana kim uğraşa fi'l-hâl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [ğamze,]

şorma Hidâyet ol şanemüng çeşm ü **ğamzesin** / emn ü ferâgat isteme bu rûzgârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [ğamzesin, -sî, -n]

ğamzelen kan töker şorar leb ile / yaralar cânı duz seper yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [ğamzelen, -len]

ger öldürür Hidâyet'i **ğamzeng** 'aceb degül / munüng teg iş durur anğa haḳdan hidâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [ğamzeng, -ng]

ger tökdi ise gözleri kanım 'aceblemeng / gözetmişdi **ğamzeleri** andan burun meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [ğamzeleri, -leri]

ğam-zede-i rüsvâ: Gamlı rezil.

dün Hidâyet'ni dimeng 'ışk ile rüsvâlığdan / koyıng öz hâline şol ğam-zede-i rüsvâyı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [ğam-zede-i rüsvâ, -y, -ı]

ğamze-i hûn-hvâr: (Sevgilinin) Kan dökücü, zalim yan bakışları.

hüküm itdi revân olmağa kan yaşımı bir gün / ol **ğamze-i hûn-hvâr** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 7). [ğamze-i hûn-h vār,]

ğamze-i hûn-hvâre: Zalimin süzgün bakışı.

çoḡ göngüller ki bu gün ol gözi hûn-hvâre sile / ger işâret kıla bir ğamze-i hûn-hvâresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [ğamze-i hûn-h vâre, -sî, -le-sî, -le]

ğarîb: Gurbette bulunan, yabancı, kimsesiz.

şādılığing göngül ivine gelmedi disem / eydür ki n'eyesün yolu bilmez **ğarîbdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [ğarîbdür, -dür]

dil ü cânıngnı yâr idür şorar şayru gözüm didüm / **ğarîbler** şormağıcun dünya durduğınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [ğarîbler, -ler]

ğarîb-i bî-dil-i zâr-ı nizâr: Gönünün kaptırmış çelimsiz gurbetçinin inlemesi.

hurremem tâ şordılar kimdür Hidâyet didi kim / bir ğarîb-i bî-dil-i zâr-ı nizârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [ğarîb-i bî-dil-i zâr-ı nizâr, -ım, -dur]

ġarĩbsin-: Bir ŧeyi garip, tuhaf ve uygunsuz bulmak.

ŧehā mensiz **ġarĩbsinmiŧdũr** iting / meni dũn gũrgeç il feryāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [ġarĩbsinmiŧdũr, -miŧ, -dũr]

ġarĩk it-: Boġmak, batırmak; birine bir ŧeyi bol bol vermek.

çevũrdi cevũrũmi seylāb-ı miħnet / ġarĩk itdi meni ġarķāb-ı miħnet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 10). [ġarĩk it-, -di]

ġarĩk-ı bahr-ı ġam: Gam denizinde boġulmak II Aŧıġın sũrekli olarak dertlere, kederlere dũçar olması.

ġarĩk-ı bahr-ı ġam olanları kenāra yitũr / gũngũl bu varķa-i ħũn-ħvāreden bir uŧandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [ġarĩk-ı bahr-ı ġam,]

ġark: Suya batma, boġulma.

her gũnde ķanlu yaŧuma **ġarķam** bu dĩdeden / gel gũr ki senden ayru ne gũnde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [ġarķam, -am]

bu nev' ilen ki dĩdelerũm ķanını tũker / tĩz gũnde **ġarķa** eyleye seyl-āb-ı ħũn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [ġarķa, -a]

ġark ol-: Boġulmak, batmak; hũzũn, keder içinde olmak, çok ũzũlmek.

bahr-ı ġam içre ten gemisi olmiŧ imdi ġarķ / ki kayġu daġı saħlamaz olsaydı lengerũm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [ġarķ ol-, -miŧ]

her niçe ġarķ olur yir ũ gũk ķanlu yaŧuma / od ŧaldı āħ u nāle benim iç ũ daŧıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [ġarķ ol-, -ur]

ġark-āb: Suya batan, batmiŧ olan.(aŧıġın gũzyaŧları).

gāhĩ bu kirpũge yaŧıŧurlar geh ol yire / ŧol tıfl gibi kim dũŧe **ġarķ-āba** gũzlerũm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [ġarķ-āba, -a]

ġarkāb-ı miħnet: Derdin boġuŧu.

çevũrdi cevũrũmi seylāb-ı miħnet / ġarĩk itdi meni **ġarķāb-ı miħnet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 10). [ġarķāb-ı miħnet,]

ġark-ı 'arak: Tere boġulma, terleme.

ħammāmda dũn **ġarķ-ı 'arak** cismini gũrdũm / ŧandum ki bilũr ũstine inçũ dũŧũnũpdũr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [ġarķ-ı 'arak,]

gavgā: Dũġũŧme, gũrũltũ.

ağız açsam hikāyetüm dimege / dir Hidāyet daḥı ne **ġavġādur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [ġavġādur, -dur]

ġavr: Öz, hakikat, esas.

gözüng göngül aluban puzdı cānım ülkesini / şehā yit ülkelüning **ġavrına** ki täländur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [ġavrına, -ı, -n, -a]

ġavş: Suya dalma, dalgıçlık.

ey dil gel ol qadi elif ü zülf-i dāla gör / baḥr-i muḥīṭ-ı 'ışkına **ġavş** ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [ġavş,]

ġavvās: Dalgıç. || Divan şiirinde dalgıç daha çok su ile birlikte anılır. Dalgıçların denizden kıymetli şeyler çıkarmaları dolayısıyla, değerli şeyler arayan kişi de gavvasdır. Aşığın gönlü bu bakımdan gavvasdır. Şiir ustaları da kendilerini mana incileri çıkaran birer dalgıca benzetirler. Bazen sevgilinin dudaklarının hayali, göz denizine düşmüş bir yüzük olarak düşünülüp gönül ona dalgıçlık yapar.

gözlerüm yaşın töküp buldı dışıng vaşlın şehā / ḥansı **ġavvāşing** işidür kim bula busudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [ġavvāşing, -ing]

batarlar imdi kaplayuban şişe başlara / **ġavvāş** kimi kılzüm-i sım-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 6). [ġavvāş,]

ġayb eyle-: Kaybetmek.

meni ġayb eyledi dü gün ḥiṭāb / cān kuşına kim ide fikr-i şavāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 36). [ġayb eyle-, -di]

ġāyet: Son derece, çok; son, uç.

ey sidre boylu görmedi **ġāyetde** müntehā / naḥl-i ḳaddüing kimi daḥı serv-i çemān çemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [ġāyetde, -de]

tökdükçe göz yaşını bulunmaz nihāyeti / baḥr-i muḥīṭüing olmaz imiş ḥadd ü **ġāyeti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [ġāyeti, -i]

ġāyib ol-: Ortadan çekilmek, görünmez olmak.

naẓardın ġāyib olgeç ol boyı dal / elif teg ḳāmetim ġamdın olur dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [ġāyib ol-, -geç]

'āriziing muşhafı tā oldı gözümden ġāyib / oḥımağlıg mānga evrād u kitāb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [ġāyib ol-, -dı]

tā ġāyib oldı dīdeden ol ebrü-yı cünün / yaḥtı Hidāyet āteş-i şavḳ-ı cünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [ġāyib ol-, -dı]

ġayr: Ayır, başka; yabancı.

vişâlin isteyen geç hamudan kim bulmaya vaşlın / dil u cān şafhasından kim ki **ğayrüng** nakşın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [ğayrüng, -üng]

ğayr-ı millet: Milletin yabancıları.

uymadüğümçün rakıbe ehl-i haq men' eylemez / **ğayr-ı millet** ola her kim uya ğayr-ı millete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [ğayr-ı millet, -e]

ğayr-ı millet ol-: Milletden ayrı kalmak.

uymadüğümçün rakıbe ehl-i haq men' eylemez / ğayr-ı millet ola her kim uya ğayr-ı millete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [ğayr-ı millet ol-, -a]

ğazanfer: İri arslan.

ğamzesinden gözining olma Hidāyet gāfil / hazır ol kim bu **ğazanfer** ingen evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [ğazanfer,]

gebr: Mecûsî, ateşe tapan.

dün seçmedüng ağıyârı itingden nişe yâ Rab / fark eylemedüng **gebr** ü müsülmân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [gebr,]

geç-: Vazgeçmek.

şāha kul olup **geçti** Hidāyet dil ü cāndan / kim şāhı siven ikki cihān ber-ṭaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [geçti, -ti]

'alāyıkıdın eger **geçseng** Hidāyet / ṭarīk-ı 'ışık içinde sensin abdāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [geçseng, -se, -ng]

tā seni buldı göngül **geçti** hamu 'ālemdin / haqqa her kim şığına cümle cihāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [geçti, -ti]

tevbeden **geç** Hidāyet olğaç 'ıd / şādılg çağı varma kayğuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [geç,]

geç-: (Zaman için) Harcamak, geçirmek.

yüzüngle zülfüng için ey meh-i hümāyün-fāl / bu gice fikr ider idim ki **geçdi** mäh u sāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [geçdi, -di]

geç-: Geçmek, girmek, geçip gitmek.

oḥı efgānlar kıılır **geçer** Hidāyet şor neden / ḥansı yaydan güç görer yâ Rab ki men kurbān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [geçer, -er]

esbāb-ı cihāndan o ki **geçmez** işiginde / hayvāndur özin beste-i kâh u 'alef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [geçmez, -mez]

gül **geçüp** gül-zār otursa n'ola çün pâyendedür / 'āleminġ bağında serv-i himmet-i şāh-ı cihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6). [geçüp, -üp]

ol ki 'ömrüm teg **geçer** bahmaz maṅa ta'cilden / hüsni ni hâk saḥlasun taġyîr ilen tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [geçer, -er]

her hānda ki **geçdise** oḥuṅ sözi Hidāyet / yayıṅ kimi boynın egüben gögsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [geçdise, -di, -se]

göz yaşındın geçe bilmen yüzüp ey murġ-ı seher / bu dengizdin geçüre gör alup arḥaṅa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [geç-, -ebil, -men]

geçür-: Geçirmek; bir engeli aşip ötesine varmasını sağlamak, atlatmak.

göz yaşındın geçe bilmen yüzüp ey murġ-ı seher / bu dengizdin geçüre gör alup arḥaṅa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [geçür-, -egör]

geçür-: (Zaman için) Harcamak, geçirmek.

her kim ki anıṅ zikrile evkāt **geçürmez** / bî-cāre günin zāyi' u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [geçürmez, -mez]

gedā: Dilenci, fakir.

n'ola meyl itnese Hidāyet'e yār / pādişehdūr **gedāya** meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [gedāya, -y, -a]

ulu devlet durur irmek İrem teg kūyīṅa şāhā / sa'ādet yarlıġ kıldı **gedā** ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [gedā,]

devletimdür yār ilin öpmaġ içün baş oynaram / hoş sa'ādet men **gedāya** ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [gedāya, -y, -a]

zekāt-ı hüsn virgil men **gedāya** / biraz buse ki oldunġ hüsn ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [gedāya, -y, -a]

gedāyī: Kölelik.

andan hem anı 'ārif isenġ eyle **gedāyī** / tā kūr ola şeyṭān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12). [gedāyī,]

geh gāh: Ara sıra.

naẓarı var idi **geh gāh** menümlen itiniṅ / neyleyem āh ki kaṭ' eyledi mendin naẓarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [geh gāh,]

geh gāh: Bazen... bazen de....

buyruğı tîgîdur velî hükmidür oğları / geh hükmi öldürür meni vü gâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [geh gâh,]

geh geh: "Geh ... geh ..." bağlacı. Bazen, kimi zaman.

kaş u gözünğ sevdâsılan cânâ Hidâyet dün ü gün / geh sâcid-i mescid olur geh sâkin-i meyhânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [geh geh,]

geh tiker kirpügününg ignesi bağrum yarasın / geh firâkı tikenî pâreledür ol tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [geh geh,]

isterem men seni geh mescid ü geh şavma'ada / istemez zâhid u adımını koyar her-câyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [geh geh,]

geh gehî: Bazen... bazen (de)...

neden benim kimi geh şararur gehî kızarur / degülse la'li meyi katına şerm-sâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [geh gehî,]

söylegeç geh derd ü gam gönder gehî büyüñ mangu / güldi ol meh-veş didi hamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [geh gehî,]

gel-: Gelmek, ulaşmak, varmak.

sen yârdan **gelür** niçe ağıyardan kaçam / tedbîr yolı durur yiticağ Tanrı'dın belâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [gelür, -ür]

büy-ı zülfi cân dimâğından gidüp **geldise** gam / gam yime ey dil niçe bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [geldise, -di, -se]

ey ki gündüzdür yanğağünğ zülfi-i müşkîn giceler / **gel** ki uymadı firâkuñğdan bu miskîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [gel,]

göl çağıdır Hidâyet ü gül-gün çağır demi / var bir muşâhib iste vü **gel** devletünğ becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [gel,]

göñgöl mülkini çapmağa **gelür** ol Türk ılkayup / Hidâyet ol bedevlûden kırağ dutmağ ulağığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [gelür, -ür]

şâdîlîğñ göñgöl ivine **gelmedi** disem / eydür ki n'eylesün yolu bilmez garîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [gelmedi, -me, -di]

handasan ey tal'atı ferhunde **gel** kim sensizin / cân ider feryâd çün ol tal'at u feryâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [gel,]

atlandı meger seyr içün ol şâh-süvârum / kim her yanğadan na'ra **gelüp** yiri yörüdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [gelüp, -üp]

gelgeç seni nefire götürem dir ü menüm / göñglimde çalınur bu ferağdan naķâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [gelgeç, -geç]

geldi nev-rüz yana gülşen ü şahrâ demidür / yâr-ı gül-çihre ilen 'îş u temâşâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [geldi, -di]

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rîf **gel** / şimdi gör kim ol bulağdan su yirine kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [gel,]

kirdârunga hoş dut göngül vaşlından özge umma **gel** / nişün ki görür hüblığ her kim ki hoş-kirdâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [gel,]

zülfine bende hâli haçan biline anıñ / men teg yüz olsa **gelmeye** bir kılına anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [gelmeye, -me, -y, -e]

ey dil kaniñ tökem dise oyunla yâr inan / gönglindeki durur ki **gelür** diline anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [gelür, -ür]

şimdi ki çeker nâle gülistânda 'anâdil / **gel** bâde-i gül-gün çek ü kırtul zi-'anâdil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [gel,]

dün atlu irdüm yârüme emdür lebüng emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse **gel** düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [gel,]

yüzi ayımdur Hidâyet zülfi ilim hâk bilür / ayım aydan yig olur **geldükçe** ilim ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [geldükçe, -dük, -çe]

ol kemân-dârung teninde cânınga nâvekleri / dut 'azîz anı göngül çün kim **gelür** ırağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [gelür, -ür]

'aceb mi gönglüme düşse yaşım aḡgeç lebi 'aksi / ki çağır çoḡı oldur kim **gelür** Bağdâda âb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [gelür, -ür]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymân eyleme / **gel** otur çoḡ gonçe kimi bağrumı kan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [gel,]

senden Hidâyet incimez ey cân ne kim **gelür** / hoşdur ne olsa bendeye ḡakḡıñ ḡavâlesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [gelür, -ür]

atmaz oldu mânia yâr oḡını gelgeç aḡyâr / **geldi** kış oldu meger ḡolına güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [geldi, -di]

atmaz oldu mânia yâr oḡını **gelgeç** aḡyâr / geldi kış oldu meger ḡolına güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [gelgeç, -geç]

ol ola er ki **gelse** kılıçla cüdâ günü / özine ol günü bile zevḡ ü şafâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [gelse, -se]

ḡâcî azup ḡapung yolu **gel** dir ḡarem sarı / mundan yig olmaya belî güm-râh buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [gel,]

gelse başım aparmaḡıçun şâh buyruḡı / baş koymışam ne kim ola Allâh buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [gelse, -se]

bu söz üsne yitüp **geldi** ḡayâlüng / didi kim niçedür ey ḡaste ḡâlüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [geldi, -di]

nür-ı meh yaḡıla şem'-i Hidâyet / **gelicek** munda ey şem'-i Hidâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 27). [gelicek, -icek]

gel ey içmiş bu gün ḡaflet şarâbı / sepilmiş yüzünge şür u şarâbı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [gel,]

gel iç devlet meyn maḥmūrîngi yaz / yiter ğam defterin alup yiter yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [gel,]

gel içgil zevk ilen devlet ayağı / bu devletden bizi çekme a yağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [gel,]

gelicek bulmaz olsaṅ düst kāmı / ecel yanımda içsün düst-kāmı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 8). [gelicek, -icek]

bir ün kulağıma **geldi** zi-ḥuftegān-ı laḥed / ki ey fakīr-i ḥakīr olmagil perīṣān-ḥāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 5). [geldi, -di]

göṅgöl didi bu meded istegil zi-ferd-i şamed / kulağım anda ki bir ün **gele** zi-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [gele, -e]

ger fānī iken ister isēṅ bākī ola sen / iḥlās ile **gelgil** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [gelgil, -gil]

gel-: Gelmek, olmak, -e uğramak.

ger ğam ayağı şunsa vü ger nāle şerbetin / andan ne **gelse** ḥaste Hidāyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [gelse, -se]

gelmez mi şādliḡ yavuḡına Hidāyet'üṅ / yoḥsa ezelden ol ğam u miḥnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [gel-, -mez, -mi]

uçā yazar za'fdan göge Hidāyet doğrusı / derd eger bu ise **geldükçe** 'acāyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [geldükçe, -dükçe]

gelse gerdün teg belā ol meh-cebīnden dönmezem / çerḡ iderse yüz kemīnler ol kemīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [gelse, -se]

tirelik kim dahı **gelmez** rüz u şeb cānān besi / eyledür kim bellü olmaz kışda eyyām-ı ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [gelmez, -mez]

senden eger ğam **gele** yā derd ü bīm / şükr sening virdügünge ey kerīm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [gele, -e]

çün maṅa senden **gelür** ey cān elem / cevruṅg ilinden ne şikāyet kılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [gelür, -ür]

gel gör-: Gel gör, fark et, farkına var!.

ey dil gel ol kadi elif ü zülf-i dāla gör / baḥr-i muḥīṭ-ı 'ışkına ğavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [gel gör-,]

ey bağbān şanevber ü servüṅni ögme çoḡ / gel bir baḡ ol nihāl-ḡad ü i'tidāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [gel gör-,]

yitürdügiçün ol lebe sāḡar dehānını / gel gör şurāḥī sākī ilinden ne ḡan töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [gel gör-,]

her günde ḡanlı yaşuma ġarkam bu dīdeden / gel gör ki senden ayru ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [gel gör-,]

gelen gider: Doğan ölür.

bu dünya söyledüğündür iki kapılı ribât / **gelen gider** gerek İlyās dut gerek vaṭvāt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [gelen gider,]

gemi: Gemi.

kaşlaruṅ ol göz ü kirpükle yaşıṃ içre saḡın / Dicdele oḡlaşuban karşılamış ikki **gemi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [gemi,]

gemi: Gemi. II Kurtuluş vesilesi.

fānī cihānda şun maṅa zevrak ki ḥāṭırum / bu baḥr-ı ḡamdan ol **gemi** ilen kıılır güzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [gemi,]

göz yaşı üsne kıldı Hidāyet teniṅ maḳām / bu baḥr içinde ada aṅa yā **gemi** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [gemi,]

gemi: Gemi. II Ruhı taşıyan beden.

baḥr-ı ḡam içre ten **gemisi** olmuş imdi ḡark / ki kayḡu daḡı saḡlamaz olsaydı lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [gemisi, -si]

genc: Hayâtın çocuklukla orta yaşlılık arasındaki döneminde bulunan kimse.

oturdu atlu sa'âdetle devlet o **genc** / didim yana nereye devlet ü sa'âdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [genc, -e]

genc: Hazine.

ger yolında daş ile basursalar yüz kez rakīb / şanmagil daşını bil kim **genc** ü gevherdür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [genc,]

dil ü cānı bayıt lebīṅden kim / **genci** şāhuṅ çerisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [genci, -i]

genc girüp ḡonçe teg ol hırka-püş / baş çeküp hırkaya olgil ḡāmüş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 35). [genc, -e]

genc-i hüsn: Güzellik hazinesi.

dün meni maḡmür gördi söyledi ol **genc-i hüsn** / çeşm-i mestim fitnesinden niçe-sin didim ḡarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [genc-i hüsn,]

genc-i maḡfī: Gizli hazine.

oldı cemāliṅden cüdā vīrān Hidāyet ḡāṭırı / ey **genc-i maḡfī** sāye sal ol genc-i vīrān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [genc-i maḡfī,]

genc-i vîrân: Yıkık hazine.

oldı cemâlingden cüdâ vîrân Hidâyet hâtırı / ey genc-i maḥfî sâye sal ol **genc-i vîrân** üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [ger,]

ger: Eğer.

görsēt diding ne gelse ilüngden maṅga raķib / **ger** Tangrı koysa ölmez isem görsedem saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [ger,]

ger yolında daş ile basursalar yüz kez raķib / şanmagil daşını bil kim genc ü gevherdür maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [ger,]

la'lüngden özge teşne-i didârunga müdâm / **ger** âb-ı ızır olursa görünür serâb aṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [ger,]

ger Hidâyet'üng Nevâyî kimi rengin sözleri / niçe kim çoḥdur velî dimek gerek bir bir cevâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [ger,]

didüm ey gün yüzüñgi görsēt gözimden nem gider / didi **ger** sen teg yüzi seyl aḥıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [ger,]

n'ola konup lebine çibin **ger** ilin şorar / dirler meşel ki balı dutan barmağın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [ger,]

ger ğam ayağı şunsa vü **ger** nâle şerbetin / andan ne gelse ḥaste Hidâyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [ger,]

ger ğam ayağı şunsa vü **ger** nâle şerbetin / andan ne gelse ḥaste Hidâyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [ger,]

ger naşibi göñlümüñ şol nâvek-i dil-düz olur / devlet ü baḥtî sa'îd ü tâlî'i firûz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [ger,]

ger tîğ-ı cefâ ile diler bağrunğı her dem / ğam yime Hidâyet seni çün biyle diler yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [ger,]

ger bağrunğı yaram dir iseng tā görem ne var / cāndan Hidâyet eyleye efgān ki yâr yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [ger,]

didim olmağa ayağunğda göñgöl ḥasreti var / didi **ger** aṅga naşib olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [ger,]

ger ister iseng cān u dil ü dīnimi almağ / kıl göz uci ilen bir işâret ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [ger,]

nâz-ı 'işkunğdan Hidâyet **ger** yanarsa çekmez âh / zāhidüñg savuğlığındandır ki âh-ı serdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [ger,]

dutdı zülfünğ **ger** delü göñlüm didim n'oldı didi / niçe öz işin duyup adın delü koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [ger,]

ger Hidâyet düşerse sevdāya / şol ḥaṭ-ı 'anberî isi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 5). [ger,]

zülfi 'aksi dil-bering çeşmümde müşk-i südedür / müşk-i Cîn **ger** kurulıgda varısa bu sudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [ger,]

olmazsa hâste gönglüme vaşling ögür eger / **ger** dağ olursa dâğ-ı firâk ikki kat eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [ger,]

zülfüng ki dem-be-dem deger ol gül yângağlara / artuğlıgıla cānlara **ger** dir iseng deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [ger,]

ger fıl çekse mūr sıfat nâ-tüvân olur / gam yüki kim Hidāyet hūnīn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [ger,]

ağyār hīmilen meni **ger** yār iki böler / incimezem neden ki rakībimle çüb keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [ger,]

ger tipdise iting başına müdde'ī ne gam / devlet başında yoğdur aning devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [ger,]

bizimle yār arasında niçe gün **ger** ırağlıgdur / kayurma gam yime ey dil hamunuñ başı sağılgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [ger,]

ey diyen mihr ü vefāsı sañga degmez yōri var / şākirem cevır ü cefā **ger** men-i hayrāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [ger,]

ger Hidāyet kânın ol gamze töker dimeng angā / ki şerī'at sözilen kıl kânı sultāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [ger,]

zer-çihrede **ger** dīde yaşım sīmi yōridür / yüzüngden ırağ ey büt-i gül-çihre yōri dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [ger,]

ger aldı ise lebi mendin ihtiyār n'ola / belī Hidāyet alur ilden ihtiyār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [ger,]

ger gam çerisi kılsa göngül kal'asın hışār / bir cām-ı 'işret ile anı puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [ger,]

hicrüng n'ola vaşl içün eger bağrımı yarar / bu yarama **ger** yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [ger,]

n'ola **ger** yarar ise bağrımı ol yār benim / hoşdur ey hâste göngül yār ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [ger,]

varmağ ister ser-i küyına Hidāyet gönglüm / meyl-i bülbül n'ola **ger** cānib-i gül-zāra kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [ger,]

ger açarsam leb şehā şām-ı firāking şerhine / şem' teg yanmış göngülning odlar ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [ger,]

ger Hidāyet dīdeden dūr oldu ammā her nefes / şanma ol leb zikri ey sīmīn-ber ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [ger,]

ihtiyārimdur göngül şol tiğ u yār ilindedür / **ger** benim kânım tökerse ihtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [ger,]

gizdürür halkı Hidāyet **ger** felek bī-ihtiyār / sen şağınma kim aning hem ihtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [ger,]

za'if oldu Hidāyet tār-ı zülfiṅ hicrilen şöyle / ki **ger** mūr üsne minse bir ser-i mū anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [ger,]

göz dükānı içre kāt kāt n'ola **ger** bağlansa yaş / 'ışk bāzārı benim oldur maṅa rengin kumāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [ger,]

yār ilen kavlüm budur 'ışkıṅda kim baş oynadum / öz sözimdin dönmezem Taṅrı bilür **ger** gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [ger,]

dişleme la'lüṅi **ger** cevri ile kânım tökdise / saḥla göṅlüm cānıma ilinme kim kân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [ger,]

yār itilen meni görgeç n'ola **ger** gülse rakīb / bu meşeldür ola **ger** atluya gülmeye yayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [ger,]

yār itilen meni görgeç n'ola **ger** gülse rakīb / bu meşeldür ola **ger** atluya gülmeye yayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [ger,]

şem'-i ruḥuṅdan aldı ışıḡ imdi ey çerāğ / **ger** tanımaṅ diseng n'ola dutmuş gözünḡni yağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [ger,]

ger degül ebr-i siyeh gün teg yüzünḡ kātā digil / gāh peydā nişe olur gāh pinhān kākülünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [ger,]

yağış teg **ger** seper ol Türk nāvek / Hidāyet virme yan seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [ger,]

men şayru cāna em virem ol la'li **ger** ḥakīm / şayruların 'ilācını 'aṭṭāra yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [ger,]

eyler belā oḥın çekesin sineden fakīh / **ger** men Hidāyet'ünḡ saṅa göṅlindeki diyetem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [ger,]

ey seng-dil yakın ki kıla rahm ḥātırünḡ / **ger** men saṅa göṅüldegi derd ü ḡamı diyetem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [ger,]

vaşl içün cān ister iseng şanma takşir eyleyem / kāfirem **ger** men bu ḥayr işine te'ḥir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [ger,]

dün selām eylegeç keserdüm idür / seni **ger** olmasaydı ḥaḳḳ-ı selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [ger,]

yüzini görgeç aldı ağzı göṅül / **ger** yoḡ idürse var arada kelām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [ger,]

toprağ olursa **ger** tenüm şehd-i lebiṅçün ey gülüm / her zerrem ola bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [ger,]

ağyār kātına sen meni **ger** kaḥısaṅ yārüm n'ola / buşmaz ümidüm kânma kim sen kaḥimekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [ger,]

gerd-i sitem Hidāyet üküş kōndı anlara / **ger** dönseler 'acebleme dülāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). [ger,]

lebleriṅden özgeler **ger** cān umarlar dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslīm ider ḥanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [ger,]

duymek istersin Hidāyet **ger** lebi esrārını / kimseden şorma bu remzi kim duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [ger,]

men ölicez **ger** yüz ildin şongra dāmānıñ duta / nāgehān bir hāk-i reh bil kim ğubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [ger,]

ger itilen bir gice mihmān olam / ikki cihān ehline sultān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [ger,]

dir imiş ol yār meni öz itüm / **ger** didise ağzına kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [ger,]

göngül Manşūr teg oldūñ çü yārūñ vaşlına vāşıl / demidür **ger** dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-hağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [ger,]

göngül **ger** baħr-ı 'ışkına ħabībūñ dala bilmezsin / yakīn bil gevher-i maqşūd ilingē sala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [ger,]

fikrim didi tıgım durur kaşdıñda vir şır eylerem / bi'llāh 'aceb devlet mañga **ger** fikrimi tiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [ger,]

gönglüm doludur şöyle oñıñlan bu gün ey mäh / kim kanlu demür dışra çıħar **ger** çekerem āh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [ger,]

yüzüñ ğamında göngül yüz risāle **ger** yazsa / Hidāyet'ūñ ola meyli o yüz risālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [ger,]

seyl aħıtdı vü gözüm kaldı çü bir dem sensiz / gör ne tūfān ola **ger** bir niçe gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [ger,]

ger yār cān dilerse revān vir aña göngül / cānān ile müzāyaka cānūñ çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [ger,]

devletimdür yār ilin öpmağ için baş oynaram / hoş sa'adet men gedāya **ger** bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [ger,]

ölmesün kim men ölem ölgeç kefen biz yā ħarīr / ölüye yek-sān ola **ger** şāla dutsāñ yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [ger,]

muħtesib avradına dir ki şurāhī doldur / **ger** o doldurmasa bu kūze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [ger,]

bir āhū için düşmişem derd ü dağa / 'aceb **ger** meni şalmaz ol derd ü dāğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [ger,]

çoğ göngüller ki bu gün ol gözi ħūn-ħvāre sile / **ger** işāret kıla bir ğamze-i ħūn-ħvāresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [ger,]

her zamān ħaste dile söyledüğüm söz bu ki yār / **ger** dile dilūñgi cevrenden anıñ gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [ger,]

bili ħayāle yetmek diler o zülfe rakīb / bu ince fikr ile müşkil **ger** ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [ger,]

saçı ki eyle kesād itdi müşki cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb **ger** meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [ger,]

ag̃yār cefā kılsa göngül yār sağ olsun / **ger** müdde'ī rahm itmeye Tanrı o nigāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [ger,]

ger düst Hidāyet meni damuya dilerse / meyl eyler isem kāfir olam bāğ-ı na'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [ger,]

niçe gün **ger** hātır olmışdı muḳayyed miḥnete / fażl-ı ḥaḳ yārānlıg itdi irdi 'ış ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [ger,]

ey uyan şeytān sözine **ger** selāmet isteseng / kūr idüp şeytānı yüz dönder bu zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [ger,]

oğradumsa **ger** kuşunıng tozına mendin degül / devleti olan kişi elbette oğrar devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [ger,]

cemāling ayını **ger** seyyidimdin görse / muṭī'ī ola ḥamu da'vīsi siyādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [ger,]

ey ki şīr-efken gözüng teg çeşm-i āhū olmaya / **ger** disem āhū ānga nā-gāh āh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [ger,]

ḥaṭṭ u ḥāli zıkrin onunḡ koyma ağzıngdan müdām / **ger** müsülmānsın Hidāyet terk-i Qur'ān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [ger,]

ger düşde göngül zülfüng ucın dutdısā n'oldı / çoḡ olma perīşān şānemā olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [ger,]

ger perī görse senüng ḥüsnüngi ey reşk-i melek / ḥayret odıla gümānsız yaḫıla bāl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [ger,]

çoḡ yoḡ bir er raḳībini kurbān kılıng ānga / **ger** ḳorḫar olsāngız olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [ger,]

yār için ölenüng dīni yār imiş ne ḡam / **ger** yār için Hidāyet ölü şalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [ger,]

n'ola luṭf eyleyüben **ger** başa il yüregüme / çün göngül derdine şol mäh-ı ruḡunḡdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [ger,]

bir nazar görmek için ḳanunḡ **ger** aḫıda yār / ey Hidāyet yörü ḡam yime vü ḥoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [ger,]

ger busarsan bus göngül meydān-ı 'ış içinde tol / kim yitürür 'āḳıbet maḳşūda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [ger,]

biyle kim şevḳ odı cānımda yanar şem' şıfat / 'aceb ola bu gice **ger** yitüre dānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [ger,]

ger öldürür Hidāyet'i ḡamzenḡ 'aceb degül / mununḡ teg iş durur ānga ḥaḳdan hidāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [ger,]

ger çerḡ daḫı men tegi ser-geşte olmasā / bu ağladuḡı pes ne durur āh u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [ger,]

ger ol Türk- sarāyını Hidāyet görmesem bir dem / ḡam-ı hicrān puzar derdüm dil u cānuḡ sarāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [ger,]

ger t kdi ise gözleri  anım 'acebleme  / gözetmişidi ğamzeleri andan burun meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [ger,]

ger şormadı lebi bir ağız h limi n'ola / andan mel l olmazam ey dil dehen  anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [ger,]

 or u nedür fen dan eger var ise bek  / ummek bek  ne  h  **ger** olsa fen  güni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [ger,]

Çekdi s nemden o ın dil-ber   peyk n  aldı / **ger** g    l gitti ise yüz   kr    a kim c n  aldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [ger,]

didi ol  eh  ay li olsa yoldaş / ne  ay u **ger** olursa  amu yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [ger,]

ger z hir ile y r Hid yet'den olur d r / ey z hid-i ma r r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 9). [ger,]

ger f n  iken ister ise      b  i ola sen / i l   ile gelgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [ger,]

ger-:  rtmek, kapamak.

bir nefesde ' r    g z  yi eyler t re-h l / yüzüğe  ar u durup yüzin **ger** ol f l d ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [ger,]

 ula ına g    l h lin diyer zülf / g     kim ni e ma remd r bu **ger** ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [ger,]

gerçek: Gerçek, hakikat.

o  yağup oynında kılıç ildirım kimi / **gerçek** erin  ya ın doğa ol gün  eh  güni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [gerçek,]

gerçi: Gerçi, her ne kadar, ise de.

 ayat  b n diyerler **gerçi** c n-ba   / lebin   atında anin  c n  yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [gerçi,]

vi  lin  devletin bulmağ hem  e vardur     dim /     dim kesmezem **gerçi** d   bem yasa men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [gerçi,]

g    m anin   n beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / ol **gerçi** c n mdur benim men hem onun  dil-d r yam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [gerçi,]

delü g    m ki 'i   oynar o zülf-i p r-z t b ilen / çatı yolın  orar **gerçi** gider r h-   av b ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [gerçi,]

var ise **gerçi** tükenmez ni'met   ey g l-sit n / beslegil kim iri  r g l kimi mihm n   yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [ger i,]

Hid yet    r olduysa ni e gün **ger i**  idmetden / feleknin  i tiz   bil anı  aml itme tak  re (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [ger i,]

şorduğumça leblerüñgi olmadum sırâb men / **gerçi** la'ling teşnelik kesmek durur hâşiyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [gerçi,]

kim ki o meyden kadehi nûş ider / bilür özin **gerçi** ferâmûş ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [gerçi,]

gerd: Toz, toprak; keder, tasa.

sep göñgöl dülâb-ı çeşmüñden su hâk-i râhına / yâr ilen tâ dimesünler kim arada **gerdi** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [gerdi, -i]

gerd-i sitem: Sitem tozu.

gerd-i sitem Hidâyet üküş kondı anlara / ger dönseler 'acebleme dülâba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). [gerd-i sitem,]

gerdiş: Dönme, dönüş.

çerh-i harîf **gerdiş** ilen olmasa teng-dil / kim bu çemende gâh hâzândur gehî bahâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [gerdiş,]

gerdün: Felek, gök; dünya; dönen, dönücü.

gerdün ilin götürse kazâ daşın atmege / burc-ı bedenni yıhar kırânıla rûzgâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [gerdün,]

ay degüldür kim ağılanmış felekde anğlanğız / kim anıñ kırında **gerdün** götürüp kalhan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [gerdün,]

yandı bağrım hvân-ı vaşlından bu göñglüm kısmeti / zehr-i hicrân ile ey **gerdün** yiter mesmûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [gerdün,]

gelse **gerdün** teg belâ ol meh-cebînden dönmezem / çerh iderse yüz kemînler ol kemînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [gerdün,]

geldi hoş devrân ki **gerdün** terk-i bî-dâd eyledi / terk idüp mihr u vefâ resmini bünyâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [gerdün,]

niçe ki istedi vü gördi munça âdemden / nazîr bulmadı **gerdün** gözi dü-'âlemden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [gerdün,]

gerdün-ı dün: Alçak felek.

yandurdi cevri ile yana **gerdün-ı dün** meni / ancah meger bu devrde gördi zebûn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [gerdün-ı dün,]

gerdün-ı gerdân: Dönen dünya, felek.

bu ne kaçır-ı mu'allâ vü ne uça tāk u eyvândur / ki alçağ pāyesi bu kaçırınğ gerdün-ı gerdândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [gerdün-ı gerdân, -dur]

gerek: Gerek, lazım.

ger Hidāyet'üñ Nevāyī kimi rengin sözleri / niçe kim çoğdur velī dimek **gerek** bir bir cevāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [gerek,]

her kimseye kim sen büt-i 'ayyās **gerekdür** / dāyim gözi kıan yaşı ile yaş **gerekdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [gerekdür, -dür]

her kimseye kim sen büt-i 'ayyās **gerekdür** / dāyim gözi kıan yaşı ile yaş **gerekdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [gerekdür, -dür]

la'lüñ diyicağ büse dutar zülfüñgi göñlüñ / ol va'deye niçün ki uzun yaş **gerekdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [gerekdür, -dür]

dindürmezem ağıyarı itingile olalı yār / her işde ki var ādeme yoldaş **gerekdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [gerekdür, -dür]

'arz eyleyicağ itlerüñge hālūmi dirler / çoğ başumız ağırtma bize baş **gerekdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [gerekdür, -dür]

yārüñ yüzi görgeç dehenin iste Hidāyet / kim mehdī çağı gizlü olan fāş **gerekdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [gerekdür, -dür]

didim varısa çağır sākīyi çağırsunlar / lebi şeker tōküp itdi **gerekse** var çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [gerekse, -se]

vaşlım umanlara didi bir dest-res **gerek** / dutdum men etegini didüm dest-res budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [gerek,]

göñgöl güler göricek kaşın ol dil-ārānūñ / neden ki gülse **gerek** yüzine yeñgi ayuñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [gerek,]

virse Hidāyet yār öpüş ister mi ki cān u göñgöl / sende ne var anıñ **gerek** niçün kim anıñdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [gerek,]

şayra bülbül teg Hidāyet şāh medhın kim **gerek** / şayrayan bülbül gerekdür çün sening teg medh-i hıvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [gerek,]

şayra bülbül teg Hidāyet şāh medhın kim gerek / şayrayan bülbül **gerekdür** çün sening teg medh-i hıvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [gerekdür, -dür]

yārdın dönme müdde'ī sözile / ey göñgöl işiden **gerek** uşlu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 4). [gerek,]

bir dişleyem lebin dise dir gördüging yiter / gözden ne aşşı nesne **gerek** tohuna diş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [gerek,]

kim ki degül doğru degül ādemī / ölüdür ol dutsa **gerek** mātemī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [gerek,]

gerek gerek: Gerek...gerekse şeklinde kullanılır. Başına geldiği kelimelerin hepsinin birden düşünüldüğünü anlatır.

bu dünya söyledüğüñdür iki kapılı ribāt / gelen gider gerek ilyās dut gerek vaṭvāt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [gerek gerek,]

getür-: (Bir yere) Bir kimse veya şeyle birlikte gelmek, gelirken o kimse veya şey yanında olmak.

sem' eger 'arızına karşı durupdur bu gice / tiz kes başını meclisde **getür** odını yah (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [getür,]

görsetdi cām-ı zerrine sākī-yi rüzgār / sākī-yi sīm-sāk **getür** la'l-i āb-dār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 1). [getür,]

çıhardı başıma dün sineden buhār çağır / **getürdi** yir yüzi gülçün mānga bu hār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [getürdi, -di]

çün sıyām ayı diyüp 'özü getürme araya / sākīyā bāde **getür** kim gül-i hamrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [getür,]

ser-i kūyından eserd **getürüp** bū-yı nesīm / düstlar çäre nedür şimdi bulunmaz eşi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [getürüp, -üp]

yüz tarık ilen **getürdi** berg-i nesrīn araya / karağı tā perçemin anıng < hem > miyānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [getürdi, -di]

każā-yı hükm-i ilāhī irişdi peyk-i ecel / **getürdi** nāme-i hasret zevāle döndi kemāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 15). [getürdi, -di]

gevde: Gövde, beden, vücut.

cān **gevdede** sen sivgölü cānāne içündür / bes besledüğüm cānumı cānā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [gevdede, -de]

āh idersem hasretingden **gevdemi** alup gider / niçe kim toprağı yirden bād-ı şarşar tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [gevdemi, -mi]

hancaru kim seyr idip şol hüblara sultān yörir / **gevdesin** terk idüben o gice yüz mīng cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [gevdesin, -sin]

cihānda kim ki bir cānānı yoğdur / yakın bir **geveddür** kim cānı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [geveddür, -dür]

gevher: İnci, elmas.

ger yolında daş ile basursalar yüz kez rakīb / şanmagil daşını bil kim genc ü **gevherdür** mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [gevherdür, -dür]

sen sīm-berüing eylesem ısr̄ ayağına / yaş **gevherini** duta hamu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [gevherini, -i, -n, -i]

her haçan āb-ı dehen ol dil-ber ağzından düşer / zāhir olur bir şadef kim **gevher** ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [gevher,]

gevher-i maksūd: Maksadın cevheri il ulaşılmak istenenin en kıymetlisi.

tarık-ı zühddin dün 'ışka zāhid / bu bahre **gevher-i maksūd** içün dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [gevher-i maksūd,]

göngül ger baħr-ı 'ışkına ħabībūng dala bilmezsin / yakīn bil **gevher-i maḳşūd** ilingē sala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [gevher-i maḳşūd,]

gevher-i ma'nī: Anlam incisi.

kaş çatma talebden ki şaṅga **gevher-i ma'nī** / 'işmet tarafından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 3). [gevher-i ma'nī,]

geyik: Geyik.

ey **geyik** gözlü işit 'aşıkūng efġānı disem / kim kulaġ aşadır munda Hidāyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [geyik,]

gibi: Gibi.

dil ħamza **gibi** tālib ü aning ħayālining / cān ḳal'asında meskeni mihr-i nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [gibi,]

gāhī bu kirpüğe yapışurlar geh ol yire / şol tıfl **gibi** kim düşe ġarḳ-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [gibi,]

ol ikki ḳaşıng aralıġında ḳara ħālūng / bir tūb **gibi** durur iki çevġān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [gibi,]

gice: Güneş battıktan sonra gün aġarınca kadar geġen süre, gündüz karşıtı, gece.

şem' eger 'arızına ḳarşu durupdur bu **gice** / tiz kes başını meclisde getür odını yaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [gice,]

ey ki gündüzdür yaṅaġūng zūlf-i müşķin **giceler** / gel ki uymadı firāķūngdan bu miskīn **giceler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [giceler, -ler]

ey ki gündüzdür yaṅaġūng zūlf-i müşķin **giceler** / gel ki uymadı firāķūngdan bu miskīn **giceler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [giceler, -ler]

'arızingda ikki yandan ħalkalandı zūlfūngiz / bir günü aldı araya ey büt-i Ćin **giceler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [giceler, -ler]

bulmegeġ aġzıngnı yüzūngle varur ol zūlfe dil / gündüz ile ĉün anı bulmaz bu ġam-ġin **giceler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [giceler, -ler]

var göngül zūlfeyni saru yüzi envār eyle kim / hoşdur uzaḡ yolları varmaḡ ay aydın **giceler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [giceler, -ler]

vaşl balın dadmaġ içün hicr aġusın çeküp / çoḡ belā daşın Hidāyet ḳıldı bālīn **giceler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [giceler, -ler]

zūlf yüzūnglen muḳābil olsa dündür kim diyer / **gice** gündüzlen ber-ā-ber olıcaḡ nev-rüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [gice,]

ḡancaru kim seyr idip şol ħūblara sultān yörir / gevdesin terk idüben o **gice** yüz mīng cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [gice,]

iki zülfüñg arasından tülû' itçek yüzüñg mihri / karangu **gice** içide şanasıñg ay olur tãli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [gice,]

mübârek olsun ey sultân-ı 'âlem faşl-ı nev-rüzüñg / müsâ'id **giceden** giceng muvâfiķ rûzdan rüzüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [giceden, -den]

ne gicem **gicedür** şâhâ ne rûzım rûz haķ bilür / gözimden tâ ırağ oldu cemâl-i 'âlem-efrüzüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [gicedür, -dür]

ne **gicem** gicedür şâhâ ne rûzım rûz haķ bilür / gözimden tâ ırağ oldu cemâl-i 'âlem-efrüzüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [gicem, -m]

mübârek olsun ey sultân-ı 'âlem faşl-ı nev-rüzüñg / müsâ'id giceden **giceng** muvâfiķ rûzdan rüzüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [giceng, -ng]

ger itilen bir **gice** mihmân olam / ikki cihân ehline sultân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [gice,]

zülfin görüp ne âh ki çekdümse bilmedi / bilinmeye kıra **gicelerde** belî tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [gicelerde, -ler, -de]

zülfiñgi gider cihreden ay yüzüñgi görset / ey şem'-i murâdum bu kıra **gicede** bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [gicede, -de]

veh ne 'ış ider idi hâste göñgöl la'li ilen / bir **gice** düşse idi bî-hod u bî-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [gice,]

biyle kim şevķ odı cânımda yanar şem' şıfat / 'aceb ola bu **gice** ger yitüre danga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [gice,]

zülfiñgi görgeç n'ola kıpsa lebıñgden büse dil / kim karangu **gice** olğaç oğrıñıñgdur fırsatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [gice,]

zülfden görmedüm ol hûsn-i cihân-ârâyı / müşkil ola bulut olan **gice** görmek ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [gice,]

yüzüñgle zülfüñg içün ey meh-i hümayün-fâl / bu **gice** fikr ider idim ki geçdi mäh u sâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [gice,]

hicriñde senüñg her **gice** mevc urduğı kıandur / çeşm-i nigerândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 4). [gice,]

gice gündüz: Aralıksız, sürekli, her zaman.

n'eylemişem müdde'îye bilmezem / kim **gice gündüz** mangâ nefrîndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 3). [gice gündüz,]

gici: Gece.

oluram kıurş ruñuñg 'ışkıla didim didi kim / çübäñing ekmeği bir **gici** yiticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [gici,]

gider-: Gidermek, ortadan kaldırmak.

apardı 'aql ile fehümni ol kaç / **giderdi** dîn ile îmânî gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [giderdi, -di]

görsüt ol yüzi **gider** revnâkı mihr ü mehîng / al niķābunġnı yüzün ağ ide gör şubh-gehîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [gider,]

yâ ħamelniġ boynuzından düst-kāmı yasamış / ħüsrev-i gerdün k'anunġla **gidere** dilden melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [gidere, -e]

derdim ruġ u lebiġ **giderür** yâ söġüşlerünġ / gül şekker ilen olmasa nâ-çâr bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [giderür, -ür]

gözden ayaġunġ tozin **gidermen** / öğrendi gözüm bu dârü ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [gidermen, -men]

zülfîġi **gider** çihreden ay yüzünġi görset / ey şem'-i murādum bu kıra gicede bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [gider,]

zencîr-i zülfünġ 'aksini gözden **gidermez** hiç dil / hoş ħaşîr çekmiş doğrusı deryâ-yı 'ummân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [gidermez, -mez]

bir kez ħayâl ile seni kuçsam didim Nîl'e / başdan Hidâyet itdi **gider** bu ħayâlünġi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [gider,]

ţüb teg başum onıġ ayaġından **gidermezem** / çevġân-ı hicr ile niçe kim çalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [gidermezem, -mez, -em]

gir-: Dahil olmak, içinde yer almak.

Hidâyet **girse** seyr için o nesrîn bir gülistâna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [girse, -se]

ey felek sen teg cihânda niçe ser-gerdân **girüp** / men Hidâyet kimi dâyim ħâsir ü maġbün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [girüp, -üp]

bir girân-mâye güher ħalk iline **girmiş** iken / kapdı fi'l-ħâl emân vormeyüben devr-i zamân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [girmiş, -miş]

şufî **gir** mey-kedeniġ içine daşına göre / daġı mescide kırar itmeye daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [gir,]

dutdı zülfî yüzi devrin göricek bes dutalar / ħalk bāġına **girüp** öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [girüp, -üp]

şol şeker yanında tâ acılığı fâş olmaya / kıyılar kızdı **girüp** zenbür şânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [girüp, -üp]

gence **girüp** gönçe teg ol ħırķa-püş / baş çeküp ħırķaya olgil ħâmüş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 35). [girüp, -üp]

girân-mây: Kıymetli, değerli.

bir **girân-mâye** güher ħalk iline girmiş iken / kapdı fi'l-ħâl emân vormeyüben devr-i zamân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [girân-mâye, -e]

girçek: Gerçek, hakikat.

yār uğurında eger menzil ü yol daş olsa / başıla kesdüre ol menzili **girçek** yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [girçek,]

yāra irdim kesilüp müdde'iden **girçek** imiş / kim ki yaḥşılığ umar bolsa yamandın kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [girçek, -i, -miş]

giriftār: Tutulmuş, yakalanmış, tutkun, müptelâ.

luṭf it ilāhī ki günahkārūngam / dām-ı maḥabbetde **giriftārūngam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 17). [giriftārūngam, -ūng, -am]

girizān ol-: Kaçmak, uzaklaşmak.

şoḥbetūng zāhid 'azāb oḥır fakīh / senden andandur girizān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [girizān ol-, -duğ, -um]

giryān: Gözyaşı dökən, ağlayan.

giryānīng kulağı egilse 'aceblemeṅ / kim baḥıcağ reg ü beyni nā-tüvān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [giryānīng, -i, -nīng]

gīsū: Saç örgüsü, omuza dökülen saç.

dām-ı ḡamdın bulmadım bir dem Hidāyet teg ḡalās / tā ki gördüm bir nazar ey 'anberin **gīsū** seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [gīsū,]

git/d-: Gitmek, yok olmak.

ey Türk **gitdi** cān u dil ü 'aql u dīn saṅga / hīç dinmedūng menimle nedür munça dīn saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [gitdi, -di]

didüm ey gün yüzūngi görset gözimden nem **gider** / didi ger sen teg yüzi seyl aḥıdırsa nem **gider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [gider, -er]

didüm ey gün yüzūngi görset gözimden nem **gider** / didi ger sen teg yüzi seyl aḥıdırsa nem **gider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [gider, -er]

oḥı gitkeç yüregümden derdüm artar şor neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan merhem **gider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [gider, -er]

büy-ı zülfi cān dimāğından **gidüp** geldise ḡam / ḡam yime ey dil niçe bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [gidüp, -üp]

oḥı **gitkeç** yüregümden derdüm artar şor neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [gitkeç, -keç]

cān **gitti** kalmadı mānga hicrūngde dīn ü dil / ey ḡam Hidāyet ile kerem eyle kala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [gitti, -ti]

gitti şabr u dîn ü dil men kaldum u miskîn göngül / ol dağı bir dil-ber-i sîmin 'izâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [gitti, -ti]

men ne yalgüz 'ışk içinde âb-ı revân il yudum / **gitdi** dîn ü dil seni görgeç hamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [gitdi, -di]

kirpüklerüme tekye kılup **girdiler** be-ḥvâb / dînglendidiler bu bister-i sincâba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [girdiler, -di, -ler]

digeç ki melûlem **gideli** zülfi ilimdin / men dahı perîşânem idür ol sebep içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [gideli, -eli]

cân u cihân kimseye kalmaz **gider** / mihrin anuñg cân u gönglümden **gider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [gider, -er]

git/d-: Gitmek, geçmek.

gözlerümden ay u yıl dem gitdügi andan durur / kim bu 'ömr arḥunlamaz bir dem iken ildem **gider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [gider, -er]

büy-ı zülfi cân dimâğından gidüp geldise ğam / ğam yime ey dil niçe bu gitdise ol hem **gider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [gider, -er]

büy-ı zülfi cân dimâğından gidüp geldise ğam / ğam yime ey dil niçe bu **gitdise** ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [gitdise, -di, -se]

gözlerümden ay u yıl dem **gitdügi** andan durur / kim bu 'ömr arḥunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [gitdügi, -düg, -i]

cân âl yüzüñgle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem **gider** velî bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [gider, -er]

giderken dil ol kâkül şaru dün gün / haber kıldı la'l-i şeker-ḥand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [giderken, -er, -ken]

zâhid ser-i kūyından anıñg **gitdi** Hidâyet / cennet sarı vardı ne 'aceb oldısa güm-râh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [gitdi, -di]

yüzini görsedüp yana gizledi zülf ile / od şaldı cânâ **gitdi** gözümünden tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [gitdi, -di]

leblerini şorup ilden gider isem ne 'aceb / tîz ola mest onğa her devr ayağı koş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [git/d-, -er-er, -i, -se, -m]

git/d-: Gitmek, bulunduğu yerden ayrılmak.

didim ki görmedin **giderem** tîr ü ḥanceriñg / dur didi yitürem ikisindin birin saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [giderem, -er, -em]

raķibüñg cevri kılduğça kapuñgdan **gitmezem** ammâ / aşğa kişiniñg sözün işitmek hem aşğlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [gitmezem, -mez, -em]

gidüpdür cân u dil yanar ğamuñgla kimse bilmez kim / nedür sırrı bu cân-bâzuñg nedür ḥâli bu dil-süzüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [gidüpdür, -üp, -dür]

göl çemen tahtında sultāndur reyāhīn leşkeri / hancaru şeh **gitse** ol yan dönderür leşker 'inān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [gitse, -se]

luţf idüp zülfiñni ol ruhsāreler üstün **gider** / nişe kim nev-rüz olan günler bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [gider, -er]

güldi yanıñdan **gider** uşta Hidāyet yār iti / yoḥsa neş'eñg tōk yaşıñg tā yolu kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [gider, -er]

tāb-ı ḥüsnüñgle dil o zülfe varur / şem' yaḥup **gider** karanğuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [gider, -er]

uymazam sözüñge **git** ey zāhid / sen teg ola o kim sānga uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [git,]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymān eyleme / gel otur çoḥ gönçe kimi bağrumı kan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [gitme, -me]

atlandı tığ ilen yana ol ay gün kimi / tā hancaru **gidüp** ide kurbān bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [gidüp, -üp]

men Hidāyet kimi **gitmen** işigindin zāhid / nişe da'vet kılasın cennet-i a'lānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [gitmen, -men]

gitti cān bir yānga dil bir yānga men senden ıraḡ / ḡalubam ḡanı ecel kim kıla bir yānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [gitti, -ti]

gördi göz yüzini bir görüşe māyıl kaldı / **gitdi** vü dīdede şol şekl ü şemāyıl kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [gitdi, -di]

gitdi ol şūḡ u sözi kaldı cihān ağzında / māh-ı Ken'ānı **gidüp** kışsa-ı Ken'ān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [gidüp, -üp]

cān u cihān kimseye ḡalmaz **gider** / mihrin anuñg cān u göñglümden **gider** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [gider, -er]

git/d-: Gitmek, herhangi bir durumda olmak.

delü göñglüm ki 'ışḡ oynar o zülf-i pür-zī-tāb ilen / ḡaṭā yolın şorar gerçi **gider** rāh-ı şavāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [gider, -er]

git/d-: Gitmek, ölmek.

yār ilen ḡavlüm budur 'ışḡıñda kim baş oynadum / öz sözimdin dönmezem Tanḡrı bilür ger **gitse** baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [gitse, -se]

cān āl yüzüñgle **gitdi** vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider velī bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [gitdi, -di]

yār ötdi urdı cānıma yüz derd ü dāḡlar / cān **gidicaḡ** tenimde göñgöl daḡı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [gidicaḡ, -icaḡ]

gitdi ol oḡla cān Hidāyet'den / oḡla bir daḡı cān uyar yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [gitdi, -di]

Hidāyet itse o şāhid meni şehīd n'ola / zihī yüz ağılığı kim **gidesin** şehādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [gidesin, -e, -sin]

gitdi ol şūh u sözi kaldı cihān ağzında / mäh-i Ken'ānı gidüp kışşa-ı Ken'ān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [gitdi, -di]

çekdi sīnemden oñın dil-ber ü peykān kaldı / ger göngül **gitti** ise yüz şükr ānga kim cān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [gitti, -ti]

hanı olar kim munı cem' itdiler / hasret ü derd ile koyup **girdiler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [girdiler, -di, -ler]

giy-: Giymek.

şehd-i la'lūngden şehā dadmış meger hālūng ki zülf / diz cöküp **giymiş** kara hüsning katında dād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [giymiş, -miş]

bir zamān terlik **giyüp** ey şūh çıñ ol bāğdan / tā ki dāğ dāğ olmasun nāzük teniñ ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [giyüp, -üp]

tā ki **giyding** ey hañı reyhān kabā-yı süseni / sünbül-i zülfūng utandurdi çemende süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [giyding, -di, -ng]

micmer-i dilde yandı cān 'ūdı / tā **giyipdür** kabā-yı müşkini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [giyipdür, -ip, -dür]

giybet: Bir kimsenin arkasından aleyhinde bulunma, duyacağı zaman üzüleceği bir sözü arkasından söyleme, çekirtme.

müdde'i kılsa kalem teg dil eger **giybete** tiz / söz uzatmayalı ey haste Hidāyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [giybete, -e]

giydür-: Giydirmek.

başını kırhup 'izārı hañtını **giydürdi** yār / tazelendi ey Hidāyet başdan imānuñ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [giydürdi, -di]

giydürüp hüsñ atını ol göz savaş ister yana / çekdi kirpükden şaf uş tır ü kemānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [giydürüp, -üp]

giz-: Dolaşmak, gezmek.

gizüp ilden ile yağlıg lebinden būseler cırlar / görüng nāzük hayālin kim 'aceb sipāhī yağlıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [gizüp, -üp]

gözlerüm suyn gören la'li gamındın dir mānga / küfr ola bī-hüde **gizmek** istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [gizmek, -mek]

gizdür-: Gezdirmek, dolaştırmak.

gizdürür halkı Hidāyet ger felek bî-ihtiyār / sen şağınma kim anıñ hem ihtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [gizdürür, -ür]

gizle-: Gizlemek, saklamak.

tığıñgı **gizle** gözimden çün meni dutdı rakīb / kim kıdurmış it dutan āşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [gizle,]

dem görsedüp cemālini dem **gizler** ol şorunğ / her dem meni bir odıla yağmağ revā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [gizler, -r]

hadeng-i ğamze şol tarhanı gözler / kaşı yayına **gizlep** cānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [gizlep, -p]

gizler idüm 'ışkı odın cānda Hidāyet doğrusı / bildürdi āhır 'āleme dūd-ı çerağ-ı revzenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [gizle-, -r, -i, -dū, -m]

yüzini görsedüp yana **gizledi** zülf ile / od şaldı cāna gitdi gözümden tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [gizledi, -di]

gizlü: Gizli, saklı, başkaları tarafından bilinmeyen.

senden ne dil ü dīde ilen **gizlü** diyem rāz / her dīde vü her dil ile bīnāsın u güyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [gizlü,]

yārünğ yüzi görgeç dehenin iste Hidāyet / kim mehdī çağı **gizlü** olan fāş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [gizlü,]

görünen gök gölgesinden **gizlü** altun tenge mi / miñneti-i sī rüzeden yā ay olupdur bir hayāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [gizlü,]

yüzünğ kim ol selāsıl-i pür-çīne **gizlūdür** / bir Rümīdür ki kalmış ola Zengibārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [gizlūdür, -dür]

itile **gizlü** söz dir idüm ol perī didi / Ādem teg ādemīlere söz di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [gizlü,]

ma'nī kimi **gizlü** vü şüret nigār / ma'nīsi her şüret ile āşikār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [gizlü,]

göger: Yeşermek.

boy çekdi zülf 'ārızı tā virdi tāb ānga / reyhān **gögerdi** tāb virüp āftāb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [gögerdi, -di]

zağm-ı hicrīnğden **gögermiş** gözde 'aksi kaşınunğ / görünür şekl-i meh-i nev teg bu bağr-i Nilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [gögermiş, -miş]

göz kılmasa zülfünğden o ruhsāre nezāre / ğamdan **gögerüp** yaşı azalursa ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [gögerüp, -üp]

gögercin: Güvercin.

dağılur cân u göngül duygeç gözünğ alın şehâ / karcıgaynı niçe kim görgeç **gögercin** dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [gögercin,]

gögercinlik: Güvercinlik.

niçe çeksem men-i âvâre bî-dil ü bî-dînlik / olur çü şâhlarunğ kapısı **gögercinlik** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [gögercinlik,]

gögsin gir-: Göğüs germek, eziyete, sıkıntıya katlanmak, tahammül etmek.

karşusına siper kimi gögsin girer göngül / kirpük oñın kaçın yayı her niçe kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [gögsin gir-, -er]

gögüs: Bağır, sine; kalp, gönül.

yarma ey pîr **gögsünği** men teg o cevlan eylegeç / ürkmeye gül-gün semendi nâgeh özge cû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [gögsünği, -ünğ, -i]

gögsüme uran dâğ-ı cefâ lâle teg ey gül / ter sünbülning altındaki berg-i semenünğdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [gögsüme, -üm, -e]

ey Hidâyet reg reging çâk itseler **gögsünğ** kimi / hancer-i müjgân ile sen hem kıla gör çâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [gögsünğ, -ünğ]

her hânda ki geçdise oñunğ sözi Hidâyet / yayınğ kimi boynın egüben **gögsin** ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [gögsin, -i, -n]

gök: Sema, gökyüzü.

uçâ yazar za'fdan **göge** Hidâyet doğrusı / derd eger bu ise geldükçe 'acâyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [göge, -e]

sen sîm-berünğ eylesem işâr ayağına / yaş gevherini duta hamu **gök** ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [gök,]

çoğ nakşına **gök** ile yiring olma muğayyed / ey dil bula gör anı ki bu **gök** ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [gök,]

çoğ nakşına **gök** ile yiring olma muğayyed / ey dil bula gör anı ki bu **gök** ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [gök,]

âhımla çıldı sînem odından şerâreler / ol ikkiden düzüldi **gök** ilen sitâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [gök,]

görünen **gök** gölgesinden gizlü altun tenge mi / miñneti-i sî rûzeden yâ ay olupdur bir hayâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [gök,]

her niçe gark olur yir ü **gök** kanlu yaşuma / od şaldı âh u nâle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [gök,]

od yanmasa külden niçe bir bir görünür köz / **gökte** bulut olsa görünür eyle sitâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [gökte, -te]

gök yağlıg ile kaşın ucını silicağ yâr / gün gökde yaşundurdu yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [gök,]

gök yağlıg ile kaşın ucını silicağ yâr / gün **gökde** yaşundurdu yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [gökde, -de]

gökde kızaran şormegil ey ay şafağ-mey / yâ 'aksi güneş teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [gökde, -de]

gölge: Gölge.

sünbül-i ter **gölgesinde** yaşunur gül yaprağı / 'ârızüñgda her haçan ol zülf-i müşkîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [gölgesinde, -si, -n, -de]

görünen gök **gölgesinden** gizlü altun tenge mi / miñneti-i sî rûzeden yâ ay olupdur bir hayâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [gölgesinden, -si, -n, -den]

ğonçe: Henüz açılmamış çiçek, tomurcuk.

Hidâyet girse seyr içün o nesrîn bir gülistâna / yüzinden **ğonçe** yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [ğonçe,]

konağ oldı gül ü **ğonçe** büstânda yana / nesîm altun ile doldurur konağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [ğonçe,]

hâtem-i hüsn imdi yaraştı gülüñg barmağına / kim anıñgün la'lden **ğonçe** yasatdurdı nigîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [ğonçe,]

ğonçe tikdürmiş zümürürd düğme gül-gün gönğlege / hoş güler gül teg dirîgâ tîz üzerler düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [ğonçe,]

şanma dil cevri ile sen **ğonçe** dehândan kesile / cânı kimseniñ haçan sıvgülü cândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [ğonçe,]

sen lebi **ğonçeden** özin yigler / doğrusı gül güler biter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [ğonçeden, -den]

ğonçe Kârûn'ı ne altunlar ki kılmışdı nihân / mehd-i gül şahın-ı gülşende 'ıyân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [ğonçe,]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymân eyleme / gel otur çoğ **ğonçe** kimi bağrumı kan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [ğonçe,]

dinme gönğül munça ki haddüñg degül / **ğonçe** kimi öziñge ancağ gül (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [ğonçe,]

gence girüp **ğonçe** teg ol hırka-püş / baş çeküp hırkaya olgil hāmüş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 35). [ğonçe,]

ğonçe-dehen: Gonca ağızlı.

bir **ğonçe-dehensiz** içile bülbüle kanın / gül çağı belâbil teg anı 'ayn-ı belâ bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [ğonçe-dehensiz, -siz]

ğonçe-i devlet: Talih goncası.

senden alan dil kime ey **ğonçe-i devlet** vire / kāyināting bağınıñ sen teg haçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [ğonçe-i devlet,]

işitdüm bûy-ı zülfining ruḥuñ bağı gülün dirdüm / benim ey **ğonçe-i devlet** cihānda bu idi dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [ğonçe-i devlet,]

ğonçe-şifat: Gonca vasıflı.

bu demde göñgöl saçıl u açıl ğamı ilen / dutulma yüküş **ğonçe-şifat** gül kimi açıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [ğonçe-şifat,]

gönder-: Yollamak, ulaşmasını, gitmesini sağlamak.

sığışmas nāmede şerḥ-i cüdāyī / Hidāyet nāme **gönderme** özünğ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [gönderme, -me]

söylegeç geh derd ü ğam **gönder** gehī bûyung mañga / güldi ol meh-veş didi ḥamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [gönder,]

gönglek: Gömlek.

cān **göngleğini** çāk idüp ol kûda Hidāyet / yaru itinge örtüp ü yaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [göngleğini, -i, -n, -i]

ğonçe tikdürmiş zümürürd düğme gül-gün **gönglege** / hoş güler gül teg dirigā tiz üzerler düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [gönglege, -e]

serv kim gördi ki gül-berg-i tarī **gönglek** ide / kuça gül-bergi onunğ 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [gönglek,]

gönglin al-: Sevindirmek II Can almak.

dün Hidāyet'den o göz almışıdı sihr ile cān / şimdi yüz luṭf ile ister kim aning gönglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [gönglin al-, -a-in , -a]

göngül: Kalp, gönül.

ey cān u **göngül** mihring ile vālih ü şeydā / işbāting içün kevn ü mekân oldı hüveydā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [göngül,]

şordum ki çin-i zülfine müşk-i ḥıṭā dimek / yā Rab ḥaṭā degül mi **göngül** aydı kim ḥaṭā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [göngül,]

gönglüme yağduğca oḥuñ mihring artuğrağ olur / behre artuğ virür ol yir kim düşer bārān angā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [gönglüme, -üm, -e]

boyı sözini söyleme zülfi teg ey **göngül** / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [göngül,]

küyîngda mesken itdi **göngül** yahma hicr ile / çün cennet ehlidür ne virür-sin 'azâb ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [göngül,]

şorgaç **göngül** lebin n'ola dilerse gül yüzi / bîmâr şerbet içse kıtarlar gül-âb ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [göngül,]

gönglimde kîn kılıç u oğunğdan olur müdâm / budur didim şehâ hamu gönglimdekin saंगा (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [gönglimde, -im, -de]

gönglimde kîn kılıç u oğunğdan olur müdâm / budur didim şehâ hamu **gönglimdekin** saंगा (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [gönglimdekin, -im, -de, -ki, -n]

kopar **gönglüm** yirinden göz ile kaşunğ 'ıyân görgeç / niçe kim kalğa kuş avcılar ilinde kemân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [gönglüm, -üm]

yüzüm katında la'lünğ anğsa **gönglüm** n'ola 'ayb olmaz / hevâ-yı câm-ı la'lin eylemek faş-ı hazân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [gönglüm, -üm]

lebidür şun' u ağızından haber virür **göngül** sen şor / menüm çün bağlanur nuṭṭum bu şun'-ı gaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [göngül,]

göngül şâ'idlerin vaşfın Hidâyet'den kulağ dutsa / oṭutmaz özge destânı mununğ teg dâstân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [göngül,]

gönglüme düşkeç lebi 'aksi neden göz kan töker / dem gelür bildüm Hidâyet göz yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [gönglüme, -üm, -e]

var **göngül** zülfeyni saru yüzi envâr eyle kim / hoşdur uzağ yolları varmağ ay aydın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [göngül,]

kıldığca gam oğına nişâne **göngül** seni / kaṭ'-ı ümîd eyleme kim imtiḥân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 4). [göngül,]

la'lünğ diyicağ büse dutar zülfünğ **gönglüm** / ol va'deye niçün ki uzun yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [gönglüm, -üm]

ger naşîbi **gönglümünğ** şol nâvek-i dil-düz olur / devlet ü baḥtı sa'îd ü ṭâli'i firûz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [gönglümünğ, -üm, -ünğ]

yana **gönglünğ** anğlasağ cânâ Hidâyet âhını / nişe kim yanmış kişiniğ nâlesi dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [gönglünğ, -ünğ]

didim olmağa ayağunğda **göngül** hasreti var / didi ger ânga naşîb olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [göngül,]

gönglimiğ 'ışkunğda şâhâ hem gam u hem derdi var / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [gönglimiğ, -im, -iğ]

sep **göngül** dülâb-ı çeşmünğden su ḥâk-i râhına / yâr ilen tâ dimesünler kim arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [göngül,]

gönglümüğ her güşesinde yüz delük deldi gamunğ / bir ive hergiz kişi munça kapu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [gönglümüğ, -üm, -iğ]

gönglimde toḥm-ı mihr-i lebin ektim aḥdî kan / gözden belî ne ekse kişi ber hemân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [gönglimde, -im, -de]

każādur oĥuᅡᅡ atıcaĥ öñine kim kaļĥa / meger **göᅡgöl** ki yolında każāya kaļĥandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [göᅡgöl,]

gözüᅡᅡ **göᅡgöl** aluban puzdı cānım ülkesini / şehā yit ülkelüniᅡᅡ ġavırına ki tālāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [göᅡgöl,]

ġarīᅡı baĥr-ı ġam olanları kenāra yitür / **göᅡgöl** bu varᅡa-i ĥün-ĥvāreden bir uşandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [göᅡgöl,]

göᅡgöl 'aceb mi uşattısa dil-berüᅡᅡ peymān / cihānda ĥansıdur ol kim dürüst peymāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). [göᅡgöl,]

olmazsa ĥaste **göᅡglüme** vaşlıᅡᅡ öġür eger / ger daġ olursa daġ-ı firāk ikki kaᅡ eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [göᅡglüme, -üm, -e]

kaᅡsusına siper kimi göġsin girer **göᅡgöl** / kirpük oĥın kaşın yayı her niᅡe kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [göᅡgöl,]

ol yüzi gül kim **göᅡgöl** yüzin görüp medĥuş olur / ġamzesi yüz niş eger urursa cāna nüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [göᅡgöl,]

nālesin kesmez **göᅡgöl** küyında tā yüzin görer / bāġcede gül var iken bülbül ĥaçan ĥāmüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [göᅡgöl,]

yir yoĥ ser-i küyında kaᅡdem başmaġa anıᅡᅡ / çoĥ cān u **göᅡgöl**den ki be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [göᅡgöl

göᅡgöl mülkini ᅡapmaġa gelür ol Türk ılᅡayup / Hidāyet ol bedevlüden kıraġ dutmaġ ulaġlıġdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [göᅡgöl,]

cān istedi vişāline şorġaç bahā nedür / virdüm **göᅡgöl**le cān didi var kim bahānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [göᅡgölle, -le]

şādīlıġıᅡᅡ **göᅡgöl** ivine gelmedi disem / eydür ki n'eyesün yolu bilmez ġarībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [göᅡgöl,]

gelgeᅡ seni nefire götürem dir ü menüm / **göᅡglimde** ᅡalınur bu feraĥdan naᅡāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [göᅡglimde, -im, -de]

ger ġam ᅡerisi kılᅡa **göᅡgöl** kaļ'asın ĥişār / bir cām-ı 'işret ile anı puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [göᅡgöl,]

biş ġün bu niş-i hicre **göᅡgöl** nüş-ı vaşı iᅡün / şabr eyle kim müdām mey iᅡen ᅡeker ĥumār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [göᅡgöl,]

göᅡglüm heves-i Meşhed-i şāĥ-ı Necef eyler / yaļġuz ne göᅡgöl cān daġı 'azm ol ᅡaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [göᅡglüm, -üm]

göᅡglüm heves-i Meşhed-i şāĥ-ı Necef eyler / yaļġuz ne **göᅡgöl** cān daġı 'azm ol ᅡaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [göᅡgöl,]

darar **göᅡgöl**i her yaᅡᅡadan yüz ġam u miĥnet / her ġāĥ ki meşşāᅡa ser-i zülfiᅡı darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [göᅡgöl, -i]

varmaġ ister ser-i küyına Hidāyet **göᅡglüm** / meyl-i bülbül n'ola ger cānib-i gül-zāra kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [göᅡglüm, -üm]

n'ola ger yarar ise bağırı ol yâr benim / hoşdur ey haste **göngül** yâr ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [göngül,]

ol büt ki haţ u hâl ile âşüb-ı cihândur / cāndan haţ u hâline **göngüller** nigerândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [göngüller, -ler]

dağılur cān u **göngül** duygeç gözüng alın şehâ / karcıgaynı niçe kim görgeç gögercin dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [göngül,]

alup **gönglümni** kanım tökdi la'ling / ne diler dağı mende kanı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [gönglümni, -üm, -ni]

hadenging açmadı revzen hemîn cānda ki tığing hem / açıpdur **gönglüm** ivinde çoğ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [gönglüm, -üm]

göngül kararın u cān şabrın aldı dir hanı göz / didim hayālinge şor gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [göngül,]

ger açarsam leb şehâ şām-ı firāking şerhine / şem' teg yanmış **göngülning** odlar ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [göngülning, -ning]

gönglümüz ol kākül-i müşkindedür / cānumuz ol sünbül-i pür-çindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 1). [gönglümüz, -ümüz]

göргеç gözüng didüm bu mıdur kanımı töken / **gönglüm** didi ki sen munı bilmeğ mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [gönglüm, -üm]

derd ü gam u belāngi **göngülden** kem eyleme / senden men şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [göngülden, -den]

ihtiyarımdur **göngül** şol tığ u yâr ilindedür / ger benim kanım tökerse ihtiyâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [göngül,]

gitti şabr u dîn ü dil men kaldum u miskîn **göngül** / ol dağı bir dil-ber-i sîmin 'izâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [göngül,]

haçan kim at şalup ol şüh mendin saru segritmez / irişmez cān murādına **göngül** maşşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [göngül,]

yüzi yād ile yir dutmaz **göngülde** özgeler fikri / bu rüşendür ki od yanan ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [göngülde, -de]

dalaşursa n'ola zülfüngle lebüngçün **gönglüm** / anı 'ayb eyleme kim eyleye cān üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [gönglüm, -üm]

kirdârunga hoş dut **göngül** vaşlından özge umma gel / nişün ki görür hūbliğ her kim ki hoş-kirdâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [göngül,]

dişleme la'lüngi ger cevri ile kanım tökdise / sahlâ **gönglüm** cānıma ilinme kim kan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [gönglüm, -üm]

cānâ rakibi ehl-i nazar çün belâ bilür / men' itme **gönglüm** istese senden anı ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [gönglüm, -üm]

senden rakibi **göngül** ne gam yigler ise yâr / yâr olsa yāringligi tiz biline anıng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [göngül,]

ey dil kânîng tökem dise oyunla yâr inan / gönglindeki durur ki gelür diline anîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [göngül, -in, -de, -ki, -durur]

göngül güler göricek kaçın ol dil-ârânunğ / neden ki gülse gerek yüzine yengi ayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [göngül,]

la'li didi gönglünğ kaçır zülfi didi kim men zamân / baş oynar ey dil cân ile gör kim zamânıngdur senîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [gönglünğ, -ünğ]

virse Hidâyet yâr öpüş ister mi ki cân u göngül / sende ne var anîng gerek niçün kim anıngdur senîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [göngül,]

berkidüp başda bir ucın biri dutmış çizginür / kavkav oynar meger gönglümlen ey cân kâkülünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [gönglümlen, -üm, -le, -n]

gördi peykânlar göngülde göze mihrîng kıldı mîl / şandı bu ser-menzil andan olalı hâşâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [göngülde, -de]

şevk-ı rüyîngdan göngüldür közden âteş-nâkreğ / hasretinden sîne hem per sînesinden çâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [göngüldür, -dür]

aldı benim gönglümni bir şüh-ı şeng / şîşe-i nâmûsumıza vurdı seng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [gönglümni, -üm, -ni]

bu demde göngül saçıl u açıl ğamı ilen / dutulma yüküş ğonçe-sıfat gül kimi açıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [göngül,]

yandı bağrım hûvân-ı vaşlından bu gönglüm kısmeti / zehr-i hicrân ile ey gerdün yiter mesmûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [gönglüm, -üm]

eyler belâ ohın çekesin sîneden fakîh / ger men Hidâyet'ünğ saňa gönglindekin diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [gönglindekin, -in, -de, -ki, -n]

cânâ saňa göngül ğamı yâ gör nemi diyem / sensiz hezâr derde esîrem nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [göngül,]

ey seng-dil yakın ki kıla rahm hâtırünğ / ger men saňa göngüldegi derd ü ğamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [göngüldegi, -de, -gi]

belâ çoğ çekdi bu gönglüm ırağ ol kadd ü bâlâdan / bu doğru kula danuğdur ruğ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [gönglüm, -üm]

ey cân nedîmi şorma meni kim ne demde-em / hem-dem ğam oldı gönglüme sensiz ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [gönglüme, -üm, -e]

gönglüm anîngçün beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / ol gerçi cânımdur benim men hem onunğ dil-dâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [gönglüm, -üm]

ol 'ârîz ile la'li görüp haste gönglümünğ / ey şehd-leb şifây içün gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [gönglümünğ, -üm, -ünğ]

didi her dem saňa yüz oğ degürem / didügi söz göngüle degdi tamâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [göngüle, -e]

cüst ü cüy-ı hûr-ı 'în gönglümde var idi burun / tâ yüzünğ gördüm şehâ ol cüst ü cûdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [gönglümde, -üm, -de]

zülfünge bağlanmadın umardum uşlana **göngül** / tā kim ol zencire düşdi ol delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [göngül,]

niçe çeker kākül ilen **gönglümi** / ağrımasun başınga kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 5). [gönglümi, -üm, -i]

Hidāyet eyle cān u **gönglini** yüz pāre / ilinden itse felek yārining ırağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [gönglini, -in, -i]

raķīb aldı tiken teg bu gülnüng āl etegin / **göngül** ne al ilen olsa ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [göngül,]

bilem diseng bili remzin **göngül** oyağlıg teg / hayāling özgeye aldurma dut hayāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [göngül,]

yār ötdi urdı cānıma yüz derd ü dāğlar / cān gıdicağ tenimde **göngül** dağı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [göngül,]

gönglüm hağ u tığingızdan ayru / toğuz çemen ü ağar su ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [gönglüm, -üm]

cān ile **göngül** her biri bir yanına düşdi / yüz üsne dü zülfüng düşeli her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [göngül,]

göngül Manşūr teg oldung çü yārüng vaşlına vāşıl / demidür ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-hağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [göngül,]

göngül ger bağr-ı 'ışkına habībüng dala bilmezsin / yakīn bil gevher-i mağşūd ilingē sala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [göngül,]

kaşı çevgāndur u hāli onunğ tūb ey **göngül** ammā / bu çevgān ile ol tūbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [göngül,]

şehā hoşdur bu **gönglüm** dāyim ol ruhsāra bağmağdan / belī hurrem olur hātır gül ü gül-zāra bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [gönglüm, -üm]

göngülünden il yudum tā bağmaz oldı hāline çeşmüng / ki hayr itmez tabīb uşanıcağ bīmāra bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [göngülünden, -den]

ümīd oldur iten **gönglüm** buluna nişe kim anı / lebingden şordum u ağzına hem didüm şorağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [gönglüm, -üm]

şol zülf-i siyeh remzini **gönglüm** duyar ancağ / Leylī işini duymaya hīç kimse çü Mecnūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [gönglüm, -üm]

ol kemān-dārüng teninde cāninga nāvekleri / dut 'azīz anı **göngül** çün kim gelür ırağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [göngül,]

ey **göngül** her oğı kim çekse sağga ol kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānüng içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [göngül,]

men kaldum u cān oldı **göngül** hükmünge tabi' / tapşuram anı dağı haçan kim yite kurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [göngül,]

'aceb mi **gönglüme** düşse yaşım ağgeç lebi 'aksi / ki çağır çoğı oldur kim gelür Bağdāda āb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [gönglüme, -üm, -e]

ol ikki nergis ögende **göngül** biryân olur 'âşık / ağırlar ikki ser-hoşnı görüng bir şiş kebâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [göngül,]

ohı **gönglüngde** uşta ey Hidâyet / bu munça çeng teg feryâd niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [gönglüngde, -üng, -de]

göngül zülf ü ruḥuṅdan doydı dün gün / ki yüzüng katnadur ey ay dün gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [göngül,]

göngülde sen kaşı yay oḥlarıning / ḥayâli bir koşun kuşuṅdur ötgün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [göngülde, -de]

gönglüng kuşın didi uçuram küh-ı ḡuşşadan / yâ Rab uçur götür kim uçurur velî yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [gönglüng, -üng]

yârdın dönme müdde'î sözile / ey **göngül** işiden gerek uşlu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 4). [göngül,]

gönglüm doludur şöyle oḥıṅlan bu gün ey mâh / kim kanlu demür dıṣra çıḥar ger çekerem âh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [gönglüm, -üm]

gönglüm şanemâ kevn ü mekândan seni ister / ey serv-i revân dünyede sen-sin mângâ dil-ḥvâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [gönglüm, -üm]

cihân esâsinuṅ aldanma lezzetine **göngül** / ki bala aḡu katup şoṅg vire piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [göngül,]

yüzüng ḡamında **göngül** yüz risâle ger yazsa / Hidâyet'üṅ ola meyli o yüz risâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [göngül,]

ḡamze tıḡla hemîn çalmadı **gönglimni** gözüng / ol ḥarâmî yana kim uğraşa fi'l-ḥâl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [gönglimni, -im, -ni]

tâ seni buldı **göngül** geçti ḥamu 'âlemdin / ḥaḡḡa her kim şıḡına cümle cihândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [göngül,]

oḥıning sūzı egerçi öter baş u cānıma / **gönglimden** özge yirde anı ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [gönglimden, -im, -den]

ger yâr cān dilerse revân vir aṅga **göngül** / cānân ile müzâyaka cānuṅ çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [göngül,]

ḡam ivürmekden Hidâyet **gönglin** almekse murâd / uma ey cān sen tegi maḡşûdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [gönglin, -in]

göz yüzin gördi **göngül** çekdi Hidâyet ḡamını / belî her işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [göngül,]

olma yoldaşı rakībüṅ yâri görmekçün **göngül** / cehl ola yaḡşı umup varmaḡ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [göngül,]

niçe **gönglüng** didi yâr oḥım içün nâ-ḡoş ola / yayı şundum ki biraz oḡ atar iseṅ ḡoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [gönglüng, -üng]

devr-i ḡüsnüṅde eger kıl olsa **gönglüm** Yûsuf'ı / olmasun yâ Rab kim ol çâh-ı zeneḡdândan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [gönglüm, -üm]

cân ohın vaşfın dıgeç yir dutdı **gönglümde** belî / göngüle yir eyleye her söz kim ol cāndan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [gönglümde, -üm, -de]

cân ohın vaşfın dıgeç yir dutdı gönglümde belî / **göngüle** yir eyleye her söz kim ol cāndan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [göngüle, -e]

çoğ **göngüller** ki bu gün ol gözi hün-hvâre sile / ger işâret kıla bir gamze-i hün-hvâresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [göngüller, -ler]

bu şükri mazharınıñ ağzı sırrını ne bile / **göngül** ki bilmegine 'acız ider velî ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [göngül,]

'aceb belâ ki **göngülle** halâyık ilinden / ne ayru vara bilürem o serv ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [göngülle, -le]

ağyâr cefâ kılsa **göngül** yâr sağ olsun / ger müdde'î rahm itmeye Tanrı o nigâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [göngül,]

rahmetden ırağ ister eger miñnete yavuh / yüz şükr **göngül** şol kerem ü lutf-ı kerîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [göngül,]

irişe yâra **göngül** secde kılsa 'âdet ile / neden ki bende bolur kurb-ı hağ 'ibâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [göngül,]

bolmasa tığing dudağingnı şorar susız **göngül** / la'î nâfi'dür belî her gâh kim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [göngül,]

av 'azmine habîbüm alıcağ kuş iline / **gönglümüng** kuşını yâ Rab ide gör tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [gönglümüng, -üm, -üng]

veh ne 'ış ider idi hâste **göngül** la'li ilen / bir gice düşse idi bî-hod u bî-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [göngül,]

müşkil ki **göngül** bağ-ı ruhindın vire bir gül / bu nev' ile kim haştung anı çekdi hoşâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [göngül,]

her kimsene bir arada yir dutdı Hidâyet / **gönglüm** benim ol zülf-i perîşân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [gönglüm, -üm]

göngül şâd ol gam u şâdını bu 'âlemde yek-sân dut / neden kim hîç tedbîr ile yoğdur çâre tağdîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [göngül,]

ger düşde **göngül** zülfüng ucın dutdıs n'oldı / çoğ olma perîşân şanemâ olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [göngül,]

yüzi hevesinden **göngül** aşıldı o zülfe / ısınmadı odına tütünine boğuldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [göngül,]

açdum didi şabâ kara zülfing düğünlerin / **gönglimde** kaldı sözleri onunğ düğün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [gönglimde, -im, -de]

ey benim maşşüdum u sühte **gönglüm** ili / leblerüng derdime emdür kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [gönglüm, -üm]

n'ola lutf eyleyüben ger başa il yüregüme / çün **göngül** derdine şol mäh-ı ruhungdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [göngül,]

ger busarsan bus **göngül** meydân-ı 'ışık içinde tol / kim yitürür 'âkıbet maqşûda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [göngül,]

ey **göngül** maqlûbı cün her yirde hâzırsın mânia / gâfil olma kim aparur nâgehân bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [göngül,]

didi **göngül** ol dem ki bu kaç u gözi gördi / birikdi benim kanımı tökmeğa kudurdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [göngül,]

oturmadı la'lüñgün ayağdan **göngül** ança / kim 'âkıbetü'l-emr meni câna yitürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [göngül,]

kağd eyledi her halkada mîñ cân u **göngüller** / meşşâta-i şun' anda ki zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [göngüller, -ler]

ten kaydın üzgeç irdi **göngül** vaşla sen dağı / ey cân vişâling ister iseng yüz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [göngül,]

al ilen aldı cân u **göngül** 'aynuñ alası / mekr itdügi nedür dağı ne koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [göngül,]

mânia tâ sâkî-yi cân bâde virdi / **göngül** şabr u qarârın bâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [göngül,]

kanı dolmışdur ol bî-çârening kim / **göngül** sen gözleri cellâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [göngül,]

göngül tâ mihr ile bahtı meh-i ruhsârına bi'llâh / gözine zerrece ilmez felekning günle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [göngül,]

felek kim kan ider gamdan müdâm ehl-i cihân bağrın / işitse bağı kan ola **göngülning** âh u vâynı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [göngülning, -ning]

kuşağına **göngül** hâlin diyer zülf / göziñ kim niçe mahremdür bu ger ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [göngül,]

niyyet itgeç kaddüñgi **gönglimde** irdim küyüñge / menzile irür onuñ kim doğru ola niyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [gönglimde, -im, -de]

oñuñ idi hasreti miskîn Hidâyet'nüñ dirîğ / öldi vü **gönglinde** kaldı şol fakîrüng hasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [gönglinde, -in, -de]

ey vaş iden mânia gül ü gül-zâr u gülşeni / hoşdur didükleri velî **gönglüm** siven hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [gönglüm, -üm]

hân-ı vişâline didüm irem **göngül** didi / epsemdür ey şikeste **göngül** hanı sen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [göngül,]

hân-ı vişâline didüm irem **göngül** didi / epsemdür ey şikeste **göngül** hanı sen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [göngül,]

ey **göngül** kaddin anıñ serv ile şimşâd oñduñ / biyle sözler dime ey himmeti kütâh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [göngül,]

çekdi sînemden oñın dil-ber ü peykân kaldı / ger **göngül** gitti ise yüz şükr anğa kim cân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [göngül,]

zenaḥı cāhına cān koydı **göngül** dānesini / adı andan berüden çāh-ı zenaḥdān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [göngül,]

kaçdı senden **göngül** ol zülfi görüp şongı maṅga / guşsa vü miḥnet ü endüh-ı firāvān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [göngül,]

her laḥza sening ḥayāling ilen / sevdāyī **göngül** bir özge bāzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 4). [göngül,]

cān u cihān kimseye kıalmaz gider / mihrin anuṅ cān u **gönglüm**den gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [gönglüm, -üm, -den]

dinme **göngül** munça ki ḥaddüṅ degül / gönçe kimi öziṅe ancaḥ gül (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [göngül,]

ey **göngül** aldanma cihān ālına / k'aldanan alına onuṅ ālına (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 42). [göngül,]

bir niçe söz cān **göngüle** dir işit / cān u göngülle bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [göngüle, -e]

bir niçe söz cān göngüle dir işit / cān u **göngülle** bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [göngülle, -le]

kaḍem bas **gönglüm**ünḡ dīvānesine / yoḥısa ḡamlan ol vīrānesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 23). [gönglümünḡ, -üm, -ünḡ]

ḥayālünḡden **göngül** çün gördi işid / karāṅgu dünde saḡın doḡdı ḥurşid (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [göngül,]

sefer 'azīmeti **gönglüm** mükemmel oldı maṅga / iki ferişte hem öldüm müvekkil oldı maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [gönglüm, -üm]

melālet ile **göngül** oldı bes perīşān-ḡāl / şabāḡ sinlere vardum berāy-ı def-i melāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 2). [göngül,]

göngül didi bu meded istegil zı-ferd-i şamed / kılaḡım anda ki bir ün gele zı-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [göngül,]

yār iste **göngül** isteme bu deyr-i fenāyı / yā encüm ü erkān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [göngül,]

'ışkı eleminden **göngül** āḡ itme ki 'āşık / iḡlāş ile olan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 9). [göngül,]

bir ḡaylī zamān oldı ki **gönglüm** nigerāndur / dīdārünḡa cāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 1). [gönglüm, -üm]

ḡaḡdan çü **göngül** memleketine şāḡ sen oldunḡ / ey men saṅga bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [göngül,]

göngül al-: Sevindirmek II Can almak.

zülfeyni aldı gönglümi ey düstlar meded / kim gördi bir delü ikki zencīre mübtelā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [göngül al-, -üm, -i-üm, -i, -dı]

yüzini görgeç aldı ağzı göngül / ger yoğ idürse var arada kelâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [göngül al-, -dı]

görsedüp gül-gün yüzüng gönglümni aldung âl ilen / kimden öğrendüng bu vech ilen göngül almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [göngül al-, -mağ, -ı]

görsedüp gül-gün yüzüng gönglümni aldung âl ilen / kimden öğrendüng bu vech ilen göngül almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [göngül al-, -du, -ng-dung]

göngül düş-: Gönlü tuzağa düşmek; aşık olmak, sevdalanmak.

kaçdı cevringden göngül düşdi rakibüng çignine / yahşılığdan çin imiş kaçan yamana tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [göngül düş-, -di]

göngül vir-: Bir şeyi sevmeye, istemeye veya yapmaya içten yönelmek, eğinmek, meyletmek.

cihâna virme göngül kim koyup gider anı / eger Sikender-i devrân u ger Süleymân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [göngül vir-, -me]

yüzüng verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llâh / görüp ol verd ü sünbülün revân cân u göngül virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [göngül vir-, -dü, -m-düm]

firîbine göngül virme neden gül şahid-i ra'nâ / yaman yahşını fark itmez virür her dem göngül pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [göngül vir-, -ür]

firîbine göngül virme neden gül şahid-i ra'nâ / yaman yahşını fark itmez virür her dem göngül pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [göngül vir-, -me]

n'idüp yâ Rab bu dün-perver münâfık dehr-i dilgîre / azar her kim virür gönglini bu azgün kühen-pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [göngül vir-, -i, -n, -i, -ür-in, -i]

gör-: Bir şey hakkında bir yargıya varmak, değerlendirmek.

muķîm ile vü şıdk ile ser-i küyingda ey şâhâ / olursam hâk ol dem hem işiking yaşunur **gördüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [gördüm, -dü, -m]

gözüng kanım içicağ gamze tığılan soğulur / meger bu çağırı güçlü **görür** ki kıtar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [görür, -ür]

kaş ucın gösderüp dil aldı ol ay / meni nâdân **görüp** şatdı sınıuğ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [görüp, -üp]

hisâb kıлмаğ için defter-i harâm u helâl / ehl-i tabîbining öldüm tabâbetin **gördüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 18). [gördüm, -dü, -m]

gör-: Saymak, herhangi bir şey gibi görmek.

ey dil cihânda nesne bulunmaz nigâr teg / cehd it nigâr ilin duta **görgil** nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [görgil, -gil]

hakķing şıfatını **görübem** sen nigârda / ol veche nâzıram men o nakş u nigârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [görübem, -üb, -em]

uyırsan al'a içre dūř **görersen** / sa'adet yüzini r řen **görersen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 7). [görersen, -er, -sen]

g r-: Görmek, almak.

oı efg nlar ılır geçer Hid yet şor neden / ansı yaydan g c **görer** y  Rab ki men urb n ana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [görer, -er]

g r-: Görmek, göz yardımıyla bir şeyin varlığını algılamak, seçmek.

 l-i m ş n n görenden berl  ey  r  seninğ / çölden düşdüm inen bilmen ne  letd r mana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [g r-, -en, -den berl ]

g r-: Görmek, göz yardımıyla bir şeyin varlığını algılamak, seçmek.

zülfeyni aldı g n l mi ey d ştlar meded / kim **gördi** bir delü ikki zenc re m btel  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [gördi, -di]

fikr n aıtmaımda ise ey yağış bu gün / **g r** yaşumı v  yağma ki bu su y ter mana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [g r,]

 k-i rehinq **görüp** n'iderem sürmeyi rak b / göz r şen liına bu d r  y ter mana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [görüp, - p]

didim ki **görmedin** giderem t r   ancerinq / dur didi y t rem ikisindin birin sana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [görmedin, -me, -din]

d n meni mam r **gördi** söyledi ol genc-i  sn / çeşm-i mestim fitnesinden nie-sin didim ar b (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [gördi, -di]

zülfden yüzin **g r p** b -h ş olursa dil n'ola / kim ki d n atsa seer-geh  lib olur ana v b (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [g r p, - p]

y rsız **gören** Hid yet'ni rak b ilen diyer / olmamaundur 'aceb ' lemd  bu ayu g r p (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [gören, -en]

avf ider d v ne dil la'l nni ey meh-r  **g r p** / nie kim andan tevehhüm eylese hind  **görüp** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [görüp, - p]

avf ider d v ne dil la'l nni ey meh-r  **görüp** / nie kim andan tevehhüm eylese hind  **görüp** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [görüp, - p]

ister idi aşuna mutlak şeb h olmak hil l / benzi şarardı özin bu fikr ilen baru **görüp** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [görüp, - p]

t inqı gözle gözimden  n meni dutdı rak b / kim udurmiş it dutan  ş fte olur su **görüp** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [görüp, - p]

yarma ey p r gögsünği men teg o cev l n eylegeç / ürkmeye g l-gün semendi n geh  zge c  **görüp** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [görüp, - p]

opar g n l m yirinden göz ile aşun 'iy n **görgeç** / nie kim ala uş avcılar ilinde kem n **görgeç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [görgeç, -geç]

kopar gönglüm yirinden göz ile kaçuñg 'ıyān **görgeç** / niçe kim kalğa kuş avcılar ilinde kemān **görgeç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [görgeç, -geç]

dil ü cān kaç u ağzıñg naķş iderler görseler 'aynuñg / niçük kim nūn u hī şeklin mūneccimler Qur'ān **görgeç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [görgeç, -geç]

dil ü cān kaç u ağzıñg naķş iderler **görseler** 'aynuñg / niçük kim nūn u hī şeklin mūneccimler Qur'ān **görgeç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [görseler, -se, -ler]

yārūñg yüzi **görgeç** dehenin iste Hidāyet / kim mehdī çağı gizlü olan fāş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [görgeç, -geç]

ağlasam men' eyleme yüzüñgñi **görgeç** ey güneş / ay olan yirde mu'ayyendür bu kim yulduz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [görgeç, -geç]

ger bağruñgı yaram dir iseng tā **görem** ne var / cāndan Hidāyet eyleye efğān ki yār yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [görem, -em]

tā bir nazar ol zūlf çü zencīrīñgı **gördüm** / bildüm bu selāsil dil-i dīvāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [gördüm, -dü, -m]

yalğuz raķibi baħma başımda zevāl kim / gözden yüzün yaşırdı o gün bu zevāle **gör** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [gör,]

göz yaş töker **görüp** yüzini rahmet ānga kim / gül mevsimi mānga meyiçün erguvān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [görüp, -üp]

mānga kapuñgda ne pervā-yı bağ u bustāndur / ki **görgeç** ol yüzi 'ālem mānga gülistāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [görgeç, -geç]

nālesin kesmez göñgöl küyında tā yüzün **görür** / bağçede gül var iken bülbül haçan hāmūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [görür, -er]

ol yüzi gül kim göñgöl yüzün **görüp** medhūş olur / gamzesi yüz nış eger urursa cāna nūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [görüp, -üp]

ħammāmda dün ğarķ-ı 'araķ cismini **gördüm** / şandum ki bilür üstine inçü düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [gördüm, -dü, -m]

şol gül qademin başmağa gülşende **görenler** / gül-gün u yaşıł āl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [görenler, -en, -ler]

yā Rab ne bağ verdidür ol lāle yüzlü kim / gül **gördi** zūlf ü 'arızını derdüm oldı ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [gördi, -di]

bu nev' kim odlar yanar tāb-ı ruħından sinede / nā-gāh āhımdın **göre** 'ālem tutuşmış yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [göre, -e]

dün şanur iken itlerūñg şaldum özimni araya / **görgeç** gülüp didi bu hem özini ādem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [görgeç, -geç]

nigār u naķş ile meclis bezeklü çağında / ne naķş şaldı araya **gör** ey nigār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [gör,]

didim cānā 'aceb fettān göziñg var / didi kim yaħşı **görmışsen** göziñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [görmışsen, -miş, -sen]

menim yaşum aḥıdurken müneccim / **görüp** didi ki güçlü yulduzıñ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [görüp, -üp]

yüz mıñg hezār mekr ile al itse ādemī / anı **görür** ki alına yazdurdı kirdigār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [görür, -ür]

ḳaddüñgde gözüm zülfıñgı tā gördi dolanmış / ilan **gör** özin dir ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [gör,]

ḳaddüñgde gözüm zülfıñgı tā **gördi** dolanmış / ilan gör özin dir ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [gördi, -di]

şanma ey fitne ki zülf ile ruḥıñg **görmeyeli** / dile sünbül yörenür yā göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [görmeyeli, -me, -y, -eli]

çārem ol 'āriż-ı zībāsını görmağ idi bes / n'eyleyem āh ki devrān meni bī-çāre kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [gör-, -mağ, -i, -di]

görürse bāğbān zülf ü ruḥıñgı / gül ü reyḥānı derdüm yolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [görürse, -ür, -se]

ey kıılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rīf gel / şimdi **gör** kim ol bulağdan su yirine ḳan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [gör,]

tā Hidāyet **görmez** oldı yüziñg ey āb-ı ḥayāt / gözleringden her yañga mevc uruban tūfān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [görmez, -mez]

dağılır cān u göñgöl duygeç gözünğ alın şehā / ḳarcıgaynı niçe kim **görgeç** gögercin dağılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [görgeç, -geç]

görmez olsam ay yüzünğ bir dem benātü'n-na's teg / yüzüm üsne gözlerümden 'ıkd-ı pervān dağılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [görmez, -mez]

güneş teg tevsen-i çerḥa sening teg çıḥmadı bir er / egerçi **gördi** çoḥ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [gördi, -di]

görenden berlü bu ma'müre-i çeşm-i cihān-bīnem / kime pervā-yı mülk-i Fārisī taḥt-ı ḥorāsān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [görenden, -enden]

dime zāhid ki ḥaḳḳı **görmek** olmaz / anı görmağa sende ḥanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [görmek, -mek]

ruḥsārını **görgeç** cān ile ciger yanar / kirpüklerini angğaç sīnemde yürek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [görgeç, -geç]

görgeç gözünğ didüm bu mıdur ḳanımı tōken / göñglüm didi ki sen munı bilmeñg mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [görgeç, -geç]

dem-be-dem çeşmim tōker kirpüklerimdin kanlu yaş / bī-başar **gör** dağıdır güllerni ḥār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [gör,]

būstān şāhidleri firdevsi ṭavf itmiş sağıñ / hanğısın **görseng** birür şāḥ bahār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [görseng, -se, -ng]

sözünğ anğlayan şeker dilemez / yüzünğ **gören** aya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [gören, -en]

Nîl'e bahmaz yaşım **gören** ne 'aceb / öğrenen bahre çaya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [gören, -en]

gördi bâm üsne yüzüñg yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay tülû' itdi felek yüzinde kevkeb oldı fâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [gördi, -di]

her zerrede zâhir durur gün teg cemâli dil-berüñg / Müsî tecellî nûrını **görüñg** niçe güftâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [görüñg, -üñg]

yüzüñg **görmek** didim dün gün ki nâgeh ma'nî görsetdüñg / ne şüret bu ne ma'nîdür ta'âla'llâh zihî şânî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [görmek, -mek]

yâr itilen meni **görgeç** n'ola ger gülse rakîb / bu meşeldür ola ger atluya gülmeye yayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [görgeç, -geç]

gözümüñg yaşı çoğalur **göricek** 'arızıñgı / nişe kim faşl-ı bahâr olacağın arta bulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [göricek, -icek]

şaldı hadîs-i zülfüñgı dilden dile durağ / yâ Rab ki **göreym** dilini diline anıñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [göreym, -e, -y, -im]

göñgöl güler **göricek** kaşın ol dil-ârânüñg / neden ki gülse gerek yüzine yengi ayuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [göricek, -icek]

yaşur kaşınğnı Hidâyet yaşın ahar **göricek** / kim olmaya bu yağışdan hâlel tapa yayuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [göricek, -icek]

kâfir olam götürmesem îmânı hâlinge / çün **gördüm** oldı nâr anğa gülşen-i hâlîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [gördüm, -dû, -m]

görset ol yüzi gider revnakı mihr ü mehîñg / al niķabunğnı yüzün ağ ide **gör** şubh-gehiñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [gör,]

tâ Hidâyet zekânıñgda kara hâlüñg **gördi** / kıldı taķķık rivâyâtını Yûsufla çehiñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [gördi, -di]

gördi peykânlar göñgölde göze mihriñg kıldı mîl / şandı bu ser-menzil andan olalı hâşâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [gördi, -di]

ķavaldum itingî **görgeç** kapuñgdan oldum dūr / muķaķķağ oldı degül yağşı 'ucb ü ģod-bînlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [görgeç, -geç]

'ayn oldı gözüñg ķaddüñg elif kıl ķara zülfüñg / bu vech ile her kim seni **gördi** didi 'âķıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [gördi, -di]

ķoyma ilden cām-ı şahbâyı Hidâyet bir zamân / tâ müneccim ictimâ' itmiş **göre** bedr ü hilâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [göre, -e]

çeşmüñg **görende** la'lingî şorsam 'acebleme / maķmûram ol mey ile ģumârımnı yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [görende, -ende]

cânâ sañga göñgöl ģamı yâ **gör** nemi diyem / sensiz hezâr derde esîrem nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [gör,]

yüzüñg verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llâh / **görüñg** ol verd ü sünbülñi revân cân u göñgöl virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [görüñg, -üñg]

gāhī vücūd terkin ider-men yüzüñg **görüþ** / gāh ol ağız hayāline şağın 'ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [görüþ, -üp]

gördi âşüfte Hidāyet'i bürüp zülfin didi / umma ey Mecnūn seningcün fikr-i zencir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [gördi, -di]

'ayne'l-yakīn Hidāyet o kim **görse** hakkını / her şeyde bī-gümān ānga şāhib-nażar direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [görse, -se]

ol 'arız ile la'li **görüþ** haste göñglümüng / ey şehd-leb şifāy için gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [görüþ, -üp]

yüzini **görgeç** aldı ağız göñgül / ger yoğ idürse var arada kelām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [görgeç, -geç]

cüst ü cūy-ı hūr-ı 'in göñglümde var idi burun / tā yüzüñg **gördüm** şehā ol cüst ü cūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [gördüm, -dü, -m]

men ne yalğuz 'ışk içinde āb-ı revān il yudum / gitdi dīn ü dil seni **görgeç** hamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [görgeç, -geç]

seyl-i sirişk ile düredürler cihāna nakb / oğşandılar **görüñg** iki niķāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [görüñg, -üñg]

oldum ol kapuda mahrūm yüzüñg **görmeyüben** / Ka'betu'llāhda neden hayr u şevāb oldu harām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [görmeyüben, -me, -y, -üben]

kaşı hicrinden kad-i ham birle kanlu yaşdan / bir **görüñg** niçe hilālum yana pervīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [görüñg, -üñg]

vardı ilden dil didim tā **gördi** gamzeñg didi kim / hancaru varur ki şayd-ı zaħm-dārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [gördi, -di]

kapuda **gören** meni der-bān şanur / men kimem ol kapuda der-bān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [gören, -en]

gözünge bilinği **göreliden** Hidāyet'ing / şarf oldu 'ömri hamuça hvāb u hayāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [göreliden, -eli, -den]

zülfin **görüþ** ne āh ki çekdümse bilmedi / bilinmeye kara gicelerde belī tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [görüþ, -üp]

dün kapuñgdan yüz çevirdi müdde'ī mendin didim / çoğlaruñg munda kafāsın **görmişem** bir dağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [görmişem, -miş, -em]

öldürürken bili hicrānı meni **gördüm** yüzün / didi var şükr it ki kırtuldung yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [gördüm, -dü, -m]

hurrem oldu bülbül-i miskīn **görüþ** müşkīn gülü / āh kim sensiz Hidāyet muħkem olmışdur hāzīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [görüþ, -üp]

lāle vü gül 'arızuñg şevkıla men teg **gör** niçe / çāk iderler pīrehen bu dāğdan ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [gör,]

görgeç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cān / gündüz munı şayd itdi anı koydı şeb için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [görgeç, -geç]

ol ikki nergis ögende göngül biryân olur 'âşık / ağırlar ikki ser-hoşnı **görüŋ** bir şiş kebâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [görüŋ, -üŋ]

ey sidre boylu **görmedi** gâyetde müntehâ / naḥl-i kıddüŋ kimi daḥı serv-i çemân çemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [görmedi, -me, -di]

Hidâyet isteme çoḥ yaş töküp kılıcın anıŋ / göz açığa **göresin** başıŋ üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [göresin, -e, -sın]

gözüŋ **görüp** n'ola dil dem-be-dem lebıŋ sorsa / belî ḥumâr olıcağ kimsene çoḥ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [görüp, -üp]

yastanan işigi daşın ḥacerü'l-esved içün / ne vara Mekke saru bir kıra daşı ne **göre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [göre, -e]

şatman ağıyâra güherlen ayağüŋ toprağını / ki bu göz **görmege** yig anıŋ o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [görmege, -meg, -e]

kıddüŋdür elif lâm-elif ol zülf ü ağız / bu vech ile **görgeç** seni cânâ direm Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [görgeç, -geç]

yüzüŋ **görende** şormağıma açmadı ağız / baḥtım güli açılmadı derdâ bahârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [görende, -ende]

gör yüzün ağız u göz ü ḥâlin teferrüc it / baḥ bir ṭabaḳda piste vü bādâm u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [gör,]

bir dişleyem lebin dise dir **gördüğüŋ** yiter / gözden ne aşsı nesne gerek toḥuna diş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [gördüğüŋ, -düğ, -iŋ]

göz yüzün **gördi** göngül çekdi Hidâyet gamını / belî her işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [gördi, -di]

'âşıküŋ devletidür tığıŋız anı **görene** / başınıŋ üsne yakın başına devlet yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [görene, -en, -e]

göz yüzün gördi göngül çekdi Hidâyet gamını / belî her işde ki var yüz göreler yüz **görene** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [görene, -en, -e]

men' iderken varmege meyhâneye zâhid gözünüŋ / **gördi** mescidden ayağı çekdi vardı baş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [gördi, -di]

olma yoldaşı rakıbüŋ yâri **görmekçün** göngül / cehl ola yaḥşı umup varmağ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [görmekçün, -mek, -çün]

çemân görgeç kıdîŋ gülşende didim / çemende serv kim **gördi** çemende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [gördi, -di]

çemân **görgeç** kıdîŋ gülşende didim / çemende serv kim gördi çemende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [görgeç, -geç]

gör yüzün baḥıcağ ol âb-rüya / yengî ayı gören baḥar suya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [gör,]

gör yüzün baḥıcağ ol âb-rüya / yengî ayı **gören** baḥar suya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [gören, -en]

yüzüñgi **göricek** gözüm uyımaz / kişi bayram günü haçan uyıya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [göricek, -icek]

cām-ı vişāl nüş ider iken irişdi hicr / devrân şongı **görüñg** ne ağı katdı aşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [görüñg, -üñg]

yâ Rab bu ne yüzdür kim anı **gördi** Hidâyet / hayrân qaluban dir ki ta'âla'llâhu ve şâne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [gördi, -di]

cemâling ayını ger seyyidimdin **görse** / muṭî'i ola hamu da'vîsi siyâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [görse, -se]

dişlerüñg 'aksın yaşımda kim ki **gördi** didi kim / hîç dengizde biyle şeffâf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [gördi, -di]

dañg yili ihyâ-yı bağ u büstân eyler yana / gül yüzün bülbül **görüp** âh u figân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [görüp, -üp]

gör mu'cizini kaşı arasındaki hâlüñg / kim niçe kıılır bir yengî ayı iki pâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [gör,]

tâ **gördüm** ey şanem ruḥ-ı ferhunde fâlüñg / cân ile söylerem şıfat-ı haṭ u hâlüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [gördüm, -dü, -m]

ger perî **görse** senüñg ḥüsnüñg ey reşk-i melek / hayret odıla gümânsız yaḥıla bâl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [görse, -se]

bir nazar **görmek** içün kanuñgı ger aḥıda yâr / ey Hidâyet yörü gam yime vü hoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [görmek, -mek]

dām-ı ğamdın bulmadım bir dem Hidâyet teg ḥalâş / tâ ki **gördüm** bir nazar ey 'anberîn gîsû seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [gördüm, -dü, -m]

gözlerüm suyn **gören** la'li ğamındın dir mañga / küfr ola bî-hüde gizmek istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [gören, -en]

didi göñgöl ol dem ki bu kaş u gözi **gördi** / birikdi benim kanımı tökmeğa kudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [gördi, -di]

dişining cevherini dür **görgeç** / tîz kulağ dutdı kıldı miskîni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [görgeç, -geç]

şehâ mensiz ğarîbsinmişdür iting / meni dün **görgeç** il feryâda viridi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [görgeç, -geç]

serv kim **gördi** ki gül-berg-i tarî göñglek ide / kuça gül-bergi onunğ 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [gördi, -di]

bir gün ola ki Hidâyet ölü düşmiş **göresiz** / lâle teg şol gül içün kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [göresiz, -e, -siz]

ger ol Türk- sarâyını Hidâyet **görmesem** bir dem / gam-ı hicrân puzar derdüm dil u cânüñg sarâyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [görmesem, -me, -se, -m]

yandurdı cevri ile yana gerdün-ı dün meni / ancaḥ meger bu devrde **gördi** zebûn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [gördi, -di]

zülfiñgi **görgeç** n'ola kapsa lebingden büse dil / kim karangu gice olgaç oğriningdur furşatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [görgeç, -geç]

zâhid bu şorduğunğ ne kim ol gül-beden hanı / zâhir durur güneş tegi dil-ber **gören** hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [gören, -en]

zülfden **görmedüm** ol hüsni cihân-ârâyı / müşkil ola bulut olan gice görmek ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [görmedüm, -me, -dü, -m]

zülfden görmedüm ol hüsni cihân-ârâyı / müşkil ola bulut olan gice **görmek** ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [görmek, -mek]

Kerbela-yı gam-ı hicrüngde şehîdem çü Hüseyin / bir nazar tâ ki gözüm **gördi** bu vech-i Haseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [gördi, -di]

dutdı zülfi yüzi devrin **göricek** bes dutalar / halk bâğına girüp öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [göricek, -icek]

serv ayağında kadiçün yaşımı **görgeç** revân / bâğbân büstândaki âb-ı revânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [görgeç, -geç]

su kırağına meger kim ola şol serv-i revân / **gör** Hidâyet ki gözüm suyu ne sâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [gör,]

gördi göz yüzini bir görüşe mâyil kaldı / gitdi vü dîdede şol şekl ü şemâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [gördi, -di]

kaçdı senden göngül ol zülfi **görüp** şongı mângâ / guşsa vü miñnet ü endüh-ı firâvân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [görüp, -üp]

yansam n'ola 'ışkıñg odı ilen / **gör** çubı ki niçe nûr ider nâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [gör,]

gördi melâyik seni kıldı sücüd / özünğı sağınmaz iken bî-vücüd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [gördi, -di]

kılup devlet makâmında ikâmet / **görem** didârungı sağ u selâmet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 25). [görem, -em]

ey bād-ı şabâ **göricek** ol serv-i revânı / söyle ki be-gâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 1). [göricek, -icek]

gör-: Görmek, anlamak, kavramak, sezmek.

lebidür şun' u ağızından haber virür göngül sen sor / menüm çün bağlanur nuṭkum bu şun'-ı gaybdan **görgeç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [görgeç, -geç]

gizüp ilden ile yağlıg lebinden bûseler cırlar / **görüñg** nâzûk hayâlin kim 'aceb sipâhî yağlıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [görüñg, -üñg]

ağıdur göz yaşını her dem Hidâyet küyına / cüy-ı şîrîn'e yana **gör** sa'y kim Ferhâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [gör,]

gördi derdimni didi öldüreyim kurtulasın / doğrusı yaḥşı devâ bu dil-i bîmâra kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [gördi, -di]

didim ki kaygımı kayır yoh ise zār ölürem / didi **görüŋ** ki meni öldügile kayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [görüŋ, -üŋ]

dime zāhid ki haqqı görmek olmaz / anı **görmağa** sende hanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [görmağa, -mağ, -a]

la'li didi göŋlüŋ kaçır zülfi didi kim men zamān / baş oynay dil cān ile **gör** kim zamānıŋdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [gör,]

görmedi 'aqlım gözi naqqıŋ kimi / doğrusı naqqāşına kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 6). [görmedi, -me, -di]

halk arasında be-ğāyet bī-dil u dīn olmışam / zülfi-i müşkīni ğamından **gör** ne miskīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [gör,]

baş düşde pāy-māli olur dil **görü** ğamın / yohsul meşel durur düş ilen pāy-māl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [görü, -ür]

yüzünge baħmağ isterken Hidāyet yetti aġyārūŋ / **gör** ey cān kim ne demde kaldı ol bī-çāre baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [gör,]

ol kaş u gözün mekri ayırdı meni senden / **gör** baht-ı siyeh bildi vü tālī-i vārūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [gör,]

av 'azmine ħabībūm alıcağ kuş iline / göŋlümünğ kuşını yā Rab ide **gör** tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [gör,]

haqqını **gördi** Hidāyet nazar itgeç anğa şāh / uş bu ma'nī ile kim er nazarı haq nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [gördi, -di]

cehd ile **gör** dingle resūlin sözün / k'anlayan anıŋ sözi bildi özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [gör,]

yaşılığ it luţf u kerem pişe kıl / **gör** ne 'aceb zātsın endişe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 48). [gör,]

'adem çerisiniŋ anda meħābetin **gördüm** / ecel ħaṭibiniŋ āḫir ḫiṭābetin **gördüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). [gördüm, -dü, -m]

men ol zamān ki olarūŋ şalābetin **gördüm** / dutuldu eyle kim oldı zebān-ı nāṭıka lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [gördüm, -dü, -m]

görende fāriğ u āzād ḫāṭırım ğamdan / ḫaçan ki serpe şalurdum niķābı çihremden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12). [görende, -ende]

aç gözünğ andan dolu **gör** arz u semāy / ey vālih ü ḫayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [gör,]

gör-: Görmek. II Duymak.

göŋül şā'idlerin vaşfın Hidāyet'den kulağ dutsa / oḫutmaz özge destānı munuŋ teg dāstān **görgeç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [görgeç, -geç]

şaldı belā töpüglerine fürkatūŋ meni / senden ırağ **gör** ki neler geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [gör,]

yâr ilen hem-dem olup içer Hidâyet câm-ı vaşl / bu melâletden rakîbi **g r** ne yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [g r,]

tâ hezâr engîz ilen g l vaşfın ider b lb le / özini s sen ni e **g r** veh zeb n eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [g r,]

ol söz   ağız vaşf iledür s zime işit kim / ne kimse işitdi bu kel mı v  ne **gördi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [gördi, -di]

‘adem  erisinin  anda me  betin **gördüm** / ecel    bini    ir    betin **gördüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). [gördüm, -d , -m]

g r-: Karşılaşmak, rastlaşmak.

ey ki söylersin ser-i k yından anı  y ri var / hiç gördü mi ölenden son ra kim  urb n y rir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [g r-, -d , -  , -mi]

g r-: Görmek, belirli bir zamanın içinde bir olaya tanık olmak, yaşamak.

bu   le kim men isteyüben   le düşmişem / d    n **görem** o   le yaman isteyen sağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [görem, -em]

y rsız gören Hid yet’ni rak b ilen diğer / olmama    dur ‘aceb ‘ lemd  bu  ay u **g r p** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [g r p, - p]

yüzüm katında la’l       sa g     m n’ola ‘ayb olmaz / hev -y  c m-ı la’lin eylemek fa l-ı  az n **g r  ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [g r  , -  ]

y rıp ey n le bo azdan  ekil   ir **göreyim** / sa  a kim didi fi  n eyle meni ‘ leme     (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [göreyim, -e, -y, -im]

sürgil a   r u rak bi  apudan y  Rab kim / **göreyim** ola  az  ile bel sından ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [göreyim, -e, -y, -im]

 oydı başın Hid yet ol k da / **görmedi**   n bu ser-zem nden y   (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 7). [görmedi, -me, -di]

görmedi   n ‘ lemin  b  ında bir g l p y-d r / doğalıdan anadan yasın dutupdur er uv n (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [görmedi, -me, -di]

seyl ağıtdı v  gözüm  aldı    bir dem sensiz / **g r** ne t f n ola ger bir ni e gün bi le çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [g r,]

la’lini Hid yet  ora **g r** cevri idicek hicr / bir c m-ı mey-i n b çeküp def’-i  am eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [g r,]

lu fın **görüp** Hid yet onı  cevrine d r   / y r ol durur ki y r ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [görüp, - p]

 amıla yaştı meni  ol    -ı ‘ r z eşeri / n’eyledi c nıma **g r** fitne-i devr-i  amer  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [g r,]

y r aradan  ıra ladı men şaldum u rak b / **g r**  alması  aldı v  çalmadı  alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [g r,]

yaḥşî adîng cehd ide **gör** kim kıla / adıdan özge daḥı **gör** kim kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [gör,]

yaḥşî adîng cehd ide **gör** kim kıla / adıdan özge daḥı **gör** kim kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [gör,]

ḥanda ki ol bâde vü cām-ı felek / cür'asını **görmedi** mülk ü melek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 26). [görmedi, -me, -di]

bu yalğuzlığda **gördüm** dîde nemdür / çü **gördüm** kimsenem yoḥ şora nemdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [gördüm, -dü, -m]

bu yalğuzlığda **gördüm** dîde nemdür / çü **gördüm** kimsenem yoḥ şora nemdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [gördüm, -dü, -m]

niçe ki istedi vü **gördi** munça âdemden / nazîr bulmadı gerdün gözi dü-'âlemden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [gördi, -di]

yüz görsedicağ **görsede** yüz türlü şafâyı / bî-şübhe vü nokşân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 4). [görsede, -se, -de]

sen hem şanemâ terk ide **gör** cevır ü cefâyı / kıllı luṭf u 'inâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [gör,]

gör-: Gözlerin görmediği durumlarda başka duyu organlarıyla algılamak.

ḥayâlüngden gönğül çün **gördi** işid / karangu dünde sağın doğdı ḥurşîd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [gördi, -di]

gör-: Kendisine yapılmak, bir davranışla karşılaşmak, maruz kalmak.

âdem eger ḥayr ider yoḥsa şer / ḥayr u şer ol nesne kim eyler **görer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [görer, -er]

göre: Göre, nazaran.

şüfî gir mey-kedeniğ içine daşına **göre** / daḥı mescide qarâr itmeye daşına **göre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [göre,]

şüfî gir mey-kedeniğ içine daşına **göre** / daḥı mescide qarâr itmeye daşına **göre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [göre,]

şatman ağıyâra güherlen ayağüng toprağını / ki bu göz görmege yig anıng o daşına **göre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [göre,]

müdde'îniğ niyeti tîğ-ı cefâ çalmağ ise / var ümîdim ḥaḳa kim niyyeti başına **göre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [göre,]

bahre benğzetme Hidâyet yaşın ey dür dişlü / baḥr bir kaçredür anıng gözi yaşına **göre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [göre,]

görgüz-: Göstermek.

sākīyā çoḥ keremīngden çekübem cām-ı Cemi / bir daḥı luṭf idüben bendeye **görgüz** keremi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [görgüz,]

görmeklik: Görmekle anlaşılan.

seni **görmeklik** için ey gül-i ma'nī çemeni / kirpügüm daḥı olupdur maṅga gözüm tikenı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [görmeklik,]

görset/d-: Göstermek.

görset diding ne gelse ilüngden maṅga rakīb / ger Taṅrı koysa ölmez isem görse dem saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [görset,]

dün **görsedüp** bileklerin ol şüh-ı dil-rübā / kıldı şikeste gönglümi destine mübtelā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [görsedüp, -üp]

hicrān günü n'ola maṅga 'arz eyleseng cemāl / çün haşır olanda bendeye ḥaḳ **görsedür** likā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [görsedür, -ür]

didüm ey gün yüzüñgi **görset** gözimden nem gider / didi ger sen teg yüzi seyl aḥıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [görset,]

görsetdi cām-ı zerrīne sākī-yi rüzgār / sākī-yi sīm-sāk getür la'l-i āb-dār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 1). [görsetdi, -di]

dem **görsedüp** cemālını dem gizler ol şorung / her dem meni bir odıla yaḥmaḡ revā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [görsedüp, -üp]

kāmetüñ **görsedüben** kıl naḫar aḥvālime kim / serv-i ra'nā çaḡı vü nergis-i şehlä demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [görsedüben, -üben]

yüzüñ görmek didim dün gün ki nāgeh ma'nī **görsetdüñ** / ne şüret bu ne ma'nidür ta'āla'llāh zihī šānı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [görsetdüñ, -dü, -ñg]

görsedüp yüz aldı dil ṭavḳ itti cān boynına zülf / bu şabūḫidür didi saṅga vü ol aḥşamlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [görsedüp, -üp]

görset ol yüzi gider revnaḳı mihr ü mehīng / al niḳābungı yüzün aḡ ide gör şubḫ-gehīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [görset,]

anıñçün **görsedür** her ay saṅga çevgān-ı felek / ya'nī 'işret ṭopın il virdükçe taḳşır itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [görsedür, -ür]

şimdi kim yüz ḥüsn ilen **görsetti** mäh-ı nev cemāl / sākī-yi mehveş ilindin cām bir yād Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [görsetti, -ti]

görsedüp gül-gün yüzüñ gönglümni aldunḡ āl ilen / kimden öğrendünḡ bu vech ilen göngül almaḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [görsedüp, -üp]

zülfingı gider çihreden ay yüzüñgi **görset** / ey şem'-i murādum bu ḳara gicede bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [görset,]

şol āl yaṅaḡunḡı **görsedüp** aldunḡ ḳarār u şabr / ey mekr isi kimse senünḡ bilmez alunḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [görsedüp, -üp]

yüzini **görsedüp** yana gizledi zülf ile / od şaldı cāna gitdi gözümde tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [görsedüp, -üp]

dün atlananda zülfini **görsetdi** aldı dil / cān virürem olursa bu gün dağı dün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [görsetdi, -di]

yüzi ayını **görsedüp** dil alır / budur anıñ menümle āyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [görsedüp, -üp]

ey Hidāyet bu ki hicrān günü çektim ansız / māñga ol günleri **görsetmesün** Allāh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [görsetmesün, -me, -sün]

görset yüzüñ ey düst ki maķşūd hemāndur / kevn ile mekāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [görset,]

görset/d-: Göstermek. II Sert bir biçimde karşılık vermek.

görset didiñ ne gelse ilüñden māñga raķib / ger Tāñrı koysa ölmez isem **görsedem** sāñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [görsedem, -em]

görün-: Görülür duruma gelmek, görölür olmak, gözükme.

handa kim olsa yiter tāb-ı ruḥuñ ey meh-veş / niçe kim gün ḥamu āfāka ırağdan **görünür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [görünür, -ür]

her ay başında degüldür hilāl kim **görünür** / felek ḳuluñ kimi baş urdı kıldı miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [görünür, -ür]

görünen gök gölgesinden gizlü altun tenge mi / miḥneti-i sī rüzeden yā ay olupdur bir ḥayāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [görünen, -en]

lebiñ şarābı dururken hıız şarābı nedür / ḥaçan göze **görünür** bu su var iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [görünür, -ür]

od yanmasa külden niçe bir bir **görünür** köz / gökte bulut olsa **görünür** eyle sitāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [görünür, -ür]

ol şafaḳ u mihr degül **görünen** / çerḥdür ol bāde içün dürünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [görünen, -en]

görün-: Görünmek, benzemek, görünüşünde olmak.

la'lüñden özge teşne-i didārunğa müdām / ger āb-ı hıız olursa **görünür** serāb āñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [görünür, -ür]

māñga ey serv cemālīñ gül ü gülşen **görünür** / bu sözi kim diyerem 'āleme rüşen **görünür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [görünür, -ür]

māñga ey serv cemālīñ gül ü gülşen **görünür** / bu sözi kim diyerem 'āleme rüşen **görünür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [görünür, -ür]

şanma ey fitne ki zülf ile ruḥuñ görmeyeli / dile sünbül yörenür yā göze süsen **görünür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [görünür, -ür]

ögmengiz hür u kuşûrî dil-i dīvāneye kim / anğa bu vech-i hasen hamudan ahsen **görünür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [görünür, -ür]

gamzesinden gözüniñ olma Hidāyet gāfil / hazır ol kim bu gāzanfer inġen evren **görünür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [görünür, -ür]

her sürme kim degül ayağıñ tozu çeşmüme / çeksem **görünür** ey büt-i gül-çihre mîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [görünür, -ür]

her ne reng ilen kim ol dil-ber **görünmiş** 'aynıma / kanlu yaşdan men daħı şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [görünmiş, -miş]

yüzüñ nûrî ki tâbāndur hemişe pertev-i haġdan / **göründi** çeşmüme dün gün güneş teg burc-ı eblaġdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [göründi, -di]

zaġm-ı hicriñden gögermiş gözde 'aksi kaşınıñ / **görünür** şekli meh-i nev teg bu baġr-i Nilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [görünür, -ür]

od yanmasa külden niçe bir bir **görünür** köz / gökte bulut olsa **görünür** eyle sitāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [görünür, -ür]

gözden Hidāyet anıñıçün yılduz aġıdır / kim ol perî **görünür** anğa ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [görünür, -ür]

kaşlaruñız tākı gözimde benim / çaylar üsne **görünür** pül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [görünür, -ür]

görüş: Gözle bir şeyi algılama yetisi, görme işi.

gördi göz yüzini bir **görüşe** mâyil ġaldı / gitdi vü dîdede şol şekl ü şemâyil ġaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [görüşe, -e]

gösder-: Göstermek.

kaş ucın **gösderüp** dil aldı ol ay / meni nādān görüp şatdı sınıuġ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [gösderüp, -üp]

götür-: Ortadan kaldırmak, yok etmek.

kāfir olam **götürmesem** imānı ġālīñge / çün gördüm oldı nār anğa gülşen-i ġalîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [götürmesem, -me, -se, -m]

götür-: Kaldırmak.

baġ Hidāyet başuñ üsne durur ol serv-i revān / niçe olmaya inġen baş **götür** ü Tañrıya baġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [götür,]

gerdün ilin **götürse** ġazā daşın atmege / burc-ı bedenni yıġar kırânıla rûzgār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [götürse, -se]

yolunġdadur bi'llāh fidā rûġ u revān-ı rûşenim / ki gāġ topraġdan **götür** luġ ile ey sîmîn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [götür,]

hāk-i rāhīng üsne düşmişdüm senīng bir bŷy içün / esdi bād-ı şubh u **götürdi** meni toprağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [götürdi, -di]

gönglŷng kuşın didi uçuram kŷh-ı ğuşşadan / yā Rab uçur **götür** kim uçurur velī yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [götür,]

götür-: Bir yere giderken beraberinde bulundurmak, beraber gitmek, refakatine almak.

gelgeç seni nefire **götürem** dir ü menüm / gönglimde çalınur bu ferağdan nakāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [götürem, -em]

ay degŷldür kim ağılanmış felekde anğlanğız / kim anīng kurında gerdŷn **götürŷp** ƣalğan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [götürŷp, -ŷp]

göz: Göz.

gözlerŷm haţţīng hayālinde saŷga ƣarşu müdām / ikki manzardur kim ekmişler ola reyğān anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [gözlerŷm, -ler, -ŷm]

göz ħandakına su şalubam tā ki bulmaya / yol vaşl günlerinde şehā ħayl-i ħvāb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [göz,]

tīğīngi gizle **gözimden** çŷn meni dutdı raķīb / kim ƣudurmuş it dutan āşŷfte olur su görŷp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [gözimden, -im, -den]

ƣopar gönglŷm yirinden **göz** ile ƣaşuŷng 'ıyān görgeç / niçe kim ƣalğā ƣuş avcılar ilinde kemān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [göz,]

gönglŷme düşkeç lebi 'aksi neden **göz** ƣan tŷker / dem gelŷr bildŷm Hidāyet **göz** yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [göz,]

didŷm ey gün yŷzŷngi görset **gözimden** nem gider / didi ger sen teg yŷzi seyl ağıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [gözimden, -im, -den]

gözlerŷmden ay u yıl dem gitdŷgi andan durur / kim bu 'ŷmr arğunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [gözlerŷmden, -ler, -ŷm, -den]

yāğŷtŷnīng güher saçışın anğıcağ **gözŷm** / la'l ile zer kimi yŷzŷmi dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [gözŷm, -ŷm]

her kimseye kim sen bŷt-i 'ayyāş gerekdŷr / dāyim **gözi** ƣan yaşı ile yaş gerekdŷr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [gözi, -i]

ğŷnī didim **gözine** tŷkdi ƣanım / doğrusı ism-i bā-mŷsem mādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 4). [gözine, -in, -e]

cānım benim ey şŷğ-ı revān-bağş tenīngdŷr / **gözden** yaşuran cānumı şol pīrehenīngdŷr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [gözden, -den]

gözden ağıdur yaş Hidāyet velī ey şāğ / kim bilŷr o dŷr dāneleri tā ne içŷndŷr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [gözden, -den]

her lağza güher-bār **gözŷmden** men-i derviş / işār iderem mağdem-i cānāne içŷndŷr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [gözŷmden, -ŷm, -den]

yalğuz rakîbî bahma başımda zevâl kim / **gözden** yüzün yaşurdu o gün bu zevâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [gözden, -den]

ey **gözüm** ahıtmadı ancañ senüñ yaşıñgıñı hicr / ol senüñ teg çoñlaruñ ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [gözüm, -üm]

göz yaş töker görüp yüzini rahmet anğa kim / gül mevsimi mañga meyiçün erguvân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [göz,]

göñlimde toñm-ı mihr-i lebin ektim ahdı kan / **gözden** belî ne ekse kişi ber hemân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [gözden, -den]

gözüñ göñgöl aluban puzdı cânım ülkesini / şehâ yit ülkelüñiñ ğavrına ki tâlândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [gözüñ, -üñ]

göz yaşı dil-ber eyisi içündür / tökerem dil-ber eyisi içün dūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [göz,]

gözlerüm suya düşdüm çıha bilmen bu sudan / kim mañga yüz derd ü ğam her yangadan bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [gözlerüm, -ler, -üm]

gözlerüm yaşıñ töküp buldı dışıñ vaşlın şehâ / ğansı ğavvâşıñ işidür kim bula busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [gözlerüm, -ler, -üm]

anča kan yaş töküpdür ser-i küyında **gözüm** / kim öten ol ser-i küdan etegi kana deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [gözüm, -üm]

ahıdur **göz** yaşıñı her dem Hidâyet küyına / cüy-ı Şirîn'e yana gör sa'y kim Ferhâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [göz,]

başımı kesmağa kaçd ol **gözleri** cellâd ider / bî-vefâlıĝ resmini başdan yana bünyâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [gözleri, -ler, -i]

kaş u **gözüñ** sevdâsılan cânâ Hidâyet dün ü gün / geh sâcid-i meşid olur geh sâkin-i meyhânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [gözüñ, -üñ]

didim cânâ 'aceb fettân **gözüñ** var / didi kim yahşı görmişsen **gözüñ** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [gözüñ, -üñ]

didim cânâ 'aceb fettân **gözüñ** var / didi kim yahşı görmişsen **gözüñ** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [gözüñ, -üñ]

ey kim dırsız naçar kaç' eyle andan / anğa bengzer mañga bir bağ **gözüñ** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [gözüñ, -üñ]

büse istersem lebüñden **göz** kañar dil-ber şorunğ / men munıñlan sözde-em ol nişe ğancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [göz,]

kañdünğde **gözüm** zülfiñi tâ gördi dolanmış / ilan gör özin dir ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [gözüm, -üm]

şanma ey fitne ki zülf ile ruñuñ görmeyeli / dile sünbül yörenür yâ **göze** süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [göze, -e]

ğamzesinden **göziniñ** olma Hidâyet ğâfil / ğazır ol kim bu ğazanfer inĝen evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [göziniñ, -in, -iñ]

tā Hidāyet görmez oldı yüziṅ ey āb-ı hayāt / **gözleriṅden** her yaṅa mevc uruban tūfān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [gözleriṅden, -ler, -iṅ, -den]

görmez olsam ay yüzüṅ bir dem benātü'n-na's teg / yüzüm üsne **gözlerümden** 'ıkd-ı pervīn daḡılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [gözlerümden, -ler, -üm, -den]

daḡılır cān u göṅül duygeç **gözüṅ** alın şehā / karcıḡaynı niçe kim görgeç gögercin daḡılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [gözüṅ, -üṅ]

semenlen nergis ol yüz ü **gözüṅ** hādimleridür kim / birini nergis oḡırlar birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [gözüṅ, -üṅ]

göṅül kararın u cān şabrın aldı dir hanı **göz** / didim hayāliṅe şor gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [göz,]

göṅül kararın u cān şabrın aldı dir hanı göz / didim hayāliṅe şor **gözde** nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [gözde, -de]

dudaḡıṅ ālına iren döyer **gözüṅ** mekrin / neden ki çağır içen hālet-i humār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [gözüṅ, -üṅ]

yüzüṅ ki mazhar-ı envār-ı luṭf-ı kādirdür / **gözümde** dīdelerüm nūrı kimi hāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 1). [gözümde, -üm, -de]

apardı 'aql ile fehümni ol kaş / giderdi dīn ile imānı **gözler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [gözler, -ler]

'aceb yağmācılardur senden ey Türk / meger öğrendiler tālānı **gözler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [gözler, -ler]

dime zāhid ki ḡaḡı görmek olmaz / anı görmaḡa sende hanı **gözler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [gözler, -ler]

görgeç **gözüṅ** didüm bu mıdur kanımı töken / göṅlüm didi ki sen munı bilmeṅ mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [gözüṅ, -üṅ]

cān oḡurlar **gözi** 'aşıḡ dil-i bī-raḡmı aṅar / ne maḡalde gözüṅgiz aṅgdurur ol oḡrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [gözi, -i]

cān oḡurlar gözi 'aşıḡ dil-i bī-raḡmı aṅar / ne maḡalde **gözüṅgiz** aṅgdurur ol oḡrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [gözüṅgiz, -üṅgiz]

göz dükānı içre kat kat n'ola ger bağlansa yaş / 'ışḡ bāzārı benim oldur maṅa rengin kumāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [göz,]

gözleri naḡḡaşı şol kirpüklerinin līḡasın / kanıma banmış gül evrākını efsān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [gözleri, -ler, -i]

gözümüṅ yaşı çoḡalur göricek 'arıziṅı / nişe kim faşl-ı bahār olacaḡın arta bulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [gözümüṅ, -üm, -üṅ]

şem'-i ruḡuṅdan aldı ışıḡ imdi ey çerāḡ / ger tanımaṅ disēṅ n'ola dutmuş **gözüṅni** yağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [gözüṅni, -üṅ, -ni]

gözüme çekmege vir ḡāk-i pāyiṅ ey dil-ber / kim assısı dege yig yoḡsul olana bayuṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [gözüme, -üm, -e]

ağzıñdan isterken öpüş la'ling yaşurun dişleding / **gözden** kızıl kanım töken zaım-ı nihāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [gözden, -den]

cānā ğamungdan ahdı **gözüm** yaşı Nıl teg / cismim bilingni isteyüp inceldi kıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [gözüm, -üm]

ey Hidāyet cān u dil alsa **gözi** / rāziyam kaşd itmesün İmāna tek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [gözi, -i]

inçü diş ü la'l-i nābingçün sening / **gözlerüm** yaşı ahar dūr-dāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [gözlerüm, -ler, -üm]

gördi peykānlar göngülde **göze** mihring kıldı mıl / şandı bu ser-menzil andan olalı hāşākreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [göze, -e]

ne gicem gicedür şāhā ne rüzim rüz hağ bilür / **gözimden** tā ırağ oldı cemāl-i 'ālem-efrüzing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [gözimden, -im, -den]

dime Hidāyet **gözi** āhū aning / özidür aşlan velī hūyı peleng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [gözi, -i]

'ayn oldı **gözüng** kaddüng elif kıl kara zulfüng / bu vech ile her kim seni gördi didi 'ākıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [gözüng, -üng]

şehlā **gözi** şayruları dirler şorar yā Rab neden / şormaz men-i mehcūrı kim çoğdan aning bīmāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [gözi, -i]

Tangrı bilür ki kalmadı ey şūh dil-berüm / **göz** ü yüzüngden ayru menüm hvāb ile hāverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [göz,]

virdi fenā yiline **gözüm** suyu 'ālemi / toprağa döndi āteş-i 'ışkuñda peykerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [gözüm, -üm]

söyler Hidāyet sensizin bağman cihāning yüzine / yüzüngden ayru bülbülem men **gözi** bağı bir kuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [gözi, -i]

bağmazlar oldı tā ruğ-ı aḥbāba **gözlerüm** / döndiler ikki çeşme-i hūn-āba **gözlerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [gözlerüm, -ler, -üm]

bağmazlar oldı tā ruğ-ı aḥbāba **gözlerüm** / döndiler ikki çeşme-i hūn-āba **gözlerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [gözlerüm, -ler, -üm]

teşhīr eger degülse bu yaḥduğları nedür / karşıda taşlar koyuban āba **gözlerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [gözlerüm, -ler, -üm]

gāhī bu kirpüğe yapışurlar geh ol yire / şol tıfl gibi kim düşe ğark-āba **gözlerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [gözlerüm, -ler, -üm]

seyl-i sirışk ile düredürler cihāna nağb / oğşandılar görüng iki niğāba **gözlerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [gözlerüm, -ler, -üm]

kirpüklerüme tekye kılup gitdiler be-hvāb / dinglendiler bu bister-i sincāba **gözlerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [gözlerüm, -ler, -üm]

atarlar imdi kaplayuban şişe başlara / ğavvāş kimi kulzüm-i sīm-āba **gözlerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 6). [gözlerüm, -ler, -üm]

yākūtūng iştīyākı için niçe tökeler / la'l ü dür ü güherni zer-i nāba **gözlerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [gözlerüm, -ler, -üm]

gerd-i sitem Hidāyet üküş kondı anlara / ger dönseler 'acebleme dülāba **gözlerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). [gözlerüm, -ler, -üm]

'ārizūng muşhafı tā oldı **gözüm**den gāyib / oħımağlıg maṅa evrād u kitāb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [gözüm, -üm, -den]

sensiz ey ḳaddi elif **gözüm**e ḥvāb oldı ḥarām / leb-i la'lingden ırağ cām-ı şar-āb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [gözüm, -üm, -e]

ey yüzi gül başūnga ḳurbān olam / ol **göz** ile ḳaşūnga ḳurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [göz,]

görmedi 'aḳlım **gözi** naḳşıng kimi / doğrusı naḳḳāşınga ḳurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 6). [gözi, -i]

ḳaddi 'aksi **gözde** serv-i cüy-bārımdur benim / ṭurresining tāresi müşk-i Tatarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [gözde, -de]

gözūngle bilingi göreliden Hidāyet'ing / şarf oldı 'ömri ḥamuça ḥvāb u ḥayāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [gözūngle, -ūng, -le]

alduğın cānım **gözi** bildūng velā bildürmedūng / sen dağı oldıng yakın kül oğrining ortağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [gözi, -i]

gözden ayağūng tozın gidermen / öğrendi gözüm bu dārū ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [gözden, -den]

gözden ayağūng tozın gidermen / öğrendi **gözüm** bu dārū ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [gözüm, -üm]

ne serḥoşlardur ol **gözler** yüzūnglen ḳaşlarūnglan kim / güle ḳarşu çekerler mi hemişe ikki zevraḳdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [gözler, -ler]

ruḥ-ı meh-peykerūng ṭarfin dutupdur ḥāl ingen zībā / felek ḥurşīdi māt olmış **gözūng** bir niçe beydaḳdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [gözūng, -ūng]

'aceblenme **gözūng** yaşı Hidāyet çeşmūng aḥıtsa / ne umsun mundan özge kimse bu baḥr-ı mu'allāḳdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [gözūng, -ūng]

gözüm ağıyāra baḥsa 'ārizūng māhiyyetin döymez / bu vech ilen ki günden **göz** ḳamaşur ḳara baḥmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [göz,]

gözüm ağıyāra baḥsa 'ārizūng māhiyyetin döymez / bu vech ilen ki günden göz ḳamaşur ḳara baḥmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [gözüm, -üm]

dem-be-dem **göz**din şaru beṅzimde yaş olur revān / çeşmelerde niçe kim su aḥa bir berg-i ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [göz, -din]

dil ol ḳaşı **gözi** mekkārening söyler lebi vaşfın / raḳībe söyleng ağızın açmasun bir dem ḳulağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [gözi, -i]

ḥabībe söyledüm baḥtum raḳībūng **göz**idür baḥdum / gülüp didi Hidāyet kim hemişe baḥtūng ağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [gözidür, -i, -dür]

dil ü cânıngnı yâr idür şorar şayru **gözim** didüm / ğarîbler şormağıcun dünye durduğınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [gözim, -im]

şehâ zîbâ cemâlüngdin yaman **gözler** ırağ olsun / felek kândiline şem'-i ruḥuṅ çeşm ü çerâğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [gözler, -ler]

ol kaş u **gözüng** mekri ayırdı meni senden / gör baht-ı siyeh bildi vü tâlî-i vārün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [gözüng, -üng]

zaḥm-ı hicrîngden gögermiş **gözde** 'aksi kaşınuṅ / görünür şekl-i meh-i nev teg bu baḥr-i Nilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [gözde, -de]

şol kemer üstindeki yağlığ ḥayālinden müdām / **gözleri** yaşı Hidāyet'ning çalar kuruşagdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [gözleri, -ler, -i]

yaş tökse ayağına n'ola **göz** o leb içün / naḥli suvaranlar öle bir gün raṭab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [göz,]

Hidāyet ḥāk-i rāhını **gözünge** bu türābıṅ çek / ki hiç yirde menāfi'de bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [gözünge, -üng, -e]

egerçi **gözlerüṅdür** başılan sihr / dil almağda kaşuṅdur andan üstün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [gözlerüṅdür, -ler, -üng, -dür]

bir kez didi uyḥuda görürsin yüzüm ol ay / **göz** açmamışam iller ola ḥvāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [göz,]

şordur māṅa la'lingi ki mestāne **gözüng** teg / maḥmūram u āşüfte mey-i nāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [gözüng, -üng]

ağyār dirse kim **gözi** yaşı degül anıṅ / şoruṅ yaşıṁ degülse neden şūr olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [gözi, -i]

aḥıdur **göz** yaşı Hidāyet'ni / şimdi var ey şanem andan il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [göz,]

fürkāt-i la'lüṅ ey büt-i meh-rū / **gözümü** kıldı ma'den-i lü'lü' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 1). [gözümü, -üm, -i]

Hidāyet isteme çoḥ yaş töküp kılıcın anıṅ / **göz** açığağ göresin başıṅ üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [göz,]

lebıṅ şarābı dururken ḥızr şarābı nedür / ḥaçan **göze** görünür bu su var iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [göze, -e]

şehâ yüzüṅ hevesinden **gözüm**den aḥar su / neẓāre kıl ki güle karşı hoşdur aḥar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [gözüm, -üm, -den]

gözüng kânım içicağ ḡamze tıḡılan soğulur / meger bu çağırı güçlü görür ki katar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [gözüng, -üng]

gözüng görüp n'ola dil dem-be-dem lebıṅ sorsa / belî ḥumār olıcağ kimsene çoḥ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [gözüng, -üng]

çekmiş **gözüng** müjgān oḥın ister ki ḥün-rîz eyleye / tâ niçe ol ḥünî **gözüng** her dem pür-engîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [gözüng, -üng]

çekmiş **gözüng** müjgân ohın ister ki hûn-rîz eyleye / tâ niçe ol hûnî **gözüng** her dem pür-engîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [gözüng, -üng]

şatman ağıyâra güherlen ayağüng toprağını / ki bu **göz** görmege yig anıñg o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [göz,]

bahre bengzetme Hidâyet yaşın ey dür dişlü / bahr bir kaçredür anıñg **gözi** yaşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [gözi, -i]

gözi çekdi tîg ey dil kim töke kaniñg yana / meyli kan tökmekdedür ol çeşm-i fettânüng yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [gözi, -i]

dün Hidâyet'den o **göz** almışıdı sihr ile cân / şimdi yüz luğ ile ister kim anıñg göñglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [göz,]

seyl ağıtdı vü **gözüm** kaldı çü bir dem sensiz / gör ne tûfân ola ger bir niçe gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [gözüm, -üm]

gamze tîğla hemîn çalmadı göñglimni **gözüng** / ol harâmî yana kim uğraşa fi'l-hâl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [gözüng, -üng]

hicr ile savaşur dil ü **göz** gözçilik eyler / sen sına revân şü'le-i âhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [göz,]

gör yüzün ağız u **göz** ü hâlin teferrüc it / bah bir tabakda piste vü bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [göz,]

bir dişleyem lebin dise dir gördüging yiter / **gözden** ne aşşı nesne gerek toğuna diş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [gözden, -den]

sâyil-i eşkini mahrûm itme yüzden nişe kim / yüz ümîd ilen ivürdi **göz** anı yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [göz,]

zerre tegdür didim ağzın kanımı tökdi yire / yoğsa ey dil **gözi** kan tökmez anung teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [gözi, -i]

göz yüzün gördi göñgül çekdi Hidâyet gamını / belî her işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [göz,]

birmegeç yaş çerisi yüzüme yüz **gözle** şehâ / dil ü cāndan gam-ı hicrüng savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [gözle, -le]

çoğ dolaşma **göz** yaşıla koy Hidâyet vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [göz,]

göz yüzüngçün yaş töküp dirdim ki eyle yitmeye / şükr kim hâk luğ idüp ol yüze yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [göz,]

men' iderken varmege meyhāneye zâhid **gözüng** / gördi mescidden ayağı çekdi vardı baş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [gözüng, -üng]

yüzüngi göricek **gözüm** uyımaz / kişi bayram günü haçan uyıya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [gözüm, -üm]

zencîr-i zülfüng 'aksini **gözden** gidermez hiç dil / hoş haşîr çekmiş doğrusı deryâ-yı 'ummân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [gözden, -den]

gözüme lebi 'aksi hîc bâb düşmez / neden meyl kılmaz o şîrîn bulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [gözüme, -üm, -e]

göz yaşından çıkmadı miskîn Hidâyet 'âkıbet / müşkil ey cân her düşen deryâ-yı 'ummândan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [göz,]

çoḡ göngüller ki bu gün ol **gözi** hûn-hvâre sile / ger işâret kıla bir gamze-i hûn-hvâresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [gözi, -i]

saçı ki eyle kesâd itdi müşki cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb ger meni **gözine** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [gözine, -in, -e]

göz kılmasa zülfüngden o ruhsâre nezâre / gamdan gögerüp yaşı azalursa ne çâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [göz,]

gözlerüm ivin ağardup yasadum men câmlar / tâ ḡayâling konıcaḡ yiri karangu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [gözlerüm, -ler, -üm]

ey ki şîr-efken **gözüng** teg çeşm-i âhû olmaya / ger disem âhû anğa nâ-gâh âh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [gözüng, -üng]

şormang ol kaç u **göz** ü hâl ile hâlüng niçedür / n'ola hâli düşenüng munça siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [göz,]

ince aḡıtdı **gözüm** derd ile hûn-ı cigeri / ki saru bengzümi hicringde boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [gözüm, -üm]

gözden Hidâyet anıngıcün yılduz aḡıdır / kim ol perî görünür anğa ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [gözden, -den]

yüzini görsedüp yana gizledi zülf ile / od şaldı câna gitdi **gözüm**den tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [gözüm, -üm, -den]

kaşlaruḡ ol **göz** ü kirpikle yaşım içre saḡın / Dicled e oḡlaşuban karşılamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [göz,]

gözlerüm suyn gören la'li gamından dir mangâ / küfr ola bî-hüde gizmek istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [gözlerüm, -ler, -üm]

didi göngül ol dem ki bu kaç u **gözi** gördi / birikdi benim kanımı tökmeḡa kudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [gözi, -i]

göz yaşından geçe bilmen yüzüp ey murḡ-ı seher / bu dengizdin geçüre gör alup arḡanğa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [göz,]

tökdükçe **göz** yaşını bulunmaz nihâyeti / baḡr-i muḡitüng olmaz imiş ḡadd ü ḡâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [göz,]

göz teg yüz ile kim ki diler âşnâlığı / seyl-âb-ı gamda söyle yörü yüz anıḡ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [göz,]

göz doğru baḡdı kıddine dūr düzdi yaşdan / dūr düze doğruluḡda olan düz anıḡ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [göz,]

kanı dolmuşdur ol bî-çâreniḡ kim / göngül sen **gözleri** cellâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [gözleri, -ler, -i]

göngül tā mihr ile bahtı meh-i ruhsārīnga bi'llāh / **gözine** zerrece ilmez felekning günle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [gözine, -i, -ne]

kulağına göngül hālin diyer zülf / **gözing** kim niçe mahremdür bu ger ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [gözing, -ing]

ger tökdi ise **gözleri** kanım 'aceblemeṅ / gözetmişidi ğamzeleri andan burun meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [gözleri, -ler, -i]

kurbāniyam o doğru ering k'anda uğraşup / **gözine** düşmenüṅ kıla derdüm kara günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [gözine, -in, -e]

gözlerüṅ cānıma urduḡça ḥadeng-i müjei / çekerem nāle ilinden diyerem āh daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [gözlerüṅ, -ler, -üṅ]

yüzi rūḡu'llāh u zülfi siyehīdür Mūsī / kaşı Zü'n-nün u kara **gözleri** Veyse'l-Ḳarenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [gözleri, -ler, -i]

seni görmeklik içün ey gül-i ma'nī çemeni / kirpügüm daḡı olupdur māṅa **gözüm** tikenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [gözüm, -üm]

Kerbelā-yı ğam-ı hicrüngde şehīdem çü Hüseyn / bir naḡar tā ki **gözüm** gördi bu vech-i Ḥaseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [gözüm, -üm]

giydürüp ḡusn atını ol **göz** savaş ister yana / çekdi kirpükden şaf uş tır ü kemānın baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [göz,]

gördi **göz** yüzini bir görüşe māyil kaldı / gitdi vü dīdede şol şekl ü şemāyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [göz,]

su kırağına meger kim ola şol serv-i revān / gör Hidāyet ki **gözüm** suyu ne sāyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [gözüm, -üm]

ķalmadı kimse ki duymadı Hidāyet ğamuṅı / āh kim duymayan ol **gözleri** fettān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [gözleri, -ler, -i]

ķaşlaruṅız tākı **gözimde** benim / çaylar üsne görünüṛ pül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [gözimde, -im, -de]

cürm ü ḡaṡadan olubam rü-siyāh / luṡf **gözi** ilen māṅa baḡ ey ilāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [gözi, -i]

niçe ki istedi vü gördi munça ādemden / naḡīr bulmadı gerdün **gözi** dü-'ālemden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [gözi, -i]

her şeyde ki var **gözine** ol çihre 'ıyāndur / çıḡ ḡann u ğümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [gözine, -i, -n, -e]

göz alma-: Bakmak, bakışmak.

dün bād ḡāk-i kūyīṅ aparurken oḡradım / göz almayup oturdı didim al naşībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [göz alma-, -y, -up]

göz merdümü: Göz bebeḡi.

kanlu kirpükler yaşımla âl ipekdür şanasın / kim durur **göz merdümü** her dem dür-i gâltân ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [göz merdümü, -i]

göz rüşenâlığı: Gözlerin nuru; çok sevilen ve göz aydınlığına sebep olanlar.

hâk-i rehîng görüp n'iderem sürmeyi rakîb / göz rüşenâlığına bu dârû yiter mângâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [göz rüşenâlığı, -ı, -n, -a-n, -a]

göz ucu: Başını çevirmeden, önemsizce bakış; sevgilinin yan bakışı; çok küçük bir bakış.

ger ister iseng cân u dil ü dînimi almağ / kıl **göz ucu** ilen bir işâret ki senîngdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [göz ucu,]

göz üzre: (Baş) göz üstine, belirtilen istekleri içtenlikle yapmayı kabul etmeyi anlatan bir söz.

durubam baş u cân ilen bu 'özre / ne kim fermâning olursa **göz üzre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 8). [göz üzre,]

göz yaşı: Gözyaşı.

göz yaşı üsne kıldı Hidâyet tenîng makâm / bu baır içinde ada ânga yâ gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [göz yaşı,]

göz yaşı kûyîngnı dün bir had ile almışdı kim / dışra çün başdum ayağ ivden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [göz yaşı,]

göz yolından dem gel-: Göz yolundan kan gelmek, kan ağlamak.

gönglüme düşkeç lebi 'aksi neden göz kan töker / dem gelür bildüm Hidâyet göz yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [göz yolından dem gel-, -ür]

gözçilik: Gözcülük.

hicr ile savaşur dil ü göz **gözçilik** eyler / sen sına revân şü'le-i âhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [gözçilik,]

gözden ırağ: Ayrı düşmek, görüşmemek.

gözden ırağa salma meni âb-ı dîde teg / ey serv-i kad ki hancaru varsang kademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [gözden ırağ, -a-den]

gözet-: Gözetmek, gözetlemek.

güneşde olur zerre ammâ bulunmaz / yüzinde **gözetdükçe** her-çend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [gözetdükçe, -dük, -çe]

ger tökdi ise gözleri kanım 'aceblemenğ / **gözetmişidi** gamzeleri andan burun meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [gözetmişidi, -miş, -idi]

gözü: Ayna.

bir nefesde 'arızın **gözü** eyler tîre-ḥāl / yüzünge karşı durup yüzün ger ol fülâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [gözü, -y, -i]

gözinde: Bir kimsenin değer ölçülerine göre, nazarında, indinde.

dimişem tâ şehd la'li vaşfını Ferhâd teg / ey Hidâyet 'âlemin **gözinde** Şîrîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [gözinde,]

gözle-: Gözlemek, gözetlemek.

ḥadeng-i ḡamze şol tarḥanı **gözler** / kaşı yayına gizlep cânı **gözler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [gözler, -r]

ḥadeng-i ḡamze şol tarḥanı **gözler** / kaşı yayına gizlep cânı **gözler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [gözler, -r]

ḡamungdan biyle kim ağlar Hidâyet / tîz ol bî-dilden ola kanı **gözler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [gözler, -r]

gözlü: Gözü olan, gözlü.

ölümün **gözlü** dir ilimde olacağıdur / didim ey ḥünî **gözlü** n'olacağıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [gözlü,]

gözlü: Gözü olan, gözlü.

ey geyik **gözlü** işit 'âşıkun **gözlü** efgânı disem / kim kulağ aşadır munda Hidâyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [gözlü,]

gözün **var:** Gözü olmak: bir şeyi ele geçirme isteği.

ilinden ḥâr aldı dâmen-i gül / henüz ey bülbül-i şeydâ **gözün **var**** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [gözün **var**,]

gözün **aç:** Uyanık, dikkatli olmak; birisine bilgiler vererek görüşünü genişletmek.

aç gözün **aç** andan dolu gör arz u semâyı / ey vâlih ü ḥayrân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [gözün **aç**,]

ḡubâr: Toz, toprak.

men ölicez ger yüz ildin şongra dāmān **ḡubâr** duta / nāgehān bir ḥāk-i reh bil kim **ḡubârımdur** benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [ḡubârımdur, -ım, -dur]

güç: Güç, kuvvet; zorlama.

oḡı efgānlar kıılır geçer Hidāyet şor neden / ḡansı yaydan **güç** görer yā Rab ki men kıurbān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [güç,]

güçlü: Güçlü, kuvvetli; zorlu.

menim yaşum aḡıdurken müneccim / görüp didi ki **güçlü** yulduzung var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [güçlü,]

gözüng kıanım içicağ gāme tıḡılan soğulur / meger bu çağırı **güçlü** görür ki kıatar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [güçlü,]

atmaz oldu mānga yār oḡını gelgeç āḡyār / geldi kıış oldu meger kıolına **güçlü** yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [güçlü,]

güftār: Söz, kelim.

her zerrede zāhir durur gün teg cemāli dil-berüng / Mūsī tecellī nūrını görüng niçe **güftār** imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [güftār, - imiş]

güher: Elmas, inci gibi değerli bir taş, mücevher.

yākütünüg **güher** saçışın āngıcağ gözüm / la'l ile zer kimi yüzümi dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [güher,]

her lü'lü' kim düşer bu şebelden zümürürde / la'lüngcün āngdurur sānga cüz gām tōken **güher** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [güher,]

ol kimsene kim özgelere bengzedür anı / dürr ü **güherüng** nisbetini bā-ḡıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [güherüng, -üng]

yākütüng iştıyākı için niçe tōkeler / la'l ü dürr ü **güherni** zer-i nāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [güherni, -ni]

ser-ḡoş olup sīm üze çoḡ tōkme la'l / saçma **güher** yaşunga kıurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [güher,]

bir girān-māye **güher** ḡalk iline ḡirmiş iken / kıapdı fi'l-ḡāl emān virmeyüben devr-i zamān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [güher,]

şatman āḡyāra **güherlen** āḡaung topraḡını / ki bu göz görmege yig anıng o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [güherlen, -len]

güher-bār: Cevher saçan.

her laḡza **güher-bār** gözümnden men-i derviş / işār iderem maḡdem-i cānāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [güher-bār,]

güher-püş: Cevher giydiren.

lafz-ı güher-pāş **güher-püşını** / dürr kimi kim duysa dutar ḡüşını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 39). [güher-püşını, -ı, -n, -ı]

göl-: Tebessüm etmek.

dün didi derdi olan derdin disün cân çekdi âh / ol tabīb-i dil **gölüp** didi munung hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [gölüp, -üp]

göngöl **güler** göricek kaşın ol dil-ārānūng / neden ki gülse gerek yüzine yengi ayung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [güler, -er]

habibe söyledüm bahtum rakībūng gözidür bahtum / **gölüp** didi Hidāyet kim hemīşe bahtūng ağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [gölüp, -üp]

gonçe tikdürmiş zümürürd düğme gül-gün gönglege / hoş **güler** gül teg dirigā tiz üzerler düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [güler, -er]

digeç kim aldı şabr u kararın Hidāyet'ūng / **göldi** didi o dil-ber-i ebrū-kemān ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [göldi, -di]

ağzıngı yoğ didiler ehl-i yakīn bir söze **gül** / tā Hidāyet şanemā şekk ü gümāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [gül,]

söylegeç geh derd ü gam gönder gehī büyüng manā / **göldi** ol meh-veş didi hamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [göldi, -di]

göldi yanıngdan gider ušta Hidāyet yār iti / yoğsa neş'eng tök yaşıng tā yolu kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [göldi, -di]

sen lebi gonçeden özin yigler / doğrusı gül **güler** biter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [güler, -er]

kılgaç işāret-i dil ü cân virdi Hidāyet / **göldi** didi ... (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 5). [göldi, -di]

dün dişledüm lebinı Hidāyet **gölüp** didi / sen teg cihānda tütī-yi şekker-şiken hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [gölüp, -üp]

la'line karşı şurāhī ağzın açdı **gülmege** / sākī derdüm kanını tökdi dehānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [gülmege, -meg, -e]

dinme göngöl munça ki haddūng degöl / gonçe kimi özīnge ancağ **gül** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [gül,]

gül-: Gülmek, biriyle alay etmek.

dün şanur iken itlerūng şaldum özimni araya / görgeç **gölüp** didi bu hem özini ādem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [gölüp, -üp]

yār itilen menı görgeç n'ola ger **gülse** rakīb / bu meşeldür ola ger atluya gülmeye yayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [gülse, -se]

yaşlu yüzüme **gülme** Hidayet ki bu durur / 'ışkında hāşıl eyledüğüm sım ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [gülme, -me]

gül: Gül ağacının katmerli, genellikle kokulu olan çiçeği.

sensin ki olupdur keremüñg cām-ı cihānda / her hāre virürsin **gül** ü her hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [gül,]

bād esüp yaprağ **güli** örter teg āhımdın bu serv / il yüzine dutuban menden ne pinhān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [güli, -i]

gül yangılur ki sen şanem-i hoş-hışāl ilen / da'vī-yi hüsın ider meh bu hüsın ü cemāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [gül,]

gül: Gül ağacının katmerli, genellikle kokulu olan çiçeği. || Tazelik, incelik, narinlik, nazlılık onun özelliğidir, aynı zamanda sevgilinin boyu, yanağı, yüzü de olur.

şorğaç göñgöl lebin n'ola dirlerse **gül** yüzi / bīmār şerbet içse kıatarlar gül-āb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [gül,]

ey **gül** yüzindeki haı-ı sebzın tiken diyen / bir neste kim o pāreleye cān tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [gül,]

gögsüme uran dāğ-ı cefā lāle teg ey **gül** / ter sünbülñing altındaki berg-i semenüñgdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [gül,]

bağ gülşen-i ruñındaki müşkīn külāleye / cān virüp ol külālesine bir **gül** ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [gül,]

zülfüñg ki dem-be-dem deger ol **gül** yangağlara / artuğlıgıla cānlara ger dir iseng deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [gül,]

ol yüzi **gül** kim göñgöl yüzın görüp medhüş olur / ğamzesi yüz nış eger urursa cāna nüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [gül,]

nālesin kesmez göñgöl kūyında tā yüzın görer / bāğcede **gül** var iken bülbul haıan hāmüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [gül,]

yüzüñde kim ol silsile-i mū düşünüpdür / **gül** üsne sağıñ sünbül-i hoş-bū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [gül,]

şol **gül** kademın başmağa gülşende görenler / gül-ğün u yaşıł āl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [gül,]

yā Rab ne bāğ verdidür ol lāle yüzlü kim / **gül** gördi zülf ü 'arızını derdüm oldı ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [gül,]

gül çağıdır Hidāyet ü gül-ğün çağır demi / var bir muşāhib iste vü gel devletüñg becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [gül,]

yüzüñg hikāyetini Hidāyet diyer müdām / **gülden** belī rivāyet iden 'andelībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [gülden, -den]

çıhardı başıma dün sīneden buñār çağır / getürdi yir yüzi **gülçün** manğa bu hār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [gülçün, -çün]

manğa ey serv cemālñg **gül** ü gülşen görünür / bu sözi kim diyerem 'āleme rüşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [gül,]

görürse bāğbān zülf ü ruñıñgı / **gül** ü reyñanı derdüm yolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [gül,]

sünbül-i ter gölgesinde yaşunur **gül** yaprağı / 'arizüñgda her haçan ol zülf-i müşkîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [gül,]

Hidāyet girse seyr içün o nesrîn bir gülistāna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur **gül** semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [gül,]

āh eylegeç yüzünden anıñ zülfi dağılur / bāğda belî nesîm esicek **gül** tîz açılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [gül,]

çün atlanup ol meh-veş başına yelek sançar / kim **gül** yüzine bañar kim başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [gül,]

gözleri nakķāşî şol kirpüklerinin lîkasın / kanıma banmış **gül** evrākını efsān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [gül,]

gül ki şalur āftāb-ı bî-zevāle şübhesiz / 'arizüñgda her haçan olur perîşān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [gül,]

bir gönçe-dehensiz içile bülbüle kanın / **gül** çağı belābil teg anı 'ayn-ı belā bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [gül,]

dîn didüğimçün ol yüzi **gül** dinmez oldu āh / men kâfir ehli olam eger dağı dîn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [gül,]

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebingçün ey **gülüm** / her zerrem ola bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [gülüm, -üm]

ey yüzi **gül** başunga kurbān olam / ol göz ile kaşunga kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [gül,]

kaşre kaşre yaşdan bengzüm ki **gül** güldür müdām / 'ışkı bustānında hurrem lāle-zarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [gül,]

kaşre kaşre yaşdan bengzüm ki gül **güldür** müdām / 'ışkı bustānında hurrem lāle-zarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [güldür, -dür]

derdim ruḥ u lebing giderür yā söğüşlerüng / **gül** şekker ilen olmasa nā-çar bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [gül,]

ķonağ oldu **gül** ü gönçe büstānda yana / nesîm altun ile doldurur ķonağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [gül,]

'aceb mi kıysa ilinden **gül** etegin bülbül / kıoyar mı dil-berining ehl olan bu çağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [gül,]

yüzüng **gül** ile meger lāle lāf-ı ḥüsn urmış / ki kalḥıcağ başına kıaplaya şimāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [gül,]

raķīb aldı tiken teg bu **gülnüng** āl etegin / göngül ne al ilen olsa ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [gülnüng, -nüng]

ne serḥoşlardur ol gözler yüzünglen kaşlaruñgıan kim / **güle** karşı çekeler mi hemîşe ikki zevraķdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [güle, -e]

şehā ḥoşdur bu gönglüm dāyim ol ruḥsāra baḥmağdan / belî hurrem olur ḥatır **gül** ü gül-zāra baḥmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [gül,]

görmedi çün 'âlemîng bağında bir **gûl** pây-dâr / doğalıdan anadan yasın dutupdur ergüvân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [gûl,]

gûl çemen tahtında sultândur reyâhîn leşkri / hancaru şeh gitse ol yan dönderür leşker 'inân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [gûl,]

gûl geçüp gûl-zâr otursa n'ola çün pâyendedür / 'âlemîng bağında serv-i himmet-i şâh-ı cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6). [gûl,]

gûl yüzine çekdi nergis dîde oldı ehl-i dîd / sünbüline il uzatkeç süsen oldı dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [gûl,]

bir güneş doğdı dirîğ ey dil bulut içre nihân / bir **gûl** açıldı yire şaldı anı bād-ı hâzân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [gûl,]

ötdi dün gülşen saru şol 'ârızı huld-i berîn / âl yaŋgağıngdan kızardı **gûl** şarardı yâsemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [gûl,]

ğonçe tikdürmiş zümürrüd düğme gûl-gün göŋlege / hoş güler **gûl** teg dirîğâ tîz üzerler düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [gûl,]

hurrem oldı bûlbûl-i miskîn görüp müşkîn **gûli** / âh kim sensiz Hidâyet muhkem olmışdur hâzîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [gûli, -i]

hâtem-i hüsn imdi yaraştı **gûlûng** barmağına / kim anıŋçün la'lden ğonçe yasatdurdı nigîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [gûlûng, -ûng]

lâle vü **gûl** 'ârızûng şevkıla men teg gör niçe / çâk iderler pîrehen bu dâğdan ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [gûl,]

didim yüzüme koy yüzüŋgi bir dem ey **gûlüm** / didi haçan muvâfık ola bā-semân semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [gûlüm, -üm]

şehâ yüzüŋg hevesinden gözümde ahar su / nezâre kıl ki **gûle** karşı hoşdur ahar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [gûle, -e]

var ise gerçi tükenmez ni'metüŋg ey gûl-sitân / beslegil kim irişür **gûl** kimi mihmânüŋg yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [gûl,]

bahâr mevsimi bî-câm-ı bâde olma vü bil / nedür **gûlûng** kadehi lâleniŋ piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [gûlûng, -ûng]

yüzüŋg görende şormağıma açmadı ağız / bahtım **gûli** açılmadı derdâ bahârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [gûli, -i]

söyledüm eyler heves dirmek **gûl** ü vaşlıŋg raķib / bu hevâ ilen dir ol has dirse hâr-ı ğam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [gûl,]

ne yirîŋg k'ol perî öter yirine / lâle vü serv ü **gûl** yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [gûl,]

sen lebi ğonçeden özin yigler / doğrusı **gûl** güler biter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [gûl,]

daŋg yili ihyâ-yı bāğ u büstân eyler yana / **gûl** yüzün bûlbûl görüp âh u figân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [gûl,]

tâ hezâr engîz ilen **gûl** vaşfın ider bûlbûle / özini süsen niçe gör veh zebân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [gûl,]

müşkil ki göngül bâğ-ı ruhindin vire bir **gûl** / bu nev' ile kim haţţuñ anı çekdi hişâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [gûl,]

gûl budağı kimi her dem eyleme bir yañga meyl / yañşı olmaz biyle iş aylanma ey cân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [gûl,]

firîbine göngül virme neden **gûl** şahid-i ra'nâ / yaman yañşını fark itmez virür her dem göngül pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [gûl,]

bir gün ola ki Hidâyet ölü düşmiş göresiz / lâle teg şol **gûl** içün kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [gûl,]

ey vaşf iden mañga **gûl** ü gül-zâr u gülşeni / hoşdur didükleri velî gönglüm siven hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [gûl,]

dutdı zülfi yüzi devrin göricek bes dutalar / halk bâğına girüp öz başına **gûl** direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [gûl,]

ey ruh u zülfiñ **gûl** ü sünbül kimi / çizgineyüm başuñga kâkül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [gûl,]

gûl ilen söyle bûlbûl iştîyâkın / çemen yüzine sünbül iştîyâkın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 3). [gûl,]

hayâlünglen güneş teg yek-süvâra / biremez ey **gûlüm** degdi hezâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 19). [gûlüm, -üm]

gûl: Gül ağacının katmerli, genellikle kokulu olan çiçeği. (Renginden dolayı kanlı gözyaşı bağlamında).

dem-be-dem çeşmim töker kirpüklerimdin kanlu yaş / bî-başar gör dağıdur **güllerni** hâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [güllerni, -ler, -ni]

gûl kimi açıl: Gonca hâlinde çıkmak. II Konuşmaya başlamak.

bu demde göngül şačil u açıl gamı ilen / dutulma yüküş gönçe-şifat **gûl kimi açıl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [gûl kimi açıl,]

gûl mevsimi: İlkbahar; sevgilinin aşıklara kendini gösterme zamanı.

göz yaş töker görüp yüzini rahmet aña kim / **gûl mevsimi** mañga meyiçün ergüvân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [gûl mevsimi,]

gûl-âb: Gül suyu.

şorgaç göngül lebin n'ola dirlerse gül yüzi / bîmâr şerbet içse katarlar **gûl-âb** aña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [gûl-âb,]

gûl-beden: Gül bedenli, vücûdu gül gibi zarif, ince ve güzel olan.

sen **göl-beden** yolında niçe cân baş oynasam / hiç bâba yaza-men men-i bî-dil neden sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [göl-beden,]

şîrinlik ile oğşamaya ol hadîse kand / nâzûklık ile bengzemeye **göl-beden** beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [göl-beden,]

zâhid bu şorduğun ne kim ol **göl-beden** hanı / zâhir durur güneş tegi dil-ber gören hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [göl-beden,]

göl-berg: Göl yaprağı.

serv kim gördi ki göl-berg-i tarî gönglek ide / kuça **göl-bergi** onunğ 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [göl-bergi, -i]

göl-berg-i handân: Açılmış göl yaprağı. II Sevgilinin yanağı.

tâ düştü müşkîn sünbülünğ **göl-berg-i handân** üstine / çekdi tenef ebr-i siyeh hırşîd-i tâbân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [göl-berg-i handân,]

göl-berg-i tarî: Taze göl yaprağı.

serv kim gördi ki **göl-berg-i tarî** gönglek ide / kuça göl-bergi onunğ 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [göl-berg-i tarî,]

göl-çihre: Göl (gibi kırmızı ve güzel) yüzlü (sevgili).

gitme ey **göl-çihre** terk-i 'ahd ü peymân eyleme / gel otur çoğ gonçe kimi bağrumı kan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [göl-çihre,]

gölgeşt it-: Göl gezintisine çıkmak.

o serv bâğda çü gölgeşt ider Hidâyet yiter / tiken yapuşmaya nâ-geh biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [gölgeşt it-, -er]

göl-gün: Göl renkli.

yarma ey pîr gögsünğ men teg o cevân eylegeç / ürkmeye **göl-gün** semendi nâgeh özge cû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [göl-gün,]

şol göl kâdemin başmağa gölşende görenler / **göl-gün** u yaşıl âl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [göl-gün,]

göl çağıdur Hidâyet ü **göl-gün** çağır demi / var bir muşâhib iste vü gel devletünğ becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [göl-gün,]

niçe servüm lâle teg şol yanğagunğ şevkıylan / kan yaş ile dem-be-dem ser-tâ-kadem **göl-gün** olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [göl-gün,]

görsedüp **göl-gün** yüzünğ gönglümni aldunğ âl ilen / kimden öğrendünğ bu vech ilen göngül almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [göl-gün,]

anġdi leb-i la'lüŋ yana bu dīde-i pür-hün / kıldı şaru bengzimni kızıl anıla **göl-gün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [göl-gün,]

ġonçe tikdürmiş zümürrüd düġme **göl-gün** göŋlege / hoş güler gül teg dirigā tiz üzerler düġmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [göl-gün,]

göl-i çih: Yüzün gülü.

saġınma lāle durur yā şakāyık ey **göl-i çih** / ġamunġda kanlu yaşımdur ki dutdı dāġ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [göl-i çih,]

göl-i devrān: Dünyanın gülü.

göl-i devrāna ey dil olma ġurrem / ki şonġı rengi anıġ şolacaġdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [göl-i devrān, -a]

göl-i hamrā: Kırmızı gül.

atıre sudan lü'lü'-i lālā kılan / kuru aġaçdan **göl-i hamrā** kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 6). [göl-i hamrā,]

göl-i hamrā demi: İlk bahar.

çün şıyām ayı diyüp 'özr getürme araya / sākīyā bāde getür kim gül-i hamrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [göl-i hamrā demi,]

göl-i ma'nī: Mana gülü.

seni görmeklik içün ey **göl-i ma'nī** çemeni / kirpügüm daġı olupdur maŋa gözüüm tikenı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [göl-i ma'nī,]

göl-i vaşl: Kavuşma gülü II sevgiliye kavuşmayı simgeleyen gül.

ġakunġ gül-i vaşlına Hidāyet e aparmaz / ġūblar yüzine kim ki degöl vālīh ü ġayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [göl-i vaşl, -ı, -n, -a]

göl-i vech: Yüzün gülü. II Yanak.

göl-i vechiŋni kim ehl-i ma'ānī yāsemen dirler / kızarma lāle söylersem özümden yāsemen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [göl-i vech, -iŋ, -ni]

gölin dir-: Gül toplayan.

işitdüm bŷy-ı zülfiniŋ ruunġ baġı gölin dirdüm / benim ey ġonçe-i devlet cihānda bu idi dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [gölin dir-, -dü, -m]

gölüstān: Güllük, gül bahçesi, gül tarlası.

maṅga kapuṅḡda ne pervā-yı bāḡ u bustāndur / ki görgeç ol yüzi 'ālem maṅga **gülistāndur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [gülistāndur, -dur]

Hidāyet girse seyr içün o nesrīn bir **gülistāna** / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [gülistāna, -a]

şimdi ki çeker nāle **gülistānda** 'anādil / gel bāde-i gül-gün çek ü kırtul zi-'anādil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [gülistānda, -da]

aḡzıṅ u ruḡ çün māh-ı duraḡşān arasında / bülbul kimi yir dutdı **gülistān** arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [gülistān,]

gül-ruh: Gül yanaklı.

derlegeç her dür kim ol zanbaḡdan ey **gül-ruh** damar / şanasıḡ bir tūtidür kim şekker aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [gül-ruh,]

gül-şeker: Gül tatlısı.

ol 'arız ile la'li görüp ḡaste göṅlümünḡ / ey şehd-leb şifāy içün **gül-şeker** direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [gül-şeker,]

gülşen: Bahçe, gül bahçesi.

şol gül kadeimin başmaḡa **gülşende** görenler / gül-gün u yaşıḡ āl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [gülşende, -de]

maṅga ey serv cemāliṅ gül ü **gülşen** görünür / bu sözi kim diyerem 'āleme rūşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [gülşen,]

geldi nev-rüz yana **gülşen** ü şahrā demidür / yār-ı gül-çihre ilen 'ış u temāşā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [gülşen,]

cān **gülşeninde** beslemişem bir nihāli kim / dāyim ḡadeng-i ḡuşşadur ol naḡlden berüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [gülşeninde, -in, -de]

yüzünḡden ayruḡ bāḡ ile bustāna olman mültefit / ol rūy-ı kūy u müydur bāḡ u bahār u **gülşenim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [gülşenim, -im]

ötdi dün **gülşen** saru şol 'arızı ḡuld-i berīn / āl yaṅaḡıṅḡdan kızardı gül şarardı yāsemīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [gülşen,]

çemān görgeç kadiṅ **gülşende** didim / çemende serv kim gördi çemende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [gülşende, -de]

gülşende dāne bulmayıcaḡ kuş helāk olur / bu vech ile naḡardan ıraḡ itme ḡālünḡi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [gülşende, -de]

ey vaşf iden maṅga gül ü gül-zār u **gülşeni** / ḡoşdur didükleri velī göṅlüm siven ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [gülşeni, -i]

gülşen-be-gülşen: Bahçeden bahçeye.

revân ol sū-be-sū **gölşen-be-gölşen** / kadem başma meger bir serv ü süsen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 2). [gölşen-be-gölşen,]

gölşen-i halîl: Dostun gül bahçesi.

kâfir olam götürmesem İmânı hâlînge / çün gördüm oldu nâr anğa **gölşen-i halîl** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [gölşen-i halîl,]

gölşen-i ruh: Yanağın/yüzün gül bahçesi.

bağ gölşen-i ruhındaki müşkîn külâleye / cân virüp ol külâlesine bir gül ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [gölşen-i ruh, -ı, -n, -da, -ki]

gül-sitân: Gül bahçesi.

var ise gerçi tükenmez ni'metüñ ey **gül-sitân** / beslegil kim irişür gül kimi mihmânunğ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [gül-sitân,]

gül-zâr: Gül bahçesi.

şehâ hoşdur bu göñglüm dâyim ol ruhsâra bağmağdan / belî hurrem olur hâtır gül ü **gül-zâra** bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [gül-zâra, -a]

gül geçüp **gül-zâr** otursa n'ola çün pâyendedür / 'âleming bağında serv-i himmet-i şâh-ı cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6). [gül-zâr,]

ey vaşf iden mânğa gül ü **gül-zâr** u gülşeni / hoşdur didükleri velî göñglüm siven hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [gül-zâr,]

gül-zâr-ı cihân: Dünyanın gül bahçesi.

cân bülbülining meskeni gül-zâr-ı cihândur / taḥkîk ile bi'llâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 5). [gül-zâr-ı cihân, -dur]

gül-zâr-ı hüsn: Güzellik gül bahçesi; sevgilinin güzel yüzü.

o kim cân bülbülin gül-zâr-ı hüsnüngden ırağ ister / yüregi lâle teg ḥasret odılan dâğ dâğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [gül-zâr-ı hüsn, -üng, -den]

gümân: Şüphe, kuşku, zan.

halk aluptur **gümân** ki yârümsin / bu **gümân** olmayan yakînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [gümân,]

niçe **gümân** ile lebünge engübîn diyem / bir kez şoram ḥaḳîḳatin andın yakîn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [gümân,]

ağzıñgı yoḥ didiler ehl-i yakîn bir söze gül / tâ Hidâyet şanemâ şekk ü **gümândan** kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [gümândan, -dan]

her şeyde ki var gözine ol çihre 'iyāndur / çıḡ zann u **gümāndan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [gümāndan, -dan]

gümān al-: Şüphe almak, şüphe kapmak, şüphelenmek.

halk aluptur gümān ki yārümsin / bu gümān olmayan yaḡından yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [gümān al-, -up, -tur]

gümānsız: Şüphesiz.

ger perī görse senüḡ ḡüsñüḡi ey reşk-i melek / ḡayret odıla **gümānsız** yaḡıla bāl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [gümānsız,]

güm-rāh: Yolunu kaybetmiş, yolunu şaşırmış.

zāhid ser-i kūyından anıḡ gitdi Hidāyet / cennet sarı vardı ne 'aceb oldısa **güm-rāh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [güm-rāh,]

ḡācī azup ḡapūḡ yolu gel dir ḡarem sarı / mundan yig olmaya belī **güm-rāh** buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [güm-rāh,]

gün: Güneş.

her ḡaçan olsa ber-ā-ber 'aynuma **gün** teg yüzi / yoḡı varı 'ālemüḡ ol **gün** ber-ā-berdür maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [gün,]

zūlfüḡni şalma yüzüḡe kılma **günüm** ḡara / kim virmez ay ışıḡ düşer olsa seḡāb aḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [günüm, -üm]

didüm ey **gün** yüzüḡi görset gözimden nem gider / didi ger sen teg yüzi seyl aḡıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [gün,]

ol **gün** ki tāb-ı vechine şem'-i felek pervānedür / ḡaşın çatup menden öter kılmaḡ maḡa pervā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [gün,]

ḡanda kim olsa yiter tāb-ı ruḡuḡ ey meh-veş / niçe kim **gün** ḡamu āfāḡa ıraḡdan görünüḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [gün,]

her zerrede zāhir durur **gün** teg cemāli dil-berüḡ / Mūsī tecellī nūrını görüḡ niçe ḡüftār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [gün,]

kıldı tecellī **gün** yüzi her zerrede şol dil-berüḡ / oldı Hidāyet mahv çün her zerreye miḡdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [gün,]

ger degül ebr-i siyeh **gün** teg yüzüḡ ḡata digil / ḡāh peydā nişe olur ḡāh pinḡān kākülüḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [gün,]

gün felekde iştıyāḡıḡdan senüḡ / yazıya düşmiş durur dīvāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 2). [gün,]

men ḡāh **gün** cemālüḡe ḡāhī ḡamer direm / dīvāne olmışam yana bilmen neler direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [gün,]

gözüm ağıyāra baḥsa 'ārızūḡ māhiyyetin döymez / bu vech ilen ki **günden** göz kamaşur kıra baḥmağdan
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [günden, -den]

felekden **gün** tūlū' itgeç ivinden çıhtı ol dil-ber / kıyāmetdür bu **gün** kim ay çıḥupdur āfitāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [gün,]

felekden **gün** tūlū' itgeç ivinden çıhtı ol dil-ber / kıyāmetdür bu **gün** kim ay çıḥupdur āfitāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [gün,]

göḡül zūlf ü ruḥūḡdan doydı dün **gün** / ki yüzūḡ katnadur ey ay dün **gün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [gün,]

gök yağlıḡ ile kaşın ucını silicaḡ yār / **gün** gökde yaşundurdu yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [gün,]

atlandı tīḡ ilen yana ol ay **gün** kimi / tā ḥancaru gidüp ide kurbān bu **gün** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [gün,]

gözden Hidāyet anıḡıçün yulduz aḥıdır / kim ol perī görünüḡ anḡa ay u **gün** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [gün,]

göḡül tā mihr ile baḥtı meh-i ruḥsārıḡa bi'llāḥ / gözine zerrece ilmez felekniḡ **günle** ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [günle, -le]

sen kim ü adını anuḡ adamek / zerre kim ü **gün** şıfatın söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [gün,]

meni ḡayb eyledi dü **gün** ḥiṡāb / cān kuşına kim ide fikr-i şavāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 36). [gün,]

ey **gün** ü ay ḥādīm ü ḥaylūḡ senūḡ / cān u cihān barça tufeylūḡ senūḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [gün,]

ey isteyen ol **gün** kimi meşhūr nişānın / her laḡza menüm teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [gün,]

gün: Gün, zaman, vakit, an.

hicrān **güni** Hidāyet'e hem-dem olur raḡīb / doḡrı imiḡ ki yavuza eksük degül kaḡā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [güni, -i]

hicrān **güni** n'ola maḡa 'arz eylesenḡ cemāl / cün ḥaşr olanda bendeye ḥaḡ görsedür likā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [güni, -i]

her ḥaçan olsa ber-ā-ber 'aynuma **gün** teg yüzi / yoḡı varı 'ālemūḡ ol **gün** ber-ā-berdür maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [gün,]

fikrūḡ aḥıtmayımda ise ey yağış bu **gün** / gör yaşumı vü yağma ki bu su yiter maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [gün,]

göz ḥandakına su şalubam tā ki bulmaya / yol vaşl **günlerinde** şehā ḥayl-i ḥvāb anḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [günlerinde, -leri, -n, -de]

'ārızıḡda ikki yandan ḥalkalandı zūlfūḡiz / bir **güni** aldı araya ey büt-i Çin giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [güni, -i]

yalguz rakibi bahma başımda zevâl kim / gözden yüzün yaşurdu o **gün** bu zevâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [gün,]

bizimle yâr arasında niçe **gün** ger ırağlığdur / kayurma gam yime ey dil hamunuñ başı sağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [gün,]

biş **gün** bu nîş-i hicre göñgöl nûş-ı vaşl içün / şabr eyle kim müdâm mey içen çeker humâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [gün,]

her kim ki anıñ zikrile evkât geçürmez / bî-çäre **günün** zâyî' u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [günün, -i, -n]

yüzüñ görmek didim dün **gün** ki nâgeh ma'nî görsetdüñ / ne şüret bu ne ma'nîdür ta'âla'llâh zihî şânî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [gün,]

her **günde** kanlu yaşuma garķam bu dîdeden / gel gör ki senden ayru ne **günde** ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [günde, -de]

yüz çevürdüñ cihânı dutdı zulâm / **gün** dolangaç belî olur aķşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [gün,]

anda kim derd ehlini cem' ideler maķşer **günü** / çağlama eksüklüğüm kim hamudan efzün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [günü, -i]

tâ niçe bir men bahâr teg bu ilden ol ile düşem / şeh-bâzam ol **gün** ola mı küyında laçin teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [gün,]

gün kimi meşhûr olan hûsn ile oldur dünyede / hasretinğdin yitüren eflâke efğanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [gün,]

san diler ol şâh Hidâyet bu **gün** / yâ Rab onuñ sanına san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [gün,]

'uşşâķı öldürende cefâ tîğılan o **gün** / yâ Rab yitür meni o güne hamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [gün,]

tâ ķurtulup firâķdın irdim vişâlünge / yâd eyleyüp o günleri şükr iderem bu **gün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [gün,]

câm-ı lebin şunanda sañga yâr zülfi teg / baş ile il uzat Hidâyet revân bu **gün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [gün,]

'uşşâķı öldürende cefâ tîğılan o gün / yâ Rab yitür meni o **güne** hamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [güne, -e]

tâ ķurtulup firâķdın irdim vişâlünge / yâd eyleyüp o **günleri** şükr iderem bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [günleri, -ler, -i]

giderken dil ol kâkül şaru dün **gün** / haber kıldı la'l-i şeker-ķand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [gün,]

doğru **gün** olsa düz n'ola ol zülf-i şândur / kim doğrulur haçan ki yiter inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [gün,]

göñlüm doludur şöyle oñıñlan bu **gün** ey mâh / kim kanlu demür dışra ķıķar ger çekerem âh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [gün,]

seyl ahtıdı vü gözüm kaldı çü bir dem sensiz / gör ne tûfân ola ger bir niçe **gün** biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [gün,]

luţf idüp zülfingni ol ruhsâreler üstün gider / nişe kim nev-rûz olan **günler** bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [günler, -ler]

zülfiği şalma yüzünge **günim** dün eyleme / ışıq virürken od dolaşup tütün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [günim, -i, -m]

dur yâra karşı tise Hidâyet sanga rakib / kim men' ide seni ki kış olğaç **gün** eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [gün,]

yüzünge göricek gözüm uyımaz / kişi bayram **güni** haçan uyıya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [güni, -i]

çoğ göngüller ki bu **gün** ol gözi hün-hvâre sile / ger işâret kıla bir gamze-i hün-hvâresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [gün,]

niçe **gün** ger hâtır olmışdı muqayyed miñnete / fazl-ı haq yârânlıq itdi irdi 'iş ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [gün,]

Hidâyet kâşır oldıysa niçe **gün** gerçi hıdmetden / felekning iktizâsı bil anı haml itme taqşîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [gün,]

atlandı tîğ ilen yana ol ay **gün** kimi / tâ hancaru gidüp ide kurbân bu **gün** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [gün,]

dün atlananda zülfini görsetdi aldı dil / cân virürem olursa bu **gün** dağı dün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [gün,]

men menligimdenem bu melâetlere sezâ / menden ne kıtlu **gün** ola kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [gün,]

bir **gün** ola ki Hidâyet ölü düşmiş göresiz / lâle teg şol gül için kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [gün,]

bu nev' ilen ki dîdelerüm kanını töker / tîz **günde** garğa eyleye seyl-âb-ı hün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [günde, -de]

oğ yağup oynında kılıç ildirım kimi / gerçek ering yakın doğa ol **gün** şehâ güni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [gün,]

ol ola er ki gelse kılıçla cüdâ **güni** / özine ol **güni** bile zevk ü şafâ **güni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [güni, -i]

ol ola er ki gelse kılıçla cüdâ **güni** / özine ol **güni** bile zevk ü şafâ **güni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [güni, -i]

ol ola er ki gelse kılıçla cüdâ **güni** / özine ol **güni** bile zevk ü şafâ **güni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [güni, -i]

hoşlıgda degme lâf uranı şanma baş igit / ol baş ola ki baş kıya cevır ü cefâ **güni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [güni, -i]

oğ yağup oynında kılıç ildirım kimi / gerçek ering yakın doğa ol gün şehâ **güni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [güni, -i]

ķurbānıyam o doğrı erinġ k'anda uğraşup / gözine düşmenünġ kıla derdüm ġara **ġüni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [ġüni, -i]

ķorķu nedür fenādan eger var ise bekā / ummek bekā ne āhı ger olsa fenā **ġüni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [ġüni, -i]

sözünġ Hidāyet oynamağıdı yolında baş / her dāne ol ki şimdidür ol mācerā **ġüni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [ġüni, -i]

ey Hidāyet bu ki hicrān **ġüni** çektim ansız / mānġa ol ġünleri görsetmesün Allāh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [ġüni, -i]

ey Hidāyet bu ki hicrān ġüni çektim ansız / mānġa ol **ġünleri** görsetmesün Allāh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [ġünleri, -ler, -i]

menden ānġa **ġünde** dūrüd u selām / āline etbā'ına hem ve's-selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [ġünde, -de]

devlet ile ġündüze dōnsün dününġ / **ġünde** yig olsun ġamı ġünden ġününġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 70). [ġünde, -de]

devlet ile ġündüze dōnsün dününġ / ġünde yig olsun ġamı **ġünden** ġününġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 70). [ġünden, -den]

özünġ ile dođrılıġı pīşe kıl / sorġu **ġüninden** yōri endīşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 53). [ġüninden, -i, -n, -den]

devlet ile ġündüze dōnsün dününġ / ġünde yig olsun ġamı ġünden **ġününġ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 70). [ġününġ, -ünġ]

gel ey içmiş bu **ġün** ġaflet řarābı / sepilmiş yüzünġe řūr u řarābı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [ġün,]

o **ġünki** devlete şem'-i Hidāyet / işitsenġ sözümü ey şem'-i Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 9). [ġünki, -ki]

ġün ol-: Zamanı gelmek.

tiz ġün ola müdde'ī āhımla baġrunġ yarıla / ġalmaya bitün bilürsin yanar od içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [ġün ol-, -a]

ġünahķār: ġünaha giren veya ġünah işleyen, kabahatli; kötü yola sapmış kimse.

luţf it ilāhī ki **ġünahķārünġam** / dām-ı maġabbetde ġiriftārünġam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 17). [ġünahķārünġam, -ünġ, -am]

ġünbed: Kubbe.

Hükmünġle senünġ sākin olup taġte-i aġber / Emrünġle revān ġizginedür **ġünbed-i** ġađrā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [ġünbed-i,]

ġünbed-i ġađrā: Yeşil kubbe II Gökyüzü; dünya.

hükmingle sening sākin olup tahte-i ağber / emringle revān çizginedür **günbed-i hażrā** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [günbed-i hażrā,]

gündüz: Günün sabahdan akşama kadar süren aydınlık bölümü, gece karşıtı.

bulmegeç ağzıngı yüzüngle varur ol zülfe dil / **gündüz** ile çün anı bulmaz bu ğam-gīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [gündüz,]

ey ki **gündüzdür** yanğağüng zülf-i müşkīn giceler / gel ki uymadı firākuṅdan bu miskīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [gündüzdür, -dür]

zülf yüzünglen muķābil olsa dündür kim diyer / gice **gündüzlen** ber-ā-ber olıcaḡ nev-rüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [gündüzlen, -le, -n]

görgeç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cān / **gündüz** mını şayd itdi anı koydı şeb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [gündüz,]

güneş: Gezegenlere ve dünyaya ısı ve ışık veren gök cismi.

ağlasam men' eyleme yüzüṅni görgeç ey **güneş** / ay olan yirde mu'ayyendür bu kim yulduz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [güneş,]

güneş teg tevsen-i çerḡa sening teg çıḡmadı bir er / egerçi gördi çoḡ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [güneş,]

mu'allakdur **güneş** kandīl teg peyveste tākından / özi hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i ĩrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [güneş,]

ey **güneş** duyduṅ mı āfākı neden dutmuş duman / şām-ı hicriṅde Hidāyet āh u efġān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [güneş,]

del'olup şevk-ı ruḡıṅdan **güneş** ey yüzi çerāḡ / yazıya düşdi yana baş açuban yalın ayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [güneş,]

yüzüṅ nūri ki tābāndur hemīşe pertev-i ḡaḡdan / göründi çeşmüme dün gün **güneş** teg burc-ı eblaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [güneş,]

bir **güneş** doğdı dirīḡ ey dil bulut içre nihān / bir gül açıldı yire şaldı anı bād-ı ḡazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [güneş,]

güneşde olur zerre ammā bulunmaz / yüzinde gözetdükçe her-çend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [güneşde, -de]

kaşın dutup yüzün n'ola yār eylese 'ıyān / çün kim **güneş** zuhūr idicek ay olur nihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [güneş,]

zāhid bu şorduḡuṅ ne kim ol gül-beden ḡanı / zāhir durur **güneş** tegi dil-ber gören ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [güneş,]

ḡayālüṅlen **güneş** teg yek-süvāra / biremez ey gülüm degdi hezāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 19). [güneş,]

gökde kızaran şormegil ey ay şafaḡ-mey / yā 'aksi **güneş** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [güneş,]

güneş yüz: Güneş gibi parlak, ışık saçan, aydınlık yüz.

güneş yüzü şararurdu zi-reşk-i hüsn ü cemāl / yüz urdu çünkü puzulmeklige esās-ı emel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 13). [güneş yüz, -i]

gurūr: Gurur, iftihar.

kim anda tekye kılsın zihī **gurūr** u hayāl / bu ivde niçe ki oldum esīr-i miḥnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [gurūr,]

güş dut-: Kulak tutmak; iyice anlamak ereğiyle dinlemek, işitmeye çalışmak, kulak vermek.

lafz-ı güher-pāş güher-püşını / dür kimi kim duysa dutar güşını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 39). [güş dut-, -ı, -n, -ı, -ar]

güşād eyle-: Açmak, açık etmek.

dil mühresini şeş-der-i endūha biraḥdūng / hūb oynaduṅ ey düst güşād eylemedūng hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 3). [güşād eyle-, -me, -dü, -ng]

güşe: Köşe.

gönglüming her **güşesinde** yüz delük deldi ğamuṅ / bir ive hergiz kişi munça kapu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [güşesinde, -s, -ı, -n, -de]

her **güşede** yüz nāle vü feryād u fiğāndur / şol tīr ü kemāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [güşede, -de]

gussa: Acı, sıkıntı, keder, kaygı, tasa.

haçan Hidāyet ola ğam u **güşşadan** ırağ / kim kıldılar ezel günü taḥvīline anıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [güşşadan, -dan]

senden ırağ çektüğimi derd ü **güşşadan** / sen hem bilürsin ey şeh-i hūbān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [güşşadan, -dan]

kaçdı senden göngül ol zülfi görüp şongı maṅa / **güşşa** vü miḥnet ü endūh-ı firāvān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [güşşa,]

ikki cihānda dimeseng şādlig / **güşşa** vü endūhdan āzādlig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 52). [güşşa,]

belā vü **güşşa** vü derd ile endūh / yığıldı her taraftan kūh-ı tā kūh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [güşşa,]

güstāh ol-: Küstah, edepsiz olmak.

ayağına itining başuṅğı çoḥ şalma rakīb / olma zinhār özüṅden ulu ilen güstāḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [güstāḥ ol-, -ma]

güyâ: Konuşan.

Senden ne dil ü dîde ilen gizlû déyem rāz / Her dîde vü her dil ile bînāsın u **güyâ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [güyâ,]

güyâ: Konuşan, söyleyen.

senden ne dil ü dîde ilen gizlû diyem rāz / her dîde vü her dil ile bînāsın u **güyâ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [güyâ,]

güzâr: Geçme, geçiş.

yaşım aḥanda isterem ol mâhı kim olur / hâcet kabûl olıcağ aḥter **güzârda** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [güzârda, -da]

güzâr kıl-: Geçip gitmek.

fānî cihānda şun māḡa zevrak ki ḥāṭırım / bu baḥr-ı ğamdan ol gemi ilen kılur güzâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [güzâr kıl-, -ur]

güzer kıl-: Geçmek; dolaşmak.

şabâ ol kūya luṭf idüp güzer kıl / nigârı ḥâl-i zârımdan ḥaber kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [güzer kıl-,]

H

haber: Haber, bilgi.

şorma diding mi ağzınığ **haberin** / bize işim benim mu'ammâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [*haberin, -i, -n*]

iy cân u dil dehâni sözün söylerem size / bir dem kulağ olung ki nihânî **haber** direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [*haber,]*

ne şorarsın şanemâ haste Hidâyet **haberin** / habering anğlayalı yoğdur özündin **haberi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [*haberi, -i*]

ne şorarsın şanemâ haste Hidâyet **haberin** / habering anğlayalı yoğdur özündin haberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [*haberin, -i, -n*]

ne şorarsın şanemâ haste Hidâyet **haberin** / habering anğlayalı yoğdur özündin haberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [*habering, -ing*]

haber kıl-: Haber göndermek, haberdar etmek, bilgi vermek.

şabâ ol kūya luţf idüp güzer kıl / nigârı hâl-i zârımdan haber kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [*haber kıl-,]*

giderken dil ol kâkül şaru dün gün / haber kıldı la'l-i şeker-ğand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [*haber kıl-, -dı*]

haber vir-: Bildirmek, haber ulaştırmak.

her şâm-ı ğam kim anda nesîm-i belâ eser / eyyâm-ı hicr ü nâmelerümdin virür haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [*haber vir-, -ür*]

lebidür şun' u ağzından haber virür göngül sen şor / menüm çün bağlanur nuţkum bu şun'-ı ğaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [*haber vir-, -ür*]

habîb: Sevilen kimse, sevgili, dost.

didim hisâbsız çekerem câm-ı guşsa men / didi kayurma her ne çekersin **habîbdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [*habîbdür, -dür*]

göngül ger baır-ı 'ışkına **habîbüng** dala bilmezsin / yakîn bil gevher-i maşşûd ilingê sala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [*habîbüng, -üng*]

habîbe söyledüm bahtum rakîbüng gözidür bahtum / gülüp didi Hidâyet kim hemîşe bahtung ağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [*habîbe, -e*]

kaşıyup sürdürdi yüzden müdde'îni dün **habîb** / bendesine merhametle irdi sultânung yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [*habîb,]*

av 'azmine **habîbüm** alıcağ kuş iline / gönglümüng kuşını yâ Rab ide gör tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [*habîbüm, -üm*]

habîb: *Habîbî, 15. yüzyıl Âzerî şairi.*

Hidâyet oğur iken dün **habîb** dîvânın / raķîb iriŗdi didi kim yana ne dîvândur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8*). [*habîb,]*

hacâlet yi-: *Utanmak.*

bes ki envâ'-ı revâhînden ötüp hoş-büy olur / yüz hacâlet yir nesîm-i büstândan müşk-i Çîn (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 2*). [*hacâlet yi-, -r]*

haçan: *Ne zaman, her ne zaman, nasıl.*

çoŗ kemürdi sümük itingîle Hidâyet anı / **haçan** unuda ki boynında haķ ni'meti var (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5*). [*haçan,]*

senden alan dil kime ey gönçe-i devlet vire / kāyinātîng bağınıng sen teg **haçan** bir verdi var (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [*haçan,]*

nâlesin kesmez göngül kūyında tā yüzün görer / bāğçede gül var iken bülbül **haçan** hāmüş olur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3*). [*haçan,]*

zülfine bende hâli **haçan** biline anıng / men teg yüz olsa gelmeye bir kılına anıng (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1*). [*haçan,]*

haçan Hidâyet ola ğam u ğuşşadan ırağ / kim kıldılar ezel günü taŗviline anıng (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5*). [*haçan,]*

didüm ki kirpük ile bağlayam yaşım yolını / velî **haçan** çüb ile bağlana yolu çayunğ (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3*). [*haçan,]*

haçan bu iş kılam men eger hüş-mend olam / yağmur kimi bu ğam ki Hidâyet yağar mańga (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2*). [*haçan,]*

oldı cigerim âteş-i hicrân ile biryân / yâ Rab **haçan** işim ola bu derd ile bir yan (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1*). [*haçan,]*

men kıldum u cân oldı göngül hükümünge tâbi' / tapşuram anı daŗı **haçan** kim yite kurbân (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2*). [*haçan,]*

didim yüzüme koy yüzünġi bir dem ey gülüm / didi **haçan** muvâfık ola bā-semān semen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3*). [*haçan,]*

lebîng şarâbı dururken hıŗ şarâbı nedür / **haçan** göze görünür bu su var iken her su (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3*). [*haçan,]*

şanma dil cevri ile sen gönçe dehândan kesile / cânı kimsenîng **haçan** sıvgülü cāndan kesile (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1*). [*haçan,]*

yüzünġi göricek gözüm uyımaz / kiŗi bayram günü **haçan** uyıya (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 2*). [*haçan,]*

içen devlet meyin bil kim oyandı / ğam odında **haçan** devletlü yandı (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3*). [*haçan,]*

haçan ki: *Ne zaman ki.*

doğru gün olsa düz n'ola ol zülf-i şandır / kim doğrulur **haçan ki** yiter inine ilan (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2*). [*haçan ki,]*

görende fâriğ u âzād hâtırım ğamdan / **haçan ki** serpe şalurdum niķābı çihremden (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12*). [*haçan ki,]*

haçan kim: *Ne zaman ki.*

haçan kim at şalup ol şüh mendin saru segritmez / irişmez cân murādına göngül maķşūdına yitmez (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1*). [*haçan kim,]*

hacerü'l-esved: *Kabe'nin duvarında bulunan ve cennetten geldiğine inanılan meşhur kara taş.*

yastanan işigi daşın **hacerü'l-esved** içün / ne vara Mekke saru bir kıara daşı ne göre (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2*). [*hacerü'l-esved,]*

hâcet: *İhtiyaç, gerek duyma.*

yaşım aħanda isterem ol mähı kim olur / **hâcet** kabül olıcağ aħter güzārda (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3*). [*hâcet,]*

hâcî: *Hacı, hacca giden.*

hâcî azup kapuñg yolu gel dir harem sarı / mundan yig olmaya belî güm-râh buyruğı (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2*). [*hâcî,]*

hâcib: *Kaş.*

hâcibidür her biri Çaçî kemân / ğamzeleri her biri tîr-i ħadeng (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 2*). [*hâcibidür, -i, -dür]*

hadd: *Sınır, derece; bir şeyin sonu.*

göz yaşı küyüñgı dün bir **ħad** ile almişdı kim / dışra çün başdum ayağ ivden kapudan il yudum (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [*ħad,]*

tökdükçe göz yaşını bulunmaz nihāyeti / baħr-i muħiṭuñg olmaz imiş **ħadd** ü ğāyeti (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1*). [*ħadd,]*

dinme göñgöl munça ki **ħaddüñg** degül / ğonçe kimi öziñge ancağ gül (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8*). [*ħaddüñg, -üñg]*

çek dilüñg özüñge vü **ħaddüñg** tanı / bu söz ile tanımek olmaz anı (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10*). [*ħaddüñg, -üñg]*

hadeng: *Ok.*

ḥadengīng açmadı revzen hemīn cānda ki tīgīng hem / açıpdur gönglüm ivinde çoḥ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [ḥadengīng, -īng]

ḥadeng-i ḡamze: Bakış oku. || Gamze oku gözden çıkar ve aşığı ızdırıp verir. Gamze okunu hedefi can, gönül, sine, ciğer ve yürektir.

ḥadeng-i ḡamze şol tarḥanı gözler / kaşı yayına gizlep cānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [ḥadeng-i ḡamze,]

ḥadeng-i ḡuşsa: Kaygı oku.

cān gülşeninde beslemişem bir nihāli kim / dāyim ḥadeng-i ḡuşşadur ol naḥlden berüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [ḥadeng-i ḡuşşa, -dur]

ḥadeng-i müje: Kirpik oku.

gözlerüḡ cānıma urduḡça ḥadeng-i müje / çekerem nāle ilinden diyerem āh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [ḥadeng-i müje, -i]

ḥādim: Hizmetçi.

semenlen nergis ol yüz ü gözünḡ ḥādimleridür kim / birini nergis oḥırlar birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [ḥādimleridür, -ler, -i, -dür]

ey gün ü ay ḥādim ü ḥaylünḡ senünḡ / cān u cihān barça tufeylünḡ senünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [ḥādim,]

ḥadīs: Hadis, söz, kelam.

men dimen lezzeti var sā'id ile her yengīnīng / ki ḥadīs oḥumışam her yengīnīng lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [ḥadīs,]

... / mununḡ kimi ḥadīs daḥı az işidilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 5). [ḥadīs,]

şīrīnlik ile oḥşamaya ol ḥadīse kand / nāzüklik ile bengzemeye gül-beden beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [ḥadīse, -e]

ḥadīs-i zūlf: Sevgilinin saçının hikayesi.

şaldı ḥadīs-i zūlfünḡi dilden dile duraḡ / yā Rab ki göreyim dilini diline anīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [ḥadīs-i zūlf, -ünḡ, -i]

ḥadrā: Yeşil.

Ḥükmünḡle senünḡ sākin olup taḥte-i ağber / Emrünḡle revān çizginedür günbed-i ḥadrā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [ḥadrā,]

ḥāk: Toprak.

degmeye tā hāki oḥuṅg degmeye ol ƙapuda / şöyle **hākem** olmaya hīç kimse menden hākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [hākem, -em]

degmeye tā **hāki** oḥuṅg degmeye ol ƙapuda / şöyle hākem olmaya hīç kimse menden hākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [hāki, -i]

hak: (Ar. Hakk) "Gerçek, doğru ve sabit olmak, gerekli ve layık olmak, olabilirlik niteliği taşımak, sürekli var olmak, gerçeğe uygun bulunmak; bir şeyi sabit ve gerekli kılmak" anlamlarında mastar ve bu anlamlara dayalı bir sıfat olup Allah'a nispet edildiğinde "bizzat ve sürekli olarak var olan, gerçekliği mevcut bulunan, varlığı ve uluhiyyeti fiilen tahakkuk eden" manasına gelen; Allah.

hicrān günü n'ola māṅa 'arz eyleseng cemāl / çün haşr olanda bendeye **hak** görsedür liķā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [hak,]

cevr ü ƙahrıṅdan şehā niçün melāletdür māṅa / çün yiter her neste kim **Hak'dan** havāletdür māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [hak'dan, -dan]

çoḥ kemürdi sümük itingle Hidāyet anı / haçan unuda ki boynında **hak** ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [hak,]

bulmaya vaşlıṅ Hidāyet yār eger luṭf itmese / bende sa'yi **hak** oṅarmazsa ḥamu bī-hüdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [hak,]

ne gicem gicedür şāhā ne rüzım rüz **hak** bilür / gözimden tā ırağ oldı cemāl-i 'ālem-efrūzıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [hak,]

dön didükçe 'ışkdan zāhid Hidāyet **hak** bilür / uymazam bātıl söze ehl-i yakīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [hak,]

ol ki 'ömrüm teg geçer baḥmaz māṅa ta'cilden / hüsni **hak** saḥlasun tağyır ilen tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [hak,]

müdde'tiṅ niyeti tiğ-ı cefā çalmağ ise / var ümidim **haka** kim niyyeti başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [haka, -a]

tā seni buldum ne yirde var ise yādingla-am / hakkı bilen ḥanda varsa **hakdan** ayrı olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [hakdan, -dan]

göz yüzüṅçün yaş tōküp dirdim ki eyle yitmeye / şükr kim **hak** luṭf idüp ol yüze yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [hak,]

ḥaḥkını gördi Hidāyet nazar itgeç aṅga şāh / uş bu ma'nī ile kim er nazarı **hak** nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [hak,]

ger öldürür Hidāyet'i ḡamzenṅ 'aceb degül / munuṅ teg iş durur aṅga **hakdan** hidāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [hakdan, -dan]

Hidāyet men'-i zāhid itme kim **hak** / saṅga zühd aṅga cām-ı bāde virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [hak,]

ḥaḥkuṅ faẓl u ḥayālüṅ devletinden / ḥalāş olduḡ ḥasūduṅ miḥnetinden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 20). [haḥkuṅ, -uṅ]

ḥakdan çü göṅül memleketine şāh sen olduṅ / ey men saṅga bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [hakdan, -dan]

hak bilür: Allah'tan başka kimse bilmez, sadece Allah bilir.

yüzi ayımdur Hidāyet zülfi ilim **hak bilür** / ayım aydan yig olur geldükçe ilim ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [hak bilür,]

hak it-: Uygun olmak, layık olmak.

hayr u şer her ne var çünki Hidāyet hak ider / çerh-i devvār ilinden ne diyem āh u fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [hak it-, -er]

hak ol-: Toprak olma II Ölmek.

ser-i kūyında hāk oldı Hidāyet āhīr-i 'ömri / belī her neste kim vardur olur öz aşlına rāci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [hak ol-, -dı]

hak ol-: Toprak olmak, ayağının altına serilmek.

muķīm ile vü şıdk ile ser-i kūyında ey şāhā / olursam hāk ol dem hem işikīng yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [hak ol-, -ur, -sa, -m]

hak-i dergāh: Kapı önünün toprağı.

āb-rū şatup Hidāyet hāk-i dergāhıng alur / āsitāningdın cūdā bu vech ilen eyler ma'āş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [hak-i dergāh, -ing]

hak-i kūy: Sevgilinin memleketinin toprağı.

dün bād hāk-i kūyīng aparurken oğradım / göz almayup oturdı didim al naşībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [hak-i kūy, -ing]

hak-i pāy: Ayağın torağı, tozu.

gözüme çekmege vir hāk-i pāyīng ey dil-ber / kim assısı dege yig yoħsul olana bayuᅡg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [hak-i pāy, -ing]

hak-i rāh: Ayak toprağı, tozu.

sep göᅡgöl dūlāb-ı çeşmüᅡgden su hāk-i rāhına / yār ilen tā dimesünler kim arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [hak-i rāh, -ı, -n, -a]

hāk-i rāhıᅡgden süpürür hār u ᅡas / yā Rab ol ferrāşıᅡga kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [hak-i rāh, -ing, -dan]

ey benimçün kayuran kim hāk-i reh teg olma ᅡvār / **hak-i rāh** olmağ bu yolda i'tibārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [hak-i rāh,]

hāk-i rāhıᅡg üsne düşmişdüm senıᅡg bir būy içün / esdi bād-ı şubᅡ u götürdi meni toprağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [hak-i rāh, -ing]

Hidāyet hāk-i rāhını gözünge bu türābīng çek / ki hiç yirde menāfi'de bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [hāk-i rāh, -ı, -n, -ı]

hāk-i reh: Ayak toprağı, tozu.

hāk-i rehīng görüp n'iderem sürmeyi rakīb / göz rüşenālīgına bu dārū yiter mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [hāk-i reh, -i, -ng -ing]

korhum oldur ki hem ... / yoḥsa takşir degül olmasa cān hāk-i rehīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [hāk-i reh, -i, -ng -ing]

men ölicecek ger yüz ildin şongra dāmānīng duta / nāgehān bir hāk-i reh bil kim gubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [hāk-i reh,]

ey benimçün kayuran kim hāk-i reh teg olma ḥvār / hāk-i rāh olmağ bu yolda i'tibārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [hāk-i reh,]

hāk-i reh-güzār: Geçilen yolun toprağı.

yakīn özini bilür ey Hidāyet ol 'āşık / ki yār ögende özin hāk-i reh-güzār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [hāk-i reh-güzār,]

hāk-i vücūd: Vücut toprağı. İl İnsanın yaratılış maddesi, aşığın zayıf ve güçsüz bedeni.

çün öldüğümīng fāyidesi yoḥ zararınca / es bād-ı fenā hāk-i vücūdım 'adem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [hāk-i vücūd, -ım]

hakikat: Doğru, asıl, gerçek.

ey kim cihān hevāsına dirsın heves budur / cān kuşına hākikāte baḥsaṅg kafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [hākikāte, -e]

niçe gümān ile lebünge engübīn diyem / bir kez şoram hākikātin andın yakīn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [hākikātin, -i, -n]

hakikat-ı kur'ān: Kur'ān hakikati.

hāl u ḥaṭuṅg rumūzı dimen şeyḥ u şūfiye / her dīv için hākikat-ı Kur'ān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [hākikat-ı kur'ān,]

hakīm: Bilgin, doktor.

men şayru cāna em virem ol la'li ger hakīm / şayruların 'ilācını 'aṭṭāra yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [hakīm,]

hakk: (Ar. Hakk) "Gerçek, doğru ve sabit olmak, gerekli ve layık olmak, olabilirlik niteliği taşımak, sürekli var olmak, gerçeğe uygun bulunmak; bir şeyi sabit ve gerekli kılmak" anlamlarında mastar ve bu anlamlara dayalı bir sıfat olup Allah'a nispet edildiğinde "bizzat ve sürekli olarak var olan, gerçekliği mevcut bulunan, varlığı ve uluhiyyeti fiilen tahakkuk eden" manasına gelen; Allah.

kıl tevekkül **hakka** varını yolında terk it / ey Hidāyet ki tevellā vü teberrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [hakka, -a]

dime zāhid ki **hakki** görmek olmaz / anı görmağa sende hanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [hakki, -ı]

'ayne'l-yakīn Hidāyet o kim görse **hakkinı** / her şeyde bī-gümān ānga şāhib-nazar direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [hakkinı, -ı, -n, -ı]

hakķung gül-i vaşlına Hidāyet e aparmaz / hūblar yüzine kim ki degül vālih ü hayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [hakķung, -ung]

hakķing şıfātını görübem sen nigārda / ol veche nāzıram men o nakş u nigārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [hakķing, -ing]

tā seni buldı göngül geçti hamu 'ālemdin / **hakka** her kim sığına cümle cihāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [hakka, -a]

tā seni buldum ne yirde var ise yādingla-am / **hakki** bilen hānda varsa hakdan ayrı olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [hakki, -ı]

hakkinı gördi Hidāyet nazar itgeç ānga şāh / uş bu ma'nī ile kim er nazarı hak nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [hakkinı, -ı, -n, -ı]

senden Hidāyet incimez ey cān ne kim gelür / hoşdur ne olsa bendeye **hakķing** havālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [hakķing, -ing]

hakka'l-yakīn: Her yönüyle bilmek, her yönüyle vakıf olmak.

Hidāyet katna sen şūķung şıfātı / degül **hakka'l-yakīn** 'ayne'l-yakīndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 5). [hakka'l-yakīn,]

hakk-ı selām: Allah selamı.

dün selām eylegeç keserdüm idür / seni ger olmasaydı **hakķ-ı selām** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [hakķ-ı selām,]

hakk-ı yārī: Arkadaş, dost hakkı.

kerem kıl ey nesīm-i nev-bahārī / men-i bī-çāre ilen **hakķ-ı yārī** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 1). [hakķ-ı yārī, -ī]

hākrek ol-: Toprak olmak, ayağının altına serilmek.

degmeye tā hāki oķung degmeye ol kapuda / şöyle hākem olmaya hīç kimse menden hākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [hākrek ol-, -ma, -y, -a-rek]

hāl: Hal, durum, şekil.

bu **hāle** kim men isteyüben **hāle** düşmişem / düşsün görem o **hāle** yaman isteyen saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [hāle, -e]

bu söz üsne yitüp geldi hayālūng / didi kim niçedür ey hāste **hālūng** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [hālūng, -ūng]

hāl: Bedende olan siyah nokta, ben.

merdüm-i dīdem kimi yüzūngde şanmaᅡg munça **hāl** / bād-ı şubᅡ itmiş durur dün gice müşk-efşān āᅡga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [hāl,]

bu **hāle** kim men isteyūben **hāle** düşmişem / düşsün görem o **hāle** yaman isteyen sāᅡga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [hāle, -e]

şordum faᅡᅡhe **hāli** nedür cān kuşına yār / didi ne bilsün ol şıᅡır anı ki dānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [hāli, -i]

şehd-i la'lūngden şehā dadmış meger **hālūng** ki zūlf / diz çöküp giymiş kara ᅡsniᅡg katında dād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [hālūng, -ūng]

dil āᅡzı remzi çağladı ol **hāl** u ᅡaᅡᅡıᅡgı / bī'llāh bu nūkte ile degül kim o ᅡaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [hāl,]

ol büt ki ᅡaᅡ u **hāl** ile āşūb-ı cihāndur / cāndan ᅡaᅡ u ᅡāline göᅡgüller nigerāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [hāl,]

yüzindeki ol **hāl** u anıᅡg üsne biten ᅡaᅡ / cān pāresidür **hāl** u ᅡaᅡı rişte-i cāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [hāl,]

yüzindeki ol **hāl** u anıᅡg üsne biten ᅡaᅡ / cān pāresidür **hāl** u ᅡaᅡı rişte-i cāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [hāl,]

oddur yüzi şol **hāl** ile ᅡaᅡ sanasın ey dil / oddan burulup ᅡıᅡmalu bir pāre duᅡāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [hāl,]

yolᅡ **hāl** ile ᅡaᅡ sūnbül-i nev-ᅡīze Hidāyet / müşk-i ᅡoteni 'ārızı bāᅡında mekāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [hāl,]

kirpüklerinin 'aksidür ol ᅡaᅡ ile **hāli** / ᅡūn-ı cigerimden yüziniᅡg üsne nişāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [hāli, -i]

ol büt ki ᅡaᅡ u ᅡāl ile āşūb-ı cihāndur / cāndan ᅡaᅡ u **hāline** göᅡgüller nigerāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [hāline, -i, -ne]

ᅡaᅡ u **hālingden** olmışdur Hidāyet vālih ü bī-ᅡod / niçük ki ᅡeşm ü rüyiᅡgden dil ü cān mest ü ᅡayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [hālingden, -iᅡg, -den]

ol ki ᅡaᅡᅡ-ı müşk-bārı nesh-i reyᅡān eylemiş / **hāl** imişdür ol ki yüz üzre perīşān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [hāl, -i, -miş, -dür]

kāfir olam götürmesem İmānı **hālinge** / cūn gördüm oldı nār āᅡga gülşen-i ᅡālil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [hālinge, -iᅡg, -e]

yitmeye ol lebe her niçe ki zībā ise **hāl** / olmaya la'l kimi kıymeti hergiz şibᅡiᅡg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [hāl,]

tā Hidāyet zekāniᅡgda kara **hālūng** gördi / kıldı taᅡᅡıᅡ rivāyātını Yūsufᅡa ᅡehiᅡg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [hālūng, -ūng]

ey haṭuṅ reyḥān u ḥālūṅ dāne teg / mestī kim şol nergis-i mestāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [ḥālūṅ, -ūṅ]

ḥāl u haṭuṅ rumūzı dimen şeyḥ u şūfiye / her dīv için ḥaḳīkat-ı Qurʾān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [ḥāl,]

ruḥ-ı meh-peykerūṅ tarfin dutupdur ḥāl inḡen zībā / felek ḥurşīdi māt olmış gözūṅ bir niçe beydaḳdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [ḥāl,]

didi ḥālīṅ nedür söyle didim ey şūḥ-ı sengīn-dil / esīr olduḡımı ya'nī o ḥaṭṭ u ḥāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [ḥāle, -e]

kaşı çevgāndur u ḥālī onunṅ tūb ey göṅgöl ammā / bu çevgān ile ol tūbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [ḥālī, -i]

ḥālī dīnimdür benim cennāt-ı 'adnim şūreti / hāzihī cennātü 'adnin fedḥulūhā ḥālīdīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [ḥālī, -i]

ḳara ḥālī şol ikki kaş arasında / siyeh-pūş teg aldı derbend aḡzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [ḥālī, -i]

gör yüzın aḡız u göz ü ḥālīn teferrūc it / baḥ bir ṭabaḳda piste vū bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [ḥālīn, -in]

şīrīnlik ile şehd-i lebiṅ şān-ı 'aseldür / ḳonmış ḳara ḥālūṅ çü meges dāyim o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [ḥālūṅ, -ūṅ]

yüzümūṅ ḳadri yoḥ ḥālīṅden ayrı / belī bī-ḳıymet olur dānesiz kāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [ḥālīṅden, -iṅ, -den]

şormāṅ ol kaş u göz ü ḥāl ile ḥālūṅ niçedür / n'ola ḥālī düşenūṅ munça siyeh-pūş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [ḥāl,]

gör mu'cizini kaşı arasındaki ḥālūṅ / kim niçe ḳılır bir yēṅī ayı iki pāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [ḥālūṅ, -ūṅ]

ol ikki ḳaşıṅ aralıḡında ḳara ḥālūṅ / bir tūb gibi durur iki çevgān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [ḥālūṅ, -ūṅ]

ḥaṭṭ u ḥālī zıkrin onunṅ ḳoyma aḡzıṅdan müdām / ger müsūlmānsın Hidāyet terk-i Qurʾān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [ḥālī, -i]

tā gördüm ey şanem ruḥ-ı ferḥunde fālunḡı / cān ile söyleyem şıfat-ı ḥaṭ u ḥālūṅgi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [ḥālūṅgi, -ūṅ, -i]

gölşende dāne bulmayıcaḡ ḳuş helāk olur / bu vech ile nazardan ıraḡ itme ḥālūṅgi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [ḥālūṅgi, -ūṅ, -i]

ḥalās: Kurtarma, kurtuluş.

dām-ı ḡamdın bulmadım bir dem Hidāyet teg ḥalās / tā ki gördüm bir nazar ey 'anberīn ḡisū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [ḥalās,]

ḥalās ol-: Kurtulmak, selamete ermek.

ḥakūṅ faẓl u ḥayālūṅ devletinden / ḥalāş olduḡ ḥasūduṅ miḥnetinden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 20). [ḥalāş ol-, -duḡ]

ḥalāyık: Yarattılmış canlılar, özellikle insanlar, mahlukat, ḥalīkâ'nın çoḡulu.

'aceb belā ki göṅülle **ḥalāyık** ilinden / ne ayru vara bilürem o serv ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [ḥalāyık,]

ḥalāyık düş-: Esir düşmek.

la'l-i lebiṅni şormadın ey meh-likā be-kām / düşdüm ḥalāyık aḡzınıṅ içinde dil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [ḥalāyık düş-, -düş-, -m]

ḥalāyık yaḥşılıḡ itmez: Hizmetçi iyilik yapmaz.

neden itdi benim baḡrımda ey ebrū-kemān oḡuṅ / çü söylerler ḥalāyık bu mişil kim yaḥşılıḡ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [ḥalāyık yaḥşılıḡ itmez,]

ḥālden düş-: Halden düşmek, iyi durumdan kötü duruma düşmek.

ḥāl-i müşкінüṅ görenden berlü ey ḥūrī seninḡ / ḥālden düşdüm inḡen bilmen ne ḥāletdür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [ḥālden düş-, -düş-, -m]

ḥalel: Bozuluk, eksiklik, fesat, noksan.

yaşur kaşınḡnı Hidāyet yaşın aḡar göricek / kim olmaya bu yaḡışdan **ḥalel** tapa yayuṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [ḥalel,]

dolaşdı ördüḡi zülfeyne teg ayaḡa 'amel / kaẓā çü var idi kim kaşr-ı 'ömr tapa **ḥalel** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [ḥalel,]

ḥālet: Durum, hal.

ḥāl-i müşкінüṅ görenden berlü ey ḥūrī seninḡ / ḥālden düşdüm inḡen bilmen ne **ḥāletdür** maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [ḥāletdür, -dür]

lenger-i eflākde yoḡısa çalar abdāl-ı dehr / yana borḡusun ki **ḥālet** çağıdır ey ehl-i ḥāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [ḥālet,]

rüzgārın çoḡ süren karı kimi kim fikr ide / tipredür başın bu **ḥālet** içre serv-i büstān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [ḥālet,]

sühāninḡ **ḥāletini** söyle māha / ḡuluṅ sözini ya'nī pādīşāha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 4). [ḥāletini, -i, -n, -i]

ḥālet-i ḡumār: İçki mahmurluḡu hali.

dudaḡınḡ ālina iren döyer gözüṅ mekrin / neden ki çağır içen **ḥālet-i ḡumār** bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [ḥālet-i ḡumār,]

hāl-i dil: Gönün hali, durumu.

didim ki **hāl-i dil** virem yâkût-veş mercânunğa / başdunğ revân lû'lü'leri la'l-i Bedeşşân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [hāl-i dil,]

hāl-i müşk: Misk kokulu siyah ben.

hāl-i müşkînünğ görenden berlü ey hürî seninğ / hâlden düşdüm inğen bilmen ne hâletdür manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [hāl-i müşk, -i, -nünğ]

hāl-i perîşân: Perişan, zavallı hâl, vaziyet.

her haçan sünbül-i gül-püşinğıza şâne deger / yüz belâ nâveki men hâl-i perîşâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [hâl-i perîşân, -a]

hāl-i zâr: Ağlama, inleme hâli.

şabâ ol kûya luţf idüp güzer kıl / nigârı hâl-i zârımdan haber kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [hâl-i zâr, -ımdan]

hâlik-ı ins: İnsanın yaratıcısı.

hâlik-ı ins ü cin ü vahş u tıyûr / râzık u rezzâk hamu mâr u mûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [hâlik-ı ins,]

hâliş: Hilesiz, katıksız, saf.

'aşık ağıyâr ile kim dir rû-be-rû koymış durur / **hâliş** altunına hergiz kimse rû koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [hâliş,]

halk: Ahali, halk, yaratılmış olanlar; herkes.

gizdürür **halkı** Hidâyet ger felek bî-ihtiyâr / sen şağınma kim anınğ hem ihtiyâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [halkı, -ı]

halk aluptur gümân ki yârümsin / bu gümân olmayan yakînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [halk,]

halk arasında be-gâyet bî-dil u dîn olmışam / zülf-i müşkîni gamından gör ne miskîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [halk,]

bir girân-mâye güher **halk** iline girmiş iken / kapdı fi'l-hâl emân virmeüyben devr-i zamân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [halk,]

dutdı zülfî yüzi devrin göricek bes dutalar / **halk** bağına girüp öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [halk,]

halka: Daire şeklinde olan şey.

bir nişān **halka** nüzūl itmiş iken rahmetden / yitdi hükm-i ezel oldu yana bî-nām u nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [*halka*,]

n'ola çekseñ şaluban **halkama** şol halka-i zülf / bu meşeldür ki sürüdürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [*halkama*, -m, -a]

kayd eyledi her **halkada** mîng cân u göñüller / meşşāta-i şun' anda ki zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [*halkada*, -da]

halka-i zülf: Sevgilinin saçının halkası II Sevgilinin saçındaki bukleler; aşığı zincirle bağlamak.

n'ola çekseñ şaluban halkama şol **halka-i zülf** / bu meşeldür ki sürüdürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [*halka-i zülf*,]

halkalan-: Halka halka olmak, kıvrılmak.

'arızında ikki yandan **halkalandı** zülfüñiz / bir günü aldı araya ey büt-i Çîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [*halkalandı*, -dı]

halk-ı 'âlem: Dünya halkı, herkes.

başum kesüp yâ Rab n'ola çekse melâmet dârına / tâ **halk-ı 'âlem** bile kim 'ışk ehliniñ ser-dâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [*halk-ı 'âlem*,]

hamâyil: Kılıç bağı; muska, tılsım.

kuçmadın öldüm ise şol şanemi şükr iderem / ki hayâli kolu boynımda **hamâyil** kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [*hamâyil*,]

hamd: Övme, yüceltme, şükretme.

hamd ü şenâ mübdi'-i bî-âlete / muhteri'-i bî-ğarâz u 'illete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 1). [*hamd*,]

hamel: Koç.

yâ **hamelning** boynuzından düst-kâmı yaşamış / hüsrev-i gerdün k'anunğla gidere dilden melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [*hamelning*, -ning]

hamı: Bütün, hep, herkes.

bâğbân-ı şun' tâ âb-ı ruhı mahfûz ola / çekdi sünbülden hışâr u **hamı** yanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [*hamı*,]

devlet ile gündüze dönsün dünüñ / günde yig olsun **hamı** günden gününğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 70). [*hamı*,]

haml it-: Yüklenmek.

Hidāyet kâşır oldıysa niçe gün gerçi hıdmetden / felekning iktizâsı bil anı haml itme takşîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [haml it-, -me]

hammām: Hamam, sıcak kaplıca.

hammāmda dün ğark-ı ‘arâk cismini gördüm / şandım ki bilür üstine inçü düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [hammāmda, -da]

hamu: Hep, bütün, herkes.

gönglimde kîn kılıç u oñungdan olur müdām / budur didim şehā **hamu** gönglimdekin sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [hamu,]

bulmaya vaşlîng Hidāyet yār eger luţf itmese / bende sa’yi haķ oñarmazsa **hamu** bî-hüdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [hamu,]

sen sîm-berüñ eylesem îşâr ayağına / yaş gevherini duta **hamu** gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [hamu,]

baş u cāndan geçüp ey dil yana kallāş ola gör / çün cefā tîğın o meh-veş **hamu** kallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [hamu,]

handa kim olsa yiter tâb-ı ruḥuñg ey meh-veş / niçe kim gün **hamu** âfâka ırağdan görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [hamu,]

ögmengiz hūr u kuşûri dil-i dīvāneye kim / ānga bu vech-i ḥasen **hamudan** aḥsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [hamudan, -dan]

ne mübārek karasın bâğ-ı ruḥında ey zülf / ki **hamu** lâle vü berg-i güledür tekye-gehiñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [hamu,]

raķibā öldürem didüñg özümni / **hamu** ‘aybîngla ceḥd it bir hüner kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [hamu,]

men ne yalguz ‘ışk içinde âb-ı revân il yudum / gitdi dîn ü dil seni görgeç **hamudan** il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [hamudan, -dan]

anda kim derd ehlini cem’ ideler maḥşer günü / çağlama eksüklüğüm kim **hamudan** efzûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [hamudan, -dan]

‘uşşâķı öldürende cefā tîğılın o gün / yā Rab yitür meni o güne **hamudan** burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [hamudan, -dan]

kesdürdi Hidāyet yüzini tîğ-ı ğam ilen / ol sîm-ten ili **hamu** işde keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [hamu,]

tā seni buldı göñgöl geçti **hamu** ‘ālemdin / haķka her kim şığına cümle cihāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [hamu,]

söylegeç geh derd ü ğam gönder gehī büyüñg mañga / güldi ol meh-veş didi **hamu** ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [hamu,]

cemāliñg ayını ger seyyidimdin görse / muṭî’i ola **hamu** da’vîsi siyâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [hamu,]

ne şeker yidüğünü bilmedi kimse diliniñ / **hamu** ağızlar içinde bu mesâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [*hamu*,]

âfâk **hamu** sening diyârünğ / ammâ seni bulmaz oldu diyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 2). [*hamu*,]

hâlik-ı ins ü cin ü vahş u tıyûr / râzık u rezzâk **hamu** mâr u mûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [*hamu*,]

didi ol şeh hayâli olsa yoldaş / ne kayğu ger olursa **hamu** yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [*hamu*,]

hamuçâ: Herkesce.

gözünğle bilinğ göreliden Hidâyet'ing / şarf oldu 'ömri **hamuçâ** hıvâb u hayâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [*hamuçâ*,]

hamudan geç-: Her şeyden geçmek. İl Serden geçmek, fedai.

vişâlin isteyen geç hamudan kim bulmaya vaşlın / dil u cân şafhasından kim ki gayrunğ nakşın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [*hamudan geç-*, -dan]

hamununğ başı sağlğ: Her şeyin başı sağlğ, insanın yapacağı her şey vücut sağlğına bağılıdır. Sağlıklı olmayan kimse hiçbir iş yapamaz. Bir iş yapamayan, başarılı olamayan kimse de yaşadığı hayattan bir tat almaz; mutlu olamaz.

bizimle yâr arasında niçe gün ger ırağığdur / kayurma gam yime ey dil hamununğ başı sağlğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [*hamununğ başı sağlğ*, -dur-nunğ]

hamûş: Susmuş, suskun, sessiz.

nâlesin kesmez gönğül küyında tâ yüzün görer / bâğçede gül var iken bülbül haçan **hâmûş** olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [*hâmûş*,]

hâmûş ol-: Susmak, sessiz olmak; kapalı halde kalmak, açmamak.

gence girüp gönçe teg ol hırka-püş / baş çeküp hırkaya olgil hāmûş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 35). [*hāmûş ol-*, -gil]

hamza: Aslan.

dil **hamza** gibi t̄alib ü aning hayâlining / cân kal'asında meskeni mihr-i nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [*hamza*,]

han: Han, hükümdar.

vefâ hūblarda didünğ mendedür bes / ala ey bende **hanı** hanı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [*hanı*, -ı]

ẖvān-ı v̱iṣāline didūm irem göng̱ül didi / epsemdür ey ṣikeste göng̱ül **ẖanı** sen **ẖanı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [ẖanı, -ı]

hancaru: Nereye, ne tarafa, neresi.

hancaru kim seyr idip ṣol ẖūblara sultān yörir / gevdesin terk idüben o gice yüz m̱ing cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [hancaru,]

her **hancaru** kim varsa katil dönme Hidāyet / ayrıl dise mendin çeküben hancer o ḵātil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [hancaru,]

gözden ırağa salma meni āb-ı ḏide teg / ey serv-i ḵad ki **hancaru** varsāng̱ ḵademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [hancaru,]

vardı ilden dil didim ṯā gördi ğamzeng̱ didi kim / **hancaru** varur ki ṣayd-ı zaḥm-ḏarımduz benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [hancaru,]

gül çemen taḥtında sultāndur reyāḥīn leṣkeri / **hancaru** ṣeh gitse ol yan dönderür leṣker 'inān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [hancaru,]

atlandı ṯiğ ilen yana ol ay gün kimi / ṯā **hancaru** gidüp ide ḵurbān bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [hancaru,]

hancer: Hançer.

niçe her sözüng̱ raḵībā ṯir ü **hancerdür** mānga / zehr eger içsem anuṅ yādı ile ṣekkerdür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [hancerdür, -dür]

didim ki görmedin giderem ṯir ü **hancering̱** / dur didi yitürem ikisindin birin saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [hancering̱, -ing̱]

būse istersem lebüṅden göz kaḥar dil-ber ṣorung̱ / men muniñlan sözde-em ol niṣe **hancer** tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [hancer,]

her hancaru kim varsa katil dönme Hidāyet / ayrıl dise mendin çeküben **hancer** o ḵātil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [hancer,]

digil kim anġıcaḥ kirpiklering̱ni / durur **hancer** kimi cismimde her ḵıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [hancer,]

özine her kim oḥın tedḇir ider yā **hancerin** / āh kim men ḵalmıṣam bilmen ne tedḇir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [hancerin, -i, -n]

hancer-i müjgān: Kirpik kılıcı II Yan bakış.

ey Hidāyet reg reging̱ çāk itseler gösüṅg̱ kimi / **hancer-i müjgān** ile sen hem kıla gör çākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [hancer-i müjgān,]

handa: Nerede, nereye.

ḥandasān ey ṭal'atı ferḥunde gel kim sensizin / cān ider feryād çün ol ṭal'at u feryād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [ḥandasān, -san]

ḥandasın ey derde dermān olduğum / şüret-i ḥübına ḥayrān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [ḥandasın, -sın]

tā seni buldum ne yirde var ise yādingla-am / ḥaqqı bilen **ḥanda** varsa ḥaḳdan ayru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [ḥanda,]

eger zencīre çekdürse meni sen teg kara zülfi / n'ola her **ḥanda** kim vardur çekerler şīri zencīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [ḥanda,]

rindāne çü bulmuşam şafāyı / men **ḥanda** vü zāhid riyyāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 5). [ḥanda,]

ḥanda ki: Her neresi olursa olsun, her yer.

her **ḥanda ki** geçdise oḥuṅg sözi Hidāyet / yayıṅg kimi boynın egüben gögsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [ḥanda ki,]

ḥanda ki ol bāde vü cām-ı felek / cūr'asını görmedi mülk ü melek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 26). [ḥanda ki,]

ḥanda kim ol-: Her neresi olursa olsun, her yer.

ḥanda kim olsa yiter tāb-ı ruḥuṅg ey meh-veş / niçe kim gün ḥamu āfāka ıraḡdan görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [ḥanda kim ol-, -sa]

ḥandak: Çukur.

göz **ḥandakına** su şalubam tā ki bulmaya / yol vaşl günlerinde şehā ḥayl-i ḥvāb anḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [ḥandakına, -ı, -n, -a]

ḥanḡı: Hangi.

büstān şāhidleri firdevsi ṭavf itmiş saḡın / **ḥanḡısın** görsenḡ birür şāḡ bahār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [ḥanḡısın, -sı, -n]

cevrin diyem cefāları yoḡsa sitemleri / çoḡdur munıḡg kimi hūneri **ḥanḡısın** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [ḥanḡısın, -sı, -n]

ḥanı: Hani, nerede.

vefā ḥūblarda didüṅg mendedür bes / ala ey bende **ḥanı** ḥanı yoḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [ḥanı,]

göṅgöl karārın u cān şabrın aldı dir **ḥanı** göz / didim ḥayālınḡe şor gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [ḥanı,]

dime zāhid ki ḥaqqı görmek olmaz / anı görmaḡa sende **ḥanı** gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [ḥanı,]

leblerüṅgden özgeler ger cān umarlar dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslīm ider **ḥanı** menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [ḥanı,]

hicrînde cân ile savaşımdur hemî nefes / **hanı** ecel ki yardım ide bu savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [**hanı**,]

niçe kıla bağrumnı benim müdde'î pâre / bir yâr **hanı** kim bu sözi 'arz ide yâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [**hanı**,]

âh kim yâr degül eyle ki bir ânga meni / **hanı** bildürmege bir ehl-i kerem ânga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [**hanı**,]

gitti cân bir yânga dil bir yânga men senden ırağ / kalubam **hanı** ecel kim kıla bir yânga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [**hanı**,]

zâhid bu şorduğunğ ne kim ol gül-beden **hanı** / zâhir durur güneş tegi dil-ber gören **hanı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [**hanı**,]

zâhid bu şorduğunğ ne kim ol gül-beden **hanı** / zâhir durur güneş tegi dil-ber gören **hanı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [**hanı**,]

yüz dil ile hikâyet ider şol enîs-i dil / derdâ bu dili bilmege bir dil bilen **hanı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [**hanı**,]

hân-ı vişâline didüm irem göngül didi / epsemdür ey şikeste göngül **hanı** sen **hanı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [**hanı**,]

ey vaşf iden mânga gül ü gül-zâr u gülşeni / hoşdur didükleri velî gönglüm siven **hanı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [**hanı**,]

ger şormadı lebi bir ağız hâlimi n'ola / andan melûl olmazam ey dil dehen **hanı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [**hanı**,]

dün dişledüm lebinî Hidâyet gülüp didi / sen teg cihânda tûti-yi şekker-şiken **hanı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [**hanı**,]

hanı Ferîdün u Cem ü Keykubâd / kaldı olardan şongra ancağ bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [**hanı**,]

hanı olar kim munî cem' itdiler / hasret ü derd ile koyup gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [**hanı**,]

hânkah: Tekke, dergâh.

hânkâha varmazam mey-hâne terk eyleyüp / damu içün doğrusı huld-i berînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [**hânkâha**, -a]

hansı: Hangi.

oğı efgânlar kılur geçer Hidâyet şor neden / **hansı** yaydan güç görer yâ Rab ki men kurbân ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [**hansı**,]

göngül 'aceb mi uşattısa dil-berünğ peymân / cihânda **hansıdur** ol kim dürüst peymândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). [**hansıdur**, -dur]

gözlerüm yaşın töküp buldı dişîng vaşlın şehâ / **hansı** gavvâşîng işidür kim bula busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [**hansı**,]

hansı dağın lālesinin ey benefşe haṭlu kim / sūnbūlūṅ būyından alur bāḡ içinde sūseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [hansı,]

hār: Ateş, hararet.

ilīṅden **hār** aldı dāmen-i gül / henüz ey bülbul-i şeydā gözünḡ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [hār,]

hār: Diken.

sensin ki olupdur keremūṅ cām-ı cihānda / her **hāre** virürsin gül ü her hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [hāre, -e]

çün ki bu dergeh durur iḡbāl u devlet dergehi / **hār** u hāşākin ilāhī ol derīṅ derddür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [hār,]

çıhardı başıma dün sīneden buḡār çağır / getürdi yir yüzi gülçün maṅa bu **hār** çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [hār,]

dem-be-dem çeşmim töker kirpüklerimdin kanlu yaş / bī-başar gör daḡıdur gülleri **hār** ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [hār,]

hār u has: Çalı çırpı. II Rakip.

hāk-i rāhīṅdan süpürür **hār u has** / yā Rab ol ferrāşīṅa ḡurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [hār u has,]

hārā: Yün gibi dalgalı, yıldızlı kumaş, hare; mermer gibi dalgalı kağıt (BK, 319; KT 566).

Sensin ki olupdur keremūṅ `āmm cihānda / Her hāre vérürsin gül ü her hāreye **hārā** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [hārā,]

hārā: Sert taş, kaya.

sensin ki olupdur keremūṅ cām-ı cihānda / her hāre virürsin gül ü her hāreye **hārā** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [hārā,]

harāb: Yıkık, yıkılmış.

dün meni maḡmūr gördi söyledi ol genc-i ḡusn / çeşm-i mestim fitnesinden niçe-sin didim **harāb** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [harāb,]

bes koyma **harāb** olmaḡa elṭāf idüp anı / kıl zabṭ-ı vilāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [harāb,]

harām ol-: Bir şeyden gereḡi gibi yararlanamamak.

`ārizīṅ muşhafı tā oldu gözümde ḡāyib / oḡımaḡlıḡ maṅa evrād u kitāb oldu **harām** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [harām ol-, -dı]

oldum ol  apuda ma r m yüzüğü görmeyüben / Ka'betu'll hda neden ğayr u  ev b oldu  ar m (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [ ar m ol-, -dı]

dil-berinden umar ol  aste Hid yet k m n /    a '    arasına r  at u  v b oldu  ar m (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [ ar m ol-, -dı]

sensiz ey  addi elif gözüme  v b oldu  ar m / leb-i la'lingden ırağ c m-ı  ar- b oldu  ar m (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [ ar m ol-, -dı]

sensiz ey  addi elif gözüme  v b oldu  ar m / leb-i la'lingden ırağ c m-ı  ar- b oldu  ar m (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [ ar m ol-, -dı]

 ar m ol-: Haram kılınmak, yasaklanmak.

m   a  apun da neden dem-be-dem o rar a   r / cennet ehli olana      ' z b oldu  ar m (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [ ar m ol-, -dı]

 ar m : Haydut, hırsız II G   l öğesini bakış marifetiyle talan eden.

 amze t   la hem n    mad  g   limni g z    / ol ** ar m ** yana kim uğraşa fi'l-h   çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [ ar m ,]

 arc ol-: Harcanmak, sarf edilmek.

ol  adi ney- eker neyist na /  tse ıarc ola ney- eker yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [ arc ol-, -a]

  re: Sert ta , kaya.

Sensin ki olupdur kerem    ' mm cih nda / Her   re v r rsin g     her **  re e**   r  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [  re e, - e]

sensin ki olupdur kerem    c m-ı cih nda / her   re virürsin g     her **  re e**   r  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [  re e, - e]

 arem: Yasaklı yer.

     azup  apun  yolu gel dir ** arem** sarı / mundan y   olmaya bel  g  m-r   buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [ arem,]

  r-    m: Gam diken . II Gam, keder, eziyet.

söyledüm eyler heves dirmek g     va      r     / bu hev  ilen dir ol  as dirse **  r-    m** dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [  r-    m,]

 ar  : Arkadaş, dost.

rind i  ti  r  c m-ı mu aff dur ey ** ar  ** /  ar   ol durur ki ilde ola d yim i  ti  r  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [ ar  ,]

harîr: İpek.

ölmesün kim men ölem ölgeç kefen biz yâ **harîr** / ölüye yek-sân ola ger şâla dutsaṅ yâ şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [harîr,]

hās: Has, özel.

hāş irişdi Hidāyet itiniṅ cergesine / pādişeh manşıbı hergiz düşe çāvūş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [hāş,]

has: Çörçöp; aşağılık.

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlınṅ raķīb / bu hevā ilen dir ol **has** dirse hār-ı ḡam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [has,]

her **has** içün ot kimi yanmaḡ nedür / su kimi her cāya boyanmaḡ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [has,]

hāşāk: Ot, süprüntü.

çün ki bu dergeh durur iķbāl u devlet dergehi / hār u **hāşākin** ilāhī ol deriṅ derddür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [hāşākin, -in]

gördi peykānlar göṅgölde göze mihrinṅ kıldı mīl / şandı bu ser-menzil andan olalı **hāşākre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [hāşākre, -rek]

anča aḡıttı yaş Hidāyet ki cāmıdın / **hāşāke** bengzer ol ser-i kūdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [hāşāke, -e]

hasīb: Yüce ve şerefli; yeten, kâfi gelen.

anḡa birer cūr'a naşīb eylegil / baḡşāsın şayma **hasīb** eylegil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 30). [hasīb,]

ķıl anḡa bir cūr'a keremden naşīb / olmasa baḡşış anḡa itgil **hasīb** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [hasīb,]

hāsīd: Haset eden, çekemeyen, kıskanç.

hāsīd ü bed-ḡvāhuṅḡı kırbān idem / yārünḡe yoldaşuṅḡa kırbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [hāsīd,]

hāsıl eyle-: Ortaya çıkarmak.

yaşlu yüzüme gülme Hidayet ki bu durur / 'ışkında hāsıl eyledüğüm sīm ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [hāsıl eyle-, -düg, -üm]

hāsıl ol-: Meydana gelmek, ortaya çıkarmak.

ârzûm idi Hidâyet kan yaş ilen il yumağ / hâşıl oldı kâm-ı dil ol ârzûdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [hâşıl ol-, -dı]

hasîr: Hasır. İl Zülf.

zencîr-i zülfûng 'aksini gözden gidermez hiç dil / hoş **hasîr** çekmiş doğrusı deryâ-yı 'ummân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [hâşîr,]

hâsîr ol-: Hiçbir şey elde edememek.

ey felek sen teg cihânda niçe ser-gerdân girüp / men Hidâyet kimi dâyim hâsîr ü mağbûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [hâsîr ol-, -am]

hâsiyyet: Bir şeye ait olan hâl, kuvvet ve tesir; böyle bir kuvvet ve tesire sahip olma meziyeti.

şorduğumça leblerüñgi olmadum sîrâb men / gerçi la'ling teşnelik kesmek durur **hâsiyyeti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [hâsiyyeti, -i]

haşr ol-: Öldükten sonra yeniden diriltmek.

hicrân günü n'ola mañga 'arz eyleseng cemâl / çün haşr olanda bendeye hağ görsedür liğâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [haşr ol-, -an, -da-anda]

hasret: Bir şeyi çok isteyip, arzulayıp ona kavuşamamaktan gelen üzüntü, özlem.

didim olmağa ayağüngda göñgöl **hasreti** var / didi ger anga naşîb olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [hasreti, -i]

âh idersem **hasretingden** gevde mi alup gider / niçe kim toprağı yirden bād-ı şarşar tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [hasretingden, -ing, -den]

şevk-ı rüyüngdan göñgüldür közden âteş-nâkreğ / **hasretinden** sîne hem per sînesinden çâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [hasretinden, -i, -n, -den]

gün kimi meşhûr olan hûsn ile oldur dünyede / **hasretingdin** yitüren eflâke efğanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [hasretingdin, -ing, -din]

od misen ey cânı yağan yoğsa hicrân dâğı sen / kim eridürsen bu **hasret** dâğı ilen dâğı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [hasret,]

o kim cân bûlbûlin gül-zâr-ı hûsnüngden ırağ ister / yüregi lâle teg **hasret** odılan dâğ dâğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [hasret,]

idedür her dem Hidâyet iştiyâküngdan şehâ / ol ki Şîrîn **hasretinden** haste Ferhâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [hasretinden, -i, -n, -den]

oğüng idi **hasreti** miskîn Hidâyet'nüng dirîğ / öldi vü gönglinde kaldı şol faķîrüng **hasreti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [hasreti, -i]

oğüng idi **hasreti** miskîn Hidâyet'nüng dirîğ / öldi vü gönglinde kaldı şol faķîrüng **hasreti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [hasreti, -i]

hanı olar kim munı cem' itdiler / **hasret** ü derd ile koyup gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [hasret,]

haste: Hasta. II Aşık.

ger ğam ayağı şunsa vü ger nâle şerbetin / andan ne gelse **haste** Hidâyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [haste,]

olmazsa **haste** gönglüme vaşlîng ögür eger / ger dağ olursa dâğ-ı firâk ikki kat eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [haste,]

dün **haste** Hidâyet'ni itîng kavdı kapungdan / dinme didim itdi bura anîng ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [haste,]

daş işiğînde yolu olmaduğîcün şâhâ / başını **haste** Hidâyet dün ü gün daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [haste,]

n'ola ger yarar ise bağırı ol yâr benim / hoşdur ey **haste** göngül yâr ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [haste,]

ol 'arız ile la'li görüp **haste** gönglümüng / ey şehd-leb şifây için gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [haste,]

dil-berinden umar ol **haste** Hidâyet kâmin / ânga 'ışk arasına râhat u hıvâb oldu harâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [haste,]

ol yâr bilür **haste** Hidâyet sözün ancağ / kuş dilini fehm eylemez illâ ki Süleymân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [haste,]

her zamân **haste** dile söyledüğüm söz bu ki yâr / ger dile dilüñgi cevrenden anîng gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [haste,]

eyle hicrüngde tozar olmuşam ey cân ki şabâ / esse küyîng şaru men **haste** apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [haste, -]

veh ne 'ış ider idi **haste** göngül la'li ilen / bir gice düşse idi bî-hod u bî-huş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [haste,]

müdde'î kılşa kalem teg dil eger ğıybete tîz / söz uzatmayalı ey **haste** Hidâyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [haste,]

ne şorarsın şanemâ **haste** Hidâyet haberin / habering anğlayalı yoğdur özündin haberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [haste,]

idedür her dem Hidâyet iştiyâkungdan şehâ / ol ki Şîrîn hasretinden **haste** Ferhâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [haste,]

bu söz üsne yitüp geldi hayâlüng / didi kim niçedür ey **haste** hâlüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [haste,]

haste-dil: Gönlü yaralı, kederli, üzgün.

haste-dil ü vâlih ü bî-çâre-em / luţfîng ivinden katı âvâre-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 20). [haste-dil,]

hasūd: Hasetçi, kiskanç.

ḥaḳuṅḡ faẓl u ḥayālūṅḡ devletinden / ḥalāş olduḡ **ḥasūdūṅḡ** miḥnetinden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 20). [ḥasūdūṅḡ, -uṅḡ]

ḥatā: Yanlış, yanılma, kusur.

şordum ki çīn-i zūlfine müşk-i ḥıṭā dimek / yā Rab **ḥatā** degül mi göṅgöl aydı kim **ḥatā** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [ḥatā,]

şordum ki çīn-i zūlfine müşk-i ḥıṭā dimek / yā Rab **ḥatā** degül mi göṅgöl aydı kim **ḥatā** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [ḥatā,]

zūlfūṅḡni çīn didim maṅḡa didiṅḡ **ḥatā** dime / doğrusı dimek olmaz imiş hīç çīn saṅḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [ḥatā,]

delü göṅglüm ki 'ışk oynar o zūlf-i pūr-zī-tāb ilen / **ḥatā** yolın şorar gerçi gider rāh-ı şavāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [ḥatā,]

cürm ü **ḥatādan** olubam rü-siyāh / luṭf gözi ilen maṅḡa baḡ ey ilāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [ḥatādan, -dan]

ḥātem-i ḥüsn: Güzellik mührü.

ḥātem-i ḥüsn imdi yaraştı gülūṅḡ barmaḡına / kim anıṅḡcün la'lden gönçe yasatdurdı nigīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [ḥātem-i ḥüsn,]

ḥat-ı 'anber: Amber kokulu ayva tüyleri.

ger Hidāyet düşerse sevdāya / şol ḥat-ı 'anber-i isi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 5). [ḥat-ı 'anber, -i]

ḥat-ı 'arız: Yanaktaki ayva tüyler.

ḡamıla yaḥtı meni şol **ḥat-ı 'arız** eşeri / n'eyledi cānıma gör fitne-i devr-i kamerī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [ḥat-ı 'arız,]

ḥatīb: Hitap eden, öğüt veren, söz söyleyen.

'adem çerisiniṅḡ anda meḥābetin gördüm / ecel **ḥatībiniṅḡ** āḥir ḥitābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). [ḥatībiniṅḡ, -i, -niṅḡ]

ḥatır: Gönül, kalp; akıl, zihin.

şehā hoşdur bu göṅglüm dāyim ol ruḥsāra baḡmaḡdan / belī ḥurrem olur **ḥatır** gül ü gül-zāra baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [ḥatır,]

didüm alsam dudaḡıṅḡdan bir öpüş neṅḡ azala / didi çoḡ ide heves **ḥatıriniṅḡ** ammā azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [ḥatıriniṅḡ, -iniṅḡ]

oldı cemālingden cūdā vīrān Hidāyet **hātır** / ey genc-i maḥfī sāye sal ol genc-i vīrān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [hātır, -ı]

niçe gün ger **hātır** olmışdı muḳayyed miḥnete / faḫl-ı ḫaḫ yārānlıḡ itdi irdi 'ış ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [hātır,]

hātırunḡı yaḫşı işe tiz kıl / her ne yaman iş ola perhiz kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 65). [hātırunḡı, -unḡ, -ı]

görende fāriḡ u āzād **hātırım** ḡamdan / ḫaçan ki serpe şalurdum niḡābı cihremden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12). [hātırım, -ım]

fānī cihānda şun maḡa zevraḫ ki **hātırım** / bu baḫr-ı ḡamdan ol gemi ilen kılur ḡüzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [hātırım, -um]

ey seng-dil yaḫın ki kıla raḡm **hātırunḡ** / ger men saḡa ḡōḡūldeḡi derd ü ḡamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [hātırunḡ, -unḡ]

hātır: Hatıra gelmek, hatırlamak.

didüm ki hātırunḡa düşmezem neden herḡiz / lebi tebessüm idüp söyledi ki **hātırdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [hātırdur, -dur]

hātırunḡa düş-: Aklına düşmek, hatırlamak.

didüm ki hātırunḡa düşmezem neden herḡiz / lebi tebessüm idüp söyledi ki hātırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [hātırunḡa düş-, -mez, -em -unḡ, -a]

hātırunḡı şād kıl-: Hatırını hoş tutmak, karşısındakini kırmamak için onun istediḡi gibi davranmak, kendi istemese de onun iyiliḡi ve mutluluḡu için karşısındakinin dilediḡi gibi davranmak, sevindirmek, memnun etmek.

bir oḡ ile didinḡ ki kılam hātırunḡı şād / ol sözüḡe şād oldum u şād eylemedünḡ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [hātırunḡı şād kıl-, -am]

haṭlu: Hatlı, ayva tüylü.

ḡansı daḡunḡ lālesisin ey benefşe **haṭlu** kim / sünbülünḡ bùyından alur bāḡ içinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [haṭlu,]

hat(t): Ayva tüyü.

gözlerüm **haṭting** ḡayālinde saḡa karşı müdām / ikki manẓardur kim ekmişler ola reyḡān aḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [haṭting, -ı, -nḡ]

haṭinḡ reyḡān u zülfinḡ müşk-i Çin'dür / ne kim dirler seninḡ vaşfinḡda çındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [haṭinḡ, -inḡ]

dil aḡzı remzi çağladı ol hāl u **haṭtingı** / bi'llāh bu nükte ile degül kim o ḡaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [haṭtingı, -inḡ, -ı]

ol büt ki **haṭ** u ḥāl ile āṣūb-ı cihāndur / cāndan **haṭ** u ḥāline göngüller nigerāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [**haṭ**,]

ol büt ki **haṭ** u ḥāl ile āṣūb-ı cihāndur / cāndan **haṭ** u ḥāline göngüller nigerāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [**haṭ**,]

yüzindeki ol ḥāl u anıṅ üsne biten **haṭ** / cān pāresidür ḥāl u ḥaṭı rişte-i cāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [**haṭ**,]

oddur yüzi şol ḥāl ile **haṭ** sanasın ey dil / oddan burulup çıḥmalu bir pāre duḥāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [**haṭ**,]

kirpüklerinin 'aksidür ol **haṭ** ile ḥālī / ḥūn-ı cigerimden yüziniṅ üsne nişāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [**haṭ**,]

yoḥ ḥāl ile **haṭ** sünbül-i nev-ḥīze Hidāyet / müşk-i ḥoteni 'ārızı bāğında mekāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [**haṭ**,]

yüzindeki ol ḥāl u anıṅ üsne biten **haṭ** / cān pāresidür ḥāl u **haṭı** rişte-i cāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [**haṭı**, -ı]

haṭṭ u ḥālīṅden olmışdur Hidāyet vālih ü bī-ḥod / niçük ki çeşm ü rüyīṅdan dil ü cān mest ü ḥayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [**haṭṭ**,]

ey **haṭuṅ** reyḥān u ḥālūṅ dāne teg / mestī kim şol nergis-i mestāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [**haṭuṅ**, -uṅ]

ḥāl u **haṭuṅ** rumūzı dimen şeyḥ u şūfiye / her dīv için ḥaḳīkat-ı Kur'ān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [**haṭuṅ**, -uṅ]

göṅlüm **haṭ** u tīḡıṅızdan ayru / toḥuz çemen ü aḥar su ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [**haṭ**,]

didi ḥālīṅ nedür söyle didim ey şūḥ-ı sengīn-dil / esīr olduḡımı ya'nī o **haṭṭ** u ḥāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [**haṭṭ**,]

başını kırḥup 'izārı **haṭṭını** giydürdi yār / tāzelendi ey Hidāyet başdan īmānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [**haṭṭını**, -ı, -n, -ı]

kestürmez isem **haṭṭı** için başı kalem teg / ey tīḡ-ı kaḫā başımı virdüm kalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [**haṭṭı**, -ı]

şaru bengzüm la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / āl yaṅaḡuṅ çevresi tā döndi **haṭdan** yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [**haṭdan**, -dan]

müşkil ki göṅül bāḡ-ı ruḥındın vire bir gül / bu nev' ile kim **haṭṭuṅ** anı çekdi ḥişāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [**haṭṭuṅ**, -uṅ]

haṭṭ u ḥālī zıkrin onuṅ koyma aḡzıṅdan müdām / ger müsülmānsın Hidāyet terk-i Kur'ān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [**haṭṭ**,]

tā ki giydiṅ ey **haṭı** reyḥān kabā-yı süsenī / sünbül-i zülfüṅ utandurdi çemende süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [**haṭı**, -ı]

hatt-ı ḡubār: Gubari yazısı II Sevgilinin yüzündeki toz kadar ince ayva tüyleri.

yaşurur ğabğab-ı sîmîni anıñ ğaṭṭ-ı ğubâr / dolanur luṭf ile reyḥânı 'aķîķ-i Yemenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [ğaṭṭ-ı ğubâr,]

hatt-ı müşk-bâr: Misk kokusu saçan ayva tûyleri.

ol ki ğaṭṭ-ı müşk-bârı neş-i reyḥân eylemiş / ḥâl imişdür ol ki yüz üzre perîşân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [ğaṭṭ-ı müşk-bâr, -ı]

hat(t)-ı sebz: Yeni çıkan ayva tûyleri.

ğaṭṭ-ı sebzîñ kim diyerler ehl-i dil reyḥân anğa / sebze midür yâ benefşe kalmışam ḥayrân anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [ğaṭṭ(t)-ı sebz, -i, -ñg]

ğaṭṭ-ı sebzîñ her ḥaçan ol la'l-i ḥandândan çıḥa / her yañğa seylâb-ı ḥûnı çeşm-i ğiryândan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [ğaṭṭ(t)-ı sebz, -i, -ñg]

ey gül yüzindeki ḥaṭ-ı sebzın tiken diyen / bir neste kim o pâreleye cân tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [ğaṭṭ(t)-ı sebz, -i, -n]

havâle: Ismarlama, bir işi başka birisine bırakma.

senden Hidâyet incimez ey cân ne kim gelür / hoşdur ne olsa bendeye ḥaķķıñ ğavâlesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [ğavâlesi, -si]

havâlet: Ismarlama, birine bırakma.

cevr ü kahrıñdan şehâ niçün melâletdür mañga / çün yiter her neste kim Ḥaķ'dan ğavâletdür mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [ğavâletdür, -dür]

havâric: Asiler, zorbalar.

şâh-ı Necef 'inâyeti ile Hidâyet'üñg / her sözidür ğavârici kesmağda zû'l-fiķâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 7). [ğavârici, -i]

hâver: Güneş.

Tağrı bilür ki kalmadı ey şûḥ dil-berüm / göz ü yüzüñgden ayru menüm ḥvâb ile ğâverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [ğâverüm, -ü, -m]

havf id-: Korkmak.

ğavf ider dîvâne dil la'lüñni ey meh-rû görüp / niçe kim kandan tevehhüm eylese hindü görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [ğavf id-, -er]

hayâ: Utanç, utanma.

seyl-i sirişkim ile yağış kıldı mâcerâ / utanmadı o kaçre dengizden zihî hayâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [hayâ,]

hayāl: Zihinde tasarlanan, canlandırılan ve gerçekleşmesi özlenen şey, düş, imge, hülya.

gözlerüm hatṭıng **hayālinde** saṅga karşı müdām / ikki manzardur kim ekmişler ola reyḥān aṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [ḥayālinde, -i, -n, -de]

güzüp ilden ile yağlıg lebinden būseler cırlar / görüng nāzūk **hayālın** kim ‘aceb sipāhī yağlıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [ḥayālın, -i, -n]

ḳadi **hayāli** olur cān içinde yār bilür / yalan dimeng ki direm doğrı kirdgār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [ḥayāli, -i]

gözüngül ḳarārın u cān şabrın aldı dir ḥanı göz / didim **hayālīnge** şor gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [ḥayālīnge, -iṅ, -e]

dil ḥamza gibi ṭālīb ü anıng **hayālīning** / cān ḳal’asında meskeni mihr-i nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [ḥayālīning, -i, -ning]

gāhī vüçüd terkin ider-men yüzüng görüp / gāh ol ağız **hayāline** şağın ‘ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [ḥayāline, -i, -n, -e]

gözüngle bilingi göreliden Hidāyet’iṅ / şarf oldu ‘ömri ḥamuça ḥvāb u **hayāl** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [ḥayāl,]

bilem diseng bili remzin göngül oyağlıg teg / ḥayālīng özgeye aldurma dut **hayāl** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [ḥayāl,]

bilem diseng bili remzin göngül oyağlıg teg / **hayālīng** özgeye aldurma dut ḥayāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [ḥayālīng, -iṅ]

şol kemer üstindeki yağlıg **hayālinden** müdām / gözleri yaşı Hidāyet’ning çalar ḳurşağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [ḥayālinden, -i, -n, -den]

göngülde sen ḳaşı yay oḥlarıning / **hayāli** bir ḳoşun ḳuşuṅdur ötgün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [ḥayāli, -i]

bili **hayālile** yetmek diler o zülfe raḳīb / bu ince fikr ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [ḥayālile, -ile]

gözlerüm ivin aḡardup yasadum men cāmlar / tā **hayālīng** ḳonıcaḥ yiri ḳarangı olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [ḥayālīng, -iṅ]

bir kez **hayāl** ile seni ḳuşsam didim Nīl’e / başdan Hidāyet itdi gider bu ḥayālūngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [ḥayāl,]

bir kez ḥayāl ile seni ḳuşsam didim Nīl’e / başdan Hidāyet itdi gider bu **hayālūngi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [ḥayālūngi, -üṅ, -i]

ḳad-i servüṅ **hayālinden** bu çeşmüm / iki ser-çeşme iken oldılar çay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [ḥayālinden, -i, -n, -den]

ḳuçmadın öldüm ise şol şanemi şükr iderem / ki **hayāli** ḳolı boynımda ḥamāyil ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [ḥayāli, -i]

her laḥza sening **hayālīng** ilen / sevdāyī göngül bir özge bāzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 4). [ḥayālīng, -iṅ]

didi ol şeh **hayâli** olsa yoldaş / ne kayğu ger olursa hamu yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [hayâli, -i]

bu söz üsne yitüp geldi **hayâlüng** / didi kim niçedür ey haste hâlüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [hayâlüng, -üng]

hayâlüng dâmenin dutdı dil-i zâr / ki bu demde ümîdüm sensin ey yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [hayâlüng, -üng]

haküng fażl u **hayâlüng** devletinden / halâş olduĝ hasûduĝ miñnetinden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 20). [hayâlüng, -üng]

hayâlüngden göngül çün gördi işid / karangu dünde sağın doĝdı hurşid (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [hayâlüngden, -üng, -den]

hayâlünglen güneş teg yek-süvâra / biremez ey gülüm degdi hezâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 19). [hayâlünglen, -üng, -le, -n]

kim anda tek ye kılursın zihî ĝurûr u **hayâl** / bu ivde niçe ki oldum esîr-i miñnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [hayâl,]

hayâl ol-: Görünmez olmak, yok olmak.

görünen gök gölgesinden gizlü altun tenge mi / miñneti-i sî rûzeden yâ ay olupdur bir hayâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [hayâl ol-, -up, -dur]

hayâl-i muhâl: Boş hayal, imkansız olan hayal.

zihî taşavvur-ı bâtil zihî **hayâl-i muhâl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 23). [hayâl-i muhâl,]

hayat âbi: İçenlere ebedi hayat verdiĝine inanılan efsanevi su; ab-ı hayat.

hayat âbın diyerler gerçi cân-baĝş / lebîng katında anıng cânı yoĝdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [hayat âbi, -n]

hayl: Sürü, zümre, topluluk.

ey gün ü ay hâdim ü **haylüng** senüng / cân u cihân barça tufeylüng senüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [haylüng, -üng]

hayl-i hvâb: Uyku zümresi il Gözler.

göz hândakına su şalubam tâ ki bulmaya / yol vaşl günlerinde şehâ **hayl-i hvâb** anĝa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [hayl-i hvâb, -i]

hayr: İyi, faydalı, iyilik.

vaşl içün cân ister iseng şanma takşîr eyleyem / kâfirem ger men bu **hayr** işine te'hîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [hayr,]

oldum ol  apuda ma r m yüzüğü görmeyüben / Ka'betu'll hda neden ** ayr** u  ev b oldu  ar m (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [ ayr,]

g    lden il yudum t  bağmaz oldu   line  e m    / ki ** ayr** itmez  ab b uşanıcağ b m ra bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [ ayr,]

 ayr u  er her ne var çünki Hid yet  a  ider /  er -i devv r ilinden ne diyem    u fi  n (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [ ayr,]

 dem eger ** ayr** ider yo sa  er / ** ayr** u  er ol nesne kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [ ayr,]

 dem eger ** ayr** ider yo sa  er / ** ayr** u  er ol nesne kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [ ayr,]

 eh  bu ** ayr** i e te'  r kılma / unut tak   r mi tak  r kılma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 26). [ ayr,]

 ayr n: Bir kimse veya bir şey karşısında hayranlık duyan, onu çok beğenen, takdir eden.

 a   u   ling den olmuşdur Hid yet v lih   b - od / niçük ki çeşm   r y ng dan dil   c n mest   ** ayr ndur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [ ayr ndur, -dur]

söyle did  g  Hid yet'e ** ayr n** ne veche sen / ey c n u dil cem l    ** ayr n** ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [ ayr n,]

söyle did  g  Hid yet'e ** ayr n** ne veche sen / ey c n u dil cem l    ** ayr n** ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [ ayr n,]

ol cem li Ka'be K'anu g  mest   ** ayr n ** menem / ' d-i ekberdür meh-i ru s r  kurb n  menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [ ayr n , - ]

 a   g  g l-i vaşlına Hid yet e aparmaz /   blar yüzine kim ki deg l v lih   ** ayr n** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [ ayr n,]

kimdür per  kim anda ola yüz an g  kimi / ** ayr n dur** bu  dem n g  yüz an g  kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [ ayr n dur, - , -dur]

a  g z     andan dolu g r arz u sem y  / ey v lih   ** ayr n** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [ ayr n,]

 ayr n kal-:  ok be enmek.

y  Rab bu ne yüzdür kim an  gördi Hid yet /  ayr n  aluban dir ki ta' la'll hu ve   ne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [ ayr n  al-, -uban]

 ekmek isterdi  a ı na  ını  st d-  ezel / ba dı   n   ret-i z b sına  ayr n  ald  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [ ayr n  al-, -d ]

 a  -  seb z g  kim diyerler ehl-i dil rey  n an a / sebze midür y  benefşe k lm  am  ayr n an a (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [ ayr n  al-, -m  , -am]

 andas n ey derde derm n olduğum /   ret-i   b na  ayr n olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [ ayr n ol-, -du , -um]

hayret: Şaşırma, şaşırıp kalma, şaşkınlık.

ger perî görse senüñ hüsñüñ ey reşk-i melek / **hayret** odıla gümänsiz yağıla bāl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [hayret,]

hayvân: Canlılık, dirilik, canlı.

esbâb-ı cihândan o ki geçmez işiginde / **hayvândur** özin beste-i kâh u 'alef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [hayvândur, -dur]

hazân: Güz, sonbahar.

çerh-i harîf gerdiş ilen olmasa teng-dil / kim bu çemende gâh **hazândur** gehî bahâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [hazândur, -dur]

hâzihî cennâtü 'adnin fedhulûhâ hâlidîn: İşte cennet bahçeleri; oraya ebedî kalacak şekilde giriniz.

hâli dînimdür benim cennât-ı 'adnim şüreti / **hâzihî cennâtü 'adnin fedhulûhâ hâlidîn** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [hâzihî cennâtü 'adnin fedhulûhâ hâlidîn, -in]

hazîn: Hüzünlü, kederli, mahzun, gamlı.

hurrem oldı bülbül-i miskîn görüp müşkîn güli / âh kim sensiz Hidâyet muhkem olmuşdur **hazîn** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [hazîn,]

hâzır: Hazır, ortada, huzurda.

yüzüñ ki mażhar-ı envâr-ı luţf-ı kâdirdür / gözümde dîdelerüm nûrî kimi **hâzırdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 1). [hâzırdur, -dur]

dururdı yâr raķib itdi bî-huzûr olmasa / didim huzûr eyleyem şimdi Tanrı **hâzırdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [hâzırdur, -dur]

ey göñgöl maţlûbî çün her yirde **hâzırsın** mañga / ğâfil olma kim aparur nâgehân bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [hâzırsın, -sın]

hazır ol-: Her duruma karşı hazırlıklı, uygun vaziyette olmak.

ġamzesinden göziniñ olma Hidâyet ġâfil / hazır ol kim bu ġazanfer inġen evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [hazır ol-,]

helâk: Ölme, mahvolma; harcanma.

ağyâra yâr olup mañga cevır itdüğüñ nedür / kaşduñ **helâkim** ise bu kayğı yiter mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [helâkim, -im]

zür-gerler teg dil ü cânın **helâk** ittiñ şehâ / bağladup bir târa ilin çekdi âsân kâkülüñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [helâk,]

helāk eyle-: Mahvetmek, perişan etmek.

her gün diyer ki daŋla helāk eyleyem seni / çoḥdur yalanı ol şanemüŋ doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [helāk eyle-, -y, -em]

helāk ol-: Mahvolmak, perişân hâle gelmek.

gülşende dâne bulmayıcağ kuş helāk olur / bu vech ile nazardan ırağ itme ḥālūŋi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [helāk ol-, -ur]

helāk-i ğuşsa: Kaygıdan mahvolma.

helāk-i ğuşsa vü ğam-geşte-i mezellet idüm / dime üküş ki men erkân-ı mülk ü millet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [helāk-i ğuşsa,]

hem: Hem, ve, aynı zamanda.

büy-ı zülfi cân dimāğından gidüp geldise ğam / ğam yime ey dil niçe bu gitdise ol **hem** gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [hem,]

yāring ğamı sivdi meni men **hem** anı sivdüm / koyuŋ biz ikini bire ki siven siveniŋdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [hem,]

dün didi derdi olan derdin disün cân çekdi āh / ol ṭabīb-i dil gülüp didi munuŋ **hem** derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [hem,]

raķībūŋ cevır kılduğça kapuŋdan gitmezem ammā / aşāğa kişiniŋ sözün işitmek **hem** aşāğığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [hem,]

dün şanur iken itlerūŋ şaldum özimni araya / görgeç gülüp didi bu **hem** özini ādem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [hem,]

didim öldür Hidāyet'ni dil alma / didi ğam yime ol **hem** ölecağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 5). [hem,]

ḥadengiŋ açmadı revzen hemīn cānda ki tiğīŋ **hem** / açıpdur göŋglüm ivinde çoḥ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [hem,]

felek dirdüm velī andan **hem** a'lādur bu ma'niden / ki her burcında yüz mīŋ kevkeb-i iķbāl-i tābāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [hem,]

ne yalguz toprağıdur kuḥl-ı bīniş taḥt-ı Tebrīz'e / çi cāy toprağı kim daşı **hem** ser-küb-ı Geylān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [hem,]

gizdürür ḥalkı Hidāyet ger felek bī-iḥtiyār / sen şağınma kim anıŋ **hem** iḥtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [hem,]

korḥum oldur ki **hem** ... / yoḥsa takşır degül olmasa cân ḥāk-i rehiŋ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [hem,]

şevk-ı rüyīŋdan göŋgüldür közden āteş-nākrek / ḥasretinden sīne **hem** per sīnesinden çākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [hem,]

ey Hidāyet reg regīng çāk itseler gögsüng kimi / hancer-i müjgān ile sen **hem** kıla gör çākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [hem,]

senden ırağ çektüğimi derd ü guşşadan / sen **hem** bilürsin ey şeh-i hūbān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [hem,]

muķīm ile vū şıdk ile ser-i kūyīngda ey şāhā / olursam hāk ol dem **hem** işikiñg yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [hem,]

dün öldürem didüñg ğamımı kim ki yir neden / öldürmedüñg Hidāyet'i men **hem** bu ğamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [hem,]

göñglüm anıñgçün beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / ol gerçi cānımdur benim men **hem** onunĝ dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [hem,]

ümīd oldur iten göñglüm buluna nişe kim anı / lebingden şordum u ağzına **hem** didüm şorağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [hem,]

ĝam ivürmekden Hidāyet göñglin almakse murād / uma ey cān sen tegi maķşūdına ol **hem** ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [hem,]

sidre kadüñgüz şānına inmedi hemīn bes / tūbī Lehebing āyeti indi **hem** o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [hem,]

dehāning remzini **hem** sen bilürseng / ki sırr-ı ğaybdın Tangrıdur āĝāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [hem,]

yüz tarīķ ilen getürdi berg-i nesrīn araya / karaĝu tā perçemin anıñg < **hem** > miyānın baĝladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [hem,]

menden ānga günde dūrūd u selām / āline etbā'ına **hem** ve's-selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [hem,]

şem' teg ol yek-dil ü **hem** yek-zebān / tā ki yüzüñgden ola rüşen cihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [hem,]

dünyīye aldanma vū **hem** mālına / bir nażar it özgelerüñg hāline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 62). [hem,]

cihānda men daĝı bir şeh-süvār-ı devlet idüm / ki **hem** 'inānım idi taĥt u baĥt u 'izz ü celāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [hem,]

sefer 'azīmeti göñglüm mükemmel oldı mānga / iki ferişte **hem** öldüm müvekkil oldı mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [hem,]

mihr oĝıya cevriñi vefā bile cefāyı / **hem** derdini dermān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10). [hem,]

andan **hem** anı 'ārif iseng eyle gedāyı / tā kūr ola şeytān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12). [hem,]

sen **hem** şanemā terk ide gör cevır ü cefāyı / kıl luţ u 'ināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [hem,]

hem hem: "Hem hem de" baĝlacı.

göngliming 'ışkuṅda şāhā hem ḡam u hem derdi var / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [hem hem,]

mu'allakdur güneş kändil teg peyveste tākından / özi hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i ĩrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [hem hem,]

hemān: Hemen, derhâl, o anda.

gönglimde toḡm-ı mihr-i lebin ektim aḡdı kan / gözden belî ne ekse kişi ber **hemān** virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [hemān,]

görsēt yüzüṅ ey düst ki maḡşūd **hemāndur** / kevn ile mekāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [hemāndur, -dur]

hem-dem: Arkadaş, dost.

göngliming 'ışkuṅda şāhā hem ḡam u hem derdi var / neyler özge **hem-dem** anlar kimi çün hem-derdi var
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [hem-dem,]

her kimsenüṅ ki **hem-demi** derd-i ḡabībdür / hem-derdi var aṅa ne ḡācet ṡabībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [hem-demi, -i]

hem-demlū hem-demin diyūben şorsalar maṅa / ey ḡamla yaş u men daḡı siz **hem-demi** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [hem-demi, -i]

hem-demlū **hem-demin** diyūben şorsalar maṅa / ey ḡamla yaş u men daḡı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [hem-demin, -i, -n]

ey cān nedīmi şorma meni kim ne demde-em / **hem-dem** ḡam oldı gönglüme sensiz ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [hem-dem,]

hem-dem ol-: Arkadaş olmak, dost olmak.

hicrān günü Hidāyet'e hem-dem olur raḡīb / doḡrı imiş ki yavuza eksük degül ḡazā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [hem-dem ol-, -ur]

hicrūṅde saçūṅ būyī maṅa hem-dem olur bes / ancaḡ budur aḡvāl-i dil-i ḡasteden āḡāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [hem-dem ol-, -ur]

bir zāt-ı raḡīm ile eger hem-dem olursam / fi'l-ḡāl meni oḡrada yüz div-i racīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [hem-dem ol-, -ur, -sa, -m]

yār ilen hem-dem olup iḡer Hidāyet cām-ı vaşl / bu melāletden raḡībī gör ne yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [hem-dem ol-, -up]

hemdem ol-: Arkadaş olmak, dost olmak.

aḡyāra hemdem olma ki şōṅ yaman olur / yaḡşılar ile olsa yaman kimse hem-nişīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [hemdem ol-, -ma]

hem-demlū: Yakın arkadaşlı.

hem-demlũ hem-demin diyũben ŗorsalar maŋa / ey ġamla yaŷ u men daħı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [hem-demlũ,]

hem-derd: Dert ortağı.

göŋglimiŋ 'iŷkũŋda ŷāhā hem ġam u hem derdi var / neyler özge hem-dem anlar kimi çũn **hem-derdi** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [hem-derdi, -i]

her kimsenũŋ ki hem-demi derd-i ĥabĩbdũr / **hem-derdi** var aŋa ne ĥacet řabĩbdũr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [hem-derdi, -i]

hemĩ: Birlikte, beraber, –daŷ / -deŷ.

hicriŋde cān ile savaŷımdur **hemĩ** nefes / ĥanı ecel ki yardım ide bu savaŷıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [hemĩ,]

hemĩn: Sadece, bu bile.

dermān yoħ ise derd ile meŷhũr-ı ŷehr-sin / yiter Hidāyet iki cihānda **hemĩn** saŋa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [hemĩn,]

senden hemĩŷe cānıma derd ü belā yiter / bigāneliĝ **hemĩn** ola ey āŷnā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [hemĩn,]

ĥadengiŋ açmadı revzen **hemĩn** cānda ki tiĝiŋ hem / açıpdur göŋglũm ivinde çoħ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [hemĩn,]

ġamze tiĝıla **hemĩn** çalmadı göŋglimni gözũŋ / ol ĥarāmĩ yana kim uğraŷa fi'l-ĥāl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [hemĩn,]

sidre řadũŋgũz ŷānına inmedi **hemĩn** bes / řubĩ Lehebiŋ āyeti indi hem o ŷāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [hemĩn,]

yoħ eksũklik daħı ez-faẓl-ı Allāh / viŷālũŋgdũr **hemĩn** eksũklik ey ŷāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 21). [hemĩn,]

hemĩŷe: Daima, her zaman, her vakit.

senden **hemĩŷe** cānıma derd ü belā yiter / bigāneliĝ hemĩn ola ey āŷnā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [hemĩŷe,]

ŷordum lebin ĥũnĩ diyũp kıldı kıŷāŷ itdim neden / mundan didi kim ĥũnĩniŋ meyli **hemĩŷe** şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [hemĩŷe,]

viŷāliŋ devletin bulmaĝ **hemĩŷe** vardur ümmĩdim / ümĩdim kesmezem gerçi dũŷũbem yasa men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [hemĩŷe,]

hemĩŷe burc-ı devletden řulũ'-ı māh-ı iķbāliŋ / müdāmĩ evc-i himmetden zuhũri sa'd yulduziŋ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [hemĩŷe,]

yüzũŋ nũrı ki tābāndur **hemĩŷe** pertev-i ĥařdan / görũndi çeŷmũme dũn ĝũn ĝüneŷ teg burc-ı eblaşdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [hemĩŷe,]

ne serhoşlardur ol gözler yüzüñglen kaşlaruñglen kim / güle karşı çekerler mi **hemîşe** ikki zevrağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [hemîşe,]

habîbe söyledüm bahtum rakîbüñg gözidür bahtum / gülüp didi Hidâyet kim **hemîşe** bahtuñg ağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [hemîşe,]

hemîşe tâ nihâl-i feth ü iqbâl / zafer bağında ser-sebz ola hoş-hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 28). [hemîşe,]

hem-nişîn: Beraber oturup kalkma, teklifsiz arkadaşlık yapma.

qadr-i gam dil bilür kişi bilmez / **hem-nişîn** cânı hem-nişînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [hem-nişîn,]

qadr-i gam dil bilür kişi bilmez / hem-nişîn cânı **hem-nişînden** yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [hem-nişînden, -den]

hem-nişîn ol-: Birlikte oturup kalkmak. Dost, yakın arkadaş olmak.

agâyâ hemdem olma ki şoñg yaman olur / yaşılar ile olsa yaman kimse hem-nişîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [hem-nişîn ol-, -sa]

henüz: Henüz, daha, şimdiye kadar.

ilingden hâr aldı dâmen-i gül / **henüz** ey bülbül-i şeydâ gözüñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [henüz,]

her: Hep, bütün, tüm. Tekil isimlere tamlayan görevinde getirilerek birer birer olarak "...-in hepsi" anlamını vermektedir.

sensin ki olupdur keremüñg cām-ı cihānda / **her** hāre virürsin gül ü **her** hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [her,]

sensin ki olupdur keremüñg cām-ı cihānda / **her** hāre virürsin gül ü **her** hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [her,]

senden ne dil ü dīde ilen gizlü diyem rāz / **her** dīde vü **her** dil ile bīnāsın u gūyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [her,]

senden ne dil ü dīde ilen gizlü diyem rāz / **her** dīde vü **her** dil ile bīnāsın u gūyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [her,]

niçe **her** sözüñg rakîbā tīr ü hāncerdür mañga / zehr eger içsem anuñg yādı ile şekkerdür mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [her,]

cāna çoñ oñ atduñgñdan şanma ey cān incinem / kim **her** oñuñg bir ümīd ü istimāletdür mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [her,]

ancañ Hidāyet ol oñı destānın oñı kim / **her** yoñ sözi rakîbi duyup dāstān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [her,]

dindürmezem ağıyârı iting̃le olalı yâr / **her** işde ki var âdeme yoldaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [her,]

dîde hoş tezhîb ider hicrüngde yüzün şafhasın / **her** işi çoğ eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [her,]

her ilde bir söğüş dir ü men teg var ança kim / yâ yitmez ol dağı men-i miskîne yâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [her,]

men dimen lezzeti var sâ'id ile **her** yengining / ki hadîs oğumışam **her** yengining lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [her,]

men dimen lezzeti var sâ'id ile **her** yengining / ki hadîs oğumışam **her** yengining lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [her,]

gönglüming **her** güşesinde yüz delük deldi gamuñg / bir ive hergiz kişi munça kapu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [her,]

gözlerüm suyuına düşdüm çıha bilmen bu sudan / kim maña yüz derd ü gam **her** yangadan bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [her,]

karşusına siper kimi gögsin girer göngül / kirpük oğın kaşın yayı **her** niçe kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [her,]

atlandı meger seyr içün ol şâh-süvârum / kim **her** yangadan na'ra gelüp yiri yöridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [her,]

her şâm-ı gam kim anda nesim-i belâ eser / eyyâm-ı hicr ü nâmelerümdin virür haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [her,]

her lü'lü' kim düşer bu şebahden zümürürde / la'lüngçün angdurur saña cüz gam töken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [her,]

şâh-ı Necef 'inâyeti ile Hidâyet'üng / **her** sözidür havârici kesmağda zül-fiķâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 7). [her,]

ol şâh ki **her** il kef ü kâfını angup / şürîde olup baır urur cüş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [her,]

darar göngülü **her** yangadan yüz gam u miñnet / **her** gâh ki meşşâta ser-i zülfing̃i darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [her,]

tâ Hidâyet görmez oldı yüzing̃ ey âb-ı hayât / gözlering̃den **her** yanga mevc uruban tûfân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [her,]

felek dirdüm velî andan hem a'lâdur bu ma'niden / ki **her** burcında yüz ming̃ kevkeb-i iķbâl-i tâbândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [her,]

derlegeç **her** dür kim ol zanbağdan ey gül-ruh damar / şanasing̃ bir tûtidür kim şekker ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [her,]

ger Hidâyet dîdeden dür oldı ammâ **her** nefes / şanma ol leb zikri ey simîn-ber ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [her,]

her zerrede zâhir durur gün teg cemâli dil-berüng / Müsî tecellî nûrını görüng̃ niçe güftâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [her,]

kirdârunga hoş dut göngül vaşlından özge umma gel / nişün ki görür hūblıg **her** kim ki hoş-kirdâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [her,]

kıldı tecellî gün yüzi **her** zerrede şol dil-berüñ / oldı Hidāyet mahv çün **her** zerreye miqdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [her,]

kıldı tecellî gün yüzi **her** zerrede şol dil-berüñ / oldı Hidāyet mahv çün **her** zerreye miqdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [her,]

ser-i kūyında hāk oldı Hidāyet āhır-i 'ömri / belî **her** neste kim vardur olur öz aşlına rāci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [her,]

her sürme kim degül ayağıñ tozu çeşmüme / çeksem görünür ey büt-i gül-çihre mîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [her,]

her ay başında degüldür hilāl kim görünür / felek kulunğ kimi baş urdı kıldı miskînlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [her,]

her hancaru kim varsa katil dönme Hidāyet / ayrıl dise mendin çeküben hancer o kâtil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [her,]

yöri ey dil âteş ü āh ile kayğu daşını / küre-i miñnetde **her** sîmîn-ber içün mûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [her,]

digil kim anğıcañ kirpikleringni / durur hancer kimi cismimde **her** kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [her,]

anınğçün görsedür **her** ay sañga çevgān-ı felek / ya'nî 'işret topın il virdükçe takşîr itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [her,]

hāl u hañunğ rumuzı dimen şeyh u şüfiye / **her** dīv içün hākîkat-ı Kur'ān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [her,]

tığ ilen cān u diling kıldımsa **her** birin iki / imdi oñumlan eydür **her** ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [her,]

tığ ilen cān u diling kıldımsa **her** birin iki / imdi oñumlan eydür **her** ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [her,]

özine **her** kim oñın tedbîr ider yā hancerin / āh kim men kalmışam bilmen ne tedbîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [her,]

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebingçün ey gülüm / **her** zerrem ola bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [her,]

ey göngül **her** oñı kim çekse sañga ol kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānunğ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [her,]

lebing şarābı dururken hıız şarābı nedür / haçan göze görünür bu su var iken **her** su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [her,]

danışmazam dehānı sözi 'aql u dānişe / **her** cāhil ile sırnı kimesne ne danışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [her,]

luñfın görüp Hidāyet onıñ cevrine dürüş / yār ol durur ki yār ile **her** işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [her,]

göz yüzün gördi göngül çekdi Hidāyet ғamını / belī **her** işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [her,]

leblerini şorup ilden gider isem ne 'aceb / tiz ola mest onğa **her** devr ayağı koş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [her,]

haṭṭ-ı sebzing **her** haçan ol la'l-i ḥandāndan çıḥa / **her** yaṅa seylāb-ı ḥūnı çeşm-i giryāndan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [her,]

cān oḥın vaşfın diğec yir dutdı gönglümde belī / göngüle yir eyleye **her** söz kim ol cāndan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [her,]

göz yaşından çıḥmadı miskīn Hidāyet 'ākıbet / müşkil ey cān **her** düşen deryā-yı 'ummāndan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [her,]

her zamān ḥaste dile söyledüğüm söz bu ki yār / ger dile dilüñgi cevrenden anıñ gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [her,]

yüzüm suynı tökdüre **her** laḥzada yüz kez / bir ekmek için dünyide **her** dün u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [her,]

uymadüğümçün raķıbe ehl-i ḥaḵ men' eylemez / ğayr-ı millet ola **her** kim uya ğayr-ı millete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [her,]

eger zencire çekdürse meni sen teg ḵara zülfi / n'ola **her** ḥanda kim vardur çekerler şiri zencire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [her,]

gözlerüm suynı gören la'li ғamındın dir māṅa / küfr ola bī-ḥüde gizmek istemek **her** sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [her,]

ey göngül maṭlūbı çün **her** yirde ḥāzırsın māṅa / ğafil olma kim aparur nāgehān bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [her,]

ḵayd eyledi **her** ḥalkada miñg cān u göngüller / meşşāta-i şun' anda ki zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [her,]

her ḥanda ki geçdise oḥuñg sözi Hidāyet / yayıñg kimi boynın egüben gögsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [her,]

n'ola dalarsa müdde'ī için meni itüñg / öz cinsi ide **her** kime cānā ḥimāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [her,]

sözüñg Hidāyet oynamağıdı yolında baş / **her** dāne ol ki şimdidi ol mācerā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [her,]

ma'nī kimi gizlü vü şüret nigār / ma'nisi **her** şüret ile āşikār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [her,]

ey dil-i miskīn niçe bī-çārelig / **her** ṭaraḑa yil kimi āvārelig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 33). [her,]

her ḥas için ot kimi yanmağ nedür / su kimi **her** cāya boyanmağ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [her,]

her ḥas için ot kimi yanmağ nedür / su kimi **her** cāya boyanmağ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [her,]

söyleye bir nükte ki dil-bend ola / dünyede **her** işidene bend ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 37). [her,]

belâ vü guşşa vü derd ile endüh / yığıldı **her** tarafından küh-ı tâ küh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [her,]

hicriñde senüñ **her** gice mevc urduğı kandur / çeşm-i nigerândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 4). [her,]

her güşede yüz nâle vü feryâd u figândur / şol tîr ü kemândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [her,]

her biri: Her biri, ayrı ayrı hepsi.

hâcibidür **her biri** Çâçî kemân / gâmezleri **her biri** tîr-i hadeng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [her biri,]

hâcibidür **her biri** Çâçî kemân / gâmezleri **her biri** tîr-i hadeng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [her biri,]

cân ile göñgöl **her biri** bir yanına düşdi / yüz üsne dü zülfüñ düşeli **her biri** bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [her biri,]

cân ile göñgöl **her biri** bir yanına düşdi / yüz üsne dü zülfüñ düşeli **her biri** bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [her biri,]

her dem: Her zaman.

kanlu kirpükler yaşımla âl ipekdür şanasın / kim durur göz merdümü **her dem** dür-i gâltân ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [her dem,]

ger tîğ-ı cefâ ile diler bağruñ **her dem** / gâm yime Hidâyet seni çün biyle diler yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [her dem,]

dem görsedüp cemâlini dem gizler ol şoruñ / **her dem** meni bir odıla yahmağ revâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [her dem,]

ağıdur göz yaşını **her dem** Hidâyet küyına / cüy-ı Şîrîn'e yana gör sa'y kim Ferhâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [her dem,]

'âşık Hidâyet özine bilür yüz ağılığı / boyansa kanılan yüzi **her dem** nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [her dem,]

olmaz tamâm kışşa-ı şevkı Hidâyet'üñ / **her dem** eger cenâbunga yüz nâme yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [her dem,]

didi **her dem** sañga yüz oğ degürem / didügi söz göñgüle degdi tamâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [her dem,]

çekmiş gözünñ müjgân oğın ister ki hün-rîz eyleye / tâ niçe ol hünî gözünñ **her dem** pür-engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [her dem,]

her dem nigârîn barmağunğ başma turunc gâbgâba / tağdîm kılma funduğı sîb-i Şifâhân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [her dem,]

göl budağı kimi **her dem** eyleme bir yaŋa meyl / yaŋşı olmaz biyle iş aylanma ey cân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [her dem,]

firîbine göngöl virme neden gül şahid-i ra'nâ / yaman yaŋşını fark itmez virür **her dem** göngöl pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [her dem,]

idedür **her dem** Hidâyet iştîyâkūŋdan şehâ / ol ki Şîrîn hasretinden haste Ferhâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [her dem,]

her gâh: Her zaman.

cân perdesi çâk olur kim ağırmason şol il / **her gâh** ki nâz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [her gâh,]

her gâh ki: Ne zaman ki.

darar göngöli her yaŋadan yüz gam u miñnet / **her gâh ki** meşşâta ser-i zülfingî darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [her gâh ki,]

her gâh kim: Ne zaman ki.

bolmasa tığing dudağingni şorar susız göngöl / la'l nâfi'dür belî **her gâh kim** su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [her gâh kim,]

her geh: Her zaman, her defa.

titredür cân riştesi cismümde **her geh** daŋ yili / zülf-i dil-bendingni ey serv-i semen-ber tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [her geh,]

her gün: Her gün, daima.

her gün diyer ki daŋla helâk eyleyem seni / çoğdur yalanı ol şanemüŋ doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [her gün,]

her günde: Her yeni gün, her gün.

her günde kanlu yaşuma garķam bu dîdeden / gel gör ki senden ayru ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [her günde,]

her haçan: Her ne zaman.

her haçan olsa ber-â-ber 'aynuma gün teg yüzi / yoŋı varı 'âlemüŋ ol gün ber-â-berdür maŋa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [her haçan,]

her haçan sünbül-i gül-püşingiza şâne deger / yüz belâ nâveki men hâl-i perişâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [her haçan,]

cân ülkesinde çün şeh-i 'ışk ihtiyârdur / 'aql anda **her haçan** duta tâ vardur ihtiyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [her haçan,]

daᅡ yilinden **her ḥaçan** ol zülf-i müşkîn dağılur / cümle-i etrâfa 'ıtr-ı nâfe-i Çin dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [her ḥaçan,]

sünbül-i ter gölgesinde yaşunur gül yaprağı / 'arızüñda **her ḥaçan** ol zülf-i müşkîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [her ḥaçan,]

her ḥaçan âb-ı dehen ol dil-ber ağzından düşer / zâhir olur bir şadef kim gevher ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [her ḥaçan,]

her ḥaçan kim başara oĥılan ol ġamze savaş / yaya dönsün boyı anıñ ki fidâ kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [her ḥaçan,]

gül ki şalur âftâb-ı bî-zevâle şübhesiz / 'arızüñda **her ḥaçan** olur perîşân kâkülüñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [her ḥaçan,]

men **her ḥaçan** kim ol dehening remzi yazaram / olur 'adem vücüdım u yazmağda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [her ḥaçan,]

n'ola kanasa degüp diş lebi piyâlesine / demî çağır tøküle **her ḥaçan** piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [her ḥaçan,]

ḥaṭṭ-ı sebzing **her ḥaçan** ol la'l-i ḥandāndan çıḥa / her yañğa seylâb-ı ḥûnı çeşm-i giryāndan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [her ḥaçan,]

her kim: Her kim, kimse.

'ayn oldı gözüñ kadđüñ elif kıl kara zülfüñ / bu vech ile **her kim** seni gördi didi 'âkıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [her kim,]

tâ seni buldı göñgöl geṭti ḥamu 'âlemdin / ḥaḳḳa **her kim** şıĥına cümle cihāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [her kim,]

lâf urur çoĥ yaşamış serv didim kadđing ile / ġam degül 'aḳlı azala didi **her kim** ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [her kim,]

n'idüp yâ Rab bu dün-perver münâfıḳ dehr-i dilġire / azar **her kim** virür göñġlini bu azġun kühen-pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [her kim,]

her kim ki: Hangi kimse ki .

her kim ki anıñ zikrile evḳât geṭürmez / bî-çâre ġünün zâyi' u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [her kim ki,]

her kime: Hangi kimse ki.

her kime yoldaş sa'âdet ola / luṭf u kerem pîşe vü 'âdet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [her kime, -e]

her kimi ki: Her kimi ki.

Hidâyet arı naẓarlan siv anı tâ sivsün / neden ki Tanġrı siver **her kimi ki** ṭâhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [her kimi ki, -i]

her kimse: Herkes, her kimse.

her kimseye kim sen büt-i 'ayyās gerekdür / dāyım gözi kan yaşı ile yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [her kimse, -y, -e]

her kimsenüñ ki hem-demi derd-i ḥabībdür / hem-derdi var anğa ne ḥācet ṭabībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [her kimse, -nüñ]

her kimsene bir arada yir dutdı Hidāyet / göñglüm benim ol zülf-i perīṣān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [her kimse, -n, -e]

dünyede **her kimse** bir āyın kırar devletlü ol / kim özine luṭf u iḥsān içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [her kimse,]

her kişi: Herkes.

her kişi bir kimseye ḳurbān olur / gel berü kim men sañğa ḳurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [her kişi,]

ördüğü zülf ayağına dolaşursa ne 'aceb / dolaşur her kişiniñ ayağına öz 'ameli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [her kişi, -niñ]

her laḫza: Her an.

her laḫza kadar tīr-i ḳazā cānıma ol şūḥ / ḳadrimni benim şükr ki bilür bu ḳadar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [her laḫza,]

her laḫza güher-bār gözümden men-i dervīş / ıṣār iderem maḳdem-i cānāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [her laḫza,]

yüzüm suynı tökdüre her laḫzada yüz kez / bir ekmek için dünyide her dün u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [her laḫza, -da]

her laḫza seninḡ ḥayālīñ ilen / sevdāyī göñgül bir özge bāzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 4). [her laḫza,]

ey isteyen ol gün kimi meşhūr nişānın / **her laḫza** menüm teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [her laḫza,]

her laḫza: Her an.

dem yārdan ururdum u ağıyāra tuş eyler / **her laḫza** felek üstüme bir tūr yıḡar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [her laḫza,]

her laḫza: Her an.

ḳara zülfünḡ ki deger la'line **her laḫza** anıñ / ne şıfāt ile ḳılam vaşfını kim cāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [her laḫza,]

her ne: Her ne, ne olursa olsun.

didim hisābsız çekerem cām-ı ğuşsa men / didi kayurma **her ne** çekersin habībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [her ne,]

hayr u şer **her ne** var çünki Hidāyet haq ider / çerh-i devvār ilinden ne diyem āh u figān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [her ne,]

hātırungı yahşı işe tiz kıl / **her ne** yaman iş ola perhiz kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 65). [her ne,]

her ne kıl-: Her ne yaparsa yapsın, ne iş işlerse işlesin.

çekmezüz baş u Hidāyet ser-i mū tīgından / kılcadur boynumuz ol mūy-miyān her ne kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [her ne kıl-, -a]

her ne kim: Her ne ki.

her ne reng ilen kim ol dil-ber görünmiş ‘aynıma / kanlu yaşdan men dağı şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [her ne kim,]

her ne kim ol: Her ne varsa, her şey.

Sürhāb içinde kanıngı tökse Hidāyet incime / ‘ayn-ı keremdür **her ne kim ol** terk-i Tebriz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [her ne kim ol,]

her nesne: Her şey.

dönderürse yaş ile devrān meni pergār teg / dönmezem her nesneden ol nāzeninden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [her nesne,]

her nesne kim: Evrende var olan bütün her şey ki.

didim sānga yarar ne ki kılsāng mānga cefā / Tanğrıya yaraşur didi **her nesne kim** kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [her nesne kim,]

her neste: Her şey.

cevr ü kahrıngdan şehā niçün melāletdür mānga / çün yiter **her neste** kim Haq’dan havāletdür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [her neste,]

her niçe: Her ne kadar, ... ise de.

her niçe nā-tüvānsa Hidāyet mişāl-i mūr / yār firākıngı çekedür ü bārī fil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [her niçe,]

her niçe ğark olur yir ü gök kanlu yaşuma / od şaldı āh u nāle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [her niçe,]

anğmazlar ilde bir o yüzi lāleler meni / **her niçe** anğdurur olara nāleler meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [her niçe,]

her niçe ki: Her nasıl ki.

yitmeye ol lebe **her niçe ki** zībā ise hāl / olmaya la'l kimi kıymeti hergiz şibhīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [her niçe ki,]

her şey: Bütün nesneler, bütün varlıklar.

'ayne'l-yaķın Hidāyet o kim görse hāķķını / **her şeyde** bī-gümān ānga şāhib-nażar direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [her şeyde,-de]

her şeyde ki var gözine ol çihre 'iyāndur / çıḥ zann u gümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [her şeyde,-de]

her-cāyī: Kararsız, sebatsız.

isterem men seni geh mescid ü geh şavma'ada / istemez zāhid u adımını koyar **her-cāyī** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [her-cāyī,]

her-çend: Her defa, her ne kadar.

güneşde olur zerre ammā bulunmaz / yüzinde gözetdükçe **her-çend** ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [her-çend,]

hergiz: Asla, hiçbir zaman, hiçbir suretle, kat'iyen.

'āşık āgyār ile kim dir rū-be-rū koymış durur / hālīş altunına **hergiz** kimse rū koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [hergiz,]

gönglümīng her güşesinde yüz delük deldi ğamunġ / bir ive **hergiz** kişi munça kapu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [hergiz,]

didüm ki hāţırunga düşmezem neden **hergiz** / lebi tebessüm idüp söyledi ki hāţırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [hergiz,]

yüzi yād ile yir dutmaz göngülde özgeler fikri / bu rüşendür ki od yanan ocaġda **hergiz** ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [hergiz,]

yitmeye ol lebe her niçe ki zībā ise hāl / olmaya la'l kimi kıymeti **hergiz** şibhīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [hergiz,]

cismim içre mihr-i 'ışķunġ şanma **hergiz** 'ışķ tapa / niçe kim topraġda kalsa olur altun pākreġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [hergiz,]

'uşşāk ţarīķ ile sülük itmedi **hergiz** / hīç dutmadı insān şıfatını bu behīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [hergiz,]

hāş irişdi Hidāyet itiniġ cergesine / pādişeh manşıbı **hergiz** düşe çāvüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [hergiz,]

devr-i felekden çekübem çoḥ cefā / bulmayubam derdime **hergiz** devā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 19). [hergiz,]

herze yire: Hiç uğruna, gereksizce, boş yere.

zülfi perîşânî perîşânîyam / **herze yire** nişe perîşân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 5). [herze yire,]

hest kıl-: Var etmek.

ol ki bizi nîst iken kıldı hest / kıldı mey-i 'ışk ile kevneyni mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [hest kıl-, -dı]

hevā: Heves, istek, arzu; aşk, alaka, sevgi.

ey kim cihān **hevāsına** dirsın heves budur / cān kuşına ḥaḳīḳate baḥsaṅḡ ḳafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [hevāsına, -sı, -n, -a]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlīṅḡ raḳīb / bu **hevā** ilen dir ol ḥas dirse ḥār-ı ḡam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [hevā,]

bulmaz anı terk itmese bu āb u **hevāyı** / ol ḡāfil-i nādān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6). [hevāyı, -y, -ı]

hevā-yı cām-ı la'lin eyle-: Lal renkli şarabı arzu etmek.

yüzüm ḳatında la'lūṅḡ aṅsa göṅlüm n'ola 'ayb olmaz / hevā-yı cām-ı la'lin eylemek faş-ı ḥazān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [hevā-yı cām-ı la'lin eyle-, -mek]

heves: Arzu, istek.

ey kim cihān hevāsına dirsın **heves** budur / cān kuşına ḥaḳīḳate baḥsaṅḡ ḳafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [heves,]

şehā yüzūṅḡ **hevesinden** gözümde aḥar su / neẓāre ḳıl ki güle ḳarşu ḥoşdur aḥar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [hevesinden, -i, -n, -den]

didüm alsam dudaḡıṅḡdan bir öpüş neṅḡ azala / didi çoḡ ide **heves** ḥāṭırıṅḡ ammā azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [heves,]

yüzi **hevesinden** göṅül aşıldı o zülfe / ısınmadı odına tütüline boḡuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [hevesinden, -i, -n, -den]

heves eyle-: Heveslenmek, temayül etmek.

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlīṅḡ raḳīb / bu hevā ilen dir ol ḥas dirse ḥār-ı ḡam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [heves eyle-, -r]

heves kıl-: Heveslenmek.

... / nāşih diyer ki 'ışk işine ḳılma çoḡ heves (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [heves kıl-, -ma]

heves-i meşhed-i şâh-ı necef: Hz. Ali'nin şehit düştüğü yere (gitme) hevesi.

gönglüm **heves-i Meşhed-i şâh-ı Necef** eyler / yalğuz ne göngül cân dağı 'azm ol taraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [heves-i meşhed-i şâh-ı necef,]

hezâr: Binlerce, pek çok.

cânâ saṅga göngül ğamı yâ gör nemi diyem / sensiz **hezâr** derde esîrem nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [hezâr,]

tâ **hezâr** engîz ilen gül vaşfın ider bülbüle / özini süsen niçe gör veh zebân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [hezâr,]

hayâlünglen güneş teg yek-süvâra / biremez ey gülüm degdi **hezâra** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 19). [hezâra, -a]

hî: Arapça h (ح) harfi.

dil ü cân kaş u ağzıng naķş iderler görseler 'aynuṅ / niçük kim nûn u **hî** şeklin müneccimler Qur'ân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [hî,]

hîç: Hiç, asla.

ey Türk gitdi cân u dil ü 'akl u dîn saṅga / **hîç** dinmedüṅ menimle nedür munça dîn saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [hîç,]

kâfûr üze müşk ile sevâd eylemedüṅ **hîç** / bir nâme ile bendengi şâd eylemedüṅ **hîç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [hîç,]

bir oḡ ile diding ki kılam hâtırungı şâd / ol sözüṅge şâd oldum u şâd eylemedüṅ **hîç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [hîç,]

dil mühresini şeş-der-i endüha bıraḡduṅ / hûb oynaduṅ ey düst güşâd eylemedüṅ **hîç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 3). [hîç,]

derd ü ğamining dâdını duyduṅ meger ey dil / kim munça ki cevri eyledi dâd eylemedüṅ **hîç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [hîç,]

yolında ölenler kazanur ad Hidâyet / bu ad ile n'oldı ki bir ad eylemedüṅ **hîç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [hîç,]

zencîr-i zülfüṅ 'aksini gözden gidermez **hîç** dil / hoş haşîr çekmiş doğrusı deryâ-yı 'ummân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [hîç,]

gözüme lebi 'aksi **hîç** bâb düşmez / neden meyl kılmaz o şîrîn bulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [hîç,]

'uşşâķ tārîķ ile sülûk itmedi hergiz / **hîç** dutmadı insân şıfatını bu behîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [hîç,]

hîç: Bir işin herhangi bir zamanda yapılıp yapılmadığını sormak için soru cümlelerinde kullanılır.

ey ki söylersin ser-i kūyından anıñg yöri var / **hiç** gördüñg mi ölerden şoñgra kim kurbān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [hıç,]

hiç: Varlığı olmayan veya hesâba katılmayacak kadar değersiz, önemsiz olan şey veya kimse.

ağzından istedüm ki tapam zerrece nişān / didi ki şor ol istedüñg **hiç** tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [hıç,]

hiç: Hiç, hiçbir.

sen gül-beden yolında niçe cān baş oynasam / **hiç** bāba yaza-men men-i bī-dil neden sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [hıç,]

zülfüñgni çin didim mañga didiñg haṭā dime / doğrusı demek olmaz imiş **hiç** çin sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [hıç,]

kāfūr üze müşk ile sevād eylemedüñg **hiç** / bir nāme ile bendengi şād eylemedüñg **hiç** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [hıç,]

Hidāyet hāk-i rāhını gözünge bu türābing çek / ki **hiç** yirde menāfi'de bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [hıç,]

ey ki **hiç** yirde dişüñg teg sulu inçü olmaya / la'lingi şordur mañga tā yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [hıç,]

dişlerüñg 'aksin yaşımda kim ki gördi didi kim / **hiç** dengizde biyle şeffāf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [hıç,]

göñgöl şād ol ğam u şādını bu 'ālemde yek-sān dut / neden kim **hiç** tedbīr ile yoñdur çäre taqdīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [hıç,]

kıldı tevekkül ğam-ı 'ışkında dil / olmaya **hiç** neste tevekkül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [hıç,]

hiç hınsı: Hiçbiri.

ezel nakḳāşı hüsñüñg teg yüküş şüret nigār itdi / velī körk ile **hiç hınsı** sening teg olmadı vākı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [hıç hınsı,]

hiç kimse: Hiç kimse, bir kişi bile.

şol zülf-i siyeh remzini göñglüm duyar ancaḥ / Leylī işini duymaya **hiç kimse** çü Mecnūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [hıç kimse,]

hiç kimse: Hiç kimse, bir kişi bile.

feryād ki feryādıma hiç kimsene yitmez / tā kim sora niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 5). [hıç kimse, -n, -e]

degmeye tā hāki oñuñg degmeye ol kapuda / şöyle hākem olmaya **hiç kimse** menden hākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [hıç kimse,]

hicr: Ayrılık.

kūyīngda mesken itdi göngül yaħma **hicr** ile / çün cennet ehlidür ne virür-sin ‘azāb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [hicr,]

vaşl balın dadmağ için **hicr** ağısın çeküp / çoħ belā daşın Hidāyet kıldı bālīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [hicr,]

dīde hoş tezhīb ider **hicrüngde** yüzün şafhasın / her işi çoħ eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [hicrüngde, -üng, -de]

şimdi ki vaşla vāşılām öldüre gör meni / **hicrüngde** bilürem şongı işüm bunga yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [hicrüngde, -üng, -de]

cān gitti kalmadı maṅga **hicrüngde** dīn ü dil / ey ğam Hidāyet ile kerem eyle kıla gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [hicrüngde, -üng, -de]

ey gözüm aħıtmadı ancaħ senüñ yaşıñı **hicr** / ol senüñ teg çoħlaruñ ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [hicr,]

hicrüngde şererdür ki düşer āhum odından / bu la’l ki bir şafha-i mīnū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [hicrüngde, -ing, -de]

yüz pāre kıldı bağrumı **hicrüng** inanmasaṅ / çeşmüm yolından uşta düşer pāre pāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [hicrüng, -üng]

hicrüng n’ola vaşl için eger bağrımı yarar / bu yarama ger yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [hicrüng, -üng]

za’if oldı Hidāyet tār-ı zülfiñ **hicrilen** şöyle / ki ger mūr üsne minse bir ser-i mū anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [hicrilen, -ilen]

yiter **hicr** odına yaħmağ Hidāyet’ni şehā şimdi / vişāliñ şehrinı yazıñ firāk iklīmını puzuñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [hicr,]

vaşlından ayru şol mehiñ dāyim yirem **hicrinde** ğam / ammā Hidāyet bilmez ol kim men anıñ ğam-ħvāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [hicrinde, -in, -de]

hicrüng yüki egerçi eger kaddümi şehā / men kāfirem kimerseye hālüm eger direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [hicrüng, -üng]

kaşı **hicrinden** kad-i ħam birle kanlu yaşdan / bir görüñ niçe hilālüm yana pervīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [hicrinden, -in, -den]

hicrüngde senıñ eşk ile bu nāle-i zārım / ol birisi nīsāndur u bu birisi nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [hicrüngde, -üng, -de]

la’liñden ırağ **hicrüng** içinde menem ey düst / ol teşne ki çöllerde öle āb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [hicrüng, -üng]

hicrinde tiğın ister iken çaldı başuma / rahmet ki hoş bu susıza çölde yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [hicrinde, -in, -de]

hicrüngde saçuñ búi maṅga hem-dem olur bes / ancaħ budur aħvāl-i dil-i ħasteden āgāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [hicrüngde, -üng, -de]

hicr ile savaşur dil ü göz gözçilik eyler / sen sına revān şū’le-i āhı ‘alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [hicr,]

la'lini Hidāyet şora gör cevri idicek **hicr** / bir cām-ı mey-i nāb çeküp def'i gam eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [hicr,]

apardunġ dīn ü dil ey **hicr** menden / ne istersin daġı neġ var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [hicr,]

cām-ı vişāl nūş ider iken irişdi **hicr** / devrān şonġı görüġ ne aġu katdı aşımā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [hicr,]

hicringde cān ile savaşımdur hemī nefes / ħanı ecel ki yardım ide bu savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [hicringde, -ing, -de]

eyle **hicrüngde** tozar olmışam ey cān ki şabā / esse küyüġ şaru men ħaste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [hicrüngde, -üng, -de]

ince aġıtdı gözüm derd ile ħūn-ı cigeri / ki saru bengzümi **hicringde** boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [hicringde, -ing, -de]

hicringde senüġ her gice mevc urduġı kandur / çeşm-i nigerāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 4). [hicringde, -ing, -de]

hicrān: Ayrılık.

hicrān günü Hidāyet'e hem-dem olur raķīb / doġrı imiş ki yavuza eksük degül każā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [hicrān,]

hicrān günü n'ola maġa 'arz eylesenġ cemāl / çün ħaşr olanda bendeye ħaķ görşedür liķā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [hicrān,]

şimden geri **hicrāna** meni yār diler yār / imdi benim olmaġuma bildüm ki ever yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [hicrāna, -a]

dil ü cān ile **hicrānüngda** ne gam / il ile kara gün olur bayram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [hicrānüngda, -üng, -da]

od misen ey cānı yaġan yoġsa **hicrān** dāġı sen / kim eridürsen bu ħasret dāġı ilen dāġı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [hicrān,]

öldürürken bili **hicrānı** meni gördüm yüzün / didi var şükr it ki kırtuldunġ yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [hicrānı, -ı]

ey Hidāyet bu ki **hicrān** günü çektim ansız / maġa ol günleri görşetmesün Allāh daġı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [hicrān,]

hicr-i ruh: (Sevgilinin) Yanaġından ayrı olma.

yüz ile zer-ger oldum u şarrāf-ı 'ayn ile / ey şūġ kıldı hicr-i ruġunġ zū-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [hicr-i ruh, -unġ]

Hidāyet: Asıl adı Emīr Efsāhuddīn Hidāyetullāh olan 15. yüzyıl şairinin mahlası.

yā Rab ki ne iş düşse **Hidāyet'ning** ilin dut / senden budur ol düşmese ey düst temennā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [hidāyet'ning, -ning]

hicrân günü **Hidâyet'e** hem-dem olur rakîb / doğru imiş ki yavuzu eksük degül kazâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [hidâyet'e, -e]

dün söyleme **Hidâyet'e** ma'sûk u bâdeden / var epsem ey fakîh kim ânga ne çâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [hidâyet'e, -e]

n'ola meyl itmese **Hidâyet'e** yâr / pâdişehdûr gedâya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [hidâyet'e, -e]

söyle didüñg **Hidâyet'e** hayrân ne veche sen / ey cân u dil cemâlünge hayrân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [hidâyet'e, -e]

tîğîngla sansan ölmeyen irmez çü vaşlînga / ey seng-dil **Hidâyet'e** rahm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [hidâyet'e, -e]

oñı efgânlar kılur geçer **Hidâyet** şor neden / hânsı yaydan güç görer yâ Rab ki men kurbân ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [hidâyet,]

senden cefâdan özge **Hidâyet** ne uma kim / çün çin imiş bu nûkte ki 'ömr eylemez vefâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [hidâyet,]

Hüsrev ü Cemşîd ü Efrîdûn'a baş indürmenem / şâh eger dirse **Hidâyet** dahı Kanber'dür mînga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [hidâyet,]

cân il üsne dutmışam k'ol terk-i yağmâya diye / ey **Hidâyet** cân u dil nakdini talatdur mînga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [hidâyet,]

baş oynayan **Hidâyet** onunğçün pekâ bulur / meydân-ı 'ışk içinde bu celdü yiter mînga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [hidâyet,]

yirden göge yitüre **Hidâyet** sözi eger / olursa mültefit şeh-i 'âlî-cenâb ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [hidâyet,]

dermân yoñ ise derd ile meşhûr-ı şeh-r-sin / yiter **Hidâyet** iki cihânda hemîn sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [hidâyet,]

ger **Hidâyet'üng** Nevâyî kimi rengîn sözleri / niçe kim çoñdur velî dimek gerek bir bir cevâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [hidâyet'üng, -üng]

yârsız gören **Hidâyet'ni** rakîb ilen diyer / olmamağundur 'aceb 'âlemde bu kayğû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [hidâyet'ni, -ni]

göñgöl şâ'idlerin vaşfın **Hidâyet'den** kulağ dutsa / oñutmaz özge destânı munung teg dâstân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [hidâyet'den, -den]

yolında ölenler kazanur ad **Hidâyet** / bu ad ile n'oldı ki bir ad eylemedüñ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [hidâyet,]

bağ **Hidâyet** başung üsne durur ol serv-i revân / niçe olmaya ingen baş götür ü Tanğrıya bağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [hidâyet,]

göñglüme düşkeç lebi 'aksi neden göz kan töker / dem gelür bildüm **Hidâyet** göz yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [hidâyet,]

vaşl balın dadmağ içün hicr ağusın çeküp / çoñ belâ daşın **Hidâyet** kıldı bâlîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [hidâyet,]

ger ğam ayağı şunsa vü ger nâle şerbetin / andan ne gelse hâste **Hidâyet** anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [hidâyet,]

ancah **Hidâyet** ol ohi destânın ohi kim / her yoĥ sözi rakîbi duyup dâstân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [hidâyet,]

yârüng yüzi görgeç dehenin iste **Hidâyet** / kim mehdî çağı gizlü olan fâş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [hidâyet,]

gelmez mi şâdlığ yavuĥına **Hidâyet'üng** / yoĥsa ezelden ol ğam u miĥnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [hidâyet'üng, -üng]

yana gönglüng anĥlasaĥ cânâ **Hidâyet** âhını / nişe kim yanmış kişining nâlesi dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [hidâyet,]

ger tîĥ-ı cefâ ile diler baĥrungi her dem / ğam yime **Hidâyet** seni çün biyle diler yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [hidâyet,]

ger baĥrungi yaram dir iseng tâ görem ne var / cândan **Hidâyet** eyleye eĥĥan ki yâr yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [hidâyet,]

digeç **Hidâyet'üng** sözi yitmek durur saĥa / dinmeng diyer ki sözleri onunĥ mangua yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [hidâyet'üng, -üng]

çoĥ kemürdi sümük itingle **Hidâyet** anı / haçan unuda ki boynında ĥaĥ ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [hidâyet,]

aĥız açsam ĥikâyetüm dimege / dir **Hidâyet** daĥı ne ĥavĥâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [hidâyet,]

iti çulına baĥdum ol avcı büt-i şühüng / didi ki **Hidâyet** ne baĥarsın kefeningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [hidâyet,]

gözden aĥıdur yaş **Hidâyet** veli ey şâh / kim bilür o dür dâneleri tâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [hidâyet,]

cân gitti ĥalmadı mangua hicrüngde dîn ü dil / ey ğam **Hidâyet** ile kerem eyle ĥala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [hidâyet,]

nâz-ı 'ışķungdan **Hidâyet** ger yanarsa çekmez âh / zâhidüng savuĥlıĥındandır ki âh-ı serdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [hidâyet,]

cân saçı büyına meyl itti **Hidâyet** boyına / doĥrılıĥda yaĥşı ad özine bu ĥoymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [hidâyet,]

şanma yolında 'âşık-ı kâzib **Hidâyet'i** / kim cân dilerse leblering andan revân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [hidâyet'i, -i]

Hidâyet oĥur iken dün ĥabîb dîvânın / rakîb irişdi didi kim yana ne dîvândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [hidâyet,]

ger **Hidâyet** düşerse sevdâya / şol ĥaĥ-ı 'anberî isi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 5). [hidâyet,]

bulmaya vaşling **Hidâyet** yâr eger luĥf itmese / bende sa'yi ĥaĥ onĥarmazsa ĥamu bî-hüdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [hidâyet,]

ger fîl çekse mûr şıfat nâ-tüvân olur / gam yüki kim **Hidâyet** hûnîn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [hidâyet,]

uç a yazar za'fdan göge **Hidâyet** doğrusı / derd eger bu ise geldükçe 'acâyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [hidâyet,]

cân gönglegini çâk idüp ol küda **Hidâyet** / yaru itinge örtüp ü yaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [hidâyet,]

göngül mülkini çapmağa gelür ol Türk ilkayup / **Hidâyet** ol bedevlûden kırağ dutmağ ulağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [hidâyet,]

şimdi degül o yana **Hidâyet** teveccühi / illardur ol şikeste bu derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [hidâyet,]

yüzüng hikâyetini **Hidâyet** diyer müdâm / gülden belî rivâyet iden 'andelîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [hidâyet,]

ger **Hidâyet** kanın ol gamze töker dimeng anğa / ki şerî'at sözilen kûl kanı sultâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [hidâyet,]

aşidur göz yaşını her dem **Hidâyet** küyına / cüy-ı Şîrîn'e yana gör sa'y kim Ferhâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [hidâyet,]

Hidâyet katna sen şühüng şıfatı / degül hâkka'l-yakîn 'ayne'l-yakîndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 5). [hidâyet,]

dün haste **Hidâyet**'ni iting kavdı kapungdan / dinme didim itdi bura aning ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [hidâyet'ni, -ni]

kaş u gözüng sevdâsılan cânâ **Hidâyet** dün ü gün / geh sâcid-i mescid olur geh sâkin-i meyhanedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [hidâyet,]

daş işiginde yolu olmaduğün şâhâ / başını haste **Hidâyet** dün ü gün daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [hidâyet,]

ger aldı ise lebi mendin ihtiyâr n'ola / belî **Hidâyet** alur ilden ihtiyâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [hidâyet,]

sığışmas nâmede şerh-i cüdâyî / **Hidâyet** nâme gönderme özüng var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [hidâyet,]

dâs-ı taḥammül ile **Hidâyet** biçer gamı / cân mezra'ında niçe ki toḥm-ı belâ eker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [hidâyet,]

şâh-ı Necef 'inâyeti ile **Hidâyet**'üng / her sözidür havârici kesmağda zû'l-fikâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 7). [hidâyet'üng, -üng]

şâha kûl olup geçti **Hidâyet** dil ü cândan / kim şâhı siven ikki cihân ber-ṭaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [hidâyet,]

gamzesinden gözining olma **Hidâyet** gâfil / hazır ol kim bu gâzanfer ingen evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [hidâyet,]

kıl tevekkül hâkka varını yolında terk it / ey **Hidâyet** ki tevellâ vü teberrâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [hidâyet,]

varmağ ister ser-i kūyına **Hidāyet** gönglüm / meyl-i bülbül n'ola ger cânib-i gül-zāra kılar (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5*). [hidāyet,]

yoğ hāl ile haṭ sünbül-i nev-hīze **Hidāyet** / müşk-i ḥoteni 'ārızı bāğında mekândur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5*). [hidāyet,]

didim öldür **Hidāyet'ni** dil alma / didi ğam yime ol hem ölecağdur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 5*). [hidāyet'ni, -ni]

tā **Hidāyet** görmez oldı yüzing ey āb-ı hayāt / gözleringden her yānga mevc uruban tūfān yörir (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [hidāyet,]

cevri azından dil ü cān ey **Hidāyet** kaçdılar / zulm olan yirde belī dervīş ü miskīn dağılur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5*). [hidāyet,]

ġam-ı hicrān ilen ölmekden özge / **Hidāyet'ning** şehā dermānı yoğdur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 5*). [hidāyet'ning, -ning]

Hidāyet girse seyr içün o nesrīn bir gülistāna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7*). [hidāyet,]

yağīn özini bilür ey **Hidāyet** ol 'āşık / ki yār ögende özin hāk-i reh-güzār bilür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5*). [hidāyet,]

Hidāyet arı nazarlan siv anı tā sivsün / neden ki Tangrı siver her kimi ki ṭāhirdür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6*). [hidāyet,]

haṭṭ u hālingden olmışdur **Hidāyet** vālih ü bī-ḥod / niçük ki çeşm ü rüyingdan dil ü cān mest ü ḥayrāndur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6*). [hidāyet,]

ġamungdan biyle kim ağlar **Hidāyet** / tiz ol bī-dilden ola kanı gözler (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5*). [hidāyet,]

ger **Hidāyet** dīdeden dūr oldı ammā her nefes / şanma ol leb zikri ey sīmīn-ber ağzından düşer (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5*). [hidāyet,]

sögdı **Hidāyet'ni** didi müdde'ī / yār seningle yana taḥşīndedür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 5*). [hidāyet'ni, -ni]

gizdürür ḥalkı **Hidāyet** ger felek bī-iḥtiyār / sen şağınma kim anıng hem iḥtiyār ilindedür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6*). [hidāyet,]

za'if oldı **Hidāyet** tār-ı zūlfing hicrilen şöyle / ki ger mūr üsne minse bir ser-i mū anı incitmez (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5*). [hidāyet,]

sınadung özüngi ağıyār **Hidāyet'le** üküş / savuş imdi dimiş olam saṅa çoğ itme savaş (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5*). [hidāyet'le, -le]

āb-rū şatup **Hidāyet** hāk-i dergāhing alur / āsitāningdın cüdā bu vech ilen eyler ma'āş (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5*). [hidāyet,]

kıldı tecellī gün yüzi her zerrede şol dil-berüng / oldı **Hidāyet** mahv çün her zerreye miqdār imiş (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5*). [hidāyet,]

ey güneş duyduğ mı āfākı neden dutmuş duman / şām-ı hicringde **Hidāyet** āh u efğān eylemiş (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5*). [hidāyet,]

ser-i kuyında hāk oldı **Hidāyet** āhır-i 'ömri / belī her neste kim vardur olur öz aşlına rāci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [hidāyet,]

dinglemen dir idi ağıyār **Hidāyet** sözünġi / tā ki sen söz ile söz başladuġ ol dutdı kulaġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [hidāyet,]

şormek isterken lebūġ öldi **Hidāyet** derd ile / lebleriġden almadı kāmī zihī nā-kāmlıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [hidāyet,]

hāçan **Hidāyet** ola ġam u ġuşşadan ıraġ / kim kıldılar ezel ġüni taḥvīline anıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [hidāyet,]

'āşık **Hidāyet** özine bilür yüz aġlıġı / boyansa kanılan yüzi her dem nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [hidāyet,]

yaşur kaşıġnı **Hidāyet** yaşın aḥar göricek / kim olmaya bu yaġışdan ḥalel tapa yayuġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [hidāyet,]

virse **Hidāyet** yār öpüş ister mi ki cān u göġül / sende ne var anıġ gerek niçün kim anıġdur senıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [hidāyet,]

her niçe nā-tüvānsa **Hidāyet** mişāl-i mūr / yār firāķıġı çekedür ü bārī fīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [hidāyet,]

tā **Hidāyet** zeķanıġda kara ḥālūġ görđi / kıldı taḥķik rivāyātını Yūsufıa çeḥiġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [hidāyet,]

ķoydı başın **Hidāyet** ol kūda / görmedi çün bu ser-zemīnden yıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 7). [hidāyet,]

ey **Hidāyet** cān u dil alsa gözi / rāzīyam kaşđ itmesün īmāna tek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [hidāyet,]

ey **Hidāyet** reg regiġ çāk itseler göġsūġ kimi / ḥancer-i müjġān ile sen hem kıla gör çākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [hidāyet,]

yiter hicr odına yaḥmaġ **Hidāyet**'ni şehā şimdi / vişāliġ şehrini yazıġ firāk iķlīmini puzuġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [hidāyet'ni, -ni]

dime **Hidāyet** gözi āhū anıġ / özidür aşlan velī ḥūyi peleng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [hidāyet,]

her ḥancaru kim varsa ķatil dönme **Hidāyet** / ayrıl dise mendin çeküben ḥancer o ķātil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [hidāyet,]

çün 'İraķ içre **Hidāyet** yok durur söz ķısmeti / dur ḥorāsān 'azmin eyle yoḥsa meyl-i Rüm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [hidāyet,]

'alāyıkđın eger geçseġ **Hidāyet** / ṯarīķ-ı 'ışķ içinde sensin abdāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [hidāyet,]

yaġış teg ger seper ol Türk nāvek / **Hidāyet** virme yan seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [hidāyet,]

ķoyma ilden cām-ı şahbāyi **Hidāyet** bir zamān / tā müneccim ictimā' itmiş göre bedr ü hilāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [hidāyet,]

olmaz tamām kıışa-ı şevkı **Hidāyet'üng** / her dem eger cenābūnga yüz nāme yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [hidāyet'üng, -üng]

eyler belā oħın çekesin sīneden faķih / ger men **Hidāyet'üng** saᅅga göᅅgliᅅdekiᅅ diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [hidāyet'üng, -üng]

göz yaşı üsne kıldı **Hidāyet** teniᅅ maķām / bu baħr iᅅinde ada aᅅga yā gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [hidāyet,]

bilür mi ey **Hidāyet** şor bir ol der-i kirāmi kim / dönüpdür baħr-i 'ummāna ğamūᅅdan dīde-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [hidāyet,]

dün öldürem didüᅅ ğamımı kim ki yir neden / öldürmedüᅅ **Hidāyet'i** men hem bu ğamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [hidāyet'i, -i]

vaşlıᅅdan ayru şol mehiᅅ ᅅāyim yireᅅ hicrinde ğam / ammā **Hidāyet** bilmez ol kim men anıᅅ ğam-ħvāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [hidāyet,]

gördi āşüfte **Hidāyet'i** bürüp zülfin didi / umma ey Mecnūn seniᅅĝcün fikr-i zencir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [hidāyet'i, -i]

'ayne'l-yaķin **Hidāyet** o kim görse ħaķķını / her şeyde bī-ĝümān aᅅga şāħib-naẓar direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [hidāyet,]

ĝünki didüᅅ **Hidāyet'üng** ħālin / sözlerinden ne ħācet peyĝām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 7). [hidāyet'üng, -üng]

ey **Hidāyet** sā'idıĝındur anıᅅ / 'ālemüᅅ dilinde destān olduĝum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [hidāyet,]

ārzüm idi **Hidāyet** ķan yaş ilen il yumak / ħāşıl oldu ķām-ı dil ol ārzūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [hidāyet,]

ey felek sen teg cihānda niĝe ser-gerdān ĝirüp / men **Hidāyet** kimi ᅅāyim ħāsir ü maĝbūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [hidāyet,]

dön didükĝe 'ışķdan zāhid **Hidāyet** ħaķ bilür / uymazam bātıl söze ehl-i yaķiᅅden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [hidāyet,]

yaşlu yüzüme ĝülme **Hidayet** ki bu durur / 'ışķında ħāşıl eyledüĝüm sīm ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [hidāyet,]

söyler **Hidāyet** sensizin baħman cihāniᅅ yüzine / yüzüᅅᅅden ayru bülbülem men gözi baĝlu bir ķuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [hidāyet,]

ħaçan bu iş kılam men eger ħuş-mend olam / yaĝmur kimi bu ğam ki **Hidāyet** yaĝar māᅅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [hidāyet,]

gerd-i sitem **Hidāyet** üküş ķondı anlara / ger dönseler 'acebleme dülāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). [hidāyet,]

dil-berinden umar ol ħaste **Hidāyet** ķāmin / aᅅga 'ışķ arasına rāħat u ħvāb oldu ħarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [hidāyet,]

gizler idüm 'ışķı odın cānda **Hidāyet** doĝrısı / bildürdi āħir 'āleme düd-ı ĝeraĝ-ı revzenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [hidāyet,]

kıldı **Hidāyet** sānga cānın fidā / 'āşık-ı kállāşīnga kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 7). [hidāyet,]

duymek istersin **Hidāyet** ger lebi esrārını / kimseden şorma bu remzi kim duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [hidāyet,]

dimişem tā şehd la'li vaşfını Ferhād teg / ey **Hidāyet** 'ālemīng gözinde Şīrīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [hidāyet,]

hurremem tā şordılar kimdür **Hidāyet** didi kim / bir garīb-i bī-dil-i zār-ı nizarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [hidāyet,]

san diler ol şāh **Hidāyet** bu gün / yā Rab onunġ sanına san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [hidāyet,]

gözünġle bilingi göreliden **Hidāyet'ing** / şarf oldı 'ömri hamuça hıvāb u hayāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [hidāyet'ing, -ing]

Hidāyet eyle cān u gönglini yüz pāre / ilinden itse felek yārining ıraġ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [hidāyet,]

o serv bāġda çü gülgeşt ider **Hidāyet** yiter / tiken yapuşmaya nā-geh biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [hidāyet,]

cām-ı lebin şunanda sānga yār zülfi teg / baş ile il uzat **Hidāyet** revān bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [hidāyet,]

dutdı ilim bağrumunġ yaġın eritdi didi kim / il misen söyle **Hidāyet** doğrsın yā yaġı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [hidāyet,]

la'lünġi āngup **Hidāyet** eyler / dolu etegini inçü ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [hidāyet,]

hakkunġ gül-i vaşlına **Hidāyet** e aparmaz / hūblar yüzine kim ki degül vālih ü hayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [hidāyet,]

'aceblenme gözünġ yaşı **Hidāyet** çeşmünġ ahtısa / ne umsun mundan özge kimse bu baħr-ı mu'allakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [hidāyet,]

ıraġdur yār u sen şayru kalupsen yārdan ayru / **Hidāyet** çāreng ölmekdür sen ansız kıla bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [hidāyet,]

yüzünġe baħmaġ isterken **Hidāyet** yetti aġyārūnġ / gör ey cān kim ne demde kıldı ol bī-çāre baħmaġdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [hidāyet,]

şayra bülbul teg **Hidāyet** şāh medħin kim gerek / şayrayan bülbul gerekdür çün sening teg medħ-i hıvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [hidāyet,]

ħabībe söyledüm baħtum rakībünġ gözidür baħdum / gülüp didi **Hidāyet** kim hemīşe baħtuñġ aġ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [hidāyet,]

kesdürdi **Hidāyet** yüzini tiġ-ı ġam ilen / ol sīm-ten ili hamu işde keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [hidāyet,]

yüzi ayımdur **Hidāyet** zülfi ilim hāk bilür / ayım aydan yig olur geldükçe ilim ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [hidāyet,]

hayr u şer her ne var çünkü **Hidāyet** hak ider / çerh-i devvār ilinden ne diyem āh u fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [hidāyet,]

hurrem oldu bülbül-i miskīn görüp müşkīn gülü / āh kim sensiz **Hidāyet** muhkem olmuşdur hāzīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [hidāyet,]

şol kemer üstindeki yağlıg hayālinden müdām / gözleri yaşı **Hidāyet'ning** çalar kurşagdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [hidāyet'ning, -ning]

kanıngı içmege kanahdısa yār iti n'ola / ey **Hidāyet** kınayan kimdür anı kanıng için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [hidāyet,]

pā-māl ola Türk ü 'Acem içinde **Hidāyet** / baş oynamayan şıdk ile şāh-ı 'Arab için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [hidāyet,]

ol yār bilür hāste **Hidāyet** sözün ancah / kuş dilini fehm eylemez illā ki Süleymān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [hidāyet,]

Hidāyet hāk-i rāhını gözünge bu türābıng çek / ki hīç yırde menāfi'de bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [hidāyet,]

oḡı gönglüngde uşta ey **Hidāyet** / bu munça çeng teg feryād niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [hidāyet,]

digeç kim aldı şabr u kararın **Hidāyet'üng** / güldi didi o dil-ber-i ebrū-kemān ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [hidāyet'üng, -üng]

Hidāyet bu bir şir ilen bend kıldıng / ḡorāsān u ehl-i Semerkand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [hidāyet,]

bu nev' ile kim düstları yād idip ağlar / şong uci **Hidāyet** ölü aḡbāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [hidāyet,]

anča aḡıttı yaş **Hidāyet** ki cāmıdın / ḡāşāke bengzer ol ser-i kūdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [hidāyet,]

aḡıdur göz yaşı **Hidāyet'ni** / şimdi var ey şanem andan il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [hidāyet'ni, -ni]

Hidāyet isteme çoḡ yaş töküp kılıcın anıng / göz açığ göresin başıng üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [hidāyet,]

Sürḡāb içinde kanıngı tökse **Hidāyet** incime / 'ayn-ı keremdür her ne kim ol terk-i Tebriz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [hidāyet,]

baḡre bengzetme **Hidāyet** yaşın ey dūr dişlü / baḡr bir kaḡredür anıng gözi yaşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [hidāyet,]

başını kırḡup 'izārı ḡaḡtını giydürdi yār / tāzelendi ey **Hidāyet** başdan imānuḡ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [hidāyet,]

zāhid ser-i kūyından anıng gitdi **Hidāyet** / cennet sarı vardı ne 'aceb oldısa ḡüm-rāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [hidāyet,]

yüzünḡ ḡamında göngül yüz risāle ger yazsa / **Hidāyet'üng** ola meyli o yüz risālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [hidāyet'üng, -üng]

dün **Hidāyet'den** o göz almışdı sihr ile cān / şimdi yüz luṭf ile ister kim anıñ göñğlin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [hidāyet'den, -den]

şorma **Hidāyet** ol şanemüñg çeşm ü ğamzesin / emn ü ferāğat isteme bu rüzgārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [hidāyet,]

ağzıñgı yoḥ didiler ehl-i yakīn bir söze gül / tā **Hidāyet** şanemā şekk ü gümāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [hidāyet,]

la'lini **Hidāyet** şora gör cevri idicek hicr / bir cām-ı mey-i nāb çeküp def'-i ğam eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [hidāyet,]

luṭfın görüp **Hidāyet** onıñ cevrine dürrüş / yār ol durur ki yār ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [hidāyet,]

güldi yanıñdan gider uşta **Hidāyet** yār iti / yoḥsa neş'eng tök yaşıñg tā yolu kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [hidāyet,]

dur yāra karşı tise **Hidāyet** saña raķīb / kim men' ide seni ki kış olğaç gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [hidāyet,]

ġam ivürmekden **Hidāyet** göñğlin almakse murād / uma ey cān sen tegi maķşūdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [hidāyet,]

gitdi ol oḥla cān **Hidāyet'den** / oḥla bir daḥı cān uyar yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [hidāyet'den, -den]

ey geyik gözlü işit 'aşıkunğ efgānı disem / kim kulağ aşadır munda **Hidāyet** teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [hidāyet,]

göz yüzün gördi göñgöl çekdi **Hidāyet** ğamını / belī her işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [hidāyet,]

çoḥ dolaşma göz yaşıla koy **Hidāyet** vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [hidāyet,]

al **Hidāyet'den** dil ü cān şat o zülfünğ bir kılin / çek ziyān kılğil bu sūdāyı sen ol kaḷlāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [hidāyet'den, -den]

Hidāyet dün ötüp cān ḥālī şordunğ / o tende cān mı kalur sen ötende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [hidāyet,]

sāķiyā söyledüm ol ser-ḥoşa az vir ayağ / ey **Hidāyet** didi ol yaḥşı ki tiz ser-ḥoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [hidāyet,]

tevbeden geç **Hidāyet** olğaç 'id / şādliğ çağı varma kayğuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [hidāyet,]

oldı cemālingden cūdā vīrān **Hidāyet** ḥātırı / ey genc-i maḥfī sāye sal ol genc-i vīrān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [hidāyet,]

bir kıl **Hidāyet** eylesem ol zülfden tırāş / taḥsīn ide tırāş kılanlar tırāşma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [hidāyet,]

göz yaşından çıḥmadı miskīn **Hidāyet** 'ākıbet / müşkil ey cān her düşen deryā-yı 'ummāndan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [hidāyet,]

çekmezüz baş u **Hidāyet** ser-i mû tîğından / kılıcadur boynumuz ol mûy-miyân her ne kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [hidāyet,]

yâ Rab bu ne yüzdür kim anı gördi **Hidāyet** / hayrân şaluban dir ki ta'āla'llāhu ve şāne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [hidāyet,]

niçe ānga söz içre **Hidāyet** ruh u zülfüng / k'anunġla ne āġ dine bilür kimse ne ara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [hidāyet,]

ger düst **Hidāyet** meni damuya dilerse / meyl eyler isem kâfir olam bāġ-ı na'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [hidāyet,]

yâr ilen hem-dem olup içer **Hidāyet** cām-ı vaşl / bu melāletden raibi gör ne yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [hidāyet,]

Hidāyet itse o şāhid meni şehīd n'ola / zihī yüz āġlığı kim gidesin şehādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [hidāyet,]

kuçmaġ isterdüm bilin didi **Hidāyet** çek ilüng / yārlıġ oldur kim aralıġıda bir mû olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [hidāyet,]

hoş durur mescid **Hidāyet**'ni velī bûy-ı bahār / dartup andın 'āzim-i kûy-ı muġān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [hidāyet'ni, -ni]

didüng kıl tevbe 'işkumdın **Hidāyet** / muning teg tevbeden estaġfiru'llāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [hidāyet,]

hāş irişdi **Hidāyet** itining cergesine / pādişeh manşıbı hergiz düşe çāvüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [hidāyet,]

kılgaç işāret-i dil ü cān virdi **Hidāyet** / güldi didi ... (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 5). [hidāyet,]

her kimsene bir arada yir dutdı **Hidāyet** / gönglüm benim ol zülf-i perīşān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [hidāyet,]

hātı u hāli zıkrın onunġ koyma āġzıngdan müdām / ger müsülmānsın **Hidāyet** terk-i ur'an eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [hidāyet,]

Hidāyet aşır oldıysa niçe gün gerçi hıdmetden / felekning iktizāsı bil anı haml itme taşire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [hidāyet,]

bir kez hayāl ile seni kuçsam didim Nīl'e / başdan **Hidāyet** itdi gider bu hayālüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [hidāyet,]

çoh dolu ayaġ şunma **Hidāyet** saru dirsem / dir sākī ki bu devrde peymānesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [hidāyet,]

hākını gördi **Hidāyet** naar itgeç ānga şāh / uş bu ma'nī ile kim er naarı hā naarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [hidāyet,]

gözden **Hidāyet** anıngıçün yılduz aıdır / kim ol perī görünür ānga ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [hidāyet,]

yâr için ölenüng dīni yâr imiş ne ġam / ger yâr için **Hidāyet** ölü şalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [hidāyet,]

müdde'i kılsa kalem teg dil eger gıybete tiz / söz uzatmayalı ey haste **Hidāyet** keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [hidāyet,]

bir nazar görmek için kanunğı ger ağıda yār / ey **Hidāyet** yōri ğam yime vū hoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [hidāyet,]

dām-ı ğamdın bulmadım bir dem **Hidāyet** teg halāş / tā ki gördüm bir nazar ey 'anberin ğisū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [hidāyet,]

her hānda ki geçdise oḡunğ sözi **Hidāyet** / yayıñg kimi boynın egüben göğsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [hidāyet,]

zāhidā zūhd ü sen **Hidāyet** ü 'ışk / ki leküm dīnüküm ve līye dīni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [hidāyet,]

ne şorarsın şanemā haste **Hidāyet** haberin / habering anğlayalı yoḡdur özündin haberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [hidāyet,]

men **Hidāyet** kimi gitmen işigindin zāhid / niçe da'vet kılasın cennet-i a'lānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [hidāyet,]

ger öldürür **Hidāyet'i** ğamzeng 'aceb degül / mununğ teg iş durur anğā ḡaḡdan hidāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [hidāyet'i, -i]

bir kıl ucını cāna virürse **Hidāyet** al / kāmınga düşmeye daḡı ucuz anıñg kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [hidāyet,]

idedür her dem **Hidāyet** iştiyākunğdan şehā / ol ki şīrīn ḡasretinden haste Ferhād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [hidāyet,]

senden **Hidāyet** incimez ey cān ne kim gelür / hoşdur ne olsa bendeye ḡaḡkıñ ħavālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [hidāyet,]

Hidāyet men'-i zāhid itme kim ḡaḡ / sañga zūhd anğā cām-ı bāde virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [hidāyet,]

bir gün ola ki **Hidāyet** ölü düşmiş göresiz / lāle teg şol gül için kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [hidāyet,]

ger ol Türk- sarayını **Hidāyet** görmesem bir dem / ğam-ı hicrān puzar derdüm dil u cānunğ sarayını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [hidāyet,]

Hidāyet dem-bilā-dem ğam çekersin / bu yükler çekmege yoḡdur sañga tay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [hidāyet,]

tā ğāyib oldı dīdeden ol ebrū-yı cūnūn / yaḡtı **Hidāyet** āteş-i şavḡ-ı cūnūn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [hidāyet,]

oḡunğ idi ḡasreti miskīn **Hidāyet'nünğ** dirīğ / öldi vū göñglinde kaldı şol faḡırünğ ḡasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [hidāyet'nünğ, -nünğ]

dūn dişledüm lebini **Hidāyet** gülüp didi / sen teg cihānda tūtī-yi şekker-şiken ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [hidāyet,]

dūn **Hidāyet'ni** dimenğ 'ışk ile rüsvālıḡdan / koyıñg öz ḡāline şol ğam-zede-i rüsvāyı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [hidāyet'ni, -ni]

sözünġ **Hidāyet** oynamaġıdı yolında baş / her dāne ol ki şimdîdür ol mâcerâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [hidāyet,]

ey **Hidāyet** bu ki hicrân günü çektim ansız / mânia ol günleri görsetmesün Allāh daġı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [hidāyet,]

bedenin şordum anıġ kim nedür ey dil didi kim / ey **Hidāyet** ne diyem men saġa cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [hidāyet,]

tā **Hidāyet'den** işitdi şol nebâtî leb sözün / şekkerin ezdi şekerci vü dükânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [hidāyet'den, -den]

su kıraġına meger kim ola şol serv-i revân / gör **Hidāyet** ki gözüm suyu ne sâyl kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [hidāyet,]

kalmadı kimse ki duymadı **Hidāyet** ġamuġı / āh kim duymayan ol gözleri fettân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [hidāyet,]

bāġ-ı kelām içre **Hidāyet** oġur / vaşf-ı gül-i rüyüġi bülbül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [hidāyet,]

terk it 'alâyıkıġı **Hidāyet** mükemmel ol / andan burun ki irişe Allāh buyruġı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [hidāyet,]

Hidāyet anda vefā umuban kişi mi durur / vefā ümîdi cihānda ki Kānber oġlı umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [hidāyet,]

dünyā vü zer ü sîmine aldanma **Hidāyet** / maţlûbuġı bulgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 11). [hidāyet,]

ger zâhir ile yâr **Hidāyet'den** olur dūr / ey zâhid-i maġrūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 9). [hidāyet'den, -den]

ol yâr-ı vefā-dār yolında dil ü cānı / terk eyle **Hidāyet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 10). [hidāyet,]

gül çaġıdır **Hidāyet** ü gül-ġün çaġır demi / var bir muşâhib iste vü gel devletünġ becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [hidāyet,]

hidāyet: Doğru yola ġirme.

ger öldürür Hidāyet'i ġamzenġ 'aceb degül / munuġ teg iş durur anġa ġaġdan **hidāyeti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [hidāyeti, -i]

hidāyet-i bî-dil: Aşık Hidāyet.

vaşf-ı lebingde sözlerümi anġlayan diyer / taġsîn saġa **Hidāyet-i bî-dil** nefes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 5). [hidāyet-i bî-dil,]

hidāyet-i dil-haste: Gönlü hasta Hidāyet.

çün yâri fânî dünyanıġ aġyârdur kamu / yâr ola gör **Hidāyet-i dil-haste** sen saġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [hidāyet-i dil-haste, -i]

hıdmet: İş görme, vazife; görev, iş.

Hidāyet kâşır oldıysa niçe gün gerçi **hıdmetden** / felekning iktizâsı bil anı haml itme takşire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [hıdmetden, -den]

hikāyet: Hikaye, anlatma.

ağız açsam **hikāyetüm** dimege / dir Hidāyet dağı ne gavğādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [hikāyetüm, -üm]

yüzüng **hikāyetini** Hidāyet diyer müdām / gülden belī rivāyet iden 'andelībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [hikāyetini, -i, -n, -i]

cānā saṅa şikāyet-i hicrān ne söyleyem / çün yoğdur ol **hikāyete** pāyān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [hikāyete, -e]

hikāyet it-: Anlatmak, ifade etmek.

yüz dil ile hikāyet ider şol enīs-i dil / derdā bu dili bilmege bir dil bilen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [hikāyet it-, -er]

hilāl: Yeni ay.

ister idi kaşunga muṭlaḳ şebīh olmaḳ **hilāl** / beṅzi şarardı özin bu fikr ilen baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [hilāl,]

her ay başında degüldür **hilāl** kim görünür / felek kulung kimi baş urdı kıldı miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [hilāl,]

hilāl: Yeni ay. II Hançer.

kaşı hicrinden kad-i ham birle kanlu yaşdan / bir görüng niçe **hilālum** yana pervān olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [hilālum, -um]

hīm: Odun.

ağyār **hīmilen** meni ger yār iki böler / incimezem neden ki raķibimle çüb keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [hīmilen, -i, -le, -n]

himāyet: Koruma, esirgeme.

n'ola dalarsa müdde'ī için meni itüṅ / öz cinsi ide her kime cānā **himāyeti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [himāyeti, -i]

himmet: Lütuf, gayret, yardım.

ey göngül ḳaddin anıṅ serv ile şimşād oḳıduṅ / biyle sözler dime ey **himmeti** kütāh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [himmeti, -i]

hindü: Hindliler gibi pek esmer adam; benek, ben.

havf ider dīvāne dil la'lüñni ey meh-rû görüp / niçe kim kandan tevehhüm eylese **hindü** görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [hindü,]

hırka: Dervişlerin üstlerine giydikleri, biçimi ve rengi mensup oldukları tarîkate göre değişen, kollu, yakasız, pamuklu giyecek. || Dervişlik.

gence girüp gönçe teg ol hırka-püş / baş çeküp **hırkaya** olgil hāmūş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 35). [hırkaya, -y, -a]

hırka-püş: Hırka giyen, fakir, derviş.

gence girüp gönçe teg ol **hırka-püş** / baş çeküp hırkaya olgil hāmūş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 35). [hırka-püş,]

hırm-en-i dīn: Dinin harmanı. II Dinin gönlü temizlemesi.

sākī humāram māñga bir bāde vir / **hırm-en-i dīn** ü dilimi bāda vir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [hırm-en-i dīn,]

his: Hissetme duygusu.

viren āñga biş **his** ü altı cihāt / yazan āñga āyet ilen beyyināt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [his,]

hisāb: Hesap, ölçmek, düşünmek.

didim **hisābsız** çekerem cām-ı guşsa men / didi kayurma her ne çekersin habībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [hisābsız, -sız]

hisāb kıl-: Değerlendirmek.

hisāb kılmağ için defter-i harām u helāl / ehl-i tabībining öldüm tabābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 18). [hisāb kıl-, -mağ]

hisāb-ı mücmel-i 'ömr: Ömrün kısaltılmış hesabı.

hisāb-ı mücmel-i 'ömrüm mufaşşal oldı māñga / vücūd yağıgup ehl-i 'adem il oldı māñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 16). [hisāb-ı mücmel-i 'ömr, -üm]

hişār: Kuşatma, kale.

müşkil ki göñgöl bağ-ı ruñdın vire bir gül / bu nev' ile kim hañtūñg anı çekdi **hişāra** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [hişāra, -a]

hişār çek-: Kale inşa etme.

bāğbān-ı şun' tã āb-ı ruḥı mahfūz ola / çekdi sünbül den ḥiṣār u ḥamı yanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [ḥiṣār çek-, -di]

hiṣār kıl-: Çit çekmek, önüne engel koymak.

ger ḡam çerisi kılsa göngül ḡal'asın ḥiṣār / bir cām-ı 'işret ile anı puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [ḥiṣār kıl-, -sa]

hitā: Çin'in kuzeyi ile Türkistan topraklarına verilen ad. Moğolların "Hatā" adlı kabilesi bu bölgede yaşadığından bu adla anılmıştır. Bu kelime özellikle ahu ve misk ile birlikte anılır. Misk ahularının bu bölgede çok oluşu ve miskin diğer ülkelere buradan nakledişi Hatā'nın değerini artırır.

ey müşk urma lāf ḥiṭādan o zülf ile / düşmez saḡa bu söz yörü git ey yüzi ḡara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [ḥiṭādan, -dan]

hiṭāb: Bir veya birçok kimseye ağızdan veya yazı ile söyleme.

meni ḡayb eyledi dü gün ḥiṭāb / cān kuşına kim ide fikr-i şavāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 36). [ḥiṭāb,]

hiṭāb it-: Seslenmek.

ḥiṭāb itdüm dile k'ey dil niçüksin / bu tūfān içre pā dirgil niçüksin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [ḥiṭāb it-, -dü, -m]

hiṭābet: Güzel ve etkili söz söyleme sanatı ve yeteneği.

'adem çerisiniḡ anda meḡābetin gördüm / ecel ḥaṭībiniḡ āḥir ḥiṭābetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). [ḥiṭābetin, -i, -n]

hiyyāt: Terzi, dikişçi.

boyingı kuçmaḡa çün yitmez ilüm ḥiyyāta / virübem rişte-i cān kūy-ı girībāniḡ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [ḥiyyāta, -a]

hiẓr: Âb-ı hayat içtiği için ölümsüzlüğe erdiği, bereketi temsil ettiği ve kul sıkıştığında imdâdına yetiştiğine inanılan peygamber veya velî olan zat.

lebiniḡ şarābı dururken ḥiẓr şarābı nedür / ḡaçan göze görünür bu su var iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [ḥiẓr,]

hod: Bizzat kendi.

bu dīde-i pūr-nemle cān içen tufeylingdūr sening / sen **hod** bilürsin dil-berüm nem vardur daħı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [hod,]

hod-bīnlik: Kendini beğenmişlik.

ķavaldum itingī görgeķ kapuᅡᅡdan oldum dūr / muħakķak oldu degül yaħsı ‘ucb ü **hod-bīnlik** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [hod-bīnlik,]

horasan: Horasan şehri.

ķün ‘Irak içre Hidāyet yok durur söz ķısmeti / dur **horāsān** ‘azmin eyle yoħsa meyl-i Rüm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [horāsān,]

Hidāyet bu bir şi‘r ilen bend ķıldıᅡ / **horāsān** u ehl-i Semerkand ağızın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [horāsān,]

hoş: Hoş, iyi, güzel.

var göᅡgöl zülfeyni saru yüzi envār eyle kim / **hoşdur** uzaħ yolları varmaħ ay aydın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [hoşdur, -dur]

dīde **hoş** tezhīb ider hicrūᅡᅡde yüzün şafhasın / her işi çoħ eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [hoş,]

n’ola ger yarar ise bağırı ol yār benim / **hoşdur** ey ĥaste göᅡgöl yār ne kim yara ķılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [hoşdur, -dur]

şehā **hoşdur** bu göᅡglüm dāyim ol ruħsāra baħmağdan / belī ĥurrem olur ĥātır gül ü gül-zāra baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [hoşdur, -dur]

ğonķe tikdürmiş zümürüd düᅡme gül-gün göᅡᅡlege / **hoş** güler gül teg dirīğā tiz üzerler düᅡmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [hoş,]

hicrinde tīᅡın ister iken ķaldı başuma / raħmet ki **hoş** bu susıza ķölde yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [hoş,]

şehā yüzüᅡᅡ hevesinden gözümde aħar su / nezāre kıl ki güle ķarşı **hoşdur** aħar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [hoşdur, -dur]

devletimdūr yār ilin öᅡmağ içün baş oynaram / **hoş** sa‘ādet men gedāya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [hoş,]

şeker tegdūr lebūᅡᅡ şekker dehende / ne şekker daħı **hoş** lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [hoş,]

niķe göᅡᅡlūᅡᅡ didi yār oħım içün nā-**hoş** ola / yayı şundum ki biraz oħ atar isenᅡ **hoş** ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [hoş,]

zencīr-i zülfūᅡᅡ ‘aksini gözden gidermez hīķ dil / **hoş** haşır ķekmiş doᅡrusı deryā-yı ‘ummān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [hoş,]

hoş durur mescid Hidāyet’ni velī būy-ı bahār / dartup andın ‘āzim-i kūy-ı muᅡān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [hoş, -durur]

senden Hidāyet incimez ey cān ne kim gelür / **hoşdur** ne olsa bendeye haqqıñ havālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [hoşdur, -dur]

ey vaşf iden mānga gül ü gül-zār u gülşeni / **hoşdur** didükleri velī göñglüm siven hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [hoşdur, -dur]

hoş dut-: İyi davranmak.

kirdārunga hoş dut göñgül vaşlından özge umma gel / nişün ki görür hūblıg her kim ki hoş-kirdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [hoş dut-,]

hoş gel-: Hoş gelmek, iyilikle gelmek.

geldi hoş devrān ki gerdün terk-i bī-dād eyledi / terk idüp mihr u vefā resmini bünyād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [hoş gel-, -di]

hoş gör-: Kusuru sorun yapmamak, anlayışla karşılamak.

bir nazar görmek için kanunğı ger ahlıda yār / ey Hidāyet yōri ğam yime vū hoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [hoş gör-,]

hoş-büy: Güzel koku, güzel kokan.

mu'atṭar kıldı **hoş-büydan** meşām-ı cān u dil esgeç / meger zülfingden almışdur şabā ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [hoş-büydan, -dan]

hoş-büy ol-: Güzel koku olur. II Güzel kokar, yayılır.

bes ki envā'-ı reyāhīnden ötüp hoş-büy olur / yüz hacālet yir nesīm-i büstāndan müşk-i Çīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [hoş-büy ol-, -ur]

hoş-hāl: Mutlu, hali vakti yerinde.

hemīşe tā nihāl-i feth ü iqbāl / zafer bağında ser-sebz ola **hoş-hāl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 28). [hoş-hāl,]

hoş-kirdār: İyi iş.

kirdārunga hoş dut göñgül vaşlından özge umma gel / nişün ki görür hūblıg her kim ki **hoş-kirdār** imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [hoş-kirdār, -i, -miş]

hoşlıg: Hoşluk, güzellik.

hoşlıgda degme lāf uranı şanma baş igit / ol baş ola ki baş kıya cevır ü cefā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [hoşlıgda, -da]

hoten: Doğu Türkistan'da bir şehir.

dilerem şol dü zülf-i müşkîni / k'andan alur **hotende** müşk ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [hotende, -de]

hüb: Güzel, hoş.

dil mühresini şeş-der-i endüha biraḥduṅ / **hüb** oynaduṅ ey düst güşād eylemedüṅ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 3). [hüb,]

ḥancaru kim seyr idip şol **hüblara** sultān yörir / gevdesin terk idüben o gice yüz mîṅ cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [hüblara, -lar, -a]

vefā **hüblarda** didüṅ mendedür bes / ala ey bende ḥanı ḥanı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [hüblarda, -lar, -da]

ḥaḳḳuṅ gül-i vaşlına Hidāyet e aparmaz / **hüblar** yüzine kim ki degül vālih ü ḥayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [hüblar, -lar]

hüblığ gör-: İyilik görmek, kendisine iyilik yapılmak.

kirdāruṅa hoş dut göṅgöl vaşlından özge umma gel / nişün ki görür **hüblığ** her kim ki hoş-kirdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [hüblığ gör-, -ür]

hudā: Allah, Rab.

dil ki sen meh-likāya meyl itmez / kāfir olmuş **hudāya** meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [hudāya, -y, -a]

hük: Hüküm, emir, buyruk.

ḥükmiṅle sening sākin olup taḥte-i ağber / emriṅle revān çizginedür günbed-i ḥazrā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [ḥükmiṅle, -i, -nḡ, -le]

men ḳaldum u cān oldı göṅgöl **hükümüṅe** tābi' / tapşuram anı daḥı ḥaçan kim yite ḳurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [hükümüṅe, -ü, -nḡ, -e]

buyruḡı tıḡıdur velī hükmidür oḡları / geh **hükmi** öldürür meni vü gāḥ buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [hükmi, -i]

buyruḡı tıḡıdur velī **hükmidür** oḡları / geh hükmi öldürür meni vü gāḥ buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [hükmidür, -i, -dür]

hükmi eger daḡa dise kim yiri / yörüyüben yörیده bile yiri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 38). [hükmi, -i]

hük it-: Bir kimseye veya topluluğa sözünü geçirmek; egemenliği altında bulundurmak.

hük itdi revān olmaḡa ḳan yaşıımı bir gün / ol ḡamze-i ḥün-ḥvār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 7). [hük it-, -di]

hük-i ezel: Ezeli, başlangıcı olmayan karar, hüküm.

bir nişân halka nüzûl itmiş iken rahmetden / yitdi **hük-m-i ezel** oldu yana bî-nâm u nişân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [hük-m-i ezel,]

hük-m-i revân: Hük-mü yürüyen İl sözü, buyruğu geçen (kimse).

su teg kılıcı buyruğu boynımda revândur / şol hük-m-i revândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 8). [hük-m-i revân, -dan]

huld-i berîn: Kutsal cennet.

ötdi dün gülşen saru şol 'ârızı **huld-i berîn** / âl yaŋağınğdan kızardı gül şarardı yâsemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [huld-i berîn,]

huld-i berîn: Kutsal cennet.

hânkâha varmazam mey-hâne terk eyleyüp / damu içün doğrusı huld-i berînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [huld-i berîn, -den]

humâr: İçki içip sarhoş olduktan sonra ortaya çıkan baş ağrısı, mahmurluk.

biş gün bu nîş-i hicre göngül nûş-ı vaşl içün / sabr eyle kim müdâm mey içen çeker **humâr** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [humâr,]

şâhı üstinden ki titrer nergis esende nesîm / şâğar-ı meydür şanasıŋ kim **humâr** ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [humâr,]

çeşmüŋ görende la'lingi şorsam 'acebleme / maħmûram ol mey ile **humârımını** yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [humârımını, -im, -nı]

sâķi **humâram** mânia bir bâde vir / hırmınen-i dîn ü dilimi bâda vir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [humâram, -am]

humâr ol-: Mahmur olmak.

gözünğ görüp n'ola dil dem-be-dem lebîŋ sorsa / belî humâr olıcağ kimsene çoğ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [humâr ol-, -ıcağ]

hüner: Hüner, ustalık.

cevrin diyem cefâları yoğsa sitemleri / çoğdur munıŋ kimi **hüneri** hangısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [hüneri, -i]

hüner kıl-: Hüner göstermek. Beceriklilik ortaya koymak. Herkesin yapamayacağı bir işi yapmak.

raķbâ öldürem didünğ özümni / hamu 'aybıŋla cehd it bir hüner kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [hüner kıl-,]

hün-hvâre: Kan döken, zalim.

çoḡ göṅgüller ki bu gün ol gözi **ḥūn-ḥvāre** sile / ger işāret kıla bir ḡamze-i ḥūn-ḥvāresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [ḥūn-ḥ vāre,]

ḥūnī: Kan dōken, kan akıtan (kimse). II Sevgilinin âşıḡın canına kasteden öldürücü bakışları.

ḥūnī didim gözine tökdi kanım / doğrusı ism-i bā-müsem mādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 4). [ḥūnī,]

ölümīḡ dir ilimde olacaḡdur / didim ey **ḥūnī** gözli n'olacaḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [ḥūnī,]

çekmiş gözünḡ müjḡān oḡın ister ki ḥūn-rīz eyleye / tā niçe ol **ḥūnī** gözünḡ her dem pūr-engīz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [ḥūnī,]

şordum lebin **ḥūnī** diyüp kıldı kışāş itdim neden / mundan didi kim ḥūnīnīḡ meyli hemīşe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [ḥūnī,]

şordum lebin ḥūnī diyüp kıldı kışāş itdim neden / mundan didi kim **ḥūnīnīḡ** meyli hemīşe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [ḥūnīnīḡ, -nīḡ]

ḥūn-ı ciger: Ciḡer kanı. || Üzüntü göz yaşları; keder; elem.

kirpüklerinin 'aksidür ol ḡaṭ ile ḡālī / ḥūn-ı cigerimden yüziniḡ üsne nişāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [ḥūn-ı ciger, -im, -den]

ince aḡıtdı gözüm derd ile ḥūn-ı cigeri / ki saru beḡzümü hicrīḡde boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [ḥūn-ı ciger, -i]

ḥūn-ı dil: Gönül kanı II Derin üzüntü.

'azīzim fūrkatinden baḡr ilen ber / benim ḥūn-ı dilimdin dolacaḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 3). [ḥūn-ı dil, -im, -din]

ḥūnīn: Kanlı, kana bulaşmış.

ger fīl çekse mūr şıfat nā-tüvān olur / ḡam yüki kim Hidāyet **ḥūnīn** ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [ḥūnīn,]

ḥūn-rjz: Kan dōken, kan dōkücü.

çekmiş gözünḡ müjḡān oḡın ister ki **ḥūn-rīz** eyleye / tā niçe ol ḥūnī gözünḡ her dem pūr-engīz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [ḥūn-rīz,]

ḥūr: Cennet kızı, çok güzel kız veya kadın, huri.

öḡmēḡiz **ḥūr** u kuşūrī dil-i dīvāneye kim / āḡa bu vech-i ḡasen ḡamudan aḡsen görünüṛ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [ḥūr,]

ḥūrī: Cennet kızı. II Sevgili.

tā düştü müşkîn sünbülüng gül-berg-i handân üstine / çekdi tenef ebr-i siyeh **hürşîd-i tâbân** üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [*hürşîd-i tâbân*,]

hüseyn: Tüm İslam dünyasını hüzne boğan Kerbelâ Olayı'nda şehit edilen Hz. Muhammed'in torunu, Hz. Hüseyin.

Kerbelâ-yı ğam-ı hicrüngde şehîdem çü **Hüseyn** / bir nazar tâ ki gözüm gördi bu vech-i Haseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [*hüseyn*,]

hüş-mend ol-: Akli başında olmak.

haçan bu iş kılam men eger hüş-mend olam / yağmur kimi bu ğam ki Hidâyet yağar maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [*hüş-mend ol-, -am*]

hüsn: Güzellik, iyilik.

ol ki **hüsn** içre zât-ı yektâdur / 'aql anung 'ışkı ile şeydâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [*hüsn*,]

şehd-i la'lüngden şehâ dadmış meger hâlüng ki zülf / diz çöküp giymiş kara **hüsning** katında dâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [*hüsning, -ing*]

ezel nakkâş **hüsning** teg yüküş şüret nigâr itdi / velî körk ile hiç hânsı sening teg olmadı vâkı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [*hüsning, -üng*]

şimdi kim yüz **hüsn** ilen görsetti mâh-ı nev cemâl / sâkî-yi mehveş ilindin cām bir yād Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [*hüsn*,]

gün kimi meşhûr olan **hüsn** ile oldur dünyede / hasretüngdin yitüren eflâke eḡanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [*hüsn*,]

gül yaṅılur ki sen şanem-i hoş-ıışâl ilen / da'vî-yi **hüsn** ider meh bu **hüsn** ü cemâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [*hüsn*,]

bir vech-i **hüsn** kim benim apardı kararım / Yūsufdur özi **hüsn** ile vü kaşları zü'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [*hüsn*,]

ol ki 'ömrüm teg geçer baḡmaz maṅa ta'cilden / **hüsni** hak saḡlasun taḡyîr ilen tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [*hüsni, -i, -n, -i*]

ger perî görse senüng **hüsningi** ey reşk-i melek / hayret odıla gümânsız yaḡıla bâl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [*hüsningi, -üng, -i*]

zekât-ı **hüsn** virgil men gedâya / biraz büse ki oldung **hüsn** ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [*hüsn*,]

giydürüp **hüsn** atını ol göz savaş ister yana / çekdi kirpükden şaf uş tîr ü kemânın baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [*hüsn*,]

çâr-'anâşîr bile terkîb iden / âdemi bu **hüsn** ile tertîb iden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 4). [*hüsn*,]

hüsn-i cihân-ārâ: Dünyayı süsleyen güzellik.

zülfden görmedüm ol hüsni cihân-ârâyı / müşkil ola bulut olan gice görmek ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [hüsni cihân-ârâ, -y, -ı]

hüsrev: Hüsrev ile Şirin hikayesinin erkek kahramanı.

Hüsrev ü Cemşid ü Efrîdün'a baş indürmenem / şâh eger dirse Hidâyet dahı anber'dür mangâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [hüsrev,]

vücüdüm küh-ı am sökmekde Şirîn / sebağlar hüsrevim Ferhâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [hüsrevim, -im]

hüsrev-i gerdün: Dünya padişahı.

yâ amelni boynuzından düst-kâmı yaşamış / hüsrev-i gerdün k'anunğla gidere dilden melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [hüsrev-i gerdün,]

hüveydâ: Far. 1. Belli, aşikar, bedihî. 2. Zahir, nümâyân, peyda: "Yâr her sûden hüveydâdır şeb-i mehtâbda".- Ekrem Bey.

Ey cân u göngül mihrü ile vâlih ü şeydâ / işbâtun için kevn ü mekân oldu hüveydâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [hüveydâ,]

hüveydâ ol-: Ortaya çıkmak, belli olmak, görünmek.

ey cân u göngül mihrin ile vâlih ü şeydâ / işbâtun için kevn ü mekân oldu hüveydâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [hüveydâ ol-, -dı]

hüy: Huy, tabiat.

dime Hidâyet gözi âhü anin / özidür aşlan velî hüyı peleng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [hüyü, -ı]

huzûr: İç rahatlığı, hâinden memnun olup gönlünde rahatlık duyma.

dururdu yâr rakîb itdi bî-huzûr olmasa / didim huzûr eyleyem şimdi Tanğrı âzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [huzûr,]

hvâb: Uyku.

zülfden yüzin görüp bî-huş olursa dil n'ola / kim ki dün atsa seçer-geh âlib olur ana hvâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [h vâb,]

Tanğrı bilür ki çalmadı ey şüh dil-berüm / göz ü yüzünden ayru menüm hvâb ile âverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [h vâb,]

sensiz ey addi elif gözüme hvâb oldu arâm / leb-i la'linden ıra câm-ı şar-âb oldu arâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [h vâb,]

dil-berinden umar ol haste Hidāyet kāmın / anġa 'ışk arasına rāhat u **ḥvāb** oldu harām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [ḥ vāb,]

gözünġle bilingi göreliden Hidāyet'ing / şarf oldu 'ömri ħamuça **ḥvāb** u ħayāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [ḥ vāb,]

bir kez didi uyħuda görürsin yüzüm ol ay / göz açmamışam iller ola **ḥvāb** ġamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [ḥ vāb,]

ḥvān-ı vaşl: Kavuşma sofrası II (sevgiliye) kavuşma zamanı; sevgilinin bulunduğu içki sofrası.

yandı baġrım ḥvān-ı vaşlından bu gönglüm kısmeti / zehr-i hicrān ile ey gerdün yiter mesmūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [ḥ vān-ı vaşl, -i, -n, -dan]

ḥvān-ı vişāl: Vuslat sofrası.

bir serv-i sīmīn-ber k'anuġ cān u dil ilen yāriyem / ḥvān-ı vişālinden anıġ fikrim budur kim yāriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [ḥ vān-ı vişāl, -i, -n, -den]

ḥvān-ı vişāline didüm irem göngül didi / epsemdür ey şikeste göngül ħanı sen ħanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [ḥ vān-ı vişāl, -i, -n, -e]

ḥvār: Hor, aşāġı.

ey benimçün kayuran kim ħāk-i reh teg olma **ḥvār** / ħāk-i rāh olmaġ bu yolda i'tibārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [ḥ vār,]

i: İyi.

ger Hidāyet düşerse sevdāya / şol haṭ-ı ‘anberī **isi** içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 5). [isi, -si]

ibādet: Tapma, tapınma, ibadet.

irişe yāra göngül secde kılsa ‘ādet ile / neden ki bende bolur kurb-ı haḳ **ibādet** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [‘ibādet,]

iç-: İçmek.

niçe her sözüñg raḳībā tīr ü ḥancerdür maṅga / zehr eger **içsem** anuñg yādı ile şekkerdür maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [içsem, -se, -m]

şorğaç göñgöl lebin n’ola dirlerse gül yüzi / bīmār şerbet **içse** kıtarlar gül-āb anḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [içse, -se]

oluram bī-ḥod lebinden buse alsam dem-be-dem / çağırın artuḡ **içen** elbette kim bī-hüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [içen, -en]

biş gün bu nīş-i hicre göñgöl nūş-ı vaşl içün / sabr eyle kim müdām mey **içen** çeker ḥumār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [içen, -en]

dudaḡıñ ālına iren döyer gözüñg mekrin / neden ki çağır **içen** ḥālet-i ḥumār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [içen, -en]

lebin şor çeşm ü aḡzın yād et ey dil / mey **iç** nuḳlınḡnı bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [iç,]

bu dīde-i pür-nemle cān **içen** tufeyliñdür seninḡ / sen ḥod bilürsin dil-berüm nem vardur daḡı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [içen, -en]

kanıñḡ **içmege** kanaḡdısı yār iti n’ola / ey Hidāyet kınayan kimdür anı kaniñḡ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [içmege, -meg, -e]

gözüñg kanım **içicaḡ** ḡamze tīḡılın soḡulur / meger bu çağırı güçlü görür ki kıtar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [içicaḡ, -icaḡ]

yār ilen hem-dem olup **içer** Hidāyet cām-ı vaşl / bu melāletden raḳībı gör ne yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [içer, -er]

gel **iç** devlet meyin maḡmūrınḡ yaz / yiter ḡam defterin alup yiter yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [iç,]

içen devlet meyin bil kim oyandı / ḡam odında ḡaçan devletlü yandı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [içen, -en]

gel **içgil** zevḳ ilen devlet ayaḡı / bu devletden bizi çekme a yaḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [içgil, -gil]

gel ey **içmiş** bu gün ḡaflet şarābı / sepilmiş yüzünḡe şūr u şarābı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [içmiş, -miş]

gelicek bulmaz olsaṅ düst kāmı / ecel yanımda **içsün** düst-kāmı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 8). [içsün, -sün]

iç: Herhangi bir durumun, cismin veya alanın sınırları arasında bulunan bir yer, dâhil, dış karşıtı.

baş oynayan Hidāyet onunṅcün pekā bulur / meydān-ı 'ışk **içinde** bu celdū yiter māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

mu'allakdur güneş kândil teg peyveste tākından / özi hem nisbet ü hem ad **içinde** şem'-i İrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]

tiz gün ola müdde'ī āhımla baḡrunṅ yarıla / kalmaya bitün bilürsin yanar od **içinde** daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]

iki zülfüṅ arasından tülū' itçek yüzünṅ mihri / karāṅgu gice **içide** şanasıṅ ay olur tālī' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [içide, -i, -de]

la'l-i lebiṅni şormadın ey meh-likā be-kām / düşdüm ḫalāyık ağzınıṅ **içinde** dil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

'alāyıkдын eger geçsenṅ Hidāyet / tārīk-ı 'ışk **içinde** sensin abdāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

göz yaşı üsne kıldı Hidāyet teniṅ makām / bu baḡr **içinde** ada aṅṅa yā gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

men ne yalgüz 'ışk **içinde** āb-ı revān il yudum / gitdi dīn ü dil seni görgeç ḫamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]

pā-māl ola Türk ü 'Acem **içinde** Hidāyet / baş oynamayan sıdık ile şāh-ı 'Arab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

açanda söz **içinde** o şīrīn-dehān dehen / nāmūs u 'ār eri olur der-zemān zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]

la'liṅden iraḡ hicrünṅ **içinde** menem ey düst / ol teşne ki çöllerde öle āb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

Sürḫāb **içinde** kaniṅṅi tökse Hidāyet incime / 'ayn-ı keremdür her ne kim ol terk-i Tebriz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

şūfī gir mey-kedeneṅ **içine** daşına göre / daḡı mescide qarār itmeye daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [içine, -i, -n, -e]

zulmet **içinde** çıḡarsa āb-ı ḡayvān yoḡ 'aceb / bu 'acāyibdür ki zulmet āb-ı ḡayvāndan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

ḡansı daḡunṅ lālesisin ey benefşe ḡaṭlu kim / sünbülünṅ būyından alur bāḡ **içinde** süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

ger busarsan bus gönḡül meydān-ı 'ışk **içinde** tol / kim yitürür 'ākıbet maḡşūda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]

ne şeker yidüḡini bilmedi kimse diliniṅ / ḡamu ağızlar **içinde** bu mesāyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

İç: İç, akıl, gönül, irade gibi insanın manevi varlığını oluşturan şeylerden herhangi biri.

kaği hayâli olur cân **içinde** yâr bilür / yalan dimeng ki direm doğru kirdgâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]

her niçe ğark olur yir ü gök kanlu yaşuma / od şaldı âh u nâle benim **iç** ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [iç,]

içil-: İçilmek, içilip bitirmek, tüketilmek.

bir gönçe-dehensiz **içile** bülbüle kanın / gül çağı belâbil teg anı 'ayn-ı belâ bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [içile, -e]

içre: İçine, içinde.

dağ yili kim esende yitürürdi bu meni / ol zülf-i pür-ham **içre** niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [içre,]

ol ki hüsn **içre** zât-ı yektâdur / 'aql anuñg 'ışkı ile şeydâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [içre,]

delü göñgöl kâmiş oğlarınğız arasında / kâmişliĝ **içre** saĝın bir kudurmuş aşlandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [içre,]

cân u dil ol 'arız u zülfeyn içün / birisi Rûm **içre** biri Çîn'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [içre,]

göz dükanı **içre** kat kat n'ola ger bağlansa yaş / 'ışk bâzârı benim oldur mañga rengin kumâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [içre,]

cismim **içre** mihr-i 'ışkuñg şanma hergiz 'ışk tapa / niçe kim toprağda kılsa olur altun pâkrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [içre,]

çün 'Irak **içre** Hidâyet yok durur söz kısmeti / dur horâsân 'azmin eyle yoğsa meyl-i Rûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [içre,]

bağr-ı ğam **içre** ten gemisi olmuş imdi ğark / ki kayğı dağı sahlamaz olsaydı lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [içre,]

rüzgârın çoğ süren karı kimi kim fikr ide / tipredür başın bu hâlet **içre** serv-i büstân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [içre,]

bir güneş doğdı dirîğ ey dil bulut **içre** nihân / bir gül açıldı yire şaldı anı bād-ı hâzân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [içre,]

niçe anğâ söz **içre** Hidâyet ruğ u zülfüñg / k'anuñgla ne ağ dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [içre,]

kaşlaruñg ol göz ü kirpükle yaşım **içre** saĝın / Dicleda oğlaşuban karşılamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [içre,]

dünyede her kimse bir âyîn kırar devletlü ol / kim özine luğ u ihsân **içre** bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [içre,]

bâğ-ı kelâm **ıçre** Hidâyet oğur / vaşf-ı gül-i rüyîngi bülbül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [ıçre,]

hıttâb itdüm dile k'ey dil niçüksin / bu tûfân **ıçre** pâ dirgil niçüksin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [ıçre,]

uyırsan kal'a **ıçre** düş görersen / sa'âdet yüzini rüşen görersen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 7). [ıçre,]

zülâf arasında yaşur yüzüñgni tökkeç dîde âb / kim yağış yağsa yaşunur bulut **ıçre** âftâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [ıçre,]

ictimâ' it-: Toplanmak, bir araya gelmek.

koyma ilden cām-ı şahbâyı Hidâyet bir zamân / tâ müneccim ictimâ' itmiş göre bedr ü hilâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [ictimâ' it-, -miş]

ıçün: Amaç, neden, özgürlük, görelilik, karşılık bildiren hakkında, nedeniyle, yüzünden, maksadıyla anlamlarını karşılayan edat.

ey cân u göñgöl mihrîng ile vâlih ü şeydâ / işbâtîng **ıçün** kevn ü mekân oldu hüveydâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [ıçün,]

vaşl balın dadmağ **ıçün** hicr ağusın çeküp / çoñ belâ daşın Hidâyet kıldı bâlîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [ıçün,]

ne diyem şol sevâd-ı zülfi **ıçün** / meni mecnûn kılan bu sevdâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [ıçün,]

cân gevdede sen sivgölü cânâne **ıçündür** / bes besledüğüm cânımı cânâ ne **ıçündür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [ıçündür, -dür]

her lahza güher-bâr gözümden men-i dervîş / işâr iderem mağdem-i cânâne **ıçündür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [ıçündür, -dür]

yahtı meni pervâne teg ol pertev-i ruhsâr / şem'îng ü belî kim yandığı pervâne **ıçündür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [ıçündür, -dür]

tâ bir nazar ol zülâf çü zencîringi gördüm / bildüm bu selâsil dil-i dîvâne **ıçündür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [ıçündür, -dür]

bir büse **ıçün** istese cân dil dağı virem / anuñğ haķı **ıçün** ki alur cânı cân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [ıçün,]

göz yaşım dil-ber eyisi **ıçündür** / tökerem dil-ber eyisi **ıçün** dūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [ıçün,]

göz yaşım dil-ber eyisi **ıçündür** / tökerem dil-ber eyisi **ıçün** dūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [ıçündür, -dür]

'üd-ı cân yağduğüm men-i bî-dil / delü göñlüm birilesi **ıçündür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [ıçündür, -dür]

utıcag n'ola şoysam ağyârı / tülki-i kâven derisi **ıçündür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 3). [ıçündür, -dür]

dil ü cânı bayıt lebîngden kim / genci şâhüñg çerisi **içündür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [içündür, -dür]

ger Hidâyet düşerse sevdâya / şol haţ-ı 'anberî isi **içündür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 5). [içündür, -dür]

atlandı meger seyr **içün** ol şâh-süvârum / kim her yañgadan na'ra gelüp yiri yöridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [içün,]

biş gün bu niş-i hicre göñgöl nüş-ı vaşl **içün** / şabr eyle kim müdâm mey içen çeker humâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [içün,]

hicrüng n'ola vaşl **içün** eger bağrımı yarar / bu yarama ger yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [içün,]

Hidâyet girse seyr **içün** o nesrîn bir gülistâna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [içün,]

yüzüngde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l ki var / sening nişârüng **içün** bir tabak cevâhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [içün,]

cân u dil ol 'arız u zülfeyn **içün** / birisi Rûm içre biri Çîn'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [içün,]

yöri ey dil âteş ü âh ile kayğu daşını / küre-i miñnetde her simîn-ber **içün** mûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [içün,]

tarîk-ı zühddin dün 'ışka zâhid / bu bahre gevher-i makşûd **içün** dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [içün,]

hâl u haţung rumûzı dimen şeyh u şüfiye / her dîv **içün** haķîkat-ı Kur'ân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [içün,]

vaşl **içün** cân ister iseng şanma takşîr eyleyem / kâfirem ger men bu hayr işine te'hîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [içün,]

ol 'arız ile la'li görüp haste göñglümüng / ey şehd-leb şifây **içün** gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [içün,]

hânkâha varmazam mey-hâne terk eyleyüp / damu **içün** doğrusı huld-i berînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [içün,]

yâķütüng iştîyâķı **içün** niçe tökeler / la'l ü dür ü güherni zer-i nâba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [içün,]

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u râğ etegin / tavâf **içün** bile çaldı şükûfe ağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [içün,]

hâk-i râhing üsne düşmişdüm sening bir büy **içün** / esdi bād-ı şubh u götürdi meni toprağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [içün,]

tâ benefşe ne didi zülf-i perîşāning **içün** / k'engsedden çekdi dilin dest-i kazâ aning **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [içün,]

tâ benefşe ne didi zülf-i perîşāning **içün** / k'engsedden çekdi dilin dest-i kazâ aning **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [içün,]

ey göñgöl her oñı kim çekse saña ol kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānūñ **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [içün,]

boyıñğı kuçmağa çün yitmez ilüm hıyyāta / virübem rişte-i cān kūy-ı girībānıñ **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [içün,]

anı isterse kim anıñgün ölem n'ola menüm / öldüğüm dañı budur kim öleyim anıñ **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [içün,]

kanıñğı içmege kanañdısa yār iti n'ola / ey Hidāyet kınayan kimdür anı kaniñ **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [içün,]

yaş tökse ayağına n'ola göz o leb **içün** / nañlı suvaranlar öle bir gün raṭab **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [içün,]

yaş tökse ayağına n'ola göz o leb **içün** / nañlı suvaranlar öle bir gün raṭab **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [içün,]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin itdi / dinme yoñ ise kaniñğı tökdüm 'aceb **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [içün,]

görgeç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cān / gündüz munı şayd itdi anı koydı şeb **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [içün,]

digeç ki melülem gideli zülfı ilimdin / men dañı perişānem idür ol sebep **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [içün,]

pā-māl ola Türk ü 'Acem içinde Hidāyet / baş oynamayan şıdķ ile şāh-ı 'Arab **içün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [içün,]

ğamdan ölsem 'aceb mi la'lüñ **içün** / çölde ölür kişi bulunmasa su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [içün,]

yastanan işigi daşın ḥacerü'l-esved **içün** / ne vara Mekke saru bir kara daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [içün,]

kestürmez isem ḥaṭṭı **içün** başı kalem teg / ey tiğ-ı kaṣā başımı virdüm kalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [içün,]

devletimdür yār ilin öpmağ **içün** baş oynaram / hoş sa'adet men gedāya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [içün,]

digeç kim bende düştı zülfüm **içün** / didim ey pâdişāh-ı ḥüsn-bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [içün,]

niçe göñglüñ didi yār oñım **içün** nā-ḥoş ola / yayı şundum ki biraz oñ atar iseng hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [içün,]

bir āhū **içün** düşmişem derd ü dağa / 'aceb ger meni şalmaz ol derd ü dağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [içün,]

yüzüm suynı tökdüre her laḥṣada yüz kez / bir ekmek **içün** dünyide her dün u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [içün,]

yār **içün** ölenüñ dīni yār imiş ne ğam / ger yār **içün** Hidāyet ölü şalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [içün,]

yâr **içün** ölenüñ dîni yâr imiş ne ğam / ger yâr **içün** Hidâyet ölü şalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [içün,]

bir nazar görmek **içün** kanuñğı ger ağıda yâr / ey Hidâyet yörü ğam yime vü hoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [içün,]

n'ola dalarsa müdde'î **içün** meni itüñ / öz cinsi ide her kime cânâ ħimâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [içün,]

bir gün ola ki Hidâyet ölü düşmiş göresiz / lâle teg şol gül **içün** kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [içün,]

Ya'küb egerçi Yûsuf **içün** çekti çoĥ belâ / bu işde kıldı fûrkatüñ andan füzün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [içün,]

seni görmeklik **içün** ey gül-i ma'nî çemeni / kirpügüm daĥı olupdur mânia gözüm tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [içün,]

ol şafaĥ u mihr degül görünen / çerĥdür ol bâde **içün** dürünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [içün,]

her ĥas **içün** ot kimi yanmaĥ nedür / su kimi her câya boyanmaĥ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [içün,]

yüzüñgle zülfüñ **içün** ey meh-i hümayün-fâl / bu gice fikr ider idim ki geçdi mâh u sâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [içün,]

ĥisâb kıлмаĥ **içün** defter-i ĥarâm u ĥelâl / ehl-i ĥabîbining öldüm ĥabâbetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 18). [içün,]

İd: Bayram.

tevbeden geç Hidâyet olĥaç **İd** / şâdlıĥ çağı varma kayĥuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [İd,]

idi: "i-" ek fiilinin görülen geçmiş zaman çekimi.

veh ne 'îş ider **idi** ĥaste göñgöl la'li ilen / bir gice düşse **idi** bî-ĥod u bî-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [idi,]

veh ne 'îş ider **idi** ĥaste göñgöl la'li ilen / bir gice düşse **idi** bî-ĥod u bî-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [idi,]

oĥuñ **idi** ĥasreti miskîn Hidâyet'nüñ dirîĥ / öldi vü göñglinde ĥaldı şol faĥîrüñ ĥasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [idi,]

cihânda men daĥı bir şeh-süvâr-ı devlet idüm / ki hem 'inânım **idi** taĥt u baĥt u 'izz ü celâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [idi,]

dolaşdı ördüĥi zülfeyne teg ayaĥa 'amel / ĥazâ çü var **idi** kim ĥaşr-ı 'ömr tapa ĥalel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [idi,]

yüzüñgle zülfüñ **içün** ey meh-i hümayün-fâl / bu gice fikr ider **idim** ki geçdi mâh u sâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [idim, -m]

İd-i ekber: *En büyük bayram.*

ol cemālî Ka'be K'anunġ mest ü ħayrânı menem / İd-i ekberdür meh-i ruĥsârı ħurbânı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). ['İd-i ekber, -dür]

İd-i vişâl: *Kavuşma bayramı.*

ħurbân dilesenġ 'İd-i vişâle eger ey cân / ewvel men-i ser-geşteyi ey men saġa ħurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). ['İd-i vişâl, -e]

idü: *Ek fiilin görülen geçmiş zaman çekimi.*

kim anda tekye kılsın zihî ġurūr u ħayâl / bu ivde niçe ki oldum esîr-i miĥnet **idüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [idüm, -m]

helâk-i ġuşsa vü ġam-geşte-i mezellet **idüm** / dime üküş ki men erkân-ı mülk ü millet **idüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [idüm, -m]

helâk-i ġuşsa vü ġam-geşte-i mezellet **idüm** / dime üküş ki men erkân-ı mülk ü millet **idüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [idüm, -m]

cihânda men daĥı bir şeh-süvâr-ı devlet **idüm** / ki hem 'inânım idi taĥt u baĥt u 'izz ü celâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [idüm, -m]

igît: *Yiğit.*

ĥoşlıġda degme lâf uranı şanma baş **igît** / ol baş ola ki baş kıya cevır ü cefâ ġünü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [igît,]

İġne: *İğne.*

geh tiker kirpüğününġ **ignesî** bağrum yarasın / geh firâkı tikenî pâreledür ol tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [ignesî, -sî]

ihlâş: *Baġlılık, doğruluk, içten dostluk.*

'ışkı eleminden göngül âh itme ki 'âşık / **ihlâş** ile olan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 9). [ihlâş,]

ger fânî iken ister isenġ bâķî ola sen / **ihlâş** ile gelgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [ihlâş,]

ihsân: *Baġış, iyilik etme.*

olmışam tâ bende şol vech-i ĥasen **ihsânına** / muĥsîn olmış tâlî'im ez-ehl-i taĥsîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [ihsânına, -i, -n, -a]

dünyede her kimse bir âyîn kırar devletlü ol / kim özine luĥt u **ihsân** içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [ihsân,]

iẖsān eyle-: Lütuf, bağış, iyilik etme, bağışlama.

söğmez oldunḡ men faḡīr-i bī-nevāyı bilmezem / kim didi yā Rab saḡa kim daḡı iẖsān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [iẖsān eyle-, -me]

iḡtiyār: Seçme, tercih, kabul etme.

rind iḡtiyārı cām-ı muṣaffādur ey ḡarīf / şart ol durur ki ilde ola dāyim iḡtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [iḡtiyār,]

rind iḡtiyārı cām-ı muṣaffādur ey ḡarīf / şart ol durur ki ilde ola dāyim iḡtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [iḡtiyārı, -ı]

ger aldı ise lebi mendin iḡtiyār n’ola / belī Hidāyet alur ilden iḡtiyār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [iḡtiyār,]

cān ülkesinde cūn ṣeh-i ‘ışk iḡtiyārdur / ‘aḡl anda her ḡaçan duta tā vardur iḡtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [iḡtiyār,]

cān ülkesinde cūn ṣeh-i ‘ışk iḡtiyārdur / ‘aḡl anda her ḡaçan duta tā vardur iḡtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [iḡtiyārdur, -dur]

iḡtiyārımdur göḡül ṣol tiḡ u yār ilindedür / ger benim ḡanım tökerse iḡtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [iḡtiyār,]

gizdürür ḡalkı Hidāyet ger felek bī-iḡtiyār / sen ṣaḡınma kim anıḡ hem iḡtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [iḡtiyār,]

iḡtiyārımdur göḡül ṣol tiḡ u yār ilindedür / ger benim ḡanım tökerse iḡtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [iḡtiyārımdur, -ım, -dur]

iḡtiyār: Yaşlanmış kimse; yaşlı. II Felek (kāinat yaratıldığından beri gelmiş geçmiş bütün hadiselerin şahidi olmakla beli bükülmüş bir pîr sayılması bağlamında).

ger aldı ise lebi mendin iḡtiyār n’ola / belī Hidāyet alur ilden iḡtiyār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [iḡtiyār,]

iḡyā-yı bāḡ: Bahçenin canlandırılması.

dāḡ yili iḡyā-yı bāḡ u büstān eyler yana / gül yüzün bülbül görüp āh u figān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [iḡyā-yı bāḡ,]

dāḡ yili iḡyā-yı bāḡ u büstān eyler yana / gül yüzün bülbül görüp āh u figān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [iḡyā-yı bāḡ,]

ikāmet kıl-: İkamet etmek, kalmak, bulunmak.

ḡılıp devlet maḡāmında ikāmet / görem dīdārūḡı saḡ u selāmet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 25). [ikāmet kıl-, -up]

ikbāl: Baht, talih, arzu, istek; mutluluk.

çün ki bu dergeh durur **ikbāl** u devlet dergehi / hār u hāşākin ilāhī ol dering derddür manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [ikbāl,]

hemîşe tâ nihâl-i feth ü **ikbāl** / zafer bâğında ser-sebz ola hoş-hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 28). [ikbāl,]

iken: "i-" ek fiilinin zarf-fiil eki almış şekli.

gözlerümden ay u yıl dem gitdügi andan durur / kim bu 'ömr arhunlamaz bir dem **iken** ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [iken,]

bir girân-māye güher halk iline girmiş **iken** / kapdı fi'l-hâl emân virme-yüben devr-i zamân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [iken,]

bir nişân halka nüzül itmiş **iken** rahmetden / yitdi hüküm-i ezel oldı yana bî-nâm u nişân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [iken,]

cām-ı vişāl nüş ider **iken** irişdi hicr / devrân şongı görüng ne ağı katdı aşım (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [iken,]

kad-i servüng hayālinden bu çeşmüm / iki ser-çeşme **iken** oldılar çay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [iken,]

ol ki bizi nîst **iken** kıldı hest / kıldı mey-i 'ışk ile kevneyni mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [iken,]

gördi melâ-yik seni kıldı sücüd / özüngi şağınmaz **iken** bî-vücüd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [iken,]

ger fânî **iken** ister iseng bâkî ola sen / ihlâş ile gelgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [iken,]

iki: İki.

didim ki görmedin giderem tîr ü hancering / dur didi yitürem **ikisindin** birin sağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [ikisindin, -sin, -din]

iki zülfüng arasından tulû' itçek yüzüng mihri / karangu gice içide şanasing ay olur tãli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [iki,]

kaddi üstinde zülfeyni şanasing / yuva bir servde dutmış **iki** dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [iki,]

seyl-i sirişk ile düredürler cihāna nakb / oğşandılar görüng **iki** niķāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [iki,]

gör mu'cizini kaşı arasındaki hālüng / kim niçe kılur bir yengi ayı **iki** päre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [iki,]

ol ikki kaşing aralığında kara hālüng / bir tûb gibi durur **iki** çevgân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [iki,]

kaḍ-i servüñ ħayālinden bu çeşmüm / iki ser-çeşme iken oldılar çay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [iki,]

iki 'âlem: İki alem. II Dünya ve ahiret.

doğrı olup doğru yörü doğru di / doğrılığ ilen iki 'âlemni yi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51). [iki 'âlem,]

iki böl-: İki parçaya bölmek, ikiye ayırmak.

ağyâr hîmilen meni ger yâr iki böler / incimezem neden ki rakîbimle çüb keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [iki böl-, -er]

iki cihân: Dünya ve ahiret.

dermân yoḥ ise derd ile meşhûr-ı şehîr-sin / yîter Hidâyet iki cihânda hemîn saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [iki cihân, -da]

iki dillü: İki yüzlü, iki dili olan, laf getirip götüren.

âh kılman iki dillüye âh / kim olısar dili kesük rû-siyâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 55). [iki dillü, -y, -e]

iki ferîşte: İki melek; Münker ve Nekir.

sefer 'azîmeti göñlüm mükemmel oldu maṅa / iki ferîşte hem öldüm müvekkil oldu maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [iki ferîşte,]

iki kapılı ribât: İki kapılı han. II Doğum ve ölüm, gelip geçici hayat.

bu dünya söyledüğüñdür iki kapılı ribât / gelen gider gerek ilyâs dut gerek vaṭvât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [iki kapılı ribât,]

ikini bire koy-: Bir, beraber olmak, ayrı saymamak.

yâriñ ğamı sıvdi meni men hem anı sıvdüm / koyuñ biz ikini bire ki siven siveniñdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [ikini bire koy-, -uñ]

ikisin bir eyle-: İkisini bir araya getirmek.

tîğ ilen cân u diliñ kıldımsa her birin iki / imdi oḥumlan eydür her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [ikisin bir eyle-, -y, -em]

ikki: İki.

'arızında **ikki** yandan hālkalandı zülfüñgiz / bir günü aldı araya ey büt-i Çin giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [ikki,]

olmazsa hāste göñglüme vaşlınğ ögür eger / ger dağ olursa dāğ-ı firāk **ikki** kat eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [ikki,]

āhımla çıldı sīnem odından şerāreler / ol **ikkiden** düzüldi gök ilen sitāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [ikkiden, -den]

bağmazlar oldu tā ruḥ-ı aḥbāba gözlerüm / döndiler **ikki** çeşme-i ḥün-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [ikki,]

ne serḥoşlardur ol gözler yüzüñglen kaşlaruñgı kim / güle karşı çekerler mi hemīşe **ikki** zevrağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [ikki,]

ol **ikki** nergis ögende göñgöl biryān olur 'āşık / ağırlar **ikki** ser-ḥoşnı görüñg bir şiş kebāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [ikki,]

ol **ikki** nergis ögende göñgöl biryān olur 'āşık / ağırlar **ikki** ser-ḥoşnı görüñg bir şiş kebāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [ikki,]

kara ḥālī şol **ikki** kaş arasında / siyeh-püş teg aldı derbend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [ikki,]

ol **ikki** kaşınğ aralığında kara ḥālūñg / bir tūb gibi durur iki çevgān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [ikki,]

kaşlaruñg ol göz ü kirpükle yaşım içre sağıñ / Dicleda oḥlaşuban karşılamış **ikki** gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [ikki,]

ikki 'ālem: İki alem. II Dünya ve ahiret.

kızıl kan ile boyansa saru beñzim ne ğam ey dil / māñga ol **ikki** 'ālemde yaqīn bil kim yüz ağılıdır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [ikki 'ālem, -de]

ikki cihān: İki âlem, iki dünya. II Dünya ile ahiret.

şāha kul olup geçti Hidāyet dil ü cāndan / kim şāhı siven **ikki cihān** ber-ṭaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [ikki cihān,]

ger itilen bir gice mihmān olam / **ikki cihān** ehline sultān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [ikki cihān,]

ikki cihānda dimeseñg şādılg / ğuşşa vü endūhdan āzādılg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 52). [ikki cihān, -da]

ikki manzar: İki seyir yeri. II Sevgilinin yanakları.

gözlerüm ḥaṭṭıñg ḥayālinde sañga karşı müdām / **ikki** manzardur kim ekmişler ola reyḥān āñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [ikki manzar, -dur]

ikki zencīr: İki zincir. II Yüzün iki cihetinden sarkan saç, iki zülüf.

zülfeyni aldı gönglümi ey düstlar meded / kim gördi bir delü ikki zencîre mübtelâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [ikki zencîr, -e]

iklîm: Ülke, memleket, yer.

yiter hicr odına yaħmağ Hidāyet'ni şehā şimdi / vişāling şehrinî yazıng firāk **iklîmini** puzung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [iklîmini, -i, -n, -i]

iktizâ: Gerektirme, lazım.

Hidāyet kâşır oldıysa niçe gün gerçi hıdmetden / felekning **iktizâsı** bil anı ħaml itme takşîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [iktizâsı, -sı]

il: El, yabancı.

dutdı ilim bağrumung yağın eritdi didi kim / **il** misen söyle Hidāyet doğrısın yā yağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [il,]

ħisāb-ı mücmel-i 'ömrüm mufaşşal oldı maᅅa / vücūd yağıgup ehl-i 'adem **il** oldı maᅅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 16). [il,]

il: Ülke, memleket, yer.

her **ilde** bir sögüş dir ü men teg var ança kim / yā yitmez ol daħı men-i miskîne yā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [ilde, -de]

vardı **ilden** dil didim tā gördi ğamzeng didi kim / ħancarı varur ki şayd-ı zaħm-dārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [ilden, -den]

men öliceğ ger yüz **ildin** şongra dāmāning duta / nāgehān bir ħāk-i reh bil kim ğubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [ildin, -din]

bili ħayālile yetmek diler o zülfe raķib / bu ince fikr **ile** müşkil ger ol yeterse **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [ile, -e]

'aceb belā ki göngülle ħalāyık **ilinden** / ne ayru vara bilürem o serv ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [ilinden, -i, -n, -den]

anğmazlar **ilde** bir o yüzi lāleler meni / her niçe anğdurur olara nāleler meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [ilde, -de]

ey benim maķşūdum u sūhte gönglüm **ili** / leblerung derdime emdür kerem it bir **ili** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [ili, -i]

ey benim maķşūdum u sūhte gönglüm **ili** / leblerung derdime emdür kerem it bir **ili** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [ili, -i]

şehā mensiz ğaribsinmişdür iting / meni dün görgeç **il** feryāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [il,]

il: El.

kopar gönglüm yirinden göz ile kaçunğ 'ıyân görgeç / niçe kim kalğa kuş avcılar **ilinde** kemân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [ilinde, -i, -n, -de]

n'ola konup lebine çibin ger **ilin** sorar / dirler meşel ki balı dutan barmağın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [ilin, -i, -n]

yitürdüğiçün ol lebe sāgar dehānını / gel gör şurāhī sākī **ilinden** ne kan töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [ilinden, -i, -n, -den]

başımı **iline** virgeç idüben tığını tiz / ne onıñ korusına baħar u ne yaşı çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [iline, -i, -n, -e]

ger aldı ise lebi mendin ihtiyār n'ola / belı Hidayet alur **ilden** ihtiyār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [ilden, -den]

ilingden ħār aldı dāmen-i gül / henüz ey bülbül-i şeydā gözüñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [ilingden, -ing, -den]

gerdün **ilin** götürse kazā daşın atmege / burc-ı bedenni yıħar kırānıla rüzgār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [ilin, -i, -n]

cān perdesi çāk olur kim ağırmāsın şol **il** / her gāħ ki nāz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [il,]

ihtiyārimdur göñgöl şol tığ u yār **ilindedür** / ger benim kanım tökerse ihtiyār **ilindedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [ilindedür, -i, -n, -de, -dür]

ihtiyārimdur göñgöl şol tığ u yār **ilindedür** / ger benim kanım tökerse ihtiyār **ilindedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [ilindedür, -i, -n, -de, -dür]

şāhı üstinden ki titrer nergis esende nesīm / şāgar-ı meydür şanasıñg kim ħumār **ilindedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [ilindedür, -i, -n, -de, -dür]

büstān şahidleri firdevsi tavf itmiş sağın / hangısın görsenğ birür şāħ bahār **ilindedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [ilindedür, -i, -n, -de, -dür]

dem-be-dem çeşmim töker kerpüklerimdin kanlu yaş / bī-başar gör dağıdur güllerni ħār **ilindedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [ilindedür, -i, -n, -de, -dür]

gitti şabr u dīn ü dil men kaldum u miskīn göñgöl / ol dağı bir dil-ber-i sīmin 'izār **ilindedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [ilindedür, -i, -n, -de, -dür]

gizdürür ħalkı Hidayet ger felek bī-ihtiyār / sen şağınma kim anıñg hem ihtiyār **ilindedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [ilindedür, -i, -n, -de, -dür]

bād esüp yaprağ güli örter teg aħımdın bu serv / **il** yüzine dutuban menden ne pinhān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [il,]

ey dil cihānda nesne bulunmaz nigār teg / cehd it nigār **ilin** duta görgil nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [ilin, -i, -n]

zūr-gerler teg dil ü cānın helāk ittiñg şehā / bağladup bir tārā **ilin** çekdi āsān kākülünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [ilin, -i, -n]

koyma **ilden** cām-ı şahbâyı Hidāyet bir zamān / tā münecim ictimā' itmiş göre bedr ü hilāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [ilden, -den]

şimdi kim yüz hüsni ilen görsetti mäh-ı nev cemāl / sākī-yi mehveş **ilinden** cām bir yād Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [ilinden, -i, -n, -din]

rişte-i zülfün **ilümden** düşdi dur / ol sebebdenür perişān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [ilümden, -üm, -den]

men ne yalguz 'ışk içinde āb-ı revān **il** yudum / gitdi dīn ü dil seni görgeç hamudan **il** yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [il,]

ārzüm idi Hidāyet kân yaş ilen **il** yumağ / hāşıl oldı kām-ı dil ol ārzūdan **il** yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [il,]

ārzüm idi Hidāyet kân yaş ilen **il** yumağ / hāşıl oldı kām-ı dil ol ārzūdan **il** yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [il,]

'aceb mi koysa **ilinden** gül etegin bülbül / koyar mı dil-berining ehl olan bu çağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [ilinden, -i, -n, -den]

Hidāyet eyle cān u gönglini yüz pāre / **ilinden** itse felek yārining ırağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [ilinden, -i, -n, -den]

ümīd-vāram eger dāmening dutam āgyār / **ilimden** almaya kılduğça mekr ü al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [ilimden, -i, -m, -den]

raķīb aldı tiken teg bu gūlnūng āl etegin / göngül ne al ilen olsa **ilinden** al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [ilinden, -i, -n, -den]

cām-ı lebin şunanda sāngā yār zūlfı teg / baş ile **il** uzat Hidāyet revān bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [il,]

dutdı **ilim** bağrumūng yağın eritdi didi kim / il misen söyle Hidāyet doğrısın yā yağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [ilim, -im]

göngül ger baħr-ı 'ışkına ħabībūng dala bilmezsin / yakīn bil gevher-i maķşūd **ilinge** sala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [ilinge, -i, -ng, -e]

kesdüri Hidāyet yüzini tiğ-ı ğam ilen / ol sīm-ten **ili** hamu işde keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [ili, -i]

gül yüzine çekdi nergis dīde oldı ehl-i dīd / sūnbūline **il** uzatkeç süsen oldı dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [il,]

ħayr u şer her ne var çünki Hidāyet ħaķ ider / çerħ-i devvār **ilinden** ne diyem āh u fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [ilinden, -i, -n, -den]

bir girān-māye güher ħalk **iline** girmiş iken / ħapdı fi'l-ħāl emān virmeyüben devr-i zamān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [iline, -i, -n, -e]

boyıngı kuçmağā çün yitmez **ilüm** ħıyyāta / virübem rişte-i cān kūy-ı girībāning içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [ilüm, -üm]

digeç ki melülem gideli zūlfı **ilimdin** / men daħı perişānem idür ol sebeb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [ilimdin, -im, -din]

aħıdur göz yaşı Hidāyet'ni / şimdi var ey şanem andan **il** yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [il,]

devletimdür yār **ilin** öpmağ için baş oynaram / hoş sa'adet men gedāya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [ilin, -i, -n]

leblerini şorup **ilden** gider isem ne 'aceb / tiz ola mest onğa her devr ayağı koş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [ilden, -den]

kuçmağ isterdüm bilin didi Hidāyet çek **ilüng** / yārlıg oldur kim aralıgıda bir mü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [ilüng, -ü, -nğ]

av 'azmine ħabībüm alıcağ kuş **iline** / gönglümüng kuşını yā Rab ide gör tuş **iline** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [iline, -i, -n, -e]

av 'azmine ħabībüm alıcağ kuş **iline** / gönglümüng kuşını yā Rab ide gör tuş **iline** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [iline, -i, -n, -e]

ol lebi nüş ki men nüş iderem zehr-i ğamın / nüş dir men alıcağ bāde çün nüş **iline** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [iline, -i, -n, -e]

açgeç şurāħi ağzını dürdini tökmege / kan yaşı döndi sākī **ilinde** piyālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [ilinde, -i, -n, -de]

gözlerüng cānıma urduğca ħadeng-i müjei / çekerem nāle **ilinden** diyerem āh daħı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [ilinden, -i, -n, -den]

çün mānga senden gelür ey cān elem / cevruüng **ilinden** ne şikāyet kılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [ilinden, -i, -n, -den]

il: Yıl, sene.

şimdi degül o yana Hidāyet teveccühi / **illardur** ol şikeste bu derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [illardur, -lar, -dur]

ol şāh ki her **il** kef ü kâfını anğup / şüride olup baħr urur cüş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [il,]

yüzi ayımdur Hidāyet zülfi ilim ħağ bilür / ayım aydan yig olur geldükçe ilim **ilden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [ilden, -den]

yüzi ayımdur Hidāyet zülfi **ilim** ħağ bilür / ayım aydan yig olur geldükçe **ilim** ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [ilim, -i, -m]

yüzi ayımdur Hidāyet zülfi **ilim** ħağ bilür / ayım aydan yig olur geldükçe **ilim** ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [ilim, -i, -m]

bir kez didi uyħuda görürsin yüzüm ol ay / göz açmamışam **iller** ola ħvāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [iller, -ler]

il-: İlişmek, dokunmak, takılmak.

saçı ki eyle kesād itdi müşki cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb ger meni gözine **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [ile, -e]

göngül tā mihr ile bahtı meh-i ruhsārīnga bi'llāh / gözine zerrece ilmez felekning günle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [ilmez, -mez]

il bas-: El basmak, dokunmak (yüreğe).

n'ola lutf eyleyüben ger başa il yüregüme / çün göngül derdine şol mäh-ı ruḥuṅdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [il baş-, -a]

il ile kara gün bayram olur: Herkesle geçen kara gün bayram olur, insanın acılı gününde dostlarının yanında bulunması ona acısını unutturur.

dil ü cān ile hicrānūḡda ne ḡam / il ile kara gün olur bayram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [il ile kara gün bayram olur,]

il üsne dut-: Bir kimseye çok saygı ve sevgi göstermek:.

cān il üsne dutmışam k'ol terk-i yağmāya diye / ey Hidāyet cān u dil nakdini talatdur māḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [il üsne dut-, -mış-, -am]

il uzat-: Birine dokunmaya çalışmak.

cān gitti 'ışkı ile vü baş oldı pāy-māl / zülfine il uzatsam ider kim iling gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [il uzat-, -sa, -m]

il vir-: Yardım etmek, fırsat vermek.

anınḡşün görsedür her ay saḡa çevgān-ı felek / ya'nī 'ışret topın il virdükçe takşir itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [il vir-, -dükçe]

devletimdür yār ilin öpmaḡ için baş oynaram / hoş sa'adet men gedāya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [il vir-, -e]

vişālūḡ kadri bilmezdim velikin imdiden şonḡra / eger il virse ol devlet bu baş u ol ayaḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [il vir-, -se]

il yu-: El yıkamak. Il Elini çekmek; arınmak; vazgeçmek.

zülfūḡe bağlanmadın umardum uşlana göngül / tā kim ol zencire düşdi ol delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [il yu-, -du, -m]

lebleri yanıda öḡmeḡ āb-ı ḡayvānı ki men / bu suyu tā aḡzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [il yu-, -du, -m]

cüst ü cūy-ı ḡūr-ı 'ın göḡlümde var idi burun / tā yüzūḡ gördüm şehā ol cüst ü cūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [il yu-, -du, -m]

göḡüliden il yudum tā baḡmaz oldı ḡāline çeşmūḡ / ki ḡayr itmez ṭabīb uşanıcaḡ bīmāra baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [il yu-, -du, -m]

men ne yalğuz 'ışk içinde âb-ı revân il yudum / gitdi dîn ü dil seni görgeç hamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [il yu-, -du, -m]

göz yaşı küyîngnî dün bir had ile almışdı kim / dışra çün başdum ayağ ivden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [il yu-, -du, -m]

ilâc: Derman, ilaç, çare, şifa.

men şayru cāna em virem ol la'li ger hakīm / şayruların 'ilâcını 'aṭṭāra yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). ['ilâcını, -i, -n, -ı]

ilāh: Allah, Tanrı.

cürm ü haṭādan olubam rû-siyāh / luṭf gözi ilen māṅa baḥ ey ilāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [ilāh,]

ilāhî: "Ey Allah'ım!" anlamında dua etme, dilenme ifadesi.

çün ki bu dergeh durur iqbāl u devlet dergehi / hār u hāṣākin ilāhî ol dering derddür māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [ilāhî,]

luṭf it ilāhî ki günahkārūṅam / dām-ı maḥabbetde giriftārūṅam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 17). [ilāhî,]

i'lām eyle-: Bildirmek, anlatmak, haber etmek.

olmuşam 'ışkūṅda āhımlan 'ālem 'ālem bilür / budur i'lām eylerem hālüm sāṅa ma'lüm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [i'lām eyle-, -r, -em]

ilan: Yılan.

ḳaddūṅde gözüm zülfiṅi tā gördi dolanmış / ilan gör özin dir ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [ilan,]

doğru gün olsa düz n'ola ol zülfi-şāndur / kim doğrulur haçan ki yiter inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [ilan,]

ilde ol-: Elinde olmak, egemenliği altında, yetkisinde olmak.

rind ihtiyārî cām-ı muṣaffādur ey ḥarīf / şart ol durur ki ilde ola dāyim ihtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [ilde ol-, -a]

ildem: Tez, çabuk, seri.

gözlerümden ay u yıl dem gitdügi andan durur / kim bu 'ömr arḥunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [ildem, -dem]

ilden ile: Elden ele, o yerden o yere.

gizüp **ilden ile** yağlıg lebinden būseler cırlar / görüng nāzük hayālin kim ‘aceb sipāhī yağlıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [ilden ile,]

ilden ile düş-: İlden ile düşmek, diyardan diyara dolaşmak.

tā niçe bir men bahār teg bu ilden ol ile düşem / şeh-bāzam ol gün ola mı küyinda laçin teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [ilden ile düş-, -e-em]

ıldırım: Yıldırım, şimşek.

oğ yağup oynında kılıç **ıldırım** kimi / gerçek ering yakın doğa ol gün şehā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [ıldırım,]

ile: Kelimenin sonuna geldiğinde birliktelik, işteşlik, beraberlik, araç, sebep veya durum anlatan cümleler yapmaya yarar.

Senden ne dil ü dīde ilen gizlū déyem rāz / Her dīde vū her dil **ile** bīnāsın u güyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [ile,]

ey cān u göngül mihring **ile** vālih ü şeydā / işbāting için kevn ü mekān oldı hüveydā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [ile,]

senden ne dil ü dīde ilen gizlū diyem rāz / her dīde vū her dil **ile** bīnāsın u güyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [ile,]

senden ne dil ü dīde **ilen** gizlū diyem rāz / her dīde vū her dil ile bīnāsın u güyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [ilen, -n]

seyl-i sirişkim **ile** yağış kıldı mācerā / utanmadı o kaṭre dengizden zihī hayā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [ile,]

niçe kim su koysa kaynar yengi küze sūz **ile** / bu dil-i sūzānda bengzer atduğung peykān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [ile,]

ey müşk urma lāf hıṭādan o zūlf **ile** / düşmez saṅa bu söz yōri git ey yüzi kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [ile,]

niçe her sözüng rakībā tīr ü hāncerdür mānga / zehr eger içsem anung yādı **ile** şekkerdür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [ile,]

ger yolında daş **ile** basursalar yüz kez rakīb / şanmagil daşını bil kim genc ü gevherdür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [ile,]

senden ne ğam ki ey büt-i dil-cū yiter mānga / ‘ālemde şādam ol ğam **ile** bu yiter mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [ile,]

küyīngda mesken itdi göngül yaḥma hicr **ile** / çün cennet ehliür ne virür-sin ‘azāb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [ile,]

dermān yoḥ ise derd **ile** meşhūr-ı şeh-r-sin / yiter Hidāyet iki cihānda hemīn saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [ile,]

kopar gönglüm yirinden göz **ile** kaşung ‘iyān görgeç / niçe kim kalḥa kuş avcılar ilinde kemān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [ile,]

kâfûr üze müşk ile sevâd eylemedüñ hîç / bir nâme ile bendengi şâd eylemedüñ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [ile,]

kâfûr üze müşk ile sevâd eylemedüñ hîç / bir nâme ile bendengi şâd eylemedüñ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [ile,]

bir oñ ile diding ki kılam hâtırungı şâd / ol sözüñge şâd oldum u şâd eylemedüñ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [ile,]

yolında ölenler kazanur ad Hidâyet / bu ad ile n'oldı ki bir ad eylemedüñ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [ile,]

bulmegeç ağzıñgı yüzüñgle varur ol zülfe dil / gündüz ile çün anı bulmaz bu ğam-gin giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [ile,]

yâkütinîñ güher saçışın angıcağ gözüm / la'l ile zer kimi yüzümi dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [ile,]

cân gitti 'ışkı ile vü baş oldı pây-mâl / zülfine il uzatsam ider kim iling gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [ile,]

her kimseye kim sen büt-i 'ayyâş gerekdür / dâyim gözi kan yaşı ile yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [ile,]

ger tîğ-ı cefâ ile diler bağrunğı her dem / ğam yime Hidâyet seni çün biyle diler yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [ile,]

bağrım karardı cevır ü cefâñ ile ey felek / kısmet günü benimle bu oldı meger karar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [ile,]

men dimen lezzeti var sâ'id ile her yenginîñ / ki hadîş oñumışam her yenginîñ lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [ile,]

ol ki hüsni içre zât-ı yektâdur / 'aql anuñ 'ışkı ile şeydâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [ile,]

ey dil gel ol qadi elif ü zülf-i dâla gör / bañr-i muñt-ı 'ışkına ğavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [ile,]

cân gitti kalmadı mânia hicrüngde dîn ü dil / ey ğam Hidâyet ile kerem eyle kıla gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [ile,]

'âşık ağyâr ile kim dir rû-be-rû koymış durur / hâliş altunına hergiz kimse rû koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [ile,]

'İsî ki dirler ölüye bir demde cân virür / söz ile lebleri mânia andan nişân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [ile,]

şol gül kâdemin başmağa gülşende görenler / gül-gün u yaşıl âl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [ile,]

kızıl kan ile boyansa saru bengzim ne ğam ey dil / mânia ol ikki 'âlemde yakîn bil kim yüz ağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [ile,]

kara zülfüñ ki deger la'line her lahza anıñ / ne şîfât ile kılam vaşfını kim câna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [ile,]

çoḡ naḡsına gök **ile** yiring olma muḡayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [ile,]

dil ağzı remzi çağladı ol ḡāl u ḡaṭṭıngı / bi'llāh bu nükte **ile** degül kim o ḡaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [ile,]

nigār u naḡş **ile** meclis bezeklü çağında / ne naḡş şaldı araya gör ey nigār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [ile,]

'aḡs **ile** bildürür saḡḡa yüz üzre yaşumı / bu sım şafḡası ki daḡılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [ile,]

dās-ı taḡammül **ile** Hidāyet biçer ḡamı / cān mezra'ında niçe ki toḡm-ı belā eker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [ile,]

ger ḡam çerisi kılsa göḡḡül ḡal'asın ḡişār / bir cām-ı 'işret **ile** anı puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [ile,]

yüz mīng hezār mekr **ile** al itse ādemī / anı görür ki alına yazdurdı kirdigār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [ile,]

şāh-ı Necef 'ināyeti **ile** Hidāyet'üḡ / her sözidür ḡavārici kesmaḡda zū'l-fiḡār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 7). [ile,]

şanma ey fitne ki zülf **ile** ruḡuḡ görmeyeli / dile sūnbül yörenür yā göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [ile,]

meni kūyından anıḡ müdde'ī āvāre kıılır / baḡrumı tīḡ-ı cefā **ile** yana pāre kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [ile,]

ol büt ki ḡaṭ u ḡāl **ile** āşüb-ı cihāndur / cāndan ḡaṭ u ḡāline göḡḡüller nigerāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [ile,]

oddur yüzi şol ḡāl **ile** ḡaṭ sanasın ey dil / oddan burulup çıḡmalu bir pāre duḡāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [ile,]

kirpüklerinin 'aksidür ol ḡaṭ **ile** ḡālī / ḡün-ı cigerimden yüziniḡ üsne nişāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [ile,]

yoḡ ḡāl **ile** ḡaṭ sūnbül-i nev-ḡīze Hidāyet / müşk-i ḡoteni 'ārızı bāḡında mekāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [ile,]

nigār ider didiler ḡan **ile** nigār yüzün / didim ki n'eyler ise durmuşam nigār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [ile,]

apardı 'aḡl **ile** fehümni ol ḡaş / giderdi dīn **ile** imānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [ile,]

apardı 'aḡl **ile** fehümni ol ḡaş / giderdi dīn **ile** imānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [ile,]

cān perdesi çāk olur kim aḡrımasun şol il / her ḡāh ki nāz **ile** biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [ile,]

ruḡsārını görgeç cān **ile** ciger yanar / kirpüklerini anḡḡaç sīnemde yürek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [ile,]

yüzi yād ile yir dutmaz göngülde özgeler fikri / bu rüşendür ki od yanan ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [ile,]

dişleme la'lüñgi ger cevri ile kanım tökdise / sahlâ göñglüm cânıma ilinme kim kan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [ile,]

sürgil ağıâr u rakîbi kapudan yâ Rab kim / görevim ola kazâ ile belâsından ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [ile,]

dinglemen dir idi ağıâr Hidâyet sözüñgi / tâ ki sen söz ile söz başladuñ ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [ile,]

dem-be-dem ey yaş çihrem nem kılup fâş itme râz / yaş-sen bu yaş ile yahşî degül nemmâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [ile,]

şormek isterken lebüñg öldi Hidâyet derd ile / lebleriñden almadı kâmi zihî nâ-kâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [ile,]

didüm ki kirpük ile bağlayam yaşım yolını / velî haçan çüb ile bağlana yolu çayuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [ile,]

didüm ki kirpük ile bağlayam yaşım yolını / velî haçan çüb ile bağlana yolu çayuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [ile,]

la'li didi göñglüñg kaçâr zülfi didi kim men zamân / baş oynâ ey dil cân ile gör kim zamâniñdur seniñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [ile,]

dutma 'uşşâkuñgi rakîb ile bir / biri munıñg iting miskinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [ile,]

ey Hidâyet reg regiñg çâk itseler gögsüñg kimi / hancer-i müjgân ile sen hem kıla gör çâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [ile,]

'ayn oldı gözüñg kıddüñg elif kıl kara zülfüñg / bu vech ile her kim seni gördi didi 'âkı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [ile,]

yandı bağırm hıvân-ı vaşlından bu göñglüm kısmeti / zehr-i hicrân ile ey gerdün yiter mesmûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [ile,]

yöri ey dil âteş ü âh ile kayğı daşını / küre-i miñnetde her simîn-ber içün mûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [ile,]

çeşmüñg görende la'lingi şorsam 'acebleme / mañmûram ol mey ile humârımın yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [ile,]

niçe gümân ile lebünge engübîn diyem / bir kez şoram haqîkâtin andın yaqîn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [ile,]

muķim ile vü şıdk ile ser-i küyüñgda ey şâhâ / olursam hâk ol dem hem işikiñg yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [ile,]

muķim ile vü şıdk ile ser-i küyüñgda ey şâhâ / olursam hâk ol dem hem işikiñg yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [ile,]

ol 'ârız ile la'li görüp haste göñglümüñg / ey şehd-leb şifây içün gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [ile,]

kimde vardur bu kâmet ile kıyâm / anğa şanma kıyâmet olsa kıyâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [ile,]

dil ü cân ile hicrânunğda ne ğam / il ile kâra gün olur bayram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [ile,]

göz yaşı küyünğni dün bir had ile almışdı kim / dışra çün başdum ayağ ivden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [ile,]

niçe servüm lâle teg şol yaŋağunğ şevkıyılan / kan yaş ile dem-be-dem ser-tâ-kadem gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [ile,]

dönderürse yaş ile devrân meni pergâr teg / dönmezem her nesneden ol nâzeninden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [ile,]

Tanğrı bilür ki kâlmadı ey şüh dil-berüm / göz ü yüzünğden ayru menüm hıvâb ile hâverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [ile,]

silmeng ayağı yüzini yüzden kim öldürür / âhîr nefes kefende 'abîr ile 'anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [ile,]

yaşlu yüzüme gülme Hidayet ki bu durur / 'ışkında hâşıl eyledüğüm sîm ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [ile,]

seyl-i sirişk ile düredürler cihâna nakb / oğşandılar görüng iki niķāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [ile,]

yolunğdadur bi'llâh fidâ rûh u revân-ı rûşenim / ki gâh toprağdan götür luţf ile ey sîmîn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [ile,]

yüzünğden ayruğ bağ ile bustāna olman mültefit / ol rûy-ı kûy u müydur bağ u bahâr u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [ile,]

ey yüzi gül başunğa kurbân olam / ol göz ile kaşunğa kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [ile,]

gün kimi meşhûr olan hûsn ile oldur dünyede / hasretingdin yitüren eflâke eğanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [ile,]

derd-i hicringden meni kim kırtara yâ Rab didim / tiğ ile yitti ecel didi ki dermânı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [ile,]

ķonağ oldı gül ü ğonçe büstānda yana / nesîm altun ile doldurur ķonağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [ile,]

yüzünğ gül ile meger lâle lâf-ı hûsn urmış / ki kalhıcağ başına kaplaya şimâl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [ile,]

câm-ı lebin şunanda sanğa yâr zülfi teg / baş ile il uzat Hidâyet revân bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [ile,]

oldı cigerim âteş-i hicrân ile biryân / yâ Rab haçan işim ola bu derd ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [ile,]

oldı cigerim âteş-i hicrân ile biryân / yâ Rab haçan işim ola bu derd ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [ile,]

cân ile göngül her biri bir yanına düşdi / yüz üsne dü zülfüng düşeli her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [ile,]

kaşı çevgândur u hâli onunğ tûb ey göngül ammâ / bu çevgân ile ol tûbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [ile,]

bir vech-i hüsn kim benim apardı kararım / Yüsufdur özi hüsn ile vü kaşları zü'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [ile,]

pâ-mâl ola Türk ü 'Acem içinde Hidâyet / baş oynamayan şıdk ile şâh-ı 'Arab için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [ile,]

hicrüngde sening eşk ile bu nâle-i zârım / ol birisi nîsândur u bu birisi nişân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [ile,]

şîrînlık ile oğşamaya ol hadîse kând / nâzûklık ile bengzemeye gül-beden beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [ile,]

şîrînlık ile oğşamaya ol hadîse kând / nâzûklık ile bengzemeye gül-beden beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [ile,]

bu nev' ile kim düstları yâd idip ağlar / şong uci Hidâyet ölü aḥbâb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [ile,]

ağyâra hemdem olma ki şong yaman olur / yaḥşılar ile olsa yaman kimse hem-nişîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [ile,]

eyleyip fermân apardıḡsa karar u dîn ü dil / durmuşam uş baş ile tâ n'ola fermânung yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [ile,]

ḡaddüngdür elif lâm-elif ol zülf ü ağız / bu vech ile görgeç seni cânâ direm Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [ile,]

lâf urur çoḡ yaşamış serv didim ḡadding ile / ḡam degül 'aklı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [ile,]

dün Hidâyet'den o göz almışdı siḥr ile cân / şimdi yüz luḡ ile ister kim aning gönglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [ile,]

dün Hidâyet'den o göz almışdı siḥr ile cân / şimdi yüz luḡ ile ister kim aning gönglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [ile,]

şanma dil cevri ile sen ḡonçe dehândan kesile / cânı kimsening ḡaçan sıvgülü cândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [ile,]

hicr ile savaşur dil ü göz gözçilik eyler / sen sına revân şü'le-i âhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [ile,]

danışmazam dehâni sözi 'akl u dânişe / her câhil ile sırnı kimesne ne danışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [ile,]

luḡfın görüp Hidâyet oning cevrine dürüş / yâr ol durur ki yâr ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [ile,]

ger yâr cân dilerse revân vir anḡa göngül / cânân ile müzâyâka cânung çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [ile,]

ğamzelen ƙan töker  orar leb **ile** / yaralar c n  duz seper yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [ile,]

 aru benğzüm la'li olur dem-be-dem  an ya  **ile** /  l ya ga un  çevresi t  döndü  atdan ya ıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [ile,]

cehlden  atma ululuğ y ra ey a y r var / kim ululuğ bilig ilendür deg ld r ya  **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [ile,]

t   **ile** budarlarım mendendir ol  a   b-ı d n / dönmegüm yo  sen bil ittim t  bu darla ya ıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [ile,]

 o  dolaşma göz ya ıla  oy Hid yet vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden ya  **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [ile,]

kim ki  alb altun kimi in   deg l bir dağ **ile** / ağa **ile**  atun alup öldüresin da  **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [ile,]

kim ki  alb altun kimi in   deg l bir dağ **ile** / ağa **ile**  atun alup öldüresin da  **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [ile,]

kim ki  alb altun kimi in   deg l bir dağ **ile** / ağa **ile**  atun alup öldüresin da  **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [ile,]

olma yoldaşı rak b n  y ri görmekçün g n  l / cehl ola ya  ı umup varmağ yaman yoldaş **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [ile,]

men' iderken varmege mey   neye z hid g z n  / gördü mescidden ayağı çekdi vardı ba  **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [ile,]

al Hid yet'den dil   c n  at o z lf n  bir  ılın /  ek ziy n  ıl il bu s d yı sen ol  all   **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [ile,]

hicrin de c n **ile** savaşımdur hem  nefes /  anı ecel ki yardım ide bu savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [ile,]

'aceb bel  ki gönülle  al y   ilinden / ne ayru vara bilürem o serv **ile** ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [ile,]

bili  ay lile yetmek diler o zülfe rak b / bu ince fikr **ile** müşkil ger ol yeterse **ile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [ile,]

  r nlik **ile**  ehd-i lebing   n-ı 'aseldür /  onmı   ara   l n     meges d yim o   na (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [ile,]

bir z t-ı rah m **ile** eger hem-dem olursam / fi'l-  l meni oğrada yüz div-i rac me (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [ile,]

'u      ar   **ile** s l k itmedi hergiz / h   dutmadı ins n şıfatını bu beh me (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [ile,]

'aks **ile** düşüpdür benim **ile** felek i i / men s mi zer  sne tökerem ol zeri s me (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [ile,]

'aks **ile** düşüpdür benim **ile** felek i i / men s mi zer  sne tökerem ol zeri s me (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [ile,]

irîşe yâra göngül secde kılsa 'âdet ile / neden ki bende bolur kurb-ı haķ 'ibâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [ile,]

irîşe yâra göngül secde kılsa 'âdet ile / neden ki bende bolur kurb-ı haķ 'ibâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [ile,]

cemâling ayını ger seyyidimdin görse / muṭî'î ola ḥamu da'vîsî siyâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [ile,]

oturdu atlu sa'âdetle devlet o gence / didim yana nereye devlet ü sa'âdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [ile,]

maḥabbetim saṅga vardur irâdet ile şehâ / kabûl kıl meni kim yoldaşım irâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [ile,]

maḥabbetim saṅga vardur irâdet ile şehâ / kabûl kıl meni kim yoldaşım irâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [ile,]

Hidâyet itse o şâhid meni şehîd n'ola / zihî yüz ağılığı kim gidesin şehâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [ile,]

raķş ider serv-i sehî bâgda belî âheng ile / başına ebr-i bahârî dūr-feşân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [ile,]

şormang ol kaş u göz ü hâl ile hâlüng niçedür / n'ola hâli düşenüng munça siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [ile,]

müşkil ki göngül bâğ-ı ruḥındın vire bir gül / bu nev' ile kim ḥaṭṭung anı çekdi ḥişâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [ile,]

dinmez benim ile senüng arada raķîbüng / kimdür ki dine bende vü sulṭân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [ile,]

göngül şâd ol ğam u şâdını bu 'âlemde yek-sân dut / neden kim hîç tedbîr ile yoḥdur çâre taķdîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [ile,]

tâ gördüm ey şanem ruḥ-ı ferḥunde fâlüngi / cân ile söylerem şıfat-ı ḥaṭ u hâlüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [ile,]

gülşende dâne bulmayıcag kuş helâk olur / bu vech ile nazardan ırağ itme hâlüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [ile,]

sen av idende cân u dil olur saṅga şağâl / cehd ile koyma özgeler aṭa şağälüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [ile,]

bir kez ḥayâl ile seni kuçsam didim Nîl'e / başdan Hidâyet itdi gider bu ḥayälüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [ile,]

lâf urduğışün sünbül o zülf ile çemende / şaldı tepük altına şabâ ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [ile,]

gök yağlıg ile kaşın ucını silicag yâr / gün gökde yaşundurdu yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [ile,]

ince aḥıtdı gözüm derd ile ḥün-ı cigeri / ki saru bengzümi hicringde boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [ile,]

hakkını gördi Hidāyet nazar itgeç anġa şāh / uş bu ma'nī ile kim er nazarı haḡ nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [ile,]

yüzini görsedüp yana gizledi zülf ile / od şaldı cāna gitdi gözümde tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [ile,]

ṭüb teg başum onıġ ayağından gidermezem / çevġān-ı hicr ile niçe kim çalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [ile,]

ol söz ü ağız vaşf iledür sözüm işit kim / ne kimse işitdi bu kelāmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [iledür, -dür]

göz teg yüz ile kim ki diler āšnālıġı / seyl-āb-ı ġamda söyle yörü yüz anıġ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [ile,]

yaşurur ġabġab-ı sīmīni anıġ ḡaṭṭ-ı ġubār / dolanur luṭf ile reyḡānı 'aḡīḡ-i Yemenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [ile,]

göġgöl tā mihr ile baḡtı meh-i ruḡsārıġa bi'llāh / gözine zerrece ilmez felekniġ ġünle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [ile,]

zekāt-ı ḡüsn virgil men gedāya / biraz büse ki oldunġ ḡüsn ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [ile,]

yandurdi cevri ile yana gerdün-ı dün meni / ancaḡ meger bu devrde gördi zebün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [ile,]

yüz ile zer-ger oldum u şarrāf-ı 'ayn ile / ey şūḡ kıldı hicr-i ruḡunġ zū-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [ile,]

yüz ile zer-ger oldum u şarrāf-ı 'ayn ile / ey şūḡ kıldı hicr-i ruḡunġ zū-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [ile,]

yüz dil ile ḡikāyet ider şol enīs-i dil / derdā bu dili bilmege bir dil bilen ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [ile,]

dün Hidāyet'ni dimenġ 'ışḡ ile rüsvālıġdan / koyıġ öz ḡāline şol ġam-zede-i rüsvāyı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [ile,]

ey göġgöl ḡaddin anıġ serv ile şimşād oḡdunġ / biyle sözler dime ey himmeti kütāh daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [ile,]

cān u dil ister idinġ baş ile koydum nazara / istesenġ söyle nedür bendeden ey māh daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [ile,]

ol ki bizi nīst iken kıldı hest / kıldı mey-i 'ışḡ ile kevneyni mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [ile,]

ma'nī kimi gizlü vü şüret nigār / ma'nīsī her şüret ile āşikār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [ile,]

çār-'anāşır bile terkīb iden / ādemi bu ḡüsn ile tertīb iden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 4). [ile,]

çek dilünġ özünġe vü ḡaddünġ tanı / bu söz ile tanımek olmaz anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [ile,]

cehd **ile** gör dingle resûlin sözün / k'anlayan anıñ sözi bildi özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [ile,]

özi durur 'ilm **ile** da'vî kılan / evvel ü âhırde tecellî kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13). [ile,]

şüret **ile** dil-ber-i 'ayyâredür / ma'nide bir dîv-i sitem-kâredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 45). [ile,]

özün **ile** doğrılığı pîşe kıl / sorğu gününden yörü endîşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 53). [ile,]

hanı olar kim munı cem' itdiler / hasret ü derd **ile** koyup gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [ile,]

bes yigi oldur ki şerîr olmaya / bâ-ğam u derd **ile** esîr olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 67). [ile,]

devlet **ile** gündüze dönsün dünün / günde yig olsun hamı günden günün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 70). [ile,]

belâ vü guşsa vü derd **ile** endüh / yığıldı her tarafından küh-ı tâ küh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [ile,]

melâlet **ile** göngül oldı bes perîşân-hâl / şabâh sinlere vardum berây-ı def'-i melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 2). [ile,]

cân bülbüliniñ meskeni gül-zâr-ı cihândur / taḥkîk **ile** bi'llâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 5). [ile,]

'ışkı eleminden göngül âh itme ki 'âşık / iḥlâş **ile** olan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 9). [ile,]

görset yüzün ey düst ki maḫşûd hemândur / kevn **ile** mekândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [ile,]

şol kirpük **ile** kaş meni yaḫmadı ancaḫ / ey ehl-i maḫabbet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5). [ile,]

ger zâhir **ile** yâr Hidâyet'den olur dūr / ey zâhid-i maḡrūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 9). [ile,]

ger fânî iken ister iseng bâḫî ola sen / iḥlâş **ile** gelgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [ile,]

ilen: ile, birlikte.

Senden ne dil ü dide **ilen** gizlü déyem râz / Her dide vü her dil ile bînâsın u güyâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [ilen,]

ister idi kaşunğa muṭlak şebîh olmak hilâl / beñzi şarardı özin bu fikr **ilen** baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [ilen,]

yârsız gören Hidâyet'ni rakîb **ilen** diyer / olmamağundur 'aceb 'âlemde bu kayḡu görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [ilen,]

ayağına itiniñ başuñı çoñ şalma rakı̄b / olma zinhār özüñğden ulu **ilen** güstāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [ilen,]

fānī cihānda şun mañga zevrak ki hātırum / bu baħr-ı ğamdan ol gemi **ilen** kılur güzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [ilen,]

ger ister iseng cān u dil ü dīnimi almağ / kıl göz ucu **ilen** bir işāret ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [ilen,]

sep göñgöl dūlāb-ı çeşmüñğden su hāk-i rāhına / yār **ilen** tā dimesünler kim arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [ilen,]

āhımla çıldı sīnem odından şerāreler / ol ikkiden düzüldi gök **ilen** sitāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [ilen,]

çerh-i harīf gerdiş **ilen** olmasa teng-dil / kim bu çemende gāh ħazāndur gehī bahār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [ilen,]

geldi nev-rüz yana gülşen ü şahrā demidür / yār-ı gül-çihre **ilen** 'ış u temāşā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [ilen,]

'azizim fūrkatinden baħr **ilen** ber / benim ħūn-ı dilimdin dolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 3). [ilen,]

ğam-ı hicrān **ilen** ölmekden özge / Hidāyet'ning şehā dermānı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 5). [ilen,]

semender teg dil ü cānım bir od **ilen** yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [ilen,]

gördi bām üsne yüzüñğ yaş oldı çeşmüm yaş **ilen** / ay tūlū' itdi felek yüzinde kevkeb oldı fāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [ilen,]

yār **ilen** kavlüm budur 'ışkıñğda kim baş oynadum / öz sözimdin dönmezem Tañrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [ilen,]

āb-rū şatup Hidāyet hāk-i dergāhıñ alur / āsitāningdin cūdā bu vech **ilen** eyler ma'āş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [ilen,]

Mūsī **ilen** Fir'avnı koy bu sözi ārifler bilür / dīdār imiş 'ābidlerüñğ 'āşıklarüñğ dīdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [ilen,]

şimdi kim yüz ħüsn **ilen** görsetti mäh-ı nev cemāl / sākī-yi mehveş ilindin cām bir yād Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [ilen,]

yoğsa levh-i sīme bir nūn yazdı altun su **ilen** / kātib-i ħudret kim ol nūn oldı 'ayn-ı 'īda dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [ilen,]

bir serv-i sīmīn-ber k'anuñğ cān u dil **ilen** yāriyem / ħvān-ı vişālinden anıñğ fikrim budur kim yāriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [ilen,]

tig **ilen** cān u diling kıldımsa her birin iki / imdi oğumlan eydür her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [ilen,]

ārzūm idi Hidāyet kan yaş **ilen** il yumağ / hāşıl oldı kām-ı dil ol ārzūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [ilen,]

niçe çeker kâkül **ilen** gönglümi / ağrımasun başınga kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 5). [ilen,]

her ne reng **ilen** kim ol dil-ber görünmiş 'aynıma / kanlu yaşdan men dağı şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [ilen,]

gül yangılur ki sen şanem-i hoş-ıışāl **ilen** / da'vî-yi hüsn ider meh bu hüsn ü cemāl **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [ilen,]

gül yangılur ki sen şanem-i hoş-ıışāl **ilen** / da'vî-yi hüsn ider meh bu hüsn ü cemāl **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [ilen,]

derdim ruḥ u lebîng giderür yâ söğüşlerüñg / gül şekker **ilen** olmasa nâ-çâr bal **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [ilen,]

derdim ruḥ u lebîng giderür yâ söğüşlerüñg / gül şekker **ilen** olmasa nâ-çâr bal **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [ilen,]

cân âl yüzüñgle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider velî bilmez ne al **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [ilen,]

baş düşde pây-mâli olur dil görür ğamın / yoḥsul meşel durur düş **ilen** pây-mâl **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [ilen,]

baş düşde pây-mâli olur dil görür ğamın / yoḥsul meşel durur düş **ilen** pây-mâl **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [ilen,]

gözüñgle bilingi göreliden Hidâyet'ing / şarf oldı 'ömri ḥamuça ḥvâb u ḥayâl **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [ilen,]

raķīb aldı tiken teg bu gülnüñg âl etegin / göñgöl ne al **ilen** olsa ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [ilen,]

od misen ey cânı yaḥan yoḥsa hicrân dağı sen / kim eridürsen bu ḥasret dağı **ilen** dağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [ilen,]

görsedüp gül-gün yüzüñg göñglümni aldunġ âl **ilen** / kimden ögrendünġ bu vech **ilen** göñgöl almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [ilen,]

görsedüp gül-gün yüzüñg göñglümni aldunġ âl **ilen** / kimden ögrendünġ bu vech **ilen** göñgöl almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [ilen,]

sensiz şanemâ bu ordu **ilen** / yaḥdı meni çerḥ kayġu **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [ilen,]

sensiz şanemâ bu ordu **ilen** / yaḥdı meni çerḥ kayġu **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [ilen,]

göñglüm ḥaṭ u tiġingızdan ayru / toḥuz çemen ü aḥar su **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [ilen,]

gözden ayaġunġ tozin gidermen / ögrendi gözüm bu dârü **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [ilen,]

'âşıkdan ider kenâre zâhid / bî-'âkl düzelmez uslu **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [ilen,]

la'lüñgi āngup Hidāyet eyler / dolu etegini inçü **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 5).
[ilen,]

gözüm ağıyāra baħsa 'ārüzüñ māhiyyetin döymez / bu vech **ilen** ki günden göz kamaşur kıra baħmağdan
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [ilen,]

kesdürdi Hidāyet yüzini tiğ-ı ğam **ilen** / ol sīm-ten ili ħamu işde keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [ilen,]

ol ki 'ömrüm teg geçer baħmaz māñga ta'cilden / ħüsnini ħaķ saħlasun tağyır **ilen** tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [ilen,]

delü gönğlüm ki 'ışķ oynar o zülf-i pür-zī-tāb **ilen** / ħatā yolın şorar gerçi gider rāh-ı şavāb **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [ilen,]

delü gönğlüm ki 'ışķ oynar o zülf-i pür-zī-tāb **ilen** / ħatā yolın şorar gerçi gider rāh-ı şavāb **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [ilen,]

ol ikki nergis ögende gönğül biryān olur 'āşık / ağırlar ikki ser-ħoşnı görüñg bir şiş kebāb **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [ilen,]

felekden gün tūlū' itgeç ivinden çıhtı ol dil-ber / kıyāmetdür bu gün kim ay çıħupdur āfitāb **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [ilen,]

'aceb mi gönğlüme düşse yaşıñ aħgeç lebi 'aksi / ki çağır çoħı oldur kim gelür Bağdāda āb **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [ilen,]

Hidāyet ħāk-i rāhını gözünge bu türābıñg çek / ki ħiç yirde menāfi'de bir olmaz bu türāb **ilen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [ilen,]

Hidāyet bu bir şi'r **ilen** bend kıldıñg / ħorāsān u ehl-i Semerkand ağızın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [ilen,]

sāyil-i eşkini maħrūm itme yüzden nişe kim / yüz ümīd **ilen** ivürdi göz anı yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [ilen,]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlıñg raķīb / bu hevā **ilen** dir ol ħas dirse ħār-ı ğam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [ilen,]

cehlden şatma ululuğ yāra ey ağıyār var / kim ululuğ bilig **ilendür** degüldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [ilendür, -dür]

yār **ilen** hem-dem olup iķer Hidāyet cām-ı vaşl / bu melāletden raķībi gör ne yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [ilen,]

tā hezār engiz **ilen** gül vaşfın ider bülbüle / özini süsen niçe gör veh zebān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [ilen,]

veh ne 'iş ider idi ħaste gönğül la'li **ilen** / bir gice düşse idi bī-ħod u bī-ħuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [ilen,]

eyleme pinhān yüzünge zülf-i 'anber-bār **ilen** / yana men āşūfte'i bī-dīn ü imān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [ilen,]

atlandı tiğ **ilen** yana ol ay gün kimi / tā ħancaru gidüp ide ķurbān bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [ilen,]

al **ilen** aldı cân u gönğül 'aynuḡ alası / mekr itdüḡi nedür daḡı ne koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [ilen,]

bu nev' **ilen** ki dīdelerüm kanını töker / tiz günde ğarğa eyleye seyl-āb-ı ḡün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [ilen,]

yüz tarīk **ilen** getürdi berg-i nesrīn araya / karaḡu tā perçemin anıḡ < hem > miyānın baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [ilen,]

yansam n'ola 'ışkıḡ odı **ilen** / gör çūbı ki niçe nūr ider nār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [ilen,]

her laḡza senıḡ ḡayāling **ilen** / sevdāyī gönğül bir özge bāzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 4). [ilen,]

viren āḡa biş ḡis ü altı cihāt / yazan āḡa āyet **ilen** beyyināt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [ilen,]

cürm ü ḡaḡadan olubam rü-siyāh / luḡf gözi **ilen** māḡa baḡ ey ilāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [ilen,]

cümle cihān ehli **ilen** doḡrı ol / şer'a yapış ister iseng doḡrı yol (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 49). [ilen,]

doḡrı olup doḡrı yörü doḡrı di / doḡrılıḡ **ilen** iki 'ālemni yi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51). [ilen,]

kerem kıl ey nesīm-i nev-bahārī / men-i bī-çāre **ilen** ḡaḡk-ı yārī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 1). [ilen,]

gül **ilen** söyle bülbül iştıyākın / çemen yüzine sünbül iştıyākın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 3). [ilen,]

gel içgil zevk **ilen** devlet ayaḡı / bu devletden bizi çekme a yaḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [ilen,]

ilin-: İlişmek, dokunmak.

dişleme la'lüḡi ger cevır ile kanım tökdise / saḡla gönğlüm cânıma **ilinme** kim kan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [ilinme, -me]

ilin dut-: Yardım etmek.

yā Rab ki ne iş düşse Hidāyet'niḡ ilin dut / senden budur ol düşmese ey düst temennā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [ilin dut-,]

iline düş-: Eline düşmek, birine muhtaç olmak, yakalanmak, düşmanın ya da kendisine hıncı bulunan birinin hâkimiyetinde kalmak anlamlarına gelmektedir.

ḡaş irişdi Hidāyet itiniḡ cergesine / pādīşeh manşıbı hergiz düşe çāvüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [iline düş-, -e]

şormāḡ ol kaş u göz ü ḡāl ile ḡālūḡ niçedür / n'ola ḡālī düşenüḡ munça siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [iline düş-, -e, -nüḡ]

veh ne 'îş ider idi hâste göngül la'li ilen / bir gice düşse idi bî-hod u bî-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [iline düş-, -se]

iling gid-: Bir şeyi kavramak, tutmak istemek. Atasözleri, Deyimler veya Birleşik Fiiller.

cân gitti 'ışkı ile vü baş oldu pây-mâl / zülfine il uzatsam ider kim iling gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [iling gid-, -er]

illâ: -den başka.

ol yâr bilür hâste Hidâyet sözün ancağ / kuş dilini fehm eylemez illâ ki Süleymân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [illâ,]

'illet: Hastalık, kötülük.

hamd ü şenâ mübdi'-i bî-âlete / muhteri'-i bî-ğarağ u 'illete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 1). ['illete, -e]

'ilm: Çalışmakla elde edilen ilâhi ve beşeri bilgi.

özi durur 'ilm ile da'vî kılan / evvel ü âhırde tecellî kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13). ['ilm,]

ilüngden gel-: Gücünün yettiğini yapmak.

görsed diding ne gelse ilüngden mângâ rakîb / ger Tağrı koysa ölmez isem görsedem sağâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [ilüngden gel-, -se]

ilyâs: Hızır ile birlikte abıhayatı bulan ve ölümsüz olup karada zor durumda kalan insanlara yardım eden İlyas peygamber.

bu dünya söyledügüñdür iki kapılı ribât / gelen gider gerek ilyâs dut gerek vaṭvât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [ilyâs,]

îmân: İman, inanç, inanma.

apardı 'aql ile fehmümni ol kaç / giderdi dîn ile îmânî gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [îmânî, -ı]

kâfir olam götürmesem îmânî hâlingē / çün gördüm oldu nâr anğâ gülşen-i ḥalîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [îmânî, -ı]

ey Hidâyet cân u dil alsa gözi / râziyam kaçd itmesün îmâna tek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [îmâna, -a]

îmândur o mâhîng yüzi bu şong nefesimde / bir kimsene bulman ki mângâ 'arz ide îmân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [îmân,]

İmāndur o māhīng yüzi bu şong nefesimde / bir kimsene bulman ki mānga 'arz ide İmān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [İmāndur, -dur]

başını kırıp 'izārı haṭṭını giydürdi yār / tazelendi ey Hidāyet başdan İmānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [İmānuṅ, -uṅ]

eyleme pinhān yüzüṅi zülf-i 'anber-bār ilen / yana men āşüfte'i bī-dīn ü İmān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [İmān,]

imdi: Şimdi, artık, öyleyse.

şimden geri hicrāna meni yār diler yār / **imdi** benim olmağuma bildüm ki ever yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [imdi,]

sınaduṅ özünṅi aḡyār Hidāyet'le üküṣ / savuş **imdi** dimiş olam saṅa çoḡ itme savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [imdi,]

şem'-i ruḡnuṅdan aldı ışığ **imdi** ey çerāḡ / ger tanımaṅ diseng n'ola dutmuş gözünṅni yağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [imdi,]

tığ ilen cān u diling kıldımsa her birin iki / **imdi** oḡumlan eydür her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [imdi,]

baḡr-ı ḡam içre ten gemisi olmuş **imdi** ḡark / ki kayḡu daḡı saḡlamaz olsaydı lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [imdi,]

batarlar **imdi** kaplayuban şīşe başlara / ḡavvāṣ kimi kulzüm-i sīm-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 6). [imdi,]

vişālünṅ kadri bilmezdim velikin **imiden** şongra / eger il virse ol devlet bu baş u ol ayaḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [imiden, -den]

ḡātem-i ḡusn **imdi** yaraştı gülünṅ barmaḡına / kim aningçün la'lden ḡonçe yasatdurdı nigīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [imdi,]

imis: "i-" ek-fiilinin duyulan geçmiş zaman çekimi.

hicrān günü Hidāyet'e hem-dem olur raḡīb / doḡrı **imis** ki yavuzā eksük degül kaḡā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [imis,]

aningçün cigeri itlerünṅ öñine çeker / dil ki tā dimeyeler yoḡ **imis** aning cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [imis,]

tökdükçe göz yaşını bulunmaz nihāyeti / baḡr-i muḡīṭuṅ olmaz **imis** ḡadd ü ḡāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [imis,]

imtiḡān id-: Sınamak, denemek, yoklamak.

kılduḡca ḡam oḡına nişāne göṅül seni / kaṭ'-ı ümīd eyleme kim imtiḡān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 4). [imtiḡān id-, -er]

in-: (Allah'ın emirleri, tebliḡleri peygamberleri vâsıtasıyla kullarına) Gönderilmek, nâzil olmak.

sidre ad ng z  nina inmedi hem n bes / t b  Leheb ng  yeti **indi** hem o  na (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [indi, -di]

sidre ad ng z  nina **inmedi** hem n bes / t b  Leheb ng  yeti indi hem o  na (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [inmedi, -me, -di]

in: Mağara.

doğru gün olsa düz n'ola ol zülf-i  ndur / kim doğrulur aan ki yiter **inine** ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [inine, -i, -n, -e]

'in n: Dizgin, idare etme.

g l emen tahtında sult ndur rey h n leşkeri / ancaru eh gitse ol yan dönderür leşker **'in n** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). ['in n,]

cih nda men dağı bir eh-s v r-ı devlet idüm / ki hem **'in n m** idi taht u baht u 'izz   cel l (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). ['in n m, -im]

'in yet: Lütuf, ihsan, iyilik, yardım.

 h-ı Necef **'in yeti** ile Hid yet' ng / her sözidür av rici kesmağda z 'l-fi r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 7). ['in yeti, -i]

ey dil darıhma n z u 'it b ndan ol meh ng /  d ol neden ki var sening len **'in yeti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). ['in yeti, -i]

sen hem anem  terk ide g r cevır   cef yı / ıl l tf u **'in yet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). ['in yet,]

ince:  nce, zarif.

bili ay lile yetmek diler o zülfe ra b / bu **ince** fikr ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [ince,]

ince ağıtdı gözüm derd ile  n-ı cigeri / ki saru beng z mi hicring de boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [ince,]

incel-:  nceltmek, zayıflatmak.

c n  ğamunđdan açdı gözüm yaşı N l teg / cismim bil ngni isteyüp **inceldi** ıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [inceldi, -di]

inci-:  cinmek, darılmak, gücenmek.

ağy r h milen meni ger y r iki böler / **incimezem** neden ki ra bimle  b keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [incimezem, -mez, -em]

S rh b içinde an ng  t kse Hid yet **incime** / 'ayn-ı keremdür her ne kim ol terk-i Tebr z eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [incime, -me]

senden Hidāyet **incimez** ey cān ne kim gelür / hoşdur ne olsa bendeye haqqıñ havālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [incimez, -mez]

incin-: İncinmek, darılmak, gücenmek.

cāna çoḥ oḥ atduḡuñdan şanma ey cān **incinem** / kim her oḡuñ bir ümīd ü istimāletdür mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [incinem, -em]

incit-: İncitmek, darıltmak.

za'if oldı Hidāyet tār-ı zülfıñ hicrilen şöyle / ki ger mūr üsne minse bir ser-i mūr anı **incitmez** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [incitmez, -mez]

inçü: İnci. II Divan şiirinde en çok sözü edilen ve tasavvurlarda yer alan kıymetli taş incidir. Bu kadar çok ilgi görmesinin sebebi, nisan yağmurunun sadeñin içine düşmesi sonunda meydana geldiği şeklindeki inanış, rengi, parlaklığı ve yuvarlak şeklidir. Bu özelliklerinden dolayı ay, güneş, sevgili, âşık, çiçek, diş, gözyaşı, jâle, katre, söz, nazm, ter ve duâ ile ilgili tasavvurlarda sık sık yer alır. Bilhassa sevgilinin dişi ve sözleri için çok kullanılan bir kıymetli taştır. (Sefercioğlu, 2001: 97).

ḥammāmda dün ğark-ı 'arāk cismini gördüm / şandım ki bilür üstine **inçü** düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [inçü,]

inçü diş ü la'l-i nābıñğün senıñ / gözlerüm yaşı aḡar dūr-dāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [inçü,]

la'lüñgi aḡup Hidāyet eyler / dolu etegini **inçü** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [inçü,]

ey ki hıç yırde dişüñ teg sulu **inçü** olmaya / la'lingi şordur mañga tā yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [inçü,]

kim ki ḡalb altun kimi **inçü** degül bir daş ile / aḡça ile şatun alup öldüresin daş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [inçü,]

dişlerüñ 'aksın yaşımda kim ki gördi didi kim / hıç dengizde biyle şeffāf arı **inçü** olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [inçü,]

ini: Koku.

dilerem şol dü zülf-i müşkīni / k'andan alur ḡotende müşk **ini** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [ini,]

mu'aṭṭar kıldı hoş-büydān meşām-ı cān u dil esgeç / meger zülfıñden almışdur şabā ey yüzi ay **ini** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [ini,]

insān: Adam, beşer, insanoğlu.

'uşşāk ṭarık ile sülük itmedi hergiz / hıç dutmadı **insān** şıfatını bu behīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [insān,]

intihāb it-: Seçmek.

men söğüşünğden sening öğmeğünğ fark itmezem / Tanğrı sözini edebsizlikdür itmek intihāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [intihāb it-, -mek]

ingen: Hemen.

bağ Hidāyet başunğ üsne durur ol serv-i revān / niçe olmaya ingen baş götür ü Tanğrıya bağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [ingen,]

ingen: Çok, pek, o kadar.

hāl-i müşкінünğ görenden berlü ey hūrī sening / hālden düşdüm ingen bilmen ne hāletdür manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [ingen,]

ğamzesinden gözining olma Hidāyet gāfil / hazır ol kim bu ğazanfer ingen evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [ingen,]

ruh-ı meh-peykerünğ tarfin dutupdur hāl ingen zībā / felek hūrşīdi māt olmuş gözünğ bir niçe beydağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [ingen,]

ipek: İpek böceği kozasından elde edilen ve dokumacılıkta kullanılan çok ince parlak tel.

kanlu kirpükler yaşımla āl ipekdür şanasın / kim durur göz merdümü her dem dūr-i gāltān anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [ipekdür, -dür]

ir-: Ermek, ulaşmak, kavuşmak.

dudağınğ ālina iren döyer gözünğ mekrin / neden ki çağır içen hālet-i humār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [iren, -en]

ulu devlet durur irmek İrem teg küyınğa şāhā / sa'adet yarlıg kıldı gedā ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [irdüm, -dü, -m]

ulu devlet durur irmek İrem teg küyınğa şāhā / sa'adet yarlıg kıldı gedā ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [irmek, -mek]

dün atlu irdüm yārūme emdür lebünğ emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [irdüm, -dü, -m]

tā kırtulup firākdın irdim vişālünge / yād eyleyüp o günleri şükr iderem bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [irdim, -di, -m]

tığınğla sansan ölmeyen irmez çü vaşlınğa / ey seng-dil Hidāyet'e rahm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [irmez, -mez]

kağıyup sürdürdi yüzden müdde'ini dün habīb / bendesine merhametle irdi sultānunğ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [irdi, -di]

yāra irdim kesilüp müdde'iden girçek imiş / kim ki yağşılığ umar bolsa yamandın kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [irdim, -di, -m]

ğam ivürmekden Hidāyet göñğlin almekse murād / uma ey cān sen tegi maḳşūdına ol hem **ire** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [ire, -e]

niçe gün ger hātır olmışdı muḳayyed miḥnete / faẓl-ı haḳ yārānlıḡ itdi **irdi** 'ış ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [irdi, -di]

ten kaydın üzgeç **irdi** göñgül vaşla sen daḡı / ey cān vişāliḡ ister iseng yüz anıḡ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [irdi, -di]

niyyet itgeç ḳaddüñgi göñğlimde **irdim** küyüñga / menzile irür onuḡ kim doḡrı ola niyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [irdim, -di, -m]

ḡvān-ı vişāline didüm **irem** göñgül didi / epsemdür ey şikeste göñgül ḡanı sen ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [irem, -em]

irādet: İrade, dileme, gönül isteḡi.

maḡabbetim saḡa vardur **irādet** ile şehā / ḳabül ḳıl meni kim yoldaşım **irādet** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [irādet,]

maḡabbetim saḡa vardur **irādet** ile şehā / ḳabül ḳıl meni kim yoldaşım **irādet** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [irādet,]

irak: Irak ülkesi.

çün '**irak** içre Hidāyet yok durur söz ḳismet / dur ḡorāsān 'azmin eyle yoḡsa meyl-i Rüm ḳıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). ['irak,]

irem: Âd kavmi zamanında Şeddad tarafından cennete benzetilmek üzere Şam veya Yemen'de yaptırılan bahçe.

ulu devlet durur irmek **irem** teg küyüñga şāhā / sa'ādet yarlıḡ ḳıldı gedā ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [irem,]

iriş-: Erişmek, ulaşmak, gelmek.

Hidāyet oḡur iken dün ḡabīb dīvān-ın / rakīb **irişdi** didi kim yana ne dīvāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [irişdi, -di]

ḡaçan kim at şalup ol şūḡ mendin saru segritmez / **irişmez** cān murādına göñgül maḳşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [irişmez, -mez]

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u rāḡ etegin / ṭavāf için bile çaldı şüküfe aḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [irişdi, -di]

var ise gerçi tükenmez ni'metüñ ey gül-sitān / beslegil kim **irişür** gül kimi miḡmānūñ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [irişür, -ür]

cām-ı vişāl nūş ider iken **irişdi** hicr / devrān şonḡi görüñḡ ne aḡu ḳatdı aşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [irişdi, -di]

irişe yāra göñgül secde ḳılsa 'ādet ile / neden ki bende bolur ḳurb-ı haḳ 'ibādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [irişe, -e]

hâş **irişdi** Hidāyet itiniñ cergesine / pādīşeh manşıbı hergiz düşe çāvūş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [irişdi, -di]

terk it 'alāyıkıñgı Hidāyet mükemmel ol / andan burun ki **irişe** Allāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [irişe, -e]

każā-yı hükm-i ilāhī **irişdi** peyk-i ecel / getürdi nāme-i hasret zevāle döndi kemāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 15). [irişdi, -di]

irşad eyle-: Doğru yolu göstermek, aydınlatmak.

şāh luftından cihān ehline oldı feth-i bāb / bendeye devlet bu fethü'l-bāba irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [irşad eyle-, -di]

İs: Yaşama; yiyip içme; zevk ve safa.

geldi nev-rüz yana gülşen ü şahrā demidür / yār-ı gül-çihre ilen **İş** u temāşā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [İş,]

iş: Bir amaca ulaşmak için yapılan çalışma, faaliyet, amel.

dindürmezem ağıyārı itingle olalı yār / her **işde** ki var ādeme yoldaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [işde, -de]

dīde hoş tezhīb ider hicrüngde yüzün şafhasın / her işi çoğ eylese kimse ol **işde** uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [işde, -de]

şorma didiñ mi ağızıñgı haberin / bize **işim** benim mu'ammādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [işim, -im]

dutdı zülfüng ger delü gönğlüm didim n'oldı didi / niçe öz **işin** duyup adın delü koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [işin, -i, -n]

gözlerüm yaşın töküp buldı dişiñg vaşlın şehā / hınsı gavvāşiñg **işidür** kim bula busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [işidür, -i, -dür]

men ki **işimdür** lebiñg devrinde dörd-āşāmlıg / rindim adım zāhid oğurlar zihī bed-nāmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [işimdür, -im, -dür]

kesme cāndan ğam u derdüñgni ... / mülk vīrān ola zulm olsa **işi** pādīşehiñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [iş, -i]

yüzüñgden ayru benim derd ü āh u ğam-gīnlik / **işim** şikestelik ol zülf kimi miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [işim, -im]

vaşl için cān ister isēñ şanma takşir eyleyem / kāfirem ger men bu hayr **işine** te'hīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [işine, -i, -n, -e]

niçe söylerdüñg ki mecnūn yiridür şahrā vü kūh / dağı seg teg var mıdur bu **işde** kim mecnūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [işde, -de]

haçan bu **iş** kılam men eger hūş-mend olam / yağmur kimi bu ğam ki Hidāyet yağar māñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [iş,]

... / nâşih diyer ki 'ışk **işine** kılma çoğ heves (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [*işine, -i, -n, -e*]

kesdürdi Hidāyet yüzini tığ-ı ğam ilen / ol sîm-ten ili ħamu **işde** keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [*işde, -de*]

şol zülf-i siyeh remzini göñglüm duyar ancağ / Leylî **işini** duymaya hiç kimse çü Mecnûn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [*işini, -i, -n, -i*]

yâ Rab neme apardı beni ol kaşları kemân / kim men kemînesiyle **işidür** kemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [*işidür, -i, -dür*]

yârdın dönme müdde'î sözile / ey göñgöl **işiden** gerek uşlu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 4). [*işiden, -i, -den*]

luţfın görüp Hidāyet onıñ cevrine düşüş / yâr ol durur ki yâr ile her **işde** varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [*işde, -de*]

göz yüzün gördi göñgöl çekdi Hidāyet ğamını / belî her **işde** ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [*işde, -de*]

'aks ile düşüpdür benim ile felek **işi** / men sîmi zer üsne tökerem ol zeri sîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [*işi, -i*]

gül budağı kimi her dem eyleme bir yañga meyl / yañşı olmaz biyle **iş** aylanma ey cân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [*iş,*]

ger öldürür Hidāyet'i ğamzenğ 'aceb degül / munuñ teg **iş** durur aña ħağdan hidāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [*iş,*]

Ya'kûb egerçi Yûsuf içün çekti çoğ belâ / bu **işde** kıldı fûrkatuñ andan füzûn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [*işde, -de*]

şormañız yârûmi kim cevır ü cefâ niçe durur / biyle **işlerde** yoğ ol terk-i ħaţānuñ ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [*işlerde, -ler, -de*]

ħāţıruñı yañşı işe tiz kıl / her ne yaman **iş** ola perhiz kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 65). [*iş,*]

ħāţıruñı yañşı **işe** tiz kıl / her ne yaman iş ola perhiz kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 65). [*işe, -e*]

şehâ bu ħayr **işe** te'ħîr kılma / unut taķşîrûmi taķşîr kılma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 26). [*işe, -e*]

iş: Sahip, malik.

şol âl yañgağunğı görsedüp aldunğ karâr u şabr / ey mekr **isi** kimse senünğ bilmez alunğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [*isi, -i*]

iş düş-: Yapılması gereken bir işin ortaya çıkması.

yâ Rab ki ne iş düşse Hidāyet'niñ ilin dut / senden budur ol düşmese ey düst temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [*iş düş-, -se*]

iş düş: Olay meydana gelmek.

Yâ Rab ki ne iş **düşse** Hidâyetnûñ elin dut / Senden budur ol düşmişe ey dost temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [düşse, -se]

iş it-: Bir şeyi görev, meslek olarak kabul etmek; bir şeyi kendi uğraşı, sorunu durumuna getirmek.

bir niçe söz cân göñgüle dir işit / cân u göñgülle bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [iş it-,]

İş it-: Yeyip içip eğlenmek.

veh ne 'İş ider idi hâste göñgöl la'li ilen / bir gice düşse idi bî-hod u bî-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). ['İş it-, -er]

İş ü 'işret: Zevk ve eğlence yapmak, yiyip içmek.

niçe gün ger hâtır olmuşdı muqayyed miñnete / fażl-ı haq yârānlıg itdi irdi 'İş ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). ['İş ü 'işret, -e]

İsâr eyle-: Dökmek, saçmak.

sen sîm-berüñ eylesem İsâr ayağına / yaş gevherini duta hamu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [İsâr eyle-, -se, -m]

İsâr it-: Serpmek, dökmek.

her lahza güher-bâr gözümden men-i dervîş / İsâr iderem maqdem-i cânâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [İsâr id-, -er, -em]

işâret kıl-: El, kol ve mimiklerle hareketler yapmak.

ger ister iseñg cân u dil ü dînimi almağ / kıl göz uci ilen bir işâret ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [işâret kıl-,]

çoñ göñgüller ki bu gün ol gözi hûn-hvâre sile / ger işâret kıla bir gamze-i hûn-hvâresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [işâret kıl-, -a]

işâret-i dil: Gönlü gösterme.

kılgaç **işâret-i dil** ü cân virdi Hidâyet / güldi didi ... (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 5). [işâret-i dil,]

isbât: Doğrulama, gerçeği ortaya çıkarma.

ey cân u göngül mihring ile vâlih ü şeydâ / **isbâtîng** için kevn ü mekân oldı hüveydâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [*isbâtîng, -îng*]

ise: Ek fiilin şart çekimi .

ağyâra yâr olup maṅga cevır itdügüng nedür / kaşdunğ helâkim **ise** bu kayğu yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [*ise,*]

fikrüng ahtımağımda **ise** ey yağış bu gün / gör yaşımı vü yağma ki bu su yiter maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [*ise,*]

dermân yoḥ **ise** derd ile meşhûr-ı şehr-sin / yiter Hidâyet iki cihânda hemîn saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [*ise,*]

didim olmağa ayağunğda göngül hasreti var / didi ger aṅga naşib olur **ise** devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [*ise,*]

uçâ yazar za'fdan göge Hidâyet doğrusı / derd eger bu **ise** geldükçe 'acâyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [*ise,*]

ger aldı **ise** lebi mendin ihtiyâr n'ola / belî Hidâyet alur ilden ihtiyâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [*ise,*]

yitmeye ol lebe her niçe ki zîbâ **ise** hâl / olmaya la'l kimi kıymeti hergiz şibhîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [*ise,*]

ay yüz n'ola şarardunğ **ise** kaşı gamından / sen teg yüz onunğ kaşlarınınğ yayına kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [*ise,*]

müdde'îning niyeti tîğ-ı cefâ çalmağ **ise** / var ümîdim hağa kim niyyeti başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [*ise,*]

kestürmez **isem** haṭṭı için başı kalem teg / ey tîğ-ı kazâ başımı virdüm kalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [*isem, -m*]

ger düst Hidâyet meni damuya dilerse / meyl eyler **isem** kâfir olam bâğ-ı na'îme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [*isem, -m*]

ger tökdi **ise** gözleri kanım 'aceblemenğ / gözetmişdi gamzeleri andan burun meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [*ise,*]

çekdi sînemden oḥın dil-ber ü peykân kaldı / ger göngül gitti **ise** yüz şükr aṅga kim cân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [*ise,*]

dil menden istedünğ başıla cân daḥı seninğ / dönmen ne **ise** sen büt-i dil-ḥvâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [*ise,*]

şâf eger koymaz **iseng** dürrden / merḥamet it yoḥsa ölür derdden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 32). [*iseng, -ng*]

müdâm cevır ü cefâ yayını sipihr kırar / belâ çeküp oḥını kime oğrar **ise** vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [*ise,*]

ger fânî iken ister **iseng** bâkî ola sen / iḥlâş ile gelgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [*iseng, -ng*]

İsî: Hz. İsa.

İsî ki dirler ölüye bir demde cân virür / söz ile lebleri mânia andan nişân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [İsî,]

işî eyle-: Bir işi gerçekleştirmek, yapmak, etmek.

dîde hoş tezhîb ider hicrûngde yüzün şafhasın / her işi çoğ eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [işî eyle-, -se]

ışidil-: İşitilmek, duyulmak.

... / munung kimi hadîs dahı az ışidilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 5). [ışidilür, -ür]

ışik/g: Eşik, kapı eşiği, kapı. Bkz. âsitân

daş ışigîngde yolu olmaduğün şâhâ / başını hâste Hidâyet dün ü gün daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [ışigîngde, -ing, -de]

esbâb-ı cihândan o ki geçmez ışiginde / hayvândur özin beste-i kâh u 'alef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [ışiginde, -i, -n, -de]

muķim ile vü şıdk ile ser-i küyîngda ey şâhâ / olursam hâk ol dem hem ışiking yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [ışiking, -ing]

kime hâlim bildürem ey yâr iti bir söyle kim / bu ışikde sendin özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [ışikde, -de]

yastanan ışigi daşın hacerü'l-esved için / ne vara Mekke saru bir kara daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [ışigi, -i]

men Hidâyet kimi gitmen ışigindin zâhid / niçe da'vet kılasın cennet-i a'lânga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [ışigindin, -i, -n, -din]

ışim ol-: (Biriyle) Uğraşmak zorunda bulunmak: "Onunla işimiz var" gibi.

oldı cigerim âteş-i hicrân ile biryân / yâ Rab haçan işim ola bu derd ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [ışim ol-, -a]

ışit-: Duymak, dinlemek.

raķibûng cevır kılduğça kapuğdan gitmezem ammâ / aşğa kişiniğ sözün ışitmek hem aşğıgıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [ışitmek, -mek]

ışitdüm bûy-ı zülfiniğ ruḡuḡ bağı gülün dirdüm / benim ey gonçe-i devlet cihânda bu idi dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [ışitdüm, -dû, -m]

men bu sözi ışideli düstlar / yiri degül mi ânga kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [ışideli, -eli]

ey geyik gözlü **işit** 'aşıkunğ efgānı disem / kim kulağ aşadır munda Hidāyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [*işit*,]

işitdüm kıanıma 'azmingdür ey mäh / yana 'azm eyleseng yarıçünğ Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [*işitdüm*, -dü, -m]

ol söz ü ağız vaşf iledür sözüm **işit** kim / ne kimse işitdi bu kelāmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [*işit*,]

ol söz ü ağız vaşf iledür sözüm işit kim / ne kimse **işitdi** bu kelāmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [*işitdi*, -di]

felek kim kıan ider ğamdan müdām ehl-i cihān bağrın / **işitse** bağı kıan ola göngülning āh u vāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [*işitse*, -se]

tā Hidāyet'den **işitdi** şol nebātī leb sözün / şekkerin ezdi şekerci vü dükānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [*işitdi*, -di]

söyleye bir nükte ki dil-bend ola / dünyede her **işidene** bend ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 37). [*işidene*, -en, -e]

bir niçe söz cān göngüle dir **işit** / cān u göngülle bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [*işit*,]

hayālüngden göngül çün gördi **işid** / karāngu dünde sağın doğdı ħurşid (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [*işid*,]

sağınma sözümi kim aldamekdür / **işitmek** senden ü menden dimekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 10). [*işitmek*, -mek]

o günki devlete şem'-i Hidāyet / **işitseng** sözümi ey şem'-i Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 9). [*işitseng*, -se, -ng]

'işmet: Günah ve suçtan arınma.

kaş çatma talebden ki şānga gevher-i ma'nī / **'işmet** tarafından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 3). [*'işmet*,]

ism-i bā-müsem mā: Ismiyle isimlendirilmiş olan.

hünī didim gözine tökdi kıanı / doğrusı ism-i bā-müsem mādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 4). [*ism-i bā-müsem mā*, -dur]

'işret: İçki içme, içki.

anınğcün görsedür her ay şānga çevgān-ı felek / ya'nī **'işret** topın il virdükçe takşir itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [*'işret*,]

serv kim gördi ki gül-berg-i tarī gönglek ide / kuça gül-bergi onunğ **'işret** idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [*'işret*,]

iste-: İstemek, dilemek.

bu h  le kim men isteyüben h  le düşmişem / düşsün görem o h  le yaman **isteyen** sa  ga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [isteyen, -y, -en]

bu h  le kim men **isteyüben** h  le düşmişem / düşsün görem o h  le yaman isteyen sa  ga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [isteyüben, -y, -üben]

ister idi kaş  n  ga mu  tlak şeb  h olmak hil  l / be  nzi şarardı özin bu fikr ilen baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [iste-, -r, -i, -di]

y  r  n  g yüzi görgeç dehenin **iste** Hid  yet / kim mehd  i   a  ı gizl   olan f  ş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [iste,]

ger ister isen   c  n u dil    d  nimi alma   / k  l göz ucu ilen bir iş  ret ki senin  gd  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [iste-, -r, -i, -se, -n  g]

g  l   a  ıdur Hid  yet    g  l-gün çağır demi / var bir muş  hib **iste** v   gel devlet  n  g becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [iste,]

c  n **istedi** viş  line şorğaç bah   nedür / virdüm g  n  g  lle c  n didi var kim bah  ned  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [istedi, -di]

b  se **istersem** leb  n  gden göz ka  har dil-ber şorun   / men muni  nlan s  zde-em ol nişe   ancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [istersem, -r, -se, -m]

varma   **ister** ser-i k  yına Hid  yet g  n  gl  m / meyl-i bülbül n'ola ger c  nib-i g  l-z  ra k  lır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [ister, -r]

a  zından istedüm ki tapam zerrece niş  n / didi ki şor ol **isted  g  n  g** hiç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [isted  g  n  g, -d  , -g, -  n  g]

a  zından **istedüm** ki tapam zerrece niş  n / didi ki şor ol isted  g  n  g hiç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [istedüm, -d  , -m]

viş  lin **isteyen** geç ğamudan kim bulmaya vaş  n / dil u c  n şaf  hasından kim ki   ayrun  g na  ş  n arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [isteyen, -y, -en]

şormek **isterken** leb  n  g öldi Hid  yet derd ile / leblerin  gden almadı k  m  i zih   n  -k  ml  g (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [isterken, -r, -ken]

c  n   ra  k  bi ehl-i naş  r    n bel   bilür / men' itme g  n  gl  m **istese** senden an   ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [istese, -se]

virse Hid  yet y  r   p  ş ister mi ki c  n u g  n  g  l / sende ne var anin  g gerek niş  n kim anin  gdur senin  g (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [iste-, -r, -mi]

a  zın  gdan **isterken**   p  ş la'lin  g yaşurun d  şledin  g / gözden kızıl kanım t  ken za  m-   nih  n  n  gdur senin  g (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [isterken, -r, -ken]

c  n     amun  gdan a  dı gözüm yaşı N  l teg / cismim bilin  gni **isteyüp** inceldi k  l teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [isteyüp, -y, -  p]

vaşı i    n c  n ister isen   şanma ta  ş  r eyleyem / k  firem ger men bu ğayr işine te'  hir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [iste-, -r, -i, -se, -n  g]

duymek **istersin** Hid  yet ger lebi esr  r  n   / kimseden şorma bu remzi kim duyan an   menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [istersin, -r, -sin]

yüzünge baħmağ **isterken** Hidāyet yetti ağıyārūng / gör ey cān kim ne demde kaldı ol bī-çāre baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [isterken, -r, -ken]

o kim cān bülbülin gül-zār-ı hüsñüñğden ırağ **ister** / yüregi lāle teg hasret odılan dāğ dāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [ister, -r]

anı **isterse** kim anıñğçün ölem n'ola menüm / öldüğüm daħı budur kim öleyim anıñğ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [isterse, -r, -se]

hicrinde tığın ister iken çaldı başuma / rahmet ki hoş bu susıza çölde yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [iste-, -r, -i, -ken]

Hidāyet **isteme** çoğ yaş töküp kılıcın anıñğ / göz açığ göresin başıñğ üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [isteme, -me]

gözünğ görüp n'ola dil dem-be-dem lebıñğ sorsa / belı hümār olıcağ kimsene çoğ **ister** su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [ister, -r]

çekmiş gözünğ müjgān oħın **ister** ki hün-rız eyleye / tā niçe ol hünı gözünğ her dem pür-engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [ister, -r]

göñglüm şanemā kevn ü mekāndan seni **ister** / ey serv-i revān dünyede sen-sin mānga dil-hvāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [ister, -r]

dün Hidāyet'den o göz almışdı sihr ile cān / şimdi yüz luğ ile **ister** kim anıñğ göñğlin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [ister, -r]

şorma Hidāyet ol şanemünğ çeşm ü gamzesin / emn ü ferāğat **isteme** bu rüzgārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [isteme, -me]

yaşım aħanda **isterem** ol māhı kim olur / hācet kabül olıcağ aħter güzārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [isterem, -r, -em]

apardunğ dīn ü dil ey hicr menden / ne **istersin** daħı neng var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [istersin, -r, -sin]

iti oldum mānga uş **istedüğünğ** bir dimesi / tüle teg isteşürem ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [istedüğünğ, -dü, -g, -ünğ]

rahmetden ırağ **ister** eger miħnete yavuğ / yüz şükr göñğül şol kerem ü luğ-ı kerıme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [ister, -r]

ey uyan şeytān sözine ger selāmet **isteseng** / kūr idüp şeytānı yüz dönder bu zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [isteseng, -se, -ng]

kuçmağ **isterdüm** bilin didi Hidāyet çek ilünğ / yārlığ oldur kim aralığda bir mü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [isterdüm, -r, -dü, -m]

gözlerüm suyn gören la'li gamındın dir mānga / küfr ola bī-hüde gizmek **istemek** her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [istemek, -mek]

ten kaydın üzgeç irdi göñğül vaşla sen daħı / ey cān vişālınğ ister iseng yüz anıñğ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [iste-, -r, -i, -se, -ng]

isterem men seni geh mescid ü geh şavma'ada / **istemez** zāhid u adımını koyar her-cāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [istemez, -mez]

isterem men seni geh mescid ü geh şavma'ada / istemez zâhid u adımını koyar her-câyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [isterem, -r, -em]

cân u dil ister iding baş ile koydum nazara / isteseng söyle nedür bendeden ey mäh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [iste-, -r, -i, -di, -ng]

cân u dil ister iding baş ile koydum nazara / **isteseng** söyle nedür bendeden ey mäh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [isteseng, -se, -ng]

giydürüp hüsni atını ol göz savaş **ister** yana / çekdi kirpükden şaf uş tîr ü kemânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [ister, -r]

çekmek **isterdi** kaşı nakşını üstâd-ı ezel / bağıdı çün şüret-i zibâsına hayrân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [isterdi, -r, -di]

dil menden **istedüng** başla cân dağı sening / dönmen ne ise sen büt-i dil-hvâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [istedüng, -dü, -ng]

cümle cihân ehli ilen doğru ol / şer'a yapış ister iseng doğru yol (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 49). [iste-, -r, -i, -se, -ng]

niçe ki **istedi** vü gördi munça âdemden / nazîr bulmadı gerdün gözi dü-'âlemden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [istedi, -di]

yâr **iste** göngül isteme bu deyr-i fenâyı / yâ encüm ü erkân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [iste,]

yâr iste göngül **isteme** bu deyr-i fenâyı / yâ encüm ü erkân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [isteme, -me]

ey **isteyen** ol gün kimi meşhûr nişânın / her lahzâ menüm teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [isteyen, -y, -en]

ger fânî iken **ister** iseng bâkî ola sen / ihlâş ile gelgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [ister, -r]

isteş-: İsteşmek, birbirini istemek.

iti oldum mângâ uş istedügüng bir dimedi / tüle teg **isteşürem** ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [isteşürem, -ür, -em]

istimâlet: Teselli etme.

câna çoğ oğ atduğungdan şanma ey cân incinem / kim her oğung bir ümîd ü **istimâletdür** mângâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [istimâletdür, -dür]

istiyâk: Şiddetli arzu, özlem.

gün felekde **istiyâkıngdan** senüng / yazıya düşmiş durur dîvâne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 2). [istiyâkıngdan, -ing, -dan]

yâkütüng **istiyâkı** için niçe tökeler / la'l ü dür ü güherni zer-i nâba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [istiyâkı, -ı]

idedür her dem Hidāyet **ıştiyākūngdan** şehā / ol ki Şīrīn hasretinden haste Ferhād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [*ıştiyākūngdan, -uṅg, -dan*]

gül ilen söyle bülbül **ıştiyākın** / çemen yüzine sünbül **ıştiyākın** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 3). [*ıştiyākın, -i, -n*]

gül ilen söyle bülbül **ıştiyākın** / çemen yüzine sünbül **ıştiyākın** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 3). [*ıştiyākın, -i, -n*]

ışüm songı: *ışın sonu, son, encam.*

şimdi ki vaşla vāşlam öldüre gör meni / hicrūṅde bilürem şongı ışüm bunga yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [*ışüm şongı, ,*]

isbāt: Kanıt ve tanık göstererek doğrusunu meydana çıkarma.

Ey cān u göṅgöl mihrūṅ ile vālih ü şeydā / **ışbātūṅ** için kevn ü mekân oldı hüveydā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [*ışbātūṅ, -uṅ*]

it: It, köpek.

tīḡıṅı gizle gözimden çün meni dutdı rakīb / kim kudurmuş **it** dutan āşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [*it, ,*]

ayaḡına **itining** başuṅı çoḡ şalma rakīb / olma zinhār özūṅden ulu ilen güstāḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [*itining, -i, -n, -ing*]

dindürmezem aḡyārı **itingle** olalı yār / her işde ki var ādeme yoldaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [*itingle, -ing, -le*]

'arz eyleyicāḡ **itlerūṅ**e ḡālūmi dirler / çoḡ başumuz aḡrıtmā bize baş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [*itlerūṅ, -ler, -ūṅ, -e*]

çoḡ kemürdi sümük **itingle** Hidāyet anı / ḡaçan unuda ki boynında ḡaḡ ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [*itingle, -ing, -le*]

iti çulına baḡdum ol avcı büt-i şūḡuṅ / didi ki Hidāyet ne baḡarsın kefeniṅdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [*iti, -i*]

cān göṅlegini çāk idüp ol kūda Hidāyet / yaru **itinge** örtüp ü yaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [*itinge, -ing, -e*]

ger tipdise **iting** başına müdde'ī ne ḡam / devlet başında yoḡdur anıṅ devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [*iting, -ing*]

yār itile menüm arama girme ey rakīb / men bile-em anuṅla yōri **it** saṅa nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [*it, ,*]

yār **itile** menüm arama girme ey rakīb / men bile-em anuṅla yōri it saṅa nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [*itile, -ile*]

öterdi dün **iti** didim ki bir dem / müşerref kılmaḡ olur iv yaḡındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [*iti, -i*]

dün haste Hidāyet'ni **itīng** kavdı kapuṅdan / dinme didim itdi bura anıṅ ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [itīng, -iṅ]

dün şanur iken **itlerüṅ** şaldum özimni araya / görgeç gülüp didi bu hem özini âdem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [itlerüṅ, -ler, -üṅ]

yâr **itilen** meni görgeç n'ola ger gülse rakīb / bu meşeldür ola ger atluya gülmeye yayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [itilen, -ile, -n]

şanma kadrüm **itinden** artuḥdur / men ne ittüm olam **itinden** yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [itinden, -i, -n, -den]

şanma kadrüm **itinden** artuḥdur / men ne ittüm olam **itinden** yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [itinden, -i, -n, -den]

dutma 'uşşâkuṅı rakīb ile bir / biri munıṅ **itīng** miskinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [itīng, -iṅ]

ķavaldum **itīngi** görgeç kapuṅdan oldum dūr / muḥakķak oldu degül yaḥşı 'ucb ü ḥod-bīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [itīngi, -iṅ, -i]

kime ḥālim bildürem ey yâr **iti** bir söyle kim / bu işikte sendin özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [iti, -i]

ger **itilen** bir gice miḥmān olam / ikki cihān ehline sultān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [itilen, -ile, -n]

dir imiş ol yâr meni öz **itüm** / ger didise ağzına ķurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [itüm, -üm]

ķanıṅı içmege ķanaḥdısı yâr **iti** n'ola / ey Hidāyet ķınayan kimdür anı ķanıṅ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [iti, -i]

kesile bilmen **itīṅdin** nişe kim müşkil olur / ķişi bir nesteye kim öḡrene andan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [itīṅdin, -iṅ, -din]

güldi yanıṅdan gider uşta Hidāyet yâr **iti** / yoḥsa neş'eṅg tōķ yaşıṅ tā yolu ķuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [iti, -i]

itile gizlü söz dir idüm ol perī didi / Âdem teg âdemīlere söz di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [itile, -ile]

iti oldum māṅa uş istedüḡüṅ bir dimesi / tüle teg isteşürem ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [iti, -i]

ḥāş irişdi Hidāyet **itiniṅ** cergesine / pādīşeh manşıḋı herḡiz düşe ķāvüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [itiniṅ, -i, -n, -iṅ]

dün seçmedüṅ aḡyârı **itīṅden** nişe yâ Rab / fark eylemedüṅ gebr ü müsülmān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [itīṅden, -iṅ, -den]

anıṅıçün cigeri **itlerüṅ** öñine ķeker / dil ki tā dimeyeler yoḥ imiş anıṅ cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [itlerüṅ, -ler, -üṅ]

naẓarı var idi geh ḡāḥ menümlen **itiniṅ** / neyleyem āḥ ki ķaţ' eyledi mendin naẓarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [itiniṅ, -i, -n, -iṅ]

n'ola dalarsa müdde'î için meni **itüng** / öz cinsi ide her kime cānā himāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [itüng, -üng]

şehā mensiz ğarībsinmişdür **iting** / meni dün görgeç il feryāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [iting, -ing]

baḥmayup ötdi **iti** nāle vü efgānıma dün / yādigārı maṅa bu nāle vü efgān ƙaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [iti, -i]

it-: Yitmek, kaybolmak.

neden **itdi** benim bağırmda ey ebrū-kemān oḥuṅ / çü söylerler ḥalāyık bu mişil kim yaḥşılığ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [itdi, -di]

it-/d-: Demek, söylemek.

boyı sözini söyleme zülfi teg ey göṅgöl / sen kimsin ü kim **itdi** digil bu sözi saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [itdi, -di]

cān gitti 'ışkı ile vü baş oldı pāy-māl / zülfine il uzatsam **ider** kim iling gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [ider, -er]

dün ḥaste Hidāyet'ni iting ƙavdı ƙapungdan / dinme didim **itdi** bura aning ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [itdi, -di]

şordum lebin ḥunī diyüp ƙıldı ƙışāş **itdim** neden / mundan didi kim ḥünining meyli hemişe ƙanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [itdim, -di, -m]

didim varısa çağır sāķiyi çağırsunlar / lebi şeker tōküp **itdi** gerekse var çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [itdi, -di]

dururdu yār raķīb **itdi** bī-ḥuzūr olmasa / didim ḥuzūr eyleyem şimdi Tanrı ḥāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [itdi, -di]

yüzi ḥurşidüm **idüp** da'vī ider / seḥāb-ı zülfidür şol ma'nīye dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [idüp, -üp]

dün selām eylegeç keserdüm **idür** / seni ger olmasaydı ḥaķķ-ı selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [idür, -ür]

yüzini görgeç aldı ağız göṅgöl / ger yoḥ **idürse** var arada kelām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [idürse, -ür, -se]

dil ü cāningnı yār **idür** şorar şayru gözim didüm / ğarībler şormağıçun dünya durduğınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [idür, -ür]

göргеç yüzi aldı dil **idür** zülfüme vir cān / gündüz munı şayd itdi anı ƙoydı şeb için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [idür, -ür]

diğec ki melülem gideli zülfi ilimdin / men daḥı perişānem **idür** ol sebeb için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [idür, -ür]

tā hezār engiz ilen gül vaşfın **ider** bülbüle / özini süsen niçe gör veh zebān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [ider, -er]

bir kez hayāl ile seni kuçsam didim Nîl'e / başdan Hidāyet **itdi** gider bu hayālünġi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [itdi, -di]

idedür her dem Hidāyet iştıyākūngdan şehā / ol ki Şîrîn hasretinden haste Ferhād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [idedür, -e, -dür]

it/d-: Etmek, eylemek, yapmak.

başımı iline virgeç **idüben** tîġını tîz / ne onıng kuruşına baġar u ne yaşı çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [idüben, -üben]

yüz mîng hezār mekr ile al **itse** âdemî / anı görür ki alına yazdurdı kirdigār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [itse, -se]

sınaduġ özünġi aġyār Hidāyet'le üküş / savuş imdi dimiş olam saġa çoġ **itme** savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [itme, -me]

görsedüp yüz aldı dil tavk **itti** cân boynına zülf / bu şabûhîdür didi saġa vü ol aġşamlıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [itti, -ti]

şanma kâdrüm itinden artuġdur / men ne **ittüm** olam itinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [ittüm, -tü, -m]

zür-gerler teg dil ü cânın helāk **itting** şehā / baġladup bir tārā ilin çekdi âsān kākülünġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [itting, -ti, -ng]

gelse gerdün teg belā ol meh-cebînden dönmezem / çerġ **iderse** yüz kemînler ol kemînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [iderse, -er, -se]

göl yanġılır ki sen şanem-i hoş-ġışāl ilen / da'vî-yi hüsın **ider** meh bu hüsın ü cemāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [ider, -er]

Hidāyet eyle cân u gönġlini yüz päre / ilinden **itse** felek yārining ıraġ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [itse, -se]

'âşıkdan **ider** kenāre zāhid / bî-'aql düzelmez uslu ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [ider, -er]

gönġölden il yudum tā baġmaz oldu ġāline çeşmünġ / ki ġayr **itmez** tabîb uşanıcaġ bîmāra baġmaġdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [itmez, -mez]

ümîd oldur **iten** gönġlüm buluna nişe kim anı / lebingden şordum u aġzına hem didüm şoraġ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [iten, -en]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin **itdi** / dinme yoġ ise kânıġı tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [itdi, -di]

felekden gün tülü' **itgeç** ivinden çıġtı ol dil-ber / kıyāmetdür bu gün kim ay çıġupdur âfitāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [itgeç, -geç]

didüm alsam dudaġıngdan bir öpüş neġ azala / didi çoġ **ide** heves ġātırınġ ammā azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [ide, -e]

la'lini Hidāyet şora gör cevır **idicek** hicr / bir cām-ı mey-i nāb çeküp def-i ġam eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [idicek, -icek]

tîğ ile budarlarım mendendir ol kaçşâb-ı dūn / dönmeğüm yoğ sen bil **ittim** tâ bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [ittim, -ti, -m]

bu şükri mazharınıñ ağzı sırrını ne bile / göngül ki bilmegine 'acz **ider** velî ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [ider, -er]

n'ola dalarsa müdde'î içün meni itüñg / öz cinsi **ide** her kime cânâ himâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [ide, -e]

al ilen aldı cân u göngül 'aynuñg alası / mekr **itdügi** nedür dağı ne koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [itdügi, -düg, -i]

Hidâyet men'-i zâhid **itme** kim hâk / saña zühd anğa cām-ı bâde virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [itme, -me]

serv kim gördi ki gül-berg-i tarî göñglek **ide** / kuça gül-bergi onuñg 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [ide, -e]

serv kim gördi ki gül-berg-i tarî göñglek ide / kuça gül-bergi onuñg 'işret **idüp** nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [idüp, -üp]

âdem eger hayr **ider** yoğsa şer / hayr u şer ol nesne kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [ider, -er]

kıl anğa bir cür'a keremden naşib / olmasa bahşış anğa **itgil** hasib (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [itgil, -gil]

'itâb: Azarlama, tersleme, paylama.

ey dil darıhma nâz u **'itâbindan** ol mehîng / şâd ol neden ki var senîngilen 'inâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). ['itâbindan, -ı, -n, -dan]

iti öldürene sürüdürler: İti öldürene sürüdürler, kötü bir eylemin, işin yol açtığı sıkıntıyı düzeltmek ona yol açana düşer.

n'ola çekseng şaluban halkama şol halka-i zülf / bu meşeldür ki sürüdürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [iti öldürene sürüdürler, -en, -e-i]

i'tibâr: Saygı görme, değerli ve güvenilir olma durumu, saygınlık.

ey benimçün kayuran kim hâk-i reh teg olma hvâr / hâk-i râh olmağ bu yolda **i'tibâımdur** benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [i'tibâımdur, -ım, -dur]

i'tidâl: Ölçülülük, aşırı gitmeme.

ey bağbân şanevber ü servüñgni ögme çoğ / gel bir bağ ol nihâl-kağ ü **i'tidâle** gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [i'tidâle, -e]

iv: Ev.

gönglümîng her güşesinde yüz delük deldi gamuñg / bir **ive** hergiz kişi munça kapu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [ive, -e]

ey gözüm ahtımadı ancañ senüñ yaşıñgıñı hicr / ol senüñ teg çoñlaruñ **ivine** su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [ivine, -i, -n, -e]

şādīlīgīñg göñgöl **ivine** gelmedi disem / eydür ki n'eylesün yolu bilmez garībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [ivine, -i, -n, -e]

öterdi dün iti didim ki bir dem / müşerref kıлмаğ olur **iv** yahındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [iv,]

hadengīñg açmadı revzen hemīn cānda ki tīgīñg hem / açıpdur göñglüm **ivinde** çoñ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [ivinde, -i, -n, -de]

ivde disem sözüñg duyar ağıyār u dışradan / dīvār cın imiş ki diyerler dutar kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [ivde, -de]

göz yaşı küyīñgıñı dün bir had ile almışdı kim / dışra cün başdum ayağ **ivden** kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [ivden, -den]

felekden gün tūlū' itgeç **ivinden** çıhtı ol dil-ber / kıyāmetdür bu gün kim ay çıhpudur āfitāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [ivinden, -i, -n, -den]

ancañ ten **ivin** dīde-i hūn-bār nem eyle / yandım meni yah āteş-i dil bir kerem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [ivin, -in]

gözlerüm **ivin** ağardup yasadum men cāmlar / tā hayāling konıcañ yiri karangu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [ivin, -in]

haste-dil ü vālih ü bī-çāre-em / luftīñg **ivinden** katı āvāre-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 20). [ivinden, -i, -n, -den]

kim anda tek ye kılursın zihī gurūr u hayāl / bu **ivde** niçe ki oldum esīr-i miñnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [ivde, -de]

ivür-: Çevirmek, döndürmek.

gam **ivürmekden** Hidāyet göñglin almakse murād / uma ey cān sen tegi maşūdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [ivürmekden, -mek, -den]

iy: Ey.

iy cān u dil dehānı sözün söylerem size / bir dem kulağ oluñg ki nihānī haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [iy,]

'izār: Yüz, yanak.

gitti şabr u dīn ü dil men kaldum u miskīn göñgöl / ol dağı bir dil-ber-i sīmin **'izār** ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). ['izār,]

başını kırhpup **'izārı** haţtını giydürdi yār / tazelendi ey Hidāyet başdan īmānuñg yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). ['izārı, -ı]

izhār kıl-: Açığa vurmak, meydana çıkarmak, göstermek, âşikar etmek.

la'linde bulmuşam dil-i bīmārūmīng̃ emin / izhār kılmāğa bu sözi bolmazam emīn (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [izhār kıl-, -mağa]

'izz ü celāl: İtibar ve azamet.

cihānda men dağı bir şeh-süvār-ı devlet idüm / ki hem 'inānım idi taht u baht u 'izz ü celāl (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). ['izz ü celāl,]

I

'ıkd-ı pervîn: Ülker denen yıldız kümesi II Göz yaşı.

görmez olsam ay yüzüñ bir dem benâtü'n-na's teg / yüzüm üsne gözlerümden **'ıkd-ı pervîn** dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [**'ıkd-ı pervîn**,]

ılka-: Dört nala koşmak.

göñgöl mülkini çapmağa gelür ol Türk **ıl kayup** / Hidāyet ol bedevlūden kırağ dutmağ ulağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [**ıl kayup**, -y, -up]

inan-: Bir şeyin doğruluğuna güvenmek, onaylamak, kabul etmek.

yüz päre kıldı bağrumı hicrūñ **inanmasang** / çeşmüm yolından uşta düşer päre päreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [**inanmasang**, -ma, -sa, -ng]

ey dil kanıñ tökem dise oyunla yār **inan** / göñglindeki durur ki gelür diline anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [**inan**,]

eger inanmaz isen cezbessin sen şūfī / şarāb-hānede çek bir niçe piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [**inan-**, -i, -se, -n]

ırağ: Irak, uzak.

zer-çihrede ger dīde yaşıñ sīmi yörüdür / yüzüñden **ırağ** ey büt-i gül-çihre yörü dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [**ırağ**,]

handa kim olsa yiter táb-ı ruḥūñ ey meh-veş / niçe kim gün ḥamu āfāka **ırağdan** görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [**ırağdan**, -dan]

cānā rakībi ehl-i nazar çün belā bilür / men' itme göñglüm istese senden anı **ırağ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [**ırağ**,]

senden **ırağ** çektiğimi derd ü guşşadan / sen hem bilürsin ey şeh-i ḥübān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [**ırağ**,]

belā çoḥ çekdi bu göñglüm **ırağ** ol kıdd ü bālādan / bu doğru kıla danuğdur ruḥ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [**ırağ**,]

sensiz ey kıddi elif gözüme ḥvāb oldı ḥarām / leb-i la'lingden **ırağ** cām-ı şar-āb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [**ırağ**,]

Hidāyet eyle cān u göñglini yüz päre / ilinden itse felek yāriniñ **ırağ** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [**ırağ**,]

ırağdur yār u sen şayru kalupsen yārdan ayru / Hidāyet çāreñ ölmekdür sen ansız kıla bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [**ırağdur**, -dur]

o kim cān bülbülin gül-zār-ı ḥüsnüñden **ırağ** ister / yüregi lāle teg ḥasret odılan dāğ dāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [**ırağ**,]

ol kemān-dārūṅ teninde cānīṅa nāvekleri / dut 'azīz anı göṅül çün kim gelür **ırağdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [ırağdan, -dan]

la'lingden **ırağ** hicrūṅ içinde menem ey düst / ol teşne ki çöllerde öle āb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [ırağ,]

şaldı belā töpüglerine fūrkatūṅ meni / senden **ırağ** gör ki neler geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [ırağ,]

rahmetden **ırağ** ister eger miḥnete yavuḥ / yüz şükr göṅül şol kerem ü luṭf-ı kerīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [ırağ,]

gitti cān bir yaṅa dil bir yaṅa men senden **ırağ** / kalubam ḥanı ecel kim kıla bir yaṅa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [ırağ,]

ırağ it-: Uzaklaştırmak.

gülşende dāne bulmayıcağ kuş helāk olur / bu vech ile nazardan ırağ itme ḥālūṅi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [ırağ it-, -me]

ırağ ol-: Uzak kalmak, ayrı düşmek.

şehā zībā cemālūṅdin yaman gözler ırağ olsun / felek ḳandīline şem'-i ruḥūṅ çeşm ü çerāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [ırağ ol-, -sun]

ırağ ol-: Uzak kalmak, ayrı düşmek.

ḥaçan Hidāyet ola ğam u ğuşşadan ırağ / kim kıldılar ezel günü taḥvīline anıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [ırağ ol-, -a]

ırağ ol-: Uzak kalmak, ayrı düşmek.

sürgil aḡyār u raḳībi ḳapudan yā Rab kim / göreyim ola ḳazā ile belāsından ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [ırağ ol-, -a]

ırağ ol-: Uzak kalmak, ayrı düşmek.

ne gicem gicedür şāhā ne rüzim rüz ḥaḳ bilür / gözimden tā ırağ oldu cemāl-i 'ālem-efrūzīṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [ırağ ol-, -dı]

ırağlıḡ: Uzaklık.

bizimle yār arasında niçe gün ger **ırağlıḡdur** / kayurma ğam yime ey dil ḥamunuṅ başı saḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [ırağlıḡdur, -dur]

ışıḡ: Işık, parlaklık.

zülfūṅni şalma yüzūṅe kıлма günüm ḳara / kim virmez ay **ışıḡ** düşer olsa şehāb āṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [ışıḡ,]

şem'-i ruḥuṅdan aldı **ışığ** imdi ey çeräg / ger tanımaṅ disēṅ n'ola dutmış gözünḡni yağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [*ışığ*,]

zülfingī şalma yüzünḡe günim dün eyleme / **ışığ** virürken od dolaşup tütün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [*ışığ*,]

ısın-: Isınmak; üşümesi geçmek; alışmak.

yüzi hevesinden göṅgöl aşıldı o zülfe / **ısınmadı** odına tütününe boḡuldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [*ısınmadı*, -ma, -dı]

ışık: Aşk, sevgi.

cân gitti '**ışkı** ile vü baş oldı pây-māl / zülfine il uzatsam ider kim iling gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [*ışkı*, -ı]

cân oyna vü şor yâr lebi '**ışkıla** ey dil / kim 'âşık-ı cân-bâz olanı yaḡşı siver yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [*ışkıla*, -ıla]

ol ki ḡüsni içre zât-ı yektâdur / 'aḡl anuṅ '**ışkı** ile şeydâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [*ışkı*, -ı]

göṅgliming '**ışkuṅda** şâhâ hem ḡam u hem derdi var / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [*ışkuṅda*, -uṅ, -da]

göz dükānı içre kat kat n'ola ger bağlansa yaş / '**ışk** bâzârı benim oldur maṅa rengin kumâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [*ışk*,]

yâr ilen kavlüm budur '**ışkıṅda** kim baş oynadum / öz sözimdin dönmezem Taṅrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [*ışkıṅda*, -ıṅ, -da]

başdan ayaḡa fark idemezse 'aceb degül / '**ışkuṅ** meyinden ol ki çekeydür bir er ayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [*ışkuṅ*, -uṅ]

cismim içre mihr-i 'ışkuṅ şanma hergiz '**ışk** tapa / niçe kim topraḡda ıalsa olur altun pâkrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [*ışk*,]

'ışkı bize dünyede nâmüsdur / lîk aṅa 'âşıklığımız oldı teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [*ışkı*, -ı]

olmuşam '**ışkuṅda** âhımlan 'alem 'âlem bilür / budur ilâm eylerem ḡâlüm saṅa ma'lüm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [*ışkuṅda*, -uṅ, -da]

tarîḡ-ı zühddin dün '**ışka** zâhid / bu bahre gevher-i maḡşûd içün dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [*ışka*, -a]

men ne yalḡuz '**ışk** içinde âb-ı revân il yudum / gitdi dîn ü dil seni görgeç ḡamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [*ışk*,]

dön didükçe '**ışkdan** zâhid Hidâyet ḡaḡ bilür / uymazam bâṭıl söze ehl-i yaḡinden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [*ışkdan*, -dan]

yaşlu yüzüme ḡülme Hidayet ki bu durur / '**ışkında** ḡaşıl eyledüğüm sîm ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [*ışkında*, -ı, -n, -da]

... / nâşîh diyer ki 'ışk işine kılma çoĥ heves (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 1). ['ışk,]

dil-berinden umar ol ĥaste Hidāyet kâmin / anġa 'ışk arasına rāĥat u ĥvāb oldı ĥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). ['ışk,]

gizler idüm 'ışkı odın cānda Hidāyet doğrusı / bildürdi āĥir 'āleme dūd-ı ĥeraġ-ı revzenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). ['ışkı, -ı]

'ışkūġda ey baĥr-ı kerem men şöyle pākem bilmiş ol / 'ālem eger deryā ola ālūde olmaz dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). ['ışkūġda, -uġ, -da]

kaĥre kaĥre yaşdan beġzüm ki gül güldür müdām / 'ışkı bustānında ĥurrem lāle-zārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). ['ışkı, -ı]

delü gönġlüm ki 'ışk oynar o zülf-i pür-zî-tāb ilen / ĥaĥā yolın şorar gerĥi gider rāĥ-ı şavāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). ['ışk,]

didüġ kıl tevbe 'ışkumdın Hidāyet / munīġ teg tevbeden estaġfiru'llāĥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 5). ['ışkumdın, -um, -dın]

oluram kūrş ruĥūġ 'ışkıla didim didi kim / ĥübānīġ ekmegi bir gici yiticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). ['ışkıla, -ıla]

zāĥidā zūhd ü sen Hidāyet ü 'ışk / ki leküm dīnüküm ve līye dīni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). ['ışk,]

dün Hidāyet'ni dimēġ 'ışk ile rūsvalıġdan / koyīġ öz ĥāline şol ġam-zede-i rūsவāy (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). ['ışk,]

yansam n'ola 'ışkīġ odı ilen / gör ĥūbı ki niĥe nūr ider nār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). ['ışkīġ, -īġ]

'ışkı eleminden gönġül āĥ itme ki 'āşık / iĥlāş ile olan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 9). ['ışkı, -ı]

'ışk ehli: Aşk erbabı; aşık.

başum kesüp yā Rab n'ola ĥekse melāmet dārına / tā ĥalk-ı 'ālem bile kim 'ışk ehlinīġ ser-dārıyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). ['ışk ehli, -nīġ]

'itr-ı nāfe-i ĥīn: Ĥin ülkesinin ceylanının göbeġinden çıkarılan güzel koku.

dāġ yilinden her ĥaĥan ol zülf-i müşkīn daġılır / cümle-i eĥrāfa 'itr-ı nāfe-i ĥīn daġılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 1). ['itr-ı nāfe-i ĥīn,]

'iyān: Belli, açık, ortada.

kopar gönġlüm yirinden göz ile kaşuġ 'iyān görgeĥ / niĥe kim kalĥa kuş avcılar ilinde kemān görgeĥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). ['iyān,]

her şeyde ki var gözine ol ĥihre 'iyāndur / ĥıĥ zann u ġümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). ['iyāndur, -dur]

‘iyān eyle-: Ortaya çıkarmak, göstermek, belli etmek.

kaşın dutup yüzin n’ola yār eylese ‘iyān / çün kim güneş zuhūr idicek ay olur nihān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1*). [‘iyān eyle-, -se]

ğonçe Kārūn’ı ne altunlar ki kılmışdı nihān / mehd-i gül şahın-ı gülşende ‘iyān eyler yana (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2*). [‘iyān eyle-, -r]

K

kabā-yı müşkîn: Misk kokulu elbise.

micmer-i dilde yandı cân 'üdi / tā giyîpdür kabā-yı müşkînî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [kabā-yı müşkîn, -i]

kabā-yı süsenî: Susam renginde elbise.

tā ki giyding ey haṭı reyḥān kabā-yı süsenî / sünbül-i zülfüng utandurdu çemende süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [kabā-yı süsenî,]

ka'be: Bütün müslümanların kıblesi ve ziyâret yeri olan Mekke şehrindeki mukaddes binâ, beytullah. || Sevgilinin yüzü.

ol cemâli Ka'be k'anung mest ü ḥayrânı menem / 'îd-i ekberdür meh-i ruḥsârı kurbânı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [ka'be,]

ka'betu'llâh: Allah'ın evi.

oldum ol kapuda maḥrûm yüzüng görmeyüben / Ka'betu'llâhda neden ḥayr u şevâb oldu ḥarâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [ka'betu'llâhda, -da]

kabûl kıl-: Kabul etmek. Bir şeye isteyerek ya da istemeyerek razı olmak; onaylamak.

maḥabbetim saṅga vardur irâdet ile şehâ / kabûl kıl meni kim yoldaşım irâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [kabûl kıl-,]

kabûl ol-: İsteği yerine gelmek, arzusuna kavuşmak.

yaşım aḥanda isterem ol mâhı kim olur / ḥâcet kabûl olıcağ aḥter güzârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [kabûl ol-, -ıcağ]

kaç-: Kaçmak.

sen yârdan gelür niçe aḡyârdan kaçam / tedbîr yoḡ durur yiticağ Tanrı'dın belâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [kaçam, -am]

kaçdı cevrüngden göngül düşdi rakîbüng çignine / yaḥşılığdan çın imiş kaçan yamana tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [kaçan, -an]

kaçdı cevrüngden göngül düşdi rakîbüng çignine / yaḥşılığdan çın imiş kaçan yamana tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [kaçdı, -dı]

cevrî azından dil ü cân ey Hidâyet kaçdılar / zulm olan yirde belî dervîş ü miskîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [kaçdılar, -d, -ılar]

la'li didi gönglüng **kaçar** zülfi didi kim men zamân / baş oyna ey dil cân ile gör kim zamâningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [kaçar, -ar]

kaç: Kaçmak.

kaçdı senden göngül ol zülfi görüp şongı mangâ / guşsa vü miñnet ü endüh-ı firāvân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [kaçdı, -dı]

kadar: Süre belirten bir söz.

her lahza **kadar** tîr-i kazâ cânıma ol şüh / kadrimni benim şükr ki bilür bu **kadar** yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [kadar,]

kad(d): Boy, endam.

ey dil gel ol **kadi** elif ü zülf-i dâla gör / bañr-i muñt-ı 'ışkına ğavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [kadi, -i]

ġaddüngde gözüm zülfingi tâ gördi dolanmış / ilan gör özin dir ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [ġaddüngde, -üng, -de]

ġadi ġayâli olur cân içinde yâr bilür / yalan dimeng ki direm doğru kirdġâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [ġadi, -i]

'ayn oldı gözüng **ġaddüng** elif kıl kara zülfüng / bu vech ile her kim seni gördi didi 'âkı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [ġaddüng, -ü, -ng]

ġaddi üstinde zülfeyni şanasing / yuva bir servde dutmış iki dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [ġaddi, -i]

gözden ıraġa salma meni âb-ı dide teg / ey serv-i ġad ki ġancaru varsang **ġademde-em** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [ġademde-em, -em, -de, -em]

hicrüng yüki egerçi eger **ġaddümi** şehâ / men kâfirem kimerseye ġâlüm eger direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [ġaddümi, -ü, -m, -i]

ey şoran kim zülf ü **ġaddi** vâlihi sen doğru di / egrilik yaġsı degül men doğrusından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [ġaddi, -i]

sensiz ey **ġaddi** elif gözüme ġvâb oldı ġarâm / leb-i la'lingden ıraġ câm-ı şar-âb oldı ġarâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [ġaddi, -i]

ġaddi 'aksi gözde serv-i cüy-bârimdur benim / ġurresining târesi müşk-i Tatarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [ġaddi, -i]

ġaddüngdür elif lâm-elif ol zülf ü ağız / bu vech ile görgeç seni cânâ direm Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [ġaddüngdür, -üng, -dür]

lâf urur çoġ yaşamış serv didim **ġadding** ile / ġam degül 'aklı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [ġadding, -ing]

ol **ġadi** ney-şeker neyistâna / ötse ġarc ola ney-şeker yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [ġadi, -i]

çemân görgeç **ķading** gülşende didim / çemende serv kim gördi çemende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [**ķading**, -i, -ng]

sidre **ķadüngüz** şânına inmedi hemîn bes / tûbî Lehebîng âyeti indi hem o şâna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [**ķadüngüz**, -ü, -ngüz]

ol **ķad** u zülf ü ağız naķşına tā baķmadı dil / mekteb-i 'işkda fehm eylemedi naķş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [**ķad**,]

ķaddimi kim ğam-ı hicrânunĝ egipdür düzele / eyleseng şormaĝıma rence mübârek ķademi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [**ķaddimi**, -im, -i]

göz doğru baķdı **ķaddine** dür düzdi yaşdan / dür düze doğrulıĝda olan düz anıng kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [**ķaddine**, -i, -n, -e]

niyyet itgeç **ķaddüngi** gönĝlimde irdim küyınĝa / menzile irür onunĝ kim doğru ola niyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [**ķaddüngi**, -üng, -i]

ey gönĝül **ķaddin** anıng serv ile şimşâd oĝıduĝ / biyle sözler dime ey himmeti kûtâh daķı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [**ķaddin**, -i, -n]

serv ayaĝında **ķadiçün** yaşımı görgeç revân / bâĝbân büstândaki âb-ı revânın baĝladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [**ķadiçün**, -i, -çün]

ķadd ü bālâ: Boy, pos, heybetli görünüş.

belâ çoķ çekdi bu gönĝlüm ıraĝ ol ķadd ü bālâdan / bu doğru kula danuĝdur ruĝ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [**ķadd ü bālâ**, -dan]

ķadeh: içki içilen bardak, içki içmek için kullanılan bardak.

didim öldürdi üküşni mey-i la'lünĝ **ķadehi** / didi kayurma saĝa daķı birer şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [**ķadehi**, -i]

bahâr mevsimi bî-câm-ı bâde olma vü bil / nedür gülünĝ **ķadehi** lâleniĝ piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [**ķadehi**, -i]

kim ki o meyden **ķadehi** nüş ider / bilür özin gerçi ferâmüş ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [**ķadehi**, -i]

ķadem: Ayak; adım.

yir yoķ ser-i küyında **ķadem** başmaĝa anıng / çoķ cân u gönĝülden ki be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [**ķadem**,]

şol gül **ķademin** başmaĝa gülşende görenler / gül-gün u yaşıł âl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [**ķademin**, -i, -n]

ķaddimi kim ğam-ı hicrânunĝ egipdür düzele / eyleseng şormaĝıma rence mübârek **ķademi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [**ķademi**, -i]

ķadem bas-: Teşrif etmek, gelmek, ayak basmak; yakınlaşmak.

ķadem bas göñglümüñg dīvānesine / yoķısa ğamlan ol vīrānesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 23). [ķadem bas-,]

ķadem bas-: Ayak basmak, bir yere ulaşmak, erişmek.

revān ol sū-be-sū gülşen-be-gülşen / ķadem başma meger bir serv ü süsen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 2). [ķadem baş-, -ma]

ķad-i ħam: Eğri, bükülmüş boy.

ķaşı hicrinden **ķad-i ħam** birle ķanlı yaşıdan / bir görüñg niķe hilālum yana pervīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [ķad-i ħam,]

ķad-i serv: Servi boy.

ķad-i servüñg ħayālinden bu ķeşmüm / iki ser-ķeşme iken oldılar ķay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [ķad-i serv, -ü, -ñg]

ķadr: Değer, kıymet.

her laķza ķadar tīr-i ķazā cānıma ol şūķ / **ķadrimni** benim şūķr ki bilür bu ķadar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [ķadrimni, -im, -ni]

derdiniñg **ķadrini** bilen ‘āşık / ölür ise devāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [ķadrini, -i, -n, -i]

şanma **ķadrüm** itinden artuķdur / men ne ittüm olam itinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [ķadrüm, -üm]

vişālüñg **ķadri** bilmezdim velikin imdiden şonġra / eger il virse ol devlet bu baş u ol ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [ķadri, -i]

yüzümüñg **ķadri** yoķ ħālīñgden ayru / belī bī-ķıymet olur dānesiz kāķ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [ķadri, -i]

bilürem men ķıymet-i vaşlīñg ki ķektüm fūrķati / devletiñg **ķadrini** ol bilür ki ķekti miķneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [ķadrini, -i, -n, -i]

ķadr-i ğam: Gamin kıymeti.

ķadr-i ğam dil bilür kişı bilmez / hem-nişīn cānı hem-nişīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [ķadr-i ğam,]

ķāf kef: Ölüm.

ol şāķ ki her il kef ü ķāfını āñġup / şūrīde olup baķr urur cūş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [ķāf kef,]

ķafā: Kafa, baş; arka, ense.

dün kapuṅdan yüz çevirdi müdde'î mendin didim / çoḡlaruṅ munda **ḳafāsın** görmişem bir daḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [**ḳafāsın**, -sı, -n]

ḳafes: Kafes II içinde can bulunan göḡüs kafesi, beden.

ey kim cihān hevāsına dırsın heves budur / cān kuşına ḥaḳīḳate baḡsaṅ **ḳafes** budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [**ḳafes**,]

ḳāfir: İnanmayan, küfreden.

dil ki sen meh-liḳāya meyl itmez / **ḳāfir** olmuş ḥudāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [**ḳāfir**,]

ḳāfir olam götürmesem İmānı ḥālīṅe / çün gördüm oldı nār aṅa gülşen-i ḥalīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [**ḳāfir**,]

dīn didüḡimçün ol yüzi gül dinmez oldı āḥ / men **ḳāfir** ehli olam eger daḡı dīn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [**ḳāfir**,]

vaşl içün cān ister isēṅ şanma taḳşīr eyleyem / **ḳāfirem** ger men bu ḥayr işine te'ḥīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [**ḳāfirem**, -em]

hicrūṅ yüki egerçi eger ḳaddūmi şehā / men **ḳāfirem** kimerseye ḥālüm eger direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [**ḳāfirem**, -em]

ger düst Hidayet meni damuya dilerse / meyl eyler isem **ḳāfir** olam bāḡ-ı na'īme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [**ḳāfir**,]

ḳāfir: İnanmayan, küfreden. II Sevgili ve (aşığı hasretiyle ve kalp çelmesiyle perişan eden) güzellik unsurları.

yanıṅda ehl-i dīnler dine bilmez / ne mezhebdür bu ey **ḳāfir** ne dīndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [**ḳāfir**,]

ḳāfir-i 'ışk: Aşkın ḳāfiri.

ay yüzüṅ dönder diyen şol kıble-gāḥımdan maṅa / **ḳāfir-i 'ışk**am yōri dinme bu dīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [**ḳāfir-i 'ışk**, -am]

ḳāfūr: Hindistan dolaylarında defneye benzer bir ağacın zamkından ibaret olan pek beyaz ve güzel, sert kokulu bir tabii madde.

ḳāfūr üze müşk ile sevād eylemedüṅ hiç / bir nāme ile bendēḡi şād eylemedüṅ hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [**ḳāfūr**,]

ḳah-: Kakmak, vurmak, dikmek.

büse istersem lebüṅden göz **ḳaḥar** dil-ber şoruṅ / men muniñlan sözde-em ol nişe ḥancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [**ḳaḥar**, -ar]

kāh: Saman, saman çöpü.

yüzümünğ kadri yoğ hālīngden ayru / belī bī-kiymet olur dānesiz **kāh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [kāh,]

kaḥi-: Kızmak, öfkelenmek.

āğyār katına sen meni ger kaḥīsaṅg yārüm n'ola / buşmaz ümīdüm kanma kim sen **kaḥimekden** men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [kaḥimekden, -mek, -den]

āğyār katına sen meni ger **kaḥīsaṅg** yārüm n'ola / buşmaz ümīdüm kanma kim sen kaḥimekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [kaḥīsaṅg, -saṅg]

kaḥīyup sürdürdi yüzden müdde'īni dün ḥabīb / bendesine merḥamette irdi sultānuṅg yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [kaḥīyup, -yup]

kahr: Ezme, yok etme: zorlama.

cevr ü **kaḥringdan** şehā niçün melāletdür māṅa / çün yiter her neste kim Ḥaḳ'dan ḥavāletdür māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [kaḥringdan, -i, -nḡ, -dan]

ey māṅa **kaḥruṅg** āferīnden yig / söğüşüṅg şehd ü engübīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [kaḥruṅg, -uṅ]

kākül: Alnın üzerine sarkıtılan kısa kesilmiş saç, perçem.

dise sünbül mi yā bir bāğ-ı reyḥān **kākülūṅg** / yoḥsa bir tāvus u bir serv-i ḥırāmān **kākülūṅg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [kākülūṅg, -ūṅg]

dise sünbül mi yā bir bāğ-ı reyḥān **kākülūṅg** / yoḥsa bir tāvus u bir serv-i ḥırāmān **kākülūṅg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [kākülūṅg, -ūṅg]

ger degül ebr-i siyeh gün teg yüzüṅg kıta digil / gāḥ peydā nişe olur gāḥ pinḥān **kākülūṅg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [kākülūṅg, -ūṅg]

berkidüp başda bir ucın biri dutmış çizginür / kavkav oynar meger göṅglümlen ey cān **kākülūṅg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [kākülūṅg, -ūṅg]

göl ki şalur āftāb-ı bī-zevāle şübhesiz / 'ārīzīṅda her ḥaçan olur perīşān **kākülūṅg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [kākülūṅg, -ūṅg]

zür-gerler teg dil ü cānın helāk ittiṅg şehā / bağladup bir tāra ilin çekdi āsān **kākülūṅg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [kākülūṅg, -ūṅg]

niçe çeker **kākül** ilen göṅglümi / ağırmason başıṅa kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 5). [kākül,]

giderken dil ol **kākül** şaru dün gün / ḥaber kıldı la'i-i şeker-ḥand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [kākül,]

ey ruḥ u zülfiṅg gül ü sünbül kimi / çizgineyüm başuṅa **kākül** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [kākül,]

kākül-i müşkîn: Misk kokulu saç.

gönglümüz ol kākül-i müşkîndedir / cânumuz ol sünbül-i pür-çîndedir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 1). [kākül-i müşkîn, -de, -dür]

kal-: Sürmek, devam etmek, durmunu muhafaza etmek.

cân gitti kalmadı mângâ hicrüngde dîn ü dil / ey gam Hidâyet ile kerem eyle kıla gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [kal-, -a, -gör]

cân gitti **kalmadı** mângâ hicrüngde dîn ü dil / ey gam Hidâyet ile kerem eyle kıla gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [kalmadı, -ma, -dı]

gitti şabr u dîn ü dil men **kaldum** u miskîn göngül / ol dağı bir dil-ber-i sîmin 'izâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [kaldum, -du, -m]

tîz gün ola müdde'î âhımla bağrüng yarıla / **kalmaya** bitün bilürsin yanar od içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [kalmaya, -ma, -y, -a]

cismim içre mihr-i 'ışküng şanma hergiz 'ışk tapa / niçe kim toprağda **kalsa** olur altun pâkrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [kalsa, -sa]

özine her kim oğın tedbîr ider yâ hancerin / âh kim men **kalmışam** bilmen ne tedbîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [kalmışam, -mış, -am]

Tanrı bilür ki **kalmadı** ey şüh dil-berüm / göz ü yüzüngden ayru menüm hıvâb ile hâverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [kalmadı, -ma, -dı]

ırağdur yâr u sen şayru kalupsen yârdan ayru / Hidâyet çäreng ölmekdür sen ansız kıla bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [kal-, -a, -bil, -mez, -sin]

ırağdur yâr u sen şayru **kalupsen** yârdan ayru / Hidâyet çäreng ölmekdür sen ansız kıla bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [kalupsen, -up, -sen]

yüzünge bağmağ isterken Hidâyet yetti ağıyârüng / gör ey cân kim ne demde **kaldı** ol bî-çäre bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [kaldı, -dı]

men **kaldum** u cân oldı göngül hükmünge tâbi' / tapşuram anı dağı haçan kim yite kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [kaldum, -du, -m]

seyl ağıtdı vü gözüm kaldı çü bir dem sensiz / gör ne tûfân ola ger bir niçe gün biyle **kala** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [kala, -a]

seyl ağıtdı vü gözüm **kaldı** çü bir dem sensiz / gör ne tûfân ola ger bir niçe gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [kaldı, -dı]

yüzüng kim ol selâsil-i pür-çîne gizlüdür / bir Rümîdür ki kalmış ola Zengibârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [kal-, -mış, -ol, -a]

Hidâyet dün ötüp cân hâli şordüng / o tende cân mı kalur sen ötende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [kal-, -ur, -mı]

açdum didi şabâ kara zülfiğ düğünlerin / gönglimde **kaldı** sözleri onunğ düğün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [kaldı, -dı]

gitti cân bir yānga dil bir yānga men senden ırağ / **kalubam** hanı ecel kim kıla bir yānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [kalubam, -ub, -am]

yār aradan kırağladı men kaldum u raķīb / gör kalmayası kaldı vü kalmadı **kalası** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [kalası, -ası]

yār aradan kırağladı men kaldum u raķīb / gör kalmayası **kaldı** vü kalmadı kalası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [kaldı, -dı]

yār aradan kırağladı men **kaldum** u raķīb / gör kalmayası kaldı vü kalmadı kalası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [kaldum, -du, -m]

yār aradan kırağladı men kaldum u raķīb / gör kalmayası kaldı vü **kalmadı** kalası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [kalmadı, -ma, -dı]

yār aradan kırağladı men kaldum u raķīb / gör **kalmayası** kaldı vü kalmadı kalası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [kalmayası, -ma, -y, -ası]

oḡuṅ idi ḡasreti miskīn Hidāyet'nūṅ dirīḡ / öldi vü göṅṅlinde **kaldı** şol fakīrūṅ ḡasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [kaldı, -dı]

gördi göz yüzini bir görüşe māyil **kaldı** / gitdi vü dīdede şol şekl ü şemāyil **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [kaldı, -dı]

ne şeker yidüḡini bilmedi kimse diliniḡ / ḡamu aḡızlar içinde bu mesāyil **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [kaldı, -dı]

kuçmadın öldüm ise şol şanemi şükr iderem / ki ḡayālī kolı boynımda ḡamāyil **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [kaldı, -dı]

şem'-i vahdet oḡıdı pīr-i ṡarīkat yüzini / ol çerāḡum sözi dilimde delāyil **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [kaldı, -dı]

su kıraḡına meger kim ola şol serv-i revān / gör Hidāyet ki gözüm suyu ne sāyil **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [kaldı, -dı]

çekdi sīnemden oḡın dil-ber ü peykān **kaldı** / ger göṅṅül gitti ise yüz şükr āṅa kim cân **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [kaldı, -dı]

çekdi sīnemden oḡın dil-ber ü peykān **kaldı** / ger göṅṅül gitti ise yüz şükr āṅa kim cân **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [kaldı, -dı]

zenaḡı çāhına cân koydı göṅṅül dānesini / adı andan berüden çāh-ı zenaḡdān **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [kaldı, -dı]

kaçdı senden göṅṅül ol zülfi görüp şoṅḡi māṅa / ḡuşşa vü miḡnet ü endūh-ı firāvān **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [kaldı, -dı]

baḡmayup ötdi iti nāle vü eḡḡānıma dün / yādigārı māṅa bu nāle vü eḡḡān **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [kaldı, -dı]

gitdi ol şūḡ u sözi **kaldı** cihān aḡzında / māh-ı Ken'ānı gidüp kışşa-ı Ken'ān **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [kaldı, -dı]

gitdi ol şūḡ u sözi **kaldı** cihān aḡzında / māh-ı Ken'ānı gidüp kışşa-ı Ken'ān **kaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [kaldı, -dı]

ķalmadı kimse ki duymadı Hidāyet ğamuńı / āh kim duymayan ol gözleri fettān **ķaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [ķaldı, -dı]

ķalmadı kimse ki duymadı Hidāyet ğamuńı / āh kim duymayan ol gözleri fettān **ķaldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [ķalmadı, -ma, -dı]

yaķşı adıń ceħd ide gör kim **ķala** / adıdan özge daķı gör kim **ķala** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [ķala, -a]

yaķşı adıń ceħd ide gör kim **ķala** / adıdan özge daķı gör kim **ķala** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [ķala, -a]

ķanı Ferīdūn u Cem ü Keyķubād / **ķaldı** olardan şońgra ancaķ bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [ķaldı, -dı]

cān u cihān kimseye **ķalmaz** gider / mihrin anuń cān u göńglümden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [ķalmaz, -maz]

ķal'a: Kale, hisar.

ger ğam çerisi kılsa göńgöl **ķal'asın** ħişār / bir cām-ı 'işret ile anı puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [ķal'asın, -sın]

dil ħamza gibi tālīb ü anıń ħayālineń / cān **ķal'asında** meskeni mihr-i nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [ķal'asında, -sı, -nd, -a]

dime aldanmazam düşmen sözine / bu uca **ķal'a** olan düşmen sözine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [ķal'a,]

uyırsan **ķal'a** içre düş görersen / sa'adet yüzini rüşen görersen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 7). [ķal'a,]

ķalb: Gönül, insanın iç âlemi; manevî yönü.

kim ki **ķalb** altun kimi inçü degül bir daş ile / aķça ile şatun alup öldüresin daş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [ķalb,]

ķ'aldan-: Ki aldanmak.

ey göńgöl aldanma cihān ālına / **ķ'aldanan** alına onuń ālına (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 42). [ķ'aldanan, -an]

ķalem: Kalem. II Aşıĝın baĝrındaki elif şeklinde yaralar.

kestürmez isem ħaţtı için başı **ķalem** teg / ey tıĝ-ı każā başımı virdüm **ķalem** eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [ķalem,]

kestürmez isem ħaţtı için başı **ķalem** teg / ey tıĝ-ı każā başımı virdüm **ķalem** eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [ķalem,]

ķalem: Kalem.

müdde'î kılsa **ķalem** teg dil eger ğıybete tîz / söz uzatmayalı ey ĥaste Hidāyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [ķalem,]

ķalem: Kalem II Mürekkep (sevgilinin saçının karalığı).

ķıldan **ķalem** alup ķılur eşkim muĥarriri / taĥrîr ĥihremi varak-ı zer-nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [ķalem,]

ķalĥ-: Kalkmak, havalanmak.

ķopar gönglüm yirinden göz ile ķaşuĥ ĩyân görgeĥ / niĥe kim **ķalĥa** ķuş avcılar ilinde kemân görgeĥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [ķalĥa, -a]

ķazādur oĥuĥ atıcaĥ öñine kim **ķalĥa** / meger göngül ki yolında ķazāya ķalĥandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [ķalĥa, -a]

yüzüĥ gül ile meger lâle lâf-ı ĥüsn urmış / ki **ķalĥıcaĥ** başına ķaplaya şimâl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [ķalĥıcaĥ, -ıcaĥ]

ķalĥan: Kalkan, eski savaşlarda savaşcının kılıĥ, kargı, mızrak ve ok darbelerine karşı kendini korumak için sol elinde tutarak kullandığı siper.

ķazādur oĥuĥ atıcaĥ öñine kim ķalĥa / meger göngül ki yolında ķazāya **ķalĥandur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [ķalĥandur, -dur]

ķalĥan: Kalkan, eski savaşlarda savaşcının kılıĥ, kargı, mızrak ve ok darbelerine karşı kendini korumak için sol elinde tutarak kullandığı siper. II Batlamyus'tan gelen eski astronomi anlayışına göre felek dünyayı çevreleyen iç içe dokuz kubbeden meydana gelmiştir, aynı zamanda yedi kat olarak da tasavvur edilir.

ay degüldür kim aĥılanmıř felekde anĥlangız / kim anıĥ ĥurında gerdün götürüp **ķalĥan** yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [ķalĥan,]

ķallāř: Kalleş, hileci, hayasız.

baş u cāndan geĥüp ey dil yana **ķallāř** ola gör / ĥün cefā tıĥın o meh-veş ĥamu ķallāřa ĥalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [ķallāř,]

baş u cāndan geĥüp ey dil yana ķallāř ola gör / ĥün cefā tıĥın o meh-veş ĥamu **ķallāřa** ĥalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [ķallāřa, -a]

al Hidāyet'den dil ü cān řat o zülfüĥ bir ķılın / ĥek ziyān ķılĥil bu sūdāyı sen ol **ķallāř** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [ķallāř,]

ķām: İstek, arzu; lezzet, zevk.

dil-berinden umar ol ĥaste Hidāyet **ķāmın** / anĥa 'ıřķ arasına rāĥat u ĥvāb oldu ĥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [ķāmın, -ı, -n]

bir ķıl ucını cāna virürse Hidāyet al / **ķāmıĥa** düşmeye daĥı ucuz anıĥ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [ķāmıĥa, -ıĥ, -a]

gelicek bulmaz olsaṅ düst **kāmı** / ecel yanımda içsün düst-kāmı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 8). [kāmı, -ı]

kamaş-: (Gözler) Fazla ışıktan dolayı geçici olarak kararıp etrafı göremez olmak.

gözüm aḡyāra baḡsa 'arızunḡ māhiyyetin döymez / bu vech ilen ki günden göz **kamaşur** kara baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [kamaşur, -ur]

kamer: Ay.

men gāh gün cemālünḡe gāhī **kamer** direm / dīvāne olmışam yana bilmen neler direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [kamer,]

tā ki doḡa tāk-ı felekden **kamer** / tā türeye şāḡ-ı şecerden şemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 69). [kamer,]

kāmet: Boy, endam.

kāmetünḡ görseḡdüben kıl naḡar aḡvālime kim / serv-i ra'nā çaḡı vü nergis-i şehlä demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [kāmetünḡ, -ünḡ]

naḡardın ḡāyib olgeç ol boyı dal / elif teg **kāmetim** ḡamdın olur dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [kāmetim, -im]

kimde vardur bu **kāmet** ile kıyām / āṅa şanma kıyāmet olsa kıyām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [kāmet,]

kāmī: Mutluluk.

şörmek isterken lebünḡ öldi Hidāyet derd ile / leblerinḡden almadı **kāmī** zihī nā-kāmlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [kāmī,]

kām-ı dil: Gönlün arzusu, isteḡi.

ārzüm idi Hidāyet kan yaş ilen il yumaḡ / ḡaşıl oldı **kām-ı dil** ol ārzūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [kām-ı dil,]

kamış: Kamış, buḡdaygillerden, sulak, nemli yerlerde yetişen, boḡumlu, sert gövdesi olan bitkilere verilen ad. II Kirpik.

delü gönḡül **kamış** oḡlarınḡız arasında / kamışlıḡ içre saḡın bir kudurmuş aşlandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [kamış,]

kamışlıḡ: Kamışlık.

delü gönḡül kamış oḡlarınḡız arasında / **kamışlıḡ** içre saḡın bir kudurmuş aşlandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [kamışlıḡ,]

kanu: Hep, bütün, herkes.

çün yâri fânî dünyanıñ ağıyardur **kanu** / yâr ola gör Hidâyet-i dil-haste sen sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [kanu,]

kan-: Kanmak, inanmak.

ağıâr katına sen meni ger kaşısanğ yârüm n'ola / buşmaz ümîdüm **kanma** kim sen kaşimekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [kanma, -ma]

kan: Kan. II Divan şiirinde sevgilinin birçok güzellik unsuru kan ile ilgilidir. Gözler, gamze, ve kan dökücülük özelliğine sahiptir. Aşığın ağlayan gözlerine kan oturur ve artık kanlı yaşlar dökmeye başlar.

gönglüme düşkeç lebi 'aksi neden göz **kan** töker / dem gelür bildüm Hidâyet göz yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [kan,]

her kimseye kim sen büt-i 'ayyâş gerekdür / dâyim gözi **kan** yaşı ile yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [kan,]

hünî didim gözine tökdi **kanım** / doğrusı ism-i bâ-müsemmadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 4). [kanım, -ım]

gönglimde tohm-ı mihr-i lebin ektim ahdı **kan** / gözden belî ne ekse kişi ber hemân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [kan,]

yitürdüğüçün ol lebe sāgar dehânını / gel gör şurâhî sâkî ilinden ne **kan** töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [kan,]

kızıl **kan** ile boyansa saru bengzim ne ğam ey dil / mangan ol ikki 'âlemde yaqîn bil kim yüz ağığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [kan,]

ança **kan** yaş töküpdür ser-i küyında gözüm / kim öten ol ser-i küdan etegi kana deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [kan,]

ança kan yaş töküpdür ser-i küyında gözüm / kim öten ol ser-i küdan etegi **kana** deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [kana, -a]

ger Hidâyet kanın ol ğamze töker dimenğ anğa / ki şer'at sözilen kul **kanı** sultāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [kanı, -ı]

ger Hidâyet **kanın** ol ğamze töker dimenğ anğa / ki şer'at sözilen kul kanı sultāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [kanın, -ı, -n]

şordum lebin hünî diyüp kıldı kışaş itdim neden / mundan didi kim hünîniñ meyli hemîşe **kanadur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [kanadur, -a, -dur]

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rîf gel / şimdi gör kim ol bulağdan su yerine **kan** yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [kan,]

alup gönglümni kanım tökdi la'ling / ne diler dağı mende **kanı** yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [kanı, -ı]

alup gönglümni **kanım** tökdi la'ling / ne diler dağı mende kanı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [kanım, -ım]

nigâr ider didiler **kan** ile nigâr yüzin / didim ki n'eyler ise durmuşam nigâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [kan,]

gamuñdan biyle kim ağlar Hidâyet / tîz ol bî-dilden ola **kanı** gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [kanı, -ı]

görgeç gözünğ didüm bu mıdur **kanımı** töken / gönğlüm didi ki sen muni bilmeñg mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [kanımı, -um, -ı]

ihtiyâımdur gönğül şol tîğ u yâr ilindedür / ger benim **kanım** tökerse ihtiyâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [kanım, -ım]

dişleme la'lünğ ger cevri ile kanım tökdise / sahlâ gönğlüm cânıma ilinme kim **kan** eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [kan,]

dişleme la'lünğ ger cevri ile **kanım** tökdise / sahlâ gönğlüm cânıma ilinme kim kan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [kanım, -ım]

gözleri nakkâş şol kirpüklerinin lîkasın / **kanıma** banmış gül evrâkını efsân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [kanıma, -ım, -a]

kan yaşılan rakîb yüzin eylemek nigâr / âsândur eylesün mângâ meyl ol nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [kan,]

'âşık Hidâyet özine bilür yüz ağılı / boyansa **kanılan** yüzi her dem nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [kanılan, -ılan]

ağzıñdan isterken öpüş la'ling yaşurun dişleding / gözden kızıl **kanım** töken zañm-ı nihâningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [kanım, -ım]

bir gönçe-dehensiz içile bülbüle **kanın** / gül çağı belâbil teg anı 'ayn-ı belâ bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [kanın, -ı, -n]

ârzüm idi Hidâyet **kan** yaş ilen il yumağ / hâşıl oldı kâm-ı dil ol ârzûdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [kan,]

niçe servüm lâle teg şol yañgağung şevkıylan / **kan** yaş ile dem-be-dem ser-tâ-kadem gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [kan,]

anğdı leb-i la'lünğ yana bu dîde-i pür-hûn / kıldı şaru bengzimni kızıl **kanıla** gül-gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [kanıla, -ı, -la]

kanıñgı içmege kanahdısa yâr iti n'ola / ey Hidâyet kınayan kimdür anı **kanıñg** içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [kanıñg, -ı, -ñg]

kanıñgı içmege kanahdısa yâr iti n'ola / ey Hidâyet kınayan kimdür anı kanıñg içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [kanıñgı, -ıñg, -ı]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin itdi / dinme yoğ ise **kanıñgı** tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [kanıñgı, -ıñg, -ı]

gözünğ **kanım** içicağ gamze tığılan soğulur / meger bu çağırı güçlü görür ki kıtar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [kanım, -ım]

Sürhâb içinde **kanıñgı** tökse Hidâyet incime / 'ayn-ı keremdür her ne kim ol terk-i Tebrîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [kanıñgı, -ıñg, -ı]

gözi çekdi tîg ey dil kim töke **kanıṅ** yana / meyli **kan** tökmekdedür ol çeşm-i fettānūṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [**kan**,]

gözi çekdi tîg ey dil kim töke **kanıṅ** yana / meyli **kan** tökmekdedür ol çeşm-i fettānūṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [**kanıṅ**, -ı, -nṅ]

zerre tegdür didim ağzın **kanımı** tökdi yire / yoḥsa ey dil gözi **kan** tökmez anūṅ teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [**kan**,]

zerre tegdür didim ağzın **kanımı** tökdi yire / yoḥsa ey dil gözi **kan** tökmez anūṅ teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [**kanımı**, -ım, -ı]

ḡamzelen **kan** töker şorar leb ile / yaralar cānı duz seper yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [**kan**,]

şaru beṅzüm la'li olur dem-be-dem **kan** yaş ile / āl yaṅaḡūṅ çevresi tā döndi ḥaṭdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [**kan**,]

işitdüm **kanıma** 'azmīṅdür ey mäh / yana 'azm eylesēṅ yārīcūṅ Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [**kanıma**, -ım, -a]

bir nazar görmek için **kanuṅı** ger aḥıda yār / ey Hidāyet yōri ḡam yime vū ḥoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [**kanuṅı**, -u, -nṅ, -ı]

didi göṅgöl ol dem ki bu kaş u gözi gördi / birikdi benim **kanımı** tökmeḡa kudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [**kanımı**, -um, -ı]

açgeç şurāḥī ağzını dūrdini tökmeḡe / **kan** yaşa döndi sāḡī ilinde piyālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [**kan**,]

kanı dolmışdur ol bī-çāreniṅ kim / göṅgöl sen gözleri cellāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [**kanı**, -ı]

bir gün ola ki Hidāyet ölü düşmiş göresiz / lāle teg şol gül için **kana** bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [**kana**, -a]

ger tökdi ise gözleri **kanım** 'aceblemeṅ / gözetmişdi ḡamzeleri andan burun meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [**kanım**, -ım]

bu nev' ilen ki dīdelerüm **kanını** töker / tiz günde ḡarka eyleye seyl-āb-ı ḥūn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [**kanını**, -ı, -n, -ı]

tā ki sözden yār la'l-i dūr-feşānın bağladı / 'āşıkīṅ ol la'l teg baḡrında **kanın** bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [**kanın**, -ı, -n]

la'line karşı şurāḥī ağzın açdı gülmeḡe / sāḡī derdüm **kanını** tökdi dehānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [**kanını**, -ı, -n, -ı]

ḥükm itdi revān olmaḡa **kan** yaşımı bir gün / ol ḡamze-i ḥūn-ḥvār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 7). [**kan**,]

hicriṅde senūṅ her gice mevc urduḡı **kanđur** / çeşm-i nigerāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 4). [**kanđur**, -đur]

kan eyle-: Kanlar içinde bırakmak, yaralamak, öldürmek; acı, ızdırap vermek.

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymân eyleme / gel otur çoğ gönçe kimi bağrumı ҡan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [ҡan eyle-, -me]

kan it-: Kan dökmek, ölüme yol açmak.

felek kim ҡan ider ғamdan müdām ehl-i cihān baғrın / işitse baғrı ҡan ola göngülning āh u vāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [ҡan id-, -er]

kan ol-: Kan olmak, kana bulanmak.

felek kim ҡan ider ғamdan müdām ehl-i cihān baғrın / işitse baғrı ҡan ola göngülning āh u vāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [ҡan ol-, -a]

kana-: Kanamak.

n'ola ҡanasa degüp diş lebi piyālesine / demī çağır töküle her haçan piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [ҡanasa, -sa]

kanah-: Kana susamak, kan dökmeye istekli olmak.

ķanıngı içmege ҡanaħdısa yār iti n'ola / ey Hidāyet kınayan kimdür anı ķanıng içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [ķanaħdısa, -dı, -sa]

kanat: Kanat.

yanup şem' pervāne şalsa ҡanadın / ne kayǵu onunǵ ekmegi düştı yaǵa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [ķanadın, -ı, -n]

kanber: Hz. Ali'nin sadık kölesi.

Hüsrev ü Cemşid ü Efridün'a baş indürmenem / şāh eger dirse Hidāyet daħı Ƙanber'dür manǵa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [ķanber'dür, -dür]

Hidāyet anda vefā umuban ķişi mi durur / vefā ümīdi cihānda ki Ƙanber oǵlı umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [ķanber,]

kand: Şeker.

şirīnlik ile oħşamaya ol hadīse ķand / nāzüklik ile bengzemeye gül-beden beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [ķand,]

k'anda: Ki onda.

ķurbāniyam o doǵrı erīng k'anda uğraşup / gözine düşmenüñ kıla derdüm ķara günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [k'anda,]

kandan: Nereden.

hâvf ider dīvāne dil la'lüñni ey meh-rû görüp / niçe kim **ķandan** tevehhüm eylese hindû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [ķandan,]

ķ'andan: Ki ondan.

dilerem şol dü zülf-i müşkîni / **ķ'andan** alur hotende müşk ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [ķ'andan,]

ķandîl: Kandil, sıvı halindeki yağa batırılmış bir fitilin yanması suretiyle ışık veren aydınlatma aleti.

mu'allakdur güneş **ķandîl** teg peyveste tākından / özi hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i ĩrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [ķandîl,]

ķāni': Kanaat eden.

men ol tirkeşden ey Türk-i hıṭā bir oḡa-em **ķāni'** / sen artuḡ luṭf eger kılsaḡ zihī baḡt u zihī ṭāli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [ķāni',]

ķanıñ tōk-: Ölüme yol açmak, cana kıymak.

ey dil ķanıñ tōkem dise oyunla yār inan / göñğlindeki durur ki gelür diline anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [ķanıñ tōk-, -em]

ķ'anla-: Ki anlamak.

cehd ile gör dıñgle resūlin sözün / **ķ'anlayan** anıñ sözi bildi özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [ķ'anlayan, -y, -an]

ķanlu: Kanlı.

yüzüñgde **ķanlu** yaşımdın bu dürr ü la'l ki var / senıñ nişāruñ içün bir ṭabaķ cevāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [ķanlu,]

her ne reng ilen kim ol dil-ber görünmiş 'aynıma / **ķanlu** yaşıdan men daḡı şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [ķanlu,]

cān āl yüzüñgle gitdi vü **ķanlu** yaşımla dil / menden bu dem gider velī bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [ķanlu,]

ķanlu kirpükler yaşımla āl ipekdür şanasın / kim durur göz merdümi her dem dür-i ḡaltān āḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [ķanlu,]

dem-be-dem çeşmim tōker kirpüklerimdin **ķanlu** yaşı / bī-başar gör daḡıdur güllerni ḡār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [ķanlu,]

saḡınma lāle durur yā şakāyık ey gül-i cıhr / ḡamunḡda **ķanlu** yaşımdur ki dutdı dāḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [ķanlu,]

her günde **ķanlu** yaşıma ḡarķam bu dīdeden / gel gör ki senden ayru ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [ķanlu,]

kaşı hicrinden kad-i ham birle **kanlu** yaşdan / bir görüng niçe hilâlüm yana pervîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [**kanlu**,]

gönglüm doludur şöyle oñıngan bu gün ey mäh / kim **kanlu** demür dışra çıhar ger çekerem ah (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [**kanlu**,]

her niçe garķ olur yir ü gök **kanlu** yaşuma / od şaldı ah u nâle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [**kanlu**,]

k'anung: Ki onun.

yâ hamelnıng boynuzından düst-kâmı yaşamış / hüsrev-i gerdün **k'anungla** gidere dilden melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [**k'anungla**, -la]

bir serv-i sımın-ber **k'anung** cân u dil ilen yâriyem / hvân-ı vişâlınden anıng fikrim budur kim yâriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [**k'anung**,]

ol cemâli Ka'be **k'anung** mest ü hayrânı menem / 'îd-i ekberdür meh-i ruhsârı kurbânı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [**k'anung**,]

niçe anğa söz içre Hidâyet ruh u zülfüng / **k'anungla** ne ağ dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [**k'anungla**, -la]

kap-: Kapmak, yakalamak, almak.

bir girân-mâye güher halk iline girmiş iken / **kapdı** fi'l-hâl emân vermeyüben devr-i zamân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [**kapdı**, -dı]

zülfingi görgeç n'ola **kapsa** lebingden büse dil / kim karangu gice olğaç oğrınıngdur furşatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [**kapsa**, -sa]

kapla-: Çepeçevre sarmak, kuşatmak.

batarlar imdi **kaplayuban** şîşe başlara / gavvâş kimi kulzüm-i sım-âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 6). [**kaplayuban**, -y, -uban]

yüzüng gül ile meger lâle lâf-ı hüsn urmış / ki kalhıcağ başına **kaplaya** şimâl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [**kaplaya**, -y, -a]

kapu: Kapı, eşik. Bkz. âsitân

gönglüming her güşesinde yüz delük deldi gamung / bir ive hergiz kişi munça **kapu** koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [**kapu**,]

maňa **kapungda** ne pervâ-yı bağ u bustândur / ki görgeç ol yüzi 'âlem maňa gülistândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [**kapungda**, -ng, -da]

rakıbüng cevri kılduğça **kapungdan** gitmezem ammâ / aşğa kişining sözün işitmek hem aşğılığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [**kapungdan**, -ng, -dan]

dün haste Hidâyet'ni iting kavdı **kapungdan** / dinme didim itdi bura anıng ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [**kapungdan**, -ng, -dan]

sürgil ağyār u raķībi **ķapudan** yā Rab kim / göreyim ola ķazā ile belāsından ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [ķapudan, -dan]

degmeye tā hāki oħuṅg degmeye ol **ķapuda** / şöyle hākem olmaya hīç kimse menden hākreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [ķapuda, -da]

ķavaldum itingī görgeç **ķapungdan** oldum dūr / muħaķķağ oldı degül yaħşı 'ucb ü ħod-bīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [ķapungdan, -ng, -dan]

niçe çeksem men-i āvāre bī-dil ü bī-dīnlik / olur çü şāhlaruṅ **ķapusı** gögerçinlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [ķapusı, -s, -ı]

göz yaşı kūyīṅṅı dūn bir ħad ile almışdı kim / dıśra çūn başdum ayağ ivden **ķapudan** il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [ķapudan, -dan]

oldum ol **ķapuda** maħrūm yüzüṅ görmeyüben / Ka'betu'llāhda neden ħayr u şevāb oldı ħarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [ķapuda, -da]

maṅga **ķapungda** neden dem-be-dem oğrar ağyār / cennet ehli olana çūnki 'azāb oldı ħarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [ķapungda, -ng, -da]

ķapuda gören meni der-bān şanur / men kimem ol **ķapuda** der-bān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [ķapuda, -da]

ķapuda gören meni der-bān şanur / men kimem ol **ķapuda** der-bān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [ķapuda, -da]

dūn **ķapungdan** yüz çevirdi müdde'ī mendin didim / çoħlaruṅ munda ķafāsın görmişem bir dağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [ķapungdan, -ng, -dan]

ħācī azup **ķapung** yolu gel dir ħarem sarı / mundan yig olmaya belī güm-rāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [ķapung, -ng]

doğrılığ ey yār ola dūst **ķapusı** / doğruya cennet kimidūr damusı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [ķapusı, -sı]

ķar: Kar, bir yağış türü.

şekk yoħ ki **ķar** teg eriyem eger Sehend olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [ķar,]

gözüm ağyāra baħsa 'ārızuṅ māhiyyetin döymez / bu vech ilen ki günden göz kamaşur **ķara** baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [ķara, -a]

ķār ol-: Fayda elde etmek, kazanmak.

maṭlūb sen ü menem taleb-ķār / tālib olana olur taleb ķār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 1). [ķār ol-, -ur]

ķara: Kara, siyah renk.

ķara zülfüṅ ki deger la'line her laħza anıṅ / ne şifāt ile kılam vaşfını kim cāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [ķara,]

şehd-i la'lüñden şehā dadmış meger hālūñg ki zülf / diz çöküp giymiş **ķara** hūsñing katında dād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [ķara,]

tā Hidāyet zekāñingda **ķara** hālūñg gördi / kıldı tahķik rivāyātını Yūsufıla çehiñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [ķara,]

ne mübārek **ķarasın** bāğ-ı ruñında ey zülf / ki hamu lāle vü berg-i güledür tekye-gehiñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [ķarasın, -sın]

ķara hālī şol ikki kaç arasında / siyeh-püş teg aldı derbend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [ķara,]

yastanan işigi daşın hācerü'l-esved içün / ne vara Mekke saru bir **ķara** daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [ķara,]

şirñlik ile şehd-i lebiñg şān-ı 'aseldür / konmış **ķara** hālūñg çü meges dāyim o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [ķara,]

niçe anğa söz içre Hidāyet ruñ u zülfüñg / k'anuñgla ne ağ dine bilür kimse ne **ķara** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [ķara,]

ol ikki kaçing aralığında **ķara** hālūñg / bir tūb gibi durur iki çevgān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [ķara,]

eger zencire çekdürse meni sen teg **ķara** zülfi / n'ola her hānda kim vardur çekerler şiri zencire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [ķara,]

açdum didi şabā **ķara** zülfing düğünlerin / göñlimde kaldı sözleri onuñg düğün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [ķara,]

yüzi rūhu'llāh u zülfi siyehidür Mūsī / kaşı Zü'n-nün u **ķara** gözleri Veyse'l-ķarenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [ķara,]

ķara: Kara, siyah renk. II. Kötü, uğursuz, sıkıntılı.

zülfin görüp ne āh ki çekdümse bilmedi / bilinmeye **ķara** gicelerde belī tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [ķara,]

zülfiñgi gider çihreden ay yüzüñgi görset / ey şem'-i murādum bu **ķara** gicede bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [ķara,]

ķara kıl-: Karartmak, karalık, siyahlık kaplamak; karanlık duruma getirmek. II. Kötü hāle getirmek; kötümserleştirmek; kederlendirmek, gamlı ve tasalı duruma getirmek; sıkıntı vermek.

zülfüñgni şalma yüzüñge kılma günüm ķara / kim virmez ay ışığ düşer olsa şehāb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [ķara kıl-, -ma]

'ayn oldı gözüñg kaddüñg elif kıl ķara zülfüñg / bu vech ile her kim seni gördi didi 'ākıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [ķara kıl-,]

ķurbāniyam o doğru ering k'anda uğraşup / gözine düşmenüñg kıla derdüm ķara günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [ķara kıl-, -a]

ķarağū: Kör, âmâ.

yüz tarîk ilen getürdi berg-i nesrîn araya / **ķaraķu** tā perçemin anıñ < hem > miyânın baēladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [ķaraķu,]

ķarala-: Karalamak, kōtōlemek.

dil aēzı remzi çağladı ol hāl u haṭṭıñı / bi'llāh bu nūkte ile degül kim o **ķaralar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [ķaralar, -r]

ķaranķu: Karanlık.

iki zülfüñğ arasından ṭulū' itçek yüzüñğ mihri / **ķaranķu** gice içide şanasıñğ ay olur ṭāli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [ķaranķu,]

tāb-ı hüsñüñğle dil o zülfe varur / şem' yaḥup gider **ķaranķuya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [ķaranķuya, -y, -a]

gözlerüm ivin aēardup yasadum men cāmlar / tā ḥayāliñğ konıcaḥ yiri **ķaranķu** olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [ķaranķu,]

zülfiñğ görgeç n'ola ķapsa lebiñğden buse dil / kim **ķaranķu** gice olğaç oēriniñğdur furşatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [ķaranķu,]

ḥayālūñğden göñgöl çün gördi işid / **ķaranķu** dünde saēın doēdı ḥurşid (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [ķaranķu,]

ķarar-: Kararmak, karanlıklaşmak.

baērım **ķarardı** cevır ü cefāñğ ile ey felek / kısmet günü benimle bu oldu meger ķarār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [ķarardı, -dı]

ķarār: Karar; durma, yerleşme; ölçölülük; süreklilik; rahat.

göñgöl **ķarārın** u cān şabrın aldı dir ḥanı göz / didim ḥayāliñğ sor gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [ķarārın, -ı, -n]

bir vech-i hüsñ kim benim apardı **ķarārım** / Yūsufdur özi hüsñ ile vü ķaşları zü'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [ķarārım, -ım]

digeç kim aldı şabr u **ķarārın** Hidāyet'üñğ / güldi didi o dil-ber-i ebrü-kemān ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [ķarārın, -ı, -n]

eyleyip fermān apardıñsa **ķarār** u dīn ü dil / durmışam uş baş ile tā n'ola fermānuñğ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [ķarār,]

şol āl yañgaēıñğı görsedüp aldıñğ **ķarār** u şabr / ey mekr isi kimse senüñğ bilmez aluñğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [ķarār,]

mañga tā sāķi-yi cān bāde virdi / göñgöl şabr u **ķarārın** bāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [ķarārın, -ı, -n]

ķarār it-: Karar vermek.

şûfî gir mey-kedening içine daşına göre / daşı mescide karar itmeye daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [karar it-, -me, -y, -e]

karar ol-: Bir meseleyi hükme bağlamak, ne yapılması gerektiği hususunda kesin hükme varmak.

bağrım karardı cevri ü cefāng ile ey felek / kısmet günü benimle bu oldu meger karar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [karar ol-, -dı]

karıcığay: Kartal, doğan.

dağılır cân u göngül duygeç gözüng alın şehā / **karıcığaynı** niçe kim görgeç gögercin dağılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [karıcığaynı, -nı]

karı: Yaşlı.

rüzgārın çoğ süren **karı** kimi kim fıkı ide / tipredür başın bu hālet içre serv-i büstān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [karı,]

karşu: Bir yerin yüzü ve cephesinde bulunan, -e doğru.

karşusına siper kimi göğsin girer göngül / kirpük oğın kaşın yayı her niçe kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [karşusına, -sı, -n, -a]

ne serhoşlardur ol gözler yüzünglen kaşlaruñlan kim / güle **karşu** çekerler mi hemişe ikki zevrakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [karşu,]

şehā yüzüng hevesinden gözümde ahar su / nezāre kıl ki güle **karşu** hoşdur ahar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [karşu,]

karşu: Karşı, için, hakkında.

gözlerüm hatting hayālinde sañga **karşu** müdām / ikki manzardur kim ekmişler ola reyhān angā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [karşu,]

teshîr eger degülse bu yahduğları nedür / **karşuda** taşlar koyuban āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [karşuda, -da]

la'line **karşu** şurāhî ağzın açdı gülmege / sākî derdüm kanını tökdi dehānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [karşu,]

karşu dur-: Karşı koymak, direnmek.

dur yāra karşu tise Hidāyet sañga raķib / kim men' ide seni ki kış olğaç gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [karşu dur-,]

bir nefesde 'arizing gözgüyi eyler tîre-hāl / yüzünge karşu durup yüzün ger ol fülād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [karşu dur-, -up]

şem' eger 'arızına karşu durupdur bu gice / tîz kes başını meclisde getür odını yah (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [karşu dur-, -up, -dur]

karşula-: Karşılama.

kaşlaruṅ ol göz ü kirpükle yaşıṁ içre sağın / Dicled e oḥlaşuban **karşulamış** ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [karşulamış, -mış]

kārūn: Kur'ân'da adı Firavun ve Hâmân'la birlikte anılan, Mûsâ Peygamber zamanında yaşamış, zenginliği, cimriliği, Allah'a olan isyanıyla ünlenip sonunda malı ve mülküyle birlikte yere geçmiş İsrailoğullarından biridir.

gonçe **Kārūn'**ı ne altunlar ki kılmışdı nihân / mehd-i gül şahın-ı gülşende 'ıyân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [kārūn', -ı]

kārvân-ı mülk-i kuds: Kutsal mülkün kervanı.

kārvân-ı mülk-i kuds oturdı Mısr cân saru / Yûsuf-ı Ken'ânı çâh-ı ğamdın âzâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [kārvân-ı mülk-i kuds,]

kaş: Kaş.

ister idi **kaşuṅa** muṭlak şebîh olmak hilâl / beṅzi şarardı özin bu fikr ilen baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [kaşuṅa, -uṅa]

dil ü cân **kaş** u ağzıṅ naḳş iderler görseler 'aynuṅ / niçük kim nûn u hî şeklin müneccimler Kur'ân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [kaş,]

kopar göṅlüm yirinden göz ile **kaşuṅ** 'ıyân görgeç / niçe kim kalḥa kuş avcılar ilinde kemân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [kaşuṅ, -uṅ]

kaşına secde kıluṗ yıl teg ay yasın biraḥ / söyle kim ol katı yaydın maṅa bir oḥ biraḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [kaşına, -ın, -a]

karşusına siper kimi göḡsin girer göṅgöl / kirpük oḥın **kaşın** yayı her niçe kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [kaşın, -ın]

kaş u gözünḡ sevdâsılan cânâ Hidâyet dün ü gün / geh sâcid-i mescid olur geh sâkin-i meyḥânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [kaş,]

apardı 'aḳl ile fehümni ol **kaş** / giderdi dîn ile îmanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [kaş,]

ḥadeng-i ğamze şol tarḥanı gözler / **kaşı** yayına gizlep cânı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [kaşı, -ı]

göṅgöl güler göricek **kaşın** ol dil-ârânuṅ / neden ki gülse gerek yüzine yeṅi ayuṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [kaşın, -ın]

yaşur **kaşingnı** Hidâyet yaşın aḥar göricek / kim olmaya bu yağışdan ḥalel tapa yayuṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [kaşingnı, -ing, -nı]

ey yüzi gül başuṅa kurbân olam / ol göz ile **kaşuṅa** kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [kaşuṅa, -uṅ, -a]

kaşı hicrinden kad-i ḥam birle kanlu yaşdan / bir görüṅ niçe hilâlüm yana pervîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [kaşı, -ı]

ay yüz n'ola şarardunğ ise **kaşı** ğamından / sen teg yüz onunğ **kaşlarınınğ** yayına kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [**kaşı**, -ı]

ay yüz n'ola şarardunğ ise kaşı ğamından / sen teg yüz onunğ **kaşlarınınğ** yayına kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [**kaşlarınınğ**, -lar, -ın, -ing]

ne serhoşlardur ol gözler yüzünğlen **kaşlarunğlan** kim / güle karşı çekerler mi hemişe ikki zevrakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [**kaşlarunğlan**, -lar, -unğ, -lan]

kaşı çevgândur u hâli onunğ tûb ey göngül ammâ / bu çevgân ile ol tûbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [**kaşı**, -ı]

dil ol **kaşı** gözi mekkâreniğ söyler lebi vaşın / rakîbe söylenğ ağzın açmasun bir dem kulağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [**kaşı**, -ı]

ol **kaş** u gözünğ mekri ayırdı meni senden / gör baht-ı siyeh bildi vü tâli'-i vârun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [**kaş**,]

bir vech-i hüsn kim benim apardı kararım / Yüsufdur özi hüsn ile vü **kaşları** zü'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [**kaşları**, -lar, -ı]

zağm-ı hicriğden gögermiş gözde 'aksi **kaşınunğ** / görünür şekli-meh-i nev teg bu baht-i Nilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [**kaşınunğ**, -ın, -unğ]

ey göngül her oğı kim çekse sağa ol **kaşı** yay / koyma kim zâyî' ola beslegil öz cânunğ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [**kaşı**, -ı]

göngülde sen **kaşı** yay oğlarınınğ / hayâli bir koşun kuşunğdur ötgün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [**kaşı**, -ı]

egerçi gözlerünğdür başılan sihr / dil almağda **kaşunğdur** andan üstün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [**kaşunğdur**, -unğ, -dur]

kara hâli şol ikki **kaş** arasında / siyeh-püş teg aldı derbend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [**kaş**,]

yâ Rab neme apardı beni ol **kaşları** kemân / kim men kemînesiyle işidür kemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [**kaşları**, -lar, -ı]

kaşın dutup yüzün n'ola yâr eylese 'iyân / çün kim güneş zuhûr idicek ay olur nihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [**kaşın**, -ın]

şormañ ol **kaş** u göz ü hâl ile hâlünğ niçedür / n'ola hâli düşenünğ munça siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [**kaş**,]

gör mu'cizini **kaşı** arasındaki hâlünğ / kim niçe kılar bir yengî ayı iki pâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [**kaşı**, -ı]

ol ikki **kaşınğ** aralığında kara hâlünğ / bir tûb gibi durur iki çevgân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [**kaşınğ**, -ing]

gök yağlığ ile **kaşın** ucını silicağ yâr / gün gökde yaşundurdu yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [**kaşın**, -ın]

kaşlarunğ ol göz ü kirpükle yaşım içre sağın / Diclede oğlaşuban karşılamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [**kaşlarunğ**, -lar, -unğ]

didi göñgöl ol dem ki bu **kaş** u gözi gördi / birikdi benim şanımı tökmeğa kudurdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [kaş,]

kaş ucın gösderüp dil aldı ol ay / meni nādān görüp şatdı sınıuñ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [kaş,]

yüzi rūhu'llāh u zülfi siyehīdūr Mūsī / **kaşı** Zū'n-nūn u kara gözleri Veyse'l-Şarenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [kaşı, -ı]

çekmek isterdi **kaşı** nakşını üstād-ı ezel / bañdı çün şüret-i zībāsına hayrān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [kaşı, -ı]

kaşlaruñız tākı gözimde benim / çaylar üsne görünüñ pül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [kaşlaruñız, -lar, -uñız]

şol kirpük ile **kaş** meni yañmadı ancañ / ey ehl-i mañabbet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5). [kaş,]

kaş çat-: Kızmak, öfkelenmek.

kaş çatma talebden ki şaṅḡa gevher-i ma'nī / 'işmet tarafından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 3). [kaş çat-, -ma]

kaşd: Amaç, niyet.

ağyāra yār olup maṅḡa cevritdügüñ nedür / **kaşduñḡ** helākım ise bu kayḡu yiter maṅḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [kaşduñḡ, -u, -ñḡ]

ağyāra tuş idip meni ayırdı yārimdin felek / **kaşdımdadur** tā bilmezem dañı ne engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [kaşdımdadur, -ım, -da, -dur]

fikrim didi tīgim durur **kaşdıñḡda** vir şīr eylerem / bi'llāh 'aceb devlet maṅḡa ger fikrimi tīz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [kaşdıñḡda, -ı, -ñḡ, -da]

kaşd it-: Yönelmek, niyet etmek.

başımı kesmağa kaşd ol gözleri cellād ider / bī-vefālīg resmini başdan yana bünyād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [kaşd it-, -er]

zencīr-i zülfinden dutup çekdim men-i āşüfteden / ağyār kaşd itgeç didi dimenḡ anḡa dīvānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [kaşd it-, -geç]

ey Hidāyet cān u dil alsa gözi / rāzīyam kaşd itmesün imāna tek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [kaşd it-, -me, -sün]

kaşın çat-: Kızmak, öfkelenmek.

ol gün ki tāb-ı vechine şem'-i felek pervānedür / kaşın çatup menden öter kılmaz maṅḡa pervā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [kaşın çat-, -up]

kāşır ol-: Kusurlu olmak.

Hidāyet kâşır oldıysa niçe gün gerçi hıdmetden / felekning iktizâsı bil anı haml itme taqşîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [kâşır ol-, -dı, -y, -sa]

kaşr: Saray, köşk.

bu ne kaşr-ı mu'allâ vü ne uça tāk u eyvāndur / ki alçaḡ pāyesi bu kaşring gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [kaşring, -ing]

kaşr-ı mu'allâ: Asılı duran, asılmış köşk; gökyüzüne uzanacak yücelikte olan köşk.

bu ne kaşr-ı mu'allâ vü ne uça tāk u eyvāndur / ki alçaḡ pāyesi bu kaşring gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [kaşr-ı mu'allâ,]

kaşr-ı 'ömr: Hayat evi, ömür sarayı.

dolaşdı ördügi zülfeyne teg ayaḡa 'amel / kazā çü var idi kim kaşr-ı 'ömr tapa ḡalel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [kaşr-ı 'ömr,]

kaşşāb-ı dün: Alçaḡın kesicisi.

tīg ile budarlarım mendendir ol kaşşāb-ı dün / dönmeḡüm yoḡ sen bil ittim tā bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [kaşşāb-ı dün,]

kaṭ'-: Kesme, kesilme; bitirme, sona erdirmе.

ey kim dirsiz naḡar kaṭ' eyle andan / anḡa beḡzer maḡa bir baḡ göziḡ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [kaṭ',]

kat-: Katmak, karıştırmak.

şorḡaç göḡgöl lebin n'ola dirlerse gül yüzi / bīmār şerbet içse katarlar gül-āb anḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [katarlar, -ar, -lar]

zülfdan yüzün görüp bī-hüş olursa dil n'ola / kim ki dün katsa seḡer-geḡ ḡālib olur anḡa ḡvāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [katsa, -sa]

gözünḡ ḡanım içicaḡ ḡamze tīgılan soḡulur / meḡer bu çaḡırı ḡüçlü görür ki katar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [katar, -ar]

cihān esāsınunḡ aldanma lezzetine göḡgöl / ki bala aḡu katup şonḡ vire piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [katup, -up]

cām-ı vişāl nüş ider iken irişdi hicr / devrān şonḡı görünḡ ne aḡu katdı aşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [katdı, -dı]

kat: Kat; huzur, yan, ön, makam.

yüzüm katında la'lünḡ anḡsa göḡḡlüm n'ola 'ayb olmaz / hevā-yı cām-ı la'lin eylemek faş-ı ḡazān görḡeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [katında, -ın, -da]

olmazsa ẖaste gönglüme vaşḻıng ögür eger / ger dağ olursa ḏağ-ı firāk ikki **kat** eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [kat,]

şehd-i la'ḻüngden şehā dadm̱ış meger ẖāḻüng ki ẕülf / diz çöküp giymiş kara ẖüsning **katında** dād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [katında, -n, -da]

neden benim kimi geh şararur geẖi kızarur / degülse la'li meyi **katına** şerm-sār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [katına, -ı, -n, -a]

ẖayat ābın diyerler gerçi cān-baḥş / lebing **katında** anıng cānı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [katında, -ı, -n, -da]

ger degül ebr-i siyeh gün teg yüzüñg **kata** digil / gāh peydā nişe olur gāh pinhān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [kata, -a]

ağyār **katına** sen meni ger kaḥısañg yārüm n'ola / buşmaz üm̱idüm kanma kim sen kaḥımekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [katına, -ı, -n, -a]

kat' eyle-: Kesmek.

naẓarı var idi geh gāh menümlen itining / neyleyem āh ki kat' eyledi mendin naẓarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [kat' eyle-, -di]

kat kat: Üst üste.

göz dükānı içre **kat kat** n'ola ger bağlansa yaş / 'ışk bāzārı benim oldur mañga rengin kumāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [kat kat,]

katı: Haşin, sert.

kaşına secde kılup yıl teg ay yasın biraḥ / söyle kim ol **katı** yaydın mañga bir oḥ biraḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [katı,]

katı: Çok, aşırı derecede.

ẖaste-dil ü vālih ü bī-çāre-em / luḥfing ivinden **katı** āvāre-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 20). [katı,]

kat'-ı üm̱id eyle-: Ümidi kesmek. Bir şeyin artık gerçekleşmeyeceği inancına varmak, ummaz olmak.

kıldug̱ca gam oḥına nişāne göñgöl seni / kat'-ı üm̱id eyleme kim imtiḥān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 4). [kat'-ı üm̱id eyle-, -me]

kātib-i kudret: Kudret sahibi kâtip, Allah.

yoḥsa levḥ-i sīme bir nūn yazdı altun su ilen / **kātib-i kudret** kim ol nūn oldı 'ayn-ı 'ida dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [kātib-i kudret,]

kātil: Cana kıyan, öldüren, öldürücü.

her hancaru kim varsa **katil** dönme Hidāyet / ayrıl dise mendin çeküben hancer o **kātil** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [**katil**,]

her hancaru kim varsa **katil** dönme Hidāyet / ayrıl dise mendin çeküben hancer o **kātil** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [**kātil**,]

katna-: Tekrar etmek.

Hidāyet **katna** sen şühūṅ sıfātı / degül haḳḳa'l-yaḳīn 'ayne'l-yaḳīndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 5). [**katna**,]

katnad-: Tekrar ettirmek.

göṅül zülf ü ruḥūṅdan doydı dün gün / ki yüzüṅ **katnadur** ey ay dün gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [**katnadur**, -ur]

katre: Damla, yağmur ve yağmur gibi dökülen şeyin tanesi.

seyl-i sirişkim ile yağış kıldı mācerā / utanmadı o **katre** dengizden zihī ḥayā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [**katre**,]

yüz üsne düşer **katre** urup seyl-i sirişkim / çoḥdan ki rikābungda senüṅ **katre** yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [**katre**,]

yüz üsne düşer **katre** urup seyl-i sirişkim / çoḥdan ki rikābungda senüṅ **katre** yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [**katre**,]

baḥre beṅzette Hidāyet yaşın ey dūr dişlü / baḥr bir **katredür** anıṅ gözi yaşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [**katredür**, -dür]

katre sudan lü'lü'-i lālā kılan / kuru ağaçdan gül-i ḥamrā kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 6). [**katre**,]

katre katre: Damla damla.

katre **katre** yaşdan beṅzüm ki gül güldür müdām / 'ışkı bustânında ḥurrem lāle-zārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [**katre katre**,]

kav-: Kovmak.

dün ḥaste Hidāyet'ni iting **kavdı** kapuṅdan / dinme didim itdi bura anıṅ ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [**kavdı**, -dı]

kaval-: Kovulmak.

kavaldum iting **görgeç** kapuṅdan oldum dūr / muḥaḳḳak oldı degül yaḥşı 'ucb ü ḥod-bīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [**kavaldum**, -du, -m]

kavkav oyna-: Bir çeşit oyun.

berkidüp başda bir ucın biri dutmış çizginür / kavkav oynar meger gönglümlen ey cān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [kavkav oyna-, -r]

kavl: Söz, kelâm.

yār ilen **ķavlüm** budur 'ışķıngda kim baş oynadum / öz sözimdin dönmezem Taᅅgrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [ķavlüm, -üm]

kim ki bu dīv alına aldanmadı / şol ezeli **ķavle** durup danmadı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [ķavle, -e]

kayd: Bağ, zincir.

ten **ķaydın** üzgeç irdi göngül vaşla sen daᅅı / ey cān vişāliᅅ ister isēᅅ yüz anıᅅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [ķaydın, -ı, -n]

kayd eyle-: Bağlamak,esir etmek.

ķayd eyledi her ᅅalkada miᅅᅅ cān u göᅅgüller / meşşāta-i şun' anda ki zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [ķayd eyle-, -di]

kayᅅu: Kaygı, dert, endişe.

aᅅyāra yār olup māᅅᅅa cevır itdügüᅅ nedür / kaşduᅅᅅ helākim ise bu **ķayᅅu** yiter māᅅᅅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [ķayᅅu,]

yārsız gören Hidāyet'ni rakīb ilen diyer / olmamaᅅuᅅᅅdur 'aceb 'āleᅅde bu **ķayᅅu** görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [ķayᅅu,]

didim ki **ķayᅅımı** ķayır yoᅅ ise zār ölürem / didi görüᅅᅅ ki meni öldügile ķayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [ķayᅅımı, -m, -ı]

yöri ey dil āteş ü āᅅ ile **ķayᅅu** daşını / küre-i miᅅnetde her sīmīn-ber içün mūᅅ kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [ķayᅅu,]

baᅅır-ı ᅅam içre ten gemisi olᅅıᅅ imdi ᅅark / ki **ķayᅅu** daᅅı saᅅlamaz olsaydı lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [ķayᅅu,]

sensiz şanemā bu ordu ilen / yaᅅdı meni çerᅅ **ķayᅅu** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [ķayᅅu,]

tevbeden geᅅ Hidāyet olᅅaᅅ 'īd / şādliᅅ ᅅaᅅı varma **ķayᅅuya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [ķayᅅuya, -y, -a]

yanup şem' pervāne şalsa ķanadın / ne **ķayᅅu** onuᅅᅅ ekmeᅅi düştı yaᅅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [ķayᅅu,]

didi ol şeh ᅅayāli olsa yoldaş / ne **ķayᅅu** ger olursa ᅅamı yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [ķayᅅu,]

kāyim ol-: Ayakta durmak, yıkılmamak, güᅅlü ve saᅅlam olmak.

tā ki bu mīnā felek-i zer-nigār / k̄āyim olup eyleye devr ü medār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 68). [k̄āyim ol-, -up]

kāyināt: Dünya, evren.

senden alan dil kime ey gōnçe-i devlet vire / **kāyināting** bāgining sen teg haçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [kāyināting, -i, -ng]

kayır:- Endişelenmek, kaygılanmak.

didim ki kaygımı **kayır** yoḥ ise zār ölürem / didi görüng ki meni öldügile kayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [kayır,]

kayırd:- Endişeye düşürmek.

didim ki kaygımı kayır yoḥ ise zār ölürem / didi görüng ki meni öldügile **kayırdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [kayırdur, -ur]

kayna:- Kaynamak.

niçe kim su koysa **kaynar** yeṅi kūze sūz ile / bu dil-i sūzānda beṅzzer atduḡuṅ peykān āṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [kaynar, -r]

kayur:- Endişelenmek, kaygılanmak.

didim öldürdi üküşni mey-i la'lūṅ kadehi / didi **kayurma** saṅa daḥı birer şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [kayurma, -ma]

bizimle yār arasında niçe gün ger ıraḡlıḡdur / **kayurma** ḡam yime ey dil ḡamunuṅ başı saḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [kayurma, -ma]

didim hisābsız çekerem cām-ı ḡuşsa men / didi **kayurma** her ne çekersin ḡabībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [kayurma, -ma]

ey benimçün **kayuran** kim ḡāk-i reh teg olma ḡvār / ḡāk-i rāḡ olmaḡ bu yolda i'tibārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [kayuran, -an]

kaz:- Kazmak.

şol şeker yanında tā acılığı fāş olmaya / kuyılar **kazdı** girüp zenbūr şanın baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [kazdı, -dı]

kazā: Kaderin, Allah tarafından ezelde tayin ve tespit edilen biçimde ve zamanda gerçekleşmesi.

hicrān günü Hidāyet'e hem-dem olur raḡīb / doḡrı imiş ki yavuzā eksük degül **kazā** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [kazā,]

kazādur oḡuṅ atıcaḡ öḡine kim ḡalḡa / meḡer göṅgöl ki yolında kazāya ḡalḡandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [kazādur, -dur]

każādur oĥuṅg atıcaĥ öñine kim kaļha / meger göñgöl ki yolında **każāya** kaļhandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [każāya, -y, -a]

gerdün ilin götürse **każā** daşın atmege / burc-ı bedenni yıĥar kıranıla rüzgār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [każā,]

sürgil aġyār u raķībi kaṗudan yā Rab kim / göreym ola **każā** ile belāsından ıraġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [każā,]

dolaşdı ördüġi zülfeyme teg ayaġa ‘amel / **każā** çü var idi kim kaşr-ı ‘ömr tapa ĥalel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [każā,]

każā-yı hükm-i ilāhī: Cenab-ı Hakk’ın kendi hükmü.

każā-yı hükm-i ilāhī irişdi peyk-i ecel / getürdi nāme-i ĥasret zevāle döndi kemāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 15). [każā-yı hükm-i ilāhī,]

kebāb: Ateşte veya susuz olarak bir kap içinde pişirilen et yemeġi.

ol ikki nergis ögende göñgöl biryān olur ‘aşıĥ / aġırlar ikki ser-ĥoşnı görüñġ bir şiş **kebāb** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [kebāb,]

kef: Köpük.

ol şāh ki her il **kef** ü kâfını āñgup / şūrīde olup baĥr urur cüş u **kef** eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [kef,]

kefen: Ölüye sarılan bez.

iti çulına baĥdum ol avcı büt-i şūĥuñġ / didi ki Hidāyet ne baĥarsın **kefeniñdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [kefeniñdür, -iñġ, -dür]

silmēñ ayaġı yüzini yüzden kim öldürür / āĥir nefes **kefende** ‘abīr ile ‘anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [kefende, -de]

ölmesün kim men ölem ölgeç **kefen** biz yā ĥarīr / ölüye yek-sān ola ger şāla dutsāñ yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [kefen,]

bir gün ola ki Hidāyet ölü düşmiş göresiz / lāle teg şol gül içün kana bulaşmış **kefeni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [kefeni, -i]

kelām: Söz.

yüzini görgeç aldı aġzı göñgöl / ger yoĥ idürse var arada **kelām** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [kelām,]

ol söz ü aġız vaşf iledür sözim işit kim / ne kimse işitdi bu **kelāmı** vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [kelāmı, -ı]

kem eyle-: Azaltmak.

derd ü ğam u belāngı göngülden kem eyleme / senden men şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [kem eyle-, -me]

kemâl: Erginlik, olgunluk.

każā-yı hükmi-i ilāhî irişdi peyk-i ecel / getürdi nāme-i hasret zevāle döndi **kemâl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 15). [kemâl,]

kemân: Yay.

kopar gönglüm yirinden göz ile kaşuṅg 'ıyān görgeç / niçe kim kalha kuş avcılar ilinde **kemân** görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [kemân,]

hâcibidür her biri Çaçı **kemân** / ğamzeleri her biri tîr-i hadeng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [kemân,]

yâ Rab neme apardı beni ol kaşları **kemân** / kim men kemînesiyle işidür kemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [kemân,]

giydürüp hûsn atını ol göz savaş ister yana / çekdi kirpükden şaf uş tîr ü **kemânın** bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [kemânın, -ın]

her güşede yüz nâle vü feryād u figāndur / şol tîr ü **kemāndan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [kemāndan, -dan]

kemân-dâr: Yay tutan, yay tutucu.

ol **kemân-dârūṅ** teninde cânıṅa nāvekleri / dut 'azîz anı göngül çün kim gelür ırağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [kemân-dârūṅ, -ūṅ]

kemân-ebür: Kaşları yay gibi güzel biçimli olan, keman kaşlı.

şol **kemân-ebür** kılan bu bağı yanımış cânıma / bulmazam bir kimseni kim aṅga taqrîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [kemân-ebür,]

kemer: Kemer, kuşak.

didim **kemer** bilin kuçuban şād olam saçı / dir menden özge kimseye kuçmaz meger **kemer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [kemer,]

didim **kemer** bilin kuçuban şād olam saçı / dir menden özge kimseye kuçmaz meger **kemer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [kemer,]

yıhduğça küh-ı ğam ten-i kâha **kemer** şanup / kurşanmışam bu luṭfına men küh teg **kemer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [kemer,]

yıhduğça küh-ı ğam ten-i kâha **kemer** şanup / kurşanmışam bu luṭfına men küh teg **kemer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [kemer,]

şol **kemer** üstindeki yağlıĝ hayālinden müdām / gözleri yaşı Hidāyet'ning çalar kurşağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [kemer,]

kemîn: Az, çok az.

yâ Rab neme apardı beni ol kaşları kemân / kim men kemînesiyle işidür **kemîn** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [kemîn,]

kemîn: Pusu, tuzak.

gelse gerdün teg belâ ol meh-cebînden dönmezem / çerh iderse yüz kemînler ol **kemînden** dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [kemînden, -den]

gelse gerdün teg belâ ol meh-cebînden dönmezem / çerh iderse yüz **kemînler** ol kemînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [kemînler, -ler]

kemîne: Zavallı, güçsüz.

yâ Rab neme apardı beni ol kaşları kemân / kim men **kemînesiyle** işidür kemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [kemînesiyle, -si, -y, -le]

kemür-: Kemirmek, yemek.

çoğ **kemürdi** sümük itingle Hidâyet anı / haçan unuda ki boynında hağ ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [kemürdi, -di]

kenâr: Deniz kıyısı, sahil. II Kurtuluş yeri.

ğarîk-ı baħr-ı ğam olanları **kenâra** yitür / göngül bu varṭa-i ħün-ħvâreden bir uşandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [kenâra, -a]

kenâre: Kıyı, kenar, uç.

'aşıkdan ider **kenâre** zâhid / bî-'aql düzelmez uslu ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [kenâre,]

k'engse: Ki arka.

tâ benefşe ne didi zülf-i perîşānıng içün / **k'engseden** çekdi dilin dest-i kazâ anıng içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [k'engseden, -den]

kerbelâ-yı ğam-ı hicr: Irak'ta Hz. Hüseyin'in şehit edildiği ve türbesinin bulunduğu yer olan Kerbala'dan ayrı olmanın üzüntüsü.

Kerbelâ-yı ğam-ı hicrüngde şehîdem çü Hüseyñ / bir nazar tâ ki gözüm gördi bu vech-i Ḥaseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [kerbelâ-yı ğam-ı hicr, -üng, -de]

kerem: Cömertlik; soyluluk; bağış.

rahmetden ırağ ister eger miñnete yavuğ / yüz şükr göñgöl şol **kerem** ü luğf-ı kerîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [kerem,]

sākīyā çoğ keremîngden çekübem cām-ı Cemi / bir dağı luğf idüben bendeye görgüz **keremi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [keremi, -i]

sākīyā çoğ **keremîngden** çekübem cām-ı Cemi / bir dağı luğf idüben bendeye görgüz keremi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [keremîngden, -îng, -den]

yağşılığ it luğf u **kerem** pîşe kıl / gör ne 'aceb zâtsın endîşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 48). [kerem,]

her kime yoldaş sa'âdet ola / luğf u **kerem** pîşe vü 'âdet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [kerem,]

kıl anğa bir cür'a **keremden** naşîb / olmasa bağşîş anğa itgil hasîb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [keremden, -den]

sensin ki olupdur **keremüñg** cām-ı cihānda / her hāre virürsin gül ü her hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [keremüñg, -üñg]

kerem eyle: İhsanda bulunmak, cömertlik etmek; ilgi göstermek, hoş muamele etmek.

cân gitti kalmadı mañga hicrüngde dîn ü dil / ey gam Hidāyet ile **kerem eyle** kala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [kerem eyle,]

ancağ ten ivin dîde-i hûn-bār nem eyle / yandım meni yağ âteş-i dil bir **kerem eyle** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [kerem eyle,]

kerem it-: Cömertlik etmek, iyilikte bulunmak,bağışlamak.

ey benim maqşūdum u sūhte göñglüm ili / leblerüñg derdime emdür kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [kerem it-,]

kerem kıl-: Kerem göstermek, lütfetmek.

kerem kıl ey nesîm-i nev-bahārî / men-i bî-çāre ilen haqq-ı yārî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 1). [kerem kıl-,]

kerîm: "Çok veren, lütuf ve ihsanı bol, kendisine sığınanı geri çevirmeyen" manasına gelen Allah'ın isimlerinden (esmâ-i hüsnâ) biri.

senden eger gam gele yâ derd ü bîm / şükr senîñ virdügüñge ey **kerîm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [kerîm,]

kes-: Durdurmak.

şorduğumça leblerüñgi olmadum sîrâb men / gerçi la'îñg teşnelik **kesmek** durur hâşîyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [kesmek, -mek]

kes-: Ayırmak, uzaklaştırmak, koparmak.

ag̃yār h̃imilen meni ger yār iki böler / incimezem neden ki raķībimle çüb **keser** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [keser, -er]

başumı **kesmağa** kaşd ol gözleri cellād ider / bī-vefālīg resmini başdan yana bünyād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [kesmağa, -mağ, -a]

tīg ödlek aluban anda ki bu başa çalar / **kesmecağ** başumı tīgın aluban daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [kesmecağ, -me, -cağ]

şāh-ı Necef 'ināyeti ile Hidāyet'üñg / her sözidür havārici **kesmağda** zū'l-fiķār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 7). [kesmağda, -mağda]

kesme cāndan ğam u derdüñgni ... / mülk vīrān ola zulm olsa işi pādīşehīñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [kesme, -me]

başum **kesüp** yā Rab n'ola çekse melāmet dārına / tā halk-ı 'ālem bile kim 'ışk ehlinīñg ser-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [kesüp, -üp]

dün selām eylegeç **keserdüm** idür / seni ger olmasaydı haķķ-ı selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [keserdüm, -er, -dü, -m]

kesdürdi Hidāyet yüzini tīg-ı ğam ilen / ol sīm-ten ili ğamu işde **keser** altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [keser, -er]

ser-i zülfeyni ey meşşāta **kesme** / k'idersin 'āşīķīñg 'ömrini kūtāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [kesme, -me]

kes-: Kesmek, susmak.

nālesin **kesmez** göñgöl küyında tā yüzün görer / bāğçede gül var iken bülbül haçan hāmūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [kesmez, -mez]

müdde'ī kılsa kalem teg dil eger ğıybete tiz / söz uzatmayalı ey ğaste Hidāyet **keseli** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [keseli, -eli]

kesād it-: Azaltmak, eksiltmek, değersizleştirmek.

saçı ki eyle kesād itdi müşki cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [kesād it-, -di]

kesdür-: Kestirmek.

yār uğurında eger menzil ü yol daş olsa / başıla **kesdüre** ol menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [kesdüre, -e]

kesdürdi Hidāyet yüzini tīg-ı ğam ilen / ol sīm-ten ili ğamu işde keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [kesdürdi,]

keşf ol-: Bilinmek, ortaya çıkmak.

meni dīdārdan çoḥ da'vet itme mescide zāhid / ne keşf olur māṅa bir söyle ol dīvāre baḥmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [keşf ol-, -ur]

kesil-: Ayırmak, uzaklaştırmak, koparmak.

raḡīb ol kūya varduḡça **kesilmezsin** bu bī-dilden / men-i bīçāreye yā Rab ne virdüṅ ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [kesilmezsin, -mez, -sin]

şanma dil cevri ile sen ḡonçe dehāndan **kesile** / cānı kimseniṅ ḡaçaṅ sivḡülü cāndan **kesile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [kesile, -e]

şanma dil cevri ile sen ḡonçe dehāndan **kesile** / cānı kimseniṅ ḡaçaṅ sivḡülü cāndan **kesile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [kesile, -e]

kesile bilmen itingdin nişe kim müşkil olur / kişi bir nesteye kim ögrene andan **kesile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [kesile, -e]

yāra irdim kesilüp müdde'iden ḡircek imiş / kim ki yaḡşılıḡ umar bolsa yamandin **kesile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [kesile, -e]

tā seni buldı ḡöṅgöl geṡti ḡamu 'ālemdin / ḡaḡḡa her kim şıḡına cümle cihāndan **kesile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [kesile, -e]

aḡzıṅi yoḡ didiler ehl-i yakīn bir söze ḡül / tā Hidāyet şanemā şekk ü ḡümāndan **kesile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [kesile, -e]

yāra irdim **kesilüp** müdde'iden ḡircek imiş / kim ki yaḡşılıḡ umar bolsa yamandin kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [kesilüp, -üp]

daṅḡ yiline fāş itdi saçıṅ sırın o şāne / yā Rab **kesilüp** dili onuṅ dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [kesilüp, -üp]

kesile bilmen itingdin nişe kim müşkil olur / kişi bir nesteye kim ögrene andan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [kesil-, -e, -bil, -men]

kestür-: Kestirmek.

kestürmez isem ḡaṡtı için başı ḡalem teg / ey tīg-ı ḡazā başımı virdüm ḡalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [kestürmez, -mez]

kesük: Kesik, kesilmiş.

āḡ kılman iki dillüye āḡ / kim olısar dili **kesük** rü-siyāḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 55). [kesük,]

kevkeb: Yıldız.

ḡördi bām üsne yüzüṅ yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay tūlū' itdi felek yüzinde **kevkeb** oldı fāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [kevkeb,]

kevkeb-i ikbāl-i tābān: Bahtın parlak yıldızı.

felek dirdüm velî andan hem a'lâdur bu ma'niden / ki her burcında yüz mîng kevkeb-i ikbâl-i tâbândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [kevkeb-i ikbâl-i tâbân, -dur]

kevn: Varlık, kainat.

Ey cân u göngül mihrüng ile vâlih ü şeydâ / işbâtüng için **kevn** ü mekân oldu hüveydâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [kevn,]

görsüt yüzüng ey düst ki makşüd hemândur / **kevn** ile mekândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [kevn,]

kevn ü mekân: Kâinat, âlem, dünya.

ey cân u göngül mihrüng ile vâlih ü şeydâ / işbâtüng için **kevn ü mekân** oldu hüveydâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [kevn ü mekân,]

gönglüm şanemâ kevn ü mekândan seni ister / ey serv-i revân dünyede sen-sin mânia dil-hvâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [kevn ü mekân, -dan]

kevineyn: İki dünya, dünya ve ahiret.

ol ki bizi nîst iken kıldı hest / kıldı mey-i 'ışk ile **kevineyni** mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [kevineyni, -i]

k'ey: Ki ey.

hıtab itdüm dile **k'ey** dil niçüksin / bu tûfân içre pâ dirgil niçüksin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [k'ey,]

keykubâd: Korkusuz, yiğit hükümdar Keykubad (Şehname'de adı geçen ve "key" ünvanını kullanan ilk hükümdar).

hanı Ferîdün u Cem ü **Keykubâd** / kaldı olardan şongra ancağ bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [keykubâd,]

kez: Defa, kere.

ger yolında daş ile basursalar yüz **kez** rakîb / şanmagil daşını bil kim genc ü gevherdür mânia (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [kez,]

ki: Ki bağlacı, fiil açıklama bağlacıdır. Bazen de fiilin anlamını pekiştirmek amacıyla kullanılır.

şordum **ki** çîn-i zülfine müşk-i hıta demek / yâ Rab hata degül mi göngül aydı kim hata (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [ki,]

hicrân günü Hidâyet'e hem-dem olur rakîb / doğru imiş **ki** yavuza eksük degül kazâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [ki,]

fikrüng ahtımağımda ise ey yağış bu gün / gör yaşımı vü yağma **ki** bu su yiter mânia (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [ki,]

ey dil yiter uşan **ki** m̃aᅇa oᅇi yitmedi / bir g̃n ola yit̃re anı yit̃ren saᅇa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [ki,]

didim **ki** görmedin giderem t̃r ü ᅇanceriᅇg / dur didi yit̃rem ikisindin birin saᅇa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [ki,]

bir oᅇ ile didiᅇg **ki** kılam ᅇāᅇiruᅇgi şād / ol söz̃üᅇge şād oldum u şād eylemedüᅇg ᅇiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [ki,]

yolında ölenler kazanur ad Hidāyet / bu ad ile n'oldı **ki** bir ad eylemedüᅇg ᅇiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [ki,]

ey **ki** gündüzdür yaᅇaᅇuᅇg z̃ülf-i müşk̃in giceler / gel **ki** uymadı firāᅇuᅇgdan bu misk̃in giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [ki,]

oᅇi yitende cānima cān ᅇatılır velī / mundandur ölmegim **ki** bir eglenmedin öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [ki,]

şimden geri hicrāna meni yār diler yār / imdi benim olmaᅇuma bildüm **ki** ever yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [ki,]

ger baᅇruᅇgi yaram dir iseng tā görem ne var / cāndan Hidāyet eyleye efᅇān **ki** yār yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [ki,]

digeç Hidāyet'üᅇg sözi yitmek durur saᅇa / dinmeng diyer **ki** sözleri onunᅇ m̃aᅇa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [ki,]

çoᅇ kemürdi s̃ümük it̃iᅇgle Hidāyet anı / ᅇaᅇan unuda **ki** boynında ᅇaᅇ ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [ki,]

iti çulına baᅇdum ol avcı b̃üt-i ş̃uᅇuᅇg / didi **ki** Hidāyet ne baᅇarsın kefeniᅇgdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [ki,]

ᅇammāmda dün ᅇark-ı 'araᅇ cism̃ini gördüm / şandum **ki** bilür üstine inçü düşüñüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [ki,]

şād̃ilᅇiᅇg göᅇg̃ül ivine gelmedi disem / eydür **ki** n'eyles̃n yolu bilmez ᅇar̃ıbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [ki,]

öterdi dün iti didim **ki** bir dem / müşerref kıлмаᅇ olur iv yaᅇındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [ki,]

menim yaşum aᅇıdurken m̃üneccim / görüp didi **ki** güçlü yulduzung var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [ki,]

yüz m̃iᅇg ᅇezār mekr ile al itse ādemī / anı görür **ki** alına yazdurdı kirdigār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [ki,]

ᅇaddüᅇgde gözüm z̃ülf̃iᅇgi tā gördi dolanm̃ış / ilan gör özin dir **ki** niᅇe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [ki,]

nigār ider didiler ᅇan ile nigār yüz̃in / didim **ki** n'eyler ise durm̃ışam nigār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [ki,]

didüm **ki** ᅇāᅇiruᅇga düşmezem neden herᅇiz / lebi tebess̃üm idüp söyledi **ki** ᅇāᅇırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [ki,]

didüm **ki** hâtırunga düşmezem neden hergiz / lebi tebessüm idüp söyledi **ki** hâtırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [ki,]

didim **ki** kaygımı kayır yoḥ ise zâr ölürem / didi görüng **ki** meni öldügile kayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [ki,]

didim **ki** kaygımı kayır yoḥ ise zâr ölürem / didi görüng **ki** meni öldügile kayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [ki,]

dirler devâ kılur ânga bildür bu derdüngi / didim **ki** kılma kılmasa dinmeng özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [ki,]

ağzından istedüm **ki** tapam zerrece nişân / didi **ki** şor ol istedügüng hîç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [ki,]

ağzından istedüm **ki** tapam zerrece nişân / didi **ki** şor ol istedügüng hîç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [ki,]

derd ü gam u miḥnet ü endühunğı / şürete direm **ki** bu miskindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [ki,]

görgeç gözüng didüm bu mıdur kanımı töken / gönğlüm didi **ki** sen mını bilmeng mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [ki,]

didüm **ki** kirpük ile bağlayam yaşım yolını / velî haçan çüb ile bağlana yolu çayung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [ki,]

şordum **ki** datlu şehd mi yoḥsa dehāningdur sening / açdı nebātī leb didi kim datlu cāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [ki,]

ey la'l-i leb gamungda sening eşk ü dīdeden / men bilmezem **ki** ma'den-i sīmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [ki,]

her gün diyer **ki** daṅgla helāk eyleyem seni / çoḥdur yalanı ol şanemüng doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [ki,]

dingeç gamungdan ağzuma çaldung **ki** söyleme / şimdin gerü ne dineyem ey cān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [ki,]

her günde kanlu yaşuma ğarqam bu dīdeden / gel gör **ki** senden ayru ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [ki,]

dün öldürem didüng gamımı kim **ki** yir neden / öldürmedüng Hidāyet'i men hem bu gamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [ki,]

iy cān u dil dehānı sözün söylerem size / bir dem kulağ olung **ki** nihānī haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [ki,]

niçe söylerdüng **ki** mecnūn yiridür şahrā vü kūh / dağı seg teg var mıdur bu işde kim mecnūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [ki,]

Tangrı bilür **ki** kalmadı ey şūḥ dil-berüm / göz ü yüzüngden ayru menüm ḥvāb ile ḥāverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [ki,]

... / nāşih diyer **ki** 'ışk işine kılma çoḥ heves (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [ki,]

derd-i hicringden meni kim kırtara yā Rab didim / tığ ile yitti ecel didi **ki** dermānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [ki,]

vardı ilden dil didim tā gördi ğamzenġ didi kim / ħancarū varur **ki** şayd-ı zaĥm-dārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [ki,]

gül yangılur **ki** sen şanem-i hoş-ħışāl ilen / da'vī-yi ħüsn ider meh bu ħüsn ü cemāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [ki,]

öldürürken bili hicrānı meni gördüm yüzin / didi var şükr it **ki** kırtuldunġ yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [ki,]

ten idi 'ālem ü cān zāt-ı şerīfi ne diyem / **ki** ne Türkin koyuban bütti cān oldu revān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [ki,]

dimek diler idim **ki** 'aceb fitnesin itdi / dinme yoĥ ise kıanıġı tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [ki,]

digeç **ki** melülem gideli zülfi ilimdin / men daĥı perişānem idür ol sebep içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [ki,]

İmāndur o māhıġ yüzi bu şonġ nefesimde / bir kimsene bulman **ki** māġa 'arz ide İmān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [ki,]

aġyāra hemdem olma **ki** şonġ yaman olur / yaĥşılar ile olsa yaman kimse hem-nişīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [ki,]

şehā yüzünġ hevesinden gözümde aĥar su / nezāre kıl **ki** güle karşı hoşdur aĥar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [ki,]

gözünġ kıanıġ içicaġ ġamze tıġılan soġulur / meger bu çağırı güçlü görür **ki** kıatar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [ki,]

çekmiş gözünġ müġġān oĥın ister **ki** ĥün-rīz eyleye / tā niçe ol ĥünī gözünġ her dem pür-engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [ki,]

dur yāra karşı tise Hidāyet sāġa rakīb / kim men' ide seni **ki** kış olġaç ġün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [ki,]

göz yüzünġçün yaş töküp dirdim **ki** eyle yıtmeye / şükr kim ĥaĥ luġ idüp ol yüze yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [ki,]

niçe göġlünġ didi yār oĥım içün nā-ħoş ola / yayı şundum **ki** biraz oĥ atar isenġ hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [ki,]

muĥtesib avradına dir **ki** şurāĥī doldur / ger o doldurmasa bu kûze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [ki,]

didim **ki** ĥāl-i dil virem yāķūt-veş mercānuna / başdunġ revān lü'lü'leri la'l-i Bedeĥşān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [ki,]

şaldı belā töpüglerine fūrkatunġ meni / senden ıraġ gör **ki** neler geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [ki,]

eyle hicrünġde tozar olmışam ey cān **ki** şabā / esse küyünġ şaru men ĥaste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [ki,]

saçı **ki** eyle kesād itdi müşki cehd iderem / **ki** şalam eyle 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [ki,]

yâ Rab bu ne yüzdür kim anı gördi Hidâyet / hayrân kaluban dir **ki** ta'âla'llâhu ve şâne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [ki,]

serv kim gördi **ki** gül-berg-i tarî gönglek ide / kuça gül-bergi onunğ 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [ki,]

bir gün ola **ki** Hidâyet ölü düşmiş göresiz / lâle teg şol gül için kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [ki,]

hoşlıgda degme lâf uranı şanma baş igit / ol baş ola **ki** baş kıoya cevr ü cefâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [ki,]

kuçmadın öldüm ise şol şanemi şükr iderem / **ki** hayâli kolu boynımda hamâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [ki,]

kalmadı kimse **ki** duymadı Hidâyet gamunğı / âh kim duymayan ol gözleri fettân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [ki,]

yüzünğle zülfünğ için ey meh-i hümayün-fâl / bu gice fikr ider idim **ki** geçdi mâh u sâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [ki,]

sipîde dem **ki** eserdi nesîm-i bād-ı şimâl / didim mânia meger ervâhdan irişe meded (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 3). [ki,]

bir haylî zamân oldı **ki** gönglüm nîgerândur / dîdârunga cândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 1). [ki,]

ey bād-ı şabâ göricek ol serv-i revânı / söyle **ki** be-gâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 1). [ki,]

ki: Ki bağlacı, isim ve zamirleri açıklama/tanımlama bağlacıdır.

sensin **ki** olupdur keremünğ cām-ı cihānda / her hāre virürsin gül ü her hāreye hārâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [ki,]

oñı efgānlar kıılır geçer Hidâyet şor neden / hānsı yaydan güç görer yâ Rab **ki** men kıurbān anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [ki,]

senden cefādan özge Hidâyet ne uma kim / çün çın imiş bu nükte **ki** 'ömr eylemez vefâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [ki,]

senden ne gam **ki** ey büt-i dil-cû yiter mânia / 'âlemde şādam ol gam ile bu yiter mânia (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [ki,]

zülfden yüzün görüp bî-hüş olursa dil n'ola / kim **ki** dün kıatsa seher-geh gālib olur anğa hıvāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [ki,]

n'ola kıonup lebine çibin ger ilin şorar / dirler meşel **ki** balı dutan barmağın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [ki,]

dindürmezem ağıyarı itinğle olalı yâr / her işde **ki** var ādeme yoldaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [ki,]

varmazam uçmağa küyından anunğ ey zāhid / damuya nişe vara kim **ki** anınğ cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [ki,]

ol **ki** h  sn içre z  t-ı yekt  dur / 'a  l anu  ng 'ışkı ile   eyd  dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [ki,]

ger ister iseng c  n u dil    d  nimi alma   / k  l g  z ucu ilen bir işaret **ki** seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [ki,]

'  s   **ki** dirler   l  ye bir demde c  n vir  r / söz ile lebleri m  nga andan ni   n vir  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [ki,]

bir b  se i   n istese c  n dil da  ı virem / anu  ng ha  k   i   n **ki** alur c  n   c  n vir  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 2). [ki,]

  az  dur o  u  ng atıca      ine kim   al  a / meger göngül **ki** yolında   az  ya   al  andur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [ki,]

g  z  ng göngül aluban puzdı c  n  m ülkesini /   eh   yit ülkelüning   avrına **ki** t  l  ndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [ki,]

z  lf  ng **ki** dem-be-dem deger ol g  l ya  ga  lara / artu  gl  yla c  nlara ger dir iseng deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [ki,]

hicringde şererdür **ki** düşer   hum odından / bu la'l **ki** bir   af  a-i m  n   düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [ki,]

hicringde şererdür **ki** düşer   hum odından / bu la'l **ki** bir   af  a-i m  n   düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [ki,]

  ordum fa   he h  ali nedür c  n   u  ına y  r / didi ne bilsün ol     r anı **ki** d  ned  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [ki,]

her kimsen  ng **ki** hem-demi derd-i h  ab  bd  r / hem-derdi var   nga ne h  acet   ab  bd  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [ki,]

  ara z  lf  ng **ki** deger la'line her la  za anı  ng / ne   if  t ile   ılam vaşfını kim c  na deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [ki,]

  o   na   ına gök ile yiring olma mu  ayyed / ey dil bula g  r anı **ki** bu gök    yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [ki,]

ol gün **ki** t  b-ı vechine   em'-i felek perv  ned  r /   a  ın   atup menden öter   ılmaz m  nga perv   ned  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [ki,]

t  g   dle   aluban anda **ki** bu başa çalar / kesmeca   ba  um  n   t  g  n aluban da  a çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [ki,]

'a  s ile bildürür sa  nga yüz   zre yaşumı / bu s  m   af  hası **ki** da  ılmı   yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [ki,]

ol     h **ki** her il ke      k  f  n   angup /     r  de olup ba  r urur c    u ke   eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [ki,]

esb  b-ı cih  ndan o **ki** geçmez işiginde / h  ayv  ndur özin beste-i k   h u 'alef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [ki,]

  anma ey fitne **ki** zülf ile ru   u  ng görmeyeli / dile s  n  b  l yörenür y   göze s  sen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [ki,]

ol büt **ki** haṭ u ḥāl ile āṣūb-ı cihāndur / cāndan haṭ u ḥāline göngüller nigerāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [ki,]

cihānda kim **ki** bir cānānı yoḥdur / yakın bir geveddür kim cānı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [ki,]

göngül kararın u cān şabrın aldı dir ḥanı göz / didim ḥayālingē sor gözde nem **ki** var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [ki,]

yakīn özini bilür ey Hidāyet ol 'āṣık / **ki** yār ögende özin ḥāk-i reh-güzār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [ki,]

yüzüñg **ki** maṣhar-ı envār-ı luṭf-ı kādirdür / gözümde dīdelerüm nūrı kimi ḥāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 1). [ki,]

yüzüñgde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l **ki** var / sening niṣāruñg içün bir ṭabak cevāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [ki,]

didim saña yarar ne **ki** kılsañg maña cefā / Tañrıya yaraşur didi her nesne kim kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [ki,]

cān perdesi çāk olur kim ağırmāsın şol il / her gāḥ **ki** nāz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [ki,]

şāḥı üstinden **ki** titrer nergis esende nesīm / şāğar-ı meydür şanasıñg kim ḥumār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [ki,]

dil **ki** sen meh-likāya meyl itmez / kāfir olmış ḥudāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [ki,]

vişālın isteyen geç ḥamudan kim bulmaya vaşlın / dil u cān saffhasından kim **ki** ḡayruñg naḳsın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [ki,]

kirdāruñga ḥoş dut göñgöl vaşlından özge umma gel / nişün **ki** görür ḥüblig her kim **ki** ḥoş-kirdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [ki,]

ol **ki** haṭṭ-ı müşk-bārı neş-i reyḥān eylemiş / ḥāl imişdür ol **ki** yüz üzre perişān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [ki,]

ol **ki** haṭṭ-ı müşk-bārı neş-i reyḥān eylemiş / ḥāl imişdür ol **ki** yüz üzre perişān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [ki,]

yüzüñg görmek didim dün gün **ki** nāgeh ma'nī görsetdüñg / ne şüret bu ne ma'nīdür ta'āla'llāḥ zihī şānī' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [ki,]

men **ki** işimdür lebīñg devrinde dürd-āşāmlıg / rindim adım zāhid oḡurlar zihī bed-nāmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [ki,]

başdan ayağa fark idemezse 'aceb degül / 'işkuñg meyinden ol **ki** çekeydür bir er ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [ki,]

ey dil kanıñg tökem dise oyunla yār inan / göñglindeki durur **ki** gelür diline anıñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [ki,]

ḥalk aluptur gümān **ki** yārümsin / bu gümān olmayan yakīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [ki,]

göl ki şalır âftâb-ı bî-zevâle şübhesiz / 'ârızında her haçan olur perîşân kâkülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [ki,]

ey seng-dil yakın ki kıla rahm hâtırung / ger men saṅga göngüldegi derd ü gamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [ki,]

gözden ırağa salma meni âb-ı dîde teg / ey serv-i kad ki hancaru varsanḡ kademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [ki,]

yaşlu yüzüme gülme Hidayet ki bu durur / 'ışkında hâşıl eyledüğüm sîm ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [ki,]

haçan bu iş kılam men eger hûş-mend olam / yağmur kimi bu gam ki Hidâyet yağar mangan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [ki,]

leblerüngden özgeler ger cân umarlar dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslîm ider hanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [ki,]

saḡınma lâle durur yâ şakâyık ey gül-i çîhr / gamungda kanlu yaşımdur ki dutdı dâḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [ki,]

zülfın görüp ne âh ki çekdümse bilmedi / bilinmeye kara gicelerde belî tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [ki,]

haḡküng gül-i vaşlına Hidâyet e aparmaz / hûblar yüzine kim ki degül vâlih ü hayrân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [ki,]

yüzüng nûrı ki tâbândur hemîşe pertev-i haḡdan / göründi çeşmüme dün gün güneş teg burc-ı eblaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [ki,]

gözüm aḡyâra baḡsa 'ârızunḡ mâhiyyetin döymez / bu vech ilen ki günden göz kamaşur kara baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [ki,]

ol ki 'ömrüm teg geçer baḡmaz mangan ta'cilden / hûsnini haḡ saḡlasun taḡyîr ilen tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [ki,]

delü gönglüm ki 'ışk oynar o zülf-i pür-zî-tâb ilen / haṭâ yolın şorar gerçi gider râh-ı şavâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [ki,]

digeç kim aldı şabr u karârın Hidâyet'ünḡ / güldi didi o dil-ber-i ebrû-kemân ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [ki,]

la'lingden ıraḡ hicrüng içinde menem ey düst / ol teşne ki çöllerde öle âb gamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [ki,]

bir pûla müdde'î meni şanmaz velî menem / ol kişi ki tîḡ çalup eyler âḡîr demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [ki,]

hicrinde tîḡın ister iken çaldı başuma / rahmet ki hoş bu susıza çölde yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [ki,]

dür-dânedür ki zer-varaḡ üstinde daḡılır / yâ yüzüm üsne dîdelerimdin yügürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [ki,]

ança aḡıttı yaş Hidâyet ki câmıdın / hâşâke benḡzer ol ser-i küdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [ki,]

yüzüñg kim ol selâsil-i pür-çîne gizlûdür / bir Rümîdür **ki** kalmış ola Zengibârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [ki,]

yâra irdim kesilüp müdde'iden girçek imiş / kim **ki** yahşılığ umar bolsa yamandın kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [ki,]

n'ola çekseng şaluban halkama şol halka-i zülf / bu meşeldür **ki** sürüdürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [ki,]

göz yüzün gördi göñgöl çekdi Hidâyet gamını / belî her işde **ki** var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [ki,]

sâķi-yâ söyledüm ol ser-hoşa az vir ayağ / ey Hidâyet didi ol yahşı **ki** tiz ser-hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [ki,]

hicriñde cân ile savaşımdur hemî nefes / hanı ecel **ki** yardum ide bu savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [ki,]

çoğ göñgüller **ki** bu gün ol gözi hûn-hvâre sile / ger işâret kıla bir gamze-i hûn-hvâresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [ki,]

her zamân hâste dile söyledüğüm söz bu **ki** yâr / ger dile dilüñgi cevrenden anıñ gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [ki,]

bu şükri mazharıñıñ ağzı sırrını ne bile / göñgöl **ki** bilmegine 'acız ider velî ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [ki,]

'aceb belâ **ki** göñgülle hâlâyık ilinden / ne ayru vara bilürem o serv ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [ki,]

saçı **ki** eyle kesâd itdi müşki cehd iderem / **ki** şalam eyle 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [ki,]

ey **ki** şîr-efken gözüñg teg çeşm-i âhû olmaya / ger disem âhû anğa nâ-gâh âh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [ki,]

ğonçe Kârûn'ı ne altunlar **ki** kılmışdı nihân / mehd-i gül şahñ-ı gülşende 'iyan eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [ki,]

müşkil **ki** göñgöl bâğ-ı ruñdın vire bir gül / bu nev' ile kim haññung anı çekdi hişâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [ki,]

dinmez benim ile senüñg arada raķibüñg / kimdür **ki** dine bende vü sultân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [ki,]

çoğ dolu ayağ şunma Hidâyet saru dirsem / dir sâķi **ki** bu devrde peymânesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [ki,]

didi göñgöl ol dem **ki** bu kaç u gözi gördi / birikdi benim kanımı tökmeğa kudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [ki,]

ķayd eyledi her halkada ming cân u göñgüller / meşşâta-i şun' anda **ki** zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [ki,]

idedür her dem Hidâyet iştîyâķuñgdan şehâ / ol **ki** şîrîn hasretinden hâste Ferhâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [ki,]

bu nev' ilen **ki** dīdelerüm kanını töker / tiz günde ğarğa eyleye seyl-āb-ı hūn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [ki,]

ol ola er **ki** gelse kılıçla cüdā günü / özine ol günü bile zevk ü şafā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [ki,]

ey Hidāyet bu **ki** hicrān günü çektim ansız / mānga ol günleri görsetmesün Allāh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [ki,]

yansam n'ola 'ışkıñg odı ilen / gör çübı **ki** niçe nūr ider nār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [ki,]

bağrı delindi felek-i sādening / tā kim o **ki** süzgüçi ol bādening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [ki,]

cān **ki** ezelden beri maḥmūridur / mey dime maḥmūr **ki** rencūridur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [ki,]

cān **ki** ezelden beri maḥmūridur / mey dime maḥmūr **ki** rencūridur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [ki,]

söyleye bir nükte **ki** dil-bend ola / dünyede her işidene bend ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 37). [ki,]

bir ün kulağıma geldi zi-ḥuftegān-ı laḥed / **ki** ey fakīr-i ḥakīr olmagil perīşān-ḥāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 5). [ki,]

men ol zamān **ki** olarūñ şalābetin gördüm / dutuldı eyle kim oldı zebān-ı nāṭıka lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [ki,]

her şeyde **ki** var gözine ol çihre 'ıyāndur / çıḥ zann u gümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [ki,]

feryād **ki** feryādıma hīç kimsene yitmez / tā kim sora niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 5). [ki,]

ki: Ki bağlacı, cümleleri anlamları bakımından birbirine bağlayan bağlaç.

yā Rab **ki** ne iş düşse Hidāyet'ning ilin dut / senden budur ol düşmese ey düst temennā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [ki,]

fānī cihānda şun mānga zevrak **ki** ḥatīrum / bu baḥr-ı ğamdan ol gemi ilen kılur güzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [ki,]

men dimen lezzeti var sā'id ile her yengining / **ki** ḥadīs oḥuşısam her yengining lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [ki,]

yāring ğamı sivdi meni men hem anı sivdüm / koyuñg biz ikini bire **ki** siven siveningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [ki,]

nāz-ı 'ışkuñgdan Hidāyet ger yanarsa çekmez āh / zāhidüñg savuğlıındandur **ki** āh-ı serdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [ki,]

mānga kapuñgda ne pervā-yı bağ u bustāndur / **ki** görgeç ol yüzi 'ālem mānga gülistāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [ki,]

ağyār hīmilen meni ger yār iki böler / incimezem neden **ki** rakībimle çüb keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [ki,]

ger Hidāyet kanın ol ğamze töker dimeng anğa / **ki** şerī'at sözilen kıl kanı sultāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [ki,]

şehd-i la'lüngden şehā dadmış meger hālüng **ki** zülf / diz çöküp giymiş kara hüsning katında dād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [ki,]

kıl tevekkül hākka varını yolında terk it / ey Hidāyet **ki** tevellā vü teberrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [ki,]

çārem ol 'arız-ı zībāsını görmağ idi bes / n'eyleyem āh **ki** devrān meni bī-çāre kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [ki,]

göl-i devrāna ey dil olma hurrem / **ki** şonğı rengi aning şolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [ki,]

hadenging açmadı revzen hemīn cānda **ki** tiging hem / açıpdur gönglüm ivinde çoğ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [ki,]

kadi hayāli olur cān içinde yār bilür / yalan dimeng **ki** direm doğru kirdgār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [ki,]

dudağing ālina iren döyer gözüng mekrin / neden **ki** çağır içen hālet-i humār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [ki,]

Hidāyet arı nazarlan siv anı tā sivsün / neden **ki** Tangrı siver her kimi **ki** tahirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [ki,]

bu ne kaşr-ı mu'allā vü ne uça tāk u evyāndur / **ki** alçağ pāyesi bu kaşring gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [ki,]

felek dirdüm velī andan hem a'lādur bu ma'niden / **ki** her burcında yüz ming kevkeb-i iqbāl-i tábāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [ki,]

dime zāhid **ki** hākki görmek olmaz / anı görmağa sende hanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [ki,]

yüzi yād ile yir dutmaz göngülde özgeler fikri / bu rüşendür **ki** od yanan ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [ki,]

her haçan kim başara oılan ol ğamze savaş / yaya dönsün boyı aning **ki** fidā kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [ki,]

kirdārunga hoş dut göngül vaşlından özge umma gel / nişün **ki** görür hūbliğ her kim **ki** hoş-kirdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [ki,]

ivde disem sözüng duyar ağyār u dışradan / dīvār çın imiş **ki** diyerler dutar kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [ki,]

şaldı hadis-i zülfüngi dilden dile durağ / yā Rab **ki** göreyim dilini diline aning (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [ki,]

göngül güler göricek kaşın ol dil-ārānüng / neden **ki** gülse gerek yüzine yeñi ayung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [ki,]

virse Hidāyet yār öpüş ister mi **ki** cān u göngül / sende ne var anıñ gerek niçün kim anıñdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [ki,]

ne mübārek karasın bāğ-ı ruħında ey zülf / **ki** hamu lāle vü berg-i güledür tekye-gehiñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [ki,]

lenger-i eflākde yoħısa çalar abdāl-ı dehr / yana borğusun **ki** hālet çağıdır ey ehl-i hāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [ki,]

lebleri yanıda ögmeng āb-ı hayvānı **ki** men / bu suyu tā ağzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [ki,]

baħr-ı ğam içre ten gemisi olmış imdi ğark / **ki** kayğı dağı saħlamaz olsaydı lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [ki,]

şekk yoħ **ki** qar teg eriyem eger Sehend olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [ki,]

yolungdadur bi'llāh fidā rüħ u revān-ı rüşenim / **ki** gāh toprağdan götür luş ile ey sımın-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [ki,]

kaře kaře yaşdan beñzüm **ki** gül güldür müdām / 'ışkı bustānında ħurrem lāle-zārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [ki,]

yüzüng gül ile meger lāle lāf-ı ħüsn urmuş / **ki** kalħıcağ başına kaplaya şimāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [ki,]

göngülden il yudum tā baħmaz oldu ħāline çeşmüng / **ki** ħayr itmez tabīb uşanıcağ bīmāra baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [ki,]

bir zamān terlik giyüp ey şüh çıħ ol bāğdan / tā **ki** dāğ dāğ olmasun nāzük tening ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [ki,]

'aceb mi gönglüme düşse yaşım aħgeç lebi 'aksi / **ki** çağır çoħı oldur kim gelür Bağdāda āb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [ki,]

Hidāyet ħāk-i rāhını gözünge bu türābiñ çek / **ki** ħiç yirde menāfi'de bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [ki,]

göngül zülf ü ruħungdan doydı dün gün / **ki** yüzüng katnadur ey ay dün gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [ki,]

şordur mañga la'lingi **ki** mestāne gözüng teg / maħmürām u āşüfte mey-i nāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [ki,]

şatman ağıyāra güherlen ayağüng toprağını / **ki** bu göz görmege yig anıñ o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [ki,]

cihān esāsınüng aldanma lezzetine göngül / **ki** bala ağı katup şong vire piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [ki,]

zulmet içinde çıħarsa āb-ı hayvān yoħ 'aceb / bu 'acāyibdür **ki** zulmet āb-ı hayvāndan çıħa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [ki,]

irişe yāra göngül secde kılsa 'ādet ile / neden **ki** bende bolur kurb-ı ħāk 'ibādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [ki,]

dehāning remzini hem sen bilürseng / **ki** sırr-ı ğaybdın Tanğrıdur āğāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [ki,]

ol lebi nüş **ki** men nüş iderem zehr-i ğamın / nüş dir men alıcāğ bāde çün nüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [ki,]

dönmen çekerem özimi bir var anıñğün / bi'llāh **ki** bu dönmecliğüme dağı ne çäre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [ki,]

ince ağıtdı gözüm derd ile hün-ı cigeri / **ki** saru bēngzümi hicriñde boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [ki,]

anıñğıçün cigeri itlerüñ öñine çeker / dil **ki** tā dimeyeler yoğ imiş anıñ cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [ki,]

zāhidā zühd ü sen Hidāyet ü 'ışk / **ki** leküm dīnüküm ve līye dīni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [ki,]

nazarı var idi geh gāh menümlen itiniñ / neyleyem āh **ki** kaç' eyledi mendin nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [ki,]

ey dil darihma nāz u 'itābindan ol mehīñ / şād ol neden **ki** var seningilen 'ināyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [ki,]

geldi hoş devrān **ki** gerdün terk-i bī-dād eyledi / terk idüp mihr u vefā resmini bünyād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [ki,]

zekāt-ı hüsn virgil men gedāya / biraz büse **ki** oldung hüsn ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [ki,]

bilürem men kıymet-i vaşlıñ **ki** çektüm fūrkatı / devletiñ qadrini ol bilür **ki** çekti miñneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [ki,]

bilürem men kıymet-i vaşlıñ **ki** çektüm fūrkatı / devletiñ qadrini ol bilür **ki** çekti miñneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [ki,]

su kırağına meger kim ola şol serv-i revān / gör Hidāyet **ki** gözüm suyu ne sāyıl kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [ki,]

terk it 'alāyıkıñı Hidāyet mükemmel ol / andan burun **ki** irişe Allāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [ki,]

luţf it ilāhī **ki** günahkārungam / dām-ı maħabbetde giriftārungam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 17). [ki,]

hayālüng dāmenin dutdı dil-i zār / **ki** bu demde ümīdüm sensin ey yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [ki,]

göñül didi bu meded istegil zi-ferd-i şamed / kulağıñ anda **ki** bir ün gele zi-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [ki,]

helāk-i ğuşşa vü ğam-geşte-i mezellet idüm / dime üküş **ki** men erkān-ı mülk ü millet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [ki,]

cihānda men dağı bir şeh-süvār-ı devlet idüm / **ki** hem 'inānım idi taht u baht u 'izz ü celāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [ki,]

Hidāyet anda vefā umuban kişi mi durur / vefā ümīdi cihānda **ki** Qanber oğlu umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [ki,]

kaş çatma talebden **ki** şanga gevher-i ma'nî / işmet tarafından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 3). [ki,]

'ışkı eleminden göngül âh itme **ki** 'âşık / ihlâş ile olan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 9). [ki,]

görset yüzüñ ey düst **ki** maşûd hemândur / kevn ile mekândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [ki,]

ki: Ki bağlacı, öyle, o denli, o kadar gibi öğelerden sonra, kullanıldığı tümceye güç katar, onu pekiştirir.

derd ü gamınıñ dâdını duydunğ meger ey dil / kim munça **ki** cevri eyledi dâd eylemedünğ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [ki,]

yir yoñ ser-i küyında qadem başmağa anıñ / çoñ cân u göñgülden **ki** be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [ki,]

dâs-ı taħammül ile Hidâyet biçer gamı / cân mezra'ında niçe **ki** toñm-ı belâ eker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [ki,]

yüz üsne düşer kañre urup seyl-i sirişkim / çoñdan **ki** rikâbungda senünğ kañre yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [ki,]

bes **ki** envâ'-ı reyâhînden ötüp hoş-büy olur / yüz hacâlet yir nesîm-i büstândan müşk-i Çîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [ki,]

dinme göñgöl munça **ki** haddünğ degül / gonçe kimi öziñge ancañ gül (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [ki,]

kible-gâh: Kiblenin bulunduğu yer.

ay yüzünğ dönder diyen şol **kible-gâhımdan** manğa / kâfir-i 'ışkam yörü dinme bu dînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [kible-gâhımdan, -ım, -dan]

kıl: Bazı hayvanların derisinde, insan vücudunun belli yerlerinde çıkan, üst deri ürünü olan ipliksi uzantı.

yoldaş olan dilemez bir **kılın** az yoldaşunğ / bañ bu yoldaşa cefâ tığını yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [kılın, -ın]

zülfine bende hâli haçan biline anıñ / men teg yüz olsa gelmeye bir **kılına** anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [kılına, -ın, -a]

kıldan kalem alup kılur eşkim muħarriri / taħrîr çihremi varak-ı zer-nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [kıldan, -dan]

cânâ gamunğdan ahdı gözüm yaşı Nîl teg / cismim bilinğni isteyüp inceldi **kıl** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [kıl,]

digil kim anğıcañ kirpiklerinğni / durur hancer kimi cismimde her **kıl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [kıl,]

öldürürken bili hicrânı meni gördüm yüzün / didi var şükr it ki kurtuldunğ yana bir **kıldan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [kıldan, -dan]

al Hidāyet'den dil ü cān şat o zülfüñg bir **kılın** / çek ziyān kılğil bu sūdāyı sen ol kallāş ile (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [kılın, -in]

bir **kıl** Hidāyet eylesem ol zülfden tırāş / taḥsīn ide tırāş kılanlar tırāşma (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [kıl,]

devr-i ḥüsñüñgde eger **kıl** olsa göñglüm Yūsuf'ı / olmasun yā Rab kim ol çāh-ı zeneḥdāndan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [kıl,]

bir **kıl** ucını cāna virürse Hidāyet al / kāmıñga düşmeye daḡı ucuz anıñg kimi (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [kıl,]

kıl-: Kılmak, yapmak, etmek, eylemek.

oḡı efgānlar **kılur** geçer Hidāyet şor neden / ḡansı yaydan güç görer yā Rab ki men ḡurbān āñga (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [kılur, -ur]

varmaḡ ister ser-i kūyına Hidāyet göñglüm / meyl-i bülbül n'ola ger cānib-i gül-zāra **kılur** (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [kılur, -ur]

dirler devā kılur āñga bildür bu derdüñgi / didim ki kılsa **kılmasa** dinmenḡ özi bilür (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [kılmasa, -ma, -sa]

dirler devā kılur āñga bildür bu derdüñgi / didim ki **kılsa** kılmasa dinmenḡ özi bilür (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [kılsa, -sa]

didim sāñga yarar ne ki kılsañg māñga cefā / Tañḡrıya yaraşur didi her nesne kim **kılur** (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [kılur, -ur]

kıldı tecellī gün yüzi her zerrede şol dil-berüñg / oldı Hidāyet mahv çün her zerreye miḡdār imiş (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [kıldı, -dı]

men ol tirkeşden ey Türk-i ḡıṡa bir oḡa-em kāni' / sen artuḡ luṡf eger **kılsañg** zihī baḡt u zihī ṡāli' (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [kılsañg, -sa, -ñg]

ḡaçan Hidāyet ola ḡam u ḡuşşadan ıraḡ / kim **kıldılar** ezel günü taḡvīline anıñg (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [kıldılar, -dı, -lar]

kıldan kalem alup **kılur** eşkim muḡarriri / taḡrīr çihremi varaḡ-ı zer-nigār teg (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [kılur, -ur]

ey Hidāyet reg reginḡ çāk itseler göḡsünḡ kimi / ḡancer-i müjḡān ile sen hem kıla gör çākrek (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [kıl-, -a, -gör]

her ay başında degüldür hilāl kim görünür / felek kulunḡ kimi baş urdı **kıldı** miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [kıldı, -dı]

çün 'Irak içre Hidāyet yok durur söz kısmeti / dur ḡorāsān 'azmin eyle yoḡsa meyl-i Rüm **kıl** (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [kıl,]

lebin şor çeşm ü aḡzın yād et ey dil / mey iç nuklınḡnı bādām u şeker **kıl** (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [kıl,]

yaḡış teg ger seper ol Türk nāvek / Hidāyet virme yan seng-i siper **kıl** (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [kıl,]

şol kemân-ebrû **kılan** bu bağı yanıñ cānıma / bulmazam bir kimseni kim aṅga taḵrîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [*kılan, -an*]

ḥaçan bu iş **kılam** men eger hûş-mend olam / yağmur kimi bu ğam ki Hidāyet yağar maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [*kılam, -am*]

ümîd-vāram eger dāmenîṅ dutam aḡyār / ilimden almaya **kılduğça** mekr ü al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [*kılduğça, -duğça*]

aṅdı leb-i la'lüṅ yana bu dīde-i pür-ḥûn / **kıldı** şaru bengzimni kızıl ḵanıla gül-gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [*kıldı, -dı*]

fürkat-i la'lüṅ ey büt-i meh-rû / gözümi **kıldı** ma'den-i lü'lü' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 1). [*kıldı, -dı*]

al Hidāyet'den dil ü cān şat o zülfüṅ bir kıln / çek ziyān **kılğil** bu sūdāyı sen ol ḵallāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [*kılğil, -gil*]

niçe **kıla** bağrumnı benim müdde'î pâre / bir yār ḥanı kim bu sözi 'arz ide yāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [*kıla, -a*]

kılgaç işāret-i dil ü cān virdi Hidāyet / güldi didi ... (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 5). [*kılgaç, -gaç*]

gör mu'cizini ḵaşı arasındaki ḥālüṅ / kim niçe **kılur** bir yengî ayı iki pâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [*kılur, -ur*]

müdde'î **kılsa** kalem teg dil eger ḡıybete tîz / söz uzatmayalı ey ḥaste Hidāyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [*kılsa, -sa*]

gitti cān bir yaṅga dil bir yaṅga men senden ırağ / ḵalubam ḥanı ecel kim **kıla** bir yaṅga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [*kıla, -a*]

yüz ile zer-ger oldum u şarrāf-ı 'ayn ile / ey şüh **kıldı** hicr-i ruḥuṅ zü-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [*kıldı, -dı*]

Ya'ḵûb egerçi Yûsuf içün çekti çoḡ belā / bu işde **kıldı** fürkatüṅ andan füzün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [*kıldı, -dı*]

ḵıl aṅga bir cür'a keremden naşîb / olmasa baḥşîş aṅga itgil ḥasîb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [*kıl,]*

ḵaṭre sudan lü'lü'-i lâlä **kılan** / ḵuru ağaçdan gül-i ḥamrā **kılan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 6). [*kılan, -an*]

ḵaṭre sudan lü'lü'-i lâlä **kılan** / ḵuru ağaçdan gül-i ḥamrā **kılan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 6). [*kılan, -an*]

özi durur 'ilm ile da'vî **kılan** / evvel ü âḥirde tecellî **kılan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13). [*kılan, -an*]

ol ki bizi nîst iken **kıldı** hest / **kıldı** mey-i 'ış ile kevneyni mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [*kıldı, -dı*]

bes ḵoyma ḥarāb olmağa elṭāf idüp anı / **ḵıl** zabṭ-ı vilāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [*kıl,]*

kılıç: Kılıç, II Bir savaş aleti olmak yanında sevgili ile aşık arasında önemli bir unsurdur. Öncelikle sevgilinin kirpiği, gamzesi, cevri ü cefası, aşık üzerinde kılıç etkisi yapar, onu yaralar. Yine aşığın gamı, sevgilinin hasret ve rakipte de kılıç özelliği vardır.

gönglimde kîn **kılıç** u oñungdan olur müdām / budur didim şehā hamu gönglimdekin saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [kılıç,]

Hidāyet isteme çoñ yaş töküp **kılıcın** anıñ / göz açığ göresin başıñ üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [kılıcın, -ı, -n]

oñ yağub oynında **kılıç** ıldırım kimi / gerçek ering yakın doğa ol gün şehā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [kılıç,]

ol ola er ki gelse **kılıçla** cüdā günü / özüne ol günü bile zevk ü şafā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [kılıçla, -la]

su teg **kılıcı** buyruğı boynımda revāndur / şol hükm-i revāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 8). [kılıcı, -ı]

kim: Kim, kimse.

boyı sözini söyleme zülfi teg ey göngül / sen **kimsin** ü kim itdi digil bu sözi saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [kimsin, -sin]

zülfdan yüzün görüp bî-hüş olursa dil n'ola / **kim** ki dün kıtsa şehir-geh gālib olur aṅa hıvāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [kim,]

varmazam uçmağa küyından anuñ ey zāhid / damuya nişe vara **kim** ki anıñ cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [kim,]

senden alan dil **kime** ey gönçe-i devlet vire / kāyınatıñ bağınıñ sen teg haçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [kime, -e]

cihānda **kim** ki bir cānānı yoñdur / yakın bir gevdedür **kim** cānı yoñdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [kim,]

görenden berlü bu ma'müre-i çeşm-i cihān-bīnem / **kime** pervā-yı mülk-i Fārisi taht-ı horāsān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [kime, -e]

vişālin isteyen geç hamudan **kim** bulmaya vaşlın / dil u cān şafhasından **kim** ki gayruñ nakşın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [kim,]

kirdārunga hoş dut göngül vaşlından özge umma gel / nişün ki görür hüblig her **kim** ki hoş-kirdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [kim,]

'ayne'l-yaqīn Hidāyet o **kim** görse haqqını / her şeyde bî-gümān aṅa şāhib-nażar direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [kim,]

digeç **kim** aldı şabr u kararın Hidāyet'üñ / güldi didi o dil-ber-i ebrū-kemān ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [kim,]

kimde vardur bu kāmēt ile kıyām / aṅa şanma kıyāmet olsa kıyām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [kimde, -de]

kime hālim bildürem ey yār iti bir söyle kim / bu işikte sendin özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [kime, -e]

hurremem tā şordılar **kimdür** Hidāyet didi kim / bir garīb-i bī-dil-i zār-ı nızārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [kimdür, -dür]

kapuda gören meni der-bān şanur / men **kimem** ol kapuda der-bān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [kimem, -em]

görsedüp gül-gün yüzüñ göñglümni aldunğ āl ilen / **kimden** öğrendünğ bu vech ilen göñgöl almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [kimden, -den]

haqqunğ gül-i vaşlına Hidāyet e aparmaz / hūblar yüzine **kim** ki degül vālih ü hayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [kim,]

kanıñg içmege kanahdısa yār iti n'ola / ey Hidāyet kınayan **kimdür** anı kanıñg içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [kimdür, -dür]

uymadüğümçün rakıbe ehl-i haq men' eylemez / gayr-ı millet ola her **kim** uya gayr-ı millete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [kim,]

dişlerünğ 'aksın yaşımda **kim** ki gördi didi **kim** / hıç dengizde biyle şeffāf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [kim,]

dinmez benim ile senünğ arada rakıbüñğ / **kimdür** ki dine bende vü sultān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [kimdür, -dür]

atlandı tığ ilen yana ol ay gün **kimi** / tā hancaru gidüp ide kurbān bu gün **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [kimi, -i]

n'ola dalarsa müdde'ī içün meni itünğ / öz cinsi ide her **kime** cānā himāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [kime, -e]

kimdür perī kim anda ola yüz anıñg kimi / hayrānıdur bu ādemīñing yüz anıñg kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [kimdür, -dür]

müdām cevri ü cefā yayını sipihr kırar / belā çeküp oñını **kime** oğrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [kime, -e]

kim: Ki bağlacı, fiil açıklama bağlacıdır. Bazen de fiilin anlamını pekiştirmek amacıyla kullanılır.

şordum ki çīn-i zūlfine müşk-i hıta dimek / yā Rab haṭā degül mi göñgöl aydı **kim** haṭā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [kim,]

senden cefādan özge Hidāyet ne uma **kim** / çün çın imiş bu nükte ki 'ömr eylemez vefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [kim,]

şükr **kim** derd ü belā vü miḥnet ü endūh u ğam / devlet-i 'ışkunğdan ey dil-ber musahḥhardur māñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [kim,]

ger yolında daş ile basursalar yüz kez rakīb / şanmagil daşını bil **kim** genc ü gevherdür māñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [kim,]

düşde gördüm zūlfünğı düşdüm cūdā senden belī / rüşen oldu **kim** bu eyyām-ı zalāletdür māñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [kim,]

kaşına secde kılup yıl teg ay yasin birağ / söyle **kim** ol katı yaydın maḡa bir oğ birağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [kim,]

cān gitti 'ışkı ile vü baş oldı pāy-māl / zūlfine il uzatsam ider **kim** iling gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [kim,]

kıldığca ḡam oḡına nişāne göḡgöl seni / kaṭ'-ı ümīd eyleme **kim** imtiḡān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 4). [kim,]

sep göḡgöl dūlāb-ı çeşmüḡden su ḡāk-i rāhına / yār ilen tā dimesünler **kim** arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [kim,]

każādur oḡuḡ atıcağ öñine **kim** kaḡḡa / meger göḡgöl ki yolında każāya kaḡḡandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [kim,]

ṭa'nesi yāring maḡadur özüḡe alma raḡīb / çün bilürsing **kim** Ayaz'ing ṭa'nesi Maḡmūd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [kim,]

cān istedi vişāline şorḡaç bahā nedür / virdüm göḡgülle cān didi var **kim** bahānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [kim,]

ḡandasān ey ṭal'atı ferḡunde gel **kim** sensizin / cān ider feryād çün ol ṭal'at u feryād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [kim,]

şordum lebin ḡünī diyüp kıldı kışāş itdim neden / mundan didi **kim** ḡünīning meyli hemişe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [kim,]

didim cānā 'aceb fettān gözing var / didi **kim** yaḡşı görmişsen gözing var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [kim,]

biş gün bu niş-i hicre göḡgöl nūş-ı vaşl içün / şabr eyle **kim** müdām mey içen çeker ḡumār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [kim,]

ḡamzesinden gözining olma Hidāyet ḡāfil / ḡazır ol **kim** bu ḡazanfer ingēn evren görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [kim,]

çün şiyām ayı diyüp 'öḡr getürme araya / sāḡiyā bāde getür **kim** gül-i ḡamrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [kim,]

biyle mevsimde men ol yārdan ayru diyerim / ey ecel gel berü **kim** şimdi taḡāzā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [kim,]

ḡancaru **kim** seyr idip şol ḡūblara sultān yörir / gevdesin terk idüben o gice yüz mīḡ cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [kim,]

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rīf gel / şimdi gör **kim** ol bulaḡdan su yirine kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [kim,]

çün atlanup ol meh-veş başına yelek sançar / **kim** gül yüzine baḡar **kim** başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [kim,]

cān perdesi çāk olur **kim** aḡrımasun şol il / her ḡāḡ ki nāz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [kim,]

ey **kim** cihān hevāsına dirsın heves budur / cān kuşına ḡaḡīḡate baḡsaḡ kafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [kim,]

şâhı üstinden ki titrer nergis esende nesîm / şâgar-ı meydür şanasıng **kim** humâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [kim,]

gizdürür halkı Hidâyet ger felek bî-ihtiyâr / sen şağınma **kim** anıng hem ihtiyâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [kim,]

dişleme la'lüngi ger cevri ile kanım tökdise / sahlâ gönglüm cânıma ilinme **kim** kan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [kim,]

şordum ki datlu şehd mi yoḥsa dehâningdur sening / açdı nebâtî leb didi **kim** datlu cânıngdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [kim,]

la'li didi gönglüng kaçır zülfi didi **kim** men zamân / baş oynâ ey dil cân ile gör **kim** zamâningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [kim,]

la'li didi gönglüng kaçır zülfi didi **kim** men zamân / baş oynâ ey dil cân ile gör **kim** zamâningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [kim,]

gidüpdür cân u dil yanar gamungla kimse bilmez **kim** / nedür sırrı bu cân-bâzung nedür hâli bu dil-süzüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [kim,]

başum kesüp yâ Rab n'ola çekse melâmet dârına / tâ halk-ı 'âlem bile **kim** 'ışk ehlining ser-dârıyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [kim,]

ey şoran **kim** zülf ü kıddi vâlihi sen doğru di / egrilik yaḥşî degül men doğrusından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [kim,]

silmeng ayağı yüzini yüzden **kim** öldürür / âḫir nefes kefende 'abîr ile 'anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [kim,]

dün atlu irdüm yârüme emdür lebüng emdür didüm / güldi yüzüme didi **kim** ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [kim,]

ağyâr kıtına sen meni ger kaḫısaḅg yârüm n'ola / buşmaz ümîdüm kanma **kim** sen kaḫımekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [kim,]

vardı ilden dil didim tâ gördi gamzeng didi **kim** / hancaru varur ki şayd-ı zaḫm-dârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [kim,]

çağlaman **kim** lâledür yollar kırağında biten / muntazır yolında çeşm-i intizârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [kim,]

men öliceḅ ger yüz ildin şongra dāmāning duta / nāgehān bir ḫāk-i reh bil **kim** ḡubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [kim,]

ḫurremem tâ şordılar kimdür Hidâyet didi **kim** / bir garîb-i bî-dil-i zâr-ı nizârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [kim,]

her kişi bir kimseye ḫurbān olur / gel berü **kim** men saḅga ḫurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [kim,]

dutdı ilim bağrumung yağın eritdi didi **kim** / il misen söyle Hidâyet doğrusın yâ yağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [kim,]

tîrelik **kim** daḫı gelmez rûz u şeb cânān besî / eyledür **kim** bellü olmaz kışda eyyām-ı ḫazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [kim,]

ey göngül her ohi **kim** çekse saňa ol kaşı yay / koyma **kim** zâyî' ola beslegil öz cânunğ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [kim,]

anı isterse **kim** anıngçün ölem n'ola menüm / öldüğüm dağı budur **kim** öleyim anıng için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [kim,]

neden bağlar ol şüh dülbend ağzın / ne artuğ didi **kim** kılur bend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [kim,]

gönglünğ kuşın didi uçuram küh-ı guşşadan / yâ Rab uçur götür **kim** uçurur velî yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [kim,]

ağyâr dirse **kim** gözi yaşı degül anıng / şorunğ yaşım degülse neden şür olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [kim,]

var ise gerçi tükenmez ni'metünğ ey gül-sitân / beslegil **kim** irişür gül kimi mihmânunğ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [kim,]

dün Hidâyet'den o göz almışıdı sihr ile cân / şimdi yüz lutf ile ister **kim** anıng gönglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [kim,]

cân virürem lebünğden alam bir öpüş velî / ol eyle yâd olmadı menden **kim** alışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [kim,]

ey geyik gözlü işit 'âşıkunğ efgânı disem / **kim** kulağ aşadır munda Hidâyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [kim,]

ölmesün **kim** men ölem ölgeç kefen biz yâ harîr / ölüye yek-sân ola ger şâla dutsanğ yâ şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [kim,]

men menligimdenem bu melâetlere sezâ / menden ne kıtlu gün ola **kim** alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [kim,]

oluram kuruş ruğunğ 'ışkıla didim didi **kim** / çübâning ekmegi bir gici yiticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [kim,]

ey göngül maţlûbı çün her yirde hâzırsın maňa / gâfil olma **kim** aparur nâgehân bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [kim,]

ol söz ü ağız vaşf iledür sözüm işit **kim** / ne kimse işitdi bu kelâmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [kim,]

bedenin şordum anıng **kim** nedür ey dil didi **kim** / ey Hidâyet ne diyem men saňa cåndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [kim,]

hükmi eger dağa dise **kim** yiri / yöriyüben yöride bile yiri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 38). [kim,]

yağşı adıng cehd ide gör **kim** kıla / adıdan özge dağı gör **kim** kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [kim,]

yağşı adıng cehd ide gör **kim** kıla / adıdan özge dağı gör **kim** kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [kim,]

bu söz üsne yitüp geldi hayâlünğ / didi **kim** niçedür ey haste hâlünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [kim,]

içen devlet meyin bil **kim** oyandı / ğam odında ğaçan devletlü yandı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [kim,]

kim: Ki bağlacı, her kim, her kim ki diye okunup belgisiz zamirleri açıklamak için kullanılır.

zülfeyni aldı göñglümi ey düstlar meded / **kim** gördi bir delü ikki zencîre mübtelâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [kim,]

yahtı meni pervâne teg ol pertev-i ruhsâr / şem'ing ü belî **kim** yandığı pervâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [kim,]

oluram bî-ĥod lebinden bûse alsam dem-be-dem / çağırın artuğ içen elbette **kim** bî-hüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [kim,]

dil ağzı remzi çağladı ol ĥâl u ĥattingı / bi'llâh bu nûkte ile degül **kim** o qaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [kim,]

ey **kim** dirsiz naẓar kaç' eyle andan / anġa bengzer manġa bir baĥ göziñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [kim,]

ey ki söylersin ser-i küyından aning yörü var / hiç gördüng mi ölerden şongra **kim** kırbân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [kim,]

digil **kim** anġıcaĥ kirpikleringni / durur ĥancer kimi cismimde her kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [kim,]

derd-i hicringden meni **kim** kırtara yâ Rab didim / tiğ ile yitti ecel didi ki dermânı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [kim,]

ey benimçün kayuran **kim** ĥâk-i reh teg olma ĥvâr / ĥâk-i râh olmağ bu yolda i'tibârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [kim,]

rüzgârın çoĥ süren qarı kimi **kim** fıkr ide / tipredür başın bu ĥâlet içre serv-i büstân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [kim,]

yâra irdim kesilüp müdde'iden girçek imiş / **kim** ki yaĥşılığ umar bolsa yamandın kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [kim,]

digeç **kim** bende düşti zülfüm için / didim ey pâdişâh-ı ĥüsn-bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [kim,]

ĥaĥkını gördi Hidâyet naẓar itgeç anġa şâh / uş bu ma'nî ile **kim** er naẓarı ĥaĥ naẓarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [kim,]

lafz-ı güher-pâş güher-püşını / dür kimi **kim** duysa dutar güşını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 39). [kim,]

kim: Kim, kimse.

kanlu kirpükler yaşımla âl ipekdür şanasın / **kim** durur göz merdümi her dem dür-i ġaltân anġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [kim,]

boyı sözini söyleme zülfi teg ey göñgül / sen kimsin ü **kim** itdi digil bu sözi sanġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [kim,]

kim: Ki bağlacı, isim ve zamirleri açıklama/tanımlama bağlacıdır.

haṭṭ-ı sebzīng **kim** diyerler ehl-i dil reyḥān aṅga / sebze midür yâ benefşe ḳalmışam ḥayrān aṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [kim,]

gönglüme yağduḡca oḡuṅ mihriṅ artuḡraḡ olur / beḥre artuḡ virür ol yir **kim** düşer bārān aṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [kim,]

gözlerüm haṭṭiṅ ḥayālinde saṅga ḳarşu müdām / ikki manẗardur **kim** ekmişler ola reyḥān aṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [kim,]

cevr ü ḳahrīṅdan şehā niçün melāletdür maṅga / çün yiter her neste **kim** Ḥaḳ'dan ḥavāletdür maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [kim,]

bu suçdan özge **kim** virübem cān u ten saṅga / ey şūḥ söyle n'eylemişem daḡı men saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [kim,]

bu ḥāle **kim** men isteyüben ḥāle düşmişem / düşsün görem o ḥāle yaman isteyen saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [kim,]

yarıp ey nāle boḡazdan çekil āḥir göreym / saṅga **kim** didi fiḡān eyle meni 'āleme çaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [kim,]

her kimseye **kim** sen büt-i 'ayyāş gerekdür / dāyim gözi ḳan yaşı ile yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [kim,]

āb-ı ḥayāt **kim** didiler o duran mıdur / yoḡsa benim bu yüregüme od uran mıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [kim,]

daṅ yili **kim** esende yitürürdi bu meni / ol zülfi pür-ḡam içre niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [kim,]

ey gül yüzindeki ḥaṭ-ı sebzīn tiken diyen / bir neste **kim** o pāreleye cān tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [kim,]

aḡlasam men' eyleme yüzüṅni görgeç ey güneş / ay olan yirde mu'ayyendür bu **kim** yıldız olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [kim,]

'āşık aḡyār ile **kim** dir rû-be-rû ḳoymış durur / ḥālīş altunına hergiz kimse rû ḳoymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [kim,]

cihāna virme göṅül **kim** koyup gider anı / eger Sikender-i devrān u ger Süleymān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [kim,]

göṅül 'aceb mi uşattısa dil-berüṅ peymān / cihānda ḡansıdır ol **kim** dürüst peymāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). [kim,]

gözlerüm yaşın töküḡ buldı dişiṅ vaşlın şehā / ḡansı ḡavvāşiṅ işidür **kim** bula busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [kim,]

ger fīl çekse mūr şıfat nā-tüvān olur / ḡam yüki **kim** Hidāyet ḡünīn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [kim,]

ol yüzi gül **kim** göṅül yüzün görüp medḡuş olur / ḡamzesi yüz nīş eger urursa cāna nūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [kim,]

yüzüngde **kim** ol silsile-i mü düşünüpdür / gül üsne sağın sünbül-i hoş-bü düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [kim,]

gizüp ilden ile yağlıg lebinden büseler cırlar / görüng nâzük hayâlin **kim** 'aceb sipâhî yağlıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [kim,]

kara zülfüng ki deger la'line her lahza anıng / ne şîfât ile kılam vaşfını **kim** câna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [kim,]

ağıdur göz yaşını her dem Hidâyet küyına / cüy-ı Şîrîn'e yana gör sa'y **kim** Ferhâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [kim,]

dün söyleme Hidâyet'e ma'sûk u bâdeden / var epsem ey fakîh **kim** ânga ne çâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [kim,]

bu nev' **kim** odlar yanar tâb-ı ruğından sînede / nâ-gâh âhımdın göre 'âlem tutuşmış yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [kim,]

her şâm-ı gam **kim** anda nesîm-i belâ eser / eyyâm-ı hicr ü nâmelerümdin virür haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [kim,]

her lü'lü' **kim** düşer bu şebekten zümürürde / la'lüngçün ângdurur saंगा cüz gam töken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [kim,]

ol kimsene **kim** özgelere bengzedür anı / dürr ü güherüng nisbetini bâ-hıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [kim,]

maंगा ey serv cemâling gül ü gülşen görünür / bu sözi **kim** diyerem 'âleme rüşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [kim,]

ögmengiz hür u kuşûrı dil-i dīvāneye **kim** / ânga bu vech-i hasen hamudan ahsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [kim,]

ay degüldür **kim** ağılanmış felekde ânglangız / **kim** anıng kırımda gerdün götürüp kalhan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [kim,]

cihânda **kim** ki bir cānānı yoğdur / yakın bir gevdedür **kim** cānı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [kim,]

gül-i vechingni **kim** ehl-i ma'ānī yāsemen dirler / kızarma lāle söylersem özümden yāsemen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [kim,]

ne yalguz toprağıdur kuhl-ı biniş taht-ı Tebriz'e / çi cāy toprağı **kim** daşı hem ser-küb-ı Geylān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [kim,]

şorduğça lebin hālin yanar dil-i mecrūhım / bir yaraya **kim** sepseng elbette nemek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [kim,]

her haçan āb-ı dehen ol dil-ber ağzından düşer / zāhir olur bir şadef **kim** gevher ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [kim,]

derlegeç her dür **kim** ol zanbağdan ey gül-ruh damar / şanasing bir tütüdü **kim** şekker ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [kim,]

derlegeç her dür **kim** ol zanbağdan ey gül-ruh damar / şanasing bir tütüdü **kim** şekker ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [kim,]

vişâlin isteyen geç hamudan **kim** bulmaya vaşlın / dil u cân şafhasından **kim** ki gayrunğ nakşın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [kim,]

neden itdi benim bağrında ey ebrû-kemân oñunğ / çü söylerler halâyık bu mişil **kim** yañşılığ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [kim,]

bir kimse **kim** envâr-ı haq bûd u cûdın dir imiş / Manşûr teg anıñ yiri dâr-ı fenâda dâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [kim,]

ser-i kûyında hâk oldı Hidâyet âñir-i 'ömri / belî her neste **kim** vardur olur öz aşlına râci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [kim,]

bir dâğ **kim** firâk-ı ruñunğ çekdi sîneme / dözmez o dâğ-ı hasrete ey lâle yüzlü dâğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [kim,]

her sürme **kim** degül ayağıñ tozı çeşmüme / çeksem görünür ey bût-i gül-çihre mîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [kim,]

ey hañunğ reyñan u hâlünğ dâne teg / mestî **kim** şol nergis-i mestâne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [kim,]

her ay başında degüldür hilâl **kim** görünür / felek kulunğ kimi baş urdı kıldı miskînlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [kim,]

her hancaru **kim** varsa katil dönme Hidâyet / ayrıl dise mendin çeküben hancer o kâtil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [kim,]

men her haçan **kim** ol deheniñ remzi yazaram / olur 'adem vücûdım u yazmağda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [kim,]

ey cân nedîmi şorma meni **kim** ne demde-em / hem-dem ğam oldı gönğlüme sensiz ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [kim,]

dün öldürem didünğ ğamımı **kim** ki yir neden / öldürmedünğ Hidâyet'i men hem bu ğamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [kim,]

bir serv-i sîmîn-ber k'anunğ cân u dil ilen yâriyem / hvân-ı vişâlinde anıñ fikrim budur **kim** yâriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [kim,]

şehlâ gözi şayruları dirler şorar yâ Rab neden / şormaz men-i mehcûrî **kim** çoñdan anıñ bîmâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [kim,]

vaşlından ayru şol mehîñ dâyim yirem hicrinde ğam / ammâ Hidâyet bilmez ol **kim** men anıñ ğam-hvâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [kim,]

şol kemân-ebrû kılan bu bağı yanmış cânıma / bulmazam bir kimseni **kim** anğa takrîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [kim,]

özine her **kim** oñın tedbîr ider yâ hancerin / âh **kim** men kalmışam bilmen ne tedbîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [kim,]

özine her **kim** oñın tedbîr ider yâ hancerin / âh **kim** men kalmışam bilmen ne tedbîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [kim,]

anda **kim** derd ehlini cem' ideler mahşer günü / çağlama eksüklüğüm **kim** hamudan efzûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [kim,]

anda **kim** derd ehlini cem' ideler mahşer günü / çağlama eksüklüğüm **kim** hamudan efzün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [kim,]

niçe söylerdüñ ki mecnûn yiridür şahrâ vü küh / dağı seg teg var mıdur bu işde **kim** mecnûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [kim,]

kime hâlim bildürem ey yâr iti bir söyle **kim** / bu işikte sendin özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [kim,]

duymek istersin Hidâyet ger lebi esrârını / kimseden şorma bu remzi **kim** duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [kim,]

yüzünge baħmağ isterken Hidâyet yetti ağıyârung / gör ey cân **kim** ne demde kaldı ol bî-çâre baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [kim,]

tîrelik **kim** dahı gelmez rûz u şeb cânân besî / eyledür **kim** bellü olmaz kışda eyyâm-ı hazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [kim,]

şayra bülbül teg Hidâyet şâh medhîn **kim** gerek / şayrayan bülbül gerekdür çün sening teg medh-i hvân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [kim,]

habîbe söyledüm baħtum rakîbüñ gözidür baħdum / gülüp didi Hidâyet **kim** hemîşe baħtuñ ağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [kim,]

bir vech-i hüsn **kim** benim apardı kararım / Yüsufdür özi hüsn ile vü kaşları zü'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [kim,]

hâtem-i hüsn imdi yaraştı gülüñ barmağına / **kim** aningçün la'lden gönçe yasatdurdı nigîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [kim,]

hurrem oldı bülbül-i miskîn görüp müşkîn güli / âh **kim** sensiz Hidâyet muhkem olmışdur hazîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [kim,]

ey göñgöl her ohı **kim** çekse sañga ol kaşı yay / koyma **kim** zâyi' ola beslegil öz cânuñ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [kim,]

anı isterse **kim** aningçün ölem n'ola menüm / öldüğüm dahı budur **kim** öleyim aning içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [kim,]

felekden gün tülû' itgeç ivinden çıktı ol dil-ber / kıyâmetdür bu gün **kim** ay çıhpudur âfitâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [kim,]

'aceb mi göñglüme düşse yaşım aħgeç lebi 'aksi / ki çağır çoħı oldur **kim** gelür Bağdâda âb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [kim,]

bu nev' ile **kim** düstları yâd idip ağlar / şong uci Hidâyet ölür aħbâb gâmından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [kim,]

müdde'ining niyeti tîğ-ı cefâ çalmağ ise / var ümidim haķa **kim** niyeti başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [kim,]

ğamze tîğıla hemîn çalmadı göñglimni gözünğ / ol harâmî yana **kim** uğraşa fi'l-hâl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [kim,]

yüzünğ **kim** ol selâsil-i pür-çîne gizlüdür / bir Rümîdür ki kalmış ola Zengibârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [kim,]

kesile bilmen itingdin nişe **kim** müşkil olur / kişi bir nesteye **kim** ögrene andan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [kim,]

göz yüzüngçün yaş töküp dirdim ki eyle yitmeye / şükr **kim** haķ luţf idüp ol yüze yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [kim,]

çemân görgeç kading gülşende didim / çemende serv **kim** gördi çemende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [kim,]

uymazam sözüñge git ey zâhid / sen teg ola o **kim** sanga uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [kim,]

devr-i hüsñünde eger kıl olsa göñglüm Yûsuf'ı / olmasun yâ Rab **kim** ol çâh-ı zenehdândan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [kim,]

cân oñın vaşfın digeç yir dutdı göñglümde belî / göñgüle yir eyleye her söz **kim** ol cândan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [kim,]

müşkil ki göñgül bâğ-ı ruñındın vire bir gül / bu nev' ile **kim** haţtung anı çekdi şişâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [kim,]

ķaddimi **kim** ġam-ı hicrânunġ egipdür düzele / eyleseng şormaġıma rence mübârek ķademi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [kim,]

gitti cân bir yanga dil bir yanga men senden ıraġ / ķalubam ġanı ecel **kim** kıla bir yanga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [kim,]

kimdür perî **kim** anda ola yüz anıñ kimi / ġayrânıdır bu âdemîñiñ yüz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [kim,]

ķanı dolmışdur ol bî-çâreniñ **kim** / göñgül sen gözleri cellâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [kim,]

serv **kim** gördi ki gül-berg-i ġarî göñglek ide / ķuça gül-bergi onunġ 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [kim,]

felek **kim** ķan ider ġamdan müdâm ehl-i cihân baġrın / işitse baġrı ķan ola göñgölñiñ âh u vâynı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [kim,]

ķulaġına göñgül ġâlin diyer zülf / göziñ **kim** niçe maġremdür bu ger ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [kim,]

niyyet itgeç ķaddünġi göñglimde irdim kūyınġa / menzile irür onunġ **kim** doġrı ola niyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [kim,]

bedenin şordum anıñ **kim** nedür ey dil didi **kim** / ey Hidâyet ne diyem men sanga cândur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [kim,]

çekdi sînemden oñın dil-ber ü peykân ķaldı / ger göñgül gitti ise yüz şükr anġa **kim** cân ķaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [kim,]

ġanı olar **kim** munı cem' itdiler / ġasret ü derd ile ķoyup gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [kim,]

âdem eger ġayr ider yoġsa şer / ġayr u şer ol nesne **kim** eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [kim,]

sarây-ı dîde **kim** vaşlîng yiridür / müşerref kıllıngız şâhâ perîdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 22). [kim,]

burada görmesem devlet yüzini / ne bir **kim** yüze yüz gördüm yüzini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 4). [kim,]

sağınma sözümi **kim** aldamekdür / işitmek senden ü menden dimekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 10). [kim,]

kim: Ki bağlacı, cümleleri anlamları bakımından birbirine bağlayan bağlaç.

zülf arasında yaşur yüzüñni tökkeç dîde âb / **kim** yağış yağsa yaşunur bulut içre âftâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [kim,]

almayınca büse la'lüñdin bahâ cân virmezem / **kim** dadar evvel bir er câmı şatun alur şarâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [kim,]

tîğîñgı gizle gözimden çün meni dutdı rakîb / **kim** kudurmuş it dutan âşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [kim,]

derd ü ğamınıñ dâdını duydun meger ey dil / **kim** munça ki cevri eyledi dâd eylemedün ħiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [kim,]

gözlerümden ay u yıl dem gitdügi andan durur / **kim** bu 'ömr arhunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [kim,]

var göñgöl zülfeyni saru yüzi envâr eyle **kim** / hoşdur uzağ yolları varmağ ay aydın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [kim,]

giryânınıñ kulağı egilse 'aceblemeñ / **kim** bağıcağ reg ü beyni nâ-tüvân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [kim,]

ancağ Hidâyet ol oğı destânın oğı **kim** / her yoğ sözi rakîbi duyup dâstân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [kim,]

yârünğ yüzi görgeç dehenin iste Hidâyet / **kim** mehdî çağı gizlü olan fâş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [kim,]

zülf yüzünğlen muqâbil olsa dündür **kim** diyer / gice gündüzlen ber-â-ber olıcağ nev-rüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [kim,]

cân oyna vü şor yâr lebi 'ışkıla ey dil / **kim** 'âşık-ı cân-bâz olanı yağşı siver yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [kim,]

gözden ağıdur yaş Hidâyet velî ey şâh / **kim** bilür o dür dâneleri tâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [kim,]

yalğuz rakîbi bağma başımda zevâl **kim** / gözden yüzün yaşurdu o gün bu zevâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [kim,]

göz yaş töker görüp yüzini rahmet anğa **kim** / gül mevsimi mañga meyiçün ergüvân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [kim,]

şanma yolında 'âşık-ı kâzib Hidâyet'i / **kim** cân dilerse lebleriñ andan revân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [kim,]

Hidāyet oğur iken dün ḥabīb dīvānın / rakīb irişdi didi **kim** yana ne dīvāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [kim,]

dil ü cānı bayit lebīngden **kim** / genci ŝāhuṅṅ çerisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [kim,]

gözlerüm suyna düşdüm çıḥa bilmen bu sudan / **kim** maṅa yüz derd ü ğam her yaṅadan bu sudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [kim,]

yā Rab ne bāğ verdidür ol lāle yüzlü **kim** / gül gördi zülf ü 'arızını derdüm oldu ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [kim,]

kızıl kan ile boyansa saru beṅzim ne ğam ey dil / maṅa ol ikki 'ālemde yakīn bil **kim** yüz ağığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [kim,]

anča kan yaş töküpdür ser-i kūyında gözüm / **kim** öten ol ser-i kūdan etegi kana deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [kim,]

atlandı meger seyr içün ol ŝāh-süvārum / **kim** her yaṅadan na'ra gelüp yiri yörüdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [kim,]

çerḥ-i ḥarīf gerdiş ilen olmasa teng-dil / **kim** bu çemende gāḥ ḥazāndur gehī bahār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [kim,]

ŝāha kıl olup geçti Hidāyet dil ü cāndan / **kim** ŝāhı siven ikki cihān ber-ṭaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [kim,]

kāmetüṅ görseḍüben kıl naḫar aḥvālime **kim** / serv-i ra'nā çağı vü nergis-i ŝehlā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [kim,]

ay degüldür **kim** ağılanmış felekde aṅlaṅgız / **kim** anıṅ kırımda gerdün götürüp ḳalḫan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [kim,]

semenlen nergis ol yüz ü gözünḡ ḥādimleridür **kim** / birini nergis oḫırlar birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [kim,]

semender teg dil ü cānım bir od ilen yanarlar **kim** / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [kim,]

çün atlanup ol meh-veş başına yelek sançar / **kim** gül yüzine baḫar **kim** başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [kim,]

n'eylemişem müdde'īye bilmezem / **kim** gice gündüz maṅa nefrīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 3). [kim,]

dalaşursa n'ola zülfünḡle lebünḡçün göṅlüm / anı 'ayb eyleme **kim** eyleye cān üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [kim,]

yār ilen ḳavlüm budur 'iŝḳıṅda **kim** baş oynadum / öz sözimdin dönmezem Taṅrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [kim,]

sürgil aḡyār u rakībı ḳapudan yā Rab **kim** / göreyim ola ḳazā ile belāsından ıraḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [kim,]

ḫaçan Hidāyet ola ğam u ğuşşadan ıraḡ / **kim** kıldılar ezel günü taḫvīline anıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [kim,]

gözüme çekmege vir hâk-i pâyîng ey dil-ber / **kim** assısı dege yig yoğsul olana bayuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [kim,]

yaşur kaşîngnı Hidāyet yaşın ahar göricek / **kim** olmaya bu yağışdan halel tapa yayuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [kim,]

yoğsa levh-i sîme bir nûn yazdı altun su ilen / kâtib-i kudret **kim** ol nûn oldu 'ayn-ı 'îda dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [kim,]

bilür mi ey Hidāyet şor bir ol der-i kirāmı **kim** / dönüpdür baħr-i 'ummāna ğamunğdan dîde-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [kim,]

göz yaşı küyîngnı dün bir had ile almışdı **kim** / dışra çün başdum ayağ ivden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [kim,]

cân gülşeninde beslemişem bir nihâli **kim** / dāyim hadeng-i ğuşşadur ol nahlden berüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [kim,]

gāhî bu kirpüğe yapışurlar geh ol yire / şol tıfl gibi **kim** düşe ğark-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [kim,]

od misen ey cānı yaħan yoğsa hicrān dāğı sen / **kim** eridürsen bu hasret dāğı ilen dāğı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [kim,]

ne serhoşlardur ol gözler yüzünğlen kaşlarunğlan **kim** / güle karşı çekerler mi hemîşe ikki zevrakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [kim,]

dem-be-dem gözdin şaru beñzimde yaş olur revān / çeşmelerde niçe **kim** su aħa bir berg-i ħazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [kim,]

titreşüp yaprağ tökende ün ağaçlardan degül / **kim** çemen etfāliniñ üsne nesim eyler fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [kim,]

Rüstem bu belā çekmedi Suhrāb ğamından / **kim** men çekerem sen yüzi meh-tāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [kim,]

yā Rab neme apardı beni ol kaşları kemān / **kim** men kemînesiyle işidür kemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [kim,]

doğru gün olsa düz n'ola ol zülf-i şāndur / **kim** doğrulur haçan ki yiter inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [kim,]

la'li ğamından ança anîng dîde sürdi su / **kim** küyi çevresinde dengiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [kim,]

gözi çekdi tiğ ey dil **kim** töke kanîng yana / meyli kan tökmekdedür ol çeşm-i fettānuñg yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [kim,]

göñglüm doludur şöyle oñıñlan bu gün ey māh / **kim** kanlu demür dışra çıħar ger çekerem āh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [kim,]

yaşım aħanda isterem ol māhı **kim** olur / hācet kabûl olıcağ aħter güzārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [kim,]

dur yāra karşı tise Hidāyet sanğa rakîb / **kim** men' ide seni ki kış olğaç gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [kim,]

saᅡa düşmez rakīb yār yiri / er gerek **kim** otura er yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [kim,]

cehlden şatma ululuᅡ yāra ey aᅡyār var / **kim** ululuᅡ bilig ilendür degüldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [kim,]

çoᅡ dolaşma göz yaşıla koy Hidāyet vara **kim** / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [kim,]

dime zāhid ol la'lden diş kopar **kim** / eger dir ise sözüᅡ alman kulaᅡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [kim,]

yā Rab bu ne yüzdür **kim** anı gördi Hidāyet / ᅡayrān ᅡaluban dir ki ta'āla'llāhu ve şāne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [kim,]

maᅡabbetim saᅡa vardur irādet ile şehā / ᅡabül kıl meni **kim** yoldaşım irādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [kim,]

Hidāyet itse o şāhid meni şehīd n'ola / zihī yüz aᅡlıᅡı **kim** gidesin şehādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [kim,]

niçe kıla baᅡrumnı benim müdde'ī pāre / bir yār ᅡanı **kim** bu sözi 'arz ide yāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [kim,]

gör mu'cizini ᅡaşı arasındaki ᅡālūᅡ / **kim** niçe kıılır bir yengī ayı iki pāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [kim,]

söᅡmez olduᅡ men faᅡīr-i bī-nevāyı bilmezem / **kim** didi yā Rab saᅡa **kim** daᅡı iᅡsān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [kim,]

söᅡmez olduᅡ men faᅡīr-i bī-nevāyı bilmezem / **kim** didi yā Rab saᅡa **kim** daᅡı iᅡsān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [kim,]

göᅡᅡül şād ol ᅡam u şādını bu 'ālemde yek-sān dut / neden **kim** hīᅡ tedbīr ile yoᅡdur ᅡāre taᅡdīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [kim,]

eger zencīre çekdürse meni sen teg ᅡara zülfi / n'ola her ᅡanda **kim** vardur ᅡekerler şīri zencīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [kim,]

dirmesün müdde'ī 'ömri budaᅡından beri **kim** / bir naᅡar ᅡoymadı baᅡma berisin sīm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [kim,]

gözden Hidāyet anıᅡıᅡün yulduz aᅡıdır / **kim** ol perī görünür aᅡa ay u ᅡün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [kim,]

ᅡansı daᅡuᅡ lālesisin ey benefşe ᅡaᅡlu **kim** / sūnbülūᅡ büyüᅡdan alur bāᅡ iᅡinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [kim,]

ger busarsan bus göᅡᅡül meydān-ı 'ıᅡı iᅡinde tol / **kim** yitürür 'āᅡıbet maᅡşūda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [kim,]

āᅡ **kim** yār degül eyle ki bir aᅡa meni / ᅡanı bildürmeᅡe bir ehl-i kerem aᅡa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [kim,]

ᅡālinden olma cān u dilūᅡ ᅡāfil ey şanem / **kim** şāᅡa vācib ola ra'ıyyet ri'āyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [kim,]

Hidāyet men'-i zāhid itme **kim** hāk / saṅga zūhd aṅga cām-ı bāde virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [kim,]

zūlfıṅgi görgeç n'ola kapsa lebiṅden buse dil / **kim** karāṅgu gice olgaç oḡrınıṅdur furşatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [kim,]

zāhid bu şorduḡuṅ ne **kim** ol gül-beden ḡanı / zāhir durur güneş tegi dil-ber gören ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [kim,]

şormāṅız yārūmi **kim** cevır ü cefā niçe durur / biyle işlerde yoḡ ol terk-i ḡaṭānuṅ ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [kim,]

maṅga öğretmeṅiz ol küyda cān şatmegi **kim** / zūlfi sevdāsiyla çoḡdan olubam sevdāyi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [kim,]

ķalmadı kimse ki duymadı Hidāyet ḡamuṅgi / āh **kim** duymayan ol gözleri fettān ķaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [kim,]

şol meh-i ceşş encüm-i gerdün-cenāb / **kim** ķulınıṅ tal'atidür āftāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 12). [kim,]

meni ḡayb eyledi dü gün ḡitāb / cān ķuşına **kim** ide fikr-i şavāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 36). [kim,]

dolaşdı ördügi zūlfeyne teg ayaḡa 'amel / ķazā cū var idi **kim** ķaşır-ı 'ömr tapa ḡalel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [kim,]

kim: Ki bağlacı, cümleleri anlamları bakımından birbirine bağlayan bağlaç.

cāna çoḡ oḡ atduḡuṅdan şanma ey cān incinem / **kim** her oḡuṅ bir ümīd ü istimāletdür maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [kim,]

zūlfüṅni şalma yüzüṅe ķılma günüm ķara / **kim** virmez ay ışıḡ düşer olsa seḡāb aṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [kim,]

kim: Ki bağlacı, öyle, o denli, o kadar gibi ögelerden sonra, kullanıldığı tümceye güç katar, onu pekiştirir.

ḡamuṅdan biyle **kim** aḡlar Hidāyet / tiz ol bī-dilden ola ķanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [kim,]

ṭüb teg başum onıṅ ayaḡından gidermezem / çevḡān-ı hicr ile niçe **kim** ķalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [kim,]

oturmadı la'lüṅcün ayaḡdan göṅül ança / **kim** 'ākıbetü'l-emr meni cāna yitürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [kim,]

biyle **kim** şevķ odı cānımda yanar şem' şıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre daṅga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [kim,]

men ol zamān ki olaruṅ şalābetin gördüm / dutuldu eyle **kim** oldu zebān-ı nāṭıķa lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [kim,]

kim ki: Her kim ki.

kim ki al altun kimi inu degl bir da ile / aa ile atun alup öldüresin da ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [kim ki,]

dişlerüng 'aksin yaşımda **kim ki** gördi didi kim / hi dengizde biyle efff arı inu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [kim ki,]

gz teg yüz ile **kim ki** diler asnlı / seyl-b-ı gmda syle yri yüz anıng kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [kim ki,]

kim ki anug sözine dutmaz ula / dem aga söyleme k'oldur ula (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15). [kim ki,]

kim ki o meyden adehi n ider / bilr zin geri ferm ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [kim ki,]

kim ki degl dorı degl dem / lddr ol dutsa gerek mtem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [kim ki,]

kim ki bu dv alına aldanmadı / ol ezeli avle durup danmadı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [kim ki,]

kim kim: ... Kim ... kim: Bahsedilen eyin bahsedilen kimseden ok uzak olduğunu, o kimseye hi yakımadıını anlatır.

sen kim  adını anug adamek / zerre kim  gün şıfatın söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [kim kim,]

kimerse: Kimse.

hicrüng yüki egerçi eger addm eh / men kfirem **kimerseye** hlm eger direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [kimerseye, -y, -e]

kimesne: Kimse, ki.

danışmazam dehnı sözi 'al u dnıe / her chil ile sırnı **kimesne** ne danışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [kimesne,]

kimi: Gibi zarfı: -imişçesine, benzer biçimde.

merdüm-i ddem **kimi** yüzüngde anmag munça h / bd-ı ub itmiş durur dn gice mk-efan aga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [kimi,]

ger Hidyet'ng Nevy **kimi** rengn sözleri / nie kim çoğdur vel dimek gerek bir bir cevb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [kimi,]

yktnıg güher saıın açıcağ gözüm / la'l ile zer **kimi** yzmı dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [kimi,]

gngmıg 'ıkngda h hem gm u hem derdi var / neyler zge hem-dem anlar **kimi** n hem-derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [kimi,]

arusına siper **kimi** gögsin girer göngül / kirpük oın aın yayı her nie kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [kimi,]

neden benim **kimi** geh şararur gehî kızarur / degülse la'li meyi katına şerm-sâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [kimi,]

yüzüñg ki mazhar-ı envâr-ı luţf-ı kâdirdür / gözümde dîdelerüm nûrî **kimi** hâzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 1). [kimi,]

... / munuñg **kimi** hadîs dahı az işdilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 5). [kimi,]

yitmeye ol lebe her niçe ki zîbâ ise hâl / olmaya la'l **kimi** kıymeti hergiz şibhîñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [kimi,]

ey Hidâyet reg regiñg çâk itseler gögsüñg **kimi** / hancer-i müjgân ile sen hem kıla gör çâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [kimi,]

yüzüñgden ayru benim derd ü âh u gam-gînlık / işim şikestelik ol zülf **kimi** miskînlık (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [kimi,]

her ay başında degüldür hilâl kim görünür / felek kulunğ **kimi** baş urdı kıldı miskînlık (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [kimi,]

digil kim anğıcağ kirpiklerîñni / durur hancer **kimi** cismimde her kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [kimi,]

cevrin diyem cefâları yoğsa sitemleri / çoğdur munıñg **kimi** hüneri hangısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [kimi,]

ey felek sen teg cihânda niçe ser-gerdân girüp / men Hidâyet **kimi** dâyim hâsir ü mağbûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [kimi,]

haçan bu iş kılam men eger hûş-mend olam / yağmur **kimi** bu gam ki Hidâyet yağar mânğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [kimi,]

atarlar imdi kaplayuban şîşe başlara / gâvvâş **kimi** kulzüm-i sîm-âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 6). [kimi,]

görmedi 'aqlım gözi nağşîñg **kimi** / doğrusı nağkâşîñga kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 6). [kimi,]

gün **kimi** meşhûr olan hûsn ile oldur dünyede / hasretingdin yitüren eflâke efganı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [kimi,]

rüzgârın çoğ süren karı **kimi** kim fikr ide / tipredür başın bu hâlet içre serv-i büstân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [kimi,]

ey sidre boylu görmedi gâyetde müntehâ / nağl-i kaddüñg **kimi** dahı serv-i çemân çemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [kimi,]

la'li gamındın ança anıñg dîde sürdi su / kim küyi çevresinde dengiz **kimi** durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [kimi,]

var ise gerçi tükenmez ni'metüñg ey gül-sitân / beslegil kim irişür gül **kimi** mihmânunğ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [kimi,]

kim ki kalb altun **kimi** inçü degül bir daş ile / akça ile şatun alup öldüresin daş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [kimi,]

ağzîñg u ruğ çün mâh-ı durağşân arasında / bülbül **kimi** yir dutdı gülistân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [kimi,]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymân eyleme / gel otur çoğ gönçe **kimi** bağrumı kan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [kimi,]

gül budağı **kimi** her dem eyleme bir yānga meyl / yaḥşı olmaz biyle iş aylanma ey cān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [kimi,]

atlandı tığ ilen yana ol ay gün **kimi** / tā ḥancaru gidüp ide kurbān bu gün **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [kimi,]

yüzini görsedüp yana gizledi zülf ile / od şaldı cāna gitdi gözümde tütün **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [kimi,]

açdum didi şabā kara zülfing düğünlerin / gönglimde kaldı sözleri onunğ düğün **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [kimi,]

gözden Hidāyet anıñgıçün yıldız aḥıdır / kim ol perī görünür anğa ay u gün **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [kimi,]

her ḥanda ki geçdise oḥuñg sözi Hidāyet / yayıñg **kimi** boynın egüben gögsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [kimi,]

men Hidāyet **kimi** gitmen işigindin zāhid / niçe da'vet kılasın cennet-i a'lānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [kimi,]

kimdür perī kim anda ola yüz anıñg **kimi** / ḥayrānıdır bu ādemīning yüz anıñg **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [kimi,]

kimdür perī kim anda ola yüz anıñg **kimi** / ḥayrānıdır bu ādemīning yüz anıñg **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [kimi,]

göz teg yüz ile kim ki diler āšnālığı / seyl-āb-ı ğamda söyle yörü yüz anıñg **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [kimi,]

ten kaydın üzgeç irdi göngül vaşla sen daḥı / ey cān vişāling ister iseng yüz anıñg **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [kimi,]

göz doğru baḥdı kıddine dür düzdi yaşdan / dür düze doğruluğda olan düz anıñg **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [kimi,]

bir kıl ucını cāna virürse Hidāyet al / kāmınga düşmeye daḥı ucuz anıñg **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [kimi,]

töker yıldız **kimi** yaşım yaşurup yüzi ayını / menimle dāyimā budur ol ayuñg resm ü āyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [kimi,]

oḥ yağup oynında kılıç ıldırım **kimi** / gerçek ering yakın doğa ol gün şehā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [kimi,]

ey ruḥ u zülfing gül ü sünbül **kimi** / çizgineyüm başuñga kākül **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [kimi,]

ey ruḥ u zülfing gül ü sünbül **kimi** / çizgineyüm başuñga kākül **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [kimi,]

kıldı tevekkül ğam-ı 'ışkında dil / olmaya hiç neste tevekkül **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [kimi,]

dutdı yüzüñg devrini zülf-i siyâh / şorma niçe devr-i teselsül **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [kimi,]

kaşlaruñgız tākı gözimde benim / çaylar üsne görünür pül **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [kimi,]

bâğ-ı kelâm içre Hidâyet oğur / vaşf-ı gül-i rüyıñgı bülbül **kimi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [kimi,]

ma'nî **kimi** gizlü vü şüret nigâr / ma'nîsi her şüret ile âşikâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [kimi,]

dinme göñgöl munça ki haddüñg degül / gönçe **kimi** öziñge ancağ gül (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [kimi,]

ey dil-i miskîn niçe bî-çârelig / her tarafa yıl **kimi** âvârelig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 33). [kimi,]

her has için ot **kimi** yanmağ nedür / su **kimi** her cāya boyanmağ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [kimi,]

her has için ot **kimi** yanmağ nedür / su **kimi** her cāya boyanmağ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [kimi,]

lafz-ı güher-pâş güher-püşını / dür **kimi** kim duysa dutar güşını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 39). [kimi,]

doğrılığ ey yâr ola düst kapısı / doğruya cennet **kimidür** damısı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [kimidür, -dür]

ey isteyen ol gün **kimi** meşhûr nişânın / her lahza menüm teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [kimi,]

kimi ol-: Gibi olmak, bir duyguya, bir duruma yaklaşmak.

dün atlananda zülfini görsetdi aldı dil / cân virürem olursa bu gün dağı dün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [kimi ol-, -ur, -sa]

kimse: Kimse, hiç kimse.

didim kemer bilin kuçuban şâd olam saçı / dir menden özge **kimseye** kuçmaz meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [kimseye, -y, -e]

gidüpdür cân u dil yanar gamuñgla **kimse** bilmez kim / nedür sırrı bu cân-bāzüñg nedür hâli bu dil-süzüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [kimse,]

duymek istersin Hidâyet ger lebi esrârını / **kimseden** şorma bu remzi kim duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [kimseden, -den]

kime hâlim bildürem ey yâr iti bir söyle kim / bu işikte sendin özge **kimsene** tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [kimsene, -n, -e]

şol âl yangağunğı görsedüp aldunğ karar u şabr / ey mekr isi **kimse** senünğ bilmez alunğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [kimse,]

ne şeker yidüğünü bilmedi **kimse** diliniñ / hamu ağızlar içinde bu mesâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [kimse,]

kalmadı **kimse** ki duymadı Hidâyet ğamuñğı / âh kim duymayan ol gözleri fettân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [kimse,]

kimseye çün kılmadı dünyâ vefâ / munça anıñğün ne çekersin cefâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43). [kimseye, -y, -e]

cân u cihân **kimseye** kalmaz gider / mihrin anuñğ cân u göñglümden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [kimseye, -y, -e]

bu yalğuzlığda gördüm dîde nemdür / çü gördüm **kimsenem** yoğ şora nemdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [kimsenem, -n, -em]

kimse: Kimse, herhangi biri.

dîde hoş tezhib ider hicrüngde yüzün şafhasın / her işi çoğ eylese **kimse** ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [kimse,]

‘âşık ağıyar ile kim dir rû-be-rû koymış durur / hâliş altunına hergiz **kimse** rû koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [kimse,]

ol **kimsene** kim özgelere benğzedür anı / dürr ü güherüng nisbetini bâ-hıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [kimsene, -n, -e]

bir **kimse** kim envâr-ı hağ bûd u cûdın dir imiş / Mañşür teg anıñğ yiri dâr-ı fenâda dâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [kimse,]

şol kemân-ebrû kılan bu bağı yanmış cânıma / bulmazam bir **kimseni** kim anğa takrîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [kimseni, -ni]

her kişi bir **kimseye** kurbân olur / gel berü kim men sañga kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [kimseye, -y, -e]

‘aceblenme gözüng yaşı Hidâyet çeşmüng ağıtsa / ne umsun mundan özge **kimse** bu bağır-ı mu‘allağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [kimse,]

İmândur o mähing yüzi bu şong nefesimde / bir **kimsene** bulman ki mañga ‘arz ide İmân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [kimsene, -ne]

ağıyara hemdem olma ki şong yaman olur / yağışlar ile olsa yaman **kimse** hem-nişin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [kimse,]

gözüng görüp n’ola dil dem-be-dem lebing sorsa / belî humâr olıcağ **kimsene** çoğ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [kimsene, -n, -e]

şanma dil cevri ile sen gönçe dehândan kesile / cânı **kimsening** hağan sığülü cândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [kimsening, -ning]

niçe anğa söz içre Hidâyet ruğ u zulfüng / k’anuñğla ne ağı dine bilür **kimse** ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [kimse,]

ol söz ü ağız vaş iledür sözüm işit kim / ne **kimse** işitdi bu kelâmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [kimse,]

kīn: Kin, gizli düşmanlık.

gönglimde **kīn** kılıç u oḡungdan olur müdām / budur didim şehā ḡamu gönglimdekin saḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [kīn,]

kına-: Kınamak, cezalandırmak.

kanıḡı içmege ḡanaḡdısı yār iti n'ola / ey Hidāyet **ḡınayan** kimdür anı ḡanıḡ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [ḡınayan, -y, -an]

kıraḡ: Kıyı, uç.

ḡaḡlaman kim lâledür yollar **ḡıraḡında** biten / muntazır yolında ḡeşm-i intizāımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [ḡıraḡında, -ı, -n, -da]

su **ḡıraḡına** meger kim ola şol serv-i revān / gör Hidāyet ki gözüm suyu ne sāyıl ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [ḡıraḡına, -ı, -n, -a]

kıraḡ dut-: Karışmak, kendini belli etmek, görünmek.

göngül mülkini ḡapmaḡa gelür ol Türk ılḡayup / Hidāyet ol bedevlünden kıraḡ dutmaḡ ulaḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [ḡıraḡ dut-, -maḡ]

kıraḡla-: Kenara çekilmek.

yār aradan **ḡıraḡladı** men ḡaldum u raḡīb / gör ḡalmayası ḡaldı vü ḡalmadı ḡalası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [ḡıraḡladı, -dı]

kırān: Yakınlaşma, bir araya gelme.

gerdün ilin götürse ḡazā daşın atmege / burc-ı bedenni yıḡar **ḡırānıla** rüzḡār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [ḡırānıla, -ıla]

kirdār: İş; tarz; yürüyüş.

kirdārunga ḡoş dut göngül vaşlından özge umma gel / nişün ki görür ḡüblıḡ her kim ki ḡoş-kirdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [kirdārunga, -ung, -a]

kirdḡār: Allah.

ḡadi ḡayāli olur cān içinde yār bilür / yalan dimeng ki direm doḡrı **kirdḡār** bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [kirdḡār,]

kirdigār: Allah.

yüz mîng hezâr mekr ile al itse âdemî / anı görür ki alına yazdurdı **kirdigâr** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [kirdigâr,]

kırh-: Kirkmak, kesmek, budamak.

başını **kırhup** 'izârı haţţını giydürdi yâr / tâzelendi ey Hidâyet başdan îmānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [kırhup, -up]

kirpik: Kirpik.

digil kim aṅgıcaḥ **kirpikleringni** / durur hancer kimi cismimde her kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [kirpikleringni, -ler, -ing, -ni]

kirpük: Kirpik.

kanlu **kirpükler** yaşımla âl ipekdür şanasın / kim durur göz merdümü her dem dür-i ğaltān aṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [kirpükler, -ler]

karşısına siper kimi gögsin girer göṅgöl / **kirpük** oḥın qaşın yayı her niçe kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [kirpük,]

kirpüklerinin 'aksidür ol haţ ile hâli / hūn-ı cigerimden yüzining üsne nişāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [kirpüklerinin, -ler, -in, -ing]

ruhsârını görgeç cān ile ciger yanar / **kirpüklerini** aṅğgaç sînemde yürek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [kirpüklerini, -ler, -in, -i]

dem-be-dem çeşmim töker **kirpüklerimdin** kanlu yaş / bî-başar gör dağıdur güllerni hâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [kirpüklerimdin, -ler, -im, -din]

gözleri nakḳāşı şol **kirpüklerinin** lîkasın / kanıma banmış gül evrākını efşān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [kirpüklerinin, -ler, -in, -ing]

didüm ki **kirpük** ile bağlayam yaşımla yolını / velî haçan çüb ile bağlana yolu çayunḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [kirpük,]

gāhî bu **kirpüğe** yapışurlar geh ol yire / şol tıfl gibi kim düşe ğarḳ-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [kirpüğe, -e]

kirpüklerüme tekye kılup gîtdiler be-hvāb / dîṅlendiler bu bister-i sincāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [kirpüklerüme, -ler, -üm, -e]

qaşlarunḡ ol göz ü **kirpükle** yaşımla içre sağın / Dicleda oḥlaşuban qarşulamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [kirpükle, -le]

geh tiker **kirpügününḡ** ignesi bağrum yarasın / geh firākı tikenî pāreledür ol tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [kirpügününḡ, -ün, -ünḡ]

seni görmeklik içün ey gül-i ma'nî çemeni / **kirpügüm** daḥı olupdur maṅga gözüm tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [kirpügüm, -üm]

giydürüp hūsn atını ol göz savaş ister yana / çekdi **kirpükden** şaf uş tîr ü kemānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [kirpükden, -den]

şol **kirpük** ile kaç meni yağmadı ancağ / ey ehl-i maḥabbet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5). [kirpük,]

kış: Kış mevsimi.

tirelik kim daḥı gelmez rüz u şeb cānān besī / eyledür kim bellü olmaz **kışda** eyyām-ı ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [kışda, -da]

dur yāra karşı tise Hidāyet saṅga raḳīb / kim men' ide seni ki **kış** olğaç gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [kış,]

atmaz oldu māṅga yār oḥını gelgeç aḡyār / geldi **kış** oldu meger ḳolına güclü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [kış,]

kış: Ok kuburu.

söyledüñ **kışimde** ḳurbān ola gör / başumuñ üstinde ḳurbān olduḡum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [kışimde, -im, -de]

kışas kıl-: Kısas, öldüreni öldürme, yaralayanı yaralama cezası.

şordum lebin ḥünī diyüp kıldı kışās itdim neden / mundan didi kim ḥünīning meyli hemīşe ḳanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [kışās kıl-, -dı]

kişi: İnsan, şahıs, kişi, kimse.

yana göñlüñ anḡlasaṅ cānā Hidāyet āhını / nişe kim yanmış **kişining** nālesi dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [kişining, -ning]

göñlüming her güşesinde yüz delük deldi ḡamuñ / bir ive hergiz **kişi** munça ḳapu ḳoymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [kişi,]

göñlimde toḥm-ı mihr-i lebin ektim aḥdı ḳan / gözden belī ne ekse **kişi** ber hemān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [kişi,]

raḳībüñ cevır kılduḡça ḳapuñdan gitmezem ammā / aṣaḡa **kişining** sözün işitmek hem aṣaḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [kişining, -ning]

ḳadr-i ḡam dil bilür **kişi** bilmez / hem-nişin cānı hem-nişinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [kişi,]

bir pūla müdde'ī meni şanmaz velī menem / ol **kişi** ki tīg ḳalup eyler āḥir demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [kişi,]

ḡamdan ölsem 'aceb mi la'lüñ içün / çölde ölür **kişi** bulunmasa su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [kişi,]

kesile bilmen itingdin nişe kim müşkil olur / **kişi** bir nesteye kim ögrene andan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [kişi,]

yüzüñgi göricek gözüm uyımaz / **kişi** bayram günü ḥaḳan uyıya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [kişi,]

oğradumsa ger kuşuñıñ tozına mendin degül / devleti olan **kişi** elbette oğrar devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [kişi,]

Hidāyet anda vefā umuban **kişi** mi durur / vefā ümīdi cihānda ki Ƙanber oğlı umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [kişi,]

kısmet: Kısmet, nasip, pay.

yandı bağrım hıvān-ı vaşlından bu göñglüm **kısmeti** / zehr-i hicrān ile ey gerdün yiter mesmūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [kısmeti, -i]

çün 'Irak içre Hidāyet yok durur söz **kısmeti** / dur hōrāsān 'azmīn eyle yoħsa meyl-i Rūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [kısmeti, -i]

kısmet günü: Takdir edilmiş olan şeylerin Allah tarafından kullara dağıtıldığı gün.

bağrım kararđı cevır ü cefāñ ile ey felek / **kısmet günü** benimle bu oldu meger karar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [kısmet günü,]

kişmiş: Kuş üzümü.

gör yüzün ağız u göz ü hālīn teferrūc it / baħ bir ƞabaħda piste vü bādām u **kişmişe** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [kişmişe, -e]

kıssa-ı ken'ān: Kenan kıssası. II Hz. Yakup ve Hz. Yusuf kıssası.

gitdi ol şūħ u sözi ƞaldı cihān ağızında / mäh-ı Ken'ānı gidüp **kıssa-ı Ken'ān** ƞaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [kışsa-ı ken'an,]

kıssa-ı şevk: Aşkın hikayesi.

olmaz tamām kışsa-ı şevkı Hidāyet'üñ / her dem eger cenābunga yüz nāme yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [kışsa-ı şevk, -ı]

k'it-: Ki etmek.

ser-i zülfeyni ey meşşāƞa kesme / **k'idersin** 'āşıkıñ 'ömrini kütāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [k'idersin, -er, -sin]

kitāb: Kitap.

'āriziñ muşħafı tā oldu gözümdeñ ğāyib / oħımağlığ māñga evrād u **kitāb** oldu ğarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [kitāb,]

kıyām: Ayağa kalkma, ayakta durma.

kimde vardur bu ƞāmet ile **kıyām** / āñga şanma kıyāmet olsa **kıyām** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [kıyām,]

kimde vardur bu kâmet ile kıyâm / anğa şanma kıyâmet olsa kıyâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [kıyâm,]

kıyâmet: Kıyamet; büyük bela, gürültü patırdı.

kimde vardur bu kâmet ile kıyâm / anğa şanma kıyâmet olsa kıyâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [kıyâmet,]

felekden gün tülû' itgeç ivinden çıktı ol dil-ber / kıyâmetdür bu gün kim ay çıhpudur âfitâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [kıyâmetdür, -dür]

kıyâmetler kopar-: Kıyamet koparmak, kargaşa çıkarmak.

rakîb ölgeç kıyâmetler koparsa / koyuñ ölsün ne kim ölürse ölsün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [kıyâmetler kopar-, -sa]

kıymet: Kıymet, değer, bedel.

yitmeye ol lebe her niçe ki zîbâ ise hâl / olmaya la'li kimi kıymeti hergiz şibhîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [kıymeti, -i]

kıymet-i vasl: (Bir şeye) erişmenin kıymeti; kavuşmanın değeri.

bilürem men kıymet-i vaşlîng ki çeküm fûrkâti / devletîng kadrini ol bilür ki çekti miñneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [kıymet-i vaşl, -ing]

kızar-: Kızarmak, kırmızı olmak.

neden benim kimi geh şararur gehî kızarur / degülse la'li meyi katına şerm-sâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [kizarur, -ur]

gül-i vechîngni kim ehl-i ma'ânî yâsemen dirler / kızarma lâle söylersem özümden yâsemen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [kızarma, -ma]

Hidâyet girse seyr için o nesrîn bir gülistâna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [kizarur, -ur]

ötdi dün gülşen saru şol 'ârızı huld-i berîn / âl yañgağıngdan kızardı gül şarardı yâsemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [kızardı, -dı]

gökde kızaran şormegil ey ay şafağ-mey / yâ 'aksi güneş teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [kızaran, -an]

kızıl: Kırmızı, kızıl.

benğzüm midür menüm bu saru bile yâ saman / rengîng midür senîng bu kızıl yâ semen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [kızıl,]

kızıl kan ile boyansa saru benğzim ne gam ey dil / mângâ ol ikki 'âlemde yakîn bil kim yüz ağığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [kızıl,]

agzıngdan isterken öpüş la'ling yaşurun dişleding / gözden **kızıl** kanım töken zahm-ı nihāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [kızıl,]

angdı leb-i la'lüng yana bu dide-i pür-hün / kıldı şaru bengzimni **kızıl** kanıla gül-gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [kızıl,]

kol: El.

atmaz oldu mangu yâr oĥını gelgeç aĥyâr / geldi kış oldu meger **kolına** güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [kolına, -ı, -n, -a]

kuçmadın öldüm ise şol şanemi şükr iderem / ki hayâli **kolı** boynımda hamâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [kolı, -ı]

k'ol: Ki o.

cân il üsne dutmışam **k'ol** terk-i yağmāya diye / ey Hidāyet cân u dil nakdini talatdur mangu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [k'ol,]

ne yiring **k'ol** perî öter yirine / lâle vü serv ü gül yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [k'ol,]

kim ki anung sözine dutmaz kulaĥ / âdem angā söyleme **k'oldur** ulaĥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15). [k'oldur, -dur]

kon-: Konmak, kuş, kelebek, uçak, toz vb. bir yere inmek.

n'ola **konup** lebine çibin ger ilin şorar / dirler meşel ki balı dutan barmaĥın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [konup, -up]

gerd-i sitem Hidāyet üküş **kondı** anlara / ger dönseler 'acebleme dülāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). [kondı, -dı]

şirînlık ile şehd-i lebing şân-ı 'aseldür / **konmış** kara hālüng çü meges dāyim o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [konmış, -mış]

gözlerüm ivin ağardup yasadum men cāmlar / tā hayāling **konıcaĥ** yiri karangu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [konıcaĥ, -ıcaĥ]

konaĥ: Konaklanan yer, durak.

konaĥ oldu gül ü gönçe büstānda yana / nesim altun ile doldurur **konaĥ** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [konaĥ,]

konaĥ ol-: Bir yerde kısa bir süre aĥırlanmak.

konaĥ oldu gül ü gönçe büstānda yana / nesim altun ile doldurur **konaĥ** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [konaĥ ol-, -dı]

kopar-: Koparmak, ayırmak.

dime zāhid ol la'lden diş **kopar** kim / eger dir ise sözüñg alman kulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [kopar,]

korhar ol-: Korkmak.

çoḥ yoḥ bir er rakībini kurbān kılıñg aña / ger korhar olsañgı olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [korhar ol-, -ar]

korhu: Korku.

korḥum oldur ki hem ... / yoḥsa taqşır degül olmasa cān ḥāk-i rehıñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [korḥum, -m]

korḥu nedür fenādan eger var ise bekā / ummek bekā ne āhı ger olsa fenā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [korḥu,]

körk: Güzellik.

ezel naqqāŝı ḥüsnüñg teg yüküş şüret nigār itdi / velī **körk** ile hıç ḥansı senıñg teg olmadı vāḳı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [körk, - ile]

koş-: Bir yere hızla, acele ile gitmek.

leblerini şorup ilden gider isem ne 'aceb / tız ola mest oña her devr ayağı **koş** ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [koş,]

koşun: Asker dizisi, saf.

göñgölde sen kaşı yay oḥlarıñg / ḥayāli bir **koşun** kuşuñgdur ötgün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [koşun,]

koy-: Bırakmak.

Müsī ilen Fir'avnı **koy** bu sözi ārifler bilür / dīdār imiş 'ābidlerüñg 'āşıkılarınğ dīdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [koy,]

koyma ilden cām-ı şahbāyı Hidāyet bir zamān / tā müneccim ictimā' itmiş göre bedr ü hilāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [koyma, -ma]

tesḥīr eger degülse bu yaḥduḡları nedür / karşıda taşlar **koyuban** āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [koyuban, -uban]

'aceb mi koysa ilinden gül etegin bülbül / koyar mı dil-beriniñg ehl olan bu çaḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [koy-, -ar, -mı]

'aceb mi **koysa** ilinden gül etegin bülbül / koyar mı dil-beriniñg ehl olan bu çaḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [koysa, -sa]

ten idi 'ālem ü cān zāt-ı şerīfi ne diyem / ki ne Türkin **koyuban** bütti cān oldı revān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [koyuban, -uban]

ey göngül her ohi kim çekse saňa ol kaşı yay / **koyma** kim zâyi' ola beslegil öz cânunğ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [*koyma, -ma*]

görgeç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cân / gündüz muni şayd itdi anı **koydı** şeb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [*koydı, -dı*]

raķib ölgeç kıyâmetler koparsa / **koyunğ** ölsün ne kim ölüre ölsün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [*koyunğ, -unğ*]

didim yüzüme **koy** yüzünğ bir dem ey gülüm / didi haçan muvâfık ola bâ-semân semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [*koy,*]

çoğ dolaşma göz yaşıla **koy** Hidâyet vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [*koy,*]

haţ u hâli zıkrin onunğ **koyma** ağızından müdâm / ger müsülmânsın Hidâyet terk-i Qur'ân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [*koyma, -ma*]

sen av idende cân u dil olur saňa şağâl / cehd ile **koyma** özgeler aña şağâlünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [*koyma, -ma*]

al ilen aldı cân u göngül 'aynunğ alası / mekr itdüğü nedür dağı ne **koydı** alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [*koydı, -dı*]

dün Hidâyet'ni dimenğ 'ışk ile rüsvâlığdan / **koyınğ** öz hâline şol ğam-zede-i rüsvâyı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [*koyınğ, -inğ*]

zenağı cāhına cân **koydı** göngül dānesini / adı andan berüden çāh-ı zenağdān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [*koydı, -dı*]

şāf eger **koymaz** isenğ dürdenden / merhamet it yoğsa ölü derdden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 32). [*koymaz, -maz*]

hanı olar kim muni cem' itdiler / hasret ü derd ile **koyup** gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [*koyup, -up*]

bes **koyma** harāb olmağa eltaf idüp anı / kıl zabt-ı vilâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [*koyma, -ma*]

koy-: Bir şeyi bir yere bırakmak, belli bir yere yerleştirmek.

niçe kim su **koysa** kaynar yenğ küze süz ile / bu dil-i süzānda benğzer atduğunğ peykān ānğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [*koysa, -sa*]

gönglümünğ her güşesinde yüz delük deldi ğamunğ / bir ive hergiz kişi munça kapu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [*koy-, -mış, -durur*]

koy-: Bırakmak. İl Vakit vermek, eceli gelmemek.

görsed didinğ ne gelse ilünğden manğa raķib / ger Tanğrı **koysa** ölmez isem görsedem saňa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [*koysa, -sa*]

koyup gid-: Bırakıp gitmek, terk etmek.

cihâna virme göñgöl kim koyup gider anı / eger Sikender-i devrân u ger Süleymân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [koyup gid-, -er-up]

köz: Köz, kor, ateş parçası.

şevk-ı rüyîngdan göñgüldür **közden** âteş-nâkreğ / hasretinden sîne hem per sînesinden çâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [közden, -den]

od yanmasa külden niçe bir bir görünür **köz** / gökte bulut olsa görünür eyle sitâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [köz,]

kû: Yol, mahalle, köy, sevgilinin bulunduğu yer.

cân göñlegini çâk idüp ol **kûda** Hidâyet / yaru itînge örtüp ü yaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [kûda, -da]

koydı başın Hidâyet ol **kûda** / görmedi çün bu ser-zeminden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 7). [kûda, -da]

kuç-: Kucaklamak, sarılmak.

didim kemer bilin kuçuban şâd olam saçı / dir menden özge kimseye **kuçmaz** meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [kuçmaz, -maz]

didim kemer bilin **kuçuban** şâd olam saçı / dir menden özge kimseye kuçmaz meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [kuçuban, -uban]

boyıngı **kuçmağa** çün yitmez ilüm hıyyâta / virübem rişte-i cân kûy-ı girîbânıng içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [kuçmağa, -mağ, -a]

kuçmağ isterdüm bilin didi Hidâyet çek ilüñg / yârlıg oldur kim aralığda bir mü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [kuçmağ, -mag]

bir kez hayâl ile seni **kuçsam** didim Nîl'e / başdan Hidâyet itdi gider bu hayâlünği (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [kuçsam, -sa, -m]

serv kim gördi ki gül-berg-i tarî göñglek ide / **kuça** gül-bergi onunğ 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [kuça, -a]

kuçmadın öldüm ise şol şanemi şükr iderem / ki hayâli kolu boynımda hamâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [kuçmadın, -ma, -dın]

kudur-: Kudurmak.

tîğingı gizle gözimden çün meni dutdı rakîb / kim **kudurmuş** it dutan âşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [kudurmuş, -miş]

delü göñgöl kâmiş oğlarıngız arasında / kâmişlig içre sağın bir **kudurmuş** aşlandıur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [kudurmuş, -miş]

didi göñgöl ol dem ki bu kaş u gözi gördi / birikdi benim kanımı tökmeğa **kudurdi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [kudurdi, -dı]

küfr ol-: Kafir olmak, İslam'ın esaslarına muhalif olmak.

gözlerüm suyn gören la'li ğamından dir m̱aṅa / küfr ola bī-hüde gizmek istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [küfr ol-, -a]

kūh: Dağ.

yıḥduḡça kūh-ı ğam ten-i kāha kemer şanup / kurşanmışam bu luṭfına men **kūh** teg kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [kūh,]

niçe söylerdüṅ ki mecnūn yiridür şahrā vü **kūh** / daḡı seg teg var mıdur bu işde kim mecnūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [kūh,]

kūhen-pīr: Çok yaşlı.

n'idüp yā Rab bu dūn-perver mūnāfık dehr-i dilgīre / azar her kim virür göṅḡlini bu azḡun **kūhen-pīre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [kūhen-pīre, -e]

kūh-ı ğam: Gam daḡı II Çok kederlenmek.

yıḥduḡça **kūh-ı ğam** ten-i kāha kemer şanup / kurşanmışam bu luṭfına men kūh teg kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [kūh-ı ğam,]

kūh-ı ğam: Gam daḡı II Ferhād 'ın deldiḡi daḡ.

vücüdum **kūh-ı ğam** sökmekde şīrīn / sebaklar hüsrevim Ferhāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [kūh-ı ğam,]

kūh-ı ğuşşa: Dert daḡı.

göṅḡlüṅ ḡuşın didi uçuram kūh-ı ğuşşadan / yā Rab uçur götür kim uçurur velī yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [kūh-ı ğuşşa, -dan]

kūh-ı tā kūh: Daḡ kadar daḡ II Daḡ kadar büyük daḡ gibi yük, eziyet.

belā vü ğuşşa vü derd ile endūh / yığıldı her taraḡdan **kūh-ı tā kūh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [kūh-ı tā kūh,]

kuhl-ı bīniş: Görmeye ilâç.

ne yalguz topraḡıdur **kuhl-ı bīniş** taht-ı Tebrīz'e / çi cāy topraḡı kim daşı hem ser-kūb-ı Geylān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [kuhl-ı bīniş, -dur]

kul: Kul, köle.

ger Hidāyet kanın ol ğamze töker dimeng anġa / ki şerī'at sözilen **kul** kanı sultāna deġer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [kul,]

şāha **kul** olup geġti Hidāyet dil ü cāndan / kim şāhı siven ikki cihān ber-ţaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [kul,]

her ay başında degüldür hilāl kim görünür / felek **kulung** kimi baş urdı kıldı miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [kulung, -ung]

belā çoġ çekdi bu gönglüm ıraġ ol kıdd ü bālādan / bu doġru **kula** danuġdur ruġ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [kula, -a]

şol meh-i ceş encüm-i gerdün-cenāb / kim **kulining** tal'atidür āftāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 12). [kulining, -ning, -ı]

kulam **kul** bendenüġ eksüklüġi çoġ / şehüġ bir suçla kıldan dönmeġi yoġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [kul,]

kulam kul bendenüġ eksüklüġi çoġ / şehüġ bir suçla kıldan dönmeġi yoġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [kulam, -am]

kulam kul bendenüġ eksüklüġi çoġ / şehüġ bir suçla **kıldan** dönmeġi yoġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [kıldan, -dan]

sühāning ħāletini söyle māha / **kulung** sözini ya'nī pādīşāha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 4). [kulung, -ung]

kul: Köz, kor, ateş parçası.

alduġın cānım gözi bildüġ velā bildürmedüġ / sen daġı oldıġ yakın **kül** oġrınıġ ortaġı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [kül,]

od yanmasa **külden** niġe bir bir görünür köz / gökte bulut olsa görünür eyle sitāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [külden, -den]

kulaġ: Kulak.

kulaġına göngül ħālin diyer zülf / göziġ kim niġe mahremdür bu ger ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [kulaġına, -ı, -n, -a]

'ūd-ı nālem teg figān itmek dilerdi çalıcı / tiz **kulaġın** burdı çaldı bam lisānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [kulaġın, -ı, -n]

bir ün **kulaġıma** geldi zi-ĥuftegān-ı laġed / ki ey fakīr-i ħākīr olmagil perīşān-ħāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 5). [kulaġıma, -ım, -a]

kulaġ aş-: Dinlemek.

ey geyik gözlü işit 'āşıkunġ eġġanı disem / kim kulaġ aşadır munda Hidāyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [kulaġ aş-, -a, -dır]

kulaġ dut-: İyice anlamak ereġiyle dinlemek, işitmeye çalışmak, kulak vermek.

göngül şâ'idlerin vaşfın Hidâyet'den kulağ dutsa / oğutmaz özge destânı munuñ teg dâstân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [kulağ dut-, -sa]

dinglemen dir idi ağıyâr Hidâyet sözüñgi / tâ ki sen söz ile söz başladuñ ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [kulağ dut-, -dı]

faķih pendine dutmaz kulağ dil olalı / esir bendine şol turre-i semen-sâyuñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [kulağ dut-, -maz]

dişining cevherini dür görgeç / tiz kulağ dutdı kıldı miskini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [kulağ dut-, -dı]

kim ki anuñ sözine dutmaz kulağ / âdem aña söyleme k'oldur ulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15). [kulağ dut-, -maz]

ivde disem sözüñ duyar ağıyâr u dışradan / dîvâr çın imiş ki diyerler dutar kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [kulağ dut-, -ar]

kulağ ol-: Kulak kesilmek, dikkatle dinlemek.

iy cân u dil dehânı sözün söylerem size / bir dem kulağ oluñ ki nihânî haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [kulağ ol-, -uñ]

dil ol kaşı gözi mekkâreniñ söyler lebi vaşfın / raķibe söyleñ ağızın açmasun bir dem kulağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [kulağ ol-, -sun]

kulağa al-: Dinlemek.

dime zâhid ol la'lden diş kıpar kim / eger dir ise sözüñ alman kulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [kulağa al-, -ma, -n]

kulağı egil-: Kulağına eğilmek, birinin kulağına yaklaşıp bir şeyler fısıldamak, kimsenin duymasının istenmediği gizli bilgiler vermek anlamına gelir. Deyimin divan şiirinde genellikle zülûf, ebrû, kaş, küpe, göz gibi yüzde ve kulağa yakın bulunan uzuvlarla birlikte anıldığı görülmektedir. Kaşın kulağa doğru kavisli yapısı, zülfün kulağa doğru uzanıyor olması, küpenin kulağa bir şey fısıldayacakmış gibi yakınında bulunması şairler için temsil ve teşbih unsuru olmuştur. Kaşın ve zülfün doğal olarak kulağa uzanıyormuş gibi olan görünüşleri, sevgilinin kulağına eğilip bir şeyler söyledikleri şeklinde yorumlanır.

giryânining kulağı egilse 'aceblemeñ / kim baķıcağ reg ü beyni nâ-tüvân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [kulağı egil-, -se]

kulağım anda: Kulağım orda. Kulağı bir şeyde olmak, dikkatini bir şeye vermek.

göngül didi bu meded istegil zi-ferd-i şamed / kulağım anda ki bir ün gele zi-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [kulağım anda,]

külâle: Kıvrık saç; çiçek demeti.

bağ gülşen-i ruķındaki müşkîn külâleye / cân virüp ol külâlesine bir gül ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [külâlesine, -s, -i, -n, -e]

bağ gülşen-i ruḥındaki müşkîn **külāleye** / cān virüp ol külālesine bir gül ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [külāleye, -y, -e]

külhan: Hamam ocağı. II Azap veren yer.

dünyî-yi dün 'ārife mesken m'olur / tūṭî-i ḳudsüñg yiri **külhan** m'olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 44). [külhan,]

kulluğ: Kulluk.

eger **kulluğda** takşir oldı menden / ümîdüm 'afvdur ey şāh senden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). [kulluğda, -da]

ḳulzüm-i sîm-āb: Cıva denizi. II Gözyaşı denizi.

batarlar imdi ḳaplayuban şîşe başlara / ğavvāş kimi ḳulzüm-i sîm-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 6). [ḳulzüm-i sîm-āb, -a]

ḳumāş: İpek, yün, keten vesairenden yapılan ağır dokuma. II Varlığı ve kişiliği oluşturan nitelik veya malzeme.

göz dükānı içre ḳat ḳat n'ola ger bağlansa yaş / 'ışḳ bāzārı benim oldur mañga rengin **ḳumāş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [ḳumāş,]

ḳur-: Kurmak, yapmak, inşa etmek.

dünyede her kimse bir āyîn **ḳurar** devletlü ol / kim özine luṭf u iḥsān içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [ḳurar, -ar]

ḳur: Kuşak, bağ II Yörünge.

ay degüldür kim ağılanmış felekde aṅlañgız / kim anıñ **ḳurında** gerdün götürüp ḳalhan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [ḳurında, -ı, -n, -da]

ḳūr it-: Kör etmek; gözünü görmez hale getirmek.

ey uyan şeyṭān sözine ger selāmet istesēñ / kūr idüp şeyṭānı yüz dönder bu zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [kūr it-, -üp]

ḳūr ol-: Kör olsun!. İlenme sözü olarak kullanılır.

andan hem anı 'ārif isēñ eyle gedāyī / tā kūr ola şeyṭān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12). [kūr ol-, -a]

ḳur'ān: İslām dininin kutsal kitabı.

dil ü cân kaş u ağzıñ naķş iderler görseler 'aynuñ / niçük kim nün u hī şekin müneccimler **ķur'ān** görgeç
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [ķur'ān,]

ķurbān: Kurban. II Bir űlkü uęruna feda edilen veya kendini feda eden kimse.

oķı efgānlar kılur geķer Hidāyet şor neden / ģansı yaydan güç görer yā Rab ki men **ķurbān** anģa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [ķurbān,]

ey ki sōylersin ser-i kūyından anıñ yōri var / hīç gördüñ mi ölerden şongra kim **ķurbān** yōrir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [ķurbān,]

sōyledüñ kişimde **ķurbān** ola gör / başumuñ üstinde **ķurbān** olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [ķurbān,]

ol cemāli Ka'be k'anuñ mest ü ģayrānı menem / 'İd-i ekberdür meh-i ruģsārı **ķurbānı** menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [ķurbānı, -ı]

ay yüz n'ola şararduñ ise kaşı ģamından / sen teg yüz onuñ kaşlarının yayına **ķurbān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [ķurbān,]

ķurbān dileseng 'İd-i vişāle eger ey cân / evvel men-i ser-geşteyi ey men sānga **ķurbān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [ķurbān,]

ķurbān dileseng 'İd-i vişāle eger ey cân / evvel men-i ser-geşteyi ey men sānga **ķurbān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [ķurbān,]

men ģaldum u cân oldu göñöl ģükmünģe tābi' / tapşuram anı daķı ģaçan kim yite **ķurbān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [ķurbān,]

ķurbānıyam o doğrı erinģ k'anda uğraşup / gözine düşmenünģ kıla derdüm ģara güni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [ķurbānıyam, -ı, -y, -am]

ķurbān it-: Kurban etmek, kesmek; öldürmek.

ģāsid ü bed-ģvāhuñģı ķurbān idem / yārünģe yoldaşunģa ķurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [ķurbān it-, -em]

atlandı tiğ ilen yana ol ay gün kimi / tā ģancaru gidüp ide ķurbān bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [ķurbān it-, -e]

ķurbān kıl-: Kurban etmek, feda etmek.

çoķ yoķ bir er rakībini ķurbān kılınģ anģa / ger ģorģar olsanģız olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [ķurbān kıl-, -inģ]

ķurbān ol-: Bir kimse ya da bir şey için kendini feda etmek, canından vazgeçmek.

sōyledüñ kişimde ķurbān ola gör / başumuñ üstinde ķurbān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [ķurbān ol-, -duğ, -um]

niçe çeker kākül ilen göñglümi / ağrımasun başınģa ķurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 5). [ķurbān ol-, -am]

h  k-i r  h  ngdan süpürür h  r u h  s / y   Rab ol ferr      ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [  urb  n ol-, -am]

ey yüzi g  l ba    ng     urb  n olam / ol göz ile   a    ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [  urb  n ol-, -am]

ey yüzi g  l ba    ng     urb  n olam / ol göz ile   a    ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [  urb  n ol-, -am]

h  s  d    bed-h  v  h  ng     urb  n idem / y  r    ng   yolda    ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [  urb  n ol-, -am]

ser-h     olup s  m   ze   o   t  kme la'   / saçma güher ya    ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [  urb  n ol-, -am]

  ıldı Hid  yet sa  ng   c  n  n fid   / '      -     all    ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 7). [  urb  n ol-, -am]

görmedi '  kl  m gözi na     ng   kimi / doğrusı na      ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 6). [  urb  n ol-, -am]

her     i bir kimseye   urb  n olur / gel berü kim men sa  ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [  urb  n ol-, -ur]

her     i bir kimseye   urb  n olur / gel berü kim men sa  ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [  urb  n ol-, -am]

dir imiş ol y  r meni   z it  m / ger didise a  z  na   urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [  urb  n ol-, -am]

men bu sözi işideli d    tlar / y  ri deg  l mi a  ng     urb  n olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [  urb  n ol-, -am]

  urb-   h  k: Allah'a yakın olma.

ir     y  ra g    ng  l secde   ılsa '  det ile / neden ki bende bolur   urb-   h  k '  b  det ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [  urb-   h  k,]

    re-i mi  net: Sıkıntının demir ocağı.

y  ri ey dil   te        h ile   ay  u da    n   /     re-i mi  netde her s  m  n-ber i    n m  m     l (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [    re-i mi  net, -de]

  ur   ol-: Ekmek olmak (Güneş ve ayın ekmeğe benzetilmesi bağlamında).

oluram   ur   ru    ng   '       didim didi kim /     b  n  ng   ekmegi bir gici y  ticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [  ur   ol-, -ur, -am]

  ur     : Kuşak.

  ol kemer üstindeki ya  lı   hay  linden m  d  m / gözleri ya  ı Hid  yet'  ng   çalar   ur     dan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [  ur     dan, -dan]

kurşan-: Kuşak sarınmak.

yihduğça küh-ı ğam ten-i kâha kemer şanup / **kurşanmışam** bu luţfına men küh teg kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [kurşanmışam, -mış, -am]

ol ki yastanur anıñ sünbüli berg-i semenî / **kurşanur** lāle-i sîr-âbını müşk-i ħotenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [kurşanur, -ur]

kurtar-: Kurtulmasını sağlamak, tehlikeli veya zor durumdan uzaklaştırmak.

derd-i hicrînden meni kim **kurtara** yâ Rab didim / tîğ ile yitti ecel didi ki dermânı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [kurtara, -a]

kurtul-: Sıkıntılı ve müşkül durumdan sıyrılmak, çıkmak.

gördi derdimni didi öldüreyim **kurtulasın** / doğrusı yaĥşî devâ bu dil-i bîmâra kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [kurtulasın, -a, -sın]

şimdi ki çeker nāle gülistānda 'anādîl / gel bâde-i gül-gün çek ü **kurtul** zî-'anādîl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [kurtul,]

tâ **kurtulup** firâkdın irdim vişālünge / yâd eyleyüp o günleri şükr iderem bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [kurtulup, -up]

öldürürken bili hicrânı meni gördüm yüzin / didi var şükr it ki **kurtuldung** yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [kurtuldung, -du, -ng]

kuru: Kuru; kurumuş.

başımı iline virgeç idüben tîğını tîz / ne onıñ **kurusına** baĥar u ne yaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [kurusına, -sı, -n, -a]

güldi yaningdan gider uşta Hidāyet yâr iti / yoĥsa neş'eng tøk yaşıñg tâ yolu **kuru** olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [kuru,]

kaţre sudan lü'lü'-i lālâ kılan / **kuru** ağaçdan gül-i ĥamrâ kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 6). [kuru,]

kurulıg: Kuruluk.

zülfi 'aksi dil-bering çeşmümde müşk-i südedür / müşk-i Cîn ger **kurulıgda** varısa bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [kurulıgda, -da]

kuş: Kuş.

kopar gönglüm yirinden göz ile kaşung 'ıyân görgeç / niçe kim kalĥa **kuş** avcılar ilinde kemân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [kuş,]

uçā yazar za'fdan göge Hidāyet doğrusı / derd eger bu ise geldükçe 'acāyib **kuş** olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [kuş,]

ey kim cihân hevâsına dırsın heves budur / cân **kuşına** hâkîkate bahsânğ kafes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [kuşına, -ı, -n, -a]

söyler Hidâyet sensizin bahman cihâniñg yüzine / yüzüñğden ayru bülbülem men gözi bağılu bir **kuşam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [kuşam, -am]

ol yâr bilür haste Hidâyet sözün ancağ / **kuş** dilini fehm eylemez illâ ki Süleymân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [kuş,]

göñgölde sen kaşı yay oğlarıñg / hayâli bir koşun **kuşuñğdur** ötgün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [kuşuñğdur, -uñğ, -dur]

göñglüñg **kuşın** didi uçuram küh-ı ğuşşadan / yâ Rab uçur götür kim uçurur velî yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [kuşın, -ı, -n]

oğradumsa ger **kuşuñıñ** tozına mendin degül / devleti olan kişi elbette oğrar devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [kuşuñıñ, -u, -n, -ıñ]

av 'azmine habîbüm alıcağ **kuş** iline / göñglümüñg kuşını yâ Rab ide gör tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [kuş,]

av 'azmine habîbüm alıcağ kuş iline / göñglümüñg **kuşını** yâ Rab ide gör tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [kuşını, -ı, -n, -ı]

gülşende dâne bulmayıcağ **kuş** helâk olur / bu vech ile nazardan ırağ itme hâlüñgi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [kuş,]

kuşûr: Köşkler, saraylar.

ögmengiz hür u **kuşûrı** dil-i dīvâneye kim / anğa bu vech-i hasen hamudan ahsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [kuşûrı, -ı]

kûtâh: Kısa.

ser-i zülfeyni ey meşşâta kesme / k'idersin 'âşıkıñg 'ömrini **kûtâh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [kûtâh,]

ey göñgöl kıddin anıñg serv ile şimşâd oğduñg / biyle sözler dime ey himmeti **kûtâh** dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [kûtâh,]

kutlu: Kutlu, saadetli, uğurlu.

men menligimdenem bu melâletlere sezâ / menden ne **kutlu** gün ola kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [kutlu,]

küy: Köy, semt, mahalle; sevgilinin bulunduğu, yaşadığı yer.

küyingda mesken itdi göñgöl yağma hicr ile / çün cennet ehliür ne virür-sin 'azâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [küyingda, -ıñğ, -da]

varmazam uçmağa **küyından** anuñg ey zâhid / damuya nişe vara kim ki anıñg cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [küyından, -ı, -n, -dan]

nâlesin kesmez göngül **küyinda** tâ yüzün görer / bâğçede gül var iken bülbül haçan hāmūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [küyinda, -ı, -n, -da]

aħıdur göz yaşını her dem Hidāyet **küyına** / cüy-ı Şirîn'e yana gör sa'y kim Ferhād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [küyına, -ı, -n, -a]

meni **küyından** anıñ müdde'î âvâre kılar / bağrumı tığ-ı cefâ ile yana pâre kılar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [küyından, -ı, -n, -dan]

şabâ ol **küya** luţf idüp güzer kıl / nigârı hâl-i zârımdan haber kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [küya, -a]

ulu devlet durur irmek İrem teg **küyınga** şâhâ / sa'âdet yarlıg kıldı gedâ ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [küyınga, -ıng, -a]

göz yaşı **küyıngnı** dün bir had ile almışdı kim / dışra çün başdum ayağ ivden kapudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [küyıngnı, -ıng, -nı]

tâ niçe bir men bahâr teg bu ilden ol ile düşem / şeh-bâzam ol gün ola mı **küyinda** laçın teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [küyinda, -ı, -n, -da]

raķīb ol **küya** varduğça kesilmezsin bu bî-dilden / men-i bîçâreye yâ Rab ne virdüng ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [küya, -a]

la'li ğamındın ança anıñ dîde sürdi su / kim **küyî** çevresinde dengiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [küyî, -ı]

eyle hicrüngde tozar olmuşam ey cân ki şabâ / esse **küyıng** şaru men haste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [küyıng, -ıng]

niyyet itgeç kıddüñgi göñlimde irdim **küyınga** / menzile irür onuñ kim doğru ola niyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [küyınga, -ıng, -a]

mañga öğretmeñiz ol **küyda** cân şatmegi kim / zülfi sevdâsıyla çoğdan olubam sevdâyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [küyda, -da]

kuyı: Kuyu.

şol şeker yanında tâ acılığı fâş olmaya / **kuyılar** kazdı girüp zenbūr şânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [kuyılar, -lar]

küy-ı girībân: Sevgilinin yakasına yapışma.

boyıñı kuçmağa çün yitmez ilüm hıyyâta / virübem rişte-i cân küy-ı girībânıñ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [küy-ı girībân, -ıng]

küze: Su testisi.

niçe kim su koysa kaynar yenġi **küze** süz ile / bu dil-i süzânda beñzzer atduğung peykân anġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [küze,]

muhtesib avradına dir ki şurâhî doldur / ger o doldurmasa bu **küze** neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [küze,]

L

laçin: Beyaz renkli, ayakları kırmızı bir çeşit şahin.

tâ niçe bir men bahâr teg bu ilden ol ile düşem / şeh-bâzam ol gün ola mı küyinda laçin teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [laçin,]

lâf ur-: Söz etmek.

ey müşk urma lâf hıttadan o zülf ile / düşmez saḡa bu söz yörü git ey yüzi kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [lâf ur-, -ur]

lâf urur çoḡ yaşamış serv didim kadding ile / ḡam degül 'aklı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [lâf ur-, -ur]

lâf urduḡcün sünbül o zülf ile çemende / şaldı tepük altına şabâ ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [lâf ur-, -duḡ, -ı, -cün]

hoşlıḡda degme lâf uranı şanma baş igit / ol baş ola ki baş kıya cevır ü cefâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [lâf ur-, -an, -ı]

lâf-ı hüsn ur-: Güzellikten konuşmak.

yüzüḡ gül ile meḡer lâle lâf-ı hüsn urmuş / ki kalhıcaḡ başına kıplaya şimâl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [lâf-ı hüsn ur-, -mış]

lafz-ı güher-pâş: Cevher saçanın sözü.

lafz-ı güher-pâş güher-püşını / dür kimi kim duysa dutar ḡüşını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 39). [lafz-ı güher-pâş,]

la'l: Yakuta benzeyen kırmızı ve değerli bir süs taşıdır. Rivayete göre aslında ak bir taş olduḡu hâlde ciḡer kaniyla boyanıp güneşe bırakılmış ve güneşin etkisiyle kırmızı renge bürünmüştür. Klasik edebiyatta en çok sevgilinin dudaḡı için benzeyen olmaktadır.

la'lüḡden özge teşne-i dîdarunḡa müdâm / ger âb-ı hıız olursa görünüḡ serâb anḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [la'lüḡden, -üḡ, -den]

almayınca büse la'lüḡdin bahâ cân virmezem / kim dadar evvel bir er câmı şatun alur şarâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [la'lüḡdin, -üḡ, -din]

ḡavf ider dîvâne dil la'lüḡni ey meh-rü görüp / niçe kim kıandan tevehhüm eylese hindü görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [la'lüḡni, -üḡ, -ni]

yüzüm kıatında la'lüḡ anḡsa göḡlüḡm n'ola 'ayb olmaz / hevâ-yı câm-ı la'lin eylemek faş-ı ḡazân görḡeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [la'lüḡ, -üḡ]

yâkıütinüḡ güher saçışın anḡıcaḡ gözüḡm / la'l ile zer kimi yüzümü dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [la'l,]

la'lüñg diyicah büse dutar zülfüñg göñglüm / ol va'deye niçün ki uzun yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [la'lüñg, -üñg]

hicriñde şererdür ki düşer âhum odından / bu la'l ki bir şafha-i minû düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [la'l,]

kara zülfüñg ki deger la'line her lahza anıñ / ne şıfât ile kılam vaşfını kim câna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [la'line, -i, -n, -e]

neden benim kimi geh şararur gehî kızarur / degülse la'li meyi katına şerm-sâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [la'li, -i]

her lü'lü' kim düşer bu şebelden zümürürde / la'lüñgçün anğdurur saña cüz gam töken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [la'lüñgçün, -üñg, -çün]

alup göñglümni kanım tökdi la'ling / ne diler dahı mende kanı yoñdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [la'ling, -ing]

yüzüñde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l ki var / sening nişarung içün bir tabak cevâhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [la'l,]

dişleme la'lüñgi ger cevri ile kanım tökdise / sañla göñglüm cânıma ilinme kim kan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [la'lüñgi, -üñg, -i]

la'li didi göñglüñ kaçır zülfi didi kim men zamân / baş oyna ey dil cân ile gör kim zamâniñdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [la'li, -i]

ağzıñdan isterken öpüş la'ling yaşurun dişleding / gözden kızıl kanım töken zahm-ı nihâniñdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [la'ling, -ing]

yitmeye ol lebe her niçe ki zibâ ise hâl / olmaya la'l kimi kıymeti hergiz şibhing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [la'l,]

men şayru câna em virem ol la'li ger hâkim / şayruların 'ilâcını 'aṭṭâra yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [la'li, -i]

çeşmüñ görende la'lingi şorsam 'acebleme / maḥmûram ol mey ile ḥumârımın yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [la'lingi, -ing, -i]

ol 'ariz ile la'li görüp ḥaste göñglümüñ / ey şehd-leb şifây içün gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [la'li, -i]

yâkütuñg iştiyâkı içün niçe tökeler / la'l ü dür ü güherni zer-i nâba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [la'l,]

ser-ḥoş olup sîm üze çoḥ tökme la'l / saçma güher yaşuñga kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [la'l,]

dimişem tâ şehd la'li vaşfını Ferhâd teg / ey Hidâyet 'âlemiñ gözinde şîrin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [la'li, -i]

la'lüñgi anğup Hidâyet eyler / dolu etegini inçü ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [la'lüñgi, -üñg, -i]

ḥâtem-i ḥusn imdi yaraştı gülüñg barmağına / kim anıñgçün la'lden gönçe yasatdurdı nigîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [la'lden, -den]

la'lingden ırağ hicrüng içinde menem ey düst / ol teşne ki çöllerde öle āb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [la'lingden, -ing, -den]

şordur maŋa la'lingi ki mestāne gözüng teg / maḥmūram u āşüfte mey-i nāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [la'lingi, -ing, -i]

la'inde bulmışam dil-i bīmāruming emin / izhār kıлмаğa bu sözi bolmazam emīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [la'inde, -i, -n, -de]

la'li ğamından ança aning dīde sürdi su / kim kūyi çevresinde dengiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [la'li, -i]

ğamdan ölsem 'aceb mi la'lüng için / çölde ölür kişi bulunmasa su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [la'lüng, -üng]

la'lini Hidāyet şora gör cevri idicek hicr / bir cām-ı mey-i nāb çeküp def'i ğam eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [la'lini, -i, -n, -i]

ey ki hīç yirde dişüng teg sulu inçü olmaya / la'lingi şordur maŋa tā yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [la'lingi, -ing, -i]

şaru bengzüm la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / āl yangağüng çevresi tā döndi ḥatdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [la'li, -i]

dime zāhid ol la'lden diş kıpar kim / eger dir ise sözüng alman kulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [la'lden, -den]

bolmasa tīging dudağingni şorar susız göngül / la'l nāfi'dür belī her gāh kim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [la',]

veh ne 'ış ider idi ḥaste göngül la'li ilen / bir gice düşse idi bī-ḥod u bī-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [la'li, -i]

gözlerüm suyn gören la'li ğamından dir maŋa / küfr ola bī-hüde gizmek istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [la'li, -i]

oturmadı la'lüngçün ayağdan göngül ança / kim 'ākıbetü'l-emr meni cāna yitürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [la'lüngçün, -üng, -çün]

şorduğumça leblerüŋi olmadum sīrāb men / gerçi la'ling teşnelik kesmek durur ḥāşıyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [la'ling, -ing]

tā ki sözden yār la'l-i dür-feşānın bağladı / 'āşiking ol la'l teg bağrında kanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [la',]

la'line karşı şurāḥī ağzın açdı gülmege / sāķi derdüm kanını tökdi dehānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [la'line, -i, -n, -e]

lāl ol-: Dili tutulmak, susmak.

men ol zamān ki olarüng şalābetin gördüm / dutuldu eyle kim oldı zebān-ı nāḫka lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [lāl ol-, -dı]

lāle: Çiçekleri kadeh biçiminde olan, türlü renklerde süs bitkisi. II Klasik şiirde kırmızı rengi ile sevgilinin yanağına ve aşığın gözyaşlarına benzetilir.

gögsüme uran dâğ-ı cefâ **lâle** teg ey gül / ter sünbülünġ altındaki berg-i semenüñdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [lâle,]

yâ Rab ne bâğ verdidür ol **lâle** yüzlü kim / gül gördi zülf ü 'arızını derdüm oldı ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [lâle,]

gül-i vechiñni kim ehl-i ma'ânî yâsemen dirler / kızarma **lâle** söylersem özümde yâsemen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [lâle,]

bir dâğ kim firâk-ı ruḥuñ çekdi sîneme / dözmez o dâğ-ı ḥasrete ey **lâle** yüzlü dâğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [lâle,]

ne mübârek kırasın bâğ-ı ruḥında ey zülf / ki ḥamu **lâle** vü berg-i güledür tekye-gehiñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [lâle,]

niçe servüm **lâle** teg şol yañgağünġ şevkıylan / kan yaş ile dem-be-dem ser-tâ-kadem gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [lâle,]

çağlaman kim **lâledür** yollar kırağında biten / muntazır yolında çeşm-i intizârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [lâledür, -dür]

sağınma **lâle** durur yâ şakâyık ey gül-i cîhr / gamuñda kanlu yaşımdur ki dutdı dâğ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [lâle, -durur]

yüzüñ gül ile meger **lâle** lâf-ı ḥüsn urmış / ki kalḥıcağ başına kaplaya şimâl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [lâle,]

o kim cân bülbülin gül-zâr-ı ḥüsnüñden ırağ ister / yüregi **lâle** teg ḥasret odılan dâğ dâğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [lâle,]

lâle vü gül 'arızuñ şevkıla men teg gör niçe / çâk iderler pîrehen bu dâğdan ol bâğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [lâle,]

bahâr mevsimi bî-câm-ı bâde olma vü bil / nedür gülüñ kadehi **lâleniñ** piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [lâleniñ, -niñ]

ne yirîñ k'ol perî öter yirine / **lâle** vü serv ü gül yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [lâle,]

anğmazlar ilde bir o yüzi **lâleler** meni / her niçe anğdurur olara nâleler meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [lâleler, -ler]

ḥansı dağünġ **lâlesisin** ey benefşe ḥaṭlu kim / sünbülünġ büyüñdan alur bâğ içinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [lâlesisin, -sî, -sin]

bir gün ola ki Hidâyet ölü düşmiş göresiz / **lâle** teg şol gül içün kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [lâle,]

lâle-i sîr-âb: Suya kanmış, taze, körpe lâle.

ol ki yastanur anıñ sünbülü berg-i semenî / kırsanur lâle-i sîr-âbını müşk-i ḥotenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [lâle-i sîr-âb, -î, -n, -ı]

lâle-zâr: Lale bahçesi.

kaṭre kaṭre yaşdan beṅzüm ki gül güldür müdām / 'ışkı bustânında ḥurrem **lâle-zârımdur** benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [*lâle-zârımdur, --ı, -m, -dur*]

la'l-i âb-dâr: Parlak, sulu dudak. II Güzellerin dudağı.

görsetdi cām-ı zerrîne sâķi-yi rûzgār / sâķi-yi sîm-sâķ getür **la'l-i âb-dâr** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 1). [*la'l-i âb-dâr, ,*]

la'l-i bedehşân: Bedehşan yakutu, kırmızı renkte değerli bir taş. II Sevgilinin kırmızı dudağı.

didim ki ḥâl-i dil virem yâķût-veş mercânunğa / başduṅ revân lü'lü'leri **la'l-i Bedehşân** üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [*la'l-i bedehşân, ,*]

la'l-i dür-feşân: İnci saçan dudak. II İnci gibi değerli söz söylemek.

tâ ki sözden yâr la'l-i dür-feşânın bağladı / 'âşıkıṅ ol la'l teg bağrında xanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [*la'l-i dür-feşân, -ı, -n*]

la'l-i ḥandân: Gülümseyen dudak.

ḥaṭṭ-ı sebzing her ḥaçan ol la'l-i ḥandândan çıḥa / her yaṅğa seylâb-ı ḥünü çeşm-i giryândan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [*la'l-i ḥandân, -dan*]

la'l-i leb: Yakut renkli, kırmızı dudak.

ey **la'l-i leb** ḡamunğda sening eşk ü dîdeden / men bilmezem ki ma'den-i sîmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [*la'l-i leb, ,*]

la'l-i lebingni şormadin ey meh-liķa be-kām / düşdüm ḥalâyık ağzınıṅ içinde dil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [*la'l-i leb, -ing, -ni*]

la'l-i nâb: Saf kırmızı dudak.

inçü diş ü la'l-i nâbingçün sening / gözlerüm yaşı aḥar dür-dâne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [*la'l-i nâb, -ing, -çün*]

la'l-i şeker-hand: Tatlı gülüşlü dudak.

giderken dil ol kâkûl şaru dün gün / ḥaber kıldı **la'l-i şeker-ḥand** ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [*la'l-i şeker-ḥand, ,*]

lām-elif: Arap alfabesinde bulunan "lamelif (ل)" harfi.

ḡaddüṅdür elif **lām-elif** ol zülf ü ağzı / bu vech ile görgeç seni cānā direm Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [*lām-elif, ,*]

leb: Dudak. | Görünüşündeki güzellik, renk, darlık, yuvarlaklık, kenarındaki ben, ayva tüyleriyle çevrili divan şiirinde önemli bir güzellik unsurudur. Canın son çıkış noktası dudak olduğu için can ile yakından ilgilidir. Bu yüzden dudaktan dökülen can bağışlayıcı kelimeler de önem kazanır. Dudak renk ve şekil yönünden şarap, kadeh, saki, meze, meyhane olur. Aşığa can bağışlayan her türlü meziyet ve ilaç dudakta mevcuttur. Bunun yanında kötü sözleri ve aşığın azarlamalarıyla zehir de olabilir. Dudak ab-ı hayat, çeşme-i can, Kevser ve Çeşme-i Hayvan'dır.

şorgaç göngül **lebin** n'ola dilerse gül yüzi / bîmâr şerbet içse kıtarlar gül-âb ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [lebin, -i, -n]

lebidür şun' u ağzından haber virür göngül sen şor / menüm çün bağlanur nuṭkum bu şun'-ı gaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [lebidür, -i, -dür]

gönglüme düşkeç **lebi** 'aksi neden göz kı töker / dem gelür bildüm Hidâyet göz yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [lebi, -i]

n'ola konup **lebine** çibin ger ilin şorar / dirler meşel ki balı dutan barmağın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [lebine, -i, -n, -e]

cân oyna vü şor yâr **lebi** 'ışkıla ey dil / kim 'âşık-ı cân-bâz olanı yahşı siver yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [lebi, -i]

İsî ki dirler ölüye bir demde cân virür / söz ile **lebleri** mînga andan nişân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [lebleri, -ler, -i]

şanma yolında 'âşık-ı kâzib Hidâyet'i / kim cân dilerse **leblering** andan revân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [leblering, -ler, -ing]

dil ü cânı bayıt **lebingden** kim / genci şâhung çerisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [lebingden, -ing, -den]

oluram bî-ḥod **lebinden** büse alsam dem-be-dem / çağırın artuğ içen elbette kim bî-hüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [lebinden, -i, -n, -den]

yitürdügiçün ol **lebe** sāgar dehânını / gel gör şurâḥî sâkî ilinden ne kı töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [lebe, -e]

güzüp ilden ile yağlıg **lebinden** bûseler cırlar / görüng nâzûk ḥayâlin kim 'aceb sipâhî yağlıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [lebinden, -i, -n, -den]

şordum **lebin** ḥunî diyüp kıldı kışâş itdim neden / mundan didi kim ḥunîning meyli hemîşe kınadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [lebin, -i, -n]

didim varısa çağır sâkîyi çağırsunlar / **lebi** şeker tóküp itdi gerekse var çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [lebi, -i]

ger aldı ise **lebi** mendin ihtiyâr n'ola / belî Hidâyet alur ilden ihtiyâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [lebi, -i]

bûse istersem **lebüngden** göz kıhar dil-ber şorung / men muniñlan sözde-em ol nişe ḥancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [lebüngden, -üng, -den]

ḥayat âbın diyerler gerçi cân-baḥş / **lebing** kıatında anıng cânı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [lebing, -ing]

didüm ki ḥâtırunga düşmezem neden hergiz / **lebi** tebessüm idüp söyledi ki ḥâtırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [lebi, -i]

şorduğça **lebin** hâlin yanar dil-i mecrûhım / bir yaraya kim sepseng elbette nemek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [lebin, -i, -n]

ger Hidâyet dîdeden dūr oldu ammâ her nefes / şanma ol **leb** zikri ey sîmîn-ber ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [leb,]

dalaşursa n'ola zülfüngle **lebüngçün** gönglüm / anı 'ayb eyleme kim eyleye cân üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [lebüngçün, -üng, -çün]

men ki işimdür **lebing** devrinde dürd-âşâmlıg / rindim adım zâhid oğurlar zihî bed-nâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [lebing, -ing]

şormek isterken lebüng öldi Hidâyet derd ile / **lebleringden** almadı kâmi zihî nâ-kâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [lebleringden, -lering, -den]

şormek isterken **lebüng** öldi Hidâyet derd ile / lebleringden almadı kâmi zihî nâ-kâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [lebüng, -üng]

şordum ki datlu şehd mi yoğsa dehâningdur sening / açdı nebâtî **leb** didi kim datlu cânıngdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [leb,]

yitmeye ol **lebe** her niçe ki zîbâ ise hâl / olmaya la'l kimi kıymeti hergiz şibhing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [lebe, -e]

lebin şor çeşm ü ağzın yâd et ey dil / mey iç nuklınıg bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [lebin, -i, -n]

niçe gümân ile **lebünge** engübîn diyem / bir kez şoram haqîkatin andın yaqîn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [lebünge, -üng, -e]

lebleri yanıda ögmeng âb-ı hayvânı ki men / bu suyu tâ ağzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [lebleri, -ler, -i]

dür dişüng ü 'aķık **lebüngden** cüdâ niçe / zer teg yüzümde mevc ura yâķût-ı aķmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [lebüngden, -üng, -den]

dün atlu irdüm yârüme emdür **lebüng** emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [lebüng, -üng]

duymek istersin Hidâyet ger **lebi** esrârını / kimseden şorma bu remzi kim duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [lebi, -i]

leblerüngden özgeler ger cân umarlar dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslîm ider hânı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [leblerüngden, -ler, -üng, -den]

derdim ruğ u **lebing** giderür yâ sögüşlerüng / gül şekker ilen olmasa nâ-çâr bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [lebing, -ing]

dil ol kaşı gözi mekkârening söyler **lebi** vaşfın / raķibe söylenğ ağzın açmasun bir dem kulağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [lebi, -i]

ümîd oldur iten gönglüm buluna nişe kim anı / **lebingden** şordum u ağzına hem didüm şorağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [lebingden, -ing, -den]

yaş tökse ayağına n'ola göz o **leb** içün / naħli suvaranlar öle bir gün raţab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [leb,]

'aceb mi gönglüme düşse yaşım aḥgeç **lebi** 'aksi / ki çağır çoḥı oldur kim gelür Bağdāda āb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [lebi, -i]

lebing şarābı dururken hıız şarābı nedür / ḥaçan göze görünür bu su var iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [lebing, -ing]

gözüng görüp n'ola dil dem-be-dem **lebing** sorsa / belī ḥumār olıcaḡ kimsene çoḥ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [lebing, -ing]

n'ola kanasa degüp diş **lebi** piyālesine / demī çağır tōküle her ḥaçan piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [lebi, -i]

bir dişleyem **lebin** dise dir gördüging yiter / gözden ne aşsı nesne gerek toḥuna dişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [lebin, -i, -n]

cān virürem **lebüngden** alam bir öpüş velī / ol eyle yād olmadı menden kim alışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [lebüngden, -üng, -den]

ḡamzelen kan tōker şorar **leb** ile / yaralar cānı duz seper yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [leb,]

sen **lebi** ḡonçeden özin yigler / doğrusı gül güler biter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [lebi, -i]

şeker tegdür **lebüng** şekker dehende / ne şekker daḥı ḥoş lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [lebüng, -üng]

leblerini şorup ilden gider isem ne 'aceb / tīz ola mest onḡa her devr ayaḡı koş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [leblerini, -ler, -in, -i]

gözüme **lebi** 'aksi hīç bāb düşmez / neden meyl kılmaz o şīrīn bulaḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [lebi, -i]

ol **lebi** nüş ki men nüş iderem zehr-i ḡamın / nüş dir men alıcaḡ bāde çün nüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [lebi, -i]

ey benim maḡşūdum u sūḥte gönglüm ili / **leblerüng** derdime emdür kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [leblerüng, -ler, -üng]

zülfingī görgeç n'ola kapsa **lebingden** büse dil / kim karangu gice olḡaç oḡrınıḡdur furşatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [lebingden, -ing, -den]

şorduḡumça **leblerüngi** olmadum sīrāb men / gerçi la'ling teşnelik kesmek durur ḥāşıyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [leblerüngi, -ler, -üng, -i]

ger şormadı **lebi** bir aḡız ḥālimi n'ola / andan melül olmazam ey dil dehen ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [lebi, -i]

dün dişledüm **lebini** Hidāyet gülüp didi / sen teg cihānda tūtī-yi şekker-şiken ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [lebini, -i, -n, -i]

tā Hidāyet'den işitdi şol nebātī **leb** sözün / şekkerin ezdi şekerci vü dükānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [leb,]

leb aç-: Aḡız açmak, söylemek.

ger açarsam leb şehā şām-ı firāķīng şerhine / şem' teg yanmış göngülñiñ odlar ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [leb aç-, -ar, -sa, -m]

leb-i la'l: Kırmızı dudak.

anğdı leb-i la'lüñg yana bu dīde-i pür-ḥūn / kıldı şaru bengzimni kızıl ılanıla gül-gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [leb-i la'l, -üñg].

sensiz ey kaddi elif gözüme ḥvāb oldu ḥarām / leb-i la'līngden ırağ cām-ı şar-āb oldu ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [leb-i la'l, -ing, -den]

leheb: (Ebi Leheb) Asıl adı: Abduluzza'dır. Güneş gibi, âlemleri aydınlatan Resul-i Ekrem Aleyhissalatü Vesselâm'ın nurundan gözünü kapadı ve küfre hizmete çalıştı, iman etmedi. Peygamberimizin amcası idi. Karısı ve oğulları sırf düşmanlık için çalıştılar. Adı "Alev babası" mânasında olan "Ebu Leheb" kaldı.

sidre kadüñgüz şânına inmedi hemîn bes / tûbī **Lehebīng** âyeti indi hem o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [lehebīng, -ing]

leküm dīnüküm ve līye dīn: "Sizin dininiz size, benim dinim de banadır." Kafirun Suresi 6. Ayet Tefsiri.

zāhidā zūhd ü sen Hidāyet ü 'ışk / ki leküm dīnüküm ve līye dīni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [leküm dīnüküm ve līye dīn, -i]

lem-yezel: Yok olmaz bâkî, kalıcı.

tā kim bulasın **lem-yezeli** 'ömr-i beķāyı / ey tālīb-i 'irfān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 2). [lem-yezeli, -i]

lenger: Fakirlere yemek konan kap.

baḥr-ı ğam içre ten gemisi olmuş imdi ğark / ki kayğı dağı saḥlamaz olsaydı **lengerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [lengerüm, -üm]

lenger-i eflāk: Dünya.

lenger-i eflākde yoḥısa çalar abdāl-ı dehr / yana borğusun ki ḥālet çağıdır ey ehl-i ḥāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [lenger-i eflāk, -de]

leşker: Asker.

gül çemen taḥtında sultāndur reyāḥīn leşkeri / ḥancaru şeh gitse ol yan dönderür **leşker** 'inān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [leşker,]

gül çemen taḥtında sultāndur reyāḥīn **leşkeri** / ḥancaru şeh gitse ol yan dönderür leşker 'inān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [leşkeri, -i]

levh-i sīm: Gümüş levha. II Beyaz yüz.

yoḥsa levḥ-i sîme bir nûn yazdı altun su ilen / kâtib-i ḳudret kim ol nûn oldu 'ayn-ı 'îda dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [levḥ-i sîm, -e]

levlāk: "Sen olmasaydın, sen olmasaydın felekleri yaratmazdım" mealinde olan "Levlâke levlâke lemâ halaktü'l-eflāk." hadis-i şerifine işarettir. "sen olmasaydın" anlamındadır.

Tangrı onung şânına levlāk dir / çäkeridür encüm ü eflāk dir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [levlāk,]

leylî: Leyla ile Mecnun hikâyesinin kadın kahramanı.

şol zülf-i siyeh remzini gönglüm duyar ancaḥ / Leylî işini duymaya hîç kimse çü Mecnûn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [leylî,]

lezzet: Herhangi bir şeyden alınan zevk, haz, safa, tat.

men dimen lezzeti var sâ'id ile her yengining / ki ḥadîs oḥumışam her yengining lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [lezzeti, -i]

men dimen lezzeti var sâ'id ile her yengining / ki ḥadîs oḥumışam her yengining lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [lezzeti, -i]

cihân esâsinung aldanma lezzetine göngül / ki bala aḡu ḳatup şong vire piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [lezzetine, -i, -n, -e]

lezzet-dihende: Lezzet verici.

şeker tegdür lebüng şekker dehende / ne şekker daḥı ḥoş lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [lezzet-dihende,]

lîk: Lakin, fakat, ama.

'ışkı bize dünyede nâmüsdür / lîk anḡa 'âşıklığımız oldu teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [lîk,]

likâ: Yüz, çehre.

hicrân günü n'ola maḡa 'arz eyleseng cemâl / çün ḥaşr olanda bendeye ḥaḳ görsedür likâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [likâ,]

likâ: Mürekkep hokkalarına konulan ham ipek.

gözleri naḳḳâşî şol kirpüklerinin lîḳasın / ḳanıma banmış gül evrâḳını efşân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [lîḳasın, -sı, -n]

lisân: Dil; söz; konuşma; şiir.

'ūd-ı nālem teg figān itmek dilerdi çalıcı / tîz kulağın burdı çaldı bam **lisânın** bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [lisânın, -ı, -n]

lû'lû': İnci. II Gözyaşı.

her **lû'lû'** kim düşer bu şebelden zümürürde / la'lüñgün anğdurur saña cüz gam tōken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [lû'lû',]

didim ki hāl-i dil virem yākūt-veş mercānuñga / başduñ revān **lû'lû'leri** la'l-i Bedeḥşān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [lû'lû'leri, -ler, -i]

lû'lû'-i lālā: Parlak inci.

kaṭre sudan **lû'lû'-i lālā** kılan / kuru ağaçdan gül-i ḥamrā kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 6). [lû'lû'-i lālā,]

luṭf: Lütuf, iyilik, ihsan; hoşluk.

yıḥduğça kūh-ı gam ten-i kāha kemer şanup / kurşanmışam bu **luṭfına** men kūh teg kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [luṭfına, -ı, -n, -a]

men ol tirkeşden ey Türk-i ḥiṭā bir oḡa-em kāni' / sen artuğ **luṭf** eger kılsañg zihî baḥt u zihî ṭālî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [luṭf,]

yolunğdadur bi'llāh fidā rūḥ u revān-ı rūšenim / ki gāh toprağdan götür **luṭf** ile ey sīmīn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [luṭf,]

dün Hidāyet'den o göz almışdı siḥr ile cān / şimdi yüz **luṭf** ile ister kim anıñ göñglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [luṭf,]

luṭfın görüp Hidāyet onıñ cevrine dūrüş / yār ol durur ki yār ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [luṭfın, -ı, -n]

dünyede her kimse bir āyīn kırar devletlü ol / kim özine **luṭf** u iḥsān içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [luṭf,]

şāh **luṭfından** cihān ehline oldı feth-i bāb / bendeye devlet bu fethü'l-bāba irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [luṭfından, -ı, -n, -dan]

yaşurur ğabğab-ı sīmīni anıñ ḥaṭṭ-ı ğubār / dolanur **luṭf** ile reyḥānı 'aḳīḳ-i Yemenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [luṭf,]

cürm ü ḥaṭādan olubam rū-siyāh / **luṭf** gözi ilen māñga baḥ ey ilāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [luṭf,]

yaḥşılığ it **luṭf** u kerem pīşe kıl / gör ne 'aceb zātsın endīşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 48). [luṭf,]

her kime yoldaş sa'ādet ola / **luṭf** u kerem pīşe vü 'ādet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [luṭf,]

ḥaste-dil ü vālīh ü bī-çāre-em / **luṭfıñ** ivinden katı āvāre-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 20). [luṭfıñ, -ıñ]

luṭf eyle-: İyi davranmak, hoş muâmele etmek, iyilikte bulunmak.

n'ola luṭf eyleyüben ger başa il yüregüme / çün göngül derdine şol mäh-ı ruḥungdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [luṭf eyle-, -y , -üben]

luṭf it-: İyi davranmak, hoş muâmele etmek, iyilikte bulunmak.

bulmaya vaşlınḡ Hidāyet yār eger luṭf itmese / bende sa'yi ḥaḡ oṅarmazsa ḥamu bī-hüdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [luṭf it-, -me, -se]

şabā ol kūya luṭf idüp güzer kıl / nigārı ḥāl-i zārımdan ḥaber kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [luṭf it-, -üp]

luṭf idüp zülfiṅni ol ruḥsāreler üstin gider / nişe kim nev-rüz olan günler bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [luṭf it-, -üp]

göz yüzünḡçün yaş töküp dirdim ki eyle yitmeye / şükr kim ḥaḡ luṭf idüp ol yüze yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [luṭf it-, -üp]

sākīyā çoḡ keremiṅden çekübem cām-ı Cemi / bir daḡı luṭf idüben bendeye görgüz keremi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [luṭf it-, -üben]

luṭf it ilāhī ki günahkārungam / dām-ı maḥabbetde giriftärungam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 17). [luṭf it-,]

luṭf kıl-: İyilikte bulunmak, ihsan etmek; iyi muamele etmek, yakınlık göstermek.

sen hem şanemā terk ide gör cevri ü cefāy / kıl luṭf u 'ināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [luṭf kıl-,]

luṭf-ı kerīm: Kerem sahibinin lutfu.

rahmetden ıraḡ ister eger miḥnete yavuḡ / yüz şükr göngül şol kerem ü luṭf-ı kerīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [luṭf-ı kerīm-, -e]

M

ma'âş eyle-: Yaşamak.

âb-rû şatup Hidâyet hâk-i dergâhıñ alur / âsitâningdın cüdâ bu vech ilen eyler ma'âş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [ma'âş eyle-, -r]

mâcerâ: Baştan geçen olaylar, yaşanmışlıklar.

sözünġ Hidâyet oynamağıdı yolında baş / her dâne ol ki şimdîdür ol **mâcerâ** günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [mâcerâ,]

mâcerâ kıl-: Başından geçmek. II Yarışmak.

seyl-i sirişkim ile yağış kıldı mâcerâ / utanmadı o kaçre dengizden zihî hayâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [mâcerâ kıl-, -dı]

ma'den-i lü'lü': İnci madeni.

fürkat-i la'lünġ ey büt-i meh-rû / gözümi kıldı **ma'den-i lü'lü'** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 1). [ma'den-i lü'lü',]

ma'den-i sîm: Gümüş madeni. II Gözyaşı.

ey la'l-i leb ġamunġda seninġ eşk ü dîdeden / men bilmezem ki ma'den-i sîmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [ma'den-i sîm, -im]

ma'düm kıl-: Yok etmek.

yâ Rab anıñ ağızınıñ sırrın mañġa mefhûm kıl / yâ benim bûd u cûdım ağızı teg ma'düm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [ma'düm kıl-,]

maġbûn: Aldanmış, şaşkın, şaşırılmış.

ey felek sen teg cihânda niçe ser-gerdân girüp / men Hidâyet kimi dâyim hâsir ü **maġbûn** olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [maġbûn,]

mâh: Ay; ay gibi güzel, sevgili.

İmândur o **mâhıñ** yüzi bu şonġ nefesimde / bir kimsene bulman ki mañġa 'arz ide İmân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [mâhıñ, -ıñ]

gönġlüm doludur şöyle oġıñlan bu gün ey **mâh** / kim kanlu demür dışra çıhar ger çekerem âh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [mâh,]

yaşım aġanda isterem ol **mâhı** kim olur / hâcet kabûl olicaġ aġter güzârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [mâhı, -ı]

işitdüm ıanıma 'azmıng  r ey **m  h** / yana 'azm eyleseng y  r  c  ng All  h (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [m  h,]

ey yüzüng   akeri ur   d sen  ng **m  h** daı / bende muht  c ayağıng tozına    h daı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [m  h,]

c  n u dil ister iding ba  ile koydum nazara / isteseng söyle nedür bendeden ey **m  h** daı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [m  h,]

s  h  n  ng   letini söyle **m  ha** / ul  ng sözini ya'n   p  di   ha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 4). [m  ha, -a]

m  h u s  l: Aylar ve yıllarca; sürekli.

yüzüngle z  lf  ng i   n ey meh-i h  m  y  n-f  l / bu gice fikr ider idim ki geçdi **m  h u s  l** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [m  h u s  l,]

ma abbet: Aşk, sevda, sevgi.

ma abbetim sa ga vardur ir  det ile   h   / ab  l ıl meni kim yoldaşım ir  det ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [ma abbetim, -im]

mahal: Yer; zaman.

c  n o urular gözi '   k dil-i b  -ra m   an  r / ne **ma alde** g  z  ngiz anğdurur ol oğrıya da  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [ma alde, -de]

ma b  b: Sevgili.

z  hide sers  m söylersem meni 'ayb eylemeng / sivmemek **ma b  b** u mey fi'li nedür sers  mlig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [ma b  b,]

ma f  z ol-: Saklanmak, gizlenmek, korunmak.

b  g  b  n-ı   un' t     b-ı ru ı ma f  z ola / çekdi s  n  b  lden ı   r u amı yanın ba ladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [ma f  z ol-, -a]

m  h-ı dura    n: Parlak ay II Ay gibi parlak yüzlü sevgili.

ağzıng u ru     n **m  h-ı dura    n** arasında / bülbül kimi yir dutdı g  list  n arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [m  h-ı dura    n,]

m  h-ı ken'  n: Ken'an ilinin ayı II Hz. Yusuf.

gitdi ol    h u sözi aldı cih  n ağzında / m  h-ı Ken'  nı gidüp ı    -ı Ken'  n aldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [m  h-ı ken'  n, -ı]

m  h-ı nev: Yeni ay, hilal II genç, ay gibi güzel yüzlü sevgili.

şimdi kim yüz hüsni ilen görsetti **māh-ı nev** cemāl / sākī-yi mehveş ilindin cām bir yād Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [māh-ı nev,]

māh-ı ruḥ: Yanağın ayı II Sevgilinin ay gibi parlak yanağı.

n'ola lutf eyleyüben ger başa il yüregüme / çün göñgöl derdine şol māh-ı ruḥuṅdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [māh-ı ruḥ, -uṅ, -dur]

māhiyyet: Bir şeyin aslı, esası, iç yüzü.

gözüm ağıyara baḥsa 'arızuṅ **māhiyyetin** döymez / bu vech ilen ki günden göz kamaşur kara baḥmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [māhiyyetin, -i, -n]

mahmūd: Gazneli Mahmud.

ta'nesi yāriṅ māṅadur özünge alma rakīb / çün bilürsiṅ kim Ayaz'ing ta'nesi **Maḥmūd'adur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [maḥmūd'adur, -a, -dur]

maḥmūr: Sarhoşluğun verdiği sersemlik; uyku basmış göz.

dün meni **maḥmūr** gördi söyledi ol genc-i hüsni / çeşm-i mestim fitnesinden niçe-sin didim ḥarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [maḥmūr,]

çeşmüṅ göründe la'lingi şorsam 'acebleme / **maḥmūram** ol mey ile ḥumārımın yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [maḥmūram, -am]

şordur māṅa la'lingi ki mestāne gözünṅ teg / **maḥmūram** u āşüfte mey-i nāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [maḥmūram, -am]

cān ki ezelden beri maḥmūridur / mey dime **maḥmūr** ki rencūridur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [maḥmūr,]

gel iç devlet meyin **maḥmūringi** yaz / yiter ḡam defterin alup yiter yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [maḥmūringi, -i, -ng, -ı]

maḥmūri: Mahmurluk, sarhoşluk sersemliği.

cān ki ezelden beri **maḥmūridur** / mey dime maḥmūr ki rencūridur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [maḥmūridur, -dur]

mahrem: Gizli olan, herkesçe bilinmemesi gereken.

kulağına göñgöl ḥālin diyer zūlf / göziṅ kim niçe **maḥremdür** bu ger ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [maḥremdür, -dür]

mahrūm it-: Yoksun bırakmak.

sāyil-i eşkini mahrūm itme yüzden niçe kim / yüz ümīd ilen ivürdi göz anı yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [mahrūm it-, -me]

mahrûm ol-: Yoksun kalmak.

oldum ol kapuda mahrûm yüzüñ görmeyüben / Ka'betu'llâhda neden hayr u şevâb oldu harâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [mahrûm ol-, -du, -m]

maḥşer: Maḥşer, kıyamette ölümlerin dirilip toplanacakları yer.

anda kim derd ehlini cem' ideler maḥşer günü / çağlama eksüklüğüm kim hamudan efzûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [maḥşer,]

mahv ol-: Yok olmak (Varlığından vazgeçmek bağlamında).

kıldı tecellî gün yüzi her zerrede şol dil-berüñ / oldu Hidâyet mahv çün her zerreye miqdâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [mahv ol-, -dı]

makâm: Mekan, yer, derece.

kılup devlet makâmında ikâmet / görem didârüñi sağ u selâmet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 25). [makâmında, -ı, -n, -da]

makâm kıl-: Mesken tutmak, yerleşmek.

göz yaşı üsne kıldı Hidâyet teniñ makâm / bu baḥr içinde ada anğa yâ gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [makâm kıl-, -dı]

makdem-i cânâne: Sevgilinin geliş yolu.

her laḥza güher-bâr gözümden men-i dervîş / İṣâr iderem makdem-i cânâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [makdem-i cânâne,]

makşûd: İstenilen şey, amaç, gaye, maksat.

ğam ivürmekden Hidâyet gönğlin almakse murâd / uma ey cân sen tegi makşûdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [makşûdına, -ı, -n, -a]

ey benim makşûdum u sūḥte gönğlüm ili / leblerüñ derdime emdür kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [makşûdum, -u, -m]

görset yüzüñ ey düst ki makşûd hemândur / kevn ile mekândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [makşûd,]

makşûda yitür-: Maksuda ulaştırmak.

ger busarsan bus gönğül meydân-ı 'ışık içinde tol / kim yitürür 'âkıbet makşûda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [makşûda yitür-, -ür]

makşûdına yit-: Maksuda erişmek, istenilen yere varmak, muradına ermek.

haçan kim at şalup ol şüh mendin saru segritmez / irişmez cân murādına göngül maqşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [maqşūdına yit-, -mez]

māl: Mal, varlık, servet.

dünyîye aldanma vü hem mālına / bir nazar it özgelerüñ hâline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 62). [mālına, -ı, -n, -a]

ma'lûm kıl-: Anlamak, farkına varmak.

olmuşam 'ışkūñda âhımlan 'alem 'âlem bilür / budur i'lâm eylerem hâlüm sañga ma'lûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [ma'lûm kıl-,]

ma'mûre-i çeşm-i cihân-bînem: Dünyayı gören gözün yeri. II Cennet gibi güzel yer (Allah'ın baktığı yer).

görenden berlü bu ma'mûre-i çeşm-i cihân-bînem / kime pervâ-yı mülk-i Fârisî taht-ı horāsân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [ma'mûre-i çeşm-i cihân-bînem, -em]

ma'nî: Anlam, iç yüz, hakikat.

felek dirdüm velî andan hem a'lâdur bu ma'nîden / ki her burcında yüz mîñg kevkeb-i iqbâl-i tâbândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [ma'nîden, -den]

yüzüñ görmek didim dün gün ki nâgeh ma'nî görsetdüñ / ne şüret bu ne ma'nîdür ta'âla'llâh zihî şânî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [ma'nî,]

yüzüñ görmek didim dün gün ki nâgeh ma'nî görsetdüñ / ne şüret bu ne ma'nîdür ta'âla'llâh zihî şânî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [ma'nîdür, -dür]

yüzi hürşidüm idüp da'vî ider / seḥâb-ı zülfidür şol ma'nîye dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [ma'nîye, -y, -e]

ḥaqqını gördi Hidâyet nazar itgeç aña şâh / uş bu ma'nî ile kim er nazarı ḥaḥ nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [ma'nî,]

ma'nî kimi gizlü vü şüret nigâr / ma'nîsi her şüret ile âşikâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [ma'nî,]

şüret ile dil-ber-i 'ayyâredür / ma'nîde bir dîv-i sitem-kâredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 45). [ma'nîde, -de]

ma'nî kimi gizlü vü şüret nigâr / ma'nîsi her şüret ile âşikâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [ma'nîsi, -si]

mansıb: Makam, mevki, rütbe, derece.

ḥâş irişdi Hidâyet itiniñ cergesine / pâdişeh mansıbı hergiz düşe çāvüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [mansıbı, -ı]

manşūr: "Ena'l-hak" "ben Allah'ım" dediği için 922'de asılarak öldürülen ünlü mutasavvuf. Bu söz gerçekte Allah'ın insanda tecelli ettiği biçimindeki tasavvuf görüşünü yansıtmaktadır.

bir kimse kim envār-ı haḳ būd u cūdın dir imiş / **Manşūr** teg anıḡ yiri dār-ı fenāda dār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [manşūr,]

göḡül **Manşūr** teg oldunḡ çü yārünḡ vaşlına vāşıl / demidür ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-haḳdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [manşūr,]

mār u mūr: Yılan ve karınca II büyük ve küçük, güçlü ve güçsüz, herkes.

ḡālīḳ-ı ins ü cin ü vaḡş u ṡuyūr / rāzīḳ u rezzāk ḡamu **mār u mūr** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [mār u mūr,]

maşrık-ı ikbāl: Mutluluk güneşinin doğuşu.

şubḡ-ı devlet ṡālī' aldı maşrık-ı ikbālden / zerre-i mihr-i duraḡşān vaşlına şād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [maşrık-ı ikbāl, -den]

ma'sūk: Aşkla sevilen, aşık olunan kimse; sevgili.

dün söyleme Hidāyet'e **ma'sūk** u bādeden / var epsem ey faḳīḡ kim aḡa ne çāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [ma'sūk,]

māt ol-: Satranç oyununda yenilmek.

ruḡ-ı meh-peykerünḡ ṡarfin dutupdur ḡāl inḡen zībā / felek ḡurşīdi māt olmuş gözünḡ bir niçe beydaḳdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [māt ol-, -mı]

mātem: Matem, yas.

'adl saḡa sūr ide **mātemleri** / niçe ki dutduḡ duta 'ālemleri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 59). [mātemleri, -ler, -i]

mātem dut-: Yas tutmak (Büyük bir acı ve üzüntünün, benliği üzerinde süren etkisini davranışlarıyla belli etmek.).

kim ki degül doḡrı degül ādemī / ölüdür ol dutsa gerek mātemī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [mātem dut-, -ī, -sa-ī, -sa]

maṡlūb: Talep olunan, istenilen şey, maksut.

ey göḡül **maṡlūbı** çün her yirde ḡāzırsın maḡa / ḡāfil olma kim aparur nāḡehān bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [maṡlūbı, -ı]

maṡlūb sen ü menem ṡaleb-kār / ṡālib olana olur ṡaleb kār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 1). [maṡlūb,]

dünyâ vü zer ü sîmine aldanma Hidâyet / **maṭlûbunġı** bulgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 11). [maṭlûbunġı, -u, -nġ, -ı]

mâyil kal-: Meyletmek, eğilim göstermek.

gördi göz yüzini bir görüşe mâyl kaldı / gitdi vü dîdede şol şekl ü şemâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [mâyil kal-, -dı]

mazhar: Bir şeyin göründüğü yer; ŝereflenme.

bu şükri **mazharinġ** ağzı sırrını ne bile / gönġül ki bilmegine 'acַz ider velî ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [mazharinġ, -ı, -nġ]

mazhar-ı envâr-ı lutf-ı kâdir: Kudret sahibinin lutfunun ışıġının göründüğü yer.

yüzünġ ki mazhar-ı envâr-ı lutf-ı kâdirdür / gözümde dîdelerüm nûrı kimi hâzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 1). [mazhar-ı envâr-ı lutf-ı kâdir, -dür]

meclis: Meclis, toplantı yeri.

şem' eger 'arızına karşı durupdur bu gice / tîz kes başını **meclisde** getür odını yaĥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [meclisde, -de]

nigâr u nakş ile **meclis** bezeklü çağında / ne nakş şaldı araya gör ey nigâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [meclis,]

mecnûn: Leyla ile Mecnun hikayesinin erkek kahramanı.

gördi âşüfte Hidâyet'i bürüp zülfin didi / umma ey **Mecnûn** seninġcün fikr-i zencîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [mecnûn,]

şol zülf-i siyeh remzini gönġlüm duyar ancaĥ / Leylî işini duymaya hîç kimse çü **Mecnûn** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [mecnûn,]

mecnûn: Deli, tutkun.

niçe söylerdüġ ki **mecnûn** yiridür şahrâ vü küh / daġı seg teg var mıdur bu işde kim **mecnûn** olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [mecnûn,]

mecnûn kıl-: Deli divane etmek, aklını yitirmesine sebep olmak.

ne diyem şol sevâd-ı zülfi içün / meni mecnûn kılan bu sevdâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [mecnûn kıl-, -an]

mecnûn ol-: Delirmek.

niçe söylerdüġ ki mecnûn yiridür şahrâ vü küh / daġı seg teg var mıdur bu işde kim mecnûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [mecnûn ol-, -am]

medār: Bir şeyin döneceği, hareket edeceği yer; yörünge.

tā ki bu mīnā felek-i zer-nigār / kāyim olup eyleye devr ü **medār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 68). [medār,]

meded: Yardım, eyvah.

zülfeyni aldı gönglümi ey düstlar **meded** / kim gördi bir delü ikki zencîre mübtelâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [meded,]

meded ir-: [tas.] Hakk'ın kulunun gönlüne teveccüh etmesi, inayet göstermesi.

sipîde dem ki eserdî nesîm-i bād-ı şimāl / didim mānga meger ervāhdan irişe meded (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 3). [meded ir-, -iş, -e]

meded iste-: Yardım istemek.

göngül didi bu meded istegil zi-ferd-i şamed / kulağım anda ki bir ün gele zi-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [meded iste-, -gil]

medh: Övgü, övme.

şayra bülbül teg Hidāyet şāh **medhîn** kim gerek / şayrayan bülbül gerekdür çün sening teg medh-i hvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [medhîn, -i, -n]

medh-i hvān: Yemeğin övgüsü. II (Bülbülün yemeği olan) Gülün övgüsü.

şayra bülbül teg Hidāyet şāh medhîn kim gerek / şayrayan bülbül gerekdür çün sening teg **medh-i hvān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [medh-i hvān,]

medhüş: Dehşete düşmüş, şaşkına dönmüş.

ol yüzi gül kim göngül yüzün görüp **medhüş** olur / gamzesi yüz nış eger urursa cāna nüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [medhüş,]

mefhüm kıl-: Anlamak, idrak etmek, kavramak.

yā Rab aning ağzının sırrın mānga mefhüm kıl / yā benim bûd u cûdım ağzı teg ma'dûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [mefhüm kıl-,]

meğer: Bilinmeyen, farkında olunmayan bir durum için kullanılan bir söz, meğerse, oysa, oysaki.

derd ü gamının dādını duyduŋ **meğer** ey dil / kim munça ki cevri eyledi dād eylemedüŋ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [meğer,]

bağrım kararlı cevır ü cefāng ile ey felek / kısmet günü benimle bu oldu **meger** karar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [meger,]

każādur oñuñ atıcañ öñine kim kalğa / **meger** göñül ki yolında każāya kalğandır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [meger,]

didim kemer bilin kuçuban şād olam saçı / dir menden özge kimseye kuçmaz **meger** kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [meger,]

şehd-i la'lüñden şehā dadmış **meger** hālūñg ki zülf / diz çöküp giymiş kara hüsning katında dād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [meger,]

atlandı **meger** seyr için ol şāh-süvārum / kim her yañgadan na'ra gelüp yiri yöridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [meger,]

'aceb yağmācılardur senden ey Türk / **meger** öğrendiler tālānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [meger,]

berkidüp başda bir ucın biri dutmış çizginür / kavkav oynar **meger** göñlümlen ey cān kākülūñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [meger,]

yüzūñg gül ile **meger** lāle lāf-ı hüsñ urmış / ki kalhıcağ başına kaplaya şimāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [meger,]

gözūñg kanım içicağ gamze tığılan soğulur / **meger** bu çağırı güçlü görür ki kıtar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [meger,]

mu'athtar kıldı hoş-büydan meşām-ı cān u dil esgeç / **meger** zülfingden almışdur şabā ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [meger,]

yandurdu cevır ile yana gerdün-ı dün meni / ancañ **meger** bu devrde gördi zebün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [meger,]

atmaz oldu mānga yār oñını gelgeç ağıyār / geldi kış oldu **meger** kolına güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [meger,]

su kırağına **meger** kim ola şol serv-i revān / gör Hidayet ki gözüm suyu ne sâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [meger,]

revān ol sū-be-sū gülşen-be-gülşen / kadem başma **meger** bir serv ü süsen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 2). [meger,]

sipide dem ki eserdı nesīm-i bād-ı şimāl / didim mānga **meger** ervāhdan irişe meded (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 3). [meger,]

meges: Sinek. II Divan şiirinde sevgilinin beni sinek olarak ele alınır, sevgilinin tatlı yanağı ve bal dudağı üzerinde olur.

şirlik ile şehd-i lebiñ şān-ı 'aseldür / konmuş kara hālūñg çü **meges** dāyim o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [meges,]

meh: Ay.

görsel ol yüzi gider revnağı mihr ü **mehing** / al niķābunğı yüzün ağ ide gör şubh-gehiñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [mehing, -ing]

vaşlından ayru şol **mehîng** dāyım yirem hicrinde ğam / ammā Hidāyet bilmez ol kim men anıng ğam-
ẖvāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [mehîng, -îng]

göl yangılur ki sen şanem-i hoş-ẖışāl ilen / da'vî-yi ẖüsn ider **meh** bu ẖüsn ü cemāl ilen (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [meh,]

ey dil darihma nāz u 'itābından ol **mehîng** / şād ol neden ki var seningilen 'ināyeti (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [mehîng, -îng]

mehābet: Azamet, korkunçluk, ululuk.

'adem çerisining anda **mehābetin** gördüm / ecel haṭibining āḥir ḥiṭābetin gördüm (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 19). [mehābetin, -i, -n]

meh-cebîn: Ay alınlı, parlak alınlı.

gelse gerdün teg belā ol **meh-cebînden** dönmezem / çerḥ iderse yüz kemînler ol kemînden dönmezem (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [meh-cebînden, -den]

mehdî: Mehdi, Kendisine doğru yol gösterilmiş olan, hidayete eren.

yārüng yüzi görgeç dehenin iste Hidāyet / kim **mehdî** çağı gizlü olan fāş gerekdür (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [mehdî,]

mehd-i gül: Gül fidanının beşiği (Goncanın açılıp büyümesi bağlamında).

ğonçe Qārün'ı ne altunlar ki kılmışdı nihān / **mehd-i gül** şahın-ı gülşende 'iyān eyler yana (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [mehd-i gül,]

meh-i ceys: Ay askeri, ordusu.

şol **meh-i ceys** encüm-i gerdün-cenāb / kim kılınıng ṭal'atidür āftāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı,
Mesnevi 2, Beyit 12). [meh-i ceys,]

meh-i hümāyün-fāl: Padişah bahtlı ay (gibi güzel sevgili).

yüzüngle zülfüng içün ey **meh-i hümāyün-fāl** / bu gice fikr ider idim ki geçdi mäh u sāl (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [meh-i hümāyün-fāl,]

meh-i ruhsār: Ay gibi olan yanak.

ol cemālî Ka'be K'anung mest ü ḥayrānı menem / 'id-i ekberdür meh-i ruhsārı kurbānı menem (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [meh-i ruhsār, -ı]

göngül tā mihr ile baḥtî meh-i ruhsārīnga bi'llāh / gözine zerrece ilmez felekning günle ayı ni (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [meh-i ruhsār, -îng, -a]

meh-likā: Ay yüzlü güzel, dilber.

dil ki sen **meh-liḳāya** meyl itmez / kāfir olmış ḥudāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [meh-liḳāya, -y, -a]

la'l-i lebiṅni şormadın ey **meh-liḳā** be-kām / düşdüm ḥalāyık ağzınıṅ içinde dil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [meh-liḳā,]

mehmîz: Mahmuz, çizmenin ya da potinin arkasına takılan ve binek hayvanlarını dürterek hızlandırmaya yarayan metal parça.

yitmez onunṅ evşāfınıṅ evcine yüz mīṅ yıl eger / 'aqlım minüp vehm atını fikrimni **mehmîz** eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [mehmîz,]

meh-rû: Ay gibi güzel parlak yüz; ay yüzlü sevgili.

ḥavf ider dīvāne dil la'lüṅni ey **meh-rû** görüp / niçe kim ḳandan tevehhüm eylese hindû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [meh-rû,]

meh-tāb: Ay aydınlığı, ay ışığı.

Rüstem bu belā çekmedi Suhrāb ḡamından / kim men çekerem sen yüzi **meh-tāb** ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [meh-tāb,]

meh-veş: Yüzü aya benzeyen, ay gibi güzel kadın.

şaştından ayrı düşdüḡiçün oḡ o **meh-veşüṅ** / topraḡı şavurur başa āḥ u fiḡān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [meh-veşüṅ, -üṅ]

baş u cāndan geçüp ey dil yana ḳallāş ola gör / çün cefā tīḡın o **meh-veş** ḡamu ḳallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [meh-veş,]

ḡanda kim olsa yiter tāb-ı ruḡuṅ ey **meh-veş** / niçe kim gün ḡamu āfāḳa ıraḡdan görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [meh-veş,]

çün atlanup ol **meh-veş** başına yelek sançar / kim gül yüzine baḡar kim başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [meh-veş,]

söylegeç geh derd ü ḡam gönder gehî būyuṅ māṅa / güldi ol **meh-veş** didi ḡamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [meh-veş,]

mekān: Varlık, kainat.

Ey cān u göṅḡül mihrüṅ ile vālih ü şeydā / işbātüṅ içün kevn ü **mekān** oldı hüveydā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [mekān,]

yoh ḡāl ile ḡaṭ sünbül-i nev-ḡīze Hidāyet / müşk-i ḡoteni 'ārızı bāḡında **mekāndur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [mekāndur, -dur]

görset yüzüṅ ey düst ki maḡşūd hemāndur / kevn ile **mekāndan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [mekāndan, -dan]

mekkäre: Aldatıcı, hilekâr.

dil ol kaşı gözi **mekkärening** söyler lebi vaşın / rakıbe söyleng ağzın açmasun bir dem kulağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [mekkärening, -ning]

mekke: Müslümanlarca kutsal sayılan Kabe'nin bulunduğu Arabistan Yarımadası'ndaki şehir.

yastanan işigi daşın hacrerü'l-esved için / ne vara **Mekke** saru bir kara daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [mekke,]

mekr: Hile.

yüz ming hezâr **mekr** ile al itse âdemî / anı görür ki alına yazdurdı kirdigâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [mekr,]

dudağing âlina iren döyer gözüng **mekrin** / neden ki çağır içen hâlet-i humâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [mekrin, -i, -n]

ümîd-vâram eger dâmening dutam ağıâr / ilimden almaya kılduğça **mekr** ü al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [mekr,]

ol kaş u gözüng **mekri** ayırdı meni senden / gör baht-ı siyeh bildi vü tâlî-i vârun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [mekri, -i]

şol âl yangağungı görsedüp aldung karar u sabr / ey **mekr** isi kimse senüng bilmez alungı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [mekr,]

al ilen aldı cân u göngül 'aynüng alası / **mekr** itdügi nedür dağı ne koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [mekr,]

mekteb-i 'ışk: Aşk mektebi.

ol kad u zülf ü ağız naşşına tâ bahmadı dil / mekteb-i 'ışkda fehmi eylemedi naşş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [mekteb-i 'ışk, -da]

melâl: Usanma, usanç, iç sıkıntısı.

yâ hamelning boynuzından düst-kâmı yaşamış / hüsrev-i gerdün k'anungla gidere dilden **melâl** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [melâl,]

melâlet: Bıkma, usanma, usanç.

cevr ü kahringdan şehâ niçün **melâletdür** manga / çün yiter her neste kim Hâk'dan havâletdür manga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [melâletdür, -dür]

yâr ilen hem-dem olup içer Hidâyet câm-ı vaşl / bu **melâletden** rakîbi gör ne yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [melâletden, -den]

men menligimdenem bu **melâletlere** sezâ / menden ne kutlu gün ola kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [melâletlere, -ler, -e]

melâlet ile göñgöl oldu bes perîşân-hâl / şabâh sinlere vardum berây-ı def'-i melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 2). [melâlet,]

melâmet: Azarlama, kınama, yeme, ayıplama, serzeniş.

başum kesüp yâ Rab n'ola çekse **melâmet** dârına / tâ halk-ı 'âlem bile kim 'ışk ehlining ser-dâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [melâmet,]

melâyik: Melekler.

gördi **melâyik** seni kıldı sücüd / özüñgi sağınmaz iken bî-vücüd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [melâyik,]

melûl: Bıkmış, usanmış, bezmiş.

digeç ki **melûlem** gideli zülfi ilimdin / men dağı perîşânem idür ol sebep içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [melûlem, -em]

melûl ol-: Boynu bükük, üzgün olmak.

ger şormadı lebi bir ağız hâlimi n'ola / andan melûl olmazam ey dil dehen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [melûl ol-, -maz, -am]

memleket: Memleket, ülke.

hağdan çü göñgöl **memleketine** şâh sen oldung / ey men saña bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [memleketine, -i, -n, -e]

men: Teklik birinci kişi zamiri (Rakip).

görsed diding ne gelse ilüngden **manga** rakib / ger Tangrı koysa ölmez isem görsedem saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [manga, -a]

men: Teklik birinci kişi zamiri (Şairin kendisi, âşık).

oğı efgânlar kılar geçer Hidâyet şor neden / hânsı yaydan güç görer yâ Rab ki **men** kurbân anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [men,]

hicrân günü n'ola **manga** 'arz eyleseng cemâl / çün haşr olanda bendeye hağ görsedür liķâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [manga, -a]

niçe her sözüñg rakibâ tîr ü hancerdür **manga** / zehr eger içsem anung yâdı ile şekkerdür **manga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [manga, -a]

niçe her sözüñg rakibâ tîr ü hancerdür **manga** / zehr eger içsem anung yâdı ile şekkerdür **manga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [manga, -a]

her haçan olsa ber-â-ber 'aynuma gün teg yüzi / yoğı varı 'âlemüng ol gün ber-â-berdür **manga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [manga, -a]

çün ki bu dergeh durur ikbāl u devlet dergehi / hār u hāşākin ilāhī ol deriᅅ derddür **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [māᅅa, -a]

şükr kim derd ü belā vü miᅅnet ü endüh u ᅅam / devlet-i 'iᅅᅅuᅅᅅdan ey dil-ber musaᅅᅅhardur **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [māᅅa, -a]

ger yolında daş ile basursalar yüz kez rakīb / şanmagil daşını bil kim genc ü gevherdür **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [māᅅa, -a]

Hüsrev ü Cemşid ü Efridün'a baş indürmenem / şāh eger dirse Hidāyet daᅅı Kanber'dür **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [māᅅa, -a]

cevr ü ᅅahrıᅅᅅdan şehā niçün melāletdür **māᅅa** / çün yiter her neste kim Hāᅅ'dan ᅅavāletdür **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [māᅅa, -a]

cevr ü ᅅahrıᅅᅅdan şehā niçün melāletdür **māᅅa** / çün yiter her neste kim Hāᅅ'dan ᅅavāletdür **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [māᅅa, -a]

düşde gördüm zülfüᅅi düşdüm cüdā senden belī / rüşen oldı kim bu eyyām-ı zalāletdür **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [māᅅa, -a]

ᅅāl-i müᅅᅅinüᅅ görenden berlü ey ᅅurī seninᅅ / ᅅālden düşdüm inᅅen bilmen ne ᅅāletdür **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [māᅅa, -a]

cāna ᅅoᅅ oᅅ atduᅅuᅅᅅdan şanma ey cān incinem / kim her oᅅuᅅᅅ bir ümīd ü istimāletdür **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [māᅅa, -a]

cān il üsne dutmıᅅam k'ol terk-i yağmāya diye / ey Hidāyet cān u dil naᅅdini talatdur **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [māᅅa, -a]

senden ne ᅅam ki ey büt-i dil-cū yiter **māᅅa** / 'ālemde şādam ol ᅅam ile bu yiter **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [māᅅa, -a]

senden ne ᅅam ki ey büt-i dil-cū yiter **māᅅa** / 'ālemde şādam ol ᅅam ile bu yiter **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [māᅅa, -a]

aᅅyāra yār olup **māᅅa** cevr itdüᅅüᅅᅅ nedür / ᅅaşduᅅᅅ helākim ise bu ᅅayᅅu yiter **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [māᅅa, -a]

aᅅyāra yār olup **māᅅa** cevr itdüᅅüᅅᅅ nedür / ᅅaşduᅅᅅ helākim ise bu ᅅayᅅu yiter **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [māᅅa, -a]

ᅅāk-i reᅅiᅅᅅ görüp n'iderem sürmeyi rakīb / göz rüşenālıᅅına bu dārū yiter **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [māᅅa, -a]

fıkrüᅅ aᅅıtmāᅅımda ise ey yağış bu ᅅün / gör yaşuᅅı vü yağma ki bu su yiter **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [māᅅa, -a]

baş oynayan Hidāyet onuᅅᅅᅅᅅn peᅅā bulur / meydān-ı 'iᅅᅅ içinde bu celdū yiter **māᅅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [māᅅa, -a]

ey dil yiter uşan ki **māᅅa** oᅅı yitmedi / bir ᅅün ola yitüre anı yitüren saᅅᅅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [māᅅa, -a]

bu suçdan özge kim virübem cān u ten saᅅᅅa / ey şūᅅ söyle n'eylemişem daᅅı **men** saᅅᅅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [men,]

bu h  le kim **men** isteyüben h  le düşmişem / düşsün görem o h  le yaman isteyen sa  ga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [men,]

z  lf  ngni Çin didim **manga** didi  ng ha  ta dime / do  grus   dimek olmaz imiş hiç Çin sa  ga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [manga, -a]

ey Türk gitdi c  n u dil    'a  l u d  in sa  ga / hiç   inmed  ng **menimle** nedür munça d  in sa  ga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [menimle, -im, -le]

men sögüşüngden seni  ng   gme  g  ngi fark itmezem / Tan  rı sözini edebsizlikt  r itmek inti  hab (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [men,]

d  n **meni** ma  hm  r g  rdi söyledi ol genc-i h  sn /   eşm-i mestim fitnesinden ni  e-sin didim   ar  b (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [meni, -i]

yarma ey p  r g  gs  ngi **men** teg o cevlan eylegeç / ürkmeye g  l-gün semendi n  geh özge c   g  r  p (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [men,]

t  gi  ngi gizle gözimden    n **meni** dutdi ra  ib / kim   udurmiş it dutan   ş  fte olur su g  r  p (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [meni, -i]

lebidür şun' u a  zından   aber vir  r göngül sen şor / **men  m**    n bağlanur nu  k  m bu şun'-ı   aybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [men  m, -  m]

  aşına secde k  lup yıl teg ay yasın b  ra   / s  yle kim ol   atı yaydın **manga** bir o   b  ra   (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [manga, -a]

yar  p ey n  le bo  azdan   ekil   hir göreyim / sa  ga kim didi fi  an eyle **meni** '  leme   a   (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [meni, -i]

dan  g yili kim esende yitürürdi bu **meni** / ol z  lf-i p  r-  am i  re ni   kt  r esen mid  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [meni, -i]

  b-ı   ay  t kim didiler o duran m  dur / yo  sa **menim** bu y  reg  me od uran m  dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [menim, -im]

benğzüm midür **menüm** bu saru bile y   saman / rengi  ng midür seni  ng bu kızıl y   semen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [menüm, -  m]

şimden geri hicr  na **meni** y  r diler y  r / imdi benim olmağuma bildüm ki ever y  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [meni, -i]

şimden geri hicr  na meni y  r diler y  r / imdi **menim** olmağuma bildüm ki ever y  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [menim, -im]

her la  za   adar t  r-i   az   c  nıma ol ş    /   adrimni **menim** şükr ki bilür bu   adar y  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [menim, -im]

f  n   cih  nda şun **manga** zevrak ki   a  t  rum / bu ba  r-ı   amdan ol gemi ilen kılur g  z  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [manga, -a]

bağrım şarardı cevır    cef  ang ile ey felek / kısmet güni **menimle** bu oldu meger   ar  r (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [menimle, -im, -le]

her ilde bir s  g  ş dir    **men** teg var an  a kim / y   yitmez ol da  ı men-i misk  ne y   yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [men,]

şimdi ki vaşla vâşılâm öldüre gör **meni** / hicrüngde bilürem şongı işüm bünğa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [meni, -i]

men dimen lezzeti var sâ'id ile her yengining / ki hadis oğumışam her yengining lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [men,]

ne diyem şol sevâd-ı zülfi için / **meni** mecnûn kılan bu sevdâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [meni, -i]

şorma diding mi ağzining haberin / bize işim **menim** mu'ammâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [menim, -im]

yaring gamı sıvdi meni **men** hem anı sıvdüm / koyung biz ikini bire ki siven siveningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [men,]

yaring gamı sıvdi **meni** men hem anı sıvdüm / koyung biz ikini bire ki siven siveningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [meni, -i]

cânım **menim** ey şüh-ı revân-bağş teningdür / gözden yaşuran cânımı şol pıreheningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [menim, -im]

yahti **meni** pervâne teg ol pertev-i ruhsâr / şem'ing ü belî kim yandugı pervâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [meni, -i]

cân gitti kalmadı **manga** hicrüngde dîn ü dil / ey gam Hidâyet ile kerem eyle kala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [manga, -a]

İsî ki dirler ölüye bir demde cân virür / söz ile lebleri **manga** andan nişân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [manga, -a]

göz yaş töker görüp yüzini rahmet anga kim / gül mevsimi **manga** meyiçün erguvân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [manga, -a]

manga kapungda ne pervâ-yı bağ u bustândur / ki görgeç ol yüzi 'âlem **manga** gülistândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [manga, -a]

manga kapungda ne pervâ-yı bağ u bustândur / ki görgeç ol yüzi 'âlem **manga** gülistândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [manga, -a]

gözlerüm suyuına düşdüm çıha bilmen bu sudan / kim **manga** yüz derd ü gam her yangadan bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [manga, -a]

ta'nesi yaring **mangadur** özünge alma rakib / çün bilürsing kim Ayaz'ing ta'nesi Maḥmūd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [mangadur, -a, -dur]

didim kemer bilin kuçuban şâd olam saçı / dir **menden** özge kimseye kuçmaz meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [menden, -den]

ağyar himilen **meni** ger yâr iki böler / incimezem neden ki rakibimle çüb keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [meni, -i]

kızıl kan ile boyansa saru bengzim ne gam ey dil / **manga** ol ikki 'âlemde yakîn bil kim yüz ağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [manga, -a]

yâr itile menüm arama girme ey rakib / **men** bile-em anungla yörü it sangâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [men,]

dem görsedüp cemâlini dem gizler ol şorunġ / her dem **meni** bir odıla yaĥmaġ revâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [meni, -i]

yâr itile **menüm** arama girme ey raķīb / men bile-em anuġla yöri it saġa nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [menüm, -üm]

didim ĥisâbsız çekerem câm-ı ġuşşa **men** / didi kayurma her ne çekersin ĥabîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [men,]

her ĥaçan sünbül-i gül-püşîngıza şâne deġer / yüz belâ nâveki **men** ĥâl-i perîşâna deġer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [men,]

menimle müdde'iden ötrü yârünġ / arası bilmezem niçün serindür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 4). [menimle, -im, -le]

gelgeç seni nefîre götürem dir ü **menüm** / gönġlimde çalınur bu feraĥdan naķâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [menüm, -üm]

ol ġün ki tâb-ı vechine şem'-i felek pervânedür / kaşın çatup menden öter kılmaz **manga** pervâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [manga, -a]

ol ġün ki tâb-ı vechine şem'-i felek pervânedür / kaşın çatup **menden** öter kılmaz manga pervâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [menden, -den]

çıĥardı başıma dün sîneden buĥâr çağır / getürdi yir yüzi ġülçün **manga** bu ĥâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [manga, -a]

ger aldı ise lebi **mendin** iĥtiyâr n'ola / belî Hidâyet alur ilden iĥtiyâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [mendin, -din]

neden **menim** kimi geh şararur gehî kızarur / degülse la'li meyi katına şerm-sâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [menim, -im]

ey kim dirsiz naẓar kaţ' eyle andan / anġa bengzer **manga** bir baĥ göziġ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [manga, -a]

menim yaşum aĥıdurken müneccim / görüp didi ki ġüçlü yulduzunġ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [menim, -im]

yıĥduġça küh-ı ġam ten-i kâha kemer şanup / kurşanmışam bu luţfına **men** küh teg kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [men,]

büse istersem lebünġden göz kaĥar dil-ber şorunġ / **men** muniñlan sözde-em ol nişe ĥancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [men,]

manga ey serv cemâliġ ġül ü ġülşen ġörünür / bu sözi kim diyerem 'âleme rüşen ġörünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [manga, -a]

biyle mevsimde **men** ol yârdan ayru diyerim / ey ecel gel berü kim şimdi taķâzâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [men,]

meni kûyından anıġ müdde'î âvâre kılor / baġrumı tiġ-ı cefâ ile yana pâre kılor (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [meni, -i]

çârem ol 'ârız-ı zîbâsını ġörmaġ idi bes / n'eyleyem âĥ ki devrân **meni** bî-çâre kılor (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [meni, -i]

n'ola ger yarar ise bağırı ol yār **menim** / hoşdur ey haste göngül yār ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [menim, -im]

'azizim fūrkatinden baħr ilen ber / **menim** hūn-ı dilimdin dolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 3). [menim, -im]

alup gönglümni kanım tökdi la'ling / ne diler daħı **mende** kanı yoħdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [mende, -de]

vefā hūblarda didüŋ **mendedür** bes / ala ey bende hanı hanı yoħdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [mendedür, -de, -dür]

vişāling devletin bulmağ hemişe vardur ümmidim / ümidim kesmezem gerçi düşübem yasa **men** dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [men,]

didim ki kayğımı kayır yoħ ise zār ölürem / didi görüŋ ki **meni** öldügile kayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [meni, -i]

didim saŋa yarar ne ki kılsaŋ **manga** cefā / Taŋrıya yaraşur didi her nesne kim kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [manga, -a]

n'eylemişem müdde'ıye bilmezem / kim gice gündüz **manga** nefrindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 3). [manga, -a]

derd ü ğam u belāŋgi göngüliden kem eyleme / senden **men** şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [men,]

vaşlım umanlara didi bir dest-res gerek / dutdum **men** etegini didüm dest-res budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [men,]

gitti şabr u dīn ü dil **men** kaldum u miskīn göngül / ol dağı bir dil-ber-i sīmin 'izār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [men,]

ihtiyārimdur göngül şol tiğ u yār ilindedür / ger **menim** kanım tökerse ihtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [menim, -im]

ħaçan kim at şalup ol şüh **mendin** saru segritmez / irişmez cān murādına göngül maqşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [mendin, -din]

neden itdi **menim** bağırında ey ebrü-kemān oħuŋ / çü söylerler ħalāyık bu mişil kim yaħşılığ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [menim, -im]

göz dükānı içre kāt kāt n'ola ger bağlansa yaş / 'ışk bāzārı **menim** oldur **manga** rengin kumāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [manga, -a]

göz dükānı içre kāt kāt n'ola ger bağlansa yaş / 'ışk bāzārı **menim** oldur **manga** rengin kumāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [menim, -im]

bād esüp yaprağ güli örter teg āħımdın bu serv / il yüzine dutuban **menden** ne pinhān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [menden, -den]

men ol tirkeşden ey Türk-i ħitā bir oħa-em kāni' / sen artuğ luţf eger kılsaŋ zihī baħt u zihī tāli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [men,]

yār itilen **meni** görgeç n'ola ger gülse rakīb / bu meşeldür ola ger atluya gülmeye yayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [meni, -i]

men ki işimdür lebîng devrinde dürd-âşâmlıg / rindim adım zâhid oğurlar zihî bed-nâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [men,]

zâhide sersâm söylersem **meni** 'ayb eylemeğ / sıvmemek maḥbûb u mey fi'li nedür sersâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [meni, -i]

zülfine bende ḥâlî ḥaçan biline anıñ / **men** teg yüz olsa gelmeye bir kılına anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [men,]

kan yaşılan rakîb yüzün eylemek nigâr / âsândur eylesün **manga** meyl ol nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [manga, -a]

ey **manga** kaḥrûng âferînden yig / sögüşüñ şehd ü engübînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [manga, -a]

şanma kâdrüm itinden artuḥdur / **men** ne ittüm olam itinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [men,]

degmeye tâ ḥâkî oḥuñg degmeye ol kapuda / şöyle ḥâkem olmaya hîç kimse **menden** ḥâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [menden, -den]

aldı **menim** göñglümni bir şüḥ-ı şeng / şîşe-i nâmûsumıza vurdı seng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [menim, -im]

yüzüñgden ayru **menim** derd ü âh u ḡam-gînlîk / işim şikestelik ol zülf kimi miskînlîk (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [menim, -im]

yâ Rab anıñ ağzınıñ sırrın **manga** mefhûm kıl / yâ benim bûd u cûdım ağzı teg ma'dûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [manga, -a]

yâ Rab anıñ ağzınıñ sırrın manga mefhûm kıl / yâ **menim** bûd u cûdım ağzı teg ma'dûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [menim, -im]

men her ḥaçan kim ol deheniñ remzi yazaram / olur 'adem vücûdım u yazmağda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [men,]

ey la'l-i leb ḡamunğda seniñ eşk ü dîdeden / **men** bilmezem ki ma'den-i sîmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [men,]

men şayru câna em virem ol la'li ger ḥakîm / şayruların 'ilâcını 'aṭṭâra yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [men,]

dîn didüğimçün ol yüzi gül dinmez oldı âh / **men** kâfir ehli olam eger daḥı dîn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [men,]

eyler belâ oḥın çekesin sîneden fakîḥ / ger **men** Hidâyet'üñ saṅa göñlindeki diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [men,]

hem-demlü hem-demin diyüben şorsalar **manga** / ey ḡamla yaş u men daḥı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [manga, -a]

ey seng-dil yakın ki kıla raḥm ḥâtırung / ger **men** saṅa göñüldegi derd ü ḡamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [men,]

hem-demlü hem-demin diyüben şorsalar manga / ey ḡamla yaş u **men** daḥı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [men,]

işitdüm bûy-ı zülfiniḡ ruḡuḡ bâḡi gülün dirdüm / **menim** ey gönçe-i devlet cihānda bu idi dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [menim, -im]

dün öldürem didüḡ ḡamımı kim ki yir neden / öldürmedüḡ Hidāyet'i **men** hem bu ḡamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [men,]

ey cān nedīmi şorma **meni** kim ne demde-em / hem-dem ḡam oldı göḡlüme sensiz ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [meni, -i]

gözden ıraḡa salma **meni** āb-ı dīde teg / ey serv-i ḡad ki ḡancaru varsāḡ ḡademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [meni, -i]

göḡlüm anıḡḡün beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / ol gerçi cānımdur benim **men** hem onunḡ dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [men,]

vaşlından ayru şol mehiḡ dāyim yirem hicrinde ḡam / ammā Hidāyet bilmez ol kim **men** anıḡ ḡam-ḡvāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [men,]

göḡlüm anıḡḡün beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / ol gerçi cānımdur **menim** men hem onunḡ dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [menim, -im]

vaşl için cān ister isēḡ şanma takşīr eyleyem / kāfirem ger **men** bu ḡayr işine te'ḡir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [men,]

özine her kim oḡın tedbīr ider yā ḡancerin / āh kim **men** ḡalmışam bilmen ne tedbīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [men,]

men ḡāh gün cemālünḡe ḡāhī kamer direm / dīvāne olmışam yana bilmen neler direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [men,]

hicrünḡ yüki egerçi eger ḡaddümi şehā / **men** kāfirem kimerseye ḡālüm eger direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [men,]

men ne yalḡuz 'ışk içinde āb-ı revān il yudum / gitdi dīn ü dil seni görgeç ḡamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [men,]

lebleri yanıda öḡmeḡ āb-ı ḡayvānı ki **men** / bu suyu tā aḡzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [men,]

ey felek sen teg cihānda niçe ser-gerdān girüp / **men** Hidāyet kimi dāyim ḡāsir ü maḡbūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [men,]

ay yüzünḡ dönder diyen şol kıble-ḡāhımdan **manga** / kāfir-i 'ışḡam yōri dinme bu dīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [manga, -a]

ey şoran kim zūlf ü ḡaddi vālihi sen doḡru di / egrilik yaḡşı degül **men** doḡrısından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [men,]

dönderürse yaş ile devrān **meni** pergār teg / dönmezem her nesneden ol nāzeninden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [meni, -i]

Tanḡrı bilür ki ḡalmadı ey şūḡ dil-berüm / göz ü yüzünḡden ayru **menüm** ḡvāb ile ḡāverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [menüm, -üm]

tā niçe bir **men** bahār teg bu ilden ol ile düşem / şeh-bāzam ol gün ola mı küyında laçin teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [men,]

ağyar katına sen meni ger kaḥisaṅg yārüm n'ola / buşmaz ümîdüm kanma kim sen kaḥimekden **men** buşam
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [men,]

söyler Hidāyet sensizin baḥman cihānıṅ yüzine / yüzüṅden ayru bülbülem **men** gözi baḡlu bir kuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [men,]

ağyar katına sen **meni** ger kaḥisaṅg yārüm n'ola / buşmaz ümîdüm kanma kim sen kaḥimekden men buşam
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [meni, -i]

ḥaçan bu iş kılām men eger hūş-mend olam / yağmur kimi bu ḡam ki Hidāyet yağar **māṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [māṅa, -a]

ḥaçan bu iş kılām **men** eger hūş-mend olam / yağmur kimi bu ḡam ki Hidāyet yağar māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [men,]

māṅa kapuṅda neden dem-be-dem oḡrar ağyar / cennet ehli olana çünki 'azāb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [māṅa, -a]

'işkuṅda ey baḥr-ı kerem **men** şöyle pākem bilmiş ol / 'ālem eger deryā ola ālūde olmaz dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [men,]

bu dīde-i pūr-nemle cān içen tufeyliṅdür sening / sen ḥod bilürsin dil-berüm nem vardur daḡı **menim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [menim, -im]

ol cemāli Ka'be k'anuṅ mest ü ḥayrānı **menem** / 'İd-i ekberdür meh-i ruḥsārı kurbānı **menem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [menem, -em]

ol cemāli Ka'be k'anuṅ mest ü ḥayrānı **menem** / 'İd-i ekberdür meh-i ruḥsārı kurbānı **menem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [menem, -em]

gün kimi meşhūr olan ḥüsñ ile oldur dünyede / ḥasretingdin yitüren eflāke eḡanı **menem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [menem, -em]

leblerüṅden özgeler ger cān umarlar dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslīm ider ḥanı **menem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [menem, -em]

derd-i hicringden meni kim kırtara yā Rab didim / tığ ile yitti ecel didi ki dermānı **menem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [menem, -em]

duymek istersin Hidāyet ger lebi esrārını / kimseden şorma bu remzi kim duyan anı **menem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [menem, -em]

derd-i hicringden **meni** kim kırtara yā Rab didim / tığ ile yitti ecel didi ki dermānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [meni, -i]

yanasın derdüm firākından eger āḥ eylesem / doḡrı sözümdür **menüm** ey müdde'ī tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [menüm, -üm]

her ne reng ilen kim ol dil-ber görünmiş 'aynıma / kanlu yaşdan **men** daḡı şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [men,]

men öliceḡ ger yüz ildin şoṅgra dāmānıṅ duta / nāḡehān bir ḥāk-i reh bil kim ḡubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [men,]

ḡaddi 'aksi gözde serv-i cüy-bārımdur **menim** / tırrresining tāresi müşk-i Tatarımdur **menim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [menim, -im]

kağdi 'aksi gözde serv-i cüy-bârimdur **menim** / tırresinîng târesi müşk-i Tatarımdur **menim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [menim, -im]

kaatre kaatre yaşdan beñgüzüm ki gül güldür müdâm / 'ışkı bustânında hurrem lâle-zârimdur **menim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [menim, -im]

vardı ilden dil didim tâ görđi ğamzeñg didi kim / hancaru varur ki şayd-ı zaħm-dârimdur **menim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [menim, -im]

ey benimçün kayuran kim hâk-i reh teg olma hvâr / hâk-i râh olmağ bu yolda i'tibârimdur **menim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [menim, -im]

çağlaman kim lâledür yollar kırağında biten / muntazır yolında çeşm-i intizârimdur **menim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [menim, -im]

men öliceğ ger yüz ildin şoñgra dāmānîng duta / nāgehān bir hâk-i reh bil kim ğubârimdur **menim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [menim, -im]

hurremem tâ şordılar kimdür Hidāyet didi kim / bir ğarīb-i bî-dil-i zâr-ı nizârimdur **menim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [menim, -im]

ey **menimçün** kayuran kim hâk-i reh teg olma hvâr / hâk-i râh olmağ bu yolda i'tibârimdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [menimçün, -im, -çün]

her kişi bir kimseye kırbān olur / gel berü kim **men** sañga kırbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [men,]

men bu sözi işideli düstlar / yiri degül mi aña kırbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [men,]

kapuda gören meni der-bān şanur / **men** kimem ol kapuda der-bān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [men,]

dir imiş ol yâr **meni** öz itüm / ger didise ağızına kırbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [meni, -i]

kapuda gören **meni** der-bān şanur / men kimem ol kapuda der-bān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [meni, -i]

cān āl yüzüñgle gitdi vü kanlu yaşımla dil / **menden** bu dem gider velî bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [menden, -den]

'uşşâkı öldürende cefâ tığılan o ğün / yâ Rab yitür **meni** o ğüne ğamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [meni, -i]

dün kapuñdan yüz çevirdi müdde'î **mendin** didim / çoğlaruñ munda kafâsın görmişem bir dağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [mendin, -din]

sensiz şanemâ bu ordu ilen / yağıdı **meni** çerğ kayğı ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [meni, -i]

meni didârdan çoğ da'vet itme mescide zâhid / ne keşf olur **manga** bir söyle ol dīvâre bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [manga, -a]

meni didârdan çoğ da'vet itme mescide zâhid / ne keşf olur manga bir söyle ol dīvâre bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [meni, -i]

ol kaç u gözünğ mekri ayırdı **meni** senden / gör baht-ı siyeh bildi vü tãli'-i vārūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [meni, -i]

bir vech-i hüsn kim **menim** apardı kararım / Yüsufdur özi hüsn ile vü kaşları zū'n-nūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [menim, -im]

ol ki 'ömrüm teg geçer bahmaz **manga** ta'cilden / hüsnini haq saqlasun tağyır ilen tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [manga, -a]

öldürürken bili hicrānı **meni** gördüm yüzin / didi var şükr it ki kırtuldung yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [meni, -i]

hālī dīnimdür **menim** cennāt-ı 'adnim şüreti / hāzihī cennātü 'adnin fedhulūhā hālidīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [menim, -im]

lāle vü gül 'arızunğ şevkıla **men** teg gör niçe / cāk iderler pīrehen bu dāğdan ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [men,]

hāk-i rāhünğ üsne düşmişdüm senünğ bir büy için / esdi bād-ı şubh u götürdi **meni** toprağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [meni, -i]

anı isterse kim anınğcün ölem n'ola **menüm** / öldüğüm dağı budur kim öleyim anınğ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [menüm, -üm]

digeç ki melülem gideli zülfi ilimdin / **men** dağı perişānem idür ol sebep için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [men,]

īmāndur o māhünğ yüzi bu şonğ nefesimde / bir kimsene bulman ki **manga** 'arz ide īmān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [manga, -a]

kurbān dilesenğ 'īd-i vişāle eger ey cān / evvel men-i ser-geşteyi ey **men** saŋa kurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [men,]

men kaldum u cān oldı gönğül hükünğē tābi' / tapşuram anı dağı haçan kim yite kurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [men,]

şordur **manga** la'lingi ki mestāne gözünğ teg / maḥmūram u āşüfte mey-i nāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [manga, -a]

Rüstem bu belā çekmedi Suhrāb ğamından / kim **men** çekerem sen yüzi meh-tāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [men,]

la'lingden ırağ hicrünğ içinde **menem** ey düst / ol teşne ki çöllerde öle āb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [menem, -em]

yā Rab neme apardı beni ol kaşları kemān / kim **men** kemīnesiyle işidür kemīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [men,]

bir pūla müdde'ī meni şanmaz velī **menem** / ol kişi ki tīg çalup eyler āḥir demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [menem, -em]

bir pūla müdde'ī **meni** şanmaz velī menem / ol kişi ki tīg çalup eyler āḥir demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [meni, -i]

büy-ı zülfinğ belāya şaldı **meni** / Tanğrınınğ bir belāsı imiş bu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 2). [meni, -i]

fikrim didi tîgim durur kaçdıngda vir şîr eylerem / bi'llâh 'aceb devlet **manga** ger fikrimi tîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [manga, -a]

ağyara tuş idip **meni** ayırdı yârimdin felek / kaçdımdadur tâ bilmezem dağı ne engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [meni, -i]

gönglüm şanemâ kevn ü mekândan seni ister / ey serv-i revân dünyede sen-sin **manga** dil-ıvâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [manga, -a]

hicrüngde saçung büyü **manga** hem-dem olur bes / ancağı budur ahvâl-i dil-i hasteden âgâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [manga, -a]

hakking şıfatını görübem sen nigârda / ol veche nâzıram **men** o nakş u nigârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [men,]

ancağı ten ivin dide-i hün-bâr nem eyle / yandım **meni** yahı âteş-i dil bir kerem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [meni, -i]

cân virürem lebüngden alam bir öpüş velî / ol eyle yâd olmadı **menden** kim alışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [menden, -den]

ey ki hîç yirde dişüng teg sulu inçü olmaya / la'lingi şordur **manga** tâ yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [manga, -a]

söylegeç geh derd ü gam gönder gehi büyü **manga** / güldi ol meh-veş didi hamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [manga, -a]

devletimdür yâr ilin öpmağ için baş oynaram / hoş sa'âdet **men** gedâya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [men,]

ölmesün kim **men** ölem ölgeç kefen biz yâ harîr / ölüye yek-sân ola ger şâla dutsang yâ şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [men,]

tîğ ile budarlarım **mendendir** ol kaçşâb-ı dün / dönmeğüm yoğ sen bil ittim tâ bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [mendendir, -den, -dir]

apardung dîn ü dil ey hicr menden / ne istersin dağı neng var **mende** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [mende, -de]

apardung dîn ü dil ey hicr **menden** / ne istersin dağı neng var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [menden, -den]

iti oldum **manga** uş istedügüng bir dimedi / tüle teg isteşürem ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [manga, -a]

şaldı belâ töpüglerine fûrkatüng **meni** / senden ırağ gör ki neler geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [meni, -i]

her niçe ğark olur yir ü gök kanlu yaşuma / od şaldı âh u nâle **menim** iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [menim, -im]

bir âhü için düşmişem derd ü dağa / 'aceb ger **meni** şalmaz ol derd ü dâğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [meni, -i]

eyle hicrüngde tozar olmuşam ey cân ki şabâ / esse küyüng şaru **men** haste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [men,]

saçı ki eyle kesād itdi müşki cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb ger **meni** gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [meni, -i]

'aks ile düşüpdür benim ile felek işi / **men** sîmi zer üsne tökerem ol zeri sîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [men,]

niçe bırağa çerh **meni** miñnet ü bîme / yâ niçe firākıla yağa nār-ı caḥîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [meni, -i]

bir zāt-ı rahîm ile eger hem-dem olursam / fi'l-hāl **meni** oğrada yüz div-i racîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [meni, -i]

ger düst Hidāyet **meni** damuya dilerse / meyl eyler isem kāfir olam bāğ-ı na'îme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [meni, -i]

'aks ile düşüpdür **menim** ile felek işi / men sîmi zer üsne tökerem ol zeri sîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [menim, -im]

oğradumsa ger kuşunıñ tozına **mendin** degül / devleti olan kişi elbette oğrar devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [mendin, -din]

maḥabbetim saṅga vardur irādet ile şehā / kabûl kıl **meni** kim yoldaşım irādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [meni, -i]

Hidāyet itse o şāhid **meni** şehīd n'ola / zihī yüz ağılığı kim gidesin şehādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [meni, -i]

gözlerüm ivin ağardup yasadum **men** cāmlar / tā ḥayālīñ konıcaḥ yiri karāngu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [men,]

ol lebi nüş ki **men** nüş iderem zehr-i ğamın / nüş dir **men** alıcağ bāde çün nüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [men,]

ol lebi nüş ki **men** nüş iderem zehr-i ğamın / nüş dir **men** alıcağ bāde çün nüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [men,]

niçe kıla bağrumnı **menim** müdde'î pāre / bir yār ḥanı kim bu sözi 'arz ide yāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [menim, -im]

dinmez **menim** ile senüñ arada raķībüñ / kimdür ki dine bende vü sulṭān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [menim, -im]

her kimsene bir arada yir dutdı Hidāyet / gönğlüm **menim** ol zülf-i perīşān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [menim, -im]

eyleme pinhān yüzüñgi zülf-i 'anber-bār ilen / yana **men** āşüfte'i bī-dīn ü imān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [men,]

sögmez olduñ **men** faķīr-i bī-nevāyı bilmezem / kim didi yā Rab saṅga kim daḥı iḥsān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [men,]

eger zencīre çekdürse **meni** sen teg kara zülfi / n'ola her ḥanda kim vardur çekerler şīri zencīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [meni, -i]

men menligimdenem bu melāletlere sezā / menden ne kıtlu gün ola kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [men,]

men menligimdenem bu melâletlere sezâ / **menden** ne kutlu gün ola kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [menden, -den]

anğmazlar ilde bir o yüzi lâleler **meni** / her niçe anğdurur olara nâleler **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [meni, -i]

anğmazlar ilde bir o yüzi lâleler **meni** / her niçe anğdurur olara nâleler **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [meni, -i]

men menligimdenem bu melâletlere sezâ / menden ne kutlu gün ola kim alalar **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [meni, -i]

çoğ yoğ bir er rakîbini kurbân kıling anğa / ger korhar olsangız olar az alalar **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [meni, -i]

tüb teg başum onıng ayağından gidermezem / çevgân-ı hicr ile niçe kim çalalar **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [meni, -i]

yâr için ölenüñ dîni yâr imiş ne gâm / ger yâr için Hidâyet ölü şalalar **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [meni, -i]

ey **menim** makşûdum u sühte gönglüm ili / leblerüñ derdime emdür kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [menim, -im]

gözlerüm suyn gören la'li gâmındın dir **manga** / küfr ola bî-hûde gizmek istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [manga, -a]

ey göngül maṭlûbı çün her yirde hâzırsın **manga** / gâfil olma kim aparur nâgehân bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [manga, -a]

oturmadı la'lüñgün ayağdan göngül ança / kim 'ākıbetü'l-emr **meni** cāna yitürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [meni, -i]

didi göngül ol dem ki bu kaç u gözi gördi / birikdi **menim** kanımı tökmeğa kudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [menim, -im]

yüzi ayını görsedüp dil alır / budur anıñ **menümle** âyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [menümle, -üm, -le]

nazarı var idi geh gâh menümlen itining / neyleyem âh ki kaç' eyledi **mendin** nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [mendin, -din]

gamıla yaḥtı **meni** şol ḥaṭ-ı 'arız eṣeri / n'eyledi cānıma gör fitne-i devr-i kameri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [meni, -i]

nazarı var idi geh gâh **menümlen** itining / neyleyem âh ki kaç' eyledi mendin nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [menümlen, -üm, -le, -n]

gitti cān bir yaṅa dil bir yaṅa **men** senden ırağ / kalubam ḥanı ecel kim kıla bir yaṅa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [men,]

men Hidâyet kimi gitmen işigindin zâhid / niçe da'vet kılasın cennet-i a'lānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [men,]

âh kim yâr degül eyle ki bir anğa **meni** / ḥanı bildürmege bir ehl-i kerem anğa **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [meni, -i]

âh kim yâr degül eyle ki bir ânga **meni** / hanı bildürmege bir ehl-i kerem ânga **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [meni, -i]

biyle kim şevk odı cânımda yanar şem' sıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre danga **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [meni, -i]

gitti cân bir yanga dil bir yanga men senden ırağ / kalubam hanı ecel kim kıla bir yanga **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [meni, -i]

göz yaşındın geçe bilmen yüzüp ey murğ-ı seher / bu dengizdin geçüre gör alup arhangâ **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [meni, -i]

men Hidâyet kimi gitmen işigindin zâhid / niçe da'vet kılasın cennet-i a'lânga **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [meni, -i]

n'ola dalarsa müdde'î için **meni** itüng / öz cinsi ide her kime cânâ himâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [meni, -i]

yâr aradan kırağladı **men** kaldum u rakîb / gör kalmayası kaldı vü kalmadı kalası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [men,]

ger çerh dağı **men** tegi ser-geşte olmasa / bu ağladuğı pes ne durur âh u nâlesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [men,]

manga tâ sâkî-yi cân bâde virdi / göngül şabr u kararın bâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [manga, -a]

şehâ mensiz garîbsinmişdür iting / **meni** dün görgeç il feryâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [meni, -i]

şehâ **mensiz** garîbsinmişdür iting / meni dün görgeç il feryâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [mensiz, -siz]

töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi ayını / **menimle** dâyimâ budur ol ayung resm ü âyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [menimle, -im, -le]

zekât-ı hüsn virgil **men** gedâya / biraz büse ki oldung hüsn ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [men,]

kaş ucın gösderüp dil aldı ol ay / **meni** nâdân görüp şatdı sınıuğ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [meni, -i]

yandurdu cevri ile yana gerdün-ı dün **meni** / ancağ meger bu devrde gördi zebün **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [meni, -i]

yandurdu cevri ile yana gerdün-ı dün **meni** / ancağ meger bu devrde gördi zebün **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [meni, -i]

bu nev' ilen ki dîdelerüm kanını töker / tiz günde garğa eyleye seyl-âb-ı hün **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [meni, -i]

yüz ile zer-ger oldum u şarrâf-ı 'ayn ile / ey şüh kıldı hicr-i ruhung zü-fünün **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [meni, -i]

Ya'küb egerçi Yûsuf için çekti çoğ belâ / bu işde kıldı fûrkâtung andan füzün **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [meni, -i]

ger tökdi ise gözleri kanım 'aceblemeṅ / gözetmişidi ğamzeleri andan burun **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [meni, -i]

tā ğāyib oldı dīdeden ol ebrū-yı cünün / yaḥtī Hidāyet āteş-i şavķ-ı cünün **meni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [meni, -i]

bilürem **men** kıymet-i vaşlṅ ki çeküm fūrķatı / devletiṅ ķadrini ol bilür ki çekti miḥneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [men,]

şorduğumça leblerüṅi olmadum sīrāb **men** / gerķi la'liṅ teşnelik kesmek durur ḥāşiyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [men,]

ey vaşf iden **māṅa** gül ü gül-zār u gülşeni / hoşdur didükleri velī göṅlüm siven ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [māṅa, -a]

atmaz oldı **māṅa** yār oḥını gelgeç aḡyār / geldi kış oldı meger ķolına güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [māṅa, -a]

māṅa öğretmeṅiz ol kūyda cān şatmegi kim / zülfi sevdāsiyla çoḥdan olubam sevdāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [māṅa, -a]

isterem **men** seni geh mescid ü geh şavma'ada / istemez zāhid u adımını koyar her-cāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [men,]

ey Hidāyet bu ki hicrān ğüni çektim ansız / **māṅa** ol ğünleri görsetmesün Allāh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [māṅa, -a]

bedenin şordum anıṅ kim nedür ey dil didi kim / ey Hidāyet ne diyem **men** saṅa cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [men,]

ķaçdı senden göṅül ol zülfi görüp şoṅı **māṅa** / ğuşşa vü miḥnet ü endüh-ı firāvān ķaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [māṅa, -a]

baḥmayup ötdi iti nāle vü eḡānıma dün / yādigārı **māṅa** bu nāle vü eḡān ķaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [māṅa, -a]

ķaşlaruṅiz tākı gözimde **menim** / ķaylar üsne görünüp pül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [menim, -im]

dil **menden** istedüṅ başıla cān daḥı seniṅ / dönmen ne ise sen büt-i dil-ḥvāḥ buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [menden, -den]

buyruḡı tıḡıdur velī ḥükmidür oḥları / geh ḥükmi öldürür **meni** vü ğāḥ buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [meni, -i]

rindāne çü bulmışam şafāyı / **men** ḥanda vü zāhid riyyāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 5). [men,]

maṭlūb sen ü **menem** taleb-kār / tālīb olana olur taleb kār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 1). [menem, -em]

cürm ü ḥaṭādan olubam rü-siyāḥ / luṭf gözi ilen **māṅa** baḥ ey ilāḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [māṅa, -a]

çün **māṅa** senden gelür ey cān elem / cevrüṅ ilinden ne şikāyet ķılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [māṅa, -a]

sākī humāram **māṅa** bir bāde vir / hīrmen-i dīn ü dilimi bāda vir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [māṅa, -a]

menden āṅa günde dūrūd u selām / āline etbā'ına hem ve's-selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [menden, -den]

meni ḡayb eyledi dü gün hīṭāb / cān kuşına kim ide fikr-i şavāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 36). [meni, -i]

velī sensiz **māṅa** çekdi çeri ḡam / ne bir yoldaş u ne bir yār-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [māṅa, -a]

eger kulluḡda takşīr oldı **menden** / ümīdüm 'afvdur ey şāh senden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). [menden, -den]

çevürdi cevrümi seylāb-ı miḡnet / ḡarīḡ itdi **meni** ḡarḡāb-ı miḡnet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 10). [meni, -i]

saḡınma sözümi kim aldamekdür / işitmek senden ü **menden** dimekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 10). [menden, -den]

sipīde dem ki eserdi nesīm-i bād-ı şimāl / didim **māṅa** meger ervāḡdan iriše meded (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 3). [māṅa, -a]

ḡisāb-ı mücmel-i 'ömrüm mufaşşal oldı **māṅa** / vüçüd yaḡıḡup ehl-i 'adem il oldı **māṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 16). [māṅa, -a]

ḡisāb-ı mücmel-i 'ömrüm mufaşşal oldı **māṅa** / vüçüd yaḡıḡup ehl-i 'adem il oldı **māṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 16). [māṅa, -a]

sefer 'azīmeti göṅglüm mükemmel oldı **māṅa** / iki ferīşte hem öldüm müvekkil oldı **māṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [māṅa, -a]

sefer 'azīmeti göṅglüm mükemmel oldı **māṅa** / iki ferīşte hem öldüm müvekkil oldı **māṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [māṅa, -a]

helāk-i ḡuşşa vü ḡam-geşte-i mezellet idüm / dime üküş ki **men** erkān-ı mülk ü millet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [men,]

cihānda **men** daḡı bir şeh-süvār-ı devlet idüm / ki hem 'inānım idi taḡt u baḡt u 'izz ü celāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [men,]

men ol zamān ki olarūṅ şalābetin gördüm / dutuldu eyle kim oldı zebān-ı nāṭıḡa lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [men,]

ey isteyen ol gün kimi meşhūr nişānın / her laḡza **menüm** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [menüm, -üm]

şol kirpük ile kaş **meni** yaḡmadı ancaḡ / ey ehl-i maḡabbet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5). [meni, -i]

ḡaḡdan çü göṅgül memleketine şāh sen olduṅ / ey **men** saṅa bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [men,]

men: Teklik birinci şahıs zamiri (sevgili).

digeç Hidāyet'üñ sözi yitmek durur saña / dinmeñ diyer ki sözleri onunñ **manga** yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [manga, -a]

'arizing muşhafı tā oldu gözümden gāyib / oñımağlıñ **manga** evrād u kitāb oldu ħarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [manga, -a]

digeç kim aldı şabr u kararın Hidāyet'üñ / güldi didi o dil-ber-i ebrū-kemān ki **men** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [men,]

seni görmeklik içün ey gül-i ma'nī çemeni / kirpügüm dañı olupdur **manga** gözüm tikenı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [manga, -a]

men: Teklik birinci kişi zamiri (katil).

her ħancaru kim varsa katil dönme Hidāyet / ayrıl dise **mendin** çeküben ħancer o kätıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [mendin, -din]

men: Teklik birinci kişi zamiri (zülf).

la'li didi göñlüñ kaçır zülfi didi kim **men** zamān / baş oyna ey dil cān ile gör kim zamānıñdur senıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [men,]

men: Teklik birinci şahıs zamiri (fıkıh bilgini).

öğren tarık-i ħıdmeti mey-ħvāreden fakıh / ey diyü niçe **men** saña bir ādemī diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [men,]

men' eyle-: Yasaklamak, engellemek, önüne geçmek.

ağlasam men' eyleme yüzüñni görgeç ey güneş / ay olan yirde mu'ayyendür bu kim yulduz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [men' eyle-, -me]

uymaduğumçun rakıbe ehl-i ħağ men' eylemez / ħayr-ı millet ola her kim uya ħayr-ı millete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [men' eyle-, -mez]

men' it-: Engellemek, alıkoymak, mahrum bırakmak.

cānā rakıbi ehl-i nağar çün belā bilür / men' itme göñlüm istese senden anı ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [men' it-, -me]

dur yāra karşı tise Hidāyet saña rakıb / kim men' ide seni ki kış olğaç gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [men' it-, -e]

men' iderken varmege meyħāneye zāhid gözüñ / gördi mescidden ayağı çekdi vardı baş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [men' it-, -er, -ken]

menāfi: Menfaatler, faydalar, yararlar.

Hidāyet ħāk-i rāhını gözüñge bu türābıñ çek / ki hıç yirde **menāfi'de** bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [menāfi'de, -de]

men-i âşüfte: Çılgınca seven, perişan, iffetsiz ben.

zencîr-i zûlfinden dutup çekdim men-i âşüfteden / ağıyar kaçd itgeç didi dimenḡ anḡa dīvānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [men-i âşüfte, -den]

men-i âvâre: Yeri olmayan ben.

niçe çeksem **men-i âvâre** bî-dil ü bî-dînlik / olur çü şâhlaruḡ kapısı gögerçinlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [men-i âvâre,]

men-i bî-çâre: Çaresiz, aciz ben.

kerem kıl ey nesîm-i nev-bahârî / **men-i bî-çâre** ilen ḡaḡḡ-ı yârî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 1). [men-i bî-çâre,]

men-i bîçâre: Çaresiz, aciz ben.

raḡîb ol kūya varduḡça kesilmezsin bu bî-dilden / men-i bîçâreye yâ Rab ne virdüḡ ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [men-i bîçâre, -y, -e]

men-i bî-dil: Gönlünü kaptırmış olan ben, âşık.

sen gül-beden yolında niçe cân baş oynasam / hiç bâba yaza-men **men-i bî-dil** neden sanḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [men-i bî-dil, --i]

‘ūd-ı cân yaḡduḡum **men-i bî-dil** / delü gönḡlüm birilesi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [men-i bî-dil,]

men-i dervîş: Derviş olan ben.

her laḡza güher-bâr gözümden **men-i dervîş** / ıṣār iderem maḡdem-i cânâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [men-i dervîş,]

men-i ḡaste: Hasta olan ben; âşık.

öldürdi **men-i ḡaste** ol hür-ı cenânı / bî-cürm ü cinâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 6). [men-i ḡaste,]

men-i ḡayrân: Hayran olan ben.

ey diyen mihr ü vefâsı sanḡa degmez yöri var / şâkirem cevır ü cefâ ger men-i ḡayrâna değer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [men-i ḡayrân, -a]

men-i mehcür: Terkedilmiş ben.

şehlâ gözi şayruları dirler şorar yâ Rab neden / şormaz men-i mehcûrî kim çoğdan anıñ bîmâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [men-i mehcûr, -i]

men-i miskîn: Zavallı olan ben.

her ilde bir söğüş dir ü men teg var ança kim / yâ yitmez ol dağı men-i miskîne yâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [men-i miskîn, -e]

men-i ser-geşte: Şaşkın olan ben.

ķurbân dileseng 'îd-i vişâle eger ey cân / evvel men-i ser-geşteyi ey men saña ķurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [men-i ser-geşte, -y, -i]

men'-i zâhid: Zahidi engelleme.

Hidâyet **men'-i zâhid** itme kim haķ / saña zühd anğa cām-ı bâde virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [men'-i zâhid,]

menlik: Benlik.

men **menligimdenem** bu melâetlere sezâ / menden ne ķutlu gün ola kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [menligimdenem, -im, -den, -em]

menzil: Ev, konaklama yeri; bir günlük yol; uzaklık.

yâr uğurında eger **menzil** ü yol daş olsa / başıla kesdüre ol menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [menzil,]

yâr uğurında eger menzil ü yol daş olsa / başıla kesdüre ol **menzili** girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [menzili, -i]

menzile ir-: Gidilmek istenen yere ulaşmak.

niyyet itgeç ķaddüñgi göñglimde irdim kūyınğa / menzile irür onuñ kim doğı ola niyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [menzile ir-, -ür]

mercân: Denizden çıkan maruf kırmızı cevher. II Klasik şiirde mercan ham şekli ve rengi açısından üzüntü, çok ağlama sonucu oluşan gözdeki damarlara benzetilir.

didim ki hâl-i dil virem yâķüt-veş **mercânunğa** / başduñ revân lü'lü'leri la'l-i Bedeşşân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [mercânunğa, -unğ, -a]

merdüm-i dîde: Göz bebeğı.

merdüm-i dîdem kimi yüzüñde şanmañ munça hâl / bād-ı şubh itmiş durur dün gice müşk-efşân anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [merdüm-i dîde, -m]

merhamet: Acıma, merhamet etme, şefkat gösterme.

kaşıyup sürdürdi yüzden müdde'ini dün habīb / bendesine **merhametle** irdi sultānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [merhametle, -le]

merhamet it-: Acımak; merhamet göstermek.

şāf eger koymaz iseng dürdden / merhamet it yoḥsa ölür derdden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 32). [merhamet it-,]

merhem: Merhem, ilaç. II Çare.

oḥı gitkeç yüregümden derdüm artar şor neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan **merhem** gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [merhem,]

meşām-ı cān: Can burnu. II Aşıḡın sevgilinin kokusunu almak isteyen burnu.

mu'aṭṭar kıldı hoş-büydān **meşām-ı cān** u dil esgeç / meger zülfiṅden almışdur şabā ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [meşām-ı cān,]

mesāyil: Meseleler.

ne şeker yidüḡini bilmedi kimse diliniṅ / ḥamu aḡızlar içinde bu **mesāyil** ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [mesāyil,]

mescid: Mescit, namaz kılınan yer.

meni dīdārdan çoḥ da'vet itme **mescide** zāhid / ne keşf olur maṅa bir söyle ol dīvāre baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [mescide, -e]

şūfī gir mey-kedeniṅ içine daşına göre / daḥı **mescide** ḡarār itmeye daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [mescide, -e]

men' iderken varmege meyḥāneye zāhid gözüṅ / gördi **mescidden** ayaḡı çekdi vardı baş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [mescidden, -den]

hoş durur **mescid** Hidāyet'ni velī bŷy-ı bahār / dartup andın 'āzim-i küy-ı muḡān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [mescid,]

isterem men seni geh **mescid** ü geh şavma'ada / istemez zāhid u adımını ḡoyar her-cāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [mescid,]

mesel: Atasözü.

n'ola ḡonup lebine çibin ger ilin şorar / dirler **mesel** ki balı dutan barmaḡın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [mesel,]

yār itilen meni görgeç n'ola ger gülse raḡīb / bu **meseldür** ola ger atluya gülmeye yayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [meseldür, -dür]

baş düşde pây-mâli olur dil görür ğamın / yoĥsul **meşel** durur düş ilen pây-mâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [meşel,]

n'ola çekseñ şaluban halkama şol halka-i zülf / bu **meşeldür** ki sürödürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [meşeldür, -dür]

meşhür: Meşhur, ünlü, şöhetli.

ey isteyen ol gün kimi **meşhür** nişânın / her lahza menüm teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [meşhür,]

meşhür ol-: Herkesçe bilinen.

gün kimi meşhür olan ĥüsñ ile oldur dünyede / ĥasretingdin yitüren eflâke eĝanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [meşhür ol-, -an]

meşhür-ı şehri: Ülkece ünlü.

dermân yoĥ ise derd ile meşhür-ı şehri-sin / yiter Hidâyet iki cihânda hemîn sanĝa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [meşhür-ı şehri, -sin]

mesken: Oturulan, ikâmet edilen yer, ev, konut, ikâmetgâh.

dil ĥamza gibi tâlîb ü anıñ ĥayâliniñ / cân kal'asında **meskeni** mihr-i nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [meskeni, -i]

dünyî-yi dün 'ârife **mesken** m'olur / tûti-i ĥudsüñg yiri külĥan m'olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 44). [mesken,]

cân bülbüliniñ **meskeni** gül-zâr-ı cihândur / taĥķîĥ ile bi'llâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 5). [meskeni, -i]

mesken it-: Yerleşmek.

küyingda mesken itdi göñgöl yaĥma hicr ile / çün cennet ehlidür ne virür-sin 'azâb anĝa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [mesken it-, -di]

mesmûm kıl-: Zehirlemek.

yandı baĝrım ĥvân-ı vaşlından bu göñglüm kısmeti / zehr-i hicrân ile ey gerdün yiter mesmûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [mesmûm kıl-,]

meşşâta: Eskiden gelinleri giydirip süsleyen, gelin başı yapan, düĝün evleri için süsler hazırlayan kadın, bezekçi, mâşita.

darar göñgüli her yangadan yüz ĝam u miĥnet / her ĝah ki **meşşâta** ser-i zülfingî darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [meşşâta,]

ser-i zülfeyni ey **meşşāta** kesme / k'idersin 'āşıkıñ 'ömrini kütāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [meşşāta,]

meşşāta-i şun': Kudretin süsleyicisi.

ķayd eyledi her hāķkada mīñg cān u göñgüller / **meşşāta-i şun'** anda ki zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [meşşāta-i şun',]

mest: (Aşk, sevgi, zevk vb. bir duygudan dolayı) aklı başından gitmiş, kendinden geçmiş.

ķaṭṭ u ḥālīñden olmışdur Hidāyet vālih ü bī-ḥod / niçük ki çeşm ü rüyīñgden dil ü cān **mest** ü ḥayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [mest,]

ol cemāli Ka'be K'anuñg **mest** ü ḥayrānı menem / 'İd-i ekberdür meh-i ruḥsārı ķurbānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [mest,]

leblerini şorup ilden gider isem ne 'aceb / tīz ola **mest** oñga her devr ayağı ķoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [mest,]

ol ki bizi nīst iken ķıldı hest / ķıldı mey-i 'ışķ ile kevneyni **mest** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [mest,]

mestāne: Sarhoşça, sarhoşçasına.

şordur māñga la'lingi ki **mestāne** gözünñ teg / maḥmūram u āşüfte mey-i nāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [mestāne,]

mesti: Sarhoşluk.

ey ḥaṭuñg reyḥān u ḥālünñ dāne teg / **mestī** kim şol nergis-i mestāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [mestī,]

mevc ur-: Dalgalanmak.

hicriñgde senünñ her gice mevc urduğı ķandur / çeşm-i nigerāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 4). [mevc ur-, -duğı]

mevc ur-: Dalgalanmak.

tā Hidāyet görmez oldı yünñg ey āb-ı ḥayāt / gözleriñgden her yañga mevc uruban ṭūfān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [mevc ur-, -uban]

dür dişünñ ü 'aķīķ lebünñgden cüdā niçe / zer teg yüzümde mevc ura yāķūt-ı aḥmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [mevc ur-, -a]

mevsim: Bir takvim yılının iklim şartları bakımından farklılıklar gösteren ve ilkbahar, yaz, sonbahar, kış diye adlandırılan dört bölümünden her biri.

biyle **mevsimde** men ol yârdan ayru diyerim / ey ecel gel berü kim şimdi taķāzâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [mevsimde, -de]

bahâr **mevsimi** bî-câm-ı bâde olma vü bil / nedür gülüng kadehi lâleniğ piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [mevsimi, -i]

mey: Şarap.

göz yaş töker görüp yüzini rahmet anğa kim / gül mevsimi mangâ **meyiçün** ergüvân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [meyiçün, -içün]

neden benim kimi geh şararur gehî kızarur / degülse la'li **meysi** katına şerm-sâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [meysi, -i]

biş gün bu nîş-i hicre göngül nûş-ı vaşl için / şabr eyle kim müdâm **mey** içen çeker humâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [mey,]

zâhide sersâm söylersem meni 'ayb eylemeng / sivmemek maħbûb u **mey** fi'li nedür sersâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [mey,]

başdan ayağa fark idemezse 'aceb degül / 'ışkuğ **meyinden** ol ki çekeydür bir er ayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [meyinden, -i, -n, -den]

lebin şor çeşm ü ağzın yâd et ey dil / **mey** iç nuķlıngı bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [mey,]

çeşmüng görende la'liği şorsam 'acebleme / maħmûram ol **mey** ile humârımnı yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [mey,]

cân ki ezelden beri maħmûrıdır / **mey** dime maħmûr ki rencûrıdır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [mey,]

kim ki o **meyden** kadehi nûş ider / bilür özin gerçi ferâmûş ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [meyden, -den]

gel iç devlet **meyin** maħmûrını yaz / yiter ğam defterin alup yiter yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [meyin, -in]

içen devlet **meyin** bil kim oyandı / ğam odında haçan devletlü yandı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [meyin, -i, -n]

meydân-ı 'ışk: Aşk meydanı.

baş oynayan Hidâyet onuğcün pekâ bulur / **meydân-ı 'ışk** içinde bu celdü yiter mangâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [meydân-ı 'ışk,]

ger busarsan bus göngül **meydân-ı 'ışk** içinde tol / kim yitürür 'âkıbet maķşûda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [meydân-ı 'ışk,]

mey-hâne: Meyhane.

hânkâha varmazam **mey-hâne** terk eyleyüp / damu için doğrusı huld-i berînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [mey-hâne,]

men' iderken varmege **meyhāneye** zāhid gözünġ / gördi mescidden ayağı çekdi vardı baş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [meyhāneye, -y, -e]

mey-hvāre: Şarap içen, ayyaş (Şeyhin müridi, kaba sofunun müridi veya öğrencisi ve kaba sofu, zāhit bağlamlarında).

öğren tarīk-i hıdmeti **mey-hvāreden** fakīh / ey diyü niçe men sānga bir ādemī diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [mey-hvāreden, -den]

mey-i 'ışk: Aşk şarabı.

ol ki bizi nīst iken kıldı hest / kıldı **mey-i 'ışk** ile kevneyni mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [mey-i 'ışk,]

mey-i la'l: Kırmızı şarap. II/ Sevgilinin dudağı.

didim öldürdi üküşni mey-i la'lünġ kadehi / didi kayurma sānga dağı birer şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [mey-i la'l, -ünġ]

mey-i nāb: Halis, saf şarap.

şordur mānga la'lünġ ki mestāne gözünġ teg / maḥmūram u āşüfte **mey-i nāb** gamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [mey-i nāb,]

mey-kede: Meyhane.

şüfī gir **mey-kedeniġ** içine daşına göre / dağı mescide karar itmeye daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [mey-kedeniġ, -niġ]

meyl: Meyil, eğilim, istek.

şordum lebin ḥünī diyüp kıldı kışāş itdim neden / mundan didi kim ḥünīniġ **meyli** hemişe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [meyli, -i]

gözi çekdi tiġ ey dil kim töke kanıġ yana / **meyli** kan tökmekdedür ol çeşm-i fettānünġ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [meyli, -i]

meyl eyle-: Yönelmek, eğilimli olmak.

ger düst Hidāyet meni damuya dilerse / meyl eyler isem kāfir olam bağ-ı na'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [meyl eyle-, -r]

gül budağı kimi her dem eyleme bir yaŋa meyl / yaḥşı olmaz biyle iş aylanma ey cān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [meyl eyle-, -me]

kan yaşılan rakīb yüzün eylemek nigār / āsāndur eylesün mānga meyl ol nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [meyl eyle-, -sün]

meyl it-: Yönelmek, eğilimli olmak.

dil ki sen meh-likāya meyl itmez / kāfir olmuş hüdāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [meyl it-, -mez]

dil ki sen meh-likāya meyl itmez / kāfir olmuş hüdāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [meyl it-, -mez]

Nîl'e bahmaz yaşım gören ne 'aceb / öğrenen bahre çaya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [meyl it-, -mez]

derdiniñ kadrini bilen 'āşık / ölür ise devāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [meyl it-, -mez]

n'ola meyl itmese Hidāyet'e yār / pādīşehdūr gedāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [meyl it-, -mez]

sözünġi anġlayan şeker dilemez / yüzünġi gören aya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [meyl it-, -mez]

n'ola meyl itmese Hidāyet'e yār / pādīşehdūr gedāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [meyl it-, -me, -se]

cān saçı bûyına meyl itti Hidāyet boyına / doğrılığda yaġşı ad özine bu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [meyl it-, -ti]

meyl kıl-: Meyletmek, yönelmek.

gözüme lebi 'aksi hîç bāb düşmez / neden meyl kılmaz o Şîrîn bulaġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [meyl kıl-, -maz]

meyl-i bûlbûl: Bûlbûlün (ulaşma) isteġi.

varmaġ ister ser-i kūyına Hidāyet gönġlüm / **meyl-i bûlbûl** n'ola ger cānib-i gül-zāra kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [meyl-i bûlbûl,]

meyl-i kemān it-: Yaya meyletmek..

oġ aticaġ öterek çü meyl-i kemān ider / cān kuşu tenden uçuban özin nişān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [meyl-i kemān it-, -er]

meyli ol-: Eğilimi olmak, yönelmek.

yüzünġi ġamında gönġül yüz risāle ger yazsa / Hidāyet'ünġ ola meyli o yüz risālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [meyli ol-, -a-i]

meyl-i rûm: Rum'un (ulaşma) isteġi.

çün 'İrak içre Hidāyet yok durur söz kısmeti / dur ħorāsān 'azmin eyle yoġsa **meyl-i Rûm** kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [meyl-i rûm,]

mezheb: Tutulan, gidilen yol.

yanıḡda ehl-i dīnler dine bilmez / ne **mezhebdür** bu ey kāfir ne dīndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [mezhebdür, -dür]

mezra': Ekilecek yer.

dās-ı taḡammül ile Hidāyet biçer ḡamı / cān **mezra'ında** niçe ki toḡm-ı belā eker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [mezra'ında, -ı, -n, -da]

mi: "Mi" soru eki.

görgeç gözünḡ didüm bu mıdur ḡanımı tōken / gönḡlüm didi ki sen munı bilmeḡ **mi** bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [mi,]

görgeç gözünḡ didüm bu **mıdur** ḡanımı tōken / gönḡlüm didi ki sen munı bilmeḡ mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [mıdur, -dur]

ey güneş duyduḡ **mi** āfākı neden dutmuş duman / şām-ı hicriḡde Hidāyet āh u efḡān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [mi,]

şordum ki datlu şehd **mi** yoḡsa dehāningdur sening / açdı nebātī leb didi kim datlu cāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [mi,]

dise sünbül **mi** yā bir bāḡ-ı reyḡān kākülünḡ / yoḡsa bir ṡāvus u bir serv-i ḡırāmān kākülünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [mi,]

ey la'l-i leb ḡamunḡda sening eşk ü dīdeden / men bilmezem ki ma'den-i sīmim **mi** yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [mi,]

od **misen** ey cānı yaḡan yoḡsa hicrān dāḡı sen / kim eridürsen bu ḡasret dāḡı ilen dāḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [misen, -sen]

dutdı ilim baḡrumunḡ yaḡın eritdi didi kim / il **misen** söyle Hidāyet doḡrısın yā yaḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [misen, -sen]

Hidāyet anda vefā umuban kişi **mi** durur / vefā ümīdi cihānda ki ḡanber oḡlı umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [mi,]

micmer-i dil: Gönül buhurdanlığı.

micmer-i dilde yandı cān 'üdi / tā giyipdür ḡabā-yı müşkīni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [micmer-i dil, -de]

mihmān: Konuk, misafir.

var ise gerçi tükenmez ni'metünḡ ey gül-sitān / beslegil kim irişür gül kimi **mihmānunḡ** yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [mihmānunḡ, -unḡ]

mihmān ol-: Misafir, konuk olmak, bir yerde kısa bir süreliğine oturmak, bulunmak; kısa süreliğine de olsa zenginlik, bolluk, refah içinde yaşamak.

ger itilen bir gice mihmān olam / ikki cihān ehline sultān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [mihmān ol-, -am]

mihnet: Sıkıntı, eziyet.

şükr kim derd ü belā vü **mihnet** ü endūh u ğam / devlet-i 'ışkūngdan ey dil-ber musahhhardur mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [mihnet,]

gelmez mi şādlig yavugına Hidāyet'ūng / yoħsa ezelden ol ğam u **mihnet** çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [mihnet,]

darar göngüli her yangadan yüz ğam u **mihnet** / her gāh ki meşşāta ser-i zülfingī darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [mihnet,]

derd ü ğam u **mihnet** ü endūhūngī / şūrete direm ki bu miskīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [mihnet,]

niçe biraħa çerħ meni **mihnet** ü bīme / yā niçe firākıla yaħa nār-ı caħīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [mihnet,]

rahmetden ırağ ister eger **mihnete** yavuh / yüz şükr göngül şol kerem ü luṭf-ı kerīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [mihnete, -e]

niçe gün ger hātır olmışdı muḳayyed **mihnete** / fazl-ı haḳ yārānlıg itdi irdi 'ış ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [mihnete, -e]

dūd u endūh u belā vü sitem ü **mihnet** ü ğam / yana cān ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [mihnet,]

bilürem men kıymet-i vaşlīng ki çektüm fūrḳati / devletīng ḳadrini ol bilür ki çekti **mihneti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [mihneti, -i]

ḳaçdı senden göngül ol zülfi görüp şongī mānga / ğuşşa vü **mihnet** ü endūh-ı firāvān ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [mihnet,]

ħakūng fazl u ḥayālūng devletinden / ḥalāş olduğ ḥasūdūng **mihnetinden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 20). [mihnetinden, -i, -n, -den]

mihneti-i sī: Otuzun sıkıntısı. II Oruç ayı.

görünen gök gölgesinden gizlü altun tenge mi / **mihneti-i sī** rüzeden yā ay olupdur bir ḥayāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [mihneti-i sī,]

mihri: Sevgi.

ey cān u göngül **mihriṅg** ile vālih ü şeydā / isbāting içün kevn ü mekān oldı hüveydā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [mihriṅg, -i, -ng]

gönglüme yağduğca oḥūng **mihriṅg** artuğrağ olur / beħre artuğ virür ol yir kim düşer bārān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [mihriṅg, -i, -ng]

ey diyen **mihr** ü vefâsı saṅga degmez yörü var / şäkirem cevır ü cefâ ger men-i hayrâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [mihr,]

gördi peykânlar göṅgölde göze **mihring** kıldı mîl / şandı bu ser-menzil andan olalı hâşâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [mihring, -i, -ng]

geldi hoş devrân ki gerdün terk-i bî-dâd eyledi / terk idüp **mihr** u vefâ resmini bünyâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [mihr,]

göṅgöl tâ **mihr** ile bahtı meh-i ruhsârînga bi'llâh / gözine zerrece ilmez felekning günle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [mihr,]

cân u cihân kimseye kıalmaz gider / **mihrin** anuṅ cân u göṅlümden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [mihrin, -in]

mihr oḫıya cevırini vefâ bile cefâyı / hem derdini dermân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10). [mihr,]

mihr: Güneş.

iki zülfüṅ arasından tülû' itçek yüzüṅ **mihri** / karangu gice içide şanasıṅ ay olur tâli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [mihri, -i]

görsel ol yüzi gider revnâkı **mihr** ü mehîṅ / al nîkâbungı yüzün aḡ ide gör şubḫ-gehîṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [mihr,]

ol şafak u **mihr** degül görünen / çerḫdür ol bâde içün dürünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [mihr,]

mihr-i 'ışk: Aşk güneşi, ışığı.

cismim içre mihr-i 'ışkuṅ şanma hergiz 'ışk tapa / niçe kim topraḡda kılsa olur altun pâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [mihr-i 'ışk, -u, -ng]

mihr-i nigâr: Resim gibi güzel sevgilinin güneşi.

dil ḫamza gibi tâlib ü anıṅ ḫayâliniṅ / cân kal'asında meskeni **mihr-i nigâr** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [mihr-i nigâr,]

mikdâr: Kadar, derece, değer, parça.

kıldı tecellî gün yüzi her zerrede şol dil-berüṅ / oldı Hidâyet mahv çün her zerreye **mikdâr** imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [mikdâr, -i, -miş]

mîl: Göze sürme çekmeye yarayan, kemik veya fil dışından yapılmış ince ve uzun araç.

her sürme kim degül ayaḡıṅ tozu çeşmüme / çeksem görünür ey büt-i gül-çihre **mîl** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [mîl,]

mîl kıl-: Mil çekmek. II Divan şiirinde genellikle âşîḡın ya da başka bir kişi veya unsurun sevgiliye bakmaya

yeltenmesi bir suç olarak addedildiği için ona bakan her kim ve ne olursa olsun gözüne mil çekilmektedir. Üstelik sevgili “Beni seyret.” demesine rağmen âşığı kör etmekten de vazgeçmemektedir. Fuzûlî ise kirpiklerini kızgın mile benzetmektedir.

gördi peykânlar göngülde göze mihring kıldı mîl / şandı bu ser-menzil andan olalı hâşâkre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [mîl kıl-, -dı]

milket-i rûm: Anadolu; Osmanlı ülkesi.

ruh u zülfüng vişâli ‘uşşâka / **milket-i Rûm** u taht-ı Çîn’den yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 6). [milket-i rûm,]

millet: Ulus; bir dine, bir kavmiyete mensup topluluk.

helâk-i guşşa vü ğam-geşte-i mezellet idüm / dime üküş ki men erkân-ı mülk ü **millet** idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [millet,]

min-: Binmek, bir şeye üstüne çıkıp ayaklarını sallandırarak oturmak.

güneş teg tevsen-i çerha sening teg çıhmadı bir er / egerçi gördi çoğ **minmiş** özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [minmiş, -miş]

za’if oldı Hidâyet târ-ı zülfing hicrilen şöyle / ki ger mür üsne **minse** bir ser-i mü anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [minse, -se]

yitmez onunğ evşâfınığ evcine yüz ming yıl eger / ‘aqlım **minüp** vehm atını fikrimni mehmîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [minüp, -üp]

mînâ: Mine, gök mavisî, gök.

tâ ki bu **mînâ** felek-i zer-nigâr / kâyim olup eyleye devr ü medâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 68). [mînâ,]

ming: Bin (1000).

yitmez onunğ evşâfınığ evcine yüz **ming** yıl eger / ‘aqlım minüp vehm atını fikrimni mehmîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [ming,]

kayd eyledi her hâlkada **ming** cân u göngüller / meşşâta-i şun’ anda ki zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [ming,]

misâl-i mûr: Kuş gibi.

her niçe nâ-tüvânsa Hidâyet **misâl-i mûr** / yâr firâkingi çekedür ü bārî fil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [misâl-i mûr,]

misil: Eş, benzer.

neden itdi benim bağrımda ey ebrū-kemān oḡuṅ / çü söylerler ḥalāyık bu **mişil** kim yaḥşılıḡ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [*mişil*,]

miskīn: Miskin, yoksul, zavallı.

ey ki gündüzdür yaṅgaḡuṅ zülf-i müşkīn giceler / gel ki uymadı firāḡuṅdan bu **miskīn** giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [*miskīn*,]

cevri azından dil ü cān ey Hidāyet kaçdılar / zulm olan yirde belī dervīş ü **miskīn** daḡılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [*miskīn*,]

derd ü ḡam u miḥnet ü endūḡuṅ / şūrete direm ki bu **miskīndedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [*miskīndedür*, -de, -dür]

gitti şabr u dīn ü dil men kaldum u **miskīn** gönḡül / ol daḡı bir dil-ber-i sīmin 'izār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [*miskīn*,]

dutma 'uṣṣāḡuṅ rakīb ile bir / biri muniṅ iting **miskīnden** yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [*miskīnden*, -den]

göz yaşından çıḡmadı **miskīn** Hidāyet 'ākıbet / müşkil ey cān her düşen deryā-yı 'ummāndan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [*miskīn*,]

dīşing cevherini dūr görgeç / tiz kulaḡ dutdı kıldı **miskīni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [*miskīni*, -i]

oḡuṅ idi ḡasreti **miskīn** Hidāyet'nüṅ dirīḡ / öldi vü gönḡlinde kaldı şol faḡīrūṅ ḡasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [*miskīn*,]

miskīn ol-: Aciz, zavallı olmak.

ḡalk arasında be-ḡāyet bī-dil u dīn olmışam / zülf-i müşkīni ḡamından gör ne miskīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [*miskīn ol-*, -miş, -am]

miskīnlik: Acizlik, muhtaçlık.

yüzüṅden ayru benim derd ü āḡ u ḡam-gīnlik / işim şikestelik ol zülf kimi **miskīnlik** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [*miskīnlik*,]

her ay başında degüldür hilāl kim görünür / felek kulung kimi baş urdı kıldı **miskīnlik** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [*miskīnlik*,]

mısr: Mısır. || Divan şiirinde Mısır'dan sıkça söz edilir.Yusuf ile Züleyha'nın maceraları burada geçmiştir. Nil nehri Mısır'a hayat vermektedir. Yusuf peygamberin güzelliğini telmihen sevgilinin yüzü Mısır'a, kendisi de sultana benzetilir.

kārvān-ı mülk-i quds oturdı **Mısr** cān saru / Yūsuf-ı Ken'ānı çāḡ-ı ḡamdın āzād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [*mısr*,]

mīve-i devlet: Mutluluk meyvesi.

niḥāl-i 'ömrüñg olsun ser-sebz ü ḥurrem / yitürsün **mīve-i devlet** dem-ā-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 29). [mīve-i devlet,]

miyān: Orta, bel, kemer.

yüz tarīk ilen getürdi berg-i nesrīn araya / karaḡu tā perçemin anıñg < hem > **miyān** bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [miyān, -ı, -n]

m'ol-: Mı/mi olmak.

düñyi-yi dün 'ārife mesken **m'olur** / tūṭi-i ḡudsūñg yiri küñhan **m'olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 44). [m'olur, -ur]

düñyi-yi dün 'ārife mesken **m'olur** / tūṭi-i ḡudsūñg yiri küñhan **m'olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 44). [m'olur, -ur]

mū: Kıl, tüy. II| Hiçbir şey.

ḡuçmaḡ isterdüm bilin didi Hidāyet çek ilüñg / yārlıḡ oldur kim aralıḡıda bir **mū** olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [mū,]

mu'allak: Asılı kalmış, boşta duran.

mu'allakdur güneş ḡandīl teg peyveste ṭākindan / özi hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i ĩrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [mu'allakdur, -dur]

mu'ammā: Bilmece, anlaşılmaz iş.

şorma didiñg mi aḡzıñıñ ḡaberin / bize işim benim **mu'ammādur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [mu'ammādur, -dur]

mu'aṭṭar kıl-: Kokulandırmak, güzel kokuya bürümek.

mu'aṭṭar kıldı ḡoş-büydan meşām-ı cān u dil esgeç / meger zülfingden almişdur şabā ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [mu'aṭṭar kıl-, -dı]

mu'ayyen: Kararlaştırılmış.

aḡlasam men' eyleme yüzüñgüni görgeç ey güneş / ay olan yirde **mu'ayyendür** bu kim yıldız olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [mu'ayyendür, -dür]

mübārek: Hayırlı, kutlu, mukaddes.

ne **mübārek** ḡarasın bāḡ-ı ruḡında ey zülf / ki ḡamu lāle vü berg-i ḡüledür tekye-gehiñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [mübārek,]

ḡaddimi kim ḡam-ı hicrānuñg egipdür düzele / eylesēñg şormaḡıma rence **mübārek** ḡademi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [mübārek,]

mübârek ol-: "Hayırlı uğurlu olsun, kutlu olsun" anlamında bir iyi dilek sözü.

mübârek olsun ey sultân-ı 'âlem faşl-ı nev-rûzîng / müsâ'id giceden giceng muvâfiķ rûzdan rûzîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [mübârek ol-, -sun]

mübdi'-i bî-âlet: Vasitasız icat eden.

hamd ü şenâ mübdi'-i bî-âlete / muḥteri'-i bî-ğaraḡ u 'illete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 1). [mübdi'-i bî-âlet, -e]

mübtelâ: Tutkun, düşkün.

zülfeyni aldı gönglümi ey düstlar meded / kim gördi bir delü ikki zencîre mübtelâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [mübtelâ,]

mübtelâ kıl-: Tutkun etmek.

dün görsedüp bileklerin ol şūḡ-ı dil-rübâ / kıldı şikeste gönglümi destine mübtelâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [mübtelâ kıl-, -dı]

mu'ciz: Aciz kılan, acze düşüren; çok şeyi az sözle ifade eden, kısa ve özlü bir biçimde anlatan.

gör mu'cizini kaşı arasındaki hālūng / kim niçe kılor bir yengî ayı iki pâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [mu'cizini, -i, -n, -i]

müdām: Devam eden, sürekli, dâim ve bâki olan; mübtelâ olan.

gözlerüm ḡatting ḡayâlinde saḡga karşı müdām / ikki manẓardur kim ekmişler ola reyḡân aḡga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [müdām,]

la'lūngden özge teşne-i dîdaruḡa müdām / ger âb-ı ḡızr olursa görünür serâb aḡga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [müdām,]

gönglimde kîn kılıç u oḡuḡndan olur müdām / budur didim şehâ ḡamu gönglimdeki saḡga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [müdām,]

yüzüḡ ḡikâyetini Hidâyet diyer müdām / gülden belî rivâyet iden 'andelîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [müdām,]

biş gün bu nîş-i hicre göngül nûş-ı vaşl içün / şabr eyle kim müdām mey içen çeker ḡumâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [müdām,]

kaḡre kaḡre yaşdan beḡzüm ki gül güldür müdām / 'ışkı bustânında ḡurrem lâle-zârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [müdām,]

şol kemer üstindeki yağlıḡ ḡayâlimden müdām / gözleri yaşı Hidâyet'ning çalar ḡurşaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [müdām,]

ḡaḡ u ḡâli zıkrin onuḡ koyma aḡzıḡndan müdām / ger müsülmânsın Hidâyet terk-i Ḳur'ân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [müdām,]

felek kim ƙan ider ƣamdan **müdü** ehl-i cihân baƣrın / işitse baƣrı ƙan ola göngölning âh u vâynı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [müdü,]

müdü cevır ü cefâ yayını sipihr ƣurar / belâ çeküp oğını kime oğrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [müdü,]

müdü: Devamlı, devamlılık.

hemîşe burc-ı devletden tülü'-ı mâh-ı iƣbâling / **müdü** evc-i himmetden zühürî sa'd yulduzıng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [müdü,]

müdü: İddiacı, davacı, iddia eden.

ger tipdise iting başına **müdü** ne ƣam / devlet başında yoğdur aning devletın yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [müdü,]

menimle **müdüden** ötrü yârüng / arası bilmezem niçün serindür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 4). [müdüden, -den]

meni küyından aning **müdü** âvâre ƣılır / bağrumı tığ-ı cefâ ile yana pâre ƣılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [müdü,]

söğdi Hidâyet'ni didi **müdü** / yâr seningle yana tağşindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 5). [müdü,]

n'eylemişem **müdüye** bilmezem / kim gice gündüz mângâ nefrindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 3). [müdüye, -y, -e]

tiz gün ola **müdü** âhımla bağrüng yarıla / ƣalmaya bitün bilürsin yanar od içinde dağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [müdü,]

yanasın derdüm firâğından eger âh eylesem / doğru sözündür menüm ey **müdü** tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [müdü,]

dün ƣapungdan yüz çevirdi **müdü** mendin didim / çoğlarüng munda ƣafâsın görmişem bir dağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [müdü,]

bir pûla **müdü** meni şanmaz velî menem / ol kişi ki tığ ƣalup eyler âhîr demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [müdü,]

yârdın dönme **müdü** sözile / ey göngöl işiden gerek uşlu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 4). [müdü,]

müdüning niyeti tığ-ı cefâ ƣalmağ ise / var ümidim hağâ kim niyyeti başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [müdüning, -ning]

ƣahıyup sürdürdi yüzden **müdüni** dün hağîb / bendesine merğametle irdi sultânüng yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [müdüni, -n, -i]

yâra irdim kesilüp **müdüden** ƣirçek imiş / kim ki yahşılığ umar bolsa yamandın kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [müdüden, -den]

dir **müdü** cânım üşenür ƣıhmağâ tenden / ey peyk-i ecel söyle ângâ ancağ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [müdü,]

ağyār cefā kılsa göngül yār sağ olsun / ger **müdde'ī** rahm itmeye Tanrı o nigāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [müdde'ī,]

niçe kıla bağrumnı benim **müdde'ī** pāre / bir yār hanı kim bu sözi 'arz ide yāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [müdde'ī,]

dirmesün **müdde'ī** 'ömri budağından beri kim / bir nazar koymadı baħma berisin sīm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [müdde'ī,]

müdde'ī kılsa kalem teg dil eger gıybete tiz / söz uzatmayalı ey haste Hidāyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [müdde'ī,]

n'ola dalarsa **müdde'ī** için meni itüñ / öz cinsi ide her kime cānā ħimāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [müdde'ī,]

mufaşşal ol-: Uzun uzun anlatmak, tafsilatlı bir şekilde sunmak.

ħisāb-ı mücmel-i 'ömrüm mufaşşal oldu mañga / vücūd yağığup ehl-i 'adem il oldu mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 16). [mufaşşal ol-, -dı]

muhakkak: Doğru olduğu kesin olarak bilinen, doğruluğunda şüphe bulunmayan, doğru, gerçek.

kavaldum itingī görgeç kapungdan oldum dūr / **muhakkak** oldu degül yaħşı 'ucb ü ħod-bīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [muhakkak,]

muharrir: Yazı yazan, yazar, kâtip.

kıldan kalem alup kıdur eşkim **muharriri** / taħrīr çihremi varak-ı zer-nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [muharriri, -i]

muhkem ol-: Sağlamlaşmak, kalıcı olmak.

ħurrem oldu bülbül-i miskīn görüp müşkīn güli / āh kim sensiz Hidāyet muhkem olmışdur ħazīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [muhkem ol-, -mış, -dur]

muhsin: İyilik eden, ihsan eden.

olmuşam tā bende şol vech-i ħasen ihsānına / **muhsīn** olmuş tālī'im ez-ehl-i taħsīn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [muhsīn,]

muhtāc: Bir şeye gereksinim duyan; kendisi için çok gerekli olan bir şeyden yoksun olan.

ey yüzüñ çākeri ħurşīd senüñ māh daħı / bende **muhtāc** ayağıñ tozına şāh daħı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [muhtāc,]

muhteri-i bī-ğaraž: Amaçsız iftiracı.

ħamd ü şenā mübdi'-i bī-ālete / **muhteri-i bī-ğaraž** u 'illete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 1). [muhteri-i bī-ğaraž,]

muhtesib: Halkın işlerini düzenleyen kimse.

muhtesib avradına dir ki şurâhî doldur / ger o doldurmasa bu küze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [muhtesib,]

müjgân: Kirpik.

çekmiş gözünġ müjgân oġın ister ki ġün-rîz eyleye / tâ niçe ol ġünî gözünġ her dem pür-engîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [müjgân,]

mukâbil ol-: Karşısına çıkmak, karşı karşıya gelmek.

zülf yüzünġlen muġâbil olsa dündür kim diyer / gice gündüzlen ber-â-ber olıcaġ nev-rüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [muġâbil ol-, -sa]

mukayyed: Bağlı, bağlanmış.

çoġ nakşına gök ile yiring olma muġayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [muġayyed,]

mukayyed ol-: Bir şeye veya kimseye maddi yahut manevi bir bağla bağlanmak; bağlı, kayıtlı olmak.

niçe gün ger ġâtır olmışdı muġayyed miġnete / fażl-ı ġaġ yârânlıġ itdi irdi 'îş ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [muġayyed ol-, -mış, -dı]

mükemmel ol-: Kusursuz, tam, eksiksiz olmak.

sefer 'azîmeti gönġlüm mükemmel oldı mânġa / iki ferîşte hem öldüm müvekkil oldı mânġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [mükemmel ol-, -dı]

mükemmel ol-: Güzel, âlâ olmak.

terk it 'alâyıkıġı Hidâyet mükemmel ol / andan burun ki irişe Allâh buyruġı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [mükemmel ol-,]

mukîm: İkâmet eden, sâkin.

muġîm ile vü şıdk ile ser-i küyîġda ey şâhâ / olursam ġâk ol dem hem işikîġ yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [muġîm,]

mülk: Mülk, mal, ülke.

gönġül mülkini çapmaġa gelür ol Türk ılkayup / Hidâyet ol bedevlûden kıraġ dutmaġ ulaġlıġdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [mülkini, -i, -n, -i]

kesme cāndan ғam u derdüñgñi ... / **mülk** vīrān ola ғulm olsa işi pādīsheñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [mülk,]

mülk ü melek: Dünya ve melekler âlemi.

ğanda ki ol bāde vü cām-ı felek / cūr'asını görmedi **mülk ü melek** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 26). [mülk ü melek,]

mültefit ol-: Önem vermek, iltifat etmek, güler yüz göstermek.

yirden göge yitüre Hidāyet sözi eger / olursa mültefit şeh-i 'ālī-cenāb aña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [mültefit ol-, -ur, -sa]

yüzüñgden ayruğ bağ ile bustāna olman mültefit / ol rüy-ı kuy u müydur bağ u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [mültefit ol-, -ma, -n]

mültemes: Kayırılan, iltimas gören, iltimaslı.

derd ü ғam u belāñgı göñgülden kem eyleme / senden men şikeste-dile **mültemes** budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [mültemes,]

müm kıl-: Mum gibi yapmak, mum gibi eritmek.

yöri ey dil āteş ü āh ile kayğu daşını / küre-i miñnetde her sīmīn-ber içün müm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [müm kıl-,]

müm ol-: Yumuşamak, erimek; sıkıntıları çözüme kavuşturmak, zorlukların üstesinden gelmek.

ey çerāğum şem'-i rüyıñgdan cüdā / ölmege müm olmışam pervāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [müm ol-, -mış-, -am]

münāfık: İki yüzlü davranan, münafık.

n'idüp yā Rab bu dūn-perver **münāfık** dehr-i dilgīre / azar her kim virür göñglini bu azğun kühen-pīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [münāfık,]

munça: Bunca, bunun gibi, bu kadar.

merdüm-i dīdem kimi yüzüñgde şanmañg **munça** hāl / bād-ı şubh itmiş durur dün gice müşk-efşān aña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [munça,]

ey Türk gitdi cān u dil ü 'aql u dīn saña / hiç dinmedüñg menimle nedür **munça** dīn saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [munça,]

derd ü ғamıñg dādını duydüñg meger ey dil / kim **munça** ki cevri eyledi dād eylemedüñg hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [munça,]

göñglümiñg her gūşesinde yüz delük deldi ғamuñg / bir ive hergiz kişi **munça** ғapu ғoymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [munça,]

oḫı göñlüñgde uṣta ey Hidāyet / bu **munça** çeng teg feryād niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [munça,]

şormañ ol kaş u göz ü ḫāl ile ḫālūñg niçedür / n'ola ḫālī düşenüñg **munça** siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [munça,]

dinme göñgöl **munça** ki ḫaddūñg degöl / gönçe kimi öziñge ancaḫ gül (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [munça,]

kimseye çün kılmadı dünyā vefā / **munça** anıñgçün ne çekersin cefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43). [munça,]

niçe ki istedi vü gördi **munça** ādemden / naẓīr bulmadı gerdün gözi dü-ālemden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [munça,]

munda: Bunda, burada.

dün kapuñgdan yüz çevirdi müdde'ī mendin didim / çoḫlaruñg **munda** kafāsın görmişem bir daḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [munda,]

ey geyik gözlü işit 'āşıkunḡ efgānı disem / kim kulaḡ aşadır **munda** Hidāyet teg ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [munda,]

nūr-ı meh yaḫıla şem'-i Hidāyet / gelicek **munda** ey şem'-i Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 27). [munda,]

mundan: Bu, buradan anlamlarına gelen işaret zamiri.

oḫı yitende cānıma cān katılır velī / **mundandur** ölmegim ki bir eglenmedin öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [mundandur, -dur]

şordum lebin ḫūnī diyüp kıldı kışāş itdim neden / **mundan** didi kim ḫūnīñing meyli hemişe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [mundan,]

'aceblenme gözüñg yaşı Hidāyet çeşmüñg aḫıtsa / ne umsun **mundan** özge kimse bu baḫr-ı mu'allakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [mundan,]

ḫācī azup kapuñg yolu gel dir ḫarem sarı / **mundan** yig olmaya belī güm-rāḫ buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [mundan,]

müneccim: Yıldız ilmine aşına olan, yıldızların seyir ve hareketlerinden hüküm çıkaran.

dil ü cān kaş u aḡzıñg naḫş iderler görseler 'aynuñg / niçük kim nūn u hī şeklin **müneccimler** Qur'an görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [müneccimler, -ler]

menim yaşum aḫıdurken **müneccim** / görüp didi ki güçlü yulduzuñg var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [müneccim,]

koyma ilden cām-ı şahbāyı Hidāyet bir zamān / tā **müneccim** ictimā' itmiş göre bedr ü hilāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [müneccim,]

muni: Bunu; bu işaret zamirinin belirtme eki almış hâlî.

göргеç gözünğ didüm bu mıdur kanımı töken / gönglüm didi ki sen **muni** bilmeng mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [muni,]

göргеç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cân / gündüz **muni** şayd itdi anı koydı şeb için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [muni,]

hanı olar kim **muni** cem' itdiler / hasret ü derd ile koyup gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [muni,]

muniñ: Bunun.

büse istersem lebünğden göz kaħar dil-ber şorunğ / men **muniñlan** sözde-em ol nişe ħancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [muniñlan, -lan]

muniñg: Bunun.

duhma 'uşşakunğı rakīb ile bir / biri **muniñg** itinğ miskinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [muniñg,]

cevrin diyem cefaları yoħsa sitemleri / çoħdur **muniñg** kimi hüneri hangısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [muniñg,]

didünğ kıl tevbe 'işkumdin Hidāyet / **muniñg** teg tevbeden estağfiru'llāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [muniñg,]

muntazır: Bekleyen, gözleyen.

çağlaman kim lāledür yollar kırağında biten / **muntazır** yolında çeşm-i intizārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [muntazır,]

müntehā: Son derece, son, sonuç.

ey sidre boyly görmedi ġāyetde **müntehā** / naħl-i kaddünğ kimi daħı serv-i çemān çemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [müntehā,]

mununğ: Bunun, bu adılının tamlayan durumu.

göngül şā'idlerin vaşfın Hidāyet'den kulağ dutsa / oħutmaz özge destānı **mununğ** teg dāstān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [mununğ,]

dün didi derdi olan derdin disün cân çekdi āh / ol řabīb-i dil gülüp didi **mununğ** hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [mununğ,]

... / **mununğ** kimi řadīs daħı az işidilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 5). [mununğ,]

ger öldürür Hidāyet'i ġamzenğ 'aceb degül / **mununğ** teg iş durur ānğa ħaħdan hidāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [mununğ,]

mūr: Karınca.

ger fîl çekse **mûr** şıfat nâ-tüvân olur / gam yüki kim Hidâyet hûnîn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [mûr,]

za'îf oldı Hidâyet târ-ı zülfîng hicrilen şöyle / ki ger **mûr** üsne minse bir ser-i mü anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [mûr,]

murâd: Arzu, istek, maksat.

haçan kim at şalup ol şûh mendin saru segritmez / irişmez cân **murâdına** gönğül maşşûdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [murâdına, -ı, -n, -a]

murâd al-: Arzusuna ulaşmak, dilediğine kavuşmak.

gam ivürmekden Hidâyet gönğlin almakse murâd / uma ey cân sen tegi maşşûdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [murâd al-, -mek, -se]

murğ-ı seher: Seher vakti kuşu, bülbül.

göz yaşındın geçe bilmen yüzüp ey **murğ-ı seher** / bu dengizdin geçüre gör alup arhağa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [murğ-ı seher,]

musahhar: Ele geçirilmiş; birinin hizmetine verilmiş olan.

şükr kim derd ü belâ vü miñnet ü endüh u gam / devlet-i 'ışkūngdan ey dil-ber **musahhardur** mağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [musahhardur, -dur]

muşāhib: Biriyle konuşan, söyleşen.

gül çağıdır Hidâyet ü gül-gün çağır demi / var bir **muşāhib** iste vü gel devletūng becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [muşāhib,]

müsā'id: Müsait; uygun.

mübârek olsun ey sultān-ı 'âlem faşl-ı nev-rüzīng / **müsā'id** giceden gicēng muvāfık rüzdan rüzīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [müsā'id,]

müşerref kıl: Şereflendirmek, şerefli kılmak.

sarây-ı dīde kim vaşlīng yiridür / müşerref kılīngız şāhā perīdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 22). [müşerref kıl, -īngız]

müşerref kıl-: Şereflendirmek, şerefli kılmak.

öterdi dün iti didim ki bir dem / müşerref kılmağ olur iv yağındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [müşerref kıl-, -mağ]

muşhaf: Kitap II Güzellik.

'ārizīng **muşhâfı** tâ oldı gözümdeñ gāyib / oñımağlıg māngā evrād u kitāb oldı ħarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [muşhâfı, -ı]

mūsî: İsrailoğlu peygamberi. Yusuf peygamberden sonra Mısır'da kalan İsrailoğulları Hak yoldan ayrıldıkları sırada milattan önce 1700 dolaylarında doğmuştur. Tanıklarda, gösterdiği mucizelerle ilgili olarak anılmıştır. Tûr dağında Allâh'la konuştuğu için "Kelîmullah" olarak anılan Musa peygamber, elindeki asayı bir mucize eseri olarak yılanı dönüştürmüştür. Musa peygamber, elini koynuna sokup çıkardığında, eli bembeyaz bir nur şeklinde görünmüştü. Bu mucizeye "yed-i beyza" terkibi ile gönderme yapılmıştır.

her zerrede zâhir durur gün teg cemâli dil-berüñg / **Mūsî** tecellî nûrını görüñg niçe güftâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [mūsî,]

Mūsî ilen Fir'avnı koy bu sözi ârifler bilür / dîdâr imiş 'âbidlerüñg 'âşıkларuñg dîdâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [mūsî,]

yüzi rûhu'llâh u zülfi siyehîdür **Mūsî** / kaşı Zü'n-nün u kâra gözleri Veyse'l-Ķarenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [mūsî,]

müşk: Misk, güzel koku.

ey **müşk** urma lâf ħıttādān o zülf ile / düşmez sañgā bu söz yörü git ey yüzi kâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [müşk,]

kâfûr üze **müşk** ile sevād eylemedüñg ħiç / bir nāme ile bendengi şād eylemedüñg ħiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [müşk,]

saçı ki eyle kesād itdi **müşki** cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [müşki, -i]

dilerem şol dü zülf-i müşkîni / k'andan alur ħotende **müşk** ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [müşk,]

müşk-efşân: Misk saçan.

merdüm-i dîdem kimi yüzüñgde şanmañg munça ħâl / bād-ı şubĥ itmiş durur dün gice **müşk-efşân** āngā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [müşk-efşân,]

müşk-i çîn: Çin miski. İl Sevgilinin kıvrım halindeki saçından yayılan koku.

zülfi 'aksi dil-berüñg çeşmümde müşk-i südedür / **müşk-i Çîn** ger ħurulıgda varısa bu sudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [müşk-i çîn,]

ĥaťıñg reyĥān u zülfıñg müşk-i Çîn'dür / ne kim dirler senıñg vaşfıñgda çındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [müşk-i çîn,]

bes ki envā'-ı reyāĥından ötüp ĥoş-büy olur / yüz ĥacālet yir nesīm-i büstāndan **müşk-i Çîn** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [müşk-i çîn,]

müşk-i ħittā: Hıta miski. Hıta veya Hata, Çin'in kuzeyi ile Türkistan topraklarına verilen isimdir. Misk denen güzel kokulu madde burada yaşayan ceylanlardan elde edilirdi, Hıta miski.

şordum ki çîn-i zülfine **müşk-i hıta** demek / yâ Rab haṭā degül mi göngül aydı kim haṭā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [müşk-i hıta,]

müşk-i hoten: Hotan (Doğu Türkistan'da bir şehir) miski.

yoḥ hāl ile haṭ sünbül-i nev-hīze Hidāyet / müşk-i hoteni 'arızı bağında mekândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [müşk-i hoten, -i]

ol ki yastanur anıḡ sünbülü berg-i semenī / kurşanur lāle-i sîr-âbını müşk-i hotenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [müşk-i hoten, -î]

müşk-i sūde: Kokusu yayılmış misk.

zülfî 'aksi dil-bering çeşmümde müşk-i sūdedür / müşk-i Çîn ger kurulıḡda varısa bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [müşk-i sūde, -dür]

müşk-i tatar: Tatar'ın kokusu.

ḡaddi 'aksi gözde serv-i cüy-bārımdur benim / turesining tāresi müşk-i Tatarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [müşk-i tatar, -im, -dur]

müşkil: Güç, zor, müşkül.

bili ḡayālile yetmek diler o zülfe raḡīb / bu ince fikr ile **müşkil** ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [müşkil,]

müşkil ki göngül bağ-ı ruḡındın vire bir gül / bu nev' ile kim haṭṭung anı çekdi ḡışāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [müşkil,]

müşkil düş-: Müşkül olmak; zor, çetin, sıkıntılı olmak.

göz yaşından çıḡmadı miskîn Hidāyet 'ākıbet / müşkil ey cān her düşen deryā-yı 'ummāndan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [müşkil düş-, -en]

müşkil ol-: Zor olmak.

kesile bilmen itingdin nişe kim müşkil olur / kişi bir nesteye kim ögrene andan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [müşkil ol-, -ur]

zülfden görmedüm ol ḡüsn-i cihān-ārāyı / müşkil ola bulut olan gice görmek ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [müşkil ol-, -a]

müşkîn: Misk kokulu.

baḡ gülşen-i ruḡındaki **müşkîn** külāleye / cān virüp ol külālesine bir gül ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [müşkîn,]

ḡurrem oldı bülbül-i miskîn görüp **müşkîn** güli / āh kim sensiz Hidāyet muḡkem olmuşdur ḡazîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [müşkîn,]

tā düştü **müşkîn** sünbülünġ gül-berg-i ĥandān üstine / çekdi tenef ebr-i siyeh ĥurşîd-i tâbān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [müşkîn,]

müstahkem: Sağlamlaştırılmış.

ne ġam didi yağış teg yağsa yağ / çü **müstahkemdür** ümîdüm bu daġı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [müstahkemdür, -dür]

müştāk ol-: Arzulamak, özlemek.

müştāk olupdur saġa bu 'āşık-ı cānı / bî-ĥadd ü nihāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 2). [müştāk ol-, -up, -dur]

müslmān: Müslüman, iman eden.

dün seçmedünġ aġyārı itingden nişe yā Rab / fark eylemedünġ gebr ü **müslmān** arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [müslmān,]

ĥatt u ĥālî zikrin onuġ koyma aġzıngdan müdām / ger **müslmānsın** Hidāyet terk-i Qur'ān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [müslmānsın, -sın]

muṭī'i ol-: Teslim olmak, boyun eğmek, birinin egemenliğini kabul etmek.

cemālîng ayını ger seyyidimdin görse / muṭī'i ola ĥamu da'vîsi siyādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [muṭī'i ol-, -a-i]

mutlak: Mutlak, şartsız, kesin.

ister idi kaşuġa **mutlak** şebîh olmak hilāl / bengzi şarardı özin bu fikr ilen baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [mutlak,]

muvāfık: Uygun, münasip.

mübārek olsun ey sultān-ı 'ālem faşl-ı nev-rüzünġ / müsā'id giceden giceng **muvāfık** rüzdan rüzünġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [muvāfık,]

didim yüzüme koy yüzünġi bir dem ey gülüm / didi ĥaçan **muvāfık** ola bā-semān semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [muvāfık,]

müvekkil ol-: Yanında bulunmak.

sefer 'azîmeti gönġlüm mükemmel oldı māġa / iki ferîşte hem öldüm müvekkil oldı māġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [müvekkil ol-, -dı]

müy: Kıl.

yüzünġden ayruġ bāġ ile bustāna olman mültefit / ol rüy-ı kūy u **müydur** bāġ u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [müydur, -dur]

müy-miyân: Kıl gibi ince belli.

çekmezüz baş u Hidāyet ser-i mû tîğından / kılcadır boynumuz ol **müy-miyân** her ne kıla (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [müy-miyân,]

müzâyaka: Sıkıntı, darlık, yokluk.

ger yâr cān dilerse revān vir ānga göngül / cānān ile **müzâyaka** cānunğ çün eyleme (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [müzâyaka,]

N

nâ-çâr: Çaresiz, âciz, dertli.

derdim ruḥ u lebîṅ giderür yâ sögüşlerüṅ / gül şekker ilen olmasa **nâ-çâr** bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [nâ-çâr,]

nâdân: Bilgisiz, câhil.

kaş ucın gösderüp dil aldı ol ay / meni **nâdân** görüp şatdı sınıḥ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [nâdân,]

nâfi: Faydalı, yararlı.

bolmasa tîḡîṅ dudaḡıṅnı şorar susız gönḡül / la'î **nâfi'dür** belî her gâh kim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [nâfi'dür, -dür]

nâ-gâh: Ansızın, birdenbire.

bu nev' kim odlar yanar tâb-ı ruḥından sînede / **nâ-gâh** âhımdın göre 'âlem tutuşmış yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [nâ-gâh,]

ey ki şîr-efken gözünḡ teg çeşm-i âhû olmaya / ger disem âhû âṅa **nâ-gâh** âh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [nâ-gâh,]

nâ-geh: Ansızın, birdenbire.

o serv bâḡda çü gülgeşt ider Hidâyet yiter / tiken yapuşmaya **nâ-geh** biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [nâ-geh,]

nâgeh: Ansızın, birdenbire.

yarma ey pîr göḡsünḡi men teg o cevlan eylegeç / ürkmeye gül-gün semendi **nâgeh** özge cû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [nâgeh,]

yüzünḡ görmek didim dün gün ki **nâgeh** ma'nî görsetdüṅ / ne şüret bu ne ma'nîdür ta'âla'llâh zihî şânî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [nâgeh,]

nâgehân: Ansızın, birdenbire.

men öliceḡ ger yüz ildin şonḡra dāmānıṅ duta / **nâgehân** bir ḡâk-i reh bil kim ḡubârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [nâgehân,]

ey gönḡül maṭlûbı çün her yirde ḡâzırsın māṅa / ḡâfil olma kim aparur **nâgehân** bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [nâgehân,]

nahl: Hurma ağacı.

cân gülşeninde beslemişem bir nihâli kim / dâyim hadeng-i guşşadur ol **naḥlden** berüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [naḥlden, -den]

yaş tökse ayağına n'ola göz o leb için / **naḥli** suvaranlar öle bir gün raḥab için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [naḥli,]

naḥl-i kadd: Fidan boy.

ey sidre boylu görmedi ḡāyetde müntehā / naḥl-i ḡaddūḡ kimi daḥı serv-i ḡemān ḡemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [naḥl-i ḡadd, -üḡ]

nā-ḥoş ol-: Beğenilmeyen olmak.

niḡe göḡlūḡ didi yār oḥım için nā-ḥoş ola / yayı şundum ki biraz oḥ atar isenḡ ḥoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [nā-ḥoş ol-, -a]

nā-kāmlıḡ: Mutsuzluk.

şormek isterken lebūḡ öldi Hidāyet derd ile / lebleringden almadı kāmī zihī **nā-kāmlıḡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [nā-kāmlıḡ,]

nakāre: Davul, def.

gelgeḡ seni nefīre götürem dir ü menüm / göḡlimde ḡalınur bu feraḥdan **nakāreler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [nakāreler, -ler]

nakb: Delme, delik.

seyl-i sirişk ile düredürler cihāna **nakb** / oḥşandılar görūḡ iki niḡāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [nakb,]

nakd: Akçe, para II Can sermayesi, varlığı.

cân il üsne dutmuşam k'ol terk-i yağmāya diye / ey Hidāyet cân u dil **nakdini** talatdur maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [nakdini, -i, -n, -i]

nakḡā: Resmeden, süsleyen. II Allah.

ezel **nakḡāşı** ḥüsnuḡ teg yüküş şuret nigār itdi / velī körk ile hīḡ ḡansı seninḡ teg olmadı vāḡı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [nakḡāşı, -ı]

görmedi 'aḡlım gözi nakşinḡ kimi / doğrusı **nakḡāşinḡa** kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 6). [nakḡāşinḡa, -inḡ, -a]

nakḡā: Resmeden, süsleyen. II Göz ve kirpik aşıḡın gönlüne açtığı yaralarla birer nakḡāş olarak nitelendirilir.

gözleri **nakḡāşı** şol kirpüklerinin līḡasın / kanıma banmış gül evrāḡını efşān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [nakḡāşı, -ı]

nakş: Nakış, resim, süs.

nigâr u **nakş** ile meclis bezeklü çağında / ne **nakş** şaldı araya gör ey nigâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [nakş,]

nigâr u **nakş** ile meclis bezeklü çağında / ne **nakş** şaldı araya gör ey nigâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [nakş,]

nakş: Nakış, resim, süs. II Hile, aldatma.

çoḡ **nakşına** gök ile yiring olma muḳayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [nakşına, -ı, -n, -a]

ol kad u zülf ü ağız **nakşına** tā baḥmadı dil / mekteb-i 'ışkda fehmi eylemedi **nakş** elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [nakş,]

ol kad u zülf ü ağız **nakşına** tā baḥmadı dil / mekteb-i 'ışkda fehmi eylemedi **nakş** elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [nakşına, -ı, -n, -a]

nakş: Nakış, resim, süs. II Sevgilinin saçı ayva tüyü veya benlerle dolu yüzü.

görmedi 'aqlım gözi **nakşing** kimi / doğrusı nakḳāşinga kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 6). [nakşing, -ing]

ḥaḳḳing şifâtını görübem sen nigârda / ol veche nâzıram men o **nakş** u nigârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [nakş,]

nakş: Nakış, resim, süs. II Yazı (sevgilinin gönle işlenmesi).

vişâlin isteyen geç ḥamudan kim bulmaya vaşlın / dil u cān şafḥasından kim ki ḡayruṅ **nakşın** arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [nakşın, -ı, -n]

nakş id-: Nakış yapmak, bezemek, süslemek. II Bir etkinin, olayın kalıcı ve etkili olmasını sağlamak, onu aklına, zihnine iyice yerleştirmek, kazımak.

dil ü cān kaş u ağız **nakş** iderler görseler 'aynuṅ / niçük kim nūn u hî şeklin müneccimler Ḳur'ân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [nakş id-, -er, -ler]

nakşını çek-: Nakşetmek.

çekmek isterdi kaşı **nakşını** üstād-ı ezel / baḥdı çün şüret-i zibāsına ḥayrān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [nakşını çek-, -mek]

nāle: İnilti, inleme.

yarıp ey **nāle** boğazdan çekil āḥir göreyim / sāṅa kim didi fiḡān eyle meni 'āleme çaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [nāle,]

ger ğam ayağı şunsa vü ger **nāle** şerbetin / andan ne gelse hāste Hidāyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [nāle,]

yana gönglūng ānglasāng cānā Hidāyet āhını / nişe kim yanmış kişining **nālesi** dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [nālesi, -si]

nālesin kesmez göngül kūyında tā yüzün görer / bāğçede gül var iken bülbül haçan hāmūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [nālesin, -si, -n]

her niçe ğark olur yir ü gök kanlu yaşuma / od şaldı āh u **nāle** benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [nāle,]

āngmazlar ilde bir o yüzi lāleler meni / her niçe āngdurur olara **nāleler** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [nāleler, -ler]

ger çerh dağı men tegi ser-geşte olmasa / bu ağladuğı pes ne durur āh u **nālesi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [nālesi, -si]

bağmayup ötdi iti **nāle** vü efgānıma dün / yādigāri mānga bu **nāle** vü efgān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [nāle,]

bağmayup ötdi iti **nāle** vü efgānıma dün / yādigāri mānga bu **nāle** vü efgān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [nāle,]

her gūşede yüz **nāle** vü feryād u figāndur / şol tīr ü kemāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [nāle,]

nāle çek-: İnelemek.

şimdi ki çeker nāle gülistānda ‘anādil / gel bāde-i gül-gün çek ü kırtul zi-‘anādil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [nāle çek-, -er]

gözlerūng cānıma urduğça hadeng-i müjei / çekerem nāle ilinden diyerem āh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [nāle çek-, -er, -em]

nāle-i zār: Ağlamanın iniltisi.

hicrūngde senīng eşk ile bu nāle-i zārım / ol birisi nīsāndur u bu birisi nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [nāle-i zār, -ım]

nāme: Mektup. II Aşk bir namedir. Sevgilinin yanağındaki ayva tüyleri kağıt üzerinde bir mektuptur. Yine saç, yanak üzerindeki duruşuyla Çin şahından Rum ülkesine gönderilmiş bir mektubu andırır. Aşığa sevgiliden gelen mektup bir vuslat etkisi yapar.

kāfūr üze müşk ile sevād eylemedūng hīç / bir **nāme** ile bendengi şād eylemedūng hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [nāme,]

sığışmas nāmede şerh-i cüdāyī / Hidāyet **nāme** gönderme özūng var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [nāme,]

sığışmas **nāmede** şerh-i cüdāyī / Hidāyet nāme gönderme özūng var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [nāmede, -de]

her şâm-ı ğam kim anda nesīm-i belā eser / eyyām-ı hicr ü **nāmelerümdin** virür haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [nāmelerümdin, -ler, -üm, -din]

olmaz tamām kıışa-ı şevkı Hidāyet'üng / her dem eger cenābunga yüz **nāme** yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [nāme,]

nāme-i hasret: Hüzün namesi.

ķazā-yı hükm-i ilāhī irişdi peyk-i ecel / getürdi **nāme-i hasret** zevāle döndi kemāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 15). [nāme-i hasret,]

nāmūs: Namus, edep, terbiye, hayâ.

'ışķı bize dünyede **nāmüsdur** / līk aṅga 'āşıklığımız oldu teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [nāmüsdur, -dur]

açanda söz içinde o şīrīn-dehān dehen / **nāmūs** u 'ār eri olur der-zemān zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [nāmūs,]

nār: Ateş.

kāfir olam götürmesem īmānı ḥālīnge / cün gördüm oldu **nār** aṅga gülşen-i ḥalīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [nār,]

yansam n'ola 'ışķıṅg odı ilen / gör cūbı ki niçe nūr ider **nār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [nār,]

na'ra: Nara, yüksek sesle bağırma.

atlandı meger seyr içün ol şāh-süvārum / kim her yaṅgadan **na'ra** gelüp yiri yörüdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [na'ra,]

nār-ı caḥīm: Cehennem ateşi.

niçe biraḥa çerḥ meni miḥnet ü bīme / yā niçe firāķıla yaḥa nār-ı caḥīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [nār-ı caḥīm, -e]

naşīb: Nasip, pay, hisse, kısmet.

dün bād ḥāk-i kūyīṅg aparurken oğradım / göz almayup oturdı didim al **naşībdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [naşībdür, -dür]

naşīb eyle-: Nasip etmek, kısmet eylemek, bahşetmek.

aṅga birer cūr'a naşīb eylegil / baḥşāsın şayma ḥasīb eylegil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 30). [naşīb eyle-, -gil]

naşīb ol-: Mutluluk veren güzel şeylere erişmek, ulaşmak, kavuşmak.

didim olmağa ayağūḡda göḡḡl ḡasreti var / didi ger aḡa naşīb olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [naşīb ol-, -ur]

kıl aḡa bir cūr'a keremden naşīb / olmasa baḡşış aḡa itgil ḡasīb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [naşīb ol-, -ma, -sa]

ger naşībī göḡḡlümūḡ şol nāvek-i dil-düz olur / devlet ü baḡtı sa'īd ü ṭālī'i fīrūz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [naşībī ol-, -ur]

nāsiḡ: Nasihat eden, öḡüt veren.

... / **nāsiḡ** diyer ki 'işḡ işine kılma çoḡ heves (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [nāsiḡ,]

nā-tüvān: Kuvvetsiz, güçsüz, zayıf.

ger fīl çekse mūr sıfat **nā-tüvān** olur / ḡam yüki kim Hidāyet ḡūnīn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [nā-tüvān,]

her niçe **nā-tüvānsa** Hidāyet mişāl-i mūr / yār firāḡıḡı çekedür ü bārī fīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [nā-tüvānsa, -sa]

nā-tüvān it-: Zayıf, güçsüz düşürmek.

giryānīḡ kulaḡı egilse 'aceblemeḡ / kim baḡıcaḡ reg ü beyni nā-tüvān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [nā-tüvān id-, -er]

nāvek: Ok. Bkz. oḡ

her ḡaçan sünbül-i gül-püşīḡıza şāne deḡer / yüz belā **nāveki** men ḡāl-i perīşāna deḡer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [nāveki, -i]

yaḡış teg ger seper ol Türk **nāvek** / Hidāyet virme yan seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [nāvek,]

ol kemān-dārūḡ teninde cānīḡa **nāvekləri** / dut 'azīz anı göḡḡl çün kim gelür ıraḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [nāvekləri, -ler, -i]

nāvek-i dil-düz: Gönül delen, kalbe batan ok.

ger naşībī göḡḡlümūḡ şol **nāvek-i dil-düz** olur / devlet ü baḡtı sa'īd ü ṭālī'i fīrūz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [nāvek-i dil-düz,]

nāz: Naz.

cān perdesi çāk olur kim aḡrımasun şol il / her ḡāḡ ki **nāz** ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [nāz,]

ey dil dariḡma **nāz** u 'itābından ol meḡīḡ / şād ol neden ki var senīḡilen 'ināyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [nāz,]

nazar: Bakma, bakış.

tâ bir **nazar** ol zülf çü zencîrîngi gördüm / bildüm bu selâsil dil-i dîvâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [nazar,]

ey kim dirsiz **nazar** kaç' eyle andan / anğa bengzer manğa bir baḡ göziṅ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [nazar,]

Hidâyet arı **nazarlan** siv anı tâ sivsün / neden ki Taṅrı siver her kimi ki tãhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [nazarlan, -la, -n]

nazardın ḡâyib olgeç ol boyı dal / elif teg kâmetim ḡamdın olur dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [nazardın, -dın]

gülşende dâne bulmayıcaḡ kuş helâk olur / bu vech ile **nazardan** ıraḡ itme ḡâlûṅi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [nazardan, -dan]

ḡaḡkını gördi Hidâyet nazar itgeç anğa şâh / uş bu ma'nî ile kim er **nazarı** ḡaḡ **nazarı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [nazarı, -ı]

ḡaḡkını gördi Hidâyet nazar itgeç anğa şâh / uş bu ma'nî ile kim er **nazarı** ḡaḡ **nazarı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [nazarı, -ı]

bir **nazar** görmek için kanunḡı ger aḡıda yâr / ey Hidâyet yörü ḡam yime vü ḡoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [nazar,]

nazarı var idi geh ḡâh menümlen itiniḡ / neyleyem âh ki kaç' eyledi mendin **nazarı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [nazarı, -ı]

nazarı var idi geh ḡâh menümlen itiniḡ / neyleyem âh ki kaç' eyledi mendin **nazarı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [nazarı, -ı]

cân u dil ister idiḡ baş ile koydum **nazara** / isteseng söyle nedür bendeden ey mäh daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [nazara, -a]

Kerbelâ-yı ḡam-ı hicrûṅde şehîdem çü Ḥüseyn / bir **nazar** tâ ki gözüm gördi bu vech-i Ḥasenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [nazar,]

nazar it-: Bakmak.

ḡaḡkını gördi Hidâyet nazar itgeç anğa şâh / uş bu ma'nî ile kim er nazarı ḡaḡ nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [nazar it-, -geç]

dünyîye aldanma vü hem mālına / bir nazar it özgelerûṅ ḡâline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 62). [nazar it-,]

nazar kıl-: Bakmak, dikkat etmek; ihsanda bulunmak, ilgilenmek, yardım etmek.

kâmetûṅ görsedüben kıl nazar aḡvâlîme kim / serv-i ra'nâ çaḡı vü nergis-i şehlä demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [nazar kıl-,]

nazar koy-: Bakmak.

dirmesün müdde'î 'ömri budağından beri kim / bir nazar koymadı baḡma berisin sîm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [nazar koy-, -ma, -dı]

nāzenîn: *Narin, incecik, nazlı, cilveli II Sevgili.*

dönderürse yaş ile devrân meni pergâr teg / dönmezem her nesneden ol **nāzenînden** dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [nāzenînden, -den]

nāz-ı 'ışk: *Aşkın cilvesi.*

nāz-ı 'ışkūḡdan Hidāyet ger yanarsa çekmez āh / zāhidūḡ savuḡlıḡındandır ki āh-ı serdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [nāz-ı 'ışk, -uḡ, -dan]

nāzır: *Bakan, gözeten.*

ḡaḡkīḡ sīfātını görübem sen nigārda / ol veche **nāzıram** men o nakş u nigārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [nāzıram, -am]

nāzır bul-: *Eşini, benzerini bulmak.*

niçe ki istedi vü gördi munça âdemden / nāzır bulmadı gerdün gözi dü-'âlemden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [nāzır bul-, -ma, -dı]

nāzük: *Nazik, ince, narin.*

giyüp ilden ile yağlıḡ lebinden būseler cırlar / görūḡ **nāzük** ḡayālın kim 'aceb sipāhī yağlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [nāzük,]

bir zamân terlik giyüp ey şūḡ çıḡ ol bāḡdan / tā ki dāḡ dāḡ olmasun **nāzük** teniḡ ol bāḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [nāzük,]

nāzüklik: *Naziklik.*

şīrīnlik ile oḡşamaya ol ḡadīse ḡand / **nāzüklik** ile beḡzemeye gül-beden beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [nāzüklik,]

ne: *Ne, nasıl.*

senden **ne** dil ü dīde ilen gizlū diyem rāz / her dīde vü her dil ile bīnāsın u ḡüyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [ne,]

ḡāl-i müşkīnūḡ görēnden berlū ey ḡūrī seniḡ / ḡālden düşdüḡ iḡen bilmen **ne** ḡāletdür maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [ne,]

dün söyleme Hidāyet'e ma'sūḡ u bādeden / var epsem ey faḡīḡ kim āḡa **ne** çāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [ne,]

nigâr u nakş ile meclis bezeklü çağında / **ne** nakş şaldı araya gör ey nigâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [ne,]

cân âl yüzüñgle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider velî bilmez **ne** al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [ne,]

zülfin görüp **ne** âh ki çekdümse bilmedi / bilinmeye kıra gicelerde belî tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [ne,]

ne serhoşlardur ol gözler yüzüñglen kaçlaruñgıan kim / güle karşı çekerler mi hemîşe ikki zevrakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [ne,]

ten idi 'âlem ü cân zât-ı şerîfi **ne** diyem / ki **ne** Türkin koyuban bütti cân oldu revân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [ne,]

seyl ahtıdı vü gözüm kaldı çü bir dem sensiz / gör **ne** tûfân ola ger bir niçe gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [ne,]

danışmazam dehâni sözi 'aql u dânişe / her câhil ile sırnı kimesne **ne** danışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [ne,]

ne yiring k'ol perî öter yirine / lâle vü serv ü gül yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [ne,]

câm-ı vişâl nûş ider iken irişdi hicr / devrân songı görüñg **ne** ağu katdı aşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [ne,]

bu şükri mazharınıñ ağız sırrını **ne** bile / göñgöl ki bilmegine 'acız ider velî **ne** bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [ne,]

'aceb belâ ki göñgülle halâyık ilinden / **ne** ayru vara bilürem o serv ile **ne** bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [ne,]

yâ Rab bu **ne** yüzdür kim anı gördi Hidâyet / hayrân kaluban dir ki ta'âla'llâhu ve şâne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [ne,]

yâr ilen hem-dem olup içer Hidâyet câm-ı vaşl / bu melâletden rakîbi gör **ne** yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [ne,]

veh **ne** 'ış ider idi haste göñgöl la'li ilen / bir gice düşse idi bî-hod u bî-huş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [ne,]

men menligimdenem bu melâletlere sezâ / menden **ne** kütlu gün ola kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [ne,]

bedenin şordum anıñ kim nedür ey dil didi kim / ey Hidâyet **ne** diyem men saña cåndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [ne,]

bedenin şordum anıñ kim **nedür** ey dil didi kim / ey Hidâyet **ne** diyem men saña cåndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [nedür, -dür]

ne şeker yidüğini bilmedi kimse diliniñ / hamu ağızlar içinde bu mesâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [ne,]

ne: Ne, hangi.

yâ Rab ki **ne** iş düşse Hidâyet'ning ilin dut / senden budur ol düşmese ey düst temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [ne,]

Hidâyet oğur iken dün habîb dīvânın / rakîb irişdi didi kim yana **ne** dīvândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [ne,]

kara zülfüng ki deger la'line her lahza anıng / **ne** şıfât ile kılam vaşfını kim câna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [ne,]

cân oğurlar gözi 'aşık dil-i bî-rahmı anğar / **ne** maħalde gözüngiz anğdurur ol oğrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [ne,]

söyle didüng Hidâyet'e hayrân **ne** veche sen / ey cân u dil cemâlünge hayrân **ne** söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [ne,]

her günde kanlu yaşuma garkam bu dîdeden / gel gör ki senden ayru **ne** günde **ne** demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [ne,]

özine her kim oğın tedbîr ider yâ hancerin / âh kim men kalmışam bilmen **ne** tedbîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [ne,]

rakîb aldı tiken teg bu gûlnüng âl etegin / göngül **ne** al ilen olsa ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [ne,]

tâ seni buldum **ne** yirde var ise yâdıngla-am / haqqı bilen handa varsa haqdan ayru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [ne,]

burada görmesem devlet yüzini / **ne** bir kim yüze yüz gördüm yüzini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 4). [ne,]

ne: Ne, hangi şey.

görsset diding **ne** gelse ilüngden maṅa rakîb / ger Tanğrı koysa ölmez isem görsedem saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [ne,]

didüm ey gün yüzüngi görsset gözimden **nem** gider / didi ger sen teg yüzi seyl ahıdırsa **nem** gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [nem, -m]

ger ğam ayağı şunsa vü ger nâle şerbetin / andan **ne** gelse haste Hidâyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [ne,]

ger bağrunğı yaram dir iseng tâ görem **ne** var / cāndan Hidâyet eyleye efgān ki yār yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [ne,]

göngül kararın u cân şabrın aldı dir hanı göz / didim hayālünge şor gözde **nem** ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [nem, -m]

didim saṅa yarar **ne** ki kılsaṅ maṅa cefā / Tanğrıya yaraşur didi her nesne kim kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [ne,]

virse Hidâyet yār öpüş ister mi ki cân u göngül / sende **ne** var anıng gerek niçün kim anıngdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [ne,]

şanma kadrüm itinden artuğdur / men **ne** ittüm olam itinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [ne,]

gidüpdür cân u dil yanar ğamunĝla kimse bilmez kim / **nedür** sırrı bu cân-bāzunĝ **nedür** hālî bu dil-süzünĝ
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [nedür, -dür]

cānā saĝa göngül ğamı yā gör **nemi** diyem / sensiz hezār derde esirem **nemi** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [nemi, -m, -i]

bu dīde-i pür-nemle cân içen tufeylīngdür senīng / sen hōd bilürsin dil-berüm **nem** vardur daĝı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [nem, -m]

meni dīdārdan çoĝ da'vet itme mescide zāhid / **ne** keşf olur mānĝa bir söyle ol dīvāre baĝmaĝdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [ne,]

tā benefşe **ne** didi zūlf-i perīşānīng için / k'ēngseden çekdi dilin dest-i kaza anīng için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [ne,]

yā Rab **neme** apardı beni ol kaşları kemān / kim men kemīnesiyle işidür kemīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [neme, -m, -e]

bu şükri maẓharīnīng aĝzı sırrını **ne** bile / göngül ki bilmegine 'acz ider velī **ne** bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [ne,]

'aceb belā ki göngülle ħalāyık ilinden / **ne** ayru vara bilürem o serv ile **ne** bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [ne,]

ser-i kūyından eserdi getürüp bū-yı neşim / düstlar çāre **nedür** şimdi bulunmaz eĝeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [nedür, -dür]

al ilen aldı cân u göngül 'aynunĝ alası / mekr itdüĝi nedür daĝı **ne** koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [ne,]

senden Hidāyet incimez ey cân **ne** kim gelür / hoşdur **ne** olsa bendeye ħaĝķīng ħavālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [ne,]

zāhid bu şorduĝunĝ **ne** kim ol gül-beden ħanı / zāhir durur güneş tegi dil-ber gören ħanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [ne,]

cân u dil ister idīng baş ile koydum nazara / istesēng söyle **nedür** bendeden ey māh daĝı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [nedür, -dür]

dil menden istedünĝ başla cân daĝı senīng / dönmen **ne** ise sen büt-i dil-ĥvāh buyruĝı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [ne,]

bu yalĝuzlīĝda gördüm dīde **nemdür** / çü gördüm kimsenem yoĝ şora **nemdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [nemdür, -m, -dür]

ne: Şaşma veya abartı bildiren bir söz.

aĝız açsam ħikāyetüm dimege / dir Hidāyet daĝı **ne** ĝavĝādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [ne,]

yā Rab **ne** bāĝ verdidür ol lāle yüzlü kim / gül gördi zūlf ü 'arızını derdüm oldu ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [ne,]

yitürdüĝiçün ol lebe sāĝar dehānını / gel gör şurāĥī sākī ilinden **ne** kan töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [ne,]

alup gönglümni kanım tökdi la'ling / **ne** diler dağı mende kanı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [ne,]

yüzüñ görmek didim dün gün ki nāgeh ma'nī görsetdüñ / **ne** şüret bu **ne** ma'nīdür ta'āla'llāh zihī šānī' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [ne,]

yüzüñ görmek didim dün gün ki nāgeh ma'nī görsetdüñ / **ne** şüret bu **ne** ma'nīdür ta'āla'llāh zihī šānī' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [ne,]

ne mübārek karasın bāğ-ı ruḥında ey zülf / ki ḥamu lāle vü berg-i güledür tekye-geḥiñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [ne,]

gidüpdür cān u dil yanar ḡamunḡla kimse bilmez kim / **nedür** sırrı bu cān-bāzunḡ **nedür** ḥālī bu dil-süzünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [nedür, -dür]

ḡalk arasında be-ḡāyet bī-dil u dīn olmışam / zülf-i müşkīni ḡamından gör **ne** miskīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [ne,]

lebiñ şarābı dururken ḡıız şarābı **nedür** / ḡaçan göze görünür bu su var iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [nedür, -dür]

ḡonçe Ḳārūn'ı **ne** altunlar ki kılmışdı nihān / mehd-i gül şaḡn-ı gülşende 'ıyān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [ne,]

su kıraḡına meger kim ola şol serv-i revān / gör Hidāyet ki gözüm suyu **ne** sāyıl kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [ne,]

ne: Neden, niçin.

sen gül-beden yolında niçe cān baş oynasam / hīç bāba yaza-men men-i bī-dil **neden** saḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [neden, -den]

küyünḡda mesken itdi göñgöl yaḡma hicr ile / çün cennet ehlidür **ne** virür-sin 'azāb aḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [ne,]

ey Türk gitdi cān u dil ü 'aql u dīn saḡa / hīç dinmedünḡ benimle **nedür** munça dīn saḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [nedür, -dür]

oḡı gitkeç yüregümden derdüm artar şor **neden** / yüz urur saḡalmaḡa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [neden, -den]

göñglüme düşkeç lebi 'aksi **neden** göz kan töker / dem gelür bildüm Hidāyet göz yolından dem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [neden, -den]

iti çulına baḡdum ol avcı büt-i şūḡunḡ / didi ki Hidāyet **ne** baḡarsın kefeniñdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [ne,]

aḡyār hīmilen meni ger yār iki böler / incimezem **neden** ki rakībimle çüb keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [neden, -den]

kızıl kan ile boyansa saru beñzim **ne** ḡam ey dil / maḡa ol ikki 'ālemde yaḡīn bil kim yüz aḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [ne,]

cān istedi vişāline şorḡaç bahā **nedür** / virdüm göñgülle cān didi var kim bahānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [nedür, -dür]

şordum fakîhe hâli **nedür** cân kuşına yâr / didi ne bilsün ol şıgır anı ki dânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [nedür, -dür]

şordum lebin hûnî diyüp kıldı kışâş itdim **neden** / mundan didi kim hûnîning meyli hemîşe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [neden, -den]

ol gün ki tâb-ı vechine şem'-i felek pervânedür / kaşın çatup menden öter kılmaz mânia pervâ **nedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [nedür, -dür]

neden benim kimi geh şararur gehî kızarur / degülse la'li meyi katına şerm-sâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [neden, -den]

dudağıng âlina iren döyer gözüng mekrin / **neden** ki çağır içen hâlet-i humâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [neden, -den]

didüm ki hâtırunga düşmezem **neden** hergiz / lebi tebessüm idüp söyledi ki hâtırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [neden, -den]

Hidâyet arı nazarlan siv anı tâ sivsün / **neden** ki Tangrı siver her kimi ki tãhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [neden, -den]

neden itdi benim bağırmda ey ebrû-kemân oñung / çü söylerler halâyık bu mişil kim yañşılığ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [neden, -den]

oñı efgânlar kılar geçer Hidâyet şor **neden** / hânsı yaydan güç görer yâ Rab ki men kurbân ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [neden, -den]

ağyâra yâr olup mânia cevritdügüng **nedür** / kaşduñ helâkim ise bu kayğu yiter mânia (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [nedür, -dür]

ger tipdise iting başına müddeî **ne** gam / devlet başında yoñdur anıñ devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [ne,]

dem görsedüp cemâlini dem gizler ol şorung / her dem meni bir odıla yañmağ revâ **nedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [nedür, -dür]

zâhide sersâm söylersem meni 'ayb eylemeñ / sıvmemek mañbûb u mey fi'li **nedür** sersâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [nedür,]

ey güneş duyduñ mı âfâkı **neden** dutmış duman / şâm-ı hicriñde Hidâyet âh u efgân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [neden, -den]

göñül güler göricek kaşın ol dil-ârânung / **neden** ki gülse gerek yüzine yengi ayung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [neden, -den]

senden ırağ çektüğimi derd ü guşşadan / sen hem bilürsin ey şeh-i hûbân **ne** söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [ne,]

dün öldürem didüng gamımı kim ki yir **neden** / öldürmedüng Hidâyet'i men hem bu gamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [neden, -den]

şehlâ gözi şayruları dirler şorar yâ Rab **neden** / şormaz men-i mehcûrî kim çoñdan anıñ bîmâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [neden, -den]

teşhîr eger degülse bu yañduğları **nedür** / karşıda taşlar koyuban âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [nedür, -dür]

maṅga kapuṅda **neden** dem-be-dem oğrar aḡyār / cennet ehli olana çunki 'azāb oldu ḡarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [neden, -den]

oldum ol kapuda maḡrūm yüzüṅ görmeyüben / Ka'betu'llāhda **neden** ḡayr u şevāb oldu ḡarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [neden, -den]

didi ḡālīṅ **nedür** söyle didim ey şūḡ-ı sengin-dil / esir olduğımı ya'nī o ḡaṭṭ u ḡāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [nedür, -dür]

neden bağlar ol şūḡ dülbend aḡzın / **ne** artuḡ didi kim kıılır bend aḡzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [ne,]

neden bağlar ol şūḡ dülbend aḡzın / ne artuḡ didi kim kıılır bend aḡzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [neden, -den]

aḡyār dirse kim gözi yaşı degül anıṅ / şoruṅ yaşıım degülse **neden** şür olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [neden, -den]

aḡyāra tuş idip meni ayırdı yārimdin felek / kaşdımdadır tā bilmezem daḡı **ne** engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [ne,]

bahār mevsimi bī-cām-ı bāde olma vü bil / **nedür** gülüṅ ḡadehi lāleniṅ piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [nedür, -dür]

muḡtesib avradına dir ki şurāḡī doldur / ger o doldurmasa bu kūze **neden** boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [neden, -den]

gözüme lebi 'aksi ḡiç bāb düşmez / **neden** meyl kıılmaz o şīrīn bulaḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [neden, -den]

irişe yāra göṅgöl secde kılsa 'ādet ile / **neden** ki bende bolur ḡurb-ı ḡaḡ 'ibādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [neden, -den]

firībine göṅgöl virme **neden** gül şāhid-i ra'nā / yaman yaḡşını fark itmez virür her dem göṅgöl pīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [neden, -den]

göṅgöl şād ol ḡam u şādını bu 'ālemde yek-sān dut / **neden** kim ḡiç tedbīr ile yoḡdur çāre taḡdīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [neden, -den]

ne şorarsın şanemā ḡaste Hidāyet ḡaberin / ḡaberiṅ aṅḡayalı yoḡdur özündin ḡaberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [ne,]

ey dil darıḡma nāz u 'itābından ol meḡiṅ / şād ol **neden** ki var seniṅilen 'ināyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [neden, -den]

ger çerḡ daḡı men tegi ser-geşte olmasa / bu aḡladuḡı pes **ne** durur āḡ u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [ne,]

al ilen aldı cān u göṅgöl 'aynuṅ alası / mekr itdüḡi **nedür** daḡı ne ḡoydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [nedür, -dür]

ḡorḡu **nedür** fenādan eger var ise bekā / ummek bekā ne āḡı ger olsa fenā ḡüni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [nedür, -dür]

kimseye çün kılmadı dünyā vefā / munça anıṅḡün **ne** çekersin cefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43). [ne,]

her ھاs için ot kimi yanmağ **nedür** / su kimi her cāya boyanmağ **nedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [nedür, -dür]

her ھاs için ot kimi yanmağ **nedür** / su kimi her cāya boyanmağ **nedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [nedür, -dür]

ne: Hangi şeyi, neyi.

senden cefādan özge Hidāyet **ne** uma kim / çün çın imiş bu nükte ki 'ömr eylemez vefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [ne,]

gönglimde tohm-ı mihr-i lebin ektim ahdı kan / gözden belī **ne** ekse kişi ber hemān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [ne,]

bād esüp yaprağ güli örter teg āhımdın bu serv / il yüzine dutuban menden **ne** pinhān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [ne,]

cānā saṅga şikāyet-i hicrān **ne** söyleyem / çün yoḥdur ol hikāyete pāyān **ne** söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [ne,]

cānā saṅga şikāyet-i hicrān **ne** söyleyem / çün yoḥdur ol hikāyete pāyān **ne** söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [ne,]

dingeç gamuṅdan ağızuma çalduṅ ki söyleme / şimdın gerü **ne** dineyem ey cān **ne** söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [ne,]

dingeç gamuṅdan ağızuma çalduṅ ki söyleme / şimdın gerü **ne** dineyem ey cān **ne** söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [ne,]

ḥāl u ḥaṭuṅ rumūzı dimen şeyḥ u şūfiye / her dīv için ḥakīkat-ı Qur'ān **ne** söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [ne,]

söyle diduṅ Hidāyet'e ḥayrān **ne** veche sen / ey cān u dil cemālünge ḥayrān **ne** söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [ne,]

'aceblenme gözüṅ yaşı Hidāyet çeşmüṅ aḥıtsa / **ne** umsun mundan özge kimse bu baḥr-ı mu'allakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [ne,]

raķīb ol kūya varduṅça kesilmezsin bu bī-dilden / men-i bīçāreye yā Rab **ne** virdüṅ ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [ne,]

didüm alsam duduṅdan bir öpüş **neng** azala / didi çoḥ ide heves ḥāṭırıṅ ammā azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [neng, -ng]

şeker tegdür lebüṅ şekker dehende / **ne** şekker daḥı ḥoş lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [ne,]

aparduṅ dīn ü dil ey hicr menden / **ne** istersin daḥı neng var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [ne,]

aparduṅ dīn ü dil ey hicr menden / ne istersin daḥı **neng** var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [neng, -ng]

ne: Değildir, yoktur anlamı katan olumsuzluk ifadesi.

māḡa ḡapūḡda **ne** pervā-yı bāḡ u bustāndur / ki görgeç ol yüzi 'ālem māḡa ḡülistāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [ne,]

dün ḡaste Hidāyet'ni iting ḡavdı ḡapūḡdan / dinme didim itdi bura aning **ne** yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [ne,]

ḡöḡlüm heves-i Meşhed-i şāh-ı Necef eyler / yalḡuz **ne** ḡöḡül cān daḡı 'azm ol ḡaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [ne,]

senden raḡibi ḡöḡül **ne** ḡam yigler ise yār / yār olsa yāringligi tiz biline aning (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [ne,]

dil ü cān ile hicrānūḡda **ne** ḡam / il ile ḡara ḡün olur bayram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [ne,]

men **ne** yalḡuz 'ışḡ içinde āb-ı revān il yudum / gitdi dīn ü dil seni görgeç ḡamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [ne,]

bir dişleyem lebin dise dir ḡördüḡing yiter / gözden **ne** aşşı nesne gerek toḡuna dişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [ne,]

yanup şem' pervāne şalsa ḡanadın / **ne** ḡayḡu onunḡ ekmegi düştü yaḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [ne,]

ḡöz kılmasa zülfūḡden o ruḡsāre neḡāre / ḡamdan ḡöḡerüp yaşı azalursa **ne** çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [ne,]

dönmen çekerem özimi bir var aningçün / bi'llāh ki bu dönmeḡligüme daḡı **ne** çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [ne,]

yār için ölenūḡ dīni yār imiş **ne** ḡam / ger yār için Hidāyet ölü şalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [ne,]

ḡorḡu nedür fenādan eger var ise beḡā / ummek beḡā **ne** āhı ger olsa fenā ḡüni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [ne,]

çün māḡa senden ḡelür ey cān elem / cevruḡ ilinden **ne** şikāyet kılām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [ne,]

didi ol şeh ḡayāli olsa yoldaş / **ne** ḡayḡu ger olursa ḡamu yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [ne,]

ne ḡam didi yaḡış teg yaḡsa yaḡı / çü müstaḡkemdür ümīdüm bu daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [ne,]

ne: Ne, ne kadar çok.

senden **ne** ḡam ki ey büt-i dil-cū yiter māḡa / 'ālemde şādām ol ḡam ile bu yiter māḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [ne,]

ne: Sana ne, bana ne` gibi sorularda `ne ilgisi var` anlamına gelen bir söz.

yār itile menüm arama girme ey raḡib / men bile-em anuḡla yōri it sāḡa **nedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [nedür, -dür]

ne 'aceb: *Tuhaf mı, şaşılır mı?*

Nîl'e baħmaz yaşıım gören **ne 'aceb** / öğrenen bahre çaya meyl itmez (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 3*). [*ne 'aceb,]*

zâhid ser-i kūyından anıñ gıtdi Hidāyet / cennet sarı vardı **ne 'aceb** oldısa güm-rāh (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5*). [*ne 'aceb,]*

leblerini sorup ilden gider isem **ne 'aceb** / tîz ola mest onğa her devr ayağı koş ola (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3*). [*ne 'aceb,]*

ördüğü zülf ayağına dolaşursa **ne 'aceb** / dolaşur her kişiniñ ayağına öz 'ameli (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3*). [*ne 'aceb,]*

ne 'aceb: *Ne garip, ne tuhaf.*

yaħşılığ it luţf u kerem pîşe kıl / gör **ne 'aceb** zâtsın endîşe kıl (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 48*). [*ne 'aceb,]*

ne bil-: *Nasıl bilebilir, bilemez.*

şordum fakîhe hâli nedür cān kuşına yār / didi ne bilsün ol şıgır anı ki dānedür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4*). [*ne bil-, -sü, -n]*

ne çi: *"ne...ne..." bağlacı.*

ne yalguz toprağıdur kuhl-ı bîniş taht-ı Tebrîz'e / çi cāy toprağı kim daşı hem ser-küb-ı Geylān'dur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4*). [*ne çi,]*

ne demde: *Ne durumdadır? Nasıldır?*

ey cān nedîmi şorma meni kim ne demde-em / hem-dem ğam oldı gönġlüme sensiz ne demde-em (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1*). [*ne demde, --em-de, --em]*

ey cān nedîmi şorma meni kim ne demde-em / hem-dem ğam oldı gönġlüme sensiz ne demde-em (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1*). [*ne demde, --em]*

her günde kanlu yaşuma ğarkam bu dîdeden / gel gör ki senden ayru ne günde ne demde-em (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2*). [*ne demde, --em]*

yüzünge baħmağ isterken Hidāyet yetti aġyārung / gör ey cān kim **ne demde** kaldı ol bî-çāre baħmağdan (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5*). [*ne demde,]*

ne di-: *Ne denileceği gayet iyi bilinmesine karşın artık konuşmanın anlamsız olacağına farkına vararak, konuşmayı sonlandırmak amacıyla söylenen söz.*

ne diyem şol sevād-ı zülfi için / meni mecnūn kılan bu sevdādur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 2*). [*ne di-, -y, -em]*

ten idi 'ālem ü cān zāt-ı şerîfi ne diyem / ki ne Türkin koyuban bütti cān oldı revān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4*). [*ne di-, -y, -em]*

hayr u şer her ne var çünkü Hidāyet hāk ider / çerh-i devvār ilinden ne diyem āh u fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [ne di-, -y, -em]

ne hācet: Gereksiz, gerek yok.

her kimsenüñ ki hem-demi derd-i habībdür / hem-derdi var anğa **ne hācet** tabībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [ne hācet,]

çünkü didüñ Hidāyet'üñ hālīn / sözlerinden **ne hācet** peygām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 7). [ne hācet,]

ne içün: Niçin.

cān gevdede sen sivgölü cānāne içündür / bes besledüğüm cānumı cānā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [ne içün, -dür]

gözden ağıdur yaş Hidāyet velī ey şāh / kim bilür o dür dāneleri tā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [ne içün, -dür]

ne kim: Nitekim.

n'ola ger yarar ise bağırı ol yār benim / hoşdur ey hāste göñgöl yār **ne kim** yara kılar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [ne kim,]

raķīb ölgeç kıyāmetler koparsa / koyuñ ölsün **ne kim** ölürse ölsün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [ne kim,]

haṭīñ reyhān u zülfiñ müşk-i Çin'dür / **ne kim** dirler senīñ vaşfiñda çındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [ne kim,]

ne kim: Her ne.

senden Hidāyet incimez ey cān **ne kim** gelür / hoşdur ne olsa bendeye hāķķīñ havālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [ne kim,]

durubam baş u cān ilen bu 'özre / **ne kim** fermāñ olursa göz üzre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 8). [ne kim,]

ne kim ol-: Her ne varsa, her şey.

gelse başım aparmağıçün şāh buyruğı / baş koymışam ne kim ola Allāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [ne kim ol-, -a]

ne ne: "ne...ne..." bağlacı.

yanīñda ehl-i dīnler dine bilmez / ne mezhebdür bu ey kāfir ne dīndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [ne ne,]

bu ne kaşr-ı mu'allā vü ne uça tāk u eyvāndur / ki alçaḡ pāyesi bu kaşr-ıḡ gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [ne ne,]

yastanan işigi daşın ḡacerü'l-esved içün / ne vara Mekke saru bir kara daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [ne ne,]

niçe aḡa söz içre Hidāyet ruḡ u zülfüḡ / k'anunḡla ne aḡ dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [ne ne,]

ol söz ü aḡız vaşf iledür sözüm işit kim / ne kimse işitdi bu kelāmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [ne ne,]

velī sensiz maḡa çekdi çeri ḡam / ne bir yoldaş u ne bir yār-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [ne ne,]

başımı iline virgeç idüben tīḡını tīz / ne onıḡ kuruşına baḡar u ne yaşı çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [ne ne,]

ne gicem gicedür şāḡa ne rüzüm rüz ḡaḡ bilür / gözimden tā irāḡ oldı cemāl-i 'ālem-efrüz-ıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [ne ne,]

ne var: Ne olmuş ki? Şaşılabak kadar büyük bir şey deḡil.

ger ḡam çerisi kılsa göḡül kal'asın ḡışār / bir cām-ı 'işret ile anı puzmege **ne var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [ne var,]

nebātī: Nöbet şekerı. II Tatlı söz.

şordum ki datlu şehd mi yoḡsa dehānıḡdur senıḡ / açdı **nebātī** leb didi kim datlu cānıḡdur senıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [nebātī,]

tā Hidāyet'den işitdi şol **nebātī** leb sözün / şekkerin ezdi şekerı vü dükān-ı baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [nebātī,]

nedīm: Sohbet arkadaşı, tatlı konuşan.

ey cān **nedīmi** şorma meni kim ne demde-em / hem-dem ḡam oldı göḡlüme sensiz ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [nedīmi, -i]

nefes: Nefes, soluk; an, zaman.

bir **nefesde** 'āriz-ıḡ gözgüyi eyler tīre-ḡāl / yüzünḡe karşı durup yüzün ger ol fülād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [nefesde, -de]

ger Hidāyet dīdeden dūr oldı ammā her **nefes** / şanma ol leb zıkrı ey sīm-ber aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [nefes,]

vaşf-ı lebiḡde sözlerümi aḡlayan diyer / taḡs-ın saḡa Hidāyet-i bī-dil **nefes** budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 5). [nefes,]

silm-ıḡ ayaḡı yüzünü yüzden kim öldürür / āḡir **nefes** kefende 'abır ile 'anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [nefes,]

İmândur o mâhîng yüzi bu şong **nefesimde** / bir kimsene bulman ki mânia 'arz ide İmân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [nefesimde, -im, -de]

hicriñde cân ile savaşımdur hemî **nefes** / hanı ecel ki yardum ide bu savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [nefes,]

tâ ki başımdan ola bu derd-i ser / bir **nefes** özimden olam bî-haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 24). [nefes,]

nefir: Cemaat, topluluk.

gelgeç seni **nefire** götürem dir ü menüm / gönlimde çalınur bu ferahtan nakâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [nefire, -e]

nefrîn: Lanet okuma, sövüp sayma.

n'eylemişem müdde'îye bilmezem / kim gice gündüz mânia **nefrîndedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 3). [nefrîndedür, -de, -dür]

nekbet: Talihsizlik, bahtsızlık, felaket.

yâr ilen hem-dem olup içer Hidâyet câm-ı vaşl / bu melâletden rakîbi gör ne yatmış **nekbete** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [nekbete, -e]

neler: Çok ve çeşitli şeyler, abartma amacıyla söylenen söz.

men gâh gün cemâlünge gâhî kamer direm / dîvâne olmuşam yana bilmen **neler** direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [neler,]

şaldı belâ töpüglerine fûrkatüng meni / senden ırağ gör ki **neler** geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [neler,]

nem: Nem, ıslaklık, yaş.

didüm ey gün yüzüñgi görset gözimden **nem** gider / didi ger sen teg yüzi seyl ahıdırsa **nem** gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [nem,]

cânâ sanğa gönğül gamı yâ gör **nemi** diyem / sensiz hezâr derde esîrem **nemi** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [nemi, -i]

bu yalğuzlığda gördüm dîde **nemdür** / çü gördüm kimsenem yoğ şora **nemdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [nemdür, -dür]

nem eyle: Islanmak.

ancağ ten ivin dîde-i hûn-bâr **nem eyle** / yandım meni yağ âteş-i dil bir kerem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [nem eyle,]

nem kıl-: Islatmak.

dem-be-dem ey yaş çihrem nem kılup fâş itme rāz / yaş-sen bu yaş ile yahşı degül nemmâmlığ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [nem kıl-, -up]

nemek: Tuz.

şorduğça lebin hâlin yanar dil-i mecrûhım / bir yaraya kim sepseng elbette **nemek** sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [nemek,]

nemmâmlığ: Ara bozuculuk.

dem-be-dem ey yaş çihrem nem kılup fâş itme rāz / yaş-sen bu yaş ile yahşı degül **nemmâmlığ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [nemmâmlığ,]

nere: Nere, nereye.

oturdu atlu sa'âdetle devlet o gence / didim yana **nereye** devlet ü sa'âdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [nereye, -y, -e]

nergis: İri papatya biçiminde ortası yeşil veya sarı, yaprakları gri ve sarı bir çiçek. Suyu, uyuşturucudur. Mahmur bakışı andırır.

semenlen **nergis** ol yüz ü gözünğ hâdimleridür kim / birini **nergis** oğırlar birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [nergis,]

semenlen **nergis** ol yüz ü gözünğ hâdimleridür kim / birini **nergis** oğırlar birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [nergis,]

şâhı üstinden ki titrer **nergis** esende nesim / şâğar-ı meydür şanasing kim humâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [nergis,]

göl yüzine çekdi **nergis** dide oldı ehl-i did / sünbüline il uzatkeç süsen oldı dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [nergis,]

ol ikki **nergis** ögende göngül biryân olur 'âşık / ağırlar ikki ser-hoşnı görüng bir şiş kebâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [nergis,]

nergis-i mestâne: Baygın, mahmur göz.

ey haţunğ reyhan u hâlünğ dâne teg / mestî kim şol **nergis-i mestâne** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [nergis-i mestâne,]

nergis-i şehlâ: Güzel ve baygın bakışlı göz.

kâmetünğ görsedüben kıl nazâr ahvâlîme kim / serv-i ra'nâ çağı vü **nergis-i şehlâ** demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [nergis-i şehlâ,]

neşât: Sevinçli, şen ve şad olma, keyif; yiye içip eğlenme yoluyla hoş vakit geçirme.

çehâr bâliş ü dünyâ degül bisât u **neşât** / bisât yiri degül tîz dirlişürür bu bisât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [neşât,]

neş'e: Neşe, keyif, sevinç.

güldi yaningdan gider ušta Hidâyet yâr iti / yoḥsa **neş'eng** tök yaşıng tâ yolu kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [neş'eng, -ng]

nesh-i reyhân: Fesleğenin kopyası.

ol ki ḥaṭṭ-ı müşk-bârı **nesh-i reyhân** eylemiş / ḥâl imişdür ol ki yüz üzre perîşân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [nesh-i reyhân,]

nesîm: Hafif hafif esen, hoş ve latif rüzgar.

âh eylegeç yüzinden anıng zülfi dağılur / bâğda belî **nesîm** esicek gül tîz açılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [nesîm,]

şâhı üstinden ki titrer nergis esende **nesîm** / şâğar-ı meydür şanasıng kim ḥumâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [nesîm,]

ķonağ oldı gül ü gönçe büstânda yana / **nesîm** altun ile doldurur ķonağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [nesîm,]

titreşüp yaprağ tökende ün ağaçlardan degül / kim çemen eṭfâliniğ üsne **nesîm** eyler figân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [nesîm,]

nesîm-i bād-ı şimāl: Kuzeyden esen latif ve hoş rüzgar.

sipîde dem ki eserdi **nesîm-i bād-ı şimāl** / didim mānga meger ervāḥdan irişe meded (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 3). [nesîm-i bād-ı şimāl,]

nesîm-i belā: Afet rüzgarı.

her şâm-ı ğam kim anda **nesîm-i belā** eser / eyyâm-ı hicr ü nāmelerümdin virür ḥaber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [nesîm-i belā,]

nesîm-i büstân: Gül bahçesinin esintisi.

bes ki envā'-ı reyāḥından ötüp hoş-büy olur / yüz ḥacâlet yir nesîm-i büstândan müşk-i Çîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [nesîm-i büstân, -dan]

nesîm-i nev-bahārî: İlkbaharın esintisi.

kerem kıl ey **nesîm-i nev-bahārî** / men-i bî-çäre ilen ḥaḳḳ-ı yārî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 1). [nesîm-i nev-bahārî,]

nesne: Herhangi bir şey, varlık.

ey dil cihānda **nesne** bulunmaz nigār teg / cehd it nigār ilin duta görgil nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [nesne,]

bir dişleyem lebin dise dir gördüging yiter / gözden ne aşşı **nesne** gerek tohuna dişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [nesne,]

âdem eger hayr ider yoħsa şer / hayr u şer ol **nesne** kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [nesne,]

nesrîn: Hoş kokulu, yaban gülü olarak da bilinen bir cins gül.

Hidāyet girse seyr için o **nesrîn** bir gülistāna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [nesrîn,]

neste: Nesne; şey, bir şey.

ser-i küyında hāk oldı Hidāyet āhîr-i 'ömri / belî her **neste** kim vardur olur öz aşlına rāci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [neste,]

kesile bilmen itingdin nişe kim müşkil olur / kişi bir **nesteye** kim ögrene andan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [nesteye, -y, -e]

kıldı tevekkül ğam-ı 'ışkında dil / olmaya hîç **neste** tevekkül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [neste,]

nesteren: Yaban gülü.

serv kim gördi ki gül-berg-i tarî gönġlek ide / kuça gül-bergi onunġ 'işret idüp **nestereni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [nestereni, -i]

nev': Çeşit, tür, cins.

bu **nev'** kim odlar yanar tâb-ı ruħından sinede / nâ-gâh âhımdın göre 'âlem tutuşmış yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [nev',]

bu **nev'** ile kim düstları yâd idip ağlar / şong ucu Hidāyet ölür aħbâb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [nev',]

müşkil ki gönġül bâġ-ı ruħından vire bir gül / bu **nev'** ile kim haţţung anı çekdi hişāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [nev',]

bu **nev'** ilen ki dîdelerüm kanını töker / tîz günde ġarķa eyleye seyl-âb-ı hûn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [nev',]

nevâyî: 15. Yüzyıl Çaġatay sahası şairi Alî Şîr Nevâyî'nin mahlası.

ger Hidāyet'üng **Nevâyî** kimi rengîn sözleri / niçe kim çoħdur velî dimek gerek bir bir cevâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [nevâyî,]

nev-rüz: Yeni gün; ilkbaharın başlangıcı; bayram.

zülf yüzüñglen muķābil olsa düñdür kim diyer / gice gündüzlen ber-ā-ber olıcaķ **nev-rüz** olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [nev-rüz,]

geldi **nev-rüz** yana gülşen ü şahrā demidür / yār-ı gül-çihre ilen 'ış u temāşā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [nev-rüz,]

luţf idüp zülfingni ol ruḥsāreler üstin gider / nişe kim **nev-rüz** olan günler bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [nev-rüz,]

neye yara-: Yararlı değil, bir işe yaramamak.

hicrüng n'ola vaşl içün eger bağrımı yarar / bu yarama ger yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [neye yara-, -r]

neyistān: Kamışın bol olduğu yer, sazlık.

ol ķadi ney-şeker **neyistāna** / ötse ḥarc ola ney-şeker yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [neyistāna, -a]

neyle-: Ne eylemek.

göñgliming 'ışķungda şāhā hem ğam u hem derdi var / **neyler** özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [neyler, -r]

yār ötdi urdı cānıma yüz derd ü dāğlar / cān gidicaķ tenimde göñgül daķı **neylesün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [neylesün, -sün]

nażarı var idi geh gāh menümlen itining / **neyleyem** āh ki kaţ' eyledi mendin nażarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [neyleyem, -y, -em]

bu suçdan özge kim virübem cān u ten sańga / ey şūḥ söyle **n'eylemişem** daķı men sańga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [n'eylemişem, -miş, -em]

şādīlīgīng göñgül ivine gelmedi disem / eydür ki **n'eylesün** yolu bilmez ğarībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [n'eylesün, -sün]

çārem ol 'ārız-ı zībāsını görmağ idi bes / **n'eyleyem** āh ki devrān meni bī-çāre kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [n'eyleyem, -y, -em]

nigār ider didiler kan ile nigār yüzün / didim ki n'eyler ise durmuşam nigār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [n'eyle-, -r, -i, -se-r, -ise]

n'eylemişem müdde'īye bilmezem / kim gice gündüz mańga nefrīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 3). [n'eylemişem, -miş, -em]

ğamıla yaķtı meni şol ḥaţ-ı 'ārız eşeri / **n'eyledi** cānıma gör fitne-i devr-i ķamerī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [n'eyledi, -di]

göñglüm aningçün beslerem ansız dirilmen **n'eyleyem** / ol gerçi cānımdur benim men hem onunĝ dil-dāryam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [n'eyleyem, -y, -em]

ney-şeker: Şeker kamışı.

ol kadi **ney-şeker** neyistāna / ötse h̄arc ola **ney-şeker** yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [ney-şeker,]

ol kadi **ney-şeker** neyistāna / ötse h̄arc ola **ney-şeker** yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [ney-şeker,]

nezāre kıl-: Bakmak, seyretmek.

şehā yüzüñg hevesinden gözüm̄den aḥar su / nezāre kıl ki güle karşı hoşdur aḥar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [nezāre kıl-,]

göz kılm̄asa zülfüñgden o ruḥsāre nezāre / ḡamdan gögerüp yaşı azalursa ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [nezāre kıl-, -ma, -sa]

ni: Ne.

göñgöl tā mihr ile baḥt̄ı meh-i ruḥsār̄ıñgā bi'llāh / gözine zerrece ilmez felekñiñ günle ayı **ni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [ni,]

niçe: Nasıl.

büy-ı zülfi cān dimāḡından gidüp geldise ḡam / ḡam yime ey dil **niçe** bu gitdise ol hem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [niçe,]

sen yārdan gelür **niçe** aḡyārdan kaçam / tedbīr yoḡ durur yiticaḡ Tanḡrı'dın belā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [niçe,]

od yanmasa külden **niçe** bir bir görünür köz / gökte bulut olsa görünür eyle sitāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [niçe,]

şormāñ ol kaş u göz ü ḡāl ile ḡālūñg **niçedür** / n'ola ḡālī düşenüñg munça siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [niçedür, -dür]

bu söz üsne yitüp geldi ḡayālūñg / didi kim **niçedür** ey ḡaste ḡālūñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [niçedür, -dür]

niçe: Nice, pek çok.

niçe her sözüñg rakībā tīr ü ḡancerdür māñgā / zehr eger içsem anuñg yādı ile şekkerdür māñgā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [niçe,]

sen gül-beden yolında **niçe** cān baş oynasam / h̄iç bāba yaza-men men-i bī-dil neden sañgā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [niçe,]

dün meni maḡmūr gördi söyledi ol genc-i ḡüsn / çeşm-i mestim fitnesinden **niçe-sin** didim ḡarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [niçe-sin, -sin]

dutdı zülfüñg ger delü göñglüm̄ didim n'oldı didi / **niçe** öz işin duyup adın delü koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [niçe,]

bizimle yār arasında **niçe** gün ger ıraḡlıḡdur / kayurma ḡam yime ey dil ḡamunuñg başı saḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [niçe,]

dās-ı taḥammül ile Hidāyet biçer ğamı / cān mezra'ında **niçe** ki toḥm-ı belā eker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [niçe,]

ḳaddüñgde gözüm zülfingī tā gördi dolanmış / ilan gör özin dir ki **niçe** 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [niçe,]

her zerrede zāhir durur gün teg cemālī dil-berüñg / Mūsī tecellī nūrını görüñg **niçe** güftār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [niçe,]

niçe çeksem men-i āvāre bī-dil ü bī-dīnlik / olur çü şāhlaruñg ḳapısı gögerçinlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [niçe,]

niçe gümān ile lebünge engübīn diyem / bir kez şoram ḥaḳīḳatin andın yaḳīn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [niçe,]

öğren ṭarīḳ-i ḥidmeti mey-ḥvāreden faḳīḥ / ey diyü **niçe** men sañga bir ādemī diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [niçe,]

niçe servüm lāle teg şol yañgağüñg şevḳıyılan / ḳan yaş ile dem-be-dem ser-tā-ḳadem gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [niçe,]

yā **niçe** şemīn olam buḡağüñg aṅup ey dūr dānesi / çihreden altuna dönem dīdeden Ceyḫūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [niçe,]

niçe söylerdüñg ki mecnūn yiridūr şahrā vü kūh / dağı seg teg var mıdur bu işde kim mecnūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [niçe,]

ey felek sen teg cihānda **niçe** ser-gerdān girüp / men Hidāyet kimi dāyım ḥāsir ü mağbūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [niçe,]

dūr dişüñg ü 'aḳīḳ lebünğden cūdā **niçe** / zer teg yüzümde mevc ura yāḳūt-ı aḫmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [niçe,]

tā **niçe** bir men bahār teg bu ilden ol ile düşem / şeh-bāzam ol gün ola mı küyında laçin teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [niçe,]

yāḳūtüñg iştıyāḳı için **niçe** tōkeler / la'l ü dūr ü güherni zer-i nāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [niçe,]

niçe çeker kākül ilen göñglümi / ağırmāsın başıñga ḳurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 5). [niçe,]

ḳaşı hicrinden ḳad-i ḥam birle ḳanlı yaşdan / bir görüñg **niçe** hilālum yana pervīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [niçe,]

dem-be-dem gözdin şaru beñzimde yaş olur revān / çeşmelerde **niçe** kim su aḡa bir berg-i ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [niçe,]

lāle vü gül 'ārızüñg şevḳıla men teg gör **niçe** / çāk iderler pīrehen bu dāğdan ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [niçe,]

çekmiş gözünğ müjgān oḡın ister ki ḥūn-rīz eyleye / tā **niçe** ol ḥūnī gözünğ her dem pūr-engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [niçe,]

eger inanmaz isen cezbēsın sen şūfī / şarāb-ḥānede çek bir **niçe** piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [niçe,]

niçe gönglüng didi yâr oħım içün nâ-ħoş ola / yayı şundum ki biraz oħ atar iseng ħoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [niçe,]

niçe anğa söz içre Hidâyet ruħ u zülfüng / k'anunğla ne ağ dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [niçe,]

niçe biraħa çerħ meni miħnet ü bîme / yâ **niçe** firākıla yaħa nâr-ı caħîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [niçe,]

niçe biraħa çerħ meni miħnet ü bîme / yâ **niçe** firākıla yaħa nâr-ı caħîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [niçe,]

niçe gün ger ħâtır olmışdı muķayyed miħnete / fazl-ı ħaķ yârânlıġ itdi irdi 'ış ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [niçe,]

tâ hezâr engiz ilen gül vaşfın ider bülbüle / özini süsen **niçe** gör veh zebân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [niçe,]

niçe kıla bağrumnı benim müdde'î pâre / bir yâr ħanı kim bu sözi 'arz ide yâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [niçe,]

gör mu'cizini kaşı arasındaki ħâlüng / kim **niçe** kılur bir yengî ayı iki pâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [niçe,]

Hidâyet kâşır oldıysa **niçe** gün gerçi ħıdmetden / felekning iktizâsı bil anı ħaml itme taķşîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [niçe,]

ţüb teg başum onıng ayağından gidermezem / çevğân-ı hicr ile **niçe** kim çalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [niçe,]

men Hidâyet kimi gitmen işigindin zâhid / **niçe** da'vet kılasın cennet-i a'lânga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [niçe,]

ķulağına göngül ħâlin diyer zülf / göziing kim **niçe** maħremdür bu ger ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [niçe,]

şormangız yârümi kim cevır ü cefâ **niçe** durur / biyle işlerde yoħ ol terk-i ħaţânung ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [niçe,]

dutdı yüzüng devrini zülf-i siyâh / şorma **niçe** devr-i teselsül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [niçe,]

yansam n'ola 'ışkıing odı ilen / gör cûbı ki **niçe** nür ider nâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [niçe,]

ey dil-i miskîn **niçe** bî-çârelig / her ħarafa yil kimi âvârelig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 33). [niçe,]

niçe ki: Birbirine farklı düşünce veya duygu içeren iki cümleyi birbirine "nasıl ki" anlamında bağlayan bağlaç.

'adl sanğa sūr ide mâtemleri / **niçe ki** dutduing duta 'âlemleri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 59). [niçe ki,]

kim anda tekye kılursın zihî ġurūr u ħayâl / bu ivde **niçe ki** oldum esîr-i miħnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [niçe ki,]

niçe ki istedi vü gördi munça âdemden / nazîr bulmadı gerdün gözi dü-âlemden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [niçe ki,]

niçe kim: Ne zaman ki.

niçe kim su kıoysa kıaynar yengi küze süz ile / bu dil-i süzânda bengzer atduğün peykân angâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [niçe kim,]

ger Hidâyet'üñ Nevâyî kimi rengin sözleri / **niçe kim** çoğdur velî demek gerek bir bir cevâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [niçe kim,]

hâvf ider dîvâne dil la'lüñni ey meh-rû görüp / **niçe kim** kıandan tevehhüm eylese hindû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [niçe kim,]

kıpar göñglüm yirinden göz ile kıaşunğ 'ıyân görgeç / **niçe kim** kıalğa kıuş avcılar ilinde kemân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [niçe kim,]

kıarşısına siper kimi göğsin girer göñgül / kırpük oñın kıaşın yayı her **niçe kim** seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [niçe kim,]

âh idersem kıasretingden gevde mi alup gider / **niçe kim** toprağı yirden bād-ı kıarşar tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [niçe kim,]

handa kim olsa yiter tâb-ı ruñunğ ey meh-veş / **niçe kim** gün kıamu âfâkı ırağdan görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [niçe kim,]

dağılır cân u göñgül duygeç gözüñ alın şehâ / kıarcıyıñ **niçe kim** görgeç göğercin dağılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [niçe kim,]

cismim içre mihr-i 'ışkıñ şanma hergiz 'ışkı tapa / **niçe kim** toprağda kıalsa olur altun pākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [niçe kim,]

niçe ol-: Nasıl olmasın, mümkün mü?.

bağ Hidâyet başunğ üsne durur ol serv-i revân / niçe olmaya inğen baş götür ü Tanrıya bağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [niçe ol-, -ma, -y, -a]

niçük: Nasıl.

dañ yili kim esende yitürürdi bu meni / ol zülf-i pür-kam içre **niçükdür** esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [niçükdür, -dür]

hiğâb itdüm dile k'ey dil **niçüksin** / bu tûfân içre pā dirgil **niçüksin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [niçüksin, -sin]

hiğâb itdüm dile k'ey dil **niçüksin** / bu tûfân içre pā dirgil **niçüksin** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [niçüksin, -sin]

niçük ki: Nasıl ki.

hâtt u hâlingden olmışdur Hidâyet vâlih ü bî-hod / **niçük ki** çeşm ü rüyıñdan dil ü cân mest ü kıayrândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [niçük ki,]

niçük kim: Nasıl ki.

dil ü cân kaç u ağzıñg naķş iderler görseler ‘aynuñg / **niçük kim** nün u hî şekin müneccimler Qur’ân görgeç
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [niçük kim,]

niçün: Niçin.

cevr ü kaçırñgdan şehā **niçün** melâletdür mañga / çün yiter her neste kim Hāk’dan havâletdür mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [niçün,]

menimle müdde’iden ötrü yārūñg / arası bilmezem **niçün** serindür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 4). [niçün,]

oñı göñlüñgde uşta ey Hidāyet / bu munça çeng teg feryād **niçün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [niçün,]

feryād ki feryādıma hîç kimsene yitmez / tā kim sora **niçün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 5). [niçün,]

niçün ki: Çünkü, -dığı için.

la’lūñg diyicah büse dutar zülfūñgi göñlüm / ol va’deye **niçün ki** uzun yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [niçün ki,]

niçün kim: Çünkü, -dığı için.

virse Hidāyet yār öpüş ister mi ki cân u göñgöl / sende ne var anıñg gerek **niçün kim** anıñgdur senıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [niçün kim,]

n’it-: Ne etmek.

hāk-i rehiñg görüp **n’iderem** sürmeyi rakīb / göz rüşenālıgına bu dārū yiter mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [n’iderem, -er, -em]

kaşı çevgāndur u hālî onuñg tūb ey göñgöl amma / bu çevgān ile ol tūbı **n’idem** sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [n’idem, -em]

n’idüp yā Rab bu dūn-perver münāfık dehr-i dilgīre / azar her kim virür göñglini bu azgūn kühen-pīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [n’idüp, -üp]

nidā eyle-: Seslenmek; ünlem.

şāh du’āsın çü edā eyledi / cân u dil bīmāra nidā eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40). [nidā eyle-, -di]

nigār: Güzel yüzlü sevgili; süs, resim. II Nakış ile birlikte tenasüplere konu olur.

nigār u naķş ile meclis bezekli çağında / ne naķş şaldı araya gör ey **nigār** çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [nigār,]

nigâr u nakş ile meclis bezeklü çağında / ne nakş şaldı araya gör ey **nigâr** çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [nigâr,]

nigâr ider didiler kıan ile **nigâr** yüzün / didim ki n'eyler ise durmuşam **nigâr** bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [nigâr,]

nigâr ider didiler kıan ile **nigâr** yüzün / didim ki n'eyler ise durmuşam **nigâr** bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [nigâr,]

ey dil cihânda nesne bulunmaz **nigâr** teg / cehd it **nigâr** ilin duta görgil **nigâr** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [nigâr,]

ey dil cihânda nesne bulunmaz **nigâr** teg / cehd it **nigâr** ilin duta görgil **nigâr** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [nigâr,]

ey dil cihânda nesne bulunmaz **nigâr** teg / cehd it **nigâr** ilin duta görgil **nigâr** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [nigâr,]

kıan yaşılan rakîb yüzün eylemek **nigâr** / âsândur eylesün mângâ meyl ol **nigâr** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [nigâr,]

'âşık Hidâyet özine bilür yüz ağılığı / boyansa kıanılan yüzi her dem **nigâr** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [nigâr,]

şabâ ol kûya luţf idüp güzêr kııl / **nigârı** hâl-i zârımdan haber kııl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [nigârı, -ı]

hakķıng şıfâtını görübem sen **nigârda** / ol veche nâzıram men o nakş u **nigârda** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [nigârda, -da]

hakķıng şıfâtını görübem sen **nigârda** / ol veche nâzıram men o nakş u **nigârda** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [nigârda, -da]

ağyâr cefâ kılsa gönğül yâr sağ olsun / ger müdde'î rahm itmeye Tanğrı o **nigâre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [nigâre, -e]

ma'nî kimi gizlü vü şüret **nigâr** / ma'nîsi her şüret ile âşıkâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [nigâr,]

nigâr eyle-: Resmetmek, nakşetmek.

kıan yaşılan rakîb yüzün eylemek nigâr / âsândur eylesün mângâ meyl ol nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [nigâr eyle-, -mek]

nigâr it-: Süslemek, güzelleştirmek.

nigâr ider didiler kıan ile nigâr yüzün / didim ki n'eyler ise durmuşam nigâr bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [nigâr id-, -er]

ezel nakķaşı hüsñüñ teg yüküş şüret nigâr itdi / velî körk ile hîç hânsı sening teg olmadı vâķı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [nigâr it-, -di]

nigârîn: Resimlerle, nakışlarla süslü. II Kınalı.

her dem **nigārīn** barmağūṅ başma turunc ğabğaba / taḳdīm kılma funduḳı sīb-i Şifāhān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [nigārīn,]

nigerān: Bakıcı, bakakalan, seyreden.

ol büt ki ḥaṭ u ḥāl ile āşūb-ı cihāndur / cāndan ḥaṭ u ḥāline göṅgüller **nigerāndur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [nigerāndur, -dur]

bir ḥaylī zamān oldı ki göṅglüm **nigerāndur** / dīdārūṅa cāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 1). [nigerāndur, -dur]

nigīn: Yüzük, yüzük kaşı.

ḥātem-i ḥusn imdi yaraştı gülūṅ barmağına / kim anıṅcün la'lden ğonçe yasatdurdı **nigīn** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [nigīn,]

nihāl: Taze, sürgün; düzgün fidan. II Sevgili (sevgilinin boyu ve endamı, ince ve düzgün oluşu nedeniyle).

cān gülşeninde beslemişem bir **nihāli** kim / dāyim ḥadeng-i ğuşşadur ol naḥlden berüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [nihāli, -i]

nihāl-i feth: Açılan fidan.

hemîşe tā **nihāl-i feth** ü iḳbāl / zafer bāğında ser-sebz ola ḥoş-hāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 28). [nihāl-i feth,]

nihāl-i 'ömr: Ömür fidanı.

nihāl-i 'ömrūṅ olsun ser-sebz ü ḥurrem / yitürsün mīve-i devlet dem-â-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 29). [nihāl-i 'ömr, -üṅ]

nihāl-ḳad: Dal gibi boy.

ey bāğbān şanevber ü servūṅni ögme çoḥ / gel bir baḥ ol **nihāl-ḳad** ü i'tidāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [nihāl-ḳad,]

nihān: Gizli, saklı, görünmeyen, sır.

bir güneş doğdı dirîğ ey dil bulut içre **nihān** / bir gül açıldı yire şaldı anı bād-ı ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [nihān,]

nihān kıl-: Gizlemek, saklamak.

ğonçe Ḳārūn'ı ne altunlar ki kılmışdı nihān / mehd-i gül şaḥn-ı gülşende 'ıyān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [nihān kıl-, -mış, -dı]

nihān ol-: Gizlenmek, saklanmak.

kaşın dutup yüzün n'ola yâr eylese 'iyân / çün kim güneş zühûr idicek ay olur nihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [nihân ol-, -ur]

nihānī: Gizli, gizlilik.

iy cān u dil dehānı sözün söylerem size / bir dem kulağ oluṅ ki **nihānī** haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [nihānī,]

nihāyet: Son.

tökdükçe göz yaşını bulunmaz **nihāyeti** / baḥr-i muḥīṭuṅ olmaz imiş ḥadd ü ḡāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [nihāyeti, -i]

müşṭāk olupdur saṅa bu 'āşık-ı cānı / bī-ḥadd ü **nihāyet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 2). [nihāyet,]

niḳāb: Yüz örtüsü, peçe. II Sevgilinin saçı yüzünün niḳabıdır.

görsel ol yüzi gider revnaḳı mihr ü mehīṅ / al **niḳābungı** yüzün aḡ ide gör şubḥ-geḥīṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [niḳābungı, -uṅ, -nı]

seyl-i sirişk ile düredürler cihāna naḳb / oḥşandılar görüṅ iki **niḳāba** gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [niḳāba, -a]

görende fāriḡ u āzād ḥāṭırım ḡamdan / ḥaṇ ki serpe şalurdum **niḳābı** çihremden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12). [niḳābı, -ı]

nīl: Nil nehri.

Nīl'e baḥmaz yaşıṁ gören ne 'aceb / öğrenen baḥre çaya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [nīl'e, -e]

cānā ḡamunḡdan aḥdı gözüm yaşı **Nīl** teg / cismim bilingni isteyüp inceldi kıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [nīl,]

bir kez ḥayāl ile seni kuçsam didim **Nīl'e** / başdan Hidāyet itdi gider bu ḥayālünḡi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [nīl'e, -e]

ni'met: Allah'ın insanlara yararlanmaları için sunmuş olduğu her şey.

çoḡ kemürdi sümük itinḡle Hidāyet anı / ḥaṇ unuda ki boynında ḥaḳ **ni'meti** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [ni'meti, -i]

var ise gerçi tükenmez **ni'metünḡ** ey gül-sitān / beslegil kim irişür gül kimi mihmānünḡ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [ni'metünḡ, -ünḡ]

nīş ur-: İğne vurmak. II Aşıḡın canını acıtmak.

ol yüzi gül kim göṅgül yüzün görüp medḥuş olur / ḡamzesi yüz nīş eger urursa cāna nūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [nīş ur-, -ur, -sa]

nişân: Nişan, iz, belirti.

tārâc-ı ğamzeden yitürür rāhına **nişân** / cāna pey-ā-pey oĥlaruġ ey şūĥ tapa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [nişân,]

‘İsî ki dirler ölüye bir demde cân virür / söz ile lebleri mānga andan **nişân** virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [nişân,]

kirpüklerinin ‘aksidür ol ĥaṭ ile ĥālî / ĥün-ı cigerimden yüziniġ üsne **nişāndur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [nişāndur, -dur]

aġzından istedüm ki tapam zerrece **nişân** / didi ki şor ol istedüġüġ ĥiç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [nişân,]

bir **nişân** ĥalka nüzül itmiş iken rahmetden / yitdi ĥükm-i ezel oldı yana bî-nām u **nişân** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [nişân,]

bir **nişân** ĥalka nüzül itmiş iken rahmetden / yitdi ĥükm-i ezel oldı yana bî-nām u **nişân** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [nişân,]

hicrūġde seninġ eşk ile bu nāle-i zārım / ol birisi nîsāndur u bu birisi **nişân** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [nişân,]

ey isteyen ol gün kimi meşhūr **nişānın** / her laḥza menüm teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [nişānın, -i, -n]

nişân: Nisan ayı. II Sevgilinin bu mevsimde seyrana çıkmasından dolayı onu beklemek; hasret çekmek.

hicrūġde seninġ eşk ile bu nāle-i zārım / ol birisi **nîsāndur** u bu birisi nişân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [nîsāndur, -dur]

nişân it-: Göstermek, işaret etmek.

oĥ atıcaĥ öterek çü meyl-i kemān ider / cân kuşu tenden uçuban özin nişân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [nişân id-, -er]

nişāne kıl-: Hedef etmek.

kılduġca ġam oĥına nişāne göġgöl seni / kaṭ’-ı ümîd eyleme kim imtiĥān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 4). [nişāne kıl-, -duġca]

nisār: Saçma, dağıtma.

yüzüġde kanlu yaşımdın bu dürr ü la’l ki var / seninġ **nişārūġ** içün bir ṭabaĥ cevāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [nişārūġ, -uġ]

nisbet: Nisbet, oran, kıyas.

ol kimsene kim özgelere beġzedür anı / dürr ü güherūġ **nisbetini** bā-ĥıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [nisbetini, -i, -n, -i]

mu'allakdur güneş kândil teg peyveste tākından / özi hem **nisbet** ü hem ad içinde şem'-i İrândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [nisbet,]

nişe: Niçin; nasıl.

varmazam uçmağa kūyından anuṅ ey zāhid / damuya **nişe** vara kim ki anıṅ cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [nişe,]

būse istersem lebūṅden göz kaḥar dil-ber şorūṅ / men muniñlan sözde-em ol **nişe** ḥancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [nişe,]

ger degül ebr-i siyeh gün teg yüzūṅ kıta diğil / gāḥ peydā **nişe** olur gāḥ pinhān kākūlūṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [nişe,]

zūlf-i perīşāni perīşāniyam / herze yire **nişe** perīşān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 5). [nişe,]

dün seçmedūṅ aḡyāri itingden **nişe** yā Rab / fark eylemedūṅ gebr ü müsülmān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [nişe,]

nişe kim: Nasıl ki, olduğu gibi.

yana göṅlūṅ aṅlasāṅ cānā Hidāyet āhını / **nişe kim** yanmış kişiniṅ nālesi dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [nişe kim,]

gözümüṅ yaşı çoḥalur göricek 'ārızıṅı / **nişe kim** faşl-ı bahār olacaḡın arta bulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [nişe kim,]

ümīd oldur iten göṅlüm buluna **nişe kim** anı / lebiṅden şordum u aḡzına hem didüm şoraḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [nişe kim,]

kesile bilmen itingdin **nişe kim** müşkil olur / kişi bir nesteye kim ögrene andan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [nişe kim,]

luṭf idüp zūlfingni ol ruḥsāreler üstin gider / **nişe kim** nev-rüz olan günler bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [nişe kim,]

sāyil-i eşkini maḥrūm itme yüzden **nişe kim** / yüz ümīd ilen ivürdi göz anı yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [nişe kim,]

nīş-i hicr: Ayrılık zehri.

biş gün bu nīş-i hicre göṅül nūş-ı vaşl için / şabr eyle kim müdām mey içen çeker ḥumār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [nīş-i hicr,]

nīst: Yokluk, adem.

ol ki bizi **nīst** iken kıldı hest / kıldı mey-i işk ile kevneyni mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [nīst,]

nişün: Niçin, ne için.

kirdârunga hoş dut göngül vaşlından özge umma gel / **nişûn** ki görür hûblığ her kim ki hoş-kirdâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [nişûn,]

niyet: Gaye, maksat, amaç.

müdde'îning **niyeti** tîğ-ı cefâ çalmağ ise / var ümîdim hağa kim niyyeti başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [niyeti, -i]

müdde'îning niyeti tîğ-ı cefâ çalmağ ise / var ümîdim hağa kim **niyyeti** başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [niyyeti, -i]

niyyet itgeç kaddüñgi gönglimde irdim küyînga / menzile irür onunğ kim doğru ola **niyyeti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [niyyeti, -i]

niyyet it-: Bir şeyi yapmayı zihinde tasarlamak, düşünmek, niyetlenmek.

niyyet itgeç kaddüñgi gönglimde irdim küyînga / menzile irür onunğ kim doğru ola niyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [niyyet it-, -geç]

nokşân: Eksik, kusurlu.

yüz görsedicağ görsede yüz türlü şafâyı / bî-şübhe vü **noğşân** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 4). [noğşân,]

n'ol-: Ne olmak.

hicrân günü **n'ola** mangle 'arz eyleseng cemâl / çün haşr olanda bendeye hağ görsedür likâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [n'ola, -a]

şorgaç göngül lebin **n'ola** dirlerse gül yüzi / bîmâr şerbet içse katarlar gül-âb angâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [n'ola, -a]

zülfden yüzün görüp bî-hüş olursa dil **n'ola** / kim ki dün kıtsa şehir-geh gâlib olur angâ hıvâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [n'ola, -a]

yüzüm katında la'lüng angâ gönglüm **n'ola** 'ayb olmaz / hevâ-yı câm-ı la'lin eylemek faş-ı hazân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [n'ola, -a]

yolında ölenler kazanur ad Hidâyet / bu ad ile **n'oldı** ki bir ad eylemedüng hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [n'oldı, -dı]

n'ola konup lebine çibin ger ilin şorar / dirler meşel ki balı dutan barmağın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [n'ola, -a]

dutdı zülfüng ger delü gönglüm didim **n'oldı** didi / niçe öz işin duyup adın delü koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [n'oldı, -dı]

dutıcag **n'ola** şoyşam ağıyarı / tülki-i kıven derisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 3). [n'ola, -a]

ger aldı ise lebi mendin ihtiyâr **n'ola** / belî Hidâyet alur ilden ihtiyâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [n'ola, -a]

hicrüng **n'ola** vaşl için eger bağrımı yarar / bu yarama ger yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [n'ola, -a]

n'ola ger yarar ise bağrımı ol yâr benim / hoşdur ey haste göngül yâr ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [n'ola, -a]

varmağ ister ser-i kûyına Hidâyet gönglüm / meyl-i bülbül **n'ola** ger cânib-i gül-zâra kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [n'ola, -a]

ölüming dir ilimde olacağdur / didim ey hünî gözli **n'olacağdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [n'olacağdur, -acağ, -dur]

n'ola meyl itmese Hidâyet'e yâr / pâdişehdür gedâya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [n'ola, -a]

dalaşursa **n'ola** zülfüngle lebüngçün gönglüm / anı 'ayb eyleme kim eyleye cân üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [n'ola, -a]

göz dükanı içre kat kat **n'ola** ger bağlansa yaş / 'ışk bâzârı benim oldur mânia rengin kumâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [n'ola, -a]

yâr itilen meni görgeç **n'ola** ger gülse rakîb / bu meşeldür ola ger atluya gülmeye yayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [n'ola, -a]

şem'-i ruhungdan aldı ışığ imdi ey çerâğ / ger tanımağ diseng **n'ola** dutmuş gözüngni yağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [n'ola, -a]

başum kesüp yâ Rab **n'ola** çekse melâmet dârına / tâ halk-ı 'âlem bile kim 'ışk ehlining ser-dâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [n'ola, -a]

ağyâr katına sen meni ger kaşısang yârüm **n'ola** / buşmaz ümîdüm kanma kim sen kaşımekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [n'ola, -a]

ay yüz **n'ola** şarardung ise kaşı gamından / sen teg yüz onunğ kaşlarınınğ yayına kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [n'ola, -a]

gül geçüp gül-zâr otursa **n'ola** çün pâyendedür / 'âleming bağında serv-i himmet-i şâh-ı cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6). [n'ola, -a]

anı isterse kim aningçün ölem **n'ola** menüm / öldüğüm dahı budur kim öleyim aning için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [n'ola, -a]

kaningı içmege kanağdısı yâr iti **n'ola** / ey Hidâyet kınayan kimdür anı kaning için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [n'ola, -a]

yaş tökse ayağına **n'ola** göz o leb için / nağli suvaranlar öle bir gün raşab için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [n'ola, -a]

kaşın dutup yüzün **n'ola** yâr eylese 'ıyân / çün kim güneş zühür idicek ay olur nihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [n'ola, -a]

doğru gün olsa düz **n'ola** ol zülf-i şândur / kim doğrulur haçan ki yiter inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [n'ola, -a]

gözüng görüp **n'ola** dil dem-be-dem lebing sorsa / belî humâr olıcağ kimsene çoğ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [n'ola, -a]

eyleyip fermān apardıḡsa karar u dīn ü dil / durmuşam uş baş ile tā **n'ola** fermānuḡ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [n'ola, -a]

n'ola kanasa degüp diş lebi piyālesine / demī çağır töküle her haçan piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [n'ola, -a]

n'ola çekseḡ şaluban halkama şol halka-i zülf / bu meşeldür ki sürüdürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [n'ola, -a]

Hidāyet itse o şahid meni şehīd **n'ola** / zihī yüz aḡlığı kim gidesin şehādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [n'ola, -a]

şormāḡ ol kaş u göz ü hāl ile hālūḡ niçedür / **n'ola** hāli düşenūḡ munça siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [n'ola, -a]

eger zencire çekdürse meni sen teg kara zülfi / **n'ola** her hānda kim vardur çekerler şīri zencire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [n'ola, -a]

ger düşde göḡgöl zülfūḡ ucın dutdīsa **n'oldı** / çoḡ olma perişān şanemā olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [n'oldı, -dı]

n'ola luḡ eyleyüben ger başa il yüregüme / çün göḡgöl derdine şol mäh-ı ruḡūḡdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [n'ola, -a]

n'ola dalarsa müdde'ī içün meni itūḡ / öz cinsi ide her kime cānā himāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [n'ola, -a]

zülfiḡi görgeç **n'ola** kapsa lebiḡden büse dil / kim karāḡu gice olḡaç oḡrınıḡdur fırsatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [n'ola, -a]

ger şormadı lebi bir aḡız hālīmi **n'ola** / andan melül olmazam ey dil dehen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [n'ola, -a]

yansam **n'ola** 'ışkıḡ odı ilen / gör çübı ki niçe nūr ider nār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [n'ola, -a]

nukl: Meze, çerez.

lebin şor çeşm ü aḡzın yād et ey dil / mey iç **nuklını** bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [nuklını, -ıḡ, -n, -ı]

nükte: İnce anlamlı söz.

senden cefādan özge Hidāyet ne uma kim / çün çın imiş bu **nükte** ki 'ömr eylemez vefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [nükte,]

dil aḡzı remzi çağladı ol hāl u haṭṭıḡı / bi'llāh bu **nükte** ile degül kim o karalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [nükte,]

söyleye bir **nükte** ki dil-bend ola / dünyede her işidene bend ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 37). [nükte,]

nün: Arapça n (ن) harfi.

dil ü cân kaç u ağzıng naķş iderler görseler 'aynuᅡg / niçük kim **nūn** u hī űeklin mūneccimler ur'ān görgeç
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [nūn,]

nūn dāl ol-: Nun (harfinin) dal olması. II Sevgilinin güneş gibi parlak yüzünü gören gözün kısılması.

yoᅡsa levᅡ-i sīme bir nūn yazdı altun su ilen / kātib-i udret kim ol nūn oldu 'ayn-ı 'ıda dāl (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [nūn dāl ol-, -dı]

nūn yaz-: Nun yazmak. II Allah'ın göz bahşetmesi.

yoᅡsa levᅡ-i sīme bir nūn yazdı altun su ilen / kātib-i udret kim ol nūn oldu 'ayn-ı 'ıda dāl (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [nūn yaz-, -dı]

nūr: Nur, ışık, aydınlık. II İnsan güzelliği metafizik bir mahiyet içinde nur olarak telakki edilir.

yüzüᅡg ki mazhar-ı envār-ı luᅡf-ı ādirdür / gözümde dīdelerüm **nūrı** kimi ᅡāzırdur (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 1). [nūrı, -ı]

her zerrede zāhir durur gün teg cemāli dil-berüᅡg / Mūsı tecellı **nūrını** görüᅡg niçe güᅡtār imiᅡ (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [nūrını, -ı, -n, -ı]

yüzüᅡg **nūrı** ki tābāndur hemıᅡe pertev-i ᅡaᅡdan / görüᅡdi çeᅡmūme dün gün güneş teg burc-ı eblaᅡdan
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [nūrı, -ı]

nūr it-: Işık haline getirmek.

yansam n'ola 'ıᅡkıᅡg odı ilen / gör cūbı ki niçe nūr ider nār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1,
Beyit 3). [nūr it-, -er]

nūr-ı meh: Ay ışığı.

nūr-ı meh yaᅡıla ᅡem'-i Hidāyet / gelicek munda ey ᅡem'-i Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı,
Mesnevi 3, Beyit 27). [nūr-ı meh,]

nūᅡ: İçki; içme; tatlı.

ol yüzi gül kim göᅡgöl yüzün görüp medᅡūᅡ olur / ᅡamzesi yüz nıᅡ eger urursa cāna **nūᅡ** olur (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [nūᅡ,]

ol lebi **nūᅡ** ki men **nūᅡ** iderem zehr-i ᅡamın / **nūᅡ** dir men alıcaę bāde cūn **nūᅡ** iline (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [nūᅡ,]

ol lebi **nūᅡ** ki men **nūᅡ** iderem zehr-i ᅡamın / **nūᅡ** dir men alıcaę bāde cūn **nūᅡ** iline (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [nūᅡ,]

ol lebi **nūᅡ** ki men **nūᅡ** iderem zehr-i ᅡamın / **nūᅡ** dir men alıcaę bāde cūn **nūᅡ** iline (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [nūᅡ,]

nūᅡ it-: İçmek.

cām-ı vişāl nūş ider iken irişdi hicr / devrân şongı görüng ne ağı katdı aşımā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [nūş it-, -er]

ol lebi nūş ki men nūş iderem zehr-i ğamın / nūş dir men alıcağ bāde çün nūş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [nūş it-, -er, -em]

kim ki o meyden kadehi nūş ider / bilür özin gerçi ferāmūş ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [nūş it-, -er]

nūş-ı vaşl: Kavuşma içkisi.

biş gün bu nīş-i hicre göngül **nūş-ı vaşl** içün / şabr eyle kim müdām mey içen çeker humār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [nūş-ı vaşl,]

nuṭkum bağlan-: Dili bağlanmak, konuşamamak.

lebidür şun' u ağızından haber virür göngül sen şor / menüm çün bağlanur nuṭkum bu şun'-ı ğaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [nuṭkum bağlan-, -um-ur]

nüzül it-: Aşağı inmek; konaklamak.

bir nişān halka nüzül itmiş iken rahmetden / yitdi hükmi-ezel oldı yana bī-nām u nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [nüzül it-, -miş]

O

o: O, işaret zamiri (Sevgilinin ayva tüyleri).

ḥaṭṭ-ı sebziṅ kim diyerler ehl-i dil reyḥān **anḡa** / sebze midür yā benefşe ḡalmışam ḡayrān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [*anḡa, -nḡ, -a*]

ḥaṭṭ-ı sebziṅ kim diyerler ehl-i dil reyḥān **anḡa** / sebze midür yā benefşe ḡalmışam ḡayrān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [*anḡa, -nḡ, -a*]

boy çekdi zülf 'arızı tā virdi tāb **anḡa** / reyḥān gögerdi tāb virüp āftāb **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [*anḡa, -nḡ, -a*]

ey gül yüzindeki ḥaṭ-ı sebzın tiken diyen / bir neste kim **o** pāreleye cān tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [*o,]*

o: O, işaret zamiri (Aşığın gönlü).

göṅglüme yağduḡca oḡuṅ mihrinḡ artuḡraḡ olur / beḡre artuḡ virür ol yir kim düşer bārān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [*anḡa, -nḡ, -a*]

kūyīṅda mesken itdi göṅgöl yaḡma hicr ile / çün cennet ehlidür ne virür-sin 'azāb **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [*anḡa, -nḡ, -a*]

yarma ey pīr göḡsünḡi men teg **o** cevlan eylegeç / ürkmeye gül-gün semendi nāḡeh özge cū görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [*o,]*

bulmegeç aḡzīṅnı yüzünḡle varur ol zülfe dil / gündüz ile çün **anı** bulmaz bu ḡam-ḡīn ḡiceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [*anı, -n, -ı*]

öḡmēḡiz ḡūr u kuşūri dil-i dīvāneye kim / **anḡa** bu vech-i ḡasen ḡamudan aḡsen görünü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [*anḡa, -nḡ, -a*]

dirler devā kılar **anḡa** bildür bu derdüṅi / didim ki kılsa kılmasa dinmenḡ özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [*anḡa, -nḡ, -a*]

dalaşursa n'ola zülfünḡle lebünḡçün göṅglüm / **anı** 'ayb eyleme kim eyleye cān üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [*anı, -n, -ı*]

delü göṅglüm ki 'ışk oynar **o** zülf-i pūr-zī-tāb ilen / ḥaṭā yolın şorar gerçi gider rāh-ı şavāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [*o,]*

o: O, işaret zamiri (Kaynayan su).

niçe kim su koysa kaynar yenḡi küze süz ile / bu dil-i süzānda benḡzer atduḡuṅ peykān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [*anḡa, -nḡ, -a*]

o: O, işaret zamiri (Sevgilinin yanağı).

gözlerüm ḥaṭṭinḡ ḡayālinde saṅa karşı müdām / ikki manzardur kim ekmişler ola reyḥān **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [*anḡa, -nḡ, -a*]

o: O, işaret zamiri (sevgilinin beni).

merdüm-i dîdem kimi yüzüñde şanmañ munça hâl / bād-ı şubh itmiş durur dün gice müşk-efşân **anğa**
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [anğa, -ñg, -a]

ey dil yiter uşan ki mañga oñı yitmedi / bir gün ola yitüre **anı** yitüren sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

şordum faķiħe hâli nedür cân kuşına yâr / didi ne bilsün ol şığır **anı** ki dânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

yüzindeki ol hâl u **aning** üsne biten ħaţ / cân pâresidür hâl u ħaţı rişte-i cândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [aning, -ning]

o: O, işaret zamiri (zülf).

boy çekdi zülf 'arızı tâ virdi tâb **anğa** / reyħân gögerdi tâb virüp âftâb **anğa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [anğa, -ñg, -a]

tâ benefşe ne didi zülf-i perişāning içün / k'engsedem çekdi dilin dest-i kazâ **aning** içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [aning, -ning]

o: O, işaret zamiri (şerbet).

şorgaç göñgöl lebin n'ola dirlerse gül yüzi / bîmâr şerbet içse kıatarlar gül-âb **anğa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [anğa, -ñg, -a]

o: Teklik üçüncü kişi zamiri (kimse).

zülfdem yüzün görüp bî-hüş olursa dil n'ola / kim ki dün kıatsa şehir-geħ ġâlib olur **anğa** ħvâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [anğa, -ñg, -a]

her kimsenüñ ki hem-demi derd-i ħabîbdür / hem-derdi var **anğa** ne ħâcet ħabîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [anğa, -ñg, -a]

şol kemân-ebrû kılan bu bağrı yanmış cânıma / bulmazam bir kimseni kim **anğa** taķrîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [anğa, -ñg, -a]

kim ki anuñ sözine dutmaz kulağ / âdem **anğa** söyleme k'oldur ulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15). [anğa, -ñg, -a]

o: O, işaret zamiri (aşktan gelen her şey).

ger ġam ayağı şunsa vü ger nâle şerbetin / andan ne gelse ħaste Hidâyet **anı** çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (dirilmek).

İsî ki dirler ölüye bir demde cân virür / söz ile lebleri mañga **andan** nişân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [andan, -n, -dan]

o: Çokluk üçüncü şahıs zamiri (arkadaşlar).

gönglimiḡ işkūḡda şāhā hem ḡam u hem derdi var / neyler özge hem-dem **anlar** kimi çün hem-derdi var
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [anlar, -n, -lar]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Hidāyet).

la'lūḡden özge teşne-i dīdārūḡa mūdām / ger āb-ı hıẓr olursa görünür serāb **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [anḡa, -nḡ, -a]

yirden göge yitüre Hidāyet sözi eger / olursa mültefit şeh-i 'ālī-cenāb **anḡa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [anḡa, -nḡ, -a]

digeç Hidāyet'ūḡ sözi yitmek durur saḡa / dinmeḡ diyer ki sözleri **onūḡ** maḡa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [onūḡ, -nūḡ]

didim olmaḡa ayaḡūḡda göḡül ḡasreti var / didi ger **anḡa** naşīb olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [anḡa, -nḡ, -a]

dün ḡaste Hidāyet'ni iting kavdı kapūḡdan / dinme didim itdi bura **aninḡ** ne yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [aninḡ, -ninḡ]

dün söyleme Hidāyet'e ma'sūk u bādeden / var epsem ey faḡih kim **anḡa** ne çāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [anḡa, -nḡ, -a]

zencir-i zūlfinden dutup çekdim men-i āşūfteden / aḡyār kaşd itgeç didi dimenḡ **anḡa** dīvānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [anḡa, -nḡ, -a]

başımı iline virgeç idüben tiḡını tīz / ne **oninḡ** kurusına baḡar u ne yaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [oninḡ, -ninḡ]

her ḡaçan kim başara oḡılan ol ḡamze savaş / yaya dönsün boyı **aninḡ** ki fidā kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [aninḡ, -ninḡ]

şaldı ḡadıḡ-i zūlfūḡi dilden dile duraḡ / yā Rab ki göreyim dilini diline **aninḡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [aninḡ, -ninḡ]

ey dil ḡaninḡ tökem dise oyunla yār inan / göḡḡlindeki durur ki gelür diline **aninḡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [aninḡ, -ninḡ]

ḡaçan Hidāyet ola ḡam u ḡuşşadan ıraḡ / kim kıldılar ezel ḡüni taḡvīline **aninḡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [aninḡ, -ninḡ]

göz yaşı üsne kıldı Hidāyet teninḡ maḡām / bu baḡr içinde ada **anḡa** yā gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [anḡa, -nḡ, -a]

'ayne'l-yaḡin Hidāyet o kim görse ḡaḡkını / her şeyde bī-ḡümān **anḡa** şāḡib-naḡar direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [anḡa, -nḡ, -a]

dil-berinden umar ol ḡaste Hidāyet kāmin / **anḡa** 'ışk arasına rāḡat u ḡvāb oldı ḡarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [anḡa, -nḡ, -a]

görgeç yüzi aldı dil idür zūlfüme vir cān / gündüz munı şayd itdi **anı** koydı şeb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [anı, -n, -ı]

men şaldum u cn oldu göngül hkmne tb / tapşuram **an** daı aan kim yite urbn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [an, -n, -]

ayr dirse kim gözi yaı degl **ann** / şorunğ yaşım degülse neden r olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [ann, -nn]

bahre bengzetme Hidyet yaın ey dr dsl / bahr bir atredr **ann** gözi yaşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [ann, -nn]

dn Hidyet'den o göz almsıdı sihr ile cn / şimdi yüz luf ile ister kim **ann** gönğlin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [ann, -nn]

syl-i ekını marm itme yüzden nie kim / yüz md ilen ivürdi göz **an** yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [an, -n, -]

yanup em' pervne alsa anadn / ne ayu **onun** ekmegi dtı yaa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [onun, -nun]

anncn cigeri itlern ne eker / dil ki t dimeyeler yo imiş **ann** cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [ann, -nn]

anı gördi Hidyet nazar itge **ana** h / u bu ma'n ile kim er nazarı a nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [ana, -n, -a]

gözden Hidyet anncn yulduz aıdır / kim ol per görünür **ana** ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [ana, -n, -a]

ger oldrr Hidyet'i gmzen 'aceb degl / munun teg i durur **ana** adan hidyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [ana, -n, -a]

kimdür per kim anda ola yüz **ann** kimi / ayrnıdır bu demnn yüz **ann** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [ann, -nn]

gz teg yüz ile kim ki diler nal / seyl-b- gmda syle yri yüz **ann** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [ann, -nn]

niyyet itge addn gnlimde irdim küyınğa / menzile irür **onun** kim dor ola niyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [onun, -nun]

bes oyma arb olmağa elf idüp **an** / l zab- vilyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [an, -n, -]

o: Teklik cnc as zamiri (sevgili).

anlu kirpükler yaşımla l ipekdür şanasın / kim durur göz merdümi her dem dr-i gltn **ana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [ana, -n, -a]

nie her szn ab tr  hncerdr mana / zehr eger içsem **anun** ydı ile şekkerdür mana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [anun, -nun]

göz andkına su şalubam t ki bulmaya / yol vaşl günlerinde eh ayl-i vb **ana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [ana, -n, -a]

varmazam uçmağa kyndan anun ey zhid / damuya nie vara kim ki **ann** cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [ann, -nn]

varmazam uçmağa küyından **anung** ey zâhid / damuya nişe vara kim ki **aning** cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [anung, -nung]

ol ki hüsni içre zât-ı yektâdur / 'aql **anung** 'ışkı ile şeydâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [anung, -nung]

gözden ağıdur yaş Hidâyet velî ey şâh / kim bilür **o** dür dâneleri tâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [o,]

yir yoñ ser-i küyında qâdem başmağa **aning** / çoñ cân u göngülden ki be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [aning, -ning]

kara zülfüng ki deger la'line her laḥza **aning** / ne şifât ile kılam vaşfını kim câna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [aning, -ning]

ger Hidâyet kanın ol ğamze töker dimeng **anga** / ki şerî'at sözilen kul kanı sultâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [anga, -ng, -a]

yüz ming hezâr mekr ile al itse âdemî / **ani** görür ki alına yazdurdı kirdigâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [ani, -n, -ı]

meni küyından **aning** müdde'î âvâre kıılır / bağrumı tîğ-ı cefâ ile yana pâre kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [aning, -ning]

ey ki söylersin ser-i küyından **aning** yörü var / hiç gördüng mi ölerden şongra kim kurbân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [aning, -ning]

Hidâyet arı nazarlan siv **ani** tâ sivsün / neden ki Tangrı siver her kimi ki tãhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [ani, -n, -ı]

âh eylegeç yüzinden **aning** zülfi dağılır / bāğda belî nesîm esicek gül tîz açılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [aning, -ning]

gizdürür halkı Hidâyet ger felek bî-ihtiyâr / sen şağınma kim **aning** hem ihtiyâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [aning, -ning]

zülfine bende hâli haçan biline **aning** / men teg yüz olsa gelmeye bir kılına **aning** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [aning, -ning]

zülfine bende hâli haçan biline **aning** / men teg yüz olsa gelmeye bir kılına **aning** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [aning, -ning]

senden rakîbi göngül ne ğam yigler ise yâr / yâr olsa yâringligi tîz biline **aning** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [aning, -ning]

dil hamza gibi tãlib ü **aning** hayâlining / cân kal'asında meskeni mihr-i nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [aning, -ning]

virse Hidâyet yâr öpüş ister mi ki cân u göngül / sende ne var **aning** gerek niçün kim aningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [aning, -ning]

virse Hidâyet yâr öpüş ister mi ki cân u göngül / sende ne var **aning** gerek niçün kim **aningdur** sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [aningdur, -ning, -dur]

teng şeker söyler idim ağzını / olmasa sözümden **aning** ağzı teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [aning, -ning]

dime Hidāyet gözi āhū **aning** / özidür aşlan velī hūyī peleng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [aning, -ning]

'ışkı bize dünyede nāmūsdur / līk **anga** 'aşıklığımız oldu teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [anga, -ng, -a]

bir gönçe-dehensiz içile bülbüle kanın / gül çağı belābil teg **anı** 'ayn-ı belā bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [anı, -n, -ı]

yā Rab **aning** ağzının sırrın maṅga mefhūm kıl / yā benim būd u cūdım ağzı teg ma'dūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [aning, -ning]

aningçün görsedür her ay saṅga çevgān-ı felek / ya'nī 'işret topın il virdükçe takşir itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [aningçün, -ning, -çün]

bir serv-i sīmīn-ber k'anuṅ cān u dil ilen yāriyem / hūvān-ı vişālınden **aning** fikrim budur kim yāriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [aning, -ning]

vaşlından ayru şol mehīṅ dāyim yireme hicrinde gam / ammā Hidāyet bilmez ol kim men **aning** gam-hūvāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [aning, -ning]

göṅlüm **aningçün** beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / ol gerçi cānımdur benim men hem onunḡ dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [aningçün, -ning, -çün]

göṅlüm aningçün beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / ol gerçi cānımdur benim men hem **onunḡ** dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [onunḡ, -nunḡ]

ey Hidāyet sā'idīçündür **aning** / 'ālemüṅ dilinde destān olduḡum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [aning, -ning]

men bu sözi işideli düstlar / yiri degül mi **anga** kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [anga, -ng, -a]

san diler ol şāh Hidāyet bu gün / yā Rab **onunḡ** sanına san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [onunḡ, -nunḡ]

ay yüz n'ola şarardunḡ ise kaşı gamından / sen teg yüz **onunḡ** kaşlarınınḡ yayına kurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [onunḡ, -nunḡ]

ıraḡdur yār u sen şayru kalupsen yārdan ayru / Hidāyet çāreṅ ölmekdür sen **ansız** kala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [ansız, -n, -sız]

kaşı çevgāndur u hāli **onunḡ** tūb ey göṅül ammā / bu çevgān ile ol tūbī n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [onunḡ, -nunḡ]

hātem-i hūsn imdi yaraştı gülünḡ barmaḡına / kim **aningçün** la'lden gönçe yasatdurdı nigīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [aningçün, -ning, -çün]

anı isterse kim aningçün ölem n'ola menüm / öldüğüm daḡı budur kim öleyim **aning** içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [aning, -ning]

anı isterse kim **aningçün** ölem n'ola menüm / öldüğüm daḡı budur kim öleyim aning içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [aningçün, -ning, -çün]

la'li gamından ança **aning** dāde sürdi su / kim kūyī çevresinde deṅiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [aning, -ning]

yitmez **onung** evşâfınıñ evcine yüz mîng yıl eger / 'aqlım minüp vehm atını fikrimni mehmîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [onung, -nung]

zâhid ser-i kûyından **aning** gitdi Hidâyet / cennet sarı vardı ne 'aceb oldısa güm-râh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [aning, -ning]

luţfın görüp Hidâyet **onung** cevrine dürüş / yâr ol durur ki yâr ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [onung, -ning]

ger yâr cân dilerse revân vir **anga** göngül / cânân ile müzâyaka cânung çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [anga, -ng, -a]

her zamân haste dile söyledüğüm söz bu ki yâr / ger dile dilüñgi cevrenden **aning** gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [aning, -ning]

yâ Rab bu ne yüzdür kim **anı** gördi Hidâyet / hayrân şaluban dir ki ta'âla'llâhu ve şâne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [anı, -n, -ı]

niçe **anga** söz içre Hidâyet ru  u zülfüng / k'anungla ne ağ dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [anga, -ng, -a]

dönmen çekerem özimi bir var **aningçün** / bi'llâh ki bu dönmekligüme da ı ne çäre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [aningçün, -ning, -çün]

 a   u  ali zikrin **onung** koyma ağzıngdan müdâm / ger müsülmânsın Hidâyet terk-i  ur'ân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [onung, -nung]

aningiçün cigeri itlerüng ö ine çeker / dil ki tâ dimeyeler yo  imiş aning cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [aningiçün, -ning, -içün]

gözden Hidâyet **aningiçün** yulduz a ıdır / kim ol perî görünür anga ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [aningiçün, -ning, -içün]

açdum didi şabâ ara zülfing düğünlerin / gönglimde aldı sözleri **onung** düğün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [onung, -nung]

 ub teg başum **oning** ayağından gidermezem / çevgân-ı hicr ile niçe kim çalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [oning, -ning]

yüzi ayını görsedüp dil alır / budur **aning** menümle âyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [aning, -ning]

 h kim yâr deg l eyle ki bir **anga** meni / anı bildürmege bir ehl-i kerem **anga** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [anga, -ng, -a]

ol ki yastanur **aning** s nb li berg-i semen  / urşanur lâle-i s r- bını müşk-i  oten  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [aning, -ning]

yaşurur ab  ab-ı s m ni **aning**  a  -ı  ub r / dolanur lu f ile rey  anı 'a   -i Yemen  (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [aning, -ning]

serv kim gördi ki g l-berg-i  ar  gönglek ide / uça g l-bergi **onung** 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [onung, -nung]

ey göngül addin **aning** serv ile şimş d o ıdu  / biyle sözler dime ey himmeti k t h da ı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [aning, -ning]

ey Hidāyet bu ki hicrān günü çektim **ansız** / mānga ol günleri görsetmesün Allāh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [ansız, -n, -sız]

bedenin şordum **aning** kim nedür ey dil didi kim / ey Hidāyet ne diyem men saṅga cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [aning, -ning]

o: O, işaret zamiri (kemik, yiyecek).

çoḥ kemürdi sümük iting̃le Hidāyet **anı** / ḥaçan unuda ki boynında ḥaḫ ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (gam).

yāring̃ ḡamı sivdi meni men hem **anı** sivdüm / koyuṅ biz ikini bire ki siven sivening̃dür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

Ya'kūb egerçi Yūsuf için çekti çoḥ belā / bu işde kıldı fūrkatüṅ **andan** füzün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [andan, -n, -dan]

o: O, işaret zamiri (sevgiliye duyulan aşk).

baş oynayan Hidāyet **onunḡcün** pekā bulur / meydān-ı 'ışk içinde bu celdü yiter mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [onunḡcün, -nung̃, -cün]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (herkes).

cihāna virme göṅgöl kim koyup gider **anı** / eger Sikender-i devrān u ger Süleymān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (gök ve toprak renginin nakşı).

çoḥ nakşına gök ile yiring̃ olma muḳayyed / ey dil bula gör **anı** ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (hayat suyu).

ḥayat ābın diyerler gerçi cān-baḥş / lebiṅ katında **aning** cānı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [aning, -ning]

o: O, işaret sıfatı.

seyl-i sirişkim ile yağış kıldı mācerā / utanmadı **o** kaṭre dengizden zihī ḥayā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [o,]

ey müşk urma lāf ḥıṭādan **o** zūlf ile / düşmez saṅga bu söz yōri git ey yüzi ḳara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [o,]

bu ḥāle kim men isteyūben ḥāle düşmişem / düşsün görem **o** ḥāle yaman isteyen saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [o,]

şarştından ayrı düşdüğüçün oh o meh-veşüñg / toprağı şavurur başa āh u figān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [o,]

āb-ı hayāt kim didiler o duran mıdur / yoḥsa benim bu yüregüme od uran mıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [o,]

yalğuz rakibi bahma başımda zevāl kim / gözden yüzün yaşurdu o gün bu zevāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [o,]

şimdi degül o yana Hidāyet teveccühi / illardur ol şikeste bu derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [o,]

baş u cāndan geçüp ey dil yana kallāş ola gör / çün cefā tığın o meh-veş ḥamu kallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [o,]

ḥancaru kim seyr idip şol ḥūblara sultān yörir / gevdesin terk idüben o gice yüz mīñg cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [o,]

Hidāyet girse seyr içün o nesrīn bir gülistāna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [o,]

bir dāğ kim firāk-ı ruḥuñg çekdi sīneme / dözmez o dāğ-ı ḥasrete ey lāle yüzlü dağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [o,]

her ḥancaru kim varsa katil dönme Hidāyet / ayrıl dise mendin çeküben ḥancer o kätıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [o,]

‘ayne’l-yaḳīn Hidāyet o kim görse ḥaḳḳını / her şeyde bī-gümān ānga şāḥib-naḫar direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [o,]

lebleri yanıda ögmēñg āb-ı ḥayvānı ki men / bu suyu tā ağızuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [o,]

o serv bāğda çü gülgeşt ider Hidāyet yiter / tiken yapuşmaya nā-geh biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [o,]

‘uşşāḳı öldürende cefā tığılan o gün / yā Rab yitür meni o güne ḥamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [o,]

‘uşşāḳı öldürende cefā tığılan o gün / yā Rab yitür meni o güne ḥamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [o,]

tā ḳurtulup firāḳdın irdim vişālünge / yād eyleyüp o günleri şükr iderem bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [o,]

didi ḥālīñg nedür söyle didim ey şūḥ-ı sengīn-dil / esīr olduğımı ya’nī o ḥaṭṭ u ḥāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [o,]

yaş tökse ayağına n’ola göz o leb içün / naḥli suvaranlar öle bir gün raṭab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [o,]

īmāndur o māḥīñg yüzi bu şonḡ nefesimde / bir kimsene bulman ki māñga ‘arz ide imān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [o,]

açanda söz içinde o şīrīn-dehān dehen / nāmūs u ‘ār eri olur der-zemān zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [o,]

digeç kim aldı şabr u kararın Hidāyet'ünġ / güldi didi o dil-ber-i ebrū-kemān ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [o,]

şatman aġyāra güherlen ayaġünġ topraġını / ki bu göz görmege yig anıġ o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [o,]

yüzünġ ġamında göngül yüz risāle ger yazsa / Hidāyet'ünġ ola meyli o yüz risālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [o,]

dün Hidāyet'den o göz almışdı sihr ile cān / şimdi yüz luġ ile ister kim anıġ gönglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [o,]

ħakķıġ şıfātını görübem sen nigārda / ol veche nāzıram men o nakş u nigārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [o,]

al Hidāyet'den dil ü cān şat o zülfünġ bir kılın / çek ziyān kılġil bu sūdāyı sen ol kallāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [o,]

Hidāyet dün ötüp cān ġālī şordunġ / o tende cān mı kalur sen ötende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [o,]

tāb-ı ġüsnünġle dil o zülfe varur / şem' yaġup gider karānġuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [o,]

gözüme lebi 'aksi ġıç bāb düşmez / neden meyl kılmaz o şırın bulaġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [o,]

'aceb belā ki göngülle ġalāyık ilinden / ne ayru vara bilürem o serv ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [o,]

bili ġayāle yetmek diler o zülfe rakīb / bu ince fikr ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [o,]

danġ yiline fāş itdi saçıġ sırrın o şāne / yā Rab kesilüp dili onunġ dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [o,]

sidre ġadünġüz şānına inmedi hemīn bes / tūbī Lehebīġ āyeti indi hem o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [o,]

şırınlik ile şehd-i lebīġ şān-ı 'aseldür / konmış kara ġālünġ çü meges dāyim o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [o,]

göz kılmasa zülfünġden o ruġsāre neżāre / ġamdan gögerüp yaşı azalursa ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [o,]

aġyār cefā kılsa göngül yār saġ olsun / ger müdde'ī rahm itmeye Tanġrı o nigāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [o,]

oturdu atlu sa'ādetle devlet o gence / didim yana nereye devlet ü sa'ādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [o,]

Hidāyet itse o şāhid meni şēhīd n'ola / zihī yüz aġlıġı kim gidesin şēhādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [o,]

lāf urduġıçün sünbül o zülf ile çemende / şaldı tepük altına şabā ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [o,]

yüzi hevesinden göngül aşıldı **o** zülfe / ısınmadı odına tütününe boğuldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [o,]

anğmazlar ilde bir **o** yüzi lăleler meni / her niçe anğdurur olara năleler meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [o,]

kurbāniyam **o** doğru ering k'anda uğraşup / gözine düşmenüñ kıla derdüm kara günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [o,]

kim ki **o** meyden kadehi nüş ider / bilür özin gerçi ferāmüş ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [o,]

o günki devlete şem'-i Hidāyet / işitseng sözümü ey şem'-i Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 9). [o,]

o: O, işaret zamiri (gönül kalesi).

ger gam çerisi kılsa göngül kal'asın hışār / bir cām-ı 'işret ile **anı** puzmege ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [anı, -n, -ı]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Hz. Ali).

ol kimsene kim özgelere bengzedür **anı** / dürr ü güherüñ nisbetini bā-hıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [anı, -n, -ı]

her kim ki **aning** zikrile evkāt geçürmez / bī-çäre günin zāyi' u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [aning, -ning]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Hz. Muhammed).

esbāb-ı cihāndan **o** ki geçmez işiginde / hayvāndur özin beste-i kâh u 'alef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [o,]

cehd ile gör ding̃le resūlin sözün / k'anlayan **aning** sözi bildi özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [aning, -ning]

menden **anga** günde dūrūd u selām / āline etbā'ına hem ve's-selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [anga, -ng, -a]

Tanğrı **onung** şānına levlāk dir / çākerīdür encüm ü eflāk dir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [onung, -nung]

o: O, işaret zamiri (fāni gül).

gül-i devrāna ey dil olma hurrem / ki songı rengi **aning** şolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [aning, -ning]

o: O, işaret zamiri (gök).

ay degüldür kim ağılanmış felekde anğlangız / kim **aning** kurında gerdün götürüp kalhan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [aning, -ning]

o: O, işaret zamiri (dünya).

cân u cihân kimseye kalmaz gider / mihrin **anung** cân u gönglümünden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [anung, -nung]

o: O, işaret zamiri (imân).

kâfir olam götürmesem İmânı hâlinge / çün gördüm oldı nâr **anga** gülşen-i halîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [anga, -ng, -a]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (rakip).

ger tipdise iting başına müdde'î ne gam / devlet başında yoğdur **aning** devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [aning, -ning]

düşse düşsün adum ağzından rakîbüng şanasing / **aning** ağzından düşen peygâmbir ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [aning, -ning]

cânâ rakîbi ehl-i nazar çün belâ bilür / men' itme gönglüm istese senden **anı** ırağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [anı, -n, -ı]

şatman ağıyâra güherlen ayağüng toprağını / ki bu göz görmege yig **aning** o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [aning, -ning]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Allah; doğruluk).

dime zâhid ki hâkkı görmek olmaz / **anı** görmağa sende hanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [anı, -nı]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (karınca).

za'îf oldı Hidâyet târ-ı zülfiğ hicrilen şöyle / ki ger mür üsne minse bir ser-i mû **anı** incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [anı, -nı]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (iltizam memurunun eşi).

muhtesib avradına dir ki şurâhî doldur / ger **o** doldurmasa bu küze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [o,]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (sevgilinin dudağı; şarap).

leblerini sorup ilden gider isem ne 'aceb / tiz ola mest **onga** her devr ayağı koş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [onga, -nga]

o: O, işaret zamiri (ela göz).

şehlâ gözi şayruları dirler sorar yâ Rab neden / şormaz men-i mehcûr kim çoğdan **aning** bîmâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [aning, -ning]

o: O, işaret zamiri (sır, hikmet).

duymek istersin Hidāyet ger lebi esrārını / kimseden şorma bu remzi kim duyan **anı** menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (sevgilinin köpeği).

yār itile menüm arama girme ey raķīb / men bile-em **anungla** yōri it sānga nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [anungla, -nung, -la]

ķanıᅇᅇ içmege ķanaᅇᅇdīsa yār iti n'ola / ey Hidāyet ķınayan kimdür **anı** ķanıᅇᅇ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (ok).

ol kemān-dāruᅇᅇ teninde cāniᅇᅇᅇ nāveķleri / dut 'azīz **anı** göᅇᅇᅇᅇᅇ ᅇün kim gelür iraᅇᅇdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (insanoᅇᅇlu).

viren **anga** biş ᅇis ü altı cihāt / yazan **anga** āyet ilen beyyināt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [anga, -ᅇᅇ, -a]

viren **anga** biş ᅇis ü altı cihāt / yazan **anga** āyet ilen beyyināt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [anga, -ᅇᅇ, -a]

o: O, işaret zamiri (ümit edilen).

ümīd oldur iten göᅇᅇᅇᅇᅇ buluna nişe kim **anı** / lebiᅇᅇᅇden şordum u aᅇᅇzına hem didüm şoraᅇ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (gül).

bir güneş doᅇᅇᅇᅇᅇᅇᅇᅇ ey dil bulut içre niᅇān / bir gül açıldı yire şaldı **anı** bād-ı ᅇazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (gözyaşı).

aᅇıdır göz yaşı Hidāyet'ni / şimdi var ey şanem **andan** il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [andan, -n, -dan]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (şah).

Hidāyet isteme ᅇoᅇ yaş töķüp kılıcın **anıᅇᅇ** / göz açıcaᅇ göresin başıᅇᅇᅇ üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [anıᅇᅇ, -ᅇiᅇᅇ]

o: O, işaret zamiri (ok).

oĥınıġ sūzı egerçi öter baş u cānıma / gönglimden özge yirde **anı** ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (ağız).

zerre tegdür didim ağzın kanımı tökdi yire / yoĥsa ey dil gözi kan tökmez **anung** teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [anung, -nung]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (zahidi dinleyen).

uymazam sözüñge git ey zāhid / sen teg ola **o** kim sañga uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [o,]

o: O, işaret zamiri (kılıç).

'āşıkunġ devletidür tiġingız **anı** görene / başınıġ üsne yakın başına devlet yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (kusur).

Hidāyet kâşır oldıysa niçe gün gerçi hıdmetden / felekniġ iktizāsı bil **anı** ħaml itme takşire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (tarak).

dang yiline fāş itdi saçınġ sırrın o şāne / yā Rab kesilüp dili **onung** dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [onung, -nung]

o: O, işaret zamiri (bahsi geçen durum).

ey ki şir-efken gözünġ teg çeşm-i āhū olmaya / ger disem āhū anġa nā-gāh āh **o** olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [o,]

çekdi sīnemden oĥın dil-ber ü peykān kaldı / ger göngül gitti ise yüz şükr **anġa** kim cān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [anġa, -nġ, -a]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (er, erkek, yiğit).

çoĥ yoĥ bir er rakībini kurbān kılınġ **anġa** / ger qorĥar olsanġız olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [anġa, -nġ, -a]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (peri).

kimdür perī kim anda ola yüz **anınġ** kimi / ĥayrānıdır bu ādemīniġ yüz **anınġ** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [anınġ, -nīnġ]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Zahit, sofı).

Hidāyet men'-i zāhid itme kim ḥaḳ / saṅa zūhd **anḡa** cām-ı bāde virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [anḡa, -nḡ, -a]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (kör).

yüz tarīḳ ilen getürdi berg-i nesrīn araya / ḳaraḡu tā perçemin **anınḡ** < hem > miyānın baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [anınḡ, -nīnḡ]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (can bülbulü; aşık kişi).

bulmaz **anı** terk itmese bu āb u hevāyı / ol ḡāfil-i nādān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6). [anı, -n, -ı]

o: O, işaret zamiri (maksut).

andan hem **anı** 'ārif isenḡ eyle gedāyı / tā kūr ola şeyṭān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12). [anı, -n, -ı]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Gül; Hz. Muhammed).

çek dilünḡ özünḡe vü ḥaddünḡ tanı / bu söz ile tanımek olmaz **anı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [anı, -n, -ı]

sen kim ü adını **anunḡ** adamek / zerre kim ü gün şıfatın söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [anunḡ, -nunḡ]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Allah).

kim ki **anunḡ** sözine dutmaz ḳulaḡ / ādem anḡa söyleme k'oldur ulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15). [anunḡ, -nunḡ]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (gösterişsiz yaşayan).

baḡrı delindi felek-i sādeninḡ / tā kim **o** ki süzgüçi ol bādeninḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [o,]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (mahmur can).

anḡa birer cūr'a naşīb eylegil / baḡşāsın şayma ḡasīb eylegil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 30). [anḡa, -nḡ, -a]

ḳıl **anḡa** bir cūr'a keremden naşīb / olmasa baḡşış **anḡa** itgil ḡasīb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [anḡa, -nḡ, -a]

ḳıl **anḡa** bir cūr'a keremden naşīb / olmasa baḡşış **anḡa** itgil ḡasīb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 31). [anḡa, -nḡ, -a]

o: O, işaret zamiri (dünya hayatı).

kimseye çün kılmadı dünyā vefā / munça **aningçün** ne çekersin cefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43). [aningçün, -ning, -çün]

ey göngül aldanma cihān ālına / k'aldanan alına **onung** ālına (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 42). [onung, -nung]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (iddiacı).

dir müdde'ī cānım üşenür çıhmağa tenden / ey peyk-i eccl söyle **anga** ancağ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [anga, -ng, -a]

o: O, işaret zamiri (sevgilinin kirpikleri).

oñı efgānlar kıılır geçer Hidāyet şor neden / ħansı yaydan güç görer yā Rab ki men kurbān **anga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [anga, -ng, -a]

o: O, işaret zamiri (göz).

göz yaş töker görüp yüzini rahmet **anga** kim / gül mevsimi maṅga meyiçün erguvān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [anga, -ng, -a]

ey kim dirsiz nazar kaṭ' eyle andan / **anga** bengzer maṅga bir bağ göziṅ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [anga, -ng, -a]

gerd-i sitem Hidāyet üküş kondı **anlara** / ger dönseler 'acebleme dülāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). [anlara, -n, -lar, -a]

o: O, işaret zamiri (ten; maddi varlık).

ten kaydın üzgeç irdi göngül vaşla sen daḥı / ey cān vişāliṅ ister iseng yüz **aning** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [aning, -ning]

o: O, işaret zamiri (kıl; saç teli; can ipi).

bir kıl ucını cāna virürse Hidāyet al / kāmīṅa düşmeye daḥı ucuz **aning** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [aning, -ning]

o: O, işaret zamiri (gül; sevgilinin yanağı).

müşkil ki göngül bağ-ı ruḥındın vire bir gül / bu nev' ile kim ḥaṭṭuṅ **anı** çekdi ḥişāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (aslan yıkan; çok güçlü kimse).

ey ki şir-efken gözüṅ teg çeşm-i āhū olmaya / ger disem āhū **anga** nā-gāh āh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [anga, -ng, -a]

o: O, işaret zamiri (boy, endam).

kimde vardur bu kâmet ile kıyâm / **anğa** şanma kıyâmet olsa kıyâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [anğa, -ng, -a]

göz doğru bağıdı kıddine dūr düzdi yaşdan / dūr düze doğrulıgda olan düz **anınğ** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [anınğ, -ning]

o: Teklik üçüncü kişi zamiri (kimse).

dil ağzı remzi çağladı ol hâl u hatıngı / bi'llâh bu nûkte ile degül kim **o** qaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [o,]

o: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Hallâc-ı Mansûr).

bir kimse kim envâr-ı haq bûd u cûdın dir imiş / Manşûr teg **anınğ** yiri dâr-ı fenâda dâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [anınğ, -ning]

o: O, işaret zamiri (ay; sevgilinin parlak yüzü).

zülfüngni şalma yüzüñge kılma günüm kara / kim virmez ay ışığ düşer olsa sehab **anğa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [anğa, -ng, -a]

o: O, işaret zamiri (can ipi; aşğın canı).

anı isterse kim anıñgün ölem n'ola menüm / öldüğüm dağı budur kim öleyim anıñ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [anı, -n, -ı]

o kim: O ki, o kimse, her kim ki.

o kim cân bülbülün gül-zâr-ı hüsnüngden ırağ ister / yüregi lâle teg hasret odılan dağ dağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [o kim,]

ocağ: Ocak, ateş yakılan yer.

yüzi yâd ile yir dutmaz gönğülde özgeler fikri / bu rüşendür ki od yanan **ocağda** hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [ocağda, -da]

od: Ateş.

yüzi yâd ile yir dutmaz gönğülde özgeler fikri / bu rüşendür ki **od** yanan ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [od,]

od yanmasa külden niçe bir bir görünür köz / gökte bulut olsa görünür eyle sitâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [od,]

ger perî görse senüñg hüsnüngi ey reşk-i melek / hayret **odıla** gümânsız yahıla bâl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [odıla, -ıla]

içen devlet meyin bil kim oyandı / gam **odında** haçan devletlü yandı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [odında, -ı, -n, -da]

od: Ateş II Ateş bazan mum ile birlikte kullanılır ve şairin aşk ateşiyle içinin yanması hali, tıpkı için için yanan muma benzetilir.

şem' eger 'arızına karşı durupdur bu gice / tiz kes başını meclisde getir **odını** yah (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [odını, -ı, -n, -ı]

od: Ateş II Sevgilinin yanağı ve dudağı renk dolayısıyla bir ateştir. Yakıcı özelliği burdan gelir.

bu nev' kim **odlar** yanar táb-ı ruḥından sinede / nā-gāh āhımdın göre 'ālem tutuşmuş yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [odlar, -lar]

semender teg dil ü cānım bir od ilen yanarlar kim / ol **oda** tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [oda, -a]

zülfiṅgi şalma yüzüṅge günim dün eyleme / ışığ virürken **od** dolaşup tütün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [od,]

od: Ateş II Sevgilinin beni ateş gibi olan yanağı üzerinde yanıp kalmış bir karabiber yahut habbedir.

oddur yüzi şol ḥāl ile ḥaṭ sanasın ey dil / oddan burulup çıḥmalu bir pāre duḥāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [oddur, -dur]

od: Ateş II Ateş gözde tutuşur ve gönülde alevlenir, aşık gönlündeki ateşi söndürmek için daima gözünden su akıtır. Ama o ateş asla sönmez. Ateşin yanından sudan başka bir de hava vardır. O da ah şeklinde ateşi arttırır.

hicriṅde şererdür ki düşer āhum **odından** / bu la'l ki bir şafḥa-i mīnū düşünüpür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [odından, -ı, -n, -dan]

āhımla çıḥdı sinem **odından** şerāreler / ol ikkiden düzüldi gök ilen sitāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [odından, -ı, -n, -dan]

oddur yüzi şol ḥāl ile ḥaṭ sanasın ey dil / **oddan** burulup çıḥmalu bir pāre duḥāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [oddan, -dan]

ger açarsam leb şehā sām-ı firāḳıṅ şerḥine / şem' teg yanmış göṅülñiṅ **odlar** ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [odlar, -lar]

tiz gün ola müdde'ī āhımla baḡruṅ yarıla / kalmaya bitün bilürsin yanar **od** içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [od,]

gizler idüm 'ışkı **odin** cānda Hidāyet doğrusı / bildürdi āḥir 'āleme dūd-ı çerağ-ı revzenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [odin, -ı, -n]

her niçe ğark olur yir ü gök kanlu yaşuma / **od** şaldı āh u nāle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [od,]

yüzini görsedüp yana gizledi zülf ile / **od** şaldı cāna gitdi gözümde tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [od,]

od: Ateş II Aşığın içinde bulunduğu aşkın ızdırabıdır. Ayrıca sevgilisine duyduğu özlem ve hasret de ateş şeklinde kendini gösterir ve daima aşığı yakar.

dem görsedüp cemâlini dem gizler ol şoruṅ / her dem meni bir **odıla** yaḥmağ revâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [odıla, -ıla]

yiter hicr **odına** yaḥmağ Hidāyet'ni şehā şimdi / vişāling şehrinı yazıṅ firāk iklîmini puzunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [odına, -ı, -n, -a]

od misen ey cânı yaḥan yoḥsa hicrân dāğı sen / kim eridürsen bu ḥasret dāğı ilen dāğı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [od,]

od: Ateş II Semender denen canlı, hayvan, ateşte yanmaması dolayısıyla ateş ile birlikte kullanılır. Böylece aşık da kendini semendere benzetir.

semender teg dil ü cânım bir **od** ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [od,]

od: Ateş II Ateş lale ile birlikte kullanılınca dağlama özelliği kendini gösterir.

o kim cân bülbülin gül-zâr-ı ḥüsününden ırağ ister / yüregi lâle teg ḥasret **odılan** dāğ dāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [odılan, -ıla, -n]

od: Ateş II Ateş cehennemdeki nardır. Ancak onda nur özelliği de vardır. Yani ateş yakma özelliği yanında aydınlatma özelliğine de sahiptir.

yüzi hevesinden göṅgöl aşıldı o zülfe / ısınmadı **odına** tütünine boğuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [odına, -ı, -n, -a]

biyle kim şevk **odı** cânımda yanar şem' şıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre dāṅa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [odı, -ı]

yansam n'ola 'ışkıṅ **odı** ilen / gör çübi ki niçe nür ider nâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [odı, -ı]

od ur-: Ateş salmak, yakmak. II Acı ve eziyet çektirmek, üzüntü vermek, kederlendirmek.

âb-ı ḥayât kim didiler o duran mıdur / yoḥsa benim bu yüregüme od uran mıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [od ur-, -an, -mı, -dur]

oğra-: Uğramak, rast gelmek, karşılaşmak.

dün bād ḥāk-i küyüṅ aparurken **oğradım** / göz almayup oturdu didim al naşîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [oğradım, -dı, -m]

māṅa ḳapunğda neden dem-be-dem **oğrar** ağıyâr / cennet ehli olana çünki 'azâb oldu ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [oğrar, -r]

oğradumsa ger ḳuşunıṅ tozına mendin degül / devleti olan kişi elbette oğrar devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [oğradumsa, -du, -m, -sa]

oğradumsa ger ḳuşunıṅ tozına mendin degül / devleti olan kişi elbette **oğrar** devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [oğrar, -r]

müdüâm cevır ü cefâ yayını sipihr kıurar / belâ çeküp oını kime **oğrar** ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [oğrar, -r]

oğrat-: Uğratmak, rastlatmak.

bir zât-ı rahîm ile eger hem-dem olursam / fi'l-hâl meni **oğrada** yüz div-i racîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [oğrada, -a]

oğrı: Hırsız.

cân oğurlar gözi 'âşık dil-i bî-rahmı aṅgar / ne maḥalde gözünḡiz aṅgdurur ol **oğrıya** daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [oğrıya, -y, -a]

alduḡın cânım gözi bildünḡ velâ bildürmedünḡ / sen daḡı oldınḡ yakın kül **oğrınınḡ** ortaḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [oğrınınḡ, -nınḡ]

zülfiṅḡi görgeç n'ola kıapsa lebünḡden büse dil / kim kıaranḡu gice olḡaç **oğrınınḡdur** fırsatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [oğrınınḡdur, -nınḡ, -dur]

oğul: Cinsiyeti erkek olan çocuklar için kullanılır. II Atalarının soyundan gelmek.

Hidāyet anda vefâ umuban kışı mi durur / vefâ ümîdi cihānda ki Kıanber **oḡlı** umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [oḡlı, -ı]

oğurla-: Çalmak.

cân **oğurlar** gözi 'âşık dil-i bî-rahmı aṅgar / ne maḥalde gözünḡiz aṅgdurur ol oğrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [oğurlar, -r]

oh: Ok II Sevgilinin süzgün bakışları.

oh atıcaḡ öterek çü meyl-i kemān ider / cân kıuşı tenden uçuban özin nişān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [oh,]

tārāc-ı ḡamzeden yitürür rāḡına nişān / cāna pey-ā-pey **ohlarunḡ** ey şūḡ tapa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [ohlarunḡ, -lar, -unḡ]

her ḡaçan kim başara **ohılan** ol ḡamze savaş / yaya dönsün boyı anınḡ ki fidā kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [ohılan, -ıla, -n]

oh: Ok. II Ayva tüyleri.

ḡöṅḡlüme yağduḡca **ohunḡ** mihrinḡ artuḡraḡ olur / behre artuḡ virür ol yir kim düşer bārān aṅḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [ohunḡ, -u, -nḡ]

oh: Ok II Sevgilinin kirpikleri.

ohı eḡḡānlar kıılır geçer Hidāyet şor neden / ḡansı yaydan ḡüç görer yā Rab ki men kıurbān aṅḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [ohı, -ı]

kaşına secde kılup yıl teg ay yasın biraḥ / söyle kim ol katı yaydın maṅa bir **oḥ** biraḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [oḥ,]

delü gönḡül kāmıḥ **oḥlarınḡız** arasında / kāmıḥlıḡ içre saḡın bir kudurmıḥ aḥlandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [oḥlarınḡız, -larınḡız, -]

neden itdi benim baḡrımda ey ebrū-kemān **oḥuṅ** / çü söylerler ḥalāyık bu miḡil kim yaḥşılıḡ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [oḥuṅ, -uṅ]

ey gönḡül her **oḥı** kim çekse saṅa ol kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānuṅ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [oḥı, -ı]

oh: Ok.

men ol tirkeḡden ey Türk-i ḥıṭā bir **oḥa-em** kāni' / sen artuḡ luṭf eger kılsaṅ zihī baḥt u zihī ṭālī' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [oḥa-em, -a, --em]

oḥınıṅ sūzı egerçi öter baḥ u cānıma / gönḡlimden özge yırde anı ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [oḥınıṅ, -ı, -n, -ıṅ]

oḥ yaḡup oynında kılıç ıldırım kimi / gerçek erinḡ yaḡın doḡa ol gün ṣehā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [oḥ,]

buyruḡı tiḡıdur velī ḥükmidür **oḥları** / geh ḥükmi öldürür meni vü gāḥ buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [oḥları, -ları]

müdām cevr ü cefā yayını sipihr kırar / belā çeküp **oḥını** kime oḡrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [oḥını, -ı, -n, -ı]

oh: Ok. II Sevgilinin beninin kokusu.

cāna çoḥ **oḥ** atduḡuṅdan ṣanma ey cān incinem / kim her oḥuṅ bir ümīd ü istimāletdür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [oḥ,]

ey dil yiter uḡan ki maṅa **oḥı** yitmedi / bir gün ola yitüre anı yitüren saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [oḥı, -ı]

oh: Ok. II Sevgiliye duyulan aşk.

oḥı gitkeç yüregümden derdüm artar ṣor neden / yüz urur saḡalmaḡa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [oḥı, -ı]

oh: Ok. II Armaḡan.

cāna çoḥ **oḥ** atduḡuṅdan ṣanma ey cān incinem / kim her **oḥuṅ** bir ümīd ü istimāletdür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [oḥuṅ, -uṅ]

bir **oḥ** ile didinḡ ki kılam ḥāṭıruṅı ṣād / ol sözüṅe ṣād oldum u ṣād eylemedünḡ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [oḥ,]

oḥı yitende cānıma cān kıtılır velī / mundandur ölmegim ki bir eglenmedin öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [oḥı, -ı]

każādur **oĥung** atıcaĥ öñine kim ƙalĥa / meger göngöl ki yolında każāya ƙalĥandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [oĥung, -ung]

ƙarşusına siper kimi gögsin girer göngöl / ƙirpük **oĥın** ƙaşın yayı her niçe kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [oĥın, -ı, -n]

oĥı gönglüngde uşta ey Hidāyet / bu munça çeng teg feryād niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [oĥı, -ı]

göngölde sen ƙaşı yay **oĥlarınıĥ** / ĥayāli bir ƙoşun ƙuşunĥdur ötgün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [oĥlarınıĥ, -lar, -ı, -n, -ıng]

çekmiş gözünĥ müĥĥān **oĥın** ister ki ĥün-riz eyleye / tā niçe ol ĥünī gözünĥ her dem pür-engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [oĥın, -ı, -n]

gönglüm doludur şöyle **oĥınglan** bu gün ey mäh / kim ƙanlu demür dışra çıĥar ger çekerem āĥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [oĥınglan, -ıng, -la, -n]

gitdi ol **oĥla** cān Hidāyet'den / **oĥla** bir daĥı cān uyar yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [oĥla, -la]

niçe gönglüng didi yār oĥım içün nā-ĥoş ola / yayı şundum ki biraz **oĥ** atar iseng ĥoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [oĥ,]

cān **oĥın** vaşfın diĥeç yir dutdı gönglümde belī / göngüle yir eyleye her söz kim ol cāndan çıĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [oĥın, -ı, -n]

oĥung idi ĥasreti miskīn Hidāyet'nünĥ dirirĥ / öldi vü gönglinde ƙaldı şol faƙirünĥ ĥasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [oĥung, -ung]

atmaz oldı māĥa yār **oĥını** gelgeç aĥyār / geldi ƙış oldı meger ƙolına güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [oĥını, -ı, -n, -ı]

çekdi sīnemden **oĥın** dil-ber ü peykān ƙaldı / ger göngöl gitti ise yüz şükr āĥa kim cān ƙaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [oĥın, -ı, -n]

oĥ: Ok. ıı Aşğın ahi, ayrılık yarası, çekilen dert.

gönglimde kīn ƙılıç u **oĥungdan** olur müdām / budur didim şehā ĥamu gönglimdekin saĥĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [oĥungdan, -ung, -dan]

şaştından ayru düşdüĥiçün **oĥ** o meh-veşünĥ / topraĥı şavurur başa āĥ u fiĥān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [oĥ,]

ƙılduĥca ĥam **oĥına** nişāne göngöl seni / ƙaĥ'-ı ümīd eyleme kim imtiĥān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 4). [oĥına, -ı, -n, -a]

degmeye tā ĥāki **oĥung** degmeye ol ƙapuda / şöyle ĥākem olmaya ĥiç kimse menden ĥākreĥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [oĥung, -ung]

eyler belā **oĥın** çekesin sīneden faƙīĥ / ger men Hidāyet'ünĥ saĥĥa gönglindekin diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [oĥın, -ı, -n]

özine her kim **oĥın** tedbīr ider yā ĥancerin / āĥ kim men ƙalmışam bilmen ne tedbīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [oĥın, -ı, -n]

tîğ ilen cân u diling kıldımsa her birin iki / imdi **oñumlan** eydür her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [oñumlan, -um, -la, -n]

niçe göñglüng didi yâr **oñım** içün nâ-hoş ola / yayı şundum ki biraz oñ atar iseng hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [oñım, -ım]

her handa ki geçdise **oñung** sözi Hidâyet / yayıñg kimi boynın egüben gögsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [oñung, -ung]

oh: Ok. II Sevgilinin boyu.

didi her dem sangâ yüz **oh** degürem / didügi söz göñgüle degdi tamâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [oh,]

gitdi ol **ohla** cân Hidâyet'den / **ohla** bir dahı cân uyar yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [ohla, -la]

ohı-: Okumak.

ancañ Hidâyet ol **ohı** destânın **ohı** kim / her yoñ sözi raķibi duyup dâstân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [ohı,]

ancañ Hidâyet ol **ohı** destânın **ohı** kim / her yoñ sözi raķibi duyup dâstân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [ohı,]

semenlen nergis ol yüz ü gözüng hâdimleridür kim / birini nergis **ohırlar** birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [ohırlar, -r, -lar]

şohbetüng zâhid 'azâb **ohır** fakîh / senden andandur girizân olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [ohır, -r]

ey göñgöl kaddin anıñ serv ile şimşâd **ohıdung** / biyle sözler dime ey himmeti kütâh dahı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [ohıdung, -du, -ng]

şem'-i vahdet **ohıdı** pîr-i tarîkat yüzini / ol çerâğum sözi dilimde delâylil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [ohıdı, -dı]

mihr **ohıya** cevriñ vefâ bile cefâyı / hem derdini dermân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10). [ohıya, -y, -a]

ohımağlıg: Okumaklık.

'arızıñ muşhafı tâ oldı gözümdeñ gâyib / **ohımağlıg** mângâ evrâd u kitâb oldı harâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [ohımağlıg,]

ohlaş-: Oklaşmak.

kaşlaruñ ol göz ü kirpükle yaşım içre sağın / Diclerde **ohlaşuban** karşılamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [ohlaşuban, -uban]

ohşa-: Benzemek.

şîrînlîk ile **ohşamaya** ol hadîse kând / nâzûklîk ile bengzemeye gül-beden beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [ohşamaya, -ma, -y, -a]

ohşan-: Benzemek.

seyl-i sirîşk ile düredürler cihâna nakb / **ohşandılar** görüñg iki niķāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [ohşandılar, -dı, -lar]

ohu-: Okumak, çağırarak, anmak.

men dimen lezzeti var sâ'id ile her yengîning / ki hadîs **ohumışam** her yengîning lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [ohumışam, -mış, -am]

Hidāyet oğur iken dün ḥabīb dīvānın / rakīb irişdi didi kim yana ne dīvāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [oğur-, -r-r, -i, -ken]

men ki işimdür lebîñg devrinde dürd-âşâmlıg / rindim adım zâhid **ohurlar** zihî bed-nâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [ohurlar, -r, -lar]

bâğ-ı kelâm içre Hidāyet **ohur** / vaşf-ı gül-i rüyîñg bülbül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [ohur, -r]

ohut-: Okutmak.

göñgöl şâ'idlerin vaşfın Hidāyet'den kulağ dutsa / **ohutmaz** özge destānı munuñ teg dāstān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [ohutmaz, -maz]

ol: O, işaret zamiri.

hicrûñgde senîñg eşk ile bu nâle-i zârım / **ol** birisi nîsāndur u bu birisi nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [ol,]

ol: Teklik üçüncü şahıs zamiri (sevgili).

ol ki ḥüsn içre zât-ı yektādur / 'aql anuñg 'ışkı ile şeydādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [ol,]

dem görsedüp cemālini dem gizler **ol** şoruñg / her dem meni bir odıla yaḥmağ revā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [ol,]

büse istersem lebûñgden göz kaḥar dil-ber şoruñg / men muniñlan sözde-em **ol** nişe ḥancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [ol,]

ol ki ḥaṭṭ-ı müşk-bârı neş-i reyḥān eylemiş / ḥāl imişdür **ol** ki yüz üzre perîşān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [ol,]

göñglüm anîñgün beslerem ansız dirilmen n'eyleyem / **ol** gerçi cânımdur benim men hem onuñg dil-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [ol,]

vaşlından ayru şol mehiṅg dāyim yireṁ hicrinde ğam / ammā Hidāyet bilmez **ol** kim men anıṅ ğam-
h̄vāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [ol,]

gün kimi meşhūr olan h̄sūn ile **oldur** dünyede / hasretingdin yitüren eflāke efğanı menem (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [oldur, -dur]

ol ki 'ömrüm teg geçer baḥmaz māṅa ta'cilden / h̄sūnini ḥaḳ saḥlasun taḡyīr ilen tebdilden (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [ol,]

bir āhū içün düşmişem derd ü daḡa / 'aceb ger meni şalmaz **ol** derd ü dāḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah
Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (dert).

būy-ı zülfi cān dimāḡından gidüp geldise ğam / ğam yime ey dil niçe bu gıtdise **ol** hem gider (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [ol,]

ol: O, işaret sıfatı.

göṅglüme yağduḡca oḡuṅ mihriṅ artuḡraḡ olur / beḥre artuḡ virür **ol** yir kim düşer bārān āṅa (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [ol,]

dün görsedüp bileklerin **ol** şūḡ-ı dil-rübā / kıldı şikeste göṅglümi destine mübtelā (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [ol,]

her ḥaḳan olsa ber-ā-ber 'aynuma gün teg yüzi / yoḡı varı 'ālemüṅ **ol** gün ber-ā-berdür māṅa (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [ol,]

çün ki bu dergeh durur iḳbāl u devlet dergehi / ḥār u ḥāşākin ilāhī **ol** deriṅ derddür māṅa (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [ol,]

senden ne ğam ki ey büt-i dil-cū yiter māṅa / 'ālemde şādam **ol** ğam ile bu yiter māṅa (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [ol,]

dün meni maḥmūr gördi söyledi **ol** genc-i h̄sūn / çeşm-i mestim fitnesinden niçe-sin didim ḥarāb (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [ol,]

bir oḡ ile didiṅ ki kılam ḥāṭıruṅi şād / **ol** sözüṅge şād oldum u şād eylemedüṅ hīç (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [ol,]

kaşına secde kılup yıl teg ay yasın biraḡ / söyle kim **ol** ḳatı yaydın māṅa bir oḡ biraḡ (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [ol,]

baḡ Hidāyet başuṅg üsne durur **ol** serv-i revān / niçe olmaya iṅgen baş götür ü Taṅrıya baḡ (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [ol,]

bulmegeç aḡzıṅı yüzüṅle varur **ol** zülfe dil / gündüz ile çün anı bulmaz bu ğam-gīn giceler (Emir
Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [ol,]

ancaḡ Hidāyet **ol** oḡı destānın oḡı kim / her yoḡ sözi raḳibi duyup dāstān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah
Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [ol,]

la'lüṅ diyicaḡ buse dutar zülfüṅi göṅglüm / **ol** va'deye niçün ki uzun yaş gerekdür (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [ol,]

daᅡ yili kim esende yitürürdi bu meni / **ol** zülf-i pür-ᅡam içre niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [ol,]

dide ᅡoş tezhīb ider hicrüngde yüzün şafᅡasın / her işi ᅡoᅡ eylese kimse **ol** işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [ol,]

her laᅡza ᅡadar tır-i ᅡazā cānıma **ol** şūᅡ / ᅡadrimni benim şükr ki bilür bu ᅡadar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [ol,]

fānī cihānda şun maᅡᅡa zevraᅡ ki ᅡāᅡırum / bu baᅡr-ı ᅡamdan **ol** gemi ilen ᅡılır ᅡüzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [ol,]

iti ᅡulina baᅡdum **ol** avcı büt-i şūᅡung / didi ki Hidāyet ne baᅡarsın kefeniᅡᅡdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [ol,]

yaᅡtı meni pervāne teg **ol** pertev-i ruᅡsār / şem'ᅡᅡ ü belī kim yandūᅡı pervāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [ol,]

tā bir naᅡar **ol** zülf ᅡü zencīriᅡi gördüm / bildüm bu selāsil dil-i dīvāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [ol,]

ey dil gel **ol** ᅡadi elif ü zülf-i dāla gör / baᅡr-i muᅡᅡı 'ışᅡına ᅡavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [ol,]

ey bāᅡbān şanevber ü servüᅡᅡni öᅡme ᅡoᅡ / gel bir baᅡ **ol** nihāl-ᅡad ü i'tidāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [ol,]

baᅡ ᅡülşen-i ruᅡındaki müşᅡīn külāleye / cān virüp **ol** külālesine bir ᅡül ala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [ol,]

dün didi derdi olan derdin disün cān ᅡekdi āᅡ / **ol** ᅡabīb-i dil ᅡülüp didi munuᅡᅡ hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [ol,]

maᅡᅡa ᅡapungda ne pervā-yı bāᅡ u bustāndur / ki ᅡörᅡeᅡ **ol** yüzi 'ālem maᅡᅡa ᅡülistāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [ol,]

zülfüᅡᅡ ki dem-be-dem deᅡer **ol** ᅡül yaᅡᅡaᅡlara / artuᅡlıᅡıla cānlara ger dir iseᅡᅡ deᅡer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [ol,]

ol yüzi ᅡül kim göᅡᅡül yüzün ᅡörüp medᅡūş olur / ᅡamzesi yüz nış eᅡer urursa cāna nūş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [ol,]

yüzüᅡᅡde kim **ol** silsile-i mü ᅡüşüᅡᅡpdür / ᅡül üsne saᅡın sünbül-i ᅡoş-bū ᅡüşüᅡᅡpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [ol,]

cān göᅡᅡlegini ᅡāᅡ idüp **ol** kūda Hidāyet / yaru itiᅡe örtüp ü yaru ᅡüşüᅡᅡpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [ol,]

yā Rab ne bāᅡ verdidür **ol** lāle yüzlü kim / ᅡül ᅡördi zülf ü 'ānızını derdüm oldu ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [ol,]

yitürdüᅡiᅡün **ol** lebe sāᅡar deᅡānını / gel ᅡör şurāᅡı sāᅡı ilinden ne ᅡan töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [ol,]

ᅡızıl ᅡan ile boyansa saru beᅡᅡzim ne ᅡam ey dil / maᅡᅡa **ol** ikki 'ālemde yaᅡīn bil kim yüz aᅡlıᅡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [ol,]

göngül mülkini çapmağa gelür **ol** Türk ılqayup / Hidāyet **ol** bedevlūden kırağ dutmağ ulağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [ol,]

göngül mülkini çapmağa gelür **ol** Türk ılqayup / Hidāyet **ol** bedevlūden kırağ dutmağ ulağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [ol,]

şordum faḳīhe ḥālī nedür cān kuşına yār / didi ne bilsün **ol** şığır anı ki dānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [ol,]

şimdi degül o yana Hidāyet teveccūhi / illardur **ol** şikeste bu derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [ol,]

ança kan yaş töküpdür ser-i kūyında gözüm / kim öten **ol** ser-i kūdan etegi kana deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [ol,]

ger Hidāyet kanın **ol** ğamze töker dimeng ānga / ki şerī'at sözilen kul kanı sultāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [ol,]

başumı kesmağa kaşd **ol** gözleri cellād ider / bī-vefālīg resmini başdan yana būnyād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [ol,]

ḥandasān ey ṭal'atı ferḥunde gel kim sensizin / cān ider feryād çün **ol** ṭal'at u feryād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [ol,]

atlandı meger seyr içün **ol** şāh-süvārum / kim her yangadan na'ra gelüp yiri yöridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [ol,]

āhımla çıldı sīnem odından şerāreler / **ol** ikkiden düzüldi gök ilen sitāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [ol,]

dil ağzı remzi çağladı **ol** ḥāl u ḥaṭṭıngı / bi'llāh bu nūkte ile degül kim o qaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [ol,]

ol gün ki tāb-ı vechine şem'-i felek pervānedür / kaşın çatup menden öter kılmaz maṅa pervā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [ol,]

şanasın cevln ider ḥurşīd-i gerdün üstine / çün yirinden atın **ol** şūḥ-ı sitem-ger tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [ol,]

gönglüm heves-i Meşhed-i şāh-ı Necef eyler / yalğuz ne göngül cān dağı 'azm **ol** taraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [ol,]

ol şāh ki her il kef ü kāfını āngup / şūrīde olup baḥr urur cūş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [ol,]

ol kimsene kim özgelere bengzedür anı / dürr ü güherüng nisbetini bā-ḥıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [ol,]

biyle mevsimde men **ol** yārdan ayru diyerim / ey ecel gel berü kim şimdi taḳāzā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [ol,]

çārem **ol** 'arız-ı zībāsını görmağ idi bes / n'eyleyem āh ki devrān meni bī-çāre kılar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [ol,]

n'ola ger yarar ise bağırmı **ol** yār benim / hoşdur ey ḥaste göngül yār ne kim yara kılar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [ol,]

ol büt ki haṭ u ḥāl ile āṣūb-ı cihāndur / cāndan haṭ u ḥāline göngüller nigerāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [ol,]

yüzindeki ol ḥāl u anıṅ üsne biten haṭ / cān pāresidür ḥāl u haṭı rişte-i cāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [ol,]

kirpüklerinin 'aksidür ol haṭ ile ḥāli / ḥūn-ı cigerimden yüziniṅ üsne nişāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [ol,]

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rīf gel / şimdi gör kim ol bulağdan su yirine kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [ol,]

daṅ yilinden her haṣan ol zūlf-i müşkīn daḡılr / cümle-i eṭrāfa 'ıtr-ı nāfe-i Çin daḡılr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [ol,]

sünbül-i ter gölgesinde yaşunur gül yapraḡı / 'arızuṅda her haṣan ol zūlf-i müşkīn daḡılr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [ol,]

semenlen nergis ol yüz ü gözünḡ ḥādimleridür kim / birini nergis oḡırlar birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [ol,]

semender teg dil ü cānım bir od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [ol,]

yaḡīn özini bilür ey Hidāyet ol 'āşık / ki yār ögende özin ḥāk-i reh-güzār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [ol,]

apardı 'aḡl ile fehümni ol kaş / giderdi dīn ile īmānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [ol,]

aḡzından istedüm ki tapam zerrece nişān / didi ki şor ol istedüḡünḡ hīç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [ol,]

çün atlanup ol meh-veş başına yelek sançar / kim gül yüzine baḡar kim başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [ol,]

her haṣan āb-ı dehen ol dil-ber aḡzından düşer / zāhir olur bir şādef kim gevher aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [ol,]

derlegeç her dūr kim ol zanbaḡdan ey gül-ruḡ damar / şanasıṅ bir tūtīdūr kim şekker aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [ol,]

ger Hidāyet dīdeden dūr oldu ammā her nefes / şanma ol leb zıkrı ey sīmīn-ber aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [ol,]

göṅlümüz ol kākül-i müşkīndedür / cānumuz ol sünbül-i pūr-çīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 1). [ol,]

göṅlümüz ol kākül-i müşkīndedür / cānumuz ol sünbül-i pūr-çīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 1). [ol,]

cān u dil ol 'arız u zūlfeyn içün / birisi Rūm içre biri Çin'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [ol,]

haṣan kim at şalup ol şūḡ mendin saru segritmez / irişmez cān murādına göṅül maḡşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [ol,]

her haçan kim başara oılan **ol** ğamze savaş / yaya dönsün boyı anıñ ki fidâ kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [ol,]

cân oğurlar gözi 'aşık dil-i bî-rahmı anğar / ne maħalde gözünğiz anğdurur **ol** oğrıya daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [ol,]

yâr uğurında eger menzil ü yol daş olsa / başıla kesdüre **ol** menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [ol,]

ol ki haţţ-ı müşk-bârı neşh-i reyħân eylemiş / hâl imişdür **ol** ki yüz üzre perîşân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [ol,]

men **ol** tirkeşden ey Türk-i hıta bir oħa-em kâni' / sen artuğ luţf eger kılsañ zihî baht u zihî tâli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [ol,]

görsedüp yüz aldı dil tavk itti cân boynına zülf / bu şabûhîdür didi sañga vü **ol** aħşamlığ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [ol,]

gönğül güler göricek kaşın **ol** dil-ârânunğ / neden ki gülse gerek yüzine yengî ayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [ol,]

görset **ol** yüzi gider revnakı mihr ü mehîñ / al niķabunğnı yüzün ağ ide gör şubh-gehiñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [ol,]

yitmeye **ol** lebe her niçe ki zîbâ ise hâl / olmaya la'l kimi kıymeti hergiz řibhiñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [ol,]

koıdı başın Hidâyet **ol** kûda / görmedi çün bu ser-zemînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 7). [ol,]

degmeye tâ hâki oħunğ degmeye **ol** kapuda / şöyle hâkem olmaya hîç kimse menden hâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [ol,]

yüzünğden ayrı benim derd ü âh u ğam-ğînlîk / işim şikestelik **ol** zülf kimi miskînlîk (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [ol,]

naẓardın ğâyib olgeç **ol** boyı dal / elif teg ķâmetim ğamdın olur dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [ol,]

şabâ **ol** kûya luţf idüp güzere kıl / nigârı hâl-i zârımdan ħaber kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [ol,]

yağış teg ger seper **ol** Türk nâvek / Hidâyet virme yan seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [ol,]

yoħsa levh-i sîme bir nûn yazdı altın su ilen / kâtib-i ķudret kim **ol** nûn oldu 'ayn-ı 'îda dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [ol,]

men her haçan kim **ol** dehenîñ remzi yazaram / olur 'adem vücūdım u yazmağda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [ol,]

çeşmünğ görende la'lingi şorsam 'acebleme / maħmûram **ol** mey ile ħumârımnı yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [ol,]

men şayru câna em virem **ol** la'li ger hâkîm / şayruların 'ilâcını 'aţta yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [ol,]

her gün diyer ki daᅅla helāk eyleyem seni / çoᅅdur yalanı **ol** şanemüᅅğ doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [ol,]

dīn didüᅅimçün **ol** yüzi gül dinmez oldu āh / men kāfir ehli olam eger daᅅı dīn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [ol,]

cānā sāᅅa şikāyet-i hicrān ne söyleyem / çün yoᅅdur **ol** ᅅikāyete pāyān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [ol,]

yüzüᅅğ verdimdür **ol** zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llāᅅ / görüp **ol** verd ü sünbülñi revān cān u göᅅgül virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [ol,]

yüzüᅅğ verdimdür **ol** zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llāᅅ / görüp **ol** verd ü sünbülñi revān cān u göᅅgül virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [ol,]

ulu devlet durur irmek İrem teg küyīᅅᅅa şāᅅā / sa'adet yarlıᅅ kıldı gedā **ol** devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [ol,]

belā çoᅅ çekdi bu göᅅglüm ıraᅅ **ol** ᅅadd ü bālādan / bu doğru ᅅula danuᅅdur ruᅅ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [ol,]

muᅅīm ile vü şıdᅅ ile ser-i küyīᅅᅅda ey şāᅅā / olursam ᅅāk **ol** dem hem işikiᅅᅅ yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [ol,]

bilür mi ey Hidāyet şor bir **ol** der-i kirāmı kim / dönüᅅdür baᅅr-i 'ummāna ᅅamunᅅdan dīde-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [ol,]

ᅅāᅅi vücūd terkin ider-men yüzüᅅğ görüp / ᅅāᅅ **ol** aᅅız ᅅayāline şaᅅın 'ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [ol,]

ol 'āriz ile la'li görüp ᅅaste göᅅglümüᅅğ / ey şehd-leb şifāy içün gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [ol,]

rişte-i zülfüᅅğ ilümden düşdi dur / **ol** sebebdendür perişān olduᅅum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [ol,]

cüst ü cüy-ı ᅅūr-ı 'īn göᅅglümde var idi burun / tā yüzüᅅğ gördüm şehā **ol** cüst ü cüdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [ol,]

zülfüᅅᅅe baᅅlanmadın umardum uşlana göᅅgül / tā kim **ol** zencire düşdi **ol** delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [ol,]

zülfüᅅᅅe baᅅlanmadın umardum uşlana göᅅgül / tā kim **ol** zencire düşdi **ol** delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [ol,]

ārzüm idi Hidāyet ᅅan yaş ilen il yumaᅅ / ᅅāşıl oldu kām-ı dil **ol** ārzüdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [ol,]

gelse gerdün teg belā **ol** meh-cebīnden dönmezem / çerᅅ iderse yüz kemīnler **ol** kemīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [ol,]

gelse gerdün teg belā **ol** meh-cebīnden dönmezem / çerᅅ iderse yüz kemīnler **ol** kemīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [ol,]

dönderürse yaş ile devrān meni pergār teg / dönmezem her nesneden **ol** nāzenīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [ol,]

cân gülşeninde beslemişem bir nihâli kim / dâyim hadeng-i guşşadur **ol** naılden berüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [ol,]

tâ niçe bir men bahâr teg bu ilden **ol** ile düşem / şeh-bâzam **ol** gün ola mı küyında laçin teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [ol,]

tâ niçe bir men bahâr teg bu ilden **ol** ile düşem / şeh-bâzam **ol** gün ola mı küyında laçin teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [ol,]

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebingçün ey gülüm / her zerrem ola bir çibin **ol** şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [ol,]

gâhî bu kirpüğe yapışurlar geh **ol** yire / şol tıfl gibi kim düşe garķ-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [ol,]

oldum **ol** kapuda maħrûm yüzüñ görmeyüben / Ka'betu'llāhda neden hayr u şevāb oldı harām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [ol,]

dil-berinden umar **ol** haste Hidāyet kāmın / āngā 'ışk arasına rāhat u hūvāb oldı harām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [ol,]

yüzüñden ayruğ bāğ ile bustāna olman mültefit / **ol** rüy-ı kûy u müydur bāğ u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [ol,]

'ışkūñda ey baħr-ı kerem men şöyle pākem bilmiş **ol** / 'ālem eger deryā ola ālūde olmaz dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [ol,]

ey yüzi gül başūñga kurbān olam / **ol** göz ile kaşūñga kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [ol,]

hāk-i rāhīñdan süpürür hār u has / yā Rab **ol** ferrāşīñga kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [ol,]

ol cemāli Ka'be K'anūñ mest ü hayrānı menem / 'īd-i ekberdür meh-i ruħsārı kurbānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [ol,]

her ne reng ilen kim **ol** dil-ber görünmiş 'aynıma / kanlu yaşdan men daħı şol resme rengīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [ol,]

dir imiş **ol** yār meni öz itüm / ger didise ağızına kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [ol,]

kapuda gören meni der-bān şanur / men kimem **ol** kapuda der-bān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [ol,]

san diler **ol** şāh Hidāyet bu gün / yā Rab onūñ sanına san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [ol,]

ne serhoşlardur **ol** gözler yüzüñglen kaşlarūñgıñ kim / güle karşu çekerler mi hemişe ikki zevrağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [ol,]

kaşı çevgāndur u hāli onūñ tūb ey göñgöl ammā / bu çevgān ile **ol** tūbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [ol,]

raķīb **ol** kūya varduğça kesilmezsin bu bī-dilden / men-i bīçāreye yā Rab ne virdüñg ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [ol,]

şehā hoşdur bu göñglüm dāyim **ol** ruhsāra baħmağdan / belī ħurrem olur ħātır gül ü gül-zāra baħmağdan
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [ol,]

meni dīdārdan çoħ da'vet itme mescide zāhid / ne keşf olur mānga bir söyle **ol** dīvāre baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [ol,]

yüzünge baħmağ isterken Hidāyet yetti ağıyārunğ / gör ey cān kim ne demde kaldı **ol** bī-çāre baħmağdan
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [ol,]

gül çemen tahtında sultāndur reyāhīn leşkeri / ħancaru şeh gitse **ol** yan dönderür leşker 'inān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [ol,]

vişālünğ kadri bilmezdüm velīkin imdiden şongra / eger il virse **ol** devlet bu baş u **ol** ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [ol,]

vişālünğ kadri bilmezdüm velīkin imdiden şongra / eger il virse **ol** devlet bu baş u **ol** ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [ol,]

dil **ol** kaşı gözi mekkārening söyler lebi vaşfın / raķibe söylenğ ağızın açmasun bir dem kulağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [ol,]

ol kaş u gözünğ mekri ayırdı meni senden / gör baht-ı siyeh bildi vü tālī'-i vārūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [ol,]

kesdürdi Hidāyet yüzini tīg-ı ğam ilen / **ol** sīm-ten ili ħamu işde keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [ol,]

bir zamān terlik giyüp ey şūħ çıħ **ol** bağdan / tā ki dāğ dāğ olmasun nāzūk teniñ **ol** bağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [ol,]

bir zamān terlik giyüp ey şūħ çıħ **ol** bağdan / tā ki dāğ dāğ olmasun nāzūk teniñ **ol** bağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [ol,]

lāle vü gül 'arızunğ şevkıla men teg gör niçe / çāk iderler pīrehen bu dāğdan **ol** bağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [ol,]

ol kemān-dārūñ teninde cāninga nāvekleri / dut 'aziz anı göñgül çün kim gelür ırağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [ol,]

ey göñgül her oħı kim çekse sañga **ol** kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānunğ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [ol,]

digeç ki melülem gideli zülfi ilimdin / men daħı perişānem idür **ol** sebep içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [ol,]

ol yār bilür ħaste Hidāyet sözün ancaħ / kuş dilini fehmi eylemez illā ki Süleymān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [ol,]

ol ikki nergis ögende göñgül biryān olur 'aşığ / ağırlar ikki ser-ħoşnı görünğ bir şiş kebāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [ol,]

felekden gün tūlū' itgeç ivinden çıhtı **ol** dil-ber / kıyāmetdür bu gün kim ay çıħupdur āfitāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [ol,]

şīrīnlik ile oħşamaya **ol** ħadīse kand / nāzūklik ile bengzemeye gül-beden beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [ol,]

neden bağlar **ol** şüh dülbend ağzın / ne artuğ didi kim kılur bend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [ol,]

giderken dil **ol** kākül şaru dün gün / haber kıldı la'-i şeker-ḥand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [ol,]

la'lingden ırağ hicrüng içinde menem ey düst / **ol** teşne ki çöllerde öle āb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [ol,]

bir kez didi uyḥuda görürsin yüzüm **ol** ay / göz açmamışam iller ola ḥvāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [ol,]

yā Rab neme apardı beni **ol** kaşları kemān / kim men kemīnesiyle işidür kemīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [ol,]

bir pūla müdde'ī meni şanmaz velī menem / **ol** kişi ki tīg çalup eyler āḥir demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [ol,]

doğru gün olsa düz n'ola **ol** zülf-i şāndur / kim doğrulur ḥaçan ki yiter inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [ol,]

çekmiş gözüng müjgān oḥın ister ki ḥün-rīz eyleye / tā niçe **ol** ḥūnī gözüng her dem pür-engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [ol,]

gözi çekdi tīg ey dil kim töke kaniṅ yana / meyli kan tökmekdedür **ol** çeşm-i fettānüng yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [ol,]

ḳaddüngdür elif lām-elif **ol** zülf ü ağız / bu vech ile görgeç seni cānā direm Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [ol,]

ğamze tīgıla hemīn çalmadı göṅlimni gözüng / **ol** ḥarāmī yana kim uğraşa fi'-l-ḥāl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [ol,]

ḥaḳḳıṅ şıfātını görübem sen nigārda / **ol** veche nāzıram men o naḳş u nigārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [ol,]

yüzüng kim **ol** selāsil-i pür-çīne gizlüdür / bir Rümīdür ki ḳalmış ola Zengibārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [ol,]

yaşım aḥanda isterem **ol** māhı kim olur / ḥācet ḳabül olıcağ aḥter güzārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [ol,]

şorma Hidāyet **ol** şanemüng çeşm ü ğamzesin / emn ü ferāğat isteme bu rüzgārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [ol,]

luṭf idüp zülfingni **ol** ruḥsāreler üstin gider / nişe kim nev-rüz olan günler bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [ol,]

söylegeç geh derd ü ğam gönder gehī būyüng māṅa / güldi **ol** meh-veş didi ḥamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [ol,]

itile gizlü söz dir idüm **ol** perī didi / Ādem teg ādemilere söz di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [ol,]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlıṅ raḳīb / bu hevā ilen dir **ol** ḥas dirse ḥār-ı ğam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [ol,]

ol adi ney-eker neyistana / tse ıarc ola ney-eker yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [ol,]

gitdi **ol** oğla cn Hidyet'den / oğla bir daı cn uyar yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [ol,]

tig ile budarlarım mendendir **ol** aab-ı dn / dönmegüm yo sen bil ittim t bu darla yaıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [ol,]

göz yzngcn ya tkp dirdim ki eyle yitmeye / kr kim a luf idüp **ol** yüze yitti yaıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [ol,]

al Hidyet'den dil  cn at o zlng bir klın / ek ziyn kılgil bu sdyı sen **ol** all ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [ol,]

siy söyledüm **ol** ser-oa az vir aya / ey Hidyet didi **ol** yaı ki tiz ser-oa ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [ol,]

siy söyledüm **ol** ser-oa az vir aya / ey Hidyet didi **ol** yaı ki tiz ser-oa ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [ol,]

gr yüzin baıca **ol** b-rya / yeng ayı gören baar suya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [ol,]

oldı cemlingden cd vrn Hidyet trı / ey genc-i maf sye sal **ol** genc-i vrn stine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [ol,]

bir kl Hidyet eylesem **ol** zlden tır / tasn ide tır kılanlar tırıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [ol,]

lrem yitür bir ba t rabng / dimesün olup yitmedi **ol** baa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [ol,]

dime zhid **ol** la'lden dış opar kim / eger dir ise szng alman ulaa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [ol,]

a-ı sebzng her aan **ol** la'-i andndan ıa / her yaga seylb-ı n çeşm-i giryndan ıa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [ol,]

o göngüller ki bu gün **ol** gözi n-vre sile / ger işaret kıla bir amze-i n-vresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [ol,]

ekmezz ba u Hidyet ser-i m tgndan / kılcadur boynumuz **ol** my-miyn her ne kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [ol,]

'aks ile düşüpdür benim ile felek iı / men sm zer sne tökerem **ol** zeri sme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [ol,]

ormng **ol** a u göz  hl ile hlng niçedür / n'ola hli düşenüng munça siyeh-p iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [ol,]

ol lebi n ki men n iderem zehr-i amn / n dir men alıca bde n n iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [ol,]

ol ikki ang aralgında ara hlng / bir tb gibi durur iki evgn arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [ol,]

atlandı tîğ ilen yana **ol** ay gün kimi / tâ hancaru gidüp ide kırbân bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [ol,]

gözden Hidâyet anıñgıçün yıldız ağıdır / kim **ol** perî görünür anğa ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [ol,]

kaşlaruñ **ol** göz ü kirpükle yaşıım içre sağıñ / Diclede oñlaşuban karşılamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [ol,]

ol kad u zülf ü ağız naķşına tâ baķmadı dil / mekteb-i 'ışķda fehm eylemedi naķş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [ol,]

didi göñgöl **ol** dem ki bu kaş u gözi gördi / birikdi benim kıanımı tökmeğa kudurdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [ol,]

ol söz ü ağız vaşf iledür sözim işit kim / ne kimse işitdi bu kelâmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [ol,]

ey dil darihma nâz u 'itâbindan **ol** mehiñ / şâd **ol** neden ki var seningilen 'inâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [ol,]

idedür her dem Hidâyet iştiyâķuñdan şehâ / **ol** ki Şîrîn hasretinden haste Ferhâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [ol,]

kanı dolmışdur **ol** bî-çâreniñ kim / göñgöl sen gözleri cellâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [ol,]

geh tiker kirpügünüñ ignesi bağrum yarasın / geh firâķı tikenî päreledür **ol** tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [ol,]

töker yıldız kimi yaşıım yaşıurup yüzi ayını / benimle dâyimâ budur **ol** ayuñg resm ü âyiñi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [ol,]

ger **ol** Türk- sarâyını Hidâyet görmesem bir dem / ğam-ı hicrân puzar derdüm dil u cânuñg sarâyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [ol,]

kaş ucın gösderüp dil aldı **ol** ay / meni nâdân görüp şatdı sınıuñ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [ol,]

tâ ğâyib oldu dîdeden **ol** ebrü-yı cünün / yaķtı Hidâyet âteş-i şavķ-ı cünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [ol,]

zâhid bu şorduğuş ne kim **ol** gül-beden ħanı / zâhir durur güneş tegi dil-ber gören ħanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [ol,]

zülfden görmedüm **ol** ħüsn-i cihân-ârâyı / müşkil ola bulut olan gice görmek ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [ol,]

şormangız yârümi kim cevri ü cefâ niçe durur / biyle işlerde yoķ **ol** terk-i ħaţânuş ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [ol,]

mangâ öğretmenğiz **ol** küyda cân şatmegi kim / zülfi sevdâsiyla çoğdan olubam sevdâyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [ol,]

ol ola er ki gelse kılıçla cüdâ günü / özine **ol** günü bile zevķ ü şafâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [ol,]

ol ola er ki gelse kılıçla cüdâ günü / özine **ol** günü bile zevk ü şafâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [ol,]

hoşlıgda degme lâf uranı şanma baş igit / **ol** baş ola ki baş kıya cevır ü cefâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [ol,]

oğ yağup oynında kılıç ildirım kimi / gerçek ering yakın doğa **ol** gün şehâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [ol,]

sözüng Hidâyet oynamağıdı yolında baş / her dâne **ol** ki şimdidiür **ol** mâcerâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [ol,]

ey Hidâyet bu ki hicrân günü çektim ansız / mangu **ol** günleri görsetmesün Allâh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [ol,]

tâ ki sözden yâr la'l-i dūr-feşânın bağladı / 'aşıkıng **ol** la'l teg bağrında kıanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [ol,]

giydürüp hüsn atını **ol** göz savaşı ister yana / çekdi kirpükden şaf uş tır ü kemânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [ol,]

şem'-i vahdet oğdı pır-i tarikat yüzini / **ol** çerâğum sözi dilimde delâyl kıldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [ol,]

kaçdı senden göngül **ol** zülfi görüp şongı mangu / guşsa vü miñnet ü endüh-ı firâvân kıldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [ol,]

gitdi **ol** şüh u sözi kıldı cihân ağzında / mâh-ı Ken'ânı gidüp kışsa-ı Ken'ân kıldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [ol,]

kalmadı kimse ki duymadı Hidâyet gamuñğı / âh kim duymayan **ol** gözleri fettân kıldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [ol,]

ol şafağ u mihr degül görünen / çerhdür **ol** bâde içün dürünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [ol,]

ol şafağ u mihr degül görünen / çerhdür **ol** bâde içün dürünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [ol,]

handa ki **ol** bâde vü câm-ı felek / cür'asını görmedi mülk ü melek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 26). [ol,]

bağı delindi felek-i sâdening / tâ kim o ki süzgüçi **ol** bâdening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [ol,]

şem' teg **ol** yek-dil ü hem yek-zebân / tâ ki yüzüngden ola rüşen cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [ol,]

âdem eger hayr ider yohsa şer / hayr u şer **ol** nesne kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [ol,]

didi **ol** şeh hayâli olsa yoldaş / ne kayğı ger olursa hamu yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [ol,]

kadem bas gönglümüng divânesine / yohısa gamlan **ol** vîrânesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 23). [ol,]

men **ol** zamān ki olarūṅ ṣalābetin gördüm / dutuldı eyle kim oldı zebān-ı nāṭıka lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [ol,]

bulmaz anı terk itmese bu āb u hevāyı / **ol** ḡāfil-i nādān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6). [ol,]

ey isteyen **ol** gün kimi meṣhūr niṣānın / her laḥza menüm teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [ol,]

ḥükm itdi revān olmaḡa kan yaşıımı bir gün / **ol** ḡamze-i ḥün-ḥvār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 7). [ol,]

her şeyde ki var gözine **ol** çihre 'ıyāndur / çıḡ zann u ḡümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [ol,]

ey bād-ı ṣabā göricek **ol** serv-i revānı / söyle ki be-ḡāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 1). [ol,]

öldürdi men-i ḥaste **ol** ḥür-ı cenānı / bī-cürm ü cināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 6). [ol,]

ol yār-ı vefā-dār yolında dil ü cānı / terk eyle Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 10). [ol,]

ol: Teklik üçüncü kişi zamiri (şairin kendisi, âşık).

yā Rab ki ne iş düşse Hidāyet'ning ilin dut / senden budur **ol** düşmese ey düst temennā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [ol,]

gelmez mi ṣādliḡ yavuḡına Hidāyet'üṅ / yoḡsa ezelden **ol** ḡam u miḥnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [ol,]

didim öldür Hidāyet'ni dil alma / didi ḡam yime **ol** hem ölecaḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 5). [ol,]

cān virürem lebüṅden alam bir öpüş velī / **ol** eyle yād olmadı menden kim alıṣa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [ol,]

bilürem men kıymet-i vaṣliḡ ki çektiüm fūrḡatı / devletiṅ ḡadrini **ol** bilür ki çekti miḥneti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (ayrılık).

ey gözüm aḥıtmadı ancaḡ senüṅ yaşıṅnı hicr / **ol** senüṅ teg çoḡlaruṅ ivine su ḡoymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (söğüş).

her ilde bir söḡüş dir ü men teg var ança kim / yā yitmez **ol** daḡı men-i miskīne yā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (tutulan söz).

göngül 'aceb mi uşattısa dil-berüñg peymân / cihânda hânsıdur **ol** kim dürüst peymândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (şarap).

'aceb mi göñglüme düşse yaşıñ aḥgeç lebi 'aksi / ki çağır çoḥı **oldur** kim gelür Bağdâda âb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [oldur, -dur]

ol: O, işaret zamiri (kıl).

devr-i hüsnüñde eger kıl olsa göñglüm Yûsuf'ı / olmasun yâ Rab kim **ol** çâh-ı zenehdândan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [ol,]

ol: Teklik üçüncü şahıs zamiri (rakip).

dinglemen dir idi aḡyâr Hidâyet sözüñgi / tâ ki sen söz ile söz başladuñ **ol** dutdı kulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [ol,]

ḡan yaşılan raḡîb yüzün eylemek nigâr / âsândur eylesün mañga meyl **ol** nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [ol,]

bili ḡayâlele yetmek diler o zülfe raḡîb / bu ince fikr ile müşkil ger **ol** yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (gözyaşı; gönle dolan duygular).

göz dükânı içre kat kat n'ola ger bağlansa yaş / 'ışḡ bāzârı benim **oldur** mañga rengin ḡumâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [oldur, -dur]

ol: Teklik üçüncü şahıs zamiri (başkaları).

leblerüñden özgeler ger cân umarlar dem-be-dem / **ol** ki başın terk idüp teslîm ider ḡanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (söz).

cân oḡın vaşfın diḡeç yir dutdı göñglümde belî / göñgüle yir eyleye her söz kim **ol** cândan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (bahsi geçen durum).

başdan ayaḡa fark idemezse 'aceb degül / 'ışḡuñg meyinden **ol** ki çekeydür bir er ayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [ol,]

ümîd **oldur** iten göñglüm buluna nişe kim anı / lebiñden şordum u aḡzına hem didüm şoraḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [oldur, -dur]

çü zâhirdür didüḡüm sözde taşdıḡ / ümîd **oldur** refiḡum ola tevfiḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [oldur, -dur]

ol: Teklik üçüncü şahıs zamiri (Özü doğru olmayan).

kim ki degül doğru degül âdemî / ölüdür **ol** dutsa gerek mâtemî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (ayna).

bir nefesde 'ârızîng gözgüyi eyler tîre-ḥâl / yüzünge karşı durup yüzün ger **ol** fülâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (tortulu şarap; değersiz kanlı gözyaşı).

ança aḥıttı yaş Hidâyet ki câmıdın / ḥâşâke bengzer **ol** ser-i kûdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [ol,]

ol: O, işaret zamiri (Aşığın gönlü).

gitti şabr u dîn ü dil men kâldum u miskîn göngül / **ol** dağı bir dil-ber-i sîmin 'izâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [ol,]

ğam ivürmekden Hidâyet gönglin almakse murâd / uma ey cân sen tegi maḥşûdına **ol** hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [ol,]

ol-: Ölmek, can vermek.

görsed didîng ne gelse ilüngden mânia rakîb / ger Taṅrı koysa ölmez isem görsedem sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [öl-, -mez, -i, -se, -m-se, -m]

oḥı yitende cânıma cân katılır velî / mundandur **ölmegim** ki bir eglenmedin öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [ölmegim, -meg, -im]

didim öldür Hidâyet'ni dil alma / didi ğam yime ol hem **ölecağdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 5). [ölecağdur, -ecağ, -dur]

ey ki söylersin ser-i küyından anıng yörü var / hîç gördüng mi **ölenden** şongra kim kurbân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [ölenden, -enden]

ğam-ı hicrân ilen **ölmekden** özge / Hidâyet'ning şehâ dermânı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 5). [ölmekden, -mek, -den]

didim ki kaygumı kayır yoḥ ise zâr ölürem / didi görüng ki meni **öldügile** kayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [öldügile, -düg, -i, -le]

derdining kadrini bilen 'âşık / ölü ise devâya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [öl-, -ür, -i, -se]

şormek isterken lebüng **öldi** Hidâyet derd ile / lebleringden almadı kâmi zihî nâ-kâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [öldi, -di]

ey çerâğum şem'-i rüyüngdan cüdâ / **ölmege** mûm olmışam pervâne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [ölmege, -meg, -e]

men **ölícek** ger yüz ildin şongra dāmāning duta / nāgehān bir hāk-i reh bil kim ğubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [ölícek, -icek]

ırağdur yār u sen şayru kalupsen yārdan ayru / Hidāyet çāreng **ölmekdür** sen ansız kıla bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [ölmekdür, -mek, -dür]

anı isterse kim anıngçün ölem n'ola menüm / **öldüğüm** daħı budur kim öleyim anıng içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [öldüğüm, -düg, -üm]

anı isterse kim anıngçün **ölem** n'ola menüm / öldüğüm daħı budur kim öleyim anıng içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [ölem, -em]

anı isterse kim anıngçün ölem n'ola menüm / öldüğüm daħı budur kim **öleyim** anıng içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [öleyim, -e, -y, -im]

yaş tökse ayağına n'ola göz o leb içün / naħlı suvaranlar **öle** bir gün raṭab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [öle, -e]

raķīb **ölgeç** kıyāmetler kıparsa / kıyūng ölsün ne kim öürse ölsün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [ölgeç, -geç]

raķīb ölgeç kıyāmetler kıparsa / kıyūng **ölsün** ne kim öürse **ölsün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [ölsün, -sün]

raķīb ölgeç kıyāmetler kıparsa / kıyūng **ölsün** ne kim öürse **ölsün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [ölsün, -sün]

la'lingden ırağ hicrūng içinde menem ey düst / ol teşne ki çöllerde **öle** āb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [öle, -e]

bu nev' ile kim düstları yād idip aĝlar / şong ucı Hidāyet **ölür** aħbāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [ölür, -ür]

tīngla sansan **ölmeyen** irmez çü vaşlınga / ey seng-dil Hidāyet'e raħm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [ölmeyen, -me, -y, -en]

ğamdan **ölsem** 'aceb mi la'lūng içün / çölde ölür kışı bulunmasa su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [ölsem, -se, -m]

çün **öldüğüm** fāyidesi yoħ zararınca / es bād-ı fenā hāk-i vücūdım 'adem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [öldüğüm, -düg, -um, -ing]

ölmesün kim men **ölem** ölgeç kefen biz yā ħarır / ölüye yek-sān ola ger şāla dutsang yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [ölem, -em]

ölmesün kim men ölem **ölgeç** kefen biz yā ħarır / ölüye yek-sān ola ger şāla dutsang yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [ölgeç, -geç]

ölmesün kim men ölem ölgeç kefen biz yā ħarır / ölüye yek-sān ola ger şāla dutsang yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [ölmesün, -me, -sün]

yār içün **ölenüng** dīni yār imiş ne ğam / ger yār içün Hidāyet ölü şalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [ölenüng, -en, -üng]

oħung idi ħasreti miskīn Hidāyet'nüng dirig / **öldi** vü gönglinde kıaldı şol faķırüng ħasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [öldi, -di]

kuçmadın öldüm ise şol şanemi şükr iderem / ki hayâli kolu boynımda hamâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [öl-, -dü, -m, -i, -se]

şâf eger koymaz iseng dürrden / merhamet it yoğsa **ölür** derdden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 32). [ölür, -ür]

sefer 'azîmeti gönglüm mükemmel oldu mânia / iki ferîşte hem **öldüm** müvekkil oldu mânia (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [öldüm, -dü, -m]

hîsâb kılmag için defter-i harâm u helâl / ehl-i tabîbining **öldüm** tabâbetin gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 18). [öldüm, -dü, -m]

ol-: Bir görev, makam, san veya nitelik kazanmak.

olmazsa haste gönglüme vaşlîng ögür eger / ger dağ olursa dâğ-ı firâk ikki kat eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [olmazsa, -maz, -sa]

kaş u gözüng sevdâsılan cânâ Hidâyet dün ü gün / geh sâcid-i mescid **olur** geh sâkin-i meyhânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [olur, -ur]

yoldaş **olan** dilemez bir kılın az yoldaşüng / bağ bu yoldaşa cefâ tîğın yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [olan, -an]

dimişem tâ şehd la'li vaşfını Ferhâd teg / ey Hidâyet 'âlemîng gözinde Şîrîn **olmuşam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [olmuşam, -mış, -am]

alduğın cânım gözi bildüng velâ bildürmedüng / sen dağı **oldıng** yakın kül oğrınıng ortağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [oldıng, -dı, -ng]

açanda söz içinde o şîrîn-dehân dehen / nâmûs u 'âr eri **olur** der-zemân zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [olur, -ur]

zekât-ı hüsn virgil men gedâya / biraz büse ki **oldung** hüsn ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [oldung, -du, -ng]

yüz ile zer-ger **oldum** u şarrâf-ı 'ayn ile / ey şüh kıldı hicr-i ruḥüng zû-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [oldum, -du, -m]

seni görmeklik için ey gül-i ma'nî çemeni / kîrpüğüm dağı **olupdur** mânia gözüm tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [olupdur, -up, -dur]

dime aldanmazam düşmen sözine / bu uca kal'a **olan** düşmen sözine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [olan, -an]

hakdan çü göngül memleketine şâh sen **oldung** / ey men sanğa bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [oldung, -du, -ng]

ol-: Bir ad veya sıfatın belirttiği durumu almak.

gönglimde kîn kılıç u oḥüngdan **olur** müdâm / budur didim şehâ hamu gönglimdekin sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [olur, -ur]

zülfdan yüzün görüp bî-hüş **olursa** dil n'ola / kim ki dün kıtsa şehir-geh gâlib olur anğa ḥvâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [olursa, -ur, -sa]

cân gitti 'ışkı ile vü baş **oldı** pây-mâl / zülfine il uzatsam ider kim iling gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [oldı, -dı]

yana gönglüng anglasang cânâ Hidâyet âhını / nişe kim yanmış kişining nâlesi dil-süz **olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [olur, -ur]

cân oyna vü şor yâr lebi 'ışkıla ey dil / kim 'âşık-ı cân-bâz **olanı** yahşı siver yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [olanı, -an, -ı]

senden hemişe cânıma derd ü belâ yiter / bigânelig hemîn **ola** ey âşnâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [ola, -a]

ğarık-ı baħr-ı ğam **olanları** kenâra yitür / göngül bu varṭa-i ħün-ħvâreden bir uşandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [olanları, -an, -lar, -ı]

ger fîl çekse mûr şıfat nâ-tüvân **olur** / ğam yüki kim Hidâyet ħünîn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [olur, -ur]

olmazsa ĥaste gönglüme vaşling ögür eger / ger dağ **olursa** dâğ-ı firāk ikki kat eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [olursa, -ur, -sa]

ol yüzi gül kim göngül yüzin görüp medhüş **olur** / ğamzesi yüz niş eger urursa cânâ nüş **olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [olur, -ur]

ol yüzi gül kim göngül yüzin görüp medhüş **olur** / ğamzesi yüz niş eger urursa cânâ nüş **olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [olur, -ur]

oluram bî-ħod lebinden bûse alsam dem-be-dem / çağırın artuğ içen elbette kim bî-ħüş **olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [olur, -ur]

nâlesin kesmez göngül küyında tā yüzin görer / bağçede gül var iken bülbül ĥaçan ĥâmüş **olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [olur, -ur]

oluram bî-ħod lebinden bûse alsam dem-be-dem / çağırın artuğ içen elbette kim bî-ħüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [oluram, -ur, -am]

yâ Rab ne bağ verdidür ol lâle yüzlü kim / gül gördi zülf ü 'arızını derdüm **oldı** ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [oldı, -dı]

çoğ naķşına gök ile yiring **olma** muķayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [olma, -ma]

baş u cāndan geçüp ey dil yana kallāş ola gör / çün cefā tığın o meh-veş ĥamu kallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [ol-, -a, -gör]

ol şāh ki her il kef ü kâfını angup / şürîde **olup** baħr urur cüş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [olup, -up]

şāha kul **olup** geçti Hidâyet dil ü cāndan / kim şāhı siven ikki cihān ber-ṭaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [olup, -up]

her ĥaçan āb-ı dehen ol dil-ber ağzından düşer / zāhir **olur** bir şadef kim gevher ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [olur, -ur]

dil ki sen meh-liķāya meyl itmez / kâfir **olmış** ĥudāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [olmış, -mış]

za'if **oldı** Hidāyet tār-ı zülfiṅ hicrilen şöyle / ki ger mūr üsne minse bir ser-i mü anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [oldı, -dı]

gördi bām üsne yüzüṅ yaş **oldı** çeşmüm yaş ilen / ay tūlū' itdi felek yüzinde kevkeb **oldı** fāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [oldı, -dı]

yār itilen meni görgeç n'ola ger gülse rakīb / bu meşeldür **ola** ger atluya gülmeye yayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [ola, -a]

yaşur kaşınṅnı Hidāyet yaşın aḥar göricek / kim **olmaya** bu yağışdan ḥalel tapa yayūṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [olmaya, -ma, -y, -a]

kāfir **olam** götürmesem İmānı ḥālīṅe / çün gördüm oldı nār āṅa gülşen-i ḥalīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [olam, -am]

kāfir olam götürmesem İmānı ḥālīṅe / çün gördüm **oldı** nār āṅa gülşen-i ḥalīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [oldı, -dı]

gördi peykānlar göṅgölde göze mihriṅ kıldı mīl / şandı bu ser-menzil andan **olalı** ḥāşākreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [olalı, -alı]

cismim içre mihr-i 'ışkūṅ şanma hergiz 'ışk tapa / niçe kim toprağda kalsa **olur** altun pākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [olur, -ur]

'ışkı bize dünyede nāmūsdur / līk āṅa 'āşıklıṅımız **oldı** teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [oldı, -dı]

teng şeker söyler idim ağzını / **olmasa** sözümden anıṅ ağzı teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [olmasa, -ma, -sa]

niçe çeksem men-i āvāre bī-dil ü bī-dīnlik / **olur** çü şāhlarūṅ kapısı gögerçinlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [olur, -ur]

'ayn **oldı** gözūṅ ḳaddūṅ elif kıl kārā zūlfūṅ / bu vech ile her kim seni gördi didi 'ākıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [oldı, -dı]

olmışam 'ışkūṅda āhımlan 'ālem 'ālem bilür / budur i'lām eylerem ḥālüm saṅa ma'lūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [olmışam, -mış, -am]

men her ḥaçan kim ol dehening remzi yazaram / **olur** 'adem vücūdım u yazmağda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [olur, -ur]

dīn didüḡimçün ol yüzi gül dinmez oldı āḥ / men kāfir ehli **olam** eger daḥı dīn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [olam, -am]

niçe servüm lāle teg şol yaṅaḡūṅ şevkıylan / kan yaş ile dem-be-dem ser-tā-ḳadem gül-gün **olam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [olam, -am]

yā niçe şemīn **olam** buḡaḡūṅ āṅup ey dūr dānesi / çihreden altuna dönem dīdeden Ceyḥūn **olam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [olam, -am]

yā niçe şemīn **olam** buḡaḡūṅ āṅup ey dūr dānesi / çihreden altuna dönem dīdeden Ceyḥūn **olam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [olam, -am]

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebīṅçün ey gülüm / her zerrem **ola** bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [ola, -a]

şekk yoḥ ki qar teg eriyem eger Sehend **olam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [olam, -am]

'işķungda ey baḥr-ı kerem men şöyle pākem bilmiş ol / 'ālem eger deryā **ola** ālūde olmaz dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [ola, -a]

'işķungda ey baḥr-ı kerem men şöyle pākem bilmiş ol / 'ālem eger deryā ola ālūde **olmaz** dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [olmaz, -maz]

olmışam tā bende şol vech-i ḥasen iḥsānına / muḥsīn **olmış** tālī'im ez-eḥl-i taḥsīn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [olmuş, -mış]

ḥalk arasında be-ḡāyet bī-dil u dīn **olmuşam** / zūlf-i müşkīni ḡamından gör ne miskīn **olmuşam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [olmuşam, -mış, -am]

ey benimçün kayuran kim ḥāk-i reh teg **olma** ḥvār / ḥāk-i rāḥ olmaḡ bu yolda i'tibārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [olma, -ma]

ey benimçün kayuran kim ḥāk-i reh teg olma ḥvār / ḥāk-i rāḥ **olmaḡ** bu yolda i'tibārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [olmaḡ, -maḡ]

baş düşde pāy-mālī **olur** dil görür ḡamın / yoḥsul meşel durur düş ilen pāy-māl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [olur, -ur]

bahār mevsimi bī-cām-ı bāde **olma** vü bil / nedür gülüñ ḡadehi lāleniñ piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [olma, -ma]

luṭf idüp zūlfingni ol ruḥsāreler üstin gider / nişe kim nev-rüz **olan** günler bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [olan, -an]

şaru bengzüm la'li **olur** dem-be-dem kan yaş ile / āl yaḡaḡuñ ḡevresi tā döndi ḥatdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [olur, -ur]

nişe göñlüñ didi yār oḡım içün nā-ḥoş **ola** / yaḡı şundum ki biraz oḡ atar iseng ḥoş **ola** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [ola, -a]

leblerini sorup ilden gider isem ne 'aceb / tiz **ola** mest onḡa her devr ayaḡı koş **ola** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [ola, -a]

muḥtesib avradına dir ki şurāḥī doldur / ger o doldurmasa bu kūze neden boş **ola** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [ola, -a]

sāḡiyā söyledüm ol ser-ḥoşa az vir ayaḡ / ey Hidāyet didi ol yaḡşı ki tiz ser-ḥoş **ola** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [ola, -a]

ger düst Hidāyet meni damuya dilerse / meyl eyler isem kāfir **olam** bāḡ-ı na'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 7). [olam, -am]

ger çerḥ daḡı men tegi ser-geşte **olmasa** / bu aḡladuḡı pes ne durur āḥ u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [olmasa, -ma, -sa]

bes koyma ḥarāb **olmaḡa** elṭāf idüp anı / kıl zabṭ-ı vilāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [olmaḡa, -maḡ, -a]

ol-: Ek fiilin geniş zamanı olan -dır (-dir) anlamında kullanılan bir söz.

yaşım aḥanda isterem ol māhı kim **olur** / ḥācet kabūl olıcağ aḥter güzārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [olur, -ur]

uymazam sözüñge git ey zāhid / sen teg **ola** o kim sānga uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [ola, -a]

doğrılığ ey yār **ola** düst kapısı / doğruya cennet kimidür damısı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [ola, -a]

ol-: Olmak, herhangi bir durumda bulunmak.

yārūñg yüzi görgeç dehenin iste Hidāyet / kim mehdī çağı gizlü **olan** fāş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [olan, -an]

çerḥ-i ḥarīf gerdiş ilen **olmasa** teng-dil / kim bu çemende gāh ḥazāndur gehī bahār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [olmasa, -ma, -sa]

yār uğurında eger menzil ü yol daş **olsa** / başıla kesdüre ol menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [olsa, -sa]

gözüme çekmege vir ḥāk-i pāyīñg ey dil-ber / kim assısı dege yig yoḥsul **olana** bayuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [olana, -an, -a]

söyledüñg kişimde kurbān ola gör / başumūñg üstinde kurbān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [ol-, -a, -gör]

bir nişān ḥalkā nüzūl itmiş iken rahmetden / yitdi ḥük-m-i ezel **oldı** yana bī-nām u nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [oldı, -dı]

didim yüzüme koy yüzüñgi bir dem ey gülüm / didi ḥaṣan muvāfıḳ **ola** bā-semān semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [ola, -a]

luṭf idüp zülfiñgi ol ruḥsāreler üstin gider / nişe kim nev-rüz olan günler bulutlu **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [olmaya, -ma, -y, -a]

güldi yanıñgdan gider uşta Hidāyet yār iti / yoḥsa neş'eñg tök yaşıñg tā yolu kuru **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [olmaya, -ma, -y, -a]

olma yoldaşı rakībūñg yāri görmekçün göñgöl / cehl ola yaḥşı umup varmağ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [olma, -ma]

iti **oldum** mañga uş istedüğüñg bir dimesi / tüle teg isteşürem ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [oldum, -du, -m]

oldı cemālīñgden cüdā vīrān Hidāyet ḥātırı / ey genc-i maḥfī sāye sal ol genc-i vīrān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [oldı, -dı]

gözlerüm ivin ağardup yasadum men cāmlar / tā ḥayālīñg konıcaḥ yiri qarāngu **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [olmaya, -ma, -y, -a]

tökdükçe göz yaşını bulunmaz nihāyeti / baḥr-i muḥīṭūñg **olmaz** imiş ḥadd ü ḡāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [olmaz, -maz]

göz doğru baḥdı kaddine dūr düzdi yaşdan / dūr düze doğrulıḡda **olan** düz anıñg kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [olan, -an]

kim anda tek ye kılsın zihî gurûr u hayâl / bu ivde niçe ki **oldum** esîr-i miñnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [oldum, -du, -m]

ol-: Gerçekleşmek veya yapılmak.

dime zâhid ki hâkı görmek **olmaz** / anı görmağa sende hanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [olmaz, -maz]

raķīb aldı tiken teg bu gülñüñg âl etegin / göñgöl ne al ilen **olsa** ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [olsa, -sa]

çek dilñg özñg vü haddñg tanı / bu söz ile tanımek **olmaz** anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [olmaz, -maz]

ol-: Sahip olmak.

şimden geri hicrâna meni yâr diler yâr / imdi benim **olmağuma** bildüm ki ever yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [olmağuma, -mağ, -um, -a]

dün didi derdi **olan** derdin disün cân çekdi âh / ol tabīb-i dil gülüp didi mununğ hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [olan, -an]

derdim ruḥ u lebñg giderür yâ söğüşlerñg / gül şekker ilen **olmasa** nâ-çâr bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [olmasa, -ma, -sa]

ol-: Olmak, bulunmak.

sensin ki **olupdur** keremñg cām-ı cihānda / her hāre virürsin gül ü her hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [olupdur, -up, -dur]

la'lñgden özge teşne-i didārñga müdām / ger âb-ı hıız **olursa** görünür serâb aña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [olursa, -ur, -sa]

ağlasam men' eyleme yüzñgni görgeç ey güneş / ay **olan** yirde mu'ayyendür bu kim yıldız olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [olan, -an]

ağlasam men' eyleme yüzñgni görgeç ey güneş / ay **olan** yirde mu'ayyendür bu kim yıldız **olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [olur, -ur]

didim **olmağa** ayağñgda göñgöl hasreti var / didi ger aña naşīb olur ise devleti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [olmağa, -mağ, -a]

daş işiñgde yolu **olmaduğıçün** şāhā / başını hāste Hidāyet dün ü gün daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [olmaduğıçün, -ma, -duğ, -ı, -çün]

cevri azından dil ü cân ey Hidāyet kaçdılar / zulm **olan** yirde belī dervīş ü miskīn dağılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [olan, -an]

kaği hayāli **olur** cân içinde yâr bilür / yalan dimenğ ki direm doğrı kirdgār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [olur, -ur]

dururdı yâr raķīb itdi bī-ḥuzūr **olmasa** / didim ḥuzūr eyleyem şimdi Tanğrı ḥāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [olmasa, -ma, -sa]

korhüm oldur ki hem ... / yoħsa takşır degül **olmasa** cân hāk-i rehīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [olmasa, -ma, -sa]

halk aluptur gümān ki yārūmsin / bu gümān **olmayan** yakīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [olmayan, -ma, -y, -an]

ger degül ebr-i siyeh gün teg yüzüñg kıta digil / gāh peydā nişe **olur** gāh pinhān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [olur, -ur]

baħr-ı ğam içre ten gemisi olmış imdi ğark / ki kayġu daġı saħlamaz **olsaydı** lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [olsaydı, -sa, -y, -dı]

güneşde **olur** zerre ammā bulunmaz / yüzinde gözetdükçe her-çend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [olur, -ur]

ey ki hīç yırde dişüñg teg sulu inçü **olmaya** / la'lingi şordur mañga tā yüregim su **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [olmaya, -ma, -y, -a]

ölürem yitür bir bıçaħ tā rakībüng / dimesün **olup** yitmedi ol bıçaġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [olup, -up]

od yanmasa külden niçe bir bir görünür köz / gökte bulut **olsa** görünür eyle sitāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [olsa, -sa]

ey ki şır-efken gözüng teg çeşm-i āhū **olmaya** / ger disem āhū ānga nā-gāh āh o **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [olmaya, -ma, -y, -a]

bolmasa tīġing dudaġingni şorar susız göñgöl / la'l nāfi'dür belī her gāh kim su **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [olmaya, -ma, -y, -a]

dişlerüng 'aksin yaşımda kim ki gördi didi kim / hīç dengizde biyle şeffer arı inçü **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [olmaya, -ma, -y, -a]

kuşmaġ isterdüm bilin didi Hidāyet çek ilüng / yārlıġ oldur kim aralıġıda bir mū **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [olmaya, -ma, -y, -a]

her kimsene bir arada yir dutdı Hidāyet / göñglüm benim **ol** zülf-i perīşān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [ol,]

kimdür perī kim anda **ola** yüz anıñg kimi / hayrānıdır bu ādemīning yüz anıñg kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [ola, -a]

zülfden görmedüm ol hūsn-i cihān-ārāy / müşkil ola bulut **olan** gice görmek ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [olan, -an]

kıldı tevekkül ğam-ı 'ışkında dil / **olmaya** hīç neste tevekkül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [olmaya, -ma, -y, -a]

ol-: Bir ad veya sıfatın aldığı durumu belirtmek.

ger naşibi göñglümüng şol nāvek-i dil-düz **olur** / devlet ü baħtı sa'id ü tālī'i firüz **olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [olur, -ur]

ġamungdan biyle kim ağlar Hidāyet / tiz **ol** bī-dilden ola kanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [ol,]

göl ki şalır âftâb-ı bî-zevâle şübhesiz / 'ârızında her haçan **olur** perîşân kâkülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [olur, -ur]

şehâ zîbâ cemâlüngdin yaman gözler ırağ **olsun** / felek kâdiline şem'-i ruḥung çeşm ü çerâğ **olsun** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [olsun, -sun]

ol-: Meydana gelmek, varlık kazanmak, vuku bulmak.

yârsız gören Hidâyet'ni rakîb ilen diyer / **olmamağungdur** 'aceb 'âlemde bu kayğu görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [olmamağungdur, -ma, -mağ, -ung, -dur]

ğamungdan biyle kim ağlar Hidâyet / tîz ol bî-dilden **ola** kanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [ola, -a]

yitmeye ol lebe her niçe ki zîbâ ise ḥâl / **olmaya** la'l kimi kıymeti hergiz şibḥing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [olmaya, -ma, -y, -a]

dün selâm eylegeç keserdüm idür / seni ger **olmasaydı** ḥakk-ı selâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]

kimde vardır bu kâmet ile kıyâm / anga şanma kıyâmet **olsa** kıyâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [olsa, -sa]

seyl aḥıtdı vü gözüm kaldı çü bir dem sensiz / gör ne tûfân **ola** ger bir niçe gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [ola, -a]

iti oldum manğa uş istedügüng bir dimedi / tüle teg isteşürem **ola** ki sözi oş **ola** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [ola, -a]

devr-i ḥüsnüngde eger kıl olsa gönglüm Yüsuf'ı / **olmasun** yâ Rab kim ol çâh-ı zeneḥdândan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [olmasun, -ma, -sun]

devr-i ḥüsnüngde eger kıl **olsa** gönglüm Yüsuf'ı / olmasun yâ Rab kim ol çâh-ı zeneḥdândan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [olsa, -sa]

senden Hidâyet incimez ey cân ne kim gelür / hoşdur ne **olsa** bendeye ḥakkıng ḥavâlesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [olsa, -sa]

ol **ola** er ki gelse kılıçla cüdâ günü / özine ol günü bile zevk ü şafâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [ola, -a]

hoşlıgda degme lâf uranı şanma baş igit / ol baş **ola** ki baş kıya cevır ü cefâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [ola, -a]

korḥu nedür fenâdan eger var ise beḳâ / ummek beḳâ ne âhı ger **olsa** fenâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [olsa, -sa]

ḥâtırungı yaḥşı işe tîz kıl / her ne yaman iş **ola** perḥîz kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 65). [ola, -a]

durubam baş u cân ilen bu 'özre / ne kim fermâning **olursa** göz üzre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 8). [olursa, -ur, -sa]

'ışkı eleminden göngül âh itme ki 'âşık / iḥlâş ile **olan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 9). [olan, -an]

ol-: Sıfat-fiil eki almış kelimelerle birlikte başlama, bitirme vb. bildiren fiilleri oluşturur:.

tâ Hidâyet görmez **oldı** yüzüñg ey âb-ı hayât / gözleringden her yânga mevc uruban tûfân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [oldı, -dı]

görmez **olsam** ay yüzüñg bir dem benâtü'n-na's teg / yüzüm üsne gözlerümden 'ıkd-ı pervîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [olsam, -sa, -m]

sınadüñg özünge ağıyâr Hidâyet'le üküş / savuş imdi dimiş **olam** sanğa çoñ itme savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [olam, -am]

şanma kâdrüm itinden artuğdur / men ne ittüm **olam** itinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [olam, -am]

bağmazlar **oldı** tâ ruğ-ı aḥbāba gözlerüm / döndiler ikki çeşme-i ḥün-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [oldı, -dı]

göñgülden il yudum tâ bağmaz **oldı** ḥāline çeşmüñg / ki ḥayr itmez ṭabīb uşanıcağ bīmāra bağmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [oldı, -dı]

zāhid ser-i kūyından anıñg gitdi Hidâyet / cennet sarı vardı ne 'aceb **oldısa** güm-rāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [oldısa, -dı, -sa]

eyle hicrüngde tozar **olmısam** ey cān ki şabā / esse kūyüñg şaru men ḥaste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [olmısam, -mış, -am]

çoñ yoğ bir er rakībini kurbān kılıñg anğa / ger korḥar **olsangız** olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [olsangız, -sa, -ngız]

atmaz **oldı** mañga yār oḥını gelgeç ağıyâr / geldi kış **oldı** meger kolına güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [oldı, -dı]

ol-: Bir durumdan başka bir duruma geçmek.

uçā yazar za'fdan göge Hidâyet doğrusı / derd eger bu ise geldükçe 'acāyib kuş **olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [olur, -ur]

gül yüzine çekdi nergis dide **oldı** ehl-i dīd / sünbüline il uzatkeç süsen **oldı** dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [oldı, -dı]

gül yüzine çekdi nergis dide **oldı** ehl-i dīd / sünbüline il uzatkeç süsen **oldı** dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [oldı, -dı]

sögmez **oldung** men faḳīr-i bī-nevāyı bilmezem / kim didi yā Rab sanğa kim daḥı iḥsān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [oldung, -du, -ng]

kād-i servüñg ḥayālinden bu çeşmüm / iki ser-çeşme iken **oldılar** çay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [oldılar, -dı, -lar]

āh kılman iki dillüye āh / kim **olısar** dili kesük rü-siyāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 55). [olısar, -ısar]

ḥisāb-ı mücmel-i 'ömrüm mufaşşal **oldı** mañga / vücūd yağıgup ehl-i 'adem il **oldı** mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 16). [oldı, -dı]

ol-: Olmak, bir ad veya sıfatın belirttiği durumu almak.

zülfüngni çin didim maṅga didiṅ ḥaṭā dime / doğrusı demek olmaz imiş hîç çin saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [ol-,]

ol-: Olmak, yaklaşmak, gelip çatmak.

zülû yüzüṅlen muḳābil olsa düdür kim diyer / gice gündüzlen ber-ā-ber olıcaḥ nev-rüz **olur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [olur, -ur]

gözümüṅ yaşı çoḥalur göricek 'arızıṅı / nişe kim faşl-ı bahār **olacağı**ṅ arta bulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [olacağıṅ, -acaḡ, -ın]

yüz çevürdüṅ cihānı dutdı zulām / gün dolanḡaç belî **olur** aḥşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [olur, -ur]

tevbeden geç Hidāyet **olḡaç** 'îd / şādliḡ çaḡı varma ḳayḡuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [olḡaç, -ḡaç]

ger düşde göṅül zülfüṅ ucın dutdısa n'oldı / çoḥ olma perîşān şanemā olası **oldı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [oldı, -dı]

men menligimdenem bu melāletlere sezā / menden ne ḳutlu gün **ola** kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [ola, -a]

bir gün **ola** ki Hidāyet ölü düşmiş göresiz / lāle teg şol gül içün ḳana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [ola, -a]

zülfiṅḡi görgeç n'ola ḳapsa lebîṅden buse dil / kim ḳaranḡu gice **olḡaç** oḡrınıṅdur furşatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [olḡaç, -ḡaç]

atmaz **oldı** maṅga yār oḡını gelgeç aḡyār / geldi kış **oldı** meger ḳolına güçlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [oldı, -dı]

ol-: Bir yere mensup olmak.

maṅga ḳapungda neden dem-be-dem oḡrar aḡyār / cennet ehli **olana** çünki 'azāb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [olana, -an, -a]

ol-: Geçmek, tamamlanmak.

bir kez didi uyḡuda görürsin yüzüm ol ay / göz açmamışam iller **ola** ḥvāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [ola, -a]

dur yāra ḳarşu tise Hidāyet saṅga raḳīb / kim men' ide seni ki kış **olḡaç** gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [olḡaç, -ḡaç]

leblerini şorup ilden gider isem ne 'aceb / tiz **ola** mest oṅa her devr ayaḡı ḳoş **ola** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [ola, -a]

tā ki başımdan **ola** bu derd-i ser / bir nefes özimden olam bî-ḥaber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 24). [ola, -a]

bir haylî zamân **oldı** ki göñglüm nigerândur / dîdârunga cāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 1). [oldı, -dı]

ol-: Uygun düşmek, yerinde görülmek.

zülfüngni çin didim maṅga diding haṭā dime / doğrusı demek olmaz imiş hîç çin saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [ol-, -maz, -i, -miş-maz, -i, -]

söylegeç geh derd ü ğam gönder gehî bûyung maṅga / güldi ol meh-veş didi hamu **ola** bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [ola, -a]

söylegeç geh derd ü ğam gönder gehî bûyung maṅga / güldi ol meh-veş didi hamu ola bu **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [olmaya, -ma, -y, -a]

ey ki şîr-efken gözüng teg çeşm-i âhü **olmaya** / ger disem âhü aṅga nâ-gâh âh o **olmaya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [olmaya, -ma, -y, -a]

ol ki: O ki, o kimse ki

rind ihtiyârî cām-ı muşaffâdur ey harîf / şart ol durur ki ilde ola dāyim ihtiyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [ol ki,]

sözüng Hidāyet oynamağıdı yolında baş / her dāne **ol ki** şimdidür ol mâcerā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [ol ki,]

luṭfin görüp Hidāyet oning cevrine dürüş / yâr ol durur ki yâr ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [ol ki,]

ol ki yastanur aning sünbülü berg-i semenî / kurşanur lâle-i sîr-âbını müşk-i hotenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [ol ki,]

ol ki bizi nîst iken kıldı hest / kıldı mey-i 'ışk ile kevneyni mest (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 2). [ol ki,]

kuçmağ isterdüm bilin didi Hidāyet çek ilüng / yârlıg oldur kim aralığıda bir mü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [ol kim, -dur]

dünyede her kimse bir âyîn kırar devletlü ol / kim özine luṭf u ihsân içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [ol kim,]

ola: Belki, -mi acaba, ihtimal.

gözlerüm haṭting hayâlinde saṅga karşı müdām / ikki manzardur kim ekmişler **ola** reyḥân aṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [ola,]

su kırağına meger kim **ola** şol serv-i revân / gör Hidāyet ki gözüm suyu ne sâyil kıldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [ola,]

çü zâhirdür didüğüm sözde taşdıķ / ümîd oldur refiküm **ola** tevfiķ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [ola,]

ola gör-: Olmaya bakmak, olmaya çalışmak.

çün yârî fânî dünyanîng ağıyârdur kamu / yâr ola gör Hidâyet-i dil-ḥaste sen saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [ola gör-,]

ola ki: Olur ki, olur da, diyelim ki.

iti oldum mânia uş istedügüñ bir dimesi / tüle teg isteşürem **ola ki** sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [ola ki,]

olar: Çokluk üçüncü şahıs zamiri (yüzü lale gibi olanlar).

anğmazlar ilde bir o yüzi lâleler meni / her niçe anğdurur **olara** nâleler meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [olara, -a]

olar: Çokluk üçüncü şahıs zamiri (hatipler).

men ol zamân ki **olarung** şalâbetin gördüm / dutuldı eyle kim oldı zebân-ı nâḫka lâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [olarung, -ung]

olar: Çokluk üçüncü şahıs zamiri (hükümdarlar).

ḥanı Ferîdün u Cem ü Keykubâd / kaldı **olardan** şongra ancaḥ bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [olardan, -dan]

olar: Çokluk üçüncü şahıs zamiri (ölenler).

ḥanı **olar** kim munı cem' itdiler / ḥasret ü derd ile koyup gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [olar,]

olası: Olmalı, gerekli.

ger düşde göñül zülfüñ ucın dutdısa n'oldı / çoḥ olma perîşân şanemâ **olası** oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [olası,]

oldur ki: Odur ki.

bes yigi **oldur ki** şerîr olmaya / bâ-ğam u derd ile esîr olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 67). [oldur ki,]

korḥum **oldur ki** hem ... / yoḥsa takşîr degül olmasa cân ḥâk-i rehîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [oldur ki,]

ongar-: Yoluna koymak, onarmak; iyileştirmek.

bulmaya vaşlîng Hidâyet yâr eger luṭf itmese / bende sa'yi ḥâk **ongarmazsa** ḥamu bî-hüdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [ongarmazsa, -maz, -sa]

ordu: Konak, saray; ordu.

sensiz şanemā bu **ordu** ilen / yaḥdı meni çerḥ kayḡu ilen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1*). [ordu,]

ortağ: Ortak, eş, benzer.

alduḡın cānım gözi bildüḡ velā bildürmedüḡ / sen daḡı oldıḡ yakın kül oḡrınıḡ **ortağı** sen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4*). [ortağı, -ı]

oş: Kovmak için söylenen bir söz.

iti oldum manḡa uş istedüḡ bir dimedi / tüle teg isteşürem ola ki sözi **oş** ola (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2*). [oş,]

ot: Ot.

yüzi yād ile yir dutmaz göḡüldē özgeler fikri / bu rüşendür ki **ot** yanan ocaḡda hergiz **ot** bitmez (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2*). [ot,]

her ḥas için **ot** kimi yanmaḡ nedür / su kimi her cāya boyanmaḡ nedür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34*). [ot,]

otur-: Geçirmek.

her ḥanda ki geçdise oḡuḡ sözi Hidāyet / yayıḡ kimi boynın egüben göḡsin **ötürdi** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5*). [ötürdi, -dı]

otur-: Oturmak, yerleşmek, bulunmak.

dün bād ḥāk-i kūyiḡ aparurken oḡradım / göz almayup **oturdi** didim al naşıbdür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 2*). [oturdi, -dı]

gül geçüp gül-zār **otursa** n'ola cün pāyendedür / 'ālemiḡ bağında serv-i himmet-i şāh-ı cihān (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6*). [otursa, -sa]

saḡa düşmez rakīb yār yiri / er gerek kim **otura** er yerine (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4*). [otura, -a]

oturdi atlu sa'ādetle devlet o gence / didim yana nereye devlet ü sa'ādet ile (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3*). [oturdi, -dı]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymān eyleme / gel **otur** çoḡ ḡonçe kimi bağrumı ḡan eyleme (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1*). [otur,]

oturmadı la'lüḡcün ayaḡdan göḡül ança / kim 'ākıbetü'l-emr meni cāna yitürdi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3*). [oturmadı, -ma, -dı]

kārvān-ı mülk-i ḡuds **oturdi** Mışr cān saru / Yūsuf-ı Ken'ānı çāh-ı ḡamdın āzād eyledi (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 2*). [oturdi, -dı]

oyağlıg: Uyanıklık.

bilem diseng bili remzin göngül **oyağlıg** teg / hayaling özgeye aldurma dut hayal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [oyağlıg,]

oyan-: Uyanmak, uyku durumundan çıkmak.

içen devlet meyin bil kim **oyandı** / gam odında haçan devletlü yandı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [oyandı, -dı]

oyna-: Oynamak. Il Herhangi birine karşı önemsemeyici davranışlarda bulunmak.

dil mühresini şeş-der-i endüha birağduñ / hüb **oynaduñ** ey düst güşad eylemeduñ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 3). [oynaduñ, -du, -nğ]

oyna-: Bir şeyi sürekli evirip çevirmek veya sürekli olarak ona dokunmak.

delü gönglüm ki 'ışk **oynar** o zülf-i pür-zi-tâb ilen / haṭâ yolın şorar gerçi gider rāh-ı şavāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [oynar, -r]

Hidāyet isteme çoḥ yaş töküp kılıcın anıñ / göz açığa göresin başıñ üsne **oynar** su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [oynar, -r]

oyun: Oyun.

ey dil kanıñ tökem dise **oyunla** yār inan / gönglindeki durur ki gelür diline anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [oyunla, -la]

oḥ yağup **oynında** kılıç ıldırım kimi / gerçek erinğ yakın doğa ol gün şehā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [oynında, -ı, -n, -da]

Ö

ödlek: Ödlek, korkak.

tîğ **ödlek** aluban anda ki bu başa çalar / kesmeçağ başumrı tîğın aluban daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [ödlek,]

ög-: Övmek, yüceltmek.

men söğüşüñğden senîğ **ögmeğünğ** fark itmezem / Tanğrı sözini edebsizlikdür itmek intiğāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [ögmeğünğ, -meğ, -unğ, -ı]

ey bağbān şanevber ü servünğni **ögme** çoğ / gel bir bağ ol nihāl-ğad ü i'tidāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [ögme, -me]

ögmēñgiz hūr u kuşūrı dil-i dīvāneye kim / aña bu vech-i hasen hamudan ahsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [ögmēñgiz, -me, -ñgiz]

yağīn özini bilür ey Hidāyet ol 'āşık / ki yār **ögende** özin hāk-i reh-güzār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [ögende, -en, -de]

lebleri yanıda **ögmēñg** āb-ı hayvānı ki men / bu suyı tā ağzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [ögmēñg, -me, -ñg]

ol ikki nergis **ögende** göñgöl biryān olur 'āşık / ağırlar ikki ser-ğoşnı görüñğ bir şiş kebāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [ögende, -ende]

öğren-: Öğrenmek, tanımak, alışmak.

'aceb yağmācılardur senden ey Türk / meger **öğrendiler** tālānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [öğrendiler, -di, -ler]

Nıl'e bahmaz yaşım gören ne 'aceb / **öğrenen** bahre çaya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [öğrenen, -en]

öğren tarīk-i hıdmeti mey-hvāreden fakīh / ey diyü niçe men saña bir ādemī diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [öğren,]

görsedüp gül-gün yüzüñg göñglümni aldunğ āl ilen / kimden **öğrendünğ** bu vech ilen göñgöl almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [öğrendünğ, -dü, -ñg]

gözden ayağunğ tozin gidermen / **öğrendi** gözüm bu dārū ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [öğrendi, -di]

kesile bilmen itingdin niçe kim müşkil olur / kişi bir nesteye kim **ögrene** andan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [ögrene, -e]

öğret-: Öğretmek, kavratmak.

maña **öğretmēñgiz** ol küyda cān şatmegi kim / zülfi sevdāsiyla çoğdan olubam sevdāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [öğretmēñgiz, -me, -ñgiz]

ögür: Akran , eş, arkadaş.

olmazsa hâste gön̄lüme vaşl̄ıng **ögür** eger / ger dağ olursa dāğ-ı firāk ikki kât eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [ögür,]

öl-: Ölmek, can vermek.

rakīb ölgeç kıyâmetler kôparsa / koyuñg ölsün ne kim **ölürse** ölsün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [ölürse, -ür, -se]

ğamdan ölsem ‘aceb mi la’lün̄g içün / çölde **ölür** kişi bulunmasa su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [ölür, -ür]

didim ki kayğımı kayır yoñ ise zâr **ölürem** / didi görüñg ki meni öldügile kayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [ölürem, -ür, -em]

ölürem yitür bir bıçağ tâ rakībün̄g / dimesün olup yitmedi ol bıçağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [ölürem, -ür, -em]

öldür-: Öldürmek.

didim **öldürdi** üküñni mey-i la’lün̄g kadehi / didi kayurma sañga dañı birer şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [öldürdi, -di]

gördi derdimni didi **öldüreym** kurtulasın / doğrusı yañşı devâ bu dil-i bīmāra kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [öldüreym, -e, -y, -im]

didim **öldür** Hidāyet’ni dil alma / didi ğam yime ol hem ölecağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 5). [öldür,]

rakībâ **öldürem** didün̄g özümni / ğamu ‘aybıñla cehd it bir hüner kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [öldürem, -em]

dün **öldürem** didün̄g ğamımı kim ki yir neden / öldürmedün̄g Hidāyet’i men hem bu ğamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [öldürem, -em]

dün öldürem didün̄g ğamımı kim ki yir neden / **öldürmedün̄g** Hidāyet’i men hem bu ğamda-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [öldürmedün̄g, -me, -dü, -ng]

silmeñg ayağı yüzini yüzden kim **öldürür** / âñir nefes kefende ‘abîr ile ‘anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [öldürür, -ür]

‘uşşâkı **öldürende** cefâ tığılan o gün / yâ Rab yitür meni o güne ğamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [öldürende, -ende]

öldürürken bili hicrânı meni gördüm yüzün / didi var şükr it ki kırtuldün̄g yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [öldürürken, -ürken]

kim ki kalb altun kimi inçü degül bir daş ile / akça ile şatun alup **öldüresin** daş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [öldüresin, -e, -sin]

ger **öldürür** Hidāyet’i ğamzen̄g ‘aceb degül / munuñg teg iş durur an̄ga ğakdan hidāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [öldürür, -ür]

buyruğı tığıdur velî hükmidür oğları / geh hükmi **öldürür** meni vü gâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [öldürür, -ür]

öldürdi men-i haste ol hür-ı cenânı / bî-cürm ü cinâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 6). [öldürdi, -di]

şimdi ki vaşla vâşlam öldüre gör meni / hicrüngde bilürem şongı işüm buňa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [öldüre gör-, -e , -gör]

ölü: Ölmüş, dünyevi hayatı sona ermiş olan.

İsî ki dirler **ölüye** bir demde cân virür / söz ile lebleri mangu andan nişan virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [ölüye, -y, -e]

ölmesün kim men ölem ölgeç kefen biz yâ harîr / **ölüye** yek-sân ola ger şâla dutsang yâ şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [ölüye, -y, -e]

yâr için ölenüñ dîni yâr imiş ne gam / ger yâr için Hidâyet **ölü** şalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [ölü,]

bir gün ola ki Hidâyet **ölü** düşmüş göresiz / lâle teg şol gül için kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [ölü,]

ölü: Ölmüş, dünyevi hayatı sona ermiş olan. II Ahiret hayatı için hiçbir şey yapmayan kimse.

kim ki degül doğru degül âdemî / **öldür** ol dutsa gerek mâtemî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 54). [öldür, -dür]

ölüming ilimde ol-: Ölümün elimden olacak, ölümüne sebebiyet vermek; göz dağı vermek veya tehdit etmek.

ölüming dir ilimde olacağıdur / didim ey hünî gözli n'olacağıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [ölüming ilimde ol-, -acağ , -dur -acağ, -dur -ing]

ömr: Yaşama veya var olma süresi, bir şeyin yaşadığı müddet, hayat.

gözlerümden ay u yıl dem gitdügi andan durur / kim bu **ömr** arhunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [ömr,]

her kim ki anıñ zikrile evkât geçürmez / bî-çäre günin zâyî u **ömrin** telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [ömrin, -i, -n]

gözünge bilingi göreliden Hidâyet'ing / şarf oldı **ömrî** hamuça hvâb u hayâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [ömrî, -i]

ol ki **ömrüm** teg geçer bağmaz mangu ta'cilden / hüsniñi haq sağlasun tağyîr ilen tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [ömrüm, -üm]

ser-i zülfeyni ey meşşâta kesme / k'idersin 'aşıkıñ **ömrini** kütâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [ömrini, -i, -n, -i]

dirmesün müdde'î **ömrî** budağından beri kim / bir nazâr koymadı bağma berisin sîm-beri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [ömrî, -i]

‘ömr vefâ eylemez: Bir şeye kavuşmadan, bir sonuca ulaşmadan ölmek.

senden cefâdan özge Hidâyet ne uma kim / çün çin imiş bu nükte ki ‘ömr eylemez vefâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [‘ömr vefâ eylemez, -mez]

‘ömr-i bekâ: Kalıcı ömür, ölümsüzlük.

tâ kim bulasın lem-yezeli ‘ömr-i bekâyı / ey tâlib-i ‘irfân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 2). [‘ömr-i bekâ, -y, -ı]

öñ: Bir kimse veya yerin yüzünün baktığı tarafta olan yakın yer.

kazâdur oñuñ atıcañ **öñine** kim kalha / meger göñgöl ki yolında kazâya kalhandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [öñine, -i, -n, -e]

anınğıcün cigeri itlerüñ **öñine** çeker / dil ki tâ dimeyeler yoñ imiş anıñ cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [öñine, -i, -n, -e]

öp-: Sevgi, saygı, bağlılık belirtmek amacıyla dudaklarını değdirmek.

devletimdür yâr ilin **öpmağ** içün baş oynaram / hoş sa’âdet men gedâya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [öpmağ, -mağ]

edeb yirin **öpüp** yitür selâmun / digil ey tütî-i şîrîn-kelâmun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 5). [öpüp, -üp]

öpüş: Öpücük.

ağzıñdan isterken **öpüş** la’lîñ yaşurun dişledîñ / gözden kızıl kanım töken zañm-ı nihâñıñdur senîñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [öpüş,]

virse Hidâyet yâr **öpüş** ister mi ki cân u göñgöl / sende ne var anıñ gerek niçün kim anıñdur senîñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [öpüş,]

öpüş al-: Buse almak, öpmek.

didüm alsam dudağıñdan bir öpüş neñ azala / didi çoñ ide heves hâtıñıñ ammâ azala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [öpüş al-, -sa, -m]

cân virürem lebüñden alam bir öpüş velî / ol eyle yâd olmadı menden kim alısa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [öpüş al-, -am]

ör-: Örmek.

ördügi zülf ayağına dolaşursa ne ‘aceb / dolaşur her kişiniñ ayağına öz ‘ameli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [ördügi, -dü, -g, -i]

kayd eyledi her halkada minğ cân u göñgüller / meşşâta-i şun’ anda ki zülfini **örürdi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [örürdi, -ür, -di]

dolaşdı **ördügi** zülfeyne teg ayağa 'amel / kazā çü var idi kim kaçır-ı 'ömr tapa hâlel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [ördügi, -dü, -g, -i]

ört-: Örtmek, kapamak.

cân göñlegini çäk idüp ol kûda Hidāyet / yaru itinġe **örtüp** ü yaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [örtüp, -üp]

bād esüp yaprağ güli **örter** teg āhımdın bu serv / il yüzine dutuban menden ne pinhān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [örter, -er]

öt-: Geçmek, aşmak, geçerli olmak.

oḡ yitende cānıma cān katılır velī / mundandur ölmegim ki bir eglenmedin **öter** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [öter, -er]

oḡ atıcaḡ **öterek** çü meyl-i kemān ider / cān kuşu tenden uçuban özin nişān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [öterek, -erek]

ança kan yaş töküpdür ser-i kūyında gözüm / kim **öten** ol ser-i kûdan etegi kana deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [öten, -en]

öterdi dün iti didim ki bir dem / müşerref kıлмаğ olur iv yahındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [öterdi, -er, -di]

ol gün ki táb-ı vechine şem'-i felek pervānedür / kaçın çatup menden **öter** kılmaz mānga pervā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [öter, -er]

yār **ötdi** urdı cānıma yüz derd ü dāğlar / cān gidicaḡ tenimde göñgöl daḡı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [ötdi, -di]

ötdi dün gülşen saru şol 'ārızı ḡuld-i berīn / āl yangağınġdan kızardı gül şarardı yāsemīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [ötdi, -di]

bes ki envā'-ı reyāḡından **ötüp** hoş-büy olur / yüz hacālet yir nesīm-i büstāndan müşk-i Çīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [ötüp, -üp]

oḡınıġ sūzı egerçi **öter** baş u cānıma / göñglimden özge yirde anı ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [öter, -er]

ne yiring k'ol perī **öter** yirine / lāle vü serv ü gül yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [öter, -er]

ol kadi ney-şeker neyistāna / **ötse** ḡarc ola ney-şeker yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [ötse, -se]

Hidāyet dün ötüp cān ḡālī şordunġ / o tende cān mı kalur sen **ötende** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [ötende, -ende]

Hidāyet dün **ötüp** cān ḡālī şordunġ / o tende cān mı kalur sen ötende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [ötüp, -üp]

baḡmayup **ötdi** iti nāle vü efġanıma dün / yādigārı mānga bu nāle vü efġān qaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [ötdi, -di]

ötgün: Etkili, keskin; geçen.

göngülde sen kaşı yay oğlarının / hayâli bir koşun kuşuğdur **ötgün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [ötgün,]

oğının sūzı egerçi öter baş u cānıma / gönglimden özge yirde anı **ötgün** eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [ötgün,]

ötrü: Ötürü, dolayı, sebebiyle.

menimle müdde'iden **ötrü** yārūng / arası bilmezem niçün serindür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 4). [ötrü,]

öz: Kendi.

ister idi kaşuṅga muṭlaḳ şebīh olmak hilāl / bengzi şarardı **özin** bu fikr ilen baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [özin, -i, -n]

ayağına itining başuṅḡı çoḡ şalma raḳīb / olma zinhār **özünḡden** ulu ilen güstāḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [özünḡden, -ünḡ, -den]

oḡ atıcaḡ öterek çü meyl-i kemān ider / cān kuşu tenden uçuban **özin** nişān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [özin, -i, -n]

dutdı zülfünḡ ger delü gönglüm didim n'oldı didi / niçe **öz** işin duyup adın delü koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [öz,]

cān saçı būyına meyl itti Hidāyet boyına / doğrılıḡda yaḡşı ad **özine** bu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [özine, -i, -n, -e]

ṭa'nesi yārīng māḡadur **özünḡe** alma raḳīb / çün bilürsīng kim Ayaz'ınḡ ṭa'nesi Maḡmūd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [özünḡe, -ünḡ, -e]

dün şanur iken itlerünḡ şaldum **özimni** araya / görgeç gülüp didi bu hem özini ādem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [özimni, -im, -ni]

dün şanur iken itlerünḡ şaldum özimni araya / görgeç gülüp didi bu hem **özini** ādem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [özini, -i, -n, -i]

sıḡışmas nāmede şerḡ-i cüdāyī / Hidāyet nāme gönderme **özünḡ** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [özünḡ, -ünḡ]

esbāb-ı cihāndan o ki geçmez işiginde / ḡayvāndur **özin** beste-i kāh u 'alef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [özin, -i, -n]

ḡaddünḡde gözüm zülfünḡi tā görđi dolanmış / ilan gör **özin** dir ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [özin, -i, -n]

güneş teg tevsen-i çerḡa senīng teg çıḡmadı bir er / egerçi görđi çoḡ minmiş **özine** bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [özine, -in, -e]

gül-i vechīnḡni kim ehl-i ma'ānī yāsemen dirler / kızarma lāle söylersem **özümnden** yāsemen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [özümnden, -üm, -den]

yaķın özini bilür ey Hidāyet ol 'āşık / ki yār ögende **özin** hāk-i reh-güzār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [özin, -i, -n]

yaķın **özini** bilür ey Hidāyet ol 'āşık / ki yār ögende özin hāk-i reh-güzār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [özini, -i, -n, -i]

mu'allakdur güneş kandil teg peyveste tākından / **özi** hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i İrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [özi, -i]

sınadung **özüngi** ağıyār Hidāyet'le üküş / savuş imdi dimiş olam saᅅa çoᅅ itme savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [özüngi, -üng, -i]

yār ilen kavlüm budur 'işķingda kim baş oynadum / **öz** sözimdin dönmezem Taᅅrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [öz,]

ser-i kūyında hāk oldı Hidāyet āᅅir-i 'ömri / belī her neste kim vardur olur **öz** aşlına rāci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [öz,]

'āşık Hidāyet **özine** bilür yüz ağılığı / boyansa kanılan yüzi her dem nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [özine, -in, -e]

dime Hidāyet gözi āhū anıᅅ / **özidür** aşlan velī hūyı peleng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [özidür, -i, -dür]

raķibā öldürem didung **özümni** / ᅅamu 'aybıᅅla ceᅅd it bir hüner kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [özümni, -üm, -ni]

özine her kim oᅅın tedbīr ider yā ᅅancerin / āᅅ kim men kalmışam bilmen ne tedbīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [özine, -in, -e]

dir imiş ol yār meni **öz** itüm / ger didise ağızına kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [öz,]

bir vech-i ᅅüsn kim benim apardı kararım / Yūsufdur **özi** ᅅüsn ile vü kaşları zü'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [özi, -i]

ey göᅅgül her oᅅı kim çekse saᅅa ol kaşı yay / ᅅoyma kim zāyi' ola beslegil **öz** cânung içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [öz,]

sen lebi ᅅonçeden **özin** yigler / doğrusı gül güler biter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [özin, -i, -n]

çoᅅ dolaşma göz yaşıla ᅅoy Hidāyet vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa **özinden** yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [özinden, -i, -n, -den]

tā hezār engiz ilen gül vaşfın ider bülbüle / **özini** süsen niçe gör veh zebān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [özini, -i, -n, -i]

dönmen çekerem **özimi** bir var anıᅅᅅün / bi'llāᅅ ki bu dönmeᅅligüme daᅅı ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [özimi, -im, -i]

ördüᅅi zülf ayağına dolaşursa ne 'aceb / dolaşur her kişiniᅅ ayağına **öz** 'ameli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [öz,]

ne şorarsın şanemā ᅅaste Hidāyet ᅅaberin / ᅅaberiᅅ aᅅᅅayalı yoᅅdur **özündin** ᅅaberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [özündin, -ün, -din]

n'ola dalarsa müdde'î için meni itüñg / **öz** cinsi ide her kime cânâ himâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [öz,]

dünyede her kimse bir âyîn kırar devletlü ol / kim **özine** lutf u ihsân içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [özine, -i, -n, -e]

dün Hidâyet'ni dimeng 'ışk ile rüsvâlığdan / koyıñg **öz** hâline şol gam-zede-i rüsvâyı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [öz, -nung]

ol ola er ki gelse kılıçla cüdâ günü / **özine** ol günü bile zevk ü şafâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [özine, -i, -n, -e]

dutdı zülfi yüzi devrin göricek bes dutalar / halk bâğına girüp **öz** başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [öz,]

özi durur 'ilm ile da'vî kılan / evvel ü âhırde tecellî kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13). [özi, -i]

tâ ki başımdan ola bu derd-i ser / bir nefes **özimden** olam bî-haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 24). [özimden, -im, -den]

cehd ile gör dingle resûlin sözün / k'anlayan anıñg sözi bildi **özün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [özün, -i, -n]

kim ki o meyden kadehi nüş ider / bilür **özün** gerçi ferâmüş ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 27). [özün, -i, -n]

dinme göñgöl munça ki haddüñg degül / gönçe kimi **özünge** ancağ gül (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 8). [özünge, -i, -ng, -e]

özünğ ile doğrılığı pîşe kıl / sorğu güninden yöri endîşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 53). [özünğ, -ünğ]

çek dilünğ **özünge** vü haddünğ tanı / bu söz ile tanımek olmaz anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [özünge, -ünğ, -e]

gördi melâyik seni kıldı sücüd / **özünği** sağınmaz iken bî-vücüd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [özünği, -ünğ, -i]

özge: Başka, diğer.

senden cefâdan **özge** Hidâyet ne uma kim / çün çın imiş bu nükte ki 'ömr eylemez vefâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [özge,]

bu suçdan **özge** kim virübem cân u ten saña / ey şüh söyle n'eylemişem dahı men saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [özge,]

la'lünğden **özge** teşne-i didârünğa müdâm / ger âb-ı hıız olursa görünür serâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [özge,]

yarma ey pîr gögsünği men teg o cevân eylegeç / ürkmeye gül-gün semendi nâgeh **özge** cü görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [özge,]

göñgöl şâ'idlerin vaşfın Hidâyet'den kulağ dutsa / oñutmaz **özge** destânı mununğ teg dâstân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [özge,]

gönglimiḡ 'işkuḡda şāhā hem ḡam u hem derdi var / neyler **özge** hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [özge,]

didim kemer bilin kuçuban şād olam saçı / dir menden **özge** kimseye kuçmaz meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [özge,]

ol kimsene kim **özelere** bengzedür anı / dürr ü güherüḡ nisbetini bā-ḡıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [özelere, -ler, -e]

ḡam-ı hicrān ilen ölmekden **özge** / Hidāyet'niḡ şēhā dermānı yoḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 5). [özge,]

yüzi yād ile yir dutmaz göḡgölde **özgeler** fikri / bu rüşendür ki od yanan ocaḡda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [özgeler, -ler]

kirdāruḡa ḡoş dut göḡgöl vaşlından **özge** umma gel / nişün ki görür ḡüblıḡ her kim ki ḡoş-kirdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [özge,]

kime ḡalim bildürem ey yār iti bir söyle kim / bu işikte sendin **özge** kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [özge,]

leblerüḡden **özgeler** ger cān umarlar dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslīm ider ḡanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [özgeler, -ler]

bilem disēḡ bili remzin göḡgöl oyaḡlıḡ teg / ḡayāliḡ **özgeye** aldurma dut ḡayāl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [özgeye, -y, -e]

'aceblenme gözüḡ yaşı Hidāyet çeşmüḡ aḡıtsa / ne umsun mundan **özge** kimse bu baḡr-ı mu'allakdan
(Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [özge,]

oḡınıḡ sūzi egerçi öter baş u cānıma / göḡgölimden **özge** yirde anı ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [özge,]

sen av idende cān u dil olur saḡa şaḡāl / cehd ile koyma **özgeler** aḡa şaḡālūḡi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [özgeler, -ler]

her laḡza seninḡ ḡayāliḡ ilen / sevdāyi göḡgöl bir **özge** bāzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 4). [özge,]

yaḡşı adinḡ cehd ide gör kim ḡala / adıdan **özge** daḡı gör kim ḡala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [özge,]

dünyāye aldanma vü hem mālına / bir naḡar it **özgelerüḡ** ḡāline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 62). [özgelerüḡ, -lerüḡ]

özi bil-: Kendi bilir, her ne ya da nasıl isterse öyle düşünüp davranabilir.

dirler devā kılar aḡa bildür bu derdüḡi / didim ki kılsa kılmasa dinmenḡ özi bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [özi bil-, -ür]

öze getir-: Tövbe etmek.

çün şıyām ayı diyüp 'öze getürme araya / sākīyā bāde getür kim gül-i ḡamrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). ['öze getir-, -me]

‘özre dur-: Özre durmak. II Özür dilemek, affedilmeyi beklemek.

durubam baş u cān ilen bu ‘özre / ne kim fermāning olursa göz üzre (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 8*). [‘özre dur-, -e-ub, -am]

P

pā dir-: Dayanmak.

ẖitāb itdūm dile k'ey dil niçüksin / bu tūfān içre pā dirgil niçüksin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [pā dir-, -gil]

pādişāh: Padişah, hükümdar.

sühāning ẖāletini söyle māha / ḵuluṉg sözini ya'nī **pādişāha** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 4). [pādişāha, -a]

pādişāh-ı ẖüsn-bende: Güzellik kölesinin hükümdarı.

digeç kim bende düştü zūlfūm içün / didim ey **pādişāh-ı ẖüsn-bende** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [pādişāh-ı ẖüsn-bende,]

pādişeh: Padişah, hükümdar.

n'ola meyl itmese Hidāyet'e yār / **pādişehdür** gedāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [pādişehdür, -dür]

kesme cāndan ğam u derdüṉgni ... / mülk vīrān ola zulm olsa işi **pādişehing** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [pādişehing, -ing]

ẖāş irişdi Hidāyet itining cergesine / **pādişeh** manşıbı hergiz düşe çāvūş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 5). [pādişeh,]

pāk: Temiz, saf.

cismim içre mihr-i 'ışkūṉg şanma hergiz 'ışk tapa / niçe kim toprağda ḵalsa olur altun **pākrek** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [pākrek, -rek]

'ışkūṉgda ey baħr-ı kerem men şöyle **pākem** bilmiş ol / 'ālem eger deryā ola ālūde olmaz dāmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [pākem, -em]

pā-māl ol-: Ayaklar altında kalmak, çiğnenmek.

pā-māl ola Türk ü 'Acem içinde Hidāyet / baş oynamayan şıdk ile şāh-ı 'Arab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [pā-māl ol-, -a]

pāre: Parça, ayrılmış, bölünmüş, parçalanmış.

oddur yüzi şol ẖāl ile ẖaṭ sanasın ey dil / oddan burulup çıḱmalu bir **pāre** duḱāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [pāre,]

Hidāyet eyle cān u göṉgli ni yüz **pāre** / ilinden itse felek yārining ırağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [pāre,]

niçe kıla bağrumnı benim müdde'î **pāre** / bir yār ḥanı kim bu sözi 'arz ide yāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [pāre,]

gör mu'cizini kaşı arasındaki hālūng / kim niçe kılar bir yēngi ayı iki **pāre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [pāre,]

pāre: Parça, ayrılmış, bölünmüş, parçalanmış. II Gözyaşı.

yüz **pāre** kıldı bağrumı hicrūng inanmasaṅ / çeşmüm yolından ušta düşer **pāre** pāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [pāre,]

pāre kıl-: Parçalamak. II Aşk acısıyla çok büyük acılar çektirmek.

yüz pāre kıldı bağrumı hicrūng inanmasaṅ / çeşmüm yolından ušta düşer pāre pāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [pāre kıl-, -dı]

meni kūyından anıng müdde'î āvāre kılar / bağrumı tīg-ı cefā ile yana pāre kılar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [pāre kıl-, -ur]

pārele-: Parçalamak.

ey gül yüzindeki ḥaṭ-ı sebzın tiken diyen / bir neste kim o **pāreleye** cān tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [pāreleye, -ye]

yüz pāre kıldı bağrumı hicrūng inanmasaṅ / çeşmüm yolından ušta düşer pāre **pāreler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [pāreler, -r]

pārelet/d-: Parçalamak.

geh tiker kirpügününg ignesi bağrum yarasın / geh firākı tiken **pāreledür** ol tiken (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [pāreledür, -ür]

pāyān: Son, nihayet.

cānā saṅa şikāyet-i hicrān ne söyleyem / cün yoḥdur ol ḥikāyete **pāyān** ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [pāyān,]

pāy-dār: Kalıcı.

görmedi cün 'āleminṅ bāğında bir gül **pāy-dār** / doğalıdan anadan yasın dutupdur erguvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [pāy-dār,]

pāye: Derece, mertebe.

bu ne kaşr-ı mu'allā vü ne uça ṭāk u eyvāndur / ki alçaḥ **pāyesi** bu kaşrīng gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [pāyesi, -s, -i]

pāyende: Duran, sürekli.

göl geçüp gül-zâr otursa n'ola çün **pâyendedür** / 'âlemîng bâğında serv-i himmet-i şâh-ı cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6). [pâyendedür, -dür]

pây-mâl: Ayak altında kalmış, ezilmiş.

cân gitti 'ışkı ile vü baş oldı **pây-mâl** / zülfine il uzatsam ider kim ilîng gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [pây-mâl,]

baş düşde pây-mâli olur dil görür ğamın / yoğsul meşel durur düş ilen **pây-mâl** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [pây-mâl,]

baş düşde **pây-mâli** olur dil görür ğamın / yoğsul meşel durur düş ilen pây-mâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [pây-mâli, -i]

pekâ bul-: Ebedî olmak.

baş oynayan Hidâyet onuñgün pekâ bulur / meydân-ı 'ışk içinde bu celdü yiter mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [pekâ bul-, -ur]

peleng: Kaplan.

dime Hidâyet gözi âhû anıñ / özidür aşlan velî hüyü **peleng** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [peleng,]

pend: Öğüt.

faķîh **pendine** dutmaz kulağ dil olalı / esîr bendine şol turre-i semen-sâyuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [pendine, -i, -n, -e]

per: Kanat.

şevķ-ı rüyîngdan göñgüldür közden âteş-nâkreķ / hasretinden sîne hem **per** sînesinden çâkreķ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [per,]

perçem: Perçem, kakül.

yüz tarîķ ilen getürdi berg-i nesrîn araya / karağı tâ **perçemin** anıñ < hem > miyânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [perçemin, -i, -n]

perde: Hakikati görmeyi engelleyen şey.

cân **perdesi** çâķ olur kim ağrımasun şol il / her gâh ki nâz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [perdesi, -si]

pergâr: Yay, daire çizmekte kullanılan araç, pergel adlı aletin eski metinlerde kullanılan şekli.

dönderürse yaş ile devrân meni **pergâr** teg / dönmezem her nesneden ol nâzenînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [pergâr,]

perhîz kıl-: Bazı şeylerden kaçınmak, uzak durmak.

hâtırungı yahşî işe tîz kıl / her ne yaman iş ola perhîz kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 65). [perhîz kıl-,]

perî: Peri, güzel; sevgili.

itile gizlû söz dir idüm ol **perî** didi / Âdem teg âdemîlere söz di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [perî,]

ne yiring k'ol **perî** öter yirine / lâle vü serv ü gül yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [perî,]

ger **perî** görse senüng hüsning ey reşk-i melek / hayret odıla gümânsız yahıla bâl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [perî,]

ger perî görse senüng hüsning ey reşk-i melek / hayret odıla gümânsız yahıla bâl ü **peri** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [peri,]

sarây-ı dîde kim vaşlîng yiridür / müşerref kıllıngız şâhâ **perîdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 22). [perîdür, -dür]

gözden Hidâyet anıngıçün yılduz ahıdır / kim ol **perî** görünür anğa ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [perî,]

kimdür **perî** kim anda ola yüz anıng kimi / hayrânıdır bu âdemîning yüz anıng kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [perî,]

perîşân: Dağınık, dağılmış, düzensiz, karmakarışık.

gül ki şalur âftâb-ı bî-zevâle şübhesiz / 'ârızında her haçan olur **perîşân** kâkülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [perîşân,]

zülf-i perîşânı **perîşâniyam** / herze yire nişe perîşân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 5). [perîşâniyam, -ı, -y, -am]

digeç ki melûlem gideli zülfî ilimdin / men dağı **perîşânem** idür ol sebep içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [perîşânem, -em]

perîşân eyle-: Perişan etmek, dağıtmak.

ol ki hâtt-ı müşk-bârı nesh-i reyhân eylemiş / hâl imişdür ol ki yüz üzre perîşân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [perîşân eyle-, -miş]

perîşân ol-: Kederli, üzgün, darmadağın bir halde olmak.

rişte-i zülfüng ilümden düşdi dur / ol sebebdendür perîşân olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [perîşân ol-, -duğ, -um]

zülf-i perîşânı perîşâniyam / herze yire nişe perîşân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 5). [perîşân ol-, -am]

ger düşde göñgöl zülfüñg ucın dutdısā n'oldı / çoñ olma perışān şānemā olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [perışān ol-, -ma]

perışān-hāl ol-: Acınacak durumda olmak, darmadağınık olmak.

melālet ile göñgöl oldı bes perışān-hāl / şabāñ sinlere vardum berāy-ı def-i melāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 2). [perışān-hāl ol-, -dı]

bir ün kulağıma geldi zi-ñuftegān-ı lahed / ki ey fakīr-i haķīr olmagil perışān-hāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 5). [perışān-hāl ol-, -ma, -gil]

pertev-i haķ: Allah nūru.

yüzüñg nūrı ki tābāndur hemīşe pertev-i haķdan / göründi çeşmüme dün gün güneş teg burc-ı eblaķdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [pertev-i haķ, -dan]

pertev-i ruhsār: Yanağın, yüzün parlaklığı, ışığı.

yaħtı meni pervāne teg ol **pertev-i ruhsār** / şem'ing ü belī kim yandugı pervāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [pertev-i ruhsār,]

pervā kıl-: Korkmak, çekinmek.

ol gün ki tāb-ı vechine şem'-i felek pervānedür / kaşın çatup menden öter kılmaz mañga pervā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [pervā kıl-, -maz]

pervāne: Işık çevresinde dönen küçük kelebek.

yaħtı meni **pervāne** teg ol pertev-i ruhsār / şem'ing ü belī kim yandugı **pervāne** içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [pervāne,]

ey çerāğum şem'-i rūyīngdan cüdā / ölmege mūm olmışam **pervāne** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [pervāne,]

pervāne: Işık çevresinde dönen küçük kelebek. II Aşka düşen, aşkın cazibesine kapılan; âşık.

yaħtı meni **pervāne** teg ol pertev-i ruhsār / şem'ing ü belī kim yandugı **pervāne** içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [pervāne,]

ol gün ki tāb-ı vechine şem'-i felek **pervānedür** / kaşın çatup menden öter kılmaz mañga pervā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [pervānedür, -dür]

yanup şem' **pervāne** şalsa kanadın / ne kayğū onuñg ekmegi düşti yağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [pervāne,]

pervā-yı bāğ: Dünya korkusu.

mañga kapuñgda ne **pervā-yı bāğ** u bustāndur / ki görgeç ol yüzi 'ālem mañga gülistāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [pervā-yı bāğ,]

pervā-yı mülk-i fārisī: Farsçanın ülkesinin korkusu.

görenden berlü bu ma'müre-i çeşm-i cihān-bīnem / kime **pervā-yı mülk-i Fārisī** taht-ı ḥorāsān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [pervā-yı mülk-i fārisī,]

pervān ol-: Ülker takım yıldızı olmak II Parçalara ayrılmak; parlak gözyaşı olmak.

kaşı hicrinden kad-i ḥam birle kanlu yaşdan / bir görüñ niçe hilālum yana pervān olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [pervān ol-, -mış, -am]

pes: Şimdi; öyleyse.

ger çerḥ daḥı men tegi ser-geşte olmasa / bu ağladuğı **pes** ne durur āh u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [pes,]

pey-ā-pey: Yavaş yavaş; birbiri ardınca.

tārāc-ı ḡamzeden yitürür rāḥına nişān / cāna **pey-ā-pey** oḥlaruñ ey şūḥ tapa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [pey-ā-pey,]

peydā: Açık, ortada olan.

ger degül ebr-i siyeh gün teg yüzüñ ḡata diğil / ḡāh **peydā** nişe olur ḡāh pinḥān kākülüñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [peydā,]

peygām: Haber, bilgi.

çünki didüñ Hidāyet'üñ ḡālin / sözlerinden ne ḡacet **peygām** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 7). [peygām,]

peygamber: İnsanlara Allah'ın buyruklarını bildiren, âhireti, zararlı ve faydalı şeyleri tanıtan elçi.

düşse düşsün adum ağızından raḡībüñ şanasıñ / anıñ ağızından düşen **peygamber** ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [peygamber,]

peykān: Okun ucundaki sivri demir.

çekdi sīnemden oḥın dil-ber ü **peykān** kaldı / ger göñgöl gitti ise yüz şükr āḡa kim cān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [peykān,]

peykān: Okun ucundaki sivri demir. II Sevgilinin kirpiğı veya yan, süzgün bakışları.

niçe kim su ḡoysa kaynar yeñi kūze sūz ile / bu dil-i sūzānda beñzer atduḡuñ **peykān** āḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [peykān,]

gördi **peykânlar** göngülde göze mihring kıldı mîl / şandı bu ser-menzil andan olalı hâşâkre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [peykânlar, -lar]

peyker: Yüz, çehre.

virdi fenâ yiline gözüm suyu 'âlemi / toprağa döndi âteş-i 'ışkûngda **peykerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [peykerüm, -üm]

peyk-i ecel: Ecel habercisi II Azrail.

dir müdde'î cânım üşenür çıhmağa tenden / ey **peyk-i ecel** söyle anğa ancağ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [peyk-i ecel,]

każâ-yı hükm-i ilâhî irişdi **peyk-i ecel** / getürdi nâme-i hasret zevâle döndi kemâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 15). [peyk-i ecel,]

peymân: Ant, yemin.

göngül 'aceb mi uşattısa dil-berüñg peymân / cihânda hânsıdur ol kim dürüst **peymândur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). [peymândur, -dur]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü **peymân** eyleme / gel otur çoğ gönçe kimi bağrumı kan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [peymân,]

peymân uşat-: Sözünden dönmek.

göngül 'aceb mi uşattısa dil-berüñg peymân / cihânda hânsıdur ol kim dürüst peymândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 7). [peymân uşat-, -tı, -sa]

peymâne: Şarap kadehi. II Sarhoş bir kimse için sevgilinin, renginden dolayı, şaraba benzeyen gözleri.

çoğ dolu ayak şınma Hidâyet saru dirsem / dir sâkî ki bu devrde **peymânesi** doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [peymânesi, -si]

peyveste: Birbirine ulaşmış, bitişik.

mu'allakdur güneş kandil teg **peyveste** tākından / özi hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i İrândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [peyveste,]

pinhân: Gizli, saklı, gizlenmiş şekilde.

ger degül ebr-i siyeh gün teg yüzüñg kıta digil / gâh peydâ nişe olur gâh **pinhân** kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [pinhân,]

pinhân eyle-: Saklamak, gizlemek.

bâd esüp yaprağ gülî örter teg âhımdın bu serv / il yüzine dutuban menden ne pinhân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [pinhân eyle-, -miş]

eyleme pinhân yüzüñgi zülf-i 'anber-bâr ilen / yana men âşüfte'i bî-dîn ü îmân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [pinhân eyle-, -me]

pîr: Yaşlı; tarikat kurucusu.

yarma ey **pîr** göğsüñgi men teg o cevân eylegeç / ürkmeye gül-gün semendi nâgeh özge cû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [pîr,]

firîbine göñgöl virme neden gül şâhid-i ra'nâ / yaman yaşıñı fark itmez virür her dem göñgöl **pîre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [pîre, -e]

pîrehen: Gömlek II Maddi varlık.

cânım benim ey şüh-ı revân-bağş teniñgdür / gözden yaşıran cânımı şol **pîreheniñgdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [pîreheniñgdür, -iñg, -dür]

lâle vü gül 'arızuñg şevkıla men teg gör niçe / çäk iderler **pîrehen** bu dâğdan ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [pîrehen,]

pîr-i tarikat: Tarikat şeyhi.

şem'-i vahdet oñıdı **pîr-i tarikat** yüzini / ol çerâğum sözi dilimde delâyıl kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [pîr-i tarikat,]

pîşe: Sanat, meslek, iş; huy, tabiat.

her kime yoldaş sa'âdet ola / luţf u kerem **pîşe** vü 'âdet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [pîşe,]

pîşe kıl-: Huy edinmek.

yaşıñı it luţf u kerem pîşe kıl / gör ne 'aceb zâtsın endîşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 48). [pîşe kıl-,]

özüñg ile doğrılığ pîşe kıl / sorğu güninden yöri endîşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 53). [pîşe kıl-,]

piste: Fıstık.

gör yüzün ağız u göz ü hâlin teferrüc it / bağ bir tabakda **piste** vü bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [piste,]

piyâle: Kadeh, şarap bardağı.

n'ola kanasa degüp diş lebi **piyâlesine** / demî çağır töküle her haçan **piyâlesine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [piyâlesine, -si, -n, -e]

n'ola kanasa degüp diş lebi **piyâlesine** / demî çağır töküle her haçan **piyâlesine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [piyâlesine, -si, -n, -e]

bahār mevsimi bī-cām-ı bāde olma vü bil / nedür gülüng kadehi lāleniṅ **piyālesine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [piyālesine, -si, -n, -e]

cihān esāsınunṅ aldanma lezzetine göngül / ki bala aḡu katup şonḡ vire **piyālesine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [piyālesine, -si, -n, -e]

eger inanmaz isen cezbessin sen şūfī / şarāb-ḡānede çek bir niçe **piyālesine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [piyālesine, -si, -n, -e]

açgeç şurāḡī aḡzını dürdini tökmege / kan yaşı döndi sākī ilinde **piyālesi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [piyālesi, -si]

pul: Köprü.

kaşlarunḡız tākı gözimde benim / çaylar üsne görünür **pül** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [pül,]

pul: Pul, akçe.

bir **pūla** müdde'ī meni şanmaz velī menem / ol kişi ki tīḡ çalup eyler āḡir demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [pūla, -a]

pür-engiz: Çok karıştıran.

çekmiş gözünḡ müjḡān oḡın ister ki ḡün-riz eyleye / tā niçe ol ḡünī gözünḡ her dem **pür-engiz** eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [pür-engiz,]

puz-: Bozmak. II Kötü duruma getirmek.

gözünḡ göngül aluban **puzdı** cānım ülkesini / şehā yit ülkelüninḡ ḡavrına ki tālāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [puzdı, -dı]

ger ḡam çerisi kılsa göngül kal'asın ḡışār / bir cām-ı 'işret ile anı **puzmege** ne var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [puzmege, -meg, -e]

yiter hicr odına yaḡmaḡ Hidāyet'ni şehā şimdi / vişālīḡ şehrinı yazınḡ firāk iḡlīmını **puzunḡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [puzunḡ, -unḡ]

dūd u endüh u belā vü sitem ü miḡnet ü ḡam / yana cān ülkesini **puzmaḡıçun** çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [puzmaḡıçun, -maḡ, -ı, -çun]

ger ol Türk- sarāyını Hidāyet görmesem bir dem / ḡam-ı hicrān **puzar** derdüm dil u cānuḡ sarāyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [puzar, -ar]

puzlmeclig: Bozulmak.

güneş yüzi şararurdı zi-reşk-i ḡüsn ü cemāl / yüz urdı çünkü **puzlmeclige** esās-ı emel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 13). [puzlmeclige, -e]

R

râci' ol-: Geri dönmek.

ser-i kûyında hâk oldı Hidâyet âhîr-i 'ömri / belî her neste kim vardur olur öz aşlına râci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [râci' ol-, -ur]

râh: Kaygı, keder; zan.

târâc-ı ğamzeden yitürür **râhına** nişân / cāna pey-â-pey oĥlaruĥ ey şûĥ tapa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [râhına, -ı, -n, -a]

râhat: Huzur, rahat.

dil-berinden umar ol ĥaste Hidâyet kâmin / anĥa 'ışk arasına **râhat** u ĥvâb oldı ĥarâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [râhat,]

râh-ı şavâb: Doğruluk yolu.

delü göĥlüm ki 'ışk oynar o zülf-i pür-zi-tâb ilen / ĥatâ yolın şorar gerçi gider **râh-ı şavâb** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [râh-ı şavâb,]

rahm eyle-: Korumak, esirgemek.

tîĥingla sansan ölmeyen irmez çü vaşlîĥa / ey seng-dil Hidâyet'e rahm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [rahm eyle-,]

rahm it-: Korumak, esirgemek.

aĥyâr cefâ kılsa göĥgül yâr saĥ olsun / ger müdde'î rahm itmeye Tangrı o nigâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [rahm it-, -me, -ye]

rahm kıl-: Korumak, esirgemek.

ey seng-dil yakın ki kıla rahm ĥâtırunĥ / ger men saĥa göĥgöldegi derd ü ĥamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [rahm kıl-, -a]

rahmet: Allah'ın rahmeti, esirgemesi, acıması.

bir nişân ĥalka nüzûl itmiş iken **rahmetden** / yitdi ĥükm-i ezel oldı yana bî-nâm u nişân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [rahmetden, -den]

göz yaş töker görüp yüzini **rahmet** anĥa kim / gül mevsimi maĥa meyiçün ergüvân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [rahmet,]

rahmetden ırağ ister eger miñnete yavuğ / yüz şükr göñgöl şol kerem ü luğf-ı kerime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [rahmetden, -den]

hicrinde tiğın ister iken çaldı başuma / **rahmet** ki hoş bu susıza çölde yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [rahmet,

ra'iyet: Hükümdar idaresinde olan halk.

hālinden olma cân u dilüñğ gâfil ey şanem / kim şâha vâcib ola **ra'iyet** ri'âyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [ra'iyet,]

rakib: Klasik şiirde sevgiliyi aşkıtan uzaklaştırmaya çalışan, sevgili ile âşığın kavuşmasına engel olan kimse.

görsed diding ne gelse ilüñğden mañga **rakib** / ger Tanğrı koysa ölmez isem görsedem sañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [rakib,]

hicrân günü Hidâyet'e hem-dem olur **rakib** / doğru imiş ki yavuz eksük degül każâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [rakib,]

ger yolında daş ile basursalar yüz kez **rakib** / şanmagil daşını bil kim genc ü gevherdür mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [rakib,]

hâk-i rehing görüp n'iderem sürmeyi **rakib** / göz rüşenâlığına bu dârü yiter mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [rakib,]

tiğingizle gözimden çün meni dutdı **rakib** / kim kudurmuş it dutan âşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [rakib,]

yârsız gören Hidâyet'ni **rakib** ilen diyer / olmamağundur 'aceb 'âlemde bu kayğu görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [rakib,]

ayağına itining başungı çoğ şalma **rakib** / olma zinhâr özüngden ulu ilen güstâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [rakib,]

ancağ Hidâyet ol oğı destânın oğı kim / her yoğ sözi **rakibi** duyup dâstân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [rakibi, -i]

yalğuz **rakibi** bañma başımda zevâl kim / gözden yüzün yaşurdı o gün bu zevâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [rakibi, -i]

Hidâyet oğur iken dün habib dīvânın / **rakib** irişdi didi kim yana ne dīvândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [rakib,]

ta'nesi yâring mangadur özünge alma **rakib** / çün bilürsing kim Ayaz'ing ta'nesi Mañmūd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [rakib,]

kaçdı cevruñğden göñgöl düşdi **rakibüñğ** çignine / yañşılığdan çın imiş kaçan yamana tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [rakibüñğ, -üñğ]

âğyâr hîmilen meni ger yâr iki böler / incimezem neden ki **rakibimle** çüb keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [rakibimle, -im, -le]

rakibüñğ cevır kılduğça kapuñğdan gitmezem ammâ / aşğa kişining sözün işitmek hem aşğılığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [rakibüñğ, -üñğ]

yâr itile menüm arama girme ey **raķīb** / men bile-em anuᅅla yörü it saᅅa nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [raķīb,]

dururdu yâr **raķīb** itdi bî-ᅅuzür olmasa / didim ᅅuzür eyleyem şimdi Taᅅrı ᅅâzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [raķīb,]

düşse düşsün adum aᅅzından **raķībūᅅ** şanasıᅅ / anıᅅ aᅅzından düşen peyᅅâmbere aᅅzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [raķībūᅅ, -ūᅅ]

yâr itilen meni görgeç n'ola ger gülse **raķīb** / bu meşeldür ola ger atluya gülmeye yayaᅅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [raķīb,]

sürgil aᅅyâr u **raķībî** ᅅapudan yâ Rab kim / göreym ola kaᅅâ ile belâsından ıraᅅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [raķībî, -î]

cânâ **raķībî** ehl-i naᅅâr çün belâ bilür / men' itme göᅅᅅlüm istese senden anı ıraᅅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [raķībî, -î]

senden **raķībî** göᅅᅅl ne ᅅam yigler ise yâr / yâr olsa yâriᅅliᅅi tîz biline anıᅅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [raķībî, -î]

ᅅan yaşılan **raķīb** yüzin eylemek nigâr / âsândur eylesün maᅅa meyl ol nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [raķīb,]

dutma 'uᅅşâᅅıᅅı **raķīb** ile bir / biri munıᅅ itıᅅ miskînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [raķīb,]

raķīb aldı tiken teg bu ᅅülnüᅅ âl etegin / göᅅᅅl ne al ilen olsa ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [raķīb,]

raķīb ol küya varduᅅça kesilmezsin bu bî-dilden / men-i bîçâreye yâ Rab ne virdüᅅ ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [raķīb,]

dil ol ᅅaşı gözi mekkârenıᅅ söyler lebi vaşfın / **raķīb**e söylenᅅ aᅅzın açmasun bir dem ᅅulaᅅ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [raķīb, -e]

ᅅabîbe söyledüm baᅅtum **raķībūᅅ** gözidür baᅅdum / ᅅülüp didi Hidâyet kim hemîşe baᅅtuᅅ aᅅ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [raķībūᅅ, -ūᅅ]

raķīb ölgeç ᅅıyâmetler ᅅoparsa / ᅅoyuᅅ ölsün ne kim ölrse ölsün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [raķīb,]

dur yâra ᅅarşu tise Hidâyet saᅅa **raķīb** / kim men' ide seni ki ᅅış olᅅaç ᅅün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [raķīb,]

söyledüm eyler heves dirmek ᅅül ü vaşlıᅅ **raķīb** / bu hevâ ilen dir ol ᅅas dirse ᅅâr-ı ᅅam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [raķīb,]

saᅅa düşmez **raķīb** yâr yiri / er gerek kim otura er yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [raķīb,]

olma yoldaşı **raķībūᅅ** yâri görmekçün göᅅᅅl / cehl ola yaᅅşı umup varmaᅅ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [raķībūᅅ, -ūᅅ]

ölürem yitür bir bıçaᅅ tâ **raķībūᅅ** / dimesün olup yitmedi ol bıçaᅅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [raķībūᅅ, -ūᅅ]

bili hayâlile yetmek diler o zülfe **rakīb** / bu ince fikr ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [rakīb,]

uymadüğümçün **rakībe** ehl-i haḳ men' eylemez / ğayr-ı millet ola her kim uya ğayr-ı millete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [rakībe, -e]

yār ilen hem-dem olup iĉer Hidāyet cām-ı vaşl / bu melāletden **rakībi** gör ne yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [rakībi, -i]

dinmez benim ile senüñ arada **rakībūñ** / kimdür ki dine bende vü sultān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [rakībūñ, -üñ]

çoḡ yoḡ bir er **rakībini** kurbān kıling āñga / ger ĳorḡar olsāñız olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [rakībini, -i, -n, -i]

yār aradan kıraḡladı men ḳaldum u **rakīb** / gör ḳalmayası ḳaldı vü ḳalmadı ḳalası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [rakīb,]

rakībā: Ey rakip!.

niĉe her sözüñ **rakībā** tır ü ḡancerdür māñga / zehr eger iĉsem anuñ yādı ile şekkerdür māñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [rakībā,]

rakībā öldürem didüñ özümni / ḡamu 'aybıñla ceḡd it bir hüner ḳıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [rakībā,]

rakş it-: Dans etmek.

rakş ider serv-i sehī bağda belī āheng ile / başına ebr-i bahārı dür-feşān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [rakş it-, -er]

ratāb: Taze, yeşil II Yemiş.

yaş tökse ayaḡına n'ola göz o leb iĉün / naḡli suvaranlar öle bir gün **ratāb** iĉün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [ratāb,]

rāz: Sır.

senden ne dil ü dīde ilen gizlü diyem **rāz** / her dīde vü her dil ile bīnāsın u gūyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [rāz,]

dem-be-dem ey yaş ĉihrem nem ḳılup fāş itme **rāz** / yaş-sen bu yaş ile yaḡşı degül nemmāmlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [rāz,]

rāzī: Razi, kabul etmiş.

ey Hidāyet cān u dil alsa gözi / **rāzīyam** ḳaşd itmesün imāna tek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [rāzīyam, -y, -am]

rāzık: Rızk veren, besleyen, doyuran; Allah.

hâlik-ı ins ü cin ü vahş u tıyûr / **râzık** u rezzâk hamu mâr u mûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [râzık,]

refik: Arkadaş, yol arkadaşı, yoldaş.

çü zâhirdür didüğüm sözde taşdıķ / ümîd oldur **refiküm** ola tevfiķ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [refiküm, -um]

reg: Damar.

giryânining kulağı egilse 'aceblemeñg / kim bañıcağ **reg** ü beyni nâ-tüvân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [reg,]

ey Hidâyet **reg** reging çâk itseler gögsüng kimi / hancer-i müjgân ile sen hem kıla gör çâkreķ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [reg,]

ey Hidâyet reg **reging** çâk itseler gögsüng kimi / hancer-i müjgân ile sen hem kıla gör çâkreķ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [reging, -ing]

remz: İşaret, işaretle anlatma, kapalı biçimde anlatma.

dil ağız **remzi** çağladı ol hâl u haţtingı / bi'llâh bu nûkte ile degül kim o qaralar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [remzi, -i]

men her haçan kim ol dehening **remzi** yazaram / olur 'adem vücüdüm u yazmağda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [remzi, -i]

duymek istersin Hidâyet ger lebi esrârını / kimseden şorma bu **remzi** kim duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [remzi, -i]

bilem diseng bili **remzin** göngül oyağlıg teg / hayâling özgeye aldurma dut hayâl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [remzin, -i, -n]

şol zülf-i siyeh **remzini** gönglüm duyar ancağ / Leylî işini duymaya hîç kimse çü Mecnûn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [remzini, -i, -n, -i]

dehâning **remzini** hem sen bilürseng / ki sırr-ı gaybdın Tanğrıdur âgâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [remzini, -i, -n, -i]

renc: Ağrı, sızı; zahmet, eziyet.

ķaddimi kim ğam-ı hicrânunğ egipdür düzele / eyleseng şormağıma **rence** mübârek ķademi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [rence, -e]

rencürü: Hasta, dertli.

cân ki ezelden beri maķmûridur / mey dime maķmûr ki **rencürîdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 29). [rencürîdur, -dur]

reng: Renk.

göl-i devrāna ey dil olma hürrem / ki şonğı **rengi** anıñ şolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [rengi, -i]

her ne **reng** ilen kim ol dil-ber görünmiş 'aynıma / kanlu yaşdan men dağı şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [reng,]

bengzüm midür menüm bu saru bile yā saman / renging midür sening bu kızıl yā semen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [reng, -ing , -mi, -dür]

rengin: Renkli, süslü, güzel.

göz dükānı içre kat kat n'ola ger bağlansa yaş / ışk bazarı benim oldur mañga **rengin** kumāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [rengin,]

rengin ol-: Renklenmek, süslenmek.

her ne reng ilen kim ol dil-ber görünmüş 'aynıma / kanlu yaşdan men dağı şol resme rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [rengin ol-, -mı, -am]

rengin söz: Süslü, hoş şiir.

ger Hidayet'üng Nevāyī kimi rengin sözleri / niçe kim çoğdur velī dimek gerek bir bir cevāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [rengin söz, -ler, -i]

reşk-i melek: Meleklerin kışkandığı II Sevgili.

ger perī görse senüñ hüsnüñ ey **reşk-i melek** / hayret odıla gümansız yağıla bāl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [reşk-i melek,]

resm: Resim, suret; eser, iz; tarz, adet; tören.

başumı kesmağa kaşd ol gözleri cellād ider / bī-vefālīg **resmini** başdan yana bünyād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [resmini, -i, -n, -i]

her ne reng ilen kim ol dil-ber görünmüş 'aynıma / kanlu yaşdan men dağı şol **resme** rengin olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [resme, -e]

geldi hoş devrān ki gerdün terk-i bī-dād eyledi / terk idüp mihr u vefā **resmini** bünyād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [resmini, -i, -n, -i]

töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi ayını / benimle dāyimā budur ol ayuñg **resm** ü āyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [resm,]

resül: Peygamber, nebî, elçi [Özellikle Hz. Muhammed (s.a.v.) için kullanılır].

cehd ile gör dingle **resülin** sözün / k'anlayan aning sözi bildi özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [resülin, -i, -n]

revā: Yakışır, uygun, yerinde.

dem görsedüp cemālını dem gizler ol şorunġ / her dem meni bir odıla yaĥmaġ **revā** nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [revā,]

revān: Can, ruh.

hicr ile savaşıur dil ü göz gözçilik eyler / sen sına **revān** şū'le-i āhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [revān,]

su teg kılıcı buyruġı boynımda **revāndur** / şol hükm-i revāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 8). [revāndur, -dur]

revān: Hemen, derhal, o anda.

yüzünġ verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llāh / görüp ol verd ü sünbülni **revān** cān u göngül virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [revān,]

cām-ı lebin şunanda saġa yār zülfi teg / baş ile il uzat Hidāyet **revān** bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [revān,]

revān: Yürüyen, giden, akan.

hükminġle seninġ sākin olup taĥte-i ağber / emrinġle **revān** çizginedür günbed-i ĥazrā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [revān,]

didim ki ĥāl-i dil virem yākūt-veş mercānuġa / başduġ **revān** lü'lü'leri la'l-i Bedeĥşān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [revān,]

serv ayaġında ĥadiçün yaşıımı görgeç **revān** / bağbān büstāndaki āb-ı revānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [revān,]

revān ol-: Akıp gitmek; ordan oraya dolaşmak.

dem-be-dem gözdin şaru benġzimde yaş olur revān / çeşmelerde niçe kim su aĥa bir berg-i ĥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [revān ol-, -ur]

ten idi 'ālem ü cān zāt-ı şerīfi ne diyem / ki ne Türkin koyuban bütti cān oldu revān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [revān ol-,]

hükm itdi revān olmaġa ĥan yaşıımı bir gün / ol ġamze-i ĥün-ĥvār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 7). [revān ol-, -maġ, -a]

revān ol sū-be-sū ġülşen-be-ġülşen / ĥadem başma meger bir serv ü süsen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 2). [revān ol-,]

revân vir-: Feda etmek.

şanma yolında 'âşık-ı kâzib Hidâyet'i / kim cân dilerse leblering andan revân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [revân vir-, -ür]

ger yâr cân dilerse revân vir anğa göngül / cânân ile müzâyaka cânung çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [revân vir-,]

revnak: Parlaklık, güzellik, letafet.

görset ol yüzi gider revnakı mihr ü mehing / al niķabunġnı yüzün ağ ide gör şubġ-gehing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [revnakı, -ı]

revzen aç-: Pencere açmak. II Sinede yara açmak.

hadenging açmadı revzen hemîn cānda ki tiġing hem / açıpdur gönglüm ivinde çoġ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [revzen aç-, -ma, -dı]

revāhīn: Reyhanlar, fesleğenler.

gül çemen tahtında sultāndur revāhīn leşkeri / hancaru şeh gitse ol yan dönderür leşker 'inān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [revāhīn,]

reyhān: Diğer adı fesleğen olan güzel kokulu bir bitki. II Ayva tüyleri.

gözlerüm haţting hayālinde sanġa karşı müdām / ikki manzardur kim ekmişler ola reyhān anġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [reyhān,]

boy çekdi zülf 'arızı tā virdi tāb anġa / reyhān gögerdi tāb virüp āftāb anġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [reyhān,]

haţing reyhān u zülfing müşk-i Çin'dür / ne kim dirler sening vaşfingda çındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [reyhān,]

görürse bağbān zülf ü ruġingnı / gül ü reyhānı derdüm yolacaġdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [reyhānı, -ı]

ey haţung reyhān u hālüng dāne teg / mestī kim şol nergis-i mestāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [reyhān,]

tā ki giyding ey haţı reyhān kabā-yı süsenī / sünbül-i zülfüng utandurdi çemende süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [reyhān,]

yaşurur ġabġab-ı sīmīni aning haţı ġubār / dolanur luţ ile reyhānı 'aķık-i Yemenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [reyhānı, -ı]

reyhān: Diğer adı fesleğen olan güzel kokulu bir bitki.

haţı sebzing kim diyerler ehl-i dil reyhān anġa / sebze midür yā benefşe kalmışam hayrān anġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [reyhān,]

rezzāk: *Mahlukların rızkını veren, Allah.*

hālîk-ı ins ü cin ü vahş u tıyūr / rāzîk u **rezzāk** hāmu mār u mūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [rezzāk,]

ri'āyet: *Sayma, saygı, ağırlama, itibar etme; uyma, boyun eğme.*

hālinden olma cān u dilüñ ğāfil ey şanem / kim şāha vācib ola ra'ıyyet **ri'āyeti** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [ri'āyeti, -i]

rikāb: *Büyük bir kimsenin önü.*

yüz üsne düşer kaçre urup seyl-i sirişkim / çoğdan ki **rikābungda** senüñ kaçre yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [rikābungda, -ung, -da]

rind: *Dünya işlerini hor gören kimse, kalender.*

rind ihtiyārı cām-ı muşaffādur ey harîf / şart ol durur ki ilde ola dāyim ihtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [rind,]

men ki işimdür lebiñ devrinde dürd-âşāmlıĝ / **rindim** adım zāhid oğurlar zihî bed-nāmlıĝ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [rindim, -im]

rindāne: *Rint olan kimseye yakışır şekilde.*

rindāne çü bulmışam şafāy / men hānda vü zāhid rişāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 5). [rindāne,]

risāle: *Mektup, name; mektup suretinde yazılan küçük kitap.*

yüzüñ ğamında göñgöl yüz **risāle** ger yazsa / Hidāyet'üñ ola meyli o yüz risālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [risāle,]

rişte: *İplik,bağ.*

titredür cān **riştesi** cismümde her geh dang yili / zülf-i dil-bendingni ey serv-i semen-ber tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [riştesi, -si]

rişte-i cān: *Can ipi. II İnsanın hayat kaynağı.*

yüzindeki ol hāl u anıñ üsne biten hat / cān pāresidür hāl u hatı rişte-i cāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [rişte-i cān, -dur]

boyıñı kuçmaĝa çün yitmez ilüm hıyyāta / virübem **rişte-i cān** küy-ı giribāniñ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [rişte-i cān,]

rişte-i zülf: *Sevgilinin saçının ipi II Sevgilinin saçının teli.*

rişte-i zülfüñ ilümden düşdi dur / ol sebebdendür perîşân olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [rişte-i zülf, -üñg]

rivâyât: Rivayetler, nakledilen sözler.

tâ Hidâyet zekânıñda kara hâlünğ gördi / kıldı taḥkîk **rivâyâtını** Yusufla çehing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [rivâyâtını, -ı, -n, -ı]

rivâyet it-: Bir haberi, söz veya olayı nakletmek, anlatmak.

yüzünğ hikâyetini Hidâyet diyer müdâm / gülden belî rivâyet iden 'andelîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [rivâyet it-, -en]

riyâyî: Rıyakarlık, iki yüzlülük.

rindâne çü bulmışam şafâyı / men ḥanda vü zâhid **riyâyî** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 5). [riyâyî,]

rû koy-: Yüz koymak, yönelmek, teveccüh etmek; niyetlenmek.

'âşık ağıyâr ile kim dir rû-be-rû koymış durur / ḥâlîş altunına hergiz kimse rû koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [rû koy-, -mı, -durur]

rû-be-rû koy-: Maruz bırakmak, karşı karşıya getirmek.

'âşık ağıyâr ile kim dir rû-be-rû koymış durur / ḥâlîş altunına hergiz kimse rû koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [rû-be-rû koy-, -mı, -durur]

ruh: Yanak, yüz, çehre.

şanma ey fitne ki zülf ile **ruhunğ** görmeyeli / dile sünbül yörenür yâ göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [ruhunğ, -unğ]

görürse bâğbân zülf ü **ruhıñnı** / gül ü reyḥânı derdüm yolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [ruhıñnı, -ıñ, -nı]

ruh u zülfünğ vişâli 'uşşâka / milket-i Rûm u taḥt-ı Çîn'den yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 6). [ruh,]

işitdüm bûy-ı zülfiniñ **ruhunğ** bâğı gülün dirdüm / benim ey gonçe-i devlet cihânda bu idi dirdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [ruhunğ, -unğ]

derdim **ruh** u lebiñ giderür yâ söğüşlerünğ / gül şekker ilen olmasa nâ-çâr bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [ruh,]

göñgöl zülf ü **ruhunğdan** doydı dün gün / ki yüzünğ katnadur ey ay dün gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [ruhunğdan, -unğ, -dan]

niçe anğâ söz içre Hidâyet **ruh** u zülfünğ / k'anunğla ne ağ dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [ruh,]

ağzıñg u **ruh** çün mäh-ı duraşşān arasında / bülbül kimi yir dutdı gülistān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [ruh,]

oluram kuruş **ruhūng** 'ışkıla didim didi kim / çübānıñg ekmegi bir gici yiticek eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [ruhūng, -ung]

ey **ruh** u zülfıñg gül ü sünbül kimi / çizgineyüm başuñga kākül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [ruh,]

ruh u revān-ı rūşen: Ruhun zuhuru, ruhun ferahlığı, akan/yürüyen ruhum. II Sevgili.

yolunğdadur bi'llāh fidā ruh u revān-ı rūşenim / ki gāh toprağdan götür luṭf ile ey sīmīn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [ruh u revān-ı rūşen, -im]

ruh-ı aḥbāb: Dost yüzü.

baḥmazlar oldı tā ruh-ı aḥbāba gözlerüm / döndiler ikki çeşme-i ḥūn-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [ruh-ı aḥbāb, -a]

ruh-ı ferhunde: Uğurlu yüz.

tā gördüm ey şanem **ruh-ı ferhunde** fālunğı / cān ile söylerem şıfat-ı ḥaṭ u ḥālünğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [ruh-ı ferhunde,]

ruh-ı meh-peyker: Sevgilinin yüzü.

ruh-ı meh-peykerünğ tarfin dutupdur ḥāl inğen zībā / felek ḥurşīdi māt olmış gözünğ bir niçe beydağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [ruh-ı meh-peyker, -ünğ]

ruh-ı zerd: Sararmış, solgun yüz.

belā çoḥ çekdi bu gönğlüm ırağ ol ḳadd ü bālādan / bu doğru ḳula danuğdur **ruh-ı zerd** ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [ruh-ı zerd,]

ruḥsār: Yanak, yüz, çehre.

ruḥsārını görgeç cān ile ciger yanar / kirpüklerini anğgaç sīnemde yürek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [ruḥsārını, -ı, -n, -ı]

şehā hoşdur bu gönğlüm dāyım ol **ruḥsāra** baḥmağdan / belī ḥurrem olur ḥāṭır gül ü gül-zāra baḥmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [ruḥsāra, -a]

göz ḳılmasa zülfünğden o **ruḥsāre** nezāre / gamdan gögerüp yaşı azalursa ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [ruḥsāre, -e]

ruḥsāre: Yanak, yüz, çehre.

luṭf idüp zülfıñni ol **ruḥsāreler** üstin gider / nişe kim nev-rüz olan günler bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [ruḥsāreler, -ler, -]

rūhu'llāh: Allah'ın ruhu.

yüzi **rūhu'llāh** u zülfi siyehîdür Mūsî / kaşı Zû'n-nûn u kıra gözleri Veyse'l-Karenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [rūhu'llāh,]

rûm: Anadolu.

cân u dil ol 'arız u zülfeyn için / birisi **Rûm** içre biri Çîn'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [rûm,]

rûmî: Rum ülkesinde yaşayan.

yüzüñg kim ol selâsil-i pür-çîne gizlûdür / bir **Rûmîdür** ki kalmış ola Zengibârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [rûmîdür, -dür]

rumûz: İşaretler, anlamı gizli sözler.

hâl u haţuñg **rumûzı** dimen şeyh u şüfiye / her dîv için hâkîkat-ı Kur'ân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [rumûzı, -ı]

rûşen: Aydın, parlak; açık, belli.

māñga ey serv cemâling gül ü gülşen görünür / bu sözi kim diyerem 'âleme **rûşen** görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [rûşen,]

yüzi yâd ile yir dutmaz göñgölde özgeler fikri / bu **rûşendür** ki od yanan ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [rûşendür, -dür]

uyırsan kal'a içre düş görersen / sa'âdet yüzini **rûşen** görersen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 7). [rûşen,]

rûşen ol-: Aşkar olmak, açığa çıkmak.

düşde gördüm zülfüñgî düşdüm cüdâ senden belî / rûşen oldı kim bu eyyâm-ı zalâletdür māñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [rûşen ol-, -dı]

rûşen ol-: Aydınlanmak.

şem' teg ol yek-dil ü hem yek-zebân / tâ ki yüzüñgden ola rûşen cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [rûşen ol-, -a]

rû-siyâh: Yüzü kara; ayıblı olan.

âh kılman iki dillüye âh / kim olısar dili kesük **rû-siyâh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 55). [rû-siyâh,]

rû-siyâh ol-: Yüzü kara olmak, yaptıklarından utanmak.

cürm ü haṭādan olubam rū-siyāh / luṭf gözi ilen māṅa baḥ ey ilāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [rū-siyāh ol-, -ub, -am]

rüstem: İran'ın ünlü kahramanı. Adı Şehname'de övgüyle anılır.Eski şiirimizde kahramanlık, acı kuvvet ve yenilmezlik sembolü olarak özellikle kasidelerde anılır.Daha delikanlılığında birçok devleri öldürmüş ve olağanüstü başarılar göstermiştir.

Rüstem bu belā çekmedi Suhrāb ğamından / kim men çekerem sen yüzi meh-tāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [rüstem,]

rüsvālīg: Rüsvā olma durumu, rezillik.

dün Hidāyet'ni dimēṅ 'ışk ile **rüsvālīgdan** / koyıṅ öz hāline şol ğam-zede-i rüsvāy (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [rüsvālīgdan, -dan]

rūy: Yüz, surat, çehre.

ḥaṭṭ u ḥālingden olmışdur Hidāyet vālih ü bī-ḥod / niçük ki çeşm ü **rūyīṅdan** dil ü cān mest ü ḥayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [rūyīṅdan, -iṅ, -dan]

rūy-ı kūy: Sevgilinin mahallesinin yüzü.

yüzüṅden ayruḡ bāḡ ile bustāna olman mültefit / ol **rūy-ı kūy** u müydur bāḡ u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [rūy-ı kūy,]

rūz: Gün, gündüz.

ne gicem gicedür şāhā ne rūzım **rūz** ḥaḡ bilür / gözimden tā ıraḡ oldu cemāl-i 'ālem-efrūzīṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [rūz,]

mübārek olsun ey sultān-ı 'ālem faşl-ı nev-rūzīṅ / müsā'id giceden gicēṅ muvāfiḡ **rūzdan** rūzīṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [rūzdan, -dan]

ne gicem gicedür şāhā ne **rūzım** rūz ḥaḡ bilür / gözimden tā ıraḡ oldu cemāl-i 'ālem-efrūzīṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [rūzım, -ım]

mübārek olsun ey sultān-ı 'ālem faşl-ı nev-rūzīṅ / müsā'id giceden gicēṅ muvāfiḡ rūzdan **rūzīṅ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [rūzīṅ, -iṅ]

rūz u şeb: Gece gündüz, daima.

tirelik kim daḥı gelmez **rūz u şeb** cānān besi / eyledür kim bellü olmaz kışda eyyām-ı ḥazān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [rūz u şeb,]

rūze: Oruç.

görünen gök gölgesinden gizlü altun tenge mi / miḥneti-i sī **rūzeden** yā ay olupdur bir ḥayāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [rūzeden, -den]

rûzgâr: Zaman, devir, ömür; rûzgâr.

gerdün ilin götürse kazâ daşın atmege / burc-ı bedenni yıhar kırânıla **rûzgâr** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [rûzgâr,]

rûzgârın çoğ süren qarı kimi kim fıkır ide / tipredür başın bu hâlet içre serv-i büstân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [rûzgârın, -i, -n]

şorma Hidâyet ol şanemüñ çeşm ü gâmezsin / emn ü ferâgat isteme bu **rûzgârda** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [rûzgârda, -da]

S

sa'âdet: Mutluluk, huzur, bahtiyarlık.

ulu devlet durur irmek İrem teg kūyīṅa šāhā / **sa'âdet** yarlıḡ kıldı gedā ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [sa'âdet,]

devletimdür yār ilin öpmaḡ içün baş oynaram / hoş **sa'âdet** men gedāya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [sa'âdet,]

oturdu atlu sa'âdetle devlet o gence / didim yana nereye devlet ü **sa'âdet** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [sa'âdet,]

oturdu atlu **sa'âdetle** devlet o gence / didim yana nereye devlet ü sa'âdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [sa'âdetle, -le]

her kime yoldaş **sa'âdet** ola / luṭf u kerem pīşe vü 'âdet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [sa'âdet,]

uyırsan ḡal'a içre düş görersen / **sa'âdet** yüzini rūşen görersen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 7). [sa'âdet,]

sabā: Gün doğusundan esen yel.

şabā ol kūya luṭf idüp güzer kıl / nigārı hāl-i zārımdan ḡaber kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [şabā,]

eyle hicrūṅde tozar olmışam ey cān ki **şabā** / esse kūyīṅ şaru men ḡaste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [şabā,]

lāf urduḡıçün sünbül o zülfi ile çemende / şaldı tepük altına **şabā** ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [şabā,]

açdum didi **şabā** kara zülfiṅ düḡünlerin / göṅḡlimde ḡaldı sözleri onunḡ düḡün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [şabā,]

mu'aṭṭar kıldı hoş-büydā meşām-ı cān u dil esgeç / meger zülfiṅden almışdur **şabā** ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [şabā,]

şabāh: Gün başlangıcı, kuşluk.

melâlet ile göṅḡl oldı bes perīşān-hāl / **şabāh** sinlere vardum berāy-ı def'-i melāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 2). [şabāh,]

sabr: Sabır, tahammül.

göṅḡl ḡarārın u cān **şabrın** aldı dir ḡanı göz / didim ḡayāḡiṅe şor gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [şabrın, -ı, -n]

gitti **şabr** u dīn ü dil men ḡaldum u miskīn göṅḡl / ol daḡı bir dil-ber-i sīmin 'izār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [şabr,]

digeç kim aldı **şabr** u qarārın Hidāyet'ūng / güldi didi o dil-ber-i ebrū-kemān ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [şabr,]

şol āl yaṅgaḡuṅı görseḡüp alduṅ qarār u **şabr** / ey mekr isi kimse senūng bilmez aluṅı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [şabr,]

maṅa tā sāķi-yi cān bāde virdi / göṅgöl **şabr** u qarārın bāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [şabr,]

sabr eyle-: Sabretmek, tahammül etmek.

biş gün bu nīş-i hicre göṅgöl nūş-ı vaşl için / şabr eyle kim müdām mey içen çeker hūmār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [şabr eyle-,]

şabr it-: Katlanılması zor olan haksızlık, sıkıntı, acı, hastalık, yoksulluk, felâket vb. durumlar karşısında umutsuzluğa kapılmayıp şikayet etmeden, sızlanmadan dayanma, tahammül göstermek.

çün cevvrūṅe şabr itdi vü dönmedi yolunḡdan / bu 'āşık-ı mehcūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 3). [şabr it-, -di]

sabūhī: Sabahları mahmurluk gidermek için içilen şarap.

görsedüp yüz aldı dil tavķ itti cān boynına zūlf / bu **şabūhīdūr** didi sāṅa vü ol aḡşamlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [şabūhīdūr, -dūr]

saç: Saç, baş derisini kaplayan kıllar.

cān **saçı** būyına meyl itti Hidāyet boyına / doğrılıḡda yaḡşı ad özine bu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [saçı, -ı]

didim kemer bilin kuçuban şād olam **saçı** / dir menden özge kimseye kuçmaz meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [saçı, -ı]

hicrūṅde **saçuṅ** būyı maṅa hem-dem olur bes / ancaḡ budur aḡvāl-i dil-i ḡasteden āḡāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [saçuṅ, -uṅ]

saçı ki eyle kesād itdi müşki cehd iderem / ki şalam eyle 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [saçı, -ı]

daṅ yiline fāş itdi **saçıṅ** sırrın o şāne / yā Rab kesilüp dili onuṅ dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [saçıṅ, -iṅ]

saç-: Saçmak, serpmek, atmak.

ser-ḡoş olup sīm üze çoḡ tökme la'l / **saçma** güher yaşuṅa ḡurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [saçma, -ma]

sācid-i mescid: Mescidin secde edeni, namaz kılan.

kaş u gözünġ sevdāsılan cānā Hidāyet dūn ü gün / geh **sācid-i mescid** olur geh sākin-i meyḥānedūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [sācid-i mescid,]

saçıl-: Saçılmak, dağılmak.

bu demde gönġül **saçıl** u açıl ġamı ilen / dutulma yüküᡥ ġonçe-şifat gül kimi açıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [saçıl,]

saçış: Saçma işi.

yākūtüninġ güher **saçışın** anġıcaġ gözüm / la'l ile zer kimi yüzümü dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [saçışın, -ı, -n]

sa'd: Kutluluk, uğur.

hemīşe burc-ı devletden tūlū'-ı māh-ı iḳbālīnġ / müdāmī evc-i himmetden zūhūrī **sa'd** yulduzīnġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [sa'd,]

sadeᡥ: Sedef, inci kabuġu. II Sevgilinin dudaġı.

her ḥaçan āb-ı dehen ol dil-ber aġzından düşer / zāhir olur bir **şadeᡥ** kim gevher aġzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [şadeᡥ,]

şāf: Temiz, pak, arınmış, lekesiz, halis.

şāf eger koymaz isenġ dūrdden / merḥamet it yoḥsa ölür derdden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 32). [şāf,]

şāf: Sıra, dizi; ordu sırası.

giydürüp ḥūsn atını ol göz savaᡥ ister yana / çekdi kirpükden **şaf** uş tīr ü kemānın baġladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [şaf,]

safā: Gönül şenliġi, rahat, huzur.

ol ola er ki gelse kılıçla cūdā ġünü / özine ol ġünü bile zevḳ ü **şafā** ġünü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [şafā,]

rindāne çü bulmıᡥam **şafāyı** / men ḥanda vü zāhid riᡥāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 5). [şafāyı, -y, -ı]

yüz görsedicaġ görsede yüz türlü **şafāyı** / bī-şübhe vü noḳşān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 4). [şafāyı, -y, -ı]

safha: Sayfa, düz yüz; görünen taraf.

dīde ḥoᡥ tezhīb ider hicrūnġde yüzün **şafḥasın** / her işi çoḡ eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [şafḥasın, -sı, -n]

'aks ile bildürür saṅa yüz üzre yaşımı / bu sîm **şafhası** ki dağılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [şafhası, -sı]

vişâlin isteyen geç hamudan kim bulmaya vaşlın / dil u cân **şafhasından** kim ki gayrunḡ nakşın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [şafhasından, -sı, -n, -dan]

şafha-i mînû: Camın yüzeyi. II Parlak ve berrak güzellikte yüz.

hicriṅde şererdür ki düşer âhum odından / bu la'l ki bir **şafha-i mînû** düşünürdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [şafha-i mînû,]

sağ ol-: Sağ olmak; yaşamak.

dil ü cânıṅnı yâr idür şorâr şayru gözim didüm / ġarîbler şormağışın dünya durduṅınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [sağ ol-, -sun]

ağyâr cefâ kılsa gönḡül yâr sağ olsun / ger müdde'î rahm itmeye Tanḡrı o nigâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [sağ ol-, -sun]

sağ u selâmet: Sağ ve sağlam bir şekilde, başına kötü bir şey gelmeden, hiçbir zarara uğramadan.

kılıp devlet maḡâmında iḡâmet / görem dîdârungı **sağ u selâmet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 25). [sağ u selâmet,]

sağal-: Hastalıktan kurtulmak, iyileşmek.

oḡı gitkeç yüregümden derdüm artar şor neden / yüz urur **sağalmağa** çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [sağalmağa, -mağ, -a]

sâğar: İçki bardağı, kadeh.

yitürdüḡiçün ol lebe **sâğar** dehânını / gel gör şurâhî sâkî ilinden ne ḡan töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [sâğar,]

sâğar-ı mey: Şarap kadehi.

şâhı üstinden ki titrer nergis esende nesîm / sâğar-ı meydür şanasıṅ kim ḡumâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [sâğar-ı mey, -dür]

sağın-: Düşünmek, sanmak; inanmak, karar vermek; söz etmek.

gizdürür ḡalkı Hidâyet ger felek bî-iḡtiyâr / sen **sağınma** kim anıṅ hem iḡtiyâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [sağınma, -ma]

sağınma lâle durur yâ şaḡâyık ey gül-i cîhr / ḡamunḡda ḡanlı yaşımdur ki dutdı dâḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [sağınma, -ma]

gördi melâyik seni kıldı sücüd / özünḡi **sağınmaz** iken bî-vücüd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [sağınmaz, -maz]

sağınma sözümi kim aldamekdür / işitmek senden ü menden dimekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 10). [sağınma, -ma]

sağın: Sanki, gibi.

delü gön̄göl kāmıŝ oĥlarıngız arasında / kāmıŝlıĝ içre **sağın** bir kıdurmuş aşlandıur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [sağın,]

yüzüngde kim ol silsile-i mū düşünüpdür / gül üsne **sağın** sünbül-i hoş-bū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [sağın,]

tā yüzüngde bād şol zülf-i mu'anber tipredür / berg-i nesrîn üzre **sağın** sünbül-i ter tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [sağın,]

büstān şahidleri firdevsi tavf itmiş **sağın** / hangısın görseñg birür şah bahār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [sağın,]

gāhī vücūd terkin ider-men yüzüñg görüp / gāh ol ağız hayāline **sağın** 'ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [sağın,]

kaşlarıñg ol göz ü kirpükle yaşıñ içre **sağın** / Dicdele oĥlaşuban karşılamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [sağın,]

hayālün̄gden gön̄göl çün gördi işid / karangu dünde **sağın** doğdı ĥurşid (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 17). [sağın,]

şāhib-nazar: İleri görüşlü.

'ayne'-yaķın Hidāyet o kim görse ĥaķķını / her şeyde bī-gümān aña **şāhib-nazar** direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [şāhib-nazar,]

saĥla-: Korumak, saklamak.

dışleme la'lün̄gi ger cevri ile kânım tökdise / **saĥla** gön̄glüm cānıma ilinme kim kân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [saĥla,]

baĥr-ı ğam içre ten gemisi olmış imdi ğark / ki kayġu daĝı **saĥlamaz** olsaydı lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [saĥlamaz, -maz]

saĥla-: Korumak, saklamak.

ol ki 'ömrüm teg geçer baĥmaz maña ta'cilden / ĥüsnini ĥaķ **saĥlasun** taġyir ilen tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [saĥlasun, -sun]

sahn-ı gülşen: Gül bahçesinin meydanı.

ğonçe Kārūn'ı ne altunlar ki kılmışdı nihān / mehd-i gül şahın-ı gülşende 'iyān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [şaĥn-ı gülşen, -de]

saĥrā: Çöl, kır, ova.

geldi nev-rûz yana gülşen ü **şahrâ** demidür / yâr-ı gül-çihre ilen 'îş u temâşâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [şahrâ,]

niçe söylerdüñ ki mecnûn yiridür **şahrâ** vü küh / dağı seg teg var mîdur bu işde kim mecnûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [şahrâ,]

sâ'id: İyi ve güzel yaratılışı, üstün ahlâkı sebebiyle hak katında makbul olan, kurtulmuşlardan sayılan (kimse).

göñül **şâ'idlerin** vaşfın Hidâyet'den kulağ dutsa / oñutmaz özge destânı munuñ teg dâstân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [şâ'idlerin, -lerin]

ger naşîbi göñlümünğ şol nâvek-i dil-düz olur / devlet ü bahtı **sa'îd** ü tâlî'i firûz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [sa'îd,]

sâ'id: Kolun dirsekle bilek arasındaki kısmı.

men dimen lezzeti var **sâ'id** ile her yeñiñiñ / ki hadîs oñumışam her yeñiñiñ lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [sâ'id,]

ey Hidâyet **sâ'idîcündür** anıñ / 'âlemünğ dilinde destân olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [sâ'idîcündür, -i, -çün, -dür]

sâkî: İçki meclisinde içilen şarap ve diğer içkileri sunan kimse, kadeh sunan. II Klasik edebiyatta; [tas.] mutlak feyiz dağıtan; kâmil mürşit, tarikat piri. Şairin gözünde sevgili, bir sâkî sayılır; yahut sâkî sevgili mesabesindedir.

yitürdüğüçün ol lebe sāğar dehânını / gel gör şurâhî **sâkî** ilinden ne kıan töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [sâkî,]

didim varısa çağır **sâkîyi** çağırınlar / lebi şeker töküp itdi gerekse var çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [sâkîyi, -y, -i]

çoğ dolu ayağ şınma Hidâyet saru dirsem / dir **sâkî** ki bu devrde peymânesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [sâkî,]

açgeç şurâhî ağzını dürdini tökmege / kıan yaşa döndi **sâkî** ilinde piyâlesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [sâkî,]

la'line karşı şurâhî ağzın açdı gülmege / **sâkî** derdüm kıanını tökdi dehânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [sâkî,]

sâkî humâram mângâ bir bâde vir / hırmıni-dîn ü dilimi bâda vir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [sâkî,]

sâkin: Ar. İkamet eden, oturucu, oturan, mukim, mütemekkin.

Hükümünğle senünğ **sâkin** olup tahte-i ağber / Emrünğle revân çizginedür günbed-i hâdrâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [sâkin,]

sâkin ol-: İkamet etmek, oturmak. II Var olmak.

hükmingle sening sākin olup tahte-i ağber / emringle revān çizginedür günbed-i hāzrā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [sākin ol-, -up]

sākin-i meyhāne: Meyhane sakini, meyhanede yer alan.

kaş u gözüng sevdāsılan cānā Hidāyet dün ü gün / geh sācid-i mescid olur geh sākin-i meyhānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [sākin-i meyhāne, -dür]

sākīyā: Ey saki.

çün şiyām ayı diyüp 'özü getürme araya / **sākīyā** bāde getür kim gül-i hāmra demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [sākīyā,]

sākīyā söyledüm ol ser-hoşa az vir ayağ / ey Hidāyet didi ol yaḥşı ki tiz ser-hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [sākīyā,]

sākīyā çoḥ keremīngden çekübem cām-ı Cemi / bir daḥı luṭf idüben bendeye görgüz keremi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [sākīyā,]

sākī-yi cān: Canın sakisi.

mānga tā **sākī-yi cān** bāde virdi / göngül şabr u qarārın bāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [sākī-yi cān,]

sākī-yi mehveş: İçki sunan ay gibi sevgili.

şimdi kim yüz ḥüsn ilen görsetti mäh-ı nev cemāl / **sākī-yi mehveş** ilindin cām bir yād Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [sākī-yi mehveş,]

sākī-yi rüzgār: Devrin sākisi.

görsetdi cām-ı zerrīne **sākī-yi rüzgār** / sākī-yi sīm-sāk getür la'l-i āb-dār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 1). [sākī-yi rüzgār,]

sākī-yi sīm-sāk: Gümüş kadehli saki.

görsetdi cām-ı zerrīne sākī-yi rüzgār / **sākī-yi sīm-sāk** getür la'l-i āb-dār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 1). [sākī-yi sīm-sāk,]

sal-: Salmak, bırakmak, atmak.

zülfüngni **şalma** yüzünge kılma günüm kara / kim virmez ay ışığ düşer olsa şehāb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [şalma, -ma]

göz ḥandakına su **şalubam** tā ki bulmaya / yol vaşl günlerinde şehā ḥayl-i ḥvāb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [şalubam, -uba, -m]

ḥaçan kim at **şalup** ol şüh mendin saru segritmez / irişmez cān murādına göngül maḥşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [şalup, -up]

göl ki **şalur** âftâb-ı bî-zevâle şübhesiz / 'ârızında her haçan olur perîşân kâkülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [şalur, -ur]

gözden ırağa **salma** meni âb-ı dîde teg / ey serv-i kad ki hancaru varsanğ kademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [salma, -ma]

göngül ger baır-ı 'ışkına habîbüng dala bilmezsin / yakîn bil gevher-i maşşûd ilingê sala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [sal-, -a, -bil, -mez, -sin]

zülfiği **şalma** yüzünge günim dün eyleme / ışğ virürken od dolaşup tütün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [şalma, -ma]

n'ola çekseğ **şaluban** halkama şol halka-i zülf / bu meşeldür ki sürüdürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [şaluban, -uban]

her niçe gark olur yir ü gök kanlu yaşuma / od **şaldı** âh u nâle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [şaldı, -dı]

bir âhü için düşmişem derd ü dağa / 'aceb ger meni **şalmaz** ol derd ü dâğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [şalmaz, -maz]

yanup şem' pervâne **şalsa** kanadın / ne kayğu onunğ ekmegi düşti yağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [şalsa, -sa]

saçı ki eyle kesâd itdi müşki cehd iderem / ki **şalam** eyle 'aceb ger meni gözine ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [şalam, -am]

lâf urduğıcün sünbül o zülf ile çemende / **şaldı** tepük altına şabâ ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [şaldı, -dı]

yüzini görsedüp yana gizledi zülf ile / od **şaldı** câna gitdi gözümde tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [şaldı, -dı]

yâr için ölenüng dîni yâr imiş ne gam / ger yâr için Hidayet ölü **şalalar** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [şalalar, -a, -lar]

şalâbet: inanç ve ahlâk üstünlüğünden doğan kuvvet, sebat, sağlamlık, metânet.

men ol zamân ki olarunğ **şalâbetin** gördüm / dutuldu eyle kim oldı zebân-ı nâtika lâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [şalâbetin, -i, -n]

saman: Saman.

bengzüm midür menüm bu saru bile yâ **saman** / renging midür sening bu kızıl yâ semen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [saman,]

şan-: Zannetmek.

kanlu kirpükler yaşımla âl ipekdür **şanasın** / kim durur göz merdümü her dem dür-i gâltân ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [şanasın, -a, -sın]

merdüm-i didem kimi yüzüngde **şanmang** munça hâl / bād-ı şubh itmiş durur dün gice müşk-efşân ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [şanmang, -ma, -ng]

ger yolında daş ile basursalar yüz kez rakīb / **şanmagil** daşını bil kim genc ü gevherdür m̃nga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [*şanmagil, -ma, -gil*]

cāna çoḥ oḥ atduḡuḡdan **şanma** ey cān incinem / kim her oḡuḡ bir ümīd ü istimāletdür m̃nga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [*şanma, -ma*]

şanma yolında 'aşık-ı kâzib Hidāyet'i / kim cān dilerse lebleriḡ andan revān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [*şanma, -ma*]

ḡammāmda dün ḡark-ı 'arāk cismini gördüm / **şandum** ki bilür üstine inçü düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [*şandum, -du, -m*]

dün şanur iken itlerüḡ şaldum özimni araya / görgeç gülüp didi bu hem özini ādem şanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [*şan-, -ur, -i, -ken*]

dün şanur iken itlerüḡ şaldum özimni araya / görgeç gülüp didi bu hem özini ādem **şanadur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [*şanadur, -adur*]

yıḡduḡça küh-ı ḡam ten-i kāha kemer **şanup** / kurşanmışam bu luṭfına men küh teg kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [*şanup, -up*]

şanasın cevālān ider ḡurşīd-i gerdün üstine / çün yirinden atın ol şūḡ-ı sitem-ger tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [*şanasın, -a, -sın*]

şanma ey fitne ki zūlf ile ruḡuḡ görmeyeli / dile sūnbül yörenür yā göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [*şanma, -ma*]

oddur yüzi şol ḡāl ile ḡaṭ **şanasın** ey dil / oddan burulup çıḡmalu bir pāre duḡāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [*şanasın, -a, -sın*]

derlegeç her dūr kim ol zanbaḡdan ey gül-ruḡ damar / **şanasıḡ** bir tūtīdür kim şekker aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [*şanasıḡ, -a, -sıḡ*]

düşse düşsün adum aḡzından rakībüḡ **şanasıḡ** / anıḡ aḡzından düşen peyḡāmbēr aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [*şanasıḡ, -a, -sıḡ*]

ger Hidāyet dīdeden dūr oldu ammā her nefes / **şanma** ol leb zikri ey sīmīn-ber aḡzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [*şanma, -ma*]

şāḡı üstinden ki titrer nergis esende nesīm / şāḡar-ı meydür **şanasıḡ** kim ḡumār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [*şanasıḡ, -a, -sıḡ*]

iki zūlfüḡ arasından tūlū' itçek yüzüḡ mihri / ḡarāḡu gice içide **şanasıḡ** ay olur tāli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [*şanasıḡ, -a, -sıḡ*]

şanma ḡadrüm itinden artuḡdur / men ne ittüm olam itinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [*şanma, -ma*]

gördi peykānlar göḡḡülde göze mihriḡ kıldı mīl / **şandı** bu ser-menzil andan olalı ḡāşākreḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [*şandı, -dı*]

cismim içre mihr-i 'ışḡuḡ **şanma** hergiz 'ışḡ tapa / niçe kim topraḡda ḡalsa olur altun pākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [*şanma, -ma*]

ḡaddi üstinde zūlfeyni **şanasıḡ** / yuva bir servde dutmıḡ iki dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [*şanasıḡ, -a, -sıḡ*]

vaşl için cân ister iseng **şanma** takşir eyleyem / kâfirem ger men bu hayr işine te'hîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [şanma, -ma]

kimde vardur bu kâmet ile kıyâm / anğa **şanma** kıyâmet olsa kıyâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [şanma, -ma]

kapuda gören meni der-bân **şanur** / men kimem ol kapuda der-bân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 6). [şanur, -ur]

bir pûla müdde'î meni **şanmaz** velî menem / ol kişi ki tîğ çalup eyler âhîr demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [şanmaz, -maz]

şanma dil cevri ile sen gönçe dehândan kesile / cânı kimsening haçan sîvgülü cândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [şanma, -ma]

hoşlıgda degme lâf uranı **şanma** baş igit / ol baş ola ki baş kıoya cevri ü cefâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [şanma, -ma]

san ol-: İyî bir nitelikle tanınmış olma durumu; ün, şöhrat, itibar.

san diler ol şâh Hidâyet bu gün / yâ Rab onun şanına san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [san ol-, -am]

sanç-: Saplamak, ilîştirmek, takmak.

çün atlanup ol meh-veş başına yelek **sançar** / kim gül yüzine baħar kim başına çiçek **sançar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [sançar, -ar]

çün atlanup ol meh-veş başına yelek **sançar** / kim gül yüzine baħar kim başına çiçek **sançar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [sançar, -ar]

cân perdesi çâk olur kim ağrımasun şol il / her gâh ki nâz ile biline etek **sançar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [sançar, -ar]

ruhsârını görgeç cân ile ciger yanar / kirpüklerini anggaç sînemde yürek **sançar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [sançar, -ar]

şorduğça lebin hâlin yanar dil-i mecrûhım / bir yaraya kim sepseng elbette nemek **sançar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [sançar, -ar]

sanem: Güzel kimse.

her gün diyer ki dangla helâk eyleyem seni / çoğdur yalanı ol **şanemüng** doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [şanemüng, -üng]

aħıdur göz yaşı Hidâyet'ni / şimdi var ey **şanem** andan il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [şanem,]

şorma Hidâyet ol **şanemüng** çeşm ü ğamzesin / emn ü ferâğat isteme bu rûzgârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [şanemüng, -üng]

tâ gördüm ey **şanem** ruħ-ı ferhunde fâlungı / cân ile söylerem şıfat-ı hať u hâlüngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [şanem,]

hālinden olma cân u dilüñg gâfil ey **şanem** / kim şāha vācib ola ra'ıyyet ri'āyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [*şanem*,]

kuçmadın öldüm ise şol **şanemi** şükr iderem / ki hayālî kolı boynımda hamāyıl kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [*şanemi*, -i]

şanemā: Ey put; ey güzel.

sensiz **şanemā** bu ordu ilen / yaḥdı meni çerḥ kayḡu ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [*şanemā*,]

göñlüñ **şanemā** kevn ü mekândan seni ister / ey serv-i revân dünyede sen-sin māñga dil-ḡvāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [*şanemā*,]

aḡzıñı yoḥ didiler ehl-i yakīn bir söze gül / tā Hidāyet **şanemā** şekk ü gümāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [*şanemā*,]

ger düşde göñül zülfüñg ucın dutdısā n'oldı / çoḡ olma perīşān **şanemā** olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [*şanemā*,]

ne şorarsın **şanemā** ḥaste Hidāyet ḥaberin / ḥaberiñg anḡlayalı yoḥdur özündin ḥaberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [*şanemā*,]

sen hem **şanemā** terk ide gör cevır ü cefāyı / kıl luṭf u 'ināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [*şanemā*,]

şanem-i ḥoş-ḥışāl: Güzel huyların putu.

gül yanḡılır ki sen **şanem-i ḥoş-ḥışāl** ilen / da'vı-yi ḥüsn ider meh bu ḥüsn ü cemāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [*şanem-i ḥoş-ḥışāl*,]

şanevber: Çam fıstığı ağacı.

ey bāḡbān **şanevber** ü servüñgñi öḡme çoḡ / gel bir baḡ ol nihāl-ḡad ü i'tidāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [*şanevber*,]

şānî: Yaratıcı, Allah.

yüzüñg görmek didim dün gün ki nāḡeh ma'nî görsetdüñg / ne şüret bu ne ma'nîdür ta'āla'llāh zihî **şānî** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [*şānî*,]

şar-: Sarmak, dolamak.

ḡaddüñgde gözüm zülfüñg tā görđi dolanmış / ilan gör özin dir ki niçe 'ar'ara **şarar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [*şarar*, -ar]

şarar-: Rengi sarıya dönmek.

neden benim kimi geh **şararur** gehî kızarur / degülse la'li meyi ḡatına şerm-sār ḡaḡır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [*şararur*, -ur]

ay yüz n'ola **şarardung** ise kaşı ğamından / sen teg yüz onunĝ kaşlarınınĝ yayına ħurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [*şarardung*, -du, -nĝ]

ötdi dün gülşen saru şol 'ārızı ħuld-i berîn / âl yaŋgaĝıŋdan kızardı gül **şarardı** yâsemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [*şarardı*, -dı]

güneş yüzi **şararurdi** zi-reşk-i ħüsn ü cemâl / yüz urdı çünki puzulmeklige esâs-ı emel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 13). [*şararurdi*, -ur, -dı]

sarây: Saray, ev, bina .

ger ol Türk- **sarâyını** Hidâyet görmesem bir dem / ğam-ı hicrân puzar derdüm dil u cânunĝ **sarâyını** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [*şarâyını*, -ı, -n, -ı]

sarây-ı dîde: Gözün evi. II Zihin, hayal.

sarây-ı dîde kim vaşlınĝ yiridür / müşerref kılınĝız şâhâ perîdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 22). [*sarây-ı dîde*,]

sarf ol-: Harcanmak; kullanılmak, tüketilmek.

gözünĝle bilingi göreliden Hidâyet'ing / sarf oldı 'ömri ħamuça ħvâb u ħayâl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [*şarf ol-*, -dı]

sarı: Taraf, yön, ...-e doğru.

zâhid ser-i küyından anınĝ gitdi Hidâyet / cennet **sarı** vardı ne 'aceb oldısa güm-râh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [*sarı*,]

ĥâcî azup ħapunĝ yolu gel dir ĥarem **sarı** / mundan yig olmaya belî güm-râh buyruĝı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [*sarı*,]

sarrâf-ı 'ayn: Göz sarrafı.

yüz ile zer-ger oldum u **sarrâf-ı 'ayn** ile / ey şüh kıldı hicr-i ruĥunĝ zû-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [*sarrâf-ı 'ayn*,]

saru: Sarı; soluk, solgun.

var gönĝül zülfeyni **saru** yüzi envâr eyle kim / hoşdur uzaĝ yolları varmaĝ ay aydın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [*saru*,]

benĝzüm midür menüm bu **saru** bile yâ saman / renginĝ midür seninĝ bu kızıl yâ semen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [*saru*,]

kızıl ħan ile boyansa **saru** benĝzim ne ĝam ey dil / maŋga ol ikki 'âlemde yakîn bil kim yüz aĝlıĝdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [*saru*,]

dem-be-dem gözdin **saru** benĝzimde yaş olur revân / çeşmelerde niçe kim su aĝa bir berg-i ĥazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [*saru*,]

anđı leb-i la'lüñ yana bu dıde-i pür-hün / kıldı **şaru** bengzimni kızıl kanıla gül-gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [şaru,]

şaru bengzüm la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / āl yañgağünğ çevresi tā döndi haţdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [şaru,]

ince ahtıdı gözüm derd ile hün-ı cigeri / ki **şaru** bengzümi hicriñde boyadı cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [şaru,]

şaru: Taraf, yön, ...-e doğru.

haçan kim at şalup ol şüh mendin **şaru** segritmez / irişmez cān murādına göñgöl maķşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [şaru,]

ötdi dün gülşen **şaru** şol 'ārızı huld-i berīn / āl yañgağünğdan kızardı gül şarardı yāsemīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [şaru,]

yastanan işigi daşın hacerü'l-esved içün / ne vara Mekke **şaru** bir kara daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [şaru,]

eyle hicrünğde tozar olmışam ey cān ki şabā / esse kūyīñğ **şaru** men haste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [şaru,]

çoğ dolu ayağ şunma Hidāyet **şaru** dirsem / dir sākī ki bu devrde peymānesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [şaru,]

kārvān-ı mülk-i quds oturdı Mısr cān **şaru** / Yūsuf-ı Ken'ānı çāh-ı ğamdın āzād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [şaru,]

şaru: Sarı. II Güneş gibi parlak çehre.

şol gül kademın başmağa gülşende görenler / gül-gün u yaşıł āl ile **şaru** düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [şaru,]

giderken dil ol kākül **şaru** dün gün / haber kıldı la'-i şeker-ħand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [şaru,]

şat-: Satmak.

āb-rū **şatup** Hidāyet hāk-i dergāhıñğ alur / āsitānıñğdın cüdā bu vech ilen eyler ma'āş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [şatup, -up]

şatman ağıyāra güherlen ayağünğ toprağını / ki bu göz görmege yig anıñğ o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [şatman, -ma, -n]

al Hidāyet'den dil ü cān **şat** o zülfünğ bir kılın / çek ziyān kılğil bu sūdāyı sen ol kallāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [şat,]

kaş ucın gösderüp dil aldı ol ay / meni nādān görüp **şatdı** sınıuğ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [şatdı, -dı]

şat-: Satmak II Kendinde olmayan bir şeyi var gibi göstermek, taslamak.

cehlden **şatma** ululuğ yāra ey ağıyār var / kim ululuğ bilig ilendür degüldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [şatma, -ma]

şatun al-: Karşılığında bir bedel, değer vererek elde etmek.

almayınca buse la'lüñdin bahā cān virmezem / kim dadar evvel bir er cāmı şatun alur şarāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [şatun al-, -ur]

kim ki kalb altun kimi inçü degül bir daş ile / akça ile şatun alup öldüresin daş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [şatun al-, -up]

savaş-: Savaşmak.

hicr ile **savaşur** dil ü göz gözçilik eyler / sen sına revān şū'le-i āhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [savaşur, -ur]

savaş: Savaş, cenk.

her haçan kim başara oñılan ol ğamze **savaş** / yaya dönsün boyı anıñ ki fidā kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [savaş,]

sınadunğ özünğı ağıyār Hidāyet'le üküş / savuş imdi dimiş olam sañğa çoñ itme **savaş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [savaş,]

birmegeç yaş çerisi yüzüme yüz gözle şehā / dil ü cāndan ğam-ı hicrünğ **savaşında** sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [savaşında, -ında]

hicringde cān ile savaşımdu hemī nefes / ħanı ecel ki yardım ide bu **savaşıma** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [savaşıma, -ım, -a]

hicringde cān ile **savaşımdu** hemī nefes / ħanı ecel ki yardım ide bu savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [savaşımdu, -ım, -dur]

giydürüp ħüsn atını ol göz **savaş** ister yana / çekdi kirpükden şaf uş tır ü kemānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [savaş,]

şavma'a: Tekke, Nesara rahiplerinin inzivası için yapılmış hücre.

isterem men seni geh mescid ü geh **şavma'ada** / istemez zāhid u adımını koyar her-cāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [şavma'ada, -da]

savuglığ: Soğukluk. II Soğuk, sevimsiz ve ilgisiz davranış, ilgisizlik.

nāz-ı 'ışkūñdan Hidāyet ger yanarsa çekmez āh / zāhidünğ **savuglığındandur** ki āh-ı serdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [savuglığındandur, -ı, -n, -dan, -dur]

savuş-: Savuşmak, uzaklaşmak.

sınadunğ özünğı ağıyār Hidāyet'le üküş / **savuş** imdi dimiş olam sañğa çoñ itme savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [savuş,]

say-: Saymak, hesaplamak.

anğa birer cür'a naşib eylegil / baḥşāsın **şayma** ḥasib eylegil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 30). [şayma, -ma]

sa'y: Çaba, gayret.

bulmaya vaşlınḡ Hidāyet yār eger luṭf itmese / bende **sa'yi** ḥaḡ oṅarmazsa ḥamu bī-hūdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [sa'yi, -i]

sa'y it-: Çalışmak, emek vermek, gayret etmek.

aḥıdur göz yaşını her dem Hidāyet kūyına / cūy-ı Şīrīn'e yana gör sa'y kim Ferhād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [sa'y it-, -er]

şayd it-: Avlamak.

görgeç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cān / gündüz muni şayd itdi anı koydı şeb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [şayd it-, -di]

şayd-ı zaḥm-dār: Yaralı av II Yaralı gönül.

vardı ilden dil didim tā görđi ḡamzeng didi kim / ḥancaru varur ki şayd-ı zaḥm-dārimdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [şayd-ı zaḥm-dār, -ım, -dur]

sāye sal-: Gölgelemek; korumak, saklamak, gizlemek.

oldı cemālīngden cūdā vīrān Hidāyet ḥātırı / ey genc-i maḥfī sāye sal ol genc-i vīrān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [sāye sal-,]

sāyil: Dilenci.

su kıraḡına meger kim ola şol serv-i revān / gör Hidāyet ki gözüm suyu ne **sāyil** kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [sāyil,]

sāyil-i eşk: Gözyaşı dilencisi.

sāyil-i eşkini maḥrūm itme yüzden nişe kim / yüz ümīd ilen ivürđi göz anı yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [sāyil-i eşk, -i, -n, -i]

şayra-: Ötmek, şakımak.

şayra bülbul teg Hidāyet şāh medḥin kim gerek / şayrayan bülbul gerekdür çün senīng teg medḥ-i ḥvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [şayra,]

şayra bülbül teg Hidāyet şāh medhīn kim gerek / **şayrayan** bülbül gerekdür çün sening teg medh-i hūvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [şayrayan, -y, -an]

şayru: Hasta.

men **şayru** cāna em virem ol la'li ger hākīm / şayruların 'ilācını 'aṭṭāra yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [şayru,]

men şayru cāna em virem ol la'li ger hākīm / **şayruların** 'ilācını 'aṭṭāra yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [şayruların, -ların]

şehlā gözi **şayruları** dirler şorar yā Rab neden / şormaz men-i mehcūrī kim çoḥdan aning bīmāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [şayruları, -ları]

dün atlu irdüm yārūme emdür lebūng emdür didüm / güldi yüzūme didi kim ey **şayru** emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [şayru,]

ırağdur yār u sen **şayru** kalupsen yārdan ayrı / Hidāyet çāreng ölmekdür sen ansız kıla bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [şayru,]

dil ü cāningnı yār idür şorar **şayru** gözim didüm / ğarībler şormağıçun dünya durduğınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [şayru,]

sebak: Ders, talim, öğreti.

vücūdum kūh-ı ğam sökmekde Şīrīn / **sebaklar** hüsrevim Ferhāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [sebaklar, -lar]

sebeb: Sebeb, neden, gerekçe.

rişte-i zülfüñg ilümden düşdi dur / ol **sebebdendür** perīşān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [sebebdendür, -den, -dür]

digeç ki melūlem gideli zülfi ilimdin / men daḥı perīşānem idür ol **sebeb** içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [sebeb,]

sebze: Çimen, yeşillik.

ḥaṭṭ-ı sebzīng kim diyerler ehl-i dil reyḥān ānga / **sebze** midür yā benefşe kalmışam ḥayrān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [sebze, -dür-mi, -dür]

seç-: İki veya daha fazla şey veya kimseden birinin daha üstün, daha iyi olduğuna karar vermek, tercih etmek.

dün **seçmedüñg** ağıyarı itingden nişe yā Rab / fark eylemedüñg gebr ü müsülmān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [seçmedüñg, -me, -dü, -ñg]

secde kıl-: Secde etmek. İl Huzurda eğilmek, sevgi ve hürmet gösterisinde bulunmak.

kaşına secde kıluḫ yil teg ay yasın biraḫ / söyle kim ol kıatı yaydın maṅga bir oḫ biraḫ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [secde kıl-, -up]

irişe yāra göngül secde kılsa 'âdet ile / neden ki bende bolur kurb-ı haḡ 'ibâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [secde kıl-, -sa]

sefer: Yolculuk. II Ölüm.

sefer 'azîmeti gönglüm mükemmel oldu maṅa / iki ferîşte hem öldüm müvekkil oldu maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 17). [sefer,]

seg: Köpek.

niçe söylerdüṅ ki mecnûn yiridür şahrâ vü küh / daḡı **seg** teg var mıdur bu işde kim mecnûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [seg,]

segrit-: Seğirtmek, koşturmak, hareket etmek.

haçan kim at şalup ol şüh mendin saru **segritmez** / irişmez cân murâdına göngül maḡşûdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [segritmez, -mez]

sehâb: Bulut II sevgilinin saçı.

zülfüṅni şalma yüzüṅge kılma günüm kara / kim virmez ay ışığ düşer olsa **sehâb** aṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [sehâb,]

sehâb-ı zülf: Bulut gibi karanlık saç.

yüzi hırşîdüm idüp da'vî ider / sehâb-ı zülfidür şol ma'nîye dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [sehâb-ı zülf, -i, -dür]

sehend: Azerbaycan'da bir daḡ ve o civardan geçen suyu güzel bir ırmak.

şekk yoḡ ki kar teg eriyem eger **Sehend** olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [sehend,]

seher-geh: Sabah olmaya başladığı vakit, seher vakti.

zülfdan yüzün görüp bî-hûş olursa dil n'ola / kim ki dün kıtsa **seher-geh** ḡâlib olur aṅa ḡvâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [seher-geh,]

selâm: Bir kimseye veya bir topluluḡa yakınlık, sevgi ve nezaket göstermek, saḡlık, esenlik ve başarı dilemek için söylenen söz.

dün **selâm** eylegeç keserdüm idür / seni ger olmasaydı haḡḡ-ı **selâm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [selâm,]

menden aṅa günde dürüd u **selâm** / âline etbâ'ına hem ve's-selâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [selâm,]

edeb yirin öpüp yitür **selāmum** / digil ey tūṭī-i şīrīn-kelāmum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 5). [selāmum, -um]

selāmet: Korku ve kaygıdan uzak olma, kurtulma, iyi sonuç.

ey uyan şeytān sözine ger **selāmet** isteseng / kūr idüp şeytānı yüz dönder bu zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [selāmet,]

selāsil: Zincirler. II Örgü.

tā bir nazar ol zūlf çü zencīringi gördüm / bildüm bu **selāsil** dil-i dīvāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [selāsil,]

selāsil-i pūr-çīne: Çok bükülmüş zincirler. II zūlf.

yüzüñg kim ol **selāsil-i pūr-çīne** gizlüdür / bir Rūmīdür ki kalmış ola Zengibārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [selāsil-i pūr-çīne, -e]

semā: Gök, gökyüzü.

aç gözünğ andan dolu gör arz u **semāy** / ey vālih ü hayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [semāy, -y, -ı]

semen: Yasemin; güzel koku yapımında kullanılan, beyaz renkli (ender olarak kırmızı veya sarı), çok kokulu çiçekler açan, sarmaşık cinsinden ağaççık.

semenlen nergis ol yüz ü gözünğ hādimleridür kim / birini nergis oğırlar birisini **semen** dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [semen,]

benğzüm midür menüm bu saru bile yā saman / renginğ midür seninğ bu kızıl yā **semen** midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [semen, -mi, -dür]

hadenginğ açmadı revzen hemīn cānda ki tiğinğ hem / açıpdur göñglüm ivinde çoğ ey yüzi **semen** dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [semen,]

Hidāyet girse seyr içün o nesrīn bir gülistāna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül **semen** dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [semen,]

semenlen nergis ol yüz ü gözünğ hādimleridür kim / birini nergis oğırlar birisini **semen** dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [semenlen, -le, -n]

didim yüzüme koy yüzünğ bir dem ey gülüm / didi haçan muvāfık ola bā-semān **semen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [semen,]

semend: Çevik ve güzel at.

yarma ey pīr gögsünğ men teg o cevlan eylegeç / ürkmeye gül-gün **semendi** nāgeh özge cū görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [semendi, -i]

güneş teg tevsen-i çerha sening teg çıhmadı bir er / egerçi gördi çoğ minmiş özine bu **semend** erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [semend,]

semender: Ateşte yanmadığına inanılan ve ağzından alevler saçan, büyük bir kertenkele şeklinde tasavvur edilen masal hayvanı.

semender teg dil ü cânım bir od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [semender,]

semender teg dil ü cânım bir od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar **semenderler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [semenderler, -ler]

semer: Meyve, yemiş; mahsul.

tâ ki doğa tāk-ı felekden kamer / tâ türeye şâh-ı şecerden **semer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 69). [semer,]

semîn: Pahalı, değerli.

yâ niçe **semîn** olam buhağung anğup ey dūr dānesi / çihreden altuna dönem dīdeden Ceyhūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [semîn, -ung]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Allah).

senden ne dil ü dīde ilen gizlū diyem rāz / her dīde vū her dil ile bīnāsın u gūyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [senden, -den]

yā Rab ki ne iş düşse Hidāyet'ning ilin dut / **senden** budur ol düşmese ey dūst temennā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [senden, -den]

hükmingle **sening** sākin olup tahte-i ağber / emringle revān çizginedür günbed-i hāzrā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [sening, -ing]

sensin ki olupdur keremūng cām-ı cihānda / her hāre virürsin gül ü her hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [sensin, -sin]

ezel nakḳāşı hūsnūng teg yüküş şūret nigār itdi / velī körk ile hīç hānsı **sening** teg olmadı vāḳı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [sening, -ing]

dehāning remzini hem **sen** bilürsenğ / ki sırr-ı gaybdın Tanğrıdur āgāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [sen,]

sögmez olduḡ men faḳīr-i bī-nevāyı bilmezem / kim didi yā Rab **sānga** kim daḡı iḥsān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [sānga, -a]

senden eger ğam gele yā derd ü bīm / şükr sening virdügünge ey kerīm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [senden, -den]

senden eger ğam gele yā derd ü bīm / şükr **sening** virdügünge ey kerīm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [sening, -ing]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Sevgili).

gözlerüm **haṭṭıng** hayālinde **sanga** karşı müdām / ikki manzardur kim ekmişler ola reyḥān aṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [sanga, -a]

senden cefādan özge Hidāyet ne uma kim / çün çın imiş bu nükte ki 'ömr eylemez vefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [senden, -den]

düşde gördüm zülfüñgi düşdüm cüdā **senden** belī / rüşen oldı kim bu eyyām-ı zalāletdür māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [senden, -den]

ḥāl-i müşkīnüng görenden berlū ey ḥūrī **sening** / ḥālden düşdüm iñgen bilmen ne ḥāletdür māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [sening, -ing]

senden ne ğam ki ey büt-i dil-cū yiter māṅa / 'ālemde şādām ol ğam ile bu yiter māṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [senden, -den]

bu suçdan özge kim virübem cān u ten **sanga** / ey şūḥ söyle n'eylemişem daḥı men **sanga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [sanga, -a]

bu suçdan özge kim virübem cān u ten **sanga** / ey şūḥ söyle n'eylemişem daḥı men **sanga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [sanga, -a]

sen gül-beden yolında niçe cān baş oynasam / hiç bāba yaza-men men-i bī-dil neden **sanga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [sanga, -a]

çün yāri fānī dūnyanınğ ağıyardur kamu / yār ola gör Hidāyet-i dil-ḥaste sen **sanga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [sanga, -a]

sen gül-beden yolında niçe cān baş oynasam / hiç bāba yaza-men men-i bī-dil neden **sanga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [sen,]

çün yāri fānī dūnyanınğ ağıyardur kamu / yār ola gör Hidāyet-i dil-ḥaste **sen** sanga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [sen,]

men söğüşüngden **sening** öğmeğünğı fark itmezem / Tanğrı sözini edebsizlikdür itmek intiḥāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [sening, -ing]

her kimseye kim **sen** büt-i 'ayyāş gerekdür / dāyim gözi kan yaşı ile yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [sen,]

benğzüm midür menüm bu saru bile yā saman / rengiñ midür **sening** bu kızıl yā semen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [sening, -ing]

digeç Hidāyet'üng sözi yitmek durur **sanga** / dinmeng diyer ki sözleri onunğ māṅa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [sanga, -a]

senden hemişe cānıma derd ü belā yiter / bigāneliğ hemīn ola ey āšnā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [senden, -den]

ger ister iseng cān u dil ü dīnimi almağ / kıl göz ucu ilen bir işāret ki **seningdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [seningdür, -ing, -dür]

cān gevdede **sen** sivgülü cānāne içündür / bes besledüğüm cānumı cānā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [sen,]

senden alan dil kime ey gönçe-i devlet vire / kāyināting bağiñiñ **sen** teg ḥaçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [sen,]

senden alan dil kime ey gönçe-i devlet vire / kāyināting bağınıṅ sen teg haçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [senden, -den]

handasan ey tal'atı ferhunde gel kim **sensizin** / cān ider feryād çün ol tal'at u feryād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [sensizin, -siz, -in]

haṭıṅ reyhān u zülfiṅ müşk-i Çin'dür / ne kim dirler **seniṅ** vaşfiṅda çındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [seniṅ, -iṅ]

sen sīm-berüṅ eylesem iṣār ayağına / yaṣ gevherini duta hamu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [sen,]

her lü'lü' kim düşer bu şebahden zümürürde / la'lüṅçün aṅgdurur **sanga** cüz gam töken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [sanga, -a]

'aks ile bildürür **sanga** yüz üzre yaşımı / bu sīm şafhası ki dağılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [sanga, -a]

yüz üsne düşer kaṭre urup seyl-i sirişkim / çoḥdan ki rikābunṅda **senüṅ** kaṭre yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [senüṅ, -üṅ]

yüzünṅde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l ki var / **seniṅ** nişarunṅ için bir ṭabak cevāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [seniṅ, -iṅ]

didim **sanga** yarar ne ki kılsanṅ maṅga cefā / Taṅrıya yaraşur didi her nesne kim kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [sanga, -a]

vaşf-ı lebiṅde sözlerümi aṅlayan diyer / taḥsīn **sanga** Hidāyet-i bī-dil nefes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 5). [sanga, -a]

derd ü gam u belāṅṅi göṅgülden kem eyleme / **senden** men şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [senden, -den]

dil ki **sen** meh-likāya meyl itmez / kāfir olmış ḥudāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [sen,]

cānā raḳībi ehl-i naẓar çün belā bilür / men' itme göṅglüm istese **senden** anı ıraḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [senden, -den]

şordum ki datlu şehd mi yoḥsa dehāningdur **seniṅ** / açdı nebātī leb didi kim datlu cāningdur **seniṅ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [seniṅ, -iṅ]

aḡzıṅdan isterken öpüş la'liṅ yaşurun dişlediṅ / gözden kızıl kanım töken zaḥm-ı nihāningdur **seniṅ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [seniṅ, -iṅ]

inçü diş ü la'l-i nābiṅçün **seniṅ** / gözlerüm yaşı aḡar dūr-dāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [seniṅ, -iṅ]

gün felekde iştıyākıṅdan **senüṅ** / yazıya düşmiş durur divāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 2). [senüṅ, -üṅ]

ey Hidāyet reg regiṅ çāk itseler gögsünṅ kimi / ḥancer-i müjgān ile **sen** hem kıla gör çākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [sen,]

'ayn oldı gözünṅ ḳaddünṅ elif kıl ḳara zülfiṅ / bu vech ile her kim **seni** gördi didi 'ākıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [seni, -i]

olmuşam 'ışkūṅda āhımlan 'alem 'ālem bilür / budur i'lām eylerem hālüm **sāṅa** ma'lüm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [sāṅa, -a]

ey la'l-i leb ḡamūṅda **seniṅ** eşk ü dīdeden / men bilmezem ki ma'den-i sīmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [seniṅ, -iṅ]

cānā **sāṅa** şikāyet-i hicrān ne söyleyem / çün yoḥdur ol hikāyete pāyān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [sāṅa, -a]

senden ıraḡ çektiḡimi derd ü ḡuşşadan / **sen** hem bilürsin ey şeh-i ḡübān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [sen,]

senden ıraḡ çektiḡimi derd ü ḡuşşadan / sen hem bilürsin ey şeh-i ḡübān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [senden, -den]

cānā **sāṅa** göṅḡül ḡamı yā gör nemi diyem / sensiz hezār derde esīrem nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [sāṅa, -a]

ey seng-dil yakın ki kıla rahm ḡātırūṅ / ger men **sāṅa** göṅḡüldegi derd ü ḡamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [sāṅa, -a]

cānā sāṅa göṅḡül ḡamı yā gör nemi diyem / **sensiz** hezār derde esīrem nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [sensiz, -siz]

her günde kanlu yaşuma ḡarḡam bu dīdeden / gel gör ki **senden** ayrı ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [senden, -den]

şoḡbetūṅ zāhid 'azāb oḡır faḡīh / **senden** andandur girizān olduḡum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [senden, -den]

men ne yalḡuz 'ışk içinde āb-ı revān il yudum / gitdi dīn ü dil **seni** görgeç ḡamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [seni, -i]

aḡyār kıtına **sen** meni ger ḡaḡısaṅ yārüm n'ola / buşmaz ümīdüm kanma kim **sen** ḡaḡımekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [sen,]

aḡyār kıtına **sen** meni ger ḡaḡısaṅ yārüm n'ola / buşmaz ümīdüm kanma kim **sen** ḡaḡımekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [sen,]

söyler Hidāyet **sensizin** baḡman cihāniṅ yüzine / yüzūṅden ayrı bülbülem men gözi baḡlu bir ḡuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [sensizin, -siz, -in]

sensiz ey ḡaddi elif gözüme ḡvāb oldu ḡarām / leb-i la'liṅden ıraḡ cām-ı şar-āb oldu ḡarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [sensiz, -siz]

bu dīde-i pür-nemle cān iḡen tufeyliṅdür seniṅ / **sen** ḡod bilürsin dil-berüm nem vardur daḡı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [sen,]

kıldı Hidāyet **sāṅa** cānın fidā / 'āşık-ı ḡallāşīṅa ḡurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 7). [sāṅa, -a]

ḡül yaṅılur ki **sen** şanem-i ḡoş-ḡışāl ilen / da'vī-yi ḡüsn ider meh bu ḡüsn ü cemāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [sen,]

od misen ey cānı yaḡan yoḡsa hicrān dāḡı **sen** / kim eridürsen bu ḡasret dāḡı ilen dāḡı **sen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [sen,]

od misen ey cânı yağan yoğsa hicrân dâğı **sen** / kim eridürsen bu hasret dâğı ilen dâğı **sen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [sen,]

görsedüp gül-gün yüzüñ göñlümnü aldunğ âl ilen / kimden öğrendünğ bu vech ilen göñgöl almağı **sen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [sen,]

alduğın cânım gözi bildünğ velâ bildürmedünğ / **sen** dâğı oldınğ yakın kül oğrınınğ ortağı **sen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [sen,]

alduğın cânım gözi bildünğ velâ bildürmedünğ / **sen** dâğı oldınğ yakın kül oğrınınğ ortağı **sen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [sen,]

sensiz şanemâ bu ordu ilen / yağıdı meni çerhı kayğı ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [sensiz, -siz]

kaşı çevgândur u hâli onunğ tûb ey göñgöl ammâ / bu çevgân ile ol tûbı n'idem **sen** çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [sen,]

ırağdur yâr u **sen** şayru kalupsen yârdan ayru / Hidâyet çäreñg ölmekdür **sen** ansız kıla bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [sen,]

ol kaş u gözünğ mekri ayırdı meni **senden** / gör baht-ı siyeh bildi vü tâli'-i vârun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [senden, -den]

hurrem oldı bülbül-i miskîn görüp müşkîn güli / âh kim **sensiz** Hidâyet muhkem olmışdur hâzîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 6). [sensiz, -siz]

hâk-i rāhınğ üsne düşmişdüm **seninğ** bir bûy içün / esdi bād-ı şubh u götürdi meni toprağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [seninğ, -inğ]

kurbân dilesenğ 'îd-i vişâle eger ey cân / evvel men-i ser-geşteyi ey men **sanga** kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [sanga, -a]

hicrünğde **seninğ** eşk ile bu nâle-i zârim / ol birisi nîsândur u bu birisi nişân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [seninğ, -inğ]

Rüstem bu belâ çekmedi Suhrâb ğamından / kim men çekerem **sen** yüzi meh-tâb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [sen,]

göñlüm şanemâ kevn ü mekândan seni ister / ey serv-i revân dünyede **sen-sin** mângâ dil-hvâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [sen-sin, --sin]

göñlüm şanemâ kevn ü mekândan **seni** ister / ey serv-i revân dünyede sen-sin mângâ dil-hvâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [seni, -i]

kıddünğdür elif lâm-elif ol zülf ü ağızı / bu vech ile görgeç **seni** cânâ direm Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [seni, -i]

seyl ahıtdı vü gözüm kıldı çü bir dem **sensiz** / gör ne tûfân ola ger bir niçe gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [sensiz, -siz]

hâkkinğ şifâtını görübem **sen** nigârda / ol veche nâzıram men o nakş u nigârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [sen,]

tâ **seni** buldı göñgöl geçti hamu 'âlemdin / hâkka her kim şığına cümle cihândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [seni, -i]

tā **seni** buldum ne yirde var ise yādīngla-am / hāḳḳı bilen ḥanda varsa ḥaḳdan ayru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [seni, -i]

sen lebi gönçeden özin yigler / doğrusı gül güler biter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [sen,]

şaldı belā töpüglerine fūrkatūng meni / **senden** ırağ gör ki neler geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [senden, -den]

dinmez benim ile **senüing** arada raḳībūng / kimdür ki dine bende vü sultān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [senüing, -üing]

sen av idende cān u dil olur **sanga** şağāl / ceḥd ile ḳoyma özgeler aṭa şağālūngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [sanga, -a]

sen av idende cān u dil olur **sanga** şağāl / ceḥd ile ḳoyma özgeler aṭa şağālūngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [sen,]

şol āl yaṅağūngi görsedüp aldūng ḳarār u şabr / ey meḳr isi kimse **senüing** bilmez alūngi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [senüing, -üing]

ger perī görse **senüing** ḥüsnüing ey reşk-i melek / ḥayret odıla gümānsız yaḥıla bāl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [senüing, -üing]

gitti cān bir yaṅa dil bir yaṅa men **senden** ırağ / ḳalubam ḥanı ecel kim ḳıla bir yaṅa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [senden, -den]

senden Hidāyet incimez ey cān ne kim gelür / ḥoşdur ne olsa bendeye ḥaḳḳıing ḥavālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [senden, -den]

ḳanı dolmışdur ol bī-ḫārening kim / göngül **sen** gözleri cellāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [sen,]

ḥvān-ı vişāline didüm irem göngül didi / epsemdür ey şikeste göngül ḥanı **sen** ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [sen,]

isterem men **seni** geh mescid ü geh şavma'ada / istemez zāhid u adımını ḳoyar her-cāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [seni, -i]

ey yüzüing ḫākeri ḥurşid **senüing** māḥ daḥı / bende muḥtāc ayağıing tozına şāḥ daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [senüing, -üing]

ḳaçdı **senden** göngül ol zülfi görüp şongı māṅa / ḡuşşa vü miḥnet ü endüh-ı firāvān ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [senden, -den]

maṭlūb **sen** ü menem ṭaleb-kār / ṭālib olana olur ṭaleb kār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 1). [sen,]

āfāk ḥamu sening diyāruing / ammā **seni** bulmaz oldu diyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 2). [seni, -i]

āfāk ḥamu **sening** diyāruing / ammā seni bulmaz oldu diyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 2). [sening, -ing]

her laḫza **sening** ḥayāling ilen / sevdāyī göngül bir özge bāzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 4). [sening, -ing]

ḥayālūṅ dāmenin dutdı dil-i zār / ki bu demde ümīdüm **sen**sin ey yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [sensin, -sin]

hicriṅde **sen**üṅ her gice mevc urduḡı ḳandur / çeşm-i nigerāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 4). [senüṅ, -üṅ]

müşṭāk olupdur **sāṅa** bu 'āşık-ı cānı / bī-ḥadd ü nihāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 2). [sāṅa, -a]

ḥaḳdan çü göṅül memleketine şāh sen olduṅ / ey men **sāṅa** bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [sāṅa, -a]

ḥaḳdan çü göṅül memleketine şāh **sen** olduṅ / ey men sāṅa bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (müşk).

ey müşk urma lāf ḥıṭādan o zülf ile / düşmez **sāṅa** bu söz yörü git ey yüzi ḳara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [sāṅa, -a]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (sevgilinin ben).

bu ḥāle kim men isteyüben ḥāle düşmişem / düşsün görem o ḥāle yaman isteyen **sāṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [sāṅa, -a]

sen: Tekil ikinci kişi zamiri (Türk).

ey Türk gitdi cān u dil ü 'aḳl u dīn **sāṅa** / hīç dinmedüṅ benimle nedür munça dīn **sāṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [sāṅa, -a]

ey Türk gitdi cān u dil ü 'aḳl u dīn **sāṅa** / hīç dinmedüṅ benimle nedür munça dīn **sāṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [sāṅa, -a]

'aceb yağmācılardur **senden** ey Türk / meger öğrendiler tālānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [senden, -den]

men ol tirkeşden ey **Türk-i ḥıṭā** bir oḡa-em ḳānı' / **sen** artuḡ luṭf eger ḳılsāṅ zihī baḫt u zihī ṭālī' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (padişah).

göṅlimde kīn kılıç u oḡuṅdan olur müdām / budur didim şehā ḥamu göṅlimdeki **sāṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [sāṅa, -a]

zülfüṅni çīn didim māṅa didiṅ ḥaṭā dime / doğrusı demek olmaz imiş hīç çīn **sāṅa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [sāṅa, -a]

maḥabbet **sāṅa** vardur irādet ile şehā / ḳabūl kıl meni kim yoldaşım irādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [sāṅa, -a]

eger ḳulluḡda taḳşir oldı menden / ümīdüm 'afvdur ey şāh **senden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). [senden, -den]

velî **sensiz** m̃aᅇa çekdi çeri ğam / ne bir yoldaş u ne bir yār-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [sensiz, -siz]

sen hem şanemā terk ide gör ceṽr ü cefāy / kıl luᅇf u 'ināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişı zamiri (Şairin kendisi, âşık).

ey dil yiter uşan ki m̃aᅇa oᅇı yitmedi / bir gün ola yitüre anı yitüren **sāᅇa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [sāᅇa, -a, -]

didim ki görmedin giderem t̃ir ü ᅇanceriᅇ / dur didi yitürem ikisindin birin **sāᅇa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [sāᅇa, -a, -]

dermān yoᅇ ise derd ile meşhūr-ı şehir-sin / yiter Hidāyet iki cihānda hemīn **sāᅇa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [sāᅇa, -a, -]

lebidür şun' u ağızından ᅇaber virür göᅇgöl **sen** sor / menüm çün bağlanur nuᅇkum bu şun'-ı ᅇaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [sen,]

didüm ey gün yüzüᅇi görset gözimden nem gider / didi ger **sen** teg yüzi seyl aᅇıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [sen,]

ger t̃iᅇ-ı cefā ile diler bağruᅇi her dem / ᅇam yime Hidāyet **seni** çün biyle diler yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [seni, -i]

didim öldürdi üküşni mey-i la'lüᅇ ᅇadeᅇi / didi kayurma **sāᅇa** daᅇı birer şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [sāᅇa, -a, -]

ey gözüm aᅇıtmadı ancaᅇ **senüᅇ** yaşıᅇᅇı hicr / ol **senüᅇ** teg çoᅇlaruᅇi ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [senüᅇ, -üᅇ]

Hidāyet katna **sen** şüᅇuᅇ şıfātı / degöl ᅇaᅇᅇa'l-yaᅇīn 'ayne'l-yaᅇīndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 5). [sen,]

gelgeç **seni** nefire götürem dir ü menüm / göᅇᅇlimde çalınur bu feraᅇdan naᅇāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [seni, -i]

söᅇdi Hidāyet'ni didi müdde'ī / yār **seniᅇle** yana taᅇsīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 5). [seniᅇle, -iᅇle, -le]

göᅇgeç gözüᅇ didüm bu mıdur kanımı töken / göᅇᅇlüm didi ki **sen** muni bilmeᅇ mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [sen,]

gizdürür ᅇalkı Hidāyet ger felek bī-iᅇtiyār / **sen** şaᅇınma kim anıᅇ hem iᅇtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 6). [sen,]

görsedüp yüz aldı dil ᅇavᅇ itti cān boynına zülᅇ / bu şabūᅇīdür didi **sāᅇa** vü ol aᅇşamlıᅇ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [sāᅇa, -a, -]

senden raᅇībi göᅇgöl ne ᅇam yigler ise yār / yār olsa yāriᅇᅇliᅇ t̃iz biline anıᅇ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [senden, -den]

virse Hidāyet yār öpüş ister mi ki cān u göᅇgöl / **sende** ne var anıᅇ gerek niçün kim anıᅇᅇdur seniᅇ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [sende, -de]

şordum ki datlu şehd mi yoḥsa dehāningdur **sening** / açdı nebātī leb didi kim datlu cāningdur **sening** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [sening, -ing]

virse Hidāyet yār öpüş ister mi ki cān u göngül / sende ne var aning gerek niçün kim aningdur **sening** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [sening, -ing]

'alāyıkıdın eger geçseng Hidāyet / tarik-ı 'ışk içinde **sensin** abdāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [sensin, -sin]

aningçün görsedür her ay **sanga** çevgān-ı felek / ya'nī 'işret topın il virdükçe takşir itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [sanga, -a, -]

her gün diyer ki daṅla helāk eyleyem **seni** / çoḥdur yalanı ol şanemüñ doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [seni, -i]

söyle didüñ Hidāyet'e hayrān ne veche **sen** / ey cān u dil cemālünge hayrān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [sen,]

öğren tarik-i hıdmeti mey-ḥvāreden fakih / ey diyü niçe men **sanga** bir ādemī diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [sanga, -a, -]

didi her dem **sanga** yüz oḥ degürem / didügi söz göngüle degdi tamām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [sanga, -a, -]

ey şoran kim zülf ü qaddi vālihi **sen** doğru di / egrilik yaḥşı degül men doğrısından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [sen,]

cām-ı lebin şunanda **sanga** yār zülfi teg / baş ile il uzat Hidāyet revān bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [sanga, -a, -]

dutdı ilim bağrumuñ yağın eritdi didi kim / il misen söyle Hidāyet doğrısın yā yağı **sen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [sen,]

ırağdur yār u **sen** şayru kalupsen yārdan ayru / Hidāyet çareñg ölmekdür **sen** ansız kıla bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [sen,]

şayra bülbul teg Hidāyet şāh medḥin kim gerek / şayrayan bülbul gerekdür çün **sening** teg medḥ-i ḥvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [sening, -ing]

ey göngül her oḥı kim çekse **sanga** ol kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānuñ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [sanga, -a, -]

göngülde **sen** kaşı yay oḥlarıñ / ḥayāli bir koşun kuşuñdur ötgün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [sen,]

ğam ivürmekden Hidāyet gönglin almakse murād / uma ey cān **sen** tegi maqşūdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [sen,]

al Hidāyet'den dil ü cān şat o zülfüñ bir kılin / çek ziyān kılgil bu sūdāy **sen** ol kıllāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [sen,]

ger busarsan bus göngül meydān-ı 'ışk içinde tol / kim yitürür 'ākıbet maqşūda bu busu **seni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [seni, -i]

ey göngül maṭlūbı çün her yirde ḥāzırsın maṅa / gāfil olma kim aparur nāgehān bu su **seni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [seni, -i]

ten kaydın üzgeç irdi göngül vaşla **sen** dağı / ey cân vişāling ister iseng yüz aning kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [sen,]

Hidāyet men'-i zāhid itme kim haq / **sanga** zühd ānga cām-ı bāde virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [sanga, -a, -]

Hidāyet dem-bilā-dem gam çekersin / bu yükler çekmege yoğdur **sanga** tay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [sanga, -a, -]

dün dişledüm lebinı Hidāyet gülüp didi / **sen** teg cihānda tūti-yi şeker-şiken hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [sen,]

bedenin şordum aning kim nedür ey dil didi kim / ey Hidāyet ne diyem men **sanga** cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [sanga, -a, -]

dil menden istedüng başla cân dağı **sening** / dönmen ne ise sen büt-i dil-ıvāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [sening, -ing]

sen kim ü adını anung adamek / zerre kim ü gün şıfatın söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [sen,]

sağınma sözümi kim aldamekdür / işitmek **senden** ü menden dimekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 10). [senden, -den]

ger fānī iken ister iseng bākī ola **sen** / ihlāş ile gelgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 9). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (aşık, aşığın gönlü).

boyı sözini söyleme zülfi teg ey göngül / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi **sanga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [sanga, -a]

boyı sözini söyleme zülfi teg ey göngül / **sen** kimsin ü kim itdi digil bu sözi sanga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [sen,]

la'li didi gönglüng kaçır zülfi didi kim men zamān / baş oyna ey dil cân ile gör kim zamāningdur **sening** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [sening, -ing]

bu dīde-i pür-nemle cân içen tufeylingdür **sening** / sen hod bilürsin dil-berüm nem vardur dağı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [sening, -ing]

eger inanmaz isen cezbessin **sen** şüfī / şarāb-ḥānede çek bir niçe piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [sen,]

şanma dil cevri ile **sen** gönçe dehāndan kesile / cānı kimsening ḥaçan sivgölü cāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [sen,]

hicr ile savaşur dil ü göz gözçilik eyler / **sen** sına revān şū'le-i āhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [sen,]

Hidāyet dün ötüp cân ḥālī şordung / o tende cân mı kalur **sen** ötede (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [sen,]

ey dil darıhma nāz u 'itābından ol mehing / şād ol neden ki var **seningilen** 'ināyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [seningilen, -ing, -ilen]

dil menden istedüñ başıla cān dañı sening / dönmen ne ise **sen** büt-i dil-ıvāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (göz).

ey gözüm ahtımadı ancañ **senüñ** yaşıñnı hıcr / ol **senüñ** teg çoñlaruñ ivine su kıymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [senüñ, -üñ]

sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (ey diyen, şikayet eden).

ey diyen mihr ü vefası **sanga** degmez yöri var / şäkirem cevır ü cefā ger men-i hayrāna değer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [sanga, -a]

sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (zahit, sofu).

dime zāhid ki haqqı görmek olmaz / anı görmağa **sende** ħanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [sende, -de]

zāhidā zūhd ü **sen** Hidāyet ü 'ışk / ki leküm dīnüküm ve līye dīni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [sen,]

sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (gönül).

çün mañga **senden** gelür ey cān elem / cevırüñ ilinden ne şikāyet kılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [senden, -den]

sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (âşık er).

güneş teg tevsen-i çerħa **sening** teg çılmadı bir er / egerçi görđi çoñ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [sening, -ing]

sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (fıkıh bilgini).

eyler belā oñın çekesin sīneden faķih / ger men Hidāyet'üñ **sanga** göñlindekin diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [sanga, -a]

uymazam sözüñge git ey zāhid / sen teg ola o kim **sanga** uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [sanga, -a]

uymazam sözüñge git ey zāhid / **sen** teg ola o kim **sanga** uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [sen,]

sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (arkadaş, dost).

ey cān nedīmi şorma meni kim ne demde-em / hem-dem ğam oldı göñlüme **sensiz** ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [sensiz, -siz]

sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (Mecnun; Hidāyet).

gördi âşûfte Hidāyet'i bürüp zülfin didi / umma ey Mecnûn **seningcün** fikr-i zencîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [seningcün, -ing, -cün]

sen: Teklik ikinci şahıs zamiri (felek).

ey felek **sen** teg cihānda niçe ser-gerdān girüp / men Hidāyet kimi dāyim hāsir ü mağbūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (sevgilinin köpeği).

kime hālīm bildürem ey yār iti bir söyle kim / bu ışıkde **sendin** özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [sendin, -din]

her kişi bir kimseye kurbān olur / gel berü kim men **saṅa** kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [saṅa, -a]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (müdde'î).

dün kapungdan yüz çevirdi müdde'î mendin didim / çoḫlaruṅ munda kâfâsın görmişem bir daḡı **sen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Nil).

bir kez ḫayāl ile **seni** kuçsam didim Nîl'e / başdan Hidāyet itdi gider bu ḫayālūṅi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [seni, -i]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (takdir, yazgı).

eger zencîre çekdürse meni **sen** teg kâra zülfi / n'ola her ḫanda kim vardur çekerler şîri zencîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (bağ, bahçe; sevgili).

gözlerüm suyn gören la'li ḡamındın dir maṅa / küfr ola bî-hüde gizmek istemek her sū **seni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [seni, -i]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (sevgilinin saçı).

dām-ı ḡamdın bulmadım bir dem Hidāyet teg ḫalāş / tā ki gördüm bir naẓar ey 'anberîn ḡisū **seni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [seni, -i]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (mana, hakikat).

seni görmeklik içün ey gül-i ma'nî çemeni / kirpügüm daḡı olupdur maṅa gözüm tikenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [seni, -i]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (ilim isteyen, ilmi talep eden).

kaş çatma talebden ki **şanga** gevher-i ma'nî / 'işmet tarafından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 3). [şanga, -a]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Eşref-i mahlukat).

gördi melâyik **seni** kıldı sücûd / özünge şağınmaz iken bî-vücûd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [seni, -i]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (felek).

ey gün ü ay hâdim ü haylünge **senüng** / cân u cihân barça tufeylünge **senüng** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [senüng, -üng]

ey gün ü ay hâdim ü haylünge **senüng** / cân u cihân barça tufeylünge **senüng** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [senüng, -üng]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Dünyalık sınavı çok olan).

'adl **sanga** sūr ide mâtemleri / niçe ki dutdunğ duta 'âlemleri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 59). [sanga, -a]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Âşığın inlemesi).

yarıp ey nâle boğazdan çekil âhîr göreym / **sanga** kim didi figân eyle meni 'âleme çağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [sanga, -a]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (parlak, ay).

ay yüz n'ola şarardunğ ise kaşı ğamından / **sen** teg yüz onunğ kaşlarınınğ yayına kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (Rakip).

görsed diding ne gelse ilüngden manğa rakīb / ger Taŋrı koysa ölmez isem görsedem **sanga** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [sanga, -a]

sen yârdan gelür niçe ağıyardan kaçam / tedbîr yoğ durur yiticağ Taŋrı'dın belâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [sen,]

yâr itile menüm arama girme ey rakīb / men bile-em anunğla yörü it **sanga** nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [sanga, -a]

sınadunğ özünge ağıyar Hidâyet'le üküş / savuş imdi dimiş olam **sanga** çoğ itme savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [sanga, -a]

dinglemen dir idi ağıyar Hidâyet sözünge / tâ ki **sen** söz ile söz başladunğ ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [sen,]

dün selâm eylegeç keserdüm idür / **seni** ger olmasaydı haqq-ı selâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [seni, -i]

dur yāra karşı tise Hidāyet **sānga** rakīb / kim men' ide seni ki kış olğaç gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [sānga, -a]

dur yāra karşı tise Hidāyet sānga rakīb / kim men' ide **seni** ki kış olğaç gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [seni, -i]

sānga düşmez rakīb yār yiri / er gerek kim otura er yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [sānga, -a]

tig ile budarlarım mendendir ol kaşşāb-ı dūn / dōnmegüm yoğ **sen** bil ittim tā bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [sen,]

sen: Teklik ikinci kişi zamiri (aşık, aşığın gönlü).

kılduğca gam oğına nişāne göngül **seni** / kaṭ'-ı ümīd eyleme kim imtiḥān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 4). [seni, -i]

senā: Övme, övüş, methetme.

ḥamd ü **senā** mübdī'-i bī-ālete / muḥterī'-i bī-ğaraḡ u 'illete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 1). [senā,]

seng: Taş.

aldı benim gönglümni bir şūḥ-ı seng / şīşe-i nāmūsumıza vurdı **seng** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [seng,]

seng-dil: Taş kalpli, acımasız II / Sevgili.

ey **seng-dil** yakın ki kıla rahm ḥāṭırūḡ / ger men sānga göngüldegi derd ü gamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [seng-dil,]

tīgīḡla sansan ölmeyen irmez çü vaşlīḡa / ey **seng-dil** Hidāyet'e rahm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [seng-dil,]

seng-i siper: Siper taşı.

yağış teg ger seper ol Türk nāvek / Hidāyet virme yan **seng-i siper** kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [seng-i siper,]

sep-: Atmak, serpmek, saçmak, dökmek.

sep göngül dūlāb-ı çeşmüḡden su ḥāk-i rāhına / yār ilen tā dimesünler kim arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [sep, -üḡ, -den]

karşısına siper kimi gögsin girer göngül / kirpük oḡın kaşın yayı her niçe kim **seper** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [seper, -er]

şorduğca lebin ḥālin yanar dil-i mecrūḡım / bir yaraya kim **sepseng** elbette nemek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [sepseng, -se, -ḡ]

yağış teg ger **seper** ol Türk nâvek / Hidâyet virme yan seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [seper, -er]

ğamzelen kan töker şorar leb ile / yaralar cânı duz **seper** yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [seper, -er]

sepil-: Serpilmek, saçılmak.

gel ey içmiş bu gün ğaflet şarâbı / **sepilmiş** yüzünge şûr u şarâbı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [sepilmiş, -miş]

serâb: Uzaktan su gibi görünen çorak yer; ılgım; öteki dünya.

la'lüngden özge teşne-i dîdârunga müdâm / ger âb-ı hıız olursa görünür **serâb** aŋga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [serâb,]

ser-çeşme: Suyun çıktığı yer.

kad-i servüng hayâlınden bu çeşmüm / iki **ser-çeşme** iken oldılar çay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [ser-çeşme,]

ser-çeşme-i çeşm: Göz pınarının başı.

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyun ta'rîf gel / şimdi gör kim ol bulağdan su yirine kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [ser-çeşme-i çeşm, -üm]

ser-dâr: Önder, önde gelen.

başum kesüp yâ Rab n'ola çekse melâmet dârına / tâ halk-ı 'âlem bile kim 'ışk ehlining **ser-dâriyam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [ser-dâriyam, -ı, -y, -am]

ser-gerdân: Şaşkın; perişan.

ey felek sen teg cihânda niçe **ser-gerdân** girüp / men Hidâyet kimi dâyim hâsir ü mağbün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [ser-gerdân,]

ser-geşte: Başı dönmüş, şaşkın.

ger çerh dahı men tegi **ser-geşte** olmasa / bu ağıladuğı pes ne durur âh u nâlesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [ser-geşte,]

serhoş: Sarhoş.

ne **serhoşlardur** ol gözler yüzünglen kaşlaruŋlan kim / güle karşı çekerler mi hemişe ikki zevrakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [serhoşlardur, -lar, -dur]

ser-hoş: Sarhoş.

ol ikki nergis ögende göngül biryân olur 'âşık / ağırlar ikki **ser-hoşnı** görüng bir şiş kebâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [ser-hoşnı, -nı]

sākīyâ söyledüm ol ser-hoşa az vir ayağ / ey Hidāyet didi ol yaḥşı ki tiz **ser-hoş** ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [ser-hoş,]

sākīyâ söyledüm ol **ser-hoşa** az vir ayağ / ey Hidāyet didi ol yaḥşı ki tiz ser-hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [ser-hoşa, -a]

ser-hoş ol-: Sarhoş olmak.

ser-hoş olup sīm üze çoḥ tökme la'l / saçma güher yaşunga ḫurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [ser-hoş ol-, -up]

ser-i kū: Yanı başında, gözünün önünde, yanında; sevgilinin mahallesi.

anča ḳan yaş töküpdür ser-i kūyında gözüm / kim öten ol ser-i kūdan etegi ḳana deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [ser-i kū, -dan]

anča aḥıttı yaş Hidāyet ki cāmıdın / ḥāşāke bengzer ol ser-i kūdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [ser-i kū, -dan]

ser-i kūy: Yanı başında, gözünün önünde, yanında; sevgilinin mahallesi.

yir yoḥ ser-i kūyında ḳadem başmağa anıng / çoḥ cān u göngülden ki be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [ser-i kūy, -ı, -n, -da]

varmağ ister ser-i kūyına Hidāyet gönglüm / meyl-i bülbül n'ola ger cānib-i gül-zāra ḳılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [ser-i kūy, -ı, -n, -a]

ey ki söylersin ser-i kūyından anıng yörü var / hıç gördüng mi ölerden şongra kim ḳurbân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [ser-i kūy, -ı, -n, -dan]

ser-i kūyında ḥāk oldı Hidāyet āḥir-i 'ömri / belı her neste kim vardır olur öz aşlına rāci' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [ser-i kūy, -ı, -n, -da]

muḳīm ile vü şıdk ile ser-i kūyında ey şāhā / olursam ḥāk ol dem hem işikıng yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [ser-i kūy, -ıng, -da]

zāhid ser-i kūyından anıng gitdi Hidāyet / cennet sarı vardı ne 'aceb oldısa güm-rāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [ser-i kūy, -ı, -n, -dan]

ser-i kūyından eserdi getirüp bû-yı nesīm / düstlar çäre nedür şimdi bulunmaz eşeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [ser-i kūy, -ı, -n, -dan]

anča ḳan yaş töküpdür ser-i kūyında gözüm / kim öten ol ser-i kūdan etegi ḳana deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [ser-i kūy, -ı, -n, -da]

ser-i mû: Kıl ucu.

za'if oldı Hidāyet tār-ı zülfıng hicrilen şöyle / ki ger mûr üsne minse bir **ser-i mû** anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [ser-i mû,]

çekmezüz baş u Hidāyet **ser-i mū** tīgından / kılıcadur boynumuz ol mūy-miyān her ne kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [ser-i mū,]

ser-i zūlf: Sevgilinin başındaki saç.

darar göngüli her yāngadan yüz ğam u miḥnet / her gāh ki meşşāta ser-i zūlfingī darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [ser-i zūlf, -ing, -i]

ser-i zūlfeyn: Başın iki tarafından sarkan saç.

ser-i zūlfeyni ey meşşāta kesme / k'idersin 'āşıkīng 'ömrini kūtāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [ser-i zūlfeyn, -i]

ser-küb-ı geylān: Gilan (eyaletinin) başa vurulan şeyi.

ne yalguz toprağıdur kuḥl-ı biniş taht-ı Tebriz'e / çi cāy toprağı kim daşı hem ser-küb-ı Geylān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [ser-küb-ı geylān, -dur]

ser-menzil: Durak yeri.

gördi peykānlar göngülde göze mihrīng kıldı mīl / şandı bu **ser-menzil** andan olalı ḥāşākreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [ser-menzil,]

serpe şal-: Sıyrmak, sıyırıp açmak.

görende fāriğ u āzād ḥātırım ğamdan / ḥaşan ki serpe şalurdum niķābı çihremden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12). [serpe şal-, -ur, -du, -m]

ser-sām: Sersem, düşünmeden hareket eden, ne yaptığının farkında olmayan.

zāhide **ser-sām** söylersem meni 'ayb eylemeṅ / sıvmemek maḥbūb u mey fi'li nedür sersāmlığ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [ser-sām,]

ser-sāmlığ: Sersemlik.

zāhide sersām söylersem meni 'ayb eylemeṅ / sıvmemek maḥbūb u mey fi'li nedür **ser-sāmlığ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [ser-sāmlığ,]

ser-sebz ol-: Yeşermek, yemyeşil olmak. II Ömrü tazelenmek, uzun yaşamak.

nihāl-i 'ömrüṅ olsun ser-sebz ü ḥurrem / yitürsün mīve-i devlet dem-ā-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 29). [ser-sebz ol-, -sun]

hemīşe tā nihāl-i feth ü iķbāl / zafer bağında ser-sebz ola ḥoş-ḥāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 28). [ser-sebz ol-, -a]

ser-tā-kadem: Baştan ayağa, baştan aşağı, tamamen.

niçe servüm lâle teg şol yaŋgağunğ şevkıyılan / kan yaş ile dem-be-dem **ser-tâ-ka-dem** gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [ser-tâ-ka-dem,]

serv: Selvi ağacı, boyunun uzun olması sebebiyle uzun boylu sevgiliye benzetilen ağaç.

ey bağbân şanevber ü **servüŋni** ögme çoğ / gel bir bağ ol nihâl-ka-d ü i'tidâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [servüŋni, -üŋ, -ni]

maŋa ey **serv** cemâling gül ü gülşen görünür / bu sözi kim diyerem 'âleme rüşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [serv,]

bâd esüp yaprağ güli örter teg âhımdın bu **serv** / il yüzine dutuban menden ne pinhân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [serv,]

ka-dı üstinde zülfeyni şanasıŋ / yuva bir **servde** dutmış iki dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [servde, -de]

niçe **servüm** lâle teg şol yaŋgağunğ şevkıyılan / kan yaş ile dem-be-dem ser-tâ-ka-dem gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [servüm, -üm]

o **serv** bağda çü gülgeşt ider Hidâyet yiter / tiken yapuşmaya nâ-geh biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [serv,]

lâf urur çoğ yaşamış **serv** didim ka-ding ile / gam degül 'aqlı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [serv,]

ne yirıŋ k'ol perî öter yirine / lâle vü **serv** ü gül yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [serv,]

çemân görgeç ka-ding gülşende didim / çemende **serv** kim gördi çemende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [serv,]

'aceb belâ ki göŋülle ħalâyık ilinden / ne ayru vara bilürem o **serv** ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [serv,]

serv kim gördi ki gül-berg-i tarî göŋlek ide / kuça gül-bergi onunğ 'işret idüp nestereni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [serv,]

ey göŋül ka-din anıŋ **serv** ile şimşad oğıduŋ / biyle sözler dime ey himmeti kütâh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [serv,]

serv ayağında ka-diçün yaşımı görgeç revân / bağbân büstândaki âb-ı revânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [serv,]

revân ol sū-be-sū gülşen-be-gülşen / ka-dem başma meger bir **serv** ü süsen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 2). [serv,]

serv-i büstân: Bostan servisi. II Sevgilinin selvi boyu.

rüzgârın çoğ süren karı kimi kim fikr ide / tipredür başın bu ħâlet içre **serv-i büstân** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [serv-i büstân,]

serv-i çemân: Nazla salınan servi. II Sevgili.

ey sidre boylu görmedi gâyetde müntehâ / naḥl-i ḳaddüñg kimi daḥı **serv-i çemân** çemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [serv-i çemân,]

serv-i cüy-bâr: Irmak (kenarındaki) servi (sevgili bağlamında).

ḳaddi 'aksi gözde serv-i cüy-bârımdur benim / ṭurresiniñ târesi müşk-i Tatarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [serv-i cüy-bâr,]

serv-i himmet-i şâh-ı cihân: Cihan padişahının himmet servisi.

gül geçüp gül-zâr otursa n'ola çün pâyendedür / 'âleminñ bağında **serv-i himmet-i şâh-ı cihân** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 6). [serv-i himmet-i şâh-ı cihân,]

serv-i hırāmân: Salınarak yürüyen servi.

dise sünbül mi yâ bir bağ-ı reyḥân kâkülüñg / yoḥsa bir ṭāvus u bir **serv-i hırāmân** kâkülüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [serv-i hırāmân,]

serv-i kad: Servi boylu.

gözden ırağa salma meni âb-ı dîde teg / ey **serv-i kad** ki ḥancaru varsanğ ḳademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [serv-i kad,]

serv-i ra'nâ: Güzel, hoş servi.

ḳâmetüñg görsedüben kıl naẓar aḥvâlîme kim / **serv-i ra'nâ** çağı vü nergis-i şehlä demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [serv-i ra'nâ,]

serv-i revân: Yürüyen servi II Salınarak yürüyen uzun boylu sevgili.

baḥ Hidâyet başuñg üsne durur ol **serv-i revân** / niçe olmaya inğen baş götür ü Tanğrıya baḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [serv-i revân,]

göñglüm şanemâ kevn ü mekândan seni ister / ey **serv-i revân** dünyede sen-sin manğa dil-ḥvâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 2). [serv-i revân,]

su kırağına meger kim ola şol **serv-i revân** / gör Hidâyet ki gözüm suyu ne sâyil ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [serv-i revân,]

ey bād-ı şabâ göricek ol serv-i revânı / söyle ki be-gâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 1). [serv-i revân, -ı]

serv-i sehî: Servi gibi uzun ve düzgün boylu.

raḳş ider **serv-i sehî** bağda belî âheng ile / başına ebr-i bahârı dūr-feşân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [serv-i sehî,]

serv-i semen-ber: Göğsü yasemin gibi beyaz olan servi boylu.

titredür cân riştesi cismümde her geh daṅg yili / zülf-i dil-bendīṅni ey **serv-i semen-ber** tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [serv-i semen-ber,]

serv-i sīmīn-ber: Gümüş göğüslü servi. İl Sevgili.

bir **serv-i sīmīn-ber** k'anuṅ cân u dil ilen yāriyem / ḥvān-ı vişālinden anıṅ fikrim budur kim yāriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [serv-i sīmīn-ber,]

ser-zemīn: Başını yere koyan.

koydı başın Hidāyet ol kūda / görmedi çün bu **ser-zemīnden** yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 7). [ser-zemīnden, -den]

sevāb: Sevap, mükāfat, hayır.

oldum ol kapuda maḥrūm yüzüṅ görmeyüben / Ka'betu'llāhda neden ḥayr u **sevāb** oldu ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [sevāb,]

sevād eyle-: Karalama, yazma.

kāfūr üze müşk ile sevād eylemedüṅ hīç / bir nāme ile bendēṅi şād eylemedüṅ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [sevād eyle-, -me, -dū, -nḡ]

sevād-ı zülf: Saçın siyahı.

ne diyem şol sevād-ı zülfi içün / meni mecnūn kılan bu sevdādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [sevād-ı zülf, -i]

sevdā: Aşk, sevgi; istek, heves.

ne diyem şol sevād-ı zülfi içün / meni mecnūn kılan bu **sevdādur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [sevdādur, -dur]

kaş u gözünḡ **sevdāsılan** cānā Hidāyet dün ü gün / geh sācid-i mescid olur geh sākin-i meyḥānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [sevdāsılan, -sı, -la, -n]

maṅa öğretmeṅiz ol kūyda cân şatmegi kim / zülfi **sevdāsiyla** çoḡdan olubam sevdāyī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [sevdāsiyla, -sı, -y, -la]

sevdāya düş-: Aşık olmak, bir varlığı yahut sevgiliyi çok sevmek, tutulmak.

ger Hidāyet düşerse sevdāya / şol ḥaṭ-ı 'anberī isi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 5). [sevdāya düş-, -er, -se]

sevdāyī: Sevdalı, tutkun, vurgun.

her laḡza seninḡ ḥayālīṅ ilen / **sevdāyī** göṅül bir özge bāzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 4). [sevdāyī,]

sevdâyî ol-: Aşka düşmek, sevdalanmak.

maṅa öğretmeṅiz ol küyda cān şatmegi kim / zülfi sevdâsıyla çoḡdan olubam sevdâyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [sevdâyî ol-, -ub, -am]

seyl: Sel. II Gözyaşı.

didüm ey gün yüzüṅgi görset gözimden nem gider / didi ger sen teg yüzi **seyl** ahıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [seyl,]

seyl ahıtdı vü gözüm kaldı çü bir dem sensiz / gör ne tūfān ola ger bir niçe gün biyle kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [seyl,]

seyl-āb-ı ğam: Gam seli. | | Dertten dolayı sel gibi gözyaşı akıtmak.

göz teg yüz ile kim ki diler āšnālğı / seyl-āb-ı ğamda söyle yōri yüz anıṅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [seyl-āb-ı ğam, -da]

seylāb-ı hūn: Kan seli.

ḡaṭṭ-ı sebziṅ her ḡaçan ol la'l-i ḡandāndan çıḡa / her yaṅa seylāb-ı hūnı çeşm-i giryāndan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [seylāb-ı hūn, -ı]

seyl-āb-ı hūn: Kan seli.

bu nev' ilen ki dīdelerüm kanını tōker / tiz günde ġarḡa eyleye **seyl-āb-ı hūn** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [seyl-āb-ı hūn,]

seylāb-ı miḡnet: Eziyet seli.

çevürdi cevrümi **seylāb-ı miḡnet** / ġarīḡ itdi meni ġarḡāb-ı miḡnet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 10). [seylāb-ı miḡnet,]

seyl-i sirişk: Gözyaşı seli.

seyl-i sirişkim ile yağış kıldı mācerā / utanmadı o kaṭre dengizden zihī ḡayā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [seyl-i sirişk, -i, -m-im]

yüz üsne düşer kaṭre urup seyl-i sirişkim / çoḡdan ki rikābungda senüṅ kaṭre yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [seyl-i sirişk, -i, -m]

seyl-i sirişk ile düredürler cihāna naḡb / oḡşandılar görüṅ iki niḡāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [seyl-i sirişk,]

seyr: Seyretme, izleme, bakma.

atlandı meger **seyr** için ol şāh-süvārum / kim her yaṅadan na'ra gelüp yiri yōridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [seyr,]

Hidāyet girse **seyr** için o nesrîn bir gülistāna / yüzinden gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [seyr,]

seyr id-: Bakmak, temaşa etmek.

hancaru kim seyr idip şol hūblara sultān yörir / gevdesin terk idūben o gice yüz mīng cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [seyr id-, -ip]

seyyid: Efendi, bey, ileri gelen.

cemālīng ayını ger **seyyidimdin** görse / muṭī'i ola ḥamu da'vīsi siyādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [seyyidimdin, -im, -din]

sezā: Mūnasip, yaraşır, uygun.

men menligimdenem bu melāletlere **sezā** / menden ne ḳutlu gün ola kim alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [sezā,]

sīb-i şifāhān: Isfahan elması.

her dem nigārīn barmağūng başma turunc ğabğaba / taḳdīm kılma funduḳı **sīb-i şifāhān** üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [sīb-i şifāhān,]

şidk: Bağılılık, sadakat.

muḳīm ile vū **şidk** ile ser-i kūyīngda ey şāhā / olursam ḥāk ol dem hem işikīng yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [şidk,]

pā-māl ola Türk ü 'Acem içinde Hidāyet / baş oynamayan **şidk** ile şāh-ı 'Arab için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [şidk,]

sidre: Yedinci kat gökte bulunan makam.

ey **sidre** boylu görmedi ğāyetde mūntehā / naḥl-i ḳaddūng kimi daḥı serv-i ḥemān ḥemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [sidre,]

sidre ḳadūngüz şānına inmedi hemīn bes / tūbī Lehebīng āyeti indi hem o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [sidre,]

şifat: Hal, nitelik, suret, şekil, varlık, kılık.

ger fil çekse mūr **şifat** nā-tüvān olur / ğam yüki kim Hidāyet ḥūnīn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [şifat,]

Hidāyet ḳatna sen şūḥūng **şifātı** / degül ḥaḳḳa'l-yaḳīn 'ayne'l-yaḳīndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 5). [şifātı, -ı]

ḥaḳḳīng **şifātını** görübem sen nigārda / ol veche nāzıram men o naḳş u nigārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [şifātını, -ı, -n, -ı]

'uṣṣāk ʔarīk ile sülük itmedi hergiz / hīç dutmadı insān **şifatını** bu behīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [şifatını, -ı, -n, -ı]

biyle kim şevk odı cānımda yanar şem' **şifat** / 'aceb ola bu gice ger yitüre dānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [şifat,]

sen kim ü adını anuṅ adamek / zerre kim ü gün **şifatın** söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [şifatın, -ı, -n]

şifāt kıl-: Benzetmek, birini bir şeye yakıştırmak, vasıflandırmak.

ķara zülfüṅ ki deger la'line her laḥza anıṅ / ne şifāt ile kılam vaşfını kim cāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [şifāt kıl-, -am]

şifat-ı ḥaṭ: Ayva tūyünün varlığı.

tā gördüm ey şanem ruḥ-ı ferḥunde fālunḡi / cān ile söyleyem **şifat-ı ḥaṭ** u ḥālünḡi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [şifat-ı ḥaṭ,]

şıḡın-: Sıḡınmak.

tā seni buldı göṅḡül geṭti ḥamu 'ālemdin / ḥaḡķa her kim **şıḡına** cümle cihāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [şıḡına, -a]

şıḡır: Geviş getirenlerden, boynuzlu büyükbaş evcil hayvanların genel adı.

şordum faḡīhe ḥāli nedür cān ḡuşına yār / didi ne bilsün ol **şıḡır** anı ki dānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [şıḡır,]

şıḡıs-: Ancak sıḡmak, güçlkle sıḡmak.

sıḡışmas nāmede şerḡ-i cüdāyī / Hidāyet nāme gönderme özüṅ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [sıḡışmas, -mas]

siḡr: Büyü, efsun.

egerṭi gözlerünḡdür başılan **siḡr** / dil almaḡda ḡaşunḡdur andan üstün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [siḡr,]

dün Hidāyet'den o göz almişıdı **siḡr** ile cān / şimdi yüz luṭf ile ister kim anıṅ göṅḡlin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [siḡr,]

sikender-i devrān: Devrin İskender gibi hükümdarı.

cihāna virme göṅḡül kim koyup gider anı / eger **Sikender-i devrān** u ger Süleymān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [sikender-i devrān,]

sil-: Bir şeyin ıslaklığını gidererek kuru duruma getirmek; üzerine genellikle bir bez sürterek tozlarını, kirlerini almak veya parlatmak.

silmeṅ ayağı yüzini yüzden kim öldürür / âhir nefes kefende 'abîr ile 'anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [silmeṅ, -me, -ṅ]

çoḥ göṅgüller ki bu gün ol gözi ḥün-ḥvâre **sile** / ger işâret kıla bir ğamze-i ḥün-ḥvâresile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [sile, -e]

gök yağlıḡ ile kaşın ucını **silicaḡ** yâr / gün gökde yaşundurdu yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [silicaḡ, -icaḡ]

silsile-i mû: Kıl silsilesi. II Ayva tüyü.

yüzüṅde kim ol **silsile-i mû** düşünüpdür / gül üsne saḡın sünbül-i hoş-bû düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [silsile-i mû,]

sîm: Gümüş, gümüşten yapılmış.

dünyâ vü zer ü **sîmine** aldanma Hidâyet / maṭlûbungı bulgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 11). [sîmine, -i, -n, -e]

sîm: Gümüş, gümüşten yapılmış. II Gözyaşı.

zer-çihrede ger dîde yaşım **sîmi** yörüdür / yüzüṅden ıraḡ ey büt-i gül-çihre yörü dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [sîmi, -i]

yaşlu yüzüme gülme Hidayet ki bu durur / 'ışkında ḥâsıl eyledüğüm **sîm** ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [sîm,]

'aks ile düşüpdür benim ile felek işi / men **sîmi** zer üsne tökerem ol zeri sîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [sîmi, -i]

sîm: Gümüş, gümüşten yapılmış. II Yüz, çehre.

'aks ile bildürür saṅga yüz üzre yaşımı / bu **sîm** şafḥası ki dağılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [sîm,]

ser-ḥoş olup **sîm** üze çoḥ tökme la'l / saçma güher yaşuṅga ḡurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [sîm,]

'aks ile düşüpdür benim ile felek işi / men sîmi zer üsne tökerem ol zeri **sîme** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [sîme, -e]

sîm-ber: Gümüş göğüslü.

sen **sîm-berüṅ** eylesen işâr ayaḡına / yaş gevherini duta ḡamu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [sîm-berüṅ, -üṅ]

dirmesün müdde'î 'ömri budağından beri kim / bir nâzar koymadı baḥma berisin **sîm-beri** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [*sîm-beri, -i*]

sîmîn-ber: Gümüş göğüslü II gerdanı beyaz sevgili.

ger Hidāyet dîdeden dūr oldu ammā her nefes / şanma ol leb zikri ey **sîmîn-ber** ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [*sîmîn-ber,]*

yöri ey dil âteş ü âh ile kayḡu daşını / küre-i miḥnetde her **sîmîn-ber** içün mûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [*sîmîn-ber,]*

sîmîn-ten: Teni gümüş gibi beyaz olan.

yolunḡadadur bi'llāh fidā rūḥ u revān-ı rūşenim / ki gāh topraḡdan götür luṭf ile ey **sîmîn-tenim** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [*sîmîn-tenim, -im*]

sîm-ten: Gümüş tenli.

kesdürdi Hidāyet yüzini tiḡ-ı ḡam ilen / ol **sîm-ten** ili ḡamu işde keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [*sîm-ten,]*

sin-: Kırılmak, bozguna uğramak.

hicr ile savaşur dil ü göz gözçilik eyler / sen **sina** revān şū'le-i āhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [*sina, -a*]

sin: Mezar, kabir.

melālet ile göṅül oldu bes perīşān-ḡāl / şabāḡ **sinlere** vardum berāy-ı def-i melāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 2). [*sinlere, -ler, -e*]

sina-: Sinamak, denemek, tecrübe etmek.

sınadunḡ özünḡi aḡyār Hidāyet'le üküş / savuş imdi dimiş olam saṅḡa çoḡ itme savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [*sınadunḡ, -du, -nḡ*]

sîne: Göğüs, koyun, kalp, baḡır. || Divan şiirinde duyguların algılandığı yer olarak düşünülür. Acı, ızdırap, heyecan vs. burada hissedilir. Sevgilinin göz ve gamze okları orayı yaralar. Daḡlama yaraları, diken ve taş yaraları orada açılır. Aşık sinesinde sevgilinin okunu, aşkını, saçını saklar. Aşıktaki sîne bazen bir mum, bazen ocak, bazen micmer olur. Bu durumda aşıḡın baḡrında yanan aşk ateşi kendini belli eder. Bazen saray olur, bazen sevgilinin hayal yurdunu, bazen de mushaf olur içinde ayetler yazıldığını anlatır.

āhımla çıḡdı **sînem** odından şerāreler / ol ikkiden düzöldi gök ilen sitāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [*sînem, -m*]

bu nev' kim odlar yanar tâb-ı ruḡından **sînede** / nā-gāḡ āhımdın göre 'ālem tutuşmuş yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [*sînede, -de*]

çıhardı başıma dün **sīneden** buḥār çağır / getürdi yir yüzi gülçün mānga bu ḥār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [sīneden, -den]

ruḥsārını görgeç cān ile ciger yanar / kirpüklerini ānggaç **sīnemde** yürek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [sīnemde, -m, -de]

şevk-ı rūyīngdan göngüldür közden âteş-nâkrek / ḥasretinden **sīne** hem per sīnesinden çâkrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [sīne,]

şevk-ı rūyīngdan göngüldür közden âteş-nâkrek / ḥasretinden sīne hem per **sīnesinden** çâkrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [sīnesinden, -si, -n, -den]

eyler belâ oḥın çekesin **sīneden** faḳīḥ / ger men Hidāyet'üñ sānga gönglindekin diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 5). [sīneden, -den]

çekdi **sīnemden** oḥın dil-ber ü peykān ḳaldı / ger göngül gitti ise yüz şükr ānga kim cān ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [sīnemden, -m, -den]

sīneme çek-: Kötü bir davranış, söz veya olaya ister istemez katlanmak.

bir dāğ kim firāk-ı ruḥūñ çekdi sīneme / dözmez o dāğ-ı ḥasrete ey lāle yüzlü dāğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [sīneme çek-, -di -m, -e]

sīnuḥ: Kırık, bozuk.

kaş ucın gösderüp dil aldı ol ay / meni nādān görüp şatdı **sīnuḥ** yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [sīnuḥ,]

sipāhi: Asker gibi.

gizüp ilden ile yağlıḡ lebinden būseler cırlar / görüñ nāzūk ḥayālın kim 'aceb **sipāhī** yağlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [sipāhī,]

siper: Ardına gizlenecek, ardına sığınacak şey, kalkan.

karşusına **siper** kimi gögsin girer göngül / kirpük oḥın kaşın yayı her niçe kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [siper,]

sipīde dem: Sabahleyin.

sipīde dem ki eserdi nesīm-i bād-ı şimāl / didim mānga meger ervāḥdan irişe meded (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 3). [sipīde dem,]

sipih: Gök. II Gökte bulunanlar.

müdām cevır ü cefā yayını **sipih** ḳurar / belâ çeküp oḥını kime oḡrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [sipih,]

sīrāb ol-: Susuzluğu gidermek.

şordüğümça leblerüñgi olmadum sırâb men / gerçi la'ling teşnelik kesmek durur hâşiyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [sîrâb ol-, -ma, -du, -m]

sır(r): Sır, giz, esrar.

gidüpdür cân u dil yanar ğamunġla kimse bilmez kim / nedür **sırrı** bu cân-bâzunġ nedür hâli bu dil-süzünġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [sırrı, -ı]

yâ Rab anıñ aġzınıñ **sırrın** mañğa mefhûm kıl / yâ benim bûd u cûdım aġzı teg ma'dûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [sırrın, -ı, -n]

danışmazam dehâni sözi 'aql u dânişe / her câhil ile **sırrı** kimesne ne danişa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [sırrı, -nı]

bu şükri maẓharınıñ aġzı **sırrını** ne bile / gönġül ki bilmegine 'acız ider velî ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [sırrını, -ı, -n, -ı]

dañ yiline fâş itdi saçıñ **sırrın** o şâne / yâ Rab kesilüp dili onunġ dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [sırrın, -ı, -n]

sırr-ı ene'l-hak: Allah'ta bir olma düsturunun sırrı.

gönġül Manşûr teg oldunġ çü yârünġ vaşlına vâşıl / demidür ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-hakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [sırr-ı ene'l-hak, -dan]

sırr-ı ğayb: Bilinmeyenlerin sırrı.

dehâniñ remzini hem sen bilürsenġ / ki sırr-ı ğaybdın Tanġrıdur âġâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [sırr-ı ğayb, -dın]

sitâre: Yıldız. II Gözyaşı.

âhımla çıldı sînem odından şerâreler / ol ikkiden düzüldi gök ilen **sitâreler** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [sitâreler, -ler]

od yanmasa külden niçe bir bir görünür köz / gökte bulut olsa görünür eyle **sitâre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [sitâre,]

sitem: Haksızlık, zulüm, eziyet.

cevrin diyem cefâları yoġsa **sitemleri** / çoġdur munıñ kimi hüneri hangısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [sitemleri, -leri]

dûd u endûh u belâ vü **sitem** ü miñnet ü ğam / yana cân ülkesini puzmaġıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [sitem,]

siv-: Sevmek, aşık olmak.

cân oyna vü şor yâr lebi 'ışkıla ey dil / kim 'âşıq-ı cân-bâz olanı yaġşı **siver** yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [siver, -er]

yāring ğamı **sivdi** meni men hem anı **sivdüm** / koyuñg biz ikini bire ki **siven** **siveningdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [sivdi, -di]

yāring ğamı **sivdi** meni men hem anı **sivdüm** / koyuñg biz ikini bire ki **siven** **siveningdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [sivdüm, -dü, -m]

yāring ğamı **sivdi** meni men hem anı **sivdüm** / koyuñg biz ikini bire ki **siven** **siveningdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [siven, -en]

yāring ğamı **sivdi** meni men hem anı **sivdüm** / koyuñg biz ikini bire ki **siven** **siveningdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [siveningdür, -en, -ing, -dür]

şāha kıl olup geĉti Hidāyet dil ü cāndan / kim şāhı **siven** ikki cihān ber-ĉaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [siven, -en]

Hidāyet arı nazarlan **siv** anı tā sivsün / neden ki Tañrı siver her kimi ki ĉāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [siv,]

Hidāyet arı nazarlan **siv** anı tā sivsün / neden ki Tañrı **siver** her kimi ki ĉāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [siver, -er]

Hidāyet arı nazarlan **siv** anı tā **sivsün** / neden ki Tañrı siver her kimi ki ĉāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [sivsün, -sün]

zāhide sersām söylersem meni 'ayb eylemeñg / **sivmemek** maĥbūb u mey fi'li nedür sersāmlıĝ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [sivmemek, -me, -mek]

ey vaş iden māñga gül ü gül-zār u gülşeni / hoşdur didükleri velī göñlüm **siven** ģanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [siven, -en]

sivgölü: Sevgili.

cān gevdede sen **sivgölü** cānāne içündür / bes besledüğüm cānumı cānā ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [sivgölü,]

şanma dil cevri ile sen gönçe dehāndan kesile / cānı kimseneñ ģaçan **sivgölü** cāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [sivgölü,]

siyādet: Seyyidlik, efendilik, sahiplik.

cemāling ayını ger seyyidimdin görse / muĉı'ı ola ģamu da'vısı **siyādet** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [siyādet,]

siyām: Oruç ibadeti.

ĉün **şiyām** ayı diyüp 'özr getürme araya / sāķiyā bāde getür kim gül-i ģamrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [şiyām,]

siyehi: Siyahlık.

yüzi rūhu'llāh u zülfi **siyehidür** Mūsī / kaşı Zü'n-nün u ģara gözleri Veyse'l-Ĵarenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [siyehidür, -dür]

siyeh-püş: Karalar giymiş, yaslı, matemli.

kara hâli şol ikki kaç arasında / **siyeh-püş** teg aldı derbend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [siyeh-püş,]

şormang ol kaç u göz ü hâl ile hâlüng niçedür / n'ola hâli düşenüng munça **siyeh-püş** iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [siyeh-püş,]

siz: Çokluk ikinci şahıs zamiri (gam ile yaş).

hem-demli hem-demin diyüben şorsalar mangâ / ey gamla yaş u men dağı **siz** hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [siz,]

siz: Çokluk ikinci şahıs zamiri (can ve gönül).

iy cân u dil dehâni sözün söylerem **size** / bir dem kulağ olung ki nihânî haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [size, -e]

sög-: Sövmek; kötü söz söylemek; küfretmek.

sögdî Hidâyet'ni didi müdde'î / yâr seningle yana tahsîndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 5). [sögdî, -di]

sögmez oldung men fakîr-i bî-nevâyı bilmezem / kim didi yâ Rab sağa kim dağı ihsân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [sögmez, -mez]

soğul-: Soğulmak, kaynağı kurumak, suyu çekilmek, kuruyup akmamak .

gözüng kanım içicağ gamze tığılan **soğulur** / meger bu çağırı güçlü görür ki kıtar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [soğulur, -ur]

sögüs: Sövmek, küfretme.

men **sögüşüngden** sening ögmeğüngi fark itmezem / Tanrı sözünü edebsizlikdür itmek intiḥâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [sögüşüngden, -üng, -den]

her ilde bir **sögüş** dir ü men teg var ança kim / yâ yitmez ol dağı men-i miskîne yâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [sögüş,]

ey mangâ kahrüng âferinden yig / **sögüşüng** şehd ü engübînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [sögüşüng, -üng]

derdim ruh u lebing giderür yâ **sögüşlerüng** / gül şekker ilen olmasa nâ-çâr bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [sögüşlerüng, -ler, -üng]

sohbet: Konuşma, görüşüp söyleşme.

şohbetüng zâhid 'azâb oḥır fakîh / senden andandur girizân olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [şohbetüng, -üng]

sök- Sökmek.

vücüdüm küh-ı gam **sökmekde** şîrîn / sebaklar hüsrevim Ferhâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [sökmekde, -mek, -de]

şol- Rengini veya tazeliğini, diriliğini veya parlaklığını yitirmek.

gül-i devrâna ey dil olma hürrem / ki şongı rengi anıñ **şolacağdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [şolacağdur, -acağ, -dur]

şoñgra- Oluş, eylem vb. için daha ilerki bir zamanda.

ey ki söylersin ser-i küyından anıñ yörü var / hiç gördüñ mi ölerden **şoñgra** kim kırbân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [şoñgra,]

men öliceğ ger yüz ildin **şoñgra** dāmānıñ duta / nāgehān bir hāk-i reh bil kim gubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [şoñgra,]

vişālūñ kadri bilmez düm velikin imdiden **şoñgra** / eğer il virse ol devlet bu baş u ol ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [şoñgra,]

hanı Ferîdün u Cem ü Keykubād / kaldı olardan **şoñgra** ancağ bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [şoñgra,]

song- Son, sonra.

gül-i devrâna ey dil olma hürrem / ki **songı** rengi anıñ şolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [songı, -ı]

İmāndur o māhıñ yüzi bu **song** nefesimde / bir kimsene bulman ki mānga 'arz ide İmān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [song,]

bu nev' ile kim düstları yād idip ağlar / **song** ucu Hidāyet ölür aḥbāb gāmından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [song,]

ağyāra hemdem olma ki **song** yaman olur / yaḥşılar ile olsa yaman kimse hem-nişin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [song,]

cihān esāsınunğ aldanma lezzetine göñül / ki bala ağı katup **song** vire piyālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [song,]

cām-ı vişāl nüş ider iken irişdi hicr / devrān **songı** görüñ ne ağı katdı aşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [songı, -ı]

kaçdı senden göñül ol zülfi görüp **songı** mānga / guşşa vü miḥnet ü endüh-ı firāvān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [songı, -ı]

şor- Sormak.

şordum ki çin-i zülfine müşk-i hıṭā dimek / yā Rab ḥaṭā degül mi göñül aydı kim ḥaṭā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [şordum, -du, -m]

oḥı efgānlar kılur geçer Hidāyet **şor** neden / ḥansı yaydan güç görer yâ Rab ki men kurbān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [şor,]

şorğaç göngül lebin n'ola dirlerse gül yüzi / bīmār şerbet içse kıtarlar gül-āb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [şorğaç, -ğaç]

lebidür şun' u ağzından ḥaber virür göngül sen **şor** / menüm çün bağlanur nuṭkum bu şun'-ı ḡaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [şor,]

oḥı gitkeç yüregümden derdüm artar **şor** neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [şor,]

şorma diding mi ağzining ḥaberin / bize işim benim mu'ammādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [şorma, -ma]

şordum faḡiḥe ḥālī nedür cān kuşına yâr / didi ne bilsün ol şıḡır anı ki dānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [şordum, -du, -m]

cān istedi vişāline **şorğaç** bahā nedür / virdüm göngülle cān didi var kim bahānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [şorğaç, -ğaç]

dem görsedüp cemālini dem gizler ol **şorung** / her dem meni bir odıla yaḥmaḡ revā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [şorung, -ung]

būse istersem lebüngden göz kaḥar dil-ber **şorung** / men muniñlan sözde-em ol nişe ḥancer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [şorung, -ung]

göngül kararın u cān şabrın aldı dir ḥanı göz / didim ḥayālinge **şor** gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [şor,]

hem-demlü hem-demin diyüben **şorsalar** mānga / ey ḡamla yaş u men daḥı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [şorsalar, -sa, -lar]

bilür mi ey Hidāyet **şor** bir ol der-i kirāmı kim / dönüpdür baḥr-i 'ummāna ḡamungdan dīde-i merdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 6). [şor,]

ey cān nedīmi **şorma** meni kim ne demde-em / hem-dem ḡam oldı gönglüme sensiz ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [şorma, -ma]

şehlä gözi şayruları dirlar **şorar** yâ Rab neden / şormaz men-i mehcūrı kim çoḡdan anıḡ bīmāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [şorar, -ar]

şehlä gözi şayruları dirlar şorar yâ Rab neden / **şormaz** men-i mehcūrı kim çoḡdan anıḡ bīmāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [şormaz, -maz]

ey **şoran** kim zülf ü ḡaddi vālihi sen doğru di / egrilik yaḥşı degül men doğrısından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [şoran, -an]

duymek istersin Hidāyet ger lebi esrārını / kimseden **şorma** bu remzi kim duyan anı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 7). [şorma, -ma]

ḥurremem tā **şordılar** kimdür Hidāyet didi kim / bir ḡarīb-i bī-dil-i zār-ı nizarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [şordılar, -dı, -lar]

dil ü cāningnı yâr idür **şorar** şayru gözüm didüm / ḡarībler şormaḡıçun dünya durduḡınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [şorar,]

ümîd oldur iten göñglüm buluna nişe kim anı / lebingden **şordum** u ağzına hem didüm şorağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [*şordum, -du, -m*]

dil ü cânıñnı yâr idür şorar şayru gözim didüm / ğarîbler **şormağışun** dünya durduğınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [*şormağışun, -mağ, -ı, -çun*]

delü göñglüm ki 'ışk oynar o zülf-i pür-zî-tâb ilen / haţâ yolın **şorar** gerçi gider rāh-ı şavāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [*şorar, -ar*]

ağyâr dirse kim gözi yaşı degül anıñ / **şorung** yaşım degülse neden şûr olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [*şorung, -ung*]

şorma Hidāyet ol şanemüñ çeşm ü ğamzesin / emn ü ferāgat isteme bu rûzgārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [*şorma, -ma*]

yüzüñ görende **şormağıma** açmadı ağız / bahtım güli açılmadı derdā bahārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [*şormağıma, -mağ, -ım, -a*]

Hidāyet dün ötüp cân hāli **şordung** / o tende cân mı kalur sen ötende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [*şordung, -du, -ng*]

leblerini **şorup** ilden gider isem ne 'aceb / tîz ola mest oñga her devr ayağı koş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [*şorup, -up*]

şormağ ol kaç u göz ü hāl ile hālūñ niçedür / n'ola hāli düşenūñ munça siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [*şormağ, -ma, -ng*]

ķaddimi kim ğam-ı hicrānūñ egipdür düzele / eylesenğ **şormağıma** rence mübārek ķademi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [*şormağıma, -mağ, -ım, -a*]

ne **şorarsın** şanemā haste Hidāyet haberin / habering anğlayalı yoğdur özündin haberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [*şorarsın, -ar, -sın*]

zāhid bu **şorduğung** ne kim ol gül-beden hānı / zāhir durur güneş tegi dil-ber gören hānı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [*şorduğung, -du, -ğ, -ung*]

şormağız yārūmi kim cev̄r ü cefā niçe durur / biyle işlerde yoğ ol terk-i haţānūñ ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [*şormağız, -ma, -ngız*]

bedenin **şordum** anıñ kim nedür ey dil didi kim / ey Hidāyet ne diyem men sañga cāndur bedeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [*şordum, -du, -m*]

dutdı yüzūñ devrini zülf-i siyāh / **şorma** niçe devr-i teselsül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [*şorma, -ma*]

bu yalğuzlğda gördüm dīde nemdür / çü gördüm kimsenem yoğ **şora** nemdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [*şora, -a*]

gökde kızaran **şormegil** ey ay şafaķ-mey / yā 'aksi güneş teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [*şormegil, -me, -gil*]

feryād ki feryādıma hīç kimsene yitmez / tā kim **sora** niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 5). [*sora, -a*]

şor-: Soğurmak, somurmak, emmek.

n'ola konup lebine çibin ger ilin **şorar** / dirler meşel ki balı dutan barmağın yalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [şorar, -ar]

cân oyna vü **şor** yâr lebi 'ışkıla ey dil / kim 'âşık-ı cân-bâz olanı yahşı siver yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [şor,]

şordum lebin hûnî diyüp kıldı kışâş itdim neden / mundan didi kim hûnîning meyli hemîşe kanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [şordum, -du, -m]

ağzından istedüm ki tapam zerrece nişân / didi ki **şor** ol istedügüng hiç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [şor,]

şorduğça lebin hâlin yanar dil-i mecrûhım / bir yaraya kim sepseng elbette nemek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [şorduğça, -duğça]

şormek isterken lebüng öldi Hidâyet derd ile / lebleringden almadı kāmî zihî nâ-kâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [şormek, -mek]

şordum ki datlu şehd mi yoḥsa dehâningdur sening / açdı nebâtî leb didi kim datlu cânıngdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [şordum, -du, -m]

la'l-i lebingni **şormadin** ey meh-likā be-kām / düşdüm ḥalâyık ağzıning içinde dil teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [şormadin, -ma, -din]

lebin **şor** çeşm ü ağzın yâd et ey dil / mey iç nuqlıngnı bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [şor,]

çeşmüng göründe la'lingi **şorsam** 'acebleme / maḥmûram ol mey ile ḥumârımın yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [şorsam, -sa, -m]

niçe gümân ile lebünge engübîn diyem / bir kez **şoram** ḥaķîkatin andın yaķın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [şoram, -am]

gözüng görüp n'ola dil dem-be-dem lebing **sorsa** / belî ḥumâr olıcağ kimsene çoḥ ister su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [sorsa, -sa]

la'lini Hidâyet **şora** gör cevri idicek hicr / bir cām-ı mey-i nâb çeküp def'-i ḡam eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [şora, -a]

ḡamzelen kan töker **şorar** leb ile / yaralar cânı duz seper yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [şorar, -ar]

bolmasa tığing dudağingnı **şorar** susız göngül / la'l nâfi'dür belî her ḡah kim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [şorar, -ar]

şorduğumça leblerüñgi olmadum sırâb men / gerçi la'ling teşnelik kesmek durur ḥaşıyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [şorduğumça, -duğ, -um, -ça]

ger **şormadı** lebi bir ağzı ḥâlimi n'ola / andan melûl olmazam ey dil dehen ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [şormadı, -ma, -dı]

sordur-: Sordurmak, emdirmek.

şordur māḡa la'lingi ki mestâne gözüng teg / maḥmûram u âşüfte mey-i nâb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [şordur,]

ey ki hîç yirde dişüng teg sulu inçü olmaya / la'lingi **şordur** maṅa tā yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [şordur,]

sorğu: Sorgu, hesap.

özüng ile doğrılığı pîşe kıl / **sorğu** güninden yörü endîşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 53). [sorğu,]

sorı: Bir şeyin üzerinden kabuk, deri, zar vb.ni çıkarmak.

dutıcağ n'ola **şoysam** ağıyârı / tülki-i kıven derisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 3). [şoysam, -sa, -m]

söyle: Söylemek, anlatmak, açıklamak, ifade etmek.

boyı sözini **söyleme** zülfi teg ey göngül / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [söyleme, -me]

bu suçdan özge kim virübem cân u ten saṅa / ey şüh **söyle** n'eylemişem daḥı men saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [söyle,]

dün meni maḥmûr gördi **söyledi** ol genc-i hüsn / çeşm-i mestim fitnesinden niçe-sin didim ḥarâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [söyledi, -di]

kaşına secde kılup yil teg ay yasın biraḥ / **söyle** kim ol katı yaydın maṅa bir oḥ biraḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [söyle,]

dün **söyleme** Hidāyet'e ma'sûk u bâdeden / var epsem ey faḫîh kim aṅa ne çâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [söyleme, -me]

ey ki **söylersin** ser-i küyından anıṅ yörü var / hîç gördüng mi ölerden şongra kim kırbân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [söylersin, -r, -sin]

gül-i vechiṅni kim ehl-i ma'ânî yâsemen dirler / kızarma lâle **söylersem** özümnden yâsemen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [söylersem, -r, -se, -m]

didüm ki ḥâtıruṅa düşmezem neden hergiz / lebi tebessüm idüp **söyledi** ki ḥâtırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [söyledi, -di]

neden itdi benim bağımda ey ebrû-kemân oḥuṅ / çü **söylerler** ḥalâyık bu mişil kim yaḥşılığ itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [söylerler, -r, -ler]

teng şeker söyler idim ağızını / olmasa sözümnden anıṅ ağızı teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [söyle-, -r, -i, -di, -m]

söyle didüng Hidāyet'e ḥayrân ne veche sen / ey cân u dil cemâlünge ḥayrân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [söyle,]

dingeç ḡamunḡdan ağızuma çaldunḡ ki **söyleme** / şimdin gerü ne dineyem ey cân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [söyleme, -me]

cânâ saṅa şikâyet-i hicrân ne **söyleyem** / çün yoḥdur ol ḥikâyet'e pâyân ne **söyleyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [söyleyem, -y, -em]

cānā sāḡa şikāyet-i hicrān ne **söyleyem** / çün yoḡdur ol ḡikāyete pāyān ne **söyleyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [söyleyem, -y, -em]

senden ıraḡ çektiḡimi derd ü ḡuşşadan / sen hem bilürsin ey şeh-i ḡübān ne **söyleyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [söyleyem, -y, -em]

dingeç ḡamunḡdan aḡzuma çaldunḡ ki söyleme / şimdin gerü ne dineyem ey cān ne **söyleyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [söyleyem, -y, -em]

ḡāl u ḡaṭunḡ rumüzı dimen şeyḡ u şüfiye / her dīv için ḡaḡikat-ı Qur'ān ne **söyleyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [söyleyem, -y, -em]

söyle didünḡ Hidāyet'e ḡayrān ne veche sen / ey cān u dil cemālünḡe ḡayrān ne **söyleyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [söyleyem, -y, -em]

iy cān u dil dehānı sözün **söylerem** size / bir dem kulaḡ olunḡ ki nihānī ḡaber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [söylerem, -r, -em]

söyledünḡ kişimde ḡurbān ola gör / başumunḡ üstinde ḡurbān olduḡum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [söyledünḡ, -dū, -nḡ]

niçe **söyledünḡ** ki mecnūn yiridür şahrā vü kūh / daḡı seg teg var mıdur bu işde kim mecnūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [söyledünḡ, -r, -dū, -nḡ]

söyler Hidāyet sensizin baḡman cihānıḡ yüzine / yüzünḡden ayrı bülbülem men gözi baḡlu bir kuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [söyler, -r]

kime ḡālīm bildürem ey yār iti bir **söyle** kim / bu işikte sendin özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [söyle,]

dutdı ilim baḡrumunḡ yaḡın eritdi didi kim / il misen **söyle** Hidāyet doḡrısın yā yaḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [söyle,]

didi ḡālınḡ nedür **söyle** didim ey şūḡ-ı sengin-dil / esir olduḡımı ya'nī o ḡaṭṭ u ḡāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [söyle,]

meni didārdan çoḡ da'vet itme mescide zāhid / ne keşf olur maḡa bir **söyle** ol dīvāre baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [söyle,]

ḡabībe **söyledüm** baḡtım raḡībünḡ gözidür baḡdım / gülüp didi Hidāyet kim hemişe baḡtunḡ aḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [söyledüm, -dū, -m]

dil ol kaşı gözi mekkāreninḡ söyler lebi vaşfın / raḡībe **söyleng** aḡzın açmasun bir dem kulaḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [söyleng, -nḡ]

dil ol kaşı gözi mekkāreninḡ **söyler** lebi vaşfın / raḡībe söyleng aḡzın açmasun bir dem kulaḡ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [söyler, -r]

söylegeç geh derd ü ḡam gönder gehī bünunḡ maḡa / güldi ol meh-veş didi ḡamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [söylegeç, -geç]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlınḡ raḡīb / bu hevā ilen dir ol ḡas dirse ḡār-ı ḡam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [söyledüm, -dū, -m]

sāḡiyā **söyledüm** ol ser-ḡoşa az vir ayaḡ / ey Hidāyet didi ol yaḡşı ki tiz ser-ḡoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [söyledüm, -dū, -m]

her zamān h̄aste dile **söyledüğüm** söz bu ki yār / ger dile dilün̄gi cevrenden anıñ gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [söyledüğüm, -düg, -üm]

dir müdde'ī cānım üşenür çıhmağa tenden / ey peyk-i ecel **söyle** anğa ancañ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [söyle,]

tā gördüm ey şanem ruḥ-ı ferhunde fālun̄gi / cān ile **söylerem** şıfat-ı ḥaṭ u ḥālün̄gi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [söylerem, -r, -em]

göz teg yüz ile kim ki diler āşnālğı / seyl-āb-ı ğamda **söyle** yörü yüz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [söyle,]

cān u dil ister iding baş ile koydum nazara / isteseng **söyle** nedür bendeden ey mäh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [söyle,]

kim ki anun̄g sözine dutmaz kulağ / ādem anğa **söyleme** k'oldur ulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15). [söyleme, -me]

sen kim ü adını anun̄g adamek / zerre kim ü gün şıfatın **söylemek** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [söylemek, -mek]

söyleye bir nükte ki dil-bend ola / dünyede her işidene bend ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 37). [söyleye, -y, -e]

göl ilen **söyle** bülbül iştıyākın / çemen yüzine sünbül iştıyākın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 3). [söyle,]

sühāning ḥāletini **söyle** māha / kulan̄g sözini ya'nī pādīşāha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 4). [söyle,]

bu dünya **söyledüğündür** iki kapılı ribāt / gelen gider gerek ilyās dut gerek vaṭvāt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [söyledüğündür, -düg, -ün̄g, -dür]

ey bād-ı şabā göricek ol serv-i revānı / **söyle** ki be-ğāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 1). [söyle,]

söyle-: Söylemek, anlatmak, açıklamak, ifade etmek. II Ad takmak.

zāhide sersām **söylersem** meni 'ayb eylemen̄g / sıvmemek maḥbūb u mey fi'li nedür sersāmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [söylersem, -r, -se, -m]

söz: Ağızdan çıkan bir veya daha fazla heceden meydana gelen, mana ifade eden kelime veya kelime topluluğu, laf, lafız, kelam.

boyı sözini söyleme zülfi teg ey göngül / sen kimsin ü kim itdi digil bu **sözi** sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [sözi, -i]

boyı **sözini** söyleme zülfi teg ey göngül / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [sözini, -i, -n, -i]

niçe her **sözün̄g** rakībā tır ü ḥāncerdür mānga / zehr eger içsem anun̄g yādı ile şekkerdür mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [sözün̄g, -ün̄g]

yirden göge yitüre Hidāyet **sözi** eger / olursa mültefit şeh-i 'ālī-cenāb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [sözi, -i]

men söğüşüngden sening ögmeğünğı fark itmezem / Tanğrı **sözini** edebsizlikdür itmek intiğāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [sözini, -i, -n, -i]

bir oğ ile diding ki kılam hātırungı şād / ol **sözünge** şād oldum u şād eylemedüng hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [sözünge, -üng, -e]

ancağ Hidāyet ol oğı destānın oğı kim / her yoğ **sözi** rakibi duyup dāstān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [sözi, -i]

digeç Hidāyet'üng **sözi** yitmek durur saŋa / dinmeng diyer ki sözleri onunğ māŋa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [sözi, -i]

digeç Hidāyet'üng **sözi** yitmek durur saŋa / dinmeng diyer ki **sözleri** onunğ māŋa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [sözleri, -ler, -i]

İsī ki dirler ölüye bir demde cān virür / **söz** ile lebleri māŋa andan nişān virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [söz,]

rakībüng cevır kılduğça kapuŋdan gitmezem ammā / aşığa kişining **sözün** işitmek hem aşığlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [sözün, -i, -n]

ger Hidāyet kanın ol ğamze töker dimeng aŋa / ki şerī'at **sözilen** kul kanı sultāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [sözilen, -i, -le, -n]

şāh-ı Necef 'ināyeti ile Hidāyet'üng / her **sözidür** havārici kesmağda zū'l-fikār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 7). [sözidür, -i, -dür]

büse istersem lebüngden göz kağar dil-ber şorung / men muniñlan **sözde-em** ol nişe hāncer tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [sözde-em, -de-em]

māŋa ey serv cemāling gül ü gülşen görünür / bu **sözi** kim diyerem 'āleme rüşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [sözi, -i]

vaşf-ı lebingde **sözlerümi** anğlayan diyer / taħsīn saŋa Hidāyet-i bī-dil nefes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 5). [sözlerümi, -ler, -üm, -i]

sözünğı anğlayan şeker dilemez / yüzünğı gören aya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [sözünğı, -üng, -i]

yār ilen kavlüm budur 'ışkıŋda kim baş oynadum / öz **sözimdın** dönmezem Tanğrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [sözimdın, -im, -din]

Mūsī ilen Fir'avnı koy bu **sözi** ārifler bilür / dīdār imiş 'ābidlerüng 'āşıkларung dīdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [sözi, -i]

dinglemen dir idi ağıyār Hidāyet sözünğı / tā ki sen **söz** ile **söz** başladung ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [söz,]

dinglemen dir idi ağıyār Hidāyet sözünğı / tā ki sen **söz** ile **söz** başladung ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [söz,]

dinglemen dir idi ağıyār Hidāyet **sözünğı** / tā ki sen söz ile söz başladung ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [sözünğı, -üng, -i]

ivde disem **sözüng** duyar ağıyār u dışradan / dīvār cın imiş ki diyerler dutar kulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [sözüng, -üng]

teng şeker söyler idim ağzını / olmasa **sözüm**den anıñ ağzı teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [sözüm, -ü, -m, -den]

çün 'Irak içre Hidāyet yok durur **söz** kısmeti / dur horāsān 'azmin eyle yoḥsa meyl-i Rūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [söz,]

iy cān u dil dehānı **söz**in söylerem size / bir dem kulağ oluñ ki nihānī haber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [söz, -i, -n]

didi her dem sañga yüz oḥ degürem / didügi **söz** göñgüle degdi tamām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [söz,]

çünki didüñg Hidāyet'üñ ḥālın / **söz**lerinden ne ḥācet peygām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 7). [sözlerinden, -ler, -i, -n, -den]

dön didükçe 'ışkdan zāhid Hidāyet ḥāḳ bilür / uymazam bātıl **söze** ehl-i yakīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [söze, -e]

yanasın derdüm firākıdan eger āh eylesem / doğru **sözümdür** menüm ey müdde'ī tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [sözümdür, -ü, -m, -dür]

men bu **sözi** işideli düstlar / yiri degül mi aña kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [sözi, -i]

ol yār bilür ḥaste Hidāyet **söz**in ancaḥ / kuş dilini fehmi eylemez illā ki Süleymān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [söz, -i, -n]

la'inde bulmışam dil-i bīmārumıñg emin / izhār kılmağa bu **sözi** bolmazam emīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [sözi, -i]

yārdın dönme müdde'ī **söz**ile / ey göñgül işiden gerek uşlu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 4). [sözile, -i, -le]

ağzıñgı yoḥ didiler ehl-i yakīn bir **söze** gül / tā Hidāyet şanemā şekk ü gümāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [söze, -e]

danışmazam dehānı **sözi** 'aḳl u dānişe / her cāhil ile sırnı kimesne ne dānişa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [sözi, -i]

itile gizlü **söz** dir idüm ol perī didi / Ādem teg ādemīlere **söz** di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [söz,]

itile gizlü **söz** dir idüm ol perī didi / Ādem teg ādemīlere **söz** di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [söz,]

iti oldum māñga uş istedüñg bir dimesi / tüle teg isteşürem ola ki **sözi** oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [sözi, -i]

uymazam **sözünge** git ey zāhid / sen teg ola o kim sañga uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [sözünge, -üñ, -e]

dime zāhid ol la'lden dış ḳopar kim / eger dir ise **sözünge** alman kulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [sözünge, -üñ]

cān oḥın vaşfın diğec yir dutdı göñglümde belī / göñgüle yir eyleye her **söz** kim ol cāndan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [söz,]

her zamān hāste dile söyledüğüm **söz** bu ki yār / ger dile dilüñgi cevrenden anıñ gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [söz,]

niçe āñga **söz** içre Hidāyet ruḥ u zülfüñg / k'anunñgla ne ağ dine bilür kimse ne қара (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [söz,]

ey uyan şeytān **sözine** ger selāmet isteseng / kūr idüp şeytānı yüz dönder bu zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [sözine, -i, -n, -e]

niçe kıla bağrumnı benim müdde'ī pāre / bir yār ḥanı kim bu **sözi** 'arz ide yāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [sözi, -i]

açdum didi şabā қара zülfing düğünlerin / göñglimde қaldı **sözleri** onunñ düğün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [sözleri, -ler, -i]

ol **söz** ü ağız vaşf iledür sözim işit kim / ne kimse işitdi bu kelāmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [söz,]

her ḥanda ki geçdise oḥuñg **sözi** Hidāyet / yayıñg kimi boynın egüben gögsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [sözi, -i]

ol söz ü ağız vaşf iledür **sözim** işit kim / ne kimse işitdi bu kelāmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [sözim, -i, -m]

sözünñ Hidāyet oynamağıdı yolında baş / her dāne ol ki şimdidi ol mācerā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [sözünñ, -ünñ]

ey göñgöl қaddin anıñ serv ile şimşād oḥıduñg / biyle **sözler** dime ey himmeti kütāh daḥı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [sözler, -ler]

tā ki **sözden** yār la'l-i dūr-feşānın bağladı / 'āşıkıñ ol la'l teg bağrında қanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [sözden, -den]

tā Hidāyet'den işitdi şol nebātī leb **sözün** / şekkerin ezdi şekerci vü dükānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [sözün, -i, -n]

şem'-i vahdet oḥıdı pīr-i tarikat yüzini / ol çerāğum **sözi** dilimde delāyil қaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [sözi, -i]

gitdi ol şūḥ u **sözi** қaldı cihān ağızında / mäh-ı Ken'anı gidüp kışsa-ı Ken'an қaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [sözi, -i]

çek dilüñg özüñge vü ḥaddünñg tanı / bu **söz** ile tanımek olmaz anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [söz,]

bir niçe **söz** cān göñgüle dir işit / cān u göñgülle bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [söz,]

cehd ile gör dingle resūlin sözün / k'anlayan anıñ **sözi** bildi özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [sözi, -i]

bir niçe söz cān göñgüle dir işit / cān u göñgülle bu **sözi** var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [sözi, -i]

cehd ile gör dingle resūlin **sözün** / k'anlayan anıñ sözi bildi özin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 11). [sözün, -i, -n]

kim ki anuṅ **sözine** dutmaz kulaḡ / âdem aṅa söyleme k'oldur ulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15). [sözine, -i, -n, -e]

bu **söz** üsne yitüp geldi hayālünḡ / didi kim niçedür ey ḡaste ḡälünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [söz,]

çü zâhirdür didügüm **sözde** taşdıḡ / ümîd oldur refîḡum ola tevfiḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [sözde, -de]

sühâniḡ ḡâletini söyle mâha / ḡulunḡ **sözini** ya'nî pâdişâha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 4). [sözini, -i, -n, -i]

dime aldanmazam düşmen **sözine** / bu uca ḡal'a olan düşmen **sözine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [sözine, -i, -n, -e]

dime aldanmazam düşmen **sözine** / bu uca ḡal'a olan düşmen **sözine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [sözine, -i, -n, -e]

o ḡünkü devlete şem'-i Hidâyet / işitseng **sözümü** ey şem'-i Hidâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 9). [sözümü, -üm, -i]

saḡınma **sözümü** kim aldamekdür / işitmek senden ü menden dimekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 10). [sözümü, -üm, -i]

söz aç-: Bir konu üzerine konuşmaya başlamak.

açanda söz içinde o şîrîn-dehân dehen / nâmûs u 'âr eri olur der-zemân zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [söz aç-, -anda]

söz düş-: Bir şey üzerinde düşüncesini bildirmek hakkı olmak.

ey müşk urma lâf ḡıḡâdan o zülf ile / düşmez saṅa bu söz yörü git ey yüzi ḡara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [söz düş-, -mez]

söz uzat-: Gereğinden çok konuşmak.

müdde'î kılsa ḡalem teg dil eger ḡıybete tîz / söz uzatmayalı ey ḡaste Hidâyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [söz uzat-, -ma, -ya, -lı]

su: Akarsu, nehir, ırmak.

aḡyâr dirse kim gözi yaşı degül anıḡ / şorunḡ yaşıḡ degülse neden şûr olurdı **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [su,]

gör yüzün baḡıcaḡ ol âb-rüya / yengi ayı gören baḡar **suya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [suya, -y, -a]

su kıraḡına meger kim ola şol serv-i revân / gör Hidâyet ki gözüm suyu ne sâyıl ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [su,]

su: Su.

niçe kim **su** koysa kaynar yeŋi kûze sûz ile / bu dil-i sûzânda beŋzer atduĝuŋ peykân âŋa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [su,]

tîĝiŋĝi gizle gözimden çün meni dutdı rakîb / kim kudurmuş it dutan âşüfte olur **su** görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [su,]

yoĥsa levĥ-i sîme bir nûn yazdı altun **su** ilen / kâtib-i kudret kim ol nûn oldu 'ayn-ı 'îda dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [su,]

dem-be-dem gözdin şaru beŋzimde yaş olur revân / çeşmelerde niçe kim **su** aĥa bir berg-i ĥazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [su,]

lebîŋ şarâbı dururken ĥızr şarâbı nedür / ĥaçan göze görünür bu **su** var iken her **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [su,]

gözünĝ görüp n'ola dil dem-be-dem lebîŋ sorsa / belî ĥumâr olıcaĝ kimsene çoĥ ister **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [su,]

her ĥas içün ot kimi yanmaĝ nedür / **su** kimi her cāya boyanmaĝ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [su,]

kaṭre **sudan** lü'lü'-i lâlâ kılan / kuru ağaçdan gül-i ĥamrâ kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 6). [sudan, -dan]

su: Su. II Gözyaşı.

fıkrünĝ aĥıtmaĝımda ise ey yağış bu gün / gör yaşımı vü yağma ki bu **su** yiter maŋa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [su,]

göz ĥandakına **su** şalubam tâ ki bulmaya / yol vaşl günlerinde şehâ ĥayl-i ĥvâb âŋa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [su,]

sep göŋgöl dülâb-ı çeşmünĝden **su** ĥâk-i rāhına / yâr ilen tâ dimesünler kim arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [su,]

zülfî 'aksi dil-berîŋ çeşmümde müşk-i südedür / müşk-i Çîn ger kurulıĝda varısa bu **sudadur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [sudadur, -da, -dur]

gözlerüm suyna düşdüm çıĥa bilmen bu sudan / kim maŋa yüz derd ü ĝam her yaŋgadan bu **sudadur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [sudadur, -da, -dur]

gözlerüm suyna düşdüm çıĥa bilmen bu **sudan** / kim maŋa yüz derd ü ĝam her yaŋgadan bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [sudan, -dan]

gözlerüm **suyına** düşdüm çıĥa bilmen bu sudan / kim maŋa yüz derd ü ĝam her yaŋgadan bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [suyına, -y, -ı, -n, -a]

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rîf gel / şimdi gör kim ol bulaĝdan **su** yirine kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [su,]

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm **suyın** ta'rîf gel / şimdi gör kim ol bulaĝdan su yirine kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [suyın, -y, -ın]

virdi fenâ yiline gözüm **suyı** 'âlemi / topraĝa döndi âteş-i 'ışkuŋda peykerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [suyı, -y, -ı]

gönglüm haṭ u tîğingızdan ayru / toḥuz çemen ü aḥar **su** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [su,]

la'li ğamındın ança anıñ dīde sürdi **su** / kim kūyī çevresinde dengiz kimi durdı **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [su,]

la'li ğamındın ança anıñ dīde sürdi **su** / kim kūyī çevresinde dengiz kimi durdı **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [su,]

dür-dānedür ki zer-varaḥ üstinde dağılur / yā yüzüm üsne dīdelerimdin yügürdi **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [su,]

ança aḥıttı yaṣ Hidāyet ki cāmıdın / ḥāṣāke bengzer ol ser-i kūdan süpürdi **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [su,]

ṣehā yüzüñg hevesinden gözümde aḥar **su** / nezāre kıl ki güle karşı hoşdur aḥar **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [su,]

ṣehā yüzüñg hevesinden gözümde aḥar **su** / nezāre kıl ki güle karşı hoşdur aḥar **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [su,]

Hidāyet isteme çoḥ yaṣ töküp kılıcın anıñ / göz açığa ğöresin başıñg üsne oynar **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [su,]

yüzüm **suyını** tökdüre her laḥzada yüz kez / bir ekmek için dünyide her dün u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [suyını, -y, -ı, -n, -ı]

ey göñgöl maṭlūbı cün her yirde ḥāzırsın maṅa / ğāfil olma kim aparur nāgehān bu **su** seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [su,]

gözlerüm **suyın** gören la'li ğamındın dir maṅa / küfr ola bī-hūde gizmek istemek her sū seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [suyın, -y, -ı, -n]

su kırağına meger kim ola şol serv-i revān / gör Hidāyet ki gözüm **suyı** ne sāyıl ḵaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [suyı, -y, -ı]

su: Yan, taraf, cihet.

yir yoḥ ser-i kūyında ḵadem başmağa anıñ / çoḥ cān u göñgülden ki be-her **sū** düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [sū,]

gözlerüm suyn gören la'li ğamındın dir maṅa / küfr ola bī-hūde gizmek istemek her **sū** seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [sū,]

su: Su. II Ölümsüzlük suyundan daha değerli olan sevgilinin dudağının ıslaklığı.

lebleri yanıda öğmeñg āb-ı ḥayvānı ki men / bu **suyı** tā ağzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [suyı, -y, -ı]

ğamdan ölsem 'aceb mi la'lüñg için / çölde ölür kişi bulunmasa **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [su,]

lebiñg şarābı dururken ḥızr şarābı nedür / ḥaçan göze görünür bu **su** var iken her **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [su,]

bolmasa tîğîṅ duduğîṅnî şorar susız göṅṅül / la'l nâfi'dür belî her gâh kim **su** olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [su,]

su: Su. II âb-ı hayvân.

lebleri yanıda ögmēṅ âb-ı hayvânî ki men / bu suyı tâ aḡzuma aldum o **sudan** il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [sudan, -dan]

su: Su. II Sevgilinin bakışı; kavuşma.

hicrinde tîğîn ister iken çaldı başuma / rahmet ki hoş bu susıza çölde yitürdi **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [su,]

gözünḡ kânım içicaḡ ḡamze tîğılan soḡulur / meger bu çağırı güçlü görür ki kıatar **su** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [su,]

su teg kılıcı buyruḡı boynımda revândur / şol hükm-i revândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 8). [su,]

su koy-: Ocaḡını söndürmek; perişan etmek.

ey gözüm ahıtmadı ancaḡ senünḡ yaşıṅnî hicr / ol senünḡ teg çoḡlarıunḡ ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [su koy-, -mış, -durur-mış, -durur]

su ol-: Su olmak, suya dönüşmek. II (Yüreḡin) Erimek.

ey ki hîç yirde dişünḡ teg sulu inçü olmaya / la'lingî şordur maṅa tâ yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [su ol-, -ma, -y, -a]

sû-be-sû: Her tarafa, her yana.

revân ol **sû-be-sû** gülşen-be-gülşen / kadem başma meger bir serv ü süsen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 2). [sû-be-sû,]

subh-geh: Sabah vakti.

görset ol yüzi gider revnaķı mihr ü mehîṅ / al niķābunḡnî yüzün aḡ ide gör **subh-gehîṅ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [subh-gehîṅ, -îṅ]

subh-ı devlet: Baht, talih doğuşu.

şubḡ-ı devlet tîlî' aldı maşrıķ-ı iķbâlden / zerre-i mihr-i duraḡşân vaşlına şâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [şubḡ-ı devlet,]

suç: Kabahat, hata.

bu **suçdan** özge kim virübem cân u ten saṅa / ey şüh söyle n'eylemişem daḡı men saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [suçdan, -dan]

kulam kul bendenüñ eksüklüğü çoğ / şehüñ bir **suçla** kıldan dönmeği yoğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [suçla, -la]

sücüd kıl-: Secde etmek, önünde eğilmek, hürmet ve saygı göstermek.

gördi melâyik seni kıldı sücüd / özünği sağınmaz iken bî-vücüd (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 47). [sücüd kıl-, -dı]

südâ: Fayda, kâr, kazanç.

al Hidâyet'den dil ü cân şat o zülfüñ bir kılın / çek ziyân kılğil bu **südâyı** sen ol kallâş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [südâyı, -y, -ı]

süfi: Tasavvuf ehli, sofu.

hâl u haţunğ rumûzı dimen şeyh u **süfiye** / her dîv için haķikat-ı Qur'ân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [şüfiye, -y, -e]

şüfi gir mey-kedeniñ içine daşına göre / dağı mescide karar itmeye daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [şüfi,]

eger inanmaz isen cezbesin sen **süfi** / şarâb-hânede çek bir niçe piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [şüfi,]

sühân: Söz, kelâm.

sühânıñ hâletini söyle mâha / kulunğ sözini ya'nî pâdişâha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 4). [sühânıñ, -ıñ]

suhrâb: Şehnâme kahramanı, Rüstem'in kendi oğlu olduğunu bilmeden öldürdüğü yiğit bir karakter.

Rüstem bu belâ çekmedi **Suhrâb** gamından / kim men çekerem sen yüzi meh-tâb gamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [suhrâb,]

sühte: Yanmış, yanık.

ey benim maķşüdüm u **sühte** göñlüm ili / leblerünğ derdime emdür kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [sühte,]

süleymân: Davut peygamberin oğludur. Babası gibi hem peygamber hem de padişah olmuştur. Hz. Süleyman'ın kuvvet ve şevketi çok büyüktür. İns ve cin, dev ve peri, vahşi, yabani hayvanlar ve tuyur kuşlar, yılan ve karınca, rüzgar onun hükme uymuş ve boyun eğmişlerdir. Ayrıca Hz. Süleyman'ın birçok kıssası bulunmaktadır.

cihâna virme göñül kim koyup gider anı / eger Sikender-i devrân u ger **Süleymân'dur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [süleymân'dur, -dur]

ol yâr bilür haste Hidâyet sözün ancağ / kuş dilini fehm eylemez illâ ki **Süleymân** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [süleymân,]

sultān: Hükümdar, padişah.

ger Hidāyet kanın ol ğamze töker dimeng anğa / ki şer'at sözilen kul kanı **sultāna** deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [sultāna, -a]

hancaru kim seyr idip şol hūblara **sultān** yörir / gevdesin terk idüben o gice yüz ming cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [sultān,]

gül çemen tahtında **sultāndur** reyāhīn leşkeri / hancaru şeh gitse ol yan dönderür leşker 'inān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [sultāndur, -dur]

kañıyup sürdürdi yüzden müdde'ini dün habīb / bendesine merhametle irdi **sultānūng** yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [sultānūng, -ung]

dinmez benim ile senūng arada raķībūng / kimdür ki dine bende vü **sultān** arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [sultān,]

sultān ol-: Hükümdar olmak. II Yüksek, yüce mertebelerde bulunmak.

ger itilen bir gice mihmān olam / ikki cihān ehline sultān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [sultān ol-, -am]

sultān-ı 'ālem: Ālemin sultanı.

mübārek olsun ey **sultān-ı 'ālem** faşl-ı nev-rūzing / müsā'id giceden giceng muvāfıķ rūzdan rūzing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [sultān-ı 'ālem,]

sulu: Sulu, yaşlı.

ey ki hīç yirde dişūng teg **sulu** inçü olmaya / la'lingi şordur maŋga tā yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [sulu,]

sülük it-: Bir yola girme, bir yol tutma; tarikata girme.

'uşşāk tarīķ ile sülük itmedi hergiz / hīç dutmadı insān şıfatını bu behīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [sülük it-, -me, -di]

sümük: Kemik.

çoñ kemürdi **sümük** itingīle Hidāyet anı / haçan unuda ki boynında haķ ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [sümük,]

sun': Yaratma, kudret; iş, eser.

lebidür **şun'** u ağızından haber virür göngül sen şor / menüm çün bağlanur nuţķum bu şun'-ı ğaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [şun',]

sun-: Sunmak, uzatmak.

ger ğam ayağı **şunsa** vü ger nâle şerbetin / andan ne gelse haste Hidâyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [şunsa, -sa]

fânî cihânda **şun** maṅga zevrak ki hâtırım / bu bahır-ı ğamdan ol gemi ilen kılur güzâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [şun,]

câm-ı lebin **şunanda** saṅga yâr zülfi teg / baş ile il uzat Hidâyet revân bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [şunanda, -anda]

niçe göṅlünğ didi yâr oḫım içün nâ-hoş ola / yayı **şundum** ki biraz oḫ atar iseng hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [şundum, -du, -m]

çoḫ dolu ayağ **şunma** Hidâyet saru dirsem / dir sâkî ki bu devrde peymânesi doldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [şunma, -ma]

sünbül: Sümbl; güzellerin saçı.

gögsüme uran dâğ-ı cefâ lâle teg ey gül / ter **sünbülünğ** altındaki berg-i semenünğdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [sünbülünğ, -ning]

şanma ey fitne ki zülf ile ruḫunğ görmeyeli / dile **sünbül** yörenür yâ göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [sünbül,]

dise **sünbül** mi yâ bir bāğ-ı reyḫān kākülünğ / yoḫsa bir tāvus u bir serv-i ḫırāmān kākülünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [sünbül,]

yüzünğ verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llāh / görüp ol verd ü **sünbülñi** revân cān u göṅül virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [sünbülñi, -ni]

yüzünğ verdimdür ol zülf-i mu'anber **sünbülüm** bi'llāh / görüp ol verd ü sünbülñi revân cān u göṅül virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [sünbülüm, -üm]

gül yüzine çekdi nergis dīde oldı ehl-i dīd / **sünbülñe** il uzatkeç süsen oldı dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [sünbülñe, -i, -n, -e]

tā düştü müşkīn **sünbülünğ** gül-berg-i ḫandān üstine / çekdi tenef ebr-i siyeh ḫurşīd-i tābān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [sünbülünğ, -ünğ]

lāf urduğıçün **sünbül** o zülf ile çemende / şaldı tepük altına şabā ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [sünbül,]

ḫansı daḡunğ lālesisin ey benefşe ḫaṭlu kim / **sünbülünğ** bûyından alur bāğ içinde süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [sünbülünğ, -ünğ]

ol ki yastanur anınğ **sünbülñi** berg-i semenī / ḫurşanur lâle-i sīr-ābını müşk-i ḫotenī (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [sünbülñi, -i]

bāğbān-ı şun' tā āb-ı ruḫı maḫfūz ola / çekdi **sünbülñden** ḫişār u ḫamı yanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [sünbülñden, -den]

ey ruḫ u zülfinğ gül ü **sünbül** kimi / çizgineyüm başunğa kākül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [sünbül,]

gül ilen söyle bülbül iştīyākın / çemen yüzine **sünbül** iştīyākın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 3). [sünbül,]

sümbül-i gül-püş: Gül örten sümbül. II Güle benzer yanağı örten saç.

her haçan sümbül-i gül-püşingıza şâne deger / yüz belâ nâveki men hâl-i perîşâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [sümbül-i gül-püş, -ingız, -a]

sümbül-i hoş-bû: Güzel kokulu sümbül.

yüzüngde kim ol silsile-i mü düşünüpdür / gül üsne sağın **sümbül-i hoş-bû** düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [sümbül-i hoş-bû,]

sümbül-i nev-hîz: Taze sümbül.

yoh hâl ile haç sümbül-i nev-hîze Hidâyet / müşk-i hoteni 'arızı bağında mekândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [sümbül-i nev-hîz, -e]

sümbül-i pür-çîn: Çok bükülmüş sümbül.

gönglümüz ol kâkül-i müşkîndedür / cânumuz ol sümbül-i pür-çîndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 1). [sümbül-i pür-çîn, -de, -dür]

sümbül-i ter: Taze sümbül.

tâ yüzüngde bād şol zülf-i mu'anber tipredür / berg-i nesrîn üzre sağın **sümbül-i ter** tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [sümbül-i ter,]

sümbül-i ter: Taze sümbül. II Sevgilinin saçı.

sümbül-i ter gölgesinde yaşunur gül yaprağı / 'arızüngda her haçan ol zülf-i müşkîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [sümbül-i ter,]

sümbül-i zülf: Sevgilinin sümbül saçı.

tâ ki giyding ey haçı reyhân kabâ-yı süsenî / sümbül-i zülfüng utandurdu çemende süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [sümbül-i zülf, -üng]

şun'-ı gayb: Gizli kudret.

lebidür şun' u ağızından haber virür göngül sen şor / menüm çün bağlanur nuṭkum bu şun'-ı gaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [şun'-ı gayb, -dan]

süpür-: Süpürmek, temizlemek.

hâk-i rāhüngdan **süpürür** hâr u has / yâ Rab ol ferrâşingâ kırbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [süpürür, -ür]

ança aḥıttı yaṣ Hidāyet ki cāmıdın / ḥāṣāke bengzer ol ser-i kūdan **süpürdi** su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [süpürdi, -di]

sür-: Sürmek, görüp geçirmek, yaşamak.

rüzgārın çoḥ **süren** qarı kimi kim fıkır ide / tipredür başın bu ḥālet içre serv-i būstān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [süren, -en]

sür-: Sürmek, yürütmek.

la'li ḡamındın ança anıṅ dīde **sürdi** su / kim kūyı çevresinde dengiz kimi durdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [sürdi, -di]

sür-: Sürmek, kovmak, uzaklaştırmak.

sürgil aḡyār u raḡibi kapudan yā Rab kim / göreyim ola kazā ile belāsından ıraḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [sürgil, -gil]

sür it-: Düşün, şenlik yapmak.

'adl saṅa sür ide mâtemleri / niçe ki dutduṅ duta 'ālemleri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 59). [sür it-, -e]

surāhi: Sürahi, içine şarap konan uzun boyunlu kap.

yitürdüḡiḡün ol lebe sāḡar dehānını / gel gör **şurāḥī** sāḡi ilinden ne ḡan töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [şurāḥī,]

muḥtesib avradına dir ki **şurāḥī** doldur / ger o doldurmasa bu kūze neden boş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [şurāḥī,]

aḡgeç **şurāḥī** aḡzını dürdini tökmege / ḡan yaṣa döndi sāḡi ilinde piyālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [şurāḥī,]

la'line qarşı **şurāḥī** aḡzın açdı ḡülmege / sāḡi derdüm ḡanını tökdi dehānın baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [şurāḥī,]

sürdür-: Sürdürmek, kovmak.

ḡaḡıyup **sürdürdi** yüzden müdde'ini dün ḡabīb / bendesine merḡametle irdi sulṭānıṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [sürdürdi, -di]

şüret: Biçim, görünüş, tarz, yüz.

derd ü ḡam u miḡnet ü endühunḡı / **şürete** direm ki bu miskīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [şürete, -e]

yüzünḡ görmek didim dün ḡün ki nāḡeh ma'nī görsetdüṅ / ne **şüret** bu ne ma'nīdür ta'āla'llāh zihī şāni' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [şüret,]

ezel nakḳāşı ḥüsnüñ teg yüküş **şüret** nigār itdi / velī körk ile hīç ḥansı sening teg olmadı vāḳı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [şüret,]

ḥālī dīnimdür benim cennāt-ı 'adnim **şüreti** / hāzihī cennātü 'adnin fedḥulūhā ḥālidīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [şüreti, -i]

ma'nī kimi gizlü vü **şüret** nigār / ma'nīsī her **şüret** ile āşikār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [şüret,]

ma'nī kimi gizlü vü **şüret** nigār / ma'nīsī her **şüret** ile āşikār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [şüret,]

şüret ile dil-ber-i 'ayyāredür / ma'nīde bir dīv-i sitem-kāredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 45). [şüret,]

şüret-i ḥüb: Güzelin sureti.

ḥandasın ey derde dermān olduğum / şüret-i ḥübına ḥayrān olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [şüret-i ḥüb, -ı, -n, -a]

şüret-i zībā: Güzel yüz.

çekmek isterdi ḳaşı nakşını üstād-ı ezel / baḥdı çün şüret-i zībāsına ḥayrān ḳaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [şüret-i zībā, -sı, -n, -a]

sürḥāb: Tebriz yakınlarında bir dağ.

Sürḥāb içinde ḳanınḡı tökse Hidāyet incime / 'ayn-ı keremdür her ne kim ol terk-i Tebriz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [sürḥāb,]

sürme: Kirpik diplerine sürülen siyah boya.

ḥāk-i rehiñ görüp n'iderem **sürmeyi** rakīb / göz rüşenālīgına bu dārū yiter mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [sürmeyi, -y, -i]

her **sürme** kim degül ayaḡıñ tozı çeşmüme / çeksem görünür ey büt-i gül-çihre mīl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [sürme,]

sürün-: Sürünmek, perişan olmak.

birmegeç yaş çerisi yüzüme yüz gözle şehā / dil ü cāndan ḡam-ı hicrūñ savaşında **sürüne** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [sürüne, -e]

süsen: Sivri ve uzun yaprakları olan susam çiçeḡi.

şanma ey fitne ki zülf ile ruḥuñ görmeyeli / dile sünbül yörenür yā göze **süsen** görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [süsen,]

gül yüzine çekdi nergis dīde oldı ehl-i dīd / sünbüline il uzatkeç **süsen** oldı dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [süsen,]

tā hezār engîz ilen gül vaşfın ider bûlbûle / özini **sûsen** niçe gör veh zebân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [sûsen,]

tā ki giyding ey haṭı reyḥān kabā-yı sūsenī / sūnbül-i zūlfūṅ utandurdi çemende **sūseni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [sūseni, -i]

ḥansı daḡuṅ lālesisin ey benefşe haṭlu kim / sūnbülūṅ bûyından alur bāḡ içinde **sūseni** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [sūseni, -i]

revān ol sū-be-sū gülşen-be-gülşen / kadem başma meger bir serv ü **sûsen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 2). [sûsen,]

susız: Susuz olma, susuz kalma durumu.

hicrinde tîḡın ister iken çaldı başuma / rahmet ki hoş bu **susıza** çölde yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [susıza, -a]

bolmasa tîḡıṅ dudaḡıṅnı şorar **susız** göṅgöl / la'l nāfi'dür belī her gāḥ kim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [susız,]

suvar-: Su vermek, sulamak.

yaş tökse ayaḡına n'ola göz o leb içün / naḥli **suvaranlar** öle bir gün raṭab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [suvaranlar, -an, -lar]

sûz: Yanma, ateş.

niçe kim su kıysa kaynar yeṅi küze **sûz** ile / bu dil-i sūzānda beṅzzer atduḡuṅ peykān aṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [sûz,]

oḡıniṅ **sûzı** egerçi öter baş u cānıma / göṅglimden özge yirde anı ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [sûzı, -ı]

süzgüci: Süzücü, süzekçi.

baḡrı delindi felek-i sādeneṅ / tā kim o ki **süzgüci** ol bādeneṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [süzgüci,]

Ş

şād: Sevinçli, mutlu.

senden ne ğam ki ey büt-i dil-cû yiter m̃aṅa / 'ālemde **şādam** ol ğam ile bu yiter m̃aṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [şādam, -am]

göṅül şād ol ğam u **şādını** bu 'ālemde yek-sân dut / neden kim hiç tedbîr ile yoḥdur çāre taḳdîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [şādını, -ı, -n, -ı]

şād eyle-: Mutlu etmek.

kāfūr üze müşk ile sevād eylemedüṅ hiç / bir nāme ile bendengi şād eylemedüṅ hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [şād eyle-, -me, -dü, -ṅ]

bir oḥ ile didiṅ ki kılam ḥātırūṅi şād / ol sözüṅe şād oldum u şād eylemedüṅ hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [şād eyle-, -me, -dü, -ṅ]

şubḥ-ı devlet t̃ālî' aldı maşrık-ı iḳbālden / zerre-i mihr-i duraḥşān vaşlına şād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [şād eyle-, -di]

şād ol-: Mutlu olmak.

bir oḥ ile didiṅ ki kılam ḥātırūṅi şād / ol sözüṅe şād oldum u şād eylemedüṅ hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [şād ol-, -du, -m]

didim kemer bilin kuçuban şād olam saçı / dir menden özge kimseye kuçmaz meger kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [şād ol-, -am]

göṅül şād ol ğam u şādını bu 'ālemde yek-sân dut / neden kim hiç tedbîr ile yoḥdur çāre taḳdîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [şād ol-,]

ey dil darıḥma nāz u 'itābından ol mehiṅ / şād ol neden ki var seningiṅ 'ināyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [şād ol-,]

şādīlūḡ: Mutluluk, sevinçlilik.

şādīlūḡiṅ göṅül ivine gelmedi disem / eydür ki n'eylesün yolu bilmez ġarībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [şādīlūḡiṅ, -iṅ]

şādīḡ: Mutluluk, sevinçlilik.

gelmez mi **şādīḡ** yavuḡına Hidāyet'üṅ / yoḥsa ezelden ol ğam u miḥnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [şādīḡ,]

tevbeden geç Hidāyet olḡaṣ 'id / **şādīḡ** çaḡı varma kayḡuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [şādīḡ,]

ikki cihānda dimeseṅ **şādīḡ** / ḡuşşa vü endühdan āzādīḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 52). [şādīḡ,]

şafak: Güneş doğmadan az önce beliren aydınlık.

ol **şafak** u mihr degül görünen / çerhdür ol bâde için dürünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [şafak,]

şafak-mey: Kızıl şafak.

gökde kızaran şormegil ey ay **şafak-mey** / yâ 'aksi güneş teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [şafak-mey,]

şağâl: Çakal.

sen av idende cân u dil olur sanğa şağâl / cehd ile koyma özgeler aña **şağälüñgi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [şağälüñgi, -üñg, -i]

şağâl ol-: Çakal olmak. II Av olmak.

sen av idende cân u dil olur sanğa şağâl / cehd ile koyma özgeler aña şağälüñgi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [şağâl ol-, -ur]

şâh: Dal, budak.

büstân şâhidleri firdevsi tavf itmiş sağın / hangısın görseng birür **şâh** bahâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [şâh,]

şâhı üstinden ki titrer nergis esende nesîm / şâğar-ı meydür şanasing kim hûmâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [şâhı, -ı]

şâh: Padişah, hükümdar.

Hüsrev ü Cemşid ü Efrîdün'a baş indürmenem / **şâh** eger dirse Hidâyet dağı Kanber'dür manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [şâh,]

gözden ağıdur yaş Hidâyet velî ey **şâh** / kim bilür o dür dâneleri tâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [şâh,]

dil ü cânı bayit lebingden kim / genci **şâhung** çerisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [şâhung, -ung]

ol **şâh** ki her il keş ü kâfını anğup / şürîde olup baır urur cüş u keş eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [şâh,]

şâha kul olup geçti Hidâyet dil ü cândan / kim şâhı siven ikki cihân ber-şaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [şâha, -a]

şâha kul olup geçti Hidâyet dil ü cândan / kim **şâhı** siven ikki cihân ber-şaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [şâhı, -ı]

niçe çeksem men-i âvâre bî-dil ü bî-dînlik / olur çü **şâhlarung** kapısı gögerçinlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [şâhlarung, -larung]

san diler ol **şāh** Hidāyet bu gün / yā Rab onunḡ sanına san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [şāh,]

şayra bülbül teg Hidāyet **şāh** medhın kim gerek / şayrayan bülbül gerekdür çün sening teg medh-i hūvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [şāh,]

hakkını gördi Hidāyet nazar itgeç anḡa **şāh** / uş bu ma'nī ile kim er nazarı haḡ nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [şāh,]

hālinden olma cān u dilünḡ ḡāfil ey şanem / kim **şāha** vācib ola ra'ıyyet ri'āyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [şāha, -a]

şāh luḡından cihān ehline oldı feth-i bāb / bendeye devlet bu fethü'l-bāba irşad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [şāh,]

ey yüzünḡ çākeri hırşid senünḡ māh daḡı / bende muhtāc ayaḡınḡ tozına **şāh** daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [şāh,]

gelse başım aparmaḡıçun **şāh** buyruḡı / baş koymışam ne kim ola Allāh buyruḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [şāh,]

şāh du'āsın çü edā eyledi / cān u dil bīmāra nidā eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40). [şāh,]

eger kulluḡda takşir oldı menden / ümīdüm 'afvdur ey **şāh** senden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). [şāh,]

yoḡ eksüklik daḡı ez-fāzlı Allāh / vişālünḡdür hemin eksüklik ey **şāh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 21). [şāh,]

haḡdan çü gönḡül memleketine **şāh** sen oldunḡ / ey men sāḡa bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 7). [şāh,]

şāhā: Ey hükümdar.

gönḡliminḡ 'işkunḡda **şāhā** hem ḡam u hem derdi var / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [şāhā,]

daş işiginḡde yolu olmaduḡıçün **şāhā** / başını ḡaste Hidāyet dün ü gün daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [şāhā,]

ne gicem gicedür **şāhā** ne rüzım rüz haḡ bilür / gözimden tā ıraḡ oldı cemāl-i 'ālem-efrūzinḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [şāhā,]

ulu devlet durur irmek İrem teg kūyınḡa **şāhā** / sa'ādet yarlıḡ kıldı gedā ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [şāhā,]

muḡim ile vü şıdk ile ser-i kūyınḡda ey **şāhā** / olursam ḡāk ol dem hem işikinḡ yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [şāhā,]

sarāy-ı dide kim vaşlinḡ yiridür / müşerref kılinḡız **şāhā** peridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 22). [şāhā,]

şāh-ı 'arab: Arapların şahı, önderi. II Hz. Muhammed Peygamber.

pā-māl ola Türk ü 'Acem içinde Hidāyet / baş oynamayan şıdķ ile **şāh-ı 'Arab** için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [şāh-ı 'arab,]

şāh-ı necef: Necef şahı. II Hz. Ali.

şāh-ı Necef 'ināyeti ile Hidāyet'üñg / her sözidür havārici kesmağda zū'l-fiķār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 7). [şāh-ı necef,]

şāh-ı şecer: Ağaç dalları.

tā ki doğa tāk-ı felekden kamer / tā türeye şāh-ı şecerden şemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 69). [şāh-ı şecer, -den]

şāhid: Güzel, sevgili.

būstān **şāhidleri** firdevsi tavf itmiş sağıñ / hangısın görseng birür şāh bahār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [şāhidleri, -ler, -i]

Hidāyet itse o **şāhid** meni şehīd n'ola / zihī yüz ağılığı kim gidesin şehādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [şāhid,]

şāhid-i ra'nā: Güzel, hoş sevgili.

firībine göñgöl virme neden gül **şāhid-i ra'nā** / yaman yağışını fark itmez virür her dem göñgöl pīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [şāhid-i ra'nā,]

şāh-süvār: Usta at binicisi.

atlandı meger seyr için ol **şāh-süvār** / kim her yañgadan na'ra gelüp yiri yörیدür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [şāh-süvār, -um]

şakāyık: Gelincik çiçeğı.

sağıñma lāle durur yā **şakāyık** ey gül-i cihr / ğamunğda kanlu yaşımdur ki dutdı dāğ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [şakāyık,]

şākir: Şükür ve hamd edici, eden.

ey diyen mihr ü vefāsi sañga degmez yōri var / **şākirem** cevır ü cefā ger men-i hayrāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [şākirem, -em]

şāl: Şal.

ölmesün kim men ölem ölgeç kefen biz yā harīr / ölüye yek-sān ola ger **şāla** dutsağ yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [şāla, -a]

şām-ı firāk: Ayrılık akşamı.

ger açarsam leb şehā şām-ı firāķıñ şerhine / şem' teg yanmış göñgölñiñ odlar ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [şām-ı firāk, -ing]

şām-ı ğam: Üzüntü akşamı II keder karanlığı, duyulan büyük üzüntü.

her şām-ı ğam kim anda nesīm-i belā eser / eyyām-ı hicr ü nāmelerümdin virür haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [şām-ı ğam,]

şām-ı hicr: Ayrılık akşamı.

ey güneş duyduñ mı âfākı neden dutmuş duman / şām-ı hicriñde Hidāyet āh u efġān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [şām-ı hicr, -ing, -de]

şān: Şan, şöhet; hal, keyfiyet; gösteriş, çalım; huy, tabiat.

san diler ol şāh Hidāyet bu gün / yā Rab onuñ sanına **san** san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [san,]

san diler ol şāh Hidāyet bu gün / yā Rab onuñ sanına **san** san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [san,]

san diler ol şāh Hidāyet bu gün / yā Rab onuñ **sanına** san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [sanına, -ı, -n, -a]

tīġiñgla sansan ölmeyen irmez çü vaşlıñga / ey seng-dil Hidāyet'e rahm eyle eyle **san** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [san,]

tīġiñgla **sansan** ölmeyen irmez çü vaşlıñga / ey seng-dil Hidāyet'e rahm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [sansan, -sa, -n]

sidre kadüñgüz şānına inmedi hemīn bes / tūbī Lehebīñ āyeti indi hem o **şāna** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [şāna, -a]

şīrīnlik ile şehd-i lebiñ şān-ı 'aseldür / konmuş kara hālūñg çü meges dāyım o **şāna** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [şāna, -a]

sidre kadüñgüz **şānına** inmedi hemīn bes / tūbī Lehebīñ āyeti indi hem o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [şānına, -ı, -n, -a]

şol şeker yanında tā acılığı fāş olmaya / kuyılar kazdı girüp zenbūr **şānın** bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [şānın, -ı, -n]

Tanġrı onuñ **şānına** levlāk dir / çākerīdür encüm ü eflāk dir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [şānına, -ı, -n, -a]

şāne: Tarak. (sevgilinin saçında yer edinmiş gönüllerin dökülmesine neden olur.)

her haçan sünbül-i gül-püşīñgıza **şāne** deger / yüz belā nāveki men hāl-i perīşāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [şāne,]

dañg yiline fāş itdi saçıñg sırrın o **şāne** / yā Rab kesilüp dili onuñ dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [şāne,]

şân-ı 'asel: Balın şanı.

şîrînlîk ile şehd-i lebing şân-ı 'aseldür / konmış kara hâlûng çü meges dâyim o şâna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [şân-ı 'asel, -dür]

şarâb: Şarap. Bkz. Bâde.

almayınca bûse la'lûngdin bahâ cân virmezem / kim dadar evvel bir er câmı şatun alur **şarâb** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [şarâb,]

lebing **şarâbı** dururken hîzr **şarâbı** nedür / haçan göze görünür bu su var iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [şarâbı, -ı]

lebing **şarâbı** dururken hîzr **şarâbı** nedür / haçan göze görünür bu su var iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [şarâbı, -ı]

gel ey içmiş bu gün gaflet **şarâbı** / sepilmiş yüzûnge şûr u **şarâbı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [şarâbı, -ı]

şarâb-hâne: Meyhane.

eger inanmaz isen cezbesin sen şûfî / **şarâb-hânede** çek bir niçe piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [şarâb-hânede, -de]

şart: Şart, koşul.

rind ihtiyârî câm-ı muşaffâdur ey harîf / **şart** ol durur ki ilde ola dâyim ihtiyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [şart,]

sast: Ok atılırken parmağa takılan yüzük. II Sevgilinin gözü.

şaştından ayrı düşdüğüçün oğ o meh-veşûng / toprağı şavurur başa âh u figân ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [şaştından, -ı, -nn, -dan]

şeb: Gece vakti.

görgeç yüzi aldı dil idür zülfüme vir cân / gündüz muni şayd itdi anı koydı **şeb** içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [şeb,]

şebah: Benzeme, benzeyiş, benzerlik.

her lû'lû' kim düşer bu **şebahden** zümürürde / la'lûngçün ângdurur saŋa cüz gam tûken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [şebahden, -den]

şebîh ol-: Benzemek.

ister idi kaşûnga muṭlak şebîh olmak hilâl / bēngzi şarardı özin bu fikr ilen baru görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [şebîh ol-, -mak]

şeffâf: Şeffaf, saydam.

dişlerüñg 'aksin yaşımnda kim ki gördi didi kim / hiç dengizde biyle **şeffâf** arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [şeffâf,]

şeh: Padişah, hükümdar.

gül çemen tahtında sultândur reyâhîn leşkri / hancaru **şeh** gitse ol yan dönderür leşker 'inân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [şeh,]

didi ol **şeh** hayâli olsa yoldaş / ne kayğu ger olursa hamu yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [şeh,]

kulam kûl bendenüñg eksüklüğü çoğ / **şehüñg** bir suçla kûldan dönmegi yoğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [şehüñg, -üñg]

şehâ: Ey padişah! II Ey sevgili!.

cevr ü kahrıñdan **şehâ** niçün melâletdür manğa / çün yiter her neste kim Hâk'dan havâletdür manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [şehâ,]

göz hândakına su şalubam tâ ki bulmaya / yol vaşl günlerinde **şehâ** hayl-i hvâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [şehâ,]

göñglimde kîn kılıç u oñuñdan olur müdâm / budur didim **şehâ** hamu göñglimdekin sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [şehâ,]

gözüñg göñgöl aluban puzdı cânım ülkesini / **şehâ** yit ülkelüñing ğavrına ki tâlândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [şehâ,]

gözlerüm yaşın töküp buldı dişing vaşlın **şehâ** / hânsı ğavvâşing işidür kim bula busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [şehâ,]

şehd-i la'lüñden **şehâ** dadmış meger hâlüñg ki zülf / diz çöküp giymiş kara hüsning katında dâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [şehâ,]

dağılur cân u göñgöl duygeç gözüñg alın **şehâ** / karcıgaynı niçe kim görgeç gögercin dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [şehâ,]

ğam-ı hicrân ilen ölmekden özge / Hidâyet'ning **şehâ** dermânı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 5). [şehâ,]

ger açarsam leb **şehâ** şâm-ı firâking şerhine / şem' teg yanımış göñgölning odlar ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [şehâ,]

zür-gerler teg dil ü cânın helâk itting **şehâ** / bağladup bir târa ilin çekdi âsân kâkülüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [şehâ,]

yiter hicr odına yañmağ Hidâyet'ni **şehâ** şimdi / vişâling şehrini yazing firâk iklîmini puzüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [şehâ,]

hicrüñg yüki egerçi eger kıddümi **şehâ** / men kâfirem kimerseye hâlüm eger direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [şehâ,]

cüst ü cüy-ı hür-ı 'în göñglümde var idi burun / tā yüzüñg gördüm **şehā** ol cüst ü cūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [şehā,]

şehā hoşdur bu göñglüm dāyim ol ruhsāra baħmağdan / belī hurrem olur hātır gül ü gül-zāra baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [şehā,]

şehā zībā cemālüñgdin yaman gözler ırağ olsun / felek kändiline şem'-i ruħuñg çeşm ü çerāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [şehā,]

şehā yüzüñg hevesinden gözümde aħar su / nezāre kıl ki güle karşı hoşdur aħar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [şehā,]

birmegeç yaş çerisi yüzüme yüz gözle **şehā** / dil ü cāndan ğam-ı hicrūñg savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [şehā,]

maħabbetim sānga vardur irādet ile **şehā** / kabūl kıl meni kim yoldaşım irādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [şehā,]

idedür her dem Hidāyet iştıyākūñgdan **şehā** / ol ki Şīrīn hasretinden haste Ferhād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [şehā,]

şehā mensiz ğarībsinmişdür iting / meni dün görgeç il feryāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [şehā,]

oħ yağup oynında kılıç ıldırım kimi / gerçek ering yakın doğa ol gün **şehā** günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [şehā,]

şehā bu hayr işe te'hīr kılma / unut takşīrūmi takşīr kılma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 26). [şehā,]

şehādet: Şehadet getirmek, iman etmek.

Hidāyet itse o şāhid meni şehīd n'ola / zihī yüz ağığı kim gidesin **şehādet** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [şehādet,]

şeh-bāz: Bir cins iri ve beyaz doğan; yiğit, gösterişli.

tā niçe bir men bahār teg bu ilden ol ile düşem / **şeh-bāzam** ol gün ola mı küyinde laçın teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [şeh-bāzam, -am]

şehd: Bal.

şordum ki datlu **şehd** mi yoħsa dehāningdur sening / açdı nebātī leb didi kim datlu cāningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [şehd,]

ey mañga kahrūñg āferīnden yig / söğüşüñg **şehd** ü engübīnden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [şehd,]

dimişem tā **şehd** la'li vaşfını Ferhād teg / ey Hidāyet 'āleminğ gözinde Şīrīn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [şehd,]

şehd-i la'l: Bal dudak.

şehd-i la'lüñden şehā dadmış meger hālūñg ki zülf / diz çöküp giymiş kara hüsñing katında dād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [şehd-i la'l, -üñg, -den]

şehd-i leb: Dudağın balı.

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebingçün ey gülüm / her zerrem ola bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [şehd-i leb, -ing, -çün]

şirīnlik ile şehd-i lebing şān-ı 'aseldür / konmuş kara hālūñg çü meges dāyim o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [şehd-i leb, -ing]

şehd-leb: Bal dudaklı.

ol 'arız ile la'li görüp hāste göñlümünğ / ey **şehd-leb** şifāy içün gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [şehd-leb,]

şeh-i 'ālī-cenāb: Ulu padişah. II Sevgili.

yirden göge yitüre Hidāyet sözi eger / olursa mültefit **şeh-i 'ālī-cenāb** anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [şeh-i 'ālī-cenāb,]

şeh-i hūbān: Güzeller padişahı.

senden ırağ çektüğimi derd ü guşşadan / sen hem bilürsin ey **şeh-i hūbān** ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [şeh-i hūbān,]

şeh-i 'ışk: Aşk sultanı.

cān ülkesinde çün **şeh-i 'ışk** ihtiyārdur / 'aql anda her haçan duta tā vardur ihtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [şeh-i 'ışk,]

şehīd: Kutsal bir amaç ve görev uğrunda ölen kimse.

Kerbelā-yı gām-ı hicrūñde **şehīdem** çü Hüseyñ / bir nażar tā ki gözüm gördi bu vech-i Hāseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [şehīdem, -em]

şehīd it-: İmanı, vatani ve kutsal bir amacı uğrunda savaşıp bir müslümanı öldürmek.

Hidāyet itse o şāhid meni şehīd n'ola / zihī yüz ağılı kim gidesin şehādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [şehīd it-, -se]

şehlā: Ela gözlü; tatlı şaşı.

şehlā gözi şayruları dirler şorar yā Rab neden / şormaz men-i mehcūrı kim çoğdan anıñ bīmāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [şehlā,]

şehr: Şehir, belde, ülke.

yiter hicr odına yaħmağ Hidāyet'ni şehā şimdi / vişāling **şehrini** yazıng firāk iklimini puzung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [şehrini, -i, -n, -i]

seh-süvār-ı devlet: Devletin ata iyi bineni.

cihānda men daħı bir **seh-süvār-ı devlet** idüm / ki hem 'inānım idi taħt u baħt u 'izz ü celāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [şeh-süvār-ı devlet,]

şeker: Şeker, tatlı.

didim varısa çağır sākīyi çağırsunlar / lebi **şeker** töküp itdi gerekse var çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [şeker,]

sözüngi anğlayan **şeker** dilemez / yüzüngi gören aya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [şeker,]

teng **şeker** söyler idim ağzını / olmasa sözümden anıng ağzı teng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [şeker,]

lebin şor çeşm ü ağzın yād et ey dil / mey iç nuklingı bādām u **şeker** kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [şeker,]

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebingçün ey gülüm / her zerrem ola bir çibin ol **şeker** üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [şeker,]

şeker tegdür lebüng şekker dehende / ne şekker daħı hoş lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [şeker,]

şol **şeker** yanında tā acılığı fāş olmaya / kuyılar kızdı girüp zenbūr şanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [şeker,]

ne **şeker** yidüğini bilmedi kimse dilining / hamu ağızlar içinde bu mesāyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [şeker,]

şekerci: Şekerci.

tā Hidāyet'den işitdi şol nebātī leb sözün / şekkerin ezdi **şekerci** vü dükānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [şekerci,]

şekk: Şüphe, tereddüt.

şekk yoħ ki qar teg eriyem eger Sehend olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [şekk,]

ağzıngı yoħ didiler ehl-i yakīn bir söze gül / tā Hidāyet şanemā **şekk** ü gümāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [şekk,]

şekker: Şeker, tatlı.

niçe her sözüng rakībā tır ü hāncerdür mānga / zehr eger içsem anung yādi ile **şekkerdür** mānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [şekkerdür, -dür]

derlegeç her dūr kim ol zanbağdan ey gül-ruğ damar / şanasıñ bir tūtīdür kim **şekker** ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [şekker,]

derdim ruğ u lebīñ giderür yā söğüşlerüñ / gül **şekker** ilen olmasa nā-çār bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [şekker,]

şeker tegdür lebūñ **şekker** dehende / ne **şekker** dağı hoş lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [şekker,]

şeker tegdür lebūñ **şekker** dehende / ne **şekker** dağı hoş lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [şekker,]

tā Hidāyet'den işitdi şol nebātī leb sözün / **şekkerin** ezdi şekerçi vū dükānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [şekkerin, -i, -n]

şekl: Şekil, biçim, görünüş.

dil ü cān kaş u ağıñ nakş ıderler görseler 'aynūñ / niçük kim nūn u hī **şeklin** müneccimler Qur'an görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [şeklin, -i, -n]

gördi göz yüzini bir görüşe māyil kaldı / gitdi vū dīdede şol **şekl** ü şemāyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [şekl,]

şekl-i meh-i nev: Yeni ayın şekli.

zaḥm-ı hicrīñden gögermiş gözde 'aksi kaşınūñ / görünür **şekl-i meh-i nev** teg bu baḥr-i Nilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [şekl-i meh-i nev,]

şem': Mum.

ger açarsam leb şehā şām-ı firāķıñ şerḥine / **şem'** teg yanmış göñgölñing odlar ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [şem',]

şem' teg ol yek-dil ü hem yek-zebān / tā ki yüzüñden ola rüşen cihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [şem',]

şem': Mum II Âşık.

şem' eger 'arızına karşı durupdur bu gice / tiz kes başını meclisde getür odını yaḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [şem',]

şem': Mum II Yüz, çehre parlaklığı.

yaḥtı meni pervāne teg ol pertev-i ruḥsār / **şem'ing** ü belī kim yandığı pervāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [şem'ing, -ing]

tāb-ı ḥüsñüñle dil o zülfe varur / **şem'** yaḥup gider qarāñguya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [şem',]

yanup **şem'** pervāne şalsa kanadın / ne kayḡu onunğ ekmegi düştü yaḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [şem',]

biyle kim şevk odı cānımda yanar **şem'** şıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre dānga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [**şem'**,]

şemāyil: Huylar, ahlâklar.

gördi göz yüzini bir görüşe māyil kaldı / gitdi vü dīdede şol şekl ü **şemāyil** kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [**şemāyil**,]

şem'-i felek: Gökyüzünün mumu. II Güneş.

ol gün ki táb-ı vechine **şem'-i felek** pervānedür / kaşın çatup menden öter kılmaz mānga pervā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [**şem'-i felek**,]

şem'-i hidāyet: Yolu aydınlatan mum.

o günki devlete **şem'-i Hidāyet** / işitseng sözümi ey **şem'-i Hidāyet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 9). [**şem'-i hidāyet**,]

şem'-i hidāyet: Hidayet mumu, II Şairin kendi gönlü.

nūr-ı meh yağıla **şem'-i Hidāyet** / gelicek munda ey **şem'-i Hidāyet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 27). [**şem'-i hidāyet**,]

nūr-ı meh yağıla **şem'-i Hidāyet** / gelicek munda ey **şem'-i Hidāyet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 27). [**şem'-i hidāyet**,]

o günki devlete **şem'-i Hidāyet** / işitseng sözümi ey **şem'-i Hidāyet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 9). [**şem'-i hidāyet**,]

şem'-i irān: İran'ın mumu.

mu'allakdur güneş kandil teg peyveste tākından / özi hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i Irāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [**şem'-i irān**, -dur]

şem'-i murād: Murat mumu.

zülfingī gider çihreden ay yüzüñgi görset / ey şem'-i murādum bu kara gicede bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [**şem'-i murād**, -um]

şem'-i ruh: Yanağın mumu II Sevgilinin parlak yanağı.

şem'-i ruḥuñgdan aldı ışığ imdi ey çerāğ / ger tanımañg diseng n'ola dutmış gözünğni yağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [**şem'-i ruh**, -uñg, -dan]

şehā zībā cemālünğdin yaman gözler ırağ olsun / felek kändiline şem'-i ruḥuñg çeşm ü çerāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [**şem'-i ruh**, -uñg]

şem'-i rūy: Yüzün mumu II yüzün nuru, yüzün ışığı.

ey çerāğum şem'-i rûyîngdan cüdâ / ölmege mûm olmışam pervâne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [şem'-i rûy, -îng, -dan]

şem'-i vahdet: Tekliğin mumu.

şem'-i vahdet oħıdı pîr-i tarikat yüzini / ol çerāğum sözi dilimde delâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [şem'-i vahdet,]

şer: Kötülük, bela, şer.

hıyır u **şer** her ne var çünkü Hidāyet hâk ider / çerh-i devvār ilinden ne diyem âh u fiğân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [şer,]

âdem eger hıyır ider yoħsa **şer** / hıyır u **şer** ol nesne kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [şer,]

âdem eger hıyır ider yoħsa **şer** / hıyır u **şer** ol nesne kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [şer,]

şer': Allah'ın emri doğrultusunda dini inançlara göre belirlenmiş kurallar, şeriat.

cümle cihân ehli ilen doğru ol / **şer'a** yapış ister iseng doğru yol (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 49). [şer'a, -a]

şerâre: Kıvılcım.

âhımla çıldı sînem odından **şerâreler** / ol ikkiden düzüldi gök ilen sitâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [şerâreler, -ler]

şerbet: Tatlı içecek. II Şıfa verici şerbet, ilaç.

şorğaç göngül lebin n'ola dirlerse gül yüzi / bîmâr **şerbet** içse kıatarlar gül-âb angâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [şerbet,]

ger ğam ayağı şunsa vü ger nâle **şerbetin** / andan ne gelse hâste Hidāyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [şerbetin, -i, -n]

didim öldürdi üküşni mey-i la'lüñg kadehi / didi kıayurma sanğa daħı birer **şerbeti** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [şerbeti, -i]

şerer: Kıvılcım.

hicriñde **şererdür** ki düşer âhum odından / bu la'l ki bir şafha-i mîñü düşünüpüdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [şererdür, -dür]

şerh: Açıklama, izah.

ger açarsam leb şehâ şâm-ı firâkıñg **şerhine** / şem' teg yanmış göngülñing odlar ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [şerhine, -i, -n, -e]

şerh-i cüdā: Ayrılığı anlatma, açıklama.

sığışmas nāmede şerh-i cüdāyī / Hidāyet nāme gönderme özünġ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [şerh-i cüdā, -y, -i]

şerī at: Şeriat, din kuralları.

ger Hidāyet kanın ol ġamze tōker dimēng anġa / ki şerī at sözilen kıl kanı sultāna deġer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [şerī at,]

şerīr ol-: Kötü olmak.

bes yiġi oldur ki şerīr olmaya / bā-ġam u derd ile esīr olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 67). [şerīr ol-, -ma, -y, -a]

şerm-sār: Utangaç, mahcup.

neden benim kimi ġeh şararur ġehī kızarur / deġülse la'li meyi kātına şerm-sār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [şerm-sār,]

şeş-der-i endūh: Gam dünyası.

dil mühresini şeş-der-i endūha biraġduġ / ġüb oynaduġ ey düst ġüşād eylemedüġ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 3). [şeş-der-i endūh, -a]

şevk: Şiddetli arzu, neşe, sevinç.

niçe servüm lāle teg şol yaġaġuġ şevkıylan / kan yaş ile dem-be-dem ser-tā-ka-dem ġül-ġün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [şevkıylan, -ı, -y, -ılan]

lāle vü ġül 'ārızuġ şevkıla men teg ġör niçe / çāk iderler pīrehen bu dāġdan ol bāġdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [şevkıla, -ıla]

biyle kim şevk odı cānımda yanar şem' sıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre dāġa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [şevk,]

şevk-ı ruġ: Yanaġın parlaklığı.

del'olup şevk-ı ruġıngdan ġüneş ey yüzi çerāġ / yazıya düşdi yana baş açuban yalın ayaġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [şevk-ı ruġ, -ıng, -dan]

şevk-ı rüy: Yüzün arzusu.

şevk-ı rüyıngdan ġöngüldür közden āteş-nākrek / ġasretinden sīne hem per sīnesinden çākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [şevk-ı rüy, -ıng, -dan]

seydā: Aşkının çokluğundan akli başından gitmiş, kendini duygularının coşkunluğuna bırakmış kimse, çılgın, divane, meczup.

ey cān u göngül mihring ile vālih ü **seydā** / işbāting için kevn ü mekân oldı hüveydā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [seydā,]

ol ki hüsn içre zāt-ı yektādur / 'aql anuñg 'ışkı ile **seydādur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [seydādur, -dur]

seyh: Yaşlı; şeyh.

hāl u haṭuñg rumūzı dimen **seyh** u şūfiye / her dīv için ḥaḳīḳat-ı Qur'ān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [seyh,]

seytān: İblis, insanları günaha sevk eden ve dinden çıkarmaya çalışan isyankar mahluk; kötü düşünceli, vesvese veren, fitneci kimse.

ey uyan **seytān** sözine ger selāmet isteseng / kūr idüp şeytānı yüz dönder bu zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [seytān,]

ey uyan şeytān sözine ger selāmet isteseng / kūr idüp **seytānı** yüz dönder bu zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [seytānı, -ı]

andan hem anı 'ārif iseng eyle gedāyī / tā kūr ola **seytān** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12). [seytān,]

şibh: Benzeyen şey, benzer, nazir.

yitmeye ol lebe her niçe ki zībā ise hāl / olmaya la'li kimi kıymeti hergiz **şibhing** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [şibhing, -ing]

şifā: Şifa, iyileşme.

ol 'āriz ile la'li görüp ḥaste gönglümüng / ey şehd-leb **şifāy** için gül-şeker direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [şifāy, -y]

şikāyet kıl-: Şikayet etmek, yakınmak, bir durumdan memnuniyetsiz olmak.

çün māñga senden gelür ey cān elem / cevruñg ilinden ne şikāyet kılam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 21). [şikāyet kıl-, -am]

şikāyet-i hicrān: Ayrılıktan yakınma.

cānā sāñga **şikāyet-i hicrān** ne söyleyem / çün yoḥdur ol ḥikāyete pāyān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [şikāyet-i hicrān,]

şikeste: Kırık, kırılmış; yenilmiş.

şimdi degül o yana Hidāyet teveccühi / illardur ol **şikeste** bu derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [şikeste,]

ẖvān-ı vişāline didüm irem göngül didi / epsemdür ey **şikeste** göngül hanı sen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [şikeste,]

şikeste göngül: Kırık, yenilmiş gönül (aşka karşı).

dün görsedüp bileklerin ol şūh-ı dil-rübā / kıldı şikeste gönglümi destine mübtelā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [şikeste göngül, -üm, -i]

şikeste-dile: Gönlü kırık.

derd ü ğam u belāngi göngülden kem eyleme / senden men **şikeste-dile** mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [şikeste-dile,]

şikestelik: (Gönül için) Kırıklık, kırgınlık.

yüzüngden ayru benim derd ü āh u ğam-gīnlik / işim **şikestelik** ol zülf kimi miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [şikestelik,]

şile: Pamuk.

ölmesün kim men ölem ölgeç kefen biz yā harīr / ölüye yek-sān ola ger şāla dutsāng yā **şile** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [şile,]

şimāl: Kuzey; sol, sol taraf.

yüzüng gül ile meger lāle lāf-ı hüsn urmuş / ki kalhıcağ başına kaplaya **şimāl** etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [şimāl,]

şimden geri: Bundan sonra.

şimden geri hicrāna meni yār diler yār / imdi benim olmağuma bildüm ki ever yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [şimden geri,]

şimdi: Şimdi.

şimdi degül o yana Hidāyet teveccühi / illardur ol şikeste bu derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [şimdi,]

biyle mevsimde men ol yārdan ayru diyerim / ey ecel gel berü kim **şimdi** takāzā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [şimdi,]

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rīf gel / **şimdi** gör kim ol bulağdan su yirine kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [şimdi,]

dururdu yār raqīb itdi bī-huzūr olmasa / didim huzūr eyleyem **şimdi** Taŋrı hāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [şimdi,]

yiter hicr odına yaħmağ Hidāyet'ni şehā **şimdi** / vişāling şehrinı yazıng firāk iklimini puzung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [şimdi,]

şimdi ki çeker nāle gülistānda 'anādil / gel bāde-i gül-gün çek ü kırtul zi-'anādil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [şimdi,]

aħıdur göz yaşı Hidāyet'ni / **şimdi** var ey şanem andan il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [şimdi,]

dün Hidāyet'den o göz almışdı sihr ile cān / **şimdi** yüz luğ ile ister kim anıng gönglin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [şimdi,]

ser-i kūyından eserdi getürüp bũ-yı nesim / düstlar çāre nedür **şimdi** bulunmaz eşeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [şimdi,]

sözüng Hidāyet oynamağdı yolında baş / her dāne ol ki **şimdidür** ol mācerā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 6). [şimdidür, -dür]

şimdi ki: İşte şimdi, artık.

şimdi ki vaşla vāşılām öldüre gör meni / hicrüngde bilürem şongı işüm bunga yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [şimdi ki,]

şimdi kim: İşte şimdi, artık.

şimdi kim yüz hũsn ilen görsetti māh-ı nev cemāl / sākı-yi mehveş ilindin cām bir yād Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [şimdi kim,]

şimdın gerü: Bundan böyle.

dingeç gamuıngdan ağızuma çalduıng ki söyleme / **şimdın gerü** ne dineyem ey cān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [şimdın gerü,]

şimşād: Şimşir ağacı.

ey göngül kıddin anıng serv ile **şimşād** oħıduıng / biyle sözler dime ey himmeti kütāh daħı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [şimşād,]

şir: Edebi değeri olan nazımlı ve kafiyele söz, şiir.

Hidāyet bu bir **şir** ilen bend kıldııng / ħorāsān u ehl-i Semerkānd ağızın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [şir,]

şir: Aslan.

fikrim didi tıgım durur kaşdııngda vir **şir** eylerem / bi'llāh 'aceb devlet mānga ger fikrimi tiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [şir,]

eger zencire çekdürse meni sen teg kara zülfi / n'ola her ħanda kim vardur çekerler **şiri** zencire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [şiri, -i]

şîr-efken: Aslan yıkan; çok güçlü kimse.

ey ki **şîr-efken** gözün̄ teg çeşm-i âhû olmaya / ger disem âhû an̄ga nâ-gâh âh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [şîr-efken,]

şîrîn: Ferhad ile Şirin hikayesinin kadın kahramanıdır.

dimişem tâ şehd la'li vaşfını Ferhâd teg / ey Hidâyet 'âlemîng gözinde **Şîrîn** olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [şîrîn,]

gözüme lebi 'aksi hîç bâb düşmez / neden meyl kılmaz o **Şîrîn** bulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [şîrîn,]

idedür her dem Hidâyet iştiyâkūngdan şehâ / ol ki **Şîrîn** hasretinden haste Ferhâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 6). [şîrîn,]

vücüdum küh-ı gam sökmekde **Şîrîn** / sebaqlar hüsrevim Ferhâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [şîrîn,]

şîrîn-dehân: Tatlı ağızlı; tatlı dilli.

açanda söz içinde o **şîrîn-dehân** dehen / nāmūs u 'âr eri olur der-zemân zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [şîrîn-dehân,]

şîrînlık: Tatlılık, sevimlilik.

şîrînlık ile oğşamaya ol hadîse kand / nâzûklık ile bengzemeye gül-beden beden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [şîrînlık,]

şîrînlık ile şehd-i lebing şân-ı 'aseldür / konmuş kara hâlûng çü meges dâyim o şâna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [şîrînlık,]

şiş: Şiş.

ol ikki nergis öğende göngül biryân olur 'âşık / ağırlar ikki ser-hoşnı görüng bir **şiş** kebâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [şiş,]

şîşe: Şişe, sırça. II cam gibi sevgilinin hayali.

atarlar imdi kaplayuban **şîşe** başlara / gavvâş kimi kulzüm-i sîm-âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 6). [şîşe,]

şîşe-i nāmūs: Namus şişesi. II Zahirî şeylere önem verme, manevî bir duygu olan aşkı gerçek anlamda idrak edememe; hakiki aşk yolunda başkalarının kınamalarından çekinme ve çekilecek sıkıntılara katlanamama.

aldı benim gönglümni bir şüh-ı şeng / şîşe-i nāmūsūmıza vurdı seng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [şîşe-i nāmūs, -umuz, -a]

şol: Şu, o, işaret sıfatı.

ger naşîbi gön̄glümün̄g **şol** nâvek-i dil-düz olur / devlet ü bahtı sa'îd ü t̄ali'i firûz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [şol,]

ne diyem **şol** sevâd-ı zülfi için / meni mecnûn kılan bu sevdâdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [şol,]

cânım benim ey şüh-ı revân-baht̄ teniñdür / gözden yaşıran cânımı **şol** pîreheniñdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [şol,]

ger Hidâyet düşerse sevdâya / **şol** haţ-ı 'anberî isi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 5). [şol,]

şol gül kademın başmağa gülşende görenler / gül-gün u yaşıl âl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [şol,]

tâ yüzün̄gde bād **şol** zülfi mu'anber tipredür / berg-i nesrîn üzre şağın sünbül-i ter tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [şol,]

oddur yüzi **şol** hâl ile haţ sanasın ey dil / oddan burulup çılmalı bir pâre duhândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [şol,]

hancaru kim seyr idip **şol** hūblara sultān yörir / gevdesin terk idūben o gice yüz mīng cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [şol,]

hadeng-i gamze **şol** tarhanı gözler / kaşı yayına gizlep cānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [şol,]

cān perdesi çāk olur kim ağrımasun **şol** il / her gāh ki nāz ile biline etek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [şol,]

ihtiyārımdur gön̄gül **şol** tīg u yār ilindedür / ger benim kıanı tökerse ihtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [şol,]

kıldı tecellî gün yüzi her zerrede **şol** dil-berün̄g / oldı Hidâyet mahv çün her zerreye mīkdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [şol,]

gözleri nak̄kâşı **şol** kirpükleriniñ līkasın / kıanıma banmış gül evrākını efşān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [şol,]

faķīh pendine dutmaz kulağ dil olalı / esīr bendine **şol** turre-i semen-sāyūn̄g (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [şol,]

ey haţun̄g reyḥān u hālün̄g dāne teg / mestī kim **şol** nergis-i mestāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [şol,]

yüzi hūrşīdüm idüp da'vī ider / seḥāb-ı zülfidür **şol** ma'nīye dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [şol,]

vaşlından ayru **şol** mehiñg dāyim yirem hicrinde gam / ammā Hidâyet bilmez ol kim men aniñg gam-
hūvāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [şol,]

şol kemān-ebrū kılan bu bağı yanımış cânıma / bulmazam bir kimseni kim ān̄ga taķrīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [şol,]

niçe servüm lâle teg **şol** yaŋgağunğ şevkıyılan / kan yaş ile dem-be-dem ser-tâ-kadem gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [şol,]

ay yüzünğ dönder diyen **şol** kıble-gâhımdan manta / kâfir-i 'ışkam yörü dinme bu dinden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [şol,]

gâhî bu kirpüğe yapışurlar geh ol yire / **şol** tıfl gibi kim düşe ğark-âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [şol,]

olmuşam tâ bende **şol** vech-i hasen ihsânına / muhsîn olmuş tâlî'im ez-ehl-i tahsîn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [şol,]

her ne reng ilen kim ol dil-ber görünmüş 'aynıma / kanlu yaşdan men dahı **şol** resme rengin olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [şol,]

şol zülf-i siyeh remzini gönğlüm duyar ancağ / Leylî işini duymaya hîç kimse çü Mecnûn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [şol,]

ötdi dün gülşen saru **şol** 'arızı huld-i berin / âl yaŋgağınğdan kızardı gül şarardı yâsemîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [şol,]

şol kemer üstindeki yağlığ hayâlinden müdâm / gözleri yaşı Hidâyet'ning çalar kurşağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [şol,]

kara hâli **şol** ikki kaş arasında / siyeh-püş teg aldı derbend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [şol,]

n'ola çekseng şaluban halkama **şol** halka-i zülf / bu meşeldür ki sürüdürler iti öldürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [şol,]

rahmetden ırağ ister eger miñnete yavuh / yüz şükr gönğül **şol** kerem ü luğf-ı kerîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [şol,]

şol âl yaŋgağunğı görsedüp aldunğ karar u şabr / ey mekr isi kimse senünğ bilmez alunğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [şol,]

n'ola luğf eyleyüben ger başa il yüregüme / çün gönğül derdine **şol** mâh-ı ruñunğdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [şol,]

dilerem **şol** dü zülf-i müşkîni / k'andan alur hotende müşk ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [şol,]

ğamıla yahtı meni **şol** hağ-ı 'arız eşeri / n'eyledi cânıma gör fitne-i devr-i kamerî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [şol,]

bir gün ola ki Hidâyet ölü düşmiş göresiz / lâle teg **şol** gül içün kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [şol,]

oñunğ idi hasreti miskîn Hidâyet'nünğ dirîğ / öldi vü gönğlinde kaldı **şol** fakîrünğ hasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [şol,]

yüz dil ile hikâyet ider **şol** enîs-i dil / derdâ bu dili bilmege bir dil bilen hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [şol,]

dün Hidâyet'ni dimenğ 'ışk ile rüsvâlığdan / koyınğ öz hâline **şol** ğam-zede-i rüsvâyı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [şol,]

şol şeker yanında tā acılığı fâş olmaya / kuyılar kazdı girüp zenbūr şânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [şol,]

tā Hidāyet'den işitdi **şol** nebātī leb sözün / şekkerin ezdi şekerci vü dükânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [şol,]

gördi göz yüzini bir görüşe mâyil kaldı / gitdi vü dîdede **şol** şekl ü şemâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [şol,]

kuçmadın öldüm ise **şol** şanemi şükr iderem / ki hayâli kolu boynımda hamâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [şol,]

su kırağına meger kim ola **şol** serv-i revân / gör Hidāyet ki gözüm suyu ne sâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [şol,]

şol meh-i ceş encüm-i gerdün-cenâb / kim kûlîning tal'atidür âftâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 12). [şol,]

kim ki bu dîv alına aldanmadı / **şol** ezeli kavle durup danmadı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 46). [şol,]

şol kirpük ile kaş meni yahmadı ancağ / ey ehl-i maḥabbet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5). [şol,]

her güşede yüz nâle vü feryâd u figândur / **şol** tîr ü kemândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [şol,]

su teg kılıcı buyruğı boynımda revândur / **şol** hükmi revândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 8). [şol,]

şöyle: Şöyle, bu şekilde.

degmeye tā ḥâki oḥuṅg degmeye ol kapuda / **şöyle** ḥâkem olmaya hîç kimse menden ḥâkreğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [şöyle,]

'ışkūṅda ey baḥr-ı kerem men **şöyle** pâkem bilmiş ol / 'âlem eger deryâ ola âlûde olmaz dâmenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [şöyle,]

göṅlüm doludur **şöyle** oḥıṅḡan bu gün ey mâh / kim kanlu demür dıṣra çıḡar ger çekerem âh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [şöyle,]

şöyle ki: Şu şekilde, şuna benzer.

za'îf oldı Hidāyet târ-ı zülfiṅg hicrilen şöyle / ki ger mür üsne minse bir ser-i mû anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [şöyle ki,]

şübhesiz: Tereddüt etmeden, şüphe duymadan, hiç kuşkusuz.

gül ki şalur âftâb-ı bî-zevâle **şübhesiz** / 'ârızıṅda her ḡaçan olur perîşân kâkülüṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [şübhesiz,]

şüh: Güzel, neşeli, oynak.

bu suçdan özge kim virübem cân u ten saᅅga / ey **şüh** söyle n'eylemişem daᅅı men saᅅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [şüh,]

her laᅅza kadar tır-i kaᅅa cânıma ol **şüh** / kaᅅrimni benim şükr ki bilür bu kadar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [şüh,]

tārāc-ı ᅅamzeden yitürür rāᅅına nişān / cāna pey-ā-pey oᅅlarıuᅅ ey **şüh** tapa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [şüh,]

Hidāyet kaᅅna sen **şühung** şıfātı / degül ᅅakᅅa'l-yaᅅin 'ayne'l-yaᅅindür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 5). [şühung, -u, -nᅅ]

ᅅaçan kim at şalup ol **şüh** mendin saru segritmez / irişmez cân murādına göᅅgül maᅅşūdına yitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [şüh,]

Taᅅrı bilür ki kalmadı ey **şüh** dil-berüm / göz ü yüzüᅅden ayru menüm ᅅvāb ile ᅅāverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [şüh,]

bir zamān terlik giyüp ey **şüh** çıᅅ ol bāᅅdan / tā ki dāᅅ dāᅅ olmasun nāᅅük teniᅅ ol bāᅅdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [şüh,]

neden baᅅlar ol **şüh** dülbend aᅅzın / ne artuᅅ didi kim kılur bend aᅅzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [şüh,]

yüz ile zer-ger oldum u şarrāf-ı 'ayn ile / ey **şüh** kıldı hicr-i ruᅅuᅅ zū-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [şüh,]

gitdi ol **şüh** u sözi kaᅅdı ciᅅān aᅅzında / māᅅ-ı Ken'ānı gidüp kıᅅᅅa-ı Ken'ān kaᅅdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [şüh,]

şüh-ı dil-rübā: Göᅅül kapan cilveli güzel.

dün görsedüp bileklerin ol **şüh-ı dil-rübā** / kıldı şikeste göᅅᅅlümi destine mübtelā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [şüh-ı dil-rübā,]

şüh-ı revān-baᅅᅅ: Can baᅅıᅅlayan güzel.

cānım benim ey **şüh-ı revān-baᅅᅅ** teniᅅdür / gözden yaᅅıran cānumı şol pıreheniᅅdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [şüh-ı revān-baᅅᅅ,]

şüh-ı seng: Taᅅ kalpli güzel.

aldı benim göᅅᅅlümi bir **şüh-ı seng** / şıᅅe-i nāmūsumıza vurdı seng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [şüh-ı seng,]

şüh-ı sengin-dil: Taᅅ yürekli(merhametsiz) güzel.

didi ᅅāliᅅ nedür söyle didim ey **şüh-ı sengin-dil** / eᅅir olduᅅımı ya'nī o ᅅaᅅᅅ u ᅅāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [şüh-ı sengin-dil,]

şüh-ı sitem-ger: Zalim sevgili.

şanasın cevlan ider hurşid-i gerdün üstine / çün yirinden atın ol **şüh-ı sitem-ger** tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [şüh-ı sitem-ger,]

şükr: Şükür, minnettarlık.

şükr kim derd ü belâ vü miñnet ü endüh u ğam / devlet-i 'işkuñgdan ey dil-ber musahhhardur mangan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [şükr,]

göz yüzüñgçün yaş töküp dirdim ki eyle yitmeye / **şükr** kim haķ luţf idüp ol yüze yitti yaşla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [şükr,]

bu **şükri** mazharınıñ ağız sırrını ne bile / gönğül ki bilmegine 'acz ider veli ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [şükri, -i]

rahmetden ırağ ister eger miñnete yavuh / yüz **şükr** gönğül şol kerem ü luţf-ı kerime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [şükr,]

çekdi sînemden oñın dil-ber ü peykân kaldı / ger gönğül gitti ise yüz **şükr** anga kim cân ğaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [şükr,]

senden eger ğam gele yâ derd ü bîm / **şükr** sening virdüğünge ey kerim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [şükr,]

şükr it-: Şükretmek; eriştiği nîmetin, gördüğü iyiliğın değerini bilip memnûniyet duymak, minnettar olmak, teşekkür etmek.

tâ kırtulup firâğdın irdim vişâlünge / yâd eyleyüp o günleri şükr iderem bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [şükr it-, -er, -em-erem]

öldürürken bili hicrânı meni gördüm yüzin / didi var şükr it ki kırtuldunğ yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [şükr it-,]

kuçmadın öldüm ise şol şanemi şükr iderem / ki ğayâli kolu boynımda ğamâyil ğaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [şükr it-, -er, -em]

şükr ki: Allah'a duyulan minneti dile getirme.

her lahza kadar tîr-i każâ cânıma ol şüh / kıdrimni benim **şükr ki** bilür bu kıdar yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [şükr ki,]

şüküfe: Çiçek, çiçekler.

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u rāğ etegin / tavâf için bile ğaldı **şüküfe** ağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [şüküfe,]

şü'le-i âh: Ahın, feryadın ateşi.

hicr ile savaşur dil ü göz gözçilik eyler / sen sına revân şü'le-i âhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [şü'le-i âh,]

şûr ol- Tuzlu, kirli, acı, şamata, gürültü olmak II Tuzlu gözyaşları dökmek..

ağyâr dirse kim gözi yaşı degül anıḡ / şorunḡ yaşıḡ degülse neden şûr olurdı su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [şûr ol-, -ur, -dı]

şûr u şarâb: Kekremsi; acımsı tatta olan şarap.

gel ey içmiş bu gün ğaflet şarâbı / sepilmiş yüzünḡe şûr u şarâbı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [şûr u şarâb,]

şûrîde: Çılgın, perişan, tutkun, düşkün.

ol şâh ki her il keḡ ü kâfını anḡup / şûrîde olup baḡr urur cûş u keḡ eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [şûrîde,]

T

tā: *Ta, kadar, değin, ta ki.*

boy çekdi zülf 'arızı **tā** virdi táb anğa / reyhān gögerdi táb virüp âftāb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [tā,]

ger bağrunğı yaram dir iseng **tā** görem ne var / cāndan Hidāyet eyleye efgān ki yār yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [tā,]

tā bir nazar ol zülf çü zencirīngi gördüm / bildüm bu selāsil dil-i dīvāne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [tā,]

gözden ahıdır yaş Hidāyet velī ey şāh / kim bilür o dūr dāneleri **tā** ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [tā,]

sep göngül dülāb-ı çeşmüngden su hāk-i rāhına / yār ilen **tā** dimesünler kim arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [tā,]

nālesin kesmez göngül kūyında **tā** yüzün görer / bağçede gül var iken bülbül haçan hāmüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [tā,]

cān ülkesinde çün şeh-i 'ışk ihtiyārdur / 'aql anda her haçan duta **tā** vardur ihtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [tā,]

tā yüzüngde bād şol zülf-i mu'anber tipredür / berg-i nesrīn üzre şağın sünbül-i ter tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [tā,]

ķaddüngde gözüm zülfīngi **tā** gördi dolanmış / ilan gör özin dir ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [tā,]

tā Hidāyet görmez oldı yüzīng ey āb-ı hayāt / gözlerīngden her yanğa mevc uruban tūfān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [tā,]

Hidāyet arı nazarlan siv anı **tā** sivsün / neden ki Tanğrı siver her kimi ki t̄ahirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [tā,]

tā Hidāyet zeķanınğda kara hālūng gördi / kıldı taḥķīķ rivāyātını Yūsufıla çeḥīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [tā,]

degmeye **tā** hāki oḥuḅ degmeye ol kapuda / şöyle hākem olmaya hīç kimse menden hākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [tā,]

ne gicem gicedür şāhā ne rüzım rüz hāk bilür / gözimden **tā** ırağ oldı cemāl-i 'ālem-efrūzing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [tā,]

ķoyma ilden cām-ı şahbāyı Hidāyet bir zamān / **tā** müneccim ictimā' itmiş göre bedr ü hilāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [tā,]

başum kesüp yā Rab n'ola çekse melāmet dārına / **tā** halk-ı 'ālem bile kim 'ışk ehliniḅ ser-dāriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [tā,]

cüst ü cūy-ı hūr-ı 'ın gönglümde var idi burun / **tā** yüzüḅ gördüm şehā ol cüst ü cūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [tā,]

zūlfünge bağlanmadın umardum uşlana göngül / **tā** kim ol zencire düşdi ol delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [tā,]

lebleri yanıda ögmeng āb-ı hayvānı ki men / bu suyu **tā** ağzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [tā,]

tā niçe bir men bahār teg bu ilden ol ile düşem / şeh-bāzam ol gün ola mı küyında laçın teg düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [tā,]

bağmazlar oldu **tā** ruh-ı aḥbāba gözlerüm / döndiler ikki çeşme-i ḥün-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [tā,]

'āriziṅ muşḥafı **tā** oldu gözümünden gāyib / oḥımağlıḡ māṅa evrād u kitāb oldu ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [tā,]

olmuşam **tā** bende şol vech-i ḥasen iḥsānına / muḥsīn olmuş ṭālī'im ez-ehl-i taḥsīn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [tā,]

dimişem **tā** şehd la'li vaşfını Ferhād teg / ey Hidāyet 'āleminḡ gözinde Şīrīn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [tā,]

vardı ilden dil didim **tā** gördi ḡamzeng didi kim / ḥancaru varur ki şayd-ı zaḥm-dārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [tā,]

ḥurremem **tā** şordılar kimdür Hidāyet didi kim / bir ḡarīb-i bī-dil-i zār-ı nizarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [tā,]

tā kurtulup firākdın irdim vişālünge / yād eyleyüp o günleri şükr iderem bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [tā,]

göngülünden il yudum **tā** bağmaz oldu ḥāline çeşmüṅ / ki ḥayr itmez ṭabīb uşanıcaḡ bīmāra bağmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [tā,]

bir zamān terlik giyüp ey şüh çıḡ ol bağdan / **tā** ki dāḡ dāḡ olmasun nāzük teniṅ ol bağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [tā,]

tā benefşe ne didi zūlf-i perīşāniḡ içün / k'engsedem çekdi dilin dest-i kazā anıḡ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [tā,]

çekmiş gözünḡ müjḡān oḡın ister ki ḥün-rīz eyleye / **tā** niçe ol ḥünī gözünḡ her dem pür-engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [tā,]

aḡyāra tuş idip meni ayırdı yārimdin felek / kaşdımdadır **tā** bilmezem daḡı ne engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [tā,]

eyleyip fermān apardıḡsa qarār u dīn ü dil / durmuşam uş baş ile **tā** n'ola fermānuḡ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [tā,]

tā seni buldı göngül geçti ḡamu 'ālemdin / ḥaḡḡa her kim şığına cümle cihāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [tā,]

aḡziḡı yoḡ didiler ehl-i yakīn bir söze gül / **tā** Hidāyet şanemā şekk ü gümāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [tā,]

ey ki hīç yirde dişünḡ teg sulu inçü olmaya / la'linḡı şordur māṅa **tā** yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [tā,]

tā seni buldum ne yirde var ise yādīngla-am / hākkı bilen hānda varsa hākdan ayru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [tā,]

güldi yāningdan gider ušta Hidāyet yār iti / yoḥsa neş'eng tōk yaşıng tā yolu kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [tā,]

şaru beŋzüm la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / āl yāngāgūng çevresi tā döndi hātdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [tā,]

tīg ile budarlarım mendendir ol kaşşāb-ı dūn / dönmeğüm yoḥ sen bil ittim tā bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [tā,]

tā düştü müşkīn sūnbülūng gül-berg-i hāndān üstine / çekdi tenef ebr-i siyeh hūrşīd-i tābān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [tā,]

ölürem yitür bir bıçaḥ tā rakībūng / dimesün olup yitmedi ol bıçağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [tā,]

gözlerüm ivin ağardup yasadum men cāmlar / tā ḥayāling konıcaḥ yiri karāngu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [tā,]

tā hezār engiz ilen gül vaşfın ider bülbüle / özini süsen niçe gör veh zebān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [tā,]

tā gördüm ey şanem ruḥ-ı ferḥunde fālūngı / cān ile söylerem şıfat-ı ḥaṭ u ḥālūngı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [tā,]

anıngiçün cigeri itlerūng öñine çeker / dil ki tā dimeyeler yoḥ imiş anıng cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [tā,]

atlandı tīg ilen yana ol ay gün kimi / tā ḥancaru gidüp ide kurbān bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [tā,]

ol kad u zülf ü ağız naḫşına tā baḥmadı dil / mekteb-i 'ışkda fehm eylemedi naḫş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [tā,]

micmer-i dilde yandı cān 'üdi / tā giyipdür kabā-yı müşkīni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [tā,]

mānga tā sāķi-yi cān bāde virdi / göngül sabr u kararın bāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [tā,]

göngül tā mihr ile baḥtı meh-i ruḥsārīnga bi'llāh / gözine zerrece ilmez felekning günle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [tā,]

tā gāyib oldı dīdeden ol ebrū-yı cünün / yaḥtı Hidāyet āteş-i şavķ-ı cünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [tā,]

şol şeker yanında tā acılığı fāş olmaya / kuyılar kazdı girüp zenbūr şānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [tā,]

yüz tarīķ ilen getürdi berg-i nesrīn araya / karaḡu tā perçemin anıng < hem > miyānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [tā,]

bāğbān-ı şun' tā āb-ı ruḥı maḥfūz ola / çekdi sūnbüldeñ hişār u ḥamı yanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [tā,]

tā Hidāyet'den iştıdī şol nebātī leb sözün / şekkerin ezdi şekerci vü dükânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [tā,]

tā ki doğa tāk-ı felekden kamer / tā türeye şāh-ı şecerden semer (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 69). [tā,]

hemîşe tā nihāl-i feth ü ikbāl / zafer bāğında ser-sebz ola hoş-hāl (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 28). [tā,]

andan hem anı 'ārif iseng eyle gedāyī / tā kūr ola şeytān (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 12). [tā,]

tā ki: Ne zaman ki.

dinglemen dir idi ağıyār Hidāyet sözüñgi / tā ki sen söz ile söz başladuñ ol dutdı kulağ (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [tā ki,]

tā ki giydüñ ey haṭı reyḥān kabā-yı süsenī / sünbül-i zülfüñ utandurdu cemende süseni (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [tā ki,]

dām-ı gāmdın bulmadım bir dem Hidāyet teg ḥalāş / tā ki gördüm bir naẓar ey 'anberīn gīsū seni (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [tā ki,]

Kerbelā-yı gām-ı hicrūñde şehīdem çü Hüseyñ / bir naẓar tā ki gözüm gördi bu vech-i Ḥaseni (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [tā ki,]

tā ki sözden yār la'l-i dūr-feşānın bağladı / 'aşıkıñ ol la'l teg bāğında xanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [tā ki,]

tā ki başımdan ola bu derd-i ser / bir nefes özımden olam bī-ḥaber (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 24). [tā ki,]

şem' teg ol yek-dil ü hem yek-zebān / tā ki yüzüñden ola rüşen cihān (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [tā ki,]

tā ki bu mīnā felek-i zer-nigār / kāyim olup eyleye devr ü medār (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 68). [tā ki,]

tā ki doğa tāk-ı felekden kamer / tā türeye şāh-ı şecerden semer (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 69). [tā ki,]

tā ki: Ne zaman ki.

göz ḥandaķına su şalubam tā ki bulmaya / yol vaşl günlerinde şehā ḥayl-i ḥvāb aña (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [tā ki,]

tā kim: Ne zaman ki.

bağrı delindi felek-i sādeniñ / tā kim o ki süzgüçi ol bādeniñ (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 28). [tā kim,]

tā kim bulasın lem-yezeli 'ömr-i beķāy / ey tālib-i 'irfān (Emir Efsahuddin Hidāyetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 2). [tā kim,]

feryād ki feryādıma hıç kimsene yitmez / **tā kim** sora niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 5). [tā kim,]

ta'āla'llāh: Allah yüceltsin.

yüzüñ görmek didim dün gün ki nāgeh ma'nī görsetdüñ / ne şüret bu ne ma'nīdür **ta'āla'llāh** zihī şānī' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [ta'āla'llāh,]

ta'āla'llāhu ve şāne: Allah şanını yüceltsin.

yā Rab bu ne yüzdür kim anı gördi Hidāyet / hayrān ƙaluban dir ki **ta'āla'llāhu ve şāne** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [ta'āla'llāhu ve şāne,]

tāb: Güç, kuvvet; ışıık, parlaklık; sıcaklık.

boy çekdi zülf 'ārızı tā virdi **tāb** anğa / reyhān gögerdi **tāb** virüp āftāb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [tāb,]

boy çekdi zülf 'ārızı tā virdi **tāb** anğa / reyhān gögerdi **tāb** virüp āftāb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [tāb,]

tabābet: Hekimlik, doktorluk.

hısāb ƙılmağ için defter-i harām u helāl / ehl-i tabībining öldüm **tabābetin** gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 18). [tabābetin, -i, -n]

tabak: Tabak, kap.

yüzüñde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l ki var / sening nişāruñ için bir **tabak** cevāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [tabak,]

gör yüzün ağız u göz ü hālın teferrüc it / bağ bir **tabakda** piste vü bādām u ƙışmışe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [tabakda, -da]

tābān: Parlak.

yüzüñ nūri ki **tābāndur** hemişe pertev-i haƙdan / göründi çeşmüme dün gün güneş teg burc-ı eblaƙdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [tābāndur, -dur]

tāb-ı hüsn: Güzelliğın parıltısı.

tāb-ı hüsnüñle dil o zülfe varur / şem' yağup gider ƙarāñguya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [tāb-ı hüsn, -üñ, -le]

tābī' ol-: Uymak, boyun eğmek.

men ƙaldum u cān oldı göñgöl hükmünge tābī' / tapşuram anı dağı haçan kim yite ƙurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [tābī' ol-, -dı]

tāb-ı ruh: Yanağın parıltısı.

bu nev' kim odlar yanar tāb-ı ruhından sinede / nā-gāh āhımdın göre 'ālem tutuşmuş yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [tāb-ı ruh, -ı, -n, -dan]

handa kim olsa yiter tāb-ı ruhūng ey meh-veş / niçe kim gün hamu āfāka ırağdan görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [tāb-ı ruh, -ung]

tāb-ı vech: Çehrenin parlaklığı.

ol gün ki tāb-ı vechine şem'-i felek pervānedür / kaçın çatup menden öter kılmaz mānga pervā nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [tāb-ı vech, -ı, -n, -e]

tabīb: Hekim, doktor. İl Aşk derdine çare bulamayan kişi olarak ele alınır.

her kimsenūng ki hem-demi derd-i habībδdür / hem-derdi var ānga ne hācet **tabībδdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [tabībδdür, -dür]

göngülden il yudum tā bahmaz oldı hāline çeşmūng / ki hayr itmez **tabīb** uşanıcağ bīmāra bahmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [tabīb,]

tabīb-i dil: Gönül doktoru.

dün didi derdi olan derdin disün cān çekdi āh / ol **tabīb-i dil** gülüp didi munūng hem derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [tabīb-i dil,]

ta'cīl: Acele etme, çabuklaştırma.

ol ki 'ömrüm teg geçer bahmaz mānga **ta'cīlden** / hüsini hāq saḥlasun tağyīr ilen tebdīlden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [ta'cīlden, -den]

tağyīr: Değişme, değiştirme, bozma.

ol ki 'ömrüm teg geçer bahmaz mānga ta'cīlden / hüsini hāq saḥlasun **tağyīr** ilen tebdīlden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [tağyīr,]

tāhir: Temiz.

Hidāyet arı nazarlan siv anı tā sivsün / neden ki Tanğrı siver her kimi ki **tāhirdür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [tāhirdür, -dür]

taḥkīk: Bir şeyin ne olduğunu, doğru olup olmadığını anlamak için yapılan araştırma; bir şeyin doğru olduğunu ortaya çıkarma; tas. Allah'ı, isimlerinin suretleri olan âlemde temaşa etme (TTS, 341).

cān bülbüliniḡ meskeni gül-zār-ı cihāndur / **taḥkīk** ile bi'llāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 5). [taḥkīk,]

taḥkîk kıl-: Araştırmak, incelemek.

tâ Hidâyet zeḳanîngda ḳara ḥâlûng gördi / ḳıldı taḥḳîḳ rivâyâtını Yûsufî ṣehîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [taḥḳîḳ kıl-, -dı]

taḥrîr: Yazma, kaleme alma.

ḳıldan ḳalem alup ḳılır eşkim muḥarriri / **taḥrîr** ṣihremi varâḳ-ı zer-nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [taḥrîr,]

taḥsîn: Beğenme, takdir etme; güzelleştirme.

söğdi Hidâyet'ni didi müdde'î / yâr senîngle yana **taḥsîndedür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 5). [taḥsîndedür, -de, -dür]

vaşf-ı lebîngde sözlerümi anğlayan diyer / **taḥsîn** saṅga Hidâyet-i bî-dil nefes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 5). [taḥsîn,]

taḥsîn it-: Takdir etmek, övgüde bulunmak.

bir ḳıl Hidâyet eylesem ol zülfden tırâş / taḥsîn ide tırâş ḳılanlar tırâşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [taḥsîn it-, -e]

taḥt: Taht.

göl çemen **taḥtında** sultândur reyâḥîn leşkeri / ḥancaru şeh gitse ol yan dönderür leşker 'inân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [taḥtında, -ın, -da]

cihânda men daḥı bir şeh-süvâr-ı devlet idüm / ki hem 'inânım idi **taḥt** u baḥt u 'izz ü celâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [taḥt,]

taḥte-i ağber: Çok tozlu tahta II Yeryüzü.

ḥükmîngle senîng sâkin olup **taḥte-i ağber** / emrîngle revân çizginedür günbed-i ḥazrâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [taḥte-i ağber,]

taḥt-ı cîn: Çin ülkesinin tahtı.

ruḥ u zülfüng vişâli 'uşşâḳa / milket-i Rûm u taḥt-ı Cîn'den yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 6). [taḥt-ı cîn, -den]

taḥt-ı ḥorâsân: Horasan tahtı.

görenden berlü bu ma'mûre-i çeşm-i cihân-bînem / kime pervâ-yı mülk-i Fârisî taḥt-ı ḥorâsân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [taḥt-ı ḥorâsân, -dur]

taḥt-ı tebrîz: Tebriz tahtı.

ne yalguz toprağıdur kuhl-ı biniş taht-ı Tebriz'e / çi cāy toprağı kim daşı hem ser-küb-ı Geylān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [taht-ı tebriz, -e]

tahvil: Değiştirme, değiştirilme; borç senedi. II Kâlû Belâ, Allah'a verdiğimiz sözün borcu.

haçan Hidāyet ola ğam u ğuşşadan ırağ / kim kıldılar ezel günü **tahviline** anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [tahviline, -i, -n, -e]

tāk: Kubbe, bina kemeri.

bu ne kaşr-ı mu'allā vü ne uça **tāk** u eyvāndur / ki alçağ pāyesi bu kaşrınġ gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [tāk,]

mu'allakdur güneş kandil teg peyveste **tākından** / özi hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i İrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [tākından, -i, -n, -dan]

kaşlarunġız **tākı** gözimde benim / çaylar üsne görünür pül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [tākı, -ı]

takāzā: Ortaya çıkma, sıkıştırma, borçlunun alacaklıyı sıkıştırması.

biyle mevsimde men ol yārdan ayru diyerim / ey ecel gel berü kim şimdi **takāzā** demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [takāzā,]

takdīm kıl-: Öne almak, öncelik vermek.

her dem nigārın barmağunġ başma turunc ğabğaba / takdīm kılma fundukı sīb-i Şifāhān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [takdīm kıl-, -ma]

takdir: Takdir, yazgı.

göngül şād ol ğam u şādını bu 'ālemdə yek-sān dut / neden kim hīç tedbīr ile yoğdur çāre **takdire** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [takdire, -e]

tāk-ı felek: Gök kubbe.

tā ki doğa tāk-ı felekden kâmer / tā türeye şāh-ı şecerden şemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 69). [tāk-ı felek, -den]

takrīr eyle-: Anlatmak, ifade etmek.

şol kemān-ebrū kılan bu bağı yanmış cānıma / bulmazam bir kimseni kim āñga takrīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [takrīr eyle-, -y, -em]

taksir: Eksik, kusur; kabahat, suç.

korğum oldur ki hem ... / yoğsa **taksir** degül olmasa cān hāk-i rehīñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [taksir,]

Hidāyet kâşır oldıysa niçe gün gerçi hıdmetden / felekning iktizâsı bil anı haml itme **taķşîre** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [taķşîre, -e]

şehā bu hayr işe te'hîr kılma / unut **taķşîrûmi** taķşîr kılma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 26). [taķşîrûmi, -üm, -i]

taķşîr eyle-: Bir işte kusurlu davranmak, eksik yapmak, kusur etmek, yapabilecekken yapmamak.

vaşl için cân ister iseng şanma taķşîr eyleyem / kâfirem ger men bu hayr işine te'hîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [taķşîr eyle-, -y, -em]

taķşîr it-: Kusur, kabahat işlemek; bir konuda tedbirsizlik, dikkatsizlik göstermek.

anınğcün görsedür her ay saṅga çevgân-ı felek / ya'nî 'işret topın il virdükçe taķşîr itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [taķşîr it-, -me]

taķşîr kıl-: Kusur, kabahat işlemek; bir konuda tedbirsizlik, dikkatsizlik göstermek.

şehā bu hayr işe te'hîr kılma / unut taķşîrûmi taķşîr kılma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 26). [taķşîr kıl-, -ma]

taķşîr ol-: Kusurlu olmak.

eger kulluğda taķşîr oldı menden / ümîdüm 'afvdur ey şāh senden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). [taķşîr ol-, -dı]

tālān: Talan, yağma, çapul.

gözüng göngül aluban puzdı cânım ülkesini / şehā yit ülkelüning ğavrına ki **tālāndur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [tālāndur, -dur]

'aceb yağmâcılardur senden ey Türk / meger öğrendiler **tālānı** gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [tālānı, -ı]

talat-: Dalattırmak, yağma ettirmek.

cân il üsne dutmışam k'ol terk-i yağmāya diye / ey Hidāyet cân u dil naķdini **talatdur** maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [talatdur, -dur]

tal'at: Yüz; güzellik.

handasan ey tal'atı ferhunde gel kim sensizin / cân ider feryād çün ol **tal'at** u feryād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [tal'at,]

handasan ey **tal'atı** ferhunde gel kim sensizin / cân ider feryād çün ol tal'at u feryād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [tal'atı, -ı]

şol meh-i ceş encüm-i gerdün-cenāb / kim kulinıng **tal'atidür** āftāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 12). [tal'atidür, -i, -dür]

ṭaleb: İsteme, dileme, istek, arzu.

maṭlûb sen ü menem ṭaleb-kâr / ṭâlib olana olur **ṭaleb** kâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 1). [ṭaleb,]

kaş çatma **ṭalebden** ki şanğa gevher-i ma'nî / 'işmet tarafından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 3). [ṭalebden, -den]

ṭaleb-kâr: İstekli.

maṭlûb sen ü menem **ṭaleb-kâr** / ṭâlib olana olur ṭaleb kâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 1). [ṭaleb-kâr,]

ṭâli: Talih, baht.

ger naşîbî gönğlümünğ şol nâvek-i dil-düz olur / devlet ü bahtı sa'îd ü **ṭâli**'i firûz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [ṭâli'i, -i]

men ol tirkeşden ey Türk-i hıṭâ bir oḡa-em kâni' / sen artuğ luṭf eger kılsaṅ zihî baht u zihî **ṭâli**' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [ṭâli',]

olmuşam tâ bende şol vech-i ḡasen iḡsânına / muḡsîn olmuş **ṭâli'im** ez-ehl-i taḡsîn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [ṭâli'im, -im]

şubḡ-ı devlet **ṭâli**' aldı maşrıḡ-ı iḡbâlden / zerre-i mihr-i duraḡşân vaşlına şâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [ṭâli',]

ṭâli' ol-: Doğmak, ortaya çıkmak.

iki zülfüñğ arasından ṭulû' itçek yüzünğ mihr-i / karangu gice içide şanasıñğ ay olur ṭâli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [ṭâli' ol-, -ur]

ṭâlib: İsteyen, istekli; öğrenci.

dil ḡamza gibi **ṭâlib** ü anıñğ ḡayâliniñğ / cân ḡal'asında meskeni mihr-i nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [ṭâlib,]

ṭâlib ol-: İstemek, talep etmek.

maṭlûb sen ü menem ṭaleb-kâr / ṭâlib olana olur ṭaleb kâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 1). [ṭâlib ol-, -an, -a]

ṭâlib-i 'irfân: İlim isteyen, ilmi talep eden.

tâ kim bulasın lem-yezeli 'ömr-i beḡâyı / ey **ṭâlib-i 'irfân** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 2). [ṭâlib-i 'irfân,]

ṭâli-i vârun: Ters, uğursuz talih.

ol kaş u gözün̄g mekri ayırdı meni senden / gör baht-ı siyeh bildi vü **ṭālī-i vārūn** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [**ṭālī-i vārūn**,]

tamām: Tam, eksiksiz, tamam; son.

didi her dem san̄ga yüz oḡ degürem / didügi söz göngüle degdi **tamām** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [**tamām**,]

tamām ol-: Bitmek, tamamlanmak, sona ermek.

olmaz tamām kıssa-ı şevkı Hidāyet'ün̄g / her dem eger cenābun̄ga yüz nāme yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [**tamām ol-**, -maz]

ta'ne: Çekiştirme, yerme; sövme.

ta'nesi yārīng māngadur özün̄ge alma rakīb / cün bilürsīng kim Ayaz'īng **ta'nesi** Maḥmūd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [**ta'nesi**, -si]

ta'nesi yārīng māngadur özün̄ge alma rakīb / cün bilürsīng kim Ayaz'īng **ta'nesi** Maḥmūd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [**ta'nesi**, -si]

tanı-: Tanımak.

şem'-i ruḥun̄gdan aldı ışığ imdi ey çerāğ / ger **tanıman̄g** disēng n'ola dutmış gözün̄gni yağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [**tanıman̄g**, -man̄g]

kime ḥalim bildürem ey yār iti bir söyle kim / bu ışıkde sendin özge kimsene **tanımanam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [**tanımanam**, -man, -am]

yanasın derdüm firākından eger āh eylesem / doğru sözümdür menüm ey müdde'ī **tanımanam** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [**tanımanam**, -man, -am]

çek dilün̄g özün̄ge vü ḥaddün̄g **tanı** / bu söz ile tanımek olmaz anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [**tanı**,]

çek dilün̄g özün̄ge vü ḥaddün̄g **tanı** / bu söz ile **tanimek** olmaz anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [**tanimek**, -mek]

tangrı: Tanrı.

görsēt didīng ne gelse ilün̄gdan mān̄ga rakīb / ger **Tangrı** koysa ölmez isem görsedem san̄ga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [**tangrı**,]

sen yārdan gelür niçe aḡyārdan kaçam / tedbīr yoḡ durur yiticağ **Tangrı'dın** belā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [**tangrı'dın**, -dın]

men sögüşün̄gdan senīng ögmeḡün̄gı fark itmezem / **Tangrı** sözini edebsizlikdür itmek intihāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [**tangrı**,]

baḡ Hidāyet başun̄g üsne durur ol serv-i revān / niçe olmaya in̄gen baş götür ü **Tangrıya** baḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [**tangrıya**, -y, -a]

dururdi yār raķīb itdi bī-ḥuzūr olmasa / didim ḥuzūr eyleyem şimdi **Tangrı** ḥāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [tangrı,]

Hidāyet arı nazarlan siv anı tā sivsün / neden ki **Tangrı** siver her kimi ki t̄ahirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [tangrı,]

didim saṅa yarar ne ki kılsaṅ māṅa cefā / **Tangrıya** yaraşur didi her nesne kim kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [tangrıya, -y, -a]

yār ilen kavlım budur 'ışkıṅda kim baş oynadum / öz sözimdin dönmezem **Tangrı** bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [tangrı,]

Tangrı bilür ki kalmadı ey şūḥ dil-berüm / göz ü yüzüṅden ayru menüm ḥvāb ile ḥāverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [tangrı,]

büy-ı zülfiṅ belāya şaldı menı / **Tangrının** bir belası imiş bu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 2). [tangrının, -ning]

ağyar cefā kılsa göṅül yār saḡ olsun / ger müdde'ī rahm itmeye **Tangrı** o nigāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [tangrı,]

dehāning remzini hem sen bilürseṅ / ki sırr-ı gaybdın **Tangrıdur** āḡāḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [tangrıdur, -dur]

Tangrı onunḡ şānına levlāk dir / çākeridür encüm ü eflāk dir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [tangrı,]

tap-: Bulmak.

tārāc-ı ḡamzeden yitürür rāḡına nişān / cāna pey-ā-pey oḡlaruṅ ey şūḥ **tapā** yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [tapa, -a]

ağzından istedüm ki **tapam** zerrece nişān / didi ki şor ol istedüḡüṅ hīç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [tapam, -am]

yaşur kaşıṅnı Hidāyet yaşın aḡar göricek / kim olmaya bu yaḡışdan ḥalel **tapā** yayuṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [tapa, -a]

cismim içre mihr-i 'ışkuṅ şanma hergiz 'ışk **tapā** / niçe kim topraḡda kalsa olur altun pākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [tapa, -a]

dolaşdı ördüḡi zülfeyne teg ayaḡa 'amel / kazā çü var idi kim kaşr-ı 'ömr **tapā** ḥalel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [tapa, -a]

tapıl-: Bulunmak.

ağzından istedüm ki tapam zerrece nişān / didi ki şor ol istedüḡüṅ hīç **tapılır** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [tapılır, -ur]

tapşur-: Yetiştirmek, ulaştırmak; teslim etmek.

men kaldum u cān oldı göṅül ḥükmüṅge tābī' / **tapşuram** anı daḡı ḡaçan kim yite kurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [tapşuram, -am]

tār: Tel, saç teli.

zūr-gerler teg dil ü cānın helāk itting şehā / bağladup bir **tāra** ilin çekdi āsān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [tāra, -a]

tārāc-ı ğamze: Süzgün bakışın yağması.

tārāc-ı ğamzeden yitürür rāhına nişān / cāna pey-ā-pey oĥlarüng ey şūĥ tapa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [tārāc-ı ğamze, -den]

taraf: Yan, yön, bölge, yer.

gönglüm heves-i Meşhed-i şāh-ı Necef eyler / yalguz ne göngül cān dağı 'azm ol **taraf** eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [taraf,]

ey dil-i miskīn niçe bī-çārelig / her **tarafa** yil kimi āvārelig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 33). [tarafa, -a]

belā vü ğuşşa vü derd ile endūh / yığıldı her **tarafdan** kūh-ı tā kūh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [tarafdan, -dan]

kaş çatma talebden ki şānga gevher-i ma'nī / 'işmet **tarafından** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 3). [tarafından, -ı, -n, -dan]

tāre: Defa, kere.

ķaddi 'aksi gözde serv-i cūy-bārımdur benim / tūresinīng **tāresi** müşk-i Tatarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [tāresi, -si]

tarf: Bakış; göz ucu.

ruh-ı meh-peykerüng **tarfin** dutupdur ĥāl inġen zībā / felek ĥurşīdi māt olmış gözüng bir niçe beydaķdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [tarfin, -ı, -n]

tarĥan: İmtiyazlı kişi.

ĥadeng-i ğamze şol **tarĥanı** gözler / kaşı yayına gizlep cānı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [tarĥanı, -ı]

tār-ı zūlf: Zūlfün teli.

za'īf oldı Hidāyet tār-ı zūlfīng hicrilen şöyle / ki ger mūr üsne minse bir ser-i mū anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [tār-ı zūlf, -īng]

ta'rīf kıl-: Tarifini yapmak, ne ve nasıl olduğunu anlatmak, tanımlamak.

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rīf gel / şimdi gör kim ol bulaĥdan su yirine kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [ta'rīf kıl-, -an]

tarîk: Yol, usûl, meslek, sebep.

'uṣṣāk **tarîk**-i ile sülûk itmedi hergiz / hîç dutmadı insân şîfatını bu behîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [tarîk,]

yüz **tarîk** ilen getürdi berg-i nesrîn araya / kârağı tâ perçemin anıñ < hem > miyânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [tarîk,]

tarîk-i hîdmet: Hizmet yolu.

öğren **tarîk**-i hîdmeti mey-hvâreden fakîh / ey diyü niçe men saña bir âdemî diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [tarîk-i hîdmet, -i]

tarîk-ı 'îşk: Aşk yolu.

'alâyıkdın eger geçseng Hidâyet / **tarîk-ı 'îşk** içinde sensin abdâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [tarîk-ı 'îşk,]

tarîk-ı zühhd: Kendini ibâdete vermenin yolu.

tarîk-ı zühddin dün 'îşka zâhid / bu bahre gevher-i maḫṣûd için dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [tarîk-ı zühhd, -din]

tâs: Tas, su kabı.

teshîr eger degülse bu yahduğları nedür / karşuda **tâslar** koyuban âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [tâslar, -lar]

taşavvur-ı bâtıl: Hak ve hakikat olmayan şey, boş şey, yalan, yanlış düşünce, hayal.

zihî **taşavvur-ı bâtıl** zihî ḥayâl-i muḥâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 23). [taşavvur-ı bâtıl,]

taşdîk: Doğrulama, onaylama.

çü zâhirdür didüğüm sözde **taşdîk** / ümîd oldur refîküm ola tevfiḫ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [taşdîk,]

tavâf: Etrafını dolaşmak.

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u râğ etegin / **tavâf** için bile çaldı şükûfe ağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [tavâf,]

tavf it-: Bir şeyin çevresini dolaşmak.

būstān şāhidleri firdevsi tavf itmiş saġın / hangısın görseng birür şāh bahār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [tavf it-, -miş]

tavk: Boyna takılan takı, gerdanlık.

görsedüp yüz aldı dil **tavk** itti cān boynına zülf / bu şabūhīdūr didi saṅa vü ol aḥşamlıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [tavk,]

tāvūs: Tavus kuşu.

dise sūnbül mi yā bir bāġ-ı reyḥān kākülüng / yoḥsa bir **tāvus** u bir serv-i ḥırāmān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [tāvus,]

tay: Tay, at yavrusu.

Hidāyet dem-bilā-dem ġam çekersin / bu yükler çekmege yoḥdur saṅa **tay** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [tay,]

tāzelen-: Tazelenmek, yenilenmek.

başını kırḥup 'izārı ḥaṭṭını giydürdi yār / **tāzelendi** ey Hidāyet başdan īmānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [tāzelendi, -di]

tebdīl: Deġiştirme, deġiştirilme.

ol ki 'ömrüm teg geçer baḥmaz maṅa ta'cilden / ḥüsnini ḥaḳ saḥlasun taġyīr ilen **tebdīlden** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [tebdīlden, -den]

teberrā: Uzaklaşma; yüz çevirme.

kıl tevekkül ḥaḳḳa varını yolında terk it / ey Hidāyet ki tevellā vü **teberrā** demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [teberrā,]

tebessüm id-: Gülümsemek.

didüm ki ḥāṭıruṅa düşmezem neden herġiz / lebi tebessüm idüp söyledi ki ḥāṭırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [tebessüm id-, -üp]

tecellī: Belirme, görünme.

her zerrede zāhir durur gün teg cemāli dil-berüng / Mūsī **tecellī** nūrını görüng niçe ġuftār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [tecellī,]

kıldı **tecellī** gün yüzi her zerrede şol dil-berüng / oldı Hidāyet mahv çün her zerreye miḳdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [tecellī,]

tecellī kıl-: Allah'ın kudretinin ve sırlarının kişilerde ya da nesnelerde görünmesi.

özi durur 'ilm ile da'vî kılan / evvel ü âhırde tecellî kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13). [tecellîkıl-, -an]

tedbîr: Önlem; çare.

sen yârdan gelür niçe ağyârdan kaçam / **tedbîr** yoñ durur yiticağ Tangrı'dın belâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [tedbîr,]

göñül şād ol ğam u şādını bu 'âlemde yek-sân dut / neden kim hîç **tedbîr** ile yoñdur çäre taqdîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [tedbîr,]

tedbîr eyle-: Önlem almak.

özine her kim oñın tedbîr ider yâ hancerin / âh kim men qalmışam bilmen ne tedbîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [tedbîr eyle-, -y, -em]

tedbîr it-: Önlem almak; hazırlanmak.

özine her kim oñın tedbîr ider yâ hancerin / âh kim men qalmışam bilmen ne tedbîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [tedbîr it-, -er]

teferrüc it-: Temaşa etmek, müşahede etmek; ferahlatmak.

gör yüzün ağız u göz ü hâlin teferrüc it / bañ bir şabakda piste vü bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [teferrüc it-,]

teg: Gibi, kadar.

boyı sözini söyleme zülfi **teg** ey göñül / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi sangā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [teg,]

her haçan olsa ber-â-ber 'aynuma gün **teg** yüzi / yoñı varı 'âlemüñg ol gün ber-â-berdür mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [teg,]

yarma ey pîr göğsüñgi men **teg** o cevlan eylegeç / ürkmeğe gül-gün semendi nâgeh özge cû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [teg,]

göñül şā'idlerin vaşfın Hidāyet'den kulağ dutsa / oñutmaz özge destānı munuñg **teg** dāstān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [teg,]

kaşına secde kılup yıl **teg** ay yasın birañ / söyle kim ol katı yaydın mañga bir oñ birañ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [teg,]

didüm ey gün yüzüñgi görset gözimden nem gider / didi ger sen **teg** yüzi seyl ağıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [teg,]

her ilde bir söğüş dir ü men **teg** var ança kim / yâ yitmez ol dañı men-i miskîne yâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [teg,]

göğsüme uran dāğ-ı cefā lāle **teg** ey gül / ter sünbülñing altındaki berg-i semenüñgdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [teg,]

yahtı meni pervâne **teg** ol pertev-i ruhsâr / şem'ing ü belî kim yandığı pervâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [teg,]

senden alan dil kime ey gönçe-i devlet vire / kâyinâting bağınıng sen **teg** haçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [teg,]

ey gözüm ahtımadı ancağ senüñ yaşingnı hicr / ol senüñ **teg** çoğlaruñ ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [teg,]

yıhduğça küh-ı gam ten-i kâha kemer şanup / kurşanmışam bu luţfına men küh **teg** kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [teg,]

görmez olsam ay yüzüñ bir dem benâtü'n-na'ş **teg** / yüzüm üsne gözlerümden 'ıkd-ı pervîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [teg,]

güneş **teg** tevsen-i çerha sening **teg** çılmadı bir er / egerçi gördi çoğ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [teg,]

güneş **teg** tevsen-i çerha sening **teg** çılmadı bir er / egerçi gördi çoğ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [teg,]

semender **teg** dil ü cânım bir od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [teg,]

mu'allakdur güneş kandil **teg** peyveste tākından / özi hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i İrândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [teg,]

ger açarsam leb şehâ şâm-ı firāking şerhine / şem' **teg** yanmış göngülning odlar ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [teg,]

bir kimse kim envâr-ı hağ bûd u cûdın dir imiş / Manşûr **teg** aning yiri dâr-ı fenâda dâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [teg,]

her zerrede zâhir durur gün **teg** cemâli dil-berüñ / Mûsî tecellî nûrını görüñ niçe güftâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [teg,]

bâd esüp yaprağ güli örter **teg** âhımdın bu serv / il yüzine dutuban menden ne pinhân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [teg,]

eze nakķāşı hüsñüñ **teg** yüküş şûret nigâr itdi / velî körk ile hîç hânsı sening **teg** olmadı vâķı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [teg,]

eze nakķāşı hüsñüñ **teg** yüküş şûret nigâr itdi / velî körk ile hîç hânsı sening **teg** olmadı vâķı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [teg,]

zûlfine bende hâli haçan biline aning / men **teg** yüz olsa gelmeye bir kılına aning (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [teg,]

ey dil cihânda nesne bulunmaz nigâr **teg** / cehd it nigâr ilin duta görgil nigâr **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [teg,]

ey dil cihânda nesne bulunmaz nigâr **teg** / cehd it nigâr ilin duta görgil nigâr **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [teg,]

ķıldan ķalem alup ķılur eşkim muħarriri / taħrîr ķihremi varaķ-ı zer-nigâr **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [teg,]

kan yaşılan rakīb yüzün eylemek nigār / āsāndur eylesün mānga meyl ol nigār **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [teg,]

dil hamza gibi t̄alib ü aning hayālining / cān kal'asında meskeni mihr-i nigār **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [teg,]

'āşık Hidāyet özine bilür yüz ağılığı / boyansa kanılan yüzi her dem nigār **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [teg,]

cānā ğamungdan ahdı gözüm yaşı Nıl **teg** / cismim bilingni isteyüp inceldi kıl **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [teg,]

cānā ğamungdan ahdı gözüm yaşı Nıl **teg** / cismim bilingni isteyüp inceldi kıl **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [teg,]

la'l-i lebingni şormadın ey meh-likā be-kām / düşdüm halāyık ağzının içinde dil **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [teg,]

her sürme kim degül ayağing tozu çeşmüme / çeksem görünür ey büt-i gül-çihre mıl **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [teg,]

kāfir olam götürmesem imānı hālīnge / çün gördüm oldı nār ānga gülşen-i halil **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [teg,]

her niçe nā-tüvānsa Hidāyet mişāl-i mūr / yār firākingı çekedür ü bārī fil **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [teg,]

ger degül ebr-i siyeh gün **teg** yüzüng kıta digil / gāh peydā nişe olur gāh pinhān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [teg,]

zür-gerler **teg** dil ü cānın helāk itting şehā / bağladup bir tāra ilin çekdi āsān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [teg,]

ey haṭung reyḥān u hālüng dāne **teg** / mestī kim şol nergis-i mestāne **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [teg,]

ey haṭung reyḥān u hālüng dāne **teg** / mestī kim şol nergis-i mestāne **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [teg,]

gün felekde iştīyākingdan senüng / yazıya düşmiş durur divāne **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 2). [teg,]

inçü diş ü la'l-i nābingçün sening / gözlerüm yaşı aḥar dūr-dāne **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [teg,]

ey çerāğum şem'-i rüyüngdan cüdā / ölmege mūm olmuşam pervāne **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [teg,]

bir ğonçe-dehensiz içile bülbüle kanın / gül çağı belābil **teg** anı 'ayn-ı belā bil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [teg,]

yā Rab aning ağzının sırrın mānga mefhūm kıl / yā benim būd u cūdım ağzı **teg** ma'dūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [teg,]

naẓardın ğāyib olgeç ol boyı dal / elif **teg** kâmetim ğamdın olur dāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [teg,]

yağış **teg** ger seper ol Türk nâvek / Hidâyet virme yan seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [teg,]

ulu devlet durur irmek İrem **teg** küyînga şâhâ / sa'âdet yarlıg kıldı gedâ ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [teg,]

gözden ırağa salma meni âb-ı dîde **teg** / ey serv-i kad ki hancaru varsanğ kademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [teg,]

niçe servüm lâle **teg** şol yangağunğ şevkıyılan / kan yaş ile dem-be-dem ser-tâ-kadem gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [teg,]

niçe söylerdüñg ki mecnûn yiridür şahrâ vü küh / dağı seg **teg** var mıdur bu işde kim mecnûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [teg,]

ey felek sen **teg** cihânda niçe ser-gerdân girüp / men Hidâyet kimi dâyim hâsir ü mağbûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [teg,]

gelse gerdün **teg** belâ ol meh-cebînden dönmezem / çerh iderse yüz kemînler ol kemînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [teg,]

dönderürse yaş ile devrân meni pergâr **teg** / dönmezem her nesneden ol nâzenînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [teg,]

dür dişünğ ü 'akîk lebünğden cüdâ niçe / zer **teg** yüzümde mevc ura yâkût-ı ahmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [teg,]

tâ niçe bir men bahâr **teg** bu ilden ol ile düşem / şeh-bâzam ol gün ola mı küyında laçin **teg** düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [teg,]

tâ niçe bir men bahâr **teg** bu ilden ol ile düşem / şeh-bâzam ol gün ola mı küyında laçin **teg** düşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [teg,]

şekk yoğ ki qar **teg** eriyem eger Sehend olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [teg,]

dimişem tâ şehd la'li vaşfını Ferhâd **teg** / ey Hidâyet 'âleminğ gözinde Şîrîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [teg,]

ey benimçün kayuran kim hâk-i reh **teg** olma hvâr / hâk-i râh olmağ bu yolda i'tibârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [teg,]

raķīb aldı tiken **teg** bu gûlnünğ âl etegin / göñgöl ne al ilen olsa ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [teg,]

bilem disenğ bili remzin göñgöl oyağlığ **teg** / hayâling özgeye aldurma dut hayâl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [teg,]

câm-ı lebin şunanda sañga yâr zülfi **teg** / baş ile il uzat Hidâyet revân bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [teg,]

ay yüz n'ola şarardunğ ise kaşı ğamından / sen **teg** yüz onunğ kaşlarınınğ yayına kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [teg,]

yüzünğ nûrî ki tâbândur hemîşe pertev-i hağdan / göründi çeşmüme dün gün güneş **teg** burc-ı eblağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [teg,]

şayra bülbül **teg** Hidāyet şāh medhīn kim gerek / şayrayan bülbül gerekdür çün senīng **teg** medh-i hūvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [teg,]

şayra bülbül **teg** Hidāyet şāh medhīn kim gerek / şayrayan bülbül gerekdür çün senīng **teg** medh-i hūvān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 8). [teg,]

o kim cān bülbülin gül-zār-ı hūsñüñden ırağ ister / yüregi lāle **teg** hasret odılan dāğ dāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [teg,]

ol ki 'ömrüm **teg** geçer bañmaz māñga ta'cilden / hūsñini hağ sañlasun tağyır ilen tebdilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [teg,]

zañm-ı hicrīñden gögermiş gözde 'aksi kaşınunğ / görünür şekl-i meh-i nev **teg** bu bañr-i Nilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [teg,]

ğonçe tikdürmiş zümürürd düğme gül-gün göñglege / hoş güler gül **teg** dirīgā tiz üzerler düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [teg,]

lāle vü gül 'arizunğ şevkıla men **teg** gör niçe / çāk iderler pīrehen bu dāğdan ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [teg,]

oñı göñglünğde uşta ey Hidāyet / bu munça çeng **teg** feryād niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [teg,]

kara hāli şol ikki kaş arasında / siyeh-püş **teg** aldı derbend ağızın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [teg,]

şordur māñga la'lingi ki mestāne gözünğ **teg** / mañmūram u āşüfte mey-i nāb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [teg,]

kestürmez isem hañtı için başı kalem **teg** / ey tīg-ı każā başımı virdüm kalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [teg,]

ey ki hīç yirde dişünğ **teg** sulu inçü olmaya / la'lingi şordur māñga tā yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [teg,]

itile gizlü söz dir idüm ol perī didi / Ādem **teg** ādemīlere söz di ün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [teg,]

zerre tegdür didim ağızın kanımı tökdi yire / yoñsa ey dil gözi kan tökmez anunğ **teg** bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [teg,]

zerre **tegdür** didim ağızın kanımı tökdi yire / yoñsa ey dil gözi kan tökmez anunğ **teg** bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [tegdür, -dür]

ey geyik gözlü işit 'aşıñunğ efgānı disem / kim kulağ aşadır munda Hidāyet **teg** ürene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [teg,]

şeker **tegdür** lebünğ şekker dehende / ne şekker dahı hoş lezzet-dihende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [tegdür, -dür]

iti oldum māñga uş istedüñunğ bir dimedi / tüle **teg** isteşürem ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [teg,]

uymazam sözüñge git ey zāhid / sen **teg** ola o kim sañga uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [teg,]

ey ki şîr-efken gözün̄g **teg** çeşm-i âhû olmaya / ger disem âhû an̄gâ nâ-gâh âh o olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [teg,]

didün̄g kıl tevbe 'işkümdin Hidāyet / munin̄g **teg** tevbeden estağfiru'llāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [teg,]

eger zencîre çekdürse meni sen **teg** kara zülfi / n'ola her hānda kim vardur çekerler şîri zencîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [teg,]

tüb **teg** başum onin̄g ayağından gidermezem / çevgān-ı hicr ile niçe kim çalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [teg,]

müdde'î kılşa kalem **teg** dil eger gıybete tîz / söz uzatmayalı ey hāste Hidāyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [teg,]

dām-ı gāmdin bulmadım bir dem Hidāyet **teg** hālāş / tā ki gördüm bir nāzar ey 'anberin̄ gîsû seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 6). [teg,]

ger öldürür Hidāyet'i gāmzenḡ 'aceb degül / munun̄g **teg** iş durur an̄gâ hākdan hidāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [teg,]

göz **teg** yüz ile kim ki diler āšnālîgı / seyl-āb-ı gāmda söyle yōri yüz anin̄g kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [teg,]

bir gün ola ki Hidāyet ölü düşmiş göresiz / lāle **teg** şol gül içün kana bulaşmış kefeni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [teg,]

dün dişledüm lebini Hidāyet gülüp didi / sen **teg** cihānda tūṭî-yi şekker-şiken hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [teg,]

tā ki sözden yār la'l-i dūr-feşānın bağladı / 'āşıkın̄g ol la'l **teg** bağrında kanın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [teg,]

'ūd-ı nālem **teg** figān itmek dilerdi çalıcı / tîz kulağın burdı çaldı bam lisānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [teg,]

şem' **teg** ol yek-dil ü hem yek-zebān / tā ki yüzün̄gden ola rüşen cihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [teg,]

ne gām didi yağış **teg** yağsa yağ / çü müstaḥkemdür ümîdüm bu dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [teg,]

ḥayālün̄glen güneş **teg** yek-süvāra / biremez ey gülüm degdi hezāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 19). [teg,]

dolaşdı ördügi zülfeyne **teg** ayağa 'amel / kazā çü var idi kim kaşr-ı 'ömr tapa ḥalel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [teg,]

ey isteyen ol gün kimi meşhūr nişānın / her laḥza menüm **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 7). [teg,]

gökde kızaran şormegil ey ay şafak-mey / yā 'aksi güneş **teg** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [teg,]

su **teg** kılıcı buyruğı boynımda revāndur / şol ḥükm-i revāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 8). [teg,]

teg ol-: Gibi olmak, bir duruma, bir duyguya yaklaşmak.

göngül Manşür teg oldung çü yârüng vaşlına vâsıl / demidür ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-ıhâkdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [teg ol-, -du, -ng]

gence girüp gönçe teg ol hırka-püş / baş çeküp hırkaya olgil hāmüş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 35). [teg ol-,]

tegi: Gibi, kadar.

gam ivürmekden Hidāyet gönglin almakse murād / uma ey cān sen **tegi** maķşūdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [tegi,]

ger çerh daḥı men **tegi** ser-geşte olmasa / bu aḡladuḡı pes ne durur āh u nālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [tegi,]

zāhid bu şorduḡung ne kim ol gül-beden ḥanı / zāhir durur güneş **tegi** dil-ber gören ḥanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [tegi,]

te'hîr eyle-: Ertelemek.

vaşl için cān ister iseng şanma taķşîr eyleyem / kāfirem ger men bu ḥayr işine te'hîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [te'hîr eyle-, -y, -em]

te'hîr kıl-: Ertelemek, sonraya bırakmak.

şehā bu ḥayr işe te'hîr kılma / unut taķşîrümü taķşîr kılma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 26). [te'hîr kıl-, -ma]

tek: Tek, yalnızca, sadece.

ey Hidāyet cān u dil alsa gözi / rāzīyam kaşd itmesün ĩmāna **tek** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [tek,]

tekye kıl-: Dayanmak, güvenmek.

kirpüklerüme tekye kılup gitdiler be-ḥvāb / dīnglendiler bu bister-i sincāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [tekye kıl-, -up]

kim anda tekye kılursın zihī ḡurūr u ḥayāl / bu ivde niçe ki oldum esîr-i miḥnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [tekye kıl-, -ur, -sın]

tekye-geh: Dayanılacak yer.

ne mübārek karasın bāḡ-ı ruḡında ey zūlf / ki ḥamu lāle vü berg-i güledür **tekye-gehiḡ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [tekye-gehiḡ, -iḡ]

telef eyle-: Yok etmek, zayi etmek, telef etmek.

her kim ki anıñ zikrile evkât geçürmez / bî-çäre günin zâyi' u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [telef eyle-, -r]

temâşâ: Bakıp seyretme, gezme.

geldi nev-rûz yana gülşen ü şahrâ demidür / yâr-ı gül-çihre ilen 'ış u **temâşâ** demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [temâşâ,]

temennâ: Arzu, istek, temennî.

Yâ Rab ki ne iş düşse Hidâyetnün elin dut / Senden budur ol düşmişe ey dost **temennâ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [temennâ,]

yâ Rab ki ne iş düşse Hidâyet'ning ilin dut / senden budur ol düşmese ey düst **temennâ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [temennâ,]

ten: Ten, vücut, beden.

bu suçdan özge kim virübem cân u **ten** sanğa / ey şüh söyle n'eylemişem dağı men sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [ten,]

cânım benim ey şüh-ı revân-bağş **teningdür** / gözden yaşuran cânımı şol pîreheningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [teningdür, -ing, -dür]

göz yaşı üsne kıldı Hidâyet **tening** makâm / bu bağı içinde ada anğa yâ gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [tening, -ing]

bağı-ı gam içre **ten** gemisi olmuş imdi gark / ki kayğı dağı sahlamaz olsaydı lengerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [ten,]

toprağ olursa ger **tenüm** şehd-i lebîngcün ey gülüm / her zerrem ola bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [tenüm, -üm]

yâr ötdi urdı cânıma yüz derd ü dâğlar / cân gidicağ **tenimde** göngül dağı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [tenimde, -im, -de]

ten idi 'âlem ü cân zât-ı şerîfi ne diyem / ki ne Türkin koyuban bütti cân oldu revân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [ten, -i, -di]

ol kemân-dârung **teninde** cânınga nâvekleri / dut 'azîz anı göngül çün kim gelür ırağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [teninde, -i, -n, -de]

bir zamân terlik giyüp ey şüh çığ ol bağdan / tâ ki dâğ dâğ olmasun nâzük **tening** ol bağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [tening, -ing]

ancağ **ten** ivin dîde-i hûn-bâr nem eyle / yandım meni yağ âteş-i dil bir kerem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [ten,]

Hidâyet dün ötüp cân hâli şordung / o **tende** cân mı kalur sen ötende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [tende, -de]

dir müdde'î cânım üşenür çıhmağa **tenden** / ey peyk-i ecel söyle anğa ancağ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [tenden, -den]

ten kaydın üzgeç irdi göngül vaşla sen dahı / ey cān vişāling ister iseng yüz aning kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [ten,]

tenef: Çadır ipi.

tā düştü müşkīn sünbülüng gül-berg-i handān üstine / çekdi **tenef** ebr-i siyeh hırşīd-i tābān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [tenef,]

teng: Denk, eşit, benzer.

teng şeker söyler idim ağzını / olmasa sözümden aning ağzı **teng** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [teng,]

teng şeker söyler idim ağzını / olmasa sözümden aning ağzı **teng** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [teng,]

teng: Dar, sıkıntılı, melul, kederli.

'ışkı bize dünyede nāmūsdur / līk angā 'āşıklığımız oldu **teng** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [teng,]

teng-dil: Yüreği dar, içi sıkıntılı.

çerh-i harīf gerdiş ilen olmasa **teng-dil** / kim bu çemende gāh hazāndur gehī bahār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 6). [teng-dil,]

tenge: Eskiden Hindistan'da geçen altın ve gümüş, bir çeşit yassı para.

görünen gök gölgesinden gizlü altun **tenge** mi / miñneti-i sī rüzeden yā ay olupdur bir hayāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [tenge, -mi]

ten-i kâh: Saman çöpünün cismi.

yıhduğça küh-ı gam ten-i kâha kemer şanup / kurşanmışam bu luṭfına men küh teg kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [ten-i kâh, -a]

tepük: Tepik, tekme.

lāf urduğıçün sünbül o zülf ile çemende / şaldı **tepük** altına şabā ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [tepük,]

ter: Yaş, taze, ıslak.

gögsüme uran dāğ-ı cefā lāle teg ey gül / **ter** sünbülning altındaki berg-i semenüngdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [ter,]

yā Rab ne bāğ verdidür ol lāle yüzlü kim / gül gördi zülf ü 'arızını derdüm oldu **ter** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [ter,]

terk eyle-: *Terk etmek, bırakmak.*

hānkāha varmazam mey-hāne terk eyleyüp / damu için doğrusı huld-i berinden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [terk eyle-, -y, -üp]

ol yār-ı vefā-dār yolında dil ü cānı / terk eyle Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 10). [terk eyle-,]

terk it-: *Bırakmak, vazgeçmek.*

kıl tevekkül hāḳḳa varını yolında terk it / ey Hidāyet ki tevellā vü teberrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [terk it-,]

hancaru kim seyr idip şol hūblara sultān yörir / gevdesin terk idüben o gice yüz mīng cān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [terk it-, -üben]

geldi hoş devrān ki gerdün terk-i bī-dād eyledi / terk idüp mihr u vefā resmini bünyād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [terk it-, -üp]

terk it 'alāyıkıngı Hidāyet mükemmel ol / andan burun ki irişe Allāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [terk it-,]

bulmaz anı terk itmese bu āb u hevāyı / ol gāfil-i nādān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6). [terk it-, -me, -se]

sen hem şanemā terk ide gör cevır ü cefāyı / kıl luṭf u 'ināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [terk it-, -e]

terk-i 'ahd: *Ahdi, yemini bozma.*

gitme ey gül-çihre **terk-i 'ahd** ü peymān eyleme / gel otur çoḡ ḡonçe kimi bağrumı ḳan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [terk-i 'ahd,]

terk-i bī-dād eyle-: *Zulm etmeyi bırakmak.*

geldi hoş devrān ki gerdün terk-i bī-dād eyledi / terk idüp mihr u vefā resmini bünyād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [terk-i bī-dād eyle-, -di]

terk-i ḥaṭā: *Kusurun terki.*

şormanḡız yārūmi kim cevır ü cefā niçe durur / biyle işlerde yoḡ ol terk-i ḥaṭānūng ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [terk-i ḥaṭā, -nūng]

terk-i ḳur'ān: *Kuran'ı bırakmak. II Gerekeni yapmamak.*

ḥaṭṭ u ḥāli zıkrin onūng ḳoyma aḡzıngdan müdām / ger müsülmānsın Hidāyet **terk-i ḳur'ān** eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [terk-i ḳur'ān,]

terk-i tebriz: *Tebriz şehrinden gitmek.*

Sürhâb içinde kânîngı tökse Hidâyet incime / 'ayn-ı keremdür her ne kim ol **terk-i Tebrîz** eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [terk-i tebrîz,]

terk-i yağmâ: Yağmanın terki. İl Gönlü perişan etmeyi bırakmak.

cân il üsne dutmuşam k'ol terk-i yağmâya diye / ey Hidâyet cân u dil naqdini talatdur mangâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [terk-i yağmâ, --i-y, -a]

terkîb it-: Birleştirmek, bir araya getirmek.

çâr-'anâşır bile terkîb iden / âdemi bu hüsni ile tertîb iden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 4). [terkîb it-, -en]

terkin it-: Terk etmek.

gâhî vücûd terkin ider-men yüzüñg görüp / gâh ol ağız hayâline şağın 'ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [terkin it-, -er, --men]

terlik: Terlik, üste giyilen ince elbise.

bir zamân **terlik** giyüp ey şüh çılı ol bāğdan / tā ki dāğ dāğ olmasun nāzûk teniñ ol bāğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [terlik,]

tertîb it-: Düzenlemek.

çâr-'anâşır bile terkîb iden / âdemi bu hüsni ile tertîb iden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 4). [tertîb it-, -en]

teshîr: Ele geçirme, istila etme.

teshîr eger degülse bu yahduğları nedür / karşuda taşlar koyuban āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [teshîr,]

teslîm id-: Teslim etmek, vermek.

leblerüñgden özgeler ger cân umarlar dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslîm ider hanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [teslîm id-, -er]

teşne: Susamış; çok istekli.

la'lingden ırağ hicrüng içinde menem ey düst / ol **teşne** ki çöllerde öle āb gamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [teşne,]

teşne-i dîdâr: Güzel yüz görmeye hasret kalmış.

la'lüngden özge teşne-i dīdārunga müdām / ger āb-ı hıız olursa görünür serāb ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [teşne-i dīdār, -unğ, -a-unğa]

teşnelik: Susamışlık.

şorduğumça leblerüñgi olmadum sīrāb men / gerçi la'ling **teşnelik** kesmek durur hāşıyyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [teşnelik,]

tevbe: Tövbe.

tevbeden geç Hidāyet olğaç 'īd / şādılığ çağı varma kayğuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [tevbeden, -den]

didüñg kıl tevbe 'ışkumdın Hidāyet / muning teg **tevbeden** estağfiru'llāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [tevbeden, -den]

tevbe kıl-: Tövbe etmek.

didüñg kıl tevbe 'ışkumdın Hidāyet / muning teg tevbeden estağfiru'llāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [tevbe kıl-,]

teveccüh: Yakınlık duyma, güler yüz gösterme.

şimdi degül o yana Hidāyet **teveccühi** / illardur ol şikeste bu derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [teveccühi, -i]

tevehhüm eyle-: Kurma, kuruntuya düşme:.

havf ider dīvāne dil la'lüngni ey meh-rū görüp / niçe kim kandan tevehhüm eylese hindū görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [tevehhüm eyle-, -se]

tevekkül: Allah'a güvenme ve dayanma.

kıldı **tevekkül** ğam-ı 'ışkında dil / olmaya hīç neste **tevekkül** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [tevekkül,]

tevekkül kıl-: Allah'a güvenmek ve dayanmak.

kıl tevekkül hāqka varını yolında terk it / ey Hidāyet ki **tevellā** vü teberrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [tevekkül kıl-,]

kıldı tevekkül ğam-ı 'ışkında dil / olmaya hīç neste tevekkül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [tevekkül kıl-, -dı]

tevellā: Birine yanaşma, dost tutma.

kıl tevekkül hāqka varını yolında terk it / ey Hidāyet ki **tevellā** vü teberrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [tevellā,]

tevfik: Yardım, Allah'ın yardımı.

çü zâhirdür didüğüm sözde taşdık / ümîd oldur refiküm ola **tevfik** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [tevfik,]

tevsen-i çerha: Feleğin boyun eğmeyen, dik başlı atı.

güneş teg **tevsen-i çerha** sening teg çılmadı bir er / egerçi gördi çoğ minmiş özine bu semend erler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [tevsen-i çerha, -a]

tezhîb id-: Yaldızlamak, süslemek.

dîde hoş tezhîb ider hicrüngde yüzin şafhasın / her işi çoğ eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [tezhîb id-, -er]

ti-: Demek.

dur yâra karşı **tise** Hidâyet saňa rakîb / kim men' ide seni ki kış olğaç gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [tise, -se]

tıfl: Küçük çocuk.

gâhî bu kirpüğe yapışurlar geh ol yire / şol **tıfl** gibi kim düşe garğ-âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [tıfl,]

tığ: Kılıç. Bkz.kılıç

tığingî gizle gözimden çün meni dutdı rakîb / kim kudurmuş it dutan âşüfte olur su görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [tığingî, -ing, -ı]

tığ ödle aluban anda ki bu başa çalar / kesmeçağ başumrı tığın aluban daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [tığ,]

tığ ödle aluban anda ki bu başa çalar / kesmeçağ başumrı **tığın** aluban daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [tığın, -ı, -n]

baş u cāndan geçüp ey dil yana kallāş ola gör / çün cefā **tığın** o meh-veş hamu kallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [tığın, -ı, -n]

yoldaş olan dilemez bir kılın az yoldaşuğ / bağ bu yoldaşa cefā **tığını** yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [tığını, -ı, -n, -ı]

başımı iline virgeç idüben **tığını** tiz / ne oning korusına bağar u ne yaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [tığını, -ı, -n, -ı]

hadenging açmadı revzen hemîn cānda ki **tığing** hem / açıpdur gönglüm ivinde çoğ ey yüzi semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [tığing, -ing]

ihtiyarımdur göngül şol **tığ** u yâr ilindedür / ger benim kanım tökerse ihtiyâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [tığ,]

tîğ ilen cân u diling kıldımsa her birin iki / imdi oğumlan eydür her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [tîğ,]

derd-i hicringden meni kim kırtara yâ Rab didim / tîğ ile yitti ecel didi ki dermânı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [tîğ,]

'uşşâkı öldürende cefâ tîğılan o gün / yâ Rab yitür meni o güne hamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [tîğılan, -ı, -la, -n]

gönglüm hañ u tîğingızdan ayru / toğuz çemen ü ahar su ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [tîğingızdan, -ingız, -dan]

bir pûla müdde'î meni şanmaz velî menem / ol kişi ki tîğ çalup eyler âhîr demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [tîğ,]

tîğingla sansan ölmeyen irmez çü vaşlığa / ey seng-dil Hidâyet'e rahm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [tîğingla, -ing, -la]

hicrinde tîğın ister iken çaldı başuma / rahmet ki hoş bu susıza çölde yitürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [tîğın, -ı, -n]

gözüng kanım içicağ gamze tîğılan soğulur / meger bu çağırı güçlü görür ki katar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [tîğılan, -ı, -la, -n]

gözi çekdi tîğ ey dil kim töke kanıñ yana / meyli kan tökmekdedür ol çeşm-i fettânung yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [tîğ,]

gamze tîğıla hemîn çalmadı gönglimni gözüng / ol harâmî yana kim uğraşa fi'l-hâl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [tîğıla, -ı, -la]

'âşıkung devletidür tîğingız anı görene / başınıñ üsne yakın başına devlet yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [tîğingız, -ingız]

tîğ ile budarlarım mendendir ol kaçşâb-ı dün / dönmeğüm yoğ sen bil ittim tâ bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [tîğ,]

fikrim didi tîğım durur kaçşâbda vir şîr eylerem / bi'llâh 'aceb devlet mañga ger fikrimi tîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [tîğ, -ım, -durur]

çekmezüz baş u Hidâyet ser-i mü tîğından / kılcadur boynumuz ol müy-miyân her ne kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [tîğından, -ı, -n, -dan]

bolmasa tîğing dudağıngnı şorar susız göngül / la'î nâfi'dür belî her gâh kim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [tîğing, -ing]

atlandı tîğ ilen yana ol ay gün kimi / tâ hancaru gidüp ide kırbân bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [tîğ,]

buyruğı tîğıdur velî hükmidür oğları / geh hükmi öldürür meni vü gâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [tîğıdur, -ı, -dur]

tîğ-ı cefâ: Eziyet kılıcı.

ger tîğ-ı cefâ ile diler bağrunğı her dem / gam yime Hidâyet seni çün biyle diler yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [tîğ-ı cefâ,]

meni kûyından anıḡ müdde'î âvâre kılur / baḡrumı **tîḡ-ı cefâ** ile yana pâre kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [tîḡ-ı cefâ,]

müdde'îniḡ niyeti **tîḡ-ı cefâ** çalmaḡ ise / var ümîdim ḡaḡa kim niyyeti başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [tîḡ-ı cefâ,]

tîḡ-ı ḡam: Gam kılıcı. II Aşk acısı; gözyaşı; sevgilinin bakışı.

kesdürdi Hidâyet yüzini **tîḡ-ı ḡam** ilen / ol sîm-ten ili ḡamu işde keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [tîḡ-ı ḡam,]

tîḡ-ı kazâ: Kaza (Allah'ın takdirinin ve emrinin yerine gelmesi) kılıcı.

kestürmez isem ḡaṡṡı için başı ḡalem teg / ey **tîḡ-ı kazâ** başımı virdüm ḡalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [tîḡ-ı kazâ,]

tik-: Dikmek.

geh tiker kirpügünüḡ ignesi baḡrum yarasın / geh firâḡı **tiken** pâreledür ol **tiken** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [tiken, -en, -i]

geh **tiker** kirpügünüḡ ignesi baḡrum yarasın / geh firâḡı **tiken** pâreledür ol **tiken** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [tiker, -er]

tikdür-: Diktirmiş.

ḡonçe **tikdürmiş** zümürürd düḡme gül-gün göḡleḡe / ḡoş güler gül teg dirîḡâ tîz üzerler düḡmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [tikdürmiş, -miş]

tiken: Diken.

ey gül yüzindeki ḡaṡ-ı sebzın **tiken** diyen / bir neste kim o pâreleye cân **tiken** midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [tiken,]

raḡîb aldı **tiken** teg bu ḡülnüḡ âl etegin / göḡül ne al ilen olsa ilinden al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [tiken,]

o serv bâḡda çü ḡülgeṡ ider Hidâyet yiter / **tiken** yapuşmaya nâ-geḡ biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [tiken,]

tiken: Diken. II Rahatsız eden, cana hoş gelmeyen şey.

geh tiker kirpügünüḡ ignesi baḡrum yarasın / geh firâḡı **tiken** pâreledür ol **tiken** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [tiken, -i]

seni görmeklik için ey gül-i ma'nî çemeni / kirpügüm daḡı olupdur mânia gözü **tiken** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [tiken, -i]

tip-: Tepmek, ayak ile vurmak.

ger **tipdise** iting başına müdde'i ne gam / devlet başında yohdur aning devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [tipdise, -di, -se]

tipret/d-: Kimildatmak, yerinden oynatmak.

tā yüzüñde bād şol zülf-i mu'anber **tipredür** / berg-i nesrîn üzre şağın sünbül-i ter **tipredür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [tipredür, -ür]

tā yüzüñde bād şol zülf-i mu'anber **tipredür** / berg-i nesrîn üzre şağın sünbül-i ter **tipredür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [tipredür, -ür]

titredür cān riştesi cismümde her geh dañg yili / zülf-i dil-bendingni ey serv-i semen-ber **tipredür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [tipredür, -ür]

āh idersem hasretingden gevde mi alup gider / niçe kim toprağı yirden bād-ı şarşar **tipredür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [tipredür, -ür]

büse istersem lebüñden göz kağar dil-ber şorunğ / men muniñlan sözde-em ol nişe hancer **tipredür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [tipredür, -ür]

şanasın cevlan ider hurşid-i gerdün üstine / çün yirinden atın ol şüh-i sitem-ger **tipredür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [tipredür, -ür]

rüzgārın çoğ süren qarı kimi kim fikr ide / **tipredür** başın bu hālet içre serv-i büstān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [tipredür, -ür]

tīr: Ok. Bkz. oğ

niçe her sözünğ rakībā **tīr** ü hancerdür manğa / zehr eger içsem anunğ yādı ile şekkerdür manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [tīr,]

didim ki görmedin giderem **tīr** ü hancerinğ / dur didi yitürem ikisindin birin sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [tīr,]

giydürüp hüsñ atını ol göz savaş ister yana / çekdi kirpükden şaf uş **tīr** ü kemānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [tīr,]

her güşede yüz nāle vü feryād u fiğāndur / şol **tīr** ü kemāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [tīr,]

tırāş: Saç veya sakalı kesme işi II Sıkıntılardan kurtulma.

bir kıl Hidāyet eylesem ol zülfdan tırāş / taḥsīn ide tırāş kılanlar **tırāşma** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [tırāşma, -im, -m]

tırāş eyle-: Tıraş etmek.

bir kıl Hidāyet eylesem ol zülfdan tırāş / taḥsīn ide tırāş kılanlar **tırāşma** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [tırāş eyle-, -se, -m]

tırâş kıl-: Tıraş etmek.

bir kıl Hidâyet eylesem ol zülfden tırâş / taḥsîn ide tırâş kılanlar tırâşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [tırâş kıl-, -an, -lar]

tîre-ḥâl eyle-: Kararmak. II (Aynanın sevgilinin yanağı karşısında) perişan hale düşmek.

bir nefesde 'ârızîng gözgüyi eyler tîre-ḥâl / yüzünge karşı durup yüzün ger ol fülâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [tîre-ḥâl eyle-, -r]

tîrelik: Karanlık.

tîrelik kim daḥı gelmez rûz u şeb cānân besî / eyledür kim bellü olmaz kışda eyyâm-ı ḥazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 7). [tîrelik,]

tîr-i ḥadeng: Kayın ağacından yapılmış ok.

ḥâcibidür her biri Çaçî kemân / ḡamzeleri her biri tîr-i ḥadeng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [tîr-i ḥadeng,]

tîr-i kazâ: Kaza oku. II Kader.

her laḥza kadar tîr-i kazâ cānıma ol şüh / ḡadrimni benim şükr ki bilür bu kadar yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [tîr-i kazâ,]

tirkeş: Ok kabı, sadak.

men ol tirkeşden ey Türk-i ḥıṭâ bir oḡa-em ḡāni' / sen artuḡ luṭf eger kılsaṅ zihî baḥt u zihî ṭālî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [tirkeşden, -den]

titre-: Titremek, sallanmak.

şāḥı üstinden ki titrer nergis esende nesîm / şāḡar-ı meydür şanasıṅ kim ḡumâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [titrer, -r]

titreş-: Sallanmak.

titreşüp yapraḡ tökende ün ağaçlardan degül / kim çemen eṭfâliniṅ üsne nesîm eyler fiḡân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [titreşüp, -üp]

titret-: Titretmek.

titredür cān riştesi cismümde her geh dang yili / zülf-i dil-bendiṅni ey serv-i semen-ber tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [titredür, -ür]

tiz: Tez, çabuk; keskin.

şem' eger 'arızına karşı durupdur bu gice / **tiz** kes başını meclisde getür odını yaḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [tiz,]

başımı iline virgeç idüben tiginı **tiz** / ne onıñ kurasına baḥar u ne yaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [tiz,]

ğamunğdan biyle kim ağlar Hidāyet / **tiz** ol bī-dilden ola ḳanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 5). [tiz,]

āh eylegeç yüzinden anıñ zülfi dağılur / bāğda belī nesīm esicek gül **tiz** açılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [tiz,]

tiz gün ola müdde'ī āhımla bağrunğ yarıla / kalmaya bitün bilürsin yanar od içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [tiz,]

senden raḳibi göñül ne ğam yigler ise yār / yār olsa yāringligi **tiz** biline anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [tiz,]

ğonçe tikdürmiş zümürürd düğme gül-gün göñlege / hoş güler gül teg dirigā **tiz** üzerler düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [tiz,]

fikrim didi tiginı durur ḳaşdıñda vir şir eylerem / bi'llāh 'aceb devlet mānga ger fikrimi **tiz** eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [tiz,]

leblerini sorup ilden gider isem ne 'aceb / **tiz** ola mest onğa her devr ayağı ḳoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [tiz,]

sāḳiā söyledüm ol ser-ḥoşa az vir ayağ / ey Hidāyet didi ol yaḥşı ki **tiz** ser-ḥoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [tiz,]

müdde'ī kılsa ḳalem teg dil eger ğıybete **tiz** / söz uzatmayalı ey ḥaste Hidāyet keseli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 5). [tiz,]

bu nev' ilen ki dīdelerüm ḳanını töker / **tiz** günde ğarḳa eyleye seyl-āb-ı ḥūn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [tiz,]

'ūd-ı nālem teg figān itmek dilerdi çalıcı / **tiz** ḳulağın burdı çaldı bam lisānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [tiz,]

çehār bāliş ü dünyā degül bisāt u neşāt / bisāt yiri degül **tiz** dirlişürür bu bisāt (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [tiz,]

tiz kıl-: Yaralamak.

dişiniñ cevherini dūr görgeç / **tiz** ḳulağ dutdı kıldı miskini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [tiz kıl-, -dı]

tiz kıl-: Acele et, çabukça ulaştır.

ḥātırunğı yaḥşı işe **tiz** kıl / her ne yaman iş ola perhiz kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 65). [tiz kıl-,]

tohm-ı belā: *Bela tohumu.*

dās-ı taḥammül ile Hidāyet biçer ğamı / cān mezra'ında niçe ki **tohm-ı belā** eker (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 5*). [*tohm-ı belā,]*

tohm-ı mihr-i leb: *Dudak sevgisinin tohumu. II Sevgilinin dudağına meyletmeye sebep olan hisler, düşünceler.*

gönglimde tohm-ı mihr-i lebin ektim ahdı kıan / gözden belī ne ekse kişı ber hemān virür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 4*). [*tohm-ı mihr-i leb, -i, -n]*

tohun-: *Dokunmak.*

bir dişleyem lebin dise dir gördüġiñ yiter / gözden ne aşşı nesne gerek **tohuna** dişe (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4*). [*tohuna, -a]*

tohuz: *Dokuz. (dokuz taneli bir sümbül).*

gönglüm haṭ u tığıñızdan ayru / **tohuz** çemen ü aḥar su ilen (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2*). [*tohuz,]*

tök-: *Dökmek, akıtmak.*

zülf arasında yaşur yüzüñni **tökkeç** dide āb / kim yağış yağsa yaşunur bulut içre āftāb (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1*). [*tökkeç, -keç]*

gönglüme düşkeç lebi 'aksi neden göz kıan **töker** / dem gelür bildüm Hidāyet göz yolından dem gider (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 5*). [*töker, -er]*

ḥünī didim gözine **tökdi** kıanıñ / doğrusı ism-i bā-müsem mādur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 4*). [*tökdi, -di]*

göz yaş **töker** görüp yüzini rahmet anġa kim / gül mevsimi mañġa meyiçün erġuvān virür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3*). [*töker, -er]*

göz yaşım dil-ber eyisi içündür / **tökerem** dil-ber eyisi içün dür (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 1*). [*tökerem, -er, -em]*

gözlerüm yaşın **töküp** buldı dişing vaşlın şehā / ḥansı ġavvāşing işidür kim bula busudadur (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3*). [*töküp, -üp]*

yitürdüġiçün ol lebe sāġar dehānını / gel gör şurāḥī sāķī ilinden ne kıan **töker** (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3*). [*töker, -er]*

ger Hidāyet kıanıñ ol ġamze **töker** dimenġ anġa / ki şer'at sözilen kıul kıanı sultāna deġer (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 5*). [*töker, -er]*

anġa kıan yaş **töküpdür** ser-i küyında gözüm / kim öten ol ser-i küdan etegi kıana deġer (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3*). [*töküpdür, -üp, -dür]*

didim varısa çağır sāķiyyi çağırsunlar / lebi şeker **töküp** itdi gerekse var çağır (*Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4*). [*töküp, -üp]*

her lü'lü' kim düşer bu şebekten zümürürde / la'lüngçün anğdurur saňa cüz gam **töken** güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [töken, -en]

alup gönglümni kanım **tökdi** la'ling / ne diler dağı mende kanı yoğdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [tökdi, -di]

görgeç gözüng didüm bu midur kanımı **töken** / gönglüm didi ki sen muni bilmeğ mi bes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [töken, -en]

dem-be-dem çeşmim **töker** kirpüklerimdin kanlu yaş / bî-başar gör dağıdur gülleri hâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [töker, -er]

ihtiyârimdur göngül şol tığ u yâr ilindedür / ger benim kanım **tökerse** ihtiyâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [tökerse, -er, -se]

dişleme la'lüñgi ger cevri ile kanım **tökdi** / sağıla gönglüm cânıma ilinme kim kan eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [tökdi, -di, -se]

ağızından isterken öpüş la'ling yaşurun dişlediğ / gözden kızıl kanım **töken** zağm-ı nihâningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [töken, -en]

yâkütüñ iştiyâkı için niçe **tökeler** / la'l ü dür ü güherni zer-i nâba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [tökeler, -e, -ler]

ser-hoş olup sîm üze çoğ **tökme** la'l / saçma güher yaşuñga kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [tökme, -me]

titreşüp yaprağ **tökende** ün ağaçlardan degül / kim çemen etfâlining üsne nesim eyler figân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [tökende, -ende]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin itdi / dinme yoğ ise kanıñgi **töküm** 'aceb için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [töküm, -dü, -m]

yaş **tökse** ayağına n'ola göz o leb için / nağli suvaranlar öle bir gün raşab için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [tökse, -se]

Hidâyet isteme çoğ yaş **töküp** kılıcın anıñ / göz açığ göresin başıñ üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [töküp, -üp]

Sürhâb içinde kanıñgi **tökse** Hidâyet incime / 'ayn-ı keremdür her ne kim ol terk-i Tebrîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [tökse, -se]

gözi çekdi tığ ey dil kim **töke** kanıñ yana / meyli kan tökmekdedür ol çeşm-i fettânüñ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [töke, -e]

gözi çekdi tığ ey dil kim **töke** kanıñ yana / meyli kan **tökmekdedür** ol çeşm-i fettânüñ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [tökmekdedür, -mek, -de, -dür]

güldi yanından gider uşta Hidâyet yâr iti / yoğsa neş'eng **tök** yaşıñ tâ yolu kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [tök,]

zerre tegdür didim ağızın kanımı **tökdi** yire / yoğsa ey dil gözi kan tökmez anuñ teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [tökdi, -di]

zerre tegdür didim ağızın kanımı **tökdi** yire / yoğsa ey dil gözi kan **tökmez** anuñ teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [tökmez, -mez]

ğamzelen kan **töker** şorar leb ile / yaralar cânı duz seper yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [töker, -er]

göz yüzüñgün yaş **töküp** dirdim ki eyle yitmeye / şükr kim haq luğ idüp ol yüze yitti yaşla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [töküp, -üp]

'aks ile düşüpdür benim ile felek işi / men sîmi zer üsne **tökerem** ol zeri sîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [tökerem, -er, -em]

didi göñgöl ol dem ki bu kaş u gözi gördi / birikdi benim kanımı **tökmeğa** kudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [tökmeğa, -meğ, -a]

tökdükçe göz yaşını bulunmaz nihâyeti / bañr-i muñitunğ olmaz imiş hadd ü gâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [tökdükçe, -dükçe]

açgeç şurâhî ağzını dürdini **tökmege** / kan yaşa döndi sâkî ilinde piyâlesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [tökmege, -meg, -e]

töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi ayını / benimle dâyimâ budur ol ayunğ resm ü âyîni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [töker, -er]

ger **tökdi** ise gözleri kanım 'aceblemeñ / gözetmişdi ğamzeleri andan burun meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [tökdi, -di]

bu nev' ilen ki dîdelerüm kanını **töker** / tîz günde ğarka eyleye seyl-âb-ı hûn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [töker, -er]

la'line karşı şurâhî ağzın açdı gülmege / sâkî derdüm kanını **tökdi** dehânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [tökdi, -di]

tökdür-: Döktürmek.

yüzüm suyunı **tökdüre** her lañzada yüz kez / bir ekmek içün dünyide her dün u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [tökdüre, -e]

tökül-: Dökülmek.

n'ola kanasa degüp diş lebi piyâlesine / demî çağır **töküle** her haçan piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [töküle, -e]

tol-: Dolmak.

ger busarsan bus göñgöl meydân-ı 'ışk içinde **tol** / kim yitürür 'âkıbet maşşûda bu busu seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [tol,]

top: Yuvarlak nesne, küre(kadeh; dünya); çevgan topu; gülle veya şarapnel atan büyük, ateşli silah. (Aşığın canı ve gönlü ile sevgilinin çenesi top olunca, sevgili, kaşı ve saçı çevganı oluşturur ve polo oyunu düşünülür. Ayrıca güneş ve ay da birer top olarak düşünülebilir.

anınğün görsedür her ay saña çevgân-ı felek / ya'nî 'işret **topın** il virdükçe taşşir itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [topın, -ı, -n]

toprağ: Toprak, zemin, yer.

âh idersem hasretîngden gevde mi alup gider / niçe kim **toprağı** yirden bād-ı şarşar tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [toprağı, -ı]

ne yalguz toprağıdur kuhl-ı bîniş taht-ı Tebrîz'e / çi cāy **toprağı** kim daşı hem ser-küb-ı Geylân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [toprağı, -ı]

ne yalguz **toprağıdur** kuhl-ı bîniş taht-ı Tebrîz'e / çi cāy toprağı kim daşı hem ser-küb-ı Geylân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [toprağıdur, -ı, -dur]

cismim içre mihr-i 'ışkūng şanma hergiz 'ışk tapa / niçe kim **toprağda** kalsa olur altun pākrek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [toprağda, -da]

yolungdadur bi'llāh fidā rūh u revān-ı rūşenim / ki gāh **toprağdan** götür luṭf ile ey sîmîn-tenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [toprağdan, -dan]

hāk-i rāhîng üsne düşmişdüm senîng bir bûy için / esdi bād-ı şubh u götürdi meni **toprağdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [toprağdan, -dan]

şatman ağıyāra güherlen ayağūng **toprağını** / ki bu göz görmege yig anîng o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [toprağını, -ı, -n, -ı]

toprağ ol-: Yaşamaz olmak, can vermek.

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebingçün ey gülüm / her zerrem ola bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [toprağ ol-, -ur, -sa]

toprağa dön-: Toprağa benzemek. II Tevazu hâlinde olmak. Temel renklerin toprak, ateş, hava, su gibi temel öğelerin biçimleri olduğu ileri sürüldüğünden sarının toprağa, yeşilin suya, mavinin havaya, kırmızının ateşe ve siyahın karanlığa ve her birinin doğada sahip olduğu önemle ilgili olarak duygu coşkunluklarını ve güzellik unsurlarını anlatmada kullanılmıştır.

virdi fenā yiline gözüm suy 'ālemi / toprağa döndi âteş-i 'ışkūngda peykerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [toprağa dön-, -di]

töpüg: Çatışma, tepişme.

şaldı belā **töpüglerine** fūrkatūng meni / senden ırağ gör ki neler geldi başıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [töpüglerine, -leri, -n, -e]

toz: Toz, toprak (sevgilinin yürüdüğü yolun).

her sürme kim degül ayağūng **tozı** çeşmüme / çeksem görünür ey büt-i gül-çihre mîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [tozı, -ı]

oğradumsa ger kuşunîng **tozına** mendin degül / devleti olan kişi elbette oğrar devlete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [tozına, -ı, -n, -a]

toz-: Tozmak, toz gibi savrulmak.

eyle hicrüngde **tozar** olmışam ey cān ki şabā / esse kūyīng şaru men hāste apara bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [tozar, -ar]

tüb: Çevgan oyununda oynanan top.

kaşı çevgāndur u hāli onunġ **tüb** ey göngül ammā / bu çevgān ile ol tūbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [tüb,]

ol ikki kaşıng aralıġında kara hālüng / bir **tüb** gibi durur iki çevgān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [tüb,]

tüb teg başum onıng ayaġından gidermezem / çevgān-ı hicr ile niçe kim çalalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [tüb,]

tüb: Çevgan oyununda oynanan top. II Aşıġın başı.

kaşı çevgāndur u hāli onunġ **tüb** ey göngül ammā / bu çevgān ile ol **tūbı** n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [tūbı, -ı]

tūbı: Cennette bulunduġuna ve bütün cennete gölge saldıġına inanılan, kökü yukarıda, dalları aşağıda büyük ağaç.

sidre kadüngüz şānına inmedi hemīn bes / **tūbı** Lehebing āyeti indi hem o şāna (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [tūbı,]

tūfān: Çok şiddetli şekilde yağarak her yeri sular altında bırakan yağmur.

tā Hidāyet görmez oldı yüzing ey āb-ı hayāt / gözleringden her yaŋa mevc uruban **tūfān** yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [tūfān,]

seyl ahtıdı vü gözüm kaldı çü bir dem sensiz / gör ne **tūfān** ola ger bir niçe gün biyle kala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [tūfān,]

hıtab itdüm dile k'ey dil niçüksin / bu **tūfān** içre pā dirgil niçüksin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 13). [tūfān,]

tufeyl: Birinin üzerinden geçinen, asalak; küçük çocuk; misafir.

bu dīde-i pür-nemle cān içen **tufeylingdür** sening / sen hod bilürsin dil-berüm nem vardur daġı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [tufeylingdür, -ing, -dür]

ey gün ü ay hādım ü haylüng senüng / cān u cihān barça **tufeylüng** senüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [tufeylüng, -üng]

tüken-: Tükenmek, bitmek, son bulmak.

var ise gerçi **tükenmez** ni'metüng ey gül-sitān / beslegil kim irişür gül kimi mihmānüng yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [tükenmez, -mez]

tüle: Bir çeşit av köpeği.

iti oldum manğa uş istedügün bir dimesi / **tüle** teg isteşürem ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [tüle,]

tülki-i kâven: Semiz, yağlı tilki.

ductıcağ n'ola şoysam ağıarı / **tülki-i kâven** derisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 3). [tülki-i kâven,]

tulû: Doğma, doğuş.

felekden gün **tulû** itgeç ivinden çıhtı ol dil-ber / kıyâmetdür bu gün kim ay çıhupdur âfitâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [tulû,]

tulû it-: Doğmak, ortaya çıkmak; varlık göstermek.

gördi bâm üsne yüzünğ yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay **tulû** itdi felek yüzinde kevkeb oldı fâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [tulû it-, -di]

iki zülfünğ arasından **tulû** itçek yüzünğ mihri / karangu gice içide şanasınğ ay olur tâli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [tulû it-, -çek]

tulû-ı mäh-i ikbâl: Baht ayının doğuşu II Parlak geleceğin başlangıcı.

hemîşe burc-ı devletden **tulû**-ı mäh-i ikbâlinğ / müdâmi evc-i himmetden zühûri sa'd yulduzınğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [tulû-ı mäh-i ikbâl, -inğ]

tür: Allah'ın Hazreti Musa'yı peygamberlikle görevlendirdiği ve ardından Tevrat'ı indirdiği, Sînâ yarımadasının güney kısmında yer alan dağ. II Büyük üzüntü, acı.

dem yârdan ururdum u ağıâra tuş eyler / her lahza felek üstüme bir **tür** yıhar yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [tür,]

türâb: Toprak.

Hidâyet hâk-i râhını gözünge bu **türâbing** çek / ki hiç yirde menâfi'de bir olmaz bu **türâb** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [türâb,]

Hidâyet hâk-i râhını gözünge bu **türâbing** çek / ki hiç yirde menâfi'de bir olmaz bu **türâb** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [türâbing, -inğ]

türe: Türemek, meydana gelmek.

tâ ki doğa tāk-ı felekden kamer / tâ **türe**ye şâh-ı şecerden semer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 69). [türeye, -y, -e]

Türk: Ana yurdu Orta Asya olan, buradan çeşitli yönere yayılarak büyük devletler kuran, Türkçe'nin değişik lehçeleriyle konuşan millet ve bu millettten olan kimse. II Sevgili; zalim (Divân edebiyatında Türk ismi genellikle sıfat olmak üzere kullanılmış ve sevgililer hakkında söylenmiştir. Osmanlı toplumunda Türk denilince Tatar ırkı akla gelirdi. Çoğunlukla Hıta ve Kıpçak çölünün insanların hakkında kullanılır ve Hülâgu orduları kinâye edilirdi. Bunların işi savaşmak olduğundan eziyete meyilli idiler. Bu benzerlik dolayısıyla divân şairleri de sevgililerini "Türk" sıfatıyla anar olmuşlardır.)

ey **Türk** gitdi cân u dil ü 'aql u dîn sanğa / hiç dinmedüñ menimle nedür munça dîn sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [türk,]

göñgöl mülkini çapmağa gelür ol **Türk** ılkayup / Hidâyet ol bedevlûden kırağ dutmağ ulağlığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [türk,]

'aceb yağmâcılardur senden ey **Türk** / meger öğrendiler tâlânı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [türk,]

yağış teg ger seper ol **Türk** nâvek / Hidâyet virme yan seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [türk,]

ten idi 'âlem ü cân zât-ı şerîfi ne diyem / ki ne **Türkin** koyuban bütti cân oldı revân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [türkin, -in]

pâ-mâl ola **Türk** ü 'Acem içinde Hidâyet / baş oynamayan şıdķ ile şâh-ı 'Arab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [türk,]

türk-sarâyı: Türk sarayı. II Tebriz.

ger ol Türk- sarâyını Hidâyet görmesem bir dem / ğam-ı hicrân puzar derdüm dil u cânunğ sarâyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [türk-sarâyı, -ı, -n, -ı]

türk-i hıtâ: Hıta (Çin'in kuzeyi ile Türkistan topraklarına verilen ad) ülkesinin Türk'ü.

men ol tirkeşden ey **Türk-i hıtâ** bir oħa-em kâni' / sen artuğ luğ eger kılsanğ zihî baht u zihî tâlî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [türk-i hıtâ,]

türlü: Çeşitli, türlü.

yüz görsedicağ görsede yüz **türlü** şafâyı / bî-şübhe vü nokşân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 4). [türlü,]

turre: Alna düşen saç, kıvrık saç lülesi.

kaddi 'aksi gözde serv-i cüy-bârımdur benim / **turresining** târesi müşk-i Tatarımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [turresining, -si, -ning]

turre-i semen-sây: Yasemen kokulu kakül.

faķih pendine dutmaz kulağ dil olalı / esîr bendine şol turre-i semen-sâyunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [turre-i semen-sây, -unğ]

turunc: Turunç. II Sevgilinin çenesi (renk, lezzet, şekil ve koku yönünden).

her dem nigārīn barmağūṅ başma **turunc** ğabğaba / taḳdīm kıılma funduķı sīb-i Şifāhān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [turunc,]

tuş eyle-: Denk tutmak, eşit görmek, eşit saymak, farklı muamelede bulunmamak.

dem yārdan ururdum u aġyāra tuş eyler / her laḫza felek üstüme bir tūr yıḫar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [tuş eyle-, -r]

tuş it-: Denk tutmak.

aġyāra tuş idip meni ayırdı yārimdin felek / ḫaşdımdadır tā bilmezem daḫı ne engīz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [tuş it-, -ip]

tuş it-: Erişmek, ulaşmak.

av 'azmine ḫabībūm alıcaḫ ḫuş iline / göṅlümūṅ ḫuşını yā Rab ide gör tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [tuş it-, -e]

tuş ol-: Denk tutmak, eşit görmek, eşit saymak, farklı muamelede bulunmamak.

ḫaşdı cevvrūṅden göṅül düşdi rakībūṅ çignine / yaḫşılığdan çin imiş ḫaçan yamana tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [tuş ol-, -ur]

tuş ol-: Ulaşmak, erişmek.

semender teg dil ü cānım bir od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [tuş ol-, -ur, -lar, -sa]

tūti: Papağan.

derlegeç her dūr kim ol zanbaḫdan ey gül-ruḫ damar / şanasıṅ bir **tūtidūr** kim şekker ağızından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [tūtidūr, -dūr]

tūti-i kuds: Mukaddes, kutsal papağan.

dünyı-yi dün 'ārife mesken m'olur / tūti-i ḫudsūṅ yiri külḫan m'olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 44). [tūti-i kuds, -üṅ]

tūti-i şīrīn-kelām: Şirin sözlü papağan. II Âşığın gönlü.

edeb yirin öpüp yitür selāmum / digil ey tūti-i şīrīn-kelāmum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 5). [tūti-i şīrīn-kelām, -um]

tütî-yi şekker-şiken: Tatlı konuşan, güzel söz söyleyen papağan.

dün dişledüm lebinî Hidâyet gülüp didi / sen teg cihânda **tütî-yi şekker-şiken** hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 6). [tütî-yi şekker-şiken,]

tütün: Duman. II Zülf.

zülfiği şalma yüzünge günim dün eyleme / ışıg virürken od dolaşup **tütün** eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [tütün,]

yüzi hevesinden göngül aşıldı o zülfe / ısınmadı odına **tütünine** boğuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [tütünine, -i, -n, -e]

tütün: Duman. (hemen kaybolması bağlamında).

yüzini görsedüp yana gizledi zülf ile / od şaldı cāna gitdi gözümde **tütün** kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [tütün,]

tütün: Duman. II Ahın gönülden çıkan dumanı.

zülfin görüp ne āh ki çekdümse bilmedi / bilinmeye kara gicelerde belî **tütün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [tütün,]

tutuş-: Tutuşmak, yanmaya başlamak.

bu nev' kim odlar yanar táb-ı ruhından sinede / nâ-gāh āhımdın göre 'ālem **tutuşmış** yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [tutuşmış, -mış]

semender teg dil ü cānım bir od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa **tutuşurlar** semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [tutuşurlar, -ur, -lar]

tuyūr: Kuşlar.

hâlik-ı ins ü cin ü vahş u **tuyūr** / rāzık u rezzāk hamu mār u mūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [tuyūr,]

U

u: Ve bağlacı.

ey cān u göngül mihring ile vālih ü şeydā / işbāting için kevn ü mekân oldı hüveydā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [u,]

ey cān u göngül mihring ile vālih ü şeydā / işbāting için kevn ü mekân oldı hüveydā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [ü,]

sensin ki olupdur keremüng cām-ı cihānda / her hāre virürsin gül ü her hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [ü,]

senden ne dil ü dīde ilen gizlü diyem rāz / her dīde vü her dil ile bīnāsın u gūyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [ü,]

senden ne dil ü dīde ilen gizlü diyem rāz / her dīde vü her dil ile bīnāsın u gūyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [u,]

boyı sözini söyleme zülfi teg ey göngül / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [ü,]

niçe her sözüng raķībā tīr ü hāncerdür māṅga / zehr eger içsem anuṅ yādı ile şekkerdür māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [ü,]

çün ki bu dergeh durur iķbāl u devlet dergehi / hār u hāşākin ilāhī ol dering derddür māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [u,]

çün ki bu dergeh durur iķbāl u devlet dergehi / hār u hāşākin ilāhī ol dering derddür māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [u,]

şükr kim derd ü belā vü miḥnet ü endūh u ḡam / devlet-i 'işkuṅdan ey dil-ber musahḥardur māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [ü,]

şükr kim derd ü belā vü miḥnet ü endūh u ḡam / devlet-i 'işkuṅdan ey dil-ber musahḥardur māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [ü,]

şükr kim derd ü belā vü miḥnet ü endūh u ḡam / devlet-i 'işkuṅdan ey dil-ber musahḥardur māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [u,]

ger yolında daş ile basursalar yüz kez raķīb / şanmagil daşını bil kim genc ü gevherdür māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [ü,]

Hüsrev ü Cemşid ü Efrīdūn'a baş indürmenem / şāh eger dirse Hidāyet daḥı ẖanber'dür māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [ü,]

Hüsrev ü Cemşid ü Efrīdūn'a baş indürmenem / şāh eger dirse Hidāyet daḥı ẖanber'dür māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [ü,]

cevr ü ḡahrıṅdan şehā niçün melāletdür māṅga / çün yiter her neste kim Ḥaķ'dan ḥavāletdür māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [ü,]

cāna çoḥ oḥ atduḡuṅdan şanma ey cān incinem / kim her oḡuṅ bir ümīd ü istimāletdür māṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [ü,]

cân il üsne dutmışam k'ol terk-i yağmāya diye / ey Hidāyet cân u dil naḳdini talatdur maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [u,]

bu suçdan özge kim virübem cân u ten saṅga / ey şūḥ söyle n'eylemişem daḥı men saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [u,]

ey Türk gitdi cân u dil ü 'aḳl u dīn saṅga / hiç dinmedüṅ menimle nedür munça dīn saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [u,]

ey Türk gitdi cân u dil ü 'aḳl u dīn saṅga / hiç dinmedüṅ menimle nedür munça dīn saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [ü,]

ey Türk gitdi cân u dil ü 'aḳl u dīn saṅga / hiç dinmedüṅ menimle nedür munça dīn saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [u,]

göṅglimde kīn kılıç u oḥuṅdan olur müdām / budur didim şehā ḥamu göṅglimdeki saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [u,]

didim ki görmedin giderem tīr ü ḥanceriṅ / dur didi yitürem ikisindin birin saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [ü,]

lebidür şun' u ağzından ḥaber virür göṅgöl sen şor / menüm çün bağlanur nuṭkum bu şun'-ı ḡaybdan görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [u,]

dil ü cân kaş u ağziṅ naḳş iderler görseler 'aynuṅ / niçük kim nūn u hī şeklin müneccimler Ḳur'ān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [ü,]

dil ü cân kaş u ağziṅ naḳş iderler görseler 'aynuṅ / niçük kim nūn u hī şeklin müneccimler Ḳur'ān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [u,]

dil ü cân kaş u ağziṅ naḳş iderler görseler 'aynuṅ / niçük kim nūn u hī şeklin müneccimler Ḳur'ān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [u,]

bir oḥ ile didiṅ ki kılam ḥāṭıruṅı şād / ol sözüṅge şād oldum u şād eylemedüṅ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [u,]

derd ü ḡamıniṅ dādını duydüṅ meger ey dil / kim munça ki cevri eyledi dād eylemedüṅ hīç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [ü,]

baḥ Hidāyet başuṅ üsne durur ol serv-i revān / niçe olmaya iṅgen baş götür ü Taṅrıya baḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [ü,]

gözlerümden ay u yıl dem gitdüḡi andan durur / kim bu 'ömr arḥunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [u,]

şaştından ayru düşdüḡiçün oḥ o meh-veşüṅ / topraḡı şavurur başa āḥ u fiḡān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [u,]

giryāniṅ kulaḡı egilse 'aceblemeṅ / kim baḡıcaḡ reg ü beyni nā-tüvān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [ü,]

gelmez mi şādliḡ yavuḡına Hidāyet'üṅ / yoḥsa ezelden ol ḡam u miḥnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [u,]

ger naşibi göṅglümüṅ şol nāvek-i dil-düz olur / devlet ü baḡtı sa'īd ü ṭāli'i firüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [ü,]

ger naşîbi gönglümüng şol nâvek-i dil-düz olur / devlet ü bahtı sa'îd ü tâlî'i fîrûz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [ü,]

dem yârdan ururdum u ağıyâra tuş eyler / her lahza felek üstüme bir tür yıhar yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [u,]

bağrım kararır cevır ü cefâng ile ey felek / kısmet günü benimle bu oldu meger karar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [ü,]

senden hemîşe cânıma derd ü belâ yiter / bigâneliğ hemîn ola ey âşnâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [ü,]

her ilde bir söğüş dir ü men teg var ança kim / yâ yitmez ol dağı men-i miskîne yâ yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [ü,]

ger ister iseng cân u dil ü dînimi almağ / kıl göz ucu ilen bir işâret ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [u,]

ger ister iseng cân u dil ü dînimi almağ / kıl göz ucu ilen bir işâret ki seningdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [ü,]

yahtı meni pervâne teg ol pertev-i ruhsâr / şem'ing ü belî kim yandığı pervâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [ü,]

ey dil gel ol kâdi elif ü zülf-i dâla gör / baır-i muht-ı 'ışkına gavs ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [ü,]

ey bağbân şanevber ü servüngni ögme çoğ / gel bir bağ ol nihâl-kad ü i'tidâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [ü,]

ey bağbân şanevber ü servüngni ögme çoğ / gel bir bağ ol nihâl-kad ü i'tidâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [ü,]

cân gitti kalmadı mânia hicrüngde dîn ü dil / ey gam Hidâyet ile kerem eyle kâla gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [ü,]

göngliming 'ışküngda şâhâ hem gam u hem derdi var / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [u,]

mânia kapungda ne pervâ-yı bağ u bustândur / ki görgeç ol yüzi 'âlem mânia gülistândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [u,]

cihâna virme göngül kim koyup gider anı / eger Sikender-i devrân u ger Süleymân'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 6). [u,]

dil ü cânı bayır lebıngden kim / genci şâhung çerisi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [ü,]

gözlerüm suyna düşdüm çıha bilmen bu sudan / kim mânia yüz derd ü gam her yangadan bu sudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [ü,]

şol gül kâdemin başmağa gülşende görenler / gül-gün u yaşıl âl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [u,]

yir yoğ ser-i küyında kâdem başmağa aning / çoğ cân u göngüliden ki be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [u,]

cân gönglegini çāk idüp ol kûda Hidāyet / yaru itinge örtüp ü yaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [ü,]

yā Rab ne bāğ verdidür ol lāle yüzlü kim / gül gördi zülf ü 'arızını derdüm oldı ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [ü,]

gül çağıdur Hidāyet ü gül-ğün çağır demi / var bir muşāhib iste vü gel devletüñg becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [ü,]

ey diyen mihr ü vefāsı sañga degmez yörü var / şäkirem cevır ü cefā ger men-i hayrāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [ü,]

ey diyen mihr ü vefāsı sañga degmez yörü var / şäkirem cevır ü cefā ger men-i hayrāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [ü,]

handasan ey tal'atı ferhunde gel kim sensizin / cân ider feryād çün ol tal'at u feryād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [u,]

hañing reyhān u zülfiñg müşk-i Çin'dür / ne kim dirler sening vaşfiñgda cındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [u,]

sen sım-berüñg eylesem işār ayağına / yaş gevherini duta hamu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [ü,]

çoñ naşına gök ile yiring olma muşayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [ü,]

gelgeç seni nefire götürerim dir ü menüm / göñglimde çalınur bu ferañdan naķareler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [ü,]

dil ağızı remzi çağladı ol hāl u hañtingı / bi'llāh bu nükte ile degül kim o karalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [u,]

dün söyleme Hidāyet'e ma'sūk u bādeden / var epsem ey faķih kim anğa ne çāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [u,]

kaş u gözünğ sevdāsılan cânā Hidāyet dün ü gün / geh sācid-i mescid olur geh sākin-i meyhānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 6). [u,]

başımı iline virgeç idüben tiğini tiz / ne oning kurasına bañar u ne yaşı çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [u,]

baş u cāndan geçüp ey dil yana kallāş ola gör / çün cefā tiğın o meh-veş hamu kallāşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [u,]

nigār u naķ ile meclis bezeklü çağında / ne naķ şaldı araya gör ey nigār çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [u,]

her şām-ı ğam kim anda nesim-i belā eser / eyyām-ı hicr ü nāmelerümdin virür haber (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [ü,]

ol şāh ki her il kef ü káfını anğup / şüride olup bañr urur cüş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [ü,]

ol şāh ki her il kef ü káfını anğup / şüride olup bañr urur cüş u kef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [u,]

her kim ki anıñ zikrile evkât geçürmez / bî-çäre günin zâyi' u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [u,]

esbâb-ı cihândan o ki geçmez ışığında / hayvândur özin beste-i kâh u 'alef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [u,]

ol kimsene kim özgelere benğzedür anı / dürr ü güherüñg nisbetini bâ-hıref eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [ü,]

şâha kûl olup geçti Hidâyet dil ü cândan / kim şâhı siven ikki cihân ber-şaraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 6). [ü,]

darar göñgüli her yañgadan yüz gam u miñnet / her gâh ki meşşâta ser-i zülfingî darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [u,]

mañga ey serv cemâling gül ü gülşen görünür / bu sözi kim diyerem 'âleme rüşen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [ü,]

ögmengiz hür u kuşûrı dil-i dīvāneye kim / anğa bu vech-i hasen hamudan ahsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [u,]

geldi nev-rûz yana gülşen ü şahrâ demidür / yâr-ı gül-çihre ilen 'ış u temâşâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [ü,]

geldi nev-rûz yana gülşen ü şahrâ demidür / yâr-ı gül-çihre ilen 'ış u temâşâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [u,]

ol büt ki haţ u hâl ile âşüb-ı cihândur / cândan haţ u hâline göñgüller nigerândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [u,]

ol büt ki haţ u hâl ile âşüb-ı cihândur / cândan haţ u hâline göñgüller nigerândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [u,]

yüzindeki ol hâl u anıñ üsne biten haţ / cân pâresidür hâl u haţı rişte-i cândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [u,]

yüzindeki ol hâl u anıñ üsne biten haţ / cân pâresidür hâl u haţı rişte-i cândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [u,]

görürse bağbân zülf ü ruñingnı / gül ü reyñanı derdüm yolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [ü,]

görürse bağbân zülf ü ruñingnı / gül ü reyñanı derdüm yolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [ü,]

dağılur cân u göñgöl duygeç gözünğ alın şehâ / kaçırğaynı niçe kim görgeç gögercin dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [u,]

cevri azından dil ü cân ey Hidâyet kaçdılar / zulm olan yirde belî dervîş ü miskîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [ü,]

cevri azından dil ü cân ey Hidâyet kaçdılar / zulm olan yirde belî dervîş ü miskîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [ü,]

semenlen nergis ol yüz ü gözünğ hâdimleridür kim / birini nergis oñırlar birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [ü,]

semender teg dil ü cânım bir od ilen yanarlar kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [ü,]

göngül kararın u cân şabrın aldı dir hanı göz / didim hayālinge şor gözde nem ki var bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [u,]

yüzüngde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l ki var / sening nişaruñ için bir tabak cevāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [ü,]

bu ne kaşr-ı mu'allā vü ne uça tāk u eyvāndur / ki alçağ pāyesi bu kaşring gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [u,]

mu'allakdur güneş kandil teg peyveste tākından / özi hem nisbet ü hem ad içinde şem'-i İrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [ü,]

haṭṭ u hālingden olmışdur Hidāyet vālih ü bī-hod / niçük ki çeşm ü rüyıngdan dil ü cân mest ü hayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [u,]

haṭṭ u hālingden olmışdur Hidāyet vālih ü bī-hod / niçük ki çeşm ü rüyıngdan dil ü cân mest ü hayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [ü,]

haṭṭ u hālingden olmışdur Hidāyet vālih ü bī-hod / niçük ki çeşm ü rüyıngdan dil ü cân mest ü hayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [ü,]

haṭṭ u hālingden olmışdur Hidāyet vālih ü bī-hod / niçük ki çeşm ü rüyıngdan dil ü cân mest ü hayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [ü,]

haṭṭ u hālingden olmışdur Hidāyet vālih ü bī-hod / niçük ki çeşm ü rüyıngdan dil ü cân mest ü hayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [ü,]

cân u dil ol 'arız u zülfeyn için / birisi Rûm içre biri Çin'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [u,]

cân u dil ol 'arız u zülfeyn için / birisi Rûm içre biri Çin'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [u,]

derd ü ğam u miḥnet ü endühunğı / şürete direm ki bu miskīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [ü,]

derd ü ğam u miḥnet ü endühunğı / şürete direm ki bu miskīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [u,]

derd ü ğam u miḥnet ü endühunğı / şürete direm ki bu miskīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [ü,]

derd ü ğam u belāngı göngülden kem eyleme / senden men şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [ü,]

derd ü ğam u belāngı göngülden kem eyleme / senden men şikeste-dile mültemes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [u,]

iḥtiyārimdur göngül şol tiğ u yār ilindedür / ger benim kanım tökerse iḥtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [u,]

gitti şabr u dîn ü dil men kaldum u miskîn göngül / ol dağı bir dil-ber-i sîmin 'izār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [u,]

gitti şabr u dîn ü dil men kaldum u miskîn göngül / ol dağı bir dil-ber-i sîmin 'izâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [ü,]

gitti şabr u dîn ü dil men kaldum u miskîn göngül / ol dağı bir dil-ber-i sîmin 'izâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [u,]

vişâlin isteyen geç hamudan kim bulmaya vaşlın / dil u cân şafhasından kim ki gayruṅ nakşın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [u,]

yâr uğurında eger menzil ü yol daş olsa / başıla kesdüre ol menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [ü,]

bir kimse kim envâr-ı haḡ bûd u cûdın dir imiş / Manşûr teg anıṅ yiri dâr-ı fenâda dâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [u,]

ey güneş duyduṅ mı âfâkı neden dutmış duman / şâm-ı hicriṅde Hidâyet âh u efḡân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [u,]

men ol tirkeşden ey Türk-i ıḡtâ bir oḡa-em kâni' / sen artuḡ luṭf eger kılsaṅ zihî baḡt u zihî ṭâli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [u,]

sürgil aḡyâr u raḡîbi kapudan yâ Rab kim / göreyim ola ḡazâ ile belâsından ıraḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [u,]

zâhide sersâm söylersem meni 'ayb eylemeṅ / sivmemek maḡbûb u mey fi'li nedür sersâmlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [u,]

ivde disem sözüṅ duyar aḡyâr u dışradan / dīvâr çın imiş ki diyerler dutar kulaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [u,]

ḡaçan Hidâyet ola ḡam u ḡuşşadan ıraḡ / kim kıldılar ezel günü taḡvîline anıṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [u,]

dil hamza gibi ṭâlib ü anıṅ ḡayâliniṅ / cân ḡal'asında meskeni mihr-i nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [ü,]

virse Hidâyet yâr öpüş ister mi ki cân u göṅül / sende ne var anıṅ gerek niçün kim anıṅdur seniṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [u,]

her niçe nâ-tüvânsa Hidâyet mişâl-i mûr / yâr firâḡıṅı çekedür ü bârî fîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [ü,]

görsset ol yüzi gider revnaḡı mihr ü mehiṅ / al niḡâbungı yüzün aḡ ide gör şubḡ-gehiṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [ü,]

kesme cândan ḡam u derdüṅni ... / mülk vîrân ola ḡulm olsa işi pâdişehiṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [u,]

ey maṅa ḡahrung âferînden yig / söḡüşüṅ şehd ü engübînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [ü,]

ruḡ u zülfüṅ vişâli 'uşşâḡa / milket-i Rûm u taḡt-ı Çîn'den yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 6). [u,]

ruḡ u zülfüṅ vişâli 'uşşâḡa / milket-i Rûm u taḡt-ı Çîn'den yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 6). [u,]

dise sünbül mi yâ bir bâğ-ı reyhân kâkülüng / yoğsa bir tāvus u bir serv-i ııırāmān kâkülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [u,]

zür-gerler teg dil ü cânın helāk itting şehā / bağladup bir tāra ilin çekdi āsān kâkülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [ü,]

ey haṭuṅ reyhân u hālüng dāne teg / mestī kim şol nergis-i mestāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [u,]

inçü diş ü la'l-i nābīṅçün senīṅ / gözlerüm yaşı aḥar dūr-dāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [ü,]

ey Hidāyet cân u dil alsa gözi / rāzīyam kaşd itmesün īmāna tek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [u,]

gidüpdür cân u dil yanar ḡamunḡla kimse bilmez kim / nedür sırrı bu cân-bāzuṅ nedür hālī bu dil-süzüṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [u,]

yüzüṅden ayrı benim derd ü āh u ḡam-gīnlik / işim şikestelik ol zülf kimi miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [ü,]

yüzüṅden ayrı benim derd ü āh u ḡam-gīnlik / işim şikestelik ol zülf kimi miskīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [u,]

ķavaldum itīṅi ḡörgeç ķapunḡdan oldum dūr / muḥaķķaķ oldı degül yaḥşı 'ucb ü ḡod-bīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [ü,]

niçe çeksem men-i āvāre bī-dil ü bī-dīnlik / olur çü şāhlaruṅ ķapısı ḡöḡerçīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [ü,]

şimdi ki çeker nāle ḡülistānda 'anādīl / gel bāde-i ḡül-gün çek ü ķurtul zi-'anādīl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [ü,]

bu demde ḡöṅḡül şačil u açıl ḡamı ilen / dutulma yüküş ḡonçe-sıfat ḡül kimi açıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [u,]

yâ Rab anīṅ aḡzıṅnıṅ sırrın maṅa mefhūm kıl / yâ benim būd u cūdım aḡzı teg ma'dūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [u,]

yöri ey dil āteş ü āh ile ķayḡu daşını / küre-i miḡnetde her sīmīn-ber içün mūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [ü,]

lebin şor çeşm ü aḡzın yād et ey dil / mey iç nuķlīṅnı bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [ü,]

lebin şor çeşm ü aḡzın yād et ey dil / mey iç nuķlīṅnı bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [u,]

men her ḡaçan kim ol dehenīṅ remzi yazaram / olur 'adem vucūdım u yazmaḡda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [u,]

ey la'l-i leb ḡamunḡda senīṅ eşķ ü dīdeden / men bilmezem ki ma'den-i sīmim mi yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [ü,]

senden ıraḡ çektüḡimi derd ü ḡuşşadan / sen hem bilürsin ey şeh-i ḡübān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 2). [ü,]

hāl u haṭuṅ rumūzı dimen şeyh u şūfiye / her dīv için haḳīkat-ı Ɣur'ān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [u,]

hāl u haṭuṅ rumūzı dimen şeyh u şūfiye / her dīv için haḳīkat-ı Ɣur'ān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [u,]

söyle didüṅ Hidāyet'e hayrān ne veche sen / ey cān u dil cemālünge hayrān ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [u,]

ey seng-dil yakın ki kıla rahm hātırūṅ / ger men saṅga göṅüldegi derd ü ğamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [ü,]

hem-demlü hem-demin diyüben şorsalar maṅa / ey ğamla yaş u men daḥı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [u,]

yüzüṅ verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llāh / görüp ol verd ü sünbülñi revān cān u göṅül virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [ü,]

yüzüṅ verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llāh / görüp ol verd ü sünbülñi revān cān u göṅül virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [u,]

belā çoḥ çekdi bu göṅlüm ıraḡ ol ḳadd ü bālādan / bu doğru ḳula danuğdur ruḡ-ı zerd ü dem-i serdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [ü,]

bir serv-i sīmīn-ber k'anuṅ cān u dil ilen yāriyem / ḥvān-ı vişālinden anıṅ fikrim budur kim yāriyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [u,]

tıḡ ilen cān u diling ḳıldımsa her birin iki / imdi oḡumlan eydür her ikisin bir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [u,]

iy cān u dil dehānı sözün söylerem size / bir dem ḳulağ oluṅ ki nihānī ḥaber direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [u,]

dil ü cān ile hicrānuṅda ne ğam / il ile ḳara gün olur bayram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [ü,]

men ne yalğuz 'ışk içinde āb-ı revān il yudum / gitdi dīn ü dil seni görgeç ḥamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [ü,]

cüst ü cüy-ı ḥūr-ı 'īn göṅlümde var idi burun / tā yüzüṅ gördüm şehā ol cüst ü cūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [ü,]

cüst ü cüy-ı ḥūr-ı 'īn göṅlümde var idi burun / tā yüzüṅ gördüm şehā ol cüst ü cūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [ü,]

ey felek sen teg cihānda niçe ser-gerdān girüp / men Hidāyet kimi dāyim ḥāsir ü maḡbūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [ü,]

ey şoran kim zülf ü ḳaddi vālihi sen doğru di / egrilik yaḡşı degül men doğrusından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [ü,]

Taṅrı bilür ki ḳalmadı ey şūḥ dil-berüm / göz ü yüzüṅden ayru menüm ḥvāb ile ḥāverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [ü,]

dür dişüṅ ü 'akıḳ lebüṅden cüdā niçe / zer teg yüzümde mevc ura yāḳūt-ı aḥmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [ü,]

yākūtūṅ iştīyākı için niçe tökeler / la'l ü dür ü güherni zer-i nāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [ü,]

yākūtūṅ iştīyākı için niçe tökeler / la'l ü dür ü güherni zer-i nāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [ü,]

'āriziṅ muşhafı tā oldı gözümnden ğāyib / oḥımağlıĝ māṅa evrād u kitāb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [u,]

oldum ol ḳapuda maḥrūm yüzüṅ görmeyüben / Ka'betu'llāhda neden ḥayr u şevāb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [u,]

dil-berinden umar ol ḥaste Hidāyet kāmın / āṅa 'ışk arasına rāḥat u ḥvāb oldı ḥarām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [u,]

yüzüṅden ayruĝ bağ ile bustāna olman mültefit / ol rüy-ı kūy u müydur bağ u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [u,]

yüzüṅden ayruĝ bağ ile bustāna olman mültefit / ol rüy-ı kūy u müydur bağ u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [u,]

yüzüṅden ayruĝ bağ ile bustāna olman mültefit / ol rüy-ı kūy u müydur bağ u bahār u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [u,]

ḥāsīd ü bed-ḥvāhuṅı ḳurbān idem / yārūṅge yoldaşuṅa ḳurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [ü,]

ol cemālī Ka'be k'anuṅ mest ü ḥayrānı menem / 'īd-i ekberdür meh-i ruḥsārı ḳurbānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [ü,]

gül yaṅılur ki sen şanem-i ḥoş-ḥışāl ilen / da'vī-yi ḥüsn ider meh bu ḥüsn ü cemāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [ü,]

derdim ruḥ u lebiṅ giderür yā söĝüşlerüṅ / gül şekker ilen olmasa nā-çār bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [u,]

gözüṅle bilinĝi göreliden Hidāyet'iṅ / şarf oldı 'ömri ḥamuça ḥvāb u ḥayāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [u,]

irişdi yaz u çiçek dutdı bağ u rāĝ etegin / tavāf için bile çaldı şüküfe aĝ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [u,]

ḳonaĝ oldı gül ü ĝonçe büstānda yana / nesīm altın ile doldurur ḳonaĝ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [ü,]

Hidāyet eyle cān u göṅḫlini yüz pāre / ilinden itse felek yāriniṅ ıraĝ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [u,]

ümīd-vāram eger dāmeniṅ dutam aĝyār / ilimden almaya kılduĝça mekr ü al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [ü,]

yār ötđi urdı cānıma yüz derd ü dāĝlar / cān gidicāḥ tenimde göṅgöl daḥı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [ü,]

göṅḫlüm ḥaṭ u tiĝiṅızdan ayru / toḥuz çemen ü aḥar su ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [u,]

gönglüm haṭ u tîğingızdan ayru / toḥuz çemen ü aḥar su ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [ü,]

ḥaḳḳuṅ gül-i vaşlına Hidāyet e aparmaz / ḥūblar yüzine kim ki degül vālih ü ḥayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [ü,]

didi ḥālīṅ nedür söyle didim ey şūḥ-ı sengin-dil / esir olduğımı ya'nī o ḥaṭṭ u ḥāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [u,]

kaşı çevgāndur u ḥālī onunṅ tūb ey göngül ammā / bu çevgān ile ol tūbı n'idem sen çala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [u,]

ırağdur yār u sen şayru kalupsen yārdan ayru / Hidāyet çāreṅ ölmekdür sen ansız kala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [u,]

şehā hoşdur bu gönglüm dāyim ol ruḥsāra baḥmağdan / belī ḥurrem olur ḥāṭır gül ü gül-zāra baḥmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [ü,]

şehā zībā cemālūṅdin yaman gözler ırağ olsun / felek ḳandīline şem'-i ruḥuṅ çeşm ü çerāğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [ü,]

vişālūṅ ḳadri bilmezdim velikin imdiden şongra / eger il virse ol devlet bu baş u ol ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [u,]

ümīd oldur iten gönglüm buluna nişe kim anı / lebingden şordum u ağzına hem didüm şorağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [u,]

dil ü cānīṅnı yār idür şorar şayru gözim didüm / ḡarībler şormağıçun dünya durduṅınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [ü,]

ol kaş u gözūṅ mekri ayırdı meni senden / gör baḥt-ı siyeh bildi vū ṭālī'-i vārūn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [u,]

bir nişān ḥalka nüzul itmiş iken rahmetden / yitdi ḥükm-i ezel oldu yana bī-nām u nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [u,]

ten idi 'ālem ü cān zāt-ı şerīfi ne diyem / ki ne Türkin ḳoyuban bütti cān oldu revān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [ü,]

ḥayr u şer her ne var çünki Hidāyet ḥaḳ ider / çerḥ-i devvār ilinden ne diyem āḥ u fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [u,]

ḥayr u şer her ne var çünki Hidāyet ḥaḳ ider / çerḥ-i devvār ilinden ne diyem āḥ u fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [u,]

ḥāk-i rāḥīṅ üsne düşmişdüm senīṅ bir büy içün / esdi bād-ı şubḥ u götürdi meni toprağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [u,]

pā-māl ola Türk ü 'Acem içinde Hidāyet / baş oynamayan şıdḳ ile şāḥ-ı 'Arab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [ü,]

men ḳaldum u cān oldu göngül ḥükmünge tābī' / tapşuram anı daḥı ḥaçan kim yite ḳurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [u,]

hicrūṅde senīṅ eşḳ ile bu nāle-i zārım / ol birisi nīsāndur u bu birisi nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [u,]

göngül zülf ü ruḥuṅdan doydı dün gün / ki yüzüṅ katnadur ey ay dün gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [ü,]

açanda söz içinde o şîrîn-dehân dehen / nāmūs u 'ār eri olur der-zemân zemen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [u,]

digeç kim aldı şabr u kararın Hidāyet'üṅ / güldi didi o dil-ber-i ebrū-kemân ki men (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [u,]

Hidāyet bu bir şîr ilen bend kıldıṅ / ḥorāsân u ehl-i Semerkand ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [u,]

şordur māṅa la'īṅi ki mestāne gözünṅ teg / maḥmūram u āşüfte mey-i nāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [u,]

eyleyip fermân apardıṅsa karar u dîn ü dil / durmuşam uş baş ile tā n'ola fermānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [u,]

eyleyip fermân apardıṅsa karar u dîn ü dil / durmuşam uş baş ile tā n'ola fermānuṅ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [ü,]

ḡaddüṅdür elif lām-elif ol zülf ü ağzı / bu vech ile görgeç seni cānā direm Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [ü,]

ḡaḡḡıṅ şıfâtını görübem sen nigārda / ol veche nāzıram men o naḡş u nigārda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [u,]

şorma Hidāyet ol şanemüṅ çeşm ü ḡamzesin / emn ü ferāḡat isteme bu rüzḡarda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [ü,]

şorma Hidāyet ol şanemüṅ çeşm ü ḡamzesin / emn ü ferāḡat isteme bu rüzḡarda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [ü,]

aḡzıṅı yoḡ didiler ehl-i yakīn bir söze gül / tā Hidāyet şanemā şekk ü ḡumāndan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [ü,]

hicr ile savaşur dil ü göz gözçilik eyler / sen sına revān şü'le-i āhı 'alem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [ü,]

danışmazam dehānı sözi 'aḡl u dānişe / her cāhil ile sırnı kimesne ne dānişa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [u,]

gör yüzün aḡız u göz ü ḡālīn teferrüc it / baḡ bir ṭabaḡda piste vü bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [u,]

gör yüzün aḡız u göz ü ḡālīn teferrüc it / baḡ bir ṭabaḡda piste vü bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [ü,]

gör yüzün aḡız u göz ü ḡālīn teferrüc it / baḡ bir ṭabaḡda piste vü bādām u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [u,]

söylegeç geh derd ü ḡam gönder gehī bûyüṅ māṅa / güldi ol meh-veş didi ḡamu ola bu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [ü,]

oḡıṅıṅ sūzi egerçi öter baş u cānıma / göṅḡlimden özge yirde anı öḡḡün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [u,]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü vaşlîng rakîb / bu hevâ ilen dir ol hâs dirse hâr-ı ğam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [ü,]

ne yirîng k'ol perî öter yirine / lâle vü serv ü gül yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [ü,]

birmegeç yaş çerisi yüzüme yüz gözle şehâ / dil ü cāndan ğam-ı hicrüng savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [ü,]

al Hidāyet'den dil ü cān şat o zülfüng bir kılın / çek ziyān kılğil bu sūdāyı sen ol kallāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [ü,]

apardüng dīn ü dil ey hicr menden / ne istersin daḥı neng var mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [ü,]

her niçe ğark olur yir ü gök kanlu yaşuma / od şaldı āh u nāle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [ü,]

her niçe ğark olur yir ü gök kanlu yaşuma / od şaldı āh u nāle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [u,]

her niçe ğark olur yir ü gök kanlu yaşuma / od şaldı āh u nāle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [ü,]

bir āhū için düşmişem derd ü dağa / 'aceb ger meni şalmaz ol derd ü dāğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [ü,]

bir āhū için düşmişem derd ü dağa / 'aceb ger meni şalmaz ol derd ü dāğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [ü,]

çekmezüz baş u Hidāyet ser-i mū tīgından / kılcadur boynumuz ol mūy-miyān her ne kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [u,]

niçe aṅga söz içre Hidāyet ruḥ u zülfüng / k'anunġla ne ağ dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [u,]

niçe biraḥa çerḥ meni miḥnet ü bīme / yā niçe firākıla yaḥa nār-ı caḥīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [ü,]

rahmetden ırağ ister eger miḥnete yavuh / yüz şükr göngül şol kerem ü luṭf-ı kerīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [ü,]

oturdı atlu sa'ādetle devlet o gence / didim yana nereye devlet ü sa'ādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [ü,]

daṅg yili iḥyā-yı bağ u büstān eyler yana / gül yüzün bülbül görüp āh u figān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [u,]

daṅg yili iḥyā-yı bağ u büstān eyler yana / gül yüzün bülbül görüp āh u figān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [u,]

şormāṅ ol kaş u göz ü ḥāl ile ḥālüng niçedür / n'ola ḥālī düşenüng munça siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [u,]

şormāṅ ol kaş u göz ü ḥāl ile ḥālüng niçedür / n'ola ḥālī düşenüng munça siyeh-püş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [ü,]

veh ne 'İş ider idi hâste göngül la'li ilen / bir gice düşse idi bî-hod u bî-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [u,]

kılgaç işâret-i dil ü cân virdi Hidâyet / güldi didi ... (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 5). [ü,]

ağzıñg u ruḥ çün mäh-ı duraḥşân arasında / bülbül kimi yir dutdı gülistân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [u,]

dün seçmedüñg ağıarı itingden nişe yâ Rab / fark eylemedüñg gebr ü müsülmân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [ü,]

gitme ey gül-çihre terk-i 'ahd ü peymân eyleme / gel otur çoḥ gönçe kimi bağrumı ḵan eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [ü,]

eyleme pinhân yüzüñgi zülf-i 'anber-bâr ilen / yana men âşüfte'i bî-dîn ü imân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [ü,]

ḥaṭṭ u ḥâli zıkrin onuñg ḵoyma ağzıñgdan müdâm / ger müsülmânsın Hidâyet terk-i Ḵur'ân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [u,]

göñgöl şâd ol ḡam u şâdını bu 'âlemde yek-sân dut / neden kim hîç tedbîr ile yoḥdur çâre taḵdîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [u,]

tâ gördüm ey şanem ruḥ-ı ferḥunde fâlunḡi / cân ile söylerem şıfat-ı ḥaṭ u ḥâlünḡi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [u,]

şol âl yangaḡunḡi görsedüp alduñg ḵarâr u şabr / ey mekr isi kimse senünḡ bilmez alunḡi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [u,]

sen av idende cân u dil olur saḡa şaḡâl / cehd ile ḵoyma özgeler aṭa şaḡâlünḡi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [u,]

ger perî görse senünḡ ḥüsnünḡi ey reşk-i melek / ḥayret odıla gümânsız yaḡıla bâl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [ü,]

gözden Hidâyet anıñıçün yulduz aḡıdır / kim ol perî görünür anḡa ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [u,]

ey benim maḵşüdum u sühte göñglüm ili / leblerünḡ derdime emdür kerem it bir ili (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [u,]

ḵaşlarunḡ ol göz ü kirpükle yaşım içre saḡın / Dicdele oḡlaşuban ḵarşulamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [ü,]

ol ḵad u zülf ü ağız naḵşına tâ baḡmadı dil / mekteb-i 'ışḵda fehmi eylemedi naḵş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [u,]

ol ḵad u zülf ü ağız naḵşına tâ baḡmadı dil / mekteb-i 'ışḵda fehmi eylemedi naḵş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [ü,]

didi göñgöl ol dem ki bu ḵaş u gözi gördi / birikdi benim ḵanımı tökmeḡa ḵudurdı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [u,]

ḵayd eyledi her ḥaḵkada minḡ cân u göñgülleri / meşşâta-i şun' anda ki zülfini örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [u,]

ol söz ü ağız vaşf iledür sözüm işit kim / ne kimse işitdi bu kelâmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [ü,]

zâhidâ zühd ü sen Hidâyet ü 'ışk / ki leküm dînüküm ve lîye dîni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [ü,]

zâhidâ zühd ü sen Hidâyet ü 'ışk / ki leküm dînüküm ve lîye dîni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [ü,]

dūd u endüh u belâ vü sitem ü miñnet ü ğam / yana cān ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [u,]

dūd u endüh u belâ vü sitem ü miñnet ü ğam / yana cān ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [u,]

dūd u endüh u belâ vü sitem ü miñnet ü ğam / yana cān ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [ü,]

dūd u endüh u belâ vü sitem ü miñnet ü ğam / yana cān ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [ü,]

tökdükçe göz yaşını bulunmaz nihâyeti / bañr-i muñtūñğ olmaz imiş ĥadd ü ğâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [ü,]

ey dil dariñma nâz u 'itâbindan ol mehîñğ / şâd ol neden ki var senîñgilen 'inâyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [u,]

ñâlınden olma cān u dilūñğ ğâfil ey şanem / kim şâha vâcib ola ra'ıyyet ri'âyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [u,]

geldi hoş devrân ki gerdün terk-i bî-dâd eyledi / terk idüp mihr u vefâ resmini bünyâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [u,]

dünyede her kimse bir âyîn kırar devletlü ol / kim özine luţf u iñsân içre bir ad eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [u,]

al ilen aldı cān u göñğül 'aynuñğ alası / mekr itdüğü nedür dañı ne koydı alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [u,]

yâr aradan kırağladı men kıldum u raķīb / gör kılmayası kıldı vü kılmadı kılası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [u,]

ger çerñ dañı men tegi ser-geşte olmasa / bu ağıladığı pes ne durur âñ u nâlesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [u,]

mañğa tâ sâķī-yi cān bâde virdi / göñğül şabr u kırarın bâda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [u,]

töker yıldız kimi yaşım yaşurup yüzi ayını / menimle dâymâ budur ol ayuñğ resm ü âyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [ü,]

felek kim kıan ider ğamdan müdām ehl-i cihān bağrın / işitse bağı kıan ola göñğülñiñğ âñ u vâyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [u,]

mu'atţar kıldı hoş-büydan meşâm-ı cān u dil esgeç / meger zülfingden almışdur şabâ ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [u,]

ger ol Türk- sarâyını Hidâyet görmesem bir dem / ğam-ı hicrân puzar derdüm dil u cânunġ sarâyını (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [u,]

yüz ile zer-ger oldum u şarrâf-ı 'ayn ile / ey şüh kıldı hicr-i ruġunġ zû-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [u,]

ey vaşf iden mânġa gül ü gül-zâr u gülşeni / hoşdur didükleri velî gönglüm siven ġanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [ü,]

ey vaşf iden mânġa gül ü gül-zâr u gülşeni / hoşdur didükleri velî gönglüm siven ġanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [u,]

şormangız yârümi kim cevır ü cefâ niçe durur / biyle işlerde yoġ ol terk-i ġaţânunġ ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [ü,]

isterem men seni geh mescid ü geh şavma'ada / istemez zâhid u adımını koyar her-câyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [ü,]

isterem men seni geh mescid ü geh şavma'ada / istemez zâhid u adımını koyar her-câyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [u,]

ol ola er ki gelse kılıçla cüdâ günü / özine ol günü bile zevġ ü şafâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [ü,]

hoşlıġda degme lâf uranı şanma baş igit / ol baş ola ki baş kıya cevır ü cefâ günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [ü,]

cân u dil ister iding baş ile kıydum nazara / isteseng söyle nedür bendeden ey mâh dahı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [u,]

yüzi rûġu'llâh u zülfi siyehîdür Mûsî / kaşı Zû'n-nün u kıara gözleri Veyse'l-Ķarenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [u,]

yüzi rûġu'llâh u zülfi siyehîdür Mûsî / kaşı Zû'n-nün u kıara gözleri Veyse'l-Ķarenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [u,]

kıydürüp ġüsn atını ol göz savaşı ister yana / çekdi kırpükden şaf uş tîr ü kemânın baġladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [ü,]

bâġbân-ı şun' tâ âb-ı ruġı maġfûz ola / çekdi sünbülden ġişâr u ġamı yanın baġladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [u,]

gördi göz yüzini bir görüşe mâyıl kıaldı / gitdi vü dîdede şol şekl ü şemâyil kıaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [ü,]

çekdi sînemden oġın dil-ber ü peykân kıaldı / ger göngül gitti ise yüz şükr anġa kim cân kıaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [ü,]

kıaçdı senden göngül ol zülfi görüp şongı mânġa / ġuşşa vü miġnet ü endüh-ı firâvân kıaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [ü,]

gitdi ol şüh u sözi kıaldı cihân aġzında / mâh-ı Ken'anı gidüp kıışsa-ı Ken'an kıaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [u,]

ey ruġ u zülfinġ gül ü sünbül kimi / çizgineyüm başunġa kâkül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [u,]

ey ruḥ u zülfiṅ gül ü sünbül kimi / çizgineyüm başuṅgā kākül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [ü,]

maṭlûb sen ü menem taleb-kâr / tâlib olana olur taleb kâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 1). [ü,]

ḥamd ü şenā mübdi'-i bî-âlete / muḥteri'-i bî-ğaraḥ u 'illete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 1). [ü,]

ḥamd ü şenā mübdi'-i bî-âlete / muḥteri'-i bî-ğaraḥ u 'illete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 1). [u,]

viren aṅgā biş ḥis ü altı cihât / yazan aṅgā âyet ilen beyyinât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [ü,]

ḥālîk-ı ins ü cin ü vaḥş u tıyûr / rāzîk u rezzāk ḥamu mâr u mûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [ü,]

ḥālîk-ı ins ü cin ü vaḥş u tıyûr / rāzîk u rezzāk ḥamu mâr u mûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [ü,]

ḥālîk-ı ins ü cin ü vaḥş u tıyûr / rāzîk u rezzāk ḥamu mâr u mûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [u,]

ḥālîk-ı ins ü cin ü vaḥş u tıyûr / rāzîk u rezzāk ḥamu mâr u mûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [u,]

sen kim ü adını anuṅ adamek / zerre kim ü gün şıfatın söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [ü,]

sen kim ü adını anuṅ adamek / zerre kim ü gün şıfatın söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [ü,]

özi durur 'ilm ile da'vî kılan / evvel ü âḥirde tecellî kılan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 13). [ü,]

Taṅrı onunṅ şânına levlāk dir / çâkerîdür encüm ü eflāk dir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 14). [ü,]

menden aṅgā günde dūrüd u selām / âline etbā'ına hem ve's-selām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [u,]

cürm ü ḥaṭâdan olubam rû-siyâh / luṭf gözi ilen māṅgā baḥ ey ilâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 18). [ü,]

ḥaste-dil ü vâlih ü bî-çâre-em / luṭfiṅ ivinden katı âvâre-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 20). [ü,]

ḥaste-dil ü vâlih ü bî-çâre-em / luṭfiṅ ivinden katı âvâre-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 20). [ü,]

senden eger ḡam gele yâ derd ü bîm / şükr senîṅ virdügünge ey kerîm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [ü,]

sākî humāram māṅgā bir bâde vir / ḥırmî-i dîn ü dilimi bâda vir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [ü,]

ol şafaḡ u mihr degül görünen / çerḡdür ol bâde için dürünen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 25). [u,]

şâh du'âsın çü edâ eyledi / cân u dil bîmâra nidâ eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 40). [u,]

bir niçe söz cân göngüle dir işit / cân u göngülle bu sözi var iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [u,]

yaḡsılıḡ it luṡf u kerem pîşe kıl / gör ne 'aceb zâtsın endîşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 48). [u,]

şem' teg ol yek-dil ü hem yek-zebân / tâ ki yüzüngden ola rüşen cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [ü,]

ey gün ü ay ḡâdim ü ḡaylüng senüng / cân u cihân barça tufeylüng senüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [ü,]

ey gün ü ay ḡâdim ü ḡaylüng senüng / cân u cihân barça tufeylüng senüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [ü,]

ey gün ü ay ḡâdim ü ḡaylüng senüng / cân u cihân barça tufeylüng senüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 57). [u,]

her kime yoldaş sa'âdet ola / luṡf u kerem pîşe vü 'âdet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [u,]

ḡanı Ferîdün u Cem ü Keyḡubâd / ḡaldı olardan şongra ancaḡ bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [u,]

ḡanı Ferîdün u Cem ü Keyḡubâd / ḡaldı olardan şongra ancaḡ bir ad (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 60). [ü,]

ḡanı olar kim munı cem' itdiler / ḡasret ü derd ile ḡoyup gitdiler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 63). [ü,]

cân u cihân kimseye ḡalmaz gider / mihrin anung cân u gönglümden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [u,]

cân u cihân kimseye ḡalmaz gider / mihrin anung cân u gönglümden gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 64). [u,]

âdem eger ḡayr ider yoḡsa şer / ḡayr u şer ol nesne kim eyler görer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 66). [u,]

bes yigi oldur ki şerîr olmaya / bâ-ḡam u derd ile esîr olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 67). [u,]

tâ ki bu mînâ felek-i zer-nigâr / ḡâyim olup eyleye devr ü medâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 68). [ü,]

revân ol sũ-be-sũ ḡülşen-be-ḡülşen / ḡadem başma meger bir serv ü süsen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 2). [ü,]

velî sensiz maḡa çekdi çeri ḡam / ne bir yoldaş u ne bir yâr-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [u,]

hâkûṅ faẓl u ḥayālūṅ devletinden / ḥalâş olduḡ ḥasûduṅ miḥnetinden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 20). [ü,]

hemîşe tâ nihâl-i feth ü iḳbâl / zafer bâğında ser-sebz ola ḥoş-ḥâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 28). [ü,]

niḥâl-i 'ömrüṅ olsun ser-sebz ü ḥurrem / yitürsün mîve-i devlet dem-â-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 29). [ü,]

sağınma sözümi kim aldamekdür / işitmek senden ü menden dimekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 10). [ü,]

çehâr bâliş ü dünyâ degül bisât u neşât / bisât yiri degül tîz dirlişürür bu bisât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [ü,]

çehâr bâliş ü dünyâ degül bisât u neşât / bisât yiri degül tîz dirlişürür bu bisât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [u,]

kim anda tekye kılırsın zihî ḡurür u ḥayâl / bu ivde niçe ki oldum esîr-i miḥnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [u,]

helâk-i ḡuşşa vü ḡam-geşte-i mezellet idüm / dime üküş ki men erkân-ı mülk ü millet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [ü,]

cihânda men daḡı bir şeh-süvâr-ı devlet idüm / ki hem 'inânım idi taḡt u baḡt u 'izz ü celâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [u,]

cihânda men daḡı bir şeh-süvâr-ı devlet idüm / ki hem 'inânım idi taḡt u baḡt u 'izz ü celâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 10). [u,]

görende fâriḡ u âzâd ḡâtırım ḡamdan / ḡaçan ki serpe şalurdum niḡâbı çihremden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 12). [u,]

güneş yüzi şararurdi zi-reşk-i ḡüsn ü cemâl / yüz urdı çünki puzulmeklige esâs-ı emel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 13). [ü,]

müdüâm cevri ü cefâ yayını sipihr kırar / belâ çeküp oḡını kime oḡrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [ü,]

yâr iste göṅgöl isteme bu deyr-i fenâyı / yâ encüm ü erkân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [ü,]

bulmaz anı terk itmese bu âb u hevâyı / ol ḡâfil-i nâdân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 6). [u,]

aç gözüṅgi andan dolu gör arz u semâyı / ey vâlih ü ḡayrân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [u,]

aç gözüṅgi andan dolu gör arz u semâyı / ey vâlih ü ḡayrân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [ü,]

dünyâ vü zer ü sîmine aldanma Hidâyet / maḡlûbuṅgi bulgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 11). [ü,]

her ḡüşede yüz nâle vü feryâd u fiḡândur / şol tîr ü kemândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [u,]

her gūşede yüz nāle vū feryād u figāndur / şol tîr ü kemāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [ü,]

her şeyde ki var gözine ol çihre 'iyāndur / çıḥ zann u gümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [u,]

müşṭāk olupdur saṅa bu 'āşık-ı cānı / bî-ḥadd ü nihāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 2). [ü,]

sen hem şanemā terk ide gör cevır ü cefāyı / kıl luṭf u 'ināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [ü,]

sen hem şanemā terk ide gör cevır ü cefāyı / kıl luṭf u 'ināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 4). [u,]

öldürdi men-i ḥaste ol ḥür-ı cenānı / bî-cürm ü cināyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 6). [ü,]

ol yār-ı vefā-dār yolında dil ü cānı / terk eyle Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 10). [ü,]

uç-: Havaya kalkıp gitmek, tayeran etmek.

uçā yazar za'fdan göge Hidāyet doğrusı / derd eger bu ise geldükçe 'acāyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [uç-, -a, -yaz, -ar]

uc: Bir şeyin baş veya son noktası.

berkidüp başda bir **ucin** biri dutmış çizginür / kavkav oynar meger göṅlümlen ey cān kākülüng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [ucin, -ı, -n]

bu nev' ile kim düstları yād idip ağlar / şong **uci** Hidāyet ölür aḥbāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [uci, -ı]

ger düşde göṅül zülfüng **ucin** dutdisa n'oldı / çoḥ olma perişān şanemā olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [ucin, -ı, -n]

gök yağlıḡ ile kaşın **ucını** silicaḡ yār / gün gökde yaşundurdı yüzün ay dutuldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [ucını, -ı, -n, -ı]

bir kıl **ucını** cāna virürse Hidāyet al / kāmınga düşmeye daḡı ucuz anıḡ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [ucını, -ı, -n, -ı]

kaş **ucin** gösderüp dil aldı ol ay / meni nādān görüp şatdı sınıḡ yay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [ucin, -ı, -n]

uca: Yüce.

bu ne kaş-ı mu'allā vū ne **uçā** ṭāk u eyvāndur / ki alçaḡ pāyesi bu kaşrıḡ gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [uçā,]

dime aldanmazam düşmen sözine / bu **uca** ḡal'a olan düşmen sözine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 5). [uca,]

‘ucb ol-: Kendini beğenmek.

ķavalđum itinġi ġörgeķ ķapunġdan oldum dūr / muķakķak oldu degül yaķşı ‘ucb ü ġod-bīnlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [‘ucb ol-, -dı]

uçmaġ: Cennet.

varmazam **uçmaġa** kūyından anuġ ey zāhid / damuya niķe vara kim ki anıġ cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [uçmaġa, -a]

uçur-: Uçurmak.

ġöġlüġ ġuşın didi uçuram kūh-ı ġuşşadan / yā Rab **uçur** ġötür kim uçurur velī yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [uçur,]

ġöġlüġ ġuşın didi **uçuram** kūh-ı ġuşşadan / yā Rab uçur ġötür kim uçurur velī yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [uçuram, -am]

ġöġlüġ ġuşın didi uçuram kūh-ı ġuşşadan / yā Rab uçur ġötür kim **uçurur** velī yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [uçurur, -ur]

ucuz: Ucuz.

bir ķıl ucını cāna virürse Hidāyet al / kāmıġa dūşmeye daķı **ucuz** anıġ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [ucuz,]

‘ūd: Ağaç, odun; öd ağacı; Hint'ten gelen ve yakılınca ġüzel koku veren bir tür kıymetli ağaç; bu ağaçtan yapılan ve Doġu müziġinde çok kullanılan bir tür çalgı aleti. (Matem amacıyla ölenin arkasından yakılması bağlamında).

micmer-i dilde yandı cān ‘**ūd**ı / tā ġıyıpđür ķabā-yı müşķini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [‘ūdı, -ı]

‘ūd-ı cān: Ağaç, odun; öd ağacı; Hint'ten gelen ve yakılınca ġüzel koku veren bir tür kıymetli ağaç; bu ağaçtan yapılan ve Doġu müziġinde çok kullanılan bir tür çalgı aleti. (Matem amacıyla ölenin arkasından yakılması bağlamında).

‘ūd-ı cān yaķđuġum men-i bī-dil / delü ġöġlüm birilesi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [‘ūd-ı cān,]

‘ūd-ı nāle: Nale ağacı, odunu.

‘ūd-ı nālem teg ġiġān itmek dilerdi çalıcı / tiz ķulaġın burdı çaldı bam lisānın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [‘ūd-ı nāle,]

uġraş-: Savaşmak, mücadele etmek.

ġamze tiġıla hemīn çalmadı ġöġlimni ġözünġ / ol ġarāmī yana kim **uġraşa** fi'l-ġāl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [uġraşa, -a]

ķurbānıyam o doğrı erinē k'anda **uğraşup** / gözine düşmenünē kıla derdüm ķara günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [uğraşup, -up]

uğur: Uğur, yol.

yār **uğurında** eger menzil ü yol daş olsa / başıla kesdüre ol menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [uğurında, -ı, -n, -da]

ulağ: Haberci, elçi.

kim ki anuē sözine dutmaz ķulaę / ādem āēa söyleme k'oldur **ulağ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 15). [ulağ,]

ulağlığ: Ulak vazifesi, işi.

gōēgöl mülkini çapmağa gelür ol Türk ılķayup / Hidāyet ol bedevlūden kırağ dutmağ **ulağlığdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [ulağlığdur, -dur]

ulal-: Ululaşmak, yaşlanmak.

lāf urur çoē yaşamış serv didim ķadēinē ile / ğam degöl 'aklı azala didi her kim **ulala** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [ulala, -a]

ulu: Ulu, büyük; değerli, yüce kişi.

ayağına itininē başuēnē çoē şalma rakīb / olma zinhār özünēden **ulu** ilen güstāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [ulu,]

çoē dolaşma göz yaşıla koy Hidāyet vara kim / **ulular** 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [ulular, -lar]

ulu devlet: Ulu devlet.

ulu devlet durur irmek İrem teg kūyīēa šāhā / sa'ādet yarlıę kıldı gedā ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [ulu devlet,]

ululuğ: Ululuk, büyüklük.

cehlden şatma **ululuğ** yāra ey aęyār var / kim **ululuğ** bilig ilendür degöldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [ululuğ,]

cehlden şatma **ululuğ** yāra ey aęyār var / kim **ululuğ** bilig ilendür degöldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [ululuğ,]

um-: Ummak, beklemek, dilemek.

senden cefādan özge Hidāyet ne **uma** kim / çün çın imiş bu nükte ki 'ömr eylemez vefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [uma, -a]

vaşlım **umanlara** didi bir dest-res gerek / dutdum men etegini didüm dest-res budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [umanlara, -an, -lar, -a]

kirdârûnga hoş dut göngül vaşlından özge **umma** gel / nişün ki görür hūblıg her kim ki hoş-kirdâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [umma, -ma]

gördi âşüfte Hidāyet'i bürüp zülfin didi / **umma** ey Mecnûn seningcün fikr-i zencîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [umma, -ma]

zülfünge bağlanmadın **umardum** uşlana göngül / tâ kim ol zencîre düşdi ol delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [umardum, -ar, -du, -m]

dil-berinden **umar** ol haste Hidāyet kâmin / ânga 'ışk arasına rāhat u hūvâb oldı harām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [umar, -ar]

leblerüngden özgeler ger cân **umarlar** dem-be-dem / ol ki başın terk idüp teslîm ider hanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [umarlar, -ar, -lar]

'aceblenme gözüng yaşı Hidāyet çeşmüng ahtısa / ne **umsun** mundan özge kimse bu bahır-ı mu'allakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [umsun, -sun]

gam ivürmekden Hidāyet gönglin almakse murād / **uma** ey cân sen tegi maşşūdına ol hem ire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [uma, -a]

olma yoldaşı rakîbüng yârî görmekcün göngül / cehl ola yahşı **umup** varmağ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [umup, -up]

korhu nedür fenādan eger var ise bekā / **ummek** bekā ne āhı ger olsa fenā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [ummek, -mek]

Hidāyet anda vefā umuban kişi mi durur / vefā ümîdi cihānda ki Kānber oğlu **umar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [umar, -ar]

umar bol-: İstek duymak, arzulamak.

yāra irdim kesilüp müdde'iden girçek imiş / kim ki yahşılığ umar bolsa yamandın kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [umar bol-, -sa]

unut-: Aklında kalmamak, hatırlamamak.

çoğ kemürdi sümük itingle Hidāyet anı / haçan **unuda** ki boynında hāk ni'meti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [unuda, -a]

şehā bu hayr işe te'hîr kıлма / **unut** takşîrûmi takşîr kıлма (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 26). [unut,]

ur-: Vurmak, yaralamak.

gögsüme **uran** dāğ-ı cefā lāle teg ey gül / ter sünbülning altındaki berg-i semenüngdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [uran, -an]

yār ötdi **urdi** cânıma yüz derd ü dāğlar / cân gidicağ tenimde göngül dağı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [urdi, -dı]

gözlerüñg cânıma **urduğça** hadeng-i müjei / çekerem nâle ilinden diyerem âh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [urduğça, -duğça]

ur-: Üflemek.

ey geyik gözlü işit 'âşıkunğ efgânı disem / kim kulağ aşadır munda Hidâyet teg **ürene** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 4). [ürene, -en, -e]

ur-: Isimlerle birlikte birleşik fiil yapan yardımcı fiil. (sel vurmak).

yüz üsne düşer kaçtre **urup** seyl-i sirişkim / çoğdan ki rikâbunğda senünğ kaçtre yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [urup, -up]

uş: Bu, şu, işbu; işte, şimdi.

eyleyip fermân apardunğsa karar u dîn ü dil / durmuşam **uş** baş ile tâ n'ola fermânunğ yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [uş,]

iti oldum manğa **uş** istedüğünğ bir dimedi / tüle teg isteşürem ola ki sözi oş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [uş,]

hakķını gördi Hidâyet nazar itgeç anğa şâh / **uş** bu ma'nî ile kim er nazarı hak nazarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [uş,]

giydürüp hüsñ atını ol göz savaş ister yana / çekdi kirpükden şaf **uş** tîr ü kemânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [uş,]

uşan-: Usanmak, bıkmak.

göñgülden il yudum tâ baħmaz oldı hâline çeşmünğ / ki hayr itmez tabîb **uşanıcağ** bîmâra baħmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [uşanıcağ, -ıcağ]

uşan-: Kırılmak, kopmak, parçalanmak, ufalanmak, dağılmak.

ey dil yiter **uşan** ki manğa oħı yitmedi / bir gün ola yitüre anı yitüren sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [uşan,]

dañg yiline fâş itdi saçınğ sırrın o şâne / yâ Rab kesilüp dili onunğ dişi **uşana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [uşana, -a]

uşan: Gafil, tembel, gevşek, isteksiz.

garîķ-ı baħr-ı ğam olanları kenâra yitür / göñgöl bu varṭa-i hün-hvâreden bir **uşandur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [uşandur, -dur]

uşlan-: Uşlanmak, akıllanmak.

zülfünge bağlanmadın umardum **uşlana** göñgöl / tâ kim ol zencîre düşdi ol delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [uşlana, -a]

uslu: Uslu, akıllı.

‘aşıkdan ider kenāre zāhid / bī-‘aql düzelmez **uslu** ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [uslu,]

yārdın dönme müdde‘ī sözile / ey göngül işiden gerek **uşlu** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 4). [uşlu,]

‘uşşāk: Aşıklar.

ruh u zülfüng vişāli ‘**uşşāka** / milket-i Rüm u taht-ı ÇİN’den yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 6). [‘uşşāka, -a]

dutma ‘**uşşākūngı** rakīb ile bir / biri muning iting miskinden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [‘uşşākūngı, -ung, -ı]

‘uşşākı öldürende cefā tīgılan o gün / yā Rab yitür meni o güne hamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [‘uşşākı, -ı]

‘uşşāk tārık ile sülük itmedi hergiz / hīç dutmadı insān şıfatını bu behīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [‘uşşāk,]

ušta: İşte, şimdi, bak işte.

yüz pāre kıldı bağrumı hicrüng inanmasaṅ / çeşmüm yolından **ušta** düşer pāre pāreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [ušta,]

ohı gönglüngde **ušta** ey Hidāyet / bu munça çeng teg feryād niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [ušta,]

güldi yanıṅdan gider **ušta** Hidāyet yār iti / yoḥsa neş’eng tōk yaşıṅ tā yolu kıru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [ušta,]

utan-: Çekinmek, mahcup olmak.

seyl-i sirişkim ile yağış kıldı mācerā / **utanmadı** o katre dengizden zihī hayā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [utanmadı, -ma, -dı]

utandur-: Utandırmak; fazla ikram ve iltifatta bulunarak veya kendisinden beklenmeyen bir başarı göstererek karşısındakini mahcup etmek.

tā ki giydıṅ ey ḥaṭı reyḥān kabā-yı süsenī / sünbül-i zülfüng **utandurdu** çemende süseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [utandurdu, -dı]

uy-: Uymak, uyusmak.

ey ki gündüzdür yaṅaḡuṅ zülf-i müşkīn giceler / gel ki **uymadı** firākūṅdan bu miskīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [uymadı, -ma, -dı]

dön didükçe 'ışkdan zâhid Hidâyet hâk bilür / **uymazam** bâtil söze ehl-i yakînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [uymazam, -maz, -am]

gitdi ol oĥla cân Hidâyet'den / oĥla bir daĥı cân **uyar** yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [uyar, -ar]

uymazam sözüñge git ey zâhid / sen teg ola o kim sanga **uya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [uya, -a]

uymazam sözüñge git ey zâhid / sen teg ola o kim sanga uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [uymazam, -maz, -am]

uymaduĥumĥun rakîbe ehl-i hâk men' eylemez / ĥayr-ı millet ola her kim **uya** ĥayr-ı millete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [uya, -a]

ey **uyan** şeytân sözine ger selâmet isteseng / kûr idüp şeytânı yüz dönder bu zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [uyan, -an]

uymaduĥumĥun rakîbe ehl-i hâk men' eylemez / ĥayr-ı millet ola her kim uya ĥayr-ı millete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [uymaduĥumĥun, -ma, -duĥ, -um, -ĥun]

uyĥuda gör-: Rüyasına girmek.

bir kez didi uyĥuda görürsin yüzüm ol ay / göz açmamışam iller ola ĥvâb ĥamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [uyĥuda gör-, -ür, -sin]

uyı-: Uykuya dalmak.

yüzüñĥi göricek gözüm **uyımaz** / kişi bayram ĥüni ĥaçan uyıya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [uyımaz, -maz]

yüzüñĥi göricek gözüm uyımaz / kişi bayram ĥüni ĥaçan **uyıya** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [uyıya, -y, -a]

uyırsan ĥal'a içre düş görersen / sa'âdet yüzini rüşen görersen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 7). [uyırsan, -r, -sa, -n]

uz ol-: Mâhir, akıllı, uyanık olmak.

dîde hoş tezhîb ider hicrüngde yüzün şafĥasın / her işi çoĥ eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [uz ol-, -ur]

uzah: Uzak.

var göñgöl zülfeyni saru yüzi envâr eyle kim / hoşdur **uzah** yolları varmaĥ ay aydın ĥiceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [uzah,]

uzat-: Uzatmak.

câm-ı lebin şunanda sanga yâr zülfi teg / baş ile il **uzat** Hidâyet revân bu ĥün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [uzat,]

göl yüzine çekdi nergis dide oldı ehl-i dîd / sünbüline il **uzatkeç** süsen oldı dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [uzatkeç, -keç]

uzun: Uzun, başlangıcı ile bitimi arasında fazla zaman aralığı olan, çok süren.

la'lüng diyicah büse dutar zülfüngi gönglüm / ol va'deye niçün ki **uzun** yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [uzun,]

Ü

üküş: Çok, pek çok, çoğu, bir çoğu.

didim öldürdi **üküşni** mey-i la'lüñg kadehi / didi kayurma sañga dañı birer şerbeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [üküşni, -ni]

sınadüñg özünği ağıyar Hidāyet'le **üküş** / savuş imdi dimiş olam sañga çoñ itme savaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [üküş,]

gerd-i sitem Hidāyet **üküş** kondı anlara / ger dönseler 'acebleme dülāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 8). [üküş,]

helāk-i guşsa vü ğam-geşte-i mezellet idüm / dime **üküş** ki men erkān-ı mülk ü millet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [üküş,]

ülke: Ülke, memleket.

gözünğ göñgöl aluban puzdı cānım **ülkesini** / şehā yit ülkelüñing ğavrına ki tälāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [ülkesini, --si, --ni]

cān **ülkesinde** çün şeh-i 'ışk ihtiyārdur / 'aql anda her haçan duta tā vardur ihtiyār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [ülkesinde, -si, -n, -de]

dūd u endüh u belā vü sitem ü miñnet ü ğam / yana cān **ülkesini** puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [ülkesini, --si, --ni]

ülkelü: Ükeli, memleketli.

gözünğ göñgöl aluban puzdı cānım **ülkesini** / şehā yit **ülkelüñing** ğavrına ki tälāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [ülkelüñing, -ning]

ümîd: Ümit, umut.

cāna çoñ oñ atduğundān şanma ey cān incinem / kim her oñuñ bir **ümîd** ü istimāletdür māñga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [ümîd,]

ağıyar katına sen meni ger kañısañg yārüm n'ola / buşmaz **ümîdüm** kañma kim sen kañımekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [ümîdüm, -üm]

ümîd oldur iten göñglüm buluna nişe kim anı / lebiñden şordum u ağızına hem didüm şorağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [ümîd,]

müdde'ñing niyeti tiğ-ı cefā çalmağ ise / var **ümîdim** hağa kim niyyeti başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [ümîdim, -im]

sāyil-i eşkini mañrüm itme yüzden nişe kim / yüz **ümîd** ilen ivürdi göz anı yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [ümîd,]

çü zâhirdür didüğüm sözde taşdıķ / **ümîd** oldur refîķum ola tevfiķ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [ümîd,]

eger kulluğda takşîr oldı menden / **ümîdüm** 'afvdur ey şâh senden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 6). [ümîdüm, -üm]

hayâlûng dâmenin dutdı dil-i zâr / ki bu demde **ümîdüm** sensin ey yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [ümîdüm, -üm]

ne ğam didi yağış teg yağsa yağ / çü müstaħkemdür **ümîdüm** bu dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [ümîdüm, -üm]

Hidâyet anda vefâ umuban kişi mi durur / vefâ **ümîdi** cihânda ki Kânber oğlu umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [ümîdi, -i]

ümîdim kes-: Artık ummaz olmak, olacağını beklememek, kavuşamayacağını anlamak.

vişâling devletin bulmağ hemîşe vardır ümmîdim / ümîdim kesmezem gerçi düşübem yasa men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [ümîdim kes-, -im-mezem, -]

ümîd-vâr: Ümitli, uman.

ümîd-vâram eger dâmening dutam ağıyâr / ilimden almaya kılduğça mekr ü al etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [ümîd-vâram, -am]

ümmîd: Ümit.

vişâling devletin bulmağ hemîşe vardır **ümmîdim** / ümîdim kesmezem gerçi düşübem yasa men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [ümmîdim, -im]

ün: Ses, seda, ün.

titreşüp yaprağ tökende **ün** ağaçlardan degül / kim çemen etfâlining üsne nesim eyler fiğân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [ün,]

itile gizlü söz dir idüm ol perî didi / Âdem teg âdemîlere söz di **ün** eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [ün,]

göngül didi bu meded istegil zi-ferd-i şamed / kulağım anda ki bir **ün** gele zi-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [ün,]

bir **ün** kulağıma geldi zi-huftegân-ı lahed / ki ey fakîr-i hâķîr olmagil perîşân-hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 5). [ün,]

ürk-: Ürmek, korkmak.

yarma ey pîr göğsüñgi men teg o cevân eylegeç / **ürkmeye** gül-gün semendi nâgeh özge cû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [ürkmeye, -me, -y, -e]

üş-: Üşüşmek.

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebingçün ey gülüm / her zerrem ola bir çibin ol şeker üstinde **üşem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [üşem, -em]

üşen-: Usanmak, bıkmak, rahatsız etmek, sıkılmak, çekinmek, korkmak.

dir müdde'î cânım üşenür çıhmağa tenden / ey peyk-i ecel söyle anğa ancağ **üşene** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [üşene, -e]

dir müdde'î cânım **üşenür** çıhmağa tenden / ey peyk-i ecel söyle anğa ancağ üşene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [üşenür, -ür]

üşne: Üzerine, üzerinde, üstünde, üstüne.

yüzüngde kim ol silsile-i mû düşünüpdür / gül **üşne** sağın sünbül-i hoş-bû düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [üşne,]

yüz **üşne** düşer kaçre urup seyl-i sirişkim / çoğdan ki rikâbünde senüñ kaçre yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [üşne,]

yüzindeki ol hâl u anıñ **üşne** biten kaç / cân pâresidür hâl u kaç rışte-i cândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [üşne,]

kirpüklerinin 'aksidür ol kaç ile hâli / hün-ı cigerimden yüziniñ **üşne** nişândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [üşne,]

görmez olsam ay yüzüng bir dem benâtü'n-na's teg / yüzüm **üşne** gözlerümden 'ıkd-ı pervîn dağılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [üşne,]

za'îf oldı Hidâyet târ-ı zülfiñ hicrilen şöyle / ki ger mür **üşne** minse bir ser-i mû anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [üşne,]

dalaşursa n'ola zülfüñle lebüñçün göñglüm / anı 'ayb eyleme kim eyleye cân **üşne** dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [üşne,]

gördi bâm **üşne** yüzüng yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay tül'ü itdi felek yüzinde kevkeb oldı fâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [üşne,]

göz yaşı **üşne** kıldı Hidâyet teniñ makâm / bu baħr içinde ada anğa yâ gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [üşne,]

cân ile göñül her biri bir yanına düşdi / yüz **üşne** dü zülfüñ düşeli her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [üşne,]

titreşüp yaprağ tökende ün ağaçlardan degül / kim çemen eţfâliniñ **üşne** nesim eyler figân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [üşne,]

hâk-i rahiñ **üşne** düşmişdüm sening bir bûy içün / esdi bād-ı şubh u götürdi meni toprağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [üşne,]

dür-dânedür ki zer-varağ üstinde dağılır / yâ yüzüm **üşne** dîdelerimdin yügürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [üşne,]

Hidâyet isteme çoğ yaş töküp kılıcın anıñ / göz açığ göresin başıñ **üşne** oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [üşne,]

'aşıkuṅ devletidür tığıṅız anı görene / başınıṅ **üsne** yakın başına devlet yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [üsne,]

'aks ile düşüpdür benim ile felek işi / men sîmi zer **üsne** tökerem ol zeri sîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [üsne,]

kaşlaruṅız tākı gözimde benim / çaylar **üsne** görünür pül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [üsne,]

bu söz **üsne** yitüp geldi hayālūṅ / didi kim niçedür ey haste hālūṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [üsne,]

üst: Üst, üzeri, üst taraf.

hammāmda dün ğark-ı 'arak cimini gördüm / şandum ki bilür **üstine** inçü düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [üstine, -i, -n, -e]

şanasın cevlan ider hırşid-i gerdün **üstine** / çün yirinden atın ol şüh-ı sitem-ger tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [üstine, -i, -n, -e]

şāhı **üstinden** ki titrer nergis esende nesim / şāgar-ı meydür şanasıṅ kim humār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [üstinden, -i, -n, -den]

kaddi **üstinde** zülfeyni şanasıṅ / yuva bir servde dutmuş iki dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [üstinde, -i, -n, -de]

toprağ olursa ger tenüm şehd-i lebıṅçün ey gülüm / her zerrem ola bir çibin ol şeker **üstinde** üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [üstinde, -i, -n, -de]

şol kemer **üstindeki** yağlıṅ hayālinden müdām / gözleri yaşı Hidāyet'niṅ çalar kurşaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [üstindeki, -i, -n, -de, -ki]

dür-dānedür ki zer-varak **üstinde** dağılur / yā yüzüm üsne dīdelerimdin yüğürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [üstinde, -i, -n, -de]

luṭf idüp zülfiṅni ol ruhsāreler **üstün** gider / nişe kim nev-rüz olan günler bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [üstün, -i, -n]

tā düşti müşkīn sünbülūṅ gül-berg-i handān **üstine** / çekdi tenef ebr-i siyeh hırşid-i tābān **üstine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [üstine, -i, -n, -e]

tā düşti müşkīn sünbülūṅ gül-berg-i handān **üstine** / çekdi tenef ebr-i siyeh hırşid-i tābān **üstine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [üstine, -i, -n, -e]

her dem nigārīn barmaḡuṅ başma turunc ğabğaba / taḡdīm kılma funduḡı sīb-i şifāhān **üstine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [üstine, -i, -n, -e]

didim ki hāl-i dil virem yākūt-veş mercānuṅa / başduṅ revān lü'lü'leri la'l-i Bedehşān **üstine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [üstine, -i, -n, -e]

zencir-i zülfiṅ 'aksini gözden gidermez hiç dil / hoş haşır çekmiş doğrusı deryā-yı 'ummān **üstine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [üstine, -i, -n, -e]

oldı cemālīḡden cüdā vīrān Hidāyet hātırı / ey genc-i mahfī sāye sal ol genc-i vīrān **üstine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [üstine, -i, -n, -e]

üstād-ı ezel: Ezel üstadı II Allah.

çekmek isterdi kaşı naşını **üstād-ı ezel** / bağıdı çün şüret-i zibāsına hayrân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [üstād-ı ezel,]

üstüme yığ-: Üstüne yıkmak, kendisinin de sorumlu olduğu bir işin ağırlığını başkasına yüklemek.

dem yârdan ururdum u ağıyâra tuş eyler / her lahza felek üstüme bir tür yığar yâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [üstüme yığ-, -ar]

üstün: Üstün, değerli.

egerçi gözlerüñdür başılan sihr / dil almağda kaçuñdur andan **üstün** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [üstün,]

üz-: Kesmek, koparmak, kırmak.

ğonçe tıkdürmiş zümürrüd düğme gül-gün göñlege / hoş güler gül teg dirigâ tiz **üzerler** düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [üzerler, -er, -ler]

ten kaydın **üzgeç** irdi göñgöl vaşla sen dağı / ey cân vişâling ister iseng yüz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [üzgeç, -geç]

üze: Üzerinde, üzerine, üstüne.

kâfûr **üze** müşk ile sevâd eylemedüñ hiç / bir nâme ile bendengi şâd eylemedüñ hiç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [üze,]

ser-hoş olup sîm **üze** çoñ tökme la'l / saçma güher yaşuñga kırbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [üze,]

üzre: Üzerine, üstüne.

'aks ile bildürür sañga yüz **üzre** yaşımı / bu sîm safhası ki dağılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [üzre,]

tâ yüzüñde bâd şol zülf-i mu'anber tipredür / berg-i nesrîn **üzre** sağın sünbül-i ter tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [üzre,]

ol ki hañt-ı müşk-bârı nesh-i reyhân eylemiş / hâl imişdür ol ki yüz **üzre** perîşân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [üzre,]

V

vâcib ol-: Yapılması gerekli olmak, şart olmak.

hâlınden olma cân u dilüñ gâfil ey şanem / kim şâha vâcib ola ra'yyet ri'âyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [vâcib ol-, -a]

va'de: Bir işin yapılması, bir borcun ödenmesi için tanınan zaman, mühlet, mehil.

la'lüng diyicah büse dutar zülfüñgi göñglüm / ol **va'deye** niçün ki uzun yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [va'deye, -y, -e]

vahş: Vahşi hayvanlar.

hâlik-ı ins ü cin ü **vahş** u tıyūr / rāzık u rezzāk hamu mār u mūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 7). [vahş,]

vâkı' ol-: Gerçekleşme, vuku bulma, meydana gelme.

ezel nakkâşı hüsñüng teg yüküş şüret nigār itdi / velī körk ile hīç hānsı senīng teg olmadı vâkı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [vâkı' ol-, -ma, -dı]

vâlih: Şaşkın, şaşırılmış.

ey cān u göñgöl mihrīng ile **vâlih** ü şeydā / işbātīng içün kevn ü mekân oldı hüveydā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [vâlih,]

ey şoran kim zülf ü kıddi **vâlihi** sen doğru di / egrilik yahşı degül men doğrısından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [vâlihi, -i]

hakķūñg gül-i vaşlına Hidāyet e aparmaz / hūblar yüzine kim ki degül **vâlih** ü hayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [vâlih,]

haste-dil ü **vâlih** ü bī-çāre-em / luţfīng ivinden katı āvāre-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 20). [vâlih,]

aç gözünģi andan dolu gör arz u semāyı / ey **vâlih** ü hayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 8). [vâlih,]

vâlih ol-: Şaşırmak, şaşakalmak.

hatt ü hālingden olmışdur Hidāyet vâlih ü bī-hod / niçük ki çeşm ü rüyīngdan dil ü cān mest ü hayrāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 6). [vâlih ol-, -mı, -dur]

var: Mevcut, var.

dindürmezem ağıyarı itīngle olalı yār / her işde ki **var** ādeme yoldaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [var,]

ger bağrūñgi yaram dir isēñ tā görem ne **var** / cāndan Hidāyet eyleye efgān ki yār yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [var,]

her ilde bir söğüş dir ü men teg **var** ança kim / yā yitmez ol dahı men-i miskīne yā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [var,]

didim olmağa ayağūñgda göñgöl hasreti **var** / didi ger anģa naşīb olur ise devleti **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [var,]

didim olmağa ayağunğda göngül hasreti **var** / didi ger anğa naşib olur ise devleti **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [var,]

didim öldürdi üküşni mey-i la'lünğ kadehi / didi kayurma sanğa dağı birer şerbeti **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [var,]

men dimen lezzeti **var** sā'id ile her yengining / ki hadis oğumişam her yengining lezzeti **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [var,]

men dimen lezzeti **var** sā'id ile her yengining / ki hadis oğumişam her yengining lezzeti **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [var,]

varmazam uçmağa küyından anunğ ey zâhid / damuya nişe vara kim ki anınğ cenneti **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [var,]

çoğ kemürdi sümük itinğle Hidâyet anı / haçan unuda ki boynında hağ ni'meti **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [var,]

göngliminğ 'ışkunğda şâhâ hem gam u hem derdi **var** / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [var,]

göngliminğ 'ışkunğda şâhâ hem gam u hem derdi **var** / neyler özge hem-dem anlar kimi çün hem-derdi **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [var,]

dün didi derdi olan derdin disün cân çekdi âh / ol tabib-i dil gülüp didi mununğ hem derdi **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [var,]

sep göngül dülâb-ı çeşmünğden su hâk-i râhına / yâr ilen tâ dimesünler kim arada gerdi **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [var,]

senden alan dil kime ey gönçe-i devlet vire / kâyinâting bağining sen teg haçan bir verdi **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [var,]

nâz-ı 'ışkunğdan Hidâyet ger yanarsa çekmez âh / zâhidünğ savuğlıındandır ki âh-ı serdi **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [var,]

zülfi 'aksi dil-berinğ çeşmümde müşk-i südedür / müşk-i Çin ger kurulığda **varisa** bu sudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [varisa, -isa]

nâlesin kesmez göngül küyında tâ yüzün görer / bāğcede gül **var** iken bülbül haçan hāmüş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [var, -i, -ken]

her kimsenünğ ki hem-demi derd-i habıbdür / hem-derdi **var** anğa ne hâcet tabıbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [var,]

didim **varisa** çağır sâkıyi çağırsunlar / lebi şeker töküp itdi gerekse var çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [varisa, -isa]

didim cânâ 'aceb fettân gözünğ **var** / didi kim yahşı görmişsen gözünğ **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [var,]

didim cânâ 'aceb fettân gözünğ **var** / didi kim yahşı görmişsen gözünğ **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [var,]

ey kim dirsiz nazar kağ' eyle andan / anğa bengzer manğa bir bağ gözünğ **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [var,]

menim yaşum ahıdurken müneccim / görüp didi ki güçlü yulduzıng **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [var,]

sığışmas nâmede şerh-i cüdâyî / Hidâyet nâme gönderme özüng **var** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [var,]

cân ülkesinde çün şeh-i 'ışk ihtiyârdur / 'aql anda her haçan duta tâ **vardur** ihtiyâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [vardur, -dur]

vişâling devletin bulmağ hemîşe **vardur** ümmîdim / ümîdim kesmezem gerçi düşübem yasa men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [vardur, -dur]

göngül kararın u cân şabrın aldı dir hanı göz / didim hayâlinge şor gözde nem ki **var** bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [var,]

yüzüngde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l ki **var** / sening nişâruing için bir tabak cevâhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [var,]

ser-i küyında hâk oldı Hidâyet âhîr-i 'ömri / belî her neste kim **vardur** olur öz aşlına râcî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [vardur, -dur]

virse Hidâyet yâr öpüş ister mi ki cân u göngül / sende ne **var** aning gerek niçün kim aningdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [var,]

her hancaru kim **varsa** katil dönme Hidâyet / ayrıl dise mendin çeküben hancer o kâtil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [varsa, -sa]

yüzini görgeç aldı ağı göngül / ger yoğ idürse **var** arada kelâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [var,]

kimde **vardur** bu kâmet ile kıyâm / anğa şanma kıyâmet olsa kıyâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [vardur, -dur]

cüst ü cüy-ı hür-ı 'ın gönglümde **var** idi burun / tâ yüzüng gördüm şehâ ol cüst ü cüdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [var, -i, -di]

niçe söylerdüng ki mecnûn yiridür şahrâ vü küh / dağı seg teg **var** mıdur bu işde kim mecnûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [var, -mı, -dur]

bu dide-i pür-nemle cân içen tufeylingdür sening / sen hod bilürsin dil-berüm nem **vardur** dağı benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [vardur, -dur]

hayr u şer her ne **var** çünki Hidâyet hâk ider / çerh-i devvâr ilinden ne diyem âh u fiğân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [var,]

lebîng şarâbı dururken hıız şarâbı nedür / haçan göze görünür bu su **var** iken her su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [var, -i, -ken]

var ise gerçi tükenmez ni'metüng ey gül-sitân / beslegil kim irişür gül kimi mihmânüng yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [var, -i, -se]

tâ seni buldum ne yirde **var** ise yâdingla-am / hâkkı bilen handa varsa hâkdan ayru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [var, -i, -se]

göz yüzün gördi göngül çekdi Hidâyet gamını / belî her işde ki **var** yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [var,]

apardunġ dīn ü dil ey hicr menden / ne istersin daġı neġ **var** mende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [var,]

maġabbetim saġa **vardur** irādet ile şehā / kabūl kıl meni kim yoldaşım irādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [vardur, -dur]

dönmen çekerem özimi bir **var** anıġcün / bi'llāh ki bu dönmekliğüme daġı ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [var,]

eger zencīre çekdürse meni sen teg kara zülfi / n'ola her ħanda kim **vardur** çekerler şīri zencīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [vardur, -dur]

naẓarı **var** idi geh gāh menümlen itiniġ / neyleyem āh ki kaṭ' eyledi mendin naẓarı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [var, -i, -di]

ey dil dariġma nāz u 'itābından ol mehīġ / şād ol neden ki **var** senīġilen 'ināyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [var,]

ķorġu nedür fenādan eger **var** ise beķā / ummek beķā ne āhı ger olsa fenā ġüni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [var, -i, -se]

dolaşdı ördüġi zülfeyne teg ayaġa 'amel / kaẓā çü **var** idi kim kaşır-ı 'ömr tapa ħalel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [var,]

her şeyde ki **var** gözine ol çihre 'ıyāndur / çıġ ẓann u ġümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [var,]

var: Varlık, elde bulunan her şey. II Benlik.

kıl tevekkül ħakķa **varını** yolında terk it / ey Hidāyet ki tevellā vü teberrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [varını, -ı, -n, -ı]

var-: Ulaşmak, varmak, ġitmek.

var göġgöl zülfeyni saru yüzi envār eyle kim / ħoşdur uzaġ yolları **varmaġ** ay aydın ġiceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [varmaġ, -maġ]

bulmegeç aġzıġnı yüzüġle **varur** ol zülfe dil / ġündüz ile çün anı bulmaz bu ġam-ġīn ġiceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [varur, -ur]

varmazam uçmaġa kūyından anuġ ey zāhid / damuya nişe **vara** kim ki anıġ cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [vara, -a]

varmazam uçmaġa kūyından anuġ ey zāhid / damuya nişe vara kim ki anıġ cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [varmazam, -maz, -am]

ġül çağıdır Hidāyet ü ġül-ġün çağır demi / **var** bir muşāġib iste vü ġel devletüġ becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [var,]

cān istedi vişāline şorġaç bahā nedür / virdüm göġgülle cān didi **var** kim bahānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [var,]

didim varısa çağır sâķiı çağırınlar / lebi şeker tōküp itdi gerekse **var** çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [var,]

varmağ ister ser-i kūyına Hidāyet gönglüm / meyl-i bülbül n'ola ger cânib-i gül-zāra kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [varmağ, -mağ]

ey ki söylersin ser-i kūyından anıñ yōri **var** / hiç gördüñ mi ölerden şongra kim kırbān yōrir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [var,]

gözden ırağa salma meni āb-ı dīde teg / ey serv-i kad ki hancaru **varsang** kademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [varsang, -sa, -ng]

hānķāha **varmazam** mey-hāne terk eyleyüp / damu için doğrusı huld-i berīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [varmazam, -maz, -am]

vardı ilden dil didim tā gördi gamzenğ didi kim / hancaru varur ki şayd-ı zaḥm-dārimdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [vardı, -dı]

vardı ilden dil didim tā gördi gamzenğ didi kim / hancaru **varur** ki şayd-ı zaḥm-dārimdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [varur, -ur]

rakīb ol kūya **varduğça** kesilmezsin bu bī-dilden / men-i bīcāreye yā Rab ne virdüñ ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [varduğça, -duğça]

aḥıdur göz yaşı Hidāyet'ni / şimdi **var** ey şanem andan il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [var,]

müdde'ining niyeti tīg-ı cefā çalmağ ise / **var** ümīdim ḥaķa kim niyyeti başına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [var,]

yastanan işigi daşın ḥacerü'l-esved için / ne **vara** Mekke saru bir kara daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [vara, -a]

zāhid ser-i kūyından anıñ gitdi Hidāyet / cennet sarı **vardı** ne 'aceb oldısa güm-rāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [vardı, -dı]

tā seni buldum ne yirde var ise yādingla-am / ḥaķkı bilen ḥanda **varsa** ḥaķdan ayrı olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [varsa, -sa]

men' iderken varmege meyḥāneye zāhid gözünğ / gördi mescidden ayağı çekdi **vardı** baş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [vardı, -dı]

olma yoldaşı rakībünğ yāri görmekçün göngül / cehl ola yaḥşı umup **varmağ** yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [varmağ, -mağ]

men' iderken **varmege** meyḥāneye zāhid gözünğ / gördi mescidden ayağı çekdi vardı baş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [varmege, -mege]

tevbeden geç Hidāyet olğaç 'īd / şādliğ çağı **varma** kayguya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [varma, -ma]

tāb-ı ḥüsnünğle dil o zülfe **varur** / şem' yaḥup gider karanğuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [varur, -ur]

'aceb belā ki göngülle ḥalāyık ilinden / ne ayrı vara bilürem o serv ile ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [vara bil-, -ür, -em]

melâlet ile göngül oldu bes perîşân-hâl / şabâh sinlere **vardum** berây-ı def'-i melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 2). [vardum, -du, -m]

var-: Haydi, durma (TS, 227).

dün söyleme Hidâyet'e ma'sûk u bâdeden / **var** epsem ey fakîh kim ânga ne çâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [var,]

öldürürken bili hicrânı meni gördüm yüzin / didi **var** şükr it ki kırtuldung yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [var,]

bir niçe söz cân göngüle dir işit / cân u göngülle bu sözi **var** iş it (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 41). [var,]

var-: "Git, çekil, uzaklaş" anlamında ünlem.

var göngül zülfeyni saru yüzi envâr eyle kim / hoşdur uzağ yolları varmağ ay aydın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [var,]

ey diyen mihr ü vefâsı saंगा degmez yöri **var** / şâkirem cevri ü cefâ ger men-i hayrâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [var,]

cehlden şatma ululuğ yâra ey ağıyâr **var** / kim ululuğ bilig ilendür degöldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [var,]

çoğ dolaşma göz yaşıla koy Hidâyet **vara** kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [vara, -a]

varak-ı zer-nigâr: Altın yaldızlı yaprak.

kıldan kalem alup kılur eşkim muharriri / taḥrîr çihremi **varak-ı zer-nigâr** teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [varak-ı zer-nigâr,]

varı yoḥı: (birinin) nesi var nesi yoksa, olanca varlığı, varlığının tümü, sahip bulunduğu her şey.

her haçan olsa ber-â-ber 'aynuma gün teg yüzi / yoḥı varı 'âlemüñ ol gün ber-â-berdür maंगा (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [varı yoḥı, -ı]

varış-: Yarışmak.

luṭfın görüp Hidâyet onıñ cevrine dürüş / yâr ol durur ki yâr ile her işde **varışa** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [varışa, -a]

varta-i hün-hvâre: Zalimin tehlikesi.

ğarîk-ı baḥr-ı ğam olanları kenâra yitür / göngül bu varta-i hün-hvâreden bir uşandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [varta-i hün-hvâre, -den]

vaşf: Vasıf, nitelik; görünüş.

göngül şâ'idlerin **vaşfin** Hidâyet'den kulağ dutsa / oğutmaz özge destânı munuñ teg dâstân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [vaşfin, -ı, -n]

kara zülfüñ ki deger la'line her lahza anıñ / ne şıfât ile kılam **vaşfını** kim câna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [vaşfını, -ı, -n, -ı]

hañing reyhan u zülfing müşk-i Çin'dür / ne kim dirler sening **vaşfında** çındur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [vaşfında, -ing, -da]

dimişem tâ şehd la'li **vaşfını** Ferhâd teg / ey Hidâyet 'âleminğ gözinde Şîrîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [vaşfını, -ı, -n, -ı]

dil ol kaşı gözi mekkârening söyler lebi **vaşfin** / raķibe söylenğ ağzın açmasun bir dem kulağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [vaşfin, -ı, -n]

cân oñın **vaşfin** digeç yir dutdı gönglümde belı / göngüle yir eyleye her söz kim ol cândan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [vaşfin, -ı, -n]

tâ hezâr engiz ilen gül **vaşfin** ider bülbüle / öziñ süsen niçe gör veh zebân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [vaşfin, -ı, -n]

ol söz ü ağız **vaşf** iledür sözim işit kim / ne kimse işitdi bu kelâmı vü ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [vaşf,]

vaşf it-: Niteliklerini anlatmak.

ey vaşf iden manğa gül ü gül-zâr u gülşeni / hoşdur didükleri veli gönglüm siven hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [vaşf it-, -en]

vaşf-ı gül-i rüy: Yanağın gülünün vaşfı.

bâğ-ı kelâm içre Hidâyet oğur / vaşf-ı gül-i rüying bülbül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [vaşf-ı gül-i rüy, -ı, -ng, -ı]

vaşf-ı leb: (Sevgilinin) dudağın özelliği.

vaşf-ı lebingde sözlerümi anğlayan diyer / taħsîn sañga Hidâyet-i bî-dil nefes budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 5). [vaşf-ı leb, -ing, -de]

vâşıl: Ulaşan, kavuşan, erişen.

şimdi ki vaşla **vâşıl** öldüre gör meni / hicrüngde bilürem şonğı işüm bünğa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [vâşıl, -am]

göngül Manşür teg olduñ çü yârüng vaşlına **vâşıl** / demidür ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-ħağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [vâşıl,]

vaşl: Ulaşma, kavuşma, birleşme.

göz ẖandakına su şalubam ṯa ki bulmaya / yol **vaşl** günlerinde şeẖa hayl-i hv̱āb āng̱a (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [vaşl,]

şimdi ki **vaşla** vāşılām öldüre gör meni / hicrūng̱de bilürem şong̱ı işüm buṅga yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [vaşla, -a]

gözlerüm yaşın töküp buldı dişing̱ **vaşlın** şeẖa / ẖansı g̱avvāşing̱ işidür kim bula busudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [vaşlın, -ı, -n]

bulmaya **vaşling̱** Hidāyet yār eger luṭf itmese / bende sa'yi ẖaḳ ōngarmazsa ẖamu bī-hüdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [vaşling̱, -ing̱]

olmazsa ẖaste göng̱lüme **vaşling̱** ögür eger / ger dağ olursa dāğ-ı firāḵ ikki ḳat eger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [vaşling̱, -ing̱]

hicrūng̱ n'ola **vaşl** içün eger bağrımı yarar / bu yarama ger yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [vaşl,]

vaşlım umanlara didi bir dest-res gerek / dutdum men etegini didüm dest-res budur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [vaşlım, -ım]

vişālin isteyen geç ẖamudan kim bulmaya **vaşlın** / dil u cān şafḥasından kim ki gayruṅg̱ naḳşın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [vaşlın, -ı, -n]

kirdārūnga hoş dut göng̱ül **vaşlından** özge umma gel / nişün ki görür ẖüblig̱ her kim ki hoş-kirdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [vaşlından, -ı, -n, -dan]

vaşlından ayru şol mehing̱ dāyim yirem hicrinde ḡam / ammā Hidāyet bilmez ol kim men aning̱ ḡam-ẖvāryam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [vaşlından, -ı, -n, -dan]

vaşl içün cān ister iseng̱ şanma taḳşır eyleyem / kāfirem ger men bu ẖayr işine te'ẖir eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [vaşl,]

göng̱ül Manşūr teg oldūng̱ çü yārūng̱ **vaşlına** vāşıl / demidür ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-ẖaḳdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [vaşlına, -ı, -n, -a]

tig̱ing̱la sansan ölmeyen irmez çü **vaşling̱a** / ey seng̱-dil Hidāyet'e raẖm eyle eyle san (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [vaşling̱a, -ing̱, -a]

söyledüm eyler heves dirmek gül ü **vaşling̱** raḳīb / bu hevā ilen dir ol ẖas dirse ẖār-ı ḡam dire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [vaşling̱, -ing̱]

ten ḳaydın üzgeç irdi göng̱ül **vaşla** sen daḥı / ey cān vişāling̱ ister iseng̱ yüz aning̱ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [vaşla, -a]

şubḥ-ı devlet ṭāli' aldı maşrıḳ-ı iḳbālden / zerre-i mihr-i duraḥşān **vaşlına** şād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [vaşlına, -ı, -n, -a]

sarāy-ı dide kim **vaşling̱** yiridür / müşerref ḳılıng̱ız şāhā peridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 22). [vaşling̱, -ing̱]

vaşl balı dad-: Kavuşma balını tatmak. II Kavuşmanın sevincini yaşamak.

vaşl balın dadmağ̱ içün hicr aḡusın çeküp / çoḡ belā daşın Hidāyet ḳıldı bālīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [vaşl balı dad-, -ı, -n-mağ̱]

vaṭvāt: Reşideddîn Vatvât, Harezşahlar Devleti'nin kuruluş ve yükselme devrinde yaşayan, zamanının büyük edip ve şairidir.

bu dünya söyledüğündür iki kapılı ribât / gelen gider gerek İlyâs dut gerek **vaṭvât** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 6). [vaṭvât,]

vây: Vay, eyvah, yazık.

felek kim kan ider gamdan müdâm ehl-i cihân bağrın / işitse bağı kan ola göngülning âh u **vâyını** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [vâyını, -i, -n, -ı]

vech: Yüz; tarz, yol; sebep.

âb-rû şatup Hidâyet hâk-i dergâhıng alur / âsitâningdın cüdâ bu **vech** ilen eyler ma'âş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [vech,]

'ayn oldı gözüng kıddüng elif kıl kara zülfüng / bu **vech** ile her kim seni gördi didi 'âkıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [vech,]

söyle didüng Hidâyet'e hayrân ne **veche** sen / ey cân u dil cemâlünge hayrân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [veche, -e]

görsedüp gül-gün yüzüng gönglümni aldüng âl ilen / kimden öğrendüng bu **vech** ilen göngül almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [vech,]

gözüm ağıyara bahsa 'arızüng mâhiyyetin döymez / bu **vech** ilen ki günden göz kamaşur kara bahmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [vech,]

kaddüngdür elif lâm-elif ol zülf ü ağızı / bu **vech** ile görgeç seni cânâ direm Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [vech,]

haqqıng şifâtını görübem sen nigârda / ol **veche** nâzıram men o nakş u nigârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [veche, -e]

gülşende dâne bulmayıcag kuş helâk olur / bu **vech** ile nazardan ırağ itme hâlünge (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [vech,]

vech-i hasen: Güzel yüzlü.

ögmengiz hür u kuşürü dil-i dīvāneye kim / anğa bu **vech-i hasen** hamudan ahsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [vech-i hasen,]

olmuşam tâ bende şol **vech-i hasen** ihsânına / muhsîn olmuş tâli'im ez-ehl-i tahsîn olmuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [vech-i hasen,]

vech-i hasen: Hz. Hasan'ın yolu.

Kerbela-yı gam-ı hicrüngde şehîdem çü Hüseyin / bir nazâr tâ ki gözüm gördi bu vech-i Haseni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [vech-i hasen, -i]

vech-i hüsn: Güzel yüz.

bir **vech-i hüsn** kim benim apardı kararım / Yüsufdur özi hüsn ile vü kaçları zü'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [vech-i hüsn,]

vefā: Bağlılık, sözünde durma.

ey diyen mihr ü **vefā**sı saṅa degmez yörü var / şäkirem cevır ü cefā ger men-i hayrāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [vefā, -sı]

vefā hūblarda didüṅ mendedür bes / ala ey bende ḥanı ḥanı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [vefā,]

geldi hoş devrān ki gerdün terk-i bī-dād eyledi / terk idüp mihr u **vefā** resmini bünyād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [vefā,]

Hidāyet anda **vefā** umuban kişi mi durur / **vefā** ümīdi cihānda ki Ḳanber oḡlı umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [vefā,]

mihr oḡıya cevırını **vefā** bile cefāyı / hem derdini dermān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 10). [vefā,]

vefā kıl-: Sevgi ve dostluk göstermek, merhamet etmek. II Ebedi olmak.

kimseye çün kılmadı dünyā vefā / munça anıṅçün ne çekersin cefā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 43). [vefā kıl-, -ma, -dı]

vefā um-: Bağlılık ve sadakat beklentisinde olmak.

Hidāyet anda vefā umuban kişi mi durur / vefā ümīdi cihānda ki Ḳanber oḡlı umar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 22). [vefā um-, -uban]

veh: Vah, yazık.

tā hezār engīz ilen gül vaşfın ider bülbüle / özini süsen niçe gör **veh** zebān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [veh,]

veh ne 'tış ider idi ḥaste göṅül la'li ilen / bir gice düşse idi bī-ḥod u bī-hüş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [veh,]

vehm: Sebepsiz korku, kuruntu.

yitmez onunḡ evşāfınıṅ evcine yüz mīṅ yıl eger / 'aqlım minüp **vehm** atını fikrimni mehmīz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [vehm,]

velā: Yakınlık, sahiplik.

alduḡın cānım gözi bildüṅ **velā** bildürmedüṅ / sen daḡı oldıṅ yakın kül oḡrınıṅ ortaḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [velā,]

velî: Ancak, fakat.

ger Hidâyet'üñ Nevâyî kimi rengîn sözleri / niçe kim çoğdur **velî** demek gerek bir bir cevâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 6). [velî,]

oñı yitende cânıma cân katılır **velî** / mundandır ölmegim ki bir eglenmedin öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [velî,]

gözden ağıdır yaş Hidâyet **velî** ey şâh / kim bilür o dür dâneleri tâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [velî,]

felek dirdüm **velî** andan hem a'lâdur bu ma'niden / ki her burcında yüz mîñg kevkib-i ikbâl-i tâbândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [velî,]

ezel nakkâşî hüsnüñ teg yüküş şüret nigâr itdi / **velî** körk ile hîç hânsı senîñ teg olmadı vâkı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [velî,]

didüm ki kirpük ile bağlayam yaşım yolını / **velî** haçan çüb ile bağlana yolu çayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [velî,]

dime Hidâyet gözi âhü anîñ / özidür aşlan **velî** hûyî peleng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [velî,]

cân âl yüzünğle gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider **velî** bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [velî,]

bir pûla müdde'î meni şanmaz **velî** menem / ol kişi ki tîğ çalup eyler âhîr demin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [velî,]

göñlüñg kuşın didi uçuram kûh-ı guşşadan / yâ Rab uçur götür kim uçurur **velî** yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [velî,]

cân virürem lebünğden alam bir öpüş **velî** / ol eyle yâd olmadı menden kim alışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [velî,]

bu şükri maẖharınıñ ağız sırrını ne bile / göñgöl ki bilmegine 'acız ider **velî** ne bile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [velî,]

hoş durur mescid Hidâyet'ni **velî** bûy-ı bahâr / dartup andın 'âzim-i küy-ı muğân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [velî,]

ey vaşf iden mânia gül ü gül-zâr u gülşeni / hoşdur didükleri **velî** göñglüm siven hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [velî,]

buyruğı tîğidur **velî** hükmidür oñları / geh hükmi öldürür meni vü gâh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [velî,]

velî sensiz maña çekdi çeri gam / ne bir yoldaş u ne bir yâr-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [velî,]

velîkin: Ancak, fakat, lâkin.

vişâlünğ kadri bilmezdim **velîkin** imdiden şongra / eger il virse ol devlet bu baş u ol ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [velîkin,]

vér-: Vermek, ihsan etmek.

Sensin ki olupdur keremüñg 'āmm cihānda / Her hāre **vérürsin** gül ü her hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [vérürsin, -ürsin]

verd: bkz.Gül.

senden alan dil kime ey gönçe-i devlet vire / kāyināting bağınıñ sen teg haçan bir **verdi** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [verdi, -i]

yā Rab ne bāğ **verdidür** ol lāle yüzlü kim / gül gördi zülf ü 'ārızını derdüm oldı ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [verdidür, -i, -dür]

yüzüñg verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llāh / görüp ol **verd** ü sünbülüni revān cān u göñgöl virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [verd,]

yüzüñg **verdimdür** ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llāh / görüp ol verd ü sünbülüni revān cān u göñgöl virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [verdimdür, -im, -dür]

ve's-selām: Selam olsun; işte o kadar.

menden ānga günde dūrūd u selām / āline etbā'ına hem **ve's-selām** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 16). [ve's-selām,]

veyse'l-karenī: Veysel KARÂNÎ.

yüzi rūhu'llāh u zülfi siyehidür Mūsī / kaşı Zü'n-nün u kara gözleri **Veyse'l-Karenī** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [veyse'l-karenī,]

vilāyet: İl, ülke; birine kefil olma; dostluk.

bes koyma hārāb olmağa eltāf idüp anı / kıl zabt-ı **vilāyet** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [vilāyet,]

vir-: Bağışlamak, sunmak, vermek.

sensin ki olupdur keremüñg cām-ı cihānda / her hāre **virürsin** gül ü her hāreye hārā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [virürsin, -ür, -sin]

bu suçdan özge kim **virübem** cān u ten sānga / ey şüh söyle n'eylemişem dağı men sānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [virübem, -üb, -em]

senden alan dil kime ey gönçe-i devlet **vire** / kāyināting bağınıñ sen teg haçan bir verdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [vire, -e]

İsī ki dirler ölüye bir demde cān **virür** / söz ile lebleri mānga andan nişān **virür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [virür, -ür]

göz yaş töker görüp yüzini rahmet ānga kim / gül mevsimi mānga meyiçün erguvān **virür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [virür,]

cân istedi vişâline şorgaç bahâ nedür / **virdüm** göngülle cân didi var kim bahânedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [virdüm, -dü, -m]

başımı iline **virgeç** idüben tîgını tîz / ne onıñ kûrusına baħar u ne yaşı çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [virgeç, -geç]

gözüme çekmege **vir** hâk-i pâying ey dil-ber / kim assısı dege yig yoħsul olana bayuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [vir,]

virse Hidâyet yâr öpüş ister mi ki cân u göngül / sende ne var anıñ gerek niçün kim anıñdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [virse, -se]

raķib ol kûya varduğça kesilmezsin bu bî-dilden / men-i bîçâreye yâ Rab ne **virdüñg** ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [virdüñg, -dü, -ñg]

boyıñgı kuçmağa çün yitmez ilüm hıyyâta / **virübem** rişte-i cân kûy-ı giribâning içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [virübem, -üb, -em]

fikrim didi tîgım durur kaşdıñda **vir** şîr eylerem / bi'llâh 'aceb devlet mangu ger fikrimi tîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [vir,]

cihân esâsinuñ aldanma lezzetine göngül / ki bala ağı katup şong **vire** piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [vire, -e]

kestürmez isem haţtı içün başı kalem teg / ey tîg-ı kazâ başımı **virdüm** kalem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [virdüm, -dü, -m]

sâķiyâ söyledüm ol ser-ħoşa az **vir** ayağ / ey Hidâyet didi ol yaħşı ki tîz ser-ħoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [vir,]

kılgaç işâret-i dil ü cân **virdi** Hidâyet / güldi didi ... (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 5). [virdi, -di]

müşkil ki göngül bağ-ı ruħındın **vire** bir gül / bu nev' ile kim haţtuñg anı çekdi ħişâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [vire, -e]

bir kıl ucını cânâ **virürse** Hidâyet al / kâmiñga düşmeye daħı ucuz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [virürse, -ür, -se]

mangu tâ sâķi-yi cân bâde **virdi** / göngül şabr u kararın bâda **virdi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [virdi, -di]

vücüdüm kûh-ı ğam sökmekde şîrin / sebaķlar ħüsrevim Ferhâda **virdi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [virdi, -di]

ķanı dolmışdur ol bî-çârening kim / göngül sen gözleri cellâda **virdi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [virdi, -di]

Hidâyet men'-i zâhid itme kim ħaķ / sañga zühd anğa câm-ı bâde **virdi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [virdi, -di]

zekât-ı ħüsn **virgil** men gedâya / biraz büse ki olduñg ħüsn ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [virgil, -gil]

sâķi ħumâram mangu bir bâde **vir** / ħırmıñ-i dîn ü dilimi bâda **vir** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 23). [vir,]

senden eger gam gele yâ derd ü bîm / şükr sening **virdügünge** ey kerîm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [virdügünge, -düg, -üng, -e]

viren anğa biş his ü altı cihât / yazan anğa âyet ilen beyyinât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 5). [viren, -en]

vir-: Vermek, bir şey üzerinde etki yapmak, biçimini değiştirmek.

boy çekdi zülf 'arızı tâ **virdi** tâb anğa / reyhân gögerdi tâb virüp âftâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [virdi, -di]

boy çekdi zülf 'arızı tâ virdi tâb anğa / reyhân gögerdi tâb **virüp** âftâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [virüp, -üp]

virdi fenâ yiline gözüm suyu 'âlemi / toprağa döndi âteş-i 'ışkuñda peykerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [virdi, -di]

vir-: Vermek, yaymak.

zülfünğni şalma yüzünge kılma günüm kara / kim **virmez** ay ışığ düşer olsa sehâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [virmez, -mez]

zülfingi şalma yüzünge günim dün eyleme / ışığ **virürken** od dolaşup tütün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [virürken, -ür, -ken]

vir-: Düşünce veya bilgi anlatan şeyleri başkalarına iletmek, bildirmek.

didim ki hâl-i dil **virem** yâküt-veş mercânunğa / başduñ revân lü'lü'leri la'l-i Bedeşşân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [virem, -em]

vîrân: Yıkık, harabe; üzgün, kederli.

oldı cemâlingden cüdâ **vîrân** Hidâyet hâtırı / ey genc-i maḥfî sâye sal ol genc-i **vîrân** üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [vîrân,]

vîrân ol-: Yıkılmış, harap olmak. İl Gamli, kederli olmak, üzölmek.

kesme cāndan gam u derdüñni ... / mülk vîrân ola zulm olsa işi pâdişehing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [vîrân ol-, -a]

vîrâne: Yıkılmış, harap olmuş yer, yapı.

kadem bas göñglümüng divānesine / yoḥısa ḡamlan ol **vîrānesine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 23). [vîrānesine, -si, -n, -e]

vişāl: Ulaşma, kavuşma.

cān istedi **vişāline** şorḡaç bahā nedür / virdüm göñgülle cān didi var kim bahānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [vişāline, -i, -n, -e]

vişāling devletin bulmağ hemîşe vardır ümmîdim / ümmîdim kesmezem gerçi düşübem yasa men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [vişāling, -ing]

vişālin isteyen geç hamudan kim bulmaya vaşlın / dil u cān şafhasından kim ki gayrunğ nakşın arıtmaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [vişālin, -i, -n]

ruh u zülfüng vişāli 'uşşāka / milket-i Rüm u taht-ı Çin'den yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 6). [vişāli, -i]

yiter hicr odına yaħmağ Hidāyet'ni şehā şimdi / vişāling şehrini yazıng firāk iklîmini puzung (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [vişāling, -ing]

tā kurtulup firākđın irdim vişālünge / yād eyleyüp o günleri şükr iderem bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [vişālünge, -üng, -e]

vişālüng kadri bilmezdim velikin imdiden şongra / eger il virse ol devlet bu baş u ol ayağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [vişālüng, -üng]

ten kaydın üzgeç irdi göngül vaşla sen daħı / ey cān vişāling ister iseng yüz anıng kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [vişāling, -ing]

yoħ eksüklik daħı ez-faẓl-ı Allāh / vişālüngdür hemîn eksüklik ey şāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 21). [vişālüngdür, -üng, -dür]

vü: Ve bağlacı.

senden ne dil ü dīde ilen gizlü diyem rāz / her dīde vü her dil ile bīnāsın u güyā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [vü,]

şükr kim derd ü belā vü miħnet ü endüh u ğam / devlet-i 'ışküngdan ey dil-ber musaħħardur maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [vü,]

fikrüng aħıtmağımda ise ey yağış bu gün / gör yaşumı vü yağma ki bu su yiter maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [vü,]

cān gitti 'ışkı ile vü baş oldı pāy-māl / zülfine il uzatsam ider kim iling gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [vü,]

ger ğam ayağı şunsa vü ger nāle şerbetin / andan ne gelse ħaste Hidāyet anı çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [vü,]

cān oynā vü şor yār lebi 'ışkıla ey dil / kim 'āşık-ı cān-bāz olanı yaħşı siver yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [vü,]

gül çağıdır Hidāyet ü gül-ğün çağır demi / var bir muşāhib iste vü gel devletüng becer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [vü,]

kāmetüng görsedüben kıl naẓar aħvālime kim / serv-i ra'nā çağı vü nergis-i şehlä demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [vü,]

kıl tevekkül ħakķa varını yolında terk it / ey Hidāyet ki tevellā vü teberrā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [vü,]

bu ne kaşr-ı mu'allā vü ne uça tāk u eyvāndur / ki alçağ pāyesi bu kaşrüng gerdün-ı gerdāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [vü,]

görsedüp yüz aldı dil tavk itti cân boynına zülf / bu şabûhîdür didi sanga **vü** ol aḥşamlıḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [vü,]

ne mübârek karasın bâḡ-ı ruḡında ey zülf / ki ḥamu lâle **vü** berg-i güledür tekve-geḥiḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [vü,]

muḳîm ile **vü** şıdk ile ser-i küyîḡda ey şâḥ / olursam ḥâk ol dem hem işikiḡ yaşunur gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [vü,]

niçe söylerdüḡ ki mecnûn yiridür şahrâ **vü** küḥ / daḡı seg teg var mîdur bu işde kim mecnûn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [vü,]

cân âl yüzüḡle gitdi **vü** kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider velî bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [vü,]

ol kaş u gözünḡ mekri ayırdı meni senden / gör baḥt-ı siyeh bildi **vü** tâlî-i vârun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [vü,]

bir vech-i ḥüsn kim benim apardı kararım / Yûsufdur özi ḥüsn ile **vü** kaşları zü'n-nûn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [vü,]

lâle **vü** gül 'ârızunḡ şevkıla men teg gör niçe / çâk iderler pîreḥen bu dâḡdan ol bâḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [vü,]

bahâr mevsimi bî-câm-ı bâde olma **vü** bil / nedür gülünḡ kadehi lâleniḡ piyâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [vü,]

seyl aḥıtdı **vü** gözüm ḳaldı çü bir dem sensiz / gör ne tûfân ola ger bir niçe gün biyle ḳala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [vü,]

gör yüzün aḡız u göz ü ḥâlin teferrüc it / baḥ bir ṭabaḳda piste **vü** bādâm u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [vü,]

ne yirîḡ k'ol perî öter yirine / lâle **vü** serv ü gül yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [vü,]

dinmez benim ile senünḡ arada rakîbünḡ / kimdür ki dine bende **vü** sulṭân arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [vü,]

bir naḡar görmek için ḳanunḡı ger aḥıda yâr / ey Hidâyet yörü ḡam yime **vü** ḥoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [vü,]

ol söz ü aḡız vaşf iledür sözüm işit kim / ne kimse işitdi bu kelâmı **vü** ne gördi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [vü,]

dûd u endûḥ u belâ **vü** sitem ü miḥnet ü ḡam / yana cân ülkesini puzmaḡıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [vü,]

yâr aradan kıraḡladı men ḳaldım u rakîb / gör ḳalmayası ḳaldı **vü** ḳalmadı ḳalası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [vü,]

oḡunḡ idi ḥasreti miskîn Hidâyet'nünḡ dirîḡ / öldi **vü** gönḡlinde ḳaldı şol faḳîrünḡ ḥasreti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [vü,]

tâ Hidâyet'den işitdi şol nebâtî leb sözün / şekkerin ezdi şekerçi **vü** dükânın baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 9). [vü,]

gördi göz yüzini bir görüşe mâyl kıldı / gitdi **vü** dîdede şol şekl ü şemâyil kıldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [vü,]

kaçdı senden göñgöl ol zülfi görüp şongı mañga / ğuşşa **vü** miñnet ü endüh-ı firāvān kıldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [vü,]

bañmayup ötdi iti nāle **vü** efgānıma dün / yādigārı mañga bu nāle **vü** efgān kıldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [vü,]

bañmayup ötdi iti nāle **vü** efgānıma dün / yādigārı mañga bu nāle **vü** efgān kıldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [vü,]

buyruğı tıgıdur velî hükmidür oñları / geh hükmi öldürür meni **vü** gāh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [vü,]

rindāne çü bulmışam şafāyı / men ħanda **vü** zāhid riyyāyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 5). [vü,]

ma'nî kimi gizlü **vü** şüret nigār / ma'nîsi her şüret ile āşikār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 3). [vü,]

çek dilüñg özünge **vü** ħaddüñg tanı / bu söz ile tanımek olmaz anı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 10). [vü,]

ħanda ki ol bāde **vü** cām-ı felek / cür'asını görmedi mülk ü melek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 26). [vü,]

ikki cihānda dimeseng şādlig / ğuşşa **vü** endühdan āzādlig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 52). [vü,]

her kime yoldaş sa'ādet ola / luţf u kerem pîşe **vü** 'ādet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [vü,]

dünyıye aldanma **vü** hem mālına / bir nażar it özgelerüñg ħāline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 62). [vü,]

belā **vü** ğuşşa **vü** derd ile endüh / yığıldı her ħarafdan küñ-ı tā küñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [vü,]

belā **vü** ğuşşa **vü** derd ile endüh / yığıldı her ħarafdan küñ-ı tā küñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [vü,]

helāk-i ğuşşa **vü** ğam-geşte-i mezellet idüm / dime üküş ki men erkān-ı mülk ü millet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 9). [vü,]

niçe ki istedi **vü** gördi munça ādemden / nażîr bulmadı gerdün gözi dü-'ālemden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 11). [vü,]

yüz görsedicağ görsede yüz türlü şafāyı / bî-şübhe **vü** nokşān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 4). [vü,]

dünyā **vü** zer ü sîmine aldanma Hidāyet / maţlûbüñgı bulgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 11). [vü,]

her güşede yüz nāle **vü** feryād u fiğāndur / şol tîr ü kemāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [vü,]

çün cevvrünge şabr itdi **vü** dönmedi yolunğdan / bu 'âşık-ı mehcür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 3). [vü,]

vücüd: İnsan bedeni; mevcudiyet, varlık.

men her haçan kim ol dehening remzi yazaram / olur 'adem **vücüdım** u yazmağda yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [vücüdım, -ım]

gāhī **vücüd** terkin ider-men yüzüng görüp / gāh ol ağız hayāline şağın 'ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [vücüd,]

vücüdum kūh-ı ğam sökmekde Şirîn / sebağlar hüsrevim Ferhāda virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [vücüdum, -um]

hısāb-ı mücmel-i 'ömrüm mufaşşal oldı manğa / **vücüd** yağıgup ehl-i 'adem il oldı manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 16). [vücüd,]

vur-: Elini veya elinde tuttuğu bir şeyi bir yere hızla çarpmak. İl Manevi olarak yaralamak.

aldı benim gönğlümni bir şüh-ı şeng / şışe-i nāmūsumıza **vurdi** seng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [vurdi, -dı]

müdām cevır ü cefā yayını sipihr kırar / belā çeküp oğın kime oğrar ise **vurur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [vurur, -ur]

Y

yā: Ünl. Duygu ve düşünceyi güçlendirme veya seslenme amacıyla cümlelerin başında kullanılır.

Yā Rab ki ne iş düşse Hidāyetnūḡ elin dut / Senden budur ol düşmişe ey dost temennā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [yā,]

yā: Ya, ya da, veya.

ḡaṭṭ-ı sebzīḡ kim diyerler ehl-i dil reyḡān āḡa / sebze midür yā benefşe ḡalmışam ḡayrān āḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [yā,]

şanma ey fitne ki zūlf ile ruḡunḡ görmeyeli / dile sūnbül yörenür yā göze süsen görünü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [yā,]

dise sūnbül mi yā bir bāḡ-ı reyḡān kākülünḡ / yoḡsa bir tāvus u bir serv-i ḡirāmān kākülünḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [yā,]

görünen gök gölgesinden gizlü altun tenge mi / miḡneti-i sī rūzeden yā ay olupdur bir ḡayāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [yā,]

yā ḡamelniḡ boynuzından dūst-kāmı yasamış / ḡüsrev-i gerdün k'anunḡla gidere dilden melāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [yā,]

cānā saḡa ḡōḡül ḡamı yā gör nemi diyem / sensiz hezār derde esīrem nemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [yā,]

göz yaşı üsne kıldı Hidāyet teniḡ makām / bu baḡr içinde ada āḡa yā gemi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 5). [yā,]

özine her kim oḡın tedbīr ider yā ḡancerin / āḡ kim men ḡalmışam bilmen ne tedbīr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [yā,]

yā niçe şemīn olam buḡaḡunḡ āḡup ey dūr dānesi / ḡihreden altuna dönem dīdeden Ceyḡūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [yā,]

derdim ruḡ u lebiḡ giderür yā söḡüşlerünḡ / gül şekker ilen olmasa nā-ḡār bal ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [yā,]

saḡınma lāle durur yā şaḡāyık ey gül-i ḡihr / ḡamunḡda ḡanlu yaşımdur ki dutdı dāḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [yā,]

dutdı ilim baḡrumunḡ yaḡın eritdi didi kim / il misen söyle Hidāyet doḡrısın yā yaḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [yā,]

dūr-dānedür ki zer-varaḡ üstinde daḡılır / yā yüzüm üsne dīdelerimdin yūḡürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [yā,]

ölmesün kim men ölem ölgeḡ kefen biz yā ḡarīr / ölüye yek-sān ola ger şāla dutsāḡ yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [yā,]

ölmesün kim men ölem ölgeḡ kefen biz yā ḡarīr / ölüye yek-sān ola ger şāla dutsāḡ yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [yā,]

niçe birağa çerh meni miñnet ü bîme / **yâ** niçe firâkıla yağa nâr-ı caḥîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [yâ,]

senden eger ğam gele **yâ** derd ü bîm / şükr sening virdügünge ey kerîm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 22). [yâ,]

yâr iste gönġül isteme bu deyr-i fenâyı / **yâ** encüm ü erkân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [yâ,]

gökde kızaran şormegil ey ay şafaḳ-mey / **yâ** 'aksi güneş teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 3). [yâ,]

yâ Rab: Ey Allah'ım!.

yâ Rab ki ne iş düşse Hidâyet'ning ilin dut / senden budur ol düşmese ey düst temennâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [yâ rab,]

şordum ki çîn-i zülfine müşk-i hıṭâ dimek / **yâ Rab** ḥaṭâ degül mi gönġül aydı kim ḥaṭâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [yâ rab,]

oḥı efgânlar kılur gezer Hidâyet şor neden / ḥansı yaydan güç görer **yâ Rab** ki men ḳurbân anġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [yâ rab,]

yâ Rab ne bâġ verdidür ol lâle yüzlü kim / gül gördi zülf ü 'arızını derdüm oldı ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [yâ rab,]

sürgil ağyâr u raḳîbi ḳapudan **yâ Rab** kim / göreyim ola ḳazâ ile belâsından ıraġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [yâ rab,]

şaldı ḥadîs-i zülfünġi dilden dile duraġ / **yâ Rab** ki göreyim dilini diline anıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [yâ rab,]

başum kesüp **yâ Rab** n'ola çekse melâmet dârına / tâ ḥalk-ı 'âlem bile kim 'ışḳ ehliniġ ser-dâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [yâ rab,]

şehlâ gözi şayruları dirler şorar **yâ Rab** neden / şormaz men-i mehcûrı kim çoḥdan anıġ bîmâriyam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [yâ rab,]

ḥâk-i râhıġdan süpürür ḥâr u ḥas / **yâ Rab** ol ferrâşınġa ḳurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [yâ rab,]

derd-i hicriġden meni kim ḳurtara **yâ Rab** didim / tiġ ile yitti ecel didi ki dermânı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [yâ rab,]

san diler ol şâh Hidâyet bu gün / **yâ Rab** onunġ sanına san san olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 7). [yâ rab,]

'uŝşâḳı öldürende cefâ tiġılan o gün / **yâ Rab** yitür meni o güne ḥamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [yâ rab,]

oldı ciġerim âteş-i hicrân ile biryân / **yâ Rab** ḥaçan işim ola bu derd ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [yâ rab,]

devr-i ḥüsnünġde eger kıl olsa gönġlüm Yûsuf'ı / olmasun **yâ Rab** kim ol çâh-ı zeneḥdândan çıḥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [yâ rab,]

av 'azmine habībüm alıcaḡ kuş iline / göñlümüñg kuşını **yā Rab** ide gör tuş iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [yā rab,]

dün seçmedüñg ağıyarı itingden nişe **yā Rab** / fark eylemedüñg gebr ü müsülmān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [yā rab,]

raķīb ol kūya varduḡça kesilmezsin bu bī-dilden / men-i bīçāreye **yā Rab** ne virdüñg ala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [yā rab,]

yā Rab neme apardı beni ol kaşları kemān / kim men kemīnesiyle işidür kemīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [yā rab,]

n'idüp **yā Rab** bu dūn-perver münāfık dehr-i dilgīre / azar her kim virür göñlini bu azğun kühen-pīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [yā rab,]

göñlüñg kuşın didi uçuram kūh-ı ḡuşşadan / **yā Rab** uçur götür kim uçurur velī yalan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [yā rab,]

dañg yiline fāş itdi saçıñg sırrın o şāne / **yā Rab** kesilüp dili onunḡ dişi uşana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [yā rab,]

yā Rab bu ne yüzdür kim anı gördi Hidāyet / ḡayrān ḡaluban dir ki ta'āla'llāhu ve şāne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [yā rab,]

söğmez olduñg men faķīr-i bī-nevāyı bilmezem / kim didi **yā Rab** sañga kim daḡı iḡsān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [yā rab,]

yā yā: Ya ... ya (da, veya, yâhut): İki kelimeyi, iki kelime öbeğini veya iki cümleyi birbirine bağlar.

bengzüm midür menüm bu saru bile yā saman / rengiñg midür seniñg bu kızıl yā semen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [yā yā,]

her ilde bir söḡüş dir ü men teg var ança kim / yā yitmez ol daḡı men-i miskīne yā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [yā yā,]

yā Rab anıñg ağızınıñg sırrın mañga mefhūm kıl / yā benim būd u cūdım ağızı teg ma'düm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [yā yā,]

yād: Hatırlama, anma.

niçe her sözüñg raķībā tīr ü ḡancerdür mañga / zehr eger içsem anuñg **yādı** ile şekkerdür mañga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [yādı, -ı]

yüzi **yād** ile yir dutmaz göñülde özgeler fikri / bu rüşendür ki od yanan ocaḡda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [yād,]

şimdi kim yüz ḡüsn ilen görsetti mäh-ı nev cemāl / sāķī-yi mehveş ilindin cām bir **yād** Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [yād,]

tā seni buldum ne yirde var ise **yādingla-am** / ḡaķķı bilen ḡanda varsa ḡaķdan ayru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [yādingla-am, -ing, -la, --am]

yād et-: Hatırlamak, anmak.

lebin şor çeşm ü ağzın **yād et** ey dil / mey iç nuqlıngnı bādām u şeker kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [yād et-,]

yād eyle-: Hatırlamak, anmak.

tā kırtulup firākdın irdim vişālünge / **yād eyleyüp** o günleri şükr iderem bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [yād eyle-, -y, -üp]

yād it-: Hatırlamak, anmak.

bu nev' ile kim düstları **yād idip** ağlar / şong uci Hidāyet ölür aḥbāb ḡamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [yād it-, -ip]

yād ol-: Anılmak, hatırlanmak.

cān virürem lebüngden alam bir öpüş velī / ol eyle **yād olmadı** menden kim alışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [yād ol-, -ma, -dı]

yādigār: Yadigar, hatıra.

baḡmayup ötdi iti nāle vü efḡānıma dün / **yādigārı** maḡa bu nāle vü efḡān ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [yādigārı, -ı]

yağ-: Yağmak, toz, mermi vb. yüksekte çokça düşmek.

gönglüme **yağduḡca** oḡuḡ mihring artuḡraḡ olur / beḡre artuḡ virür ol yir kim düşer bārān aḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [yağduḡca, -duḡca]

oḡ **yaḡup** oynında kılıç ıldırım kimi / gerçek ering yaḡın doḡa ol gün şehā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [yaḡup, -up]

yaḡ-: Yağmak, yağmur, kar, dolu gökten düşmek.

zülf arasında yaşur yüzünḡni tökkeç dīde āb / kim yaḡış **yaḡsa** yaşunur bulut içre āftāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [yaḡsa, -sa]

ḡaçan bu iş kılām men eger hūş-mend olām / yağmur kimi bu ḡam ki Hidāyet **yaḡar** maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [yaḡar, -ar]

ne ḡam didi yaḡış teg **yaḡsa** yaḡı / çü müstaḡkemdür ümīdüm bu daḡı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [yaḡsa, -sa]

fikrüng aḡıtmaḡımda ise ey yaḡış bu gün / gör yaşumı vü **yaḡma** ki bu su yiter maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [yaḡma, -ma]

yaḡ dut-: Yaḡ bağlamak, kaplamak. II Gözyaşı.

şem'-i ruḡuḡdan aldı ışıḡ imdi ey çerāḡ / ger tanımaḡ diseng n'ola dutmıḡ gözünḡni yaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [yaḡ dut-, -mıḡ]

yağı: Düşman.

dutdı ilim bağrumung yağın eritdi didi kim / il misen söyle Hidāyet doğrısın yā **yağı** sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 5). [yağı,]

ne ğam didi yağış teg yağsa **yağı** / çü müstaḥkemdür ümīdüm bu dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [yağı,]

gel içgil zevk ilen devlet ayağı / bu devletden bizi çekme a **yağı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [yağı,]

yağığ-: Düşman olmak, düşmanlık etmek.

ḥisāb-ı mücmel-i 'ömrüm mufaşşal oldı māḡa / vücūd **yağığup** ehl-i 'adem il oldı māḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 16). [yağığup, -up]

yağış: Yağmur.

seyl-i sirışkim ile **yağış** kıldı mācerā / utanmadı o kaṭre dengizden zihī ḡayā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [yağış,]

fıkrüng aḡıtmağımda ise ey **yağış** bu gün / gör yaşımı vü yağma ki bu su yiter māḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [yağış,]

zülf arasında yaşur yüzüngni tökkeç dīde āb / kim **yağış** yağsa yaşunur bulut içre āftāb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [yağış,]

yaşur kaşingnı Hidāyet yaşın aḡar göricek / kim olmaya bu **yağışdan** ḡalel tapa yayuḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [yağışdan, -dan]

yağış teg ger seper ol Türk nāvek / Hidāyet virme yan seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [yağış,]

ne ğam didi **yağış** teg yağsa yağı / çü müstaḥkemdür ümīdüm bu dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 18). [yağış,]

yağığ: Keten, pamuk veya ham ipekten dokunmuş, kenarlarına çeşitli nakışlar, âşıkâne sözler veya mısırâlar işlenmiş, el ve yüz silmekte veya örtü olarak kullanılan büyük bez.

gizüp ilden ile **yağığ** lebinden būseler cırlar / görüng nāzük ḡayālin kim 'aceb sipāhī yağığdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [yağığ,]

şol kemer üstindeki **yağığ** ḡayālinden müdām / gözleri yaşı Hidāyet'ning çalar kuruşğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [yağığ,]

gök **yağığ** ile kaşın ucını silicağ yār / gün gökde yaşundurdu yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [yağığ,]

yağığ: Etkili.

gizüp ilden ile yağığ lebinden būseler cırlar / görüng nāzük ḡayālin kim 'aceb sipāhī **yağığdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [yağığdur, -dur]

yağmâcı: Yağma eden, yağmalayan.

‘aceb **yağmâcılardur** senden ey Türk / meger öğrendiler tâlânı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [yağmâcılardur, -lar, -dur]

yagmur: Yağmur.

hâcan bu iş kılam men eger hûş-mend olam / **yağmur** kimi bu gam ki Hidâyet yağar maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [yağmur,]

yah-: Yakmak. II Yıkıma, zarara yol açmak, büyük bir zarara uğratmak, mahvetmek.

kûyîṅda mesken itdi göṅgöl **yaḥma** hicr ile / çün cennet ehlidür ne virür-sin ‘azâb anḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [yaḥma, -ma]

şem’ eger ‘ârızına karşı durupdur bu gice / tîz kes başını meclisde getür odını **yaḥ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [yaḥ,]

‘üd-ı cân **yaḥduḡum** men-i bî-dil / delü göṅlüm birilesi içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [yaḥduḡum, -duḡ, -um]

dem görsedüp cemâlini dem gizler ol şorunḡ / her dem meni bir odıla **yaḥmaḡ** revâ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [yaḥmaḡ, -maḡ]

yiter hicr odına **yaḥmaḡ** Hidâyet’ni şehâ şimdi / vişâling şehrinî yazıṅ firâk iklîmini puzunḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [yaḥmaḡ, -maḡ]

teshîr eger degülse bu **yaḥduḡları** nedür / karşıda taşlar koyuban âba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [yaḥduḡları, -duḡ, -ları]

od misen ey cânı **yaḥan** yoḥsa hicrân dâḡı sen / kim eridürsen bu ḥasret dâḡı ilen dâḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [yaḥan, -an]

sensiz şanemâ bu ordu ilen / **yaḥdı** meni çerḥ kayḡu ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [yaḥdı, -dı]

niçe bıraḡa çerḥ meni miḥnet ü bîme / yâ niçe firâkıla **yaḥa** nâr-ı caḡîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [yaḥa, -a]

ḡamıla **yaḥtı** meni şol ḥaṭ-ı ‘ârız eşeri / n’eyledi cânıma gör fitne-i devr-i kamerî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [yaḥtı, -tı]

şol kirpük ile kaş meni **yaḥmadı** ancaḡ / ey ehl-i maḥabbet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 5). [yaḥmadı, -ma, -dı]

yah-: Yakmak. II Güçlü sevgi uyandırmak.

yaḥtı meni pervâne teg ol pertev-i ruḥsâr / şem’îṅ ü belî kim yandüḡı pervâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [yaḥtı, -tı]

ancaḡ ten ivin dîde-i ḥûn-bâr nem eyle / yandım meni **yaḥ** âteş-i dil bir kerem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [yaḥ,]

tâb-ı hüsniñgle dil o zülfe varur / şem' **yaḥup** gider karanğuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [yaḥup, -up]

tâ gâ'ib oldı dīdeden ol ebrū-yı cünün / **yaḥtı** Hidāyet âteş-i şavḳ-ı cünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [yaḥtı, -tı]

yaḥıl-: Yakılmak.

ger perī görse senüñ hüsniñgi ey reşk-i melek / ḥayret odıla gümānsız **yaḥıla** bāl ü peri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [yaḥıla, -a]

nūr-ı meh **yaḥıla** şem'-i Hidāyet / gelicek munda ey şem'-i Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 27). [yaḥıla, -a]

yaḥın: Yakın.

öterdi dün iti didim ki bir dem / müşerref kıлмаğ olur iv **yaḥındur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [yaḥındur, -dur]

yaḥşı: İyi, güzel.

cân oyna vü şor yār lebi 'ışkıla ey dil / kim 'āşık-ı cān-bāz olanı **yaḥşı** siver yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [yaḥşı,]

cān saçı bûyına meyl itti Hidāyet boyına / doğrılığda **yaḥşı** ad özine bu koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [yaḥşı,]

didim cānā 'aceb fettān göziñ var / didi kim **yaḥşı** görmişsen göziñ var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [yaḥşı,]

gördi derdimni didi öldüreyim kırtulasın / doğrusı **yaḥşı** devā bu dil-i bīmāra kıılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [yaḥşı,]

dem-be-dem ey yaş çihrem nem kırup fāş itme rāz / yaş-sen bu yaş ile **yaḥşı** degül nemmāmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [yaḥşı,]

ḳavaldum itingī görgeç ḳapungdan oldum dūr / muḥaḳḳaḳ oldı degül **yaḥşı** 'ucb ü ḥod-bīnlık (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [yaḥşı,]

ey şoran kim zülf ü ḳaddi vālihi sen doğru di / egrilik **yaḥşı** degül men doğrusından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [yaḥşı,]

ağyāra hemdem olma ki şoñg yaman olur / **yaḥşılar** ile olsa yaman kimse hem-nişiñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [yaḥşılar, -lar]

olma yoldaşı raḳībünğ yāri görmekçün göñgöl / cehl ola **yaḥşı** umup varmağ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [yaḥşı,]

sāḳi-yā söyledüm ol ser-ḥoşa az vir ayağ / ey Hidāyet didi ol **yaḥşı** ki tiz ser-ḥoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [yaḥşı,]

firībine göñgöl virme neden gül şāhid-i ra'nā / yaman **yaḥşını** fark itmez virür her dem göñgöl pīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [yaḥşını, -n, -ı]

yaḥşî ading cehd ide gör kim kıla / adıdan özge daḥı gör kim kıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 61). [yaḥşî,]

ḥâṭırungı **yaḥşî** işe tîz kı / her ne yaman iş ola perhîz kı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 65). [yaḥşî,]

yaḥşî ol-: İyi, güzel olmak.

gül budağı kimi her dem eyleme bir yaḡa meyl / yaḥşî olmaz biyle iş aylanma ey cān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [yaḥşî ol-, -maz]

yaḥşılığ: Güzellik, iyilik.

kaçdı cevruḡden göḡül düşdi rakîbüḡ çignine / **yaḥşılığdan** cın imiş kaçan yamana tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [yaḥşılığdan, -dan]

yāra irdim kesilüp müdde'iden girçek imiş / kim ki **yaḥşılığ** umar bolsa yamandın kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [yaḥşılığ,]

yaḥşılığ it-: Maddi manevi yardım etmek, iyilik yapmak.

yaḥşılığ it luṭf u kerem pîşe kı / gör ne 'aceb zâtsın endîşe kı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 48). [yaḥşılığ it-,]

yakın: Yakın, arkadaş, dost.

cihānda kim ki bir cānānı yoḥdur / **yakın** bir gevdedür kim cānı yoḥdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [yakın,]

ey seng-dil **yakın** ki kıla rahm ḥâṭırung / ger men saḡa göḡüldegi derd ü ḡamı diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 2). [yakın,]

alduḡın cānım gözi bildüḡ velā bildürmedüḡ / sen dağı oldıḡ **yakın** kü l oḡrınıḡ ortağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [yakın,]

'āşıkunḡ devletidür tîḡıḡız anı görene / başınıḡ üsne **yakın** başına devlet yörene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [yakın,]

oḡ yaḡup oynında kılıç ıldırım kimi / gerçek erinḡ **yakın** doḡa ol gün şehā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [yakın,]

yakîn: Kesin bilme, inanma.

kızıl kan ile boyansa saru beḡzim ne ḡam ey dil / māḡa ol ikki 'ālemde **yakîn** bil kim yüz aḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [yakîn,]

yakîn özini bilür ey Hidāyet ol 'āşık / ki yār ögende özin ḡāk-i reh-güzār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [yakîn,]

ḡalk aluptur ḡümān ki yārümsin / bu ḡümān olmayan **yakînden** yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [yakînden, -den]

niçe gümân ile lebünge engübîn diyem / bir kez şoram hâkîkatin andın **yakîn** diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [yakîn,]

göngül ger baır-ı 'ışkına habībünge dala bilmezsin / **yakîn** bil gevher-i maşşüd ilinge sala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [yakîn,]

ya'kub: Hz. İbrahim'in torunu, Hz. Yusuf'un babası ve İsrailoğulları'nın atası olan peygamber.

Ya'küb egerci Yūsuf için çekti çoğ belā / bu işde kıldı fūrkatünge andan füzün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [ya'küb,]

yākūt: Yakut, değerli süs taşı II aşığın kanlanmış gözleri ve göz yaşı. (kıymetli ve kırmızı renkte oluşu bağlamında).

yākūtünge güher saçışın ańgıcağ gözüm / la'l ile zer kimi yüzümi dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [yākūtünge, -ı, -n, -nge]

yākūtünge iştıyākı için niçe tökeler / la'l ü dür ü güherni zer-i nāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [yākūtünge, -unge]

yākūt-ı ahmer: Kırmızı yakut taşı. II Kanlı gözyaşı.

dür dişünge ü 'aķık lebünge cüdā niçe / zer teg yüzümde mevc ura yākūt-ı ahmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [yākūt-ı ahmer, -üm]

yākūt-ves: Yakut gibi.

didim ki hāl-i dil virem **yākūt-ves** mercānuńga / başdunge revān lü'lü'leri la'l-i Bedehşān üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [yākūt-ves,]

yalan: Doğru olmayan, gerçeğe uymayan söz, yalan.

ķadi hayāli olur cān içinde yār bilür / **yalan** dimenge ki direm doğru kirdgār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [yalan,]

her gün diyer ki dańgla helāk eyleyem seni / çoğdur **yalanı** ol şanemünge doğrısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [yalanı, -ı]

göńglünge kuşın didi uçuram kūh-ı guşşadan / yā Rab uçur götür kim uçurur velī **yalan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [yalan,]

yalguz: Yalnız.

yalguz rakibi baħma başımda zevāl kim / gözden yüzün yaşurdı o gün bu zevāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [yalguz,]

göńglüm heves-i Meşhed-i şāh-ı Necef eyler / **yalguz** ne göńgül cān dağı 'azm ol taraf eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [yalguz,]

ne **yalguz** toprağıdur kuħl-ı biniş taħt-ı Tebriz'e / çi cāy toprağı kim daşı hem ser-küb-ı Geylān'dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [yalguz,]

men ne **yalğuz** 'ışık içinde âb-ı revân il yudum / gitdi dîn ü dil seni görgeç hamudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [yalğuz,]

yalğuzlîğ: Yalnızlık.

bu **yalğuzlîğda** gördüm dîde nemdür / çü gördüm kimsenem yoğ şora nemdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [yalğuzlîğda, -da]

yalın ayağ: Yalın ayak.

del'olup şevk-ı ruḥıngdan güneş ey yüzi çerâğ / yazıya düşdi yana baş açuban **yalın ayağ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [yalın ayağ,]

yamân: Kötü, fena.

bu hâle kim men isteyüben hâle düşmişem / düşsün görem o hâle **yaman** isteyen sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [yaman,]

kaçdı cevruḡden göḡül düşdi rakîbüḡ çignine / yaḥşılığdan çin imiş kaçan **yamana** tuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [yamana, -a]

şehâ zîbâ cemâlüḡdin **yaman** gözler ırağ olsun / felek kândiline şem'-i ruḥuḡ çeşm ü çerâğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [yaman,]

ağyâra hemdem olma ki şoḡ **yaman** olur / yaḥşılar ile olsa **yaman** kimse hem-nişin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [yaman,]

yâra irdim kesilüp müdde'iden gircek imiş / kim ki yaḥşılığ umar bolsa **yamandin** kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [yamandin, -dın]

olma yoldaş rakîbüḡ yâri görmekçün göḡül / cehl ola yaḥşı umup varmağ **yaman** yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [yaman,]

firîbine göḡül virme neden gül şâhid-i ra'nâ / **yaman** yaḥşını fark itmez virür her dem göḡül pîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [yaman,]

ḥâtırungı yaḥşı işe tîz kıl / her ne **yaman** iş ola perhîz kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 65). [yaman,]

yaman ol-: Kötüleşmek, kötü duruma gelmek.

ağyâra hemdem olma ki şoḡ **yaman** olur / yaḥşılar ile olsa **yaman** kimse hem-nişin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [yaman ol-, -ur]

yan: Yan, yan taraf.

'ârizingda ikki **yandan** ḥalkalandı zülfüḡiz / bir günü aldı araya ey büt-i Çîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [yandan, -dan]

yanıḡda ehl-i dînler dine bilmez / ne mezhebdür bu ey kâfir ne dîndür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [yanıḡda, -ing, -da]

lebleri **yanıda** ögmeng âb-ı hayvânı ki men / bu suyu tâ ağzuma aldum o sudan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [yanıda, -ıda]

cân ile göngül her biri bir yanına düşdi / yüz üsne dü zülfüng düşeli her biri bir **yan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [yan,]

cân ile göngül her biri bir **yanına** düşdi / yüz üsne dü zülfüng düşeli her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [yanına, -ı, -n, -a]

gül çemen tahtında sultândur reyâhîn leşkeri / hancaru şeh gitse ol **yan** dönderür leşker 'inân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [yan,]

güldi **yanıngdan** gider uşta Hidâyet yâr iti / yoḥsa neş'eng tök yaşıng tâ yolu kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [yanıngdan, -ing, -dan]

bâğbân-ı şun' tâ âb-ı ruḥı maḥfûz ola / çekdi sünbüldeñ hişâr u ḥamı **yanın** bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 8). [yanın, -ı, -n]

şol şeker **yanında** tâ acılığı fâş olmaya / kuyılar kazdı girüp zenbür şânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [yanında, -ı, -n, -da]

gelicek bulmaz olsang düst kâmi / ecel **yanımda** içsün düst-kâmı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 8). [yanımda, -ım, -da]

yan-: Yanmak.

bu nev' kim odlar yanar tâb-ı ruḥından sinede / nâ-gâh âhımdın göre 'âlem tutuşmış **yanadur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [yanadur, -a, -dur]

yüzi yâd ile yir dutmaz göngülde özgeler fikri / bu rüşendür ki od **yanan** ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [yanan, -an]

tiz gün ola müdde'î âhımla bağrunğ yarıla / kalmaya bitün bilürsin **yanar** od içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [yanar, -ar]

od **yanmasa** külden niçe bir bir görünür köz / gökte bulut olsa görünür eyle sitâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [yanmasa, -ma, -sa]

micmer-i dilde **yandı** cân 'üdi / tâ giyipdür kabâ-yı müşkîni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [yandı, -dı]

biyle kim şevk odı cânımda **yanar** şem' şıfat / 'aceb ola bu gice ger yitüre dangâ meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [yanar, -ar]

her ḥas içün ot kimi **yanmağ** nedür / su kimi her cāya boyanmağ nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 34). [yanmağ, -mağ]

yan-: Yanmak. II Çok sevmek, büyük bir aşk ile sevmek.

yana gönglüng angłasang cânâ Hidâyet âhını / nişe kim **yanmış** kişining nâlesi dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [yanmış, -mış]

yaḥtı meni pervâne teg ol pertev-i ruḥsâr / şem'ing ü belî kim **yandugı** pervâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [yandugı, -duğ, -ı]

bu nev' kim odlar **yanar** tâb-ı ruḥından sînede / nâ-gâh âhımdın göre 'âlem tutuşmış yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [yanar, -ar]

ruḥsârını görgeç cân ile ciger **yanar** / kirpüklerini anğgaç sînemde yürek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [yanar, -ar]

şorduğça lebin hâlin **yanar** dil-i mecrûhım / bir yaraya kim sepsenğ elbette nemek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [yanar, -ar]

yansam n'ola 'ışkıñg odı ilen / gör çûbı ki niçe nûr ider nâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 3). [yansam, -sa, -m]

yan-: Yanmak. II Çok üzölmek.

yana göñglüñg anğlasanğ cânâ Hidâyet âhını / nişe kim yanmış kişiniñ nâlesi dil-süz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [yana, -a]

şimdi degöl o yana Hidâyet teveccühi / illardur ol şikeste bu derdile **yanadur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [yanadur, -a, -dur]

semender teg dil ü cânım bir od ilen **yanarlar** kim / ol oda tuş olurlarsa tutuşurlar semenderler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [yanarlar, -ar, -lar]

ger açarsam leb şehâ şâm-ı firâkıñg şerhine / şem' teg **yanmış** göñgölñiñ odlar ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [yanmış, -mış]

gidüpdür cân u dil **yanar** gamunğla kimse bilmez kim / nedür sırrı bu cân-bâzunğ nedür hâli bu dil-süzünğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [yanar, -ar]

yanasın derdüm firâkıñdan eger âh eylesem / doğru sözömdür menüm ey müdde'î tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 6). [yanasın, -a, -sın]

ancaḥ ten ivin dîde-i ḥün-bâr nem eyle / **yandım** meni yaḥ âteş-i dil bir kerem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [yandım, -dı, -m]

yan-: Yanmak. II Olgunlaşmak.

içen devlet meyin bil kim oyandı / gam odında ḥaçan devletlü **yandı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 3). [yandı, -dı]

yan-: Yanmak. II Çok üzölmek.

nâz-ı 'ışkıñgdan Hidâyet ger **yanarsa** çekmez âh / zâhidünğ savuğlığındandır ki âh-ı serdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [yanarsa, -ar, -sa]

yan-: Yanmak. II Yanağın ışığı.

yanup şem' pervâne şalsa kanadın / ne kayğı onunğ ekmeği düşti yağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [yanup, -up]

yan-: Yanmak. II muradının gerçekleşmesi.

*zülfiṅgi gider çihreden ay yüzüṅgi görset / ey şem'-i murādum bu kara gicede bir **yan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [yan,]*

yan bir-: Uzak durmak, kaçınmak.

oldı cigerim âteş-i hicrân ile biryân / yâ Rab haçan işim ola bu derd ile bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [yan bir-,]

yan vir-: Yan çizmek; uzak durmak; kaçınmak; sırtını dönmek.

yağış teg ger seper ol Türk nâvek / Hidâyet virme yan seng-i siper kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [yan vir-, -me]

yana: Yine, sonra, tekrar.

*Hidâyet oğur iken dün habîb dīvânın / rakîb irişdi didi kim **yana** ne dīvândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 8). [yana,]*

*şimdi degül o **yana** Hidâyet teveccühi / illardur ol şikeste bu derdile yanadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [yana,]*

*başumı kesmağa kaçd ol gözleri cellâd ider / bî-vefâlıḡ resmini başdan **yana** bünyâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [yana,]*

*ağıdur göz yaşını her dem Hidâyet küyına / cûy-ı Şîrîn'e **yana** gör sa'y kim Ferhâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [yana,]*

*baş u cândan geçüp ey dil **yana** kallâş ola gör / çün cefâ tığn o meh-veş hamu kallâşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [yana,]*

*geldi nev-rûz **yana** gülşen ü şahrâ demidür / yâr-ı gül-çihre ilen 'ış u temâşâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [yana,]*

*meni küyından anıṅ müdde'î âvâre kılur / bağrumı tığ-ı cefâ ile **yana** pâre kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [yana,]*

*söğdi Hidâyet'ni didi müdde'î / yâr seninḡle **yana** taḡsîndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 5). [yana,]*

*del'olup şevk-ı ruḡıṅdan güneş ey yüzi çerâḡ / yazıya düşdi **yana** baş açuban yalın ayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [yana,]*

*lenger-i eflâkde yoḡısa çalar abdâl-ı dehr / **yana** borgusun ki hâlet çağıdur ey ehl-i hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [yana,]*

*kaşı hicrinden kad-i ham birle kanlu yaşdan / bir görüṅ niçe hilâlüm **yana** pervîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [yana,]*

*konaḡ oldu gül ü gönçe büstânda **yana** / nesîm altun ile doldurur konaḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [yana,]*

anđı leb-i la'lüñ **yana** bu dıde-i pür-hün / kıldı şaru bengzimni kızıl kanıla gül-gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [yana,]

öldürürken bili hicrânı meni gördüm yüzün / didi var şükr it ki kırtulduñ **yana** bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [yana,]

bir nişân halka nüzül itmiş iken rahmetden / yitdi hük-m-i ezel oldı **yana** bî-nâm u nişân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [yana,]

gözi çekdi tığ ey dil kim töke kaniñ **yana** / meyli kan tökmekdedür ol çeşm-i fettânüñ **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [yana,]

gözi çekdi tığ ey dil kim töke kaniñ **yana** / meyli kan tökmekdedür ol çeşm-i fettânüñ **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [yana,]

eyleyip fermân apardıñsa karar u dîn ü dil / durmuşam uş baş ile tâ'ola fermânüñ **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [yana,]

var ise gerçi tükenmez ni'metüñ ey gül-sitân / beslegil kim irişür gül kimi mihmânüñ **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [yana,]

kaşıyup sürdürdi yüzden müdde'îni dün habîb / bendesine merhametle irdi sultânüñ **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [yana,]

başını kırıp 'izârı hattını giydürdi yâr / tâzelendi ey Hidâyet başdan îmânüñ **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [yana,]

gamze tığla hemîn çalmadı göñlimni gözünğ / ol harâmî **yana** kim uğraşa fi'l-hâl çala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [yana,]

oturdu atlu sa'âdetle devlet o gence / didim **yana** nereye devlet ü sa'âdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [yana,]

danğ yili ihyâ-yı bağ u büstân eyler **yana** / gül yüzün bülbül görüp âh u figân eyler **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [yana,]

danğ yili ihyâ-yı bağ u büstân eyler **yana** / gül yüzün bülbül görüp âh u figân eyler **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [yana,]

ğonçe Kârûn'ı ne altunlar ki kılmışdı nihân / mehd-i gül şahn-ı gülşende 'iyân eyler **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [yana,]

rakş ider serv-i sehî bağda belî âheng ile / başına ebr-i bahârı dür-feşân eyler **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [yana,]

tâ hezâr engîz ilen gül vaşfın ider bülbüle / özini süsen niçe gör veh zebân eyler **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [yana,]

hoş durur mescid Hidâyet'ni velî büy-ı bahâr / dartup andın 'âzim-i küy-ı muğân eyler **yana** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [yana,]

işitdüm kanıma 'azmingdür ey mäh / **yana** 'azm eyleseng yârîçünğ Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [yana,]

eyleme pinhân yüzünğî zülf-i 'anber-bâr ilen / **yana** men âşüfte'i bî-dîn ü imân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [yana,]

atlandı tîğ ilen **yana** ol ay gün kimi / tâ hancaru gidüp ide kırbân bu gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [yana,]

yüzini görsedüp **yana** gizledi zülf ile / od şaldı cāna gitdi gözümde tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [yana,]

dūd u endūh u belā vū sitem ü miñnet ü ğam / **yana** cān ülkesini puzmağıçun çekti çeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [yana,]

yandurdı cevır ile **yana** gerdün-ı dün meni / ancağ meger bu devrde gördi zebün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [yana,]

giydürüp hūsn atını ol göz savaş ister **yana** / çekdi kirpükden şaf uş tîr ü kemânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [yana,]

yana bil-: Dönmek, vazgeçmek, geri dönmek.

men gāh gün cemālünge gāhī kamer direm / dīvāne olmışam yana bilmen neler direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [yana bil-, -men]

yandur-: Geri çevirmek, döndürmek.

yandurdı cevır ile yana gerdün-ı dün meni / ancağ meger bu devrde gördi zebün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [yandurdı, -dı]

ya'nî: Yani, doğrusu, sözün kısası.

anınğün görsedür her ay sañga çevgān-ı felek / **ya'nî** 'işret topın il virdükçe takşîr itme çal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [ya'nî,]

didi hālîng nedür söyle didim ey şūh-ı sengîn-dil / esîr olduğımı **ya'nî** o hātṭ u hāle bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [ya'nî,]

sühānîng hāletini söyle māha / kılunğ sözünü **ya'nî** pādîşāha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 4). [ya'nî,]

yanga: Yan, taraf; taraftan.

gözlerüm suyna düşdüm çıha bilmen bu sudan / kim mānga yüz derd ü ğam her **yangadan** bu sudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [yangadan, -dan]

atlandı meger seyr için ol şāh-süvārum / kim her **yangadan** na'ra gelüp yiri yörüdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [yangadan, -dan]

darar göngüli her **yangadan** yüz ğam u miñnet / her gāh ki meşşāta ser-i zülfingî darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [yangadan, -dan]

tā Hidāyet görmez oldı yüzing ey āb-ı hayāt / gözleringden her **yanga** mevc uruban tūfān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [yanga,]

hātṭ-ı sebzîng her haçan ol la'l-i hāndāndan çıha / her **yanga** seylāb-ı hūnı çeşm-i giryāndan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [yanga,]

göl budağı kimi her dem eyleme bir **yānga** meyl / yaḥşı olmaz biyle iş aylanma ey cān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [yānga,]

gitti cān bir **yānga** dil bir **yānga** men senden ırağ / kalubam ḥanı ecel kim kıla bir **yānga** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [yānga,]

gitti cān bir **yānga** dil bir **yānga** men senden ırağ / kalubam ḥanı ecel kim kıla bir **yānga** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [yānga,]

gitti cān bir **yānga** dil bir **yānga** men senden ırağ / kalubam ḥanı ecel kim kıla bir **yānga** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [yānga,]

yāngāğ: Yanak.

ey ki gündüzdür **yāngāğūng** zūlf-i müşkīn giceler / gel ki uymadı firākūngdan bu miskīn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [yāngāğūng, -ūng]

zūlfūng ki dem-be-dem deger ol gül **yāngāğlara** / artuğlīgıla cānlara ger dir iseng deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [yāngāğlara, -lar, -a]

niçe servüm lāle teg şol **yāngāğūng** şevkıyılan / kan yaş ile dem-be-dem ser-tā-ḳadem gül-gūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [yāngāğūng, -ūng]

ötdi dün gülşen saru şol 'ārızı ḥuld-i berīn / āl **yāngāğīngdan** kızardı gül şarardı yāsemīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [yāngāğīngdan, -īng, -dan]

şaru beḡzūm la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / āl **yāngāğūng** çevresi tā döndi ḥatdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [yāngāğūng, -ūng]

şol āl **yāngāğūngı** görsedüp aldūng ḳarār u şabr / ey mekr isi kimse senūng bilmez alūngı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [yāngāğūngı, -ūng, -ı]

yāngıl-: Yanılmak.

gül **yāngılur** ki sen şanem-i ḥoş-ḥışāl ilen / da'vī-yi ḥüsn ider meh bu ḥüsn ü cemāl ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [yāngılur, -ur]

yapıs-: Yapışmak, sarılmak, tutmak.

gāhī bu kirpūge **yapışurlar** geh ol yire / şol tıfl gibi kim düşe ḡarḳ-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [yapışurlar, -ur, -lar]

cümle cihān ehli ilen doḡrı ol / şer'a **yapış** ister iseng doḡrı yol (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 49). [yapış,]

yaprağ: Yaprak.

bād esüp **yaprağ** gülü örter teg āḥımdın bu serv / il yüzine dutuban menden ne pinhān eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [yaprağ,]

titreşüp **yaprağ** tōkende ün ağaçlardan degül / kim çemen etfālīning üsne nesīm eyler fiğān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [yaprağ,]

yaprağ: Yaprak II Sevgilinin yanağı.

sünbül-i ter gölgesinde yaşunur gül **yaprağı** / 'arizüñgda her haçan ol zülf-i müşkîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [yaprağı, -ı]

yapuş- Yapışmak, sarılmak, tutmak.

o serv bâğda çü gülgeşt ider Hidāyet yiter / tiken **yapuşmaya** nā-geh biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [yapuşmaya, -ma, -y, -a]

yār: Dost, sevgili.

sen **yārdan** gelür niçe ağıyārdan kaçam / tedbīr yoğ durur yiticağ Tanğrı'dın belā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [yārdan, -dan]

çün yāri fānī dūnyanınğ ağıyārdur kamu / **yār** ola gör Hidāyet-i dil-ḥaste sen sānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [yār,]

çün **yāri** fānī dūnyanınğ ağıyārdur kamu / yār ola gör Hidāyet-i dil-ḥaste sen sānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [yāri, -i]

yārsız gören Hidāyet'ni rakīb ilen diyer / olmamağūñgdur 'aceb 'ālemde bu kayğū görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [yārsız, -sız]

yārūñg yüzi görgeç dehenin iste Hidāyet / kim mehdī çağı gizlü olan fāş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [yārūñg, -üñg]

şimden geri hicrāna meni **yār** diler **yār** / imdi benim olmağuma bildüm ki ever **yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [yār,]

şimden geri hicrāna meni **yār** diler **yār** / imdi benim olmağuma bildüm ki ever **yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [yār,]

şimden geri hicrāna meni **yār** diler **yār** / imdi benim olmağuma bildüm ki ever **yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [yār,]

dem yārdan ururdum u ağıyāra tuş eyler / her laḥza felek üstüme bir tūr yıḥar **yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [yār,]

cān oyna vü şor **yār** lebi 'ışkıla ey dil / kim 'āşık-ı cān-bāz olanı yaḥşı siver **yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [yār,]

cān oyna vü şor **yār** lebi 'ışkıla ey dil / kim 'āşık-ı cān-bāz olanı yaḥşı siver **yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [yār,]

her laḥza kadar tīr-i kazā cānıma ol şūḥ / kadrımni benim şükr ki bilür bu kadar **yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [yār,]

ger tīg-ı cefā ile diler bağruñgı her dem / ğam yime Hidāyet seni çün biyle diler **yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [yār,]

dem **yārdan** ururdum u ağıyāra tuş eyler / her laḥza felek üstüme bir tūr yıḥar yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [yārdan, -dan]

yāring ǧamı sıvdi meni men hem anı sıvdım / koyuñg biz ikini bire ki siven siveniñgdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [yāring, -iñg]

sep göñgöl dülâb-ı çeşmüñgden su hâk-i rāhına / yār ilen tā dimesünler kim arada gerdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [yār,]

bulmaya vaşlñg Hidāyet yār eger luṭf itmese / bende sa'yi hâk oñgarmazsa ḥamu bī-hüdedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [yār,]

ta'nesi yāring mañgadur özüñge alma raķib / çün bilürsñg kim Ayaz'ıñ ta'nesi Maḥmūd'adur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [yāring, -iñg]

ağyār hīmilen meni ger yār iki böler / incimezem neden ki raķibimle çüb keser (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [yār,]

bizimle yār arasında niçe gün ger ırağlıgdur / kayurma ǧam yime ey dil ḥamunuñg başı sağılıgdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [yār,]

yār itile menüm arama girme ey raķib / men bile-em anuñgla yörü it sañga nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [yār,]

şordum faķiḥe ḥālī nedür cān kuşına yār / didi ne bilsün ol şıgır anı ki dānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [yār,]

menimle müdde'iden ötrü yārüñg / arası bilmezem niçün serindür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 4). [yārüñg, -üñg]

biyle mevsimde men ol yārdan ayru diyerim / ey ecel gel berü kim şimdi taķāzā demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [yārdan, -dan]

n'ola ger yarar ise baǧrımı ol yār benim / hoşdur ey ḥaste göñgöl yār ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [yār,]

n'ola ger yarar ise baǧrımı ol yār benim / hoşdur ey ḥaste göñgöl yār ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [yār,]

ķadi ḥayālī olur cān içinde yār bilür / yalan dimenğ ki direm doǧrı kirdgār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [yār,]

yaķın özini bilür ey Hidāyet ol 'aşıķ / ki yār ögende özin hâk-i reh-güzār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [yār,]

dururdi yār raķib itdi bī-ḥuzūr olmasa / didim ḥuzūr eyleyem şimdi Tanğrı ḥāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [yār,]

söǧdi Hidāyet'ni didi müdde'ī / yār seningle yana taḥsīndedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 5). [yār,]

iḥtiyārimdur göñgöl şol tiğ u yār ilindedür / ger benim kırım tökerse iḥtiyār ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [yār,]

n'ola meyl itmese Hidāyet'e yār / pādīşehdür gedāya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [yār,]

yār uğurında eger menzil ü yol daş olsa / başıla kesdüre ol menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [yār,]

yâr ilen kavlüm budur 'ışķıŋda kim baş oynadum / öz sözimdin dönmezem Taŋrı bilür ger gitse baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [yâr,]

yâr itilen meni görgeç n'ola ger gülse rakīb / bu meşeldür ola ger atluya gülmeye yayağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [yâr,]

ey dil ķanıŋ tökem dise oyunla **yâr** inan / göŋğlindeki durur ki gelür diline anıŋ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [yâr,]

senden rakībî göŋğül ne ğam yigler ise **yâr** / **yâr** olsa yâringligi tîz biline anıŋ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [yâr,]

virse Hidâyet **yâr** öpüş ister mi ki cân u göŋğül / sende ne var anıŋ gerek niçün kim anıŋdur senıŋ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [yâr,]

her niçe nâ-tüvänsa Hidâyet mişâl-i mür / **yâr** firâķıŋı çekedür ü bārî fîl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [yâr,]

ķalk aluptur gümân ki **yârümsin** / bu gümân olmayan yakînden yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [yârümsin, -üm, -sîn]

bir serv-i sîmîn-ber k'anuŋ cân u dil ilen **yâriyem** / ħvân-ı vişâlınden anıŋ fikrim budur kim **yâriyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [yâriyem, -i, -y, -em]

bir serv-i sîmîn-ber k'anuŋ cân u dil ilen **yâriyem** / ħvân-ı vişâlınden anıŋ fikrim budur kim **yâriyem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [yâriyem, -i, -y, -em]

ağyâr kıtına sen meni ger kaçısang **yârüm** n'ola / buşmaz ümîdüm kıanma kim sen kaçımekden men buşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [yârüm, -üm]

dün atlu irdüm **yârüme** emdür lebüŋ emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [yârüme, -üm, -e]

ķâsid ü bed-ħvâhuŋı kıurbân idem / **yârünge** yoldaşuŋa kıurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [yârünge, -üng, -e]

kime ķalim bildürem ey **yâr** iti bir söyle kim / bu işķde sendin özge kimsene tanımanam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [yâr,]

dir imiş ol **yâr** meni öz itüm / ger didise ağzına kıurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [yâr,]

Hidâyet eyle cân u göŋğlini yüz päre / ilinden itse felek **yârining** ırağ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [yârining, -i, -ning]

yâr ötdi urdı cânıma yüz derd ü dâğlar / cân gidicağ tenimde göŋğül dağı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [yâr,]

câm-ı lebin şunanda saŋa **yâr** zülfi teg / baş ile il uzat Hidâyet revân bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [yâr,]

göŋğül Maşûr teg olduŋ çü **yârüng** vaşlına vâşıl / demidür ger dem urarsın bu dem sırr-ı ene'l-ķağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [yârüng, -üng]

ırağdur **yâr** u sen şayru kalupsen yârdan ayru / Hidâyet ķäreŋ ölmekdür sen ansız ķala bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [yâr,]

ırağdur yâr u sen şayru kalupsen **yârdan** ayru / Hidâyet çäreñg ölmekdür sen ansız kıla bilmezsin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [yârdan, -dan]

dil ü cânıñgı **yâr** idür şorar şayru gözim didüm / ğarîbler şormağıcun dünya durduğınça sağ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [yâr,]

kanıñgı içmege kânağdısa **yâr** iti n'ola / ey Hidâyet kınayan kimdür anı kânañg için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [yâr,]

ol **yâr** bilür haste Hidâyet sözün ancağ / kuş dilini fehm eylemez illâ ki Süleymân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [yâr,]

kaşın dutup yüzün n'ola **yâr** eylese 'iyân / çün kim güneş zühür idicek ay olur nihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [yâr,]

yârdın dönme müdde'î sözile / ey göñgöl işiden gerek uşlu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 4). [yârdın, -dın]

ağyâra tuş idip meni ayırdı **yârimdin** felek / kaşdımdadur tâ bilmezem dağı ne engiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [yârimdin, -im, -di, -n]

başını kırıpup 'izârı haţtını giydürdi **yâr** / tâzelendi ey Hidâyet başdan İmānuñg yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [yâr,]

yâra irdim kesilüp müdde'iden girçek imiş / kim ki yağşılığ umar bolsa yamandın kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [yâra, -a]

luţfın görüp Hidâyet onıñg cevrine dürüş / **yâr** ol durur ki **yâr** ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [yâr,]

luţfın görüp Hidâyet onıñg cevrine dürüş / **yâr** ol durur ki **yâr** ile her işde varışa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [yâr,]

güldi yanıñgdan gider uşta Hidâyet **yâr** iti / yoğsa neş'eng tók yaşıñg tâ yolu kıru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [yâr,]

ger **yâr** cân dilerse revân vir anğa göñgöl / cânân ile müzâyaka cânuñg çün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [yâr,]

dur **yâra** karşı tise Hidâyet sanğa rakıb / kim men' ide seni ki kış olğaç gün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [yâra, -a]

devletimdür **yâr** ilin öpmağ için baş oynaram / hoş sa'âdet men gedâya ger bu devlet il vire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [yâr,]

sanğa düşmez rakıb **yâr** yiri / er gerek kim otura er yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [yâr,]

cehlden şatma ululuğ **yâra** ey ağyâr var / kim ululuğ bilig ilendür degöldür yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [yâra, -a]

olma yoldaşı rakıbüñg **yâri** görmekçün göñgöl / cehl ola yağşı umup varmağ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [yâri, -i]

niçe göñglüñg didi **yâr** oğım için nâ-hoş ola / yayı şundum ki biraz oğ atar iseng hoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [yâr,]

her zamān h̄aste dile s̄öyledüġüm s̄öz bu ki **yār** / ger dile dilüñġi cevrenden anıñġ gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [yār,]

aġyār cefā kılsa göñġül **yār** saġ olsun / ger müdde'ī rahm itmeye Tañrı o nigāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [yār,]

yār ilen hem-dem olup iġer Hidāyet cām-ı vaşl / bu melāletden raķībi gör ne yatmış nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [yār,]

irişe **yāra** göñġül secde kılsa 'ādet ile / neden ki bende bolur ķurb-ı haķ 'ibādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [yāra, -a]

niġe kıla baġrumnı benim müdde'ī pāre / bir **yār** h̄anı kim bu s̄özi 'arz ide yāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [yār,]

niġe kıla baġrumnı benim müdde'ī pāre / bir yār h̄anı kim bu s̄özi 'arz ide **yāra** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 1). [yāra, -a]

gök yağlıġ ile kaşın ucını silicaġ **yār** / gün gökde yaşundurdu yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [yār,]

yār iġün ölenüñġ dīni **yār** imiş ne ġam / ger **yār** iġün Hidāyet ölü şalalar menı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [yār,]

yār iġün ölenüñġ dīni **yār** imiş ne ġam / ger **yār** iġün Hidāyet ölü şalalar menı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [yār,]

bir naẓar görmek iġün kanuñġı ger aġıda **yār** / ey Hidāyet yōri ġam yime vū hoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [yār,]

yār aradan kıraġladı men kaldum u raķīb / gör kalmayası kaldı vū kalmadı k̄alası (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [yār,]

atmaz oldu mañġa **yār** oġını gelgeġ aġyār / geldi kış oldu meġer ķolına ġüġlü yayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [yār,]

şormañġız **yārūmi** kim cev̄ ü cefā niġe durur / biyle işlerde yoġ ol terk-i haţānuñġ ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [yārūmi, -üm, -i]

tā ki s̄özden **yār** la'l-i dūr-feşānın baġladı / 'aşķıñġ ol la'l teg baġrında k̄anın baġladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [yār,]

doġrılıġ ey **yār** ola düst ķapusu / doġruya cennet kimidür damusu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 50). [yār,]

ġayālūñġ dāmenin dutdı dil-i zār / ki bu demde ümīdüm sensin ey **yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 16). [yār,]

yār iste göñġül isteme bu deyr-i fenāyı / yā encüm ü erkān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 1). [yār,]

ger zāhir ile **yār** Hidāyet'den olur dūr / ey zāhid-i maġrūr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 9). [yār,]

yār-: Yarmak, delmek, ikiye bölmek, ayırmak.

yarma ey pîr gögsün̄gi men teg o cevlan̄ eylegeç / ürkme ye gül-gün semendi nâgeh özge cû görüp (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [yarma, -ma]

yarıp ey nâle boğazdan çekil âhir göreym̄ / san̄ga kim didi fiğân eyle meni âleme çaḥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [yarıp, -ıp]

ger bağrun̄gi **yaram** dir isenḡ tā göre m̄ ne var / cāndan Hidāyet eyleye efğân ki yār yār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [yaram, -am]

hicrūnḡ n'ola vaşl içün eger bağrımı **yarar** / bu yarama ger yaramasa bes neye **yarar** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [yarar, -ar]

n'ola ger yarar ise bağrımı ol yār benim / hoşdur ey ḥaste göngül yār ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [yar-, -ar, -i, -se]

yār degül: Sevgili, dost olmama.

âh kim **yār degül** eyle ki bir an̄ga meni / ḥanı bildürmege bir ehl-i kerem an̄ga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [yār degül,]

yār ol-: Dost, sevgili olmak.

âğyāra yār olup man̄ga cev̄r itdügünḡ nedür / kaşduṅḡ helâkim ise bu ḳayḡu yiter man̄ga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [yār ol-, -up]

dindürmezem âğyārı itinḡle olalı yār / her işde ki var âdeme yoldaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [yār ol-, -alı]

senden raḳîbi göngül ne ḡam yigler ise yār / yār olsa yārinḡligi tiz biline aninḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [yār ol-, -sa]

yār yār: Yar yar, sevgili.

ger bağrun̄gi yaram dir isenḡ tā göre m̄ ne var / cāndan Hidāyet eyleye efğân ki **yār yār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [yār yār,]

yara-: Yaramak, yararlı olmak.

hicrūnḡ n'ola vaşl içün eger bağrımı yarar / bu yarama ger **yaramasa** bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [yaramasa, -ma, -sa]

didim san̄ga **yarar** ne ki ḳılsan̄g man̄ga cefā / Tan̄grıya yaraşur didi her nesne kim kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [yarar, -r]

yara: Yara. II Dert, üzüntü, acı.

hicrūnḡ n'ola vaşl içün eger bağrımı yarar / bu **yarama** ger yaramasa bes neye yarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [yarama, -ma]

geh tiker kirpügün̄ḡ ignesi bağrum **yarasin** / geh firāḳı tikenı pāreledür ol tikenı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [yarasin, -sı, -n]

yara: Yara.

oḥı gitkeç yüregümden derdüm artar şor neden / yüz urur sağalmağa çün **yaradan** merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [yaradan, -dan]

şorduğça lebin hâlin yanar dil-i mecrûhım / bir **yaraya** kim sepseng elbette nemek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [yaraya, -y, -a]

yara kıl-: Yaralamak.

n'ola ger yarar ise bağırımı ol yâr benim / hoşdur ey haste göngül yâr ne kim yara kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [yara kıl-, -ur]

yarala-: Yaralamak.

ğamzelen kan töker sorar leb ile / **yaralar** cânı duz seper yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [yaralar, -r]

yârânlığ it-: Ahbapça, dostça söyleşmek.

niçe gün ger hâtır olmışdı muḳayyed miḥnete / fazl-ı haḳ yârânlığ itdi irdi 'İş ü 'işrete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [yârânlığ it-, -di]

yaraş-: Yaraşmak, uygun düşmek.

didim saḅa yarar ne ki kılsaḅ māḅa cefâ / Taḅrıya **yaraşur** didi her nesne kim kılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [yaraşur, -ur]

hâtem-i ḥüsn imdi **yaraştı** gülüḅ barmağına / kim anıḅcün la'lden ḡonçe yasatdurdı nigîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [yaraştı, -tı]

yardum it-: Beraber yapmak.

hicriḅde cân ile savaşımdur hemî nefes / ḥanı ecel ki yardım ide bu savaşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [yardum it-, -e]

yâr-ı gül-çihre: Gül yüzlü sevgili.

geldi nev-rûz yana gülşen ü şahrâ demidür / **yâr-ı gül-çihre** ilen 'İş u temâşâ demidür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [yâr-ı gül-çihre,]

yâr-ı hem-dem: Can ciğer dost, sevgili.

velî sensiz māḅa çekdi çeri ḡam / ne bir yoldaş u ne bir **yâr-ı hem-dem** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [yâr-ı hem-dem,]

yâr-ı vefâ-dâr: Vefalı dost. vefalı sevgili.

ol **yār-ı vefā-dār** yolında dil ü cānı / terk eyle Hidāyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 10). [yār-ı vefā-dār,]

yārīcū: Yardımcı, şefaatçi.

işitdüm kıanıma 'azmingdür ey mäh / yana 'azm eyleseng **yārīcūng** Allāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [yārīcūng, -ng]

yarıl-: Parçalanmak, yarılmak.

tiz gün ola müdde'ī āhımla bağrunğ **yarıla** / kalmaya bitün bilürsin yanar od içinde daş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [yarıla, -a]

yāringlig: Dostluk, arkadaşlık.

senden raķibi göngül ne ğam yigler ise yār / yār olsa **yāringligi** tiz biline aning (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [yāringligi, -i]

yārlıg: Dostluk, arkadaşlık.

kuçmağ isterdüm bilin didi Hidāyet çek ilüng / **yārlıg** oldur kim aralığda bir mü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [yārlıg,]

yarlıg kıl-: Emretmek.

ulu devlet durur irmek İrem teg küyinga şāhā / sa'adet yarlıg kıldı gedā ol devlete irdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [yarlıg kıl-, -dı]

yarı: Bir şeyin yarısı kadar olan, yarım olan.

cān gönglegini çāk idüp ol kūda Hidāyet / **yarı** itinge örtüp ü **yarı** düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [yarı,]

cān gönglegini çāk idüp ol kūda Hidāyet / **yarı** itinge örtüp ü **yarı** düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [yarı,]

yaş: Genç, küçük.

dem-be-dem ey yaş çihrem nem kılup fāş itme rāz / **yaş-sen** bu yaş ile yaḥşı degül nemmāmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [yaş-sen, -sen]

cehlden şatma ululuğ yāra ey ağıyār var / kim ululuğ bilig ilendür degüldür **yaş** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [yaş,]

çoḥ dolaşma göz yaşıla koy Hidāyet vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden **yaş** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [yaş,]

yaş: Yaş, gözyaşı.

kanlu kirpükler **yaşım**la âl ipekdür şanasın / kim durur göz merdümü her dem dür-i gâltân anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [yaşım, -ım, -la]

fikrüng aхіtmağımda ise ey yağış bu gün / gör **yaşımı** vü yağma ki bu su yiter mânia (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [yaşımı, -um, -ı]

her kimseye kim sen büt-i 'ayyâş gerekdür / dâyim gözi kan yaş ile **yaş** gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [yaş,]

her kimseye kim sen büt-i 'ayyâş gerekdür / dâyim gözi kan **yaşı** ile yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 1). [yaşı, -ı]

gözden aхіdur **yaş** Hidâyet velî ey şâh / kim bilür o dür dâneleri tâ ne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [yaş,]

ey gözüm aхіtmadı ancağ senüng **yaşingni** hicr / ol senüng teg çoğlarüng ivine su koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [yaşingni, -ing, -nı]

göz **yaş** töker görüp yüzini rahmet anğa kim / gül mevsimi mânia meyiçün ergüvân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [yaş,]

göz **yaşım** dil-ber eyisi içündür / tökerem dil-ber eyisi için dür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [yaşım, -ım]

gözlerüm **yaşın** töküp buldı dışing vaşlın şehâ / hânsı gavvâşing işidür kim bula busudadır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [yaşın, -ın]

anča kan **yaş** töküpdür ser-i küyında gözüm / kim öten ol ser-i küdan etegi kana deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [yaş, -ı]

aхіdur göz **yaşını** her dem Hidâyet küyına / cüy-ı Şîrin'e yana gör sa'y kim Ferhâd ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [yaşını, -ın, -ı]

sen sîm-berüng eylesem işâr ayağına / **yaş** gevherini duta hamu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [yaş,]

zer-çihrede ger dîde **yaşım** sîmi yörüdür / yüzüngden ırağ ey büt-i gül-çihre yörü dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [yaşım, -ım]

menim **yaşum** aхіdurken müneccim / görüp didi ki güçlü yulduzung var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [yaşum, -um]

'aqs ile bildürür saňa yüz üzre **yaşımı** / bu sîm şafhası ki dağılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [yaşımı, -um, -ı]

yüzüngde kanlu **yaşım**dın bu dürr ü la'l ki var / sening nişârüng için bir tabağ cevâhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [yaşım, -ım, -dın]

dem-be-dem çeşmim töker kirpüklerimdin kanlu **yaş** / bî-başar gör dağıdur gülleri hâr ilindedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [yaş,]

Nîl'e bahmaz **yaşım** gören ne 'aceb / öğrenen bahre çaya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [yaşım, -ım]

göz dükkânı içre kat kat n'ola ger bağlansa **yaş** / 'ışk bâzârı benim oldur mânia rengin kumâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [yaş,]

gördi bām üsne yüzüñg **yaş** oldı çeşmüm **yaş** ilen / ay tūlū' itdi felek yüzinde kevkeb oldı fāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [yaş,]

gördi bām üsne yüzüñg **yaş** oldı çeşmüm **yaş** ilen / ay tūlū' itdi felek yüzinde kevkeb oldı fāş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [yaş,]

gözümüñg **yaşı** çoḥalur göricek 'arızıñgı / nişe kim faşl-ı bahār olacağın arta bulağ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [yaşı, -ı]

dem-be-dem ey **yaş** çihrem nem kılup fāş itme rāz / yaş-sen bu **yaş** ile yaḥşı degül nemmāmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [yaş,]

dem-be-dem ey **yaş** çihrem nem kılup fāş itme rāz / yaş-sen bu **yaş** ile yaḥşı degül nemmāmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [yaş,]

kan **yaşılan** rakīb yüzün eylemek nigār / āsāndur eylesün māñga meyl ol nigār teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [yaşılan, -ı, -la, -n]

didüm ki kirpük ile bağlayam **yaşım** yolını / velī ḥačan çüb ile bağlana yolu çayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [yaşım, -ım]

yaşur kaşınğnı Hidāyet **yaşın** aḥar göricek / kim olmaya bu yağışdan ḥalel tapa yayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [yaşın, -ın]

cānā ḡamunğdan aḥdı gözüm **yaşı** Nīl teg / cismim bilingni isteyüp inceldi kıl teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [yaşı, -ı]

inçü diş ü la'l-i nābıñğcün senıñ / gözlerüm **yaşı** aḥar dūr-dāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [yaşı, -ı]

hem-demlü hem-demin diyüben şorsalar māñga / ey ḡamla **yaş** u men daḥı siz hem-demi diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [yaş,]

her günde kanlu **yaşuma** ḡarkam bu dīdeden / gel gör ki senden ayru ne günde ne demde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 2). [yaşuma, -um, -a]

ārzüm idi Hidāyet kan **yaş** ilen il yumaḥ / ḥāşıl oldı kām-ı dil ol ārzūdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [yaş,]

niçe servüm lāle teg şol yañgağunğ şevkıylan / kan **yaş** ile dem-be-dem ser-tā-kaḍem gül-gün olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [yaş,]

dönderürse **yaş** ile devrān meni pergār teg / dönmezem her nesneden ol nāzenīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [yaş,]

ser-ḥoş olup sīm üze çoḥ tökme la'l / saçma güher **yaşunga** kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 4). [yaşunga, -unğ, -a]

kaşı hicrinden kaḍ-i ḥam birle kanlu **yaşdan** / bir görüñg niçe hilālum yana pervīn olmaşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [yaşdan, -dan]

her ne reng ilen kim ol dil-ber görünmiş 'aynıma / kanlu **yaşdan** men daḥı şol resme rengīn olmaşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [yaşdan, -dan]

kaṭre kaṭre **yaşdan** beñgüzüm ki gül güldür müdām / 'ışkı bustānında ḥurrem lāle-zārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [yaşdan, -dan]

cân âl yüzüñgle gitdi vü kanlu **yaşım**la dil / menden bu dem gider velî bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [yaşım, -im, -la]

sağınma lâle durur yâ şakâyık ey gül-i çîhr / gamunğda kanlu **yaşımdur** ki dutdı dâğ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [yaşımdur, -im, -dur]

'acebilenme gözünğ **yaşı** Hidâyet çeşmünğ ağıtsa / ne umsun mundan özge kimse bu bahır-ı mu'allakdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [yaşı, -ı]

dem-be-dem gözdin şaru benğzimde **yaş** olur revân / çeşmelerde niçe kim su aha bir berg-i hazân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [yaş,]

şol kemer üstindeki yağlığ hayâlinden müdâm / gözleri **yaşı** Hidâyet'ning çalar kuruşğdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [yaşı, -ı]

yaş tökse ayağına n'ola göz o leb içün / nağlı suvaranlar öle bir gün raṭab içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [yaş,]

'aceb mi göñlüme düşse **yaşım** aḡgeç lebi 'aksi / ki çağır çoḡı oldur kim gelür Bağdâda âb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [yaşım, -im]

anča aḡıttı **yaş** Hidâyet ki cāmıdın / hâşâke benğzer ol ser-i kûdan süpürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [yaş,]

ağyâr dirse kim gözi **yaşı** degül anıñ / şorunğ yaşım degülse neden şûr olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [yaşı, -ı]

ağyâr dirse kim gözi yaşı degül anıñ / şorunğ **yaşım** degülse neden şûr olurdu su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [yaşım, -im]

aḡıdur göz **yaşı** Hidâyet'ni / şimdi var ey şanem andan il yu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [yaşı, -ı]

Hidâyet isteme çoḡ **yaş** töküp kılıcın anıñ / göz açığ göresin başıñ üsne oynar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [yaş,]

bahre benğzetme Hidâyet **yaşın** ey dūr dişlü / bahr bir kaṭredür anıñ gözi yaşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [yaşın, -ın]

bahre benğzetme Hidâyet yaşın ey dūr dişlü / bahr bir kaṭredür anıñ gözi **yaşına** göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [yaşına, -ın, -a]

yaşım aḡanda isterem ol mâhı kim olur / hâcet kabûl olıcağ aḡter güzârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [yaşım, -im]

güldi yaningdan gider uşta Hidâyet yâr iti / yoḡsa neş'eng tök **yaşınğ** tâ yolu kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [yaşınğ, -ınğ]

birmegeç **yaş** çerisi yüzüme yüz gözle şehâ / dil ü cāndan ġam-ı hicrünğ savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [yaş,]

şaru benğzüm la'li olur dem-be-dem kan **yaş** ile / âl yaṅağunğ çevresi tâ döndi haṭdan yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [yaş,]

tığ ile budarlarım mendendir ol kaşşâb-ı dün / dönmeğüm yoḡ sen bil ittim tâ bu darla **yaşıla** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [yaşıla, -ı, -la]

çoḡ dolaşma göz **yaşıla** koy Hidāyet vara kim / ulular 'ayb ola dolaşsa özinden yaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [yaşıla, -ı, -la]

göz yüzüñgün **yaş** töküp dirdim ki eyle yitmeye / şükr kim ḥaḳ luṭf idüp ol yüze yitti yaşila (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [yaş,]

göz yüzüñgün yaş töküp dirdim ki eyle yitmeye / şükr kim ḥaḳ luṭf idüp ol yüze yitti **yaşıla** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [yaşıla, -ı, -la]

her niçe ğarḳ olur yir ü gök kanlı **yaşuma** / od şaldı āh u nāle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [yaşuma, -um, -a]

göz **yaşından** çıḡmadı miskīn Hidāyet 'ākıbet / müşkil ey cān her düşen deryā-yı 'ummāndan çıḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [yaşından, -ın, -dan]

göz kılmasa zülfüñgden o ruḥsāre nezāre / ğamdan gögerüp **yaşı** azalarsa ne çāre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [yaşı, -ı]

dişlerüñg 'aksin **yaşımda** kim ki gördi didi kim / hīç dengizde biyle şeffāf arı inçü olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [yaşımda, -ım, -da]

kaşlaruñg ol göz ü kirpükle **yaşım** içre saġın / Dicleda oḡlaşuban karşılamış ikki gemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [yaşım, -ım]

göz **yaşındın** geçe bilmen yüzüp ey murğ-ı seḡer / bu dengizdin geçüre gör alup arḡaṅa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [yaşındın, -ın, -dın]

tökdükçe göz **yaşını** bulunmaz nihāyeti / baḡr-i muḡlīṭuñg olmaz imiş ḡadd ü ġāyeti (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [yaşını, -ın, -ı]

göz doġrı baḡdı ḡaddine dūr düzdi **yaşdan** / dūr düze doġruluġda olan düz anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [yaşdan, -dan]

açgeç şurāḡi aġzını dūrdini tökmege / kan **yaşa** döndi sāḡi ilinde piyālesi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [yaşa, -a]

töker yıldız kimi **yaşım** yaşurup yüzi ayını / benimle dāyimā budur ol ayuñg resm ü āyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [yaşım, -ım]

serv ayaġında ḡadıçün **yaşımı** görgeç revān / bāġbān būstāndaki āb-ı revānın baġladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 7). [yaşımı, -ım, -ı]

ḡükm itdi revān olmaġa kan **yaşımı** bir gün / ol ġamze-i ḡün-ḡvār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 7). [yaşımı, -ım, -ı]

yaş: Yaş, ömür.

la'lüñg diyicaḡ buse dutar zülfüñgi göñglüm / ol va'deye niçün ki uzun **yaş** gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [yaş,]

yaş: Yeşil, taze.

başımı iline virgeç idüben tiġını tiz / ne onıñg kurusına baḡar u ne **yaşa** çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [yaşa, -a]

yasa-: Yaşamak.

lâf urur çoğ **yaşamış** serv didim kadding ile / ğam degül 'aklı azala didi her kim ulala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [yaşamış, -miş]

yasa-: Yapmak, düzenlemek, süslemek.

yâ hamelning boynuzından düst-kâmı **yasamış** / hüsrev-i gerdün k'anungla gidere dilden melâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [yasamış, -miş]

gözlerüm ivin ağardup **yasadum** men câmlar / tâ hayâling konıcağ yiri karangu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [yasadum, -du, -m]

yasa düş-: Kederlenmek, üzülmek.

vişâling devletin bulmağ hemişe vardır ümmidim / ümidim kesmezem gerçi düşübem yasa men dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 6). [yasa düş-, -übem]

yasatdur-: Hazırlatmak, yaptırmak.

hâtem-i hüsn imdi yaraştı gülüng barmağına / kim aningcün la'lden gönçe **yasatdurdı** nigîn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [yasatdurdı, -dı]

yâsemen: Yasemin; zeytingiller familyasından, güzel koku yapımında kullanılan, beyaz renkli (ender olarak kırmızı veya sarı), çok kokulu çiçekler açan, sarmaşık cinsinden ağaççık. Klasik Türk şiirinde yumuşak dokulu, beyaz ve sarı çiçekli, güzel kokulu ve tırmanıcı özellikleriyle dikkat çekmiştir. Bu bitkisel özellikleriyle bağlantılı olarak yaseminin Klasik Türk şiirindeki temel işlevi, sevgili ve sevgilinin saç, zülfü, yüzü, yanağı, sinesi, teni gibi uzuvlarıyla benzerlik ilişkisine dayanır.

gül-i vechingni kim ehl-i ma'ânî **yâsemen** dirler / kızarma lâle söylersem özümnden **yâsemen** dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [yâsemen,]

gül-i vechingni kim ehl-i ma'ânî **yâsemen** dirler / kızarma lâle söylersem özümnden **yâsemen** dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [yâsemen,]

yâsemîn: bkz. yâsemen

ötdi dün gülşen saru şol 'arızı huld-i berîn / âl yangağingdan kızardı gül şarardı **yâsemîn** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [yâsemîn,]

yaşıl: Yeşil.

şaru bengzüm la'li olur dem-be-dem kan yaş ile / âl yangağung çevresi tâ döndi hatdan **yaşıla** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [yaşıla, -a]

yaşıl: Yeşil. II Yeni çıkmış ayva tüyleri.

şol gül kâdemin başmağa gülşende görenler / gül-gün u **yaşıl** âl ile şaru düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [yaşıl,]

yaşın dut-: Yas tutmak.

görmedi çün 'âleminġ bağında bir gül pây-dâr / doğalıdan anadan yaşın dutupdur erġuvân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [yaşın dut-, -up, -dur]

yaşlu: Yaşlı, ıslak.

yaşlu yüzüme gülme Hidayet ki bu durur / 'ışkında hâşıl eyledüğüm sîm ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [yaşlu,]

yastan-: Yaslanmak, dayanmak.

yastanan işigi daşın hacerü'l-esved içün / ne vara Mekke saru bir kâra daşı ne göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [yastanan, -an]

ol ki **yastanur** aninġ sünbülü berg-i semenî / kurşanur lâle-i sîr-âbını müşk-i hotenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [yastanur, -ur]

yaşun-: Saklanmak, gizlenmek.

zülf arasında yaşur yüzünġni tökkeç dîde âb / kim yağış yağsa **yaşunur** bulut içre âftâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [yaşunur, -ur]

sünbül-i ter gölgesinde **yaşunur** gül yaprağı / 'arizünġda her haçan ol zülf-i müşkîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [yaşunur, -ur]

muķim ile vü şıdk ile ser-i küyünġda ey şâhâ / olursam hâk ol dem hem işikinġ **yaşunur** gördüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [yaşunur, -ur]

yaşundur-: Gizletmek, saklatmak.

gök yağlıġ ile kaşın ucını silicaġ yâr / gün gökde **yaşundurdu** yüzün ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [yaşundurdu, -dı]

yaşur-: Saklamak, gizlemek.

zülf arasında **yaşur** yüzünġni tökkeç dîde âb / kim yağış yağsa yaşunur bulut içre âftâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [yaşur,]

cânım benim ey şüh-ı revân-baħş teninġdür / gözden **yaşuran** cânımı şol pîreheninġdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [yaşuran, -an]

yalġuz rakîbi baħma başımda zevâl kim / gözden yüzün **yaşurdu** o gün bu zevâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [yaşurdu, -dı]

yaşur kaşınġnı Hidâyet yaşın aħar göricek / kim olmaya bu yağışdan hâlel tapa yayunġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [yaşur,]

yaşurur ğabġab-ı sîmîni anîng ħaţţ-ı ġubâr / dolanur luţf ile reyĥânî 'akîk-i Yemenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [yaşurur, -ur]

töker yıldız kimi yaşım **yaşurup** yüzi ayını / menimle dāyimā budur ol ayuṅg resm ü āyîni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [yaşurup, -up]

yaşurun: Gizli, gizlice.

aġzîngdan isterken öpüş la'îng **yaşurun** dişledîng / gözden kızıl kanım tōken zaĥm-ı nihānîngdur senîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [yaşurun,]

yat-: Bir şeyin içinde bir müddet beklemek, bekletilmek.

yâr ilen hem-dem olup içer Hidāyet cām-ı vaşl / bu melâletden rakîbi gör ne **yatmış** nekbete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [yatmış, -mış]

yavuş: Yakın.

gelmez mi şādîğ **yavuşına** Hidāyet'üṅg / yoĥsa ezelden ol ġam u miĥnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [yavuşına, -ı, -n, -a]

yavuh: Yakın.

rahmetden ıraġ ister eger miĥnete **yavuh** / yüz şükr göṅül şol kerem ü luţf-ı kerîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [yavuh,]

yavuz: Kötü, fena, uğursuz.

hicrân günü Hidāyet'e hem-dem olur rakîb / doğru imiş ki **yavuz** eksük degül қаzā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [yavuz, -a]

yay: İki ucu arasında bir kiriş gerili olan, eğri ve esnek ok atma aleti. II Divan şiirinde kaç yaya benzetilir.

oĥı eġġânlar kılur geçer Hidāyet şor neden / ĥansı **yaydan** güç görer yâ Rab ki men kurbân anġa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 7). [yaydan, -dan]

kaşına secde kılup yıl teg ay yasın bıraĥ / söyle kim ol kaşı **yaydın** maṅa bir oĥ bıraĥ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [yaydın, -dın]

kaşusına siper kimi göġsin girer göṅül / kirpük oĥın kaşın **yayı** her niçe kim seper (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [yayı, -ı]

ĥadeng-i ġamze şol tarĥanı gözler / kaşı **yayına** gizlep cāni gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [yayına, -ı, -n, -a]

her ĥaçan kim başara oĥılan ol ġamze savaş / **yaya** dönsün boyı anîng ki fidā kılmaya baş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [yaya, -a]

yaşur kaşîngnı Hidāyet yaşın aĥar göricek / kim olmaya bu yaġışdan ĥalel tapa **yayunġ** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [yayunġ, -unġ]

ay yüz n'ola şarardunġ ise kaşı ġamından / sen teg yüz onunġ kaşlarınınġ **yayına** kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [yayına, -i, -n, -a]

ey göñgöl her oġı kim çekse saña ol kaşı **yay** / koyma kim zâyi' ola beslegil öz cânunġ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [yay,]

göñgölde sen kaşı **yay** oġlarınınġ / ġayâli bir koşun kuşunġdur ötgün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [yay,]

niçe göñglünġ didi yâr oġım içün nâ-ġoş ola / **yayı** şundum ki biraz oġ atar iseng ġoş ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [yayı, -ı]

her ġanda ki geçdise oġunġ sözi Hidâyet / **yayınġ** kimi boynın egüben göġsin ötürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 5). [yayınġ, -inġ]

kaş ucın gösderüp dil aldı ol ay / meni nâdân görüp şatdı sinuġ **yay** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [yay,]

atmaz oldu maña yâr oġını gelgeç aġyâr / geldi kış oldu meger koline güçlü **yayı** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [yayı, -ı]

yayını kur-: Yay kurmak, ok atabilmek için yayı hazır hale getirmek.

müdüam cevri ü cefâ yayını sipir kurar / belâ çeküp oġını kime oġrar ise vurur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 21). [yayını kur-, -ar]

yaz-: Yazmak, süsleyip bezemek.

sen gül-beden yolında niçe cân baş oynasam / hîç bâba **yaza-men** men-i bî-dil neden saña (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [yaza-men, -a, --men]

yiter hicr odına yaġmaġ Hidâyet'ni şehâ şimdi / vişâling şehrinin **yazınġ** firâķ iklimini puzunġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [yazınġ, -inġ]

men her ġaçan kim ol dehening remzi **yazaram** / olur 'adem vücüdüm u yazmaġda **yazaram** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [yazaram, -ar, -am]

çeşmünġ görende la'lingi şorsam 'acebleme / maġmûram ol mey ile ġumârımnı **yazaram** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [yazaram, -ar, -am]

men şayru cânâ em virem ol la'li ger ġakîm / şayruların 'ilâcını 'atġâra **yazaram** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [yazaram, -ar, -am]

olmaz tamâm kışsa-ı şevkı Hidâyet'ünġ / her dem eger cenâbunġa yüz nâme **yazaram** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [yazaram, -ar, -am]

men her ġaçan kim ol dehening remzi yazaram / olur 'adem vücüdüm u **yazmaġda** yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [yazmaġda, -maġ, -da]

yüzünġ ġamında göñgöl yüz risâle ger **yazsa** / Hidâyet'ünġ ola meyli o yüz risâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [yazsa, -sa]

gel iç devlet meylin maġmûrınġı **yaz** / yiter ġam defterin alup yiter **yaz** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [yaz,]

yaz-: Yanılmak, hata etmek.

men her haçan kim ol deheniḡ remzi **yazaram** / olur 'adem vücüdüm u yazmaḡda **yazaram** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [yazaram, -ar, -am]

yaz-: Yaymak, açmak, dağıtmak.

ey la'l-i leb ḡamunḡda seninḡ eşk ü dīdeden / men bilmezem ki ma'den-i sīmim mi **yazaram** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [yazaram, -ar, -am]

gel iç devlet meyin maḡmūriniḡ **yaz** / yiter ḡam defterin alup yiter **yaz** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [yaz,]

yaz: Bahar mevsimi.

irişdi **yaz** u çiçek dutdı bağ u rāḡ etegin / tavāf için bile çaldı şükūfe aḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [yaz,]

yazi: Kır, ova.

del'olup şevk-ı ruḡinḡdan güneş ey yüzi çerāḡ / **yaziya** düşdi yana baş açuban yalın ayaḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [yaziya, -y, -a]

gün felekde iştivākınḡdan senünḡ / **yaziya** düşmiş durur dīvāne teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 95, Beyit 2). [yaziya, -y, -a]

yek-dil: Bir gönülde olan, gönülleri birbirine uygun olan.

şem' teg ol **yek-dil** ü hem yek-zebān / tā ki yüzünḡden ola rüşen cihān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [yek-dil,]

yek-sān dut-: Beraber tutmak.

ḡönḡl şād ol ḡam u şādını bu 'ālemde yek-sān dut / neden kim hīç tedbīr ile yoḡdur çāre taḡdīre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [yek-sān dut-,]

yek-sān ol-: Bir, eşit, aynı seviyede olmak.

ölmesün kim men ölem ölgeç kefen biz yā ḡarīr / ölüye yek-sān ola ger şāla dutsāḡ yā şile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [yek-sān ol-, -a]

yek-süvār: Yiğit, emsalsiz atlı.

ḡayālünḡlen güneş teg **yek-süvāra** / biremez ey gülüm degdi hezāra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 19). [yek-süvāra, -a]

yek-zebān: Ağız birliḡi eden.

şem' teg ol yek-dil ü hem **yek-zebân** / tâ ki yüzüñden ola rüşen cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [yek-zebân,]

yelek: Okun tüyleri.

çün atlanup ol meh-veş başına **yelek** sançar / kim gül yüzine bañar kim başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [yelek,]

yengi: Yeni.

gör yüzün bahıcağ ol âb-rûya / **yengi** ayı gören bañar suya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [yengi,]

niçe kim su kıysa kaynar **yengi** küze süz ile / bu dil-i süzânda bengzer atduğun peykân ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [yengi,]

men dimen lezzeti var sâ'id ile her **yengining** / ki hadıs oğumışam her **yengining** lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [yengining, -ning]

men dimen lezzeti var sâ'id ile her **yengining** / ki hadıs oğumışam her **yengining** lezzeti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [yengining, -ning]

gör mu'cizini kaşı arasındaki **hâlûng** / kim niçe kıılır bir **yengi** ayı iki pâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [yengi,]

yengi ay: Yeni ay, hilal. II Ay yorumlamalarına göre yeni ay, yeni başlangıçların zamanıdır; sevgilinin kaşı.

göñül güler göricek kaşın ol dil-ârânunğ / neden ki gülse gerek yüzine **yengi** ayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [yengi ay,]

yet-: Yetişmek, ulaşmak.

yüzünge bañmağ isterken Hidâyet **yetti** ağıyârunğ / gör ey cân kim ne demde kaldı ol bî-çâre bañmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [yetti, -ti]

bili hayâlile yetmek diler o zülfe rakīb / bu ince fikr ile müşkil ger ol **yeterse** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [yeterse, -er, -se]

bili hayâlile **yetmek** diler o zülfe rakīb / bu ince fikr ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [yetmek, -mek]

yi-: Yemek.

ne şeker **yidüğini** bilmedi kimse dilinunğ / hamu ağızlar içinde bu mesâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [yidüğini, -düg, -i, -n, -i]

yi-: Yemek. II Sürdürmek.

doğrı olup doğru yörü doğru di / doğrılığ ilen iki 'âlemni **yi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51). [yi,]

yig: Yeğ, iyi, daha iyi.

gözüme çekmege vir hâk-i pâyîng ey dil-ber / kim assısı dege **yig** yoğsul olana bayuñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [yig,]

ey mangu kahrung âferinden **yig** / söğüşüñg şehd ü engübinden **yig** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [yig,]

ey mangu kahrung âferinden **yig** / söğüşüñg şehd ü engübinden **yig** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 1). [yig,]

dutma 'uşşâkuñg rakib ile bir / biri muniñg iting miskinden **yig** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [yig,]

qadr-i gam dil bilür kişi bilmez / hem-nişin canı hem-nişinden **yig** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 3). [yig,]

şanma qadrüm itinden artuğdur / men ne ittüm olam itinden **yig** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [yig,]

halk aluptur gümân ki yârümsin / bu gümân olmayan yağınden **yig** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [yig,]

ruh u zülfüñg vişâli 'uşşâka / milket-i Rüm u taht-ı Çin'den **yig** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 6). [yig,]

qoydı başın Hidâyet ol küda / görmedi çün bu ser-zeminden **yig** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 7). [yig,]

şatman ağıyara güherlen ayağıñg toprağını / ki bu göz görmege **yig** anıñg o daşına göre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [yig,]

bes **yigi** oldur ki şerir olmaya / bā-gam u derd ile esir olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 67). [yigi, -i]

yig ol-: Üstün olmak.

yüzi ayımdur Hidâyet zülfi ilim haq bilür / ayım aydan yig olur geldükçe ilim ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [yig ol-, -ur]

hâcî azup kapuñg yolu gel dir harem sarı / mundan yig olmaya belî güm-râh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [yig ol-, -ma, -y, -a]

devlet ile gündüze dönsün dünüñg / günde yig olsun hamı günden gününğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 70). [yig ol-, -sun]

yığıl-: Yığılmak, toplanmak.

belā vü guşşa vü derd ile endüh / **yıgıldı** her tarafından küh-ı tã küh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 11). [yıgıldı, -dı]

yigle-: Yeğlemek, tercih etmek.

sen lebi gönçeden özin **yigler** / doğrusı gül güler biter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [yigler, -r]

senden rakîbi gönğül ne ğam yigler ise yâr / yâr olsa yâringliĝi tîz biline anıĝ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [yigle-, -r , -i, -se]

yih-: Yıkmak, devirmek, yere sermek.

yihduĝça küh-ı ğam ten-i kâha kemer şanup / kurşanmışam bu luţfına men küh teg kemer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [yihduĝça, -duĝça]

gerdün ilin götürse kaçā daşın atmeĝe / burc-ı bedenni **yihar** kırânıla rûzgâr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [yihar, -ar]

yil: Yel, rûzgar.

kaşına secde kılup **yil** teg ay yasın biraĝ / söyle kim ol katı yaydın maĝa bir oĝ biraĝ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [yil,]

virdi fenâ **yiline** gözüm suyu 'âlemi / topraĝa döndi âteş-i 'ışkuĝda peykerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [yiline, -i, -n, -e]

ey dil-i miskîn niçe bî-çârelig / her tarafa **yil** kimi âvârelig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 33). [yil,]

yil: Yıl, sene.

gözlerümden ay u **yıl** dem gitdüĝi andan durur / kim bu 'ömr arĝunlamaz bir dem iken ildem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [yıl,]

yitmez onuĝ evşâfınıĝ evcine yüz mîĝ **yıl** eger / 'aqlım minüp vehm atını fikrimni mehmîz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [yıl,]

yir: Durum, konum, mevki.

bir kimse kim envâr-ı ĥaĝ bûd u cûdın dir imiş / Maşûr teg anıĝ **yiri** dâr-ı fenâda dâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [yiri, -i]

ne yiring k'ol perî öter **yirine** / lâle vü serv ü gül yiter **yirine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [yirine, -i, -n, -e]

saĝa düşmez rakîb yâr yiri / er gerek kim otura er **yirine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [yirine, -i, -n, -e]

yir: Yer, yeryüzü, memleket, toprak.

gönglüme yağduğca oğunğ mihriñ artuğrağ olur / behre artuğ virür ol **yir** kim düşer bārān ānga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [yir,]

ağlasam men' eyleme yüzünğni görgeç ey güneş / ay olan **yirde** mu'ayyendür bu kim yılduz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [yirde, -de]

atlandı meger seyr için ol şāh-süvārum / kim her yangadan na'ra gelüp **yiri** yörüdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [yiri, -i]

sen sīm-berünğ eylesem İsar ayağına / yaş gevherini duta hamu gök ü **yiridür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [yiridür, -i, -dür]

çoğ nakşına gök ile yirünğ olma mu'ayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü **yiridür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [yiridür, -i, -dür]

çoğ nakşına gök ile **yirünğ** olma mu'ayyed / ey dil bula gör anı ki bu gök ü yiridür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [yirünğ, -ünğ]

āh idersem hasretingden gevde mi alup gider / niçe kim toprağı **yirden** bād-ı şarşar tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [yirden, -den]

şanasın cevlan ider hürşid-i gerdün üstine / çün **yirinden** atın ol şüh-ı sitem-ger tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [yirinden, -i, -n, -den]

cevre azından dil ü cān ey Hidāyet kaçdılar / zulm olan **yirde** belī dervīş ü miskīn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [yirde, -de]

niçe söylerdünğ ki mecnūn **yiridür** şahrā vü kūh / dağı seg teg var mıdur bu işde kim mecnūn olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [yiridür, -i, -dür]

gāhī bu kirpüğe yapışurlar geh ol **yire** / şol tıfl gibi kim düşe garğ-āba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [yire, -e]

Hidāyet hāk-i rāhını gözünğ bu türābing çek / ki hīç **yirde** menāfi'de bir olmaz bu türāb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [yirde, -de]

ey ki hīç **yirde** dişünğ teg sulu inçü olmaya / la'lingi şordur mānga tā yüregim su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [yirde, -de]

tā seni buldum ne **yirde** var ise yādingla-am / hākkı bilen hānda varsa hāktan ayru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [yirde, -de]

oğınınğ sūzı egerçi öter baş u cānıma / gönglimden özge **yirde** anı ötgün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [yirde, -de]

zerre tegdür didim ağzın kanımı tökdi **yire** / yoğsa ey dil gözi kan tökmez anunğ teg bir **yire** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [yire, -e]

zerre tegdür didim ağzın kanımı tökdi **yire** / yoğsa ey dil gözi kan tökmez anunğ teg bir **yire** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [yire, -e]

saंगा düşmez rakīb yār **yiri** / er gerek kim otura er yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [yiri, -i]

gitdi ol oĥla cān Hidāyet'den / oĥla bir daĥı cān uyar **yirine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [yirine, -i, -n, -e]

ne **yiring** k'ol perī öter yirine / lāle vü serv ü gül yiter yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [yiring, -ing]

her niçe ğark olur **yir** ü gök kanlu yaşuma / od şaldı āh u nāle benim iç ü daşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [yir,]

gözlerüm ivin ağardup yasadum men cāmlar / tā ĥayālīng konıcaĥ **yiri** karāngu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [yiri, -i]

ey göngül maṭlūbı çün her **yirde** ĥāzırsın maṅa / ğāfil olma kim aparur nāgehān bu su seni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [yirde, -de]

ĥükmi eger daĥa dise kim **yiri** / yörüyüben yörیده bile **yiri** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 38). [yiri, -i]

ĥükmi eger daĥa dise kim **yiri** / yörüyüben yörیده bile **yiri** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 38). [yiri, -i]

dünyı-yi dün 'ārife mesken m'olur / ṭūṭı-i kıdsüng **yiri** külĥan m'olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 44). [yiri, -i]

sarāy-ı dīde kim vaşlıng **yiridür** / müşerref kılıngız şāhā perīdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 22). [yiridür, -i, -dür]

yir dut-: Yer almak, yerleşmek.

cān oĥın vaşfın diğec yir dutdı gönglümde belī / göngüle yir eyleye her söz kim ol cāndan çıĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [yir dut-, -dı]

ağzıng u ruĥ çün māh-ı duraĥşān arasında / bülbül kimi yir dutdı gülistān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [yir dut-, -dı]

her kimsene bir arada yir dutdı Hidāyet / gönglüm benim ol zülf-i perīşān arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [yir dut-, -dı]

yüzi yād ile yir dutmaz göngülde özgeler fikri / bu rüşendür ki od yanan ocaĥda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [yir dut-, -maz]

yir eyle-: Yer etmek, yerleştirmek.

cān oĥın vaşfın diğec yir dutdı gönglümde belī / göngüle yir eyleye her söz kim ol cāndan çıĥa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [yir eyle-, -y, -e]

yir yoh: Yer olmamak. İl izin vermemek.

yir yoh ser-i küyında qadem başmaĥa anıng / çoĥ cān u göngülünden ki be-her sū düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [yir yoh,]

yir yüzi: Yeryüzü.

çıhardı başıma dün sineden buhâr çağır / getürdi **yir yüzi** gülçün manğa bu hâr çağır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [yir yüzi,]

yirden göge: Yerden göğe (kadar): Anlatılamayacak kadar çok.

yirden göge yitüre Hidâyet sözi eger / olursa mültefit şeh-i 'âlî-cenâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [yirden göge,]

yirden yire ivür-: Yerden yere çevirmek, döndürmek. II Her yerde aramak; yerden yere vurmak.

sâyil-i eşkini mahrûm itme yüzden nişe kim / yüz ümîd ilen ivürdi göz anı yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [yirden yire ivür-, -di]

yire şal-: Yere çalmak, kötü durumlara düşürmek.

bir güneş doğdı dirîğ ey dil bulut içre nihân / bir gül açıldı yire şaldı anı bād-ı hâzân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [yire şal-, -dı]

yiri: Layık, uygun, münasip olmak.

dün haste Hidâyet'ni iting kavdı kapungdan / dinme didim itdi bura aning ne **yiridür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [yiridür, -dür]

men bu sözi işideli düstlar / **yiri** degül mi anğa kurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [yiri,]

çehâr bâliş ü dünyâ degül bisât u neşât / bisât **yiri** degül tiz dirlişürür bu bisât (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 7). [yiri,]

yirinden kop-: Yerinden kopmak, bulunduğu yerden ayrılmak. II Kalbi yerinden çıkacak gibi olmak, çok heyecanlanmak.

kopar gönglüm yirinden göz ile kaşunğ 'ıyân görgeç / niçe kim kalğa kuş avcılar ilinde kemân görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [yirinden kop-, -ar]

yirine: Bir şey veya kimsenin yerini tutmak üzere.

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rîf gel / şimdi gör kim ol bulağdan su **yirine** kan yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [yirine,]

ne yiring k'ol perî öter **yirine** / lâle vü serv ü gül yiter **yirine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [yirine,]

ğamzelen kan töker sorar leb ile / yaralar cânı duz seper **yirine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [yirine,]

sen lebi gönçeden özin yigler / doğrusı gül güler biter **yirine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [yirine,]

ol kaği ney-şeker neyistāna / ölse ħarc ola ney-şeker **yirine** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [yirine,]

yit-: Yetişmek, ulaşmak.

sen yārdan gelür niçe ağıyārdan kaçam / tedbīr yoĥ durur **yiticağ** Tanğrı'dın belā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [yiticağ, -icağ]

cevr ü kaħrıngdan şehā niçün melāletdür maṅga / çün **yiter** her neste kim Ĥaķ'dan ħavāletdür maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [yiter, -er]

senden ne ğam ki ey büt-i dil-cū **yiter** maṅga / 'ālemde şādam ol ğam ile bu **yiter** maṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [yiter, -er]

ey dil yiter uşan ki maṅga oĥı **yitmedi** / bir gün ola yitüre anı yitüren saṅga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [yitmedi, -me, -di]

oĥı **yitende** cānıma cān katılır velī / mundandur ölmegim ki bir eglenmedin öter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [yitende, -ende]

digeç Hidāyet'ünğ sözi yitmek durur saṅga / dinmeṅ diyer ki sözleri onuṅ maṅga yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [yit-, -mek, -durur]

senden hemİşe cānıma derd ü belā **yiter** / bigāneliğ hemīn ola ey āşnā **yiter** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [yiter, -er]

şimdi ki vaşla vāşılam öldüre gör meni / hicrünğde bilürem şonğı işüm buṅga **yiter** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [yiter, -er]

her ilde bir söğüş dir ü men teg var ança kim / yā **yitmez** ol daĥı men-i miskīne yā yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [yitmez, -mez]

gözünğ gönğül aluban puzdı cānım ülkesini / şehā **yit** ülkelünüṅ ğavrına ki tālāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [yit,]

ħanda kim olsa **yiter** tāb-ı ruĥuṅ ey meh-veş / niçe kim gün ħamu āfāķa ırağdan görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [yiter, -er]

yitmeye ol lebe her niçe ki zībā ise ĥāl / olmaya la'l kimi kıymeti hergiz şibĥiṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [yitmeye, -me, -y, -e]

yiter hicr odına yaĥmağ Hidāyet'ni şehā şimdi / vişāliṅ şehriṅ yazıṅ firāk iklīmini puzuṅ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [yiter, -er]

derd-i hicriṅden meni kim kırtara yā Rab didim / tīğ ile **yitti** ecel didi ki dermānı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [yitti, -ti]

o serv bāğda çü gülgeşt ider Hidāyet **yiter** / tiken yapuşmaya nā-geh biline çal etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [yiter, -er]

bir nişān ĥalka nüzül itmiş iken raĥmetden / **yitdi** ĥük-m-i ezel oldu yana bī-nām u nişān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [yitdi, -di]

boynıḡı kuçmaḡa çün **yitmez** ilüm hıyyāta / virübem rişte-i cân küy-ı girībānıḡ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [yitmez, -mez]

doḡru gün olsa düz n'ola ol zülf-i şāndur / kim doḡrulur haçan ki **yiter** inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [yiter, -er]

yitmez onuḡ evşāfınıḡ evcine yüz mıḡ yıl eger / 'aqlım minüp vehm atını fikrimni mehmiz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [yitmez, -mez]

göz yüzüḡçün yaş töküp dirdim ki eyle yitmeye / şükr kim haḡ luṡ idüp ol yüze **yitti** yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [yitti, -ti]

ölürem yitür bir bıçaḡ tā raḡībūḡ / dimesün olup **yitmedi** ol bıçaḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [yitmedi, -me, -di]

oluram kuṡ ruḡuḡ 'ışkıla didim didi kim / çübānıḡ ekmeḡi bir gici **yitcek** eceli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [yitcek, -icek]

bu söz üsne **yitüp** geldi ḡayālūḡ / didi kim niçedür ey ḡaste ḡālūḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 15). [yitüp, -üp]

gel iç devlet meyin maḡmürıḡı yaz / **yiter** ḡam defterin alup **yiter** yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [yiter, -er]

feryād ki feryādıma hıç kimsene **yitmez** / tā kim sora niçün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 5). [yitmez, -mez]

yit-: Yetmek, yeterli olmak.

senden ne ḡam ki ey büt-i dil-cü **yiter** maḡa / 'ālemd e şādām ol ḡam ile bu **yiter** maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [yiter, -er]

aḡyāra yār olup maḡa cevritdüḡüḡ nedür / kaşduḡ helākım ise bu ḡayḡu **yiter** maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [yiter, -er]

ḡāk-i rehıḡ görüp n'iderem sürmeyi raḡīb / göz rüşenālıḡına bu dārū **yiter** maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [yiter, -er]

fikrüḡ aḡıtmaḡımda ise ey yaḡış bu gün / gör yaşımı vü yaḡma ki bu su **yiter** maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [yiter, -er]

baş oynayan Hidāyet onuḡçün peḡa bulur / meydān-ı 'ışk içinde bu celdü **yiter** maḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [yiter, -er]

dermān yoḡ ise derd ile meşhūr-ı şehir-sin / **yiter** Hidāyet iki cihānda hemīn saḡa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [yiter, -er]

senden hemīse cânıma derd ü belā **yiter** / biḡāneliḡ hemīn ola ey āšnā **yiter** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [yiter, -er]

tārāc-ı ḡamzeden yitürür rāḡına nişān / cāna pey-ā-pey oḡlaruḡ ey şūḡ tapa **yiter** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [yiter, -er]

her ilde bir söḡüş dir ü men teg var ança kim / yā yitmez ol daḡı men-i miskīne yā **yiter** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [yiter, -er]

digeç Hidāyet'üng sözi yitmek durur saṅa / dinmeṅ diyer ki sözleri onuṅ maṅa **yiter** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [yiter, -er]

ger tipdise iting başına müdde'ī ne ḡam / devlet başında yoḡdur aning devletin **yiter** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [yiter, -er]

men ḡaldum u cān oldı göṅgöl ḡükmünge tābi' / tapşuram anı daḡı ḡaçan kim **yite** ḡurbān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [yite, -e]

bir dişleyem lebin dise dir gördüging **yiter** / gözden ne aşşı nesne gerek toḡuna dişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [yiter, -er]

ne yiring k'ol perī öter yirine / lāle vü serv ü gül **yiter** yirine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [yiter, -er]

göz yüzüngçün yaş töküp dirdim ki eyle **yitmeye** / şükr kim ḡaḡ luṭf idüp ol yüze yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [yitmeye, -me, -y, -e]

gel iç devlet meyın maḡmüring yaz / **yiter** ḡam defterin alup **yiter** yaz (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 2). [yiter, -er]

yiter: "Kāfi, artık dur, yeter artık!".

ey dil **yiter** uşan ki maṅa oḡı yitmedi / bir gün ola yitüre anı yitüren saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [yiter,]

yandı baḡrım ḡvān-ı vaşlından bu göṅglüm kısmeti / zehr-i hicrān ile ey gerdün **yiter** mesmūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [yiter,]

yitür-: Yetirmek, ulaştırmak.

ey dil yiter uşan ki maṅa oḡı yitmedi / bir gün ola **yitüre** anı yitüren saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [yitüre, -e]

ey dil yiter uşan ki maṅa oḡı yitmedi / bir gün ola yitüre anı **yitüren** saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [yitüren, -en]

yirden göge **yitüre** Hidāyet sözi eger / olursa mültefit şeh-i 'ālī-cenāb āṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [yitüre, -e]

didim ki görmedin giderem tīr ü ḡancering / dur didi **yitürem** ikisindin birin saṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [yitürem, -em]

daṅ yili kim esende **yitürürdi** bu meni / ol zülf-i pür-ḡam içre niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [yitürürdi, -ür, -di]

tārāc-ı ḡamzeden **yitürür** rāḡına nişān / cāna pey-ā-pey oḡlaruṅ ey şūḡ tapa yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [yitürür, -ür]

ḡarīḡ-ı baḡr-ı ḡam olanları kenāra **yitür** / göṅgöl bu varṡa-i ḡün-ḡvāreden bir uşandur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [yitür,]

yitürdügiçün ol lebe sāḡar dehānını / gel gör şurāḡī sāḡī ilinden ne ḡan töker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [yitürdügiçün, -düg, -i, -çün]

gün kimi meşhûr olan hüsni ile oldur dünyede / hasretinğdin **yitüren** eflâke efğanı menem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [yitüren, -en]

'uşşâkı öldürende cefâ tığlan o gün / yâ Rab **yitür** meni o güne hamudan burun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [yitür,]

hicrinde tığn ister iken çaldı başuma / rahmet ki hoş bu susıza çölde **yitürdi** su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [yitürdi, -di]

ölürem **yitür** bir bıcağ tâ rakıbüñ / dimesün olup yitmedi ol bıcağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [yitür,]

oturmadı la'lüngçün ayağdan göñgöl ança / kim 'âkıbetü'l-emr meni cāna **yitürdi** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [yitürdi, -di]

biyle kim şevk odı cānımda yanar şem' şıfat / 'aceb ola bu gice ger **yitüre** danga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [yitüre, -e]

edeb yirin öpüp **yitür** selāmum / digil ey tütü-i şîrîn-kelāmum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 5). [yitür,]

nihāl-i 'ömrüng olsun ser-sebz ü hürrem / **yitürsün** mîve-i devlet dem-â-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 29). [yitürsün, -sün]

yoh: Yok olmak, bulunmamak.

sen yârdan gelür niçe ağıyardan kaçam / tedbîr **yoh** durur yiticağ Tanrı'dın belâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [yoh, -durur]

dermân **yoh** ise derd ile meşhûr-ı şehr-sin / yiter Hidāyet iki cihānda hemîn sangā (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [yoh,]

ancağ Hidāyet ol oğı destānın oğı kim / her **yoh** sözi rakıbi duyup dāstān ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [yoh,]

ger tipdise iting başına müdde'î ne gam / devlet başında **yohdur** aning devletin yiter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [yohdur, -dur]

yoh hâl ile hağ sünbül-i nev-hîze Hidāyet / müşk-i hoteni 'arızı bağında mekândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [yoh,]

cihānda kim ki bir cānānı **yohdur** / yakın bir geveddür kim cānı **yohdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [yohdur, -dur]

cihānda kim ki bir cānānı **yohdur** / yakın bir geveddür kim cānı **yohdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [yohdur, -dur]

vefâ hüblarda didüñg mendedür bes / ala ey bende hanı hanı **yohdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [yohdur, -dur]

alup göñlümnı kanım tökdi la'ling / ne diler dağı mende kanı **yohdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [yohdur, -dur]

hayat ābın diyerler gerçi cān-bağ / lebîñg katında aning cānı **yohdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [yohdur, -dur]

ğam-ı hicrân ilen ölmekden özge / Hidâyet'ning şehâ dermânı **yoğdur** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 65, Beyit 5). [yoğdur, -dur]

lenger-i eflâkde **yoğısa** çalar abdâl-ı dehr / yana borğusun ki hâlet çağıdır ey ehl-i hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [yoğısa, -ı, -sa]

cânâ saṅa şikâyet-i hicrân ne söyleyem / çün **yoğdur** ol hikâyete pâyân ne söyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [yoğdur, -dur]

yüzini görgeç aldı ağız göngül / ger **yoğ** idürse var arada kelâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [yoğ,]

şekk **yoğ** ki qar teg eriyem eger Sehend olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [yoğ,]

ağzıngı **yoğ** didiler ehl-i yakîn bir söze gül / tâ Hidâyet şanemâ şekk ü gümândan kesile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [yoğ,]

çün öldüğümünğ fâyidesi **yoğ** zararınca / es bād-ı fenâ hâk-i vücūdım 'adem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [yoğ,]

yüzümünğ kadri **yoğ** hâlingden ayru / belî bî-kıymet olur dânesiz kâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [yoğ,]

göngül şād ol ğam u şādını bu 'âlemde yek-sân dut / neden kim hîç tedbîr ile **yoğdur** çäre taqdîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [yoğdur, -dur]

anıngıçün cigeri itlerünğ öñine çeker / dil ki tâ dimeyeler **yoğ** imiş anıng cigeri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [yoğ,]

çoğ **yoğ** bir er raķibini kurbân kıling aṅa / ger qorhar olsangız olar az alalar meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [yoğ,]

ne şorarsın şanemâ haste Hidâyet haberin / habering aṅlayalı **yoğdur** özündin haberi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [yoğdur, -dur]

Hidâyet dem-bilâ-dem ğam çekersin / bu yükler çekmege **yoğdur** saṅa tay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [yoğdur, -dur]

şormangız yârümi kim cevır ü cefâ niçe durur / biyle işlerde **yoğ** ol terk-i haţânunğ ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [yoğ,]

bu yalğuzlığda gördüm dîde nemdür / çü gördüm kimsenem **yoğ** şora nemdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 12). [yoğ,]

yoğ eksüklik daḥı ez-faẓl-ı Allâh / vişâlünğdür hemîn eksüklik ey şâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 21). [yoğ,]

kaḍem bas gönglümünğ divânesine / **yoğısa** ğamlan ol vîrânesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 23). [yoğısa, -ı, -sa]

yoğ: Gerçekleşmesi imkansız olan.

tîğ ile budarlarım mendendir ol qaşşâb-ı dün / dönmegüm **yoğ** sen bil ittim tâ bu darla yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [yoğ,]

kulam kul bendenüñ eksüklüğü çoğ / şehüñ bir suçla kıldan dönmegi **yoh** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 7). [yoh,]

yoh 'aceb: Şaşılmaz.

zulmet içinde çıharsa âb-ı hayvân **yoh 'aceb** / bu 'acâyibdür ki zulmet âb-ı hayvândan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [yoh 'aceb,]

yoh ise: Yoksa, aksi takdirde` anlamında kullanılan bir söz.

didim ki kaygımı kayır **yoh ise** zâr ölürem / didi görüñ ki meni öldügile kayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [yoh ise,]

dimek diler idim ki 'aceb fitnesin itdi / dinme **yoh ise** kaniñgı tökdüm 'aceb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [yoh ise,]

yohsa: Yoksa.

âb-ı hayât kim didiler o duran mıdur / **yohsa** benim bu yüregüme od uran mıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [yohsa,]

gelmez mi şadlığ yavuşına Hidâyet'üñ / **yohsa** ezelden ol gam u miñnet çeken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [yohsa,]

şordum ki datlu şehd mi **yohsa** dehâniñgdur sening / açdı nebâtî leb didi kim datlu cânıñgdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [yohsa,]

korhum oldur ki hem ... / **yohsa** takşîr degül olmasa cân hâk-i rehîñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [yohsa,]

dise sünbül mi yâ bir bağ-ı reyhân kâkülüñg / **yohsa** bir tāvus u bir serv-i hırāmân kâkülüñg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [yohsa,]

çün 'Irak içre Hidâyet yok durur söz kısmeti / dur horāsân 'azmin eyle **yohsa** meyl-i Rûm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [yohsa,]

yohsa levh-i sîme bir nûn yazdı altun su ilen / kâtib-i kudret kim ol nûn oldı 'ayn-ı 'îda dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [yohsa,]

cevrin diyem cefâları **yohsa** sitemleri / çoğdur munıñg kimi hüneri hangısın diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [yohsa,]

od misen ey cânı yağan **yohsa** hicrân dâğı sen / kim eridürsen bu hasret dâğı ilen dâğı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 1). [yohsa,]

güldi yaniñgdan gider uşta Hidâyet yâr iti / **yohsa** neş'eng tök yaşıñg tâ yolu kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [yohsa,]

zerre tegdür didim ağzın kanımı tökdi yire / **yohsa** ey dil gözi kan tökmez anuñg teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [yohsa,]

şâf eger koymaz iseng dürdüden / merhamet it **yohsa** ölür derdden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 32). [yohsa,]

ol yâr-ı vefâ-dâr **yolında** dil ü cânı / terk eyle Hidâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 10). [yolında, -ı, -n, -da]

çün cevruñge şabr itdi vü dönmedi **yolungdan** / bu 'âşık-ı mehcür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 3). [yolungdan, -uñg, -dan]

yol: Yol.

var göñgöl zülfeyni saru yüzi envâr eyle kim / hoşdur uzağ **yolları** varmağ ay aydın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [yolları, -lar, -ı]

daş işigüñde **yolı** olmaduğün şâhâ / başını hâste Hidâyet dün ü gün daşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [yolı, -ı]

yâr uğurında eger menzil ü **yol** daş olsa / başıla kesdüre ol menzili girçek yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [yol,]

didüm ki kirpük ile bağlayam yaşım yolını / velî haçan çüb ile bağlana **yolı** çayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [yolı, -ı]

didüm ki kirpük ile bağlayam yaşım **yolını** / velî haçan çüb ile bağlana yolu çayunğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [yolını, -ı, -n, -ı]

çağlaman kim lâledür **yollar** kırağında biten / muntazır yolında çeşm-i intizârımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [yollar, -lar]

delü göñglüm ki 'ışk oynar o zülf-i pür-zi-tâb ilen / haţâ **yolın** şorar gerçi gider râh-ı şavâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [yolın, -ı, -n]

güldi yanıñdan gider uşta Hidâyet yâr iti / yoğsa neş'enğ tök yaşıñg tâ **yolı** kuru olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [yolı, -ı]

hâcî azup kapunğ **yolı** gel dir harem sarı / mundan yig olmaya belî güm-râh buyruğı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [yolı, -ı]

cümle cihân ehli ilen doğru ol / şer'a yapış ister iseng doğru **yol** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 49). [yol,]

yol bul-: Ulaşmaya fırsat ve imkân bulma.

göz hândakına su şalubam tâ ki bulmaya / yol vaşl günlerinde şehâ hayl-i hvâb anğâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [yol bul-, -ma, -y, -a]

yoldaş: Yol arkadaşı, aynı yolda yürüyenler; kader birliği yapanlar, aynı dertten muzdarip olanlar.

dindürmezem ağıyârı itingile olalı yâr / her işde ki var âdeme **yoldaş** gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [yoldaş,]

yoldaş olan dilemez bir kılın az yoldaşunğ / bağ bu yoldaşa cefâ tığını yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [yoldaş,]

yoldaş olan dilemez bir kılın az yoldaşunğ / bağ bu **yoldaşa** cefâ tığını **yoldaşa** çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [yoldaşa, -a]

yoldaş olan dilemez bir kılın az yoldaşuṅ / baḡ bu **yoldaşa** cefā tîḡını **yoldaşa** çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [yoldaşa, -a]

yoldaş olan dilemez bir kılın az **yoldaşuṅ** / baḡ bu yoldaşa cefā tîḡını yoldaşa çalar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [yoldaşuṅ, -uṅ]

yār uğurında eger menzil ü yol daş olsa / başıla kesdüre ol menzili girçek **yoldaş** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [yoldaş,]

ḡāsîd ü bed-ḡvāhuṅı kurbān idem / yārūṅe **yoldaşuṅa** kurbān olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [yoldaşuṅa, -uṅ, -a]

olma yoldaşı rakībūṅ yāri görmekçün göṅgöl / cehl ola yaḡsı umup varmaḡ yaman **yoldaş** ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [yoldaş,]

olma **yoldaşı** rakībūṅ yāri görmekçün göṅgöl / cehl ola yaḡsı umup varmaḡ yaman yoldaş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [yoldaşı, -ı]

maḡabbetîm saṅa vardur irādet ile şehā / kabül kıl meni kim **yoldaşım** irādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [yoldaşım, -ım]

velî sensiz maṅa çekdi çeri ḡam / ne bir **yoldaş** u ne bir yār-ı hem-dem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 9). [yoldaş,]

yoldaş ol-: Yoldaş olmak, yârenlik etmek.

her kime yoldaş sa'âdet ola / luṭf u kerem pîşe vü 'âdet ola (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 58). [yoldaş ol-, -a]

didi ol şeh ḡayâli olsa yoldaş / ne kayḡu ger olursa ḡamu yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [yoldaş ol-, -sa]

didi ol şeh ḡayâli olsa yoldaş / ne kayḡu ger olursa ḡamu yoldaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 14). [yoldaş ol-, -ur, -sa]

yolı bil-: Yol bilmek. II Bir işin usulünü bilmek.

şādîlîḡıṅ göṅgöl ivine gelmedi disem / eydür ki n'eylesün yolu bilmez ḡarîbdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [yolı bil-, -i-mez]

yolında öl-: Bir kimse veya değer uğruna can vermek, kendini feda etmek.

yolında ölenler kazanur ad Hidāyet / bu ad ile n'oldı ki bir ad eylemedüṅ hîç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [yolında öl-, -en, -ler-i, -n, -da]

yören-: Dolaşmak, yaklaşmak; gönlü kaplamak, hatırlamak.

şanma ey fitne ki zülf ile ruḡuṅ görmeyeli / dile sünbül **yörenür** yā göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [yörenür, -ür]

'āşıkūṅ devletidür tîḡıṅız anı görene / başınıṅ üsne yakın başına devlet **yörene** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [yörene, -e]

yöri-: Yürümek, hareket etmek, ilerlemek, gitmek; yaşamak.

yār itile menüm arama girme ey raķīb / men bile-em anuᅅla **yöri** it saᅅa nedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [yöri,]

ey diyen mihr ü vefāsı saᅅa degmez **yöri** var / şākirem cevır ü cefā ger men-i hayrāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [yöri,]

zer-çihrede ger dīde yaşıᅅm sīmi yöridür / yüzüᅅden ıraᅅ ey büt-i gül-çihre **yöri** dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [yöri,]

ey ki söylersin ser-i kūyından anıᅅ **yöri** var / hīç gördüᅅ mi ölerden şongra kim kurbān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [yöri,]

hancaru kim seyr idip şol hūblara sultān **yörir** / gevdesin terk idüben o gice yüz mıᅅ cān **yörir** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [yörir, -r]

hancaru kim seyr idip şol hūblara sultān **yörir** / gevdesin terk idüben o gice yüz mıᅅ cān **yörir** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [yörir, -r]

ay degüldür kim aᅅılanmıᅅ felekde anᅅlanᅅ / kim anıᅅ kūrında gerdün götürüp kalᅅan **yörir** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [yörir, -r]

ey ki söylersin ser-i kūyından anıᅅ **yöri** var / hīç gördüᅅ mi ölerden şongra kim kurbān **yörir** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [yörir, -r]

ey kılan ser-çeşme-i çeşmüm suyn ta'rīf gel / şimdi gör kim ol bulaᅅdan su yirine kan **yörir** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [yörir, -r]

tā Hidāyet görmez oldu yüzüᅅ ey āb-ı hayāt / gözlerıᅅden her yaᅅa mevc uruban tūfān **yörir** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [yörir, -r]

yöri ey dil āteş ü āh ile kayᅅu daşını / küre-i miᅅnetde her sımın-ber içün müm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [yöri,]

ay yüzüᅅ dönder diyen şol kıble-gāhımdan maᅅa / kāfir-i 'ıᅅkam **yöri** dinme bu dīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [yöri,]

bir nazar görmek içün kanuᅅı ger aᅅıda yār / ey Hidāyet **yöri** ᅅam yime vü ᅅoş gör bu demi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [yöri,]

göz teg yüz ile kim ki diler āşnālıᅅı / seyl-āb-ı ᅅamda söyle **yöri** yüz anıᅅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [yöri,]

doᅅrı olup doᅅrı **yöri** doᅅrı di / doᅅrılıᅅ ilen iki 'ālemni yi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 51). [yöri,]

ᅅükmi eger daᅅa dise kim yiri / **yöriyüben** yöride bile yiri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 38). [yöriyüben, -y, -üben]

yöri-: Haydi.

özüᅅ ile doᅅrılıᅅı pīşe kıl / sorᅅu ᅅüninden **yöri** endīşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 53). [yöri,]

yöri git-: Çekil, yürü, git, defol!

ey müşk urma lâf hıttadan o zülf ile / düşmez sanğa bu söz yöri git ey yüzi kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [yöri git-,]

yörit/d-: Yürütmek, geçerli kılmak.

zer-çihrede ger dide yaşım simi **yöridür** / yüzüngden ırağ ey büt-i gül-çihre yöri dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [yöridür, -ür]

yörit/d-: Yürütmek, geçerli kılmak. II İnletmek.

atlandı meger seyr içün ol şâh-süvârum / kim her yangadan na'ra gelüp yiri **yöridür** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [yöridür, -ür]

hükmi eger dağa dise kim yiri / yöriyüben yöride bile yiri (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 38). [yörit/d-, -ebil, -e]

yu-: Yıkamak.

yüz üsne düşer kaçtre urup seyl-i sirişkim / çoğdan ki rikâbungda senüng kaçtre **yup** arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [yup, -p]

men ne yalguz 'ışk içinde âb-ı revân il **yudum** / gitdi dîn ü dil seni görgeç hamudan il **yudum** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [yudum, -du, -m]

ârzüm idi Hidâyet kan yaş ilen il yumağ / hâşıl oldı kâm-ı dil ol ârzüdan il **yudum** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [yudum, -du, -m]

ârzüm idi Hidâyet kan yaş ilen il **yumağ** / hâşıl oldı kâm-ı dil ol ârzüdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 6). [yumağ, -mağ]

ağıdur göz yaşı Hidâyet'ni / şimdi var ey şanem andan il **yu** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [yu,]

yügür-: Koşmak, hızla gitmek. II Akmak, dökülmek.

dür-dânedür ki zer-varak üstinde dağılur / yâ yüzüm üsne dîdelerimdin **yügürdi** su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [yügürdi, -di]

yük: Ağırılık, sıkıntı.

ger fîl çekse mür sıfat nâ-tüvân olur / gam **yüki** kim Hidâyet hünîn ciger çeker (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [yüki, -i]

hicrüng **yüki** egerçi eger kaddümi şehâ / men kâfirem kimerseye hâlüm eger direm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 113, Beyit 2). [yüki, -i]

Hidâyet dem-bilâ-dem gam çekersin / bu **yükler** çekmege yoğdur sanğa tay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [yükler, -ler]

yüküş: Çok, ziyade.

ezel nakkâşî hüsñüñ teg **yüküş** şüret nigâr itdi / velî körk ile hîç hânsı senîñ teg olmadı vâkı' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [yüküş,]

bu demde gönğül saçıl u açıl gâmi ilen / dutulma **yüküş** gönçe-şifat gül kimi açıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [yüküş,]

yulduz: Yıldız.

ağlasam men' eyleme yüzüñni görgeç ey güneş / ay olan yirde mu'ayyendür bu kim **yulduz** olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [yulduz,]

töker **yulduz** kimi yaşım yaşurup yüzi ayını / benimle dâyimâ budur ol ayuñğ resm ü âyîni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [yulduz,]

yulduz: Yıldız. II Baht, talih.

menim yaşum ahıdurken müneccim / görüp didi ki güçlü **yulduzung** var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [yulduzung, -ung]

hemîşe burc-ı devletden tülû-ı mâh-ı ikbâlinğ / müdâmî evc-i himmetden zuhûrı sa'd **yulduzing** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [yulduzing, -ing]

yulduz: Yıldız. II Gözyaşı.

gözden Hidâyet anıñıçün **yulduz** ahıdır / kim ol perî görünür anğa ay u gün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [yulduz,]

yürek/g: Yürek, kalp.

oñı gitkeç **yüregümden** derdüm artar şor neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [yüregümden, -üm, -den]

âb-ı hayât kim didiler o duran mıdur / yoñsa benim bu **yüregüme** od uran mıdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [yüregüme, -üm, -e]

ruhsârını görgeç cân ile ciger yanar / kirpüklerini anğgaç sînemde **yürek** sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [yürek,]

o kim cân bülbülin gül-zâr-ı hüsñüñden ırağ ister / **yüregi** lâle teg hasret odılan dâğ dâğ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [yüregi, -i]

ey ki hîç yirde dişüñ teg sulu inçü olmaya / la'lingi şordur mânia tâ **yüregim** su olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [yüregim, -im]

n'ola lutf eyleyüben ger başa il **yüregüme** / çün gönğül derdine şol mâh-ı ruñuñğdur emeli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [yüregüme, -üm, -e]

yûsuf: İsrailoğullarından Yakup peygamberin oğlu. Yakup peygamberin on iki oğlu vardı. O, oğulları içinde

güzelliği ile dikkat çeken Yusuf'u diğerlerinden daha çok sevmiştir. Onu çekemeyen diğer kardeşleri, Yusuf'u bir kuyuya atarlar ve gömleğini tavşan kanına bulayarak Yakup'a getirirler ve Yusuf'u bir kurdun yediğini söylerler. Yusuf, on sekiz yaşında iken Mısır azizine köle olarak satılır. Aziz'in karısı Zeliha (Züleyha) ona âşık olur. Züleyha ona vuslat teklif eder; ancak Yusuf bundan kaçınır. Hatta kaçarken Züleyha onun eteğinden yapıştığı için eteği yırtılır. Züleyha, Yusuf'a iftira atar, bu nedenle Yusuf yıllarca zindanda yatar. Otuz yaşında zindandan kurtulur ve Mısır'a vali olur. Yusuf onları tanır ve onlara yardımcı olur. Babasına gömleğini gönderir. Yakub, bu gömleği yüzüne sürünce kör olan gözleri açılır.

tâ Hidâyet zekânında kara hâlûng gördi / kıldı tahkîk rivâyâtını **Yûsuf**la çehîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [yûsuf, -la]

bir vech-i hüsn kim benim apardı kararım / **Yûsuf**dur özi hüsn ile vü kaşları zû'n-nün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [yûsuf, -dur]

devr-i hüsnünde eger kıl olsa gönglüm **Yûsuf** / olmasun yâ Rab kim ol çâh-ı zenehdândan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [yûsuf, -ı]

Ya'kûb egerçi **Yûsuf** için çekti çoğ belâ / bu işde kıldı fûrkâtûng andan füzûn meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [yûsuf,]

yûsuf-ı ken'ân: Kenan'ın Yusuf'u. II Hz. Yusuf.

kârvân-ı mülk-i quds oturdı Mısr cân saru / Yûsuf-ı Ken'ânı çâh-ı gâmdın âzâd eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [yûsuf-ı ken'ân, -ı]

yuva dut-: Yerleşmek.

kadî üstinde zülfeyni şanasıng / yuva bir servde dutmuş iki dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [yuva dut-, -mı]

yüz: Üst, üzeri, yüzey.

'ağs ile bildürür saña yüz üzre yaşımı / bu sîm şafhası ki dağılmış **yüzinde** zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [yüzinde, -i, -n, -de]

gördi bâm üsne yüzüng yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay tûlû' itdi felek **yüzinde** kevkeb oldı fâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [yüzinde, -i, -n, -de]

yüz: Yüz, çehre.

merdüm-i dîdem kimi **yüzünde** şanmağ munça hâl / bād-ı şubh itmiş durur dün gice müşk-efşân ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 3, Beyit 6). [yüzünde, -ü, -de]

her haçan olsa ber-â-ber 'aynuma gün teg **yüzi** / yoğı varı 'âlemüng ol gün ber-â-berdür mağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [yüzi, -i]

şorgaç göngül lebin n'ola dirlerse gül **yüzi** / bîmâr şerbet içse kıtarlar gül-âb ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [yüzi, -i]

zûlfüngni şalma **yüzüğe** kılma günüm kara / kim virmez ay ışığ düşer olsa sehâb ânga (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [yüzüğe, -ü, -e]

zülfden **yüzin** görüp bî-hûş olursa dil n'ola / kim ki dün kıtsa şehir-geh gâlib olur anğa hıvâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [yüzin, -i, -n]

zülf arasında yaşur **yüzüñgni** tökkeç dîde âb / kim yağış yağsa yaşunur bulut içre âftâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [yüzüñgni, -üñg, -ni]

didüm ey gün yüzüñgi görset gözimden nem gider / didi ger sen teg **yüzi** seyl ahıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [yüzi, -i]

didüm ey gün **yüzüñgi** görset gözimden nem gider / didi ger sen teg yüzi seyl ahıdırsa nem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [yüzüñgi, -ü, -ng, -i]

var göñgöl zülfeyni saru **yüzi** envâr eyle kim / hoşdur uzağ yolları varmağ ay aydın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [yüzi, -i]

bulmegeç ağzıñgı **yüzüñgle** varur ol zülfe dil / gündüz ile çün anı bulmaz bu gam-gin giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [yüzüñgle, -üñg, -le]

yâkütinîñ güher saçışın anğıcağ gözüm / la'l ile zer kimi **yüzümi** dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [yüzümi, -üm, -i]

yârüñg **yüzi** görgeç dehenin iste Hidâyet / kim mehdî çağı gizlü olan fâş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [yüzi,]

ey gül **yüzindeki** haţ-ı sebzın tiken diyen / bir neste kim o pâreleye cân tiken midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [yüzindeki, -i, -n, -de, -ki]

dîde hoş tezhîb ider hicrüñgde **yüzin** şafhasın / her işi çoğ eylese kimse ol işde uz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [yüzin, -in]

zülf **yüzüñglen** muķâbil olsa dündür kim diyer / gice gündüzlen ber-â-ber olıcağ nev-rûz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [yüzüñglen, -üñg, -le, -n]

ağlasam men' eyleme **yüzüñgni** görgeç ey güneş / ay olan yırde mu'ayyendür bu kim yıldız olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [yüzüñgni, -üñg, -ni]

yalğuz rakîbi bahma başımda zevâl kim / gözden **yüzin** yaşurdı o gün bu zevâle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [yüzin, -i, -n]

göz yaş töker görüp **yüzini** rahmet anğa kim / gül mevsimi mañga meyiçün ergüvân virür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [yüzini, -i, -n, -i]

mañga kapungda ne pervâ-yı bağ u bustândur / ki görgeç ol **yüzi** 'âlem mañga gülistândur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [yüzi, -i]

ol **yüzi** gül kim göñgöl yüzin görüp medhûş olur / gamzesi yüz niş eger urursa cânâ nûş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [yüzi, -i]

ol yüzi gül kim göñgöl **yüzin** görüp medhûş olur / gamzesi yüz niş eger urursa cânâ nûş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [yüzin, -i, -n]

nâlesin kesmez göñgöl küyında tâ **yüzin** görer / bağçede gül var iken bülbül haçan hâmuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [yüzin, -i, -n]

yüzüñgde kim ol silsile-i mü düşünüpdür / gül üsne sağın sünbül-i hoş-bü düşünüpdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [yüzüñgde, -üñg, -de]

yüzüñg hikāyetini Hidāyet diyer müdām / gülden belī rivāyet iden 'andelībdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [yüzüñg, -üñg]

bir nefesde 'arizüñg gözgüyi eyler tîre-hāl / yüzüñge karşı durup **yüzin** ger ol fülād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [yüzin, -i, -n]

bir nefesde 'arizüñg gözgüyi eyler tîre-hāl / **yüzüñge** karşı durup yüzin ger ol fülād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [yüzüñge, -üñg, -e]

zer-çihrede ger dīde yaşım sîmi yörüdür / **yüzüñgden** ırağ ey büt-i gül-çihre yörü dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [yüzüñgden, -üñg, -den]

'aks ile bildürür sañga **yüz** üzre yaşımı / bu sîm şafhası ki dağılmış yüzinde zer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [yüz,]

tā **yüzüñgde** bād şol zülf-i mu'anber tipredür / berg-i nesrîn üzre şağın sünbül-i ter tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [yüzüñgde, -üñg, -de]

yüz üsne düşer kaître urup seyl-i sirişkim / çoñdan ki rikābunğda senüñg kaître yup arar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [yüz,]

oddur **yüzi** şol hāl ile haţ sanasın ey dil / oddan burulup çıñmalu bir pāre duñāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [yüzi, -i]

yüzindeki ol hāl u anıñ üsne biten haţ / cān pāresidür hāl u haţı rişte-i cāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [yüzindeki, -i, -n, -de, -ki]

kirpüklerinin 'aksidür ol haţ ile hālī / hūn-ı cigerimden **yüziniñ** üsne nişāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [yüziniñ, -i, -n, -iñ]

tā Hidāyet görmez oldı **yüziniñ** ey āb-ı hayāt / gözleriñden her yañga mevc uruban tūfān yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [yüziniñ, -iñ]

görmez olsam ay yüzüñg bir dem benātü'n-na's teg / **yüzüm** üsne gözlerümden 'ıkd-ı pervîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [yüzüm, -üm]

görmez olsam ay **yüzüñg** bir dem benātü'n-na's teg / yüzüm üsne gözlerümden 'ıkd-ı pervîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [yüzüñg, -üñg]

semenlen nergis ol **yüz** ü gözünğ hādimleridür kim / birini nergis oñırlar birisini semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [yüz,]

hadenging açmadı revzen hemîn cānda ki tigiñg hem / açıpdur göñglüm ivinde çoñ ey **yüzi** semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [yüzi, -i]

Hidāyet girse seyr içün o nesrîn bir gülistāna / **yüzinden** gönçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [yüzinden, -i, -n, -den]

nigār ider didiler kan ile nigār **yüzin** / didim ki n'eyler ise durmuşam nigār bilür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [yüzin, -i, -n]

yüzüñg ki mazhar-ı envār-ı luţf-ı kādirdür / gözümde dīdelerüm nūrı kimi hāzırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 1). [yüzüñg, -üñg]

yüzüñgde kanlu yaşımdın bu dürr ü la'l ki var / seniñ nişārunğ içün bir tabak cevāhirdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 2). [yüzüñgde, -üñg, -de]

âh eylegeç **yüzinden** anıñg zülfi dağılur / bâğda belî nesîm esicek gül tîz açılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [yüzinden, -i, -n, -den]

çün atlanup ol meh-veş başına yelek sançar / kim gül **yüzine** baħar kim başına çiçek sançar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [yüzine, -i, -n, -e]

sözünġi anġlayan şeker dilemez / **yüzünġi** gören aya meyl itmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [yüzünġi, -ü, -nġ, -i]

yüzi yâd ile yir dutmaz gönġülde özgeler fikri / bu rüşendür ki od yanan ocağda hergiz ot bitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [yüzi, -i]

gördi bâm üsne **yüzünġ** yaş oldı çeşmüm yaş ilen / ay tülû' itdi felek yüzinde kevkeb oldı fâş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [yüzünġ, -ünġ]

kıldı tecellî gün **yüzi** her zerrede şol dil-berünġ / oldı Hidâyet mahv çün her zerreye mîkdâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [yüzi, -i]

ol ki ġaţţ-ı müşk-bârı neş-i reyġân eylemiş / ġâl imişdür ol ki **yüz** üzre perîşân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [yüz,]

bâd esüp yapraġ güli örter teg âġımdın bu serv / il **yüzine** dutuban menden ne pinhân eylemiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [yüzine, -i, -n, -e]

yüzünġ görmek didim dün gün ki nâġeh ma'nî görsetdünġ / ne şûret bu ne ma'nîdür ta'âla'llâh zihî şânî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [yüzünġ, -ünġ]

iki zülfüñġ arasından tülû' itçek **yüzünġ** mihri / karânġu gice içide şanasınġ ay olur tâlî' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [yüzünġ, -ünġ]

del'olup şevk-ı ruġıñgdan güneş ey **yüzi** çerâġ / yazıya düşdi yana baş açuban yalın ayaġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [yüzi, -i]

görsedüp **yüz** aldı dil tavk itti cân boynına zülf / bu şabûġîdür didi sañġa vü ol aġşamlıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [yüz,]

'âşık Hidâyet özine bilür **yüz** aġlıġı / boyansa kanılan yüzi her dem nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [yüz,]

'âşık Hidâyet özine bilür yüz aġlıġı / boyansa kanılan **yüzi** her dem nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [yüzi, -i]

kan yaşılan rakîb **yüzin** eylemek nigâr / âsândur eylesün mânġa meyl ol nigâr teg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [yüzin, -in]

görset ol **yüzi** gider revnaķı mihr ü mehîñġ / al niķâbungnı yüzün aġ ide gör şubġ-gehîñġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [yüzi, -i]

görset ol yüzi gider revnaķı mihr ü mehîñġ / al niķâbungnı **yüzin** aġ ide gör şubġ-gehîñġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [yüzin, -in]

ger degül ebr-i siyeh gün teg **yüzünġ** kâta digil / gâġ peydâ nişe olur gâġ pinhân kâkülünġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [yüzünġ, -ünġ]

yüzünġden ayru benim derd ü âh u ġam-ġinlik / işim şikestelik ol zülf kimi miskînlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [yüzünġden, -ünġ, -den]

yüzi hırşîdüm idüp da'vî ider / seḥâb-ı zülfidür şol ma'nîye dâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [yüzi, -i]

şimdi kim **yüz** ḥüsn ilen görsetti mäh-ı nev cemâl / sâķî-yi mehveş ilindin cām bir yād Cem al (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [yüz,]

dîn didüğimçün ol **yüzi** gül dinmez oldı âh / men kâfir ehli olam eger daḥı dîn diyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [yüzi, -i]

yüzüñg verdimdür ol zülf-i mu'anber sünbülüm bi'llâh / görüp ol verd ü sünbülñi revân cân u göñgöl virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [yüzüñg, -üñg]

gâhî vücüd terkin ider-men **yüzüñg** görüp / gâh ol ağız ḥayâline şağın 'ademde-em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [yüzüñg, -üñg]

yüzini görgeç aldı ağız göñgöl / ger yoḥ idürse var arada kelâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 6). [yüzini, -i, -n, -i]

cüst ü cüy-ı ḥür-ı 'în göñglümde var idi burun / tâ **yüzüñg** gördüm şehâ ol cüst ü cüdan il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [yüzüñg, -üñg]

ay **yüzüñg** dönder diyen şol kıble-gâhımdan mânia / kâfir-i 'ışķam yörü dinme bu dînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [yüzüñg, -üñg]

silmeng ayağı yüzini **yüzden** kim öldürür / âḥir nefes kefende 'abîr ile 'anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [yüzden, -den]

dür dişüñg ü 'aķıķ lebüñgden cüdâ niçe / zer teg **yüzümde** mevc ura yâķüt-ı aḥmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [yüzümde, -üm, -de]

yaşlu **yüzüme** gülme Hidayet ki bu durur / 'ışķında ḥâsıl eyledüğüm sîm ile zerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [yüzüme, -üm, -e]

Tangrı bilir ki kâlmadı ey şüh dil-berüm / göz ü **yüzüñgden** ayru menüm ḥvâb ile ḥâverüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [yüzüñgden, -üñg, -den]

söyler Hidâyet sensizin baḥman cihâñing yüzine / **yüzüñgden** ayru bülbülem men gözi baḡlu bir ķuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [yüzüñgden, -üñg, -den]

oldum ol ķapuda maḥrüm **yüzüñg** görmeyüben / Ka'betu'llâhda neden ḥayr u şevâb oldı ḥarâm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [yüzüñg, -üñg]

yüzüñgden ayruḡ baḡ ile bustâna olman mültefit / ol rüy-ı kūy u müydur baḡ u bahâr u gülşenim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [yüzüñgden, -üñg, -den]

ey **yüzi** gül başuñga ķurbân olam / ol göz ile ķaşuñga ķurbân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [yüzi, -i]

cân âl **yüzüñgle** gitdi vü kanlu yaşımla dil / menden bu dem gider velî bilmez ne al ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [yüzüñgle, -üñg, -le]

yüzüñg gül ile meger lâle lâf-ı ḥüsn urmış / ki kalḥıcaḡ başına ķaplaya şimâl etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [yüzüñg, -üñg]

yâr ötdi urdı cânıma **yüz** derd ü dâḡlar / cân gidicaḡ tenimde göñgöl daḥı neylesün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [yüz,]

görsedüp gül-gün **yüzüng** gönglümni aldung āl ilen / kimden öğrendüng bu vech ilen göngül almağı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [yüzüng, -üng]

cân ile göngül her biri bir yanına düşdi / **yüz** üsne dü zülfüng düşeli her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [yüz,]

ay **yüz** n'ola şarardung ise kaşı gamından / sen teg **yüz** onunı kaşlarının yayına kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [yüz,]

ay **yüz** n'ola şarardung ise kaşı gamından / sen teg **yüz** onunı kaşlarının yayına kurbân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [yüz,]

hakķung gül-i vaşlını Hidāyet e aparmaz / hūblar **yüzine** kim ki degül vālih ü hayrān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [yüzine, -i, -n, -e]

zülfingī gider cihreden ay **yüzüngi** görset / ey şem'-i murādum bu kara gicede bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [yüzüngi, -ü, -ng, -i]

yüzüng nūri ki tābāndur hemişe pertev-i hakdan / göründi çeşmüme dün gün güneş teg burc-ı eblaķdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [yüzüng, -üng]

ne serhoşlardur ol gözler **yüzünglen** kaşlarunglan kim / güle karşı çekerler mi hemişe ikki zevraķdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [yüzünglen, -üng, -le, -n]

yüzünge baķmağ isterken Hidāyet yetti ağıarung / gör ey cān kim ne demde kaldı ol bī-çāre baķmağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [yüzünge, -üng, -e]

kesdürdi Hidāyet **yüzini** tiğ-i gam ilen / ol sīm-ten ili hamu işde keser altun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [yüzini, -i, -n, -i]

yüzi ayımdur Hidāyet zülfı ilim hak bilür / ayım aydan yig olur geldükçe ilim ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [yüzi, -i]

öldürürken bili hicrānı menı gördüm **yüzin** / didi var şükr it ki kırtuldung yana bir kıldan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [yüzin, -i, -n]

gül **yüzine** çekdi nergis dīde oldı ehl-i dīd / sūnbūline il uzatkeç süsen oldı dilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [yüzine, -i, -n, -e]

göргеç **yüzi** aldı dil idür zülfüme vir cān / gündüz munı şayd itdi anı koydı şeb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [yüzi, -i]

īmāndur o māhıng **yüzi** bu şong nefesimde / bir kimsene bulman ki mānga 'arz ide imān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [yüzi, -i]

göngül zülf ü ruķungdan doydu dün gün / ki **yüzüng** kıtnadur ey ay dün gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [yüzüng, -üng]

didim **yüzüme** koy yüzüngi bir dem ey gülüm / didi haķan muvāfıķ ola bā-semān semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [yüzüme, -üm, -e]

didim yüzüme koy **yüzüngi** bir dem ey gülüm / didi haķan muvāfıķ ola bā-semān semen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [yüzüngi, -ü, -ng, -i]

güneşde olur zerre ammā bulunmaz / **yüzinde** gözetdüķçe her-çend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [yüzinde, -i, -n, -de]

Rüstem bu belâ çekmedi Suhrâb ğamından / kim men çekerem sen **yüzi** meh-tâb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [yüzi, -i]

bir kez didi uyğuda görürsin **yüzüm** ol ay / göz açmamışam iller ola hıvâb ğamından (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [yüzüm, -üm]

kaşın dutup **yüzün** n'ola yâr eylese 'ıyân / çün kim güneş zühür idicek ay olur nihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [yüzün, -i, -n]

dür-dânedür ki zer-varak üstinde dağılır / yâ **yüzüm** üsne dîdelerimdin yügürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [yüzüm, -üm]

şehâ **yüzüng** hevesinden gözümde ahar su / nezâre kıl ki güle karşı hoşdur ahar su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [yüzüng, -üng]

kaşıyup sürdürdi **yüzden** müdde'îni dün habîb / bendesine merhametle irdi sultânung yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [yüzden, -den]

yüzüng ğamında göngül yüz risâle ger yazsa / Hidâyet'üng ola meyli o yüz risâlesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [yüzüng, -üng]

yüzüng görende şormağıma açmadı ağız / bahtım güli açılmadı derdâ bahârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [yüzüng, -i, -ng]

yüzüng kim ol selâsil-i pür-çîne gizlüdür / bir Rûmîdür ki kalmış ola Zengibârda (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [yüzüng, -üng]

gör **yüzün** ağız u göz ü hâlin teferrüc it / bah bir tabakda piste vü bādâm u kişmişe (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [yüzün, -in]

zülfingî şalma **yüzünge** günim dün eyleme / işğ virürken od dolaşup tütün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [yüzünge, -üng, -e]

sâyil-i eşkini mahrûm itme **yüzden** nişe kim / yüz ümîd ilen ivürdi göz anı yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [yüzden, -den]

göz yüzün gördi göngül çekdi Hidâyet ğamını / belî her işde ki var **yüz** göreler **yüz** görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [yüz,]

göz **yüzün** gördi göngül çekdi Hidâyet ğamını / belî her işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [yüzün, -i, -n]

birmegeç yaş çerisi **yüzüme** yüz gözle şehâ / dil ü cândan ğam-ı hicrüng savaşında sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [yüzüme, -üm, -e]

göz yüzüngçün yaş töküp dirdim ki eyle yitmeye / şükr kim hâk lutf idüp ol **yüze** yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [yüze, -e]

göz **yüzüngçün** yaş töküp dirdim ki eyle yitmeye / şükr kim hâk lutf idüp ol yüze yitti yaşıla (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [yüzüngçün, -üng, -çün]

gör **yüzün** bahıcağ ol âb-rûya / yengi ayı gören bahar suya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [yüzün, -i, -n]

yüzüngi göricek gözüm uyımaz / kişi bayram günü haçan uyıya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [yüzüngi, -ü, -ng, -i]

yâ Rab bu ne **yüzdür** kim anı gördi Hidâyet / hayrân kaluban dir ki ta'âla'llâhu ve şâne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [yüzdür, -dür]

yüzüm suyunı tökdüre her lahçada yüz kez / bir ekmek için dünyide her dün u le'îme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [yüzüm, -üm]

dağ yili ihyâ-yı bağ u büstân eyler yana / gül **yüzin** bülbül görüp âh u figân eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [yüzin, -i, -n]

yüzümünğ kadri yoğ hâlingden ayru / belî bî-kıymet olur dânesiz kâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [yüzümünğ, -üm, -ünğ]

eyleme pinhân **yüzünğ** zülf-i 'anber-bâr ilen / yana men âşüfte'i bî-dîn ü îmân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [yüzünğ, -ü, -ng, -i]

yüzi hevesinden göngül aşıldı o zülfe / ısınmadı odına tütünine boğuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [yüzi, -i]

gök yağlığ ile kaçın ucını silicağ yâr / gün gökde yaşundurdu **yüzin** ay dutuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [yüzin, -i, -n]

yüzini görsedüp yana gizledi zülf ile / od şaldı câna gitdi gözümde tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [yüzini, -i, -n, -i]

anğmazlar ilde bir o **yüzi** lâleler meni / her niçe anğdurur olara nâleler meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [yüzi, -i]

yüzi ayını görsedüp dil alır / budur anıñ menümle âyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [yüzi, -i]

kimdür perî kim anda ola **yüz** anıñ kimi / hayrânıdur bu âdemîniñ **yüz** anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [yüz,]

kimdür perî kim anda ola **yüz** anıñ kimi / hayrânıdur bu âdemîniñ **yüz** anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [yüz,]

göz teg **yüz** ile kim ki diler âşnâlığı / seyl-âb-ı gâmda söyle yörü **yüz** anıñ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [yüz,]

töker yıldız kimi yaşım yaşurup **yüzi** ayını / menimle dâyimâ budur ol ayunğ resm ü âyini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [yüzi, -i]

mu'aţţar kıldı hoş-büydan meşâm-ı cân u dil esgeç / meger zülfingden almışdur şabâ ey **yüzi** ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [yüzi, -i]

yüz ile zer-ger oldum u şarrâf-ı 'ayn ile / ey şüh kıldı hicr-i ruğunğ zû-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [yüz,]

ey **yüzünğ** çâkeri hurşid senünğ mâh dağı / bende muhtâc ayağıñ tozına şâh dağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [yüzünğ, -ünğ]

yüzi rûhu'llâh u zülfi siyehidür Mûsî / kaşı Zû'n-nün u kara gözleri Veyse'l-Ķarenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [yüzi, -i]

dutdı zülfi **yüzi** devrin göricek bes dutalar / halk bağına girüp öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [yüzi, -i]

gördi göz **yüzini** bir görüşe mâyl kaldı / gitdi vü dîdede şol şekl ü şemâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [yüzini, -i, -n, -i]

şem'-i vahdet oħıdı pîr-i tarikat **yüzini** / ol çerâğum sözi dilimde delâyil kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [yüzini, -i, -n, -i]

dutdı **yüzüñg** devrini zülf-i siyâh / şorma niçe devr-i teselsül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [yüzüñg, -üñg]

şem' teg ol yek-dil ü hem yek-zebân / tâ ki **yüzüñgden** ola rüşen cihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 56). [yüzüñgden, -üñg, -den]

gül ilen söyle bülbül iştîyâkın / çemen **yüzine** sünbül iştîyâkın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 3). [yüzine, -i, -n, -e]

burada görmesem devlet **yüzini** / ne bir kim yüze yüz gördüm **yüzini** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 4). [yüzini, -i, -n, -i]

uyırsan ƙal'a içre düş görersen / sa'âdet **yüzini** rüşen görersen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 7). [yüzini, -i, -n, -i]

gel ey içmiş bu gün gaflet şarâbı / sepilmiş **yüzüñge** şûr u şarâbı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 1). [yüzüñge, -üñg, -e]

yüzüñgle zülfüñg için ey meh-i hümayûn-fâl / bu gice fikr ider idim ki geçdi mâh u sâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [yüzüñgle, -üñg, -le]

görset **yüzüñg** ey düst ki maƙşûd hemândur / kevn ile mekândan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 2). [yüzüñg, -üñg]

yüz: Yüz (100).

ger yolında daş ile basursalar **yüz** kez rakîb / şanmagil daşını bil kim genc ü gevherdür mânğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [yüz,]

göñlüming her güşesinde **yüz** delük deldi ğamüñg / bir ive hergiz kişi munça ƙapı koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [yüz,]

gözlerüm suyna düşdüm çıha bilmen bu sudan / kim mânğa **yüz** derd ü ğam her yañgadan bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [yüz,]

ol yüzi gül kim göñül yüzün görüp medhûş olur / ğamzesi **yüz** nîş eger urursa câna nûş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [yüz,]

her ƙaçan sünbül-i gül-püşingıza şâne deger / **yüz** belâ nâveki men ƙâl-i perîşâna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [yüz,]

yüz pâre kıldı bağrumı hicrüng inanmasağ / çeşmüm yolından uşta düşer pâre pâreler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [yüz,]

darar göñülü her yañgadan **yüz** ğam u miñnet / her ğâh ki meşşâta ser-i zülfingi darar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [yüz,]

olmaz tamâm ƙışsa-ı şevkı Hidâyet'üñg / her dem eger cenâbunga **yüz** nâme yazaram (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [yüz,]

didi her dem saṅa **yüz** oḡ degürem / didügi söz göṅgüle degdi tamām (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [yüz,]

gelse gerdün teg belā ol meh-cebīnden dönmezem / çerḡ iderse **yüz** kemīnler ol kemīnden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [yüz,]

men öliceḡ ger **yüz** ildin şongra dāmānıṅ duta / nāgehān bir ḡāk-i reh bil kim ḡubārımdur benim (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [yüz,]

Hidāyet eyle cān u göṅḡlini **yüz** pāre / ilinden itse felek yārinıṅ ıraḡ etegin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [yüz,]

bes ki envā'-ı revāḡhīnden ötüp ḡoş-büy olur / **yüz** ḡacālet yir nesīm-i büstāndan müşk-i Çīn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [yüz,]

yitmez onuṅ evşāfıñıñ evcine **yüz** mīṅ yıl eger / 'aqlım minüp vehm atını fikrimni mehmīz eyleye (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [yüz,]

yüzüṅ ḡamında göṅḡül **yüz** risāle ger yazsa / Hidāyet'üṅ ola meyli o **yüz** risālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [yüz,]

sāyil-i eşkini maḡrūm itme yüzden nişe kim / **yüz** ümīd ilen ivürdi göz anı yirden yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [yüz,]

birmegeç yaş çerisi yüzüme **yüz** gözle şehā / dil ü cāndan ḡam-ı hicrūṅ savaşıṅda sürüne (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [yüz,]

bir zāt-ı rahīm ile eger hem-dem olursam / fi'l-ḡāl meni oḡrada **yüz** div-i racīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [yüz,]

rahmetden ıraḡ ister eger miḡnete yavuh / **yüz** şükr göṅḡül şol kerem ü luṭf-ı kerīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 6). [yüz,]

yüz dil ile ḡikāyet ider şol enīs-i dil / derdā bu dili bilmege bir dil bilen ḡanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [yüz,]

yüz ṭarīḡ ilen getürdi berg-i nesrīn araya / ḡaraḡu tā perçemin anıṅ < hem > miyānıñ baḡladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 6). [yüz,]

çekdi sīnemden oḡın dil-ber ü peykān ḡaldı / ger göṅḡül gitti ise **yüz** şükr anḡa kim cān ḡaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [yüz,]

yüz görsedicaḡ görsede **yüz** türlü şafāyı / bī-şübhe vü noḡşān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 4). [yüz,]

her ḡüşede **yüz** nāle vü feryād u fiḡāndur / şol tīr ü kemāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 6). [yüz,]

yüz: Birinin görülegelen veya umulan hoşgörülülüḡüne güvenilerek gösterilen cüret.

yüzüm katında la'lüṅ anḡsa göṅḡlüm n'ola 'ayb olmaz / hevā-yı cām-ı la'lin eylemek faş-ı ḡazān görgeç (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [yüzüm, -üm]

yüz: Yüz, çehre. II (bakışın keskinliğine nazaran) yüzün gül bahçesi gibi oluşuyla özür mahiyetinde.

dün Hidāyet'den o göz almışdı sihr ile cān / şimdi **yüz** luṭf ile ister kim anıṅ göṅḡlin ala (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [yüz,]

yüz: Üst, üzeri, yüzey.

silmēṅ ayaḡı **yüzini** yüzden kim öldürür / āḡir nefes kefende 'abīr ile 'anberüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 6). [yüzini, -i, -n, -i]

yüz-: (deri) Yüzmek.

ten kaydın üzgeç irdi göṅḡl vaşla sen daḡı / ey cān vişālīṅ ister isēṅ **yüz** anıṅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [yüz,]

yüz-: (suda) Yüzmek.

göz yaşındın geče bilmen **yüzüp** ey murḡ-ı seher / bu dengizdin geçüre gör alup arḡaṅa meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [yüzüp, -üp]

göz teg **yüz** ile kim ki diler āšnālīḡı / seyl-āb-ı ḡamda söyle yōri **yüz** anıṅ kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [yüz,]

yüz aḡlīḡ: Yüz aklıḡı, iftihar edilecek, onurlanacak durum.

kızıl kan ile boyansa saru beṅzim ne ḡam ey dil / maṅa ol ikki 'ālemde yaḡīn bil kim yüz aḡlıḡdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [yüz aḡlīḡ, -dur]

Hidāyet itse o şāhid meni şēhīd n'ola / zihī yüz aḡlīḡı kim gidesin şēhādet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [yüz aḡlīḡ, -ı]

yüz bur-: Yüzünü buruşturmak, memnuniyetsiz olmak.

Hidāyet girse seyr içün o nesrīn bir gülistāna / yüzinden ḡonçe yüz burar kızarur gül semen dirler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 66, Beyit 7). [yüz bur-, -ar]

yüz çevir-: Sırt çevirmek, arka dönmek; yüz çevirmek, vazgeçmek.

dün kapuṅdan yüz çevirdi müdde'ī mendin didim / çoḡlaruṅ munda ḡafāsın görmişem bir daḡı sen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [yüz çevir-, -di]

yüz çevür-: Yüzünü (başka) yöne çevirmek. II Gösterdiği ilgiyi ve yakınlığı kesmek.

yüz çevürdüṅ cihānı dutdı zulām / gün dolangaç belī olur aḡşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [yüz çevür-, -dü, -ṅ]

yüz dönder-: Yüz çevirmek, vazgeçmek.

ey uyan şeytān sözine ger selāmet istesēṅ / kūr idüp şeytānı yüz dönder bu zıll-ı rahmete (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [yüz dönder-,]

yüz gör-: Yüz bulmak, ilgi ve yakınlık görmek.

göz yüzün gördi göngül çekdi Hidāyet ғamını / belī her işde ki var yüz göreler yüz görene (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 174, Beyit 5). [yüz gör-, -e, -ler]

yüz görset-: Ortaya çıkmak, belirtmek.

yüz görsedicağ görsede yüz türlü şafâyı / bī-şübhe vü nokşān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 4). [yüz görset-, -icağ]

yüz kez: Pek çok, defalarca.

yüzüm suynı tökdüre her lahzada **yüz kez** / bir ekmek için dünyide her dün u le'ime (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [yüz kez,]

yüz mîng: Yüz bin; pek çok; sayılamayacak kadar çok.

hancaru kim seyr idip şol hūblara sultān yörir / gevdesin terk idüben o gice **yüz mîng** cân yörir (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 63, Beyit 1). [yüz mîng,]

felek dirdüm velī andan hem a'lādur bu ma'niden / ki her burcında **yüz mîng** kevkeb-i iqbāl-i tābāndur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [yüz mîng,]

yüz mîng hezār: Yüz binlerce.

yüz mîng hezār mekr ile al itse ādemī / anı görür ki alına yazdurdı kirdigār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [yüz mîng hezār,]

yüz ol-: Yüz(sayı) olmak. II Defalarca.

zūlfine bende hālī haçan biline anıng / men teg yüz olsa gelmeye bir kılına anıng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [yüz ol-, -sa]

yüz risālesi: Yüz risalesi. II Yüz güzelliğinin aşığa hissettirdiği duygular.

yüzüñg ғamında göngül yüz risāle ger yazsa / Hidāyet'üñg ola meyli o yüz risālesine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [yüz risālesi, -ne-si, -n, -e]

yüz ur-: Bir hedefe ulaşmak için bir yola girmek.

oı gitkeç yüregümden derdüm artar şor neden / yüz urur sağalmağa çün yaradan merhem gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [yüz ur-, -ur]

güneş yüzü şararurdı zi-reşk-i hūsn ü cemāl / yüz urdı çünki puzulmeklige esās-ı emel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 13). [yüz ur-, -dı]

yüzi kara: Utanacak bir durumda bulunmak II Siyah renge sahip olmak, kararmak (sevgilinin siyah saçı).

ey müşk urma lâf hıttadan o zülf ile / düşmez sangâ bu söz yörü git ey **yüzi kara** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [yüzi kara,]

yüzine bahmamak-: Yüzüne bakmamak, bir kimseye kırgınlık duymak, darılmak.

söyler Hidâyet sensizin **baḥman** cihāning **yüzine** / yüzüngden ayrı bülbülem men gözi baḡlu bir kuşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [yüzine baḡ-, -man]

yüzine gül-: "Yüzüne gülmek"; dostluk göstermek, ilgi göstermek, alakalanmak.

göngül güler göricek kaçın ol dil-ārānuḡ / neden ki gülse gerek yüzine yeḡi ayuḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [yüzine gül-, -i, -n, -e-se]

yüzini görme-: Bir araya gelememek, hasret kalmak, uzak kalmak.

burada görmesem devlet yüzini / ne bir kim yüze yüz gördüm yüzini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 4). [yüzini görme-, -se, -m]

yüzlü: Görünümlü; yüz, surat, çehre.

yâ Rab ne bâḡ verdidür ol lâle **yüzlü** kim / gül gördi zülf ü 'ārızını derdüm oldu ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [yüzlü,]

bir dâḡ kim firâḡ-ı ruḡuḡ çekdi sīneme / dözmez o dâḡ-ı ḥasrete ey lâle **yüzlü** daḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [yüzlü,]

yüzüne gül-: Dostluk göstermek, ilgi göstermek, alakalanmak.

dün atlu irdüm yârüme emdür lebüḡ emdür didüm / güldi yüzüme didi kim ey şayru emse gel düş em (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [yüzüne gül-, -üm, -e-üm, -e, -di]

Z

zabt: Zabt etmek. İdâresi altına almak.

bes koyma harâb olmağa eltâf idüp anı / kıl **zabt-ı** vilâyet (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 3, Beyit 8). [zabt-ı, -ı]

za'f: Güçsüzlük, zayıflık.

uça yazar **za'fdan** göge Hidâyet doğrusı / derd eger bu ise geldükçe 'acâyib kuş olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [za'fdan, -dan]

zafer: Zafer, düşmanı yenme, başarma, üstün gelme.

hemîşe tâ nihâl-i feth ü ikbâl / **zafer** bağında ser-sebz ola hoş-hâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 28). [zafer,]

zâhid: Zahit, sofı. Allah'ın buyruklarını yerine getirmekle birlikte şüpheli şeylerden de kaçınan kişi. İl ilim ve imanı tam olarak anlayamamasına rağmen topluma düzen verdiklerini sanan bu kişiler karşında daima âşık vardır. Zahidde olanlar âşıkta yoktur. Bu bakımdan geçinemezler. Zahid aşkı inkar ettiği için bu duruma düşmüştür. Tek emelleri cennete kavuşmaktır. Güzellikleri göremezler. Başklarını sıkır, ıstırap verirler. Riyâkârdırlar.

varmazam uçmağa küyından anung ey **zâhid** / damuya nişe vara kim ki anıng cenneti var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [zâhid,]

nâz-ı 'ışkūngdan Hidâyet ger yanarsa çekmez âh / **zâhidūng** savuğlığındandır ki âh-ı serdi var (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [zâhidūng, -ūng]

dime **zâhid** ki hâkkı görmek olmaz / anı görmağa sende hanı gözler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [zâhid,]

men ki işimdür lebīng devrinde dürd-âşâmlıg / rindim adım **zâhid** oğurlar zihî bed-nâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [zâhid,]

zâhide sersâm söylersem meni 'ayb eylemeng / sivmemek maḥbûb u mey fi'li nedür sersâmlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [zâhide, -e]

tarîk-ı zühddin dün 'ışka **zâhid** / bu bahre gevher-i makşûd içün dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [zâhid,]

şoḥbetūng **zâhid** 'azâb oḥır fakîh / senden andandır girîzân olduğum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [zâhid,]

dön didükçe 'ışkdan **zâhid** Hidâyet hâk bilür / uymazam bâtıl söze ehl-i yakînden dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [zâhid,]

'âşıkdan ider kenâre **zâhid** / bî-'âkl düzelmez uslu ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [zâhid,]

meni didârdan çoḥ da'vet itme mescide **zâhid** / ne keşf olur maḡa bir söyle ol dîvâre baḡmaḡdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [zâhid,]

zâhid ser-i kûyından anıñ gitdi Hidâyet / cennet sarı vardı ne 'aceb oldısa güm-râh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [zâhid,]

men' iderken varmege meyhâneye zâhid gözünğ / gördi mescidden ayağı çekdi vardı baş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [zâhid,]

uymazam sözünğ git ey zâhid / sen teg ola o kim saña uya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [zâhid,]

dime zâhid ol la'lden dış kopar kim / eger dir ise sözünğ alman kulağa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [zâhid,]

men Hidâyet kimi gitmen işigindin zâhid / niçe da'vet kılasın cennet-i a'lânga meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [zâhid,]

zâhid bu şorduğunğ ne kim ol gül-beden hanı / zâhir durur güneş tegi dil-ber gören hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [zâhid,]

isterem men seni geh mescid ü geh şavma'ada / istemez zâhid u adımını koyar her-câyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [zâhid,]

rindâne çü bulmışam şafâyı / men handa vü zâhid riyâyî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 1, Beyit 5). [zâhid,]

zâhidâ: Ey zâhid!. Bkz. zahîd

zâhidâ zühd ü sen Hidâyet ü 'ışk / ki leküm dînüküm ve lîye dîni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [zâhidâ,]

zâhid-i mağrûr: Kibirli zahit; zahit gibi gururlu.

ger zâhir ile yâr Hidâyet'den olur dūr / ey zâhid-i mağrûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 9). [zâhid-i mağrûr,]

zâhir: Görünen, açık, belli olan.

her haçan âb-ı dehen ol dil-ber ağzından düşer / zâhir olur bir şadef kim gevher ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [zâhir,]

her zerrede zâhir durur gün teg cemâli dil-berünğ / Mûsî tecellî nûrını görünğ niçe güftâr imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [zâhir, -durur]

zâhid bu şorduğunğ ne kim ol gül-beden hanı / zâhir durur güneş tegi dil-ber gören hanı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [zâhir, -durur]

çü zâhirdür didüğüm sözde taşdık / ümîd oldur refîküm ola tevfiğ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 3, Beyit 24). [zâhirdür, -dür]

ger zâhir ile yâr Hidâyet'den olur dūr / ey zâhid-i mağrûr (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 9). [zâhir,]

zahm-ı hicr: Ayrılık yarası.

zaḥm-ı hicrīngden gögermiş gözde 'aksi kaçınunğ / görünür şekl-i meh-i nev teg bu baḥr-i Nilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [zaḥm-ı hicr, -iṅ, -den]

zaḥm-ı nihān: Gizli yara.

ağzīngdan isterken öpüş la'liṅ yaşurun dişledīng / gözden kızıl kanım töken zaḥm-ı nihānīngdur senīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [zaḥm-ı nihān, -iṅ, -dur]

za'īf: Zayıf, güçsüz.

za'īf oldı Hidāyet tār-ı zülfiṅ hicrilen şöyle / ki ger mūr üsne minse bir ser-i mūr anı incitmez (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [za'īf,]

zamān: Zaman, vakit, devir, dönem.

koyma ilden cām-ı şahbāyı Hidāyet bir zamān / tā müneccim ictimā' itmiş göre bedr ü hilāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 104, Beyit 7). [zamān,]

bir zamān terlik giyüp ey şūḥ çıḡ ol bağdan / tā ki dāğ dāğ olmasun nāzūk tenīng ol bağdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [zamān,]

her zamān ḥaste dile söyledüğüm söz bu ki yār / ger dile dilūṅi cevrenden anīng gelme dile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [zamān,]

men ol zamān ki olarūṅ şalābetin gördüm / dutuldı eyle kim oldı zebān-ı nāṭıka lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [zamān,]

bir ḥaylī zamān oldı ki göṅlüm nigerāndur / dīdārūṅa cāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 1). [zamān,]

zamān: Kefil olma, kefillik.

la'li didi göṅlūṅ kaçır zülfi didi kim men zamān / baş oyna ey dil cān ile gör kim zamānīngdur senīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [zamān,]

la'li didi göṅlūṅ kaçır zülfi didi kim men zamān / baş oyna ey dil cān ile gör kim zamānīngdur senīng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [zamānīngdur, -iṅ, -dur]

zanbak: Zambak. II Yüz (beyaz, güzel ve zarif özellikleri ile)

derlegeç her dūr kim ol zambakdan ey gül-ruḡ damar / şanasīng bir tūtīdür kim şeker ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [zambakdan, -dan]

zann: Zan, sanma, sanı.

her şeyde ki var gözine ol çihre 'ıyāndur / çıḡ zann u gümāndan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 2, Beyit 10). [zann,]

zār: Ağlayan, inleyen; zayıf.

didim ki kaygımı kayır yoḥ ise **zār** ölürem / didi görüng ki meni öldügile kayırdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [zār,]

zarar: Zarar.

çün öldüğümīng fāyidesi yoḥ **zararınca** / es bād-ı fenā ḥāk-i vücūdım 'adem eyle (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [zararınca, -ınca]

zāt: Zāt, sıfatları olan varlıktır.

yaḥşılığ it luṭf u kerem pīşe kıl / gör ne 'aceb **zātsın** endīşe kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 48). [zātsın, -sın]

zāt-ı rahīm: Koruyan, esirgeyen.

bir **zāt-ı rahīm** ile eger hem-dem olursam / fi'l-ḥāl meni oğrada yüz div-i racīme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [zāt-ı rahīm,]

zāt-ı şerīf: Şerefli kişi, soylu kimse.

ten idi 'ālem ü cān **zāt-ı şerīfi** ne diyem / ki ne Türkin koyuban bütti cān oldu revān (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [zāt-ı şerīf, -i]

zāt-ı yektā: Tek, eşsiz, benzersiz zat.

ol ki ḥüsn içre **zāt-ı yektādur** / 'aql anuṅ 'ışkı ile şeydādur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [zāt-ı yektā, -dur]

zāyi: Kaybolan, kayıp, yitik.

her kim ki anıṅ zikrile evkāṭ geçürmez / bī-çäre günin **zāyi** u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [zāyi,]

zāyi' ol-: Zıyan olmak, yok olmak, heder olmak.

ey göṅül her oḥı kim çekse saṅga ol kaşı yay / koyma kim zāyi' ola beslegil öz cānuṅ içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [zāyi' ol-, -a]

zebān eyle-: Söylemek.

tā hezār engiz ilen gül vaşfın ider bülbüle / özini süsen niçe gör veh zebān eyler yana (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [zebān eyle-, -r]

zebān-ı nātıka: Konuşan dil.

men ol zamān ki olarūṅ ṣalābetin gördüm / dutuldı eyle kim oldı **zebān-ı nāṭıka** lāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 20). [zebān-ı nāṭıka,]

zebūn: Güçsüz, zayıf.

yandurdı cevr ile yana gerdün-ı dün meni / ancaḥ meger bu devrde gördi **zebūn** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [zebūn,]

zehr: Zehir. II Aşığın gamı, sabrı, çektiği acılar ve kahrılar.

niçe her sözüṅ raḳībā tır ü ḥancerdür maṅa / **zehr** eger içsem anuṅ yādı ile şekkerdür maṅa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [zehr,]

zehr-i ḡam: Gam zehri.

ol lebi nūṣ ki men nūṣ iderem zehr-i ḡamın / nūṣ dir men alıcaḡ bāde çün nūṣ iline (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [zehr-i ḡam, -ın]

zehr-i hicrān: Ayrılık zehri.

yandı baḡrım ḥvān-ı vaşlından bu göṅlüm kısmeti / **zehr-i hicrān** ile ey gerdün yiter mesmūm kıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [zehr-i hicrān,]

zekan: Çene.

tā Hidāyet **zeḡanınḡda** kara ḡālūṅ gördi / kıldı taḥḳıḳ rivāyatını Yūsuf la ṣehiṅḡ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 6). [zeḡanınḡda, -inḡ, -da]

zekāt-ı ḡüsn: Güzelliḡinin zekātı.

zekāt-ı ḡüsn virgil men gedāya / biraz buse ki olduṅ ḡüsn ile bay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [zekāt-ı ḡüsn,]

zemen: Afet, bela, musibet.

açanda söz içinde o şīrīn-dehān dehen / nāmūs u 'ār eri olur der-zemān **zemen** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [zemen,]

zenaḥ: Çene. II Çene çukuru; kuyu; zindan. (ortasındaki çukurluk söz konusu edilerek aşışın gönlünün bir suçlu gibi düşüp sevgilinin saçlarıyla zincirlenip halinden memnun olması bağlamında).

zenaḥı çāhına cān koydı göṅül dānesini / adı andan berüden çāh-ı zenaḥdān kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [zenaḥı, -ı]

zenbūr: Arı.

şol şeker yanında tā acılığı fâş olmaya / kuyılar kazdı girüp **zenbūr** şânın bağladı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [zenbūr,]

zencîr: Zincir. II Sevgilinin saç. (şekil ve örgü nedeniyle).

tā bir nazar ol zülf çü **zencîrîngi** gördüm / bildüm bu selâsil dil-i dīvâne içündür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [zencîrîngi, -îng, -i]

zencîre çek-: Zincirlemek. II Gam; Sevgilinin saçının aşığı bağlaması (gam uzun olduğu ve sonu gelmediği için; saç ise zincire benzeyiş yönüyle).

eger zencîre çekdürse meni sen teg kara zülfi / n'ola her hânda kim vardur çekerler şîri zencîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [zencîre çek-, -er, -ler]

zencîre düş-: Zinirlenmek. II Gam; Sevgilinin saçının aşığı bağlaması (gam uzun olduğu ve sonu gelmediği için; saç ise zincire benzeyiş yönüyle).

zülfünge bağlanmadın umardum uşlana göngül / tā kim ol zencîre düşdi ol delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [zencîre düş-, -di]

zencîr-i zülf: Saçın zinciri. II Sevgilinin (zincir gibi aşığı kendine tutsak eden)saçları; örgüsü.

zencîr-i zülfinden dutup çekdim men-i âşüfteden / ağıyar kaşd itgeç didi dimenġ anga dīvānedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [zencîr-i zülf, -i, -n, -den]

zencîr-i zülfüng 'aksini gözden gidermez hîç dil / hoş haşîr çekmiş doğrusı deryâ-yı 'ummân üstine (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [zencîr-i zülf, -ü, -ng]

zengibâr: Karalar memleketi, Sudan.(Anadoluya ile tezat içinde).

yüzüng kim ol selâsil-i pür-çîne gizlüdür / bir Rümîdür ki kalmış ola **Zengibârda** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [zengibârda, -da]

zer: Altın.

dünyâ vü **zer** ü sîmine aldanma Hidâyet / maţlûbungı bulgil (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Müstezad 1, Beyit 11). [zer,]

zer: Altın. II Aşığın yüzü.

yâkûtınġ güher saçışın angıcağ gözüm / la'l ile **zer** kimi yüzümi dem-be-dem bezer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [zer,]

dür dişüng ü 'akîk lebüngden cüdâ niçe / **zer** teg yüzümde mevc ura yâkût-ı aḡmerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [zer,]

yaşlu yüzüme gülme Hidayet ki bu durur / 'ışkında ḡaşıl eyledüğüm sîm ile **zerüm** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 119, Beyit 7). [zerüm, -üm]

'aks ile düşüpdür benim ile felek işi / men sîmi **zer** üsne tökerem ol zeri sîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [zer,]

zer: Altın. II Gözyaşı.

'aks ile düşüpdür benim ile felek işi / men sîmi zer üsne tökerem ol **zeri** sîme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [zeri, -i]

'ağs ile bildürür saḡa yüz üzre yaşımı / bu sîm şafḡası ki daḡılmış yüzinde **zer** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [zer,]

zer-çihre: Sarı yüzlü II Solgun, hasta beniz.

zer-çihrede ger dîde yaşım sîmi yörüdür / yüzüḡden ıraḡ ey büt-i gül-çihre yörü dur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [zer-çihrede, -de]

zer-ger: Kuyumcu.

yüz ile **zer-ger** oldum u şarrāf-ı 'ayn ile / ey şüh kıldı hicr-i ruḡuḡ zū-fünün meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [zer-ger,]

zer-i nāb: Saf altın. II Yüz, çehre.

yākūtüḡ iştıyākı içün niçe tökeler / la'l ü dür ü güherni zer-i nāba gözlerüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 122, Beyit 7). [zer-i nāb, -a]

zerre: Çok küçük parçacık, zerre.

her **zerrede** zāhir durur gün teg cemālî dil-berüḡ / Müsî tecellî nūrını görüḡ niçe güftār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [zerrede, -de]

kıldı tecellî gün yüzi her **zerrede** şol dil-berüḡ / oldı Hidāyet mahv çün her zerreye miḡdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [zerrede, -de]

kıldı tecellî gün yüzi her zerrede şol dil-berüḡ / oldı Hidāyet mahv çün her **zerreye** miḡdār imiş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [zerreye, -y, -e]

topraḡ olursa ger tenüm şehd-i lebiḡçün ey gülüm / her **zerrem** ola bir çibin ol şeker üstinde üşem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [zerrem, -m]

güneşde olur **zerre** ammā bulunmaz / yüzinde gözetdükçe her-çend ağzın (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [zerre,]

zerre tegdür didim ağzın kanımı tökdi yire / yoḡsa ey dil gözi kan tökmez anuḡ teg bir yire (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [zerre,]

sen kim ü adını anuḡ adamek / **zerre** kim ü gün şıfatın söylemek (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 2, Beyit 9). [zerre,]

zerrece: Çok küçük.

ağzından istedüm ki tapam **zerrece** nişân / didi ki şor ol istedügüng hiç tapılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [zerrece,]

göngül tā mihr ile bahtı meh-i ruhsārīnga bi'llāh / gözine **zerrece** ilmez felekning günle ayı ni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [zerrece,]

zerre-i mihr-i duraḥşān: Parlak güneşin zerresi.

şubḥ-ı devlet t̄ālī' aldı maşrıḳ-ı ikbālden / **zerre-i mihr-i duraḥşān** vaşlına şād eyledi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [zerre-i mihr-i duraḥşān,]

zer-varak: Altın yaprak. II Aşığın yüzü; sonbahar yaprağı.

dür-dānedür ki **zer-varak** üstinde dağılır / yā yüzüm üsne dīdelerimdin yügürdi su (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [zer-varak,]

zevāl: Güneşin tam tepede bulunma hali. Bu andan itibaren gölge uzamaya ve güneş batmaya yüz tutar.

yalguz raḳībi baḥma başımda **zevāl** kim / gözden yüzün yaşurdi o gün bu zevāle gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [zevāl,]

yalguz raḳībi baḥma başımda zevāl kim / gözden yüzün yaşurdi o gün bu **zevāle** gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [zevāle, -e]

zevāle dön-: İyi bir durumdan kötü duruma dönme.

każā-yı ḥükm-i ilāhī irişdi peyk-i ecel / getürdi nāme-i ḥasret **zevāle döndi** kemāl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 15). [zevāle dön-, -di-e]

zevk: Zevk, eğlence.

ol ola er ki gelse kılıçla cüdā günü / özine ol günü bile **zevk** ü şafā günü (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [zevk,]

gel içgil **zevk** ilen devlet ayağı / bu devletden bizi çekme a yağı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Mesnevi 4, Beyit 6). [zevk,]

zevraḳ: Sandal, kayık.

fānī cihānda şun maṅga **zevraḳ** ki ḥātırım / bu baḥr-ı ḡamdan ol gemi ilen kılur güzār (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [zevraḳ,]

ne serḥoşlardur ol gözler yüzünglen kaşlaruṅlan kim / güle karşı çekerler mi hemīşe ikki **zevraḳdan** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [zevraḳdan, -dan]

zi-'anādil: Bülbüller. Bkz. bülbül

şimdi ki çeker nâle gülistânda 'anâdil / gel bâde-i gül-gün çek ü kırtul **zi-'anâdil** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [zi-'anâdil,]

zibâ: Süslü; güzel.

yitmeye ol lebe her niçe ki **zibâ** ise hâl / olmaya la'l kimi kıymeti hergiz şibhîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [zibâ,]

ruh-ı meh-peykerüñg tarfin dutupdur hâl inġen **zibâ** / felek ġurşîdi mât olmış gözünġ bir niçe beydaġdan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [zibâ,]

şehâ **zibâ** cemâlünġdin yaman gözler ıraġ olsun / felek ġandîline şem'-i ruġunġ çeşm ü çerâġ olsun (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [zibâ,]

zi-ferd-i şamed: Birliġin sahibi Allah.

göñġl didi bu meded istegil **zi-ferd-i şamed** / ġulaġım anda ki bir ün gele zi-mülk-i ebed (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [zi-ferd-i şamed,]

zihî: Ne güzel, ne hoş.

seyl-i sirişkim ile yağış kıldı mâcerâ / utanmadı o ġatre dengizden **zihî** ġayâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [zihî,]

men ol tirkeşden ey Türk-i ġıta bir oġa-em ġâni' / sen artuġ luġ eger kılsañg **zihî** baġt u **zihî** tîli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [zihî,]

men ol tirkeşden ey Türk-i ġıta bir oġa-em ġâni' / sen artuġ luġ eger kılsañg **zihî** baġt u **zihî** tîli' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [zihî,]

yüzünġ görmek didim dün ġün ki nâgeh ma'nî görsetdüñg / ne şüret bu ne ma'nîdür ta'âla'llâh **zihî** şâni' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [zihî,]

men ki işimdür lebîng devrinde dürd-âşâmlıġ / rindim adım zâhid oġurlar **zihî** bed-nâmlıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [zihî,]

şormek isterken lebünġ öldi Hidâyet derd ile / leblerîngden almadı kâmi **zihî** nâ-kâmlıġ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [zihî,]

Hidâyet itse o şâhid meni şehîd n'ola / **zihî** yüz aġlıġı kim gidesin şehâdet ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [zihî,]

kim anda tekye kılursın **zihî** ġurûr u ġayâl / bu ivde niçe ki oldum esîr-i miġnet idüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 8). [zihî,]

zihî taşavvur-ı bâtıl **zihî** ġayâl-i muġâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 23). [zihî,]

zihî taşavvur-ı bâtıl **zihî** ġayâl-i muġâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 23). [zihî,]

zi-ġuftegân-ı lahed: Kabrin yatıp uyuyan sahibi.

bir ün ġulaġıma geldi **zi-ġuftegân-ı lahed** / ki ey fakîr-i ġâķîr olmagil perîşân-ġâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 5). [zi-ġuftegân-ı lahed,]

zıkr: Zikir, anma, adını söyleme.

her kim ki anıñ **zıkrile** evkât geçürmez / bî-çäre günin zâyî' u 'ömrin telef eyler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [zıkrile, -ile]

ger Hidāyet dīdeden dūr oldı ammā her nefes / şanma ol leb **zıkrî** ey sīmīn-ber ağzından düşer (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [zıkrî, -i]

hatt u hālî **zıkrin** onuñ koyma ağzıñdan müdām / ger müsülmānsın Hidāyet terk-i Qur'ān eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [zıkrin, -i, -n]

zıll-ı rahmet: Rahmet gölgesi II Allah'ın rahmeti, esirgemesi, acıması.

ey uyan şeytān sözine ger selāmet isteseñ / kūr idüp şeytānı yüz dönder bu **zıll-ı rahmete** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [zıll-ı rahmet, -e]

zi-mülk-i ebed: Ebedî mülk sahibi.

göñül didi bu meded istegil zi-ferd-i şamed / kulağım anda ki bir ün gele **zi-mülk-i ebed** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 4). [zi-mülk-i ebed,]

zinhār: Sakın, asla.

ayağına itiniñ başuñı çoñ şalma rakīb / olma **zinhār** özünğden ulu ilen güstāh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [zinhār,]

zi-reşk-i hüsn: Güzelliğın kıskandıran sahibi.

güneş yüzi şararurdı **zi-reşk-i hüsn** ü cemāl / yüz urdı çünki puzulmeklige esās-ı emel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 13). [zi-reşk-i hüsn,]

ziyān: Zarar; kayıp; hasar.

al Hidāyet'den dil ü cān şat o zülfüñ bir kıln / çek **ziyān** kılğıl bu sūdāyı sen ol kallāş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [ziyān,]

zū-fünūn: İlimler sahibi.

yüz ile zer-ger oldum u şarrāf-ı 'ayn ile / ey şūh kıldı hicr-i ruḥuñ **zū-fünūn** meni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [zū-fünūn,]

zühd: Kendini ibadete verme.

zāhidā **zühd** ü sen Hidāyet ü 'ışk / ki leküm dīnüküm ve līye dīni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [zühd,]

Hidāyet men'-i zāhid itme kim ḥaḳ / sañga **zühd** aña cām-ı bāde virdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [zühd,]

zuhûr: Ortaya çıkma, görünme.

hemîşe burc-ı devletden tûlû'-ı mâh-ı ikbâlîng / müdâmî evc-i himmetden **zuhûrî** sa'd yulduzîng (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [zuhûrî, -ı]

zuhûr id-: Ortaya çıkmak, görünmek.

kaşın dutup yüzün n'ola yâr eylese 'ıyân / çün kim güneş zuhûr idicek ay olur nihân (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [zuhûr id-, -icek]

zulâm: Zulûmler.

yüz çevürdüng cihânı dutdı **zulâm** / gün dolangaç belî olur aḥşam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [zulâm,]

zülf: Yüzün iki cihetinden sarkan saç. || Perişan, düzensiz, dağınık, uzun durumlarıyla aşîğın aklını başından alır, perişan eder.Ondaki koku bazen kendinde mevcuttur, bazen da dışarıdan gelir.Misk ve anber bile sevgilinin saçı kadar güzel kokamaz. Rüzgar bu kokuyu alıp aşîğâ götürür. Rengi daima siyahtır.Aşîğâ tuzak tutar.

ey müşk urma lâf hıttâdan o **zülf** ile / düşmez sanğa bu söz yörü git ey yüzi kâra (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [zülf,]

boyı sözünü söyleme **zülfî** teg ey göngül / sen kimsin ü kim itdi digil bu sözi sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [zülfî, -i]

düşde gördüm **zülfüngî** düşdüm cüdâ senden belî / rûşen oldu kim bu eyyâm-ı zalâletdür manğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [zülfüngî, -üng, -i]

boy çekdi **zülf** 'ârızî tâ virdi tâb anğa / reyḥân gögerdi tâb virüp âftâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [zülf,]

zülfüngni şalma yüzüñge kılma günüm kâra / kim virmez ay ışıg düşer olsa seḥâb anğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [zülfüngni, -üñg, -ni]

zülfüñni çîn didim manğa diding ḥaṭâ dime / doğrusı demek olmaz imiş hîç çın sanğa (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [zülfüñni, -üñg, -ni]

zülf arasında yaşur yüzüñni tökkeç dîde âb / kim yağış yağsa yaşunur bulut içre âftâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [zülf,]

zülfden yüzün görüp bî-hûş olursa dil n'ola / kim ki dün kıtsa seḥer-geh gâlib olur anğa ḥvâb (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [zülfden, -den]

bulmegeç ağzıñgı yüzüñgle varur ol **zülf**e dil / gündüz ile çün anı bulmaz bu ğam-gîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [zülf, -e]

'ârızıñgda ikki yandan halkalandı **zülfüñgiz** / bir günü aldı araya ey büt-i çîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [zülfüñgiz, -üñgiz]

cân gitti 'ışkı ile vü baş oldu pây-mâl / **zülfine** il uzatsam ider kim iling gider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [zülfine, -i, -n, -e]

la'lüñg diyicah büse dutar **zülfüñgi** göñglüm / ol va'deye niçün ki uzun yaş gerekdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [zülfüñgi, -üñg, -i]

zülf yüzüñglen muķābil olsa düñdür kim diyer / gice güñdüzlen ber-ā-ber olıcaķ nev-rüz olur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [zülf,]

tā bir nazar ol **zülf** çü zencīrīñgi gördüm / bildüm bu selāsil dil-i dīvāne içüñdür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [zülf,]

dutdı **zülfüñg** ger delü göñglüm didim n'oldı didi / niçe öz işin duyup adın delü koymış durur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [zülfüñg, -üñg]

zülfī 'aksi dil-berīñg çeşmümde müşk-i südedür / müşk-i Çīn ger kuruluşda varısa bu sudadur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [zülfī, -i]

zülfüñg ki dem-be-dem deger ol gül yangağlara / artuğlıgıla cānlara ger dir isēñg deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [zülfüñg, -üñg]

yā Rab ne bāğ verdidür ol lāle yüzlü kim / gül gördi **zülf** ü 'arızını derdüm oldı ter (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [zülf,]

ķara **zülfüñg** ki deger la'line her laħza anıñ / ne sıfāt ile kılam vaşfını kim cāna deger (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [zülfüñg, -üñg]

şehd-i la'lüñgden şehā dadmış meger hālūñg ki **zülf** / diz çöküp giymiş ķara hūsñing katında dād ider (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [zülf,]

ħaṭıñg reyħān u **zülfing** müşk-i Çīn'dür / ne kim dirler sening vaşfingda çıñdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 46, Beyit 1). [zülfing, -ing]

ķaddüñgde gözüm **zülfing** tā gördi dolanmış / ilan gör özin dir ki niçe 'ar'ara şarar (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [zülfing, -ing, -i]

şanma ey fitne ki **zülf** ile ruħuñg görmeyeli / dile süñbül yörenür yā göze süsen görünür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [zülf,]

görüñse bāğbān **zülf** ü ruħıñgıñ / gül ü reyħānı derdüm yolacağdur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [zülf,]

āh eylegeç yüzinden anıñ **zülf**ı dağılır / bāğda belī nesīm esicek gül tiz açılır (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [zülf, -i]

dalaşursa n'ola **zülfüñgle** lebüñgçün göñglüm / anı 'ayb eyleme kim eyleye cān üsne dalaş (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [zülfüñgle, -üñg, -le]

iki **zülfüñg** arasından ṭulū' itçek yüzüñg mihri / karāñgu gice içide şanasıñg ay olur ṭālī' (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [zülfüñg, -üñg]

görsedüp yüz aldı dil ṭavķ itti cān boynına **zülf** / bu şabūhīdür didi sañga vü ol aħşamlıg (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [zülf,]

zülfine bende hālī ḥačan biline anıñ / men teg yüz olsa gelmeye bir kılına anıñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [zülfine, -i, -n, -e]

la'li didi göñglüñg kaçar **zülf**ı didi kim men zamān / baş oyna ey dil cān ile gör kim zamāñingdur sening (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [zülf, -i]

ne mübârek karasın bâğ-ı ruhında ey **zûlf** / ki hamu lâle vü berg-i güledür tekye-gehiñ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [zûlf,]

ruh u **zûlfüñg** vişâli 'uşşâka / milket-i Rüm u taht-ı Çîn'den yig (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 93, Beyit 6). [zûlfüñg, -üñg]

yüzüñgden ayru benim derd ü âh u gam-gînlik / işim şikestelik ol **zûlf** kimi miskînlik (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [zûlf,]

'ayn oldı gözüñg kıddüñg elif kıl kara **zûlfüñg** / bu vech ile her kim seni gördi didi 'âkıl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [zûlfüñg, -üñg]

gördi âşüfte Hidâyet'i bürüp **zûlfin** didi / umma ey Mecnûn seningçün fikr-i zencîr eyleyem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [zûlfin, -i, -n]

zûlfüñge bağlanmadın umardum uşlana göñgöl / tâ kim ol zencîre düşdi ol delüden il yudum (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [zûlfüñge, -üñg, -e]

ey şoran kim **zûlf** ü kıddi vâlihi sen doğru di / egrilik yaşşı degül men doğrusından dönmezem (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [zûlf,]

câm-ı lebin şunanda sanga yâr **zûlfi** teg / baş ile il uzat Hidâyet revân bu gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [zûlfi, -i]

zûlfin görüp ne âh ki çekdümse bilmedi / bilinmeye kara gicelerde belî tütün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [zûlfin, -i, -n]

zûlfingi gider çihreden ay yüzüñgi görset / ey şem'-i murâdum bu kara gicede bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [zûlfingi, -ing, -i]

cân ile göñgöl her biri bir yanına düşdi / yüz üsne dü **zûlfüñg** düşeli her biri bir yan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [zûlfüñg, -üñg]

yüzi ayımdur Hidâyet **zûlfi** ilim hâk bilür / ayım aydan yig olur geldükçe ilim ilden (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [zûlfi, -i]

digeç ki melûlem gideli **zûlfi** ilimdin / men dağı perişânem idür ol sebep içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [zûlfi, -i]

görgeç yüzi aldı dil idür **zûlfüme** vir cân / gündüz munı şayd itdi anı koydı şeb içün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [zûlfüme, -üm, -e]

göñgöl **zûlf** ü ruñğundan doydı dün gün / ki yüzüñg katnadur ey ay dün gün (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [zûlf,]

kıddüñgdür elif lâm-elif ol **zûlf** ü ağız / bu vech ile görgeç seni cânâ direm Allâh (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [zûlf,]

luţf idüp **zûlfingni** ol ruşâreler üstin gider / nişe kim nev-rüz olan günler bulutlu olmaya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [zûlfingni, -ing, -ni]

zûlfingi şalma yüzüñge günim dün eyleme / işğ virürken od dolaşup tütün eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [zûlfingi, -ing, -i]

al Hidâyet'den dil ü cân şat o **zûlfüñg** bir kılın / çek ziyân kılğil bu sūdâyı sen ol kıllâş ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [zûlfüñg, -üñg]

digeç kim bende düştü **zülüm** için / didim ey pâdişâh-ı hüsn-bende (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [zülüm, -üm]

tâb-ı hüsnüñgle dil o **zülfe** varur / şem' yahup gider karanğuya (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [zülfe, -e]

bir kıl Hidâyet eylesem ol **zülfd**en tırâş / taḥsîn ide tırâş kılanlar tırâşıma (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [zülfd, -den]

bili ḥayâle yetmek diler o **zülfe** rakîb / bu ince fikr ile müşkil ger ol yeterse ile (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [zülfe, -e]

niçe anğâ söz içre Hidâyet ruḥ u **zülfüñg** / k'anunğla ne ağ dine bilür kimse ne kara (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [zülfüñg, -üñg]

göz kılmasa **zülfüñgden** o ruḥsâre nezâre / gamdan gögerüp yaşı azalursa ne çâre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [zülfüñgden, -üñg, -den]

eger zencîre çekdürse meni sen teg kara **zülfi** / n'ola her ḥanda kim vardur çekerler şîri zencîre (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [zülfi, -i]

lâf urduğıcün sünbül o **zülfi** ile çemende / şaldı tepük altına şabâ ca'dını yoldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [zülfi,]

yüzi hevesinden göñgöl aşıldı o **zülfe** / ısınmadı odına tütünine boğuldu (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [zülfe, -e]

ger düşde göñgöl **zülfüñg** ucın dutdîsa n'oldı / çoḥ olma perişân şanemâ olası oldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [zülfüñg, -üñg]

yüzini görsedüp yana gizledi **zülfi** ile / od şaldı cânâ gitdi gözümde tütün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [zülfi,]

dün atlananda **zülfini** görsetdi aldı dil / cân virürem olursa bu gün daḥı dün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [zülfini, -i, -n, -i]

açdum didi şabâ kara **zülfiñg** düğünlerin / göñglimde kaldı sözleri onunğ düğün kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [zülfiñg, -iñg]

ördüğü **zülfi** ayağına dolaşursa ne 'aceb / dolaşur her kişiniñ ayağına öz 'ameli (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [zülfi,]

ol kad u **zülfi** ü ağız naḥşına tâ baḥmadı dil / mekteb-i 'ışkda fehm eylemedi naḥş elemi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [zülfi,]

ḳayd eyledi her ḥalkada ming cân u göñgüller / meşşâta-i şun' anda ki **zülfini** örürdi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [zülfini, -i, -n, -i]

mu'aṭṭar kıldı hoş-büydan meşâm-ı cân u dil esgeç / meger **zülfiñgden** almışdur şabâ ey yüzi ay ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [zülfiñgden, -iñg, -den]

ḳulağına göñgöl ḥâlin diyer **zülfi** / göziñg kim niçe maḥremdür bu ger ay (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [zülfi,]

zülfiñgi görgeç n'ola ḳapsa lebîñgden büse dil / kim karanğ u gice olğaç oğriniñgdir fırsatı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [zülfiñgi, -iñg, -i]

zülfden görmedüm ol hüsni cihân-ârâyı / müşkil ola bulut olan gice görmek ayı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [zülfden, -den]

maṅga öğretmeṅiz ol küyda cân şatmegi kim / **zülfi** sevdâsıyla çoḡdan olubam sevdâyı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [zülfi, -i]

yüzi rûhu'llâh u **zülfi** siyehîdür Mûsî / kaşı Zü'n-nün u kara gözleri Veyse'l-Karenî (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [zülfi, -i]

dutdı **zülfi** yüzi devrin göricek bes dutalar / halk bâḡına girüp öz başına gül direni (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [zülfi, -i]

kaçdı senden göṅgöl ol **zülfi** görüp şongı maṅga / ḡuşşa vü miḡnet ü endüh-ı firāvân kaldı (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [zülfi, -i]

ey ruh u **zülfiṅ** gül ü sünbül kimi / çizgineyüm başuṅga kâkül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [zülfiṅ, -iṅ]

yüzüṅle **zülfiṅ** için ey meh-i hümayün-fâl / bu gice fikr ider idim ki geçdi mâh u sâl (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 1). [zülfiṅ, -üṅ]

zülfeyn: İki zülûf.

zülfeyni aldı göṅglümi ey düstlar meded / kim gördi bir delü ikki zencîre mübtelâ (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [zülfeyni, -i]

var göṅgöl **zülfeyni** saru yüzi envâr eyle kim / hoşdur uzaḡ yolları varmaḡ ay aydın giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [zülfeyni, -i]

cân u dil ol 'ârız u **zülfeyn** için / birisi Rûm içre biri Çîn'dedür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [zülfeyn,]

ḡaddi üstinde **zülfeyni** şanasıṅ / yuva bir servde dutmış iki dal (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [zülfeyni, -i]

dolaşdı ördüḡi **zülfeyne** teg ayaḡa 'amel / ḡazâ çü var idi kim ḡaşr-ı 'ömr tapa ḡalel (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Muhammes 1, Beyit 14). [zülfeyne, -e]

zülfi 'anber-bâr: Amber kokulu saç.

eyleme pinhân yüzüṅi **zülfi 'anber-bâr** ilen / yana men âşüfte'i bî-dîn ü imân eyleme (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [zülfi 'anber-bâr,]

zülfi dâl: Zülfü dal (harfine benzeyen sevgili.)

ey dil gel ol kadi elif ü **zülfi dâla** gör / baḡr-i muḡîṭ-ı 'ışkına ḡavş ile dala gör (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [zülfi dâl, -a]

zülfi dil-bend: Gönül bağlayan saçlar.

titredür cân riştesi cismümde her geh daṅṅ yili / **zülfi dil-bendingni** ey serv-i semen-ber tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [zülfi dil-bend, -iṅ, -ni]

zülf-i mu'anber: Amber kokulu saç.

tâ yüzüñde bād şol **zülf-i mu'anber** tipredür / berg-i nesrîn üzre şağın sünbül-i ter tipredür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [zülf-i mu'anber,]

yüzüñ verdimdür ol **zülf-i mu'anber** sünbülüm bi'llâh / görüp ol verd ü sünbülñi revân cân u göñgöl virdüm (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [zülf-i mu'anber,]

zülf-i müşkîn: Misk kokulu saç.

ey ki gündüzdür yañgağün **zülf-i müşkîn** giceler / gel ki uymadı firâkuñdan bu miskîn giceler (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [zülf-i müşkîn,]

dañ yilinden her haçan ol **zülf-i müşkîn** dağılur / cümle-i etrâfa 'ıtr-ı nâfe-i Çin dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [zülf-i müşkîn,]

sünbül-i ter gölgesinde yaşunur gül yaprağı / 'arızuñda her haçan ol **zülf-i müşkîn** dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [zülf-i müşkîn,]

halk arasında be-ğâyet bî-dil u dîn olmışam / **zülf-i müşkîn**î gamından gör ne miskîn olmışam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [zülf-i müşkîn, -i]

dilerem şol dü **zülf-i müşkîn**î / k'andan alur hotende müşk ini (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [zülf-i müşkîn, -i]

zülf-i perîşân: Sevgilinin dağınık saçı.

zülf-i perîşânî perîşânıyam / herze yire nişe perîşân olam (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 129, Beyit 5). [zülf-i perîşân, -ı]

tâ benefşe ne didi **zülf-i perîşân**î için / k'engsedden çekdi dilin dest-i kazâ anıñ için (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [zülf-i perîşân, -ing]

her kimsene bir arada yir dutdı Hidâyet / göñlüm benim ol **zülf-i perîşân** arasında (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [zülf-i perîşân,]

zülf-i pür-ham: Sevgilinin çok kıvrık saçı.

dañ yili kim esende yitürürdi bu meni / ol **zülf-i pür-ham** içre niçükdür esen midür (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [zülf-i pür-ham,]

zülf-i pür-zi-tâb: Çok kıvrımlı saç.

delü göñlüm ki 'ışk oynar o **zülf-i pür-zi-tâb** ilen / haţâ yolın şorar gerçi gider râh-ı şavâb ilen (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [zülf-i pür-zi-tâb,]

zülf-i şân: Sevgilinin saçının şanı.

doğru gün olsa düz n'ola ol **zülf-i şândur** / kim doğrulur haçan ki yiter inine ilan (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [zülf-i şân, -dur]

zülf-i siyāh: Sevgilinin siyah saçı.

dutdî yüzüñg devrini **zülf-i siyāh** / şorma niçe devr-i teselsül kimi (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [zülf-i siyāh,]

zülf-i siyeh: Sevgilinin siyah saçı.

şol **zülf-i siyeh** remzini göñglüm duyar ancañ / Leylî işini duymaya hîç kimse çü Mecnûn (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [zülf-i siyeh,]

zü'l-fikār: Hz. Ali'nin kılıcı.

şāh-ı Necef 'ināyeti ile Hidāyet'üñg / her sözidür havārici kesmağda **zü'l-fikār** (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 54, Beyit 7). [zü'l-fikār,]

zulm: Zulüm, eziyet, haksızlık.

cevri azından dil ü cān ey Hidāyet kaçdılar / **zulm** olan yırde belî dervîş ü miskîn dağılur (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [zulm,]

zulm ol-: Haksızlık yapılmak, zulüm edilmek.

kesme cāndan gam u derdüñgni ... / mülk vîrān ola **zulm olsa** işi pâdişehing (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [zulm ol-, -sa]

zulmet: Karanlık. II Ölümsüzlük suyunun içinde bulunduğu inanılan Zulumat ülkesi.

zulmet içinde çıharsa āb-ı hayvān yoñ 'aceb / bu 'acāyibdür ki zulmet āb-ı hayvāndan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [zulmet,]

zulmet: Karanlık II Sıkıntı, dert.

zulmet içinde çıharsa āb-ı hayvān yoñ 'aceb / bu 'acāyibdür ki **zulmet** āb-ı hayvāndan çıha (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [zulmet,]

zümürred: Zümrüt. II Şifalı olduğuna inanılan bu taş, Klasik Türk şiirinde yeşil rengiyle tabiat tasvirleri, sevgilinin ayva tüyleri, taht, mühür, yüzük ve kadeh için kullanılmıştır (Kutlar, 2015: 26-27; Yılmaz, 2008: 65-67; Toprak, 2017: 103-106).

her lü'lü' kim düşer bu şebelden **zümürrede** / la'lüñgün āngdurur sañga cüz gam töken güher (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [zümürrede, -e]

ğonçe tıkdürmiş **zümürred** düğme gül-gün göñgele / hoş güler gül teg dirigā tiz üzerler düğmesin (Emir Efsahuddin Hidayetullah Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [zümürred,]

zü'n-nün: Hz. Yunus'un lakabı olup "Balık sahibi" anlamına gelmektedir.

bir vech-i hüsn kim benim apardı  ar rım / Y sufdur  zi h sn ile v   aşları **z 'n-n n** (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [z 'n-n n,]

yüzi rıu'll h u zülfi siyeh d r M s  /  aşı **Z 'n-n n** u  ara gözleri Veyse'l- aren  (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [z 'n-n n,]

z r-ger: Kahraman.

z r-gerler teg dil   c n n hel k itting  şeh  / bağladup bir t ra ilin çekdi  s n k k l ng  (Emir Efsahuddin
Hidayetullah Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [z r-gerler, -ler]

SONUÇ

Hidayet Dîvânî'nın Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü adlı bu çalışma ile klâsik şiirin kuruluş evresindeki gidişata büyük oranda uyan, klâsik üslubu benimseyen, eserinin merkezine aşık-sevgili-rakip üçgenini alarak şiirin malzemesi açısından geleneğin kendisine sunduğu enginlikten büyük ölçüde yararlanan Emîr Efsâhuddîn Hidâyetullâh Bey'in Dîvânî'nın söz varlığı, gerçek ve sanatsal anlamları bakımından incelenmiştir.

Çalışmada bağlamsal sözlük elde edilirken yaptığımız uzun araştırmalar sonunda anlamlandırma sürecini bitirdiğimizde ana hatlarına şiirin; sevgilinin güzellik unsurları; padişahın yüceliği; dünyayı mihnet evi olarak görme; zahit ve müddei eleştirisiyle rindâne tavır; ayrılıktan yakınma; durum ve davranış tasvirleriyle ilişkilendirilen tabiat ve doğa olayları; yiğitlik; vefa; fedakarlık; sevgili karşısında aciziyetlik; rakibin yetersizliği ve yersiz davranışları; tarihi, mitolojik, dini ve sıradan şahıslar; yer adları ve şairin bahsi geçen yerler hakkındaki düşünceleri, hisleri ve bilgi aktarımı; gibi konu dağarcığından oluştuğunu tespit ederken, biz esas olarak eserde yer alan isim, zamir, fiil, bağlaç, tamlama, deyim, atasözü, âyet, hadis, kalıp ifade, yardımcı fiil gibi yapıları, bağlamsal sözlük çalışmalarında gereğince irdelenmeyen ve genellikle sadece temel anlamıyla anlamlandırılması sorununa karşı bağlamdan hareketle anlamdırıp, oluşturulmakta olan bağdaştırmaların bağlamsal yönüne vurgu yaptık. Örneğin, bağlaç, zamir, fiil, isim gibi yapıların anlamları birçok araştırmacı tarafından sadece dil bilimsel işlevi ya da ilk anlamı ile anlamlandırılıp cümledeki işlevine, bağlamda kazandığı anlama ve daha iyi anlaşılabilmesi için gerekli açıklamalara değinmezken, biz çalışmamızda “sen” zamiri ile 27, “a/o” işaret zamiri ile 39 “ol-” fiili ile ilgili 14, “od” ismi ile 8 “kim” bağlacı ile ilgili ise 5 farklı göstergeye yer verdik.

Şiirde mevcut olan her unsurun işlev ve anlam bakımından özenle araştırılıp tespit edilmesi hem olası üslup çalışmaları için çok önemli veriler sağlayacak hem de bağlamsal sözlük rehberliğinde Klâsik şiir okuyucuları için eseri anlamada herhangi bir belirsizlik bırakmamak adına kolaylıklar sunacaktır. Böylece okuyucu, okuduğu metinde hangi söz veya söz grubunun neyi ifade ettiğini bu sayede öğrenmiş olacak ki

bu onun şiiri doğru yorumlama konusunda çok büyük bir önem arz edecektir. Söz konusu sistemin sağladığı diğer bir kolaylık ise sözcüklerin ek ve köklerine ayrılarak anlamlandırılmasıdır. Bu durum dil bilim çalışmalarına da hız kazandıracak ve aynı zamanda sözcüklerin anlamlarının, tarihsel süreçte nasıl bir yol izlediğini gösterecektir.

TEBDİZ projesi kapsamında hazırlanan bu çalışma yukarıda bahsedilen özel amaçların yanında bazı genel amaçlara da hizmet etmeyi hedef belirlemiştir. Öncelikle Hidayet Divânı üzerine yapılacak bundan sonraki çalışmalar için de yardımcı bir kaynak olabilecektir. Bunun yanında hem klâsik Türk edebiyatı bilim dalı hem de disiplinler arası söz konusu şair ile ilgili yapılacak çalışmalara da yol gösterecektir. Tebdiz adı altında yürütülen bu çalışma, klâsik Türk şiirinin anlamlandırılması konusunda yaşanan zorlukları aşmada önemli roller üstlenecektir. Böylece yalnızca söz konusu alanın uzmanları değil, her seviyeden ve alandan okurun ulaşabilmesi için bir veri alanı oluşturulacak ve bu çalışma da bu veri alanına Hidayet Dîvânı özelinde katkıda bulunacaktır. Günümüz okurları tarafınca bu veri alanına ulaşılması, onları 15. yüzyıl şairlerinin sanat, fikir, dil ve edebiyat dünyasıyla tanıştırmak için de iyi bir fırsat olacaktır. Türkiye Türkçesinde kullanılan bazı sözcük, deyim, atasözü ve kalıp ifadelerin 15. yüzyılın dil dünyasında nasıl kullanıldığını ortaya konacak, zaman içerisinde uğradığı değişiklikler ilave araştırmalarla ortaya konabilecektir. Projeye dahil olan eserlerin sözcüklerinin kazandığı anlamlar, bir anlam zenginliğinin ortaya çıkmasını sağlayacak ve muhatabına bunların birbiriyle karşılaştırılması şansını verecektir. Kısaca genelde TEBDİZ projesi, özelde ise bu çalışma, Türk dili ve edebiyatına ve gelecek nesillere başucu kaynak olma gayesine ulaşmayı amaçlamıştır.

Sonuç olarak özetle Hidayet Dîvânı esas alınarak hazırlanan Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük adlı çalışma ile TEBDİZ sayesinde, sisteme kaydedilen metnin sözcükleri her biri ayrı ayrı gösterilip, her sözcüğe metin içinde kullanıldıkları bağlam düşünülerek tek tek anlam verilmiştir. Metnin dizin ve sözlük bağlamından işlevsel olarak çalışılması yaygınlaşmış matbu ve elektronik sözlüklerin yetersizliğini gözler önüne sermiş, bu çalışmalarla sözcüklerin manalarına yenileri eklenmiş, sözlüklerin de hacmi genişlemiştir. Bu amaçla tamamladığımız çalışmamız sonucunda Hidayet

Dîvânı'nın TEBDÎZ projesinin sistemine girilmiş bir metin olarak geniş kitlelere ulaşması umulmaktadır.

KAYNAKÇA

- Ahmed Âsım (2000), *Burhân-ı Kâtî* (haz. M. Öztürk-D. Örs) , Ankara, TDK.Yay.
- Ahmet Vefik Paşa (2000), *Lehçe-i Osmânî* (haz: R. Toparlı), Ankara, TDK Yay
- Ahterî, Mustafa bin Şemseddin (1310 [1892]), *Ahterî-i Kebîr*, İstanbul, 2 C.
- Aksan, D. (2000), *Türkçenin Sözcük Bilimi* [Türk Dilinin Sözcükbilimiyle İlgili Gözlemler, Saptamalar], Ankara, Engin Yay.
- Aksoy, Ö. A. (1995), *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü*, 2 C., İstanbul, İnkılap Kitabevi.
- Aksoyak, İ. H. (1995), “*Divan Şiirinde Okçuluk Terimleri*”, *Türklük Bilimi Araştırmaları*, S. I, s. 81-94.
- And, M. (1993), *16. Yüzyılda İstanbul [Kent-Saray-Günlük Yaşam]*, İstanbul, Akbank Yay.
- Andrews, Walter (2000), *Şiirin Sesi, Toplumun Şarkısı*, çev:T. Güney, İstanbul İletişim Yayınları.
- Atasoy, N. (2005), *15. Yüzyıldan 20. Yüzyıla Osmanlı Bahçeleri ve Hasbahçeler*, İstanbul Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Aybet, N (1989), *Fuzûlî Divanı'nda Maddî Kültür*, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Başkan, Ö. (2003). *Bildirişim, İnsan Dili ve Ötesi*, İstanbul, Multilingual Yayınları.
- Berfe, S. (2002). *Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü*, [N. Güz, E. Huber, O. Semenoğlu, E. Öztokat], İstanbul, Multilingual Yay.
- Büyükakkaş, Ahmet (2005), *Hidâyet Dîvânı*, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara.
- Cengiz, H. E. (1983), *Divan Şiiri Antolojisi*, Ankara, Bilgi Yayınları.
- Ceylan, Ö. (2005), “Kadeh Duası ve Şerhine Dair”, *Böyle Buyurdu Sufi [Tasavvuf ve Şerh Edebiyatı Araştırmaları]*, İstanbul, Kapı Yayınları.
- Çakır, C. (2004), “Anlamanın Bağlam Açısından İncelenmesi: Kök Anlambilim ve Art Anlambilim”, *Ankara, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, C. 24, S. 3, s. 245-255.
- Çavuşoğlu, M. (2001), *Necati Bey Divanının Tahlili*, İstanbul, Kitabevi Yay.
- Dankoff, Robert (2004), *Evliya Çelebi Seyahatnamesi Okuma Sözlüğü* (Katkılarıyla İngilizceden çev. S. Tezcan), İstanbul, TDAD Yay.
- Dilçin, C. (1991) , “Fuzûlî'nin Bir Gazelinin Şerhi ve Yapısal Yönden İncelenmesi”, *Ankara, Türkoloji Dergisi*, C. IX, S.1, s.43-98, Ankara.

- Eyüpoğlu, E. K. (1973), *Onüçüncü Yüzyıldan Günümüze Kadar Şiirde ve Halk Dilinde Atasözleri ve Deyimler-Tabirler*, 2 C., İstanbul.
- Gölpınarlı, A. (2004). *Tasavvuftan Dilimize Geçen Deyimler ve Atasözleri*, İstanbul, İnkilap Kitabevi.
- Gürgendereli, M.; Beyzadeoğlu, S. A. (2003). *Edirneli Ahmed Badî Efendi, Armağan, Proverbs and Idoms in the Classical Ottoman Poetry*, The Departmen of Near Eastern Languages, Harvard.
- Hengirmen, M. (1990), *Güvâhî, Pendnâme [Öğütler ve Atasözleri]*, Kültür Bakanlığı Yay., Ankara.
- Hüseyin K. K. (1928-45), *Türk Lugatı* [Türk Dillerinin İştikakı ve Edebi Lugatları], 4 C. İstanbul.
- Hüseyin Remzî, (1305 [1808]), *Lugat-ı Remzî*, 2 C., İstanbul.
- İnanay, Özge(2017), *Belîğ Mehmed Emîn Divânı Sözlüğü*, Yüksek Lisans Tezi. Konya.
- Kadioğlu, İ. H. (2002) “Hollanda’da Şarkiyat Araştırmaları”, Doğu-Batı Düşünce Dergisi, S. 20, (Ağustos-Eylül-Ekim).
- Karahan, Abdulkadir(1980), “Emir Afsahuddin Hidayet ve İncelenmemiş Divanı”, Eski Türk Edebiyatı İncelemeleri. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay. 249-255.
- Kocatürk, V. M. (1949), *Divan Şiiri Antolojisi*, Varlık Yay., 2.bas., İstanbul.
- Koçu, R. E. (1967), *Türk Giyim Kuşam ve Süslenme Sözlüğü*, Sümerbank Kültür Yay., Ankara.
- Köprülü, M. F. (1931), *Eski Şairlerimiz Divan Edebiyatı Antolojisi*, Muallim Ahmet Halit Kitaphanesi, İstanbul.
- Korkmaz, Zeynep (1986), “XV. Yüzyıl Azerî Türkçesinin Değerli Bir Temsilcisi Emîr Hidâyetullah ve Dîvânı”, TDAY Belleten 1982-83. Ankara: TTK Yay. 113-124
- Korkmaz, Zeynep (2004). “Emîr Hidâyetullah Divanı’nın Dil Yapısı Üzerine Görüşler”, V. Uluslararası Türk Dil Kurultayı Bildirileri, C. II. Ankara: TDK Yay. 2026-2033.
- Kurnaz, C. (1996), *Hayâlî Bey Divanının Tahlili*, MEB.Yay., İstanbul.
- Levend, A. S. (1984), *Divan Edebiyatı, Kelimeler ve Remizler, Mazmunlar ve Mefhumlar*, 4.bas., İstanbul.
- Mehmed Salâhî (1329 [1911]), *Kâmûs-ı Osmânî*, İstanbul.
- Mehmet Esat Efendi(1999), *Lehçetü’l-Lugat* (haz. A. Kırkkılıç), TDK.Yay., Ankara.

- Mengi, M. (1986). “Necatinin Şiirlerinde Atasözlerinin Kullanımı”, Erdem Atatürk Kültür Merkezi Dergisi, C.II, nr.4, s.47-58, Ankara.
- Meninski, Franciscus a Mesgnien, (2000), *Thesaurus Linuarum Orientalium Turcicae-Arabicae-Persicae, Lexicon Turcico-Arabico-Persicum*, 6 C., yay. M. Ölmez, Simurg Yay., İstanbul.
- Onan, N. H.(1991), *İzahlı Divan Şiiri Antolojisi*, MEB Yay., İstanbul.
- Onay, A. T.(2000), *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar ve İzahı* (haz. C. Kurnaz), Akçağ Kitabevi, Ankara.
- Özer, Fatih(2018), *Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü Sistemi (TEBDİZ)*, Bilig, Sayı 83. 219-221.
- Öztuna, Y.(1990), *Büyük Türk Musikisi Ansiklopedisi I-II*, Kültür Bakanlığı Yay., Ankara.
- Öztürk, F.(2007), *Bâkî Divanı Sözlüğü (Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük)*, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ankara.
- Pakalın, M. Z.(2004), *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, 3 C., MEB.Yay., İstanbul.
- Pala, İ.(1995), *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*, Akçağ Yay., Ankara.
- Palmer, F. R.(2001), *Semantik [Yeni Bir Anlambilim Projesi]*, çev. R. Ertürk, Kitâbiyât Yay., Ankara.
- Redhouse, James W(1992), *Türkish and English Lexicon* (2.bas.) Çağrı Yay., İstanbul.
- Sefercioğlu, N. (2001). *Nev‘î Divanının Tahlili*, Akçağ Yay., Ankara.
- Sona İbrahim (2006), *Hidâyet Çelebi ve Divanı*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.
- Sümer, Faruk (1989), “*Akkoyunlular*”. *İslâm Ansiklopedisi*. C. II. İstanbul: TDV Yay. 270-274.
- Steingass, F. (1998), *A Comprehensive Persian-English Dictionary*, Beirut.
- Şentürk, A. A. (1993). “Klasik Osmanlı Edebiyatı Işığında Günlük Hayattan Sahneler”, *Türk Dili*, S. 495, s.175-188, Mart.
- Tanpınar, A. H. (1992). “Fuzûlî ve Bakî”, *Edebiyat Üzerine Makaleler*, s.141-146., Dergah Yay., İstanbul.
- Tarama Sözlüğü [XIII. Yüzyıldan Beri Türkiye Türkçesi İle Yazılmış Kitaplardan Toplanan Tarama Sözlüğü]*, (1995). (3.bas.), 8 C., Ankara.
- Tolasa, H. (2001), *Ahmet Paşanın Şiir Dünyası*, Akçağ Yay., Ankara.
- Topaloğlu, A.(1978), *Kuran Tercümesi (Sözlük)*, Kültür Bakanlığı Yay., İstanbul.
- Tulum, M. (2011), *17. Yüzyıl Türkçesi ve Söz Varlığı*, TDK Yay., Ankara.

- Tuncer, Eda(2016), *S       Divanı S      *, Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.
- Verburg, Antoinette C.(1997), The Tuhfe-i       : Sixteenth Century Persian-Ottoman Dictionary in Rhyme”, *Archivum Ottomanicum*, nr.15, s.5-87,.
- Yılmaz, M.(1992), *Edebiyatımızda İslami Kaynaklı S       [Ansiklopedik S      ]*, Enderun Kitabevi, İstanbul.
- Yurtbaşı, M.(1996). *           Deyimler S      *, Ankara.
- Ziya       (1996), *Farsça-T       Lugat, Genc  ne-i G       Ferheng-i Ziy  *, MEB.Yay., İstanbul.

ÖZ GEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı ve Soyadı : Betül ÇALIŞKAN

Doğum Yeri ve Tarihi :

Medeni Hali :

İletişim Bilgileri :

EĞİTİM

Yabancı Dil: İngilizce: Yök Dil: 60

